SHAS TEHINAH RAV PENINIM

With thanks to Rabbi Noam Lerman and *Der tkhines proyekt* for their generous loan of this book.

0-657-19222-8

D:\YIDDISH\TITLES\9780657192228T.PS

THE STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY PROVIDES
ON-DEMAND REPRINTS OF MODERN YIDDISH LITERATURE

ORDERS MAY BE PLACED BY PHONE AT (413) 256-4900 X155; BY FAX AT (413) 256-4700; BY E-MAIL AT ORDERS@BIKHER.ORG; OR BY MAIL AT NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER, 1021 WEST STREET, AMHERST, MA 01002-3375 U.S.A.

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:
Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Lief D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

BOOK DESIGN BY PAUL BACON

PRINTED IN THE U.S.A. ON ACID-FREE PAPER

ש״ס תחנה
רב פעלים

ש"ס תְּחִינָה

רב פנינים

עם תפילות:

נוסח ספרד

בדפוס

האחים לעווין עפשטיין ושותפם

גענשא 5

ווארשא.

PRINTED IN POLAND

Druk Bracia Lewin Epsztein i S-ka Warszawa Pawia 38

לוח המפתחות

דאס זענען די תְּחִנוֹת וואס געפינען זיך אין די נייע ש״ס תְּחִנָּה:

לוח המפתחות

אורח מישור

דברי כבושים ומשלי חן

דאס זענען דיא נייע תחנות וואס מיר האבען מוסיף גיווען, אין דיא נייע ש״ס תחנה.

תחנה קבלת עול מלכות שמים

דיא הייליגע תחנה זאל יעדערע אשה זאגן בכל יום אלע טאג פאר אלע תחנות. זיא איז מלוקט פון דיא הייליגע גמרא תנאים ואמוראים אויך פון דיא גרעססטע גאונים ז"ע:

רבון כל העולמים הערר פון אלע וועלטן, מלך מלכי המלכים קעניג איבר אלע קעניגן, אשר בידך נפש כל חי וועלכעס אין דיין האנד איז דאס נפש פון אלע לעבעדיגע באשעפעניסן, די גאנצע וועלט איז פול מיט דיין כבוד, דר מענטשליכער שכל איז גאר ניט אום שטאנד צו פערשטיין דיין גרויסקייט מיט דיינע מעשים, אלע מלכים, אלע הימלן, דיא זוהן די לבנה מיט אלע שטערין וועלכעס יעדר שטערן איז פאר זיך גאר אבעזונדערע וועלט, אויך אלע ימים דער ים אוקינוס, דער ים הקרח, דר ים הגדול מיט זייערע פערשידענע ברואים, אלע טייכן מיט זייערע פערשידענע פיש, אלע הרים וגבעות אלע מדבריות מיט דיא פערשידענע חיות, איטליכעס ווערימעל וואס אויף דער ערד אונ אונטער דיא ערד, אויך אלע גרעזליך מיט אלע פערשידענע ביימער, לויבן אלע טאג צו דיין ליבן נאמן אונ ווייזען אויף דיין גרוס כבוד פר די גאנצע וועלט, דו האסט אויך בעשאפין דעם מענטשן פון ערד, אזו ווי די תורה זאגט עפר מן האדמה, אונ דו האסט אין איהם גיגעבין אנשמת רוח חיים דאס ער זאל זיין אויס ערוויילט פון אלע ברואים ער זאל האבן די ממשלה איבר זייא, אונ דיין רעכטן תכלית זאל ער געפינען, מיט דעם ווס ער וועט אין אלע זיינע מעשים באקלערין דס דיין גאטליכקייט איז פיעל

דברי כבושים ומשלי חן

דער ענין פון קבלת עול מלכות שמים מ מ שויתי ה' לנגדי תמיד איז דאס יעדער ייד דארף ביא זיך מתקן צו זיין דיא אמונה פון השגחה פרטית דאס אלע זאכען וואס עס קומט פאר צו דעם מענטש איז אלס מיט דעם אייבערשטענס השגחה דער זיווג פון דעם מענטש ווערט אויך אום גערופן פערציג טאג איידער דאס קינד ווערט בעשאפען אונ הגם דר זיווג ווערט פערבינדען לויט דעם מענטשענס מעשים איז ער זוכה קריגט ער א אשה וועלכע זיא זאל זיין צוא איהם א עזר אהעלפערין איז ער חלילה ניט זוכה קריגט ער א אשה וואס זיא איז איהם כנגד פון דעכט וועגען קען דיא אשה מתקן זיין אירע מעשים דאס זיא זאל שטענדיג זיין צום מאן אהעלפערין מיט אירע

אורח מישור

מנהגים ודינים פון נטילת ידים וועלכע יעדע אשה איז מחויב צו טוהן גלייך ווייא דיא מאנס לייט בעת ווען זיא קומט אויף דעם פריא מארגען פון שלאף:

דיא ספרים הקדושים שרייבן דס דר שלאף פון די מענטשן איז אזעכציגט חלק פון מיתה שטארבן, ווען בעת דער מענטש שלאפט ביא נאכט

איבעראל אזוי ווי דר הייליגער דוד המלך עליו השלום זאגט אין
תהלים שויתי ה' לנגדי תמיד איך האב גאט כביכול שטענדיג
פאר מיר, דער פשט איז אין אלע דיינע מעשים זעה איך דיין
גאטליכקייט פר מיר אונ איך שטעל מיר פאר אין גדאנק גלייך
ווי דר אייבערשטר שטייט לעבן מיר אונ זעהט אלע מיינע מעשים
דס איז דר ערשטער אונ דר גרעסטער כלל פון אונזער תורה דס
דר יוד דארף שטענדיג גדענקן אונ האבן אין זינען דעם בורא
עולם דען ווען א יוד גייט ארום מיט דעם הייליגן גדאנק, איז ער
בארעכינט מיט אלע זיינע מעשים, דס זיין גאנץ לעבן מיט זיין
גאנץ פיהרונג אויף דער וועלט הן מיט פרומקייט הן מיט
מענשליכקייט והן מיט ערליכקייט זאל זיין אום גהאלטען על פי
דיין תורתינו הקדושה וועלכעס דס איז שייך צו גאט, אונ על פי
דרך ארץ מענשליכקייט וועלכעס עס איז שייך צו דעם מענטשען,
מען זאל זיך ניט פירן אויף דער וועלט וויא א בהמה מיט פוסטע
הולע נארישע גדאנקן, נאר יעדערע זאך זאל זיין מיט דעת מיט
איבערקלערונג. בפרט נאך מיר שוואכע פרויען דארפען מיר זיין
גווארענט ניט צו פערלאזען אונזער דעת, דען אויף אונז ווייבער
ליגט דר הייליגער חוב פון דעם ליבליכען הויזליכען לעבן דאס
ווירטשאפט פון די שטוב, מיט די קינדער ערציהונג דס מיר ווערן
גרופען עקרת הבית, דארפען מיר זיין אויף יעדען טריט בארעכונט,
יעדערע זאך דארף ווערן גטוהן מיט חכמה, נאר אזוי ווי ראשית
חכמה, איז יראת ה' בין איך אויף מיר מקבל דעם עול מלכות
שמים אונ איך זאג דעם הייליגן פסוק שויתי ה' לנגדי תמיד דר

אורחת מישור

צייט דיא נשמה פון מענטש אויף דעם
הימעל צו בעצייכענן זיינע מעשים פון
גאנצען טאג, אזוי ווי דר פייט זאגט
אין ונתנה תוקף וחותם יד כל אדם בו
אונ אז עס קומט דער פריא מארגען
אונ השם יתברך טוהט מיט אים חסד

דברי כבושים ומשלי חן

טפט מעשים מיט גוטע גלייכע רייד דען ווען
פארקערט ווערען דאס שלעכטע בזול צום גוטען,
ביר געפינען א מעשה אין מדרש תנחומא אמאהן
האט געהאט זיין פרנסה אין ארץ ישראל פון דעם
וואס ער איז געוועזן אישמאהרקר מבין אויף טובאות
נגעים, דען פארצייטונס או אימער האט רחמנא
לצלן געקריגען א נגע צמכה איז ער געגאנגען צו
דעם כהן אונ אויב דאס איז געוועזן ארעכטע נגע

דם דער כהן חעלכר איז געוועזן אמבין אים מטמא געוועזן אונ געזאגט דיא דינים וויא זיך גהער צוא
זיין מים דיא רפואות טון תשובה וויא אזוי דיא נגע פטור צו ווערן אין אצים האם זיך געמאכט

זייבערשטער זאל שטארקן מיין כח . ער זאל מיר געבין חכמה מיט פארשטאנדיקייט איך זאל קאנן פירן מיין שטוב אונ ערציהען מיינע קינדער צוא גאטס פארכטיקייט אונ צוא פריינדליכע מענשליכקייט דס עס זאל זיין נמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם , וועלכעס דס איז דר רעכטער תכלית הבריאה פון יעדערע אשה דס דורך דעם זכות וועל איך זוכה זיין צוא האבען ביידע וועלטין נחת מיט עשירות גזונד אונ קראפט מיט גוטע קינדער אוף דר וועלט אונ איך וועל ניט דארפין חלילה מורא האבן פר דעם עונש פון יענע וועלט איך זאל שטענדיג נושא חן זיין אונ האבן גליקליג מזל איך זאל זיך עלטערען מיט מיין מאן בעזאמען אמן :

אנייע תחנה צוא השכמת הבוקר

אנא ה' אלהים איך בעט דיך רבונו של עולם וואס דוא ביסט ארחום בדין אשר בידך אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה ווס אין דיין האנד טוא איך בעהאלטן מיין נשמה אין דר צייט אז איך שלאף אונ אז איך טוא וואכן , אבקש מפך חסד ורחמים איך בעט פון דיר חסד ורחמים , דו זאלסט מיך בענטשן היינטיגן טאג אוך אלע טעג דס מיין פיהרונג זאל גפינן חן וחסד ורחמים אין מיין מאנס אויגן אונ מיינע קינדערס אויגן אויך אין די אויגען פון אלע מיינע בעדינטע עס זאל האבין אטעם מיין ריינליכקייט מיין צעכטינקייט פון די שטוב דס עס זאל חלילה קיין קראנקייט רחמנא לצלן ניט אריין קומען אין מיין הויז , והנם דו רבונו של עולם דו ביסט אונזר שומר ומציל אונזר היטער דאך האסט דוא גשריבן אין די תורה הקדושה דס דר מענטש זאל זיך ניט סומך

דברי כבושים ומשלי חן

דאס דער כהן איז געווארען אשטארקער יורד רחמנא לצלן דס ער הט ניט פערדינט די גאנצע ווינטר פון זיין בני בית האט ער זיך מיישב געווען ער וועט אוועק קיין חוץ לארץ וועט ער דארט מיט זיין קענטענים מקבין כמון זיין , ער האט דאס כלה געווען זיין הייב וואס ער האט בדעה צו מאן , זאגט זיא צו אים אז דו וועסט אוועק פון מאנען וועל איך האבען פרנסה ער זאגט צו איר איך וועל דיך אים לערנען דאס מבינות אויף דיא געים וועסט דו דיר דערקייל קאסט פערדינען .

אורת מישור

ער קערט אום צו דעם מענטשען דיא נשמה איז דער מענטש מחויב צו לויבען צו זיין ליבן נאמן פר זיין גרויסען חסד , איז דער דין דס תיכף ווען מען וואכט אויף פון דעם שלאף אפילו ער האט נאך ניט געוואשען די הענד זאל

זיין אויף נסים אונ באם דר מענטש היט זיך, היט אים דר רבונו של עולם אויך, אונ אזו ווי עס איז בעוויסט דס פיעל אנגעשטעקטי קראנקהייטן רחמנא לצלן קומען פון ניכט ריינקייט לכן בעט איך פון דיר כח והכמה צו וויסן ווי אזו צו ציהרן אונ צו האלטן ריין מיין שטוב מיט מיין גאנץ הויז גזינד, דוא זאלסט אויך מיר שענקן דעת איך זאל וויסן ווי צו היטין מיין גזונד מיט מיין כח מיין מאנס גיזינד וכח מיט דעם גיזונד וכח פון מיין גאנץ הויז גיזינד הן מיט ריינקייט, והן מיט גיזינטע פרישע בטעמטע מאכלים, דס יעדערע סעודה יעדעם מאכל זאל זיין אין די צייט. בכדי מיר זאלין האבין כח צו עבודת הבורא, אזו ווי דער פרק זאגט אם אין קמח אין תורה, דר רמב"ם זאגט דס אין אגעזינטן קארפער קאן דר דעת מיט דעם שכל זיין פעסטער, אונ קאן גיכר ניט האבן קיין טעות ווי דר אשוואכער קערפר, בפרט נאך אין די היינטיגע צייטן ווס בעונותינו הרבים דר עול פרנסה איז זייער שווער דארף מען שטארק אין זינן האבן זיך די כחות צו שטארקן, אונ דער עיקר איז צו זיין אשת בחלקו איך זאל חלילה, ניט מקנא זיין אין די צווייטע אשה אויף איהר גוט עסן, אויף איהרע טהייערע מלבושים, אויף איהר ציהרונג, איך זאל מיך נאר פערקוקן מקנא זיין אין גוטע אידישע אופפירונג אונ מיט דעם ווס דר איבערשטער וועט מיך מזכה זיין זאל איך מיך פרייען דאס עס זאל זיין שטענדיג פרייליך אין מיין שטוב, איך זאל חלילה ניט וויסן פון שלעכטס, עס זאל קיין קללה ניט אריין קומן אין מיין שטוב, אונ ווייל על פי רוב נשים זענין מיט שוואכע

אורח מישור

ער זאגען מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך, דס איז טייטש איך לוב דיך קעניג ווס לעבט אייביג ווס דו האסט מיר צוריק גיגעבען מיין נשמה מיט גרויס דערבארימקייט, אין די פאתי

דברי כבושים ומשלי חן

דו זאלסט וויסן דאס יעדעס האר לע פון דעם מע מ׳שען האט אבעזונדערין קוואל פון וועלכע עס ציהט דיא יניקה אונ אויב עס איז ארעבסט נגע וועהרט דר קוואל אויף דעם ארט פערטריקנט דען קאן מען יעדער נגע דערקאנען אין דיא האר יאס אויב דיא האר קרום אשנוי, אונ זיא האט קיין פייכטקייט ניט איז אסימן דאס דער קוואל איז אפ געטריקנט ווייל דאס פלייש איז דארט פערדארבין געווארען פון דיא מכה. אונ אויב דער קוואל איז ניט פערטריקנט איז אסימן דאס דיא מכה איז ניט קיין רעכטע מכה נאר ב׳ויז פערה׳דעם, דאס זייט אנגעפערט אס געלאסע

דעות וועלכעס דם ברענגט זיי חלילה דם זיי ריידן זיך איין מיט
קראנקהייטן רחמנא לצלן ביז זיי ווערן באמות שוואך בעט איך
דיך רבונו של עולם זאלסט שטארקן מיין שכל מיין כח איך זאל
קאנן אזעלכע שוואכע גדאנקן פון מיר פר טרייבן דם מיין מאן
מיינע קינדר זאלען ווערן דערפרייט בעת זיי וועלן קומען אריין
אין שטוב איך זאל זיי קאנן ערפרייען מיט גוטע ליבליכע קלוגע
רייד ובאופן זה וועט שורה זיין די ברכה שפע פרנסה והצלחה
אין מיין שטוב דם איך זאל קאנען געבען צדקה מיט אפרייליך
הארץ אונ זאל זיך קאנן שטעלן בעטן דאווינען מיט ריינע גדאנקן
דוא זאלסט ממלא זיין כל משאלות לבנו לטובה אמן סלה :

תחנה מודה אני

מודה אני לפניך גאט מיין גאט אונ גאט מיינע עלטערין איך
שטיי פר דיר ארימע פרוי מיט איין גיבוקטין קאפ מיט
איין צו בראכען הארץ דען מיין לעבין איז אין דיין האנד אונ מיין
טויט איז אויך אין דיין האנט איך שטיי פאר דיר מיט לויטער
ציטערניש איך בעגער פון דיר אז דו זאלסט מיר מוחל זיין מיינע
זינד וואס איך האב גיזינדיגט אונ גישולדיגט פון דעם טאג מיין
גיבארן ביז היינטיגן טאג אונ אוב איך האב גזינדיגט פון די דריי
מצות וואס דו האסט גיבאטן אונז ווייבר חלה נדה הדלקת הנר
בעט איך דיך אז דו זאסלט מיר היינט דם ניט גידיינקן אונ ניט
חלילה כרת די יאר אפ צו שניידין נייערט איך בעט דיך זאלסט
מיך נאך לאזן לעבן ביז איך וועל מצות מקיים זיין וואס אין דיין
תורה שטייט ווען מיין צייט וועט קומען צו שטארבן זאל די מיתה

דברי כבושים ומשלי חן

ווה נאר מיין ליבער מאן דו ווייסט אזוי פיל פון
נאטס גבורות דאס צו יעדער הארילע איז ער מזמין
אין דעם מענטשען אבעזונדערין קוואל דאס עס
זאל האבען די יניקה פים דיא חיונה, זאל ער
חלילה אונז מיט אונזערע קינדער פערלאזען דאס
דו זאלסט דארפען אזעק פון אונז קיין חוץ לארץ
טוא דיין בטחון אין השם יתברך דאס ער וועט

אורח מישור

ווארטער איז ניט דא דער שם איבער דעם
זאגט מען זייא נאך אום געוואשן דיא
הענד אבער דיא רעשט ברכה אדער
אנדערע יודעשע ווארטער טאר מען
ניט זאגען ביז דם מען וואשט זיך דיא
הענד, ערשטענס ווייל כל זמן ער איז
געשלאפן איז דאך די נשמה ביי אים ניט געוועזן, צווייטנס אין מיטען שלאף

על

זיין איין כפרה אויף מיינע זינד אונ מיין נשמה זאל אום גיין ווי א
איך האב דם ניט פר דינט ביי דיין ליבען נאמן בעט איך דיך
במתנת חנם דו הערסט דאס גיבעט פון אלע מענטשן זאלסטו
דער הערן מיין גיבעט אויך אמן כן יהי רצון:

אנא השם איך בעט דיך גאט אינ גאט פון מיינע עלטערן איך
האב גזינדיגט אונ גמיסטייט פון דעם טאג אז איך בין גבארן
גווארן ביז אין דעם היינטיגן טאג איצונד הט מיך דער הובן מיין
הארץ אונ בווילינט צו מיין גאט צו ווידער קערן מיט ווארהייט
מיט מיין גאנצן הארצן אונ מיטן גאנצען גוטץ אונ דם וואס איך
האב גזינדיגט באקן איך דרוף אונ וויל ווייטר פר לאזן אונ וויל
שון ניט טאן די זינד איך וויל שון ניט טאן קיין זינד איך וויל מיר
היינט אין מיין הארץ נעמן ווייטער ריין צו בלייבן פון זינד וויא
אקליין קינד וואס ווערט ערשט גבארן. גאט אלמעכטיגער איך
איבער ענפער מיין נשמה אין דיין האנד דיין הייליגען נאמן מיין
דעה איז מיר נאך ניט אזו לוטער גוועזן ווייל איך לעב אצונד בעט
איך אז השם יתברך זאל איין עדות זיין אונ אלע ספרי תורות די
אין היכל אונ די עדה הקדושה ווי דא שטיין באקען איך אז גאט
איז יחיד ומיוחד אונ קיינר מער איך האף צו השם יתברך אז מיר
מיין נשמה זאל איבער הונדערט יאר אום גיין מיט די ווערטר
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד דר ווארטן אז איך בגער אז מיין
נשמה זאל קענן אויף דעם ארט וואו מען זיא גנומן גווארן אצונד
בין איך מוסר מודעה פון היינט אונ ווייטר ווען דער שטן וועט
קומען אונ וועט חלילה אן רייצן צו בייזן בעט איך השם יתברך
זאל אלץ מבטל זיין אונ אלע די רייד זאלן זיין בטל ומבוטל כחרס
הנשבר אונ הקדוש ברוך הוא זאל זיין עדות אונ די ספר תורה

אורח מישור

על פי רוב רירט זיך דער מענטש אן מיט די הענד אין די אום ריינע ערטער, איבער דעם איז יעדער יוד אדער יעדערע

דברי כבושים ומשלי חן

אונז דא איך נים פערלאזען אונ ער וועט עפענען אקוואל צו אונזער פרנסה, דיא זיסע ווערטער האבען געווירקט אויף דעם מאן דעם כהן ער איז נים אוועק אונ דער איבערשטער האט אים געהייבען מזמין צו זיין פרנסה מיט שפע פון אלע זייטען דאס ער איז געווארען א גרויסער גביר דאס האט אלס גורם געווען אירע גוטע רייד מיט. דעם בטחון צום איבערשטען:

איך

וום אין היכל זיינן דאס איך גלוב אין מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יחיד ומיוחד אונ קיינער מער אונ בעט השם יתברך אז מיין נשמה זאל קומן צו שרה רבקה רחל לאה אוף דם ארט וום מיין בגער איז אונ אוב חס ושלום דער שטן ווערט קומן אונ ווערט וועלן מיך אן רייצן אז איך זאל עובר זיין אוף איין מצוה וום דו האסט גבאטן וום אין דיין ליבער תורה שטייט מכל שכן אז איך וואלט חס ושלום לייקענן אין דיין היילגן נאמן דען ווען דער מענטש שטארבט חס ושלום דם זעלביגע מאל איז אפארכט אונ אנגסט אונ ציטרניש אוף דעם מענטש אונ דם ער זיין שכל אונ זיין זין פר לירט ער ווייסט ניט וום ער טוט אונ רעט אצונד בין איך מיט מיין שכל אונ פר שטאנד באקן דעם שטן עס זיי מיט מיינעם ריידן אדר מיט גדאנקן אוך פון אלץ וום דם מול ריידן קאן אונ דם הארץ גדאנקען קאן אזו בין איך מוסר מודעה אז איך ווער חס ושלום אין דר זעלביגע צייט אום רעכטע רייד ריידן זאל אלץ זיין בטל ומבוטל כחרס הנשבר גלייך ווי עס איז קיין מאל אין מיין גדאנקן גוועזן. אונ איך גלוב אין נאט אונ דיין היילגען נאמן אז דו ביסט אמת אונ דיין תורה איז אמת אונ משה רבינו איז אמת אונ דו ביסט איינר אונ קיינר מער דו ביסט גוועזן אונ ביסט היינט אונ ווערסט זיין קעניג אימר אונ אייביג אמן כן יהי רצון:

שוב יום אחד לפני מיתתך דער מענטש זאל תשובה טאן איין טאג פר זיין טוט דרום בין איך היינט מוסר מודעה מיט מיין גאנצן שכל אז איך בין מאמין אין אלע די שלש עשרה עקרים וום אונז האבן די חכמים מוסר גיוועזן דם ערשטע איך בין מאמין אז גאט ברוך הוא איז אבשעפער פון די אלע וועלטען אונ האט בשאפן אלע בשעפניש וום אין די אלע וועלטן זיינן. דם אנדרע

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פאר דיא ווייבער

איך אשה שרה טוא בעטן דיא יונגע ווייבער זיי זאלן ניט שמועסן אין דר ליבער שול ווארום עס איז איין גרויסע זינד פון די לייט ווענען וואס שמועסן אין שול פון נאך ברוך שאמר ביז נאך שמונה עשרה דרום טוא איך אייך אן זאגן אז איר זאלט ניט גיט געשטראפט ווערין וויא איך בין געשטראפט געווארין מיט גע ווער בבן זאלט איך

אורח מישור

אשה מחוייב הין על פי יודישקייט והין על פי מענשליבקייט תיכף נאך דעם שלאף נאך דעם וויא ער זאגט דיא איינינגע ווארטער מודה אני, ניט צו גיין פיער איילען אום געוואשן עס איז

בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז גָאט בָּרוּךְ הוּא אִיז יָחִיד וּמְיוּחָד וָואס אִיז אֵין עֶרְגִיץ נִיט צוּ גְפִינֶן דֶעם אַנְדֶערְן עֶר אִיז הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה ה׳ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. דָם דְרִיטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז גָאט בָּרוּךְ הוּא אִיז נִיט צוּ גְלַייכֶן צוּ אֵיין גוּף אוּנ קֵיינֶר קָאן זַיין גְשְׁטַאלְט נִיט גְרֵייכֶן אוּנ קֶען נִיט פִינְדֶען דֶען עֶר הָט קֵיין הַתְחָלָה אוּנ קֵיין סוֹף אוּנ קֵיין גְרוּנְד נִיט צוּ זַיין מַחֲשָׁבָה. דָם פֶערְטֶע אִיז אִיךְ בִּין מַאֲמִין אַז גָאט בָּרוּךְ הוּא אִיז קַדְמוֹן לְכָל הָעוֹלָמוֹת עֶר אִיז דָם עֶרְשְׁט פוּן אַלֶע עוֹלָמוֹת אָבֶּער דִי עוֹלָמוֹת זַיינֶן נִיט דָם עֶרְשְׁט פוּן אִים עֶר אִיז רִאשׁוֹן לָרִאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹן לָאַחֲרוֹנִים. דָם פִינְפְטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז נָאר צוּ דֶעם גָאט אִיז וֶוערְט מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין אוּנ נִיט צוּ קֵיינֶעם מֶער וְויא דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָט גְזָאגְט וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ ה׳ עֵת רָצוֹן. דָם זֶעקְסְטֶע אִיז אִיךְ בִּין מַאֲמִין אַז ״י וְוָאה פוּן אַלֶע אוּנְזֶערֶע נְבִיאִים וָוָם הָאבֶּן אוּנְז נְבוּאָה גְזָאגְט זֶלוֹ אִיךְ אַז דָם הָט אַלִין גָאט גְהֵייסֶן זָאגֶן. דָם זִיבֶּעטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז משֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם אִיז גְוֶועזֶן אָב לַחֲכָמִים וְאָדוֹן הַנְּבִיאִים דָם אִיז טַייטְשׁ אֵיין פָאטֶער אִיבֶּער דִי חֲכָמִים אוּנ אֵיין הֶער אִיבֶּער דִי נְבִיאִים. דָם אַכְטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז נָאר דִי תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אִיז צוּ אוּנְז גְגֶעבֶּן גְוָוארְן דוּרְךְ משֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. דָם נַיינְטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז דִי תּוֹרָה וֶועט נִיט פַּר בִּיטְן וֶוערְן צוּ אֵייבִּיג נַייעֶרְט וִוי דִי תּוֹרָה אִיז אִצוּנְד מִיט אַלֶע דִי אוֹתִיּוֹת אוּנ וֶוערְטֶער אַזוֹ וֶועט זִי בְּלַייבֶּן אִימֶער אוּנ אֵייבִּיג. דָם צֶעהְנְטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז גָאט בָּרוּךְ הוּא וַויישְׂט אַלֶע מַחֲשָׁבוֹת פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן אוּנ אַלֶע פַּר בָּארְגֶענִישׁ וְויא וואוֹל עֶר אִיז גְאַבְּפֶערְט אוּנ אַלֶע דִי וֶועלְטֶן בְּרֶעגֶדִיגֶע מַלְאָכִים וָום אִים בַּדִינֶן הָאבֶּן קֵיין עֶרֶךְ נִיט אוּנ קֵיין מִסְפָּר דָאךְ אִיז עֶר מַשְׁגִּיחַ אוֹף אַלֶע מַעֲשִׂים אוּנ מַחֲשָׁבוֹת פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן. דָם עֶלְפְטֶע בִּין אִיךְ מַאֲמִין אַז גָאט בָּרוּךְ הוּא גִיט שְׂכַר טוֹב צוּ דִי וָום דִינֶן אִים

אורח מישור

גְלַייךְ צוּ שְׁטֶעלֶן לֶעבֶּען בֶּעט אַבְּלִי מִיט וַואסֶר צוּ וַואשֶׁן דִי הֶענְד, מֶען מוּז אָפּ גִיסֶען אִיטְלִיבֶע האנְד דְרַייא מָאל,

1. ף קראַנְקֶע לַיים וָוארוּם וֶוען אִיר טוּט פַאסְטֶען

דברי כבושים ומשלי חן

אֵייךְ פוּן מִיר אֵיין רְאָיָה נֶעמֶען אוּנ זָאלְט פַּר השי״ ב״ה אֵייעֶרֶע וְי״ד בַּקָּשֶׁען, אוֹיךְ טוּא אִיךְ צייךְ בֶּעטֶן אַז אִיר זָאלְט רַחֲמָנוּת הָאבֶּען אוֹיף אַלְמָנוֹת אוּנ יְתוֹמִים אוּנ שְׁבוּיִם אוּנ אוֹיךְ אָרְמֶע לַיים אוּנ

אַזוֹי טוּט צייךְ אֵייעֶר הארץ צייער וויא אִינ בִּיטֶער

זיין

מיט גאנצן הארצן. דם צוועלפטע בין איך מאמין אז גאט ברוך הוא וועט אונז שיקן משיח בן דוד אום צו לייזן פון דעם ביטערן גלות וועט ער זומט מיט זיין קימן דאך טוא איך האפן אלע טאג אז ער וועט זיך אמאל איבר אונז דר בארמן און וועט אונז פירען קיין ירושלים ווי אין פסוק שטייט ובא לציון גואל. דם דרייצענטע בין איך מאמין פון תחית המתים אז גאט ברוך הוא וועט מחיה מתים זיין ברחמים ברוך מחיה המתים און אלע די דרייצן עקרים גלוב איך מיט מיין גאנצען הארצן און אז עס וועט חלילה אמאל קומן אציית אוף מיר פר מיין טוט אז איך וועל חלילה ניט זיין ביי דען גאנצן שכל און דר שטן וועט חלילה מיך אראפ פירן פון דעם רעכטן וועג בין איך דם אלין היינט מבטל כחרם הנשבר און נייערט ווי איך גלוב היינט מיט מיין גאנצן שכל דם זאל איין קיום האבן לעולם ועד ולעולמי עולמים האב איך מיך מישב געווען ווי מיר זעהן אוף דעם עולם כמה לייט וואס שטארבען פלוצלונג און האבן ניט צייט אפילו וידוי צו זאגן רחמנא ליצלן דרום היינט בין איך קלאר מיטן גאנצן שכל היינט האב איך צייט מתודה צו זיין פר גאט ווען איך בין איין הוטא פון מיין יוגנד אן ביז אהער וואס איך בין ניט ווערט צו דר מאנען גאטס נאמן און פשיטא מתפלל צו זיין פר אים אוף מיין נשמה דאך האב איך אבטחון אוף זיין גרוסן חסד וואס ער איז זיך מרחם על הבריות און איז מקבל תשובה פון אלע פושעים וואס עס קערט זיך צו אים מיטן גאנצן הארצן דרום האב איך היינט חרטה אוף אלע מיינע עבירות וואס איך האב גטאן פון מיין יוגענד אן ביז אהער הן בשוגג והן במזיד הן באונס והן ברצון: אוי לי ווייא צו מיר אז איך האב ניט גטראכט אן דעם ביטערן טוט איך וועל דאך מוזן אויף אלים חשבון אפ געבין און וועל מוזן לייזן עונשים קשים ויסורים היינט האב איך אוף דעם

דברי כבושים ומשלי חן

זיין דרום זאלט איר גלויבען ווי דעם ארומאן איז ציער ווי און פאר ביטערט דאס הארץ וואס ער ד״ם נים זיין ווייב און קינדר צו עסען געבן דרום טוא איך אייך בעטן אז איר זאלט דאס בעטע פון גאט ב״ה אז גאט ב״ה זאל אייך שטארקן אייערע הערצער איר זאלט מקיים זיין דיא מצוה פון צדקה לעניים מיט גרויס השגחה בזכות זה וועט גאט

אורח מישור

יעדעם מאל איין האנד נאך די אנדרע, צום ערשטען די רעכטע האנד, נאך דעם די לינקע האנד אזו כסדר דרייא מאל, נאך דעם זאל מען ארום טראגן

אלים חרטה און בעט פון מדת הרחמים אז ער זאל מיר אלץ מוחל זיין און אלע די טעג וואס איך וועל נאך לעבין זאלסטו מיר מיין הארץ גייגן בייערט צו דינען דיך און נישט נכשל צו ווערען חס ושלום אין קיין שום עבירה און זאל זוכה זיין מתודה צו זיין פר מיין טוט און מיין נשמה זאל אוס גיין בקדושה ובטהרה און זאל ניצול ווערען מעונש גיהנם אמן סלה:

אב הרחמים פאטר דר בארמיגר איך בעט דיך היינט מיט דעם גאנצען הארץ אז דו זאלסט מיר בשאפן איין גוט הארץ דיך צו דינען. און אלע מעשים וואס איך האב גיטאן פון אייביג ביז אהער זאלסטו לאזען פאלן און איך זאל גיין גלייך ווען איך וואלט היינט געבארן גווארן. איך זאל זיין אזו ווי איין קינד וואס איז ריין פון עבירות. דען דו ווייסט דאך וואול וואס איך האב גישולדיגט קעגן דיר האב איך נישט גיטאן דיך צו דר צערענברק מיין נארהייט הט דס מיט געבראכט ווארום ווען איך וואלט מיך בדאכט וויא גאבפערט דו ביסט נאך דעם פר שטאנד וואס אן צו זעהן איז אין דיינע בשעפניש, דו האסט בשאפן די ערד איז גרום זעקס טוזינד מייל ארום די ערד האסטו ארום גירינגילט דעם גרוסען ים וואס נאך אונזער פר שטאנד נאך הט ער קיין גרונד און קיין סוף ניט דס איז אלין גירעכינט קעגן הימל ווי א טראפן אין ים נאך האסטו בשאפן זיבען הימלן איטליכר הימיל איז וויט פון אנדערן פינף הונדערט יאר גאנג. דס אלין איז עולם עשיה און איבר דעם איז עולם היצירה און איבר דעם איז עולם הבריאה און איבר דעם איז עולם האצילות און אלע עולמות באנאנד זיינען נאר קליין קעגן דיין כסא הכבוד און דר כסא הכבוד הט קיין ערך נישט קעגן דיין שיינהייט און אכפערקייט און פארכצום און שטארקייט וואס דו ביסט וואס איז נישט מעגליך אייביג דיך איין מקצת צו לויבן. נוא

אורח מישור

די כלי מיט דעם אום ריינעם וואסער מען זאל אויך זעהען עס זאל זיך ניט געפינען קיין צואה אין שטוב דען זאל מען זאגען די רעשט ברכה מיט זיך שטעלן זאגען קריאת שמע ותפלה:

דברי כבושים ומשלי חן.

ב"ה אויף אייך השגחה האבען און אין דעם זכות טוא ייך בעטן פון השם יתברך ער זאל גרוים השגחה האבען אויף מיינע אלטע יארען און טע.

וויא בין איך נאר פר נארט גוועזן אונ האב מיך דר וואגן ... דיר מורד צו זיין נישט מער איך בין אזו איין שפל פאר ... אז איך האב דם דיר נישט גטאן קענן מיין הארצן הייזט האב איך איין בטחון אוף דיין גרויסן חסד ורחמים אונ דו ... דיין האנט מקבל צו זיין די וואס תשובה טוען מיטן גאנצן הארצן וויא דו האסט גזאגט דורך דיינע נביאים שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם טוט תשובה מיינע קינדר וועל איך היילן אייער ווילדיקייט אזו זאלסטו היינט פר געמען מיין גבעט אונ מיינע טרערן וואס איך פר גיס פר דיר אונ זאלסט מיר געבן מיין פרנסה אז איך זאל קענן דיך דינען בשמחה אונ זאל זוכה זיין לחיי עולם הבא צווישן די צדיקים וצדקניות וואס האבן תענוג מזיו השכינה אונ זאלסט מיך דר נאך מאכן לעבן צו תחית המתים ווען דו וועסט דיך דר בארמן איבר דיין פאלק ישראל במהרה בימינו אמן סלה:

תחנה ערב ובוקר

די תחנה זאל מען מתפלל זיין אבינד אונ מארגן פר איטליכר תפלה בזונדר זאל מען די תחנה זאגן

רבונו של עולם אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו דו הער פון דר גאנצר וועלט דו ביסט איין אלמאכטיגער גאט אונ דוא ווייסט דאך וואל אז מיר זענין איטיל בלוט אונ פלייש אונ מיר האבן ניט קיין כח דם מיר זאלן קענין מכוין זיין אדר מצרף זיין דיא היילגע שמות אונ אלע כוונות אונ אלע תפלות אונ אלע ברכות ווי זיי זענין גזעצט אין איטליכר תפלה אונ ברכה אונ ווען מיר וואלטן יוא גוואוסט אלע צרופים אונ די שמות פון די ברכות, דאך מעכטן מיר ניט קענין גרייכן צו דר צייל. אלע דיינע לוב אונ וואונדר צו פר דיר דען מיר זענין נייערט מענטשן איטיל פלייש אונ מיר האבן קיין רעכט פר שטאנד ניט דם מיר ווייסן

אורח מישור

דיני קדושת בית הכנסת

יעדערע פרומע אשה זאל זיין גוואורינט אין די היליקייט פון די בית הכנסת וואס עס ווערט גערופן מקדש

דברי כבושים ומשלי חן

ווי איך האב אייך די שיינע תחנה דיא אנדערע בסדר געוועזן אזוי זאל איך פון מיין גרויסן נד זיין געגעבן, מיט דעם וואס מיר טוען אויף אונזערע זינד געדיינקען זאל אונז השי"ת דאס לעבן שיינקען:

מעט, אונ באם עס איז נאר מעגליך דאס זיא וועט דורך איהר גיין אין שוהל

ניט רעכט מכוין צו זיין אדר מצרף צו זיין אלע דיא צרופים פון אלע די הייליגע שמות וואס געהערן צו איטליכר ברכה דרום זאל זיין דר ווילן צו פר דיר נאט עס זאל זיין גרעכינט פר דיר מיין תפלה פון שחרית אדר מוסף אדר מנחה אדר מעריב. איטליכע תפלה באזונדר זאל זיין גלייך אז איך וואלט געוואוסט צוא מכוין זיין אדר מצרף זיין אלע די כוונות אונ צרופי שמות די הייליגע די וואס גייען אום דר תפלה פון שחרית אדר מוסף אדער מנחה אדר מעריב אונ מיין תפלה זאל ארויף גיין צו פר דיר צו מאכין איין קרון אויף דיין קאפ מיט די תפלות פון די ישראל די דא ווייסן מכוין צו זיין אונ מצרף צו זיין מיט כוונות די דא געהערין צוא איטליכער ברכה אונ צו איטליכער בקשה די דא זאלן גיין אין זיבעטין הימעל אריין אמן כן יהי רצון:

דיא נייע ירושלים תחנה

דיא נייע תחנה הט געמאכט א גרויסע צדיקת אום ירושלים מען זאל זיא זאגין אלע טאג פאר דעם דאווינען אונ נאך דעם דאווינען:

דיא תחנה זאגט מען אלע טאג פאר דעם דאווינען:

בשם יי אלהי ישראל יושב הכרובים דו גאט פון מיינע עלטערן איך טוא דיך בעטן מיטן גאנצן הארצין דס דו דיך איבר מיר דר בארימן זאלסט כרחם אב על בנים אזו ווי איין פאטער דר בארימט זיך איבר זיינע קינדר אונ דר הער מיין געבעט אונ באהיט מיך פר אלעם בייזן אונ פיר מיך אין דעם רעכטען וועג אונ פר נעם מיין געבעט וואס איך דיך אלע טאג טוא בעטין מיט מיין גאנצן הארצן. אונ לאז מיך ניט לעהר ווידר קערן מיט מיין תפלה. אונ לאז מיך מיט מיין מאן אונ קינדער לעבען צוא דיין הייליגן דינסט מלך הרחמים דו דר בארמיגער קיניג דר בארים דיך איבר מיר אונ איבר אלע די מייניגע. אונ גיי מיט אונז ניט

תורת מישיר

גים שטערען צו די שטוב צו דעם מאן אונ צו די קינדער איז זעהר גלייך צו דאווינען אין שוהל תפלה בצבור אונ

דברי כבושים ומשלי חן

איך טוא מיך דר מאנען אן אלע זאכען וואס איך פלעג צו קויפען אין דער ליבער שול אן נעמאן אין אבנים טובות פלעג איך נאר צו שפעטען אונ צו לאכען מיט איך מיר היינט דער

מאנען אונ נעבי... או השי״ ב״ה מוט גים שי...קען ווארום עס שטים געשריבען וקצר בזעם

ומאריך

חלילה מיט מדת הדין נייערט מיט מדת הרחמים און טוא דיין צארן אפּ פון אונז. און דער הער אונזער גיבעט אלע מאל ווען מיר טוען דיך רופן. העלף אונז אין אלע אונזערע נויטין דער פריי אונז מיט וואס מיר ווילן און זיי אונז ממלא מיט אונזערע בקשות וואס מיר פאר לאנגען פון דיין הייליגען נאמן. און זאלסט אונז העלפן אזו ווי דו האסט געהאלפן אונזערע עלטערן פון איר גרויסע און שווערי פיין פון מצרים און גיב מיר גוטע און פרומע קינדער וואס זאלן זיין צדיקים און חסידים און תלמידי חכמים און איך זאל זיי זוכה זיין צו דער ציהן מיט מיין מאן צו דיין הייליגין דינסט און זאלין האבן חן און חסד אין דיינע אויגן און אין לייטינס אויגן. און מיר זאלן אום לעבן אונזערע יארן אין גרוס פריידן מיר זאלן זוכה זיין אונזערע קינדער אויס צו געבין בכבוד גדול. איך בעט דיך דו אלמאכטיגער גאט בארימהארציגער פאטר קיניג דער הער איבר אלע הערין דם דו זאלסט דער הערין מיך מיט אלע מיינע תפלות ובקשות און זאלסט באהיטן מיך און מיין מאן און מיינע קינדער פון אלעם בייזן. דו זאלסט דער הערין מיך צו גוטן ווי דו האסט דער הערט אונזר מוטר חנה עליה השלום און האסט זיא פר נומן און האסט זיא דער פרייט מיט וואס זיא האט באגערט פון דיין הייליגן נאמן. מלך רחמים דו דער בארמיגר פאטר קיניג דער וועלט איך טוא דיך רופין טאג און נאכט אלע טאג מיינם לעבין און פר לאז אונז ניט און גיב אונז דאך פרנסה און אלע אונזערע באדערפעניש פון דיין הייליגען געטרייע מילדע האנט און ניט חלילה דורך לייטינס הילף. און גיב אונז אלע באדערפעניש בנחת און ניט מיט צער און לאז מיר זוכה זיין ביז הונדערט יאר מיט מיין מאן און קינדער אויף מיין טיש זיצן און מיר זאלין האבן גוטע מליצים לעולם הבא. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך

דברי כבושים ומשלי חן

ומאריך אף דאס איז טייטש ער ווארט לאנג און בצאלט ניט, היינט בין איך גע ווערד געקומען פיין הארץ טוט אין מיר ברומען ווארום איך טוא געדיינקען אז השי"ת טוט קיינעם ניט שיינקען דרום טוא איך ני"ט בעטען אז איר זאלט מיינע בייד נעמען און איר זאלט אייך צו אייערן הארץ נעמען

אורח מישור

עס איז מיין מצוה וויא ווייט מעגליך זיך מקדים צו זיין צו גיין פריא אין שוהל דאווינען, און בעת ווען מען גייט

הוּא. אִיךְ טוּא דִיךְ אָן רוּפִין אַלֶע צַייט דֶען דוּ בִּיסְט גָאט אַלֵיין אוּנ קֵיינֶר מֶער. אוּנ דוּ בִּיסְט מַיין שְׁפַּייזֶער. אוּנ דוּ גִיבְּסְט מִיר אַלֶע מַיינֶע בַּאדֶערְפֶעֶנִיש אוּנ דוּא הָאסְט מִיר דֶר נֶערְט אוּנ גְשְׁפַּייזְט אוּנ דֶר צוֹגֶן פוּן יוּגִינְט אָן בִּיז אַהֶער אוֹיף דֶעם הַיינְטִיגֶן טָאג. אוּנ בַּאהִיט מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער פוּן אֵיין מִיתָה מְשׁוּנָה. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֶענְקִין אוּנ אָן שְׁרַייבִּין אַלֶע צַייט צוּא גוּטֶע יָאהְרֶן צוּ לַאנְג לֶעבִּין אוּנ צוּ אֵיין זִיסִין לֶעבִּין דֶען צוּ דַיין הִילְף הָאף אִיךְ אוּנ אַלֶע דִי וָואס לֶעבֶּן אוֹיף דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֶענְקִין אַלֶע צַייט צוּ גוּטִין אוּנ צוּ בֶּענְטְשׁוּנְג. אוּנ זָאלְסְט אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת אַלֶע צַייט דֶר הֶערֶן אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט דֶר הֶערְט דִי תְּפִלָּה פוּן מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה. אוּנ זָאלְסְט אוּנְזֶר תְּפִלָּה נִיט פַר שֶׁעמִין אוּנ נִיט לָאזִין לֶעהֶר ווִידֶר קֶערִין פוּן צוּ פַר דִיר. דֶען דוּ בִּיסְט דֶר גָאט דֶר דָא הֶערְט אַלֶע גְבֶּעט דִי דִיךְ אָן רוּפֶן מִיטֶען גַאנְצֶען הַארְצֶען אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

תחנת שערים

אַנִייעֶ תְּחִנַּת שְׁעָרִים צוּ עֶפֶענֶען דִי שַׁעֲרֵי רַחֲמִים עֶס זָאל אָן גֶענוּמִין וֶוערֶן דָם דַאוִוינֶן מִים אַלֶע תְּפִלּוֹת צוּא זָאגֶען עֶס אַלֶע פְרִיא מָארְגֶען פַאר דֶעם דַאוִוינֶן:

אָנָּא אִיךְ בֶּעט דִיךְ רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. הַאר פוּן אַלֶע וֶועלְטִין אֵל רַחוּם וְחַנּוּן עֶרְבַּארִימְדִיגֶר גָאט זָאלְסְט עֶפֶענִין דִי טוֹיעֶרִין פוּן דַיינִי הִימְלִין דוּרְךְ וֶועלְכֶע עֶס גֵייט אַרוֹיף צוּ דִיר דִי תְּפִלּוֹת אוּנ דָם גְבֶּעט פוּן אַלֶעמִין זָאלְסְט מַיין גְבֶּעט אוֹךְ צוּ הֶערִין אוּב וואֹל אִיךְ וֵוייס דָם דוּרְךְ מַיינִי פִיל זִינְד בִּין אִיךְ נִישְׁט וֶוערְט צוּ עֶרְמַאנֶן דַיין לִיבִּין נָאמִין אוֹיף מַיינֶע לֶעפְּצִין פוּן דֶעסְט וֶועגֶן מוּז אִיךְ מִיךְ עֶרְדְרֵייסְטִין צוּ בֶּעטִין דִיךְ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין מַיינִי חֲטָאִים דֶען אַז מֶען קוּמְט מִיט אַבַּקָּשָׁה צוּ אַמֶּלֶךְ בָּשָׂר וָדָם וֶוען

אורח מישור

צוּ דִי שׁוּהְל אִיז אַמִצְוָה צוּ גֵיין גִיךְ אוּנ אַבֵיין גֵיין אִין שׁוּהְל בַּארְף מֶען מִיט גְרוֹים דֶרֶךְ אֶרֶץ מִיט הַכְנָעָה נִיט-צוּ גֵיין דֶעם קָאפּ פֶערִיסֶען מֶען בַּארְף צוּ זַיין טוּא אִיךְ אַייךְ בֶּעטֶן אַז אִיר זָאלְט גְרוֹים רַחֲמָנוּת

דברי כבושים ומשלי חן

נֶעמֶען וֶוען אִיר וֶועט אִין דֶער לִיבֶּער שׁוּל קוּמֶען זָאל אַייךְ אֵיין גְרוֹים דֶער שְׁרֶעקֶענִעשׁ אָן קוּמֶען אִיר זָאלְט וִויסֶען פַאר וָועמֶען אִיר זַייט גֶעקוּמֶען אוּנ צוּ וֶועמֶען אִיר טוּט בֶּעטֶען אוּנ וֶוער וֶועט אַייךְ אֵיין עֶנְטְפֶער גֶעבֶּן אוֹיף אַייעֶר לֶעבֶּען אוֹיךְ הָאבֶּען אוֹיף אַלְמָנוֹת אוּנ יְתוֹמִים אוּנ גִיפַאנְגֶענֶע

אונ

מֶען פַארְזִינְדִיגְט זִיךְ קֵייגִין אִים טְרֶעפְט אוֹךְ אָפְט דָאס עֶר אִיז מוֹחֵל בִּפְרַט נָאךְ דוּא לִיבֶּער גָאט וָוס דוּא בִּיסְט אֶמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְלָכִים וֶועלְכֶעס דוּ פַארְנֶעמְסְט דָם גֶבֶּעט אוֹךְ דִי טְרֶערִין פוּן אַלֶע וֶועסְטוּ גִיווִיס מַיין גִיבֶּעט אוֹךְ עֶרְהֶערִין אַזוֹ וִויא דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם זָאגְט אִין זַיין סֵפֶר תְּהִלִּים אַשְׂחֶה בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי פוּן פִיעֶל טְרֶערִין וָוס אִיךְ פַארְגִיס פַר דִיר גָאט מַאךְ אִיךְ שְׁווִימֶען מַיין גְלֶעגֶער. פִּירְט עֶר אוֹס צוּם סוֹף „שָׁמַע ה׳ קוֹל בִּכְיִי" גָאט הָט צוּ גֶהֶערְט מַיין גְוֵויין שָׁמַע ה׳ תְּחִנָּתִי גָאט הָט גֶהֶערְט דִיא מַיין תְּחִנָּה וָוס אִיךְ זָאג ה׳ תְּפִלָּתִי יִקָּח דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶער וֶועט עֶרְהֶערִין מַיין גִיבֶּעט אָמֵן סֶלָה:

תחנה מה טובו

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ בִּזְכוּת אַבְרָהָם שֶׁנִּקְרָא אִישׁ הַחֶסֶד: אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בִּזְכוּת יִצְחָק שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ: בְּיִרְאָתֶךָ בִּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת אֵלּוּ אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּבִזְכוּתָם תַּעֲלֶה תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא לְכֶתֶר עַל רֹאשְׁךָ עַל יְדֵי מְטַטְרוֹן שַׂר הַפָּנִים אָמֵן סֶלָה: אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי ה׳ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ ה׳ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

מַה טּוֹבוּ וִויא גוּט אִיז דַיין גִיצֶעלְט יַעֲקֹב אוּנ דָם רוּאוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל דָם אִיז דֶר הֵיילִיגֶר בֵּית הַכְּנֶסֶת אוּנ אִיךְ קוּם מִיט דַיין גְרוֹיס גְנָאד אִין דַיין שׁוּל בִּזְכוּת אַבְרָהָם וָוס עֶר אִיז גִירוּפֶען אִישׁ חֶסֶד אִיךְ טוּא מִיךְ בּוּקִין צוּם הֵיכָל

דברי כבושים ומשלי חן

און אויף אַלְטֶע לַייט אונ אויף קְרַאנְקֶע לַייט װָארוּם אַז איר טוּט פַאסְטֶען טוּט אַייךְ אַייעֶרֶע הערְצֶער װַייא דרום זָאלְט איר גְלַייבְּען די אָרֶעמֶע לַייט נִיט גֶעטנ װָאס אִיז אִיז װַיי טוּט אִים נָאךְ מֶער װִייא װָען מֶער װָעט זַיין װַייבּ אונ קִינְדֶער אונ הָאט נִיט מִיט װָאס װִייא צוּ דֶער קְוִויקֶען

אורת מישור

גֶעהִיט נִיט צוּ רֵיידֶן אִין שׁוּהְל דְבָרִים בְּטֵלִים מִכָּל שֶׁכֵּן נִיט צוּ בְּרֶענְגֶען צוּ מַחֲלוֹקֶת זִידְלֶן זִיךְ אָדֶער קְרִיגֶען זִיךְ אִין

דרום

בזכות יצחק וואס ער איז גיבונדען געווארען אויף דעם מזבח אונ בזכות יעקב
וואס ער האט גיזאגט וום פאר איין פארכטיג ארט דאס איז :

רבש"ע אין דעם זכות פון די דריי אבות קום איך אין דיין הייליגער שול אריין תפלה טאן פאר דיר מיך צו דער בארימען אונ באווילליגען פר דיין כבוד אז עס זאל אויף גיין מיין תפלה אונ זאל זיין איין קרון אויף דיין קאפ דורך דעם מלאך שר הפנים. גאט איך האב ליב די וואונונג פון דיין הויז אונ דאס ארט פון דיין רואונג א ך טו מיך בוקען אונ לובען פר גאט מיין בשעפער אונ טו בעטען צו דיר מיט בווילליגקייט גאט מיט דיין גנאד זאלסטו מיר ענטפערן מיט וואהרהייט דיינע הילף :

דיא תחנה זאל מען זאגען אבינד אונ מארגען נאך מה טובו :

מי אנכי ווער בין איך דס איך זאל זוכה זיין תפלה צו טאן פאר אזו איין פארכטיגען גרויסען קיניג דער דא איז איין קיניג איבער אללע קיניגען מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא גלויבט אונ געהייליגט איז דיין נאמען איך בין אייטיל בלוט אונ פלייש איך בין ניט ווערט דס איך זאל גדיינקען דיין נאמען אונ מכל שכן דס איך זאל פר אים תפלה טאן אונ זאל גדיינקען זיין נאמען ווי זאל איך אויף הייבען מיין פנים פאר אזו איין פארכטיגען קיניג דער דא איז איין קיניג איבער אללע קיניגען גלויבט אונ געהייליגט איז זיין נאמען ער איז דער הויכט איבער אללע געוועלטיגער נייערט וועגען זיין גינאד אונ וועגען זיין גרויס דר בארימקייט דס ער דער בארימט זיך איבער דער גאנצער וועלט אונ בגערט די תפלה אונ בקשה פון זיינע קנעכט וויא אין פסוק שטייט (קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו :

אורת מישור

שוהל אפילו וועגען אמצוה זאך, מען זאל אויך נזהר זיין ניט צו מאכען קיין גרויסע קולות מבלבל צו זיין דעם חזן מיט דעם עולם וום דאווינט, אונ ווען מען ברענגט מיט זיך מיט אקינד זאל מען עס האלטען נעבען זיך אונ אבטונג געבען עס זאל זיצען רוהיג מיט דרך ארץ ... ענטפערן אמן אויף יעדערע ברכה :

דברי כבושים ומשלי חן

דרום טוא איך אשה שרה אייך בעטען אז איר זאלט דאס טאן פון ליבען גאט ב"ה וועגען אונ זאלט זעהן צו האבען גרויס השגחה ווארום א ך טוא האפען מיט אללע אביונים אויף גאטס הבטחה אונ טוא אויך דעם ליבען גאט בעטען אז ער זאל גרויס השגחה האבען אויף מיינע אלטע טעג אז אונזערע קינדער זאלען פון אונז ניט פאר יאגט ווערען, אויך האב איך דיא אנדערע נייע שיינע תחנה כסדר געוועזען דאס מיר זאלען דעם יאר פון אונזערע זינד אונ פון דעם מלאך המות גינעזען הערען אונ בזכות זה זאל אונז גאט ב"ה שיקען דאס לעבען :

באמת) דס איז טייטש גאט איז נאהענט צו די ווס רופן אים מיט
וואָרהייט אונ מיין געשריי טוט ער הערן אונ פר נעמט די תפלות
פון אלע קרייטר די ווס טוען דיך אן רופען אמן :

רבונו של עולם דו הער פון דער גאנצר וועלט איך וויים גאנץ
וואול אז איך בין איין ארימער זינדיגר מענטש אז איך
בין ניט ווערט צו שטיין אונ תפלה צו טאן פר דיין גרוסן גיאכפערטן
נאמן אונ צו זיין גרוס הערליכקייט אונ גרוס אכפערקייט האט קיין
שיעור ניט אונ קיין ערך ניט דס זיין גדולה אונ גבורה איז ניט
מיגליך צו דר ציילין אונ איך בין איין שרעקליכר זינדיגר מענטש
אונ זאל שטיין פר אזו איין לעבעדיגן אלמאכטיגן הערן תפלה
צו טאן אונ איך פר שטיי אוך ניט פיל ווס איך טוא תפלה נייערט
דען דו ביסט איין גרויסר רחמן אונ ביסט דעמוטיג אונ בגערסט
די תפלה פון דעם וואס טוט דיך אן רופן מיטן גאנצין הארצן
אונ דו גאט פר שעמסט ניט זייער תפלה דרום האב איך מיך דר
וואגין צו בעטין דיך בארימהארציגר פאטער מיט איין דעמוטיג

דברי כבושים ומשלי חן

על פי רוב נשים ענדיגען זייער דאוונען נאך
שמונה עשרה וואלען זיא וויסען דאס אויב
דיא ציים שטערט זיא ניט וואלען זיא זיך
געוואָרענט צו זאגען נאך שמונה עשרה אשרי ,
ובא לציון , אונ עלינו , דען זיא זעגען גרויסע
תפלות אויך זאל זיא לייגען דעם טייטש פון דיא
ווארטער אונ ווען עס קומט בייא דעם פסוק ואני
זאת בריתי וגו' לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם זאל זיא אין
זינען האבען דאס פון איר זאל ארויס קומען גוטע
דורות הקדוש ברוך הוא זאל איר בענטשען דאס
אירע פיאנציגען זאל זיין געבענטשט מיט תורה
יראה וחכמה , אזוי ווי דער מדרש ברייגנט
אשיינעם משל איינער איז געגאנגען אלאנגע צייט
אין דער מדבר אונ איז פארשמאכט געווען פון
הונגער אונ דארשט אויך פון היץ ער האט ניט
געפונען אשטיקעל שאטען וויא זיך צו באהאלטען
פון דער היץ אונ אפדאטען וואסער צו לעשען
דעם דארשט ער איז אזוי געגאנגען מיריע טעג
פארשמאכטער הייט ביז ער האט ענדליך דער
זעהן אגרויסען בוים מיט גרויסע לאנגע צווייגען
וואס אויף זייא וואקסען פיינע פרוכט אונ געבען
אים אקוואל וואסער קאלט וויא אייז אונ ריין ווי
קריסטאל אז עס איז אים נאר ליכטיג געווארען
אין דיא אויגען ער האט זיך אנידער געזעצט
אונטער דעם בוים אונ האט זיך גאנץ גוט אויס
גערוהט אנגעטרונקען מיט גוטע וואסער אונ צו
זאט געגעסען דיא פרוכט קורצין , ער האט זיך
נאר מחיה געווען אונ איז געווארען פריש אונ
שטארק נאכדעם אז ער האט געפיהלט אז ער
קאן גיין ווייטער איז ער אויף געשטאנען אונ
האט געזאגט מיט וואס זאל איך דיך בענטשען
ליבער בוים דיין וואוקס איז שיין דיינע צווייגען
זענען גענוג גרויס אונ קראגען אויף זיך גענוג
שמאקהאפטע אויך שיינע פרוכטען דו שטייסט
אין דער מדבר ביי אקוואל וואסר ווס ערקוויקט
מענשען איך וועל דיך בענטשען אז דיא צווייגען
וואס פון וועט פון זייא געמאכט צו פארפלאנצען

מדרש

הארץ אונ מיט ווייבע רייד אונ האב חרטה אויף אלע מיינע עבירות וואס איך האב געטאן פון מיין יוגענט אן ביז אהער. אין דעם היינטיגן טאג. אונ דו זאלסט מיר שיקען דיא מלאכים וואס זייא זיינען געזעצט איבער די תפלות פון דיא ישראל אז אונזער תפלה זאל אויך אן גענומען ווערען אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

אנדערש האט זאלען זיין געטראכטן אין דיר זאלען איבער אקסן אונ זיין אזוי שיין ווי א דו אליין ביסט, אזוי איך נאך דעם וויא איזד דאזיגס ערינגסט מיט יראה מיט אהבה צום איבערשטען אונ איז פון זיך מבטל אלע שלעכטע מחשבות דאס זיינע אלע ווארטער זיינען געזאגט מיט כונה, אגם מען דער נאך דעם פסוק ואני זאת בריתי דאס מען איז בטוח אז מען וועט געוויינען אונזערע קינדער איך אזוי א איפן צו זיין נאכט פארכטונג: וועט דער אייבערשטער אונז בענטשען דאס אונזערע דורות אונזערע פלאנצינגן וועלען אויך שיין געראטען דאס זייער שורש וועט זיין עד ביאת המשיח במהרה בימינו אמן:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ (וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ) וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וּלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

נשים אומרות בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים. מֵאָדָם רָע מִיֵּצֶר רָע. מֵחָבֵר רָע. מִשָּׁכֵן רָע. וּמִפֶּגַע רָע. מֵעַיִן הָרָע מִלָּשׁוֹן הָרָע מִמַּלְשִׁינוּת וּמֵעֵדוּת שֶׁקֶר מִשִּׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת מֵעֲלִילָה מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה מֵחֳלָיִם רָעִים מִמִּקְרִים רָעִים וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת

בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה: וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְיָ אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ: כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וְיִגֹּלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר. **וְזָכַרְתִּי** אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר **וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר**: וְנֶאֱמַר וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא **גְעַלְתִּים** לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: וְנֶאֱמַר וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: וְנֶאֱמַר וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וְנֶאֱמַר עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֶאֱמַר וְעֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ: וְנֶאֱמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֶאֱמַר מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם (וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם. וְנֶאֱמַר) תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: וְנֶאֱמַר וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר כְּבַגָּלוּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים

תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם (נ״א מַעֲשֵׂינוּ) תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם (נ״א חַיֵּינוּ) הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְכָל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ לְמַעְלָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בָּרַבִּים:

די תחנה זאל מען זאגן אלע טאג מארגענס פרי צו קליינר קריאת שמע נאך מקדש את שמך ברבים:

אתה קדוש דו ביסט הייליג אונ דיין נאמין איז הייליג אונ דיא הייליגע ישראל טועין לובין אונ הייליגין דיין גיאבפערטין נאמן אונ טועין ליידען די ארבע מיתות בית דין (סקילה שריפה הרג וחנק) פון וועגן דיין הייליגן נאמן גאט אונ אוב עס וועט זיין אוף מיר איין אנדערע מחשבה אונ פר זיכערונג חס ושלום אזוי קום איך דיר צו בעטין ליבר גאט דו זאלסט מיך הייליגין זאלסט מיר געבן אין מיין מחשבה אונ אין מיין מול דם איך זאל קענין הייליגן דיין נאמן פר אלע לייט אזו ווי עס האבן גיטאן די הייליגע קדושים (עשרה הרוגי מלכות) אונ פיל הונדערט טוזינטער פון די הייליגע ישראל אונ האבן איבר גיענפערט זייער לייב פון דיין הייליגען נאמען וועגן אונ דו ביסט גאט מיין גאט אונ דו ווייסט אלע פר בארגעניש פון מיין הארצין צו איבר ענטפערין מיין ביין אונ פלייש אונ מיינע אדערין אונ מיין בלוט אונ מיין חלב צוא ליידן ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק אונ אלע פיין ווס אין דר וועלט איז צו גפינן פון וועגן צוא איינינגען דיין הייליגן נאמן דען דו ביסט איין גרעכטער דיין אונ איין ווארהאפטיגר שופט אונ אונזערע חכמים האבן אן גשריבן ווען איינער ענטפערט איבר זיין לייב אום ווילין דיין הייליגין נאמין מיט גאנצין הארצן פילט ער ניט די יסורים נאר טאמר וועלן די יסורים גרוס זיין אוף מיר דם איך וועל ניט קענין אום שטיין אונ אום האלטן די יסורים אזו בעט איך דיין הייליגן נאמן דו זאלסט שטארקן מיך אז מיין מחשבה זאל זיין באהעפט אין דיר אלע צייט אונ איך זאל מיך משמח זיין אין מיין הארצן פון וועגן די יסורים אונ זאלסט מאכן אין מיין מול דעם כח הדבור צו ריידן אונ צוא הייליגן דיך מיט קלוגהייט אונ מיט פאר שטאנדיקייט אונ מיט וויסען שאפט פר פיל לייט אופען בארליך אנטפלעקין אונ דר ציילען אלע מיינע חטאים ווס איך האב גזינדיגט קעגין דיין הייליגן נאמן אונ דוא זאלסט מיר געבן איין טייל מיט די הייליגע ווס זיי באהעפטן זיך אין די הייליגקייט אונ עס זאל זיין צו ווילין די זאג פון מיין מול דען דו ביסט גאט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזר אמן:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים. קבץ נפוצות קויך מארבע כנפות הארץ. יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה ידיך בעליונים (ובתחתונים) או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל. אבינו שבשמים (חי וקים) עשה עמנו צדקה וחסד בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו יי אלהינו מה שכתוב (את הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה חוזך כאמור) בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:

וידבר יי אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורותם:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה מָנֶה לְכָל יוֹם פְּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפְרַס בֵּין הָעַרְבָּיִם וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקָן יָפֶה יָפֶה כְּדֵי שֶׁתְּהֵא דַקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד׃

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין׃ וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַייָ׃

ג״פ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ ג״פ יְיָ צְבָאוֹת

אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: ג״פ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטוֹרֶת. וּקְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה לַחֲבִיתִּין. וַחֲבִיתִּין לִנְסָכִין. וּנְסָכִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעוֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם. וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּבִמְקוֹמוֹ וּכְהִלְכָתוֹ:

לשבת
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

ר״ח
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד: וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַייָ עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב

מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים:

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת. אֲשַׁם גְּזֵלוֹת. אֲשַׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אֲשַׁם נָזִיר. אֲשַׁם מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת בהן: א מקל וחומר.
ב ומגזרה שוה. ג מבנין אב מכתוב אחד. ד ומבנין אב משני כתובים:
המכלל ופרט. ומפרט וכלל. ו כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט: ז מכלל
שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל: ח כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא: ט כל דבר שהיה
בכלל ויצא לטעון טוען אחד שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר: י כל דבר
שהיה בכלל ויצא לטעון טוען אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר: יא כל דבר
שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו
הכתוב לכללו בפרוש: יב דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו: יג וכן שני
כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הד"ה דרדוי

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו
לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב
מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאתיו אשר
עשה מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו:
הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה
לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען חבל
נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי
אל גוי וממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויוכח
עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליי
כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו
בכל העמים נפלאתיו: כי גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל
אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים (כאן צריך להפסיק) ויי שמים עשה:
הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו: הבו ליי משפחות עמים הבו
ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו
ליי בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל
תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: ירעם
הים ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני
יי כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:
ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן העולם

ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי:

ל **מזמור** שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך ותרפאני: יי העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יי ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך:

יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד ב״פ:

והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:

ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

סו לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ: בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ. יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ק מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ

לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזוֹב׃ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד׃ טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל
תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב
לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ
אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זֹקֵף
כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים
יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה
מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ
הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם
חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

קמח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה
וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים
וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם
יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים
בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל
בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת
בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כֹּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ. וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּייָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַייָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְיָ אִישׁ

מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ יָחִיד אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

אין עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה וְאֵנִם מַעַן דָּאִם׃

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ׃ אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ (שֶׁיָּצַרְתָּ) הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת

בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא: אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך (במצותיך) ודבק לבנו במצותיך (בתורתך) ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך. למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיך יי אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד: מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות כל הארץ. ושבור עלנו מעל צוארנו. ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה להודות לך וליחדך באהבה ולאהבה את שמך: ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ

הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת. וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת וֶאֱמוּנָה (בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה) חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתְךָ סֶלָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ (עָבְרוּ יָם) וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת

שירות. ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עדי מרום מוציא אסורים ופודה ענוים ועוזר דלים (העונה) ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך שמו. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עשה פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יי ימלך לעלם ועד

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל. ונאמר גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי גאל ישראל:

למנחה כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בעשי"ת זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

בקיץ מוריד הטל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בעשי"ת מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

אין חזרת הש"ץ זאגט מען דיא קדושה.

נקדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה. ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:

קו"ה קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: חזן לעמתם משבחים ואומרים: קו"ה ברוך כבוד יי ממקומו: חזן ובדברי קדשך כתוב לאמר: קהל ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:

כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה: חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ גְאוּלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף טַל וּמָטָר לִ) בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אָתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכָל אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא

נכוש כי בך בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשענו: ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין: *) ברוך אתה יי בונה ירושלים:

*) תשעה באב צו מנחה זאגט מען דאס:

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים. ואת העיר האבלה והחרבה והבזויה והשוממה. האבלה מבלי בניה. והחרבה ממעונותיה. והבזויה מכבודה. והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונות. ויירשוה עובדי זרים. ויטילו את עמך ישראל לחרב. ויהרגו בזדון חסידי עליון. על כן ציון במר תבכה. וירושלים תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתה. ובאש אתה עתיד לבנותה. כאמור ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה: ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

אב הרחמן שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו *):

בברכת שמע קולנו קודם שמסיים כי אתה שומע וכו׳ יתוודה בהכנעה ובבכיון לב ויאמר·

אנא ה׳ חטאתי עויתי פשעתי לפניך והרע בעיניך עשיתי. רבונו של עולם עשה למען שמך הגדול ותכפר לי על כל עוני וחטאי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי

---

*) דיא תחנה זאל מען זאגען אבינד אונ מארגען אין שמונה עשרה איידער מען זאגט כי אתה שומע:

אנא איך בעט דיך גאט איך האב גיזינדיגט אונ פר קרימט אונ גימיסזיים פר דיר אונ האב גטאן וואס ניט רעכט איז. רבונו של עולם טו אום ווילן פון דיין הייליגן נאמן ווענן אונ פר גיב מיר אויף מיינע זינד וואס איך האב גטאן אום גערין אדר מיט גוטן ווילן אונ האב טובד גיוועין קעגן דיין הייליגן נאמן אונ וואס

וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וּתְמַלֵּא כָּל הַשֵּׁמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: כי אתה וכו׳

ויש מתפללים תפלה זו על הפרנסה

אַתָּה הוּא ה׳ הָאֱלֹהִים הַזָּן וּמְפַרְנֵס וּמְכַלְכֵּל בְּיָדְךָ לְכָל הַבְּרוּאִים מִקַּרְנֵי רְאֵמִים עַד בֵּיצֵי כִנִּים הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי וְהַמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ קוֹדֶם שֶׁאֶצְטָרֵךְ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּהֶיתֵּר וְלֹא בְאִיסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִשֶּׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִשֶּׁפַע בְּרֵכָה עֶלְיוֹנָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה וִיקוּיַם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

אום תַּעֲנִית צִבּוּר וָאגְּם דָא אַיְחִיד דָאס:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ אַל תֵּפֶן אֶל רִשְׁעֵנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ הֱיֵה קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

איך הָאבּ גֶעטָאן פוּן מַיינֶע יוּגֶענְד אָן בִּיז אִין דֶעם הַיינְטִיגֶן טָאג אוּנ עֶס זָאל וֶוערֶן דֶער פִילְט אַלֶע שֵׁמוֹת וָוס אִיךְ הָאבּ פּוֹגֵם גֶוועזֶען דוּרְךְ מַיינֶע זִינְד אִין דַיין הַיילִיגֶן נָאמֶען:

אַתָּה דוּא בִּיסְט גָאט וָואס דוּא בִּיסְט מְפַרְנֵס וּמְכַלְכֵּל מִיט דַיין גִינָאד צוּא אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ פוּן דִיא חַיָה וָואס הֵייסְט ווִיזִיל טִיר בִּיז אַיין קְלֵיינֶער וָוארִים וָואס הֵייסְט בֵּיצֵי כִנִּים זָאלְסְטוּ מִיר גֶעבִּין מַיין גִיזֶעצְטֶע שְׁפַּייז מִיר אוּנ מַיין הוֹיז גִזִינְד אוּנְזֶער שְׁפַּייז אֵייא מִיר וֶועלֶן נָאךְ דַארְפֶן מִיט נַחַת אָן צַעַר מִיט הֶיתֵּר אָן אִיסּוּר צוּ לֶעבִּין אוּנ פְרֵייד מִיט בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וָואס קוּמְט פוּן הִימֶל דֶער וָוארְטֶן אַז אִיךְ זָאל קֶענֶען מְקַיֵּם זַיין דַיינֶע מִצְוֹת מִיטֶן גַאנְצֶן הַארְצֶן אוּנ אִיךְ זָאל נִיט בַּדַארְפֶן קַיין מֶענְשְׁנְס גָאבּ אוּנ נִיט עֶפִּיס צוּ לַייעֶן בַּיי זֵייא נֵייעֶרְט מִיט דַיין פוּל הַאנְד דִיא דָא אִיז אָפִין עֶס זָאל מְקוּיָם וֶוערִין דֶער פָּסוּק פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן דָאס אִיז טַייטְשׁ דוּ עֶפִינְסְט דַיין הַאנְד אוּנ זֶעטִינְגְסְט אוּנְז מִיט שְׁפַּייז אַלֶע נָאךְ זֵייעֶר ווִילֶען נָאה:

אום ראש חודֶש זָאגְט מֶען דָאס:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ

מוֹדִים דְּרַבָּנָן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

אום חֲנוּכָּה אוּנ אום פּוּרִים זָאגְט מֶען דָאס:

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְּמַן הַזֶּה:

לחנוכה

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ

לפורים

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כָּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ

לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה) ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעשי"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: *)

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוב עוז ושלום: בספר

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

בעשי"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

---

*) די שיינע תחנה זאל מען זאגין אלע טאג ווען דר חזן האלט שים שלום אדר ווען די כהנים דוכנען:
רבונו של עולם דו הער פון דר גאנצער וועלט איך בין דיין אונ מיינע טרוימן זיינן דיין עס האט מיך גטרוימט איין טרוים אונ איך ווייס ניט וואס עס בעטייט אזו זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דאס עס זאל זיין אלע מיינע טרוימן אויף מיר אונ אויף כל ישראל צו גוטין אונ צו בענטשונג אונ דר טרוים וואס מיר הט גטרוימט אויף אנדרע זיינן זיי אנדערש גוטע טרוימן אזו זאלסטו זיי שטארקן אונ בשטעטיגן זיי זאלן אין מיר אונ אין זיי בשטעטיגט ווערן אזו ווי דר טרוים פון יוסף הצדיק עליו השלום אונ ווען זיי ברוכין היילונג אזוי זאלסטו זיי היילן ווי דו האסט גהיילט חזקיהו המלך פון זיין קראנקייט אונ אזו ווי דו האסט גיהיילט מרים הנביאה פון איר צרעת אויך אזו ווי דיא ביטערע וואסער פון דער שטאט מרה דורך משה רבינו עליו השלום אונ אויך דם וואסר פון דער שטאט יריחו דורך דר האנד אלישע הנביא אונ אזוי וואל או דוא האבט פר קערט דאס פלוכן פון בלעם הרשע פון פלוכונג צו בענטשונג אזוי זאלסטו אויך פאר קערין אלע מיינע טרוימען אויף מיר אונ אויף כל ישראל צו גוטען בענטשונג אייביג אמן:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה

דיא תְּפִלָּה פוּן אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ איז גַאנְץ חָשׁוּב דִי חֲכָמִים הָאבֶּן מְתַקֵּן גִיוֶועזֶין אַז מֶען זָאל דִי תְּפִלָּה זָאגֶין אַלֶע תַּעֲנִית אוּנ עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה מִים גְרוֹס כַּוָּונָה:

מֶען זָאל נִזְהָר זַיין אַז מֶען זָאגְט אוּם ראש הַשָּׁנָה חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ זָאל מֶען נִים שְׁלָאגִין אוֹפִּין הַארְצֶען אַזוֹי וִויא אוּם דֶער וָואכֶען. מֶען דַארְף נִים זָאגִין ווידוי אוּם ראש הַשָּׁנָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בָּרֵךְ (בעשי"ת חַדֵּשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּשְׁמַד מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

לתענית צבור	לעשי"ת	לנעילה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִגְאֻלָּה וִישׁוּעָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִזְכֻיּוֹת:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִסְלִיחָה וּמְחִילָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:	(חָתְמֵנוּ)

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ:

אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו:
אבינו מלכנו עשה למענך והושיענו:
אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים:
אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

דאס זענען די טעג וואס מען זאגט ניט קיין תחנון אום חמשה עשר באב. חמשה עשר בשבט. ראש חודש. חנוכה. פורים אונ שושן פורים קטן וגדול. ל"ג בעומר, פון ר"ח סיון ביז נאך אסרו חג. ערב ראש השנה אונ פון יום כפור ביז נאך אסרו חג. אונ גאנצין חודש ניסן. אונ תשעה באב. אין די אלע טעג זאגט מען ביא מנחה צו פריער אויך ניט:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם כהודעת לענו מקדם. מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יי בענן. תעבור על פשע ותמחה אשם כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי: ושם נאמר:

ויעבר יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: רפאני

ס

יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד
וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ:
כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה
בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה
בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ
תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל גִיפִינְט זִיךְ וַוייטֶער

לשני וחמישי

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָּנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעֲנֵנוּ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגְּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וּזְכָר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ: אֲדֹנָי כְּכָל צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קָדְשֶׁךָ: כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ:

הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃ **חוּסָה** יְיָ עַל עַמֶּךָ וְאַל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ יָדַעְנוּ יְיָ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ אֶלָּא שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה׃ יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ חֲמוֹל עַל עַמֶּךָ רַחֵם עַל נַחֲלָתֶךָ חוּסָה נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵּנוּ מַלְכֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת׃

הַבֶּט נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא צֹאן מַרְעִיתֶךָ וְאַל יִמְשָׁל בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. אָנָּא סְלַח נָא כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה׃

אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד. וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ מַלְכֵּנוּ וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה בְּגָלוּתֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ. שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָּה. כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים. מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק. נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקוֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים׃ אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃ אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ לְךָ יְיָ חִכִּינוּ לְךָ יְיָ קִוִּינוּ לְךָ יְיָ נְיַחֵל אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם. כָּל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה׃

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ אַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה. עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ לֹא לְמַעֲנֵנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעַל וְאַל תַּשְׁחִית אֶת זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ. כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵינוּ.

כי אל מלך חנון ורחום אתה וזכור עדותנו בכל יום תמיד אומרים
פעמים באהבה. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים. נחשבנו כצאן לטבח יובל
להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה: ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל
תשכחנו: יי

זרים אומרים אין תוחלת ותקוה. חון אום לשמך מקוה. טהור ישועתנו
קרבה. יגענו ולא הונח לנו. רחמיך יכבשו את כעסך מעלינו:
אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרת: יי

חוסה יי עלינו ברחמיך ואל תתננו בידי אכזרים. למה יאמרו הגוים איה
נא אלהיהם. למענך עשה עמנו חסד ואל תאחר: אנא שוב מחרונך
ורחם סגלה אשר בחרת: יי

קולנו תשמע ותחון. ואל תטשנו ביד איבינו למחות את שמנו. זכור אשר
נשבעת לאבותינו ככוכבי השמים ארבה את זרעכם. ועתה נשארנו
מעט מהרבה: ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו: יי

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך:
יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל.
האמרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד.
המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש.
המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור
עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו
מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי
מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו
עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו בשם יי עשה
שמים וארץ: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור: ברגז עקדה
תזכור. ברגז תמימות תזכור: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא
ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

מנהג אשכנז מאנטיג און דאנערשטיג, און מען זאגט מנהג פולין

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו. חוסה יי על ישראל עמך והושיענו מכל רע. חטאנו לך אדון סלח נא כרוב רחמיך אל:

אל ארך אפים ומלא רחמים אל תסתר פניך ממנו חוסה יי על שארית ישראל עמך והצילנו מכל רע. חטאנו לך אדון סלח נא כרוב רחמיך אל:

עס שטייט אין זהר הקדוש רבי שמעון בן יוחאי זאגט אין דער צייט אז מען ציהט ארויס דיא ספר תורה בצבור צו לייענין אין איר עפינט זיך אין הימל טויערין פון רחמים אונ ליבשאפט דרום דארף יעדער מענטש זאגין דיא תפלה:

ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

אנייע תחנה משפט צדק צו זאגין אלע מאנטאג אונ דאנערשטאג בעת ארום נעמען דיא ספר תורה פאר בריך שמיה:

אלהא קשוט ווארהאפטיגר גאט ואורייתא קשוט אונ דיין הייליגע תורה איז אמת, מיר געפינען אין זוהר הקדוש אמאמר פון דעם הייליגען תנא דער צדיק רבי שמעון בן יוחאי זאגט דאס אין דר צייט מען נעמט ארום די ספר תורה בציבור צו לייענען עפינט זיך אין הימל אלע טויערען פון רחמים אונ ליבשאפט, אונ אזוי ווי עס איז יעצט אפען די שערי רחמים קום איך אשה (פלונית בת פלונית) פר דיר מיט אהיים גבעט דס דו זאלסט דר לענגערען מיינע יאהרען מיין מאנס יאהרען מיינע קינדערליכם יאהרן צום לעבן מיר זאלן לעבן בנחת ניט חלילה מיט צער, דו זאלסט דורך די אפענע טויערן מיר אונ צו כל ישראל אראפ שיקען שפע ברכה פרנסה והצלחה אונזר בטחון צו דיר זאל חלילה ניט פר שעמט ווערן דען דו ביסט דאך מיין שפייזר אונ דר שפייזער פון די גאנצע וועלט אונ דורך דעם זכות פון דיא הייליגע תורה זאל איך זוכה זיין דאס פון מיר זאל וואקסען אגוט דור תלמידי חכמים וואס זייערע אויגן זאלן לייכטן אין דר תורה דען דיא תורה הקדושה איז אונזר איינציגע טרייסט אין דעם ביטערען גלות וועלכעס זיא איז ביי אונז אגוט משכון פון דיין ליבען נאמן דאס מיר וועלן אום גלייזט ווערן במהרה בימינו אמן:

בריך שמה דמרא עלמא. בריך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטויי לנא מטוב נהורך. ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבותא. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט. ואוריתה קשוט. ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקירא אנא אמר תושבחן יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם. אמן:

חזן גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו.

קהל

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

חזן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו

קהל

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה: מען זאגט לדוד מזמור דאס גיפינט מען אין שיר של יום!

אז מען ברענגט דיא ספר תורה אין היכל זאגט מען דאס

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו: עץ חיים היא

יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה:

מען זאגט ניט למנצח אום ראש חודש אונ אום חנוכה אונ ביידע טעג פון פורים קטן גדול
ערב פסח אונ ערב יום כפור אונ חול המועד אונ תשעה באב:

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח
עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר כל מנחתיך ועולתך ידשנה סלה:
יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יי כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משמי
קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי
אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא. יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעולם ועד: יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם

נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

שיר של יום

ליום א הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

ליום ב הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

ליום ג הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

לְיוֹם ד הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

לְיוֹם ה הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

לְיוֹם ו הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

פֿון ר"ח אֱלוּל בִּיז נָאךְ שְׁמִינִי עֲצֶרֶת בַּייא נאכט אונ אין דער פריא זאגט מען דאס:

לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה

לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַייָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַייָ יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ:

קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף בֹּרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ

ושיב מיתהו: תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באת של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

ג"פ יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: ג"פ יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום·

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלוך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא: עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט:

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל:

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין לְזוּלָתוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל:

ו אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל דִּבְרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:

ז אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לַנְּבִיאִים לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עַתָּה בְיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

ט אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהֵא מֻחְלֶפֶת וְלֹא תְהֵא תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

י אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לּוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא:

יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁיִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:
לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית יְיָ. סַבְרִית יְיָ לְפוּרְקָנָךְ. יְיָ לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית:

דיא תפלה זאָל מען אַלע טאָג זאָגין נאָך דעם דאַבנען:

יהי רצון מלפניך עס זאָל זיין דער ווילן פון צו פאַר דיר גאָט מיין גאָט אונ גאָט פון מיינע עלטערן דם דו זאָלסט מיך פירן אַלע צייט אין רעכטין וועג אונ דו זאָלסט מיך באַהיטן אונ באַשירמן פאַר די בייזע כתות די דאָ חניפות טרייבן. די אַנדערע כתה איז די שקרים זאָגן. די דריטע כתה איז די דאָ נאַרישקייט אונ ניבול פה ריידן. די פערטע איז די דאָ ליצנות אונ לשון הרע ריידן. דו זאָלסט מיך באַהיטין אונ באַשירמען פאַר אַלערליי לייד. פאַר אַלע בייזע צרות פאַר אַלע בייזע באַגעגעניש אונ פאַר שווערד פאַר הונגער פאַר וואַסער פאַר פייער פאַר גזלנים עס זייא אין דער שטאָט אונ עס זייא אויף דעם פעלד. אונ שיק אונז גאָר קיין לייד ניט צו אונ באַהיט אונז ווייטער פון צער אונ פאַר אַלים בייזין וואָס זיך מיין הארץ פאַרכטן טוט זאָלסטו מיר ניט צו שיקין. אונ דו זאָלסט אונז געבין אונזער פרנסה בכבוד אָן אַלע צער אונ אָן אַלע זאָרג אונ דו זאָלסט אונז געבן אריכות ימים ושנים מיר זאָלין אויס לעבן אונזערע יאָרין אונ טעג אין עשירות אונ מיר זאָלן אונזער צייט אין עהרן אונ אין גרוסע פריידן פאַר ברייננען. אונ דו זאָלסט אונז ניט שיקן קיין זאָרג אונ קיין אַנגסט אונ קיין קריינק ח"ו וואָס דאָ פלעגט אויף דער וועלט צו קומן. ניט חלילה אויף מיר אונ ניט אויף מיין מאַן אונ ניט אויף מיינע קינדער ח"ו. אונ ניט אויף אַלע מיינע פריינד. אונ איך זאָל

דברי כבושים ומשלי חן

כשיתפלל אדם צריך שיעמוד ביראה ווען אַמענטש דאַווינט דאַרף ער שטיין מיט מורא וואָרום עס שטייט אין פסוק איר זאָלט דינען גאָט מיט מורא מען זאָל ניט דאַווענען געשווינד וואָרום עס זעהט אויס אַז ער וואָלט גיוועין צוא פרידען אַז ער וואָלט שוין גיהאַט אָפּ גידאַווינט נאָר ער זאָל טראַכטן אין האַרצין דעם טייטש פון יעדער וואָרט ווס ער רעט אַרויס פון זיין מויל דער מענטש זאָל באַרעכענען ווען ער וואָלט געדאַרפט עפּעס בעטין פון אַמלך וואָלט.

אורח מישור

זעהר גייסטיגע מאמרים פאַר אַ אשה וויא וויים זיא דאַרף נזהר זיין פון לשון הרע ורכילות רחמנא לצלן וועלכע בעונותינו הרבים דיא נשים זענען ניט נזהר אונ פערזינדיגען זיך דער מיט זייערע יאָרען השם יתברך זאָל מציל זיין פאַר דעם עונש וואָס עס קומט פאַר דיא עבירות:

עס איז אַ מצות לא תעשה אין דיא תורה ניט צו טרייבן קיין רכילות דען דער עונש פון דעם איז זייער גרוס מען ווערט פאַר דעם חטא בעשטראָפט אויף די וועלט אונ אויף יענע וועלט. דער ירושלמי זאָגט אַז די עבירה פון

זוכה זיין זיא מגדל צו זיין לתורה לחופה ולמעשים טובים אונ לאז מיך דאך פיל פרייד דר לעבן אונ אלע די מייניגע אונ זאלסט ווייטר קיין בייז לאזן איבר פארן ווייל מיר וועלן לעבן. מלך רחמים דר בארמיגר פאטר קיניג פון דער גאנצר וועלט דם דו זאלסט אויף אונז שיקן איין הילף אונ טרייסט. דאס איטליכער זאל זיך פר וואונדערין דר דיבר. אונ זאל אן הייבין צו זאגין די דר פרייאונג. אונ דוא זאלסט אונז עפינן די טוערין פון פרנסה אונ דו זאלסט אונז שפייזין פון דיינע מילדע גטרייע האנט. אונ ניט פון האנט איינעם מענטשין. אונ זאל אן אונז ניט גיוועלטיגין דר יצר הרע דאס מיר זאלין קענן בשטיין אונ זאלן קענן היטן דיין תורה אונ מצות אונ וויא וואל איך בין זיך מתודה אויף מיינע גרויסע חטאים אונ עונות ופשעים וואס איך האב גזינדיגט אונ גשולדיגט אונ גמיסטייט קענין דיין היילגן נאמען אלע טאג מיינם לעבין. אל שדי מלא רחמים דו ביסט פול גינאד אונ בארעמהארציקייט אונ איך בין פול זינד. אזו בעט איך דיך ליבר גאט דאס דו זאלסט מיר מוחל זיין אלע מיינע זינד. אונ זאלסט ווייטר קיין צער אויף מיר שיקן אונ מיר זאלן אונזרע יארן אוים לעבין אין גרוסע פריידן. אונ דו זאלסט אונז געבן פר שטאנד דר מיט דאס מיר זאלן קענן מתודה זיין פר אונזרין טויט. אונ דו זאלסט אונז אלע מאל דן זיין לכף זכות צו גוטן דר מיט דאס מיר זאלין קענן בשטיין ווען מיר וועלין זיך שיידן פון דר זינדיגע וועלט אונ וועלן קומן פר דעם יום הדין הגדול והנורא אונ זאלסט טאן אלע צייט חסד ורחמים פון וועגין זכות פון אונזרע עלטרין אברהם יצחק ויעקב:

אנא אלהי אברהם איך בעט דיך גאט פון אברהם דאס דיינע אויערין זאלין פר נעמן מיין גשרייא אונ מיין גיבעט וואס

אורח מישור

לשון הרע ורכילות איז דר עונש נאך פיל גרעסר וויא עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים רען ביי דיא אלע דריי זאגען שטייט דר מאנט דאס ווארט גדולה חטאה גדולה. הרעה הגדולה. גדול עוני מנשוא. אונ ביי לשון הרע שטייט

דברי כבושים ומשלי חן

דעם מלך גיפעלין דיין בקשה אויב דוא וואלסט זיא גירעם געשענינד אונ וואס דו האסט נבעטין וואלט ער דיר געוויס ניט גיגעבן נאר דער מלך וואלט זאגען דו ביזט געקומן לאבען פון אים אונ

איך דיך גבעטן האב. אונ וואס איך דיך נאך בעטין וועל. אונ דו זאלסט מיך דר הערין אזו וויא דוא האסט דער הערט די תפלה פון כל ישראל ווען זיי אין איין צרה זיינן גיוועזין אונ האסט זיי אלע מאל גיהאלפין ווען זייא דיר אין איין צרה אן גרופן האבן זאלסטו מיר אויך העלפין אונ מיין תפלה זאל פאר דיר אזו אן גינומן זיין גלייך ווען איך האב פר דיר מקריב גיוועזין איין קרבן אונ לאז מיין תפלה ניט לער ווידער קומען פאר דיר. אונ לאזין קיינע מקטרגים ניט קאנן אויף האלטין מיין תפלה אונ שיק באלד אונזער גואל צדק אמן כן יהי רצון:

תפלת חיים

דיא תחנה זאגט מען אלע טאג:

רבון כל העולמים הער פון דר גאנצר וועלט דו האסט בשאפין די וועלט ווי דיין ווילן איז גיוועזן אונ בשאפין אלע הימלן אונ אלע מלאכים וואס דרויף זיינן. אוך האסטו באשאפין דעם מענטש אויף דיא ערד אונ האסט אים איין נשמה אריין גבלאזין דר ווארטן ער זאל דר קענן דיין גרוים אכפרקייט אונ דיין גנאד וואס דו טוסט מיט דעם מענטש פון אייביג אן אונ דער מענטש איז דם ניט ווערט דרום אויך רבונו של עולם טוא איך מיך פר לאזין אונ בין בטוח אויף דיין גינאד אונ איבער ענטפר מיין נשמה אין דיין האנט אריין וויא דוד המלך עליו השלום האט גזאגט אליך יי נפשי אשא דם איז טייטש צו דיר גאט וואס קען איך איין מתנה געבן סיידן די נשמה. אונ הער אוים מיין גבעט וויא וואול איך בין ניט ווערט צו שטיין אונ צו בעטין פאר דיר נייערט איך בין בטוח אין דיין גרוים בארעם הארציקייט אז דוא פר שעמסט

דברי כבושים ומשלי חן

ער וואלט דיך ארוים געטריבען פון זיך אונ אייב זו וואלסט ניקומען צום מלך דו וואלסט אים לויבן דארפסטו וויסען אז דו גרוסט אים צו לויבן זאל דאס זיין מיט אזיסע שטימע אונ מיט אגיזאנג פון

אורח מישור

יכרת יי כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות. מיר געפינען דם דער בעל לשון הרע איז גלייך צו אשלאנג אזו ווי אשלאנג ער גיט אבים אין טריט פון פוס לויפט זיין שלעכטער גיפט ארום אין אלע אברים אזו אויך דם ווארט לשון הרע

ניט די תפלה פון דעם ארוונאן וויא אין פסוק שטייט לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה דאס איז טייטש דאס צו בראכענע אונ פאר שניטענע הארץ טוט גאט ניט פר שעמן אונ דוא גאט ווייסט דאך וואל וויא מיין הארץ איז אין מיר צוא בראכין ווען איך דער מאן מיך וויא איך בין אזו שפל:

רבונו של עולם דר בארם דיך איבר אונז אונ פיר אונז קיין ארץ ישראל ווען דו ווילסט דם ניט טאן פון אונזרט וועגן וייל מיר זיינן דם ניט ווערט ווי דר נביא האט גזאגט וחטאתיכם מנעו הטוב. מכם דאס איז טייטש אייערע זינד האבין פאר מיטן דאס גוטס פון אייך דאך פון דיינט וועגן לאז דיין נאמען ניט פר שוועכט ווערן. אונ וויא לאנג נאך וועט די שכינה אין גלות זיין פון אונזרע זינד וועגן. אונ היט מיך אונ מיין מאן אונ קינדרליך אונ אלע מיינע גוטע פריינד פר אלים בייזן מיר זאלן ניט דארפן. קומן. חלילה צו אבשר ודם נייערט דו זאלסט אונז בענטשן פון דיין הייליגע האנט אז מיר זאלן ניט פר שעמט ווערין אויף דר וועלט אונ אויף יענר וועלט אונ היט מיך אונ כל ישראל פר בעגעניש אונ פר צער.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

רבונו של עולם איך וויל פר דיר מתודה זיין מיינע זינד אזו וויא אין דר הייליגע תורה שטייט גשריבן אז מען איז אליין מתודה דיא זינד איז מען פטור דרום וויל איך בקענן מיינע זינד אין דעם חודש אלול אז דר שטן אונ יצר הרע זאלן אום יום כפור ניט טאן אונ ניט קענן טאן אז דוא וועסט דיך זעצין אויף דיין

אורח מישור

פערניפטעט דעם בעריטן מענטש. דער ילקוט יצחק ברענגט דם איינר פון די חסידים הראשונים הט געזאגט אז אויף יענער וועלט ווען עס קומט צו דעם חשבון פון יום הדין ווערט צו גירעכנט די עבירות פון די מענטשן וואס מען הט אויף זיי אויס גערעד לשון הרע צו דיא עבירות פון די מענטשן וואס האבן אוף זיי גערעד אונ די מצות פון די וואס האבן גערעד לשון הרע נעמט מען פון זיי צו אונ מען רעכנט

דברי כבושים ומשלי חן

ליב אונ אייב מען וואלט לייפן מען וואלט זאגין די ווערטער געשווינד אין אגינאנג וואלט דען דם אנגינומען וגיפעלן געווארען דעם מלך דריבער זאל מען נים דאוונען געשווינד נאר פאמעלאך אונ מיט אזעלכע שטימע אונ מיט אהויכע שטימע ווארום עס שטייט אין פסוק מען זאל אויפהייבען אשטימע מיט פריילכקיים. מען האט געזאגט אז מען פלעגט גיין אין די עזרה פלעגט מען גיין

שטול און מלאכים וועלין שטיין אויף ביידע זייטן און איך אליין פר דיר גאט מיין גאט איבר אלע הערן דו שיידסט אפ פון דיין ליכט די נשמה צו אלע דיינע בשעפניש און אויך דו ביסט גקריינט מיט אלערליי קרוינן דו האסט דעם מענטשן בשאפן דו זאלסט כיט אים מטיב זיין מיט דיין גרוים גינאד און בגערסט ניט דעם טויט פון מענטש נייערט ווען ער ווידר קערט זיך פון בייזעמעשים איז דיין רעכטע האנט שוין אפען אן צו נעמען די תשובה פון אים די פר שעמסט ניט דאס גשריי פון דעם ארומאן און פר בארגסט ניט דיין פנים ווען ער שרייט און ענטפרסט אים דרום לאז זיין דיין ווילן דו זאלסט ניט גיין מיט משפט מיט דיין דינסט נעם אן מיין תשובה דען דיין סדר איז צו דער ליינגן דיין צארן און צוא דער בארעמן איבר דיין בשעפעניש דו ביסט גוט צו פר געבן מיט פיל גינאד צו די וואס רופן דיך אן מיטן גאנצן הארצן ענטפר מיר אין דר שווערע צייט. און מיין בלוט ווס ווערט גמינרט דורך מיין פאסטן זאל זיין גלייך אז איך וואלט גשפרענגט אויף דיין מזבח און זאל פר ריכטען וואס איך האב גפעלשט אין דיין איינגיקייט און האב מיט מיינע זינד צו בראכן אלע די רינן וואס די שפע און ברכה איז גנאנגן אויף דיין ליב פאלק ישראל און האב פיל גוטס פאר זעהען דורך מיינע זינד וויא. מער ווען איך וועל שטארבען וועט מיך דיין גרוים פייער פאר ברענען און איך בין דאך דיין בשעפניש ווס דו גאט האסט דיך גמיהט איבר מיר דרום פאטער דר בארמיגר דר בארם דיך איבר מיר און לאז דיין צארן מיך ניט שטראפן און ניט צו צאלין מיר נאך מיין פאר דינסט נאך און צו מיין גיבעט זאל זיין גרייט דיין הארץ און דיינע אויערן צו פר נעמן . איך האב אזו פיל הרוב גמאכט וואס איך האב ניט אזו

דברי כבושים וכישלי חן

פרים ביי פרים , און מען פלעגט ניט גיין געשווינד עס זאל ניט אויסקומען אז דיא ארבעט פון גאט איז ביי זייא שווער צו טראגן און ווילען שוין פון דעם פרייא ווערן אויף דעם זאגט דער פסוק

אורח מישור

זיי צו די מענטשן ווס מען הט אוף זיי אויס גערעד . מיר געפינן אויך אין די ספרים הקדושים אז דעם בעל לשון הרע'ס תפלה ווערט ניט צו גיהערט און עס קומט אויף אים פערשידענע מכות ונגעים . און עס איז גורם צו עניות רחמנא לצלן . און דיא בעלי מקובלים שרייבן דס דר בעל לשון

פיל כח צו פר ריכטן נאר דו גאט דו ווייסט אלע די גדאנקן אז
איך וואלט גערן גיטאן וואס מיגליך איז וויא אין דר תורה שטייט
ווען מען האט אין זינען גוטס צו טאן איז גלייך אז מען האט שוין
גיטאן דרום פאטר דער בארמיגר לאז פר דיר זיין גלייך אז איך
האב פר ריכט וואס איך האב מכלה גוועזן מיט מיינע זינד דו ווייסט
וואול אלע די גדאנקן אז איך וואלט גערן גיטאן וואס מיגליך איז
דו ווייסט וואול אז אונזר חכמה פר טראגט ניט אזו ווייז אונז דאס
מיר זאלן וויסן ווי צו פר ריכטן אונ צו היילן אלע פר ברעכן וואס
מיר האבן גטאן וויא מיין גוף ווי מיין נשמה. וואס דו גאט גבויט
האסט האב איך גבראכן אונ קאן ניט פר ריכטן דרום זעה גאט
וויא איין פארכט אונ צטערניש איז אויף מיר גקומן ווען איך הייב
מיך אן צו דר מאנן מיינע זינד פון מיין יוגנט וואס איך האב פר
פירט אונ האב ניט גוואלט טראכטן צוא בשיינן מיין עלטר אונ
היינט האב איך דר מאנט אזו ביים איך מיין פלייש אויף מיר מיין
נשמה זאל ניט פר שעמט ווערן צוא דעם יום הדין פר דיין כסא
הכבוד דרום ליבר גאט ענטפר מיר היינט איך בין היינט אין
אגרויסע צרה איך וויים אלע זינד זיי זיינן מיר שוין וויא איין טיף
וואסר עס גייט מיר שוין אריבר אונ זיינן מיר שוין שווער צו טראגן
דא קומט די טעג איך זאל אפ געבן חשבון פון אלע מיינע זינד צו
דיר אונ אלע דיינע מלאכים וואס פון אלע ביידע זייטען שטייען
אונ אלע דיינע ספרים ווערן אפין זיין וואס וועל איך ענטפערן אונ
ווי וועל איך מיך ווערן גרעכט מאכן דרום רבונו של עולם מיט
דיין רעכטע. האנט זאלסטו מיך אונטער לעהנן נייג דיין אויער צוא
מיר וויא. איך וועל מתודה זיין מיינע זינד פאר דיר ליבר גאטפר

אורח מישור

הרע ווערט אפט מאל מגולגל נאך
זיין טויט אין אהונט ר"ל דם ער האט
דארט אשרעקליכן צער איבער דעם
דארף יעדערע אשה זיך זעהן איין צו
געוויינן צו היטען איר צונג ניט צו
ריידן לשון הרע אוף דעם צייטן דען וועט זיא בטוח זיין דאס איר תפלה
וועט אן גענומען ווערן אונ זיא וועט גיהאלפן ווערן בכל ענינים:

דברי כבושים ומשלי חן

זייער ליפן איז גוועזן שלעכטס אונ זייער שטארקייט
איז ניט ריכטיג דריבער האט הקב"ה בשאפן
דער האן זאל קרייען מען זאל אפלערנען פון אים
מען זאל אייך אזי טאן, מען זאל אויפשטיין פריה
צו לויבן גאט ווי עס שטייט אין פסוק הקב"ת

שטאפ דעם שטן זיין מויל אונ זיינע אויערן ער זאל אויף מיר ניט מקטרג זיין. צווא דיר אליין האב איך גיזינדיגט פאר דיר אליין וועל איך מתודה זיין:

תחנה שערי דמעות

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילן צו פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דו זאלסט מיר פר געבן אלע מיינע זינד וואס איך האב גזינדיגט צו פר דיר אונ זאלסט מיך גדיינקן צו גוטן מיט מיין מאן אינ קינדר ליבר הער גאט איך באקען פר דיר וואס איך האב אפ גקערט פון דיין ליבן נאמן אונ דאס האט מיר ניט גיטויגט איך בעט דיך גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן אנטפאנג מיך מיט גוטן ווילן אונ בווילג מיך מיט גוטן ווידר קערונג אונ מאך מיך פרייא פון מיינע זינד וואס איך האב גיזינדיגט וואס איך האב גטאן גירן אדער אום גערן בעט איך דיך בשירעם מיך פון דעם יצר הרע אונ פון אלע לייד אונ בצווינגעניש אונ זאלסט טרייסטן מיך צו גוטן אונ גיב מיר אז איך זאל האבן אום גבעטן ביי דיין ליבן נאמן עס זאל קיין גשריי ניט קומן אין מיין הויז אונ קיין פר וויסטונג אונ קיין ברעכעניש זאל מיר ניט גשעהן ביי מיין לעבן אונ לייג מיר אום צו גוטן ליבר הער גאט ביי מיין עלטר זאלסטו מיך ניט פר לאזן דו זאלסט מיך שפייזן פון דיין האנד איך זאל מיך קענען דער נערן אן לייטינס גאב:

ליבר הער גאט ווען דר מענטש האט ניט קיין עסן דא מוז ער זינדיגן ער מוז גזלנן אונ מוז גנבנן ער מוז אלעס בייז טאן

דברי כבושים ומשלי חן

לערונס אונז חכמה פון דיא עופות וואס פליהען אונטערין הימעל זעה נאר אז דו וואלסט בייריש פאר אמלך וואלטען דיינע רייד ניט לויפען אונ אז דו וואלסט גיזונגען צו דיין פערגעניגן וואלסטו גיצויגן דיין שטימע פאר וואס אז דו זינגסט פר הקב"ה זאגסטו דיא ווערטער געשווינד דריבער

אורח מישור

הלכות צדקה

עס איז ידוע וויא גרויס עס איז די מצוה פון דעם וואס גיט צדקה דס אחוץ וואס ער איז מקיים אמצות עשה מן התורה ווערט ער נאך גיבענשט פון הקב"ה מיט פיל גוטס אוך שלמה המלך זאגט אין זיין ספר משלי „וצדקה תציל ממות" דאס דר זכות פון צדקה איז אזו גרויס דס אפילו עס איז נגזר

דרום בעט איך דיך ליבר הער גאט העלף מיר טוא דס פון דיין ליבן נאמן וועגן אונ משפט מיך מיט מדת הרחמים גאט גיב מיר מתנות חנם אז איך מיט מיין מאן אונ קינדער זאלן גזונד זיין אונ אונזער פרנסה זאל זיין פון דיין פולן האנט אונ זאלסט אונז בענטשן אז עס זאל קיין חילול השם פון אונז ניט קומן אונ בהיט אונז פר אלעם בייזן פר זיכערונג דען איך בין דאך איין שטיק ערד אונ מוז ווידר אין דר ערד אריין קומען ווען מיין צייט וועט קומען אונ עס זאל ניט זיין חס ושלום קיין פאר שניטענע יארן פון כרת חס ושלום דיא טעג אפ צוא שניידען דוא זאלסט מיר העלפען אין אלע מיינע ווערקען :

ליבער גאט לאז מיך דר פרייט ווערן אז איך זאל באהיט ווערן פאר צער דם איך זאל קיין צער ניט האבן אונ מיינע קינדער אונ מיינע קינדרס קינדר זאלן פון מיר קיין צער ניט האבן אונ מיינע פיינד זאלן ניט אן מיר דר פרייט ווערן אונ עס זאל ניט קיין שטן אונ קיין מקטרג אדר אוך קיין קליפה קיינער זאל אן מיר ניט געוועלטיגן צו דר דאזיגר צייט ווען איך טוא תפלת דען איך קאן ניט בעטן אזו פיל אונ גענוג ווס איך באדארף ליבר הערר גאט ווס זאל איך דיך צום ערשטן בעטן זאל איך דיך בעטן דו זאלסט מיר מיין זינד פר געבן אדר דו זאלסט מיר שפייז געבן פון דיין מילדע האנט איך וויים אז איך בין ניט ווערט אזו פיל צו בעטן ליבער הערר גאט דען דו באגערסט ניט פון דעם מענטשן נאר ער זאל תשובה טאן אויף זיינע זינד דרום בעט איך דיך ליבער הערר גאט דער בארעם דיך איבר דיינע קינדר אונ ענטפער מיר גינעדיגר גאט דר בארעם דיך איבער דעם באגער וואס איך טוא לויבן דיך . עס שטייט וואול איז אז מען זאל דיך לויבן מיט דעם גאנצן הארצן . געלויבט ביסטו גאט איבער אלע גאטר אונ הערן . איך זאל האבען אוים געבעטן אגוטע צייט פון דיין הייליגען נאמן אונ הרחמים דו ליבער הערר גאט דו ווייסט דאך וואל מיין אוים לייגעניש דו ווייסט דאך מיין פר בארגעניש אונ

אורח מישור

געוואָרן אויף דעם מענטש מיתה פון דעסט וועגן אז ער ניט צדקה בלייבט ער לעבן אזו ווי מיר געפונען אין די גמרא אמעשה : דיא שטערען וועהר האבן געזאגט צו רבי עקיבא דם זיין טאכטער וועט אין איר חופה טאג געביסען ווערן פון אשלאנג אונ וועט שטארבן רבי עקיבא הט געהאט דער פון גרוים צער נאר ער האט זיך פארלאזט אויף השם יתברך דאס ער

דברי כבושים ומשלי חן

זאלסטו לויבן צו הקב"ה מיט דיין שיינע שטימע וואס הקב"ה האט דיר געגעבען אונ דו זאלסט ניט מאכן גלייך וויא עס איז אתוב אויף דיר אז דיא ווערטר זאלען ארוים גיין פון דיין מויל דריבער

וועט

וואס איך טראג אין מיר אונ דו ווייסט וואס מיר נייטיג איז אונ דר יצר הרע זיצט ביי דעם מענטשן אונ רייצט אים אן צו בייזען דר קעגען ביסטו יודע נסתרות אונ בוחן לבבות דו ווייסט אלע צוברעכענע הערצער אונ אלע שווערע הערצער אונ. די דא טראגן אויף זייער הארצן אונ קענן ניט זאגן פר לייט נייערט פאר דיר אליין דו ווייסט מיין זיפצין אונ מיינע פאר בארגענע וואונדין וואס איך טראג אין מיין הארץ. ליבער גאט וואו נעם איך ארופא דר דא זאל פאר שטיין מיין צער אונ ווען ער פר שטייט יוא קאן ער דען מיר העלפען. ליבער הערר גאט דו העלפסט ווען מען רופט דיך. דו ביסט א פאטר פון יתומים אונ דין אלמנות. איין ארעם מאן קענסטו רייך מאכן אונ א שפל קענסטו הויך מאבען דו טוסט קיינעם ניט קיין אום רעכט דו גיסט איטליכן לוין נאך זיין פר דינסט. ליבער הערר גאט דר בארעם דיך איבר מיר אונ לאז מיך ניט פאלן אין מיטיל יארן אונ בפרט אויף אלטע יארן אז מיין פיינד זאל אויף מיר קיין נקמה ניט זעהן ווי דוד המלך עליו השלום האט געבעטן. עס איז קיין גרעסערער ווייטאג ווען אשונא ווערט ח"ו דר פרייט אן מענטשן דרום בעט איך דיך ליבר גאט לאז ניט אנידר פאלן מיין בקשה אונ זאלסט מיר הצלחה געבן אין אלע מיינע זאכן אז איך זאל קענן מטיב זיין מיט ארעמע לייט מיין צדקה זאל אן געלייגט זיין אז איך זאל קיין צער ניט האבן פון מיינע קינדר איך זאל זייערם ניט בדארפן איך ווייס וואל דס איך בעט דיך צו פיל איך בין דם ניט ווערט וואס דו האסט מיר ביז אהער געטאן אונ טוסט מיר נאך דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך ניט אוועק ווארפן אויף מיין עלטער איך זאל ניט פר שעמט ווערן אויף דר וועלט אז איך זאל מיין חלק האבן מיט גוטע פרומע לייט צו דר רעכטע צייט אז דו ווילסט מיך אויס ציהען מיט פרייד פון עולם הזה צו פרייד עולם הבא. ליבר הערר גאט ווי וואל אויך די וועלט איז אקליינע וועלט אבר ווען מען הט ניט קיין גוטס אויף דר וועלט קאן מען יענע וועלט אויך ניט האבן דרום בעט איך דיך ליבר פאטר אז דו זאלסט מיין ארעמע תפלה ניט פר שעמן אונ זאלסט מיר דר פרייען מיין הארץ דען מיינע וואונדן זענן גרוים אז איך קען ניט אוים ריידן. איך זאל זאגן פר אמענטש וואס קען ער מיך דר פרייען אז ער וועט אויף מיר רחמנות האבן אונ טאמר איז ער מיין שונא וועט ער זיך נאך פרייען אויף מיר אונ אויף

דברי כבושים ומשלי חן

חעססו וועלן אפזאגן אויף געשווינד צו באצאלן די חוב ניט אזו זאל זיין נאר אז דו וועסט זאגן צוועלפע זאכען וואס צוא בעטען עפעס פון הקב"ה עולסטו דאס זאגן מיט אניגענט שטימע וויא עס

אורח מישור

וועט אים אודאי העלפן אז עס איז געקומען דיא צייט פון איר חופה האט רבי עקיבא געמאכט אגרוים ארטיגן זאל אונ הט פארבעטן פיל געסט מען הט זיך רעכט לוסטיג געמאכט עס הט קיינר גאר ניט בעמערקט וויא א נאר עמאן איז ארייין אין שטוב. אונ הט געבעטן עפעס עסן עס הט זיך קיינר

מיין צער אונ פר ווייטען זאלנאיך קלאגן מער אז פר דיר. ליבר הערר גאט איך בעט דיך זאלסט מיינע פיינד נית דר פרייען די ווס שבייען אוף מיר דו ביסט דאך אשטארקר גאט אונ מיינע וואונדן פון מיין הארץ זאלסטו היילן אונ שטראף דעם דר דא גרזונט אונטר מיר אזו עס זאל קיין דר בארימקייט ניט זיין פון אמענטשן נייערט פון דיר. ווען דו ווילסט אן זעהן מיין פיין אונ מיין אן געזיכט פון מיר דא גידענק מיר דעם זכות אבות אז איך זאל קיין צער ניט האבן אן מיינע קינדר ביי מיין לעבן אונ זיי זאלן אוך קיין צער ניט האבן אונ זיי זאלן געשפייזט ווערן פון דיין מילדע האנט בכבוד אונ ניט קיינעמס מער צו באדארפן. ליבער הערר גאט לאז מיך געניסן דעם זכות פון אונזר מוטר חנה ויא איז געגאנגען אין בית המקדש תפלה טאן פאר השי"ת האט זיא גערירט מיט אירע ליפצן דא הט עלי הכהן צו איר געזאגט גיי ארוים דו ביי טרונקענע פרוי ווס האסטו אין בית המקדש צו טאן דא האט זיא גיענטפערט ניין מיין הערר איך בין אזו אפרוי ווס הט אשווער געמיט אונ האסט איר גיענטפערט דרום בעט איך דיך זאלסט מיר אויך אזוי ענטפערן אונ בעט דיך ליבער הערר גאט שטראף מיך נית מיט קיין צארן. ווען איך האב שוין געזינדיגט בעט איך דיך גיי מיט מיר מדת הרחמים ניט מיט מדת הדין ווי יעקב אבינו עליו השלום הט געבעטן ווען זיינע קינדר וועלן חיו חיב זיין זאלסטו גידענקן ווס פר אצרות ער הט געליטן איידר ער הט זיי אויף געצויגען מכל שכן ווי זאל איך דיך נית בעטן אז איך זאל קיין צער ניט האבן אן מיינע קינדר איך ווייס וואל דאס איך בעט צו פיל איך בין ניט ווערט צו שטיין פר דיר נאר דו באגערסט אז דר מענטש זאל דיך בעטן אזוי דער בארימסטו דיך איבער אים דא בעט איך דיך גאט אז דו זאלסט ניט אוועק ווארפען מיך אויף מיין עלטער ווען מיין כח וועט אנטגיין: ליבר הערר גאט לאז מיך ניט פאלן אין איין מענטשינס האנט דען עס איז קיין גרעסערער צער ניט ווען איין מענטש צום אנדערן באדארף דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך היטען פר דעם זאלסטו מיר געבן חן וחסד אין דיינע אויגען אונ אין לייטינס אויגען מיט מיין מאן אונ קינדר אונ אונזערע יארן צו לעבן אין עושר וכבוד אונ אונזערע קינדער אונ קינדס קינדר זאלן עוסק בתורה זיין עס זאל דיר גאט ליב זיין אונ לייט ליב זיין אז מיר זאלן אוים פירען די וועלט בכבוד אונ ווען דו וועסט מיר

אורחת מישור

אויף אים נית אומגעקוקט נאר די כלה אליין ר' עקיבא'ס טאכטר הט זיך אויפגעהויבען פון איר שטול אונ הט דעם ארעמאן געגעבן עסן אונ טרינקען דם ער הט זיך דערקוויקט דער נאך איז זיא ארום געגאנגען אין ליסט גארטן אביסול זיך אפרוען זיא הט אאאז גענומן די קרוין פון איר קאפ אונ הט

דברי כבושים ומשלי חן

שטייט אין פסוק דער ארעם מאן רעט מיט ניבעט ווארום אז אביענטש בעטעט עפעס פון אשר וואס ניוועלטינט אויף אים וועט ער גם מאכען לויפן זינע רייד, וועט ער נים ריידען גשווינד אונ ער

שיקן די רעכטע צייט זאל קיין שטן אונ מקטרג קיין מאכט ניט האבן איבער מיין נשמה דו זאלסט מיר שיקן מלאכי רחמים אונ מיין חלק זאל זיין צווישן נשים צדקניות אויף דר וועלט אונ אויף יענע וועלט. ליבער גאט פר שעם מיך ניט ווען איך טוא פר דיר בעטן דען איך קאן ניט פר אמעגנש אויס ריידען זאג איך פר דיר מיין שווער געמיט דו ביסט אשטארקר דר בארמיגר גאט דו פר נעמסט אלע גיבעט. אויך ליבער הערר גאט דר ווייטר דיך גיט פון מיר אין אזו אצייט ווען מיר וועט איין נויט זיין אונ ווען איך וועל דיך אן רופען זאלסטו מיר ענטפערן אונ מיינע פיינד זאלען ניט דער פרייט ווערן זיי זאלען פר שעמט ווערן:

רבונו של עולם אז איך בין ניט ווערט דם דו זאלסט עם טאן פון מיינט וועגן טוא דם פון זכות אבות וועגן אונ זכות דיא זייגעדיגע קינדר וום האבן נאך ניט גיזינדיגט אונ זכות די תינוקות של בית רבן וום האבן ניט גזינדיגט וום זאגן אמן יהא שמיה רבא וום אויף זיי שטייט די וועלט. ליבר הער גאט הער מיך אויס אונ נעם פר דיר מיין שווערע גמיט דען דו ווייסט מיין הארץ ווייגט אין מיר אזוי בעט איך דיך ליבר הער גאט בהיט מיך פר מיינע פיינד אז זייא זאלן ניט קענן מיר קיין בייז טאן אונ איך זאל ניט ח״ו צוא איין בשר ודם קומן אויף מיין עלטר אונ זיי מקבל מיין תפלה לאם איך האבן מליצי יושר פר דיר. טו מיר ווי דו האסט גיטאן צו מיינע עלטערן אונ שפייז מיך פון דיין פולע האנד ווארום עם איז בעסר דם ביטערע בלאט פון דיר איידר דם זיסע פון דם מענטשן ווי ני׳ טויב האט גיבעטן. ווען זיא איז ארויס גיגאנגן אוים דר תבה פון נח האט זיא איין בלאט פון אייל בירט גיטראגן אין איר מויל אונ האט תפלה גיטאן דוא ליבער גאט עם איז בעסער דם ביטערע בלאט פון דיר איידר דם זיסע פון מענטשין מכל שכן איך זינדיגער מענטש. ליבער הער גאט איך האב חרטה אויף מיינע זינד וואם איך האב גיזינדיגט צו פר דיר דרום בעט

דברי כבושים ומשלי חן

וואלט גוט ז״ל טונג געבען אלין יעדער ווארט ער זאל קיין מעות האבן אונ איידער ער גיים בעטן צום גיוועלטיגער אדער צום מלך בריים ער פאר זיינע רייד מים אארדענונג ער זאל נים שטאמלען

אורחת מישור

זיא מיט דעם האטשיק ארייז געשטעקט אין וואנד. אלס זיא הט זיך אביסול אפגערוהט הט זיא דיא קרוין צוריק ארוים גענומן אבער וויא דערשראקן וואר זיא אלס זיא הט דערזעהן אויף דעם האטשיק פון דיא קרוין הענגען

אטויטע

איך דיך אז איך זאל דיך מפיים זיין מיט תפלה אונ תחנונים וואס
איך טוא אצונד אונ פאל פר דיר ווי איין קנעכט פר זיין האר אונ
ווי איין דינסט מויד פר איר ווירטן אזוי טוא איך מיינע אויגן צו
דיר צו בעטן פר געבעניש אונ דו באגערסט אז מיר זאלן בעטן
אונ וויינען אזוי ויין איך אונ שריי אונ מיין הארץ אונ מיין אטעם
קלאפט אין מיר פר מורא דרום בעט איך דיך ליבר פאטר זיי דיך
מרחם איבר אונז אונ זיי מוחל אונזער זינד אונ טו אפ דיין צארן
פון מיר אונ גייא מיט מיר במדת חסד ורחמים וויא דיין מדה איז
חן והסד אונ באהיט מיך פאר זינד וויא עס שטייט נאך אונזער
ווידער קערן ווערסטו אונז דר בארמען. ליבער גאט ווי לאנג ווערסטו
צארינדיג זיין איבר אונז. גינוג צרות האבען מיר. מיר זיינען אזו
ווי ארויז צווישען דערנר מען שטעכט אונז פון אלע זייטן אונ מיר
בלייבן ביא אונזר גלויבן דען דיא פעלקר זאגן דו קענסט ניט
העלפען. ליבער גאט באווייז אונז דיין כח אונ העלף אונז וויא דו
האסט אונז צו גזאגט צו פירן אונז צו דעם היליגן לאנד דען דו
ביסט אמת אזו איז דיין דבור אמת נאר מיר בעטן דיך אז עס זאל
באלד זיין אין אונזרע טעג אויס צו לייזן אונז אויס דעם גלות אונ
די קינדר זאלן ניט פר טריבן ווערן פון די פאטרס: פאטר קיניג
ווען מיר האבן גיזינדיגט אין דר מדבר דא האט משה רבינו עליו
השלום פר אונז תפלה גטאן פאטר פר גיב דיין פאלק ישראל די
זינד וואס זיי האבן גטאן וואס דו האסט דיך אליין בארימט אונ
גזאגט בני בכורי ישראל אזוי אויך ליבער הער גאט זייא אונז
מוחל אונ זייא מלא רחמים אונ הער מיין גיבעט וויא דוא האסט

דברי כבושים ומשלי חן

אונ ער זאל ניט פארגעסען אונ ער זאל ניט פעלן איין אות אזוי זאלסטו טאן ווען דו וזילסט דאווענען פאר הקב"ה וויא עס שטיים אין פסוק דו זאלסט פארברייטען דיין תפלה איידער דו ווערסט זיא דאווענען אפילו ניט אין אצרה נאך זאגט דר פסוק נעמט מיט אייך רייד, דיא רייד נים איר דארפט ריידען פאר הקב"ה זאלט איר זייא פריער נעמען מיט אייך, איר זאלט זייא גוט בערעכענען וויא

אורח מישור

אטויטע שלאנג דם וואר דר שלאנג וועלכער הט איר געוואלט טייטן נאר ווייל זיא הט געגעבן דעם ארעמאן עסען איז זיא ניצול געווארן פון דעם שרעקליכען טויט:

דר פון זעהן מיר דם צדקה איז מציל פון פערשידענע צרות מיר געפונען
אויך דס ביי צדקה איז דר זכות פון די אשה מער ווי ביי דעם מאנספערזאהן

געהערט דאס קול פון אונזרע עלטערן די פרומע זיי האבן צו דיר גיבעטן. דר הער מיך היינט אויך דען דו ביסט איין בוחן לבבות. ווידר בעט איך דיך גאט ווארף מיך ניט אוועק אויף מיין עלטר איך זאל קענן דיך רעכט דינן מיט גאנצן הארצן. וואס איך האב גזינדיגט זייא מיר מוחל אונ היט מיך פר זינד ווייטר אונ לאז מיינע שונאים ניט דר פרייט ווערן ווי דוד המלך עליו השלום האט געבעטן פר שטאפ די מיילער פון די פיינד זייא זאלן ניט קענן מיר בייז טאן אונ די דער בארמיגע מלאכים זאלן גדיינקן פאר דיר מיין תפלה אונ דו גאט זאלסט דיך דר בארמען איבר מיר אונ זאלסט מיך מאכן גרעכט צו פר דיר אונ דוא זאלסט דיך נוהג זיין מיט מיר מיט חסד ורחמים ניט מיט רוגז חס ושלום איך פר גים מיין רייד ווי וואסר דען איך האב קיין אנדערן פריינד אז איך זאל פר אים מיין שווער הארץ אויס זאגן. ליבר גאט דו ווייסט וואל אליץ דרום בעט איך דיך אז זאלסט אן זעהן מיין פיין דוא ביסט איין צדיק וישר. דאס האט אלין גמאכט מיין זינד איך מוז טראכטן פר מיין שפייז אונ מיין גוף איז צו דר ערד. ליבר הער גאט דר בארם דיך איבר מיר אונ לאז מיך אויס לעבן מיינע יארן איך זאל ניט בדארפן ווידר מגולגל ווערן אויף דר זינדיגר וועלט אונ זאל דער קענן אז דו ביסט גאט אונ קיינר מער ניט איך בעט דו זאלסט מיר טאן וויא אין פסוק שטייט אז איך וועל דיך אן רופן זאלסטו מיר ענטפערן אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

אזוי איר זאלט זייא ריידען אונ אז דו ווערסט וועלן זאגען ברכות אונ לויבונג צוא הקב"ה זאלסטו דיר פארשטעלען גלייך וויא דו שטייסט פאר א מלך אונ דער מלך זאגט צו דיר מאך מיך הערן דיין שם ממש אונ דיינע רייד זאלען זיין לויפן, דו זאלסט ניט ריידען געשווינד אונ דו זאלסט דיך גיט איילען ארויס צו ריידען דיינע רייד פון דיין מויל אונ אויב דו דארפסט בעטען אויף פרנסה זאלסטו ניט זאגן איך וועל נאר זעהן צוא זאגען

אורח מישור

דען זיא גיט דעם ארעמאן עסן אונ ער גיט דעם ארעמאן געלט איז ער דעם ארעמאן מטריח דס ער טוז גיין קויפן. אויך ווערט געברענגט דס אין דעם זכות פון צדקה וועלן יודן אויסגעלייזט ווערן איבער דעם דארף יעדע אשה נזהר זיין זיא זאל געבן צדקה ארעמע לייט ארום צו העלפן וויא לויט איר

יכולת וועט זיא געבענשט ווערן פון השם יתברך דס אירע קינדער וועלן זיין עשירים אונ מיר וועלן זוכה זיין לגאולה נישועה אמן:

תחנה ליום ראשון

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע זונטאג נאך דעם דאווענען:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילען פון דיר רבונו של עולם יוצרנו וואס דו ביסט אונזער באשעפער ויוצר בראשית אונ וואס דו ביסט דער באשעפער פון אנהייב וועלט דו זאלסט אונז מזמין זיין אונזער פרנסה אונ דו זאלסט באגליקן אונזערע מעשים פון אגאנצע וואך זאלסט אונז באשערעמען פון אלע מיני פגעים רעים אונ פון עין הרע אונ אזו ווי דו האסט גמאכט גפינען דיין וועלט אין היינטיגען טאג אונד אין דעם טאג ביסט דו גיוועזן גיאיינציגט אויף דער וועלט עס וואר נאך ניט קיין מלאכים קיין שום בריאה אויף דער וועלט אזו אוך איינציג איך נאר דיין ליבען נאמען אונ איך טוא מיין בטחון נאר צו דיר דאס דו זאלסט מיר ממציא זיין כל מיני טובות ישועות ונחמות אמן:

תחנה ליום שני

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע מאנטאג נאך דעם דאווענען:

יהי רצון מלפניך. עס זאל זיין דער ווילען פון דיר רבונו של עולם אשר תשלט בעולמך וואס דו גיוועלטיגסט איבער דיין וועלט ואשר הבדלת בין מים למים אונ וואס דו האסט גמאכט אין דעם טאג אצווישען שייד דאס די וואסערען וואס געפינען זיך אויף דעם הימל זאלען זיין אב גיטיילט פון די וואסערן וואס געפינען זיך אויף די ערד, אבקש ממך בעט איך דיך דאס דו זאלסט מיך אויך אב שיידען פון אלעם שלעכטען זאלסט מיך מציל זיין מיט כל ישראל פון אלע מיני פערפלייצונג עס זאל ביי אונז חלילה ניט זיין קיין דער טרינקענער אונ אניהארגיטער אונ די אלע וועלכע פארן אויף

אורחת מישור

א) מען איז מחויב צו געבען צדקה יעדער לויט זיין פארמעגן אפילו אארעמאן וועלכער לעבט פון צדקה אזו וויא באלד ער האט זיך ערווארבן אקליין פארמעגן מוז ער דער פון געבן צדקה דען די ביסעלע וואס ער גיט איז גלייך ביי השם יתברך ווי די סאך וואס דער עושר גיט אבער אז

דברי כבושים ומשלי חן

מיט בונה די ברכה ברוך עלינו אונ אויב דו האסט אקראנקען אונ דו ווילסט בעטען פון זיינעטוועגען זאלסטו ניט זאגען איך וועל נאר זעהן צוא זאגען מיט בונה די ברכה רפאנו ווארום אין הימעל ווערט

דעם ים זאלן נצול ווערן פון אשטארעם ווינד דס זיי זאלן קומען בשלום צו זייער ארט דען דו ביסט דאך אבעל הרחמים ווס דו הערסט יעדענס תפלה, ברוך אתה שומע תפלה:

תחנה ליום שלישי

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע דינסטאג נאך דעם דאוונן:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילן פר דיר רבונו של עולם העורך שלחן לבריותיו ווס דו ברייטסט אן אונ דו מאכסט גרייד דעם טיש דס מיינט מען די מיני מאכלים ווס יעדערע בריה עסט צו איהר סעודה. דס אזו ווי דו האסט בעשאפען אין דעם טאג אלע מיני תבואות אלע מיני גראזען אונד אלע מיני פרוכט ביימער אונ דו האסט זייא גיבענשט אזו זאלסט דו מיך מיט כל ישראל בענטשן מיט אלעם גוטען דס מיין טיש זאל שטענדיג פיל זיין מיט כל מיני מאכלים טובים אונ אזו ווי דו האסט גטאפעלט דעם טאג מיט צוויי מאל כי טוב אזו אוך זאלסט מיר טאפלען כל מיני טובות ישועות ונחמות אמן:

תחנה ליום רביעי

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע מיטוואך נאך דעם דאוונן:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילען פון דיר רבונו של עולם יוצר המאורות ווס דו ביסט דער באשעפער פון די אלע ליכט די זוהן מיט די לבנה מיט די אלע שטערן דוא זאלסט מציל זיין מיך מיט כל ישראל עס זאל ניט שולט זיין אונ אונזערע קינדער קיין אסכרה אונ כל מיני חלאים רעים רחמנא לצלן נאר פרקערט

דברי כבושים ומשלי חן

מען אויף דיר זאגען דער ממש מיינט אז ער דארף נים מעהר נאר די צווייא זאכן, פרנסה אונ רפואה דריבער זאלסטו מכוין זיין אלע ברכות פון שמונה עשרה מיט כונה אונ מיט מורא פאר

אורח מישור

ער פערדינט קוים אויף זיין פרנסה דארף ער ניט געבען קיין צדקה:

ב) צדקה הייסט דס מען איז מחויב צו געבן דעם ארעמאן אויף כל ההצטרכות. דס איז נאר געזאגט געווארן ביי אבכבודין ארעמאן וועלכער שעמט זיך צו גיין איבער די הייזר. אבער דעם ארעמאן ווס גייט איבער די הייזער ווי פיל מען גיט אים איז מען יוצא:

דִי זִיהְן זָאל זַיין צוּ אוּנְז אַהֱיילוּנְג אַרְפוּאָה שְׁלֵימָה צוּ אַלִי אוּנְזֶרֶע וֶוייטָאג אוּנ צוּ אַלֶע אוּנְזֶער שְׁוַואכְקֵייט אַזוֹ וִויא דֶער פָּסוּק זָאגְט שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ אוּנְזֶר שְׁטֶערֶן זָאל לַייכְטֶן אִין הִימֶעל דָם מֶען זָאל שׁוֹן אוֹם גְלֵייזְט וֶוערֶן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן׃

תחנה ליום חמישי

דִי תְּחִנָּה זָאל יֶעדֶרֶע אִשָּׁה זָאגֶן מִיט גְרוֹס כַּוָּנָה אַלֶע דָאנֶערְשְׁטַאג נָאךְ דֶעם דַאוְונֶען׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֶס זָאל זַיין דֶר וִוילֶן פַאר דִיר רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבּוֹרֵא בְּרִיוֹת חַיִים וָואס דוּ הָאסְט אִין דֶעם טָאג בַּאשַׁאפֶן אַלֶע מִינֵי לֶעבֶּעדִיגֶע בְּרוּאִים אַלֶע מִינֵי חַיוֹת אַלֶע מִינֵי בְּהֵמוֹת אַלֶע מִינֵי פֵייגִיל אַלֶע מִינֵי וֶועֶרִים אַלֶע מִינֵי פִישׁ פוּן יַם אוֹיךְ דֶעם גְרוֹסֶן פִישׁ לִוְיָתָן מִיט דֶעם שׁוֹר הַבָּר וֶועלְכֶעס דוּ הָאסְט זֵיי אַלֶע בַּאשַׁאפֶן צוּ לִיבּ דֶעם מֶען זָאל וִויסֶן צוּ לוֹבֶּן דַיין כָּבוֹד אוּנ דוּא הָאסְט זֵיי אַלֶע בַּאשַׁאפֶן פַר דֶעם מֶענְטְשֶׁן דָם דֶר מֶענְטְשׁ זָאל זִיךְ נִיט גְרוֹס הַאלְטֶן עֶר זָאל וִויסֶן אַז דָאס קְלֶענְסְטֶע וֶוערִימֶעל אִיז בַּאשַׁאפֶן גְוָוארֶן פַאר אִים נָאר בְּאִם עֶר אִיז זוֹכֶה גְוֶועלְטִינְט דֶער מֶענְטְשׁ אִיבֶּר אַלֶע בְּרוּאִים אוּנ דִי אַלֶע בְּרוּאִים זֶענֶען אָן גְגְרֵייט גְוָוארֶן צוּ זַיינֶע מַאֲכָלִים אוּנ צוּא בֶּעדִינֶן אִים בְּאוֹפֶן דָאס אֵיידֶר עֶר אִיז בַּאשַׁאפִין גְוָוארֶן הָט דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶר אִים אָן גְגְרֵייט אַלִי זַיינֶע בַּאדַארְפֶענִישׁ בֶּעט אִיךְ דִיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דָם דוּ זָאלְסְט אוֹיךְ אָן גְרֵייטֶן פַאר מִיר מִיט מַיין גַאנְץ הוֹיז גְזִינְד אוּנ פַאר כָּל יִשְׂרָאֵל אַלֶע אוּנְזֶרֶע בַּדַארְפֶענִישׁ נָאךְ אֵיידֶר מִיר וֶועלֶן זֵיי דַארְפֶן

אורח מישור

ג) אַז אֵיינֶר גִיט צְדָקָה זַיינֶע עֶלְטֶערֶע קִינְדֶר וֶועלְכֶע עֶר אִיז שׁוֹין נִיט מְחוּיָב צוּ שְׁפַּייזֶען וֶוערְט דָאס אוֹיךְ גֶערֶעכוֹנְט אִין כְּלָל פוּן צְדָקָה׃

ד) דִיא צְדָקָה דַארְף מֶען גֶעבֶּן בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת מֶען דַארְף דֶעם אָרֶעמַאן בְּשַׁעַת מַעֲשֶׂה טְרֵייסְטֶן מִיט גוּטֶע רֵייד אָבֶּער דֶר וָוס גִיט צְדָקָה נִיט מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְץ דָם הֵייסְט עֶר פָארְגִינְט נִיט דֶר אִיז אַצַר עַיִן אוּנ זַיין צְדָקָה אִיז קֵיין צְדָקָה נִיט׃

דברי כבושים ומשלי חן

הקב"ה, אַלֶע בְּרָכוֹת זָאלְסְטוּ זָאגְן מִיט מוֹרָא פַאר הקב"ה אוּנ עֶס זָאל נִיט זַיין בַּיי דִיר דֶער עִיקָר כַּוָּנָה צוּ דִי בְּרָכוֹת וָואס דוּ דַארְפְסְט עֶפֶּעס בֶּעטֶן פוּן הקב"ה וָוארוּם דֶער עִיקָר כַּוָּנָה דַארְף זַיין בַּיי דִיא בְּרָכוֹת וָואס זַייא זֶענֶען אַלוֹיב צוּא הקב"ה וָוארוּם אַזוֹי הָאבֶּן דִי חֲכָמִים גְעזָאגְט יֶעדֶר מֶענְטְשׁ זָאל זָאגֶן אַלֶע בְּרָכוֹת מִיט כַּוָּנָה אוּנ אוֹיבּ עֶס אִיז אִים נִיט מֶעגְלִיךְ צוּא דַאוְונֶען גַאנְץ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

אז

עס זאל ביי אונז זיין זבת חלב ודבש און די שונאים זאלין צוא
פלאצט ווערן קוקענדיג אויף אונזר גוטס. זייער שלעכט און זאל
חלילה אונז ניט שאטין דס עס זאל אין אונז מקוים ווערין וידגו
לרוב בקרב הארץ אמן:

תחנה ליום הששי

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע פרייטאג נאך דעם דאווינן:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילין פר דיר רבונו של עולם אשר יצר את האדם בצלמו והתקין לו ממנו בנין עדי עד ווס דו האסט בעשאפין דעם מענטשין מיט דעם צלם אלהים און דו האסט פון אדם הראשון גיבאעט און צו גגרייט אבנין דס מיינט מען דיא אשה אונזר מוטער חוה זיא זאל זיין צו אים אבנין אוף אייביג דס פון זיי זאל גבאעט ווערין די וועלט דו האסט זיי אוך גבענטשט מיט די ברכה פרו ורבו בעט איך דיך רחמניתדיגר פאטער דס דו זאלסט מיך אוך בענטשין דס אונזר בנין פון מיר מיט מיין מאן זאל אוך זיין עד מאה ועשרים שנים מיט פיעל נחת דאס עס זאל פון אונז גבאעט ווערין א וועלט פון בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות, וועלכים אוף דעם מקבל זיין די תורה הקדושה ווייזט די ה' הידיעה פון הששי, אז דר גאנצר בנין פון דיא וועלט איז צוא ליב דעם מענטשין, אונד דער בנין פון דיא מענטשין איז בזכות ווס זיי וועלן זעכס טאג אין סיון דס מיינט שבועות מקבל זיין די תורה, דו זאסט אוך אונז בענטשין מיט טאפעלטע פרנסה אזו ווי דו האסט גטאפעלט צו אונזערע עלטערן דעם מן אין דעם היינטיגן טאג דס מיר זאלין קאנין אן גרייטין סעודות שבת בהרחבה מיר זאלען שבת מקבל תענוג זיין דען בזכות פון היטן דעם היליגען שבת וועלן מיר אוס גלייזט ווערן פון פינחטערען גלות במהרה בימינו אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

מיט כונה זאל ער ווייניגסטענס זאגען מיט כוונה די ערשטע ברכה פון שמונה עשרה אדער פון

אורח מישור

ה) אז עס קומט אארעמאן און מען האט אים ניט צו געבען דארף מען אים חאטש מפייס זיין מיט גוטע רייד ניט חלילה זיך אויף אים בייזערען דען זיין הארץ איז נעביך צו בראכען ער קאן קיין געשריי ניט הערען:

דִּיא הויךְ גֶעלִיבְּטֶע תְּחִנָּה קוּמְט אַרוֹיס פוּן (סֵפֶר חֲסִידִים) אוּנ עֶס אִיז גוּט אַז מֶען זָאל זָאגֶען אַלֶע טָאג מִיט גְרוֹיס גֶעוֵויין אוּנ מִיט גְרוֹיס פְּרוּמְקֵייט דָא וֶועט גֶעוִויס זַיין תְּפִלָּה אָנְגֶענוּמֶען וֶוערֶען פַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווילֶען פַר דִיר גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶען אַז דִי טְרֶערֶען דִיא אִיךְ טוּ גִיסֶען אוֹיף מַיינֶע עֲבֵירוֹת זָאל לֶעשִׁין דַיין גְרִים צָארֶן פוּן מִיר אוּנ מַיין הַארְץ וָואס צוּ גֵייט אִין מִיר וִוי וַואסֶער עֶס זָאל אוֹיס לֶעשֶׁען דִי קוֹילֶען דִי דָא בְּרֶענֶען וֶועגֶען דַיין צָארֶען אוּנ ווידֶער קֶערוּנְג פוּן מַיינֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים דִיא זָאלֶען ווידֶער קֶערֶען דַיין צָארֶען אוּנ מַיינֶע תַּעֲנִיתִים אוּנ מַעֲשִׂים וָוס מִיר טוּעֶן זֵיי זָאלֶען מַאכֶען אַז דוּ זָאלְסְט זַיין אֵייטֶל רַחֲמִים אוֹיף מִיר אוּנ אַז אִיךְ הָאבּ הַיינְט מַיין טִישׁ אָן גִירִיכְט זָאל זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט הַיינְט אַקָרְבָּן אָן גִירִיכְט פַר דִיר אוּנ אוֹיךְ דֶעם טָאפְּ אַלְס אִיךְ הָאבּ נִיט אַיין גִישְׁטֶעלְט אוֹיף דִיא קוֹילֶען מַיין עֶסֶען זָאל גְלַייךְ זַיין אַזוֹי וִוי דָם פַייעֶר דָם דָא בְּרֶענְט אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ זָאל זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט אִין זֵייא גִיבְּרַאכְט דִי מִנְחָה אַז דִי יִשְׂרָאֵל בְּרֵיינְגֶען אוּנ דָם בְּלוּט וָוס מִיר אִיז הַיינְט גִימִינֶערְט גִוָוארֶען זָאל עֶס פַר גֶעבֶען וֶוערֶען אוֹיף מִיר גְלַייךְ וִוי דָם בְּלוּט אַז מֶען הָאט עֶס גִשְׁפְּרֵיינְגְט אוֹיף דִי עֶקִין פוּן דֶם מִזְבֵּחַ אוּנ דָאס חֵלֶב וָוס עֶס אִיז הַיינְט מִיר גִימִינֶערְט גִיוָוארֶען זָאל מִיר דָם גִירֶעכְנְט זַיין אַזוֹי וִוי דָם חֵלֶב פוּן דֶם קָרְבָּן אַז מֶען הָאט מַקְרִיב גְוֶועזֶען אוֹיף דֶם מִזְבֵּחַ אוּנ דִי טְרֶערֶען פוּן מַיינֶע אוֹיגִין זָאל זַיין וִוי דֶר וַויין וָוס מֶען הָאט מְנַסֵּךְ גִיוֶועזֶען אוֹיף דֶם מִזְבֵּחַ אוּנ דֶם שְׁטִים פוּן מַיין וויינֶען זָאל זַיין -

אורח מישור

הלכות שמירת הגוף ובריאותו

עֶס אִיז יָדוּעַ דָאס קֵיין זַאךְ גִישֶׁעהְט נִיט אוֹיף דֶער וֶועלְט אָן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטֶענְס רָצוֹן, אוֹךְ שְׁטֵייט שׁוֹמֵר פְּתָאִים יְיָ, דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶר הִיט אָפּ דִי אוּם ווִיסֶענְדִיגֶע מֶענְטְשֶׁען. נָאר פוּן דֶעסְט וֶועגֶען דַארְף דֶר מֶענְטְשׁ זִיךְ צוּ הִיטֶען פוּן אַסַכָּנָה אוּנ דַארְף צוּ הִיטֶען דָם בְּרִיאוּת פוּן זַיין גוּף דָאס עֶר זָאל זִיךְ נִיט פַערְלָאזֶען אוֹיף נִסִים דֶען דֶר מֶענְטְשׁ דַארְף הָאבֶּען אַגְרוֹיסֶען זְכוּת דָם

דברי כבושים ומשלי חן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ בִּיז הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת וָואהְרוּם אַז נָאר דִי בְּרָכוֹת וָוס זֶענֶען בַּקָשׁוֹת וֶועסְטוּ זָאגֶען מִיט כַּוָּנָה אוּנ דִי בְּרָכוֹת וָואס זֶענֶען אַלוֹיבּ צוּא הקב"ה וֶועסְטוּ נִיט זָאגֶען מִיט כַּוָּנָה וֶועסְטוּ הָאבֶּען שׂוֹנְאִים אִין הִימֶעל זֵייא וֶועלֶען זָאגֶען דֶעם מֶענְטְשִׁינְס תְּפִלָּה דַארְף מֶען נִיט אָן נֶעמֶען וִוייל עֶס אִיז אַבָּכוֹד פַאר הקב"ה הָארְט אִיהְם נִיט צוּ דַאוֶונֶען מִיט כַּוָּנָה אוּנ מִיט נִיגּוּנִים דַארְף מֶען

גִירֶעכִינְט אַזוֹיוִי דִי שְׁטִים פוּן דִי לְוִיִם דִי וָוס שִׁירָה הָאבְּעָן גִיזוּנְגֶען אוֹיף דֶם קָרְבָּן אוּנ דִי גִיזִיכְט פוּן מַיינֶע אוֹיגֶן וָוס אִיז עֶנְטְגַאנְגֶען וֶוענֶן מַיין פַאסְטֶען זָאל זַיין גְלַייך אַז דִיא לִיכְט דִיא וָואס הָאבְּעָן גִילַייכְט אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ דָאס גִישְׁמַאק פוּן קְטוֹרֶת זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערֶען אוּנ דִי טְרֶערֶן וָואס אִיךְ פַאר גִיס מִיט מַיין לַייבּ אוּנ מַיין הַארְץ זֵיי זָאלֶן אָפּ מֶעקִין מַיינֶע עֲוֹנוֹת. אוּנ דָם שְׁוֶוערְקֵייט פוּן מַיינֶע גְלִידֶער וֶוענֶען מַיין פַאסְטֶן זָאל זַיין וִויא דִיא שְׁטִיקֶער פוּן קָרְבָּן וָואס מֶען הָאט מַקְרִיב גְוֶועֶן אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ וָואס אִיךְ צוּ בְּרֶעךְ מַיין הַארְץ אִין דֶר תְּשׁוּבָה זָאל זַיין אַזוֹי וִויא דִיא שְׁטֵיין פוּן מִזְבֵּחַ אוּנ דִי וֵוייטָאג פוּן מַיין הַארְץ זָאל זַיין אַזוֹי וִויא אֵיינֶם פוּן דִי קָרְבָּנוֹת אוּנ זָאלְסְט נִיט פַאר שֶׁעמֶען מַיין צוּ בְּרָאכֶען הַארְץ אוּנ דָם וָואס אִיךְ פַר עֶנְדֶר מַיינֶע קְלֵיידֶר אוּנ טוּ אָן דִי גְלוּסְטִיגֶע קְלֵיידֶר זָאל זַיין אַזוֹי וִויא דִי קְלֵיידֶר וָואס דֶר כֹּהֵן גָדוֹל הָאט אָן גִיטָאן אִין דֶר צַייט אַז עֶר הָאט מַקְרִיב גְוֶועֶן אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ דָאס פַאר מַיידוּנְג וָואס אִיךְ פַאר מַייד מִיךְ צוּ וַואשֶׁן אוּנ צוּ בָּאדֶן זָאל זַיין אַזוֹ וִויא קִידוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם אַז דֶער כֹּהֵן הָאט זִיךְ דִיא הֶענְט אוּנ פִים גִיוַואשִׁין פוּן דֶעם כִּיּוֹר וֶוען עֶר הָאט גִיוָואלְט אַרִיין גֵיין אִין דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ. אוּנ דוּרְךְ דָם אוֹס רַייסֶען מַיין הַארְץ פוּן דֶער תְּשׁוּבָה זָאל צוּ רִיסֶען וֶוערֶן דִיא בִּיכֶער וָוס דְרִינֶען שְׁטֵייט אוֹיף גִישְׁרִיבֶּען מַיינֶע זִינְד אוּנ דִי וֶוערְטֶער וָואס

דברי כבושים ומשלי חן

נִיט סָאהֶן זַיין חֵילֶן וואו עֶר וִויל עֶפֶּעס פַאר זִיךְ זָאגְט עֶר מִיט כַּוָונָה אָבֶּער וואו עֶס אִיז אַלְוִויבּ צוּ הקב״ה זָאגְט עֶר נִיט מִיט כַּוָּנָה דֶרִיבֶּער אִיז גוּט מֶען זָאל דַאוְונֶען דָאס גַאנְצֶע דַאוְונֶען מִיט כַּוָּנָה אוּנ מִיט שִׂמְחָה אוּנ מִיט כָּבוֹד צוּ הקב״ה פַאר דֶעם דַאוְונֶען זָאלְסְטוּ נִיט רֵיידִין מִיט מֶענְטְשִׁין נָאר פַאר דֶעם דַאוְונֶען זָאלְסְטוּ זָאגִין אַזֶעלְכֶע

אורח מישור

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל מִיט אִים טָאן אַנֶם אוּנ וֶוען אוֹיךְ אַז עֶר טוּט אִים אַנֶם אִיז עֶס בְּאֵין בְּרֵירָה וָוען דֶער מֶענְטְשׁ קָאן זִיךְ עַל פִּי דֶרֶךְ הַטֶּבַע שׁוֹין נִיט הֶעלְפֶן דֶען וֶוען דֶר מֶענְטְשׁ אִיז גוּט אוּנ פְרוּם אוּנ אִיז וֶוערְט אַזְכוּת בֶּעוַוייזְט אִים דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶר אַנֶם. אִיבֶּר דֶעם אִיז יֶעדֶער מֶענְטְשׁ מְחוּיָב זִיךְ אָפּ צוּ הִיטֶען זַיין גֶעזִינְד הַיְינוּ זִיךְ צוּ הִיטֶען פוּן אַזֶעלְכֶע זַאכֶען וֶועלְכֶע קָאנֶען שַׁאטִין דֶעם גוּף דֶען דֶר מֶענְשְׁלִיכֶער קֶערְפֶּער אִיז וִויא אַפַּארָאטֶע מַאשִׁין דָם וִוי בַּאלְד מֶען הִיט אִיר נִיט וִוי גִיהֶערִיג אִיז שְׁטֶעלְט זִיא זִיךְ אָפּ אוּנ וֶוערְט קַאלְיֶע אַזוֹ אוֹיךְ דֶר מֶענְשְׁלִיכֶר קֶערְפֶּר וִוי בַּאלְד מֶען

ארוים גייט אוים מיין מויל אין דער תפלה דיא זאלען פר שטאפן
די מיילר פון מיינע מקטריגים אונ מיין שוואך הארץ זאל ווערען
דער פרייט אונ אויך וויל דר פרייען דיא הערצר וואס זייא בגערן
דיך אונ מיין בויך וואס איז ליידיג פון וועגן איך באגר ניט תענוגים
מיר אן צו טאן זאל מאכן אז מיין תפלה זאל ניט לער אוים גיין
פון פר דיר אונ פון וועגען מיין ל.ב וואס זיא איז ליידיג פון אלע
גלוסטיקייט זאלסטו מיר דר פילען מיין אן הייבונג וואס איך האב
דיך היינט גבעטן אונ ז..לסט טרייסטן מיך אונ מיין תשובה וואס
איך טוא דיא זאל מאכן אז איך זאל ווידר קערן צו דיר אונ דו
זאלסט באווילגען, מיך דען איך האב גרוים חרטה אויף די בייזע
וועגן וואס איך בין גיגאנגען סיי בשוגג אדר במזיד. ואתה אונ
דוא גאט מיין גאט זעהסט אלע גדאנקן פון מיין הארץ אונ דאס
ריידן פון מיין מויל זיינן צו גלייכן דאס זיי איך רייד מיין תפלה
מיט מיין מויל אזו אמחשבה אויך דר ביי דרום זאל אויך זיין דר
ווילען פון פר דיר גאט מיין גאט דו ווערסט גרופען רחום וחנון
אז ער זאל אפ טאן פון מיר אלע בייזע גדאנקען וואס לאזן ניט
רעכט תשובה טאן אונ זאלסט מיר דער צו העלפין אז איך זאל
ניט מערען צו טאן בייז פאר דיר אונ מיינע גוטע מעשים וואס
איך האב בדעה ווייטער צו טאן דאס זאל ווערען אן גיברייט
צו פאר דיר אייביג מיט מיר אונ מיט כל ישראל:

אורח מישור

היט אים ניט אפ פון די זאכן וואס
קאנען אים שאטין ווערט ער קראנק
אונ שטארבט אפ. אוך אונזר היילינגע
תורה ווארונט אונז ונשמרתם מאוד
לנפשותיכם דס איז טייטש איר זאלט
אייך זייער היטען אייער געזונד דען
אז דר מענטש איז קראנק קאן ער ניט דינן דעם אייבערשטן דרום האבן מיר
דא גישטעלט די דינים ווי דר מענטש זאל זיך נוהג זיין אפ צו היטען זיין
געזונדהייט בכדי דאס ער זאל זיין גזונד אונ שטארק לעבודת הבורא אמן:
א) דאס געזונדסטע געבעקס איז ווייצן ברויט דס געזונדסטע פלייש
צווישען בהמות איז דם פלייש פון יונגע שעפסן. צווישן עופות איז

דברי כבושים ומשלי חן

זאגען וואס מאכן אונטערטעניג דעם מענטשנס
הארץ מיט רחמנות אונ ווען דו וועסט בעטן
אתפלה וואס זיא גיהער אונ איז פון דעם זעלבינען
ענין וואס דו דארפסט זאלסטו געוויס בעטן מיט
תחנונים ווארום די תפלות וואס זענען פון דעם
ענין וואס ער דארף מאכן נידעריג אונ אונטער
טעניג דאס הארץ פון מענטשין:

אנייע תחנה צו בעטן אלע טאג נאך דעם דאוונן אויף פרנסה מיט שפע :

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים הזן ומפרנס מקרני ראמים עד ביצי כנים איך קום צוא דיר יעצט בעטען נאך מיינע אלע תחנות דוא זאלסט מיר מזמין זיין גרונג מיין פרנסה, זאלסט מיר מוחל זיין מיינע זינד אונ זאלסט זיי פארשטופן דם די מקטריגים פון דיא עבירות זאלען ניט האבין קיין שליטה צוא פארשטעלן מיר די שפע דר היילינגער תנא זאגט דם יעדעם חיה ועוף ווס זיי זענן נאר באשאפן גווארן צו ליב דעם מענטשן לעבן ניט זוא פיעל בצער פרנסה ווי דר מענטש ווייל דער מענטש פארזינדיגט זיך מיט זיינע שלעכטע מעשים אזו ווי מיר גפינען ביי אדם הראשון דם נאך דעם חטא פון עץ הדעת איז אין אים מקויים גווארן בזיעת אפיך תאכל לחם דם מיט שווערע ארבייט זאל ער זיך פארדינין זיין ברוט . מיר גפינין אוך דם פרנסה איז קריעת ים סוף דען אזו ווי ביי קריעת ים סוף איז גוועזן אקטרוג רחמנא לצלן אוף די יודן צו זיי זאלען ניצול ווערן אזו איז אוך אקטרוג פון שלעכטע מעשים אוף די פרנסה נאר ווען די ישראל זענין זוכה איז זיי דר אייבערשטער מזמין גרונג זייער פרנסה דם ער דארף ניט מיין טוהן ווי צו גיין אוף קלויבן די שפע אזו ווי מיר גפינן ביי דעם מן דם יעדער יוד איז אלע פרי מארגין גגאנגן אוף קלויבן דעם מן אונ אפילו דר ווס הט גאר ווינציג גקליבן אז ער איז גקומן אהיים צו זיך אין שטוב האט זיך אום גמאסטן מן פר יעדן קינד באזינדר וויפיעל ער הט גדארפט גלייך ווי דר ווס הט

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פון בטחון

מיר זעהן אז הקב"ה פירט דיא וועלט מיט דיא נאטירליכע באשאפונג וויא ער האט זיא באשאפן, אונ ער וויל זיא נים ענדערין, נאר סיידין ווען עס איז נאגין נייטיג דאמאלס ענדערט הקב"ה זיין בעשאפונג, דאס ווערט גערופן אנס, דריבער דארף יעדער מענטש אויך אזוי פירען, למשל אז איינער איז קראנק דארף ער גיין צוא אדאקטער אונ נעמן מעדיצין אונ פון דעסטוועגין זאל ער זיך נים פאר זיכערין אז דער מעדיצין וועט איהם העלפין, דיא פארזיכערונג דארף ער האבן אויף הקב"ה אז דורך דעם מעדיצין וועט

אורח מישור

דם בעסטע פלייש פון אהין דען די אלע זאכן זענען גרינג צו פערדייען אחוץ אלטע שעפסן, קיא, וועלכעס זייער פלייש איז אומגעשמאק אויך אומגעזונד. די דאקטוירים האבן אבר ערקלערט אז דאס עסן מיט וועלכען

איהם

געקליבן אנגאנצן טאג. לכן רבונו של עולם דערמאן איך פר דיר דעם זכות מיט דעם נס פון מן דם דו זאלסט מיר מיט מיין מאן און קינדער אויך גרינג מזמין זיין אונזער באדארפעניש דאס מיר זאלן מיין ניט דארפן טוהן נאר לוט ווי אונזערע כחות ניט חלילה איבער דעם כח. דו זאלסט שיקן צו מיר די ברכה אין אלע מיינע מעשים מיר זאלין שפירען דיינע פארבארגענע נסים דם עס זאל אין אונז מקויים ווערען דער פסוק וברכך ה׳ אלהיך בכל אשר תעשה אמן:

תחנה פון רפואה פאר קינדער

דיא תחנה זאל מען זאגן ווען גאט שטראפט ח״ו די קינדער מיט איין קרענק אדער חס ושלום בלאטערין זאל מען תפלה טאן מיט גרויס כונה און מען זאל אלע טאג פריער צדקה געבן:

ליבער גאט דוא האסט אן גישריבן ווער דא תפלה טוט פאר איין קבר דער ווערט באלד דער הערט. רבונו של עולם עס ברומן מיינע גידערים וועגן צער וואס איך זארג אויף די קליינע קינדער מיט וואס גאט האט זייא גשטראפט מיט דר קראנקהייט (און זאל פר מעלדען וואס פר איין קריינק איז. אויך צו פר מעלדן נאך זיין מוטר. איז עס חס ושלום בלאטערן זאל מען צו גאט בעטן אז ער זאל באלד פון זייא אפ טאן די מגפה):

רבונו של עולם וואס האבען גיטאן די קליינע קינדר זייא האבען נעבך גאר קיין זינד גיטאן. ליבער הער גאט טוא נאך די קליינע קינדער דאס גידיינקען און לאז זייא לעבן אז זייא זאלען לערנען אין דיין ליבע תורה:

אורח מישור

מען איז געוואנט מעג עס זיין שלעכט איז עס געזונד פר דעם גוף און עס קאן אים ניט שאטען פון דעסט וועגען זאל ער ניט עסן דער פון צו פיל:

דברי כבושים ומשלי חן

איהם גאט העלפען, און ער זאל ניט זאגין אז גאט קען העלפן אן מעדיצין אויך, עס איז אמת גאט קען טאקע העלפען אן מעדיצין אויך, פון דעסטוועגין האט גאט בשאפין אלע ערליי גראזין וואס מיט זייא זאל זיך דער מענטש היילען מיט דער גאמור, נאר גאט שיקט אריין דעם דאקטער אין זינען ער זאל טרעפין וואס די קראנקהייט איז און זאל באלד צו טרעפין דעם מעדיצין צו דיא קראנקהייט, און ער זאל געזונד ווערין, און אזוי איז ביזאגט געווארן אין דיא תורה דער מענטש זאל גיין צוא ארופא ער זאל איהם היילען. און

אונזי

תחנה ווענן קינדער האבען

דאס איז איין תחנה פאר דיא אשה וואס האט ניט קיין קינדער:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילן פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דער דא האט מיך באשאפן פון לייב אונ האט מיר גיגעבן איין נשמה אונ גיט מיר מיין לעבן אויף דער וועלט אונ אלץ מיט זיין גרויסן גינאד אונ בארים הארציקייט אונ איך האב נעביך גאר ווייניג גוטס אויף דער וועלט. אונ האסט מיך ניט מזכה גיוועזין קינדר צו האבן. אוי וויי איז מיר. ביטער איז מיר מיין לעבן. איך בין גיגליכן צו איין בוים דער דא אוים גיוואקסן איז אונ טראגט קיין פירות ניט. אויף מיר איז אגרויסע קלאג. איך האב קיינעם ניט וואס ער זאל מיר העלפען קלאגען. איך וועל בעטן היכל אונ ערד זאל אויף מיר קלאגן דאס מיינע יארן גיין מיר אוועק אלס איין רויך. איך פר ריכט זיי ניט אוף דער וועלט. פאר מיין צער זאל איך מיינע חטאים דער מיט אפ קומען אונ איך זאל זוכה זיין עולם הבא האבן. אוי וויי איז מיר צו מיין לעבן מיינע אויגן ריגן מיר וויא איין רין אונ מיין הארץ איז אין מיר טרויעריג איך קען ניט פריילך זיין איך מוז אין מיר קלאגן אונ וויינען אויף מיינע יארן אונ טעג וואס איך בין גיבארן גיווארן. אוי ליוואס זאל איך ריידן אדר זאגן איך וויל וויינען אויף מיינע ביטערע זינד. ליבר גאט ווער קאן מיר מיין בראך פאר היילן אדר פר ריכטן נור דער וואס האט די כלי גימאכט דער קאן זיא פאר ריכטען. ווען איך האב ניט דיא וועלט לאז מיך

דברי כבושים ומשלי חן.

אזוי איז ביי די פרנסה פון דעם מענטש, דער מענטש זאל ניט זאגן גאט האט מיך באשאפען זאל מיך גאט שפייזן אז"י וויא ער שפייזט אלע בהמות, זיי סוהען גאר ניט צו זייער פרנסה אונ גאט שפייזט זיא, אונ איך וועל אויך גאר ניט טאהן אונ גאט וועט מיך שפייזן, אויף דעם מענטש זאגט דער פסוק גאט וועט דיך בענטשן אין אלץ וואס דו וועסט טאהן, דער מענטש מוז טאהן, אדער ער איז א בעל מלאכה אדער א סוחר, אדער ער איז א ערד ארבעטער, נאר הקב"ה גיט דעם מענטש זיין ברכה ער זאל האבן פרנסה, אדער ער זאל רייך ווערין, ווי הקב"ה וויל, אבער וואו דער מענטש קען זיך ניט העלפין אונ ער קען ניט גיהאלפן ווערין פון דער נאטור, איז

אורח מישור

ב) מען זאל עסן נאר דעמאל ווען מען איז הונגעריג דען דם וואס מען עסט מיט אפעטיט ניט צו נאך אמאל אזוי פיל קראפט ווי דאס וואס מען עסט זאטערהייט:

ג) מען טאר ניט עסן קיין אומצייטיגע פירות דען דם איז ווי שווערדן צום גוף:

דער

זוֹכֶה זַיין יֶענֶע וֶועלְט צוּ הָאבֶּן דָאס מַיין נְשָׁמָה זָאל נִיט פַר
שֶׁעמְט וֶוערֶען לְעוֹלָם הַבָּא:

רבש"ע אִיךְ ווִיל מִיר מַיין בִּיטֶר הַארְץ פַר דִיר אוֹיס רֵיידֶן. אוֹיף וֶועמֶן זָאל אִיךְ פַר אִיבֶּל הָאבֶּן אוּנ וֶועמֶן זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן מַיין מוּטֶער אִיר כַּוָונָה אִיז גִיוֶוען לְשֵׁם שָׁמַיִם צוּ טָאן דַיין הֵיילִיגֶן ווִילֶן דַיין גִיבָּאט אִיז אַזוֹי אוֹיף דֶר וֶועלְט זִיא זָאל נִיט ווִיסְט זַיין נַייעֶרְט בַּזֶועצְט צוּא זַיין. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דֶם מַזָל וָוס אִיךְ בִּין גִבָּארֶן גְוָוארֶן אַלֶע דִי מַזָלוֹת מוּזְן אוֹיךְ דַיין גִבָּאט טָאן דֶען אַלֶע חֲיָלוֹת פוּן הִימֶל בּוּקְן זִיךְ צוּ דִיר אוּנ אַלֶע הַאלְטֶן דַיין בַּפֶעל צוּ וָואס דוּ הָאסְט זִייא בַּשַׁאפֶען אוּנ כֹּחַ גֶגֶעבֶּן. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דֶעם טָאג וָוס אִיךְ בִּין גִיבָּארֶן גִיוָוארֶן מַיינֶע יָארֶן אוּנ טֶעג זַיינֶען מִיר פַר פִינְצְטֶערְט. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דִיא הֵייבַּאם פִילֵייכְט הָאט זִיא מַיינֶע גְלִידֶער נִיט אוֹיס גִיגְלַייכְט. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דֶעם מַלְאָךְ וָואס הָאט גִיהַאט צוּ שַׁאפֶן אִיבֶּר דֶעם טְרָאגֶן זַיי הָאבֶּן אוֹיךְ גִיטָאן זַייעֶרֶע שְׁלִיחוּת פוּן גָאט זַייא זֶענִין גִזֶעצְט גְוָוארֶן פוּן דַיין גִיאַבְּפֶּעֶרְטֶן נָאמֶן זַייעֶר דֵעָה אִיז גַוֶועזֶן אִיךְ זָאל זַיין אַיין רֶעכְט בַּאשֶׁעפֶענִישׁ צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ זָאל אוֹךְ קִינְדֶר הָאבֶּן צוּ פַר מֶערֶן דִי וֶועלְט אוּנ גָאט צוּ לוֹבֶּען הַיינְט בִּין אִיךְ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נָאר אַלֵיין שׁוּלְדִיג אִיךְ הָאבּ אוֹיף קֵיינֶם נִיט מִתְרַעֵם צוּ זַיין נָאר אוֹיף מִיר צַלֵיין וָוס אִיךְ הָאבּ פַר זִינְדִיגְט אוּנ פַר שׁוּלְדִיגְט צוּ דִיר גָאט מַיין בַּאשֶׁעפֶר. אִיךְ גִיבּ מִיךְ אָפּ צוּ דִיר מִיט מַיין גוּף אוּנ מַיין נְשָׁמָה אִין דַיין הַאנְד אַריין אֵיידֶר מַיין צַייט וֶועט קוּמֶן. אוּנ פַאר מַיין גְרוֹס צַעַר זָאלְסְטוּ מַצִיל זַיין

אורח מישור

ד) מֶען דַארְף זִיךְ זֵייעֶר הִיטֶען פוּן מֶענְשְׁלִיכֶען שְׂוֶויס דֶען דֶר שְׂוֶויס אִיז סַם הַמָוֶת אַחוּץ דֶר שְׂוַויס

דברי כבושים ומשלי חן

דֶער מֶענְטְשׁ אִיז וָוערְט הֶעלְפְט אִיהְם גָאט אִיבֶּער דִיא נַאטוּר, דָאס הֵייסְט עֶר טוּהְט אִיהְם אַנֵס, אוּנ אַזוֹי גִיפִינֶען מִיר בַּיי נֹחַ, אֲפִילוּ הקב"ה הָט גֶעקֶענְט רֶעטְטִין נֹחַ פוּן מַבּוּל אָן אַתֵּבָה, וָוארוּם פַאר הקב"ה אִיז דָא פִיל עֵצוֹת צוּ רֶעטְטִין וָועמֶען עֶר ווִיל רֶעטְטִין, פוּן דֶעסְטְוֶועגִין הָט גָאט גִיוָואלְט רֶעטְטִין נֹחַ אַבִּיסֶעל מִיט דֶער נַאטוּר, עֶר זָאל מַאכֶן אַתֵּבָה אוּנ גָאט הָאט אִיהְם גֶעזָאגְט ווִי לַאנְג זִיא זָאל זַיין אוּנ ווִיא בְּרֵייט אוּנ ווִיא הֵיךְ, אוּנ וַוייטֶער אִיז גִיוֶוען מִיט נִסִים, אוּנ אַזוֹי גֶעפִינֶען מִיר בַּיי דָוִד הַמֶלֶךְ אִין סֵפֶר שְׁמוּאֵל ב קַפִּיטְל ח, אוּנ אַזוֹי גֶעפִינֶען מִיר בַּיי יְהוֹשֻׁעַ אִין סֵפֶר יְהוֹשֻׁעַ קַפִּיטְל ח, וָואס הקב"ה הָאט גֶעזָאגְט צוּ דָוִד אוּנ צוּא יְהוֹשֻׁעַ ווִיא אַזוֹי זַייא זָאלֶען פִירֶען זַייעֶרֶע

מִלְחָמוֹת

מיין נשמה פון דיא דינים פון גיהנם און איך זאל זוכה זיין צוא
באשיצען מיך אין דעם שאטען פון דיינע פליגלען איביג :

תחנה שלשה שערים

איך נעם צו הילף דעם לעבעדיגען גאט ברוך הוא וואס לעבט אימער און איביג און שטעל דיא אנדערי שיינע נייע תחנה אויף טייטש מיט גרוס ליבשאפט מיט גרוס פארכט און מיט דער שרעקעניש מיט צו בראכענע גלידר מיט גרוס געבעט מיט גרוס רחמנות זאל גאט האבין אויף מיר און אויף כל ישראל איך זאל ניט דארפען לאנג נע ווערד צו זיין בזכות אונזער מוטער שרה רבקה רחל לאה און מיין ליבע מוטער לאה זאל אויך פר מיר בעטין גאט ברוך הוא אז דאס וואס איך בין נע ווערד זאל מיר זיין איין כפרה אויף מיינע עונות און הש"י זאל מיר מוחל זיין וואס איך האב אין מיין יוגענט גירעט אין שוהל ווען מען האט גלייענט אין דער ליבער הייליגער תורה :

העער פון דר גאנצר וועלט איך מאך פאלען מיין געבעט פר דיר אזו ווי איך הייב אן צו מסדר זיין מיין אנדערע שיינע נייע תחנה

דברי כבושים ומשלי חן

מידמות מיט דער נאטור, אפילו די מלחמה איז ניט הין געווארען דורך הקב"ה. אזוי ווי עס שטייט אין פסוק, ווארום די מלחמה גיהער צו הקב"ה, וויא דוד המלך ע"ה האט געזאגט עס איז פאלש וואס דער מענטש זאגט אז דער פערד וועט איהם העלפען אין די מלחמה און ניט מיט פיל וועלנער ווערט מען גיהאלפען אין די מלחמה, די או ג פון גאט ניט נאר אכטונג אויף דיא מענטשען וואס האבען מורא פר איהם און וואס האפען נאר צו דעם חסד פון גאט, פון דעסטוועגען מוז יעדער מלך אנגרייטען אלע זאכען וואס מען דארף צוא דער מלחמה און ער מוז זיין האלטען מלחמה מיט דר נאטור און ווענין הקב"ה וויל געבען דאס גליק ער זאל געווינען די מלחמה, דער געווינט דיא מלחמה. דם ווערבינע דערציילט אונז די תורה אפילו די מלחמה וואס די יודען האבען געהאט אין דר

אורח מישור

פון פנים. מען טאר אויך ניט נעמען קיין געלט אין מויל דען עס גייט דורך פערשידענע הענט נעמט זיך דרויף אומריינקייט דרום זאל מען אויך ניט געבען א קינד קיין געלט צו שפילען זיך דר מיט דען דם קינד נעמט דאס אין מויל אביין קאן עס נאך קומען חס ושלום לידי סכנה :

ה) אויך דארף מען זעהן מען זאל האבען ריינע פרישע לופט, ניט צו וואנען אין אענגע דירה ניט צו

מדבר

מִיט מַיין גַאנְצֶער כַּוָונָה אוּנ מִיט מַיין גַאנְצֶען גְרוּנְד פוּן מַיין הַארְצֶען זָאלְסְט אוּנְז הִיטֶען פוּן פַּיין אוּנ פוּן שְׁמֶערְצֶען. אִיךְ בֶּעט דֶעם לִיבֶּען גָאט ב"ה אַז עֶר זָאל שׁוֹן הָאבֶּען גְרוֹס רַחֲמָנוּת אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל אוּנ אוֹיךְ אוֹיף מַיינֶע אַלְטֶע יָארֶען אִיךְ זָאל שׁוֹן נִיט דַארְפֶען נָעוְונְד צוּ זַיין אַזוֹי וְוִי דוּ הָאסְט דֶער הֶערְט דָם גֶבֶּעט פוּן אוּנְזֶערֶע אָבוֹת וְאִמָהוֹת אַזוֹי זָאלְסְט דֶער הֶערִין מַיין גֶבֶּעט. לִיבֶּער גָאט גֶדֶענְק דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער הֵיילִיגֶען פָאטֶער אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם דָס עֶר הָט מִיט זַיין לִינְקֶער הַאנְט בַּאנְרִיפְט דֶעם הַאלְז פוּן זַיין זוּן יִצְחָק אוּנ מִיט זַיין רֶעכְטֶער הַאנְט הָט עֶר גְנוּמֶען דָאס שֶׁעכְט מֶעסֶר צוּ שֶׁעכְטִין זַיין זוּן יִצְחָק אוּנ דָם הָאט עֶר גְטָאן עֶר זָאל דִיר צוּ לִיב טָאן אוּנ הָט אוֹיךְ נִיט אוֹיף גְהַאלְטֶען דַיין שְׁלִיחוּת צוּ טָאן וְוִי דוּ הָאסְט אִים גְשִׁיקְט אַזוֹ גְהֶערְסְטוּ דִיךְ צוּ דֶער בַּארִימֶען אִיבֶּער אוּנְז אוּנ אִיךְ בֶּעט הִימֶל אוּנ עֶרְד אוּנ אַלֶע הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אַז זֵיי זָאלֶען פַר מִיר בֶּעטִין אַז מַיינֶע בֵּיידֶע תְּחִנוֹת זָאלִין אָן גְנוּמֶען וֶוערֶען אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

שַׁעַר זֶה נִתְיַסֵד עַל שְׁלֹשָׁה מִצְוֹת שֶׁנִצְטַוּוּ הַנָשִׁים וּשְׁמִי שָׂרָה אִיז בְּרָאשֵׁי הַחֲרוּזִים:

אורח מישור

פַארְשְׁטֶעלֶען דִיא לוּפְט מִיט שֶׁענְק, בֶּענְק, וְכַדוֹמֶה. דֶען דָאס גַאנְצֶע חִיוּת פוּן אַלֶע לֶעבֶּעדִיגֶע בַּאשֶׁעפֶענִישֶׁען אִיז דִי לוּפְט אוּנ אַז מֶען שֶׁעפְּט אִין זִיךְ אוּמְרֵיינֶע לוּפְט בֶּעשַׁאפְט זִיא אִין דֶעם קֶערְפֶּער פֶערְשִׁידֶענֶע קְרַאנְקְהֵייטֶען:

ו) דֶער עִיקָר כְּלָל אִיז מֶען דַארְף זִיךְ אָפּ הִיטֶען דָאס מֶען זָאל זַיין גֶעזוּנְד מֶען זָאל קָאנֶען דִינֶען הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִיט גֶעזוּנְטֶע אֵבָרִים וֶועט אִים דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אוֹיךְ אָפּ הִיטֶען דַם עֶם זָאל אִים חָלִילָה קֵיין שְׁלֶעכְטְס נִיט גֶעשֶׁעהֶן אוּנ עֶס וֶועט אִין אִים מְקוּיָם וֶוערֶען דֶר פָסוּק וַהֲסִירוֹתִי כָּל מַחֲלָה מִקִרְבֶּךָ דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶער וֶועט דִיךְ אָפּ הִיטֶען פוּן אַלֶע קְרַאנְקְהֵייטֶען אָמֵן:

דברי כבושים ומשלי חן

מְדַבֵּר מִיט עֲמָלֵק אוּנ מִיט סִיחוֹן אוּנ עוֹג, אִיז גִיוֶועזֶען אַנְגֶעטְלִיכֶע מִלְחָמָה, אוּנ אַזוֹי דִי מִלְחָמוֹת פוּן יְהוֹשֻׁעַ זֶענֶען גִיוֶועזֶען נָעטְלִיכֶע מִלְחָמוֹת וְוִיא עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק וָוארוּם גָאט הַאלְט מִלְחָמָה פוּן דִי יוּדִינֶס וֶועגֶען, פוּנ דֶעסְטְוֶועגֶען הָט גָאט גֶעהֵייסֶען מֶען זָאל טוּהֶען מִיט דֶעם דֶרֶךְ הַטֶבַע אַזוֹי וְוִי אַלֶע מְלָכִים טוּהֶען, נִישְׁט פַאר לָאזֶען זִיךְ אוֹיף נִסִים. אַזוֹי אִיךְ יֶעדֶער מֶענְטְשׁ דַארְף עוֹסֵק זַיין אִין הַאנְדֶעל אָבֶּער נִיט צוּא פִיל עֶר דַארְף עוֹסֵק זַיין אִין תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוֹיךְ, אוּנ נִישְׁט זָאגֶע, דַארְף דֶעם וָואס אִיךְ הַאנְדֶעל יֶעצְט נִישְׁט וֶוען אִיךְ לֶערִין הָאב אִיךְ שָׁאדִין גֶעלְד, נֵיין, עֶר דַארְף [אי]ךְ פַרְזִיכֶערִין אַז הַשֵּׁי"ת וֶועט אִים צוּ שִׁיקֶען זַיין פַּרְנָסָה בְּרֵיוַח אֲפִילוּ עֶר וֶועט נָאר אַבִּיסֶל הַאנְדְלֶען

שְׁלשָׁה מִצְוֹת נִצְטַוּוּ הַנָּשִׁים, דְרַיי מִצְוֹת זַיינֶען דִי נָשִׁים גִיבָּאטֶען גְוָוארֶען, חנ״ה שְׁמוּתָן דֶר נָאמֶען פוּן דִי דְרַיי מִצְוֹת אִיז חנ״ה, דָאס וָוארְט חנ״ה מַאכְט חַלָּה נִדָּה הַדְלָקַת הַנֵּר:

מִצְוַת חַלָּה

רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם חַלָּה תָּרִימוּ דִי טַייטְשׁ פוּן דֶעם פָּסוּק אִיז אַזוֹ דָם עֶרְשְׁטֶע פוּן אַייעֶר טֵייג זָאלְט אִיר אָפּ שֵׁיידֶען חַלָּה בִּזְכוּת זֶה ה׳ אוֹצְרוֹתֵיכֶם שׂוֹבַע יִמָּלֵא דִי וֶוערְטֶער אִיז טַייטְשׁ פוּן וֶוענֶן דֶעם זְכוּת פוּן מִצְוַת חַלָּה וֶועט הַשֵּׁי״ת בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ אַייךְ גֶעבֶּן דִי בְּרָכָה אִין אַייעֶרֶע אוֹצְרוֹת אוּנ וֶועט זַיי אָן פִּילֶן מִיט זָעט. פַר צַייטֶן פְלֶעגְט אַזוֹ זַיין. דֶער כֹּהֵן הָאט גִינוּמֶן תְּרוּמָה אוּנ דֶער לֵוִי מַעֲשֵׂר אוּנ דֶער עָנִי מַעֲשֵׂר עָנִי אוֹיךְ צְוַוא צַייטִין אָפּ גִישַׁייד מַעֲשֵׂר שֵׁנִי אָבֶּער אַצוּנְדֶערְט בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אַז דָם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז חָרוּב אִיז אַלֶץ בָּטֵל גִיוָוארֶען נָאר דִי מִצְוָה פוּן חַלָּה אִיז גִיבְּלִיבֶּן דְרוּם רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בֶּעטֶן מִיר דִיךְ אַז דוּ זָאלְסְט אָן נֶעמֶן דִי מִצְוַת חַלָּה אוּנ זָאלְסְט שִׁיקֶן גְרוֹיס בְּרָכָה וואוּ מִיר וֶועלֶן זִיךְ קֶערֶען אוּנ וֶוענְדֶען. אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְלִיךְ זָאלֶן נִיט פַאר פְרֶעמְד וֶוערֶן אוּנ מִיר זָאלֶן קֶענֶן אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער אַלֵיין פַּרְנָסָה גֶעבֶּן אִיךְ מִיט מַיין מַאן בִּיז לַאנְג לֶעבֶּן אוּנ דִי מִצְוַת חַלָּה זָאל אָן גִינוּמֶן וֶוערֶן, זִיא זָאל גִיוָואגֶן זַיין ווִי גָאר דִי תרי״ג מִצְוֹת פוּן דֶר הַיילִיגֶער תּוֹרָה: וֶוען זִיא טוּט נֶעמֶען חַלָּה זָאל זִיא אַזוֹי זָאגִין. וֶועט מֶען נִיט פַר שְׁנַיידֶען זַייעֶרֶע יָארִין אוּנ טֶעג חַס וְשָׁלוֹם. וֶוען מֶען קְנֶעט

דברי כבושים ומשלי חן

עניני ערב שבת

עֶס אִיז אַמִצְוָה אַלֶע עֶרֶב שַׁבָּת זָאל מֶען לֶערְנֶען דִי אַלֶע עִנְיָן אִין דְרַייסִיג מְלָאכוֹת וָואס מֶען טָאר נִיט טָאהְן אוֹם שַׁבָּת עֶר זָאל נִיט פַארְגֶעסִין חֶעלְכֶע מְלָאכָה מֶען טָאר נִיט טָאהְן אוֹם שַׁבָּת אַזוֹי וִויא מֶען דַארְף לֶערְנֶען פַר יֶעדֶער יוֹם טוֹב דִי דִינִים פוּן יוֹם טוֹב אַזוֹי דַארְף מֶען לֶערְנֶען פַר

אורחת מישור

זֶעהְר נַייטִיגֶע דִינִים פוּן דִיא דְרַייא מִצְוֹת וָואס אַ אִשָּׁה אִיז מְחוּיָּב:

דינים פון חלה נעמען

א) אַז מֶען קְנֶעט אַטֵייג כְּמִנְיָן חַלָּה דָאס הֵייסְט דֶר שִׁיעוּר פוּן ד״א מֶייג אִיז גְרוֹיס ווִי אַ עֶרֶךְ פוּן 43 אֵייעֶר מִיט אַפִּינְפְטֶעל (ס״ג ח וָמ״ש ביצה) אָדֶער אַקְלֵיינִיגְקֵיים מֵיין ווִיא אַ עֶרֶךְ פוּן דְרַיטְהַאלְבֵּעוּ גִיוָוארְט מֶעהְל אִיז מֶען מְחוּיָּב צוּ נֶעמֶען חַלָּה:

אוים טייג אזוי פיל מעל כמנין חלה דאס איז טייטש אזוי פיל מעל ווי פיל דם ווארט חלה טרעפט אן דהיינו מ״ג ביצים דאס איז דריי אונ פערציג אייער אונ דם בטרעפט דריי קווארט מעל מוז מען פון דעם טייג אפ שיידין חלה:

אז מען נעמט חלה מאכט מען די ברכה:

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה:

תחנה פון חלה נעמין

לכבוד גאט לכבוד אונזר גיבאט לכבוד דעם ליבין שבת קודש וואס אונזער הער גאט האט אונז גיגעבין דעם ליבין שבת קודש אונ האט אונז גיבאטין די ליבע מצוה איך זאל זיא קענען רעכט מקיים זיין אונ עס זאל אזו גיוואגן זיין וויא כל תרי״ג מצות פון כל ישראל אמן כן יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אורח מישור

ב) די פינף מינים מעהל זענן מחויב בחלה ווען מען מאכט אטייג פון ווייצען מעהל אדער פון גערשטן מעהל אדער פון קארען מעהל אדער האבערן מעהל אדער ארקאשאווע מעהל אדער פון די מעהלן צו זאמען אונ עס איז דא אין דעם טייג אשיעור פון חלה געמען מוז מען נעמען חלה אונ מאכען אברכה. אבער פון אנדערע מינים מעהל דארף מען נים נעמען קיין חלה:

ג) דאס שטיקעל טייג וואס מען נעמט חלה מוז וויניגסטענס זיין גרוים וויא אהאלב איי אונ מען דארף עס פארברענען:

דברי כבושים ומשלי חן

יעדער שבת דיא דינים פון שבת, מען זאל דיך איילען אנצוגרייטן וואס מען דארף אויף שבת די גמרא זאגט רב חסדא האט גיזאגט אמענטש זאל אנהייבן אנגרייטען אויף שבת פרייטאג באלד אין דר פריה. ווייטער ווען די טעג זענען קליין מעג ער אנהייבן דאנערשטאג אנגרייטן אויף שבת, אויב עס וועט נים קאליע ווערין ביז שבת, אלין וואס ער קויפט זאל ער זאגן איך קויף דם לכבוד

מיין חלה זאל אן גינומען זיין אזוי ווי אקרבן אויף דעם מזבח איז אן גינומען גיווארען. מיין מצוה זאל אן גינומען זיין גלייך ווי איך האב זיא רעכט מקיים גיוועזן. פר צייטן איז דאס גיקומען דעם כהן אונ פאר דעם האט השי"ת פאר געבן די זינד אזו זאל מיר אויך פאר געבין ווערין מיינע זינד איך זאל זיין גלייך וויא איין נייא גיבארין קינד איך זאל קענן מיינע ליבע שבתים אונ ימים טובים עהרין גאט זאל מיר בשערין איך זאל מיך קענן מיט מיין מאן אונ מיט מיינע קינדר דער נערין עס זאל אן גינומען ווערין מיין מצוה פון חלה נעמען אז מיינע קינדערליך זאלען גישפייזט ווערין פון דעם ליבין גאט ברוך הוא מיט גרוים רחמנות אונ מיט גרוים דער בארימקייט. עס זאל גיגליכען זיין מיין מצות חלה גלייך ווי

דברי בבושים ומשלי חן

שבת, אונ עס איז אמצוה דער בעל הבית אליין זאל זיך מטריח זיין קויפען אונ אנגרייטען לכבוד שבת, אפילו ער האט משרתים אונ דינסטען פון דעסטוועגין זאל ער אויך טאהן וואס ער וועט קענען לכבוד שבת, וויא די גמרא שרייבט תנאים אונ אמוראים וואס האבן זיך מטריח גיוועזן אנצוגרייטען אויף שבת. נאכדעם וויא מען האט שוין אלץ אנגעגרייט אויף שבת זאל מען מיט ווארעמע וואסער וואשען דעם פנים אונ די הענט מיט די פיס אונ אויסקעמען דעם קאפ:

אורח מישור

ד) אטייג וואס מען פארקנעט צום קאכען דארף מען נעמען חלה אן אברכה נאר גלייכער דם צו צולייגען צו אזוי אטייג וואס מען באקט עס אונ מען זאל נעמען חלה איבער דעם טייג וואס מען באקט וועט עס שוין דאס אויך פאטערען:

ה) ווען מען פארנוצט פון דעם טייג וואס מען האט פארקנעטן צום קאכען אפילו נאר אקליין שטיקעל צום באקען דארף מען שוין איבר דעם טייג נעמען חלה מיט אברכה:

ו) אויך אטייג וואס איז געקנעטן צום באקען מיט מילך אדר מיט בוימיל אדר מיט האניק אדר מיט וויין אז עס האט אשיעור חלה מוז מען חלה נעמען מיט אברכה עס איז אויך נישט גלייך צו קנעטן אטייג צום באקען מיט בלויזע אייער דם מען ברענגט זיך אריין אין אספק פון חלה נעמען דרום זאל מען צו גיסען אביסול וואסר אדער אביסול מילך וויין אייל האניק וועט מען שוין קאנען חלה נעמן:

ז) מען טאר ניט אגרוים טייג צו שניידען אויף צוויען דאס צוויי פרויען זאלן קאנען חלה נעמען:

ח) אז מען פארגעסט פרייטאג חלה צו נעמען מעג מען אין חוץ לארץ (ניט אין ארץ ישראל) עסן דיא חלות אום שבת נאר מען מוז איבער לאזען אשטיקול אויף מוצאי שבת דם מען זאל קענען פון דעם שטיקול חלה נעמען:

איך האב מעשר גיגעבין. אזו ווי איך טוא מיין מצוה פון חלה מיט מיין גאנצען הארצען אזוי זאל גאט ברוך הוא מיך היטען פון פיין אונ שמערצין:

מצות נדה

חופש ה׳ כל חדרי בטן דאס איז טייטש גאט ברוך הוא וברוך שמו זוכט די אלע קאמערן פון דעם בויך:

מצות נדה אם תשמרו ה׳ יצילכם ממיתת אסכרה והדרוקן דאס איז טייטש אז איר וועט רעכט היטען די מצוה פון נדה אזו וועט השם יתברך ברוך הוא וברוך שמו היטען אייערע קינדער פון מיתת אסכרה אונ פון דער מיתה וואס הייסט הדרוקן. גן נעול אחותי כלה דאס איז טייטש איין פר שלאסענר גארטען איז מיין שוועסטער בית ישראל וואס איך רוף זיא כלה:

אורת מישור

דינים פון נדה

השם יתברך בארימט זיך מיט די טעכטער דס מיינט מען די ווייבר פון די קינדער ישראל אז זייער גארטין איז פר שלאסין פון זנות אונ אפילו פון זייערע מאנען זענען זיי זיך אוך פורש עונה אחת סמוך לוסת דס איז טייטש איין מעת לעת וואס זיא טוט זיך ריכטען אוף דער נדה טאר זיא זיך צו איר מאן ניט בהעפטען. פון דעסט וועגן האבן מיר דעם דין גישטעלט כדי צו מזכה רבים זיין וואָרום דער פראסטער עולם ווייסען פון דעם דין ניט צו זאגין דרום ווערן פיל לייט דריגען גישטרויבילט אונ ליידין חלילה איין גרוסען עונש דר פאר איבער דעם האבן מיר דעם דין ארייַן גישטעלט אין דער תחנה כדי אז איטליכע אשה זאל גוואָרינט זיין דריגען. בזכות זה וועלן זיי האבן גוטע אונ פרומע קינדער אונ קלוגע זכרים וואס זיי וועלין מורה רבים זיין. ומכל שכן אז זיי וועלן האבן איין גרויסן שכר לעולם הבא:

דער זכות פון אונזער מוטער חנה זאל מגין זיין אוף זייערע טעכטער זיי זאלין זייערע מצות רעכט האלטין בפרט די מצוה פון נדה זאלען זיי ניט פר גרינג האלטען וואָרום אז זיי וועלן צו קינד גיין וועלען זיא חס ושלום געמשפט ווערען אונ אז זיא וועלן רעכט נזהר זיין וועלן זיא געווינען זייער געך אונ גרינג אמן:

מצות הדלקת הנרות

הדלקת נר בערבי שבתות אן צו צינדן די ליכט אויף שבת הם שנים מצותן דאס איז טייטש עס איז איין מצוה צווייא ליכט אן צו צינדען לכבוד שבת. כנגד זכור ושמור רמיזתן די צווייא ליכט זיינן מרמז קעגן זכור אונ קעגן שמור דאס הייסט אין די ערשטע עשרת הדברות שטייט זכור את יום השבת לקדשו אונ אין דיא אנדרע עשרת הדברות שטייט שמור את יום השבת לקדשו. נר נר ת"ק מספרם דם איז טייטש די צאל פון צוויי מאל נר טרעפט אן פינף הונדערט קעגן אברים של איש ואשה אזוי פיל וויא די אברים פון דעם מאן אונ פון דער אשה בזכות זה וועט הש"י היילן די גלידר פון איש ואשה דרום אויך זאל מען זייער ערינסט ליכט צינדען וועט הש"י דער לייכטן די אויגן פון אייערע קינדר אין דער היילגר תורה. בשעת צינדן מוז מען מתפלל זיין צו גאט אז די קינדר זאלן קענן לערנן. שלשה מצות אלה אם תשמרו דאס איז טייטש אויב איר וועט די דריי מצות ערליך האלטן אזי קרובה לידתן דם איז טייטש עס וועט נאהענט זיין אייער גיווינען שלא בצער. יגן בעדן זכותן עס וועט מגין זיין דער זכות פון די מצות פר אייך יום בא עת לידתן דם איז טייטש אז עס וועט קומען דער טאג פון אייער גיווינען. ה' ישמרכם מדבר ואסון השם יתברך וועט אייך היטן פון מארד אונ פון אסון ותראו שמחה וששון:

דברי כבושים ומשלי חן

עניני הדלקת נרות

עס איז אחוב אויף יעדער מענטש מען זאל צינדען ליכט צו דער צייט, דיא מצוה פון ליכט צינדען אויף שבת איז זייער גרויס, דיא גמרא זאגט ווער עס היט צוא צינדען ליכט ערב שבת צו דער צייט וועט ער זוכה זיין צו האבען זיהן תלמידי חכמים, אדער איידימס וואס וועלען זיין תלמידי חכמים. נאכדעם אז אלץ איז שוין

אורח מישור

דינים פון ליכט צינדען

א) דיא מצוה פון ליכט צינדען איז זייער גרויס דם די גמרא זאגט ווער עס איז נזהר צו צינדען שיינע ליכט לכבוד שבת וועט ער זוכה זיין צו האבען זיהן תלמידי חכמים אונ דר. עיקר מצוה פון ליכט צינדען איז חל אויף דר אשה ווייל זיא האט פארלאשען די ליכט פון דיא וועלט מיט דעם וואס זיא הט געמאכט זינדיגען אדם הראשון צו עסען פון

די תְּחִנָּה זָאגְט מֶען פְרַייטָאג פַר נַאכְט צוּ לִיכְט צִינְדְין:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן דֶר קֵינִיג דֶער בַּארְמִיגֶער עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילֶען צוּ פַר דִיר אַז אִיךְ זָאל גִידַאכְט ווֶערֶן פַר דִיר מִיט אַגִידֶעכֶנִישׁ פוּן הֵיילִיגֶע אוּנ פוּן אֵייטֶעל דֶער בַּארֶעמְקֵייט פוּן אַלֶע אֵייבֶּרְשְׁטֶע הִימְלֶען אוּנ דוּ זָאלְסְט גִידֵיינְקֶען דַיין דִינְסְט מוֹיד (פלונית בת פלונית) מִיט דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶען דֶער דָא הֵייסְט צְבָאוֹת גָאט פוּן דִי בַּשֶׁעפֶנִישׁ דָם דוּ זָאלְסְט דִיךְ קֶערֶן צוּ מַיין גִיבֶּעט ווָאס אִיךְ טוּא בֶּעטִין אִין דֶר צַייט אַזוֹי ווִי דוּ הָאסְט דִיךְ גִיקֶערְט אוּנ הָאסְט אָן גִינוּמֶען דִי תְּפִלָּה פוּן דֶער צַדֶיקֶת אוּנְזֶער מוּטֶער חַנָּה עָלֶיהָ הַשָּׁלוֹם דִי דָא אַיין עֲקָרָה גִיווֶען אוּנ הָאט תְּפִלָּה גִיטָאן דָאס דוּ הָאסְט אִיר בַּשֶׁערְט גוּטֶע פְרוּמֶע קִינְדֶער אוּנ דוּ הָאסְט דֶער הֶערְט אִיר גִיבֶּעט דָם פוּן אִיר אִיז אַרוֹיס גִיקוּמֶן דֶער צַדִיק שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא דֶער דָא אִיז אִין דֶער ווָאג שָׁאל אַזוֹי גוּט גִיווֶען אַזוֹי ווִי מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן אַזוֹי ווִיא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ קוֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם. אוּנ זָאלְסְט זִיךְ קֶערֶן צוּ מַיין תְּפִלָּה מִיט גִינָאד אוּנ גְרוֹיס דֶר בַּארִים הֶערְצִיקֵייט אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיךְ לַייט זֶעלִיגֶען מִיט מַתְּנַת חִנָּם. אוּנ דֶעם זְכוּת פוּן דִי דְרַייא הֵיילִיגֶע לִיבֶּע מִצְוֹת דָם דוּ הָאסְט אוּנְז ווַייבֶּר גִיבָּאטֶען דָאס אִיז נִדָּה חַלָּה הַדְלָקַת הַנֵּר דִי אִיךְ הָאבּ מְקַיֵּים גִיווֶען זָאלֶען זֵיי פִיר שְׁפְּרֶעכֶער זַיין פַר דַיין הֵיילִיגֶן כִּסֵּא הַכָּבוֹד דָם אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין דוּרְךְ דֶעם דָם דוּ זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין גוּטֶע אוּנ פְרוּמֶע קִינְדֶער דָאס זֵיי זָאלֶען זַיין תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דוּ זָאלְסְט עֶפִינֶען זֵיירֶע הֶערְצֶער דֶר ווָארְטֶען זֵיי זָאלִין פַר שְׁטֵיין דִי סוֹדוֹת פוּן דַיין תּוֹרָה אוּנ זֵיי זָאלֶען לֶערְנֶען פוּן דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶען ווֶעגֶן דָם זֵיי זָאלִין זַיין פְרִישׁ אוּנ גִיזוּנְד אוּנ גַאנְץ אוּף

אורת מישור

עֵץ הַדַּעַת דָם דוּרְךְ דֶעם אִיז נִגְזַר גֶעווָארֶען מִיתָה אוּיף דֶר ווֶעלְט דָאס עֶס זָאל פַר לָאשֶׁען ווֶערֶען דָם לִיכְט פוּן דִי נְשָׁמָה אִיבֶּער דֶעם זָאל זִיא צִינְדֶען דִיא לִיכְט מְתַקֵּן צוּ זַיין דָם ווָם זִיא הָט גֶעזִינְדִיגְט:

דברי כבושים ומשלי חן

אָנְגֶעטְרֵייט. אִין שָׁמוּב, גֶעלֵייגְט צְווֵייא חַלּוֹת גֶעצוּנְדֶען לִיכְט, אַלֶץ גֶעשְׁטֶעלְט אוּיף דֶעם טִישׁ גְרֵייט צוּם עֶסִין זָאל מֶען מִנְחָה דַאווְנֶען. פְרֵייטָאג צוּ נַאכְט בֶּעלֵייטִין דֶעם מֶענְטְשׁ פוּן שׁוּהל צְווֵייא

אלע גלידער אונ זיי זאלין גאר קיין מום ניט האבין אין דעם
גאנצין גוף אונ זיי זאלן ניט זיין גאר צו לאנג אונ ניט גאר צו
קורץ ניט צו ווייס אונ אוך ניט צו שווארץ אונ ניט איבעריג קלוג
אונ אוך ניט גרוס נאריש נאר זיי זאלין זיין חכמים ווי עס בדארף
צו זיין אונ זיי זאלין האבין חן וחסד אין דיינע אויגן אונ אין דיא
לייטינס אויגן אונ איך מיט מיין מאן זאלין זוכה זיין צו דר ציהען
זיי אין עושר אונ אין כבוד אוף לאנגע יארן אונ אוף לאנגע טעג
אונ קיין שום קינד פון אונזערע קינדר זאלן ניט שטארבן ביי מיין
לעבן אונ אוך ניט ביי מיין מאנס לעבין אונ מיר זאלין זוכה זיין
צו האבן קינדר אונ מיר זאלן האבן אונזר פרנסה בכבוד פון דיין
געטרייע פולע האנט אונ ניט דורך הענט פון מענטשען אונ
מיר זאלן קענין טאן צדקה אונ גמילות חסד מיט לייט אונ מיר
זאלן זוכה זיין צו זעהן מיט אונזערע אויגן קינדר אונ קינדס קינדר
די דא זאלן עוסק זיין אין דר תורה אונ מעשים טובים אונ עס ד
זאל אן אונז מקוים ווערין וואס ישעיה הנביא הט גזאגט אונזער ד
גאט הט גזאגט איך וועל מיין זיכערהייט מיט דיר באשטעטיגן ט
אונ מיין נבואה וועל איך לאזן רועהן אוף דיר אונ מיינע רייד דס ס
מיינט מען די תורה די איך האב געטאן אין דיין מונד דס וועט
ניט ווערן אפ געטאן פון דיין מינד אונ פון דיינע קינדר. דס הט
גאט גזאגט פון אצונד אן ביז אייביג אמן כן יהי רצון אמן סלה:

סדר פון ליכט צינדען

אז מען צינט אן ליכט לכבוד שבת זאגט מען דיא ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת:

לכבוד גאט לכבוד אונזר גבאט לכבוד דעם ליבן שבת קודש
וואס אונזר הער גאט האט אונז געגעבין דעם ליבין שבת

דברי כבושים ומשלי חן

מלאכים ביז אין שטוב, אונ אז די מלאכים קומן
כים אים אין שטוב אונ זעהן ליכט געצונדען דער

אורת מישור

ב) נאר צום מונדעסטן דארף מען אן
צינדען צוויי ליכט דאס זיי
זאלען ברענען ביז איבער די סעודה ראשונה פון בייא נאכט:

קודש און האט אונז געבאטען די ליבע מצוה זאל איך זיא קאנין מקיים זיין און זיא זאל זיין גוואגען אזו ווי כל תרי"ג מצות פון כל ישראל אמן כן יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

רבונו של עולם מיין מצוה פון דיא ליכט אן צינדין זאל אזו אן גנומן זיין ווי די מצוה פון דעם כהן גדול ווען ער האט די ליכט אין ליבין בית המקדש אן געצונדין איז זיין מצוה אן גנומין גוואָרן אזו זאל מיין מצוה אויך אן גנומין ווערין. נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי דם איז טייטש דיינע רייד איז אזו ווי אליכט צוא מיינע פים און מיינע קינדר זאלן גיין אין גאטס וועג און די מצוה פון מיינע ליכט צינדען זאל אן גנומן ווערן אז מיינע קינדערס אויגן זאלן לייכטען אין דר ליבר הייליגר תורה. אויך טוא איך בעטען ביי די ליכט דעם ליבן גאט ברוך הוא אז מיין מצוה פון דיא ליכט זאל אן גנומן ווערן ווי דם ליכט האט געברענט פון דעם בוים אייל אין בית המקדש און איז ניט פר לאשן גוואָרין. בזכות דם ליכט פון דעם ליבן שבת זאל מגין זיין ווי דר ליבר שבת האט מגין גוועזן אויף אדם הראשון ווי ער איז באהיט גוואָרן פר איין גיכן טוט אזו זאל אונזר זכות פון די ליכט מגין זיין אז אונזערע קינדערס ליכט זאל לייכטען אין דר תורה זייערע מזלות זאלין לייכטען אין הימל זיי

ג) באם דם ווייב איז אקומפיטארען (אגעווינערען) זאל דר מאן צינדען די ליכט דעם ערשטען שבת. אבער דיא רעשט שבתים זאל זיא אליין צינדען:

ד) דער חיוב איז פרייטאג פר נאכט וויינינגסטענס אהאלבע שעה

טיש איז געגרייט און אלע מענטשען אין שטוב זענען פריילעך, זאגט איין מלאך הלואי איבער אכטאג שבת זאל אויך אזוי זיין, און דר אנדערער מלאך ענטפערט אמן, און אויב חס ושלום דיא מלאכים האבן גיטראפען עס איז ניט אלין גרייט צין שטוב, אדר עס איז קריג אין שטוב, זאגט דר מלאך הלואי איבער אכטאג שבת זאל אויך אזוי זיין און דער אנדערער מלאך ענטפערט אמן.

אײדער עס װערט נאכט צו בענטשן ליכט און עס איז רעכט דם די אשה

זאל

זאלען קענין פרנסה געבען די ווייב אונ קינדער בעין יפה אונ אונזרי מצות זאלען אן גנומען ווערען ווי די מצות פון אונזרע אבות ואמהות אונ דיא שבטים הקדושים מיר זאלין זיין אזו ריין וויא איין קינד ווערט געבארען פון זיין מוטער אמן :

אנייע תחנה נאך ליכט צינדען

דיא נייע תחנה זאל מען זאגען מיט כוונה ווען מען האט ליכט אן גצונדען אויף שבת אונ יום טוב :

גאט פון דיין פאלק ישראל דוא בירט הייליג אונ דוא האסט גיהייליגט דיין פאלק ישראל אונ דו האסט גיהייליגט דעם שבת אונ דו בירט איינר אונ די ישראל האסטו אום דר וועלט פון אלע פעלקער צוא דיין דינסט אונ דעם שבת צו עהרין אונ צו לייכטין מיט ליכט אונ צוא האבין פרייד אונ לוסט אין דיינעם דינסט אין דיינעם הייליגן שבת דס מיר זענין שולדיג ערליך צו האלטען מיט אלע זאכען אזו ווי אמלך דר האלט ערליך זיין מלכה אדער וויא אחתן האלט ערליך זיין כלה. אונ נאך ריידען פיל חכמים דאס זייא האבען גרופין דעם שבת בת מלכה אונ כלה. איך דיין טאכטער האב שון ליכט גצונדין צוויי ליכט וויא דיינע חכמים האבען גהייסען די וואס ווייסען דיין הייליגע תורה צו עהרען אונ צו הייליגן דיין נאמען אונ די תורה אונ דעם שבת. אלמעכטיגער גאט גיב מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ מיין גאנץ הוז גזינד דעם הייליגין שבת צו רוען אונ צו הייליגן מיט נחת אונ באהיט אונז פר אלע בייזע באגעגעניש אונ אוך פר אלע בייזע גשעהיניש אין דעם היינטיגן טאג דען די רשעים אונ די צדיקים האבין אוך היינט רוה פון דעם ביטערין גיהנם אזו זאלסטו מיך אוך אין דעם טאג פון שבת באהיטן פר אלעם בייזען אונ אז אלי מיינע ליכט זאל העל אונ לויטר ברענין צו פר טרייבען די בייזע

דברי כבושים ומשלי חן

דדיבער זאל מען זיך שטארק היטען עס זאל קיין קריג זיין אין שטוב. אונ מען זאל ע.. די סעודה

אורח מישור

זאל זיך ריין ארום וואשען אונ אן טוען בגדי שבת פאר ליכט בענטשען נאר באם זיא האט זיך פארשפעטיגט זאל זיא צום ערשטען תיכף ליכט בענטשען

אונ

רוחות אונ מזיקים דס זיי זאלן אוועק פליהן פר די ליכט וואס איך האב אן גיצינדן אויף דעם שבת דאס זייא זאלן ניט שעדיגן דעם מענטש ניט קיין מאן אוך ניט קיין פרוי אונ קינדר פון דם פאלק ישראל. הער פון אלע וועלטין גיב מיר קינדער די דא זאלן ריכטן אין דיין תורה אונ זאלן באשיידען דיינע גבאט דיא לייכטן אונ ווייזען אוועג אונ זאלין טאן אלע צייט וואס דיר וואל גפעלט אין דיינע אוגן אונ דם עם וואל גפעלט אין דיא אוגן פון לייטן אונ דאס מיר דעם שבת זאלן זוכה זיין צוא זעניפטינגן אן אלע הינדערנים אונ שיק אונז די ברכה מיט דעם גוטין מלאך דר דא גייט אויף די רעכטע האנט פון דעם מענטשין אונ דער בייזער מלאך זאל דרוף זאגן אמן אונ לאז אונז זוכה זיין דם מיר זאלן ארבען דעם טאג דר דא איז אייטל שבת דר דא רוהט דר דא לעבט אייביג עס זאל באוויליגט זיין פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער אמן:

תחנה ברכת קודש

אנייע היילגע תחנה צו זאגען אלע שבת נאך ליכט בענטשען מיט גרוס כוונה:

אנא תבא לפניך תפלתי ותטה אזנך לשועתי:

איך בעט דיך גאט ליבר גאט דר גאט פון מיינע עלטערן אברהם יצחק יעקב אונ שרה רבקה רחל לאה, אז עס זאל קומן פאר דיר מיין גבעט אונ זאלסט נייגן דיין אויער צו מיין גשריי:

פתח שערי שמים לתפלת אמתך:

רבונו של עולם עפין די טויערין פון דעם הימל אריין צוא נעמן דיא תפלות פון מיר דיין דינסט מויד (פלונית בת פלונית) וואס איך קום צו בעטען פאר דיר:

אורח מישור

אונ דר נאך זיך אן טוען בגדי שבת:

ה) אום שבת אדער אום יום כפור צינד מען פריער אן די ליכט אונ דר נאך מאכט מען די ברכה. אונ וייל דר דין איז ביי יעדערע מצוה דם מען טאר ניט פריער הנאה האבען אדער טוהן די מצוה ביז מען מאכט פריער די ברכה נאר ביי די ליכט צינדען פון שבת ויום כפור אז די אשה וועט מאכן

דברי כבושים ומשלי חן

מיט שמחה אונ ניט וועגען דעם גוף, דער גוף זאל הנאה האבן פון דעם עסין אונ טרינקען, נאר אליין וועגען כבוד שבת ווי הקב"ה הט גיבאטן מען זאל

תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

דִיא דָאזִיגֶע שָׁעָה וָוס אִיךְ שְׁטֶעל מִיךְ אַנִידֶער צוּ תְּפִלָּה טָאן פַר דַיין לִיבֶּן נָאמֶן זָאל זַיין אַבַּאוִוילִיגֶע שָׁעָה צוּ פַר דִיר :

לְעוֹרֵר רַחֲמִים וַחֲסָדִים עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

צוּ דֶער וֶועקִין פִיל דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקְקֵייט אוּנ גְנָאד אוּף דַיין אָרוּם פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענִין פַר שְׁפְּרֵייט אוּף אַלֶע פִיר עֶקִין פוּן דֶער וֶועלְט :

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ :

לִיבֶּער גָאט הֶעלְף צוּא דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט דַיין גְרוֹס דֶער בַּארִימְקֵייט אוּנ בֶּענְטְשׁ דַיין אַרְב צִיּוֹן מִיט יְרוּשָׁלַיִם וָוס זֶענִין אָפּ גְטָאן פוּן זַייעֶר קְרוֹן אוּנ זַייעֶר שַׁיין :

הָאֵר פָּנֶיךָ אִתָּנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּגֹדֶל צִדְקוֹתֶיךָ :

מַאךְ לַייכְטֶן דַיין פָּנִים מִיט אוּנְז לִיבֶּער הַארְצִיגֶער גָאט אוּנ דֶער בַּארִים זִיךְ אוּף דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער וָוס הָאבֶּן צוּ דִיר אַזוֹ וִויא דַיין גְרוֹיס גִירֶעכְטִיקֵייט :

מַלְאֲכֵי רַחֲמִים יַמְלִיצוּ טוֹב בַּעֲדֵנוּ :

לִיבֶּער גָאט גְבִּיט צוּ דַיינֶע מַלְאָכִים פוּן רַחֲמִים זַייא זָאלִין זַיין גוּטֶע מְלִיצִים פַר אוּנְז צוּ שְׁפְּרֶעכֶן פַר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אַלֶע זְכִיּוֹת אוּנ אַלֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים וָוס וֶוערֶן גְטָאן דוּרְךְ דַיינֶע קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל :

וְיִזָּכֵר לְפָנֶיךָ זְכוּת יוֹם הַשַּׁבָּת הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה :

אוּנ עֶס זָאל פַר דִיר גְדֶענְקְט וֶוערֶן רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דֶער זְכוּת וָוס דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל אָנְפַאנְגֶן צוּא הִיטֶן דֶעם לִיבֶּן הֵיילִיגֶן שַׁבָּת וָואס עֶס קוּמְט אָן :

אֲשֶׁר קִדַּשְׁתּוֹ מֵעֵת אֲשֶׁר עוֹלָמְךָ בָּרָאתָ :

וָואס דוּא הָאסְט דֶעם הֵיילִיגִין שַׁבָּת גְהֵיילִיגְט פוּן דֶער צַייט אָן וָואס דוּ הָאסְט דִיא וֶועלְט בַּשַׁאפֶן אַזוֹ וִויא אִין פָּסוּק אִיז גְשְׁרִיבֶּן וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ דָס אִיז טַייטְשׁ

אורח מישור

פְרִיעֶר דִיא בְּרָכָה הֵייסְט דָס זִיא הָאט שׁוֹין מְקַבֵּל שַׁבָּת גֶעוֶוען אוּנ זִיא וֶועט שׁוֹין נִיט טָארֶן צִינְדֶען דִיא לִיכְט אִיבֶּר דֶעם אִיז דֶער דִין דָאס זִיא זָאל פְרִיעֶר צִינְדֶען דִי לִיכְט נָאר מִיט בֵּיידֶע הֶענְט זִיךְ פַארְשְׁטֶעלֶן דִי אוֹיגֶן דָאס זִיא הָאט

דברי כבושים ומשלי חן

מְכַבֵּד זַיין דֶעם שַׁבָּת. דָאס זָעגְן דִיא מְנַהֲגִים פוּן עֶרֶב שַׁבָּת אוּנ שַׁבָּת בַּיי נַאכְט :

גָאט הָט גְבֶענְטְשְׁט דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג אוּנ הָט אִים גְהֵיילִיגְט :

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּמְטוּבְךָ שַׂבְּעֵנוּ :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֵיילִיג אוּנְז מִיט דַיינֶע הֵיילִיגֶע מִצְוֹת מִיר זָאלֶן זִיי אַלֶע קֶענִין מְקַיֵּים זַיין אוּנ פוּן דַיין גוּטְס טוּא מַאכֶן אָן זֶעטִין אוּנְזֶער לַייבּ :

שָׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא יָבוֹא חִילּוּל שַׁבָּת עַל יָדֵינוּ :

הִיט אוּנְז לִיבֶּער גָאט אוּנ דֶר בַּארְמִיגֶער פָאטֶער עֶס זָאל נִים גְשֶׁעהֶן דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע הֶענְט קַיין חִילּוּל שַׁבָּת חָלִילָה בַּייעֶדְט מִיר זָאלֶן אִים הֵיילִיג הַאלְטֶן פוּן דֶר צַייט וָוס עֶר קוּמְט אָן בִּיז אִין דֶר צַייט וָואס עֶר גֵייט אַוֶועק :

תַּבִּיט וְתָצִיץ מִמְּרוֹמִים אוֹתָנוּ לְרַחֲמָה :

לִיבֶּער דֶר בַּארְמִיגֶר פָאטֶר זָאלְסְט לוּגֶען אוּנ קוּקִין פוּן דִי הוֹכֶע הִימְלֶען אַרָאפּ צוּ דֶער בַּארִימֶען זִיךְ אוּף אוּנְז דַיין אָרוּם פָאלְק יִשְׂרָאֵל :

עַם סְגוּלָּתְךָ בְּחַסְדְּךָ הַטּוֹב לְהוֹשִׁיעַ :

דַיין גִילִיבְּט פָאלְק וָואס אֵיינְצִיגֶן דַיין נָאמֶן אוּנ הִיטִין דַיין לִיבִּין שַׁבָּת קוֹדֶשׁ זָאלְסְטוּ מִיט גִינָאד הֶעלְפִין אוּנ זָאלְסְט זַייא הִיטִין פוּן אַלִים בֵּייזֶען :

וְעָלַי אֲמָתֶךָ בַּת אֲמָתֶךָ יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים :

אוּנ אוֹיךְ אוֹיף מִיר דַיין דִינְסְט מוֹיד (פלונית) דִיא טָאכְטֶער פוּן דַיין דִינְסְט מוֹיד (פלונית) זָאלֶען דֶער וֶועקְט וֶוערִין דַיינֶע פִיל דֶער בַּארִימְקֵייט :

וְתִשְׁלַח בְּפִי דִבּוּרִים טוֹבִים לְפָנֶיךָ לְבַקֵּשׁ :

אוּנ זָאלְסְט אַרַיין שִׁיקֶן אִין מַיין מוֹיל גוּטֶע רֵייד אוּנ גוּטֶע בַּקָּשׁוֹת צוּ בֶּעטֶן פַר דִיר דֶר בַּארְמִיגֶר גָאט אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף מַיין מַאן אוּנ אוֹיף מַיינֶע קִינְדֶער :

אורח מישור

נִיט קַיין הֲנָאָה פוּן דִיא לִיכְט בִּיז אִיבֶּר
דִי בְּרָכָה אוּנ נָאךְ דִי בְּרָכָה זָאל זִיא
עֶרְשְׁט קוּקֶען צוּ דִי לִיכְט. וֶוען אָבֶּר

יוֹם טוֹב קוּמְט אוֹים אִין אַוָואכֶענְדִיגְן
טָאג דֶען מֶעג מֶען דָאךְ גַאנְץ יוֹם טוֹב
בְּרֶענְגֶן פַייעֶר. אִיז דֶר דִין וִויא בַּייא

אלע

שֶׁלֹּא אֶכָּשֵׁל בִּלְשׁוֹנִי לְדַבֵּר דְּבָרִים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים:

איך זָאל נִיט גִישְׁטְרוֹיכִילט וֶוערִין מִיט מַיין צוּנְג צוּ רֵיידְן פַאר דִיר לִיבֶּער גָאט. דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹיל זָאל זַיין מִיט גְרוֹיס פָארְכְט אוּנ צִיטֶערְנֶעשׁ:

וּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת בִּרְכָתִי עַל נֵרוֹת שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ:

אוּנ זָאלְסְט אָן גֶעמֶען מִיט בַּאוִוילוּנְג דִי בְּרָכָה וָואס איך הָאבּ גִימַאכְט אוֹיף דִי לִיכְט וָואס איך הָאבּ אָן גִיצוּנְדִין לִכְבוֹד דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת קוֹדֶשׁ:

וְתִשְׁמוֹר אֶת כָּל בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל מִשְּׂרֵפָה וְתַבְעֵרָה:

אוּנ זָאלְסְט הִיטִין. אַלֶע יוּדִישֶׁע הַייזֶער עֶס זָאל חָלִילָה נִיט קוּמֶען אוֹיף זֵיי קֵיין שְׂרֵפָה אוּנ קֵיין בְּרֶענוּנְג בִּזְכוּת וָואס מִיר אַלֶע וַוייבֶּער טוּעֶן דֶער לַייכְטִין מִיט דֶעם פַייעֶר פוּן דִיא לִיכְט אִין אוּנְזֶערֶע הַייזֶער:

וּתְזַכֵּנוּ שֶׁלֹּא יִבְעַר בְּלִבֵּנוּ שׁוּם כַּעַס וְחֵמָה:

אוּנ בִּזְכוּת זֶה זָאלְסְטוּ אוּנְז מְזַכֶּה זַיין עֶס זָאל נִיט בְּרֶענֶען אִין אוּנְזֶער הַארְץ קֵיין שׁוּם צָארִין אוּנ גְרִים צָארִין צוּ אֵייבִּיג. עֶס זָאל זַיין שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה אִין אוּנְזֶערֶע גִימַארְקֶען:

וְתָאִיר אֶת עֵינֵי בְּעָלַי וּבָנַי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אוּנ אַזוֹי וִוי איך הָאבּ דֶער לַייכְט מַיין הוֹיז מִיט דִי לִיכְט וָואס איך הָאבּ אָן גִיצוּנְדֶען לִכְבוֹד דֶעם הֵיילִיגִין שַׁבָּת אַזוֹי זָאלְסְטוּ דֶער לַייכְטֶען דִי אוֹיגִין פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶער תּוֹרָה:

שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנוּ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם שִׁיק דַיין לִיכְט אוּנ דַיין וַוארְהֵייט זַייא זָאלֶען אוּנְז פִירֶען אִין דֶעם רֶעכְט פַארְטִיגֶען וֶועג צוּ טָאן מִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים אַלֶע אוּנְזֶערֶע לֶעבּ טֶעג:

אורח מישור

אַלֶע מִצְוֹת, דָס פְרִיעֶר פַר לִיכְט צִינְדֶן מַאכֶן דִי בְּרָכָה אוּנ דֶר נָאךְ צִינְדֶן לִיכְט: ו) וֶוען אַ אִשָּׁה הָאט אֵיינְמָאל פַארְגֶעסֶן לִיכְט צוּ צִינְדֶן זָאל זִיא אַלֶע שַׁבָּת צִינְדֶן מַיין מִיט אַלֶעכְטִיל אוּנ וֶוען זִיא הָט עֶטְלִיכֶע מָאל פַארְגֶעסֶן זָאל זִיא אַזוֹי פִיל לֶעכְטְלִיךְ דִי רֶעשְׁט שַׁבָּתִים צוּ לֵייגֶען אָן צוּ צִינְדֶן אַחוּץ דִי לִיכְט וָואס זִיא אִיז גֶעוואוּנְט אַלֶע מָאל אָן צוּ צִינְדֶען:

וְתָאִיר אֶת עִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַמְאוּפֶּלֶת:

אונ זאלסט דער לייכטין דיין היילגע שטאט ירושלים וואס זיא איז פר פינצטערט אונ פר וויסט שיין פון ווי פיל הונדערט יאהר:

אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה וְאַל יֶחְשְׁכוּ עֵינֵינוּ:

ליבר דר בארימדיגר פאטר דו זאלסט אונז ניט אוועק ווארפן אין דר צייט פון אונזר עלטער אונ עס זאל ניט קומען קיין פינצטערניש אויף אונזרע אויגין:

מַזָּלֵנוּ יָאִיר כְּזוֹהַר הַשֶּׁמֶשׁ בַּשָּׁמַיִם:

אונזער מזל זאל לייכטין אזו ווי די שיין פון דער זוהן אין הימעל אונ מיר זאלין גיבענטשט ווערין פון דיין ליבין נאמן צו ליכטיקייט אונ צו גוט לעבין מיר זאלין זוכה זיין צו זעהען די ליכט וואס מען וועט אן צינדין אין בית המקדש במהרה בימינו אמן:

תפלה אצל כותל המערבי

די תפלה זאגט מען ביי דער כותל מערבי ערב שבת קודש צו מנחה:

רבונו של עולם דוא האסט באשאפן די גאנצע וועלט אונ דאס היילגע ארט פון בית המקדש האסטו פריער באשאפין מיט דעם אבן שתיה. פון איהם הט זיך צו שפרייט די גאנצי ערד פון דר וועלט דס מקום המקדש איז אנטקעגין דעם שער השמים וואס אלע תפלות פון דר וועלט גייען דארטין ארויף דאס ארט איז דר הר המוריה וואס אברהם אבינו הט גבראכט זיין זון יצחק צו דר עקדה אונ ער האט אום גשטרעקט זיין האלז מען זאל אים שעכטין אונ זאל מקיים זיין דיין רצון דו האסט דס ארט גמאכט הייליג מען זאל דערויף בויען דעם בית המקדש אונ דארטן ארום האסטו מוחל גוועון דעם מענטשן די עבירות וואס ער הט גזינדיגט ער הט גבראכט איין קרבן אונ הט מתודה גוועין אויף דר עבירה אונ תשובה גטאן האסטו אים מוחל גוועין: ובעונותינו הרבים איז דער בית המקדש חרוב גווארין קענין מיר קיין קרבן ניט ברענגן. נאר דו ביסט אגרויסר גאט אונ קאנסט פר טראגין אונ מוחל זיין דו ביסט אבעל רחמים דו ביסט מקבל אונזערי תפלות ותשובות גליך ווי קרבנות וקטורת אזו ווי דוד המלך הט גבעטן

תכון תפלתי קטורת מיין תפלה זאל גאט אן נעמען אזו וויא דיא קטורת וואס מען האט מקטיר געוועזן אויף דעם מזבח און אזו ווי דער קרבן התמיד פון בין הערבים אזוי בעט איך דיך רבש"ע אז דו זאלסט מיין תפלה אויך אן נעמען און זאלסט מיר ענטפערן אויף מיינע בקשות און אויף די בקשות פון כל ישראל ובפרט במקום הקדוש כותל מערבי וואס די שכינה רוהט דארטען דאס איז דער ארט וואס אונזערע אבות האבען מתפלל געוועזן. איך בעט דיך אז דער ביהמ"ק זאל שון גבויעט ווערן דורך דיין האנד וועט ער שוין ניט חרוב ווערין. און זאלסט שון דאס הייליגע ארט דער פרייען מיר זאלען דיך קענין דינין מיט דעם גאנצען הארצען מיט פיל שמחה און פיל גוטס אין דעם הייליגען בית המקדש און די גאנצי וועלט זאל וויסען אז דו ביסט איין גאט און קיינער ניט און די גאנצע וועלט וועט קומין זיך צוא בוקין פאר דיר אין בית המקדש אזוי וויא דוד המלך ע"ה האט גזאגט יבא כל בשר להשתחוות לפניך: רבונו של עולם איך בין גקומין בעת העלות המנחה אין דער צייט פון תפלת המנחה וואס איז שעת רחמים און בין מקבל אויף מיר תוספת שבת דו זאלסט מיר געבען אנשמה יתירה לכבוד שבת און בעט דיך דו זאלסט צו הערין מיין תפלה מיט אלע תפלות ישראל אזו ווי דו האסט גיענטפערט אליהו הנביא זכרונו לברכה אזו ווי אין פסוק שטייט ויהי בעלות המנחה האט ער גנעהנט צום מזבח וואס ער האט גמאכט און האט גזאגט דו גאט פון אברהם יצחק ויעקב היינט וועלין וויסין דיא ישראל אז דו ביסט איין גאט. און גאט האט אים גיענטפערט מיט פייער פון דעם הימל און כל ישראל האבין גזעהן האבין זיי גזאגט יי הוא האלהים היינט ווייסין מיר אויך אז נאר איין גאט איז דא מער ניט. און זאלסט געבען אין די הערצער פון די מלכים ושרים פון אלע ערטער וואו יודין גפינין זיך מען. זאל טאן מיט זייא נאר גוטס מיט גרוס חסד ורחמים ובפרט מיט אחינו בני ישראל וואס זיצין אין חוץ לארץ און גבין אונז צדקה מיר זאלין קענין זיצין בארץ הקדושה על התורה ועל העבודה זאלסטו זיי העלפען מיט גרוס גוטס און זאלסט זיי געבען בני חיי ומזוני בכבוד אמן:

ובפרט

איך פבּ"פ בּין מנדר די מטבּע אָדר די מטבּעות פֿון װעגן ענײַי ארץ הקדושה אונ פֿון װעגן דעם כּבוד פֿון אונזערי עלטערן הקדושים אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ זײער זכות זאָל אונז בײַ שטײן אַז מײַן תּפלה זאָל אָן גנומן װערן פֿאַר השי"ת. יהי רצון עס זאָל זײַן דר װילן פֿון דיר גאָט אונזער גאָט אונ דר גאָט פֿון אונזערע עלטערן אברהם יצחק ויעקב אַז דער זכות פֿון אונזערע עלטערן זאָל בײַ שטײן אויף מיר אונ אויף מײַן מאַן אונ אויף מײַנע קינדר אונ אויף מײַן הויז גזינד עס זאָל גצויגן װערן אויף אונז דיא שפע פֿון ברכה אונ פֿון חיים טובים ושלום אונ פּרנסה טובה והצלחה אונ גאָט זאָל אונז געבן עושר ואריכות ימים ושנים אונ זאָל געבן אײַן רפֿואה שלמה צוא אַלע קראַנקע פֿון ישׂראל אונ איך זאָל זוכה זײַן צו בּנים תּלמידי חכמים װאָס זאָלן עוסק זײַן בּתורה ובמצות אונ מאריך ימים ושנים זײַן אונ דיא ברכה פֿון אברהם יצחק ויעקב זאָל אויף אונז קומן אונ דר זכות פֿון דר מצוה פֿון הדלקת נר של שבּת זאָל אויף אונז בײַ שטײן אָמן:

תפלת מנחה לחול ולערב שבת

מען זאָגט אשרי ניפֿונט מען דף 38 שמונה עשׂרה דף 45 עלינו לשבח וכו':

סדר קבלת שבת

לכו נרננה לײַ נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כּי אל גדול יי ומלך גדול על כּל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשׂהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשׂנו: כּי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּייָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים

יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: אנא בכח וכו׳ (בדף י"ז)

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה בּוֹאִי כַלָּה: לכה

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי

בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה עלתה כ׳ בּוֹ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹּדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

תפלת ערבית

אום דער וואכען זאגט מען דאס אונ אום שבת הייבט מען אן בָּרְכוּ:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ:

ושננתם

וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ **לְמַעַן** יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי

מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: ופרוש

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

לשבת וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

לחול בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה

נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ. כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמוֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

לשבת ולחול

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ מוֹרִיד הַטָּל: בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

שַׁבָּת נָאנְם מֵען אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אונ אום דֶער נָואכֶן אַתָּה חוֹנַנְתָּ:

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אלהינו

לחול ולמוצאי שבת ולמוצאי יום טוב

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה:

דָאס זָאגְט מֶען שַׁבָּת צוּ נַאכְטְס אוּנ מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב אֲפִילוּ צוּ חוֹל הַמּוֹעֵד זָאגְט מֶען אוֹךְ דָס:

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל חֵטְא וָפֶשַׁע וּמְנֻקִּים מִכָּל עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ:

וְ) חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ גְאוּלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף טַל וּמָטָר לִ) בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה

לחול ולמוצאי שבת ולמוצאי יום טוב

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכָל אֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמְצַפִּים לִישׁוּעָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

אַב הָרַחֲמָן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

אום ראש חודש זאגט מען דאס:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש החדש הזה: זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

אום חנוכה אונ אום פורים זאגט מען דאס:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:

לדביר

לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי״ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בספר בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בעשי״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דאס דער וואכען זאגט מען דא עלינו לשבת וכו׳.

דער **שבת** **פֿרייטיג** קהל זאגן וַיְכֻלּוּ אונ דער נאך זאגט דער חזן דאס:

לט״ד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

איין גאנץ יאר זאגט מען מָגֵן אָבוֹת נאר אז פֶּסַח גֶעפאלט אום שַׁבָּת זאגט מען ניט. אויך ניט בייא איין אָבֵל ר״ל אונ ניט ביי איין חָתָן: אונ אז מען זאגט ניט מָגֵן אָבוֹת זאגט מען ניט אֱלֹהֵינוּ וכו׳:

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ. הָאֵל (בש״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה

לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: דער חזן זאגט אלהינו ואלהי אבותינו וכו׳ ק״ש.

(א) **בַּמֶּה** מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחוֹסֶן וְלֹא בְכַלָךְ. וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן. וְלֹא בִּפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם: לֹא בְזֶפֶת. וְלֹא בְשַׁעֲוָה. וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה. וְלֹא בְאַלְיָה. וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְטְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן: פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת. וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂה פֶּחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר: סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי. וּמְעָרְבִין. וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

תניא אמר רבי חנינא חיב אדם למשמש בגדיו בערב שבת עם חשכה שמא ישכח ויצא: אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלוך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: אדון עולם וכו'

תחנה פון שבת פריא

די תחנה זאגט מען אום שבת פריא:

אלע צייט וועל איך לויבען דיך גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דער מיך האט דער נערט אונ גישפייזט פון מיין

אורח מישור

דינים ומנהגים פון שבת

דיא ווייבער זאלען אויך זוכה זיין צו דעם זכות פון שבת האבען מיר

דברי כבושים ומשלי חן

ענין שמירת השבת

דער שכר פון היטען שבת מיט אלע זאכען דאס מען איז גיבאטין גיווארין איז זייער גרוים

געדריקט אין די תחינות די נייטיגסטע דינים מיט מנהגים פון שבת וועלכע

יונגענט אן ביז דעם היינטיגן טאג אונ ער זאל מיך ווייטער דער נעריין דורך דעם ווילן פון זיין דר בארימקייט דס ער איז נאהענט צו אלע די דא אים רופין מיט ווארהייט. ליבער גאט איך בעט דיך דו זאלסט ניט פר שעמן מיין תפלה אונ זאלסט ניט פר הוילן דיינע אויערן פון מיין גיבעט אונ זאלסט אנטפאנגען מיין תפלה אזו ווי דו האסט אנטפאנגען די תפלה פון אונזר מוטר חנה עליה השלום דאס זיא האט תפלה גיטאן אונ האט געוואונן איין זוהן שמואל הנביא דר וואר גיוואגן קעגען משה אונ אהרן אונ אזוי ווי דו האסט אנטפאנגען די תפלה פון דבורה אויף דיין פאלק אוך ווי דוא האסט אנטפאנגען די תפלה פון בת שבע דס זיא האט תפלה גטאן זיא זאל אזוהן גווינען מיט דוד המלך עליו השלום אונ אוך אז ער אנביא וחכם זאל זיין אונ אוך וויא דוא האסט אנטפאנגין די תפלה פון אסתר המלכה דס זיא הט חן גהאט ביי אחשורוש אונ האסט באשירעמט דיין פאלק ישראל פון דער האנט פון המן הרשע. אונ קיין שונא זאל ניט קיין שליטה האבן איבר אונז אלע טאג פון אונזר לעבן אונ זאל קיין נקמה אין אונז האבען אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

חיא דיא הייליגע גמרא זאגט וועט יודען זאלען היטען איין שבת אזוי ווי די תורה היסט וואלט באלד גיוועזן די גאולה. אונ פארקערט די עבירת פון חילול שבת ר"ל איז א גרויסע עבירה אונ יעדער מענטש וואס איז מחלל שבת בלייבט אין גיהנם אפילו אום שבת. אלע רשעים זענען שבת פריא פון גיהנם אונ דער וואס איז מחלל שבת ווערט גימשפט אין גיהנם אפילו אום שבת, מדת כנגד מדה, ווייל ער הט מחלל שבת גיוועזן איף די וועלט איז ער מחלל שבת אין גיהנם. אלזוי איז בילכל איף יעדען מענטש שבת צוא היטען מיט אלע דינים וועט ער האבען א גרויסען שכר בעולם הזה ובעולם הבא אמן:

אורח מישור

קומען על פי רוב פר דיא נשים דורך זייער ניט וויסען די דינים וועגן זיי נכשל אפט מאל רחמנא לצלן אין חילול שבת וואס שבת קודש איז דער גרעסטער „אות" אצייכען פון די יודישע אמונה. די גמרא זאגט דר וום היט שבת ווי דר דין איז. איז גלייך ווי ער וואלט מקיים געוועזן די גאנצע תורה אונ חלילה דר וום איז מחלל שבת איז גלייך ווי ער וואלט חלילה געלייקענט אין די גאנצע תורה איבר דעם דארף יעדע אשה זעהן קלאר צו זיין אין דיא דינים פון שבת וועט זיא געוויס חלילה ניט קומען צו קיין שום מכשול אונ זיא וועט זיין בטוח דאס זיא וועט האבען אחלק לעולם הבא:

ליבער גאט דער הער דאך מיין תפלה אונ לאז מיך דאך גניסן
דעם זכות פון אלע צדיקים וחסידים דם זיי גדינט האבן
דיך מיט גאנצן הארצן אונ מיט דעם גרעכטיקייט אונ דו זאלסט
מיך מאכן גניסן דעם זכות פון אלע קדושים אונ דעם זכות פון
אלע די וואס האבן זייערע לייבער גיענטפערט אום ווילן דיין
הייליגן נאמן אונ דער לייז אונז אום דעם ביטערן גלות דם מיר
אזו לאנג דרינן גבליבן זענין. אזו גלייך וואל ווען מיר דיך בעטן
ליבר גאט דם דו זאלסט דאך עפינן אלע שערי רחמים אונ דוא
זאלסט אונז ענטפערן מיט דר בארימקייט אונ זאלסט אונז געבן
לייט זעליקייט אין דיינע אוגן אונ אין אלע אונזערע אן זעהר אונ
דו זאלסט אונז דר נערין פון דיין מילדע האנד אונ באהיט מיך
פר אלע בייזע מחשבות אונ גיב מיר אין מיין הארץ איך זאל דיך
דינן מיט ליבשאפט אונ באצווינג אלע צייט מיין יצר הרע דאס
ער זאל ניט קענין גוועלטיגין אן מיר. ליבר גאט פון דר גאנצר
וועלט היט מיך אונ אלע מיינע ליבע לייט פון ישראל פאר אלע
גזירות רעות אונ פר אלע שונאים הענד פר תפיסה אונ פר דברי
שקר אונ פאר בלבולים אונ פר אלע בייזע באגעגעניש אונ פר
אלע בייזע צו קומעניש אונ גיב מזל אונ ברכה והצלחה אין אלע
אונזר אן הייבן אונ אום לאזן אונ גיב מיר גוטע אונ פרומע קינדר
אונ העלף זיי דם זיי זאלן תורה לערנן אונ מצות האלטן אונ דוא

אורח מישור

הלכות עונג שבת

א) עס איז אגרויסע מצוה מכבד צו זיין שבת אונ צו מאכן תענוגים לכבוד שבת דם כמעט אין מיטען די וואך ווען עס טרעפט זיך צו קויפען אגוטע זאך לכבוד שבת איז עס זייער גלייך צו בעהאלטן אויף שבת דען דר ווס איז מכבד דעם שבת אחוץ זיין גוטען שכר לעולם הבא וועט ער נאך געבענשט ווערן מיט עשירות וכל טוב בעולם הזה אזוי ווי מיר געפונען אין די ספרים הקדושים דם די הייליקייט מיט די טייערקייט פון שבת איז זייער

דברי כבושים ומשלי חן

עניני קדושת שבת קודש

ווענין דריא זאכין האט השי"ת בעשאפין די וועלט, ווענין די יודין וואס הייסין „ראשית" אונ ווענין דיא תורה וואס הייסט „ראשית" (אזוי וויא רש"י ז"ל זאגט אין חומש) אונ ווענין דעם טאג שבת, ווי מיר זאגען אין שמונה עשרה, דו האסט געהייליגט דעם זיבעטין טאג ז"ל דר טאג שבת איז דער תכלית פון דעם באשאפינג הימעל אונ ערד, דיא הימעל אונ ערד זענען באשאפין גיווארין גאר ווענין דעם טאג שבת.

זאלסט אונז באהיטין אזו וויא דוא האסט באהיט אברהם אבינו עליו השלום פון דר האנד פון נמרוד . אונ יעקב אבינו פון דער האנד פון עשו אונ לבן . אונ משה רבינו עליו השלום פון דר האנד פון פרעה . אונ דוד המלך פון דר האנד פון גלית הפלשתי . אונ חנניה מישאל ועזריה פון דר האנד פון נבוכדנצר דס ער הט זיי אין קאלך אובן אריין גווארפן אונ אזו ווי דו האסט מציל גוועזן דניאל אוס דעם לייבן גרוב אונ אזו ווי דו האסט באהיט מרדכי אונ אסתר פון דר האנד פון המן הרשע אזו זאלסטו אוך באהיטן דיין ארום פאלק ישראל פר אלעם בייזין אונ דו זאלסט אונז שיקן פריד אונ זאלסט אונז באהיטן פר אלע קראנקהייט . אונזרע פיינד זאלן אונז ניט פר שעמן אונ זייא זאלן אונז ניט דער שרעקן מיט קיינערליי דר שרעקניש אונ זייא זאלין אונז ניט שעדיגן מיט שאדן אונ זאלסט מיך אונ כל ישראל אפ היטן פר אלעם בייזין אימער אונ אייביג בייא טאג אונ בייא נאכט אמן :

ליבער גאט איך בעט דיך אלמאכטיגר גאט דו זאלסט גביטין דעם מלאך וואס ער הייסט מט״ט דר דיא קרון בינט אוף דיין הויב דאס קיניגרייך אונ בינט זיא ווידר אפ ליבר גאט טוא

דברי כבושים ומשלי חן

ווארום דיא אלע דרייא זאכין זיינען איינס , דיא יודין זיינען הייליג , דיא תורה איז הייליג , דער שבת איז הייליג , נאר דיא היילינקיים פון דיא יודין איז ווען זייא היטען די תורה אונ ווען זייא היטען דעם שבת , אונ אז איר לערונט תורה אום שבת , ווערין די אלע דרייא היילינקיים צו זאמען , איז דאס דער עיקר תכלית פון דר וועלט אונ דער עיקר תכלית פון דעם יוד , ווי די תורה זאגט מיינע שבתים זאלט איר היטען איר זאלט ווסען אז איך נאם הייליג אייך , אז איר וועט היטען דעם טאג שבת וועט איר וויסן , איר וועט ווערען אויף זיך אהייליגקיים , די גמרא זאגט הקב״ה האט גיזאגט צוא משה איך האב אגיטע מתנה אין מיינע אוצרות , די מתנה הייסט שבת , אונ איך וויל זיא געבין צו די יודין , דר מדרש זאגט למשל אמלכה וואס דער מלך האם איר

אורח מישור

גרוס . אין די גמרא ווערט גערעדט אמעשה : עס וואר איינער וואס מען הט אים גערופן יוסף מוקיר שבת . דס איז טייטש יוסף וועלכער האלט זייער טייער דעם שבת דען ער פלעגט באמת טייער האלטען דעם שבת ווי וויט ער הט גיקאנט אויב וואהל ער וואר ניט קיין רייכער מאן דאך פלעגט ער קויפען אויף שבת דיא שענסטע מאכלים . נעבין אים הט געוואנט אריכער ערל איינמאל האבן די שטערינזעהר געזאגט דעם ערל דס זיין גאנץ עשירות וועט אריין פאלין אין די הענט פון יוסף מוקיר שבת . אזוי הט דר ערל פערקויפט זיין גאנץ פערמעגן אונ הט דער פאר געקויפט

דיין צארן אפ פון אונז זעץ אויף קרוינין אונזער תפלה אונ מצות אונ מעשים טובים. וואס מיר ישראל נאר גוטס טאן זאלסטו אויף זעצן פר אקרון אלמאכטיגר גאט פר נעם דאך אונזר תפלה אונ באהיט אונז פון אלעם בייזן אזו ווי דר מלאך הט זיך באוויזן צו יעקב אבינו עליו השלום אונ ער הט אים באשירעמט פון די הענד פון עשו אונ לבן אונ זאלסט אויף אים גביטין דס ער זאל אלע צייט אין מיין הילף גיין אונ דוא זאלסט דיך דר בארעמין איבר דיין פאלק יודן אונ זאלסט אונז דאך פירן אין אונזר הייליגע לאנד אזו ווי דו האסט זיי גפירט אין דר מדבר אונ עס וואר אויך דר מלאך דר וואס הט גהאלפן יהושע וואס ער הט דר שלאגן איין אונ דרייסיג מלכים האסט גהאלפן כל ישראל ווען זיי זענין קומן אין אירע לאנד אונ זאלסט אויך גביטן אויף דעם זעלבינגן מלאך דאס אונז אונ אלע ליבע לייט זאל ער באהיטין אלע צייט פאר אלע בייז אונ זאלסט אונז געבין צוא אונזר רעכטע האנד דעם מלאך מיכאל צו אונזר לינקע האנד דעם מלאך גבריאל פר אונז דעם מלאך אוריאל הינטר אונז דעם מלאך רפאל אונ איבר אונז די הייליגע שכינה דס זאל זיין וואר גאטס נאמן אמן כן יהי רצון:

אורחת מישור

אטהייערין ברילאנט אונ האט אים אריין געזעצט אין זיין הוט (מיטץ) איינמאהל איז ער געגאנגען איבער אבריק הט אווינט אראפ געווארפן די מיטץ פון זיין קאפ אונ זיא איז אריין געפאלן אין וואסער האט איר אפיש איינגעשלינגען אונ אפישער הט דעם פיש געחאפט דעמאלט וואר גראדע ערב שבת אזו הט ער אים פערקויפט צו יוסף מוקיר שבת אונ ער הט אים גיעפינט הט ער געפונען דעם ברילאנט ער הט אים פערקויפט אונ איז געווארן אגרויסער עושר דער פון זעהן מיר ווי גרויס עס איז די מצוה פון שבת דרום איז יעדע פרוי מחויב צו היטען שבת אונ אים טייער צו האלטן דען

דברי כבושים ומשלי חן

ניגעבין די שליסלען פון זיינע אוצרות, האט זיא שוין אהיכן או דער מלך האט איר געמאכט גיוועלטיגען אויף זיינע אלע אוצרות, זיא דארף נאר היטען די שליסלען זיא זאל זיי נים פארלירען, אז הקב"ה האט גיגעבין די יודין דעם טאג שבת, האט ער זיי געמאכט גיוועלטיגען אויף אלע זאכין וואס זענען באשאפין גיווארין אין די זעקס טעג ווייל דער טאג שבת איז דער תכלית אונ דער איבר פון אלע זאכין וואס זענען בעשאפען גיווארין אין דיא זעקס טעג, דער יוד דארף נאר היטען דעם שבת מיט הייליגקיים, דער ענין שבת איז גיגעבין גיווארען פאר דעם גוף אונ פר די נשמה, נאר פון דעסטוועגען מיינט מען אלץ נאר דיא נשמה, דער יוד איז ניבאטען גיווארען ער זאל שבת רוהען פון אלע מלאכות, אונ פון האנדיל, אונ ער זאל אפילו נים טראכטען וועגין זיין מלאכת

תחנה מקרא קודש

ווען מען בענטשט ראש חודש אזו זאגט מען פריער דיא תחנה אונ נאך דעם זאגט מען דיא תחנה וואס געהערט צוא דעם חודש :

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילען פאר דיר גאט דער גאט פון אונזערע היילינגע אבות אברהם יצחק ויעקב . גאט דער דא איז א גרויסער אונ איין שטארקער אונ א פארכטיגער דאס דו זאלסט זיך דער בארימען אוף מיר אונ זאלסט באגליקען מיינע וועגען אונ זאלסט זיין אין מיין הילף אונ אין דער הילף פון מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ פון גאר מיין הויז געזינד דאס דו זאלסט אונז באשירמען פון דער האנט פון א רויבער אונ איין גזלן אונ א שלעכטען מאן אונ פון אלערליי פורעניות וואס שטורמין צו קומען אויף דער וועלט זאלסטו אפ היטען מיך אונ מיין מאן אונ גאר מיין הויז געזינד אונ זאלסט אונז געבען אונזער פרנסה מיט כבוד ניט דורך שאנד פון דיין פולער דער בארמיגער האנט אונ מיר זאלען ניט דארפין אן קומין צו איין בשר ודם דען דו ביסט דער גאט וואס דו שפייזט פון דעם גרויסען וויזיל ביז צו איין ווארים . ליבער גאט דער פיל מיינע הענט פון דיין רייכער גאב אונ שיק ברכה אונ הצלחה אין גאר די ווערק פון די הענט פון מיין מאן אונ פון מיינע הענט דאס מיר זאלען אונזערע קינדער גרינג מגדל זיין אונ מיר זאלען אין זיי זעהן פיל נחת אונ מיר זאלען קענען

דברי כבושים ומשלי חן

אונ ניט וועגין זיין האנדיל , וויא עס שטייט אין פסוק זעקס טעג זאלסטו ארבעטין אונ דו זאלסט מאכען דיין גאנצע ארבעט , אז עס קומט פרייטאג פארין נאכט דארף דער מענטש זעהן גלייך וויא ער האט פערטיג געמאכט זיין גאנצע ארבעט אונ ער האט שוין ניט וואס צו טראכטען וועגען זיין ארבעט אונ ניט וועגען זיין האנדיל , קען ער שוין זיצען שבת רוהיג אונ לערנען תורה אונ טראכטען פון היילינגע זאכען וועגען זיין נשמה , אונ ער זאל זיך ניט מצער זיין אויף דעם וואס גאט האט אים גיבאטען ער זאל רוהען פון זיין ארבעט אונ זיין האנדיל , נאר ער זאל צו פרידען זיין וואס גאט האט אים פריי געמאכט פון צו ארבעטין פר זיין

אורת מישור

וועט איר דער אייבערשטער געבין געזונד אונ רייכקייט אמן :

ב) איידער מען צינדט ליכט זאל מען לייגען צוויי חלות אויף דעם טיש אונ צו דעקין מיט א חלה־טישטעכעל :

ג) עס איז א מצוה דיא אשה זאל זיך ארום וואשען מיט ווארעם וואסער פאר ליכט צינדען אונ אן טוען בגדי שבת אונ צו צינדען ליכט אביסול פריער ווי די צייט איז :

ד) וויא באלד זיא איז געקומען שפעט פון גאס דם דורך דעם ארום וואשען זיך וועט זיא פערשפעטיגען דיא צייט פון ליכט צינדען זאל זיא זיך ניט ארום וואשען נאר באלד ליכט צינדען :

ממלא זיין גאר זייער באדערפעניש. אונזערע זיהן זאלען מיר קענען דר נערין צוא דעם לערנין פון דיין היילינגע תורה אונ מצות אונ מעשים טובים אונ אונזערע טעכטער זאלען מיר קענען גוטע אונ פרומע מאנין געבין. לעבעדיגער גאט וויא מיר טוען אצונד בענטשען דעם חודש וואס עס וועט זיין אזו זאלסטו אים בענטשען מיט דיין גרוס דר בארימקייט אונ דו זאלסט אונז אפ היטען דעם חודש אונ אלע חדשים פון אגאנצין יאר אונ אלע יארען. אונ ווייל מיר וועלען לעבען באשירעם אונז פון אלעם בייזען אונ עס זאל ניט געוועלטיגין אין אונז אונ אין אונזערע מאנין אונ אין אונזערע קינדער אונ קינדס קינדער ביז אלע דורות אונ אין גאר אונזר הויז גזינד קיין שום שלעכטקייט אונ קיין שום שלאפקייט. אונ אין אונזערע קינדער זאל ניט געוועלטיגען דם קראנקייט וואס הייסט אסכרה וואס קומט פאר דארבען די קליינע קינדער. ליבער גאט שריי אן אין דיא וואס טוען קאבעדיגע יאך נאר צום ערשטען גיסט מען אפ די יאך דער נאך אז די יאך קילט זיך אביסול אפ בראקט מען אריין וואס מען וויל אויך זאל מען

אורח מישור

ה) איידער מען צינדט ליכט זאל מען די געקעכצן אראפ נעמען פון די ברענענדיגע קוילען אונ אויף אענגלישע קיך זאל מען פערמאכען די פייערקעס אונ די מאכלים ארויף שטעלען אויף דיא פלאטע פון דיא קיך:

ו) נשים זענען מחויב צו הערען קידוש. וויא באלד דר מאן איז ניט אין דער היים איז זיא מחויב אליין צו מאכען קידוש:

ז) איין אשה איז מחויב צו עסען שלש סעודות אזוי וויא דער מאן:

ח) מען טאר ניט עפענען אפענצטער אדער אטיר אקיגען די ליכט וואס ברענט:

ט) מען טאר ניט שבת אן בראקען חלה, פלעציל, אונ ארויף גיסען

דברי כבושים ומשלי חן

גוף ער זאל קענען ווייניגסטענס איין טאג אין דר וואך ארבעטין פר זיין נשמה, דער שטיינער איז ביי מענטשין ווען איינער פארדינט פון זיין ארבעט אדער פון זיין האנדיל פערגינט ער אויף זיך צו עסין אונ צו טרינקען עפעס בעסער, אבער ווען ער הט קיין ארבעט אונ קיין האנדיל אונ פארדינט ניט וויל ער אפשפארין פון זיין עסין אונ טרינקען. אונ ביא שבת האט גאט גיבאטען פארקערט, ארבעטען אונ האנדלען זאל מען ניט, אונ מען זאל עסין אונ טרינקען מער אונ בעסער ווי אלע טאג, ווייל דער מענטש זאל האבען אמונה אז הקב"ה האט באשאפן דיא וועלט אונ ער האט אנגעגרייט שפייז פאר די זינדער מילארדען באשעפעניש גאר אן צאהל, וועט ער אים אויך געבין אברכה אין דיא זעקס טעג עס זאל זיין גענוג אויף דעם זיבעטין טאג אויך, אונ אזוי ווי די הימעל אונ ערד זענען בעשאפען גיווארען פון גאר נישט, אזוי דער לעדיגער טאג שבת וואס מען טוהט אין אים גאר נישט, גיט ער די ברכה אויף אלע זעקס טעג, אונ ווייל די נשמה איז איין געפאסט גיווארען אין גוף, אונ די נשמה קען ניט ארויס געבען אירע כחות אן דיא כתות

מיר שאדן. אונ די טראגענדיגע ווייבר זאלסטו דר בארימן מיט
דיין פיל דר בארימקייט עס זאל צו זיי ניט זיין שווער דם טראגן
אונ זאלן חלילה ניט מפיל זיין פר דר צייט. אונ ווען עס וועט דר
פילט ווערין זייער צייט צו גווינין דאס קינד זאלסטו שיקן דייגע
גוטע מלאכים צו היטן זיי פון אלעם ביזן אונ דם קינד זאל ארוס
גיין אין איין גוטע שעה אן איין שום שטרוכלונג אונ עס זאל ניט
גשעהן קיין שום שלעכטקייט צו דר גווינערן אונ צו דעם קינד:
רבונו של עולם נעם אן אונזר גבעט. איידר איך שרייא צו דיר
זאלסטו מיר ענטפערין אזו ווי אין פסוק שטייט והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע דם איז טייטש אונ עס
וועט זיין איידר זיי וועלן רופין וועל איך זיי ענטפערין ווען זייא
האלטין נאך אין זייערע רייד וועל איך זייער בקשה הערין:

אנא איך בעט דיך גאט מיין גאט דר גאט פון מיינע עלטערין
דוא האסט מיך באשאפין אונ האסט מיך מגדל גווען אונ
האסט מיך גשפייזט אונ גינערט ביז היינטיגן טאג. אונ איך מיט
מיין נארישקייט האב איך דיר גצאלט מיט דעם וואס איז גאיבילט
אין דיינע אויגען אונ האב דיך דער צערינט מיט מיינע בייזע
מעשים טאג בייא טאג נון איך האב מיך באנארישט אונ האב
פיל גגרייזט בעט איך דיך דר בארמיגר פאטר נון איך צו רייס
מיין הארץ פר דיר מיט מיין זיפצן. אין פר בארגעניש טוט מיין
לייב וויינן אונ איך בעט דיין דר בארימקייט אונ דיין גנאד וויא

דברי כבושים ומשלי חן

פון גוף אז דער גוף איז טרויעריג קען ניט דיא נשמה ארויס געבען פון זיך אפרייליכקייט, אונ די שכינה רוהט אבער אנדערש ניט אויף אמענטש סיידין די נשמה זאל זיין פריילין, דריבער מוז יעדער יוד געבען פערגעניגען שבת זיין גוף אז דער גוף זאל ווערען פריילין וועט די נשמה אוך זיין פריילין, וועט ער דאזוגען מיט שמחה אונ וועט לערנען תורה מיט די שמחה, אונ ווייל דר עיקר פון דעם שבת איז וועגען דיא נשמה, זאל ניעט דר מענטש אריין קומן צום שבת פלוצלונג,

אורח מישור

גישט אריין שיטן זאלץ אין קאכעדיגע יאך סיידען עס קילט זיך אפ אביסול. מען זאל אויך ניט ארויף גיסען קאכעדיגע טהייא קאפע אויף ציקער נאר צום ערשטן גיסט מען אן די טהייא אדער קאפע נאכדעם טוט מען אריין דעם ציקער:

י) מען טאר ניט נעמען אקאכעדיגע כלי מיט עסן פארוויקלען זיא אין סמאטעס אדער פערדעקן דם עס זאל זיך האלטען דיא היץ:

אײן עני בײ דר מיר דס דו זאלסט ממלא זײן אלע מײנע בקשות פון מײן הארץ איך פלונית בת פלונית װס איך שטײ פר דיר מיט גרױס צו בראכינקײט אונ שרײ אונ בעט פון דײן גרױסן נאמן דוא זאלסט מיר זײן צוא הילף אונ דײן רעכטע האנט זאל מיך אונטער לעהגן אונ גוטע מליצים זאלן שטײן אונ בעטין פר מיר אונ פאר מײן מאן אונ מײנע קינדער גילויבט ביסטו דער דא הערט דיא תפלה:

רבונו של עולם אבער װען איך בין ניט װערט דס דו זאלסט מײן תפלה פאר נעמין גדענק מיר דעם זכות פון אונזער פאטר אברהם דר דא הט גימאכט אבפערין דײן נאמן אוף גאר דר װעלט. ליבר גאט גיב אונז אונזר פרנסה ברוח אין זײן זכות דס ער הט פיר טירן גמאכט אין זײן שטוב דס פון װס פר אזײט די אורחים קומין אן זאלין זײ גלײך אין זײן שטוב ארײן גײן אונ הט זײ געגעבן עסין אונ טרינקן. זײ מזכה מיר אונ מײן מאן מיר זאלן מגדל זײן אונזערע קינדערליך עס זאל חלילה ניט שטארבן קײנער פון אונזערע קינדר פר אונזר לעבין אין זײן זכות דס ער הט זײן אײנציגין זוהן גװאלט מקריב זײן פר אײן קרבן אזו װי דו האסט אים גבאטן:

אורח מישור

יא) אין חדרין אדער אין אנדערע מאכלים טאר מען אום שבת ניט ארײן טוהן עסיג סײדען מען זאל דעם חרין ארײנװארפן אין עסיג:

יב) מען טאר ניט אויסקװעטשען פרוכטען צו בעניטצען דעם זאפט איבר דעם טאר מען נישט אום־קװעטשען אציטרין צו מאכען ל מאנאדע:

יג) מען טאר נישט זײען דורך אײן זאיער קײן שום משקה אום שבת:

יד) מען טאר נישט אײנזאלצען רעטיך אײגערקעס אדער ציבעלעס אום שבת נאר מען מוז טינקן יעדע שטיקל אין זאלץ אדר מען שיט צום

דברי כבושים ומשלי הן

נאר ער זאל קומען מיט ישוב הדעת אונ מיט אפארברײטונג, דס ערשטע װי די גמרא זאגט אמאהל איז דא אמענטש װאס ארבעט אגאנצע װאך אונ האט שאדין, דס איז דער מענטש װס ארבעט ערב שבת ביז נאכט, האט ער קײן הצלחה אין די ארבעט פון די גאנצע װאך, נאר יעדער מענטש דארף ארבעטין ערב שבת ביז דעם לעצטין פערטיל טאג, סײא דער טאג איז קלײן אונ סײא דער טאג איז גרױס, דארף ער בערעכענען חוץ עס װערט טאג אונ װען עס װערט נאכט, אונ װען עס ענדיגט זיך דרײא פערטיל טאג זאל ער אװעק לײגען זײן ארבעט אונ זיך פארברײטען צו שבת װי עס שטײט אין פסוק ושמרו איז דערטײטש װארטין, מען זאל זיך אפפערטיגען פון אלע ארבעט אונ מען זאל

זכור גדענק אונז דעם זכות פון אונזער פאטער יצחק דס ער איז
צו דר עקידה מיט איין פרייליך הארץ גגאנגן כדי צו האלטן
דיין ווילן אונ דיין גבאט אונ האט זיין האלז גישטרעקט צוא דעם
שעכט מעסער. זיין זכות זאל אונז בייא שטיין דאס מיר זאלין
חלילה ניט גטייט ווערן דורך איין שווערד פון איין גזלן אונ איין
רוצח. אונ אזו ווי דו האסט גשיקט ברכה אין די ווערק פון זיינע
הענט אזו זאלסטו שיקן ברכה אין דיא ווערק פון די הענט פון
מיין מאן צוא ברכה אונ הצלחה אונ אלעם גוטין:

זכור גדענק אונז ליבער גאט דעם זכות פון אונזר פאטר יעקב
דאס פון וועגין דיא ברכות האט ער גלות גליטין צוויי אונ
צוואנציג יאר. זאלסטו אונז באשירמן פון פיין אונ גלות מיר זאלן
חלילה ניט דארפן נע ונד זיין אונ אזו ווי דו האסט גשיקט גוטע
מלאכים דם זיי האבן אים גבראכט די שאף פון לבן אזו זאלסטו
ליבער גאט שיקן אונז גוטע מלאכים צו ברענגן אונז שפע אין
אונזר פרנסה אונ נאר דיא ברכות וואס אונזר פאטער יעקב איז
גבענטשט גווארן פון זיין פאטר יצחק זאלן אלע אין אונז גשעהן:

זכור גידיינק אונז דעם זכות פון שרה רבקה רחל ולאה איבער
דעם זכות פון זייערע גוטע מעשים זאלסטו פר געמן מיין

דברי כבושים ומשלי חן

ווארטען דער שבת זאל קומען, מען זאל אים צו נעמען מיט כבוד וויא מען נעמט צוא אמלכה, דריבער דארף דער מענטש זעהן אפילו סוחרים זאלען קומען מיט אצוויי שעה פריער אהיים זייא זאלען זיך ארום וואשען אונ אנטאהן שבתדיגע קליידער, אונ גריסען צום טיש, אונ ווייבער זאלען אויך זיין פריי מיט קאכען אונ מיט ראמען אין שטוב וויינגסטענס מיט אשעה פריער, זייא זאלען אויך גיין שבתדיג געקליידעט אונ צינדען ליכט צו דער צייט, אונ זאלען צוא נעמען דעם שבת מיט כבוד אונ מיט הייליגקייט וויא עס שטייט אין פסוק גאט האט געהייליגט דעם שבת, אונ האט אים גיבענטשט, ווארום די הייליגקייט פון שבת וועט ברייגגען אברכה. אונ אגאולה אויף אלע יודין:

אורח מישור

ערשטן אין די כלי דם זאלין נאך דעם זאל מען אריין לייגען דעם רעטיך:

טו) מען טאר נישט אפ וואשען דיא כלים אום שבת סיידען די כלים וואס מען דארף צוא סעודות שבת מען טאר אויך נישט ארוף גיסען אוף די כלים קאכעדיג וואסער נאר מען גיסט אן אגרויסע כלי מיט קאכעדיג וואסער אונ אין די כלי לייגט מען אריין די כלים אפ צו וואשען:

טז) ווען עס רעכט זיך איין אבגד זאל מען נישט ארויף גיסן וואסר אפ צו שווענקען דען עס איז גליך וויא ער וואלט געוואשען דם קלייד אום שבת:

זכור

גיבעט אונ זאלסט בענטשין דעם חודש וואס מיר טוען אצונד בענטשין אונ זאלסט בנייען אויף אונז דעם חודש צוא גוטקייט אונ צו בענטשונג אונ דו זאלסט אונז געבין איין לעבין פון פרייד לעבען פון ברכה לעבען פון פרנסה אונ שטארקייט אין אונזרע בייני מיר זאלן מורא האבן צו טאהן איין עבירה. מיר זאלן ניט ווערן פר שעמט פר קיינם. מיר זאלן האבן רייכקייט אונ כבוד. מיר זאלן אין זיך האבן ליבשאפט צו דער תורה אונ מורא פאר הש"י אונ זאלסט דר פילן די פערלאנגן פון אונזר הארצן צו גוטין פון דעם זכות פון דער תפלה פון רבים אמן סלה:

אל רחום וחנון גאט דם דו בימט איין דער בארמיגר אונ איין לייטזעליגר העלף דיין פאלק ישראל מיט דיין גרויסען ארום אונ שטרעק דיין האנט צו צו נעמן זייער גיבעט. דו האסט אונז דעם טאג ראש חודש גיגעבען צו איין כפרה אונ איין פאר געבונג צו אונזרע זינד. אונ אונז ווייבר האסטו דעם ראש חודש גיגעבן איין יום טוב דם מיר טארן קיין שווערע מלאכה ניט טאהן פר דעם וום אין דר צייט ווען די יודען האבן דם עגל גיוואלט מאכן אזוי האבן זיי צו זייערע ווייבר גיזאגט דאס זיי זאלן זייער צירונג פון גאלד געבין מען זאל פון דעם דם עגל מאכן אונ די ווייבער האבין ניט גיוואלט זיי געבין דרום האסטו אונז דעם טאג ראש חודש גיהייליגט דם מיר זאלין קיין מלאכה ניט טאהן איצונד גידיינק אונז דעם זכות אונ בענטש אונז דעם חודש אונ מעק אפ די זינד פון דעם עגל אונ ברייגג אונז אליהו אונ משיח דם זיי זאלן קומען אונז אוים לייזין במהרה בימינו אמן:

נאך דעם זאגט מען די תחנה וואס גיהער צו דעם חודש:

ווען מען בענטשט ראש חודש מרחשון אזו זאגט מען דיא תחנה:

רבון כל העולמים הערר פון אלע וועלטן שומע תפלת כל פה דו הערסט די גיבעט פון אלע מיילער נון מיר קומן אצונד בענטשן דעם חודש מרחשון דם אין דעם טאג ראש חודש איז פערטיג געווארן דער ערשטער בית המקדש מיט גאר זיין גאנצקייט אונ צירונג. דרום ליבער גאט בענטש דעם חודש

און שיק אונזער אוים לייזער און בויא דעם בית המקדש פון אייטיל פייער אזוי וויא דו האסט אונז צו געזאגט און דער כהן גדול זאל שטיין און פאר געבין אונזערע זינד:

נון מיר קומן אצונד בענטשען דעם חודש מרחשון דס אין דעם עלפטן טאג אין אים האט אונזער מוטער רחל געהאט איר זוהן בנימין און וויל זיא איז שווער צו קינד געגאנגן איז זיא פון דער וועלט געגאנגן. שטיי אויף אונזר גיטרייע מוטער רחל פון דיין קבר און קלאג אן אין די טויערן פון רחמים און דר וועק דם דר בארימקייט פון דעם אלמעכטיגען גאט דאס ער זאל מקיים זיין דם וואס ער הט דיר צו געזאגט. דען אז מען הט די יודין אין גלות געפירט הט מען זיי געפירט ניט וויט פון דעם קבר פון אונזר מוטר רחל האבן זיך די ישראל אוים גיבעטין ביי דעם שונא אז זיי זאלן גיין אוף דעם קבר פון רחל און ווי די ישראל זענן געקומן אוף דעם קבר און האבן אן געהויבן צו שרייען און וויינען מיט איין ביטער גישרייא. מוטר מוטר ווי קאנסטו דס צו זעהן אז מען זאל אונז פירען אין גלות אריין און מען זאל אונז אן טאן אזו פיל לייד אזוי איז אונזר מוטר רחל ארויף געגאנגן צו השי"ת מיט איין ביטר גישריי און זאגט רבונו של עולם דיין רחמנות איז דאך פיל גרעסר פון די רחמנות פון אבשר ודם פון די טען [illegible]שטוועגן האב איך דאך רחמנות געהאט אויף מיין שוועסטר

יד שרייבען דא אויף ,, יאהר מולדות מיט צו וויסען דעם טאג פון ראש חודש וויל על פי רוב ווייבער קאנען ניט דער הערען פון די טען דעם חזן וואס ער זאגט בעת ווען ער בענטשט ראש חודש:

מולדות לחודש תשרי.

תרפד) דער מולד איז די ערשטע נאכט ראש השנה 32 מינוט מיט 5 חלקים אויף 10. ראש השנה איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפה) דער מולד איז ערב ראש השנה פאר נאכט 5 מינוט אויף 8. ראש השנה איז מאנטאג און דינסטאג.

תרפו) דער מולד איז ערב ראש השנה פריה 53 מינוט מיט 12 חלקים אויף 4. ראש השנה איז שבת און זונטאג.

לאה ווען מיין פאטער האט פאר ביכן און האט זיא גיגעבן צו מיין מאן יעקב אויף מיין ארט און האב נאך צו איר סמנים געזאגט וואס מיין מאן האט מיט מיר גישמועסט כדי דאס מיין מאן זאל מיינען אז איך בין דס. וויא וואל עס איז מיר די זאך זייער וויי געוועזן נאר פון וועגען די רחמנות פון מיין שוועסטער האב איך דס געטאן. און דו נאט ביסט דאך איין רחום וחנון גיהערסטו אודאי רחמנות צו האבן אויף מיינע קינדר. האט אקול פון דעם הימעל גיענטפערט דו האסט בייא מיר רעכט איך וועל דיינע קינדער אויס ציהען פון דיא צרות און וועל זייא אויס לייזען פון זייער פיין

עורה נא דער וועק דיך אצונד אויך אונזר מוטער רחל און שטייא אויף פון דיין קבר און שטעל דיך פר דעם כסא הכבוד און בעט פאר דיינע קינדר דאס זיי זאלן גיגליכען צו שעפעלאך וואס זיי בלאנזין אין וועג. דם השי"ת זאל אויף זיי בענטשן דעם חודש מרחשון צום לעבן און געזונד און פרנסה מיט אלעם גוטין

קומה שטייא אויף בנימין בן יעקב אבינו ע"ה שטעל דיך ביי דר רעכטער האנט פון דיין מוטר רחל און העלף איר צו בעטן פון דעם אלמעכטיגן גאט דם דר חודש מרחשון וואס דו ביסט גיבארן געווארן אין אים זאל דיין זכות אונז אצונד ביי שטיין און ווען מיר קומען אצונד אף די זינד וואס דיא ברידר האבן פר קויפט צו יוסף זאל השי"ת גידענקן דיין זכות דען ביסט דאך אין זייער עצה ניט געוועזן און האסט דיינע קינדר נאמן גיגעבן נאך די צרות פון דיין ברודר יוסף אצונד זאל אונז דיין זכות אנטקעגען קומען מיר זאלען פון אלע צרות

מולדות לחודש תשרי.

תרפז) דער מולד איז דינסטאג ביי טאג 42 מינוט מיט 6 חלקים אויף 1. ראש השנה איז דאנערשטאג און פרייטאג.

תרפח) דער מולד איז ערב ראש השנה פריה 15 מינוט מיט 1 חלק אויף 11. ראש השנה איז דינסטאג און מיטוואך.

באשירעמט ווערן. אונ דר חודש מרחשון זאל גיבענטשט ווערן
לברכה והצלחה אמן:

ווען מען בענטש ראש חודש כסליו אזו זאל מען די תחנה זאגין:

אל מלך יחיד שליט בעולמו. גאט איינציגער קיניג דר גיוועלטיגט
אוף גאר דער וועלט מיר קומן אצונד צו בענטשן דעם חודש
כסלו דס אין דעם חודש האט אונזר מוטר לאה איר ערשטן זוהן
ראובן גיהאט אין דעם פערצעטן טאג אין דעם חודש. רבונו של
עולם דו טוסט דער הויבן אלע נידריגע אונ טוסט באגליקן דעם
מענטשן ווס אין איין נידריגן שטאנד איז. גידיינק אונז דעם זכות
פון אונזר מוטר לאה ווס זיא הט פיל טרערן פר גאסין דס זיא זאל
אין דעם גורל פון עשו ניט פאלן. דען לייט פלעגן זאגן יצחק הט
צוויי זין דר עלטערר איז עשו א נ דער אינגערר איז יעקב אונ
לבן הט צוויי טעכטר די עלטערע איז לאה אונ די אינגערע איז
רחל מסתמא ווערט לאה פאלן אין דעם גורל פון דעם עלטרין זון
פון יצחק דס איז עשו אונ רחל וועט פאלין אין דעם גורל פון יעקב
דרום פלעגט אונזער מוטר לאה וויינן אונ קלאגין טאג ביי טאג
דס זיא זאל אין דעם גורל פון עשו ניט פאלן אונ דו גאט האסט
איר מזל דר הויבן אונ זיא איז צו יעקב גינומן גיווארין אונ האט
אין דעם חודש כסלו איר ערשטין זוהן ראובן גיהאט:

עמדי נא שטיי אויף אונזער מוטר לאה אונ שטעל זיך פר דעם
כסא הכבוד צו בעטן פר דיינע קינדער אונ אויך פר מיר
דיין טאכטר (פלונית ב"פ) צווישן זיי דס איך אונ מיין מאן זאלן מיר
זוכה זיין צו מגדל זיין אונזרע קינדערליך. אונ אינזרע טעכטער

מולדות לחודש חשון.

תרפד) דער מולד איז מיטוואך פריה 16 מינוט מיט 6 חלקים אויף 11.
ראש חודש איז מיטוואך און דאנערשטאג.

תרפה) דער מולד איז דינסטאג פריה 49 מינוט מיט 1 חלק אויף 8.
ראש הודש איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפו) דער מולד איז שבת פאר נאכט 37 מינוט מיט 13 חלקים אויף 5,
ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

זאלן חלילה ניט פאלען אין דעם גורל פון אשלעכטן מאן אונ עס זאל דער הויבן ווערין דס מזל פון אונזער פרנסה דס מיר זאלין קענן זיי גוטע אונ פרומע מאנן געבין דס זיי זאלין גוטע אונ פרומע קינדער האבין:

אתה האל עושה פלאות. דו גאט וואס דו טוסט וואונדר אלע צייט מיר טוען קומען פאר דיר אצונד דעם חודש כסלו בענטשן דס דו האסט אין דעם חודש גיטאן וואונדר אין די טעג פון מתתיהו כהן גדול חשמונאי מיט זיינע קינדער ווען אנטיוכוס איז אוף גישטאנן אויף דיין פאלק ישראל צוא מאכין פאר געסען זיא דיין תורה אונ צו איבר פארן זיי פון די געזעץ פון דיין ווילען אונ זיינן גיקומן אין בית המקדש אריין אונ האבן מטמא גיוועזן אלע זאכען האסטו איין נס גיטאן דס מען הט אקריגיל בוים אייל גיפונן וואס עס איז מיט דר חתימה פון דעם כהן גדול גיחתמת גיווארין אונ עס איז נאר גינוג גיוועזן אויף איין טאג צו ברענן אין דר מנורה איז אנס גישעהן דס עס הט אכט טעג גיברענט אונ די יודן האבן מלחמה גיהאלטין מיט די פיינט אונ האבן זיי ביי גיקומן. אזו אויך ליבער גאט זאלסטו דער וועקין דיין דער בארימקייט צו טאן מיט אונז נסים ונפלאות אונ זאלסט דר לייכטין אונזר מזל אונ גוטע פרנסה אונ מיר זאלין זוכה זיין צוא צינדין ליכט אין בית המקדש במהרה בימינו אמן:

זכור לנו אב הרחמן. גידיינק אונז דר בארמיגר פאטר דעם זכות פון דר צדקת דס איר נאמן איז גיוועזן יהודית דס דורך איר איז דר נס גישעהן אונ זיא הט דעם אנטיוכס דעם קאפ אראפ גינומען. זיא זאל שטיין אונ זיין אגוטע מליצה פאר מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ קינדס קינדער מיר זאלין חלילה קיין

מולדות לחודש חשון.

תרפז) דער מולד איז די נאכט צו דאנערשטאג 26 מינוט מיט 7 חלקים אויף 2. ראש חודש איז פרייטאג און שבת.

תרפח) דער מולד איז די נאכט צו מיטוואך 59 מינוט מיט 2 חלקים אויף 11. ראש חודש איז מיטוואך און דאנערשטאג.

אַלְמָנוֹת נִיט בְּלַייבִּין אוּנ אוּנְזֶרֶע קִינְדֶר קֵיין יְתוֹמִים. זֵיי זָאלִין נִיט דַארְפִין אוּנְטֶער פְרֶעמְדֶע הֶענְט זַיין. בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דָאס דוּ הֶערְסְט דִי גִיבֶּעט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

וֶוען מֶען בֶּענְשְׁט ראש חוֹדֶשׁ טֵבֵת אַזוֹ זָאגְט מֶען דָאס:

אֱלֹהִים בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ מִצָּרוֹתֵינוּ. גָאט מִיט דַיין גְרוֹיס דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקַייט הֶעלְף אוּנְז דֶער לֵייז אוּנְז פוּן אוּנְזֶרֶע צָרוֹת וֶוען מִיר קוּמֶען פַאר דִיר אִיצוּנְד דֶעם חוֹדֶשׁ טֵבֵת בֶּענְטְשֶׁען וָ'ס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז אוּנְזֶער פָאטֶער אַבְרָהָם גִישְׁטָארְבִּין דְרוּם רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גִידֵיינְק אוּנְז זַיין זְכוּת דָאס עֶר הָאט זִיךְ גִילָאזְט אִין קַאלְךְ אוֹיבֶן נַוארְפֶן פוּן וֶועגִין דַיין לִיבֶּן נָאמֶען וֶוען נִמְרוֹד הָרָשָׁע אִיז אוֹיף גִישְׁטַאנֶען אוֹיף אִים אַזוֹי הָאסְטוּ גִישִׁיקְט דֶעם מַלְאָךְ מִיכָאֵל דָס עֶר זָאל קִילִין דָם פַייעֶר פוּן דֶעם קַאלְךְ אוֹיבֶן אוּנ אַבְרָהָם זָאל נִיצוֹל וֶוערִין. אַזוֹי רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָאלְסְטוּ שִׁיקִין גוּטֶע מַלְאָכִים צוּ בַּהִיטֶן אוּנְז הַיינְטִיגִין חוֹדֶשׁ אוּנ אַלֶע חֳדָשִׁים פוּן אַגַאנְץ יָאהְר פוּן שְׂרֵיפוֹת אוּנ הֶזֵּיקוֹת דָס עֶס זָאל נִיט שׁוֹלֵט זַיין אִין קֵיין שְׁטוּב קֵיין פַייעֶר אוּנ קֵיין בְּרֶענוּנְג אוּנ קֵיין שׁוּם אִיבֶּער שְׁרֶעק בַּייעֶרְט עֶס זָאל לַייכְטֶן אוּנְזֶר מַזָל ווִי דֶער מָארְגִין שְׁטֶערִין אִין הִימֶל אוּנ ווִי דִי זוּן אִין מִיטִין טָאג דָס קֵיין שׂוֹנֵא זָאל אִין אִינְז נִיט דֶער פְרֵייט וֶוערִין:

אֵל פּוֹדֶה מִכָּל צָרָה. גָאט דֶער דָא לֵייזְט אוֹם זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן אַלֶע לֵייד וֶוען מִיר קוּמֶען פַאר דִיר אַצוּנְד דֶעם חוֹדֶשׁ טֵבֵת בֶּענְטְשֶׁען דָאס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ זֶענִין אוּנְז צְוַויי שְׁלֶעק גִשֶׁעהֶן. אַיין שְׁלַאק דָס אִין דֶעם צֶיינְטִין טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ זֶענִין גִשְׁטָארְבִּין

מולדות לחודש כסלו.

תרפד) דער מולד איז די נאכט צו פרייטאָג 7 חלקים אויף 12. ראש חודש איז פרייטאָג.

תרפה) דער מולד איז אבענד אויף דאָנערשטאָג 33 מינוט מיט 2 חלקים אויף 9. ראש חודש איז דאָנערשטאָג און פרייטאָג.

תרפו) דער מולד איז מאָנטאג פריה 21 מינוט מיט 14 חלקים אויף 6. ראש חודש איז דינסטאָג און מיטוואָך.

עֶזְרָא הַסוֹפֵר אוּנ נְחֶמְיָה בֶּן חֲכַלְיָה דָם זַיי הָאבֶּען דֶעם אַנְדֶערִין בֵּית הַמִקְדָשׁ גְבוֹיעט אוּנ הָאבֶּען דִיא יוּדֶען פוּן דֶעם גָלוּת בָּבֶל אוֹם גְלַייזְט אַצוּנְד גֶדֶענְק אוּנְז רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַייעֶר זְכוּת אוּנ דֶר בַּארִים דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ שִׁיק אוּנְז דֶעם גוֹאֵל צֶדֶק בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן: דֶר אַנְדֶערֶער שְׁלַאק הָט אוּנְז אִין דֶעם חוֹדֶשׁ טֵבֵת גְשֶׁעהְן דָם אִין דֶעם צֶעֶנְטֶען טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ הָט דֶר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּאלֶעגֶערְט מִיט זַיינֶע חֲיָלוֹת אוֹיף אוּנְזֶער קְרוֹן שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם. ווַיי אִיז צוּ אוּנְז אוּנ ווַיי אִיז צוּ אוּנְזֶערִי יָארֶן דָם עֶס אִיז צוּ גְנוּמֶען גְוָוארֶען דִי קְרוֹן פוּן אוּנְזֶער קָאפּ אוּנ דְרוּם טוּעֶן מִיר אַלֶע יָאר אִין דֶעם טָאג אֵיין תַּעֲנִית פַאסְטִין בִּכְדֵי אַז הַשׁ"י זָאל זִיךְ אוֹיף אוּנְז דֶר בַּארִימֶען צוּ אוּמְקֶערֶען אוּנְז צוּ אוּנְזֶער לַאנְד. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֲלָעַד יֶעֱשַׁן אַפְּךָ ווֶעט דֶען בִּיז אֵייבִּיג דַיין גְרִים צָארֶען אוֹיף אוּנְז רֵייכֶערֶן. דֶער ווֶעק דַיין לִיבּ הַארְצִיגֶע דֶער בַּארִימְקֵייט וּפְדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו לֵייז אוֹם גָאט דַיין פָאלְק פוּן נָאר זַיינֶע צָרוֹת. אוּנ אוֹךְ מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶר צְווִישִׁין זַיי דָם אוּנְזֶער מַזָל זָאל אוֹיף גְרַייכְט ווֶערִין צוּ אַלֶעם גוּטֶען אָמֵן וְאָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ווֶען מֶען בֶּענְטְשְׁט רֹאשׁ חוֹדֶשׁ שְׁבָט אַזוֹ זָאל מֶען דִי תְּחִנָּה זָאגֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶען פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עָלְטֶערֶען דוּא זָאלְסְט אוֹיף אוּנְז בֶּענְטְשֶׁען דֶעם חוֹדֶשׁ שְׁבַט ווָם מִיר קוּמֶען אַצוּנְד בֶּענְטְשֶׁן אוּנ עֶס זָאל פַר דִיר גְדֶענְקְט ווֶערִין דֶר זְכוּת פוּן מֹשֶׁה

מולדות להודש כסלו.

תרפז) דער מולד איז פרייטאג מיטאג 10 מינוט מיט 8 חלקים אויף 3. ראש חודש איז זונטאג.

תרפח) דער מולד איז דאנערשטאג ביי טאג 43 מינוט מיט 3 חלקים אויף 12. ראש חודש איז פרייטאג.

מולדות לחודש טבת.

תרפד) דער מולד איז שבת ביי טאג 44 מינוט מיט 8 חלקים אויף 12. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

תרפה) דער מולד איז פרייטאג פריה 17 מינוט מיט 3 חלקים אויף 10. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

תרפו) דער מולד איז אבענד אויף מיטוואך 5 מינוט מיט 15 חלקים אויף 7. ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאג.

רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם דָם אֵיידֶר עֶר אִיז גְשְׁטָארְבֶּן הָט עֶר אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אָן גְהוֹבֶּן צוּ שְׁטְרָאפֶן דִי יִדֶן דָס זַיי זָאלֶן אִין רֶעכְטֶן וֶועג גֵיין . רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְויי אִיז צוּ אוּנְז דָס מִיר הָאבֶּן אַצוּנְד נִיט קֵיין נָבִיא אוּנ מִיר הָאבִּין נִיט קֵיין זֶעהֶר דָאס עֶר זָאל אוּנְז אוֹף אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים שְׁטְרָאפֶן אוּנ זָאל אוּנְז דֶעם גוּטֶן וֶועג וַוייזֶן אוּנ וֶוען מִיר טוּעֶן זִיךְ אַלֵיין בַּאדֶענְקִין אוֹף גָאר אוּנְזֶערֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס מִיר הָאבֶּען גִיזִינְדִיגְט אוּנ פַר קְרִימְט דֶעם רֶעכְטֶן וֶועג טוּט אוּנְז אָן הַאפֶן אַצִיטֶערְנִישׁ אוּנ אַפָּארְכְט מִיר וַוייסֶן נִיט וואוּ אַהִין אוּנְזֶר פָּנִים צוּ פַר שְׁטֶעלֶן מַחֲמַת גְרוֹס שַׁאנְד. וואוּ אַהִין זָאלִין מִיר זִיךְ פַר בָּארְגֶן וואוּ זָאלֶן מִיר פוּן דַיין גְרוֹס צָארְן אַנְטְלוֹפֶן. זָאלֶן מִיר אוֹף דֶעם הִימֶל קוּמִין בִּיסְטוּ דָארְטֶן. זָאלֶן מִיר אִין דֶר טִיפֶענִישׁ פוּן דֶר עֶרְד גֵיין בִּיסְטוּ דָארְטִין. זָאלֶן מִיר אוֹיף אוּנְז אוֹיף הוֹבֶּן פְלִיגִיל אִינ אִין טִיפֶענִישׁ פוּן דֶעם יַם פְלִיעֶן וֶועט מִיךְ דָארְטֶן אוֹךְ דַיין הַאנְט טְרֶעפֶן. אוּנ וֶוען אִיךְ וֶועל מִיר טְרַאכְטֶן דָס פִינְצְטֶערְנִישׁ וֶועט מִיךְ צוּ דֶעקִין דָס דוּ וֶועסְט מִיךְ נִיט זֶעהֶן גַם חשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָ נוּא גָאט קֵיין פִינְצְטֶערְנִישׁ אִיז פַר דִיר נִיט פִינְצְטֶער. אוּנ דִי נַאכְט אִיז פַר דִיר לִיכְטִיג. דְרוּם רבש"ע הָאבּ אִיךְ מִיךְ נִיט צוּ קֶערֶן נָאר צוּ דִיר אַלֵיין דוּא זָאלְסְט אוּם שְׁטְרֶעקִין דַיין גְרוֹסִין אָרוּם צוּ צוּ נֶעמֶן מַיין תְּשׁוּבָה. כִּי אַתָּה רַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לִסְלוֹחַ. דֶען דוּ בִּיסְט פִיל מִיט גְנָאד אוּנ פִיל פַאר גֶעבֶּער:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וֶוען מִיר קוּמֶען פַר דִיר אַצוּנְד בֶּענְטְשֶׁען דֶעם חוֹדֶשׁ שְׁבַט דָאס אִין דֶעם פוּפְצֶטֶן טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ דִי בּוֹמֶער גְדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת דָאס מִיר

מולדות לחודש טבת.

תרפז) דער מולד איז מוצאי שבת קודש 54 מינוט מיט 9 חלקים אויף 3. ראש חודש איז מאנטאג.

תרפח) דער מולד איז פרייטאג צו נאכטס 27 מינוט מיט 4 חלקים אויף 1. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

מולדות לחודש שבט.

תרפד) דער מולד איז די נאכט צו מאָנטאג 28 מינוט מיט 9 חלקים אויף 1. ראש חודש איז מאָנטאָג.

טוען דעם טאג דיר לובן אוף די פירות פון די בוימער בזכות זה בענטש ליבער גאט דיא פרוכט פון די בוימער דאס זיי זאלן אום ציהן זייער בליאונג אונ זאלן מאכן וואקסן היינטיגס יאר זייערע פירות אונ אוך באהיט דיין פאלק ישראל דם די קעלט פון דעם חודש זאל זיי ניט שאטין אונ אלע וואס פארין אין וועג זאל זייא ניט באגעגענין דר טוט פון די קעלט אונ זאלסט זיי פירן אוף דעם גלייכן וועג דם זיי זאלן ניט פר אירט ווערין אונ אוך די יודעשע קינדר וואס אין שטאט זענין זאל ניט שאטין זיי די קעלט עס זאל זיי חלילה צו איין שלאפקייט ניט ברענגן. שבטך ומשענתך המה ינחמוני. דיין רוט אונ דיין אונטער לעהנונג זאל אונז אין דעם חודש שבט טרייסטין דם מיר זאלין האבין שלום אונ ברכה אונ פרנסה טובה אוף כל ישראל אמן כן יהי רצון:

ניען מען בענטשט ראש חודש אדר זאל מען דיא תחנה זאגען. אויך ווען מען בענטשט אדר שני זאגט מען דאס:

אל רחום וחנון עזרה בצרות נמצא. גאט דר בארמיגער אונ לייט זעליגר דר דא אין לייד ווערסטו צו איין הילף גיפונען מיר קימין אצונד בענטשין דעם חודש אדר. דו האסט אין אים געטאן וואונדער צו די יודין דורך מרדכי היהודי אונ אסתר המלכה ווען המן הרשע איז אויף גישטאנין צו פר טיליגן אונ הרגנן אונ צו מאכין פר לירין דיין פאלק ישראל פון גרוים ביז

מולדות לחודש שבט.

(תרפה) דער מולד איז שבת צו נאכטס 1 מינוט מיט 4 חלקים אויף 11. ראש חודש איז מאנטאג.

(תרפו) דער מולד איז דאנערשטאג פריה 49 מינוט מיט 16 חלקים אויף 7. ראש חודש איז שבת.

(תרפז) דער מולד איז מאנטאג פארנאכט 38 מינוט מיט 10 חלקים אויף 4. ראש חודש איז דינסטאג.

(תרפח) דער מולד איז זונטאג מיטאג 11 מינוט מיט 5 חלקים אויף 2. ראש חודש איז מאנטאג.

מולדות לחודש אדר.

(תרפד) **אדר ראשון.** דער מולד איז דינסטאג בייטאג 12 מינוט מיט 10 חלקים אויף 2. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

קליין אין דו מיט דיין גרויס דער בארימקייט האסטו זיי גיטאן
שרעקין אבער ניט שטראפין דען דו האסט גיחתמת די גזירה
מיט איין חתימה פון ליים און ווען די יודין האבין פאר דיר
תשובה גיטאן האסטו זיי גישטעלט אויס לייזערס פון דר צרה
מרדכי היהודי ואסתר המלכה דאס זיי האבן די גזירה מבטל
געווען און המן הרשע מיט זיינע קינדר זענין אויף דר תליה
גיהאנגין גיווארין. אזוי אויך רבונו של עולם הער צו אונזער
גיבעט פון זייער זכות וועגין און בענטש אויף אונז דעם
חודש צו גוטין און זאלסט פאר קערין אלע גזירות קשות פון
אונז צו גוטין און גיב אין דעם הארץ פון דעם מלך יר"ה מיט
זיינע שרים דאס זייא זאלין מיט אונז טאן גינאד און דער
בארימקייט אלע צייט:

הבט משמים וראה. לוג גאט פון דעם הימעל און זעה דעם
זכות פון דיינע ליבע יודין פיל צדקה גייט פון זייער
האנט ארויס אין דעם טאג פון פורים איטליכר נאך זיין פר מעג
נאך און זענן מקיים די מצוה פון מתנות לאביונים. רבונו של
עולם עס זאל מקוים ווערין אין אונז דר פסוק ציון במשפט תפדה
ושביה בצדקה דס איז טייטש ציון וועט מיט רעכט אויס גילייזט
ווערין און אירע גיפענקיניש דורך דעם זכות פון צדקה. און די
מצוה פון צדקה זאל זיין איין כפרה צו אינזערע זינד אזוי ווי
דניאל האט גיזאגט צו נבוכדנצר וחטיך בצדקה פרוק דאס איז
טייטש דיין זינד זאלסטו מיט דר מצוה פון צדקה אויס לייזען.
פאר גיב אונז רבונו של עולם אונזערע זינד אין דעם זכות פון
דער מצוה פון צדקה און מיר זאלין אויס גילייזט ווערין
במהרה בימינו אמן:

מולדות לחודש אדר

אדר שני. דער מולד איז די נאכט צו דאנערשטאג
56 מינוט מיט 11 חלקים אויף 2. ראש חודש
איז דאנערשטאג און פרייטאג.

אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם לָרְשָׁעִים. גָאט דוּ בִּיסְט אֵיין גְדר צֶערִינֶר אוּנ אֵיין נוֹקֵם צוּ דִי וָוס טוּעֶן שְׁלֶעכְטְ. אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גִיצָאלְט צוּ דֶעם הָמָן הָרָשָׁע וָוס עֶר הָט צוּ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל גִיווָאלְט בִּיז טָאן אַזוֹי זָאלְסְטוּ אָפּ מֶעקְן דֶעם נָאמֶן פוּן זַיין פָאטֶר עֲמָלֵק דָאס עֶר הָט זִיךְ גִיפֶּעדִירְט צוּ גֵיין אַנְטְקֶעגְן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוען זֵיי זֶענֶן פוּן מִצְרַיִם גִיגַאנְגֶן. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וּלְמַעַן כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ טוּא עֶס פוּן וֶועגְן דַיין נָאמִין אוּנ פוּן וֶועגְן דַיין הֵיילִיגֶע שְׁטוּל דָס דוּ הָאסְט גִישְׁוָוארִין דָס זֵיי וֶועלִין נִיט גַאנְץ וֶוערִין בִּיז דוּ וֶועסְט זַיין נָאמִין אָפּ מֶעקְן. וּשְׁלַח מָשִׁיחַ צִדְקֶךָ לְגָאֳלֵנוּ אוּנ שִׁיק דַיין מָשִׁיחַ דָס עֶר זָאל אוּנְז אוֹיס לֵייזִין בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

וֶוען אֵיין עִבּוּר יָאר אִיז זָאגְט מֶען דִי תְּחִנָּה וֶוען מֶען בֶּענְטְשְׁט ר״ח אֲדָר רִאשׁוֹן:

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שׁוֹחַד. קֵינִיג דֶר דָא מִיט רֶעכְט שְׁטֶעלְט דִי וֶועלְט עֶר אִיז נִיט נוֹשֵׂא פָנִים קֵיינֶעם אוּנ נֶעמְט נִיט קֵיין שׁוֹחַד אוּנ אִיז מְדַקְדֵק מִיט זַיינֶע צַדִּיקִים אוֹיף אֵיין הָאר נוּן מִיר קוּמִין אַצוּנְד דֶעם חוֹדֶשׁ אֲדָר בֶּענְטְשִׁין דָס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע״ה גִישְׁטָארְבִּין פַר דֶעם וָוס עֶר הָט דֶעם שְׁטֵיין גִישְׁלָאגִין עֶר זָאל וַואסֶר גֶעבֶּן אוּנ עֶר הָאט גִידַארְפְט נָאר רֵיידִין צוּ דֶעם שְׁטֵיין אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט אִים גִיבָּאטִין דְרוּם טוּט אוּנְז אֵיין גְרוֹיס פָארְכְט אוּנ צִיטֶערְנִישׁ אָן נֶעמִין וֶוען מִיר טוּעֶן זִיךְ בַּאדֶענְקִין אוּנ טוּעֶן אוֹיף בְּרֵיינְגִין אוֹיף אוּנְזֶר הַארְץ וָוס פַר עֲוֹנוֹת אוּנ חֲטָאִים אוּנ פְּשָׁעִים מִיר הָאבִּין גִיטָאן אוּנ מַה דָאךְ דוּ הָאסְט מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם נִיט נוֹשֵׂא פָנִים גִיוֶועזְן אִיז דָאךְ שׁוֹין אַפְּשִׁיטָא צוּ אוּנְז וָוס מִיר זֶענִין פִיל

מולדות לחודש אדר.

תרפה) דער מולד איז מאנטאג ביי טאג 45 מינוט מיט 5 חלקים אויף 11. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפו) דער מולד איז פרייטאג צו נאכטס 33 מינוט מיט 17 חלקים אויף 8. ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

תרפז) אדר ראשון. דער מולד איז מיטוואך פאר טאג 22 מינוט מיט 11 חלקים אויף 5. ראש חודש איז מיטוואך און דאנערשטאג.

מיט זינד אזוי לנו כי נואלנו וויא צו אונז דען מיר זענין פר נארישט גיווארין:

קום שטיי אויף משה רבינו פון דיין קבר אונ עפין אויף דיא טויערין פון דעם הימעל צו אריין לאזען אונזערע תפלות ובקשות וואס מיר טוען אצונד בעטין אונ זעה דיינע שאף וואס דו האסט זיי גיפאשיט אין דר מדבר גלייך אזו ווי איין פאסטוך די שאף אונ האסט פון זיי פיל לייד גיליטין נון זיי שטייען אצונד מיט אביטר הארץ אונ איין צו בראכין גימיט אונ פאדערין פון דיר דס דו זאלסט זיי צו ליב טאן אונ בעטין פאר זיי דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה דס ער זאל אויף אונז בענטשין דעם חודש אדר צו אלים גוטין אונ זאל אונז עפינין טויערין פון דער באריגקייט טויערין פון חן טויערין פון גינאד טויערין פון פרנסה אונ הצלחה טויערין פון לעבין טויערין פון גיזונד טויערין פון גוטס אזוי וויא אין פסוק שטייט יפתח יי לך את אוצרו הטוב דס איז טייטש גאט וועט דיר עפינין זיין גוטין אוצר. דס אלץ זאל גאט טאן וועגין דיין זכות דאס דו ביסט איין שליח גיוועזן צו פירין אונז פון מצרים אונ גינעהנין אונז פר דעם בארג סיני אונ געבין אונז די היילגע תורה אונ לערנין אונז די הייליגע מצות אונ האסט גיהאט פון אונז פיל מיא אונ טרחא. ווען די יודין האבין גיזינדיגט האסטו פר זיי גאט גיבעטין אזוי שטייא אויף אצונד אונ בעט פר כל ישראל דס דר חודש אדר וואס מיר טועי אצונד בענטשין זאל גיבענטשט ווערין פון גאט ברוך הוא. אזו ווי אין דיין זכות האט ער גימאכט רעגינין דעם מן פון דעם הימיל אזוי זאל השם יתברך אויף אונז רעגנין שפע אונ ברכה אונ הצלחה אין גאר אונזערע ווערק מיר זאלין חלילה צו קיין פרעמדין טיש ניט דארפין קומין אונ עס זאל דר פילט ווערין אונזערע אוצרות מיט זאטקייט אונ אויך אונזערע הענט זאלין דר פילט ווערין מיט גאטס ברכה אמן:

מולדות להודש אדר שני

אדר שני.) דער מולד איז דאנערשטאג פארנאכט 6 מינוט מיט 12 הלקים אויף 6. ראש חודש איז פרייטאג און שבת.

נאָך מען בענטשט ראש חודש ניסן זאָגט מען די תּחנה:

אֵל רַחוּם עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. גאָט דער באַרעמיגער דער דאָ טוט גרויסקייט גאָר ניט צו דער קלערין נסים אונ וואונדער אַן איין צאָל מיר קומען איצונד צוא בענטשען דעם חודש ניסן דאָס אין דעם חודש האָסטו אונז ליבער גאָט פיל נסים געטאָן אונ גרויסע וואונדער. בענטש אויף אונז דעם חודש ניסן מיר זאָלין זוכה זיין אויס גילייזט צו ווערין אַזוי וויא דו האָסט אויס גילייזט דיין פאָלק ישראל פון מצרים אונ האָסט זיי דעם ים גישפּאָלטין אונ די אידין האָבן פאַר דיר שירה גיזאָגט אַזוי אויך רבונו של עולם זאָלסטו אונז אויס לייזין מיר זאָלין זאָגין שירה פאַר דיר אויף די נסים ונפלאות וואָס דו וועסט מיט אונז טאָן אונ מיר זאָלין זאָגין צו דיר אַנייעם שיר הלולים:

פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה מאַך אויף דיינע אויגין ליבער גאָט אונ זעה די מיא פון דיין טייער פאָלק וויא פיל מיא זיי האָבן צו דער האַלטין דיינע מצוות וואָס דו האָסט זיי גיבאָטין צו טאָהן אין דעם חודש צו פאַר שטערען דעם חמץ פון זייער שטוב אונ עסין מצות אַלע זיבן טעג פון פסח. ווי גרויס אונ שווער עס קומט זיי אָן מחמת דעם איינגעניש פון זייער שווערע פרנסה אָבער זיי האַלטין דיין באַפעל אונ היטין דיינע מצות דרום ליבער גאָט שיק צו שפע אונ ברכה צו אַלע אידין אונ מיך אונ מיין מאַן זאָלסטו אונז היטין פון חמץ אום פסח אונ עס זאָל אונז גרינג דער פסח אָן קומען מיר אַלין חלילה ניט דאַרפין צו איין מתנת בשר ודם:

מולדות לחודש אדר.

תרפח) דער מולד איז דינסטאג פאר טאג 55 מינוט מיט 6 חלקים אויף 2. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

מולדות לחודש ניסן.

תרפד) דער מולד איז פרייטאג נאָך מיטאָג 40 מינוט מיט 12 חלקים אויף 3. ראש חודש איז שבת.

תרפה) דער מולד איז די נאַכט צו מיטוואָך 29 מינוט מיט 6 חלקים אויף 12. ראש חודש איז דאָנערשטאָג.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וָוען מִיר טוּעֶן אַצוּנְד בֶּענְטְשֶׁין דֶעם חוֹדֶשׁ נִיסָן
וָוס אִין אִים הַאלְטִין מִיר דֶעם יוֹם טוֹב וָוס עֶר וֶוערְט אָן
גְרוּפֶן פֶּסַח דָס אִיז טַייטְשׁ אִיבֶּר הִיפִּין צוּ אֵיין גֶדֶעכֶענִישׁ דָס גָאט
הָט אִיבֶּר גְהִיפְּט דִי שְׁטוּב פוּן אַיין יוּדִין וָוען עֶר אִיז אִיבֶּר גְפָארֶן
אִין לַאנְד מִצְרַיִם צוּ טֵייטִין זֵייעֶרִי בְּכוֹרִים אוּנ דוּרְךָ דֶעם וָוס זֵיי
הָאבִּין זֵייעֶרִי בֵּיי שְׁטִידְלִין פוּן דִי טִירִין מִיט דֶעם בְּלוּט פוּן דֶעם
קָרְבַּן פֶּסַח גְשְׁמִירְט הָט דֶר מַשְׁחִית קֵיין שְׁלִיטָה נִיט גְהַאט אַרַיין
צוּ גֵיין אִין קֵיין שְׁטוּב פוּן אַ יוּדִין אַזוֹי זָאלְסְטוּ אָן שְׁרַייעֶן אִין אַלֶע
מַשְׁחִיתִים דָס זֵיי זָאלִין נִיט קוּמִין אוֹף דֶר טִיר פוּן אוּנְזֶרֶע הַייזֶער
בַּייז צוּ טָאן אוּנְז אוּנ אוּנְזֶרֵי מַאנִין אוּנ אוּנְזֶרֵי קִינְדֶער אוּנ קִינְדֶס
קִינְדֶר אוּנ גָאר אוּנְזֶער הוֹיז גְזִינְד אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בַּאשִׁירְמִין פוּן
אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אוּם לֵייזִין הַיינְטִיגִין חוֹדֶשׁ אַזוֹ וִויא
דוּ הָאסְט אוּנְז צוּ גְזָאגְט הֵן גָאַלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּרֵאשִׁית דָאס
אִיז טַייטְשׁ נוּ אִיךְ וֶועל אַייךְ אוּם לֵייזִין דָס הִינְטֶערְשְׁטֶע מָאל
אַזוֹ וִוי דָס עֶרְשְׁטֶע מָאל בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

וָוען מֶען בֶּענְטְשְׁט רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אִייר זָאל מֶען זָאגֶען דיא תְּחִנָּה:

אַב הָרַחֲמִים הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. דֶר בַּארְמִיגֶר פָאטֶער דֶר דָאי
דֶער וֶוילְט אִין זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוען מִיר קוּמִין אַצוּנְד
צוּא בֶּענְטְשִׁין דֶעם חוֹדֶשׁ אִייָר דָאס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ הָאבֶּן
מִיר אָן גְהוֹבִּין צוּ זַיין אֵיין גְלִיבְּטֶע פָאלְק פַאר דִיר אוּנ דוּ הָאסְט
אוּנְז דֶעם לִיבִּין הֵיילִיגֶן שַׁבָּת גְגֶעבִּין אַזוֹ זָאלְסְטוּ גְדֶענְקִין דֶעם
זְכוּת פוּן אוּנְזֶר הֵיילִיגִין שַׁבָּת אוּנ אִין דֶעם זְכוּת וָואס דוּ הָאסְט

מולדות לחודש ניסן.

תרפו) דער מולד איז זונטאָג פריה 18 מינוט אויף 9. ראש חודש איז דינסטאָג.

תרפז) דער מולד איז שבת פריה 50 מינוט מיט 13 חלקים אויף 6. ראש חודש איז זונטאָג.

תרפח) דער מולד איז מיטוואָך מיטאָג 39 מינוט מיט 7 חלקים אויף 3. ראש חודש איז דאָנערשטאָג.

אונז ווייבער געגעבין די מצוה פון ליכט בענטשין זאל דר הייכט ווערין אונזר מזל אונ זאלסט אונז באשירמין פון אלע שלאפקייטן וואס עס איז גוואנט צו קומין אין דעם חודש אזו ווי דר נאמין פון דעם חודש ווייזט אני יי רופאך דאס איז טייטש איך גאט וועל דיך היילען:

רבונו של עולם מיר קומין אצונד בענטשין דעם חודש אייר דם אין דר צייט ווען דו האסט דיא ישראל פון מצרים ארוס גצוגין האסטו זיי אין דעם חודש אייר גטאן רעגענין דעם מן פון דעם הימיל אין דעם זכות פון משה רבינו ע״ה אונ איין ברונין מיט וואסער דר דא איז באשאפן גווארן אין ששת ימי בראשית פרייטיג פר נאכט איז ער נאך גגאנגין די יודין אין דר מדבר פון דעם חודש אייר אן אין דעם זכות פון מרים הנביאה עליה השלום. אצונד גדענק אונז ליבר גאט איר זכות וואס זיא האט פר דיר שירה גזאגט מיט דיא ווייבער ווען דיא יודין זענין אוף דעם ים גגאנגין אזו ווי אין פסוק שטייט ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות. ותען להם מרים שירו ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. דם איז טייטש אונ מרים הנביאה די שוועסטר פון אהרן הט גנומין דעם פוק אין איר האנט זענין ארוס גגאנגין אלע ווייבר נאך איר מיט פוקן אונ כלי זמר הט מרים צו זיי גשריגין זינגט צוא גאט דען ער הט גיטאן גרוסין. דעם פערד מיט זיין רייטער הט ער גווארפין אין ים. אונ אזו זאלין מיר זוכה זיין צו זאגן שירה מיט אלע נשים צדקניות ווען משיח וועט קומין אונז אויס לייזין במהרה בימינו אמן:

מולדות לחודש אייר.

תרפד) דער מולד איז זונטאג פארטאג 24 מינוט מיט 13 חלקים אויף 4. ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

תרפה) דער מולד איז דאנערשטאג ביי טאג 13 מינוט מיט 7 חלקים אויף 1. ראש חודש איז פרייטאג אין שבת.

הִתְעוֹרְרִי נָא דֶער וֶועק זיך מִרְיָם הַנְבִיאָה שְׁטֵייא אוֹיף פוּן דַיין שְׁלָאף אוּנ שְׁטֶעל דִיך פַאר דֶעם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְלָכִים הַקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוּנ בֶּעט פוּן אִים דָאס עֶס זָאל אוֹיף אוּנְז גִּבֶּענְטְשְׁט וֶוערִין דֶר חוֹדֶשׁ אִיָיר וָוס מִיר טוּעֶן אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין אַז מִיר זָאלִין הָאבִּין גִינוּג אוּנְזֶר עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶן אַזוֹ ווִי השי״ת הָט גִשְׁפַּייזְט דִיא יוּדִין אִין דֶעם זְכוּת פוּן דַיין בְּרוּדֶר משֶׁה אוּנ דֶעם בְּרוּנִין וַואסֶר אִין דַיין זְכוּת וֶוענִין. אוּנ מִיר זָאלִין חָלִילָה נִיט פַּר אָרֶעמְט וֶוערִין אוּנ מִיר זָאלִין גְרֵייניגְט וֶוערִין פוּן גָאר אוּנְזֶרֶע זִינְד אַזוֹ ווִי דִי יוּדִין זֶענִין גְרֵייניגְט גְוָוארִין אִין דֶעם חוֹדֶשׁ וֶוען זֵיי זֶענִין אִין דֶר מִדְבָּר גְגַאנְגִין צוּ מְקַבֵּל זַיין דִי תּוֹרָה. הוֹשִׁיעָה יְיָ אֶת עַמֶךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ הֶעלְף גָאט דַיין פָאלְק אוּנ בֶּענְטְשׁ דַיין עַרְב אוּנ דֶר הֵייבּ זֵיי דָם מַזָל אוּנ דֶער בַּארֶעם זִיךְ אוֹיף זֵייא כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים אַזוֹ ווִי אַפָאטֶער טוּט זִיךְ דֶער בַּארֶעמִין אוֹיף זַיינֶע קִינְדֶער אוּנ בֶּענְטְשְׁט דֶעם חוֹדֶשׁ אִיָיר צוּם לֶעבִּין אוּנ גְזוּנְד אוּנ בְּרָכָה גָאר אָן שִׁיעוּר אָמֵן:

וֶוען מֶען בֶּענְטְשְׁט ראש חוֹדֶשׁ סִיוָן אַזוֹ זָאגְט מֶען דָאס:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ בִּיסְט אַנְפְּלֶעקְט גְוָוארִין צוּא דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי אוּנ הָאסְט זֵיי דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה גְגֶעבִּין זֶעקְס טֶעג אִין דֶעם חוֹדֶשׁ סִיוָן וָואס מִיר קוּמִין אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין. דְרוּם לִיבֶּער גָאט

מולדות לחודש איר

תרפו) דער מולד איז מאָנטאָג אָבענד 2 מינוט מיט 1 חלק אויף 10. ראש חודש איז מיטוואָך און דאָנערשטאָג.

תרפז) דער מולד איז זונטאָג פאַר נאַכט 34 מינוט מיט 14 חלקים אויף 7. ראש חודש איז מאָנטאָג און דינסטאָג.

תרפח) דער מולד איז פרייטאָג פאַר טאָג 23 מינוט מיט 8 חלקים אויף 4. ראש חודש איז פרייטאָג און שבת.

גדענק אונז דעם זכות וואס מיר האבין דיין ליבע הייליגע תורה מקבל געוועזן אונ מיר זענין געווארין צו דיר איין געליבט פאלק אבער ווען דו ביסט צו ישמעאל מיט עשו געגאנגין האבין זיי דיא תורה ניט געוואלט נעמין נאר דיין ליב פאלק ישראל דרום גדענק אונז דעם זכות אונ בענטש אויף אונז דעם חודש סיון וואס מיר טוען אצונד בענטשין אונ דר לייכט די אויגין פון אונזערע קינדער צו דער תורה זיי זאלין האלטין דיינע מצות אונ דר בארעם דיך איבער אונז דען מיר זענין אצונד געגליכין צו איין אשה דאס איר מאן איז אין ווייטין וועג געגאנגין אונ הט זיא געלאזט אין ארעמקייט אונ מינערקייט אונ זיא טוט האפין אלע טאג דס איר מאן וועט קומען אונ איר מזל וועט דער הויבין ווערין אזו אויך מיר דיין פאלק ישראל האטשע דוא האסט זיך דער ווייטערט פון אונז אונ מיר זענין אצונד ווי איין אלמנה חיה אבער מיר האפין צו דיר ליבער גאט דס דו וועסט דיך אום קערין צו אונז אונ דו וועסט ווידער ריידין מיט אונז פה אל פה אזו ווי דו האסט מיט אונז געטאן ריידין אויף דעם בארג סיני אונ וועסט מיט אונז פיל נסים טאן אונ דו וועסט בויען דיין קרון שטאט ירושלים גיך אונ באלד אמן:

תורה תורה גייא אויף אונ זייא אגוטי מליצה פאר דייני קינדער ישראל אונ גידענק פר דעם רבון העולמים ווי פיל בלוט עס איז פון זיי יענע צייטין פאר גאסין געווארין פון דייניט וועגין אונ ווי פיל צדיקים זענין אויף קידוש השם אום גקומין אונ וויא פיל בלוט פון קליינע קינדער וואס מען הט זיי אויף דער מוטערס בריסט גטייט ווס עס איז גאר ניט צו דר ציילין דיא שלעק אונ ווייטאגין וואס מיר האבין אין יענע צייטין געהאט אונ דס איז אלץ געוועזן ווייל זיי האבין ניט געוואלט פר שוועכין דעם ברית פון דר

מולדות לחודש סיון.

תרפד) דער מולד איז מאָנטאָג פארנאכט 8 מינוט מיט 14 חלקים אויף 5. ראש חודש איז דינסטאָג.

תרפה) דער מולד איז שבת פאר טאָג 57 מינוט מיט 8 חלקים אויף 1. ראש חודש איז זונטאָג.

תרפו) דער מולד איז מיטוואָך פריה 46 מינוט מיט 2 חלקים אויף 10, ראש חודש איז פרייטאָג,

תּוֹרָה אוּנ פַר שְׁטֶערִין אִירֶע גֶזֶעץ דְרוּם גְהֶערְסְטוּ צוּא דֶר מַאגִין דֶעם זְכוּת פַר דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד דָס עֶס זָאל גְגְלִיכִין זַיין דָם בְּלוּט גְלַייךְ אַז דָם בְּלוּט פוּן דִי קָרְבָּנוֹת וָואס מֶען פְלֶעגְט שְׁפְּרֶענְגִין אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן טוּא פוּן וֶועגִין דִי קְלֵיינֶע קִינְדֶר וָוס לֶערְנִין אִין זֵייעֶר חֶדֶר דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אוּנ בֶּענְטְשׁ אוּף אוּנְז דֶעם חוֹדֶשׁ סִיוָן וָוס מִיר טוּעֶן אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין גוּטִי קִינְדֶר צוּ הָאבִּין אוּנ מִיר זָאלִין זֵיי קֶענֶען מְגַדֵל זַיין צוּא דַיין לִיבֶּער תּוֹרָה אוּנ צוּא מַעֲשִׂים טוֹבִים וְנֹאמַר אָמֵן:

וֶוען מֶען בֶּענְטְשְׁט ראש חודש תַּמּוּז אִזוּ זָאל מֶען דָאס זָאגֶען:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים הֶער פוּן אַלֶע וֶועלְטִין אוּנ הַאר אִיבֶּר אַלֶע הַארִין מִיר קוּמֶן פַר דִיר אַצוּנְד דֶעם חוֹדֶשׁ תַּמּוּז בֶּענְטְשִׁין דָס אִין דֶעם אַנְדֶערִין טָאג רֹאשׁ חוֹדֶשׁ הָט אוּנְזֶר מוּטֶער רָחֵל אִיר טַייעֶרִין זוּהְן יוֹסֵף הַצַדִיק גְהַאט. עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט דָס עֶס זָאל דֶר וֶועקְט וֶוערִין אוּף אוּנְז דֶר זְכוּת פוּן אוּנְזֶר מוּטֶער רָחֵל אַזוּ וִוי דוּ הָאסְט גְהֶערְט אִיר גְבֶּעט וֶוען זִיא הָאט גְרוֹס צַעַר גְהַאט דָס זִיא הָט קֵיין קִינְדֶר נִיט גְהַאט אוּנ הָאסְט אִיר אַטַייעֶרִין זוּהְן יוֹסֵף גְגֶעבִּין אַזוּ זָאלְסְטוּ הֶערִין דָם גְבֶּעט פוּן דִי אַלֶע וָוס הָאבִּין קֵיין קִינְדֶר נִיט דָס זֵיי זָאלִין נִפְקָד וֶוערִין צוּ הָאבִּין גוּטֶע קִינְדֶר אַזוּ וִוי יוֹסֵף הַצַדִיק. אוּנ אוּנְזֶערִי קִינְדֶר זָאלִין חָלִילָה נִיט צוּ גְנוּמִין וֶוערִין פוּן אוּנְז אוּנ מִיר זָאלִין פוּן זֵיי גְרוֹס גְדוּלָה זֶעהְן אַזוּ וִוי אוּנְזֶער פָאטֶר יַעֲקֹב הָאט גְזֶעהְן

מולדות לחודש סיון.

תרפז) דער מולד איז דינסטאָג פריה 18 מינוט מיט 15 חלקים אויף 8, ראש חודש איז מיטוואָך.

תרפח) דער מולד איז שבת פאַרנאַכט 7 מינוט מיט 9 חלקים אויף 5, ראש חודש איז זונטאָג.

מולדות לחודש תמוז.

תרפז) דער מולד איז מיטוואָך פריה 52 מינוט מיט 15 חלקים אויף 5, ראש חודש איז מיטוואָך און דאָנערשטאָג.

גְרוֹים גְדוּלָּה פוּן זַיין זוּהְן יוֹסֵף הַצַּדִּיק אוּנ עֶס זָאל נִיט פַּאר שְׁטֶערְט וֶוערִין זַייעֶר גְדוּלָּה בִּיז אֵייבִּיג:

יוֹסֵף וַוייל דוּ ווייסְט וואל דֶעם בִּיטֶערִין טַעַם פוּן נָע וָנָד אִין גָלוּת וֶוען דוּ בִּיסְט קֵיין מִצְרַיִם פַּר קוֹיפְט גִיוָוארִין אוּנ הָאסְט דָארְטִין פִּיל צָרוֹת אוּנ לֵייד גִילִיטִין דְרוּם גִיהֶערְסְטוּ אוֹיף צוּ שְׁטֵיין אוּנ בֶּעטִין פַאר השי"ת דָס עֶר זָאל אוֹיף אוּנְז בֶּענְטְשִׁין דֶעם חוֹדֶשׁ תַּמּוּז וָוס מִיר קוֹמִין אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין דָאס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז אוּנְז פִּיל שְׁלֶעקְ גִישֶׁעהְן. אֵיינְס דָס דִי לוּחוֹת זֶענִין צוּ בְּרָאכִין גִיוָוארִין. דָס אַנְדֶערֶע דָס אִין דֶעם עֶרְשְׁטִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז דֶער קָרְבָּן תָּמִיד בָּטֵל גִיוָוארִין. דָס דְרִיטֶע אִיז דִי מוֹיעֶרִין פוּן אוּנְזֶר שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זֶענִין צוּ שְׁפָּאלְטִין גִיוָוארִין. דָס פֶערְדֶע דָס אַפּוֹסְטְמוֹס הָרָשָׁע הָט דִי תּוֹרָה פַּר בְּרֶענְט. דָס פִינְפְטֶע אִיז דָאס עֶס אִיז גִישְׁטֶעלְט גִיוָוארִין אַצֶלֶם אִין הֵיכָל. אַצוּנְד זָאל השי"ת דַיין זְכוּת גִידֶענְקִין וָוס דוּ בִּיסְט אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אוֹיף דֶער וֶועלְט גִיקוּמִין אוּנ זָאל אוּנְז אוּם קֶערִין אַלֶע הֵיילִיגֶע זַאכִין וָואס זֶענִין צוּ גִינוּמִין גִיוָוארִין פוּן אוּנְז אוּנ זָאל אוּנְז בַּאשִׁירְמֶען דֶעם חוֹדֶשׁ וָוס מִיר טוּעֶן אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין פוּן צָרוֹת אוּנ פוּן כָּל מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וָוס שְׁטוּרְמִין צוּ קוּמִין אוֹיף דֶער וֶועלְט עֶס זָאל נִיט דֶער שְׁלָאגְן צוּ קֵיינֶעם קֵיין דוּנֶער אוּנ קֵיין בְּלִיץ אוּנ קֵיין הָאגִיל. דִי תְבוּאָה פוּן דִי פֶעלְדֶער זָאל חָלִילָה נִיט פַּר בְּרֶענְט וֶוערִין פוּן הִיץ אוּנ עֶס זָאל צוּ אִיר נִיט גִישֶׁעהְן קֵיין שׁוּם הֵיישֶׁערִיק אוּנ קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְטְקֵייט. מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע. דֶער פִּיל לִיבֶּער גָאט אוּנְזֶערֶע אוֹצְרוֹת מִיט זֶעט פוּן דַיין גִיבֶּענְטְשְׁטֶער הַאנְט דָס עֶס זָאל חָלִילָה נִיט זַיין קֵיין הוּנְגֶר אוּנ קֵיין יַקְרוּת. דִי עֶרְד זָאל גֶעבִּין אִיר פְרוּכְט אוּנ דִי בּוֹימֶער זַייעֶרֶע פֵּירוֹת אוּנ עֶס זָאל

מולדות לחודש תמוז.

תרפה) דער מולד איז זונטאג מיטאָג 41 מינוט מיט 9 חלקים אויף 2. ראש חודש איז מאָנטאָג און דינסטאָג.

תרפו) דער מולד איז דאָנערשטאָג אָבענד 30 מינוט מיט 3 חלקים אויף 11. ראש חודש איז שבת און זונטאָג.

תרפז) דער מולד איז מיטוואָך פארנאכט 2 מינוט מיט 16 חלקים אויף 9. ראש חודש איז דאָנערשטאָג און פרייטאָג.

אין אונז מְקוּיָם ווערין דער פָּסוּק וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ. דָאס איז טייטש אונ איך וועל געבין אייער רעגין אין זייער צייט אונ די ערד וועט געבין איר פרוכט אונ דער בוים פון פעלד וועט געבין זיינע פֵּירוֹת אָמֵן וְאָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן

ווען מען בענטשט ראש חודש אב אזוי זאגט מען דיא תְּחִנָּה:

אַב הָרַחֲמִים דֶר בַּארְמִיגֶר פָאטֶר ווען מיר קומין אצונד פַר דִיר דֶעם חוֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב בֶּענְטְשִׁין דָם אין דֶעם ראש חודש איז אוּנְזֶר פָאטֶר אַהֲרֹן הַכֹּהֵן גִישְׁטָארְבִּין אַזוֹ זָאל דֶר ווֶעקְט ווערין זַיין גְרוֹיסֶר זְכוּת צוּ בֶּענְטְשִׁין אוּנְז. דֶעם זְכוּת וָואס עֶר פְלֶעגְט פִיל לַייט מַחֲזִיר בִּתְשׁוּבָה זַיין דֶען ווען עֶר הָאט גִיזֶעהְן דָאס אֵיינֶער הָט אֵיין עֲבֵירָה גִיטָאן פְלֶעגְט עֶר אִים לִיבְּשַׁאפְט ווייזִין אוּנ דֶר מֶענְטְשׁ הָט זִיךְ גִיטְרַאכְט ווען אַהֲרֹן זָאל ווִיסִין ווָאס פַר אֵיין חוֹטֵא אִיךְ בִּין ווָאלְט עֶר דָאךְ בְּוַדַאי מִיט מִיר נִיט גִירֶעט דְרוּם פְלֶעגְט דֶר מֶענְטְשׁ תְּשׁוּבָה טָאן אַצוּנְד לִיבֶּער גָאט גִידֶענְק אוּנְז זַיין זְכוּת דָם מִיר זָאלִין זִיךְ אַלֵיין אוּם קִיקִין אוֹיף אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים אוּנ זָאלְטְט אָפּ מֶעקִין אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ עֶס זָאל זַיין שָׁלוֹם אוּנ פְרִיד אִין אוּנְזֶערֶע גִיצֶעלְטִין אִין דֶעם זְכוּת פוּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן דֶר דָא אִיז גִיווָאנְט גִיווֶען צוּ שָׁלוֹם מַאכִין צְווִישִׁין אֵיין מֶענְטְשׁ מִיט זַיין חָבֵר אוּנ צְווִישִׁין אֵיין מַאן מִיט זַיין ווַייבּ. יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵינוּ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ עֶס זָאל זַיין אֵייטִיל פְרִיד אִין אוּנְזֶערֶע מוֹיֶערִין אוּנ שְׁטִילְקֵייט אִין אוּנְזֶערֶע פַּאלַאצִין אָמֵן סֶלָה:

מולדות לחודש תמוז.

תרפח) דער מולד איז מאָנטאָג פריה 51 מינוט מיט 10 חלקים אויף 5. ראש חודש איז מאָנטאָג און דינסטאָג.

מולדות לחודש אב.

תרפד) דער מולד איז דאָנערשטאָג פאַרנאַכט 36 מינוט מיט 16 חלקים אויף 6. ראש חודש איז פרייטאָג.

תרפה) דער מולד איז דינסטאָג פאַרטאָג 25 מינוט מיט 10 חלקים אויף 3. ראש חודש איז מיטוואָך.

הבט נא עמך כולנו לוג נון דם מיר אלע דיין פאלק שטייען אונ בעטין דיך דם דו זאלסט אויף אונז בענטשין דעם חודש מנחם אב וואס מיר בענטשין אצונד אונ זאלסט אונז טרייסטין אזו ווי א פאטר אונ פא״ גיב אונזערע זינד דם איבר זיי זענין מיר פון אונזער לאנד פר טריבין גיווארין אונ פון אונזער ערד דר ווייטערט גיווארין אונ דיין היילינר וואנונג איז אין דעם חודש מנחם אב פר ברענט גיווארין אוי לנו ואוי לנפשנו וויי איז צו אונז אונ וויי איז צו אונזערע לייבער דען עס איז צו גינומין גיווארין די ליכט פון אונזערע אויגן דם איז דר בית המקדש וואס ער פלעגט פאר געבין אויף אונזערע זינד אויך ווען דער בית המקדש איז גישטאנין איז אין דעם חודש גיוועזן אזוי אין יום טוב דם עס איז זיין גלייכין ניט גיוועזן אבער אצונד איז ער צו אונז נאר אייטיל קלאג אונ גיוויין דען מיר מוזן זיך באדענקין די גדולה וואס עס איז פון אונז אוועק גינומין גיווארין. ליבער גאט הער צו דם קול פון ציון פר נעם דם גישריי פון ירושלים וואס זיא טוט מיט אביטער הארץ קלאגן אונ אזו ווי דו האסט זיא מיט פייער פר ברענט אזוי זאלסטו זיא בויען פון פייער אזו ווי אין פסוק שטייט ואני אהיה לה נאום יי׳ חומת אש סביב דם איז טייטש אונ איך וועל זיין צו איר דם זענין די רייד פון גאט אין מויער פון פייער ארום אונ ארום. גילויבט ביסטו דער טרייסטר פון ציון אונ דער בויער פון ירושלים אמן:

ווען מען בענטשט ראש חודש אלול אזוי זאל מען דיא תחנה זאגין:

אריה שאג מי לא יירא. ווען אין לייב שרייט ווער זאל זיך ניט פארכטן. דם ווארט אריה בטייט די אל״ף מאכט אלול די רי״ש מאכט ראש השנה די יו״ד מאכט יום כפור די ה״א מאכט

מולדות לחודש אב.

תרפו) דער מולד איז שבת בייטאג 14 מינוט מיט 4 חלקים אויף 12. ראש חודש איז מאנטאג.

תרפז) דער מולד איז פרייטאג פריה 46 מינוט מיט 17 חלקים אויף 9. ראש חודש איז שבת.

הושענא רבה . דם הייסט ווען עס קומן די דאזיגע טעג וואס זיי
זיינן פארכטיגע טעג ווער גהער זיך ניט פארכטין . רבש"ע אצונד
קומן מיר בענטשין דעם חודש אלול מיט אגרוס פארכט אונ אגרוס
ציטערניש דען עס קומט אן די צייט ווס דו וועסט זיך זעצין אויף
דיין שטול צו משפטין גאר די וועלט דרום טוט אונז אצונד איין
ציטערניש אן חאפין אונ אונזר הארץ צו גייט אין אונז אזו וויא
וואסר אונ איך פעדער מיך דיין דינסט (פלונית בת פלונית) דם איך
בין ערד אונ אש אונ בין גגליכן צו אווארים ניט קיין מענטש
אונ בין גקומין צו ווארפין מיין גבעט פאר דיר רבונו של עולם
צו דר וועקין גרויס דער בארימקייט פון פאר דיין כסא הכבוד
דם דו זאלסט מיך אונ אלע יודין לייט זעליגן אין דעם חודש אלול
ווס איך טוא פר דיר אצונד בענטשין דם דו זאלסט מיר עפענין
טויערין פון תשובה טוערין פון תפלה דם עס זאל פר געבין ווערין
גאר מיינע זינד אונ זאלסט מיך שרייבין אין דעם ספר פון לעבין
דעם ראש השנה ווס וועט זיין אונ גיב מיר פון דיין גוטס אונ דיין
ברכה אונ זאלסט באגיטיגן אונ בענטשין אונ באגליקין אלע
מייני וועגין אונ גאר די ווערק פון מייני הענט אונ גיב מיר אגוט
הארץ אונ איך זאל שון מער ניט זינדיגין אונ זאל דיך ניט דער
צערענין אונ עפין מיר טויערן פון פרנסה אונ שפייז אונ זאלסט
אויף מיר גיינן חן אונ חסד אין דיינע אוגן אונ אין די אוגן פון אלע
ווס זעהן מיך דען דו ביסט נאהענט צו אלע ווס רופין דיך אונ
וועסט גיפונן צו די ווס פארשטין דיך . רבונו של עולם איך רוף

מולדות לחודש אב.

תרפה) דער מולד איז דינסטאג פאר נאכט 35 מינוט מיט 11 חלקים אויף 6. ראש חודש איז מיטוואך.

מולדות לחודש אלול.

תרפד) דער מולד איז שבת פריה 20 מינוט מיט 17 חלקים אויף 7. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

תרפה) דער מולד איז מיטוואך פארנאכט 9 מינוט מיט 11 חלקים אויף 4. ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאג.

דיך באמת אייל אונ ענטפער מיר אז דר הודש אלול וואס איך טוא אצונד בענטשין זאל געבענטשט ווערין פון דיין פולער ברכה אמן:

על רחמיך הרבים אבטח אויף דיין פיל דר בארעמקייט טו איך מיך פר זיכערין ועל חסדיך אשען אונ אויף דיין גנאד ליבר גאט טו איך מיך אן לעהנן אונ איך קום צו בענטשין דעם הודש אלול דען איך וויים ווען דו וועסט חלילה אויף מייני בייזע מעשים קוקין אזו בטייט דר הודש אלול אוי לי ואוי לנפשי ווי איז צו מיר אונ ווי איז צו מיין לייב אבר ווען איך וועל מיר צום הארצן נעמן אונ וועל חרטה האבין באמת אויף מיינע זינד אזו וועסטו ליבער גאט זיך קערן צו דר בארעמן זיך אויף מיר אונ דר נאמן פון דעם הודש אלול וועט ווייזן אני לדודי ודודי לי איך קער מיך צו מיין פריינד דס איז השי"ת אונ מיין פריינד וועט זיך קערין צו מיר צו פר נעמן מיין געבעט אונ מוחל זיין גאר מייני עבירות דרום ליבר גאט השקיפה ממעון קדשך מן השמים לוג פון דיין היילגין וואנונג פון דעם הימל אראפ אונ זעה מיין ביטר הארץ דס איך בין גקומן אצונד פאר דיר. רייניג מיך פון גאר מייני זינד. אריין הארץ באשאף מיר גאט אונ איין רעכט גמיט באניי אין מיר דס איך זאל אפ קערין פון דעם בייזין וועג אונ זאל שון מער קיין עבירות ניט טאן אונ זאל האלטין דיין היילגע תורה אונ מצות כל ימי חיי

אמן ואמן:

כמשפטיך יראתי על כן אקדמך בתחנונים. רבונו של עולם איך טו מיך זייער פארכטין פון דיין משפט אין דעם יום הדין וואס עס קומט אן דרום טוא איך מיך פעדערן מיט געבעט אלמעכטיגר גאט דר בארעם דיך אויף מיר גים ניט אום דיין צארן אויף מיר אונ קער דיין הארץ אונ דיינע אויערין צו פר נעמן מיין

מולדות לחודש אלול.

תרפו) דער מולד איז די נאכט צו מאנטאג 58 מינוט מיט 5 חלקים אויף 12. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפז) דער מולד איז מוצאי שבת קודש 31 מינוט אויף 10. ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

תשובה ותפלה אונ בענטש דעם חודש אלול דס עס זאל זיך וועקט ווערן אונזר הארץ צו גוטס טאן עס זאל ווייזן דר נאמן אלול אשרי לך ואשרי לנשמתך וואל איז צוא דיין לייב אונ וואל איז צו דיין נשמה אונ מיר זאלין זוכה זיין צו גישריבין אונ גחתמת ווערין צו איין ניי גבענטשט יאר צום לעבן אונ גזונד אונ פרנסה בכבוד.
ברוך שומע קול תפלת עמך ישראל ברחמים גלויבט ביסטו גאט דס דו הערסט די גבעט פון דיין פאלק ישראל מיט דר בארימקייט הער צו אוך מיין גיבעט איך (פלונית בת פלונית) אונ די גיבעט פון מיין מאן אונ מיינע קינדר צו דר בארעמן זיך אוף אונז אונ אוף כל ישראל אמן ואמן כן יהי רצון:

אנייע תחנה פון ראש חודש בענטשען

אז מען בענטשט ראש חודש זאגט מען דאס:

הבט לוג פון דעם הימיל אז דיין עדה הקדושה שטייען אונ בעטין אונ טוען תפלה זייערי הערצער זענין צוא בראכין זייא שטורמין אונ אוך ברומין. זיי שווייגין ניט דרום הער איר גבעט. דיין חסד איז דאך גרוס ווען שון אונזרי זינד האבין אונז באדעקט אזו פר שפרייט אונ שטארק דיין דר בארימקייט דס דו האסט אוף ציון אונ מאך מיט לוטערקייט דעם מדת הדין לוטער מיט די שלש עשרה מדות אונ מאך לייכטין איר גרוסע ליכט אונ עס זאל אן גנומין ווערין אונזער תפלה מיט די תפלות פון אונזערי אבות די וואס טוען תפלה אלע ערב ראש חודש עס זאל זיין איין קרון צום מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

עורו דער וועקט אייך אבות פון דיא קברים אונ גייט צום כסא רחמים צו בעטין אוף די איבעריגע שאף. קום שטייא אוף אברהם בעט פר אונזער פאטר ווס לעבט אייביג ער זאל גדענקן דעם ברית בין הבתרים אז דייגע קינדר זאלן זיין אזו ווי שטערן

מולדות לחודש אלול

תרפח) **דער מולד איז דאנערשטאג פריה 19 מינוט מיט 12 חלקים אויף 7, ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאג,**

אין הימיל אונ ווען זיי האבען גזינדיגט אונ גמיסטייט אונ זיי זענין שולדיג שריפה אזו גדענק וואס איך האב מיך מוסר נפש גווען אונ האב מיך גילאזט ווארפין אין קאלך אובין אום וועגין דיין היילינין נאמין אונ האב מקדש השם גווען אונ לאז דאס מגין זיין פר מיינע קינדר . קום אונ שטייא אויף יצחק וואס דוא ביסט גבונדין גווארין אויף דעם מזבח אונ בעט פר גאט זעין דיך אויף דעם כסא רחמים אונ גדענק ווס איך האב גהאט אויף דעם מזבח לאז עס זיין איין פר געבונג אויף מיינע קינדר ווס זענין שולדיג הרג . קום אונ שטייא אויף אונזער פאטער יעקב אונ בעט פאר דעם גאט דס ער דר הערט דס גבעט פון אלע מענטשין אונ בעט אויף דיינע שאף גדענק אז איך האב מיך מוסר נפש גווען פון זייערט וועגן אונ היינט זאלסטו זיי ניט פר לאזין אוב זיי האבין גזינדיגט אונ זענין חייב גלות אזו גדענק ליבער גאט אז איך בין גגאנגין פון מיין פאטערס הויז אונ עס הט מיך גברענט ביי טאג די היץ אונ ביי נאכט די קעלט . קום אונ שטיי אויף משה רבינו אונ בעט פאר גאט אויף דיא קינדער ישראל אונ איך בעט דיך ווארהאפטיגר נביא דו ביסט גווען ווי איין פאטער צו די קינדר ישראל אונ אויך אין דער מדבר אז זייא האבין גזינדיגט האסטו גמאכט ווידר קערין דעם גרים צארן פון גאט זיי זאלין ניט פאר דארבין ווערין דרום שטיי אויף אונ בעט פר גאט ער זאל ניט פר דארבין דיין פאלק ווס דו ביסט גווען זייער שליח אום צוא ציהן זיי פון מצרים אין זייער לאנד אריין ווס גאט הט צו זיי גשווארן דרום גדענק ליבער גאט דאס איך בין פאר זיי גלאפין אין דער מדבר כדי עס זאל זיי ניט קענין קיינר קיין בייז טאן . דו ליבר גאט פון דעם הימיל טוא גדענקין אין דיין וויין שטאק דס דוא האסט גפלאנצט מיט דיינער האנט . קום אונ שטייא אויף מלך המשיח אונ זעה די עדה פון גאט דר וועק דיין משפט פר דיין פאטער ווס הט דיך באשאפין . אונ דו גאט ביז ווי לאנג וועסטו זיי פר לאזין איך זאל זייערי זינד אפ קומין אונ עס זאל אויך פר געבין אויף די ישראל איך בעט דיך גאט גידענק צו מיר חסד פון דיינע קנעכט וועגין אונ זאלסט ווידר קערין דם עלינטקייט פון

מיר אונ זאלסט אונז שטארקין מיט דיין נאמין דוא זאלסט דער זייבין דיין הערשאפט אונ עס זאל אנטפלעקט ווערין צוא דיין הייליג פאלק ישראל צו באשירמין זיי פאר דעם שלעכטין. אונ גאט זאל זיין צו אקיניג איבער דר גאנצער וועלט. ווס איז דען דם לעבין נאר פון דעם מענטשין אבער דער טוט איז אלין נאר אין דיינער מאכט אונ דו ביזט ממית ומחיה דו מאכסט לעבעדיג אונ טוט אונ קיין אנדער גאט איז ניט פר האנדין ניט אוף דער וועלט אונ ניט אוף יענער וועלט. ניט פר דיר אונ ניט נאך דיר. דו ליבער גאט דו דר נידערסט דעם מענטשין אז ער גייט ניט אין דעם רעכטין וועג אונ דו דר הייבסט דעם מענטשין אז ער גייט יוא אין רעכטין וועג אונ דוא שטראפסט אונ דוא הייליסט אונ מיין בטחון איז נאר אוף דיר וואס דו פירסט דיך אנטקעגין דעם מענטשין מיט י"ג מדות ווס זיי ווערן גרופן שלש עשרה מדות:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה ותתן לנו אונ דוא זאלסט אונז געבין חיים ארוכים אז דם לעבין זאל זיין איין לעבין אוף עולם הבא חיים של טובה חיים של ברכה מיר זאלין פון גאט געשפייזט ווערין חיים של פרנסה טובה אונ מיט נחת אונ ניט מיט צער. בגדים לפי כבודי. חיים של חלוץ עצמות אונזערי ביינער זאלין געשטארקט ווערין. חיים שיש בהם יראת שמים אונ אונזרי קינדער זאלין גלייבין אין גאט ב"ה זיי זאלין גיין אין גאטס וועג זיי זאלין באגליקין זייער וועג אונ שטעג חיים שאין בהם בושה וכלמה מיר זאלין ניט פר שעמט ווערין בעולם הזה אונ ניט בעולם הבא פר דעם בית דין של מעלה. זאלסט אונז געבין חיים של עושר וכבוד מיר זאלין אונזרי קינדער מגדל זיין לתורה ולחופה ולמעשים טובים וויא דוד המלך עליו השלום הט געבעטין רבש"ע לאס איך

שטארבין וויא איין מלכות אונ ניט וויא איין אביון. זאלסט אונז
געבין חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים מיינע קינדער
זאלין גלויבין אין גאט ווי די קינדר פון יעקב אבינו עליו השלום
ווארום אז יעקב אבינו עליו השלום הט גזאלט שטארבין הט ער
גוואלט מגלה זיין דעם קץ פון דר גאולה הט זיך די נבואה פון
אים אפ גטאן הט ער זיך זייער דר שראקין אונ הט גזאגט צו זיי
אפשר חלילה איז איין פסול אין מיין בעט האבין זיי גיענטפערט
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד דאס איז טייטש הער צו אונזער
פאטער ישראל דר גאט וואס איז דיין גאט דר איז אונזער גאט
אוך. גאט ב"ה איז איינער. פר ווס האבין זיי אים גרופין ישראל
ער הט דאך געהייסין יעקב נאר אז ער איז נאך גגאנגין נאך וועלט
זאכין הט ער געהייסין יעקב אונ אז ער איז נאך גגאנגין נאך תורה
ומעשים טובים האט ער געהייסין ישראל. ליבער גאט גיב אונז
חיים שימלא משאלות לבנו לטובה אמן:

רבש"ע איך טוא תפלה צוא דיר וויא אסתר המלכה הט תפלה
גטאן. הער פון דער גאנצער וועלט הער שון צוא מיין
געשריי ענטפער מיר דר פריי אונז שון דם מיר זאלין אום גלייזט
ווערין. איך האף צו גאט ב"ה אז ער וועט אן נעמין מיין גרוסע
בקשה ווי ער נעמט אן אלע בקשות פון אלע שווערע גמיטין מיט
צו בראכענע הערצער דם גאט ב"ה זאל שון אן נעמין מיין געבעט
מיט מיינעם צו בראכענים הארצין וואס איך האב גרוס מיא פון
מיינע קינדער. דם יאר זאל אונז בייא שטיין דר זכות פון אברהם
יצחק ויעקב. אונזרי קליינע קינדר וואס זענין גישטארבין יונגר
הייד פר זייער צייט זאלין זיי פר אונז בעטין אונ אוך די ריינע
אונ הייליגע דר בארמיגע מלאכים זאלין פר אונז בעטין ביום הדין
ווען דוא וועסט אונז משפטין זאלסטו אונז משפטין מיט רחמנות
אונ ניט מיט רוגז אונ מיין געבעט זאל ניט לעהר ווידער קערין.
השם אלהי צבאות דוא פרובסט אלע קאמערין אונ גדאנקין פון
אלע הערצער. איר הימיל עפינט אייערי פענצטער לאזין די דער
בארמיגע מלאכים ברענגין מיין תפלה פר השם יתברך. דר דר
בארמיגר מלאך וועט גוזים פאר מיר גיין. ער וועט מיר ברענגין

חן וחסד פון פר השם יתברך. דר חן פון יוסף הצדיק אונ דר חן פון אסתר המלכה זאל מיר גגעבין ווערין אונ דעם מענטשין וואס ער הט זיין בטחון אוף השם יתברך דען ער פר לאזט ניט קיינים
דר וואס פאר זיכערט זיך אין אים אמן סלה:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצער וועלט וואס דו האסט דיא וועלט באשאפין מיט דיא זעלביגע הענט זאלסטו פאר שפרייטין אוף אונז אונ זאלסט אונז העלפין. דער גאט וואס האט מציל גוועזן צו אברהם אבינו פון דעם קאלך אובין דר גאט ברוך הוא זאל אונז ניט שיקין קיין שום בייז אונ אין דיא קינדר פאר אונזרי אוגין. דר גאט וואס הט מציל גוועזן צו יצחק פון דר עקידה דר גאט ברוך הוא זאל בענטשין אונזרי קינדר מיט זיינע ביידע באווילינטע הענט. דר גאט וואס הט מציל גוועזן צו יעקב פון עשו אונ פון לבן דר גאט ברוך הוא זאל געבין מיר זאלין זוכה זיין צו בענטשין אונזרי קינדר צו דר חופה מיט אונזרי הענט. דס דר טויער וואס די שכינה איז דורך אים גגאנגין אין גלות לעתיד לבא וועט זיא ווידר קערין דורך דס טויער אבער אז מען וועט שטיין אוף דעם בארג וועט מען זעהן דורך דעם טויער ווידער אהיים קומין דען דר הר הזיתים איז קעגין דעם טויער גלייך ווי אין פסוק שטייט ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון דרך אותו השער דס איז טייטש זיא וועלין שטיין זיינע פיס דעם זעלביגין טאג אוף דעם אייל בוים בארג אוך וועלין זיי זעהן מיט זייערי אוגין ווי גאט ברוך הוא וועט ווידר קערין נאך ציון זיא וועט ווידר גבויט ווערין אונ ירושלים וועט גטרייסט ווערין משיח וועט קומין גיך אונ באלד די מתים וועלין
לעבעדיג ווערין במהרה בימינו אמן סלה:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית. אוף מיר (פלונית ב"פ) איז די שולד צו לובין דיין הייליגין נאמן ביראה מיט פארכט צוא גניסן דיין בארימהארציקייט איך בין שון פול מיט עבירות בעונותינו הרבים. ובעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית דוא בישט דאך בארימהארציג אונ האסט אונז גלערינט דעם וועג פון תשובה אזו קום איך פב"פ פר דיין נאמין

לְהִתְפַּלֵּל עַל נַפְשִׁי וְעַל בָּנַי וְעַל עַמִּי צוּ בֶּעטִין אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף מַיין מַאן אוּנ אוֹיף מַיינֶע קִינְדֶער בִּכְרִיעָה וּבְהִשְׁתַּחֲוָיָה אוּנ פַאל אַצוּנְד אוֹיף מַיין פָּנִים בְּיִרְאָה וּבְמוֹרָא צוּא בֶּעטִין דַיין הֵיילִיגִין נָאמִין. אִיךְ קוּם צוּ לוֹבִּין אוּנ צוּ דַאנְקִין דֶעם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹיף דֶעם חֶסֶד וָואס דוּ הָאסְט גִּטָאן מִיט מִיר אוּנ מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער פוּן דֶר יוּגִינְט אָן בִּיז הַיינְט. אֵל מָלֵא רַחֲמִים לָאז מִיךְ וַוייטֶער דַיין גְנָאד נִיט פַר לָאזֶן לָאז אַצוּנְד זַיין אַיין עֵת רָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ זָאלְסְט אוּנְזֶערִי עֲבֵירוֹת מוֹחֵל זַיין וִוי דוּ הָאסְט פַאר זִיכֶערְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִין דֶר הֵיילִיגֶע צַייט סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ. דוּ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶערִי עֲבֵירוֹת וָוס מִיר זֶענִין מִתְוַדֶּה. זַיי מְקַבֵּל אוּנְזֶערִי תְּפִלּוֹת כִּתְפִלַּת חַנָּה וָואס זִיא הָאט גְזָאגְט אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי אַיין פְּרוֹי מִיט בַּאטְרִיבְּטִין גְמִיט בִּין אִיךְ. אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ זַייא מִיךְ נִיט דַן מִיט מִשְׁפָּט כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חָי וַוייל קֵיין מֶענְטְשׁ אִיז נִיט רֵיין פוּן עֲבֵירוֹת. וֶוען חַס וְשָׁלוֹם דֶער מְקַטְרֵג וֶועט מְקַטְרֵג זַיין לָאזֶן מִיר גִינִיסֶן דַיין מִדָּה פוּן חֶסֶד זָאל זִיא קוּמֶן פַר דַיין כִּסֵּא שֶׁל רַחֲמִים זָאלְסְט דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּער אוּנְז. אוּנְזֶערִי זִינְד זָאלְסְטוּ אָפּ מֶעקִין מִיט דַיין פִיל דֶר בַּארִימְקֵייט אָבֶּער נִיט דוּרְךְ

יִסּוּרִים וָחֳלָאִים רָעִים:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וִויא זָאל אִין מִיר נִיט צוּ בְּרָאבִין וֶוערִין מַיין הַארְץ וֶוען אִיךְ טוּא גִידֶענְקִין אַז דֶם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנִין אוּנ דֶער כֹּהֵן גָּדוֹל הָאט דִי עֲבוֹדָה גִיטָאן אִין קָדְשֵׁי קָדָשִׁים אָבֶער אַצוּנְד בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הָאבֶּן מִיר נִיט קֵיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ קֵיין כֹּהֵן גָּדוֹל אוּנ קֵיין קָרְבָּן עֶס זָאל אוֹיף אוּנְז מְכַפֵּר זַיין הָאבִּין מִיר קֵיין אַנְדֶער מִנְחָה נִיט נַייעֶרְט אוּנְזֶר תְּפִלָּה פַאר נֶעם אוּנ גִיבּ מִיר מִיט מַיין מַאן עֲשִׁירוּת אַז אִיךְ זָאל קֶענִין מְפַרְנֵס זַיין לוֹמְדֵי תוֹרָה אוּנ צְדָקָה גֶעבִּין לַעֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים כְּשֵׁרִים אוּנ נִיט חַס וְשָׁלוֹם אַז אוּנְזֶר עֲשִׁירוּת זָאל זַיין צוּ גַאֲוָה טְרַייבִּין כְּדֵי מִיר זָאלִין נִיט הֶערְשֶׁן אִיבֶּער עֲנִיִּים. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ גָאט ב"ה עֶפִינְסְט דַיין פוּלֶע הַאנְט אוּנ שְׁפַּייזְט דִי גַאנְצֶע וֶועלְט אָב הָרַחֲמָן יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי מַיין גִיבֶּעט זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט פוּן מַיין צוּ

בראכין הארץ פאר דיר גלייך איך וואלט גיבראכט איין קרבן. און ווען ח"ו איך האב עפעס שלעכטין גיטאן בינה הגיגי פרוב מיין צו בראכין הארץ ווס איז באטריבט מיט ויינען און שרייען און לאז איין מליץ טוב אויף גיין און זאל ממליץ זיין פר מיר און פר מיין מאן און פר מיינע קינדר. און ווען איך בין ח"ו ניט ווערט אז איך זאל מתפלל זיין על עצמי ומכל שכן אויף מיין מאן און מיינע קינדר פר זיכר איך מיך אויף דיר דו טוסט חסד לאלפים דיין גינאד גיהער צו פיל טויזינד גיבורט פאר נעם מיין תפלה פון פב"פ לאזין מיינע טרערין ניט לעהר אפ לויפין. דער מדת הדין זאל ווערין גיאיינציגט מיט מדת הרחמים און עס זאל דאס יאר קומען דר גואל צדק און גאט זאל געבין מיר זאלין דר לעבין אז אין אונזערע טעג און אין אונזערע קינדערס טעג זאל דר בית המקדש גיבויט ווערין און דר כהן גדול זאל די עבודה טאן אין בית המקדש און איך (פלונית בת פלונית) מיט אלע נשים צדקניות זאלין מיר דער לעבין דארטין מתפלל זיין בזכות דיא אמהות שרה רבקה רחל ולאה און מיין מוטער לאה זאל אויך בעטין פר מיר און פר כל ישראל במהרה בימינו אמן סלה:

אשה שרה בת סבים מהור"ר מרדכי זצ"ל מק"ק סאטנוב:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה בזכות תפלת רבים. אמן סלה:

מי שעשה נסים לאבותינו. וגאל אותם מעבדות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב.

וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (פלוני) יִהְיֶה בְּיוֹם (פלוני) הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

אנעים זמירות

אַנְעִים איך װעל זינגען איין צירליכע געזאנג און װעל די געזאנגען צו אנאנדער װעבען דען צו דיר הקב"ה טוט מיין לייב שרייען מיט דער תּפלה:

נַפְשִׁי מיין לייב טוט גלוסטין צו זיצין אין דר שיין פון דיין הייליגער שכינה צו װיסין דיינע היימליכע סודות:

מִדֵּי דַבְּרִי װען איך טוא ריידין פון דיין כבוד ברומט מיין הארץ צו דיין פריינדשאפט:

עַל כֵּן דרום אזו װעל איך ריידין פון די גיעהרטע רייד און דיין נאמען װעל איך עהרין מיט איין פריילך געזאנג:

אורח מישור

דינים פון סעודת שבת

א) שבת אין דר פריא איז אויך גלייך צו מאכען קידוש איבער װיין. אז מען מאכט דעם קידוש איבר בראנפין אדר אנדערע משקה איז מען אוך יוצא:

ב) נאר דר כוס זאל האלטען אזו פיל װי עס דארף צו האלטען דם קידוש גלעזעל פון ביי נאכט:

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר מענין שבת

מיר האבין געשריבען ביז אהער פיל דינים פון שבת קודש, װי מענטשען דארפין צו זיין נזהר שבת קודש צו היטען, װייל דער שכר פון דעם מענטש װאס איז מקיים אלע מצות פון שבת איז זייער גרויס, און דר עונש פון דעם מענטש װאס איז חלילה מחלל שבת איז ר"ל זייער גרויס. דר ערבי נחל ברענגט אמשל אויף דעם, עס איז גיװען א גרויסער מלך ער הט גיהאט א איינציגע טאכטער כע׳ הם איהר גיגעבען פיל ש דוכים מים גרוס׳ שרים נאר דעם מלך הם גפאלין אפראסטר מענטש נישט פון די שרים, בעװייל ער האט גזאגט די שרים הם יעדער ביי זיך איינגערעדעניש אז ער איז גרויס. װעט ער נישט ערליך האלטען דיין טאכטער, אבער א פראסטר מענטש ער האט נישט קיין איינרעדעניש װעט ער גיװיס ערליך

אספרה אין: וועל דער ציילן דיין כבוד אבער איך האב דיך ניט
געזעהן. איך טוא גלייכן דיך אונ טוא דיך רופן אבער
איך ווייס דיך ניט:
ביד נביאיך בסוד עבדיך דורך דייני נביאים אין סוד פון דייני
קנעכט האסטו גיגליכן דיין שיינהייט פון דיין גיעהרטע לוב:
גדולתך דיין גרויסקייט אונ דיין שטארקייט האבן זייא אן גירופן
אונ גיגליכן צום שטארקייט פון דיינע באשעפעניש:
דמו זיי האבן גיגליכן דיך אבער ניט אזו ווי דו ביסט. זיי האבן
דיך גיגליכן נאר נאך דיינע מעשים נאך:
המשילוך זיי האבן דיך גיגליכן אין פיל ערלייא נביאות אבער
דו ביסט איינציג אין אל״ע גלייכעניש:
ויחזו זייא האבן אויף דיר געזעהן בייא דעם בארג סיני אונ בייא
דעם ים סוף:
זקנה אלטקייט האבין זיי געזעהן אין דעם טאג פון משפט. יונגקייט
האבן זיי געזעהן אין דעם טאג פון מלחמה. גלייך ווי א שטארקר
בעל מלחמה וואס ער האט ביי זיך גרוס קראפט:
חבש ער האט אן גיגורט איין היטעל פון הילף אויף זיין קאפ עס
העלפט אים זיין רעכטע האנט אונ זיין הייליגע ארום:
טללי מיט דר ליכטיגע טוי פון קרייטער איז פול זיין קאפ. זייני
גרייזלען זייגען פול מיט די טראפין ראסי פון דר נאכט:
יתפאר ער טוט זיך בארימען מיט מיר אז ער באנערט אין מיר

דברי כבושים ומשלי חן

האלטן זיין טאכטער, האט ער אים גיגעבין זיין טאכטער פר אווייב אונ ער האט אים אזו גיזאגט אז דו וועסט ערליך האלטן מיין טאכטער אזו ווי עס קומט צו א קיניגליכע טאכטער דו וועסט זיא קליידן מיט שיינע קליידר אונ דו וועסט איהר געבן גיט עסין, טרונקן, גוטע פערגעניגען, וועט דיר גאנץ גוט זיין ווארום אין קייזערס הויז פעלט גאר נישט פון אלעם גוטען אונ אוב דו וועסט נישט אזו טוהן נאר דו וועסט זיא פייניגן מיט עסען מיט

אורח מישור

ג) אויך דארף מען צו טרינקען פון דעם כוס מיין וויא דיא העליפט:

ד) ווייבער זענען מחויב שבת אין דר פריא אויך צו הערין קידוש. אונ עסן באלד דר נאך אזו ווי די מאנצבול:

ה) שבת אונ דר פריא פארין דאוונען מעג מען טרינקען וואסר אדר טייא אזוי ווי אנאנדערין טאג:

ו) אבער אז מען האט שוין גידאווינט שחרית טאר מען נישט טרינקען אפילו קיין וואסער ביז מען מאכט קידוש:

אונ ער וועט זיין צוא מיר ישראל צוא איין גילוסטיגע אונ איין ליבליכע קרוין:

כתר איין רייני קרון פון גין גאלד איז דם גלייכן פון זיין קאפ. עס איז גקריצט אוף זיין שטערין דר כבוד פון זיין הייליגין נאמן:

להן צו חן אונ צו כבוד אונ צוא איין ליבליכע שיינהייט טוט זיין פאלק ישראל אן קריינען צו הקב"ה מיט זייער תפלה:

מחלפות די האר פון זיין קאפ זיינען אזו וויא אין די יונגע טעג. זיי זיינען גיגרייזילט אונ שווארץ:

נוה הצדק דם שיני וואונונג פון דר גרעבטער שטאט ירושלים זיין ליבליכע שיינהייט. זאל זיין דר ווילין פון גאט ב"ה אז ער זאל זיא אוף בריינגען אונ גדיינקען אפט ביי זיין פרייד:

סגולתו זיין גליבט פאלק ישראל זאלין זיין אין זיין האנט ווי איין קרון ווי איין הויב פון איין שיינע חשובי מלכה:

עמוסים די ישראל וואס הקב"ה הט זיי גיטראגן פון מצרים ער הט זיי דר הובין אונ הט זיי גקריינט פון דענסטמאל אן וואס זייא זיינען חשוב גוועזן אין זיינע אויגען הט ער זייא געהרט:

פארו דאס שיינהייט פון הקב"ה איז אוף מיר אונ ער זאל זיין נאהענט צו מיר ווען איך וועל אים אן רופין:

רוצה הקב"ה זיין ווילין זאל זיין אין פאלק ישראל די ווארהאפטיגע זאל ער באשיינען ער ווארט צו מקבל זיין דיא לוב פון ישראל צו בארימען זיך מיט זייא:

ראש אין אן הייב פון דיינע רייד פון דר תורה איז די סופי תבות אמת דם מיינט מען בראשית ברא אלהים. ער הט אן גרופן

אורח מישור

ז) אז מען הט אפ געדאווינט שחרית אונ מען וויל עפיס טועם זיין מעג מען קידוש מאכין פאר מוסף אונ פר בייסין היכף דער נאך לעקיך אדר אייער קיכעל. דר נאך מעג מען עסין אנדערע זאכן:

ח) אז מען פאר בייסט ניט באלד קיין לעקיך אדר אייער קיכעל טאר מען ניט טרינקען אפילו פון דעם קידוש:

דברי כבושים ומשלי חן

קליידער מים פערגעניגען זאלסטו וויסן אז דוא וועסט זעהר ג שטראפט ווערין. ווארום זיא איז גע וואהנט מים פערגעניגן פון גיבארענהייט אן, אונ אז דו וועסט זיא פייניגען וועט עס איהר גוועזין שאטין, דר מענטש האט דעם קייזער צו גזאגט דם אלעס, אונ ער הם מים איהר חתונה געהאט דר נאך הט ער אן געהויבן זיא צו פייניגן

מען

אלע תבות פון פריער אן. מיר בעטין דיך אז איטליכם דור
פון ישראל וואס זיי פארשטין דיך זאלסטו זיי אויך פארשטין:

שית דו זאלסט טאן דם ברוממונג פון מיינע גיזאנג ביי דיר אונ
איין לוב זאל גנעהנען צו דיר:

תהלתי מיין לוב זאל זיין אין קרון צו דיין קאפ אונ מיין תפלה זאל
זיין אן גבריים פר דיר ווי קטורת הסמים וואס די כהנים האבן
מקטיר גוועזן אין היילגין בית המקדש:

תיקר עס זאל טייער זיין דאס גזאנג פון דיא ארומע ישראל אין
דיינע אויגן ווי דם גזאנג וואס די לוים האבן גזונגן ביי דיא
קרבנות אין בית המקדש:

ברכתי מיין לויב זאל ארויף גיין אויף דעם קאפ פון גאט וואס ער
העלפט דער גיוויגערן אז זיא איז אויף דעם בראך שטול.
ער מאכט זיא ווייען האבן אונ ער מאכט זיא גיווינען דאס
קינד. ער איז איין פיל גירעכטער גאט:

וכברכתי אונ פון וועגין מיין לויב זאלסטו צו מיר שאקלען מיט
דיין קאפ צו ווייזען מיר אז מיין לויב איז צו דיר לרצון אונ
מיין לויב זאלסטו מקבל זיין ווי חשובי בשמים:

יערב עס זאל זיין זיס די רייד פון מיין תפלה פר דיר גאט דען
מיין נפש טוט שרייען צו דיר ליבר גאט:

לך צו דיר גאט ב"ה גיהער דאס אבפערקייט אונ דם שטארקייט
אונ דם שיינקייט אונ דאס אייביגקייט אונ די לויב דען אלע
זאכן וואס איז פאר האנדין אין הימל אונ אויף דער ערד
גיהער אלץ צו דיר:

דברי כבושים ומשלי חן

ער הט איהר אוועק גענומן די שיינע קליידר אונ
דאס איהר קיין פערגעניגן נישט צו געלאזט אונ
עסען הט ער איהר גיגעבן גראבע עסענים וואס זיא

אורח מישור

ט) מען טאר ניט פאסטען אום שבת:

י) עס איז אגרויסע מצוה צו עסין
שבת שלש סעודות. היינו חוץ
דער סעודה פון פרייטיג צו נאכט. זאל מען עסן שבת אין דער פריא
די אנדערע סעודה. אונ פאר נאכט נאך מנחה די דריטע סעודה:

יא) אז מען קען זיך ניט נאשען צו דער דריטע סעודה. זאל מען עסן לעקיך אדר
אייער קיגעל אדר קיגעל אביסול גרעסער פון איין איי. כדי מען זאל
יוצא זיין שלש סעודות:

לך צו דיר גאט ב"ה איז דם דער הייבונג פון אלע קעפ. וואו איז דען פאר האנדין אזו אמענטש וואס זאל קענען אויס דר ציילין אלע שטארקייט פון גאט ב"ה אדר ער זאל קענען מאכין הערין גאר די לויב פון גאט ב"ה:

תחנה שערי רחמים

דיא תחנה זאגט מען שבת אונ יום טוב ווען דר חזן זאגט אנעים זמירות:

פתח לי שערי רחמים שערי שמים. יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: נא חלץ ממסגר נפשי גם לך יי קויתי לישועה: יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: יי ישמור צאתי ובאי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם:

ליבער הערר גאט עפין מיר דיא טויערין פון תפלות ותחנות אונ פאר נעם מיין גיבעט ווי דאס גיבעט פון אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה אונ עפין מיר די טויערין פון הימעל אונ פון גן עדן אונ עס זאל אין אונז ניט גיוועלטיגען דער יצר הרע. אונ דר הייליגער שבת אדער יום טוב זאל מיין שפרעכער זיין פאר מיר אונ פאר מיין מאן אונ קינדער אונ כל ישראל צו אלעם גוטין אמן. וברחמיך הגדולים נא חזק ושמור נפשי מיט דיין גרויס דר בארמונג שטארק אונ באשירעם מיין לייב פון גיהנם וחבוט הקבר וחבלי משיח. אונ גיב מיר אלדעם גוטס אונ זאלסט מיך מזכה זיין מיינע קינדער צו דער ציהען לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן:

אורח מישור

'ב) אז מען קען דאס אויך נישט. זאל מען האטש עסן איין שטיקעל פיש. אדער פלייש. אדער גיקאכטע פירות.

עס איז אבער גלייכר צו טוען אזו ווי מיר האבען פריער גישריבען:

דברי כבושים ומשלי חן

איז נישט גיוואקסן גווען ביז זיא איז קראנק גיווארן פון דעם אונ זיא הט געמוזט אוועק פון אים אונ איז געקומען צו איהר פאטר דר קיזר. וויא דער

תחנה פון שבת צוא נאכט

דָאס זָאגְט מֶען שַׁבָּת צוּא נַאכְט נָאךְ מִזְמוֹר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ :

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דֶער הֵיילִיגֶער אוּנ גְרוֹסֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ פָארְכְטִיגֶער שֵׁם דֶער דָא אוּס גֵייט פוּן דֶעם מִזְמוֹר וָוס אִיךְ הָאבּ פַר דִיר גְזָאגְט זָאל אַזוֹ אָן גִינוּמִין זַיין אוּנ זָאלְסְט מִיךְ צוּא הֶערִין אַזוֹ ווִי דוּא הָאסְט דֶר הֶערְט פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וֶועלְכִין דֶר דָא דֶעם מִזְמוֹר הָט מִתְפַּלֵּל גְוֶועֶן אוּנ דוּ זָאלְסְט פַאר גֶעמִין מַיין גְבֶּעט הַיינְט אִין דֶעם דָאזִיגִין טָאג דִיךְ צוּא בַּאדִינִין אוּנ דֶר הַיינְטִיגֶר טָאג זָאל זַיין אַמֵלִיץ יוֹשֶׁר פַר דִיר אָמֵן סֶלָה :

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילִין צוּ פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין הֶער אִיבֶּר אַלֶע דִי וֶועלְטִין דָם דוּא זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין אֵיין מַתָּנָה טוֹבָה אוּנ פַּרְנָסָה טוֹבָה אוּנ דוּא זָאלְסְט מִיךְ גְדֶענְקִין אִין אַלֶע צַייט מִיט אֵיין גוּט גְדֶעכֶענִישׁ צוּא פַר דִיר אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפִין מִיט גוּט דֶער בַּארְמוּנְג אוּנ מִיט דַיין הִילְף אוּם ווִילִין פוּן דַיין הֵיילִיגִין נָאמִין אוּנ זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין אֵיין גוּט חֵלֶק אוּנ אַגוּטִין שְׂכַר דָם אִיךְ זָאל טָאן מַעֲשִׂים טוֹבִים דֶר וָוארְטִין אִיךְ זָאל קֶענִין ווִירְדִיג וֶוערִין צוּא עוֹלָם הַבָּא אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַאכֶן הֶערִין בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת אוּנ שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת

דברי כבושים ומשלי חן

פָאטֶער הָאט דֶר זֶעהְן אִיהְר בֶּעשְׁטַאנְד הָאט עֶר נֶעווִיס שְׁטַארְק רַחֲמָנוּת גֶעהָאט אוֹיף אִיהְר אוּנ הָט זִיא גִיהֵיילְט, אוּנ דֶעם מַאן הָט עֶר שְׁטַארְק גֶעשְׁטְרָאפְט ווָארוּם ווֶען עֶר ווָאלְט גֶעווֶען פוּן דִי שָׂרִים ווָאלְט דֶר כַּעַס אוֹיף אִיהְם נִישְׁט גְוֶוען אַזוֹי גְרוֹס וַוייל עֶר אִיז אַ גְרוֹיסֶער מַאן הָט זִיא נִישְׁט בַּיי אִיהְם אַגְרוֹס חֲשִׁיבוּת, נָאר וַוייל דֶר קֵיזֶער הָאט אִין דִי שָׂרִים נִישְׁט גִיהָאלְט נָאר עֶר הָט אִים דֶר ווֵיילְט אַ פְּרָאסְטֶען מֶענְטְשׁ ווָס עֶר דַארְף זִיךְ אִיבֶּר צוּרִיכְּבֶן אַז עֶס אִיז אַ גְרוֹסֶע זְכִיָּה ווָאס עֶר אִיז גְשׁוּואכֶן דֶעם קֵייזֶערְס אֵיידֶעם הָט עֶר גֶעדַארְפְט זִיא צוּבֶּעהַאנְדְלֶען מִיט אַלֶע גוּטֶע תַּעֲנוּגִים אַלֶע בֶּעסְטֶע זַאכֶן אוּנ עֶר הָט נִישְׁט אַזוֹ גֶעטָאן אִיבֶּער דֶעם אִיז זַיין עוֹנֶשׁ זֵייעֶר גְרוֹיס. דָאס זֶעלְבִּיגֶע אִיז

אורח מישור

דינים פון הבדלה

א) שַׁבָּת פַאר נַאכְט אַפֶּערְטִיל שָׁעָה אֵיידֶער עֶס שְׁטֵייט שְׁטֶערִין טָאר מֶען נִיט עֶסֶען קֵיין שׁוּם זַאךְ אָדֶער טְרִינְקֶען בִּיז דֶער הַבְדָּלָה :

ב) נָאר אַז מֶען הֵייבְּט אָן צוּ עֶסֶען דִיא סְעוּדָּה פוּן שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת וֶוען עֶס אִיז נָאךְ גְרוֹיסֶער טָאג אוּנ זִיצְט אִין דֶר נַאכְט אַרַיין. מֶעג מֶען עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶען בִּיז צוּם בֶּענְטְשִׁין :

ג) מֶען טָאר נִיט מוֹצָאֵי שַׁבָּת טוּעֶן קֵיין מְלָאכָה צַייטִין מֶען זֶעהְט אִין הִימֶעל דְבַיי קְלֵיינֶע שְׁטֶערִין אוֹיף אֵיין אָרְט. אוּנ נִיט צוּ שְׁפְּרֵייט :

און דו זאלסט מיר געבין לאנג לעבין מיט מיין מאן און קינדער און אלע מיינינגע און איין לעבין פון איטיל ששון ושמחה און עושר וכבוד און שלום און קלוגהייט אין דיינע אויגין און אין אלע די אונז וועלין זעהן און זאלסט איינינגין אונזר הארץ צו ליב האבין דיך און צו פארכטין פר דיין הייליגין נאמין און דוא זאלסט מיר געבין אין מיין הארץ צו גוטין און גיב מיין חלק צווישן צדיקים און זאלסט מיך זעטין מיט דיין זעניפטיקייט און דער בארים זיך איבער מיר מיט דיין הילף און באהיט מיך מיט מיין מאן און מיינע קינדר פר אלעם בייזין און זאלסט מיך מזכה זיין מיט גוטע פרומע קינדר די דא זאלין קענין לערנין אין דר תורה און זאלסט פר דיר נעמין מיין געבעט גלובט ביסטו גאט דר דא הערט אלע די תפלות פון דיין פאלק ישראל דם דיך אן רופין אלע צייטין מיט נאנצהייט אוןווארהייט אמן:

אנייע תחנה פאר הבדלה

אתחנה צו זאגען שבת צו נאכט פאר הבדלה:

רבון כל העולמים. דו הערר פון אלע וועלטען. דו הימלישער פאטר וועלכר דו קוקסט מיט ליבע און גינאד אויף אלע דיינע ברואים וועלכע דו האסט אויף דיין וועלט באשאפען. פארנעם דעם ריינעם גיבעט פון דיין דינסט וועלכע קומט פר דיר אויף אפולע וואך אוים צו גיסען איר פולע הארץ און

אורח מישור

ד) אז עס איז איין חמארגע טאג טאר מען ניט טוען קיין מלאכה ביז מען ווייסט זעכיר אז ווען דער הימעל וואלט גיוועזן קלאר וואלט מען שוין גיזעהן דריי קליינע שטערן ביי נאכט:

ה) אוך טאר מען ניט טוען קיין מלאכה אפילו עס איז שוין גוט נאכט. צייטן מען מאכט הבדלה. אדר מען דאווינט מעריב און מען זאגט אתה חוננתנו:

דברי כבושים ומשלי חן

ביי שבת, דער שבת ווערט אן גערופען אין אלע ספרים „בת מלכה" אין קיזערם טאכטר (ווען קיזער מיינט מען דעם איבערשטן) השי"ת האט אוס געקליבען די יודען פון אלע זיבעציג פעלקער און דם זיי ארוס גענומען פון די ארבים פון מצרים און הם זיי גנעבען דעם שבת, וואס דר שבת איז געווען אין הימל גאנץ טייער אזו וויא די גמרא זאגט אז דר איבערשטער הט געזאגט צו משה רבינו (מתנה טובה יש לי בבית גנזי) איך האב אגוט געשאנק אין מיינע אוצרות (ושבת שמה) און די מתנה הייסט שבת וויל איך זיא געבן דיא יודען, און פר יודן איז דאס באמת זייער טייער,

דארום אנאנצע וואך הם ער נישט קיין צייט זיך מיישב צו זיין ווי אזו צו דינע השי"ת ווייל ער איז

שווערען גימיט. דער ליבער שבת קודש איז שוין אוועק. מיט אים צו זאמען איז אויך אונזערע רוהע פערשוואונדין, אנייע וואך קומט אונז אנטקעגי׳. רבונו של עולם ווער נאך וויא דו ווייסט וואס אנייע וואך האט פאר אידין צו זאגין. ווער נאך ווי דו הימלישער פאטער ווייסט דעם שווערען לעבין פון דיין פאלק ישראל. זייער ביטערען גימיט. ווי שווער אונ ביטער יעדער יוד פארדינט זיין ביסין ברויט. מיט וועלכע זארג אונ עגמת נפש. מיט וועלכע שרעק אונ מאטערנעס ער טרייבט צו זאמען זיין פינסטערע חיונה. ווער נאך פון אלע פעלקער אין דר וועלט שפירט אזוי דעם שרעקליכען רושם פון אנייע וואך וויא דיינע ארעמע בעטריבטע קינדר. איין נייע וואך קומט אונז אנטקעגין. איין נייע וואך ברענגט אונז נייע זארג. נייע שרעק. נייע קוממער. דאס איינציגע וואס אונז איז גיבליבען איז נאר דיא האפענונג צו דיר אליין. נאר די איינציגע האפענונג אונ גלויבין אין דיר ערבארעמיגער גאט האט אונז גיגעבין קרעפטין ביז היינט אונזערע צרות מיט גידולד צו ערטראגין. לכן יהי רצון מלפניך. עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גרויסער אלמעכטיגער גאט אז אין די נייע וואך וועלכע קומט אונז אנטקעגין זאלסטו אונז עפענען די טויערין פון דיינע רחמנות. דו זאלסט אונז צו שיקין אונזר חיונה בנחת אונ ניט בצער. דו זאלסט אונז געבין פרנסה פון דיין פולע האנט. ווי דוד המלך עליו השלום האט

דברי כבושים ומשלי חן

ו) פאר יאגם אין די וועלם אין משא ומתן אבער אין ארביים כדי מפרנס צו זיין זיך בים זיין הויז געזינד אבר שבת איז ער פריי פון ארביים הם ער צייט זיך מיישב צו זיין אין דיא דינסט פון השי״ אונ השי״ האט געהייסען דעם שבת מכבד זיין מים שיינע מלבושים מים גוטע עסען ביים פערגעניגן, דהיינו תורה אונ מצות אונ ווער עס איז דעם שבת מבזה ער גיים אין דיא זעלבע מלבושים וואס ער גיים די גאנצע וואך (ווייל דר שבת הם ביי אים ניט קיין חשיבות) אז ער קאן האבען אנדערע, אדר מים עסען דם זעלבע פון א גאנצע וואך אדר ער איז ח״ו מחלל שבת מים אנדערע זאכן, קומט דר שבת צוריק פר השי״, אונ השי״ נעהם דעם שבת דערקענט ער אז דר מענטש הט דעם שבת

אורח מישור

ו) אונ אז מען דארף אן צינדן אליכט פאר מעריב מוז מען זאגען פריער דיא ווערטער „ברוך המבדיל בין קודש לחול״:

ז) אז מוצאי שבת איז יום טוב אונ מען וויל טוען אמלאכה וואס מען מעג טוען יום טוב. דארף מען פריער זאגען דיא ווערטר „ברוך המבדיל בין קודש לקודש״:

מבזה

גיזאגט פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. דו עפינסט דיין האנט אונ זעטיגסט אלע דיינע ברואים. די נייע וואך זאל ברענגען בשורות טובות ישועות ונחמות אויף אונז אונ אויף אלע אונזערע ארעמע ברידער. טרייסט אלע אונזערע צו־בראכענע הערצער. הייל אונזערע וואונדין. דר פרייא דיינע פעראומערטע בעטריבטע קינדער וואו זייא געפינען זיך. אונ שיק אונז דיין גואל צדק במהרה בימינו אמן:

תחנה לערב ראש חודש

די תחנה זאל מען זאגען אלע ערב ראש חודש:

ליבער גאט באוויז אונז דיין קראפט אונ העלף אונז ווי דוא האסט אונז צו גזאגט צו פירן אונז אין דיין היילגין לאנד דען ווי דוא ביסט אמת אזו איז דיינע רייד אוך אמת נאר מיר בעטין דיך ליבער גאט אז עס זאל זיין גיך אונ באלד אין אונזרי טעג. אבינו מלך אונזער פאטער קיניג אז מיר האבין גזינדיגט אין דער מדבר אזוי האט משה רבינו עליו השלום פאר אונז תפלה געטאן. אבינו מלך אונזר פאטר קיניג פר גיב צו דיין פאלק ישראל די זינד וואס זיי האבין געטאן ווייל דו האסט דיך אליין מיט זייא באריהמט אונ האסט גזאגט בני בכורי ישראל. איך וויים דאך אז דיין מדה איז מלא רחמים ושמע תפלתי אונ הער מיין געבעט ווי דו האסט געהערט דאס מול פון אונזרי עלטערין די פרומע ווען זיי האבין צו דיר געבעטין דער הער מיך היינט דו ביסט איין בוחן לבבות בעט איך דיך גאט אל תשליכני לעת זקנה ווארף מיך

אורח מישור

ח) אוך מוזן די ווייבער גוט אוס הערן די הבדלה. כדי זיי זאלן יוצא זיין:

ט) ווייבער זאלן ניט טרינקן פון דר הבדלה:

דברי כבושים ומשלי חן

מבזה ומחלל געווען, איז זיין עונש זעהר גרוס אזו וויא אין משל ביי דעם ק׳ יוערם מאכסר, ע״כ איז יעדער מענטש מחויב שבת מכבד צו זיין מיט שהייערע מלבושים, גוטע עסענווארג, פערגעניגען פון ראווען, לערנען. הכנסת אורחים, אנדערע מצות וואס די תורה האט געבאטען ווען דר שבת אליין זיין אוף אונז א מליץ טוב פאר השי״ת, ווען זיך השי״ת מרחם זיין אויף יודן, אונ ווען זיי אים ליינען פון דעם פ נצטערען גלות באלד אונ גיך. אמן:

ניט אוועק אוף מיין עלטער לעבדך בלבב שלם איך זאל דיך קענין רעכט דינין מיטין גאנצין הארצין ומה שחטאתי און וואס איך האב גזינדיגט זיי מיר מוחל און היט מיך פון זינד ווייטער און מיינע שונאים זאלין ניט דר פרייט ווערין אוף מיר וויא דוד המלך עליו השלום האט געבעטין פאר שטאט די מיילער פון דיא שונאים און זיי זאלין נישט קענין בייז טאן און די דר בארמיגע מלאכים זאלין ברענגין פאר דיר מיין תפלה און דו ליבער גאט זאלסט זיך דר בארימין איבער מיר און זאלסט מיך גרעכט מאכין פאר דיר און זאלסט דיך נוהג זיין מיט מיר מיט חסד און מיט רחמים ניט חס ושלום מיט רוגז. ליבר גאט דו ווייסט דאך אליץ וואל ווארום דוא ביסט דאך יודע מחשבות דרום בעט איך דיך ראה בעניי דו זאלסט זעהן אין מיין פיין דען דו ביסט דאך צדיק וישר דס האט אליץ גמאכט מיינע זינד וואס איך מוז טראכטין פר מיין שפייז און פר מיין גוף צו דר נערין:

אשה שרה בת טובים מהור"ר מרדכי זצ"ל מק"ק סאטנוב

תחנה פון ערב ר"ח צו יום כפור קטן

אב הרחמים והסליחות. פאטער פון בארעמהערציגקייט און פארגעבונג וועלכער דיין שטארקע מעכטיגע האנד איז אום גשטרעקט צו עמפפאנגין אלע די וועלכע קערין זיך אום צו דיר מיט אריינע הארץ. הער צו דס גבעט פון דיין דינסט וועלכי איז גקומין אצונד אין דיין הייליגע הוז אום צו גיסין איר פולי הארץ און שווערין גמיד. היינט איז ערב ראש הודש. דיינע ארעמע בעטריבטע קינדער זענין צוא זאמין גקומין אין דיין הייליגע הוז וועלכע עס דינט זיי אצונד פר דעם בית המקדש. זייערע צוא בראכעני הערצער צו ברענגין פר דיר קרבנות. אפ ריכטין יום כפור קטן. מתודה זיך זיין פר דיר אוף אלע זינד. און צו בעטין פון דיר מחילה וסליחה וכפרה. ואתה אל רחום וחנון מקבל שבים. און דוא בארעמהערציגער גאט ביסט דאך שטענדיג מקבל די יעניגע וועלכי קערין זיך אום צו דיר. דען דס איז דאך איינע פון דיינע מדות צו צונעמין די וועלכי קערין זיך אום צו

דיר מיט אַלֵיינֶע הָאָרֶץ. אונ צוא פֿאַרגֶעבִּין אַלֶע זַייעֶרֵי זִינְד וָועלְכִי זַיי זֶענִין בֶּעגַאנְגִין גֶעוֶען אונ אוּנְגֶעוֶען:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. פָאטֶר דֶר עֶרְבַּארְמוּנְג אונ פַארְגֶעבוּנְג. עֶרְהֶער אוֹךְ דָם גִּבֶּעט פון דַיין דִינֶסְט וָועלְכֶע קוּמְט אַצוּנְד פַאר דיר פָאר. אונ אוֹב חָלִילָה די טְוּעֶרִין פון תְּפִלָּה זֶענִין פַרְשְׁלָאסִין. די טְוּעֶרִין פון טְרֶערִין זֶענִין דָאךְ שְׁטֶענְדִיג אָפֶען. ווי עֶס שְׁטֵייט גִשְׁרִיבִּין שַׁעֲרֵי דְּמָעוֹת לֹא נִנְעָלוּ. נֶעם צוּא בַּארֶעמְהֶערְצִיגֶער פָאטֶער מַיינֶע הֵייסֶע טְרֶערִין וָועלְכִי אִיךְ פֶּערְגִים אַצוּנְד פַר דִיר אִין דַיין הֵיילִיגֶע הויז. לָאזֶן זַיי אָפּ וַואשֶׁן אַלֶע מַיינֶע זִינְד וָועלְכִי אִיךְ בִּין גֶעוֶען דִיר בֶּעגַאנְגִין. זֶעה גְרוֹסֶער גָאט מַיין פֶּערְקְלֶעמְטִי צוּבְּרָאכֶענֶע הַארְץ. זֶעה מַיין שְׁוֶוערִין בִּיטֶערִין גְּמִיד. אונ זַייא נָאהֶענְט צו מִיר בֶּעת אִיךְ רוּף צו דִיר. וויא עֶס שְׁטֵייט גִּשְׁרִיבִּין קָרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאָיו. דָאס הֵייסְט גָאט אִיז נָאהֶענְט צו אַלֶע דִיא וָועלְכֶע רוּפִין אִים. עֶרְבַּארִים דִיךְ בַּארֶעמְהֶערְצִיגֶער פָאטֶר אוֹיף מִיר. אוֹיף מַיין מַאן אונ אוֹיף מַיינֶע קִינְדֶער. זָאל זַיין אִין דֶעם נַייעֶם חוֹדֶשׁ וָועלְכֶער קוּמְט אוּנְז עֶנְטְקֶעגִין אַגוּטֶער ווילֶען פון דיר גְרוֹסֶר אַלְמֶעכְטִיגֶר גָאט. אַז דוּא זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין דִיא זִינְד פון אוּנְז אונ פון כָּל יִשְׂרָאֵל. דוּ זָאלְסְט פֶערְלַייכְטֶערִין דֶעם שְׁוֶוערִין גְמִיד פון מַיין מַאן אונ פון אַלֶע אוּנְזֶערִי אָרֶעמִי בֶּעטְרִיבְּטֶע בְּרִידֶר. גִיבּ אוּנְז פַּרְנָסָה פון דַיין פוּלֶע הַאנְד. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר. בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזָּיוֹן. דַאמִיט מִיר זָאלִין קֶענִין גֵיין אִין דַיינֶע וֶועגִין. הִיטִין דִיא מִצְוֹת פון דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. אונ עֶרְצִיהֶען אוּנְזֶערִי קִינְדֶער בְּחָכְמָה וּבְהַשְׂכֵּל וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם אַז זַייא זָאלִין שְׁטֶענְדִיג גְפִינִין חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם. אונ מִיר אַלִי זָאלִין דִיר קֶענִין דִינִין מִיט אַלֵיינֶע הָאָרֶץ אוּנְזֶער גַאנְצִין לֶעבִּין. אָמֵן:

סדר הלל

ראש חודש זָאגְט מֶען הַאלְבּ הַלֵּל אונ חֲנוּכָּה זָאגְט מֶען גַאנְץ הַלֵּל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

ווען מען זאגט האלב הלל זאגט מען ניט לא לנו:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: ע"כ

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ווען מען זאגט האלב הלל זאגט מען ניט אהבתי:

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: ע"כ

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִישׁוֹרְרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

מען זאגט שיר של יום (געפינט מען בצד 60). אשרי (בצד 38). ובא לציון (בצד 59)

מוסף לראש חודש

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
בקיץ מוֹרִיד הַטָּל: בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אין חזרת הש"ץ זאגט מען דיא קְדוּשָׁה.

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה. יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קו"ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: קו"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
קו"ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתָתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם. בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא. מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְהַבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן (בשנת העיבור) וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע. וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל הָא֞ מ״ת וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים דְּרַבָּנָן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

אוּם חֲנוּכָּה זָאגְט מֶען דָא וְעַל הַנִּסִּים:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

מען זאגט אין כאלהינו (געפינט מען בצד 62). עלינו לשבת (בצד 63)

גאט דער ערבארעמונג און פערגעבונג. דו שטארקער אלמעכטיגער גרויסער בשעפער. וועלכער דו קוקסט פון דיין הויכין שטול אין יעדע מענטשליכע הארץ. און ווייסט דיא געהיימניסע פון יעדער זעלע. יעדע פערבארגענע מחשבה איז פון דיר ניט פערהוילען. יעדער געהיימער געדאנקען איז דיר בעוואוסט. דוא ווייסט דאך מיין שווערען ביטערען געמיט. מיין בלוטיגע צובראכענע הארץ מיט וועלכע איך קום איצונד אין דיזין פאסט טאג פר דיר פאר. אונזר היילינגר בית המקדש איז איבר אונזערע זינד חרב גיווארין. מיר האבין ניט מעהר קיין כהן. קיין קרבנות. קיין עבודה מכפר צו זיין אונזערע זינד. אונזר אפפר וועלכע מיר בריינגען פאר דיר זיינען אונזערע צובראכענע הערצר און שווערע געמיטער. אונזערע נסכים איז נור אונזערע הייסע טרערין וועלכע מיר פערגיסין פאר דיר. נור דאמיט קענען מיר פארקומען פאר דיר אלמעכטיגער גאט צוא בעטין פון דיר מחילה וסליחה אויף אונזרי זינדע:

מיר ווייסען זייער גוט. דאס דוא גאט דער ערבארעמונג און פערגעבונג. פערלאנגסט ניט דיא פייניגונג פון א מענטשין. וויא דער הייליגער נביא ישעיה זאגט הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו. דס הייסט, הייסט דען דאס ביא מיר איין פאסט טאג וואו א מענטש זאל זיך נור פייניגען. נור טאן גוטעס און גענאד. זאט מאכין דם הונגעריגען. און קליידעו דם נאקעטין. מיט פילען דעם ליידענדין. נור דאס איז דיין היילינגער וואונש. און ווי דוד המלך עליו השלום האט גיזאגט. זבחי אלהים [illegible]

אורח מישור

עניני תענית ציבור

אונזערע נביאים וועלכע זענען גיוועזען אין דיא פריהריגע דורות האבען מתקן גיוועזען דם עס איז א מצוה צו פאסטען דיא טעג וואס אונזערע עלטערין האבען אין זיי גיליטען צרות דורך זייערע זינד. דורך דעם האבין זיי מתקן גיוועזן ארבע תעניתים. צום גדליה, עשרה בטבת, שבעה עשר בתמוז, תשעה באב, אחוץ אסתר תענית וועלכעס די יודען האבען אויף

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר לתענית צבור

וויל דער עיקר תענית איז נאר צו דער מאנען דעם מענטש צו תשובה אזוי ווי דער נביא ישעיה זאגט (אין קאפיטעל נ"ח) און בושה איז אשטארקע סגולה צו תשובה אזוי ווי עס שטייט אין:

נשברה. דאס הייסט גאטעס אפפער איז א צובראכענער גייסט. און דעריבער אליין פאסטין מיר נור אום אונטערטעניג צו מאכען דעם שטאלצען גוף. דאמיט מיר זאלין קענין קומין פאר דיר מיט א ריינע צו בראכענע הארץ. מיט א וויימיטיגע זעלע דיך צו בעטין מחילה וסליחה וכפרה אויף אלע אונזערע זינד:

ערבארמיגער גאט. ערהערע אויך דאס געבעט פון דיין דינסט וועלכע איז גיקומען אין דיין היילינגע הויז אוים גיסין איר פולעס הערץ צו זאמן מיט דיינע בעטריבטע קינדער וועלכע שטייען פאר דיר איצונד. בארעמהערציגער פאטער צייג אונז דיא ווענין פון דיין גוטס. פון דיינע אונענדליכע רחמנות. זעה וויא עלענד און פערלאזען מיר שטייען אויף דער וועלט. צו וועמען זאלין מיר שרייען אום הילפע. צו וועמען זאלין מיר אונז קערין און ווענדין. ווען ניט צו דיר הימלישער פאטער. ווער נאך וויא דו גרויסער גאט ווייסט די געהיימע צרות. דיא פערבארגענע וואונדין וועלכע מיר טראגין טיף אין אונזערע צוריסענע הערצר. טרייסט ערבארמיגר גאט דיינע אבלי ציון וירושלים. דיינע פערפינסטערטע בעטריבטע קינדר. זעה בארעמהערציגר פאטער דיינע אונגליקליכע פערביטערטע שעפסעלאך זיינען נעבאך צו זייט און צו שפרייט אין אלע עקין פון דר וועלט. מיר האבין אלעם פערלארין. נור ניט דעם בטחון אין דיר. נור די האפענונג אויף דיר שטארקר גאט איז אונז געבליבין אין אלע אונזערע קוואל

דברי כבושים ומשלי חן

די היילינגע ספרים. איבער דעם וועלין מיר דא שרייבען פון דעם ענין. דער ספר חסידים שרייבט ווען גאט וואלט ניט בעשאפען דיא באסור אמענטש גאר זיך שעמען וואלט קיין מענטש זיין

אורח מישור

זיך מקבל גיוועזן בימי מרדכי ואסתר, דער ענין פון דעם תענית איז כדי צו ערוועקן די יודישע הערצר צו תשובה זייא זאלין חרטה האבען אויף זייערע חטאים אויך זאלן זיי אין זינען האבן אז דם וואס זייערע עלטערען זענען גישטראפט גיווארין איז איבער זייערע פיל זינד און ווי באלד מיר וועלן ניט תשובה טאן וועלן מיר חס ושלום אוך גישטראפט ווערן. אבער אז זיי וועלן דם בעדענקען וועלן זייערע הערצר פארקערט ווערן צום גוטין איבר דעם דארף יעדער מענטש זעהן ניט בלויז אז קומען מיט דעם תענית נאר אויך אין דעם טאג פון דעם תענית זיך אליין אפ געבין דין וחשבון פון אלע זיינע

אונ צרות. עס איז שוין צייט אז דו זאלסט צו זאמען קלייבען
דיינע פערשטויסענע פון עק וועלט וויא דו האסט פערשפראכען
אין דיין היילינע תורה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך.
דאס הייסט אויב דיינע פערשטויסענע וועלין זיין וואו די הימלין
ענדיגין זיך. וועל איך זייא אויך צו זאמען קלייבין. ברייננ אונז
אין די טויערין פון ירושלים. ושם נעבדך ביראה כימי עולם אונ
דארטין וועלין מיר דיך דינען מיט פארכט ווי פאר צייטין. דען
דוא ביסט אונזער פאטער. דוא ביסט אונזער ערלייזער. נור דו
אליין ווירסט אונז העלפין במהרה בימינו. אמן:

תחנה לעשרה בטבת

רחום זה אלי. דער וואס איז ארחום וחנון דער איז מיין גאט חושה
לי לעזרי אייל מיר צו העלפען ותגיה את חשכי אונ די
זאלסט שיין ערלייכטען מיין פינסטערניש וועלכעס אין דעם
פינסטערען טאג עשרה בטבת האט אז געהובען זיך אונזער
פינסטערניש דם אין דעם טאג האט נבוכדנצר הרשע דער מלך
פון בבל באלעגערט דיא היילינע שטאט ירושלים איבער דעם איז
דער טאג נקבע געווארען פר אתענית צבור דאס מיר זאלען זיך
דערמאנען אין די צרות וואס אויף אונז אידען איז געקומען איבער
אונזערע שלעכטע מעשים בכדי מיר זאלען ערוועקין אונזערע
הארצער תשובה צו טוהן דם דער איבערשטער זאל שון רחמנות
האבן אויף אונז אונ זאל זאגען עס זאל שוין זיין אסוף צו אונזערע

אורח מישור

מעשים חוקר ודורש צו זיין אויב ער
הט עפעס געטאן אעבירה ער זאל אוף
איר תשובה טאהן וועט אים השם
יתברך געווים אלץ מוחל זיין:

עניני עשרה בטבת

עשרה בטבת (צעהן טאג אין חודש
טבת) האט נבוכדנצר הרשע

דברי כבושים ומשלי חן

געווען פון אעבירה, איך וועל דיר ווייזען אז עס
איז אזו ווארום עס טרעפט אז איין מענטש זאל
הרגנן דעם אנדערען עפענטליך, ווען מענטשען
זעהן, אונ עס טרעפט נים אז אייגער זאל כונה
זיין מיט א אשה ווען אלע זעהן אפילו מיט זיין
ווייב ווייס זיך אוך אמענטש נים באהעפטן ווען
מענטשען זעהן, ווייל ער שעמט זיך, ווארום כעם
איז דא ביי אלע מענטשן סיי ביי גרויסע סיי ביי
קליינע סיי ביי אלטע, דר יצר הרע איז נאר ביי

באלעגערט די שטאט ירושלים דם די ווידעו; זענען אוים גינאנגען פר הונגער

אונ

צרות דם מיר זאלען שוין מהיום והלאה זיך קאנען מאכען איום טוב אין דעם טאג דאס עס וועט זיין ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים במהרה בימינו אמן:

תחנה לתענית אסתר

אתה האל עושה פלאות דו ביסט דער גאט וואס טוט וואונדער מיט אונז בכל רגע ורגע נור דורך דעם וואס מיר זיינען ניט גוט אונ פרום שפירען מיר ניט די נסים נסתרים די פארבארגענע נסים וואס דו טוסט מיט אונז דם דער גם ווערט פארדעקט אונ פר הוילען מיט אדרך הטבע גלייך ווי עס איז מיט די נאטור גיבראכט, דען בימי מרדכי ואסתר זיינען דאך די נסים גיוועען גאר גרויס פון דעסט וועגען וויל די אידען זיינען דענסמאל ניט ווערט גיוועען זיינען די נסים גיגאנגען פערבארגען דם ושתי זאל זיך פארזינדיגען ביי דעם מלך אחשורוש אונ אסתר המלכה זאל ביי אים נושא

דברי כבושים ומשלי חן

יונגע מענטשן אביער ביי קינדער אונ ביי אלטע מענטשן אונ ביי שוואכע איז דר יצר הרע ניטא אונ די יונגע מענטשן ווס דר יצר הרע איז שטארק ביי זיי לאזען נאר אוועק דעם יצר הרע ווייל זיי שעמען זיך די עבירות צו טאן, דס שעמן זיך איז שטארקר ווי דר יצר הרע דריבער קען נים דער מענטש דם האלטן פר אגוטס אוב ער הם געטאן גוטעס אונ הט נים געזינדיגט אוב ער הט אין דר יוגענד קיין עבירות געטאן ווייל ער האט זיך

אורחות מישור

אונ פר דחקות ר"ל אונ דורך דעם הט זיך אן געהויבן דר חורבן ר"ל. מיר זאלען שוין זוכה זיין צו זעהן בשובך לציון ברחמים במהרה בימינו אמן:

ענייני תענית אסתר

אין די טעג פון מרדכי ואסתר אין די צייט פון נס פורים איז גיווארען דר באפעהל פון קעניג אחשורוש דאס די יודין זאלען זיך איין זאמלען אין זייערע שטעט דרייצעהן טאג אין אדר זיך נוקם צו זיין אין זייערע פיינט וועלכע זענען גיוועען זעהר פיל דאס זיי האבען געדארפט צו האבען גרויס רחמים פון השם יתברך ער זאל זיי העלפען אין די מלחמה מיט זייערע פיינט. אונ מיר געפינען דאס ווען דיא ישראל האבען געפירט מלחמה האבען זיי גוזר תענית גיוועען דם השם יתברך זאל זיי העלפען. אוך משה רבינו עליו השלום אין דעם טאג ווען ער הט מלחמה גיהאלטען מיט עמלק הט ער גיפאסט. פערשטייט מען פון דעם דם די יודין האבען געוויס גיפאסט דעם דרייצעטען טאג אין אדר איבער דעם האבען אלע יודען אויף זיך מקבל גיוועען דעם דרייצעטען טאג אין אדר פר אתענית ציבור. נאר ער איז ניט אזוי הארב ווי דיא פיר גיבאטענע תעניתים דר עיקר דארף מען אין דעם תענית אין זינען האבען דם דר איבערשטער

חן זיין דאס דורך איהר האבען די שונאים איין גענומען אמפלה אזוי ווי די גמרא הקדושה זאגט ארמז פון די תורה אויף דעם נס פון אסתר, די תורה זאגט ווען די אידען וועלען חלילה זיין זינדיג פון דעסט וועגען ואנכי הסתר אסתיר. וועל איך זייא בעווייזען נסים בהסתר דען דער איבערשטער האט געשווארען דאס די שונאים זאלען חלילה ניט קענען פארלענדין די אידין. מיר פאסטען היינט אזוי ווי אונזערע עלטערין האבען געפאסט בימי המן הרשע דם דער איבערשטער זאל זיך שוין מרחם זיין איבער אונז מיר זאלען זוכה זיין צו זעהין די נסים בפרהסיא כימי מועד צאתך מארץ מצרים אמן:

אל מלא רחמים לכ׳ סיון

אל מלא רחמים דו גאט ביסט פול מיט דר בארימקייט אונ דיין רוואונג איז אין הויכין הימיל אונ דו פאר גענומסט דם געשריי פון די פר ביטערטע הערצער גרייט אן איין רעכטע רוואונג אויף די פליגעל פון דיין הייליגע שכינה אין דר הויך וואו אלע דייגע קדושים וטהורים רוען וום זיי לייכטין ווי דם לויטערקייט פון דעם הימיל אונ זאלסט דר הייכין די נשמות פון די צדיקים ווס האבן גדרשת דיין הייליגע תורה סיי די גרינגע אונ סיי די הארבע. ווי איז אונז אין אונזערע הערצר אונזערע קרוינין זיינען אונז אראפ געפאלין פון די קעפ. וועלכע אויערין ווס טוען דם הערין געהערין זיי צו טרוערין זייער ווס גאט הט אונז אזו וואונדערליך געשלאגין זיבין מאל מער ווי אונזערע זינד. אונ אונזערע צדיקים ווס האבען טאג אונ נאכט גילערינט תורה אונזערע אלע חכמים אונ רבנים אונ לומדים וואס זיינען גיזעסין אין בית המדרש זיי זיינען גיוועזן די זיילין פון דער וועלט אונ פון זייער תורה פלעגין זיי פיל תלמידים צו טיילין:

אורח מישור

זעהט אונ הערט צו די יודינס גיבעט דאס אויב מיר וועלן תשובה טוען מיט דעם גאנצען הארץ אזוי וועט אונז דער איבערשטער בעווייזען פרישע נסים דאס מיר וועלן גיהאלפן ווערן פון אלע צרות אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

געשטעמט אדר וויל זיינע עלטערן האבן אים ניט געלאזט זינדיגן וועט געפונען אז אפילו ער האלט זיך אן פון אעבירה דארף ער זיך דם ניט האלטן פר אגוטס וואָרום ער האלט זיך אן פון די עבירה

תחנה לשבעה עשר בתמוז

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲמָרֵר בִּבְכִי אִיךְ טוּא בִּיטֶערִין מִיט גִיוַויין אוֹיף דִי הֵיילִיגֶע שְׁטָאדְט יְרוּשָׁלַיִם וָוס אִין הַיינְטִיגֶען טָאג אִיז אִיהְר מוֹיעֶר גִישְׁפָּאלְטִין גִיוָוארִין דֶער שׂוֹנֵא הָט גִיטוּהְן אִין דִי הֵיילִיגֶע שְׁטָאדְט וָוס עֶר הָט נָאר גִיוָואלְט, דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אִיז

ווייל ער שרייבט זיך, תשובה דארף האבן פיר זאכן אי גם איז מען זאל חרטה האבן אויף יעדער עבירה באזונדער אויף די וואס מען האט געטאן אומגעניך, און אויף די וואס מען הט געטאן גערן, דס צווייטע איז מען זאל די עבירות פר לאזן, מען זאל שון די עבירות ניט מער טאן, דס דריטע איז מען זאל זיך מתודה זיין אין דעם הארצען, ניט נאר מיט דעם מויל אליין, דס פערטע איז מען זאל אויף זיך געמן מיט דעם גאנצען הארצן און עס זאל בלייבן אין הארצען מען זאל שון מער ניט זינדיגען ווען נישט וועט עס זיין גלייך ווי איינער איז זיך טובל אין א מקוה און ער האלט א שרץ אין האנט, קען דאך אים דיא טבילה ניט העלפען ביז ער וועט אוועק ווארפען דעם שרץ פון זיין האנט, ביא תשובה איז אויך אזוי, אז מען טוט תשובה און הט אין זינען ווייטער צו זינדיגן, ווי אזוי הייסט דאס א תשובה, דריבער מוז מען אוועק ווארפן די עבירות אין גאנצען פון דעם הארץ, עס זאל ביא זיך זיין אן געפאסט באמת ניט מער זינדיגן, און מען דארף ארויס ריידן די עבירה וואס מען טוט אויף איר תשובה ווי עס שטייט אין פסוק (שמות לב) משה רבינו הט גזאגט פאר גאט איך בעט דיך דאס פאלק הט געזינדיגט א גרויסע זינד זיי האבן געמאכט א גאט פון גאלד, הט משה רבינו געזאגט וואס דיא עבירה איז געוועזן און אזוי זאל דער מענטש זאגען ווען ער איז זיך מתודה גאט איך בעט דיך איך האב געזינדיגט פאר דיר בשוגג ובמזיד אומגערען דאס ווערט גערופען חטאו. און האב געזינדיגט ווייל איך האב געהאט א תאוה ואיך האב געגלוסט צו דיא זאך, און איך האב געוואוסט אז דיא זאך טאר מען ניט, איך האב אבער ניט געמיינט דיך צו דערצערענען ודאס ווערט גערופען עון. און איך האב געזינדיגט דיך צו דערצערענען ודאס ווערט גערופען פשע אזוי און אזוי האב איך געטאן ואון מען זאל ארויס ריידן וואס מען הט געטאן איך האב חרטה און שעם מיך פון דיא עבירות וואס איך האב געטאן און איך נעם אויף מיר א עדות הקדוש ברוך הוא וואס ער ווייס אלע בהאהלטענע זאכען וואס עס איז בהאלטען ביי יעדער מענטש אין הארצען אז עס איז געבליבען ביא מיר אין הארצען איך זאל שוין מער קיין עבירות טאן און אזוי שטייט אין פסוק קער מיך צו דיר וועל איך מיך קערן צו דיר ווארום דו גאט ביזט מיין גאט ווארום נאך מיין צוריק קערן האב איך חרטה וואס איך האב געזינדיגט נאכדעם וויא איך האב מיך

עניני שבעה עשר בתמוז

שִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז (זִיבֶּעצֶן טָאג אִין חוֹדֶשׁ תַּמּוּז) הָט זִיךְ גִיטְרָאפֶן פִינְף צָרוֹת. א) אִין דֶעם טָאג הָאבֶּען דִי יוּדֶען אִין דֶר מִדְבָּר גֶעמַאכְט דָאס עֵגֶל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָאט דוּרְךְ דֶעם צוּבְּרָאכֶן דִי עֶרְשְׁטֶע לוּחוֹת. ב) אִין דֶעם טָאג אִיז בָּטֵל גֶעוָוארֶן דֶר קָרְבָּן תָּמִיד ווייל זֵיי הָאבִּין נִיט גֶעהַאט וָוס מַקְרִיב צוּ זַיין. ג) אִין דֶעם טָאג הָאבֶּען דִיא שׂוֹנְאִים צוּ שְׁפַּאלְטֶן דִי מוֹיעֶרֶן פוּן דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם בְּחוּרְבַּן בַּיִת שֵׁנִי. (בְּחוּרְבַּן בַּיִת רִאשׁוֹן אִיז דִיא שְׁטָאט גִישְׁפָּאלְטֶן גֶעוָוארֶן נַיין טָאג אִין תַּמּוּז נָאר מֶען הָט שׁוין נִיט גֶעוָואלְט מַרְבֶּה בְּתַעֲנִיתִים זַיין הָט מֶען גֶעמַאכְט דֶעם עִיקָר תַּעֲנִית אוֹיף שִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז). ד) אִין דֶעם טָאג הָט אַפּוֹסְטוֹמוֹס הָרָשָׁע פַארְבְּרֶענְט דִי תּוֹרָה. ה) אִין דֶעם טָאג אִיז אוֹיף גִישְׁטֶעלְט גֶעוָוארֶן אַצֶלֶם אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָועלְכֶעם דָאס הָאט גוֹרֵם גִיוֶועזֶן צוּ אוּנְזֶער חוּרְבֶּן וְגָלוּת. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זָאל זִיךְ מְרַחֵם זַיין דָם עֶר זָאל

דערוואוסט

אויך אין דעם טאג פארברענט געווארין. היילגער באשעפער האב חס אוף דיין הייליגען נאמען. וואס ווערט פארשוואכט ביי די געטצען דינער נעם אנקמה אין די שונאים דאס אלע זאלין זעהן די הילף מיט דאס גרויסקייט פון די ישראל צו ליב דיין גרויסין נאמען אמן סלה:

תחנה לתשעה באב

דיא תחנה זאגט מען אום תשעה באב אוף דער נאכט אונ אויך אין דער פריא מיט גרוס געוויין:

אל מלא רחמים גאט וואס דו בישט פול מיט דר בארימקייט אונ בישט דער ריכטער פון דער וועלט אונ אלע דיינע גריכט זענין מיט ווארהייט היינטיגין טאג האבין אונזערי עלטערין אין דער מדבר וואס דו האסט זיי אוס געצוגין פון מצרים ווידר געשפעניגט אקעגין דיר אונ האבין ניט געוואלט אן נעמין דם גוטס וואס די״ו האסט געטאן אונ האסט צו גזאגט צוא זייערי עלטערין אברהם יצחק ויעקב אונ האבין געשענט דם הייליגע לאנד וואס דיין שכינה האט גרוהט אין איר אונ האבין אלע צייט גירעט אוף דייגע ווארהאפטיגע קנעכט משה מיט אהרן אונ היינטיגע נאכט האבן זיי אלע גוויינט מיט זייערי אויגין אונ האבין פר גאסין פיל טרערין אונ האבין ניט געוואלט דער ווארטין די צייט וואס דו האסט זייא

אורח מישור

אונז פארקערן דיא אלע תעניתים צו ימים טובים דאס פאר אונזערע צרות זאלען מיר האבען ישועות ונחמות במהרה בימינו אמן:

עניני תשעה באב

תשעה באב איז בעווסט צו יעדערע אשה דאס אין דעם טאג איז גיוועןן דר שרעקליבער חורבן דם נאך דעם ווי די געטצען דינער זענען אריין אין בית המקדש זיבען טאג אין אב אונ האבען דארט אפ געטאן אלדעם שלעכץ האבען זיי נאך אין תשעה באב פר נאכט אן געצינדען דם בית המקדש

דברי כבושים ומשלי חן

דערוואוסט אז איך האב געזינדיגט האב איך מיר געקלאפט אויף דער זייט איך האב מיך אליין געשעמט אונ בין פארשעמט געווארען ווייל איך האב אויף מיר געטראגען די שענדליכע זינד וואס איך האב געטאן אין מיין יוגענד:

ענין חורבן בית המקדש

דאס בית המקדש איז חרוב געווארען וועגען עטליכע עבירות איינס דער פון איז מצות תוכחה אז מען זעהט דעם צווייטען טוען א עבירה דארף מען אים שטראפן אזוי ווי דיא תורה האט

גלאזט וויסין דורך דייניע ווארהאפטיגע קנעכט משה מיט אהרן
אונ יהושע אונ כלב. אונ פר דעם גוויין וואס זיי האבין אום זיסט
גוויינט האסטו באצאלט צו זייערי קינדר דס אין דעם טאג זענין
פר וויסט אונ פר שטערט גוואורין דר ערשטר אונ דר אנדערער
בית המקדש וואס דורך דעם איז אוועק גנומין גוואורין פון אונז
אונזר שיינקייט אונ די קרון פון אונזערי קעפ אונ מיר קענין שון
ניט ברענגין קיין קרבנות אונ דעמפונג אויף דיין הייליגין מזבח
אונ מיר קענין ניט אוף גיין דריי מאל אין יאהר צו זעהן די שיין
פון דיין הייליגי שכינה אונ צו אן זעטין אונזר לייב מיט די גרוסי
פרייד דס דיין שכינה הט גרוהט צווישין די כרובים. וויי איז צו
אונז אונ וויי צו אונזערי לייבר דען אין היינטיגין טאג איז פאר
ברענט גוואורין אונזר הייליגר בית המקדש דורך איין פייער פון
דעם הימיל איבר די גרוסע עבירות פון די ישראל וואס זיי האבן
ווידר גשפעניגט אקעגין דיר אונ זענין גגאנגין אין בייזין וועג צו
דר צערנין דיך אלמעכטיגר גאט אונ דרום האסטו צו פירט זייער
הערשאפט אונ קיניגרייך אונ אלע זייער גלוסטיקייט האסטו צו
בראכין אונ האסט זיי גיגעבין אין דר האנט פון זייערי באליידיגר
אונ זייערי ווייבר אונ זייערי קינדר וואס זענין זייער איידיל גיצוגין
גיוואורין זענין גיפאנגין גיווארין אונ האבין גמוזט ארבעטין זייער
שווערי ארבעט אונ טראגין גרוסע מיהל שטיינר אוף זייערע
העלזער אונ העלצער אן גיבונדין אויף זייערי פיס צוא מאכין
שטרוכלין זיי אונ האבין גליטין גרוס הונגר אונ דארשט אונ אוף
אזעלכי גרוסי ביטערי פר שטערונג האבין אלע פעלקער גקלאפט
מיט זייערי הענט אונ האבין זיך פר וואונדערט אונ האבין גזאגט
דס איז די שטאט ירושלים וואס זיא איז גוועזן דיא קרון פון אלע

דברי כבושים ומשלי חן

גיבאטען, מענטשען זאגן שטראפען איינער דעם
אנדערען, אונ אפילו ווען מען שטראפט דעם
צווייטען הערען דיא עבירות, זאל מען נים קריגען
מיט אים אונ זאל אים נ׳ט ווידלען אונ זאל אים

אורח מישור

דס עם הט גיברענט ביז צו מארגענס
אין צעהנטען טאג אין אב פאר נאכט
על פי דין ויושר האבן מיר געדארפט
פאסטען צוויי טאג דעם ניינטען ט׳ אן
פון אב מיט דעם צעהנטען. נאר אונזערע כחות זענען שוואך הט מען
מתקן גיוועזן נאר איין טאג תשעה באב. אונ עסען פלייש טרינקן וויין טאר מען

שטעט אונ פון אלע לענדר וואס זיא הט גוועלטיגט איבר אלע לענדער אונ אצונד איז זיא צו פירט אונ פר וויסט דורך אירע פיינט נאר אן דר בארימקייט אונ זיי פרייען זיך אוף איר בראך אונ לעסטערין זיא מיט צארענדיגע רייד :

רבונו של עולם היינט שטיי איך פר דיר מיט איין ביטער הארץ אונ מיט גרוסע ביטערע גשריי מיט גוויין מייני אויגין רינן גלייך אז די טייכין וואסר אונ מיין הארץ טוט אין מיר זיפצין אונ קלאגין ווען איך טוא מיך באדענקין דאס גרוסע שיינקייט פון דיינע קינדר ישראל וואס עס איז אוועק גנומין גוואריין אונ דיין הייליגער בית המקדש וואס ער איז פאר ברענט גווארין אונ עס זענין פר טריבין גווארין די כהנים וואס האבין גדינט אין דיין הויז אונ די לוים וואס האבין גזונגין אונ גשלאגין אוף אלערלייא זייטין שפיל די הייליגע גזאנגין זענין פר שטערט גווארן אונ דר מזבח אונ דר שלחן אונ דיא מנורה אונ דר האנט פאס אונ גאר דאס הייליגי גפעס איז גקומען אין דיא אום רייניע הענד די באטריבר פון ירושלים. מיינע אוגין זענין פאר שוואלין פון גרוס גוויין אונ מיין הארץ איז שלאף איבר די פיל זיפצין וואס איך טוא אלע צייט אונ מייני גדערים רושין אונ גרימין מיך אונ די קראפט פון מיין לייב. אונ דר מארך פון דיא ביינער איז אין מיר אנטגאנגין אונ מיינע גלידר זענין אין מיר צוא בראכין פון וועגין גרוס יאמר אוף דעם בראך פון דיינע קינדר ישראל :

ואתה אל רחום וחנון אונ דו גאט ביסט איין דר בארמיגר אונ איין לייט זעליגר טוא פון וועגין דיין גרוסין נאמין אונ ניינ

אורחת מישור

ניט ביז דעם צעהנטען טאג אין אב נאך מיטאג. איבער דעם איז תשעה באב: דר גרעסטער אונ דער הארבסטער תענית פון די ארבע תעניתים. דם אין די אלע דריי תעניתים פאסט מען נאר דעם טאג ניט די נאכט פריער, אויך אשוואכער אדער אמעוברת אדער

דברי כבושים ומשלי חן

נים רופען רשע, אונ משה רבינו ווען ער האט גזאגט מוסר צו די יודען, הט ער איך נים דר מאנט די זינד אוף די יודען נאר אוף די ארט, ווי ער האט געציילט אין פסוק במדבר בערבה אונ ווייטר, דריבר זענען די יודען נים בייז געווען אוף משה, אונ וועגן דעם ענין התוכחה וואס איינר דארף שטראפן דעם אנדערען אונ מען שטראפט אים נים איז חרוב געווארען דער בית המקדש.

אײַנגעזען קאן זיך מתיר מאכען ניט צו פאסטן אבער תשעה באב מוז מען

דיין אויער אונ עפין דיינע אויגין צו הערין אונ צו זעהן אונזרי פר וויסטונג אונ דאס פר וויסטונג פון דיין הייליגע שטאט ירושלים וואס דו האסט דיין נאמין אויף זיי גירופין אונ זעה וויא מיר דיינע ליבע קינדר זענין גוועזן צו שאנד אונ צוא אנגסטין אונ וויא פיל בלוט עס איז פאר גאסין גיווארין פון דיין ליב פאלק ישראל אונ קוק אין זייער צדקות וואס זיי האבין גלאזט פר גיסין זייערי נפשות מען זאל זייא אום ברענגין פון דיינעט וועגין אונ האבין ניט חס גהאט אויף זייערי לייבער אונ האבין פר מיאוסט אין דעם לעבין פון דר וועלט אונ האבין מבטל גוועזן זייער רצון פר דיין רצון אונ האבין גהייליגט דיין גרוסין נאמין אונ האבין אים ניט פר שוועכט אונ זענין מרוצה גווארין מען זאל זייא קולין אונ האבין אום גשטרעקט זייער האלז אונ זענין בייא גשטאנין אויף זייער פרוב אונ זענין גפרובט גווארין אונ זענין גפונין גווארין גאנץ עס האבן זיך אן גרירט די בלוט וואס הט גרונין פון דיא פאטערס מיט דיא קינדערס אונ די בלוט פון די מוטערס מיט זייערי קינדר אונ עס איז אום גמישט גווארין בלוט פון ברידער מיט שוועסטער אונ בלוט פון חתנים מיט כלות אונ בלוט פון חכמים מיט זייערע ווייבער אונ בלוט פון גוטע יודין מיט זייערי ווייבר אונ בלוט פון חזנים אונ בלוט פון דינים מיט זייערי סופרים אונ מלמדים מיט תלמידים זענין אלע אין איינעם גהרגת גווארין:

אלה מזבחות זכור. די דאזיגע מזבחות פון די הרוגים גדענק דר בארמיגער גאט אונ העלף אונז אונ זאמיל אונז איין פון אלע פיר עקין פון דר וועלט אונ בויא אונז ווידר מיט פייער דיין שטאט ירושלים אונ טרייסט אונז פון אונזר טרויערקייט אונ שיק אונז דיין משיח ער זאל אונז אויף ברענגין קיין ארץ ישראל מיר זאלין היינט אין דעם טאג פרייליך זיין אונ מיט גוטער מוט

דברי כבושים ומשלי חן

אונ מען דארף זעהן עס זאל ניט זיין מחלוקת צווישן יודן וואראום אזו לאנג ווי עס איז מחלוקת וועט ניט קומן משיח אונ יודן וועלן ניט אויס געלייזט ווערן פון גלות, ווי די גמרא זאגט, פריער וועט קומן אליהו הנביא דס איז פינחס וואס צו אים איז געגעבן געווארן דער שלום וועט ער מאכן שלום

אויף

אורח מישור

פאסטען אויך דיא נאכט פריער אונ אשוואכע אונ אמעוברת אונ אזייגעריז טארען זיך ניט אזו לייכט מתיר מאכן

אונ צו לובין דיין נאמין אונ צו דר ציילין דיינע וואונדר אזו ווי דו האסט דר לייזט דיין פאלק ישראל פון מצרים אונ עס זאל שון מקוים ווערין וואס דר נביא האט גזאגט אז דר חודש אב וועט פר קערט ווערין צו פיל פרייד אונ ניט צו וויינין אונ קלאגין. דאס זאל גשעהן באלד אין אונזרי טעג אמן ואמן:

תחנה נחמת ציון

אנייע תחנה צו זאגען מיט גרויס כונה שבת נחמו:

אנא איך בעט דיך אלהי הנחמות גאט וואס די טרייסט יעדען די זאלסט טרייסטין מיך מיט מיין גאנץ הויז געזינד מיט כל ישראל דאס עס זאל ווערין פון אונז אב געטוהן אלעס שלעכטס מיט אלע גזירות רעות. זאלסט צו אונז שיקן די נחמה דאפעלט דם מיר זאלין דאפעלט גיטרייסט ווערין אזו ווי דער נביא ישעיה זאגט נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם אונ פר אלע צרות מיט אלע יסורים מיט אלע פערשידענע עגמת נפש רחמנא ליצלן זאלסט דו אונז בעניטעגען מיט פיעל טובות ישועות ונחמות דם מיר זאלין פארגעסען אן אונזערע ערשטע צרות, מיר זאלין שוין אויף גירעכט ווערין מיט די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן:

אורח מישור

סיידען עס האלט חלילה ביי אסכנה אדר מען קאן חלילה קומן לידי סכנה מאר מען ניט פאסטען. השם יתברך זאל שוין אונז טרייסטען בכפלים דם עס זאל אין אונז מקוים ווערען דר פסוק נחמו נחמו עמי במהרה בימינו אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

אוף דר וועלט נאכדעם ווען קומן משיח אונ דר תענית תשעה באב וועט ווערן לששון ולשמחה. כן יהי רצון במהרה בימינו אמן:

גדע ערשטע טהייל

צווייטע טהייל

סדר ש"ס תחינות צוא ראש חודש אלול, סליחות טאג, ראש השנה, יום כפור, סוכות, פסח, שבועות, מיט נאך פיעל תחינות:

תחנה אמהות לר"ח אלול

מען זאל זיא לייענען גאנץ אלול אלע טאג, אוך איז דריגען פון ראש השנה ווען מען נעמט אוים די ספר תורה, אוך די שלש עשרה מדות, אויך פון שופר בלאזין. דאס איז ארויס גינומען פון פיל ספרים:

איין נייע תחנה

אנא יהוה

סמכתי ברחמיך הרבים לבקשך איך טוא מיך אן לעהנען אין דיין פיל דער בארימקייט צו בעטין דיך דער העד מיין בימעל תפלה מיט מיין צו בראכען הארץ אונ טוא מיר ענטפערין אויף מיין גיבעט ווי אין דיין היילינער תורה שטייט גישריבען: בטרם תקרא ואני אענה דס איז טייטש איי דו ווערסט מיך אן רופין וועל איך דיר ענטפערין אל מלא רחמים דו ביסט פול מיט דר בארימקייט דער בארעם דיך אויף מיר אונ נעם אן

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר צו ראש חודש אלול

אונזערע היילינע חכמים שטעלין דעם רמז אוף ראש חודש אלול "אריה שאג מי לא יירא" ווען אלייב ברומט חער זאל פר אים

אורח מישור

עניני תשובה

בעוויל דער חודש אלול איז דיא בעסטע צייט פון תשובה וועלין מיר דא שרייבען פון עניני תשובה ווי דר ספר חסידים שרייבט. יעדער מענטש דארף זיך איילען מיט

שרעק

מיין גיבעט וואס איך וועל דיך מאן בעטין אונ נעם אן מיינע וידוים וואס איך בין פר דיר מתודה איך וועל זיך מתודה זיין אויף מיינע ביטערע עבירות איך האב ווידער גישפעניגט דיינע הייליגע מצות איך האב ניט גיהאלטין דיינע גיבאט וואס דו האסט אונז גיבאטין. הער פון דר גאנצר וועלט איי איך הייב אן פר דיר רעכט מתודה צו זיין טו איך פאלין אויף מיין פנים אונ טוא בעטין דיך אז דיין רחמים זאל זיך שטארקין איבר דעם רוגז דם דו זאלסט מיין וידוי צו הערין מיט גרוים דער בארעמקייט אונ זאלסט מיר מיי מויל עפענן דם איך זאל זיך מתודה זיין:

עשה עמדי כחסדך הגדול טוא מיט מיר חסד. אונ משפט מיך מיט גרוים דער בארימקייט איך טוא דיך בעטין נעם אן מיין גיבעט איך האב דאך גאר קיין מליץ יושר ניט פר דיין הייליגין נאמען נייערט דיין הייליגע תורה פון חסד ורחמים איך טו בעטין אז דו זאלסט מיינע וידוים אלע אן נעמין אונ זאלסט עפענין די טויערין פון תשובה. אונ זאלסט עפענין די טויערין צו די ישראל ווייל זייא האבין די ליבע תורה מקבל גיוועזן אוף דעם בארג סיני איך טוא דיך בעטין אז דו זאלסט אן נעמין מיינע ביטערע טרערין ווי דו האסט אן גינומין די טרערין פון די מלאכים וואס האבין גיוויינט ווען אברהם האט זיין ליבין זוהן גיוואלט ברייגגן צו דער עקידה זיינען די טרערין פון דיא מלאכים גיפאלין אוף דעם מעסר פון אברהם אונ האבין אים ניט גילאזט שעכטין זיין זוהן יצחק אזוי זאלין אונזערע טרערין פאלין אוף דעם מעסר פון דעם מלאך המות אונ זאלין ניט לאזין חלילה אוועק ברייגגען מיך אדער מיין מאן אדר חלילה מיינע קליינע קינדר אונ אלע מיינע פריינד אונ טוא דיך בעטין דו זאלסט דיך איבר אונז דער בארימען אונ זאלסט אליין זיין מיין מליץ יושר ביי דעם משפט וואס דו וועסט מיך משפטין אונ נעם אן מיין גיבעט אונ פר גיב מיר מיינע זינד אמן:

אורח מישור

שרעק צו פארבעסערין זייגע מעשים ווארום עס זעגן דא צדיקים וואס זעגן

דברי כבושים ומשלי חן

נים מורא האבען, מיר וועלן דאס ערקלערען דיא הייליגע ווארטער מים דיא וואונדערליכע מעשים

זוכה צו זיין נעבין די שכינה. ווארום עס שטייט אין פסוק אויף דיר וועט

רחמיך הרבים יגן עלי דיין גרוס דער בארימקייט זאל אויף מיר
באשיצין איך טוא מיך זייער דר שרעקין פר מיינע גרוסע
זינד דען איך האב מיט מיינע מעשים גיוויס ניט פר דינט. איך
וויים ניט וואס איך זאל אן הייבין דיך צו בעטין דו זאלסט מיר פר
געבין. אונ מיין גיבעט זאל פר דיר אן גינומען ווערין וועגין מיין
זכות אבות ווי אין דער הייליגר תורה שטייט:

ואעשה חסד וזכרתי זכות אבות על בנים ועל בני בנים דס איז
טייטש איך וועל טאהן מיט מיין גרוס גינאדיקייט אונ
וועל גידיינקין דעם זכות אבות אויף אייערע קינדר אונ אויף אייערע
קינדס קינדר אונ דו ביסט גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרי
עלטרין אונזר טרייסטר זאלסטו זיין דו זאלסט דיך איבער אונז
דער בארעמין זאלסט אונז טרייסטין אמן:

יהי נא חסדך לנחמני עס זאל זיין דיין גינאד מיך צו טרייסטן
דו זאלסט מיך טרייסטין פון מיין גרוס צער וואס מיר האבין
אז עס זאל מקוים ווערין דער פסוק:

עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבושו כי אתה יי עזרתנו
ונחמתנו דס איז טייטש גאט וועט טאן מיט אונז מיט גוטין
אונזערי שונאים דר יצה"ר אונ דר שטן מקטרג וועלין זעהן אונ
וועלין פר שעמט ווערין וואורום דו ביסט איין גאט איין העלפר אונ
איין טרייסטער צו אלע וואס טוען דיך אן רופין מיט איין צו בראכין
הארץ וויא עס שטייט גישריבען לב נשבר ונדכה וכו' אמן:

למשפטיך עמדו כלם צוא דיין משפט וועלין מיר זיך שטעלין
דרום טוא איך וויינען אונ שרייען פר דיין הייליגען
נאמען אז דו זאלסט מיך אן רופען מיט חסד ורחמים אונ דו זאלסט
דיך אליין זעצין איבער מיין משפט. שטראף אונז ניט מיט דיא
גזירות אכזריות אונ לאז אונז אונזערע קינדערלאך דר ציהען צו

דברי כבושים ומשלי חן

פון השם יתברך דאס זען דער מענטש זאל
בעאבאכטען יעדער זאך מיט אפענע ביינע איינגען

אורח מישור

שייגען די שכינה אונ נאך שטייט אין
פסוק אביגיל הט געזאגט צו דוד המלך:
די נשמה פון מיין הערר [דוד] וועט זיין פארבונדען צו זאמען וואו אלע

נוטען און מיינע קינדער זאלין זוכה זיין צו דער ציהען זייערע קינדער דען דו ביסט דיך מרחם אויף קליינע קינדער:

במה אקדם לפניך ווי זאל איך מיך פעדערין פאר דיין היילינגין נאמען צו בעטין און דא בעט איך דיך דו זאלסט מיינע בייזע עבירות פר געבין איך וויים דס איך האב גאר קיין מליצים ני"ט איך האב קיין מליץ פאר מיר נאר מיינע ביטערע טרערען. וויא עס שטייט:

כלם ננעלו רק שערי דמעות אינם ננעלים דאס איז טייטש אלע טויערין ווערין פאר שלאסין נייערט די טויערין פון טרערין ווערין ניט פאר שלאסין דרום דער בארעמיגער גאט נעם מיינע טרערין וויא איך טוא פאר דיר גיסען און טוא זייא אריין אין דיין לאגיל און וואש אפ מיט דיא טרערין אונזערע זינד און זאלסט דיך זעצען פון מדת הדין אויף מדת הרחמים אמן:

תקרב תחנתי לפניך עס זאל גינעהענען פאר דיר מיין גיבעט אז קיין מקטרג זאל ניט קענין מפסיק זיין צווישין מיין גיבעט און צווישין דיין כסא הכבוד. דא טוא איך דיך בעטין אז דוא זאלסט צוריק טאן דיין שווערד אין דיין שייד דו זאלסט דיין האנט האלטין איבער אונז און איבער די קליינע קינדערלאך אמן:

הטה אזנך לתפלתי טוא מאכין איין בייגין דיין אויער צו מיין תפלה ליבער הער גאט באהיט מיך פר אלעם בייזין פר שאנד און פר לעסטערקייט און פאר איין מענטשענס גאב און לאז מקוים ווערין אין מיר ווי עס שטייט אין היילינגען תהלים פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון דס איז טייטש דו וועסט אליין עפענען דיין האנט און וועסט אונז שפייזען און ניט דורך איין מענטשינס גאב אמן:

ראה עניי והושיעני זעה מיין פיין פון מיינע עבירות און דו זאלסט מיר העלפין נעם אן מיין גיבעט איך וויים אז איך בין ניט

ארחת מישור

לעבעדיגע [נשמות פון צדיקים] זענען פארבונדען מיט הקדוש ברוך הוא און

דברי כבושים ומשלי חן

וועט ער זעהן וויא יעדערע נאך זיינס אים דעם נוטען דרך וויא אזוי זיך צו פירען אויף דער

נאך שטייט אין פסוק הקדוש ברוך הוא וועט זיין צו דיר אאייביגע ליכטיגקייט

און

ווערט צו עפענען מיין מויל צו בעטין דיך דען איך האב מיט מיין מויל גרויסע עבירות גיטאן איך האב ליצנות גיטריבען איך האב ניבול פה גירעט נייערט דו ביסט איין דער בארמיגר גאט דער בארעם דיך איבער מיר אונ נעם אן מיין גיבעט וויא דוא האסט אן גינומען דאס גיבעט פון אונזער מוטער חנה אזו זאלסטו אן נעמען מיין תפלה אונ פאר גיב מיר מיינע עבירות אמן:

בכל לבי אקראך אויך מיט מיינעם גאנצען הארצין טוא איך דיך אן רופען דרום טוא איך דיך בעטען דוא פאטר רחום וצדיק דיין מדה איז ווען דער מענטש בעט דיך טוסטו אים העלפין וויא דוא האסט מיר גיהאלפין ביז אהער איך טוא דיך בעטין ווי אקינד צו זיינעם פאטר אונ דו זאלסט מיר ענטפערין דער בארעם דיך וויא דער פאטער איבער זיינע קינדער וויא עס שטייט גישריבען כרחם אב על בנים כן תרחם ה' עלינו דאס איז טייטש וויא דער פאטער טוט זיך דער בארמען איבער זיינע קינדער אזו זאלסטו גאט זיך דער בארמען איבר אונז ישראל אמן:

העבר ממני אפך וחרונך טוא אפ פון מיר גאט מיין גאט אונ פון מיינע עלטערין דיין צארין אונ דיין רוגז אונ נעם אן מיין גיבעט וואס איך טוא בעטען אונ זאלסט מיר פר געבין מיינע זינד דען איך וועל זייא שוין אימער ניט טאן איך וועל טאן דיינע מצות אונ בעט דיך דו זאלסט שטארקען מיין הארץ צו מקים זיין דיינע מצות וואס דו האסט גיבאטין צו אונזער מוטער חנה אונ זאלסט שטארקען מיינע הענט צדקה צו געבין אונ ליכט צו צינדען אונ מיינע פיס שטארקען אין דר שול צו גיין דיך צו לויבין:

מה נאמר ומה נבקשוס זאלין מיר ריידין אונ ווס זאלין מיר בעטין. איך ווייס אלע מיינע אום ווערדיקייט ווס איך האב גיטאן איך לעהען מיך אן אין דם זכות פון מיינע קליינע קינדער ווס וועלין לערנען תורה אונ אין זייער זכות זאלסטו מיר העלפען אז עס

דברי כבושים ומשלי חן

וועלט, דען דאס איז ידוע דאס פערצייטענס האבען די אסטראנאמער מיט די גרויסע שטערן

אורח מישור

אונ עס זענן דא צדיקים. וואס שטייען פון ווייטען אונ זעהן די שכינה ווי עס

שטייט אין פסוק אונ זיין לעבין וועסטו זעהן מיט ליכטיגקייט אונ עס זענן דא

זאל קיין מאל ניט זיין קיין טרויעריקייט אונ קיין געוויין נייערט
אייטיל שמחה אמן:

אודך בכל לבי איך טוא דיך לויבין מיט מיין גאנצין הארצין דען דוא ביסט איין באשיינטער גאט ביי אלע לייט דוא ביסט איין דער בארמיגער גאט איבער אלע לייט דוא טוסט צו הערין צוא אלע לייט דען דוא טוסט צוא הערין אלע געבעט פון דיא ארימע לייט דוא טוסט פר געבען אלע עבירות וואס מיר האבין גיטאן דען דו ביסט הייליג אונ גרויס פארכטיג נייערט איך טוא בעטין דיין ליבען נאמען דאס דוא זאלסט אריין לאזין אין דיין מדת הדין דעם מדת הרחמים וויא מען טוט אריין לאזין אין אהארבע זאך אביסל זיס אונזער משפט זאל זיין זיס אמן:

ואל תוכיחני בחמתך דוא זאלסט מיך ניט שטראפין מיט דיין צארין דען דיין נאמען ווערט אן גירופין שופט אמת דאס איז טייטש ער משפט אמת אונ טוט חסד אונ אמת טוט מיט אונז גינאד אונ פר גיט אונזערע זינד דרום טו איך מיך פרייען דען איך האב חרטה דרויף איך וועל שוין ווייטער קיין עבירות ניט טאן נייערט איך וועל דיך לויבין מיט מיין גאנצין הארצין אמן:

רהקתי מעשיך הטובים איך האב דער ווייטערט דיינע גוטע גיבאט איך האב ווידר גישפעניגט דיינע ליבע מצות. וואס דוא האסט ניט גיהייסין טאן האב איך יוא גיטאן אונ וואס דוא האסט יוא גיהייסין טאן האב איך ניט גיטאן. וואס דו האסט גיאסרת האב איך מתיר גיוועזן אונ וואס דוא האסט מתיר גיוועזן האב איך גיאסרת. וואס דוא האסט מטמא גיוועזן האב איך טהור גימאכט נייערט איך האב מיך ניט מתכוון גיוועזן דיך צו דער צערנען ניט מער דער יצר הרע האט מיך אן גירעט דרום פר גיב מיר מייני זינד אמן:

אודה מישור

מענטשען וואס זעגען אזו ווייט פון די שכינה אז זיי קענען ניט זעהן די שכינה

דברי כבושים ומשלי חן

זעהר בעצייכינט דעם היליך פון דיא זונן מ ט דיא לבנה יעדען חודש מיט זיין כול, יעדעס מאל האט זיין צורה, דאס איז אין יעדען חודש קומט דיא זונן אויף אזוי איין ארט וויא דער קבוץ פון דיא מיליאנען שטערען פון היכעל שלאגען אב דיא: אזוי איין צורה וויא מען רופט אן דאס כול, חודש אב ווערלבעם דר חודש איז פר אלא.

הקם לאמתך חסדך מאך בייא שטענדיג [illegible] דר בארעמקייט אויף דיין דינסט איך טוא מיך בייגין אז בוקין צוא דיין גינאד דען וויא זאל איך מיך ניט דער שרעקין וויא זאל מיך ניט אן האפין איין ציטערניש אונ איין פלאטערניש ווען איך וועל מוזין שטיין צום משפט בייא דעם בית דין של מעלה אונ אפ ענטפערין אויף דיא עונות אונ דוא רבונו של עולם טוסט ניט וויא איין בשר ודם דען אז מען קומט זיך צו שטעלין פאר איין בשר ודם צום משפט וועט ער ניט באווייזין אין משפט קיין דר בארימקייט אבער דוא גאט דוא טוסט אלערלייא וואונדער דאס דוא טוסט באווייזין אין מיטען משפט דיין דר בארימקייט דרום דר בארעם דיך איבער מיר אונ שיינק מיר מיין לעבען אונ מיין מאנס לעבען אונ מיינע קינדערס לעבען אמן:

גל מעלי חרונך אנפלעק פון מיר דיין רוגז דו זאלסט מאבין פר שליסין דעם שטן וואס ער איז אוף אונז תמיד מקטרג מיט דעם קול פון שופר אונ פר גיב אונז אונזרי זינד דורך דעם קול פון שופר דען ווי דר שופר איז איין גבוגין אזו וועלין מיר אונזר הארץ איין בייגין צו טאן תשובה פון אונזרי עונות אונ מיר זאלין זוכה זיין דאס יאר צוא הערין שופר של משיח אמן:

דבקתי במעשים הרעים איך האב מיך באהעפט אין בייזע מעשים איך האב מיך גלאזט פון דעם יצר הרע אן ריידן איך האב גאר ניט גטראכט אז איך וועל מוזין שטיין צום משפט נייערט איך בין נאך גיגאנגין נאך מיין תאות לבי. רבונו של עולם הער פון דר גאנצר וועלט דען ווען איך וועל וועלין מתודה זיין פר דיין היילינגין נאמין אוף מייני עבירות וועלין די טעג זיך אום לאזין אונ איך וועל ניט קענין אום דר ציילין מיינע ביטערי עבירות ווארום זייא זענין זייער פיל. אוף וועלכי עבירות זאל מתודה זיין אוף די עבירות וואס איך האב גטאן מיט מוטוויליגקייט

דברי כבושים ומשלי חן

שלאגט אפ דיא וואס גיבן דעם הילוך פון די זונן אצורה פון אלי ב, וועלכעס דאס ווייזט דעם

אורח מישור

ווי עס שטייט אין פסוק אונ ער וועט ניט זעהן דיא גרויסקייט פון הקדוש ברוך הוא נאך שטייט אין פסוק ער וועט ניט זעהן די קוואלין פון די טייכין וואס

אדער אויף די עבירות וואס איך האב גיטאן אום גערין. רבש"ע איך בעט דיך אזו ווי איך האב מיך אפ גוואשין מיט מיינע טרערין אזו זאלסטו אפ וואשין פון מיר די עבירות וואס איך האב גיטאן און זאלסט מיך מאכין ריין פון מיינע עונות אמן:

ואשא שפתי לבקשך איך טוא אויף הייבין מיינע לעפצין צוא בעטין דיין גנאד נייערט איך הייב אן מיט גרוס פארכט און מיט גרוס ציטערניש. אך און וויי איז מיר ווי האב איך מיך ניט גפארכטין פר מיינע צוויי עדות און צוויי מלאכים וואס טוען עדות זאגין אויף מיינע ביטערי חטאים דערנסט מאל אז מען טוט מיך שטעלין צום משפט און מען טוט מיר ווייזין דעם רייסטער וואס מיין האנט האט אליין אן גשריבין מיינע עונות אוי וויא האב איך קיין רחמנות ניט גיהאט איבר מיינע קליינע קינדר מען זאל זיי חלילה פון מיר ניט אוועק נעמין פר מיינע עבירות דרום טוא איך בעטין דיין גנאד אז דו זאלסט דיך דר בארמין אויף מיר אמן:

לולי חסדיך על מה אסמוך ווען ניט דיין גנאדיקייט אויף וואס וואלט איך מיך גיהאט אן צוא לעהנין אין אזעלכי טעג ווארום די טעג זענין זייער פארכצום מען רעכינט איטליכין איבר און מען טוט לייענין איטליכינס מעשים וואס איטליכר האט גטאן נוא אויף וועמין האב איך סמיכה נייערט איך האב מיך סומך צו זיין אויף תשובה ווען דו האסט בשאפין תשובה אויף די עבירות דרום בין איך מקבל אויף מיר תשובה צוא טאן און דיך רעכט צוא דינען:

בחסדך תדינני גאט מיין גאט טוא מיך משפטין מיט דיין גנאד. מיר טוען פעדערין גשריי און גבעט דו זאלסט אונז פר געבין אונזרי זינד און זאלסט אן נעמין אונזר תשובה. דר וועקט אייך אונזערי אבות וואס ליגין אין דר מערת המכפלה צו אונטר לעהנין מיך. קיין מעשים טובים איז אין מיר ניט פר האנדן. בעט

אורח מישור

פון זיי וועט פליסן האניק און בוימאייל דו זאלסט ניט צו מישען זייער מיט

דברי כבושים ומשלי חן

מענטשען אקיל פון אשטארק גרוטען דם עס איז ק"וב צו דעם לעצטען חודש פון יאר. ראש חודש

טעכטער (ובֿרים מיט גקבוות) טאמער וועלן זיי ווינדינען די בתולות זאלי ניך

פרייטג

איך נאט ער זאל זיך אויף מיר דער בארימן. רבונו של עולם מאך אונז ווידר קערין צו דיר מיר זאלין ווידר אן גרופין ווערין דיין פאלק לאז זיך דר בארימן דיין גינאד אין זכות פון אונזרי
אבות אמן סלה:

מצר לי ממעשי הרעים עס טוט מיר באנק אויף מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גטאן. מיט וואס פר אפריזענט קאן איך איבר בעטין דיך אז זאלסט פר געבין מיינע עבירות אנדערש איז ניט דיך איבר צו בעטין נאר מיט תשובה אונ וידוי דרום טוא איך תשובה אונ בין מתודה פאר דיר איך האב גזינדיגט קעגין דיר אזו טוא איך וויינין אונ שרייען פר גיב מיר מיינע עונות:

הן רחמיך חפצתי צו דיין דר בארימקייט טוא איך באגערין מיט אונז צום משפט ניט צוא קומין ווארום מיר וועלין ניט קענין באשטיין ביי דעם משפט. גנאד אונ דער בארימקייט זאל זיך פעדערין פר דיין פנים פון דיר זאל אונזר משפט אוועק גיין. דייני אויגין זאלין זעהן רעכט פארטיגקייט אונ דר בארימקייט זאלסט אונז לאזין לעבין דו ביסט אונזר פאטר אונ מיר זענין דייני קינדר ווי קאנסטו צו הערין גוויין זייא דיך מרחם איבער אונז אונ טוא
אונזער גיבעט אויס הערין:

ועל בניך תרחם אויף דיינע קינדר זאלסטו דיך דר בארימין דען ווען מיר זענין דיינע קינדר דר בארים דיך ווי א פאטר איבר זייני קינדער אונ ווען מיר זענין דיינע קנעכט גהערסטו דיך אויך צוא דר בארימין איבר אונז וויא א האר אויף זיינע קנעכט אונ
העלף אונז אמן:

ר ראש יום משפט תקרב ברחמיך דער ראש פון דעם יום הדין זאלסטו אונז גנעהנין מיט דיין גנאד ווי לאנג נאך וועסטו אן אונז פאר געסין דער מאן דיך אן דעם ליבשאפט פון אונזערי

דברי כבושים ומשלי חן

אחז"ל זאל מען וועהן מתקן צו זיין דיא מעשים אונ צוא טוהען תשובה אויף די זינד פון אגאנצין יאר אייך ווייזם דאס מען זאל זיך מתחבר זיין וויא

אורח מישור

פרייען מיט זייערע טענץ באזונדר, אונ מאנסלייט זאלן זיך פרייען בזונדר

הייבט צו כו' ען דעם איבער שטענט רצון, אונ מען זאל פולגט זיין דעם יצר הרע, דער מזל פון חודש לול שלאנם אם אבתולה, צו ווייזען דאס מען זאל אין דעם חודש שפאקן נוקר זיין זיך - צוא

עלטערין העלף אונז אין אונזער צייט אונזערי צרות האבין זיך
אויף אונז גיגרייסט דרום דער בארים דיך אויף אונז אמן:

ר רחמיך יליין בגד רשומים בכסא דיין גנאד אונ דר בארימקייט
זאל זיין אין פיר שפרעכער פר די ישראל אונ אויך דר
זכות פון יוסף הצדיק דס ער האט אן גיטאן כבוד צו דיין נאמין
זאל אונז בייא שטיין מען זאל חלילה ניט קומען צוא שפלות
אדער צוא ארימקייט אמן:

י ידעתי כי סרתי ממצותיך איך ווייס אליין אז איך האב ווידר
גישפעניגט דיינע ליבע גבאט אבער איך טוא האפין
אויף דיין היילגין נאמין דו וועסט מיט מיר ניט מדקדק זיין לאז
אין מיר מקוים ווערין ווס אין דר תורה שטייט גאט טוט אוועק
ווארפין די ערשטע עבירות אונ זעהט דיא זכיות זאלין איבער
וועגין דיא עבירות:

ע עת תקום למשפטך דען עס איז דיא צייט צוא שטיין צום
משפט טוא איך דיך בעטין דוא זאלסט דיך זעצין אויף
דר שטול פון מדת הרחמים צו משפטין מיך מיט מדת הרחמים
אונ זאלסט מיך ניט שטראפין נאך מיינע עבירות נאך דען איך
וועל מיר גודר פרץ זיין דאס איז טייטש איך וועל מיר מאכין
איין צוים איך זאל דאס שון מער ניט טאן:

ק קול שועתינו תשמע ותאזין דאס איז טייטש פאר נעם מיין
גשריי אונ מיינע גבעט איך טוא תשובה אויף מייני זינד
עס זאל מקוים ווערין אן מיר יעשו זדונות כזכיות דם איז טייטש
אז דוא וועסט תשובה טאן אויף דיא עבירות וועלין זייא ווערין

אורח מישור

יונגע מענטשען ועלען טאנצען מיט
אלטע צו זאמען. ווען קליינע קינדער
שפילין זיך אין גאס, יונגלאך אונ
מיידליך, זאל מען זעהן דיא יונגלאך
זאלען זיך שפילין באזונדער אונ דיא מיידליך זאלן זיך שפילין באזונדער אונ
אזוי שטייט אין סוף תהלים בחורים וגם בתולות יונגע מענטשען (מאנסלייט) וועלן
טאנצן אונ מיידליך וועלן אויך טאנצן דוד המלך האט ניט געזאגט יונגע
מאנסלייט וועלן טאנצן מיט מיידליך, נאר ער האט געזאגט בחורים וגם

דברי כבושים ומשלי חן

מאכען אנדר אונ זאל זיך היטען פון צו טוהען
א עבירה דען אבתולה דארף שטארק האבען
שמירה. אויך ווייזט דאס אז דיא יודען זענען
געגליכען וויא אכלה צו כביכול דעם רבינו של

בתולות

זכיות דרום טוא איך בעטין דו זאלסט מיר מאכין מיינע עבירות
וויא זכיות אמן סלה :

ב בצדקתך תדיח כתמים מיט דיינע גרעכטיקייט זאלסטו אום מעקין די פלעקין וואס איך האב געמאכט אין דעם קלייד פון מיין נשמה מיט מיינע גרויסע עבירות . ווס וועט ארוס קומין אום אונזר ביטערין טוט אדר חלילה אום דעם טוט פון די קליינע קינדערליך וואס האבין מיר דען געטאן צוא דיין הייליגען נאמין נייערט מיר האבין זיך שלעכטים געטאן דיין נאמין איז הייליג דר איז אימער אונ אייביג דרום דער בארים דיך איבער אונז א נ זאל אן אונז מקוים ווערין דר פסוק קרוב ה' לכל קוראיו דס איז טייטש דו ביסט נאהענט צוא די וואס טוען דיך אן רופין מיט גרוס גיבעט ורחם על ממליכך דר בארים דיך איבר אונז ווס מיר מאכין דיך קיניגין איבר אונז . כי אנחנו עמך וצאן מרעיתך דען מיר זענין דיינע שאף ווס דו פאסעסט אונז דרום דר בארים דיך . השב שכינתך לציון קער ווידר דיין שכינה אין דר שטאט ציון אונ עס זאל מקוים ווערין ובא לציון גואל שיק קיין ציון דיין דער לייזער אמן סלה :

דברי כבושים ומשלי חן

עולם דאס דער בורא עולם איז דיא יודענס מאן זייער שפייזער זייער אפ היטער דען דארפען מיר זעהן צו זיין ריין אויף דעם נייעם יאר וויא א בתולה צו דעם חופה טאג . דער חודש תשרי שלאגט אפ דאס מזל א וואג־שאל צו ווייזען דם דענקמאל וועגט מען די מעשים פון יעדן מענטש דיא זכיות מיט דיא עבירות פון די גאנצע וועלט דאס אייב דיא זכיות זענען גובר זייא זענען מער שיקט דער איבערשטער אשנת ברכה והצלחה, זעהן מיר פון דעם אויך נאך פון פיל זאכען וואס עס געפינט זיך אויף דר וועלט , אז אלעס לערונט דעם מענטשען אדרך זיך גוט צו פירען , נאר בעונותינו הרבים דר יצר הרע נעמט אונז ארין אין זיין געשעפטענישער פארשטעקט אונז דיא אויגען , ער פארשטאפט אונז דאס הארץ מיר זענען בליינד אונ פעט נארישט כסדר אגאנץ יאר, נאר אזוי ווי עס גיין דיא הייליגע ימים נוראים, אלול, סליחות, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבה, דארפען מיר טוהען אפעולה צו עפעוי־ אונזערע או גען צו זעהן וויא מען איז אין דר וועלט. דאס שופר באווייזט דאך צו

אורח מישור

בתולות דיא יונגע מאנספלייט וועלען טאנצען אונ דיא מיידליך וועלין אויך טאנצען אבר ניט צו זאמען , נאר די מאנספלייט באזונדער אונ דיא מיידליך באזונדר] אזוי ווי ער זאגט עס וועלען טאנצען אלטע מיט יונגע , מיינט מען זיי וועלען טאנצען צו זאמען , אבער ביי בחורים אונ בתולות שטייט בחורים וגם בתולות יונגע מאנספלייט אונ בתולות אויך , צו לערנען אונז אז ווייבער זאלען זיין באזונדער ניט מיט מאנספלייט צו זאמען :

תְּחִנָּה פון ראש חודש אלול

דִי תְּחִנָּה זָאל מֶען זָאגִין אוּם רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל אוּנ אוֹךְ מָאנְטִיג אוּנ דָאנֶערְשְׁטִיג
וֶוען מֶען זָאגְט בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ בִּפְרַט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ אוּם יוֹם כִּפּוּר:

יי יְיָ דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארִימְהַארְצִיגֶר גָאט אוּנ דֶער בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּער אַלֶע מֶענְטְשִׁין הָאטְשֶׁע עֶר זִינְדִיגְט אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארִימְהַארְצִיגֶר גָאט אוּנ דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּר דֶעם מֶענְטְשִׁין וָוס עֶר הָאט גִיזִינְדִיגְט אוּנ בִּיסְט אִים מוֹחֵל דוּרְךְ תְּשׁוּבָה:

אֵל דוּ בִּיסְט אַגִינֶעדִיגֶר גָאט דוּ בִּיסְט גִינֶעדִיג אוּנ בַּארִימְהַארְצִיג צוּ דֶעם וָוס דִיךְ מִיט גַאנְצִין הַארְץ רוּפְט אָן אַזוֹ דֶר בַּארִימְסְטוּ דִיךְ אִיבֶּר אִים. רַחוּם אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארְמְהַארְצִיגֶר גָאט אוּנ דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּר דֶעם מֶענְטְשׁ וָוס טוּט דִיךְ בֶּעטִין אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ אִיבֶּר אִים דֶער בַּארִימֶן אוּנ זָאלְסְט אִים טָאן אוּם זוּנְסְט חֶסֶד חִנָּם וֶוען עֶר טוּט דִיךְ בֶּעטִין מִיט גַאנְצִין הַארְצִין אַזוֹי דֶער בַּארִימְסְטוּ דִיךְ אִיבֶּר אִים אוּנ בִּיסְט אִים מוֹחֵל זַיינֶע עֲבֵירוֹת. וְחַנּוּן אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין לַייט זֶעלִיגֶר גָאט דוּ טוּסְט לַייטְזֶעלִיגֶען צוּ דֶעם דֶער דָא קוּמְט מִיט תְּפִלָּה צוּ דִיר אַזוֹי דֶער בַּארִימְסְטוּ אִים. אֶרֶךְ אַפַּיִם דוּ דֶר לֵיינְגֶערְסְט דַיין גְרִים צָארִין אוּנ דוּ בִּיסְט נִיט גִיךְ צוּ דֶער צֶערְנֶען אֲפִילוּ צוּ דֶעם רָשָׁע. אֵייזְלְסְט נִיט צוּ צָאלִין דֶעם מֶענְטְשִׁין נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים רָעִים נָאךְ נַייעֶרְט דוּ טוּסְט אִים וַוארְטִין טָאמֶער וֶועט עֶר תְּשׁוּבָה טָאן. וְרַב חֶסֶד אוּנ דוּא טוּסְט פִיל גִינָאד צוּ דִי לַייט וָואס הָאבִּין קֵיין זְכוּת נִיט. וֶאֱמֶת אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין וָוארְהַאפְטִיגֶר גָאט דוּ שְׁטְרָאפְּסְט דֶעם מֶענְטְשִׁין אוֹיף זַיין זִינְד אָבֶּער דֶער נָאךְ וֶועסְטוּ אִים גֶעבִּין אֵיין גוּטִין שָׂכָר לְעוֹלָם הַבָּא אוֹיף דֶעם גוּטִים וָוס עֶר הָט גִיטָאן אוֹיף דֶער וֶועלְט. נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים דוּ גִידֵיינְקְסְט דָס גוּטִים וָוס דֶער צַדִיק הָט גִיטָאן אוֹיף דֶר וֶועלְט בִּיז זַיין טוֹיזִינְט גִיבִּירְט. נוֹשֵׂא עָוֹן דוּ פַּר טְרָאגְסְט דִי זִינְד צוּם מֶענְטְשִׁין וָואס עֶר הָט גִיזִינְדִיגְט. אַז עֶר טוּט תְּשׁוּבָה פַאר

אורח מישור

דינים פון חודש אלול

(א) חָאטְשֶׁי דֶר מֶענְטְשׁ הָט תָּמִיד צַייט תְּשׁוּבָה צוּ טוּעֶן, אוּנ וֶוען מֶען טוּט תְּשׁוּבָה מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְץ אִיז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹחֵל דֶערְצוּ פָארְט אִיז דִי

דברי כבושים ומשלי חן

אוּנְזֶערֶע הָארְצֶר מִיר זָאלֶען וֶוערִין תְּשׁוּבָה צוּ טוּהֶען מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְץ מִיר זָאלִין זִיךְ אַרוּם וַואשֶׁען אוּנ פַארְדֶעקְבָּטֶען אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים רָעִים דָאס מִיר

גיבסטו אים. ופשע אזו איין עבירה וואס דער מענטש טוט אום גערין אונ ער טוט תשובה פר גיבסטו אים די זינד תיכף. וחטאה אפילו די עבירות וואס דר מענטש קען זיך היטין פר זיי סיי מיט הערין אדר מיט זעהן יעו מיט רייד. ונקה אונ דו ריינגסט דעם מענטשין פון זיין זי... ער טוט תשובה מיט זיין גאנצען הארצין ווערט פון די עבירות זכיות:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצר וועלט דו זאלסט דר הערין מיין בקשה צו גוטין אונ דו זאלסט מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר פר געבין אלע זינד וואס מיר האבין גיטאן אונ מיר האבין גיזינדיגט אונ גישולדיגט אונ גימיסטייט קעגין דיין הייליגין נאמען אונ דו זאלסט אונז גידיינקין אצונד צו דעם יום הדין צו גוטין צו איין כתיבה וחתימה טובה אונ צו העלפין אונז מיט דר בארימקייט אונ זאלסט מיך מיט מיין מאן אונ מיינעקינדר גידיינקן אצונד צו לאנג לעבין מיט גיזונד אונ מיט שלום אונ זאלסט אונז געבין איין גרינגע פרנסה דען אצונד איז ליבר גאט די צייט וואס דו צייכינסט אן דעם מענטשין פרנסה אוף דעם גאנצין יאר דרום בעט איך דיך דו אלמעכטיגר גאט זאלסט אונז טאן לפנים משורת הדין דו זאלסט אונז אן שרייבין צו איין גרינגע פרנסה וכלכלה עס זאל ניט זיין מיט בזיון חס ושלום נאר מיט כבוד אונ מיט היתר ניט מיט איסור חס ושלום דען דו ביסט דער הער פון דר גאנצר וועלט דר וואס שפייזט אלע בשעפניש פון דעם קלענסטין ביז דעם גרעסטין דען די אויגין פון אלע בשעפניש פון דער גאנצר וועלט טוען האפין צו דיר ליבער גאט אונ דו אלמעכטיגר גאט גיסט איטליכין זיין בדערפניש אונ עסין שפייז אין זיין צייט אונ דו זאלסט אונז אן שרייבין צו איין גוט לעבין דאס מיר זאלין רעכט האלטין דיינע ליבע הייליגע תורה אונ מצות אונ דו זאלסט אונז געבין שכל אונ חכמה דס מיר זאלין פר שטיין דיין הייליגע תורה

דברי כבושים ומשלי חן

ואלה: זיין דיין צו דעם יום הדין, אונ דאס בעסטע מיטעל אריין צו טוהען אין דיא ווטש איז

אורח מישור

בעסטע צייט פון ראש חודש אלול ביז נאך יום כפור. דען אין די טעג נעמט

טעט יתברך געביר אן דיא תשובה: (ג) אוך איז זייער גוט אין די טעג צוא

געבין

און מצות און זאלסט שיקן ארפואה שלימה צו אונזער וויטאג דם מיר זאלין באלד דר לייזט ווערין פון אונזר איינגשאפט און גיב אונז ברכה והצלחה אין אלע אונזערע עסקים און אין אלע אונזערע משא ומתן וואס מיר טוען און דו זאלסט געבין אין די הערצער פון די מלכים און זייערע יועצים אויף אונז צו גוטין און עס זאל זיין דר ווילין פון דיר אלמעכטיגער גאט אז די רייד און די זאג פון מיין מויל און די גידאנקין פון מיין הארצין זאלין זיין בווילינט פר דיר דען דו ביסט מיין בשעפר און מיין דער לייזר אמן כי"ר:

(דער נאך זאגט מען ואני תפלתי דריי מאל):

תחנה לחודש אלול ולראש השנה

די שיינע תחנה זאל מען זאגין דעם חודש אלול אלע טאג ווען מען הערט שופר בלאזין בפרט אום ראש השנה מיט גרוים כוונה:

אל מלך דין שופט צדק ואמת דו ביסט אוואר האפטיגר גירעכטער גאט דו ביסט גירעכט און דיין משפט איז גרעכט און דוא ביסט דן אלע בשעפניש מיט ווארהייט און מיט גירעכטיקייט. מה נאמר ומה נדבר וואס זאלין מיר ריידין אדר וואס זאלין מיר שפרעכין. דר מנהג איז צווישין אונז ישראל דאס מען פאנגט אן דרייסיג טעג פר ראש השנה שופר צו בלאזין אום וועגין צו דער וועקין די לייט צו תשובה דרום דארף יעדער מענטש ציטערין און דער שרעקין זיך ווען ער הערט שופר בלאזין און זאל זיך שטעלין מיט גרויסע פארכט און אנגסט און ציטערניש און גבעט פאר הקב"ה צוא דעם יום הדין הגדול והנורא:

רבונו של עולם דו הער פון דר גאנצר וועלט דא בין איך גיקומין פר דיר מיט איין צו בראכין הארץ און מיט אשווערין גימיט צוא בגערין פון דיין הייליגען פארכטיגן נאמין אמחילה

אורח מישור

געבין צדקה. און צו בעטין השם יתברך ער זאל מוחל זיין די זינד פון ביז אהער. און זאל העלפין מען זאל שוין נים זינדיגען און מען זאל האבען וום מען באדארף מען זאל קענין דינען אים

דברי כבושים ומשלי חן

צו פערגיסען טרערין פאר השם יתברך דען דיא טויערען פון טרערען זענען נים פערשלאסען ולב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה ווען דר איבערשטער

סליחה כפרה אויף מיינע עבירות די איך גיטאן האב אין מיינע טעג מיינס לעבין עם סייא. דיא עבירות וואס בשוגג אדער במזיד עם סייא בדבור אדר במחשבה אדר במעשה בעט איך דיך דו אלמאכטיגר גאט דוא זאלסט דאך אן זעהן מיין צער פון מיין הארצין וואס איך האב פון מיינע עבירות ווענין דו זאלסט מיר מוחל זיין אמחילה גמורה אויף אלע מייני חטאים וואס איך האב גיטאן דען ווען דו ווילסט מיר חס ושלום ניט מוחל זיין צו וועמן זאל איך מיך קערין אדר ווענדין דרום בארמהארציגר גאט פון דר גאנצר וועלט דוא האסט דאך ליב דעם מענטשין ווען ער זיך באדיינקט אונ האט חרטה אויף זיינע עבירות אונ וויל זייא נימער טאן אונ בעט צו דיר מיטין גאנצין הארצין אוי לי וי לי וויי צו מיר וואס איך האב גיטאן מעשים רעים ווי האב איך מיין נשמה באשמירט אונ באזילפערט די דא אהער קומט פון אהייליגין ריינן ארט השי"ת האט מיר זיא גיגעבין דאס איך זאל זיא הייליגין אונ ריין האלטין אז איין אבן טוב. וואס וועל איך טוהען אדער וואס וועל איך ענטפערין ווען השי"ת וועט מיך פאדערין אונ וועל מוזין חשבון געבין פאר זיין הייליגען כסא הכבוד דרום בעט איך דיך דוא ליבער בארעמהארציגער גאט אז דו זאלסט דיך דר בארימען איבר מיר ארימען זינדיגין מענטשין אונ דוא זאלסט מיר גידיינקן מיינע זכיות אונ זאלסט הערין מיין תפלה וואס איך טוא פאר דיר אצונדערט מתפלל זיין אונ נעם פאר דיר מיינע טרערין דען ווען שוין אלע טויערין זיינען צוא גישלאסין אבער דיא טויערין פון טרערין זיינען דאך ניט פאר שלאסין אונ דוא זאלסט דאך אן זעהען מיין צער פון מיין הארצין אונ טוא דיך מרחם זיין איבער מיין גוף אונ נשמה אונ זאלסט מיר מוחל זיין אמחילה גמורה אונ זאלסט מיך מיט מיין מאן אונ קינדער אן שרייבין דוא ליבער גאט צו אשנה טובה לחיים ולשלום לששון

דברי כבושים ומשלי חן

אן געטען. אונזער תפלה ער וועט אונז אן שרייבן אגוט געבענשט יאר ברכה פרנסה והצלחה גדולה

אורח מישור

באמת: (ג) דר מנהג איז צו בלאזען שופר אנאנצן חודש אלול. אלע טאג נאך דעם דאוונען. חוץ ערב ראש השנה: (ד) דר טעם פון דעם בלאזען

אין

ולשמחה לגאולה שלמה למצוה ולצדקה: און זאלסט אויף אונז גוזר זיין גזירות טובות ישועות ונחמות און דוא זאלסט מבטל זיין אלע גזירות רעות פון מיר און פון מיין מאן און קינדער און מיינע קינדס קינדער און פון אלע דיא מיר ליב זיינען און פון כל ישראל אמן סלה:

תחנה פון סליחות

די תחנה זאל מען זאגען אין דער פריא צוא סליחות פאר ראש השנה:

אדון עולם הער פון דר גאנצר וועלט דו בּיסט געוועזן איין קיניג נאך איידר דו האסט באשאפין דיא וועלט און דו האסט אלסדינג באשאפין אזו ווי דו האסט געוואלט פון דיין כבוד וועגין און ווער קען זיך צו דיר גלייכין אדר אנטקעגין דיר זיך שטעלין ווער קען דער ציילין דיין גרויסקייט און דיין אבפערקייט. דם שטארקייט און דם הערשאפט איז אין דיין האנט. דו בּיסט איין איינציגר גאט. דו קענסט מיך דר לייזין און מיך דר פרייען ווען איך רוף צו דיר. אין דיין האנט באהאלט איך מיין נשמה אז איך טוא שלאפען. און אז איך טוא מיך אויף וואכין פון דעם שלאף קערסטו ווידר אום מיין נשמה אין מיין גוף אריין. אז גאט איז מיט מיר טוא איך גאר ניט זארגין און מורא האבין פר קיין שום זאך. פאטר גאט זעה פון דיין הייליג ארט און דער בארים דיך איבּר אונז און העלף אונז דען אז אונזר בית המקדש איז געשטאנען איז ביי אונז ווייניג זינד געוועזן דען אונזר הייליג הויז האט אונז דיא זינד פר געבען אויך די קרבנות פון ביי נאכט האבען פר געבין

אורחת מישור

אין צו דער מאנען דיא מענטשען זיי זאלין תשובה טוען:

עניני צדקה

יעדע אשה דארף זעהן אז זיא זאל געבען צדקה פר סליחות דורך דעם זכות וואס זיא דר בארימט זיך אויף ארעמע לייט וועט זיך השם יתברך אויף איר אויך דר בארמען ווארום די מצוה פון צדקה איז זייער גרויס. ...

דברי כבושים ומשלי חן

נעשירות אריכות ימים ושנים טובים אגוט געזונד ברוב נחת פון קינדער און פון קינדס קינדער מעתה ועד עולם, אמן:

עניני תשובה לימי הסליחות

מיר הייבען אן צו זאגען סליחות דעם שבת צו נאכטס פר ראש השנה, דר עיקר איז אזוי

אויף די עבירות וואס מען האט געטאן אגאנצען טאג איצונדערט מיט וואס זאלין מיר צו דיר קומין דרום זאלסטו פר דיר נעמען אונזרי צוא בראכענע הערצער אונ שמערצונג אונ עס זאל פאר דיר אן גנומען ווערען אונזער תפלה אזו ווי איין קרבן עולה אונ היינט טוען מיר וויינין אונ שרייען פר דיר אז דוא זאלסט אונז אונזער בית המקדש בוען במהרה בימינו אמן:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצער וועלט איך קום בעטין פר דיר מיט איין צו בראכען הארץ אונ מיט איין צו בראכען גמיט. איך וויים מיר קיין שום עצה ניט צו געבין וואס איך זאל טאן צו דעם יום הדין הגדול והנורא וואס דא קומט צוא דעם נייעם יאר חאטשע אונזרע חכמים האבען מתקן גוועזן אז עטליכע טעג פאר ראש השנה זאל מען אויף שטיין גאנץ פריא אונ מען זאל זאגין סליחות מיט גרוים תפלה ובקשה כדי עס זאל אן גנומען ווערען פאר השם יתברך אבער זייא האבין נאר גמיינט אזעלכע מענטשען וואס זענין ריין פון זינד די זאלען בעטען פאר השם יתברך ער זאל זיי געבין זייערע בדערפעניש אבער ניט אזו איין מענטש ווי איך בין דען איך וויים וואל אז איך בין פול מיט זינד אונ ווי אזו קען איך בעטען פון השם יתברך אז ער זאל מיר געבין פיל גוטס דען דם באדערפעניש פון מענטשען איז פיל אונ איך בין גאר ניט ווערט. פון דעסט וועגין האב איך מיך פארט דר וועקט מיט גרוס מורא אונ ציטערניש צו בעטין השם יתברך. איך וויים ניט וואס זאל איך טאן מיט וואס זאל איך איבער בעטען דיין פנים אונ מיט וואס זאל איך דיך באוויליגען אז דו זאלסט מיר פר געבין מיינע זינד וואס איך האב גטאן. אוב מיט תשובה אונ ווידוי קען איך מיך באוויליגין צוא דיר טוא איך בודאי

דברי כבושים ומשלי חן

דער זוהר זאגט אלע ברכות וואס קומען צו אידענשען אין מיטען וואך, ווען די ברכות גיוואהן אין הכל שבת אונ פון שבת ווען זיי געקומען איף דר ערד אין מיטען וואך, דם וועלביגע איז

אורת מישר

די היילגע גמרא זאגט אין די מסכת בבא בתרא, רבי יהודה ברבי שלום האט געזאגט אזוי ווי עס ווערט יעדער ראש השנה פאר שריבען אויף יעדער מענטש ווי פיל מען זאל דעם יאהר פארדינען אזוי ווערט אויף יעדען פאר־שריבען ווי פיל מען זאל דעם יאהר שאדין האבען, אויב דער מענטש איז

זוכה

תשובה און בין מתודה פאר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערען איך האב גזינדיגט און גשולדיגט און ווידער גשפעניגט פר דיר און דו ליבער גאט דוא ביסט דאך איין דער בארמיגר און פר טראגסט די זינד פון אלע זייא מיר אוך מוחל. און אוב מיט תפלה און תחנה ביסטו מוחל מאך איך פאלען ליבער גאט מיין גבעט פאר דיר. און אוב מיט גוויין און גשריי ביסטו מוחל אזו טוא איך וויינין און זיפצען ווי איז צו מיין לייב אוף מיינע זינד. דען דו ביסט אזו אגאט ווס מען באדארף צוא דיר ניט פיל שרייען דו פר נעמסט די צו בראכענע הערצר ניט ווי אליהו הנביא הט גזאגט צו די פאלשע נביאים שרייט שטארק צו אייער גאט טאמער וועט ער דר הערין. אבער אונזר גאט פאר נעמט באלד אונזר גבעט. און אוב מיט איין צוא בראכין הארץ פר גיבסטו די זינד אזו צו ברעך איך מיין הארץ פר דיר און דו ווייסט דאך וואל וועלכע הערצר זענין צו בראכין:

רבונו של עולם איך טוא דיך בעטען אז דוא זאלסט זיך איבר מיר דר בארמין און זאלסט זיין אליין מיין מליץ ביי דעם משפט דען איך וואלט גערען האבען עולם הזה און עולם הבא נאר מיט מיינע מעשים האב איך עס גווים ניט פאר דינט נאר מחמת איינס אן דעם אנדערן קען ניט זיין דען מחמת דאגות פרנסה קען מען ניט רעכט גאט דינען דרום וויל איך ביידע דיא וועלט און יענע וועלט אבער איך ווייס ניט וועלכים זאל איך פריער אן הייבען צו בעטין אז עס זאל פר דיר אן גנומין ווערין דרום טוא איך בעטען אז דר זכות פון די אבות זאל מיר בייא שטיין אין דעם יום הדין און איך בעט דיך הער פון דר גאנצער וועלט אז דו זאלסט עפענין די טוערין פון דעם הימל אזו וויא

אורה מישור

זוכה ניט ער דם געלט אויף צדקה, ווערט דם גירעכינט דר שאדין, אויב ער איז ניט זוכה האט ער שאדין זיין געלט דורך גנבות אנדערע סבות.

נאך זאגט די גמרא דער מענטש ווס גיט ניט צדקה איז גלייך ווי ער וואלט געדינט עבודה זרה, רבי אלעזר ברבי יוסי זאגט דער מענטש ווס גיט צדקה

דברי כבושים ומשלי חן

ביי ראש השנה, דר משפט וואס ווערט גמאכט אום ראש השנה אויף דעם נייעם יאהר, ווער זאל לעבען ווער זאל שטארבען ווער זאל גליקליך זיין און ווער זאל אומגליקליך זיין, דם אלץ ווערט

דו האסט גיעפינט אז די ישראל זענין גשטאנין אויף דעם בארג סיני אונ האבין מקבל גוועזן די תורה האסטו גיעפינט אלע הימלען מען זאל זעהן אז דוא ביסט איין יחיד אין אלע עולמות אזו בעט איך דיך אז דוא זאלסט זיי עפענען צוא מיין תפלה:

רבונו של עולם אזו ווי דו האסט אן גנומען די טרערין פון דיא היילינגע מלאכים בשעת אז אברהם האט זיין ליבין זוהן יצחק גוואלט ברענגן אויפדר עקדה זענין די טרערין גפאלין אויף דעם מעסער אונ אברהם האט אים דרום ניט גיקאנט שעכטען אונ דורך דעם וואס זייערע טרערען זענין אראפ גיפאלען זאלען אונזערע טרערען ארויף קומען פאר דיר צוא דעם נייעם יאר אונ אויך אזו וויא בשעת אסתר איז געגאנגען צוא דעם מלך אחשורוש צו בעטען פאר דיין פאלק ישראל האסטו מיט איר גישיקט איין מלאך אונ אסתר האט באקומען חן אין זיינע אויגין אזו זאלסטו ליבער גאט ביי אונזר משפט שיקין אזעלכע מלאכים זיי זאלין מאכין טריפין אויף אונז חן וחסד אין דיינע היילינגע אויגין אונ איך בין פר זיכערט אין דיין גרוס גינאד אז דו וועסט מיר בודאי העלפין דען עס איז ניטא קיין שום צדיק אויף דר וועלט אז ער זאל ניט זינדיגין אונ איך ארום מענטש איך קען מיך ניט מאכין פר קיין רשע חס ושלום אז איך זאל זאגין אז עס איז שוין חס ושלום צו מיר קיין הילף ניט דא דען מיר וייסין אונ גלובין אז השם יתברך הט גיוואוסט בשעת אז ער הט די וועלט באשאפין אלע דורות וואס וועט זיין ביז לעתיד לבא אונ וועלכין מענטשין ער הט גיזעהן אז ער וועט נוצין האט ער אים באשאפין אונ דעם מענטשין וואס עס וועט פון אים גאר קיין נוץ ניט זיין הט ער גאר ניט באשאפין דרום בעט איך דיך ליבער גאט דו זאלסט זיך דער

דברי כבושים ומשלי חן

געמשפט אין הימל דעם שבת וואס פר ראש השנה, דריבר דעם שבת וואס פר ראש השנה לייענט מען די סדרה אתם נצבים היום כלכם לפני ה'. טאקע היינט אום שבת שטייען אלע מענטשן פר הקב"ה.

אורח מישור

אונ טוט חסדים [טובות] צו מענטשן, ווערן פון די מצות גרויסע מליצים אונ גוטע פאר די יודינסוועגין צו הקדוש ברוך הוא, נאך זאגט דיא גמרא אז יודין וועלען געבן צדקה וועלען זייא געשווינט אויסגעלייזט ווערן פון גלות, דיא גמרא זאגט בנימין הצדיק איז גיוועזן אנבאי פון צדקה, אמאהל איז

גיוועזן

בַּארֶעמִין אִיבֶּר מִיר צוּ דֶעם נַייֶעם יָאר דֶען דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער דֶער בַּארֶעמִיגֶער גָאט אוּנ מִיר זֵייֶנֶן דַיין לִיבּ פָאלְק אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי דַיין לִיבּ פָאלְק אוּנ דוּ בִּיסְט אִינְזֶער גָאט דְרוּם לִיבֶּער גָאט דוּ זָאלְסְט אוּנְז אַלֵיין מִשְׁפָּטִין דֶען צוּ דִיר אִיז שֵׁיין דוּ זָאלְסְט מִשְׁפָּטִין דַיין פָאלְק אַזוֹ וֶועט אוֹיף אוּנְז מְקוּיָם וֶוערִין דֶער פָּסוּק גָאט וֶועט טָאהְן אַצֵייכִין צוּ גוּטִין דֶען דוּ גָאט בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ אוּנְזֶער טְרֵייסְטֶער אוּנ דוּא זָאלְסְט אוּנְז שִׁיקִין אוּנְזֶער גוֹאֵל צֶדֶק הַיינְטִיגֶם יָאר אָמֵן סֶלָה:

שְׁמַע הֶער צוּ לִיבֶּר גָאט מַיין תְּפִלָּה וָוס אִיז מִיט אַצוּרִיסִין גֶעמִיט גְלַייךְ וִויא אִיךְ וָואלְט גִיבְּרַאכְט אַקָרְבָּן עוֹלָה אַזוֹ וִויא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט אֵיין צוּ בְּרָאכִין הָאֶרֶץ אוּנ אֵיין צוּ שְׁטוּיסִין גִימִיט אִיז גְלַייךְ וִוי אַקָרְבָּן צוּ גָאט דְרוּם זָאלְסְטוּ נִיט פַאר שֶׁעמִין מַיין צוּ בְּרָאכִין הָאֶרֶץ אוּנ דִי זָאג פוּן מַיין שְׁטַאמֶעלְדִיגִין צוּנְג זָאל פַאר דִיר גְלַייךְ זַיין וִויא אִיךְ הָאבּ דִיר גִיבְּרַאכְט אַפֵייעֶר אָפְּפֶער אוּנ עֶס זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערִין פַאר דַיין כִּסֵא הַכָּבוֹד אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז מְרַחֵם זַיין אוּנ זָאלְסְט מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט פַר דַארְבִּין חָאטְשֶׁע מַיינֶע זִינְד זֵיינֶען גְרוֹיס דֶען אַלֶע מֶענְטְשִׁין לֶעבִּין נָאר מִיט דַיין גִינָאד דֶען מַחְמַת דַיין דֶער בַּארֶעמְקֵייט טוּסְטוּ חֶסֶד חִנָּם. אַלְמַאכְטִיגֶער גָאט לָאז מִיךְ מִיט אַלֶע מַיינֶע פְרַיינְד לֶעבִּין אָן זִינְד אוּנ אָן שַׁאנְד אָן שְׁרֶעק אוּנ דוּא זָאלְסְט דִיךְ אַלֵיין אִיבֶּר אוּנְז דֶר בַּארֶעמֶען מִיט דַיין גְרוֹיס דֶער בַּארֶעמְקֵייט אַזוֹ וִויא עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק גָאט אִיז אֵיין דֶער בַּארֶעמִיגֶר אִיבֶּער אַלֶע זַיינֶע בַּשֶׁעפֶּענִישׁ אוּנ מִיר זֵיינֶען דָאךְ דַיינֶע קִינְדֶר דְרוּם לִיבֶּער גָאט דֶער בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז פוּן דַיין לִיבֶּען כָּבוֹד וֶוענִין מִיר זָאלִין נִיט נִידֶערִיג זַיין בַּיי אַלֶע לַייט אָמֵן:

אוֹרַח מִישׁוֹר

גִיוֶוען אַהוּנְגֶר יָאר אִיז גֶעקוּמֶען אַאִשָּׁה צוּ בִּנְיָמִין הַצַּדִּיק אוּנ הָט גֶעזָאגְט צוּ אִים רַבִּי שְׁפַּייז מִיךְ, הָאט בִּנְיָמִין גֶעזָאגְט צוּ אִיר אִיךְ שְׁוֶוער עֶס אִיז נִיטָא בַּיי מִיר צְדָקָה גֶעלְט אֲפִילוּ אֵיין פְּרוּטָה, הָאט דִיא אִשָּׁה גֶעזָאגְט צוּ בִּנְיָמִין רַבִּי אוֹיבּ דוּ וֶועסְט מִיךְ נִיט שְׁפַּייזֶען וֶועל אִיךְ שְׁטַארְבֶּן מִיט מַיינֶע

דִּבְרֵי כִּבּוּשִׁים וּמִשְׁלֵי חֵן

צוּם מִשְׁפָּט, אוּנ דֶער מִשְׁפָּט אִיז לְעָבְרְךָ בִּבְרִית ה' אֱלֹהֶיךָ יֶעדֶער יוּד זָאל מַאכֶען אַנַייעֶם פַארְבִּינְדוּנְג מִיט הקב"ה עֶר זָאל. אוֹיף דֶעם נַייעֶם יָאהְר פְרִימֶער זַיין אוּנ זָאל לֶערְנֶען תּוֹרָה אוּנ טָאן מִצְוֹת,

ויבען

אנא יי אלהי ישראל איך בעט דיך אלמעכטיגער גאט אז דו זאלסט זיך איבר מיר מרחם זיין אל מלא רחמים דו ביסט דאך פול מיט רחמים דער בארעם דיך איבר מיר ליבער גאט אז מיינע קינדער אונ קינדס קינדר זאלין ניט שטארבין פר מיין לעבין. שטראף מיך ניט ליבר גאט דו ביסט דאך איין דר בארם הארציגר גאט אונ דו האסט אן גישריבין אין דיין היילינגר תורה ווען איינר גיפינט איין נעסט מיט פייגעלאך זאל ער די מוטער אוועק שיקין אונ די קינדר צו נעמין חאטשע אז די פייגעליך ווערין דר וואקסין קענין זיי ניט זייער פאטר אונ מוטר אונ די פאטר אונ מוטר קענין זייא ניט פון דעסט וועגין האסטו פארט גוזר גיוועזן מען זאל ניט נעמין די קינדר פאר די מוטר אין די אויגין מכל שכן מיר האבין גרוס מיא איי מיר דער ציהן אונזרע קינדער דורך דיין גינאד גיהערסטו בודאי אונז העלפין מיר זאלין זיי דער ציהען אונ איך זייערע קינדר דער ציהן צו גאטס דינסט אונ עס זאל אן אונז מקוים ווערין דער פסוק עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם דס איז טייטש איין קרוין איז צו די עלטערין פון זייערע קינדס קינדר אונ דס שיינקייט פון די קינדר איז אכבוד צו זייערע עלטערין אונ ווען איך האב דאס ביי דיין ליבין נאמעו ניט פאר דינט בעט איך דיך איין מתנת חנם:

אב הרחמן פאטר דר בארעמיגער גיב מיר מיט מיין מאן אונ מיט מיינע קינדר פרנסה פון דיין האנט אונ ניט פון קיין מענטשין דען די גאב פון אמענטשין איז נישט קעו דען אמענטש געבין ווס דער אנדערער באדארף אונ ווען ער גיט שוין עפעס גיט ער אים ניט אין דר צייט אבר דו ליבר גאט דו ווייסט איטליכין מענטשינס בדערפעניש אין איטליכע רגע ווס ער באדארף דרום רבונו של

דברי כבושים ומשלי חן

דריבר דעם שבת ווס פר ראש השנה דארף יעדר מענטש טאן תשובה, אונ ווייל יעדר מענטש הט שון פארגעסין די עבירות ווס ער הט געטאן דעם יאהר, פון פר איאהרן ראש השנה ביז דעם ראש

אורח מישור

זיבען קינדער, הט בנימין איר גישפייזט פון זיינע אייגענע געלט, אין אצייט שפעטר איז בנימין קראנק גיווארין אונ עס איז גיוועזן זיין צייט צו שטארבען,

האבן די מלאכים געזאגט פר הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם דו האסט געזאגט אז איינר דערנערט איין יוד ער זאל לעבין איז גלייך ווי ער וואלט

אוסנעהאלטן

עולם זאלסטו אונז שפייזין פון דיין הייליגער האנד אמן. רחום צדיק דר בארעמיגער גאט רעכט פארטיגער גאט לאז מיך אזו גוט זיין פר דיר גאט אזו ווי אקליין ווערעמיל וואס ווערט גישפייזט דורך דיין האנד אזוי וויא עס שטייט אין פסוק פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון דאס איז טייטש דו עפינסט דיין האנט אונ מאכסט זעטין אלע באשעפעניש אויף דר וועלט דורך דיין גוטס. פר לאז מיך ניט דו פאטר פון דער גאנצר וועלט איך זאל דיך קענין דינען ביז מיין רעכטע צייט וועט קומען צו שטארבין דען דר נאך וועל איך דיך שוין ניט קענין דינען דרום אלמעכטיגר גאט זאלסט מיך ניט פר לאזין נאר די צייט פון מיין לעבין אונ מיינע גלידער זאלין ניט פאר שלאפין כדי איך זאל דיך קענין דינען אזו ווי עס גיהער צו זיין אונ אז איך וועל באדארפין שטארבין זאל איך שטארבין פון דיין ריינע האנט אונ מיין מיתה זאל זיין איין כפרה אויף מיינע זינד עס זאל זיין באוויליגט דיא זאגין פון מיין מויל אונ די גידאנקין פון מיין הארצין פר דיר גאט מיין באשעפר אונ דער לייזער ביז אייביג אמן סלה:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילין פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אז עס זאל זיין די היינטיגע צייט וואס איך שטיי פר דיר צו בעטין אויף מיר אונ אויף מיין מאן אונ קינדר אונ אויף כל ישראל זאל זיין איין דער בארעמיגע צייט אז דו זאלסט אונז באהיטין פר אלע קרענק אונ פר אלע שפלות אונ פר שעמונג אז מיר זאלין ניט פר שעמט ווערען וועגען אונזערע זינד אונ מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין וועגין גרוים עניות. ליבער גאט זאלסט אונז שיקן דעם גואל צדק אמן:

ליבער הער גאט האטשע דיא וועלט איז אקליינע וועלט אבר אז מען האט ניט קיין גוטס אויף דר וועלט קען מען יענע

אורח מישור

אויסגעהאלטן אנאנצע וועלט מענטשן, בנימין הצדיק הט אויסגעהאלטן צום לעבין אמוטער מיט זיבען קינדר, זאל ער שטארבן מיט ווייניג יארען, הט מען באלד צו ריסען זיין גזר דין, אונ

דברי כבושים ומשלי חן

הש"נה דריבר דארף יעדער מענטש ווייגסטינס דעם שבת גיין אין א שוהל הערן מוסר, ן עס ער זיך דערמאנען זיינע עבירות אונ וועט אויף די מאן

מען

וועלט אויך ניט האבען דרום בעט איך דיך ליבער גאט אז דוא זאלסט מיין תפלה ניט פאר שעמען און זאלסט מיר דער פרייען מיין הארץ דען מיינע וואונדען זיינען אזו גרויס אז איך קען זייא גאר ניט ארויסליידין זאל איך זייא זאגין פאר איין מענטשין וואס קאן ער מיר העלפען ווען ער וועט שוין אפילו אויף מיר רחמנות האבין און בפרט טאמער איז ער מיר גאר אשונא וועט ער זיך נאך פרייען אויף מיין צער. אוי איז צו מיר פאר וועמען זאל איך קלאגען מער וויא פר דיר. ליבער גאט איך בעט דיך דו זאלסט מיינע פיינט ניט דר פרייען וואס זיי שטייען אויף אויף מיר דו ביסט דאך איין שטארקער גאט דרום זעה וואסערי יסורים איך טראג אויף מיין הארץ און שטראף מיינע שונאים וואס ווילין אויף מיר שלעכץ זעהן דו זאלסט מיר גידיינקען דעם זכות פון די אמהות אז איך זאל שוין מער קיין צער ניט האבין פון מיינע קינדער און פון אלע מיינע גוטע פריינד. און מיר זאלין גישפייזט ווערין פון דיין הילף בכבוד און מיר זאלין צו קיינעם ניט באדארפין. ליבער גאט לאז אונז גענייסען דעם זכות פון אונזער מוטער חנה אז זיא איז גיגאנגען אין משכן אריין תפלה צו טאן און דר נביא עלי הכהן איז געווען האט זיא נאר גירירט מיט די לעפצין און איר קול האט מען ניט גיהערט אזו האט דער נביא צו איר גיזאגט גייא ארויס דוא פאר טרונקענע פרויא וואס האסטו צו טאן אין בית המקדש האט זיא גיענטפערט ניין מיין הער נאר איך בין איין אשה וואס איך האב איין שווער גימיט אזו האט ער פאר איר גיבעטין האסטו איר גיהאלפין אזו זאלסטו מיר ליבער גאט אויך ענטפערין. ליבר גאט שטראף מיך ניט ווען איך האב שוין אפילו גיזינדיגט בעט איך דיך ליבער גאט און דער בארעמיגער גאט

דברי כבושים ומשלי חן

תשובה, וועט אים הקב"ה אן שרייבען צו אגוט יאהר, וו א שלמה המלך האט גיזאגט ודרך חיים תוכחות מוסר די וועג צום לעבען איז צו הערען מוסר, דער מענטש וואס הערט מוסר אדר ער

אורח מישור

מען האט אים צו גיגעבען צוויא און צוואנציג יאר לעבען, דאס איז וואס דער פסוק זאגט צדקה רעטעט פון טויט, די גרעסטע מצוה פון צדקה איז מען זאל זאגען צום ארעם מאן, איך בארג דיר דאס געלט ווען דו וועסט אמאהל האבין איבעריגע געלט וועסטו מיר צוריק געבין איך בין ניט אזו גיגייטיגט

צום

גייא מיט מיר מיט מדת הרחמים אונ ניט מיט מדת הדין אזו ווי
יעקב אבינו ע"ה האט דיך געבעטין ווען זיינע קינדער וועלין חס
ושלום שולדיג זיין זאלסטו זיי גידיינקן וואסערע צרות ער האט
פאר זייא געליטין איידער ער האט זייא אויף גיצויגען אזו בעט
איך דיך אויך אז איך זאל חס ושלום קיין צער ניט זעהן אין מיינע
קינדער. אונ איך ווייס וואול אז איך בעט דיך צוא פיל איך בין
בודאי ניט ווערט צו שטיין אפילו פאר דיר נאר ווייל דו באגערסט
אז דער מענטש זאל דיך בעטין אונ דוא דער בארעמסט זיך
איבער אים. דרום בעט איך דיך גאט אז דוא זאלסט מיך ניט
אוועק ווארפען אויף מיין עלטער ווען מיין כח גייט אויס. ליבער
גאט לאז מיך ניט פאלען אין דער האנט פון איין מענטשען דען
עס איז קיין גרעסערער צער ניט דא ווייא איין מענטש באדארף
צום אנדערען דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך היטען דער
פאר אונ זאלסט מיר געבין חן אין דיינע אויגין אונ אין די אויגין
פון לייטען מיר מיט מיין מאן אונ מיינע קינדער צוא לעבין אין
עושר אונ אונזערע קינדער אונ קינדס קינדער זאלין עוסק זיין
בתורה טאג אונ נאכט אונ מיר זאלען אוים פירען דיא וועלט
בכבוד אונ ווען עס וועט קומען מיין לעצטע צייט זאל קיין שטן
קיין מאכט ניט האבין איבער מיין נשמה אונ דוא זאלסט מיר
שיקען מלאכי רחמים אונ מיין חלק זאל זיין מיט דיא נשים צדקניות
אויף דער וועלט אונ אויף יענער וועלט. ליבער גאט פאר שעם
מיך ניט ווען איך טוא פר דיר בעטען וום איך קען פר א מענטשען
ניט אוים ריידען זאג איך פאר דיר מיין שווער גמיט ווארום דוא
ביסט איין שטארקער אונ איין דער בארעמיגער גאט דו נעמסט
אן אלע גיבעט. איך בעט דיך ליבער גאט דער ווייטער דיך

אורח מישור

צום געלט. נאר מענטשן וועלן זאגען
ווי גיוויינליך איז שטענדיג צו זאגן,
וויא אזוי גיט מען צדקה עס איז
א שלעכטע צייט, אויף דעם זאגט די
גמרא אז איינער פארבארגט געלט צו א ארעם מאן ווען אים איז איינג, ווען
אים אליין איז אויך איינג, פון דעסטוועגן גיט ער צדקה, אויף דעם זאגט

דברי כבושים ומשלי חן

לערינט אליין מוסר ספרים וועט אים דיא מוסר
פירען אויף דעם וועג פון לעבן, אונ עס איז בעסער
צו לערנען מוסר פון א ספר וויא נוא הערן מוסר
פון א דרשן, ווארום דעם דרשן קען מען חושד

ניט פון מיר. ווען עס ווערט אויף מיר חס ושלום זיין איין צרה און איך וועל דיך רופען זאלסטו מיר ענטפערין און מיינע גוטע פריינד זאלין זיך פריידען ווען זייא וועלין זעהען אויף מיר פיל גוטס. און מיר זאלען האבין פיל גוטס אמן סלה:

תחנה ששה סדרים

פון דעם ערשטען טאג סליחות ביז ראש השנה ווען מען קומט אין שוהל אריין זאגט מען דיא תחנה:

רבון העולמים האר פון אללע וועלטין קדמו עיני אשמורות לשפוך לבי כמים מיינע אויגען האבען גפעדערט צו וואך ווערין פר טאג צו פר גיסן מיין הארץ אזו ווי וואסער און נון גאט מיין גאט ווס בין איך און וואס איז מיין לעבין און מיין כח און מיין גרעכטיקייט און ווס זענין מיינע גוטע מעשים דס איך זאל מיט זיי קומען פר דיר פר וואר איך בין גמינערט און לער פון גוטס און בין פול אוף אללע מיינע זייטען מיט אללע אומריינקייט און גרוסע אום ווירדיקייט אוי לי ואוי לנפשי וויי צו מיר און וויי איז צו מיין לייב דען איך האב גזינדיגט:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל ווס איך האב גזינדיגט מיט פיל זאכען סיי אום גערין סייא גערין מיט נויט אדער מיט מיין ווילין און אוף אללע גרוסע עבירות ווס איך האב גיטאן אין פיל מאל האב איך דיך דר צערינט ווס עס איז גאר ניט צו דר ציילען און דו האסט מיר גוטס גטאן אללע צייט אבער איך האב דיר שלעכץ באצאלט דרום טוא איך מיר טראכטען איך וועל

דברי כבושים ומשלי חן

זיין ער מיינט ניט אמת, ווייל ער נעמט גע'ט פר די דרשה דריבער זאגט ער מוסר, אבר דעם ספר ווס קען מען איהם חושד זיין, דר ווס הט גמאכט דעם ספר איז שוין לאנג געשטארבען, נאר פון

אורח מישור

דר פסוק ווען דו וועסט רופען צו הקדוש ברוך הוא וועט ער דיר ענטפערן, נאך אין עיקר זאך איז דא ביי צדקה, ווען מען גיט צדקה זאל מען געבין אין דר שטיל דער ארעם מאן זאל ניט פאר־שעמט ווערן, די גמרא זאגט דער מענטש ווס גיט צדקה אין דער שטיל העלפט זיין תפלה מער ווייא עס האט

מודה זיין אויף נאר מיינע זינד פאר דיר גאט אונ וועל מיינע טרערין פר גיסען אפּ צו וואשען מיט זיי גאר מיינע זינד:

סְלַח לִי אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל דען איך בין דיר מודיע מיינע זינד אונ פר דעק ניט מיין מיסטייט. ווי אזו זאל איך דען מיינע זינד פר הוילין אז דו גאט ווייסט גאר מיינע נארישקייטען אונ ווי אזו זאל איך פר בארגען מיינע זינד ווען דו זוכסט אויס אלע מיינע חדרים פון מיין בוך אונ מיינע נירין אונ וויא אזו זאל איך לייקענין אין דיין גוטס ווען דו ווייסט דם באהעלטעניש פון מיינע מחשבות אונ מיין הארץ. פאר וואר איך האב גזינדיגט וויי איז צוא מיר:

סְלַח לִי אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל דען איך לעהן מיך אן אויף דיין גרוס דר בארימקייט אונ דיין גנאד ווס פון אייביג אן אונ אויף דיין שטארק לייט זעליקייט דאס דוא שטרעקסט דיין האנד צו די זינדיגע אונ ווייזט זיי די וועג פון תשובה זיי זאלען זיך אום קערין פון זייער בייזען וועג אזו וויא אין פסוק שטייט טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרך דם איז טייטש גאט איז איין גוטער אונ איין רעכטפארטיגר דרום טוט ער ווייזען דיא זינדיגע אין דעם גוטען וועג. רבונו של עולם שיק דיין ליכט אונ דיין ווארהייט זיי זאלען מיך פירן דעם רעכטען וועג ווייזין:

סְלַח לִי אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל דען איך קום פאר דיר מיט איין צו שטוסען הארץ אונ איין צו בראכען גמיד אונ ווארף

אורח מישור

גיהאלפען די תפלה פון משה רבינו, די גמרא זאגט דר מענטש וואס גיט אפרוטה צו אארעם מאן ווערט ער גיבענטשט מיט זעקס ברכות. נאך זאגט די גמרא עס הט גיטראפען ביי דעם מלך מונבז עס איז אמאל גיוועזן אהונגר יאר, הט מונבז ארויס גענומען זיינע אוצרות אונ די אוצרות פון זיינע

דברי כבושים ומשלי חן

דעססטוועגען דארף מען העכען די מוסר וואס דער דרשן זאגט אויך, דם איז למשל א ארימר שניידר האט גיוואהנט אויף אבודים, אונ איז געזעסען שטענדיג ביי נאכט אונ הט געניים, דם ווייב זיינע

פר דיר מיין גיבעט אזו ווי איין ענוי ביי דר טיר דאס דו זאלסט מיר ווייזען די וועגען פון תשובה אונ זאלסט מיך אויף ברענגען פון אום ריינקייטען צו ריינגען אלע מיינע צוויי הונדערט אכט אונ פערציג אברים אונ אלע מיינע גלידר אונ זאלסט מיך לערנען דעם וועג צו גיין אין אים איך זאל גיוועהנט ווערין צוא טאן דיין ווילען דען דו ביסט דאך איין פיל פר געבער אונ דו ווילסט ניט אין דעם טוט פון די זינדיגע לייט דרום בעט איך פון דיר ליבר גאט דו זאלסט אן נעמען דאס גבעט פון די סליחות וואס מיר זאגען מיר זאלען מיט זיי ביי דיר אום בעטען סליחה אונ מחילה אונ כפרה אויף אלע אונזערע בייזע מעשים:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל דען ווען מיינע זינד זענין גמערט ווס שאטען זיי צו דיר נאר צו מיר איז וויי אונ צו מיין לייב איז ווינד ווס איך האב צו דיר גזינדיגט. אונ ווען מייני זינד האבען מיר גריבער גיגראבין אונ האבין אויף מיר גבראכט קלאג אונ זיפצען איז דאך צו דיר גאט פיל דר בארימקייט אונ פר געבונג. גאט מיין נאט גדענק דם גמיד פון מיין לעבין דאס איך בין ווי אום גקלאפטע גראז אונ ווי איין בלאט פון דעם בום. מיין אן הויב איז פון ערד אונ מיין סוף איז צו ווערים. מיינע טעג זענין ווי איין שאטין ווס פארט איבר אונ ווען מיין נשמה וועט פון מיר אויס גיין וועט מען מיך אין דער ערד ווארפען. מיין לייב וועט ווייטיגן אונ מיין הארץ וועט אין מיר וויי טאן איך בין דאך נאר ערד אונ אש אצונד בין איך דא אונ שפעטר וועל איך פר רוקען מיין גצעלט אין דעם קבר ווס מען וועט פון מיינט וועגין גראבען אונ ווען איך זאל אפילו טוזינט יאר לעבין וועל איך זיין

דברי כבושים ומשלי חן

האב געזאגט צו אים איך ניי שלאפען, נעדיינק אײדער דו וועסט גיין שלאפן זאלסטו אום לעשען די לכם, ווארום מיר וואהנען אונטר דעם דאך אונ דער דאך איז געדעקט מיט שטרוי, קען

אורחת מישור

עלטערן אונ האט זיא צו טיילט צו ארעמע לייט זיינע ברידער האבין געזאגט צו אים דיינע עלטערן האבין פארגרעסערט זייערע אוצרות אונ די אוצרות פון זייערע עלטערן, אונ דו צו טיילסט דיינע אוצרות אונ די אוצרות

גליך אז איך בין גאר ניט גוועזן. גאט מיין גאט מעק אפ אזו ווי אוואלקין מיינע זינד. פר לעש די קולין פון מיינע זינד מיט דעם וואסר פון די טרערין וואס טוען רינען פון מיינע אויגען:

עליך נפשי אקונן בלב מר. אויף דיר מיין לייב טוא איך קלאגן מיט איין ביטער הארץ ווי אזו איך האב דיך אוס גריסען פון דעם קוואל פון לעבין אונ הייליקייט אונ האב דיך גפלאנצט אין דעם ארט פון טוט אונ אום ריינקייט. איך לא חסתי עליך בת היקרה. וויא אזו האב איך ניט רחמנות גהאט אויף דיר מיין נשמה דס דו ווערסט גרופען מייערע טאכטער. וויי צו מיר וואס האב איך גטאן. ווי אזו האב איך מורד גוועזן אין גאט דס ער איז איין קיניג איבער אלע קיניגען. ווי אזו האב איך פוגם גוועזן מיין נשמה אונ האב פר ביטן איין שטייענדיגע וועלט אויף איין איבר גפארינע וועלט. וואס וועל איך טאן אז עס וועט קומען דר טאג וואס איך וועל ווערן גדענקט צו שטארבען אונ נידערין אין גרוב. וויי צו מיר אונ מיין הארץ טוט אויף מיר וויי דרוף וואס איך האב מורד גוועזן אין גאט דר דא איז ריין. זיינע באדינער זענין ריין אונ איך בין אשענדליכע אונ איין זינדיגע. וויי גשריגן אויף מיר:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימל דען איך שטייא אונ בין זיך מתודה איין גבויגין מיין קאפ אונ צו בראכין מיין הארץ אונ מיט שלאפע הענט אונ אלע מיינע גלידר זיינן צו גאנגען. איך בעט פון דיר סליחה מחילה וכפרה אויף גאר וואס איך האב גיטאן אזו איין זאך וואס עס איז גאיבילט אין דיינע אויגן אונ עס טוט מיר באנק אונ זארג מיך אויף די פיל יארין וואס זיינן איבר גפארין פון דר צייט אן וואס איך בין צו מיין שכל גקומין ביז דעם היינטיגין

אורח מישור

פון דיינע עלטערן, הט מונבז געזאגט צו זיינע ברידר מיינע עלטערן האבין בעהאלטן אוצרות דא אויף דר וועלט אונ איך האב בעהאלטן אוצרות אין הימעל, מיינע עלטערן האבן בעהאלטן אוצרות אויף אזו אארט וואס מענשליכע

דברי כבושים ומשלי חן

ווערן אשריפה, דר ווייל ווי זיי האבן אזו גערעט האבען די שטאט וועכטערם אום געשריגען „דער זינר הט צוועלף געשלאגן, פייער איינלעשען", הט דאס ווייב געזאגט צו איהם דו הערסט דער

הענט

טאג וואס איך האב גאר מיינע יארין פאר טאן צו נארשקייט צו זאט מאכין מיין יצר הרע אונ צו פר לענדין מיין פלייש. צו מאכין נידעריג אונ אום ריין אונ אום ווערדיגין מיט אום ריינקייט אונ אום ווערדיקייט מיין טייערין שכל וואס דוא האסט מיר געגעבין:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר אין הימל דען איך צו רייס מיין הארץ מיט מיין זיפצין אונ אין פר בארגעניש טוט מיין לייב ווייגן אונ איך בין זייער גפייניגט אונ מיין כח איז גישטרויכילט פאר וואר דוא גאט ביסט דאך איין דער בארמיגר אונ באגערסט פון דיינע לייט זיי זאלין זיך אום קערין פון זייער אום רעכט זייא זאלן שוין מער ניט טאן. אזוי ווי אין פסוק שטייט קחו עמכם דברים ושובו אל יי דאס איז טייטש נעמט מיט אייך רייד אונ קערט אייך אום צוא גאט:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימל טוא מיט מיר גרוים גינאד אונ שטארק מיך צו איין בייגן מיין יצר הרע איך זאל שוין מער ניט זינדיגין אונ זאלסט אויס שטרעקין דיין רעכטע האנד אן צו נעמן מיין תשובה פאר דיר העלף מיר צו מקיים זיין אלע זאכין וואס איך נעם אויף מיר היינטיגען טאג צוא טאן איך זאל מיך שטארקין אין דיינע מצות אזוי וויא אונזערע חכמים האבין גיזאגט הבא לטהר מסייעין אותו דם איז טייטש ווער עס קומט זיך רייניגן העלפט מען אים. אריין הארץ בשאף אין מיר אונ אנייע גימיט בניי אין מיר איך זאל זיין גיהיט צו האלטין דיין גיבאט אונ זאל ניט גישטרויכילט ווערן אין קיין שום עבירה אונ זאלסט פלאנצן אין מיינע גדאנקן דיין פארכט דאס עס זאל מיך ניט שרעקין

דברי כבושים ומשלי חן

וועכטער הייסט אוך אופלעשען די פייער, הט דר באן געלאכט אונ זאגט צו זיין ווייב וויל מען צאלן דעם וועכטער ער זאל שרייען מען זאל פאר לעשען פייער, דריבר שריים ער מען זאל פאר

אורח מישור

הענט קענען דם נעמן, אונ איך האב בעהאלטן אוצרות אויף אזו אארט וואס קיינער קען זיי נעמן, מיינע עלטערן האבין בעהאלטן אוצרות אויף אזוי אארט וואס פון זיי איז קיין פר דינסט געוועזן, אונ איך האב בעהאלטן אוצרות

אויף

קיין בייזע מחשבות און פרעמדע גידאנקן בפרט אין דער צייט ווען איך וועל מיך שטעלין תפלה טאן פר דיר. נאר אלע מיינע גידאנקן זאלין זיין אן גיגרייט צו דיין דינסט צוא דינען דיך מיט ליבשאפט און פרייליכקייט. אלע מיינע מעשים זאלין נאר זיין פון גאטס וועגן און איך זאל זיין גוט צו גאט און צו לייטין איך זאל קיינם ניט מקנא זיין און זאל באשירמט ווערין פון כעס און חנופה און רכילות און לשון הרע איך זאל גאר גאנץ זיין מיט גאט און מיט מענטשין:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר אין הימל און נעם מיך ניט צו פון דער וועלט ביז איך וועל פאר ריכטין וועלכס איך האב פאר דארבין און מיינע זינד זאלין ניט גדיינקט און גידאכט ווערין ווען איך וועל דיר מיין נשמה געבין און מיינע קינדער און קינדס קינדער זאלין אלע לערנן דיין היילינע תורה און עס זאל זיין דיין פארכט אויף זייער פנים זייא זאלין ניט זינדיגין צוא דיר. און ווען מיין כח וועט זיך אוים לאזין זאלסטו מיך ליבר גאט ניט פאר לאזין און אין דער צייט פון מיין עלטער זאלסטו מיך ניט אוועק ווארפין פון פאר דיר. און מער מיך צו וואשין און רייניגין פון מיינע זינד. און אין גרעכטע וועגין זאלסטו מיך פירין און פון דיין בהאלטין גוטס זאלסטו מיך אן זעטין. דאס טרייסטונג פון ציון און ירושלים זאלסטו מיר ווייזין און עס זאל זיין אצונד איין דר בארמיגע צייט צוא באווילגין מיך און מיינע תפלות צווישען אלע יודישע תפלות: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן:

אורח מישור

אויף אזוי א ארט ווס וואקסט פון זיי פירות, וואס זיי וועלן ברייננן פאר־דינסט, מיינע עלטערן האבן בעהאלטן אוצרות געלט און איך האב בעהאלטן אוצרות נפשות, מיינע עלטערן האבן בעהאלטין אוצרות פר פרעמדע און איך האב בעהאלטן אוצרות פאר זיך, מיינע עלטערן, האבן בעהאלטן אוצרות

דברי כבושים ומשלי חן

לעשען פייער, מען זאל אים צאלן ער זאל שרייען מען זאל אנצינדן פייער וואלט ער געשריגען מען זאל אנצינדען פייער, ווארום אין אמת איז דעם ועבטער קיין אונטערשייד אוב מען וועט יא ברענן

אדון כל עולמים הער פון דער גאנצער וועלט דו האסט דעם מענטשין בשאפין דאס ער זאל דיך דינען אונ איך האב ווידער גישפעניגט קעגין דיר אונ דו טוסט מיך שטראפין טוא איך ווי ער קערין צו דיר מיט מיין תפלה אונ גיבעט אונ דיין דער בארמיגע גינאד איז גרוס איבר דעם הימל אונ דיין קיניגרייך איז שטארק אונ האסט ליב גירעכטיקייט. דרום ביסטו גירופין דער נאמ פון משפט. אונ ווען איך בין אונטער טעניג מיט תשובה אזו ביסטו מוחל. דיין זיסר נאמן איז אייטיל דער בארימקייט דו ביסט גוט צו די בייזע לייט אונ צו די גוטע לייט דען דו דער בארעמסט דיך איבער אלע דען דו ביסט איין בעל הרחמים:

רבונו של עולם איך האף צו דיר דאס דו וועסט מיין תפלה אן נעמין דען דוד המלך ע"ה הט גיזאגט איין צו בראכין הארץ טוסטו ניט פר שעמן אונ זעהסט אן די פיין פון די ווס יאמרין אונ קלאגין אונ ווען דר קלאגר רופט טוסטו אים דערהערין דען דו ביסט דער נאמ ווס דר פרייט טרויריגע אונ די טוערין פון טרערין זייען אפין מיינע אייגין רינען ווי איין רין אונ מיין הארץ איז טרויריג איך קאן ניט פריילעך ווערין דען איך ווייס מיר קיין עצה צו געבין אדר ווס איך זאל פאר בעטין. זו אויף מיינע בייזע מעשים ווס איך האב גיטאן דאס דו זאלסט מיר העלפין ווייטר ניט צו טאן אדר זאל איך בעטין אויף אונזר ליבן בית המקדש אונ אויף די בדערפניש ווס דר מענטש בדארף. איך האב זייער פיל בקשות צו בעטין איך בין ניט ווערט אפילו דאס מינדעסטע איך פארכט מיך זייער אפילו תפלה צו טאן פאר דיין ליבין נאמן דען דער שטן דער טוט אין מיין הארץ דיא תפלה הינדרין. ליבר פאטר העלף מיר קעגין דעם שטן איך קאן אים ניט ביי קומען מיינע

דברי כבושים ומשלי חן

פייער אדער מען וועט ניט ברענען פייער, דער שניידר הט ניט געפרעגט ווס דר ווערכטער האט געשריגן אונ הט געלאזט ברענען די ליכט אונ איז געגאנגן שלאפן, די ליכט הט אום געברענט ביז

אורח מישור

זיי זאלן האבן פון די אוצרות עולם הזה, אונ איך האב בעהאלטען אוצרות איך זאל פון זיי האבן עולם הבא. ווען מען גיט צדקה צו א ארעם מאן אדער מען געבט א ארעם מאן צו זיך אויף שבת אדער אין מיטען וואך אויף א סעודה,

וזאל

הַטָאִים זַיינֶען שׁוין גְרוֹיס. וֶוען אִיךְ טוּא תְּפִלָּה צוּא דִיר לִיבֶּר גָאט דָא לָאזִין דִי מְקַטְרְגִים מַיין תְּפִלָּה נִיט קוּמֶן פַר דִיר וֶועגִין מַיינֶע זִינְד וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן פוּן מַיין יוּגִינְט אָן אִיךְ קָאן שׁוין אֵיינִם פַאר דָאם אַנְדֶערֶע נִיט וִויסִין אוּנ נִיט גִידֵיינְקֶען אוּנ וֶוען אִיךְ יוֹא זָאל בַּקֶענֶן דִיא זִינְד וָואס אִיךְ זַייא גִידֵיינְק מֶעכְט דִי צַייט פַר לוֹיפִין אוּנ וֶוען אִיךְ מֶעכְט מִיךְ בִּידַאכְט הֶעט אִיךְ קֵיין פַאר גֶעבּוּנְג אוֹיף זַייא גִיהַאט אוּנ הֶעט עֶר מִיךְ גָאר אוּם מַיין עוֹלָם הַבָּא גִבְּרַאכְט:

לִיבֶּר גָאט זַיי מִיר מוֹחֵל אִיךְ הָאבּ בִּיז אַהֶער גִיטָאן וִוי אַשׁוֹטֶה אִיךְ הָאבּ נִיט גוּט גִמַאכְט וִוי וֶועל אִיךְ קֶענֶן עֶנְטְפֶרִין צוּ מַיין בַּאשֶׁעפֶר הקב"ה דֶר דָא מִיךְ הָאט אוֹיף דֶר וֶועלְט בַּאשַׁאפֶן. אוֹי לִי אוֹיף מַיינֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אוֹיף דֶער וֶועלְט וָוס אִיז גָאר הֶבֶל הֲבָלִים וִוי אַיין שָׁאטְן אוֹיף דֶר וַואנְט. דִיא טֶעג גֵייעֶן אַוֶועק אוּנ אִיךְ בִּין אַלִין נֶעהֶנְטֶער צוּם טוֹיט אוּנ צוּ מַיין לֶעבִּין אִיז קֵיין צָאל אִיךְ בִּין אַלֶע שָׁעָה אוּנ אַלֶע רֶגַע נִיט זִיכֶר פַר דֶם טוֹיט אוּנ וֶוען אִיךְ וָואלְט שׁוין גִלֶעבְּט טוֹיזִינְט יָאר אִיז גָאר וִוי אֵיין טָאג סוֹף אָדָם לָמוּת וִוי דָוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה הָאט גִזָאגְט צוּ אַלֶעם הָאט אַמֶענְטְשׁ אַהָאפוּנְג אֵיין אָרוּמֶר מַאן הָאפְּט רֵייךְ צוּ וֶוערִין אַקְרַאנְקֶער הָאפְּט גִיזוּנְד צוּ וֶוערִין אָבֶּר פוּן דֶעם טוֹיט אִיז קֵיין הָאפוּנְג לֶעבִּין צוּ בְּלַייבִּין. נוּא אוֹיף וֶועמֶן פַר לָאז אִיךְ מִיךְ. וֶוער וֶועט מִיר דָא הֶעלְפִין אִין מַיינֶע נוֹיטִין אַז דֶר בַּעַל פִּקָדוֹן וֶועט שִׁיקִין נָאךְ מַיין נְשָׁמָה. מֵיין הָאבּ אוּנ גוּטִם וֶועט מִיךְ נִיט קֶענֶען אָפּ לֵייזִין. מַיינֶע קִינְדֶר אוּנ פִיל לַייט וֶועלִין וַויינֶען אוּנ מִיךְ נִיט קֶענֶען אוֹיס וַוייעֶן. עַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה מֵת אִיבֶּר דַאנְק בִּין אִיךְ וָוארִין בַּשַׁאפִין אוּנ אִיבֶּר דַאנְק וֶועל אִיךְ מוּזִין שְׁטַארְבִּין וִויא אֵיין פִינְצְטֶערֶר טָאג וֶועט אוֹף מִיר זַיין וואוּ אִיךְ וֶועל מִיךְ אוּם זֶעהֶן. אוּנ דֶר וֶוייטָאג פוּן טוֹיט וֶועט

אורח מישור

זָאל מֶען דֶעם אָרֶעם מַאן גֶעבִּין דִי צְדָקָה אָדֶער דָאס עֶסֶן מִיט אַפְרֵיילִיךְ פָּנִים, וִויא דִיא גְמָרָא זָאגְט דֶער מֶענְטְשׁ וָואס טְרֵייסְט דֶעם אָרֶעם מַאן אוּנ

דברי כבושים ומשלי חן

צום טיש הָט דֶער טִיש אָנְגֶעהוֹ בֶּען בְּרֶענֶען אוּנ עס איז גֶעוָוארֶען אַשְׂרֵפָה אוּנ עֶר מִיט זַיין ווייב

רעט

אין מיר זיין אונ מיין נשמה וועט זיך שיידין פון מיין גוף עס וועט פר לאשין ווערין די ליכט פון מיינע אויגין. מיין חכמה וועט פר גיין. נאקעט בין איך גיקומן אוף דר וועלט. פון מיין שיין ליכטיג הויז וועט מען מיך אוועק טראגין אין דעם פינצטערין קבר אריין. אין איין שעה בין איך גיבארין אין דיא אנדערע שעה וועל איך ווערין פר לארין. איך וועל פר געסין ווערין פון דער וועלט אוף איביג אונ די ווערים ווערין קומן איבר מיין גאנץ לייב אונ וועלין מיך עסין אונ נאגין מיין בלוט ווי איין גוטין ווייין. אונ מיין נשמה וועט נעביך שטיין אונ וועט דס אלס צו זעהן. נאך דעם וועט מען מיך ערשט רופען צום יום הדין הגדול והנורא לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אונ פאר דעם בית דין הגדול והנורא אונ מען וועט אוף מאכין דאס ספר הזכרונות. נאך מיין כתב נאך וועט מען טאן איין דין. מיינע מעשים וועלין קלערין מיין דין. אשטיין פון וואנט וועט צו מיר עדות זאגן אין דין. אשפאן פון האלץ וועט ענטפערין דעם דין. אלץ מיט ווארהייט אונ מיט מדת הרחמים אונ מדת הדין. ווער וועט פר מיר ריידין אין דין אונ איך וועל בלייבין שטיין מיט איין פאר שעמט פנים פר דיר האל הגדול הגבור והנורא אין דעם יום הדין אונ מיין משפט וועט מיר זיין ביטערער מער אלס דר טויט מען וועט מיך אפ געבין צו די מלאכי חבלה וואס איך האב אליין בשאפין אונ מיין פייער אין גיהנם וועט ניט פר לאשין ווערין נוא פאר וואס זאל איך ניט גידיינקן דעם סוף אוי לי איך האב מער ניט גיטראכט נייערט צו בויען שיינע הייזר אונ שלעסער פאר וואס זאל איך ניט גידיינקן אז איין ווייניג צדקה אונ מעשים טובים איז בעסער פאר גאר דער גאנצע וועלט. דרום ווייל דאס ליכט ברענט גיב אייל איידר עס ווערט פר לאשן. איך וויל בעטן צו מיין דר לייזר דען ער דר לייזט פון טויט אונ פון גיהנם דען דו ביסט איין דר

האבן קוים דס לעבען געריסעט, זאגן מיר דיא נארעשקיים פון דעם שני דער וייל דער וועקסטער

רעט מיט דעם ארעם מאן גוטע רייד וועט געבענטשט ווערען מיט אלע ברכות, די גמרא זאגט דר ווס נעמט א אורח צו זיך אין שטוב, אונ ניט אים

בַּארְמִיגֶער דַיְן. דוּ טוּסְט אוּנְז רִיכְטִין מִיט מִשְׁפָּט אוּנ לָאזְט אוּנְז שְׁטַארְבִּין מִיט דִין. לָאז אוּנְז לֶעבִּין מִיט דַיין גְרוֹיס דֶר בַּארֶעמְקֵייט:

אָנָא אִיךְ בֶּעט דִיךְ הוֹכֶר קֶנִיג אִיךְ קוּם פַר דִיר מִיט מַיין בִּיטֶר גְשְׁרַיי אוּנ מִיט מַיין וַויינֶן מַיינִי אוֹיגִין רִינִין גְלַייךְ וִוי בֶּעךְ וַואסֶר אִיבֶּר מַיין פָּנִים דֶען אִיךְ גֵיי אַלֶע טָאג מַיינִי עֲבֵירוֹת נָאךְ. עֶס וָואלְט מִיר בֶּעסֶר גְוֶועזְן וֶוען אִיךְ וָואלְט גָאר אוּף דֶר וֶועלְט נִיט גְוֶועזְן. נַייעֶרְט דוּ דֶר בַּארְמִיגֶער גָאט דוּ בִּיסְט אֵיין רַחוּם וְחַנוּן אוּנ הָאסְט גִיגֶעבֶּן אֵיין הִילְף צוּ דֶעם מֶענְטְשְׁן דָס עֶר זָאל דֶר וֶועקִין זַיין הַארְץ מִיט תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה וָוס צוּ רַייסְט אַלֶע בֵּייזֶע גְזֵירוֹת אוּנ בִּיסְט מוֹחֵל. אַזוֹ וִויל אִיךְ בֶּעטֶן צוּ מַיין בַּשֶׁעפֶר מִיט אֵיין צוּ בְּרָאכִין הַארְץ וֶועגִין דֶר בַּארֶעמְקֵייט וִוי דֶר עָנִי דֶר שְׁטֵייט אִין דֶר טִיר אַזוֹ בֶּעט אִיךְ עֶס זָאל זִיךְ דֶר הִיצֶן דַיין דֶער בַּארִימְקֵייט אוּף מִיר אוּנ אִיךְ בֶּעט אִין זְכוּת פוּן מִדַּת הָרַחֲמִים אוּנ דִי שְׁכִינָה פַר הקב"ה וָוס עֶר לֶעבְּט אֵייבִּיג דֶען אִיךְ פָארְכְט מִיךְ צוּ בֶּעטִין וִוי זָאל אִיךְ פַר אַזוֹ אֵיין גְרוֹסִין מֶלֶךְ שְׁטֵיין דֶען דִי מַלְאָכִים וָוס זַיינֶן נַייעֶרְט פְלַאם פַייעֶר זַיינֶען נִיט לוּטֶר אִין זַיינֶע אוֹיגִין מִכָּל שֶׁכֵּן אִיךְ בִּין נַייעֶרְט בְּלוּט אוּנ פְלֵייש אוּנ וֶוערִים אוּנ עֶרְד אוּנ זָאל מִיךְ שְׁטֶעלִין אַזוֹ פַאר אֵיין גְרוֹסִין הֶער וָואס זַיין גְרוֹסְקֵייט אִיז נִיט מִגַלִיךְ צוּ דֶר צֵיילִין אוּנ דֶר צוּ הָאבּ אִיךְ נָאךְ זֵייעֶר פִיל עֲבֵירוֹת גְטָאן. אוּנ וֶוען אִיךְ וִויל אַזוֹ בֶּעטִין וֵויס אִיךְ נִיט וָואס אִיךְ זָאל פְרִיעֶר בֶּעטִין דֶען מַיין בַּדֶערְפֶענִישׁ אִיז זֵייעֶר פִיל. גָאט דוּ וֵוייסְט דָאךְ אַלֶם וואל אִיךְ טוּא זִיפְצִין אוּנ וֵויינֶען טָאג אוּנ נַאכְט. אוּף וָוס זָאל אִיךְ קוּמֶן פַר דִיר בֶּעטֶן דֶער דָא רוּעֶט אִין הִימֶעל אוּנ דוּ בִּיסְט דָאךְ יוֹדֵעַ נִסְתָּרוֹת בּוֹחֵן לְבָבוֹת וֵוייסְט וואל מַיין צוּ בְּרָאכִין הַארְץ מִיט דֶעם טְרֵייסְט אִיךְ מִיךְ דָס אֵיין צוּ בְּרָאכִין הַארְץ טוּסְטוּ נִיט פַר שֶׁעמֶן. דֶר גְרֶעסְטֶר רָשָׁע וֶוען עֶר רוּפְט דִיךְ אָן מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין אַזוֹ בִּיסְטוּ אִים

אורח מישור

עֶסֶן, אִיז דָאס נָאךְ גְרֶעסֶר וִויא מֶען וָואלְט אַבֵּיין גֶענוּמֶן דִי שְׁכִינָה צוּ זִיךְ

דברי כבושים ומשלי חן

גֶעטְם גֶעלְט פַר זַיין שְׁרַייעֶן מֶען זָאל אוּים לֶעשֶׁען דִי פַייעֶר דְרִיבֶּר הָט עֶר אִים נִיט גֶעוָואלְט פָאלְגֶן

אִין שְׁטוּב, אוּנ אַז מֶ'ן גֶעטְם אַיינוֹרֵחַ צוּ זִיךְ אִין שְׁטוּב אִין מִיטֶען וָואךְ אָבֶּר

מוחל און דו טוסט ענטפערן אים דען עס איז גוט מיר מוחל צו זיין דען אז דו וועסט מיר ח"ו ניט מוחל זיין וועל איך ח"ו ניט קענין בייאשטיין פאר דיר און פאר דיין משפט דיין שטול איז אייטיל משפט און דו ביסט גאט פון משפט און דו ביסט פארכטיג אין משפט וואס וועל איך טאן אז מען וועט מיך נעמן צום משפט איך וועל שטיין מיט ניהעט און בעטין איך וויל אויף הייבין מיין הארץ צו גאט אין הימל דר וואס פרובט אלע הערצר און אין זכות פון די אבות די דא שלאפין אין דער מערת המכפלה טוא איך בעטין צו גאט אום מיר אוך אום מיין גוף און מיין נשמה דען איך האב קיין מעשים טובים דיא דא זאלין שטיין פאר דעם גרוסין משפט. איך בעט דיך בעל הרחמים אז דו וועסט משפטן די נפשות זאלסטו אליין מיך משפטן מיט דר בארימקייט און זאלסט אום ציהן צו לייכטן מיין משפט איך בעט דיך ליבר פאטר טוא מיר משפט נאך דיין מנהג נאך און זייא מיר מוחל. דען אז דו וועסט מיך משפטן נאך מיינע מעשים נאך וועל איך דען קענין בייאשטיין צו פאר דיר און וואס פאר איין גיווין וועסטו האבין. דיא נשמה איז דיין און דר גוף איז אוך דיין. איך בין אייביג אין דיין האנט ווי ליים אין האנט פון דעם טעפר און אלס שטרויא פאר דעם פייער. איך בין ערד און וועל ווערן ערד אז ביי מיין לעבן האב איך אוך קיין מקום מנוחה ניט. טאג און נאכט האב איך קיין רוה ניט. דען מיין זארג איז זייער שווער און האב זארג און צרות דם איך וועל שלאפין אין קבר און וועל פר פוילט ווערין אין דר ערד. און ווען דו האסט מיך גיוואלט ריכטין נאך מיינע מעשים האב איך שון לאנג גידארפט פר פוילט ווערין אין דער ערד עס וואלט שוין קיין גידעכעניש ניט גיבליבן פון מיר נייערט דו ביסט מאריך אף דיין מדה איז דם דו ביסט נוהג חסד מיט די בשעפעניש און נעמסט אן די תפלה וואס פון דעם טיפין הארצין

דברי כבושים ומשלי חן

און האט איך זיך געבריינגט אַ אומגליק, דאס ... אין בײ דעם דרשן, אַזש דר דרשן נעמט

אורח מישור

אויף שבת, זאל מען באלד געבן עסן דעם אורח, טאמער האט דער אורח אַגאנצן טאג ניט געגעסן און קען שוין לייגער ניט נארטען אומגעגעסען.

אויף

קומט. נעם אן מיין תפלה אונ זיי ניט מדקדק אין דין. אונ אז דו וועסט וועלין מדקדק זיין דא טוא איך מיך טרייבטין מיט שלש עשרה מדות ווס זיינען איטיל רחמים. יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. דיין האנט איז אפין צו אנטפאנגן די ווס האבן חרטה אונ דו ענטפערסט ווען מען טוט תפלה. אונ אוך מיר צו בווייזין מיט תחנונים אונ ענטפער מיר דו דר בארמיגר גאט דר דא ענטפערט צו זיינע אביונים ענטפער מיר דר דא ענטפערט צו די צו בראכינע הערצר פון די ווס האבן נעביך איין שווער גימיט ענטפער מיר אוך רחום וחנון ענטפער מיר ווי דו האסט גיענטפערט אונזר מוטר חנה אונ נעם אן מיין תשובה וויא דו האסט אן גנומן דיא תשובה פון מנשה אונ העלף מיר איך זאל שון ווייטר ניט זינדיגן אונ שטארק מיר מיין הארץ צו גיין אין דייני וועגין צו געבין צדקה אונ צו טאן מעשים טובים אז מיין לעבין זאל הייסין איין רעכט לעבין. דו גאט דו ווייסט דאך וואל מיין מחשבה דו העלפסט דעם מענטשן אין דעם וועג ווי ער נעמט זיך פאר. ליבר פאטר זיי דיך מרחם איבר מיר כרחם אב על בנים אז איך וועל חו זינדיגין זאלסטו מיך דר מאנן תשובה צו טאן אז איך וועל דיך אן רופין זאלסטו מיר ענטפערין אונ זאלסט מיך ניט פר לאזין אז עס וועט מיר ח"ו איין נוט זיין. אונ זאלסט מיר העלפין אונ זאלסט מיר היילין אלע מייני געברעכענש דען דו ביסט ארופא חנם אונ ארופא לשבורי לב. איך בעט דיך אבינו שבשמים דו זאלסט מיר דר הייבין מיין מזל מיט מיין מאן אונ זאלסט מיר געבין גוטע קינדר אונ איך זאל פון זיי קיין צער ניט האבין דען דס איז גאר דס לעבן בעולם הזה אונ בעולם הבא זאלסט אונז געבן לחם לאכול ובגד ללבוש בכבוד אונ ניט ח"ו מיט בזיון אזו זאלסטו אונז

אורח מישור

אויף דעם ענין פון צדקה אונ הכנסת אורחים אונ גמילות חסדים, דארף יעדער מענטש גוט אכטונג געבן זהיר צו זיין, ווארום דר שכר פון צדקה אונ גמילות חסדים אונ הכנסת אורחים איז

דברי כבושים ומשלי חן

גלם פאר זיינע מוסר זאגן אבער דער מוסר איז דאך אמת, צו דען ווייל ער ברכם גלם פאר דעם מוסר זאגן דריבער דארף מען זיין מוסר

לאזין אום לעבין אונזרי יארין אין גרוים פריידין מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן אונזערין גיזאלבטין משיח במהרה בימינו אמן:

רבונו של עולם איך בעט דיך טוא מיט מיר חסד דען ווער איז אלם אזו ווי דו ביסט איין גאט פון חסד אונ ווער קאן טאן אלע דיינע מעשים איך בעט דיך ליבער פאטר זאלסט אן זעהן מיין עלינטקייט אונ זאלסט מיר העלפין רחום וחנון לייג מיר אום אלעם צו גוטין אונ ניט צו קיין בייזען זייא מיר מוחל אונ העלף מיר אז שונאים זאלין חס ושלום ניט דר פרייט ווערין דען עס איז איין גרוס צער אז איין שונא ווערט דער פרייט אז איך זאל ניט באדארפען צוא זייא גדונגין צו ווערין אונ אוך צו קיין בשר ודם נייערט צו דיין פולע האנד. מיין בטחון איז נאר צו דיר גאט אין הימיל דען דו ביסט מיין באשעפר אונ מיין דער ציהער אונ מיין העלפער אונ מיין שפייזר גיב מיר ווייטר מיין באדערפעניש מיין האפונג איז צו דיר דם איז נאר מיין האפונג וום איך שווייג אונ ווארט צוא גאט נאך מיין תפלה אונ גבעט. גלובט ביסטו גאט בעל הרחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

רחום דר בארמיגר גאט העלף מיר דאס איך זאל גיין אין דעם רעכטין וועג איך טוא דיך בעטין אונ אן רופין אונ איך טוא דיך בעטין אלם איין ארום מענטש מיט מיין מאן אונ קינדער גאט באהיט זייא מיט כל ישראל אונ לאז אונז לעבין. אונ זייא דיך מרחם איבער מיר כרחם אב על בנים אלם איין פאטער איבער זיין קינד:

ליבער הער גאט בהיט מיך ווייטר פר אלע בייזע צו קומעניש. פר שאנד אונ פר לעסטער אונ פר לייטינס גאב באהיט

דברי כבושים ומשלי חן

נים פאלגן, אונ ברענגן אוף זיך א אומגליק. דריבר זאגט שלמה המלך אורח לחיים תוכחת מוסר די וועג צום לעבן איז צו הערן די רייד פון מוסר, אונ אין די צייט פון ראש השנה אונ יום כפור דארף געוויס יעדר מענטש לערנן מוסר צו וויסן וויא צו טאן תשובה, אונ איבר דעם זאגן מיר קליפות די וואך פר ר"ה כדי צו דער מאנען דעם מענטש צו תשובה. זיך פאר צו ברייטן צו די הייליגע טאג וועט הש"י מוחל זיין זיינע זינד:

אורת מישור

זייער גרוים נאר מען זאל טאן ווי דר דין איז, ובזכות זה וועט השם יתברך זיך מרחם זיין אויף אלע יודין אונ וועט צו הסתמן צו א גוט יאר אמן:

מיך פר אלע אום דר בארמיגע הענד. פר וואסר און פר פייער פר אלע בייזע אום געהייער. איך בעט דיך ליבער גאט עפין דיא האנד און אנטפאנג מיין תשובה תפלה וצדקה און זאלסט מיר העלפין פון דעם שטן דער דא וויל מיך מאכען זינדיגען און ער זאל אן מיר ניט געוועלטיגען. און דר ווייטער אים פון מיר דם ער זאל ניט קאנין אום ווערדיגין מיך אן קיין גליד פון מיינע צוויי הונדערט און אכט און פערציג גלידר און מאך אים איין זינקען אין דעם טיפן וואסר און זאלסט אוף אים אן שרייען ניט צו שטיין אוף די רעכטע האנד און ניט צו דר לינקע האנד און ניט צוא הינדערין מיין תפלה און גיב מיר קראפט איך זאל קענין טאן דיין ווילן און עפין מיין הארץ און גיב מיר פר שטאנדיקייט:

אנא איך בעט דיך ליבר הער גאט דר הער מיין גבעט אנטפאנג מיין תשובה און לאז מיין גבעט אין דיין אויער און שטעל פירשפרעכער פר מיר. די זאלין לערנען איין זכות אוף מיר. איך בעט דיך זיי מקבל מיין גבעט. טוא עס פון דיין היילגין נאמין וועגן און לאז מיך ניט לעהר ווידער קערין דען דוא ביסט איין גאט היינט און אלע מאל אמן סלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה וכו':

סדר ליכט צינדען פון ראש השנה

אז ראש השנה געפאלט אום דער וואכען זאגט מען די ברכות פר ליכט צינדען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב:

אורח מישור

דינים ומנהגים פון ראש השנה

(א) יעדער מענטש דארף האטש ראש השנה צו דאוונען ווארט ביי ווארט

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פון דאוונען

אין די פרשה פון קריאת שמע שטייט ולעבדו בכל לבבכם איהר זאלט דינען גאט מיט אייער גאנצן הארץ, זאגט די גמרא ווען דינט מען גאט מיט דעם הארץ, דאס בייגט מען תפלה, דאוונען, אייגנטליך דאוונט מען דאך מיט דעם מויל,

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו
והגיענו לזמן הזה :

אז ראש השנה געפאלט אום שבת זאגט מען די ברכות נאך ליכט צינדען :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר
של שבת ושל יום טוב :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו
והגיענו לזמן הזה :

תחנה לראש השנה נאך ליכט בענטשין

די תחנה זאגט מען ביידע טעג ראש השנה נאך ליכט בענטשען :

הנני בא לדבר לפניך אבי שבשמים :

נון איך קום אצונד צו רייִדען פאר דיר גאט װאָס דו ביסט מיין
פאטער אין הימיל און שטעל מיך אנידער תפלה צו טאן
פאר דיר דער בארימדיגער פאטער :

בלב נשבר ורוח נמוכה וקומה כפופה :

מיט איין צו בראכען הארץ װאָס עס צו גייט אין מיר אזו ווי וואסער
און מיט איין נידעריג גימיט און אַ איין גבויגען שטאנד :

כי יראה וחרדה אני מאימת דינך :

דען איך פארכט מיך זייער און ציטער פון דר פארכט פון דיין
משפט װאָס דו זעצט זיך היינט צו משפטין גאר די וועלט ;

זכר כל המעשים לפניך בא :

היינטיגן טאג טוט פר דיר קומן דם גדעכעניש פון אלע מעשים
װאָס דר מענטש טוט אגאנץ יאר סיי די זאכן װאָס ער טוט

דברי כבושים ומשלי חן

נאר דר פסוק לערונט אונז אז דר עיקר דאוונען
באדרף זיין מיט דעם טראכטונג פון הארץ, ווי מען
דערציילט עס איז אמאהל געווען אַרייכר פורמאן

אורת מישור

גישט אריין צו האפין איין װאָרט אין
דעם צווייטען . אויך ניט צו פאר

זו ער איז אלט געוואָרען האט ער געזאגט צו אַ אַרעמען למדן איך וויל מיר זאלען ביידע זיין
שותפים

אופען באַרליך אונ זיי די זאַכען וואָס ער טוט פֿר פֿאַרגינגער הייד:

הַיּוֹם יִכָּתְבוּ הַבְּרִיּוֹת לַחַיִּים וְלַמָּוֶת:

היינטיגען טאג טוען געשריבען ווערין אַלע בשעפֿעניש פֿון דער וועלט זיי זאָלען לעבען בלייבען אָדער זיי זאָלען גטייט ווערען:

וְאָנֹכִי אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ הַנִּצֶּבֶת בְּלֵב מַר:

אונ איך אשה (פלונית בת פלונית) האָב איין שווער געמיט אונ איך שטייא מיט אביטער האַרץ דען איך טוא מיך בדענקען אויף מיינע מעשים פֿון אַגאנץ יאָר:

רוּחִי קָצַר וּנְשָׁמָה לֹא נוֹתְרָה בִּי:

מיין אטום איז קורץ פֿון צו ריידין פֿאַר דיר דער באַרימדיגער פּאָטר. אונ עס בלייבט אין מיר קיין נשמה ניט איך זאָל עפֿענען אצונד מיין מויל:

יָדַעְתִּי אֶת מֶרְיִי וְאֶת עָרְפִּי הַקָּשֶׁה:

איך ווייס זייער גוט וואָל מיין ווידער שפענניקייט אקעגין דיר אונ וואס איך בין האַרט אַקעגנדיג גוועזען פֿון צו הערין אין דיינע ליבע הייליגע גבאָט:

סִלַּפְתִּי אֶת דְּרָכַי וְשָׁמַעְתִּי לְיִצְרִי הָרָע:

איך האָב פֿאַר קרימט מיינע וועגין אונ האָב געהערט אין דעם קול פֿון דעם יצר הרע וואָס האָט מיך אָן גרעט אַז איך זאָל טאָן חטאים ועונות ופשעים צו דער צערנין דיין ליבען הייליגען נאָמען:

אוֹי לִי וְאוֹי לְנַפְשִׁי כִּי טִמֵּאתִיהָ:

ווייא טוא איך שרייען אויף מיר אונ ווייא אויף מיין לייב דען איך האָב זיא פֿאַר אום ריינקט מיט מיינע בייזע מעשים וואָס איך האָב גטאָן אַגאנץ יאָר:

פֿעלען ווערטער אָדער אותיות. נאָך דאָס דאווענען אָדער אַלע תפלות וואָס

שותפים. דער למדן איז בעשטאַנען אויף דעם שותפות, זיי האָבן געגעבען די הענט אויף דעם שותפות מען זאָל ניט חרטה האָבען, מען האָט געגעסען געטרונקען, נאָך דעם עסען זאָגט דער פֿורמאַן צום למדן אַז מיר וועלען שותפים בלייבען. איך פֿאַר דיא נאַכט וואָרום מאַרגען פֿריה וועסטו אייַנשפאַנען דיא פֿערד אונ וועסט פֿאָרן אויף דעם יריד, אונ איך וועל זיין אין בית המדרש, האָבן אַלע אָנגעהויבן לאַכן ווי קומט דער למדן צו דיא

פֿערד

איזה זכות אבקש בקומך לשפטני :

וואס פר איין זכות קען איך געפינין אוף מיר אונ אוף מיין לייב ווען
דו וועסט אוף שטיין צו משפטין מיך היינט אין דעם יום הדין :

רחם עלי ברוב רחמיך לצדקני במשפט :

רבונו של עולם איך בעט דיך האב אויף מיר רחמנות אזו ווי
דיין פיל דר בארימקייט איז צו גירעכט מאכן מיך אין דעם
משפט אונ זאלסט אן שרייען אין די מקטרגים זיי זאלין ניט הייבן
קיין בייז אויף מיר :

כי רחום וחנון אתה ומרבה לסלוח :

דען דו ביסט איין דרבארמיגר אונ איין לייטזעליגר אונ טוסט
מערין צו פאר געבן אויף די זינד פון דעם מענטשין האטשע
ער זינדיגט פיל מאל . ווי באלד ער טוט תשובה מיט זיין גאנץ
הארץ נעמסט דוא אן זיין תשובה :

הלא אנו בניך ואתה אבינו :

ליבער גאט פר וואר דו ביסט דאך אונזר פאטר אונ מיר זענין
דיינע קינדר דרום גהערסטו דער בארימען זיך אוף אונז
כרחם אב על בנים אזוי וויא איין פאטער האט רחמנות אוף
זיינע קינדער :

אל תעש כלה לשארית ישראל עמך :

זאלסט ניט טאן קיין פר לענדונג צוא דעם איבר בלייבונג פון
דיין ליב פאלק ישראל וואס זיי זענין איבר גבליבן זייער
איין ווינציגע צאל :

זכור דמם אשר נשפך כפלגי מים :

גדענק דערבארימיגר גאט דם בלוט פון דיין פאלק ישראל וואס
עס איז געגע צייטען פאר גאסען גוואורן אזו ווי טייכין מיט
וואסער וואס זיי זענין גטייט גווארען אוף קידוש השם :

דברי כבושים ומשלי חן

פערד אונ ווי קומט דר פורמאן צו די גמרא. דס
זעלבינע איז ביי יעדר מענטש הקב"ה הט גמאכט
א שותפות דעם גוף מיט דיא נשמה, דער גוף

אורח מישור

מען זאגט דארף זיין אזו ווי מען ציילט
געלט גילאסינט כדי דס דאווען זאל

דארף אנבעטן, אוף גנסה, אונ די נשמה דארף פראכטען אין די ליניע זאכן צו לויבן הקב"ה, אונ

ווייא

ועל ישפך דמם עתה בחרב מלאך המות:

אונ אין דעם זכות זאלסטו זייא אן שרייבין צו איין לעבדיג יאר אונ עס זאל ניט פר גאסין ווערין זייער בלוט דורך דר שווערד פון דעם מלאך המות:

וראה עמך כלם מתקבצים אל בית תפלתם:

אונ קוק ליבר גאט וויא אזו דיין ליב פאלק ישראל טוען זיך היינט איין זאמלין מיט אנאנדר אין דיא שולין צוא וויינען אונ שרייען אונ טאן תפלה פאר דיר:

זועקים אליך בלב מר ודורשים הדריך:

זייא טוען אלע שרייען צו דיר מיט אביטר הארץ אונ מיט איין צו בראכין גימיט אונ פארשטין פון דיר דו זאלסט מיט זיי טאן גנאד אונ דרבארימקייט:

מצפים לישועתך ועיניהם לך תולים:

זייא טוען האפין צו דיין גוטע הילף אונ זייערע אויגין הייבען צו דיר אונ קוקין ארויס אז דו זאלסט זיך דרבארימען אויף אונז אונ שרייב אונז היינטיגין טאג אין דעם ספר פון לעבין:

ואתה אל רחום זכרנו לחיים טובים ומתוקים:

אונ דו דרבארימיגר גאט בעט איך דיך דו זאלסט אונז גדיינקען צו איין גוט לעבין אונ זיסע יארין מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ כל ישראל אחינו:

ותעלה לפניך לרצון ברכתי על הנרות:

אונ עס זאל אויף גיין פר דיר דר ברעמדיגר פאטר צוא גוטין ווילין די ברכה וואס איך האב גימאכט אויף די ליכט וואס איך אן גיצונדין לכבוד דעם הייליגין יום הדין:

אורח מישור

נישט זיין נאך אקטיגור חלילה נאר עס זאל זיין אמליץ טוב: (ב) ביי ליכט

דברי כבושים ומשלי חן

וויא עס קומט צום דאווגן ווערט פארקערט דער גוף דאווינט, די מויל רעט די ווערטר פון תפלה, דער גוף ביינט זיך צו מודים, אונ דיא נשמה באנדילט, די נשמה טראכט נאר גו, געשעהן, וואס ער זאל האנדלען, ווי אזוי ער זאל האנדלען,

וואהין

בַּחֲסָדֶיךָ הַמְרֻבִּים אֶת מִשְׁפָּטִי לְהָאִירָה:

און אזו ווי איך האב גיטאן דער לייכטין מיין הויז מיט די ליכט וואס איך האב גיבענטשט אזו רבונו של עולם זאלסטו דר לייכטין מיין משפט דוא זאלסט מיך משפטין צוא גוטין:

וְלֹא יֶחְשַׁךְ אוֹר חַיֵּי נַפְשִׁי בָּעוֹלָם הַזֶּה:

און עס זאל חלילה ניט פינצטער ווערין דאס ליכטיקייט פון דעם לעבין פון מיין לייב אוף דער וועלט. מיין שיין זאל ניט פר גיין אזוי ווי די שיין פון דער זון גייט אונטער אויף דער נאכט:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי לְפַרְנָסָה טוֹבָה וְכַלְכָּלָה:

און זאלסט דער לייכטין ליבר גאט מיין מזל און דאס מזל פון מיין מאן און מיינע קינדער צוא אגוטע פרנסה און שפייז מיר זאלין ניט דארפין אן קומען צוא דר גאב פון איין בשר ודם נייערט צוא דיין פולע גיבענטשטע האנט:

וְאֶת עֵינֵי בַּעְלִי וְזַרְעִי תָּאִיר בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

און דיא אויגין פון מיין מאן און מיינע קינדער זאלסטו דער לייכטין אין דיין היליגער תורה אזו וויא איך האב דער לייכט גאר מיין הויז מיט דיא ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד ראש השנה:

וְלֹא תִבְעַר עָלֵינוּ חֲמָתְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ליבער גאט דער בארעמדיגר פאטר עס זאל ניט ברענען אויף אונז דיין גרים צארין פון היינט ביז אייביג און זאלסט מיט אונז נאר טאן גינאד און דער בארעמקייט:

וְתַכְרִית וּתְכַלֶּה כָּל הַמְקַטְרְגִים עַל יִשְׂרָאֵל:

זאלסט פאר שניידין און פאר לענדין אלע וואס ריידין פאר דיר ביז אויף דיין ליב פאלק ישראל. שרייא אן אין דעם שטן

דברי כבושים ומשלי חן

וואהין ער זאל גיין וואהין ער זאל פארן, פארדר שטייען מיר אז עס קען זיין יאהרען לאנג וואס די נשמה דם ניט געבאוינט, דריבר זאגט דר פסוק ולְעָבְדוֹ בכל לבבכם איר זאלט דינען גאט מיט אייער הארצען, זאגט די גמרא דאס מיינט מיט דאוונען, דם דאוונן זאל זיין מיט די פראכטונג פון הארצן, די הארץ זאל דאוונען, וויא דער

אורח מישור

שֶׁהֶחֱיָינוּ צינדען מאכען דיא ווייבער אזוי ווי יעדען יום טוב: (ג) די צווייטע

של"ה

אונ אין אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים זֵייא זָאלִין פַאר שְׁלִיסִין זֵייעֶר מויל
פִין צוּ רֵיידִין אויף אוּנְז בֵּייז:

וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם אָמֵן סֶלָה:

אוּנ מַאךְ לַייכְטִין לִיבֶּער דֶר בַּרֶעמְדִיגֶער גָאט דַיין הֵיילִיגֶע שַׁיין
אויף דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס עֶר אִיז וְויסְט אוּנ חָרֵב שׁוֹין פוּן
וְויפִיל יָאר אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ צִינְדִין לִיכְט אִין דֶר הֵיילִיגֶר
מְנוֹרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה:

תחנה לדוד מזמור

דֶעם מִזְמוֹר זָאגְט מֶען בֵּיידֶע טֶעג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אויךְ יוֹם כִּפּוּר נָאךְ מַעֲרִיב:

לְדָוִד מִזְמוֹר צוּ גָאט אִיז דִי עֶרְד אוּנ אִיר דֶר פִילוּנְג דִי גַאנְצֶע וֶועלְט
אוּנ דִי וָוס זִיצֶן אִין אִיר: כי הוא דֶען בַּייא יַמִּים הָאט עֶר
גִיגְרוּנְד פֶעסְט זִיא. נֶעבֶּען אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִיז פַר הַאנְדִין פִיל יַמִּים
אוּנ זִיא שְׁטֵייט אוֹף דֶעם וַואסֶער: מי יעלה וֶוער אִיז רָאוּי צוּ גֵיין
אוֹף גָאטְס בַּארְג דָם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ וֶוער גֶהֶער צוּ שְׁטֵיין אוֹף
זַיין הֵיילִיגִין אָרְט: נקי כפים וֶוער עֶס הָט רֵיינֶע הֶענְט פוּן גֶזֶל אוּנ
הָט אַקְלָאר הַארְץ וָוס עֶר הָאט נִיט גִישְׁוָוארִין פַאלְשׁ: ישא דֶער
וֶועט פוּן גָאט ב"ה אוֹף הֵייבֶּן אַבֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ וֶועט הָאבִּין גְנָאד
פוּן גָאט זַיין הֶעלְפֶר: זה דור דָם מֵיינְט מֶען דֶעם דוֹר וָוס פָארְשְׁטֶען
אִים וָוס זֵיי בַּגֶערֶן צוּ שְׁטֵיין פַר דִיר: שאו שערים ראשיכם דֶר הֵייבְּט
אַייעֶר הוֹפְּט טוֹעֶרֶן וָוס זֵיינֶען אֵייבִּיג אוּנ עֶס וֶועט קוּמֶן דֶר מֶלֶךְ
וָוס גָאר דֶר כָּבוֹד גִיהֶער צוּ אִים: מי זה וֶוער אִיז דָאס דֶער מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד. דֶר שְׁטַארְקֶר גָאט דֶר וָוס שְׁטַארְקְט מִלְחָמָה: שאו שערים
הוֹבְּט אַייךְ אויף אַייעֶר הוֹפְּט טוֹעֶרִין זַיינֶען אֵייבִּיג הֵיילִיג וָוארוּם
עֶס וֶועט אַרַיין קוּמֶן דֶר מֶלֶךְ וָוס צוּ אִים גִיהֶער דֶר כָּבוֹד: מי הוא
זה וֶוער אִיז דֶר מֶלֶךְ הַכָּבוֹד גָאט וָוס הֶערְשְׁט אוֹיבִּין אוּנ אוּנְטִין
עֶר אִיז דֶר מֶלֶךְ הַכָּבוֹד אוֹף אֵייבִּיג:

אורח מישור

נַאכְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּיי לִיכְט צִינְדֶן אִיז
גְלַייךְ צוּ לִיבּ דִי שֶׁהֶחֱיָינוּ דָם דִי אִשָּׁה

דברי כבושים ומשלי חן

של"ה הַקָּדוֹשׁ זָאגְט אַז אַבֶּעטְלֶער זָאל שְׁטֵיין פַר
אַ מֶלֶךְ אוּנ זָאל רֵיידְן צוּם מֶלֶךְ וָוס עֶר וֶועט רֵיידְן
אִיבֶּערְהוֹיפְּט אַז עֶר וֶועט רֵיידְען זֵיינֶע אַבַּקָשָׁה,
אוּנ אִין מִיטְן וֶועט עֶר רֵיידְן אַנְדֶרֶע רֵייד, גְעווִיס וֶועט דֶר מֶלֶךְ אוֹיף אִיהְם בֵּייז וֶוערֶען אוּנ וָוס עֶר

תפלה על הפרנסה

אום ר״ה אונ יו״כ נאך לדוד מזמור לה׳ הארץ ומלואה זאגט מען דאס :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן קְדֻשַּׁת הַמִּזְמוֹר הַזֶּה וְהַשֵּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים הַנִּזְכָּרִים בּוֹ וּקְדֻשַּׁת פְּסוּקָיו וְתֵבוֹתָיו וְאוֹתִיּוֹתָיו וּטְעָמָיו וּרְמָזָיו וְסוֹדוֹתָיו וּקְדֻשַּׁת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפָּסוּק וַהֲרִיקוֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דַי וּמִפָּסוּק נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְיָ וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה טוֹבָה וְכַלְכָּלָה שָׁנָה זוּ וְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּמִלּוּי וּבְרֶוַח בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר

בשלוה

יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַר דיר גָאט אוּנזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנזֶרֶע עֶלְטֶערֶן גְרוֹסֶר אוּנ שְׁטַארְקֶר אוּנ פָארְכְטִיגֶר גָאט אַז דוּ זָאלְסְט דֶר פִילְט ווערֶין מִיט דֶר בַּארִימְקַייט אוֹיף אוּנְז פוּן דַיינֶט ווֶעגֶין אוּנ ווֶעגֶין דֶעם הֵיילִיגֶין מִזְמוֹר אוּנ דִי הֵיילִיגֶע שֵׁמוֹת ווָס ווֶערִין דֶר מָאנֶט אִין אִים אוּנ דָם הֵיילִיגְקַייט פוּן זַיינֶע פְּסוּקִים אוּנ ווֶערְטֶער אוּנ אוֹתִיּוֹת אוּנ טְרָאפּ אוּנ רְמָזִים אוּנ סוֹדוֹת אוּנ דָאס הֵיילִיגְקַייט פוּן דֶעם הֵיילִיגֶין נָאמֶען ווָס גֵייט אַרוֹס פוּן דֶעם פָּסוּק וַהֲרִיקוֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דַי דָם אִיז טַייטְשׁ גָאט זָאגְט אִיךְ ווֶעל צוּ אַייךְ אוּם לֵיידִיגֶין בְּרָכָה בִּיז גִינוּג. אוּנ פוּן דֶעם פָּסוּק נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְיָ דֶערְהֵייבּ אוֹיף אוּנְז דָם לִיכְטִיגְקַייט פוּן דַיין פָּנִים גָאט וְכָתְבֵנוּ אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז אִין דֶעם סֵפֶר פוּן פַּרְנָסָה אוּנ שְׁפַּייז הַיינְטִיגֶם יָאר אוּנ אַלֶע יָאר אוּנְז אוּנ אַלֶע אוּנְזֶרֶע בְּנֵי בַיִת בִּיז וואַנֶען מִיר ווֶעלִין לֶעבִּין בְּמִלּוּי מִיט דֶער עֶרְפִילוּנְג אוּנ בְּרֵייטְקַייט בְּהֶתֵּר אוּנ נִיט בְּאִיסוּר אִין נַחַת אוּנ נִיט אִין צַעַר.

דברי כבושים ומשלי חן

בִּזְם ווֶעס מֶען אִיהְם גֶעוויס גִיט גֶעבֶּען, אַז אַטִיעֶנְטְּס שְׁטֵייט אוּנ דַאוִוינְט פַר הקב״ה ווָס בַּיי הקב״ה אִיז דָם טְרַאכְטֶן אוּנ רֵיידֶען אַלְץ אֵיינְס, וואָרוּם הקב״ה ווייס דָאךְ ווָס דֶר מֶענְטְשׁ טְרַאכְט אוּנ הקב״ה זֶעהְט דֶער מֶענְטְשׁ טְרַאכְט אַנְדֶערְשׁ

אורח מישור

זָאל אֶן טָאן אַנַייא מַלְבּוּשׁ. אוֹיבּ זִיא הָאט נִיט קֵיין נַייא מַלְבּוּשׁ זָאל זִיא

בְּשַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח בְּלִי שׁוּם עַיִן הָרַע וּתְזַכֵּנוּ לַעֲסוֹק עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בְּלִי שׁוּם טִרְדָּה וּתְפַרְנְסֵנוּ פַּרְנָסָה שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהּ בּוּשָׁה וּכְלִמָּה וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְמַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם כִּי אִם מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה. וְתַצְלִיחֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ בְּכָל לִמּוּדֵינוּ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וַעֲסָקֵינוּ וְיִהְיֶה בֵּיתֵנוּ מָלֵא בִּרְכַּת יְיָ וְנִשְׂבַּע לֶחֶם וְנִהְיֶה טוֹבִים. רַחוּם חַנּוּן שׁוֹמֵר תּוֹמֵךְ וּמַצִּיל יָשָׁר פּוֹדֶה רַחֵם עָלֵינוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

בשלוה מיט פריד אונ שטילקייט אן איין שום עין הרע אונ זאלסט אונז מזכה זיין צו עוסק זיין אין דיין הייליגער דינסט אן אשום טרדה אונ זאלסט אונז מפרנס זיין איין פרנסה וואס עס זאל אין איר ניט זיין קיין שאנד אונ מיר זאלין ניט דארפין אן קומען צו א בשר ודם נאר פון דיין פולע אונ ברייטע האנט אונ זאלסט אונז באגליקין אונ דר ברייטין אין אונזר לערנונג אונ אין אלע אונזרע האנדילשאפט, אונזרי הייזר זאלן זיין פול מיט גאטס ברכה אונ מיר זאלין זאט זיין מיט ברוט אונ מיר זאלין זיין גוט. חנון דער בארימיגר לייט זעליגער היטר אונטערלעהנר בשירמר רעכט־פארטיגר אום לייזר דר בארים דיך אוף אונז אונ הער צו אונזר געבעט דען דו הערסט די געבעט פון אלע וואס טוען תפלה צו דיר.
ברוך געלובט ביסטו וואס דו הערסט צו געבעט: יהיו לרצון וכו׳

אורח מישור

ליינן צו די שהחיינו אנייע פרי איבר וועלכע זיא האט נאך ניט געמאכט שהחיינו אונ זיא זאל אין זינען האבן ביי דיא ברכה פון שהחיינו פון ליבט

דברי כבושים ומשלי חן

ווי די מול זיינע רעס ווי אזו קען זיין תפלה אן בעגוטן קערן פר הקב״ה, געווים ווערט אים הקב״ה נים געבען וואס ער האט געבעטן אונ הקב״ה ווערט נאך בייז ווערן אוף איהם. נאך זאגט די גמרא דר מענטש וואס וואהנט אין אשטאט וואס דארט איז דא אשוהל אונ ער גייט נים אין שוהל דאוונן, נאד ער דאוינט אין דערהיים, ווערט ער גרופן אשלעכטער שכן, אונ ער ווערט געשטראפט ווערן מיט זיינע קינדר זיי זאלן פארטריבן ווערן פון זייערע ארטער, רבי יהושע בן לוי האט געזאגט צו זיינע קינדר זיי זאלן גיין פריה אונ אבענד אין שוהל דאוונן, (שחרית מנחה אונ מעריב) ווערן זיי

לאנג

תחנה לר"ה אין דער פריא

דיא תחנה זאגט מען אום ראש השנה ווען מען קומט אין שול אריין:
ווען שבת איז ראש השנה זאגט מען ניט דיא תחנה:

זכור לנו ברית אברהם אבינו:

גדיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזר פאטר אברהם וואס פון דריי יאר אן האט ער דער קענט זיין בשעפער אונ האט גלאזט וויסין דיין נאמן אויף גאר דער וועלט אונ איז מיט צעהן פרוב גיפרובט גווארין גדיינק אונז ליבר גאט זיין זכות דען מיר טוען ציטערין אונ פארכטין פון דעם יום הדין ווען מיר טוען זיך בדיינקן דס היינטיגן טאג טוסטו זיך זעצין אויף דעם שטול אונ טוסט משפטין דיינע בשעפניש אונ עס ווערט גילייענט פר דיר דר בוך פון אלע מעשים פון די מענטשין פון גאר דר וועלט. קיין זאך איז פר דיר ניט פר הוילין אונ קיין פר געסינג איז פר דיר ניט דא. דער מאן דיך ליבר גאט אין אונזר פאטר אברהם אונ דער בארים דיך אויף זיינע קינדער אין דיא צעהן טעג פון ראש השנה ביז יום כפור אין זיין זכות וואס ער איז מיט צעהן פרוב גיפרובט גיווארין:

זכור לנו זכות שרה אמנו:

גדיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזר מוטר שרה וואס זיא איז אין דעם טאג ראש השנה נפקד גיווארין אונ שרייב אונז אן בספר החיים אונ מיר זאלין האבין קינדר תלמידי חכמים. רבונו של עולם דו האסט איר צוא ניינציג יאר אין איינציגן זון גיגעבין אונ האסט איר צו גיזאגט דאס זיינע קינדר וועלין זיין פיל ווי שטערין אין הימל אצונד ליבר גאט זאל איר זכות בייאשטיין דס אירע קינדר וואס זיי זיינען דיין פאלק ישראל זאלין חלילה ניט פאר לענט ווערין אונ זייער נאמען זאל ניט אויס גימעקט ווערין אונ שרייב אן אגוט לעבין מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ קינדס קינדר אונ כל ישראל אמן:

לאנג לעבן, אונ יעדר מענש דארף דאוונען מיט א כונה, דר ספר שערי אורה שרייבט אז א מענטש דאוונט בעזונדר אן א כונה, ווען מען אין הימל

צינדען צו פטרין אויך די שהחיינו פון דעם נייעם מלבוש אדער פון דיא

איב דער מענטש איז ווען ער זיין תפלה זאל אן גענומן ווערן אונ אוב אין די תפלה איז ניט דא

אפעלער

זְכוֹר לָנוּ עֲקֵידַת יִצְחָק אָבִינוּ׃

גֶדֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יִצְחָק וָואס מֶען הָאט אִים מַקְרִיב גִיוֶועזְן אוֹיפִין הַר הַמוֹרִיָּה. רבש"ע עֶס זָאל זַיין גְלַייךְ ווי זַיין אַשׁ אִיז גִיהוֹיפִינְט אוֹף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ זַיין בְּלוּט אִיז פַאר גָאסִין אוּנ דָאס קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר וָואס מִיר וֶועלִין בְּלָאזִין זָאל פַאר טוּמְלֶען אַלֶע וָואס קוּמֶען מְקַטְרֵג צוּ זַיין אוֹף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ זָאלְסְט צוּ רֵייסִין דֶעם גְזַר דִין. אוּנ מִיט דֶעם קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר זָאלִין אַרוֹיף גֵיין פַר דִיר אַלֶע אוּנְזֶערֵי תְּפִלּוֹת אוּנ בַּקָשׁוֹת דָאס דוּא זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרֵייבִּין צוּ אַיין גוּט גִיבֶּענְטְשְׁט יָאר׃

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת רִבְקָה אִמֵּנוּ׃

גֶדֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער מוּטֶער רִבְקָה וָואס זִי הָאט זִיךְ גִפְלַייסְט דָס אוּנְזֶער פָאטֶער יַעֲקֹב זָאל נֶעמֶען דִי בְּרָכוֹת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יִצְחָק אַזוֹ זָאל זִי שְׁטֵיין אוּנ זַיין אַגוּטֶע מְלִיצָה אוֹף אוּנְז אִירֶע קִינְדֶער דָאס מִיר זָאלִין אָן גְשְׁרִיבִּין וֶוערִין צוּ גוּטִין אוּנ אַלֶע בְּרָכוֹת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יִצְחָק זָאל אוֹף אוּנְז גְשֶׁעהֶן אוּנ עֶס זָאל דֶר וֶועקְט וֶוערִין אִיר גְרוֹסֶר זְכוּת אוֹף אִירֶע קִינְדֶער הַיינְט אִין דֶעם יוֹם הַדִין׃

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת יַעֲקֹב אָבִינוּ׃

גֶדֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יַעֲקֹב. אַזוֹ וִויא דוּא הָאסְט אִים גִיהָאלְפִין פוּן עֵשָׂו אוּנ פוּן לָבָן אַזוֹ זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין פוּן כָּל הַמְקַטְרְגִים זֵיי זָאלִין אוּנְז נִיט קֶענֶען מְקַטְרֵג זַיין צוּ דֶעם יוֹם הַדִין. אוּנְזֶער מִשְׁפָּט זָאל אַרוֹיס גֵיין פַר דִיר לְטוֹבָה מִיט גְרוֹיס דֶר בַּארִימְקֵייט מִיר זָאלִין הָאבִּין אַגוּטִין מִשְׁפָּט מִיט אוּנְזֶערֵי מַאגֶן אוּנ אוּנְזֶערֵי קִינְדֶער. אוּנ אַזוֹ וִוי עֶר אִיז גִיבֶּענְטְשְׁט גִיוָוארִין פוּן זַיין פָאטֶער יִצְחָק דָס עֶר זָאל מִיט קוֹל גִיהָאלְפִין וֶוערִין

אורח מישור

פְרִישֶׁע פֵּרִי אוּנ נָאךְ קִידוּשׁ זָאל זִיא בַּאלְד מַאכֶען אַבְּרָכָה בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ

דברי כבושים ומשלי חן

אַפִּילֶער, אָבֶּר אַז עֶר דַאוִונְט מִיט אַכְוָנָה אֲפִילוּ זַיין תְּפִלָּה אִיז נִיט אַזוֹ גוּט וֶוערְט זִיא אוֹיךְ אָן גֶענוּמֶען אִין הִימֶל, אַזוֹי ווי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָט גֶעזָאגְט צוּ דִי יוּדֶן אִיךְ הָאבּ גֶעגֶעבֶּן פִינְף הוּנְדֶערְט פוּפְצֶעהֶן תְּפִלּוֹת אוּנ מַיינֶע תְּפִלּוֹת זֶענֶען נִיט אָנְגֶענוּמֶען גֶעווארען

אזו זאל אונז זיין זכות ביי שטיין דם דו זאלסט אן נעמן דם קול פון אונזערי תפלות אונ דם קול פון דעם שופר מיר זאלין גישריבן אונ גיחתמת ווערין צו אלעם גוטין:

זכור לנו זכות רחל אמנו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזר מוטר רחל וואס זיא הט גיוויינט אונ גיקלאגט ווען נבוזראדן הט די יודן אין גלות גיפירט ביז דו האסט איר צו גזאגט דם דו ווערסט אונז אום קערין צו אונזר לאנד. ליבער גאט גדיינק אונז איר זכות. אונ דעם זכות וואס מיר טוען היינט שופר בלאזין דם דו זאלסט גיך מקיים זיין דם וואס דו האסט איר מבטיח גיוועזן אונ מיר זאלין זוכה זיין צו הערין שופר של משיח גיך אונ באלד אמן כן יהי רצון:

זכור לנו זכות לאה אמנו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזער מוטר לאה אונ קער דיך צו אונזר גיוויין אזו ווי דו האסט אן גינומען איר גיוויין דם זיא זאל צו עשו ניט גינומן ווערין אונ זיא זאל אין זיין גורל ניט פאלין דען דו ביסט איין גאט וואס הערט דם קול פון גיוויין. קוק פון דעם הימל אראפ אונ זעה ווי דיין פאלק טוען אלע וויינען מיט ביטערע טרערין אונ טוען ציטערין פון דער פארכט פון דיין משפט מיר זאלין חלילה ניט פאלין אין דעם גורל פון דעם שטן אונ צו די מקטריגים וואס קומן מקטרג זיין אויף אונז. רבונו של עולם קער דיך בעסר צו דעם קול פון אלע גוטע מלאכים וואס שטייען פר דיין שטול אונ בעטין גוטס אויף דיין פאלק ישראל אונ קער דיך ניט צו דעם קול פון דעם שטן וואס קומט צו זאגין אויף זיי בייז. שרייא אן אויף אים ער זאל זיין מויל ניט עפענן אונ ער זאל פר טומילט ווערין פון צו ריידין בייז. אונ דם קול פון

דברי כבושים ומשלי חן

געוואכן, אונ עס איז אויף מיר גנגר געוואכן איך זאל שון שטארבן, ווייל איך האב געגעסן אליין

אורח מישור

איבער די פרי אונ טועם זיין די פרי: (ד) אז מען הט נישט קיין נייא מלבוש אדער אנייע פרי מעג מען אויך מאכן שהחיינו: (ה) די נאכט פון ראש השנה איז דר מנהג צו מאכן ביי דר סעודה גוטע סימנים. אונ בעטין השם יתברך מען זאל האבן איין גוט יאר, מען טונקט איין די מוציא אין האניק אונ

מען

דֶעם שׁוֹפָר מִיט אוּנְזֶרֶע תְּפִלּוֹת זָאלֶן אוֹיף גֵיין פַר דִיר אָן צוּ שְׁרַייבִּין
אוּנְז אִין דֶעם סֵפֶר הַצַדִּיקִים לְחַיִּים טוֹבִים אָמֵן:

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב:

גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן דִי שְׁבָטִים דִי קִינְדֶר פוּן
יַעֲקֹב וָוָס הָאבֶּן אַלֶע בַּאנַאנְד דַיין נָאמֶן גִיאֵיינְצִיגְט דֶען
אֵיידֶער יַעֲקֹב אִיז גִשְׁטָארְבִּין הָט עֶר זַיינֶע קִינְדֶר צוּ נוֹיף גְרוּפִין
אוּנ הָט גְזָאגְט צוּ זֵיי לִיבֶּע קִינְדֶר טָאמֶר אִיז חָלִילָה צְוִוישֶׁן אַייךְ
דָא אֵיין פְּסוּל אַזוֹ ווִי מַיין עֶלְטֶר פָאטֶר אַבְרָהָם הָט גִיהַאט אֵיין
זוּהְן יִשְׁמָעֵאל אָדֶר מַיין פָאטֶר יִצְחָק וָוָס עֶר הָט גִיהַאט אֵיין זוּהְן
עֵשָׂו. אַזוֹ הָאבֶּן דִי שְׁבָטִים אַלֶע בַּאנַאנְדֶר גְזָאגְט שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
דָס אִיז טַייטְשׁ הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל דָס אִיז יַעֲקֹב. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד
דָאס אִיז טַייטְשׁ גָאט אוּנְזֶר גָאט אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶר גָאט אוּנ מִיר
דִינֶען אַלֶע צוּ דֶעם גָאט וָוָס אַבְרָהָם אוּנ יִצְחָק אוּנ דוּ אוּנְזֶר פָאטֶר
הָאבִּין גְדִינְט. דְרוּם גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר פָאטֶר זֵייעֶר זְכוּת דֶען מִיר
טוּעֶן אַלֶע אֵיינְצִיגִין דַיין נָאמֶן אַלֶע טָאג אוּנ מִיר טוּעֶן דִיךְ הַיינְט
אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה פַר אֵיין קִינִיג אִיבֶּר אוּנְז קְרֵיינֶען אַלֶע יָאר:

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת יוֹסֵף הַצַדִּיק:

גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן יוֹסֵף הַצַדִּיק דָס אִין דֶעם
טָאג הָאסְטוּ אִים אוּם גְצְווּיגְן פוּן זַיין תְּפִיסָה אוּנ הָאסְט
אִים דֶער הוֹיבִּין צוּא זַיין אֵיין מוֹשֵׁל אוֹיף דֶעם לַאנְד
מִצְרַיִם אַזוֹ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִין זַיין זְכוּת זָאלְסְטוּ דֶר הֵייבֶּן אוּנְזֶר
מַזָל מִיר זָאלִין חָלִילָה קֵיין בִּלְבּוּל נִיט הָאבִּין דָאס מִיר זָאלִין אִין
תְּפִיסָה זִיצִין. אוּנ זָאלְסְט רוּפִין צוּ דִיא גִיפֵיינְגֶענֶע אֵיין פְרַייהֵייט
אוּנ זָאלְסְט אוֹיף בִּינְדִין זֵייעֶר שְׁלָאם הַיינְטִיגִין טָאג:

דברי כבושים ומשלי חן

אוּנ אִיהְר יוּדֶן הָט גְעדִינְט צוּ דִי עֲבוֹדָה זָרָה פֶּנֶד
פוּן דֶעסְטְווֶעגֶען וְאַתֶּם הַדְבֵקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם אִיד

אורח מישור

מֶען עֶסְט אֵיין שְׁטִיקֶעל. דֶר נָאךְ זָאגְט
מֶען יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה: (ו) דֶר נָאךְ טוּנְקְט מֶען אַן
אַשְׁטִיקֶעל זִיסֶען עֶפִּיל אִין הָאנִיק. אוּנ מֶען מַאכְט אַבּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ. אוּנ
מֶען עֶסְט אַשְׁטִיקֶעל. אוּנ מֶען זָאגְט דֶעם זֶעלְבִּיגֶען יְהִי רָצוֹן: (ז) אוֹיךְ זָאל
מֶען עֶסֶען דֶעם קָאפּ פוּן אַ שֶׁעפְּסִיל אָדֶער פוּן אֵיין פִישׁ. נאוּנ זָאגֶן יְהִי רָצוֹן

שֶׁ-הִיךְ

זכור לנו זכות משה רבינו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון משה רבינו דאס ער איז אין די טעג אויף דעם הימל גוועזן אונ הט פון אונזערט וועגין די לוחות גנומן אונ זעה ליבר גאט דם מיר זיינן מקיים אזו ווי דו האסט אונז גבאטין מיר זאלין היינטיגן טאג שופר בלאזין זייא אויך מקיים אזו וויא דו האסט גזאגט צו משה רבינו סלחתי כדברך. דאס איז טייטש איך האב פר געבן אזו ווי דיינע רייד:

זכור לנו זכות אהרן הכהן:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אהרן הכהן דם זיין מדה איז גוועזן צו שלום מאכין צווישין מאן אונ ווייב אונ צווישין מענטשין ווס האבין זיך גיקריגט באנאנד. אזו אויך רבונו של עולם זאלסטו אים געבן רשות דם ער זאל אמליץ זיין פר דיר אויף דיין פאלק ישראל אפ צו טאן דיין גרים צארין פון אונז. אונ זאלסט אונז אן שרייבין צו איאר פון פריד אונ שלוה אונ שטילקייט. צו נחת אונ ניט קיין צער חלילה:

זכור לנו זכות דוד מלכנו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון דוד אונזר קיניג ווס דו האסט אים פון אלע זייני פיינט גיהאלפין אזו העלף אונז רבונו של עולם אין זיין זכות פון אלע בייזע מלאכים אונ מקטרגים אונ משחיתים ווס האבין פיינדשאפט אויף דיין פאלק ישראל אונ אויך קיין שונא אונ קיין פיינד זאל אין אונז קיין נקמה ניט האבין אונ זאלין אין אונז ניט דר פרייט ווערין:

זכור לנו זכות צדיקים וצדקניות:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אלע צדיקים אונ נשים צדקניות ווס זיינן גוועזן פון דר צייט פון אדם הראשון

דברי כבושים ומשלי חן

הט איך גאר באהעפט צו הקב"ה איהר הט גאר געבעטען ביי הקב"ה ער זאל איך מוחל זיין דיא עבירה חיים כלכם היום לעבט איר היינט אלע, ווייל איהר אלע צו זאמען הט געבעטען ביי הקב"ה

אורח מישור

שנהיה לראש: (ח) אויך זאל מען זיסן מייערען. אונ מען זאל זאגן יהי רצון שירבו זכיותינו: (ט) מען עסט ניט ראש השנה קיין זארע זאכען אדער ביטערע זאכן. אויך זאל מען ניט עסן ראש השנה קיין ניס:

ביז היינטיגען טאג זייער זכות זאל אויף אונז מגין זיין דם דר גואל צדק זאל שון קומען עם זאל זיין תחית המתים אונ מיר זאלין שון הערין שופר של משיח במהרה בימינו אמן:

איין גיבעט אוף ראש השנה

הַיּוֹם רְצֵה אֶת שַׁוְעָתִי אֲשֶׁר אֲשַׁנְּנָה:
היינט פאר נעם מיט דיין גוטין ווילן מיין גישריי וואס איך טוא ריידין:
תִּכְתְּבֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:
ליבער גאט זאלסט מיך אן שרייבען צו א גוט לעבען אין דעם ראש השנה:
הַיּוֹם אָיוֹם וְנוֹרָא מַלְכוּתֶךָ:
היינט איז זייער שרעקליך אונ פארכטיג דיין מלוכה:
נִסְקָרִים כָּל בָּאֵי עוֹלָם בִּסְקִירוֹת צְפִיָּתֶךָ:
אלע מענטשען וואס קומען אויף דר וועלט ווערען געקוקט מיט איין קוק:
תִּתְרוֹמֵם וְתִתְנַשֵּׂא בְּגַאֲוָתֶךָ:
דו זאלסט דר הויבט אונ דר הויבין ווערען מיט דיין הערשאפט:
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
איך בעט דיך ליבער גאט העלף אונז: היום רצה וכו׳
הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ:
היינט מאכט גאט שטיין די ערד מיט משפט:
שִׁמְךָ מְפָאֲרִים מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
דיין נאמען באשיינט מען ווי שטארק איז דיין נאמען אויף גאר דר ערד:
תֵּפֶן אֵלַי בְּרַחֲמִים וְתַעְטְרֵנִי בְּרָצוֹן כַּצִּנָּה:
ליבער גאט קער דיך אום צו מיר מיט דער בארימקייט אונ מאך מיך ארום קרייניגען מיט דיין גוטין ווילן ווי מיט אפאנציר: היום רצה וכו׳
הַיּוֹם גֵּאוּת לָבֵשׁ עוֹז הִתְאַזָּר:
היינט טוסטו אן קליידען זיך מיט הערשאפט אונ אן גורטען זיך מיט שטארקייט:
רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנִי מִצַּר וּקְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינִי:
לאז זיין דיין ווילן אונ ציא מיך אוס פון דעם שונא אונ צו רייס מיין בייזען גזר דין:

אורח מישור

מוסר מענין לשון הרע

דיא רבנן זאגען דיא עבירה פון לשון הרע איז גלייך ווי דיא דרייא עבירות, דאס זענען די דריי עבירות עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות

דברי כבושים ומשלי חן

דריבר איז אייער תפלה אנגענומען געווארן, אונ דער מענטש דארף שטיין אין שוהל געבען פרובע מענטשען, וואס ריידען נים אין שוהל פראקטע רייד.

דמים

בְּרַק הַשָּׁנוּן תָּשִׁיב לְנַדְנָה׃

די שארפע שווערד זאלסטו אום קערן אין איר שייד אריין׃ היום רצה וכו'

הַיּוֹם דְּרוֹשׁ וַחֲקוֹר כָּל תַּעֲלוּמָה׃

היינט טוסטו פארשטין אונ קלערן אלע פר הוילענע זאכין׃

לָדוּן כָּל אֲשֶׁר בְּאַפּוֹ רוּחַ וּנְשָׁמָה׃

צו משפטין אלע באשעפעניש וואס האבן אין זיך איין אטום אונ א נשמה׃

קַיְּמֵנִי וְהַחֲיֵינִי וְיִרְבּוּ יָמַי עַל הָאֲדָמָה׃

באשטעטיג מיך אונ לאז מיך לעבן. לאזען מיינע טעג גימערט ווערן אויף דר ערד׃

שְׁעֵה קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה׃

פר נעם מיין קול ווען איך טוא דיך רופן אונ מיין גישריי זאלסטו פר נעמן׃

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם רֵאשִׁית בְּרִיאָתֶךָ׃

היינט האסטו אן געהויבין צו באשאפן די וועלט פאר אלע באשעפעניש׃

יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא מָכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ׃

דו ביסט גיזעסען אויף דר שטול וואס דו האסט אן גיברייט צו זיצין אויף אים ביי דעם משפט׃

צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃

ליבער גאט דו ביסט גירעכט אונ דיינע משפטים זענן גירעכט׃

גְּעוֹר בְּמַסְטִין מִלְּהַסְטִין וְתִסְבּוֹל עַד שֵׂיבָה וְזִקְנָה׃

שרייא אן אין דעם שטן אז ער זאל ניט מקטרג זיין אויף אונז אונ זאלסט אונז טראגען ביז אויף דר עלטער׃ היום רצה וכו'

הַיּוֹם סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְתִקְוָה יִתְּנוּ לְךָ כָּל אֵיתָנִים׃

נט האבן אונז אונזערע עלטערן דר ציילט אז אלע שטארקע גיהערן צו דיר האבן׃

הַמְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם׃

ער איז מחיה אלע באשעפעניש פון גרוים ביז קליין׃

וּפוֹקֵד נֶפֶשׁ כָּל חַי כְּתַחַת הַשֵּׁבֶט נִמְנִים׃

ער ציילט אלע לעבעדיגע לייבער אזו ווי מען ציילט די שאף מיט דר רוט׃

דברי כבושים ומשלי חן

דער זוהר שרייבט עס איז אנרויסע עבירה אז מען רעדט אין שוהל פראסטע רייד, אונ ווען דר חזן זאגט די הויכע שמונה עשרה איז מחויב יעדר מענטש גו האלטן אפען אסדור אונ הערען

אורח מישור

דמים], דר מענטש וואס רעט לשון הרע איז גלייך וויא ער וואלט געטאן די אלע דריי עבירות, ווי ער וואלט געדינט עבודה זרה אונ ווי ער וואלט מזנה געווען אונ וויא ער וואלט געהרגעט א מענטש, ביי עבודה זרה דיגען זאגט דר פסוק משה רבינו הט געזאגט פאר הקדוש ברוך הוא איך

רַחֵם כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים וְהַמְצֵא לָנוּ חֲנִינָה׃

דר בארעם דיך איבער אונז ווי איין פאטער דער בארימט זיך איבר זיינע קינדר

אונ מאך אונז געפינען לייטזעליקייט׃ היום רצה וכו׳

הַיּוֹם זוֹכֵר אַתָּה מַעֲשֵׂה עוֹלָם׃

היינט טוסטו גידענקען די מעשים פון דר גאנצר וועלט׃

כָּל תַּעֲלוּמוֹת נִגְלוֹת לְפָנֶיךָ אֵין נִסְתָּר וְנֶעְלָם מִפָּנֶיךָ׃

אלע פר הוילענע זאכין זענען פר דיר אנפלעקט עס איז ניט פר האנדן קיין פר בארגענע זאך פר דיר׃

עֵינֶיךָ מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ וּבוֹחֵן לִבּוֹת כֻּלָּם׃

דיינע אויגען קוקען אויף דר וועלט אונ דו פרובסט אלע הערצר׃

דִּינָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֱמֶת וְכָל מַעֲשָׂיו בֶּאֱמוּנָה׃

גאטס דינים אונ משפטים זענען אמת אונ אלע זיינע מעשים זענען באגלייבט׃ היום רצה וכו׳

הַיּוֹם חַיִּים וּמֵתִים נִפְקָדִים׃

היינט ווערן דר מאנט פר דיר די לעבעדיגע אונ טויטע׃

סִפִּים יָנוּעוּ מִקּוֹל רַעַשׁ וּמֵאֵימַת הַשֵּׁם חֲרֵדִים׃

טויערן טוען ציטערין אונ ווערן דר שראקן פר דר פארכט פון גאט׃

קַבֵּל הֶגְיוֹן לִבִּי וּפִלּוּלִי אֲשֶׁר אֲשַׁנֵּנָה׃

פר נעם די גידאנקען פון מיין הארץ אונ מיין תפלה וואס איך טוא ריידן׃ היום רצה וכו׳

הַיּוֹם טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו׃

היינט שפייזט גאט ברוך הוא צו די וואס פארכטען זיך פר אים׃

נוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל כָּל בְּרוּאָיו׃

גאט איז זיך נוהג מיט זיין חסד אונ זיין גרוים גוטס מיט גאר זיינע באשעפעניש׃

נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים לְאֹהֲבָיו וּמְיוּדָעָיו׃

ער טוט היטין זיין חסד צו טויזנט גענעירט צו זיינע געליבטע מענטשן׃

הַרְאֵנוּ חַסְדְּךָ וְיִשְׁעֲךָ לִזְכּוֹת בְּדִינָא׃

וייז אונז דיין חסד אונ דיין הילף אז מיר זאלן גירעכט זיין ביי דעם דין׃ היום רצה וכו׳

אורח מישור

בעט דיך דאס פאלק [די יודין] האבין געזינדיגט אגרויסע זינד זיא האבען געמאכט אגאלדענע קאלב אונ האבען געדינט צו איר, זעהן מיר אז מען דינט עבודה זרה איז דס אגרויסע זינד, ווען דס וייב פון פוטיפר האט געזאגט צו יוסף ער זאל מיט איר מזנה זיין, הט יוסף געזאגט צו איר ווי אזוי קען

דברי כבושים ומשלי חן

יעדר ווארט וואס דר חזן זאגט אונ ענטפערן אמן אוף יעדר ברכה, פון דעם פארשטייען מיר וויא גרוס די עבודה איז פון די מענטשן וואס שטייען ווען דר חזן זאגט די הויכע שמונה עשרה, אויסר

הַיּוֹם יִכָּתֵב בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת חַיִּים וּמָוֶת גְּדוּלָּה וּשְׁפָלוּת עֲשִׁירוּת וְטִרְדַּת מְזוֹנוֹת:
הײנט װערן אַן געשריבען אין ספר הזכרונות דס לעבן אונ דער טויט גדולה אונ שפלות עשירות אונ די טרדה פון פרנסה:

מֵעַתָּה וְעַד יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא כְּתַב יָכוֹל לְהִשְׁתַּנּוֹת:
פון אצונד ביז יום כפור אפילו עס איז שוין אן געשריבען געװארן קען דאס נאך אנדערש װערן:

צְדָקָה וּתְפִלָּה לְהַרְבּוֹת אָז יֵשׁ לוֹ תַּקָּנָה:
צדקה אונ תפלה אז ער װעט מערין קען ער נאך האבין א תקנה: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם כָּל הַמַּעֲשִׂים יִירְאוּ מֵאֵימַת זַעְפֶּךָ:
הײנט טוען זיך אלע דײנע מעשים פארכטען פר דײן צארען:

זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ בְּדָנְךָ יְצִיר כַּפֶּיךָ:
דס איז דער טאג װאס דו האסט בן גיװען צו אדם הראשון:

לְזִכָּרוֹן הוּקַם לָעַד לְיוֹם הַדִּין לְהַרְאוֹת תָּקְפֶּךָ:
דער טאג איז גישטעלט געװארן צו איין גידעכעניש צו איום הדין כדי דו זאלסט װייזען דײן שטארקײט:

וְאַתָּה רַחוּם טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַּעֲנֶה:
אונ דו דער בארמיגער אײדער מיר טוען דיך רופן זאלסטו אונז ענטפערן: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם לוֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָם:
הײנט טוט גאט באצװינגען די חכמים מיט זײער חכמה:

קָרוּץ מֵחוֹמֶר עָפָר מִן הָאֲדָמָה:
דער מענטש איז געװארען אױס געשניטען פון דער ערד:

כְּצֵל עוֹבֵר יָמָיו מָשׁוּל כְּחֶרֶשׂ הַנִּשְׁבָּר:
אזוי װיא אשאטען גײען אװעק זײנע טעג ער איז גיגליכען צו איין צו בראכענעם שארבען:

פְּדֵנִי מֵרֶדֶת שַׁחַת הַמְצֵא כּוֹפֶר נַפְשִׁי וּפִדְיוֹנָהּ:
דער לײז מיך פון צוא נידערין אין גיהנם אונ מאך געפינען איין כפרה אויף מײנע זינד: היום רצה וכו׳

דברי כבושים ומשלי חן

װאס זײ ענטפערן נים אמן, אונ אפילו זײ זאגען אבאל אמן װײסען זײ נים איף װעלכע ברכה זײ זאגען דעם אמן, װארום דער אמן געהערט אמן יתובה, זאגט די גמרא פר אמן יתומה װערן חיו

אורחת מישור

איך טאן אזו אגרױסע זינד, װעהן מיר אז מטנה זײן איז אגרויסע זינד, װען קין הם געהרגת זײן ברודר הבל האט קין געזאגט פר הקדוש ברוך הוא מײן זינד איז גרוים צו מוחל זײן, װעהן מיר אז מענטשען הרגען איז אגרויסע זינד אונ

הַיּוֹם מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ הוֹדֶךָ:

הײַנט זאָלסטו גיוועלטיגען אויף גאָר דער וועלט מיט דײַן כָּבוֹד אונ וועררסט דער הויבין איבער גאָר דער וועלט מיט דײַן לויבונג:

זָכְרֵנוּ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ וּפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ לְרֹאשׁ פִּנָּה:

גידענק דײַן פאָלק אונ העלף זײ צו מאַכן זײ ווי אַ ווינקיל שטײן:

אוֹתָנוּ דָּן בַּעֲמִידָה לְקַצֵּר וּלְפַשֵּׁר מִלְּהַכּוֹת בְּרַחֲמִים:

דו זאָלסט אונז משפטין שטייענדיג צו מאַכן קורץ אונ לעבליך מיר זאָלן ניט ווערן אָפּ גיבריט אין דיא הייסע קוילן פון דײַן רגזה:

חוּסָה נָא עָלֵינוּ בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה:

דער באַרעם דיך איבער אונז. אויף דעם וואס דו ביזט אונזער גאט האב איך אַבטחון ווען מען וועט מיט מיר מלחמה האלטן: היום רצה וכו'

הַיּוֹם עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְצַדְּקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט וְכִימוֹת עִנִּיתָנוּ שַׂמְּחֵנוּ:

הײַנט זאָלסטו אונז העלפן דו גאט אונזער העלפער אונ מאַך אונז גירעכט אין משפט אונ אַזו ווי די טעג פון אונזער פײַן דער פרײַ אונז:

זֹאת לְעוֹלָם עַל יִשְׂרָאֵל וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

דס איז פון אייביג מוטל אויף די ישראל אז מיר זאָלן תפלה טאָן מיט אונזער מויל:

סֻכַּת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת הָקֵם עַל מְכוֹנָהּ:

דאס בית המקדש וואס איז אײַן געפאַלן זאָלסטו אויף ריכטען אויף איר אויף ריכטונג: היום רצה וכו

הַיּוֹם פָּקְדֵנוּ בִּפְקוּדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

הײַנט זאָלסטו אונז גידענקען מיט אײַן גידעכעניש פון הילף אונ דער באַרימקייט:

אַהֲבַת נְעוּרִים זְכוֹר וְאַהֲבַת קְדוּמִים:

דיא ליבשאפט פון אונזער יוגינט אונ דאס ליבשאפט פון פאר צײַטען זאָלסטו אונז גידענקען ליבער גאט:

וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתֶךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים:

פלאַנץ אונז אַן אין אונזער באַרג דײַן ירושה וואס דו האסט אָן גיבריט צו דײַן זיצונג אויף אייביג:

אורת מישור

בײַ די זינד פון לשון הרע ריידין זאָגט דער פסוק יַכְרֵת יְיָ כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת גאט זאָל פאַרשניידין אַלע מענטשן וואס ריידין מיט גלאַטע לעפצן אונ מיט דעם צונג ריידען זיי לשון הרע, וואס דס איז גלײַך ווי זיי וואָלטען געטאָן דיא אַלע דרײַ גרויסע עבירות, מיר

דברי כבושים ומשלי חן

ניינע קינדער יתומים, דריבער דאַרף יעדר מענטש גוט אַכטונג געבן אויף די אַלע דינים אונ מוסר, כדי ער זאָל וויסן ווי צו דאַוונען פר הקב"ה וועט

דארפן

טַהֲרֵנוּ בִּזְרִיקָתְךָ מַיִם טְהוֹרִים כְּבָרִאשׁוֹנִים:
מאַך אונז רֵיין מִיט דַיין טָאן שְׁפְּרֵיינְגֶען אויף אוּנְז רֵיינֶע וואַסֶר וִויא צוּם עֶרְשְׁטֶען: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב:
הַיינְט זָאלְסְטוּ גֶעבִּיטֶען אַז עֶס זָאל קוּמֶען דִי הִילְף פוּן יַעֲקֹב:

מִכְשׁוֹל הָסֵר מִקִּרְבֵּנוּ וְלֵב הֶעָקוֹב:
טוּא אָפּ פוּן אוּנְז דֶעם יֵצֶר הָרָע וָואס מַאכְט אוּנְז שְׁטְרוֹיכְלֶען אוּנ דָאס פַאר קְרִימְטֶע הַארְץ:

הַאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ וְתַחֲנוּנֵי קוֹל יַעֲקֹב:
פַאר נֶעם אוּנְזֶער גִישְׁרֵייא מִיט דַיין דֶערְבַּארִימְקַייט אוּנ דָאס בִּיטֶעט וָואס עֶס אִיז מִיט דֶעם קוֹל פוּן יַעֲקֹב:

נוֹרָאוֹת הַפְלֵא יוֹם לַשָּׁנָה:
מִיר בֶּעטֶען דִיךְ לִיבֶּער גָאט טוּא מִיט אוּנְז גְרוֹיסֶע ווָאוּנְדֶער אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְשָׁנִים וְלִשְׁמִטּוֹת וְיוֹבְלוֹת:
הַיינְט אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ דִי יָארֶען אוּנ צוּ שְׁמִטּוֹת ווִיוּבְלוֹת:

חָמְלֵנוּ וְתַנְחֲמֵנוּ בְּנֶחָמוֹת כְּפוּלוֹת:
לֶעהְן אוּנְז אוּנְטֶער אוּנ טְרֵייסְט אוּנְז מִיט טָאפֶּעלֶע טְרֵייסְטוּנְג:

גְאוּלָּתֵנוּ תְּמַהֵר וְתַעֲשֶׂה לָנוּ נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת:
אוּנְזֶער אוֹיס לֵייזוּנְג זָאלְסְטוּ אַיילִין אוּנ טוּא צוּ אוּנְז גְרוֹיסֶע וואוּנְדֶער:

מַלְּטֵנוּ מִכָּל רָעוֹת בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:
זַייא אוּנְז מַצִּיל פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען אִין דֶעם רֹאשׁ הַשָּׁנָה: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
הַיינְט זַייא מְקַבֵּל מִיט דֶר בַּארִימְקַייט אוּנ מִיט דַיין גוּטְוִין ווִילֶען אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת:

נִכָּתֵב לְחַיִּים טוֹבִים וּתְמַהֵר גְּאוּלָּתֵנוּ:
מִיר זָאלֶען גִישְׁרִיבֶּען ווֶערֶען צוּ אַגוּט לֶעבֶּען אוּנ זָאלְסְט אַיילֶען צוּ אוֹיס לֵייזֶען אוּנְז:

דָּרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה וְיִקָּרְאוּ לְפָנֶיךָ זְכֻיּוֹתֵינוּ:
פָאדְשְׁט אוּנְז צוּ גוּטִין אוּנ עֶס זָאל ווֶערֶען גֶעלֵיינְט פַר דִיר אוּנְזֶערֶע זְכִיּוֹת:

דברי כבושים ומשלי חן

זַיין תְּפִלָּה אָן גֶענוּמֶען ווֶערֶען בַּיי הקב״ה אוּנ מֶען ווִירְט אִיהְם גֶעבֶּען אַלִין ווָאס עֶר הָאט גֶעבֶּעטֶען בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא:

אורח מישור

דַארְפֶען גֶעבֶּען צוּ דֶערְקְלֶערֶען ווִי אַזוֹי קֶען דָם זַיין אַז דִי זִינְד פוּן רֵיידִין לָשׁוֹן הָרָע זָאל זַיין גְרֶעסֶער פוּן דִי דְרַייא עֲבֵירוֹת, אוֹיף יֶעדֶער עֲבֵירָה פוּן דִי דְרַייא עֲבֵירוֹת הָאבִּין דָאךְ דִיא חֲכָמִים גֶעזָאגְט אַז אַמֶענְטְשׁ זָאל זִיךְ לָאזֶען הַרְגֶנֶן אוּנ זָאל נִיט טָאן דִי עֲבֵירוֹת,

 אָבֶּער

ותמלא שחוק פינו ולשוננו רנה:

און עס זאל דער פילט ווערין אונזער מויל מיט פרייד און אונזער צונג מיט געזאנג: היום רצה וכו׳

היום שמע מלכיות וזכרונות ושופרות:

היינט זאלסטו אונז אויס הערין מלכיות און זכרונות ושופרות

לתקוע בשופר גדול לחרותנו:

צו בלאזען מיט איין גרויסען שופר אז מיר זאלען פריי ארויס גיין

בתפלה רצה והשב את שבותנו:

אונזער תפלה זאלסטו באוויליגען און קער אום אונזער אומקערונג אין אונזער לאנד אריין:

כבוד הלבנון יתגלה ובשובך לציון עינינו תחזינה:

דער כבוד פון דעם בית המקדש זאל אנפלעקט ווערען און אז דו וועסט דיך אום קערין קיין ציון זאלען מיר זוכה זיין צו זעהן דס מיט אונזערע אויגען:

היום רצה את שועי אשר אשננה:

היינט פר נעם מיט דיין גוטין ווילען מיין גישריי וואס איך טוא היינט ריידן:

השיבנו יי אליך ונשובה:

מאך אונז אום קערין צו דיר ליבר גאט וועלען מיר תשובה טאן.

לאמצנו ולעטרנו בכובע ישועות להנות מזיו השכינה.

צו שטארקען אונז און צו קריינען אונז מיט איין קרוין פון הילף מיר זאלען הנאה האבין פון דר לויטערער שכינה. אמן כן יהי רצון:

שיר המעלות ממעמקים

דעם שיר המעלות זאגט מען ימים נוראים נאך ישתבח

שיר המעלות ממעמקים פון דעם טיפין הארץ האב איך דיך גאט גירופין: אדני שמעה בקולי הער צו גאט מיין קול פון מיין גיבעט: אם עונות אויב דו גאט וועסט היטן מיינע עבירות און וועסט מיך שטראפין אוף זייא ווער וועט דען קאנען בשטיין דרויף: כי עמך

אורת מישור

אבער אז מען וועט זיך בעטראכטן אין הארצן די רייד וואס די חכמים האב געזאגט וועט מען געפינען פיל זאכין אז לשון הרע איז ערגער ווי די דבריי

דברי כבושים ומשלי חז

מוסר מיט אמשל

שיר המעלות ממעמקים. מיר ווילן דס טייטשין על פי משל, אבעבודר אריטאן האט אמאל גישא חן געפונען ביי א גרויסן עושר אנדיב לב. דס ער איז געווארן א אן גייער צום עושר אין שטוב, און האט געהאט פון דעם עושר זיין גאנצע פרנסה. מיט אמאל איז געווען א בייזע שעה אויף דעם אריטאן

הסליחה ווארום ביי דיר איז די הענט איז מוחל צו זיין עבירות כדי אז מזאל מורא האבין פאר דיר: קויתי יי איך טוא האפין צו גאט וואס ער האט מיר מבטיח גיוועזן: נפשי לאדני מיין לייב טוט האפן צו גאט מער איידר די היטר ביי דר נאכט האפין עס זאל טאג ווערין: יחל ישראל איר יודין האפט צו גאט ווארום מיט גאט איז דר חסד און פיל מאל האט ער אייך שוין אוים געלייזט: והוא יפדה ווארום גאט וועט אוים לייזין די ישראל פון אלע זייערי עבירות:

תחנה שערי שלום

דיא נייע תחנה זאגט מען וועז דער חזן זאגט ברכת כהנים:

רבונו של עולם מיר בעטין דיך לייט זעליג אונז בזכות אברהם אבינו אויך האבין מיר צו גניסען דעם זכות פון די עקידה פון יצחק. שפייז און קלייד אונז בזכות יעקב וועלכער האט געבעטין לחם לאכול ובגד ללבוש. ליבר גאט לאז אונז ביי שטיין דר זכות פון שרה רבקה רחל ולאה. און שיק אונז אלע היילינגע מלאכים די זאלין אונז בהיטין פר אלעם בייזין. און גיב מיר מיט מיין מאן און קינדער איין גוטין מזל און פרנסה און גיזונד. אדיר במרום שוכן בגבורה דו אלמאכטיגר גאט וואס רוהט אין הימיל אתה שלום ושמך שלום דו און דיין נאמען איז אייטל שלום יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום דס דו זאלסט אינז און כל ישראל געבין גוטע פרנסה און גיזונדהייט מיט לויטר שלום:

ליבר גאט איך האב חרטה אוף מיינע זינד דס איך האב גזינדיגט צו פר דיר אצונד קום איך און פאל פר דיר ווי איין קנעכט

דברי כבושים ומשלי חן

א ארימאן דס עס הט זיך אים פר גלוסט ביי דעם עושר צו גנבנען א מלבוש, דער עושר איז ביין געוואָרן, און הט אים ארוס געטריבן פון שטוב מיט דעם מלבוש, דר ארימאן איז ארום געגאנגען אין גרויסע צרות, נאר ער פלעגט פארט צו טוען כל התפעלות דאס ער זאל זיך מיט דעם עושר ניט טרעפן דען די בושה איז ביי אים געווען אין לשער, אמאל האט דעם ארימאן אזוי שטארק דיא נוים געצוואונגן דאס ער איז שיעור ניט געשטארבן פר הינגער ער מיט זיין ווייב און קינדער, ער האט

אורח מישור

עבירות ווארום דר מענטש וואס רעט לשון הרע, רעט ניט איין מאל, נאר דער רעט פיל מאל אין איין טאג צעהן מאל אין טאג פארשעמט ער מענטשן און רעט איבעריגע רייד און שלאגן מענטשען מיט זייערע צונג אין דר

פר זיין הערצין אונ ווי איין דינסט מויד פר איר ווירטין אזו טו איך מיינע אויגין צו דיר אונ שרייא אוף מיין הארץ אונ מיין אטום קלאפט אין מיר פר מורא דרום בעט איך ליבר פאטער זיי דיך מרחם איבער אונז זיי אונז מוחל אונזערע זינד אונ טוא אפ דיין צארין פון מיר אונ גייא מיט מיר במדת החסד ורחמים ווי דיין מדה איז אייטל חן וחסד אונ באהיט מיך פר זינד. ווי עס שטייט גישריבין נאך אונזער ווידער קערין וועסטו אונז דער בארימען:

תפלת החיים מארץ הקדושה

אום ראש השנה אונ יום כפור ווען מען נעמט אויס די ספרי תורות פון ארון הקודש זאגט מען דאס:

יי יי דו ביסט איין דר בארמיגר גאט אונ דר בארימסט דיך איבר דעם מענטשין איידר ער זינדיגט. אונ דו ביסט איין בארימהארציגר גאט אונ דו דער בארימסט דיך איבר דעם מענטשין נאך דעם אלעם ווי ער הט גיזינדיגט. אונ ביסט אים מוחל דורך דער תשובה:

אל דו ביסט איין גינעדיגר גאט אונ דו ביסט בארימהארציג. צו דעם דר דיך מיטין גאנצין הארצין טוט אן רופין אזו דער בארימסטו דיך איבר אים:

רחום דו ביסט איין בארימהארציגר גאט אונ דר בארימסט דיך איבר דעם מענטשין דר דא באגערט דו זאלסט דיך איבר אים דר בארימן אונ דו טוסט אום זונסט אייטיל גינאד ווען ער גליך קיין זכות הט ניט ביי ערט ווען ער טוט דיך נאר אן רופין מיטין גאנצין הארצין אזו דר בארימסטו דיך איבר אים אונ ביסט אים מוחל זיינע עבירות:

אורח מישור

שטיל וועד קען געבען אסוף צו דיא שטראף. אזו ווי דר מענטש וס רעט לשון הרע גיט קיין ענדע צו די רייד, אזו וועט קיין ענדע זיין צו די שטראף,

דברי כבושים ומשלי חן

אבר פארט זיך געשעמט דעם עושר צו קוקן אין פנים אריין, האט ער זיך מישב געווען אפ צו פאסען דס ארם וויא דער עושר גיים אלע מאל שפאצירן אוף דעם ארם הט זיך דר ארימאן איים געגראבין אגרוב, אונ האט זיך אין גרוב אריין געלייגט, ווי ער הט דר שפירט דס דער עושר גיים, הט ער ארוס געשריגן פון גרוב מיט אביטר קול העלף מיר מיין הערר, האב אוף מיר רחמנות,

איך

וחנון אונ דו ביסט איין לייטזעליגער גאט. טוסטו לייטזעליגען יעם דר דא קומט מיט תפלה צו פר דיר אזו דר הערסטו אים באלד אונ דר בארעמסט דיך איבר אים:

ארך אפים דו ביסט לאנגזאם צו דר צערנן אונ דו דר לייננערסט דיין גרים צארין אפילו צו דם רשע. איילסט ניט צו בצאלין דם מענטשין נאך זיינע מעשים רעים נאך. נייערט דו טוסט אים ווארטין פילייכט וועט ער תשובה טאן:

ורב חסד אונ דו באווייזט פיל גינאד צו די מענטשין דיא וואס אפילו גאר קיין זכות האבין:

ואמת אונ דו ביסט איין ווארהאפטיגער גאט. דו שטראפסט דם מענטשין אויף דער וועלט ער זאל האבין איין גוטין לוין לעולם הבא אויף דם גוטס וואס ער האט גיטאן ביי זיינעם לעבין:

נוצר חסד לאלפים דו היטסט אויף אונ טוסט באהלטין די זעלביגע גוטס וואס איין צדיק טוט אויף דער וועלט אונ לאזט עס ביישטיין זיינע קינדר אונ קינדס קינדר ביז טויזינט גיבירד:

נושא עון דוא פאר טראגסט דעם מענטשין זיינע זינד. אפילו ווען דר מענטש זינדיגט מיט גרויסע זינד אזו פר גיבסטו אים זיי ווען ער תשובה טוט:

ופשע אפילו אזעלכע עבירות דיא מוטוויליגער ווייז גשעהן איז ביסטו אים זיי דאך מוחל ווען ער גאר תשובה טוט מיטן גאנצין הארצין:

וחטאה מכל שכן דם דו דעם מענטשין טוסט פאר געבין דורך דר תשובה ווען ער איין עבירה אום גערין האט גטאן

דברי כבושים ומשלי חן

איך שטארב פון הינגר מיט מיין ווייב אונ קינדר, דר עושר פרעגט זיך וואר ער איז, אונ וואנט צו אים קום ארוים פון גרוב וועל איך דיר געבען אשיינע נדבה, דער אריכאן ענטפערט אים ניין גינעדיגער הערר איך קאן פון גרוב ניט ארוים, איך קאן ניט זיך שטעלן פר דיין ליכטיג פנים, ווען איך בין דר אריכאן וואס דו האסט מיט מיר גיטאן אזו פיל חסדים, לסוף האב איך בייא דיר גנבנת אמלבוש, אונ איך גייא נאך אצונד אין דיינע גנבנתן מלבוש, וויא אזו קען איך זיך פאר דיר שטעלן, הער בלויז צו דם קול פון מיין גיבעט אונ

אורח מישור

אפילו אגרינגע עבירה ווערט אויך שווער אז מען טוט די עבירה עטליכע מאל, אגרויסע זינד ווס זיא איז וויא אשלעכטע קראנקהייט אז מען טוט אזוי אעבירה עטליכע מאל ווערט

אזעלכע עבירות וואס דער מענטש קען זיך ניט היטן דער פאר. עס מעג זיין מיט הערין אדער מיט זעהן אדער מיט ריידין:

ונקה אונ דוא ריינינגסט דעם מענטשין זיינע זינד ווען ער תשובה טוט מיטען גאנצן הארצן אזו ווערט אפילו אום די עבירות לויטער זכיות:

דער נאך זאגט מען דיא תפלה:

רבונו של עולם דו זאלסט דר פילן מיין באגער צוא גוטען אונ זאלסט מיר מיט מיין מאן אונ קינדער מוחל זיין אונזערע זינד וואס מיר האבען גטאן. איין פר געבונג מיט גינאד. מיט דער בארימקייט. אונ זאלסט א גז ריינינגען פון אונזערע חטאים ועונות ופשעים וואס מיר האבען גטאן מוטוויליג קעגין דיין היילינגן נאמן. אונ זאלסט אונז גדענקען צום יום הדין פר דיר צו איין כתיבה וחתימה טובה אונ צו העלפין אונז מיט דר בארימקייט. אונ דו זאלסט מיך מיט מיין מאן אונ קינדער אונ אלע די מיינינגע גדענקן צו לאנג לעבען אונ צו גזונד אונ צו שלום אונ זאלסט אונז געבן איין פרנסה טובה. דען אצונד טוסטו דעם מענטשן זיין פרנסה אוף ליינן אוף אגאנצן יאר. דרום בעט איך דיך בארימהארציגר פאטער דאס דו זאלסט מיט אונז טאן לפנים משורת הדין. אונ זאלסט אונז אן שרייבען צוא איין גרינגע פרנסה טובה וכלכלה ומתוקה דס מיר זאלען האבען לחם לאכול ובגד ללבוש בכבוד אונ ניט מיט בזיון. מיט היתר ניט מיט איסור. דו ביסט דער הער פון דר גאנצר וועלט. דוא שפייזט אלע באשעפעניש פון קליין ביז גרוס. ווי גשריבן שטייט עיני כל אליך ישברו איז טייטש די אוגען פון אלע באשעפעניש דיא האפען צו דיר אונ דוא גיבסט איטליכען זיין שפייז אונ באדערפעניש אין דער צייט. אונ דוא

אורח מישור

געוויס איר שטראף זייער גרויס, אבער דעם זאל יעדער מענטש זיך אן היטען פון לשון הרע ניט צו ריידין אונ הײנט

דברי כבושים ומשלי חן

אונ העלף מיר, דאס זאלסט שרייבען מיר כים גיבעט, דס מיר שטעען זיך איף צו הייבען אונזר פנים מים אונזרע איגן קיגען דעם רבונו של עולם

אין דיא ימים נוראים תשובה טוען אויף דעם וואס מען האט אמאל גירעט

לשון

זאלסט אונז געבין פר שטאנד דאס מיר זאלען קענין וויסען דיא סודות פון דיין הייליגע תורה אונ שיק איין רפואה שלימה צוא אונזערע וויטאג אונ שיק אונז באלד דעם גואל צדק מיר זאלין אלע אום גלייזט ווערין. אונ גיב ברכה והצלחה אין אלע אונזרי עסקים וואס מיר טוען. אונ זאלסט גוזר זיין אויף אונז אייטל גוטע גזירות צו דעם נייעם יאר. אונ זאלסט מבטל זיין פון אונז אלע בייזע גזירות. אונ זאלסט געבן אין די הערצר פון אלע הערין אויף אונז צו גוטין. עס זאל זיין דר ווילין צו פר דיר אלמעכטיגר גאט די רייד פון מיינעם מונד אונ די גדאנקן פון מיינעם הארצן זאלין זיין באוויליגט פר דיר. דען דוא ביסט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזר. אמן וכן יהי רצון:

הוספה. תפלה ליום כפור פון ארץ הקדושה:

רבש"ע. א) בזכות וואס מען לייענט אחרי מות זאל שון היינטיגן יאר מקוים ווערין אזו ווי עס שטייט בלע המות לנצח: ב) בזכות וואס מען לייענט אחרי מות שני זאל מקוים ווערין דר פסוק אין פרץ ואין צווחה איז טייטש עס זאל ניט זיין קיין בראך אונ קיין געשריי: ג) אונ בזכות וואס מען לייענט אחרי מות שני בני צוויי צדיקים נדב ואביהוא אהרנס קינדר זאל ניט אפ גריסען ווערען פון אונז ח"ו די קינדר: ד) אונ בזכות וואס מיר דר מאנען דעם נאמן פון אהרן הכהן זאל פון אונז אפ גטאן ווערין חרון אף וחרון דם מיר זאלין ניט דארפן צו פרנסת בשר ודם אן שפארין נור פון דיין הייליגע האנד צוא דר נערין. אמן כן יהי רצון:

אונ דער נאך זאגט מען דריי מאל ואני תפלתי אונ בריך שמיה:

דברי כבושים ומשלי חן

פר הם מיט אונז גיטאן פיל חסדים, אונ מיר האבן די טהייערע נשמה איין ג שמירם בים פיל גלות. דאס אונזערע בגדים זענען גים ערליך, מיר מוזען זיך פר בארגן אין די טיפע קבר פר בושה, אונ פון די טיפעניש שרייען אונ רופן מיר צום רבונו של עולם, אדני שמעה בקולי, גאט הער צו אונזר קול פון תפלה, די גיט צווינגם אונז דאס מיר קענען שון נים אום האלטען:

אורח מישור

לשון הרע וועט השם יתברך מוחל זיין דיא זינד אונ ער וועט געבען לאנג לעבין אמן:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ בִּיסְט דֶער הֶער פוּן דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט דוּא
וֵוייסְט וואל אַז מִיר זֶענִין בְּלוּט אוּנ פְלֵייש אוּנ מִיר קֶענִין
נִיט פַר שְׁטֵיין דַיינֶע מִצְוֹת וואוּ אַהִין . זֵיי גֵייעֶן דֶען דוּ הָאסְט הָאסְט
אוּנְז גְבָּאטֶען אַז עֶס וֶועט קוּמֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאל מֶען
שׁוֹפָר בְּלָאזֶען אוּנ אוּנְזֶערִי מַעֲשִׂים טוֹבִים זָאלֶען פַר דִיר גְדַאכְט
וֶוערִין אוּנ דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאבִּין גְפֶּעדֶערְט
צוּ בְּלָאזֶען שׁוֹפָר פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל דֶער וָוארְטִין אַז מֶען זָאל
דֶעם שָׂטָן צוּא מִישֶׁען אַז עֶר זָאל זִיךְ דֶער שְׁרֶעקִין וָוארוּם וֶוען
עֶר דֶער הֶערְט דֶעם שׁוֹפָר הָאט עֶר גְרוֹס פָארְכְט עֶר וֵוייסְט אַז
דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער דֶער הֶערִין דֶעם שׁוֹפָר אַזוֹ טוּעֶן זֵיי תְּשׁוּבָה
תְּשׁוּבָה אוּנ הָאבִּין גְרוֹס חֲרָטָה אוֹף זֵייעֶרֶע זִינְד וְויא גְשְׁרִיבֶּען
שְׁטֵייט וֶוען מֶען הֶערְט אִין שְׁטָאט שׁוֹפָר בְּלָאזִין דָא וֶוערְט דֶעם
פָאלְק דָם הַארְץ דֶער שְׁרָאקִין . דְרוּם לִיבֶּער גָאט זָאל זַיין דַיין
גוּטֶער ווילֶן מִיט דַיין גְרוֹס דֶר בַּארִימְקֵייט אַז דָם קוֹל פוּן שׁוֹפָר
זָאל גְלַייךְ קוּמֶן פַר דִיר אוּנ צוּ רַייסֶן אַלֶע בֵּייזֶע גְזֵרוֹת פוּן אוּנְז
אוּנ פַר שְׁנַיידִין אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים וָואס מַאכִין אַצְוִוישֶׁען שִׁייד
צְווִישֶׁען אוּנְז אוּנ צְווִישֶׁען דִיר אַז אוּנְזֶער גִיבֶּעט קֶען נִיט אַרוֹף
קוּמֶן פַר דִיר אוּנ זָאלְסְט אָפּ טָאן דָם בֵּייזֶע גְלוּסְטִיקֵייט פוּן אוּנְז
אַז מִיר זָאלִין דֶער לֶעבִּין אַז דוּא וֶועסְט מִיט דֶעם גְרוֹסֶען שׁוֹפָר
בְּלָאזִין אַיין צוּ זַאמְלֶען אַלֶע דִי פַר לָארֶענִי אוּנ פַר שְׁטוֹסֶענִי פוּן
דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַריין אוּנ מִיר זָאלֶען זוֹכֶה
זַיין צוּ זֶעהְן דַיין הֵיילִיגֶע שְׁכִינָה אוּנ דוּ זָאלְסְט זַיין מַיין הֶעלְפֶר

אורח מישור

דינים פון שופר בלאזען

(א) וֶוען דֶער בַּעַל תּוֹקֵעַ מַאכְט דִיא
בְּרָכוֹת פַאר שׁוֹפָר בְּלָאזֶען זָאלֶען
אַלֶע אִין זִינֶען הָאבִּין יוֹצֵא צוּ זַיין
מִיט דִיא בְּרָכוֹת גְלַייךְ וְויא יֶעדֶערֶער
מַאכְט אַלֵיין דִי בְּרָכָה דְרִיבֶּר זָאל מֶען
גוּט אוּים הֶערִין יֶעדֶערֶע בְּרָכָה אוּנ נִישְׁט זָאגֶן קֵיין בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ.
נָאר עֶנְטְפֶערֶן אָמֵן נָאךְ יֶעדֶערֶע בְּרָכָה: (ב) וֶוען דֶר בַּעַל תּוֹקֵעַ בְּלָאזְט , דַארְף
יֶעדֶער מֶענְטְשׁ גוּט אוּים צוּ הֶערִין . אוּנ אִין זִינֶען הָאבִּין אַז מֶען וִויל מִיט

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פאר תקיעת שופר

אִם יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְהָעָם לֹא יֶחֱרָדוּ . אוּב מֶען
וָועט בְּלָאזֶען מִיט אַשׁוֹפָר אִין שְׁטָאט קֶען
דֶען זַיין דָם פָאלְק זָאל נִיט שְׁרֶעקֶען . לְמָשָׁל עֶס
אִיז אַמָאל גֶעוֶועזֶען אִין אַשְׁטָאט אַגְרוֹסֶע שְׂרֵפָה,
אִין דִי שְׂרֵפָה אִיז פַר בְּרֶענְט גֶעוָוארֶן פִיל קְרָאמֶען

דעם

אונ מיין באשיצר. ליבר גאט עס זאל היינט זיין אזו אצייט פר דיר צו פר נעמין אונזער גבעט אונ אונז צו צו הערין. ווען מיר טועגן דיך אן רופען זאלסטו אונז ענטפערין. ווי דם בלאזען צו רייסט אלע בייזע גזירות אונ דוא נעמסט דיך פון דר שטול וואס עס איז אייטל דין אונ זעצט דיך אויף דער שטול פון רחמים אזו זאלסטו דיך איבר מיר מרחם זיין אונ זאלסט אום הערין אונזר גבעט אונ דר ליינגר אונזרע יארן אז מיר זאלן קענין פר ריכטין ווס מיר האבין אום רעכט גטאן קענין דיר אונ דר וועק אונזער הארץ ווידר צו קערין זיך צו דיר אונ לערין אונז וויא מיר זאלען אינזר פיינט דעם שטן ברעכין ווס ער היט אוף אונז אונ זאגט איך וויל דיא ישראל יאגין אונ גרייכין. דרום ליבער גאט פון דעם קול שופר זאלסטו אים מאכין פאלן ער זאל ניט קענין אוף שטיין צוא ריידן ביז אוף דיין פאלק ישראל. אין ערשטען קול פון דעם שופר זאל גדאכט ווערין פר דיר דר זכות פון אברהם אונזר פאטר. אין אנדערין קול פון שופר זאל גדאכט ווערין דר זכות פון יצחק אבינו. אונ אין דריטן קול פון שופר זאל גדאכט ווערען דר זכות פון יעקב אונזר פאטער. אונ מיט דעם פערטין קול זאל גדאכט ווערין דר זכות פון דוד המלך. די פיר סדרים וואס הייסען תקיעה שברים תרועה תקיעה זייא זאלין אונזרע עלטערינם זכות אוף ברענגין פאר דיר אונ דער שטן זאל קיין מאכט ניט האבען אום אים זאל אגוטער מלאך ווערין אונ ער זאל אוף אונז איבער דאנק גוטס ריידן אונ זאלסט טאן פון דיין

דברי כבושים ומשלי חן

מיט סחורה, אטייל קרעמר זיינען געווען גרויסע עשירים. ווס די סחורה איז געווען אייגענע אונ אנדערע זיינען געווען מיטעלע סוחרים ווס זייערע סחורה איז געווען געבארגט אונ זייא האבן נאר געלעבט פון דעם פאר דינסט, וויא דיא סוחרים האבן דר הערט אז זייערע קראמען ברענען, זיינען זיי געלאפן צו די שרפה, די רייכע סוחרים האבן

אורח מישור

דעם יוצא זיין די מצוה ווס השם יתברך הט אונז געבאטען אין דער תורה צו הערין בלאזען שופר אום ראש השנה:

(ג) יעדער מענטש דארף געווארינט צו זיין מען זאל ניט אויס רעדין זינט דר בעל תוקע מאכט די ברכות. ביז נאך אלע תקיעות פון דר הויכע שמונה עשרה: (ד) אז מען האט שוין אפ געבלאזען אלע תקיעות פר דר שמונה עשרה. אונ מען דארף עפים זאגען ווענן די תקיעות פון דר שמונה עשרה אדר וועגען דאוונען מעג מען זאגען:

נאמען וועגין אונ דו זאלסט אונז אן שרייבען צו גוטען אין דעם נייעם יאר וואס דא קומט אויף אונז אונ אויף כל ישראל צו פרנסה צוא ברכה אונ הצלחה אונ מיט אונזערע קינדערליך מיט גרוס שפע אן מדיקיים אונ מיט רוח אונ מיט פרייד אז איך זאל ניט קומען צו קיין חרפה אונ איך זאל זיצין שטיל אז איך זאל קענין דינען דיין הייליגן נאמין אונ זאל ניט באדארפען קיין מענטשענס גאב אונ אונזערי קינדר זאלען ניט גמינערט ווערין פר אונזר לעבען אונ זאלסט דער ווייטערין פון אונז אלע טרויערקייט אונ זאלסט אונז ווייזין גרוסע פרייד אונ אונזערי שונאים זאלין אן אונז קיין נקמה האבען אז עס זאל צווישין אונז ניט זיין קיין קריג נייערט ברכה אונ הצלחה אונ שלום אונ אין זכות פון שלום זאלען מיר גיך דער לייזט ווערין. אמן:

סדר תקיעות

פאר תקיעת שופר זאגט מען דעם למנצח זיבין מאל:

למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יי עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו

למנצח צום גזאנג פון די קינדר קרח: כל העמים אלע די פעלקער שטעקט אריין די הענט מיט שאלין אוף שופרות אונ טרומייטין אונ טוט זינגן צו גאט מיט איין קול פון גזאנג פר שמחה: כי יי עליון דען גאט איז דר גאנין אויבערשטער איין פארכטיגר גרויסר מלך אוף דר גאנצר וועלט: ידבר עמים ער האט מאכין פירין דיא

אורח מישור

(ה) ווי דער מנהג איז צו זאגען די יהי רצונ׳ס צווישן די סדרים פון די תקיעות דארף מען געווארינט זיין מען זאל ניט אויס זאגען מיט דעם מויל די נעמען פון דיא מלאכים וואס שטייט דארט: (ו) מען דארף געווארינט צו זיין מען זאל ניט אן הייבען יעדערען יהי רצון צייטען דר בעל תוקע וועט אויס לאזען די גאנצע תקיעה וואס ער האלט אצונד ביי איר: (ז) דען יעדער

דברי כבושים ומשלי חן

שטארק געשריגן אונ האבן געבעטן בי כענטן מע׳ זאל זיי העלפען דאטשעטן ווייא האבע׳ איין געפאנגן וואסר אונ גענאסן צו פאר לעשען דאס פייער, אבער דיא מיטגלע סחרים האבין גאר

רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

פעלקער וואס זיינן גקומין אוף ירושלים זיי זאלין אונטער אונז זיין און דיא קיניגרייך אונטער אונזרע פיס: יבחר לנו את ער האט אונז אויס דר ווייל״ט אונזר נחלה דם הערשאפט פון יעקב וואס ער האט ליב תמיד: עלה אלהים בתרועה גאט ברוך הוא איז ווארין דר הייכט מיט שאלונג. יי בקול שופר גאט ווערט גלויבט מיט דעם קול פון שופר: זמרו אלהים זמרו זינגט און לויבט צו גאט זינגט צו אונזר מלך: כי מלך ווארום דער מלך פון גאר דר וועלט איז גאט. זינגט מיט קלונגשאפט: מלך אלהים דר גוועלטיגר גאט טוט קיניגן אוף די פעלקר. דר גיוועלטיגר גאט זיצט אוף זיין הייליגר שטול: נדיבי עמים דיא באווילינגע פון פאלק טוען זיך איין זאמלען קיין ירושלים דם פאלק פון גאט דר גאט וואס אברהם האט גהאלטין פאר איין גאט ווארום צו גאט וואס גיוועלטיגט דר באשיצער פון דר וועלט ער איז זייער דער הויבין:

דברי כבושים ומשלי חן

געבעטן ביי אנדערע מענטשן זיי זאלן ראטעוען אבר זיי אליין האבן גאר ניט געטאהן, אקלוגער מענטש איז דארט גשטאנען און האט זיך גוואונדרט און זאגט צו זיי מאדאך דיא רייכע וואס אפילו זייערע סחורה וועט פר ברענט ווערן האבן זייא נאך גאלד זילבר אין דער היים וואס זיי קענען דם פר קויפען און נייטר האנדלען און די סחורה איז ניט געבארנט זיי זענען קי נעט ניט שולדיג, פון

אורח מישור

מענטש דארף צו הערין דיא גאנצע תקיעה פון אן הייב ביז צום סוף. אפילו דר בעל תוקע ציהט זיא לאנג: (ח) אונזערע חכמים שרייבין אז דער שופר איז אונז מרמז מיר זאלן תשובה טוען. גלייך איינר וועקט אויף דעם אנדערן פון שלאף. אזו דר וועקט דר שופר מען זאל זיך בארעכינען דיא מעשים און תשובה טוען אויף דיא עבירות און שוין ניט אפ פיהרען די וועלט מיט נארישקייטען פון דר וועלט וואס בלייבט גאר ניט דער פון: (ט) דריבר דארף מען תשובה טוען און

האבין

אײדער מען בלאזט דיא תקיעות זאגט מען דיא פסוקים:

ק ולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי:

מיין שטים האסטו געהערט. פאר בארג ניט דיין אויער פון מיין געשרייא:

ר אש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

דער אן פאנג פון דיין רייד איז וואר. אונ צוא אייביג איז דיין גירעכטיקייט:

ע רוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים:

זיי ערב פאר דיין קנעכט צו גוטין. לאזין מיך די מוטוויליגע ניט פאר צוקען:

ש ש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:

איך פרייא מיך מיט דיין זאג גלייך אזו ווי איינער גיפינט פיעל זאק רויב:

ט וב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:

לערין מיך פאר שטאנד אונ וויסענשאפט. דען אין דיין געבאט גלויב איך:

נ דבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:

דיא באוויליגונג פון מיין מונד נעם אן מיט ווילין. אונ לערין מיך דיין גריכט:

דער תוקע זאגט די ברכות אונ יעדער זאל גוט אוים הערן אונ נאך זאגען אמן דר נאך בלאזט ער שופר. אונ נאך איטליכען סדר זאגט מען יהי רצון:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

אורח מישור

האבין חרטה אויף די שלעכטע מעשים אונ אויף די שלעכטע מחשבות. אונ נעמין אויף זיך שוין צו טוען גוטע מעשים מיט גוטע מחשבות. וועט השם יתברך העלפן אז עס וועט אונז גוט זיין אויף ביידע וועלטין:

דברי כבושים ומשלי חן

דעסם ווען קראנן זיי אליין וואסר צו פר לעשע דם פייער, איר מיטצלע ס׳חרים וואס די סחורת איז גים אייער איינענע איב די סחורה וועט פאר ברענם ווערן העם איר בייבן בעלי חובות, אונ

דער

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

תקיעה שברים תרועה תקיעה
תקיעה שברים תרועה תקיעה
תקיעה שברים תרועה תקיעה

יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס בלאזין תקיעה שברים תרועה תקיעה וואס מיר האבין היינט גיבלאזין זאלסטו מאכין איין קרון דורך דעם מלאך וואס איז איבר דעם גזעצט אינ זאלסט טאן מיט אונז אצייכין צו גוטין אונ זאלסט דר פילין איבר אונז דר בארימקייט. גילויבט ביסטו גאט בעל הרחמים:

תקיעה שברים תקיעה
תקיעה שברים תקיעה
תקיעה שברים תקיעה

יהי רצון עס זאל זיין בוויליגט פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס בלאזין תקיעה שברים תקיעה וואס מיר האבין היינט גיבלאזין זאלסטו אן גענומן דורך דעם ממונה וואס איז גיזעצט דרויף אזו וואל ווי דו האסט אן גינומען דורך אליהו אונ זאלסט דער פילין איבער אונז דערבארימקייט. גילויבט ביסטו גאט בעל הרחמים:

תקיעה תרועה תקיעה
תקיעה תרועה תקיעה
תקיעה תרועה תקיעה גדולה

ובכן יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזרי עלטערין דס די מלאכים די גייען אוף פון

דברי כבושים ומשלי חן`

די סוחרים וועלען אייך נעמן אין גיפענקעניש,
אונ איר וועט נים האבען פון וואנען צו לעבען,
דארפט איר דאך געווים זעהן אייך צו ראטעווען.

אורח מישור

עניני מוסר

דער ספר חסידים שרייבט אז יעדער מענטש זאל מוחל זיין דיא אונרעכט וואס מענטשן טוען אים, אונ איינער הט אים געפלובט אדר פאר־

שעמט

דעם שופר אונ פון תקיעה שברים תרועה תקיעה אונ פון תקיעה שברים תקיעה אונ פון תקיעה תרועה תקיעה זאלין אריין גיין פר דיין כסא הכבוד אונ זיי זאלין גוטס פר אונז פיר שפרעכען צוא פאר געבין פאר אונזערע זינד אמן:

דער נאך זאגט דער חזן דאס מיט אהויך קול:

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי וכו׳

תפלה לשליח ציבור

דיא תפלה זאגט דער שליח צבור אין ימים נוראים פאר מוסף:

הנני העני איך דר ארימר אונ דר שראקענער דר דא ציטערט פאר אנגסט פאר דעם דער דא זיצט איבר די לוב איך בין גיקומען צו שטיין אונ צוא בעטין פאר דיר פון וועגין דיין פאלק ישראל די מיך גשיקט האבען ווען איך עס שון ניט ווערט בין פון דעסט וועגין בעט איך דיך גאט פון אברהם גאט פון יצחק אונ גאט פון יעקב דר בארמיגער גאט. גאט דער דא איז דער בארמיג גנעדיג גאט אלמעכטיגר. פארכטבאר אונ שרעקליכר איך בעט דיך מאך באגליקען מיין וועג וואס איך גיי צו בעטין פר מיר אונ פר די זעלביגע וואס האבין מיך גשיקט דיין הייליגע פאלק ישראל קינדר פון דיא אבות אונ איך בעט דיך רעבין זיי

אורת מישור

שעמט זאל ער אים מוחל זיין, וועט גאט אים אויך מוחל זיין די עבירות וואס ער הט געזינדיגט צו גאט ווארום עס שטייט אין פסוק מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע דער נביא זאגט ווער איז אזא גאט ווי דו ביזט וואס ער טראגט [ער ליידט] די זינד וואס מען זינדיגט צו אים, אונ ער איז מוחל די זינד וואס מען הט געזינדיגט צו אים אפילו צו דערצערענען אים, נאויב דר מענטש

דברי כבושים ומשלי חן

דער נמשל איז ראש השנה איז איום הדין, דער פיער פון דעם משפט ברענט אין הימעל זייער שטארק. וויא דר פייטן זאגט „זיחלים ורועדים מאימת דינך באש״, אלע ציטערען אונ שרעקען פר די מורא פון דיין משפט וואס עס ווערט גמשפט מיט פייער, אונ אין הימל ווערט געבלאזן מיט א שופר און צו זאגן דיא מלאכים אז עס איז איום

ניט פר זינדיגט פון וועגן מיין זינד אונ פארשולדיג זיי ניט פון וועגן די זינד וואס איך האב מוטוויליג גיטאן דען איך בין איין זינדיגר אונ איין מיסטעטיגר. אונ לאזין זיי ניט פר שעמט ווערן דורך מיינע זינד אונ לאז מיך ניט פר שעמט ווערין דורך זיי אונ נעם מיין גבעט אן גלייך אלעס ווי דס גבעט פון איינעם אלטען אונ דר וואל גוואונט איז אין דער תפלה אונ דער דא האט מיט גוטע מעשים דורך גבראכט זיין לעבין אונ דעם זיין באָרד גרייז איז אונ איין זיסע שטים האט אונ זיין דעה גלייכט זיך אום מיט דר דעה פון אלע לייט אונ דו זאלסט אן שרייען אן דעם שטן אז ער זאל אוף מיר ניט מקטרג זיין. אונ אונזער איבר היפונג ווען מיר טוען ח"ו איבר היפען איין ווארט זאל בייא דיר גליבט זיין אונ אלע זינד זאלסטו מיט ליבשאפט באדעקין אונ אלע אונזער פאסטען אונ פייניגין פר קער אונז אונ צו כל ישראל צוא ששון אונ שמחה צוא לעבין אונ צוא פרייד. די ווארהייט אונ פרייד זאלין זיך מערין אונ לאז קיין שטרויכלונג אין מיין גבעט זיין אונ עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר גאט פון אברהם גאט פון יצחק גאט פון יעקב דר גאט דר גרוסער אונ דער שטארקר אונ דער פארכטיגר אייבערשטר גאט אהיה אשר אהיה דס אלע מלאכים וואס זענן גזעצט איבר תפלות זאלן מיין תפלה פר דיין כסא הכבוד ברענגין אונ זאלין זיי פר דיר אום שפרייטען פון וועגין אלע דיא צדיקים אונ חסידים אונ גאנץ רעכטפארטיגע אונ פון וועגין די עהרע פון דיין גרוסין נאמין דר שטארקר אונ פארכטיגר דען דו הערסט דס גבעט פון דיין פאלק ישראל מיט דר בארימקייט.

גילובט ביסטו גאט דער דא הערט דאס גבעט:

דברי כבושים ומשלי חן

בדין, אונ דיא מלאכים איילען, אשרעק אונ אציטערניש הט זיי אנגענומען, טאמער וועלן זיי ניט זוכה זיין דאס משפט, לאמר זעהן וום שרעקען די מלאכים זיי זינדיגן דאך ניט זיי זענען גאר ניט

אורח מישור

הט חרטה אונ טוט תשובה, אונ דער מענטש וואס איז פארשעמט בייא מענטשען, ניט ווייל ער טוט שלעכטס וועט ער אמאל גרוים ווערן ווארום עס שטייט אין פסוק גאט זאגט מיין קנעכט וועט גליקען אונ יוועט זייער גרוים ווערן ווער איז דר קנעכט וואס וועט גרוים ווערן דר קנעכט ווס אויף אים איז גיזאגט גיווארן אין נייטערדיגן פסוק ער איז פארשעמט אונ פארמיטן

די תחנה זאגט מען ווען די כהנים דוכנען אז דר חזן הייבט אן צו זאגן רצה:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אונזער גאט דר גאט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב הנה בני אהרן כהניך נון די קינדר פון אהרן דיינע כהנים ווילין אצונד אויף הייבין די הענט צו בענטשין דיין פאלק ישראל מיט גאר זייער הארץ אונ ווילין זאגין די ברכה וואס דו האסט זיי גיבאטין דם מיט דר ברכה זאלין זיי בענטשין דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלין זיך צום דוכנען. רבונו של עולם פר נעב דם געבעט פון דיא כהנים וואס בענטשין דיין פאלק ישראל אונ מיר זאלין גבענטשט ווערין אלע יודין בנאנד אונ אויך איך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר צווישן זיי צו אגוט לעבין אונ גוטע פרנסה פון דיין פולער גיבענטשטר האנט מיר זאלין ניט דארפין אן קומין צו איין בשר ודם אונ מיר זאלין זוכה זיין צו האבין קינדר אונ קינדס קינדר גוטע אונ פרומע גאטס דינערס אונ גאטס פארכטיגע. זאלסט אונז היטין פון אלעם בייזין קיין שונא זאל אונז ניט קענן טאן קיין שלעכטס אונ זאלסט דר לייכטין דיין פנים צו אונז מיר זאלין קענן דער האלטין דיין הייליגע תורה מיר זאלין ניט ווידער שפעניגין אנטקעגין דיר אונ זאלסט אונז לייט זעליגין מיט אלעם גוטין מיט איין גוט לעבין. לעבין פון גיזונד. לעבין פון פרנסה. לעבין פון שפייז אונ פון דר נערונג. לעבין פון רייכקייט. לעבין פון אגוט מזל. אונ זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט אונז משפטין אין דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדר אונ זאלסט טאהן צו אונז פריד אונ שלוה אונ שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין שרעק אין אונזער הויז:

אורח מישור

פון מענטשען. דער ראש ישיבה הט געזאגט דר טענטש וואס איז אויף דיא וועלט קליין ביי מענטשען דר איז גרוים ביי גאט אונ דר מענטש וואס איז גרוים ביי מענטשען דער איז קליין ביי גאט דער מענטש וואס איז גרוים ביי זיך אין הארצין דער איז פארמיאוסת ביי גאט אמענטש וואס ער איז פארשעמט אונ פארמיאוסת ווי אזוי קען דר ביי זיך זיין גרוים איז ער דען איזען איז דען די לייב קופער ער איז דאך פלייש אונ ער איז ווערים ווען ער לעבט, די בנים

דברי כבושים ומשלי חן

שנעדיג. זיי שטארבן ניט, זיי דארפן ניט פרנסה, זיי האבן ניט קיין ווייב מיט קינדר, פון דעסט

אתה האל המרומם על כל ברכה ותהלה. גאט וואס דו ביסט דער הויבין אויף אללע בענטשונג אונ לויב עס איז אנגפלעקט פר דיר דאס איבר אונזערע זינד איז דער בית המקדש חרוב געווארין אונ עס איז צו גינומען געווארען די ליכט פון אונזערע אויגין אונ ווען דער בית המקדש איז גישטאנען פלעגין די ישראל מקריב זיין קרבנות צו פר געבין אויף זייערע זינד אונ די כהנים זיינען גישטאנען אויף זייער דוכנען אונ די לוים מיט זייער גיזאנג אבר היינט האבין מיר דאס אלין אן גיווארען נאר דאס איז אונז גיבליבין דאס די כהנים קומען צו בענטשין דיין פאלק ישראל מיט דער ברכה וואס דו האסט זיי גיבאטען דרום בעט איך דיך רבונו של עולם פר נעם די ברכות פון די כהנים וואס בענטשען אונז אונ עס זאל פר דיר זיין אונזער גיבעט גלייך אז איין קרבן. איך בעט דיך דער בארימיגער פאטער זאלסט מיט דיין גרויס דערבארימקייט זיך דערבארימען אויף אונז אונ זאלסט בויען דיין בית המקדש פון אייטל פייער אונ טרייסט די שטאט ירושלים דאס דו זאלסט אום קערין אירע קינדר צו איר. קער אום דיין שכינה קיין ציון אונ דעם סדר פון קרבנות קיין ירושלים אונ דארט וועלין מיר דיך דינען מיט פארכט אזוי ווי די טעג פון אייביג אונ אזו ווי די פריערדיגע יארין. יהיו זיי זאלין זיין צו באוויליגונג די זאג פון מיין מויל אונ דאס טראכטען פון מיין הארץ פר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין אויס לייזער. אמן:

תחנה נאך וכתוב לחיים טובים

אום ר"ה וי"כ צו מוסף אז דער חזן האלט וכתוב זאגט מען דאס:

אבינו אונזער פאטער גידיינק דיין דער בארימקייט אונ באצוווינג דיין צארין אונ פאר לענד מארד אונ שווערד אונ הונגער אונ גפיינקניש אונ פר דארבונג אונ מגפה אונ בייזע בגעגניש אונ אללע

דברי כבושים ומשלי חן

ווען שרעקין זיי אזוי שטארק פאר דעם משפט, ווי דארף שון דער מענטש מורא האבן פאר דעם משפט פון גאט, סאמער חס ושלום ווען ער

אורח מישור

וואס קריכען אויף דעם קאפ אונ אויף דעם לייב דויא אזוי קען ער האבען גרויסקייט אין הארצן, דריבר איז גוט פר דעם מענטש ער זאל דערנידערען דאס גרויסקייט, אונ די אויגען זאלן

ניט

קראנקהייט אונ אַלע שטרויכלונג אַלע בייזע גזרות אונ אומזיסטע
פיינדשאפט פון אונז אונ פון אַלע דיינע קינדער דיין זיכערהייט:

ברכת כהנים

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ:

ווען דער חזן זאגט דאס ווארט וישמרך זאגט מען דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ בִּין דַיין אונ מַיינע חֲלוֹמוֹת זַיינען דַיינע עס זָאל זַיין דֶער ווִילִין פַר דִיר גָאט אַז אַלֶע מַיינע חֲלוֹמוֹת זָאלִין זַיין אוֹיף מִיר אונ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִין עֶס סַייא אִיךְ הָאב מִיךְ גִיחָלוֹמְתּ אוֹיף זִיךְ זֶעלְבְּסְט עֶס סַייא אוֹיף אַנְדֶרֶע. אונ עֶס סַייא אַנְדֶרֶע הָאט זִיךְ גִיחָלוֹמְתּ אוֹיף מִיר. אוב זֵיי זַיינֶען גוּט שְׁטַארְק זֵיי אונ זֵיי זָאלִין מְקוּיָם ווֶערִין אִין מִיר אונ אִין זֵיי אַזוֹ ווִי דִי חֲלוֹמוֹת פוּן יוֹסֵף הַצַדִיק. אונ אוב זֵיי דַארְפִין הֵיילוּנג זָאלְסְטוּ זֵיי הֵיילִין אַזוֹ ווִי דִי ווַאסֶר פוּן מָרָה דוּרְךְ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אונ אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גִיהֵיילְט צוּ מִרְיָם פוּן אִירֶע קְרֶעץ. אונ דִי ווַאסֶר פוּן דֶר שְׁטָאט יְרִיחוֹ דוּרְךְ אֱלִישָׁע. אונ נַעֲמָן פוּן זַיינֶע קְרֶעץ. אונ חִזְקִיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה פוּן זַיין קְרַיינְק. אונ אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט פַר קֶערְט דִי קְלָלָה פוּן בִּלְעָם הָרָשָׁע צוּ אֵיין בְּרָכָה אַזוֹ זָאלְסְטוּ פַר קֶערִין אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת אוֹיף מִיר אונ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִין אונ זָאלְסְט מִיךְ הִיטִין אונ לַייטְזֶעלִיגִין אונ בַּאווִילִיגִין. אָמֵן:

יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:

ווען דער חזן זאגט דאס ווארט ויחנך אזו זאגט מען נאך איין מאל דעם רבונו של עולם וואס מען האט פריער געזאגט:

יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

דר שערי ציון שרייבט ווען דר חזן זאגט דם ווארט שלום זאל מען ניט זאגן דעם רבונו של עולם נייערט דעם יהי רצון וואס ווייטער שטייט:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אונ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין אַז דוּ זָאלְסְט

אורחת מישור — דברי כבושים ומשלי חן

גיט קוקן הויך, צו די רייכע מענטשן, שפארבן דארף זיינע עבירות, אדער פאטר חם
צו פערלאזן זייערע פארגעניגן, וויב עבר הט איינגענומן דעם יצר הרע איז

טאן אום ווילן די הייליקייט פון דיינע חסדים אונ אום ווילן דאס גרויסקייט פון דיין דער בארימקייט וואס זיינן פר שפרייט איבר דער וועלט אונ אום ווילן דעם ריניקייט פון דיין נאמען דעם גרויסין אונ שטארקן אונ פארכטיגין וואס אין אים איז דא צוויא אונ צוואנציג אותיות דאס זיי גייען ארוס פון די פסוקים פון ברכת כהנים די ברכה איז גזאגט גווארין אום דעם מויל פון אהרן מיט זיינע קינדר דיין הייליג פאלק אז דו זאלסט זיין נאהענט צו מיר ווען איך טוא רופין צו דיר אונ זאלסט פר נעמן מיין גיבעט אונ מיין גישריי אלע צייטין אזוי וויא דו האסט גהערט דאס גשרייא פון יעקב אבינו וואס ער הייסט איש תם אונ זאלסט מיר געבין מיט מיין גאנץ הויז גיזינד אונזר שפייז אונ פרנסה מיט ברייטקייט ניט בצמצום . מיט היתר ניט מיט איסור. מיט נחת ניט מיט צער. פון דיין ברייטע האנט. אזו ווי דו האסט גגעבין ברויט צו עסין אונ קליידר אן צו קליידין צו יעקב אבינו דר דא הייסט איש תם אונ זאלסט אונז געבין צו ליבשאפט צו חן אונ חסד אונ צו רחמים אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס אויגין אזו ווי דו האסט גיגעבין יוסף הצדיק אז דר פאטר האט אים אן גיטאן דם זיידענע העמדיל צוא חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס אויגין. אונ זאלסט טאן מיט מיר וואונדער אונ נסים אונ צייכין צוא גוטין אונ זאלסט מיך באגליקן אין מיינע וועגין אונ גיב אין מיין הארץ פאר שטאנד צו פאר שטיין אונ צו קליגין אונ מקים זיין די רייד פון דר תורה מיט אירע סודות אונ זאלסט מיך מציל זיין פון אום גערין איך זאל מיך הס ושלום ניט טועה זיין אין דר תורה אונ זאלסט מאבין ריין מיינע גדאנקן אונ מיין הארץ צו דיין דינסט אונ זאלסט דר לייננגרין מיינע טעג אונ מיין מאן אונ קינדרס טעג מיט אלעם גוטין אונ מיט לעבין מיט פיל שטארקייט אונ פריד אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

וויילים וועט זיין ווייב אדר די קינדר שטארבין, אדר כאטר נעם אים פעלין פרנסה, מים וואז

אורח מישור

גוט, אונ אויב ניט זאל ער אים דער מאנען וואס מיט דעם מענטש איז אין

דעם טאג וואס ער ווערט שטארבען וועט ער אים געווים בייא קומען :

ווייל

דעם ערשטין טאג ראש השנה נאך מנחה גייט מען צו איין טייך אונ מען זאגט גם. אונ ווען עס גיפאלט אום שבת גייט מען דעם אנדערן טאג ראש השנה:

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי לי בעוזרי ואני אראה

בשונאי

מי אל כמוך. ווער איז א גאט ווי דו דער דא פר טראגט אום רעכט אונ ער טוט איבר פארן אוף מיסטייט צו די איבר בלייבונג פון זיין ארב ער האלט ניט צו אייביג זיין צארין דען ער באגערט גנאד. דרום זאל ער ווידר קערין דר בארימן אינז אונ טרעטין אוף אונזער זינד אונ ווארפין אין טיפעניש פון דעם ים אלע זייערי עבירות: דו גיבסט דיא מדה פון אמת צו יעקב אונ דיא מדה פון חסד צו אברהם דאס דו האסט גשווארין צוא אונזערי עלטערין פון פאר מאלים: פון איינגשאפט טוא איך רופן צו גאט טוט גאט מיר ענטפערין אין דר ברייטערונג: גאט איז מיט מיר דרום פארכט איך מיך ניט וואס קען איין מענטש מיר טאן: גאט

אורח מישור

מוסר מענין תשובה

ווייל דר עיקר גיין צו תשליך מיינט מען נישט דס גיין, נאר מען מיינט אז דער מענטש זאל זיך נאר בערעכענן דיא עבירות וואס ער האט געטאן אגאנץ יאר, אונ אוועק ווארפן פון זיך. היינו תשובה טאן, איבר דעם וועלן מיר דא שרייבן ווי גרוס תשובה איז, דער ספר חסידים שרייבט, עס שטייט אין סוף ספר הושע, אז דער נביא האט געזאגט צו די יודען ויי זאלן תשובה טאן צו גאט, תשובה איז

דברי כבושים ומשלי חן

פר אנטווייען דארף ער איצט קומן פאר גאט מיט תשובה, אונ מיט די כוונה זאל ער פר לעשן דעם פייער פון יום הדין. דער זוהר הקדוש שרייבט דער מענטש וואס דער וועקט זיך ניט מיט אגרוס געוויין ווען מען בלאזט שופר, איז אסימן אז דיא נשמה זיינע איז שטארק זינדיג, דריבער בלאזן מיר מיט אשופר אוף צו וועקן דעם מענטש פון זיין שלאף ער זאל זיך שטעלן צו דיא גרויסע מלחמה ער זאל שרייען בגעגן די מקטריגים וואס זענען מקטרג אוף אים אונ דר ציילן זיינע חטאים. אונ ער זאל נים פר שלאפן דעם משפט, דריבר זאגט דר נביא אם יתקע שופר בעיר, אז מען ווערט

אגרויסע

בְּשׂוֹנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל

יושבי

איז אין מיינער הילף דרום וועל איך בודאי זעהן אַמַפָּלָה אין מיינע פיינט: עס איז בעסר אַבִּטָּחוֹן צו האבין אין גאט איידער צו האבען אַבִּטָּחוֹן אין אַמענטשין: עס איז בעסר צו פר זיכערין זיך אויף גאט איידער צו פר זיכערין זיך אויף די מלכים:

רַנְּנוּ לויבט צַדִּיקִים צו גאט צוא דיא רעכט פארטיגע איז שיין אַלוֹב: לויבט גאט מיט אַהַארף מיט אַפִּידִיל פון צעהן שטרונעס: לויבט צו אים איין נייע לוב מאכט שיין צוא שפילין מיט אום גשריי פון שופר: ווארום רעכט פארטיג איז גאטס רייד זיין ווערק איז מיט ווארהאפטיקייט: ער האט ליב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט דר חֶסֶד פון גאט איז פול דיא וועלט: מיט גאטס רייד זענין גווארין דיא הימיל אונ מיט דעם אָטום פון זיין מויל גאר די הערשאפט פון הימיל: ער זאמילט איין ווי אַמויער די וואסר פון דעם ים ער גיט אין די באהעלטענים די אפּ גרונטען: פארכט אייך פר גאט אַלע לייט פון דר וועלט פר אים זאלן מורא האבין אלע די זיצער אויף דר וועלט: ווארום וואס ער זאגט איז אזו ווס

דברי כבושים ומשלי חן

דלאָזן מיט אַשיפער אין שטאם אונ דם פאלק ווייס נים שרעקן, ווי וועלן ניש תשובה מאכן, אם תהיה רעה בעיר. אוב עס ווערט טרעפן שרעקנדס אין שטאם, זאל מען וויסן דה לא עשה, נים גאם

אורח מישור

אגרויסע זאך אונ אנגענומען ביי הקדוש ברוך הוא, אונ זיא קומט ביז צום כסא הכבוד, אזו ווי עס שטייט אין פסוק די תשובה קומט ביז גאט. תשובה איז

איינע פון די זאכן ניט וועלן באשאפן געוואָרן איידער די וועלט איז באשאפן

יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְיָ הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדוֹר וָדוֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו
הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי
הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיּוֹצֵר
יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב
חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרוֹב
חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃

להציל

ער שאפט בלייבט שטיין: גאט הט פר שטערט דם טראכטונג
פון די היידען ער האט פאר מיטען דם טראכטין פון שלעכטע
פעלקר: גאטס עצה בלייבט שטיין אוף אייביג דיא מחשבה פון
זיין הארצען בלייבט פון איין דור צום אנדערין דור: וואל דעם
פאלק וואס דר רעכטער און וואראהאפטיגער גאט איז זיין גאט וואל
דעם פאלק וואס ער הט גאט אום גקליבען פר איין ארבונג צוא
אים: פון דעם הימיל לוגט גאט ער זעהט די אלע קינדר פון אדם:
פון דעם ארט וואס ער הט אן גגרייט ער זאל דארטען זיצין טוט
ער קוקין צו אלע די זיצר פון דר ערד: דר וואס האט באשאפען
אלע הערצער פר שטייט ער בודאי אלע זייערי װערק: דר מלך
ווערט ניט גהאלפין דורך זיין פיל חיל דר שטארקסטער ווערט
ניט נצול אין דר מלחמה האטשע ער הט פיל כח נאר מיט גאט
ב"ה איז זיין הילף: עס איז ליגין און פאלש אז דאס שטארקייט
פון אפערד זאל העלפין. מיט זיין פיל חיל ווערט ער ניט אנטרונגן
אין דר מלחמה: גאט גיט אכטונג צו זיינע פארכטיגע צו די וואס

אורח מישור

געווארען, און תשובה איז געוואגען
געגען אלע קרבנות (למשל מען זאל די
מצוה פון אלע קרבנות לייגען אוף איין
וואגשאהל און דיא מצוה פון תשובה
זאל מען לייגען אנטקעגען אוף דיא אנדערע וואגשאהל וועלן ביידע גלייך

דברי כבושים ומשלי חן

הט דם געטאהן, נאר דר מענטש הט אליין איף
זיך געבדרענגט דיא שלעכטס וייל ער האט ניט
תשובה געטאהן אום ראש השנה. אונזר שטיין ביי
דעם יום הדין איז גלייך צו צבריכען סוחר וואס

ווענגן

לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

נָאךְ דֶעם זָאגְט מֶען דָאס:

לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְיָ כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עַל יְדֵי הֶאָרַת תִּקּוּנִים עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְעַתִּיקִין בִּזְעֵיר שֶׁבְּאָרִיךְ יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעִסְקֵי תוֹרָתֶךָ וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ

הָאפִּין צוּ זַיין גְנָאד: צוּ מַצִּיל זַיין פוּן דֶעם טוֹט זֵייעֶר לַייבּ (ע"ז) אוּנ דֶר נֶערִין זֵיי הָאטְשֶׁע עֶס אִיז אַהוּנְגֶר: אוּנְזֶערֶע לַייבֶּר טוּעֶן הָאפֶן צוּ גָאט. אוּנְזֶער הֶעלְפֶער אוּנ אוּנְזֶער בַּאשִׁיצֶר אִיז עֶר: וָוארוּם מִיט אִים טוּט זִיךְ פְרֵייעֶן אוּנְזֶער הַארְץ אִין זַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן פַר זִיכֶערֶן מִיר זִיךְ: עֶס זָאל זַיין דַיין גְנָאד אוֹיף אוּנְז ווִי מִיר הָאפֶן צוּ דִיר: לֹא יָרֵעוּ זֵיי אִיבְּלֶען נִיט אוּנ זֵיי פַר דַארְבִּין נִיט אִין מַיין הֵיילִיגֶן בַּארְג דֶען דָם לַאנְד אִיז פִיל מִיט ווִיסֶען שַׁאפְט פוּן גָאט אַזוֹ וְויא וַואסֶער דֶעקְט צוּ דֶעם יַם:

דברי בבושים ומשלי ו"ן

מֶען הָט אוֹיף אִים גְמַאכְט אַבַּלְבּוּל אַז עֶר הַאנְדִילְט מִיט טְרֵפֶענֵי סְחוֹרָה, אוּנ מֶען הָאט אִים אַבַּיין גֶעפִירְט אִין זֵייעֶר אַשְׁלֶעכְטֶע גֶעפֶענְקְנֶעשׁ, אוּנ מֶען הָאט נִיט גֶעוואוּסְט ווִי זַיין מִשְׁפָּט וֶועט זַיין,

אורח מישור

וֶוענְן, וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק דִי קָרְבָּנוֹת פוּן גָאט אִיז אַצוּבְרָאכֶן הָארְץ, דֶר וָוס הָט אַצוּבְרָאכֶן הַארְץ אִיז גְלַייךְ ווִי עֶר וָואלְט מַקְרִיב גְוֶועזֶן קָרְבָּנוֹת צוּ גָאט, עֶס שְׁטֵייט נִיט אִין פָּסוּק דֶער קָרְבָּן פוּן גָאט אִיז אַצוּבְרָאכֶן הַארְץ.

וואלט

עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעָב מַלְקוֹשׁ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו:

איין נייע תְּחִנָּה צוא תַּשְׁלִיךְ:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים הֶער פוּן אַלֶע וֶועלְטִין דוּ הָאסְט אוּנְז גְשְׁרִיבֶּן אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה צוּא מַאכִין הַיינְטִיגִין טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה. דֶעְן אִין הַיינְטִיגִין טָאג זִיצְטוּ אוֹף דֶעם שְׁטוּל פוּן מִשְׁפָּט צוּא מִשְׁפָּטִין דִי גַאנְצֶע וֶועלְט קְלֵיין אוּנ גְרוּס. יוּנְגֶע אוּנ אַלְטֶע. אָרוּם אוּנ רַייךְ. צוּ מִשְׁפָּטִין זֵיי צוּ גוּטְס אוּנ צוּ שְׁלֶעכְטְס. צוּ גְלִיק אוּנ צוּ אוּנְגְלִיק. צוּם טוֹט אוּנ צוּם לֶעבִּין. יֶעדֶערִין נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים ווִי עֶר הָט פַאר דִינְט. וִוי עֶר אִיז וֶוערְט. אוּנ מִיר ווֵייסִין אַז מִיר זֶענִין פוּל מִיט זִינְד. מִיר הָאבִּין נִיט מְקַיֵּים גְוֶועֶן וָואס דוּ הָאסְט גְשְׁרִיבִּין אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. אוּנ מִיר הָאבִּין גֶעגִין דִיר ווִידֶר גְשְׁפֶּעניגְט. דְרוּם זֶענִין מִיר זֵייעֶר עֶרְשְׁרָאקִין פַר דֶעם יוֹם הַדִּין. אוּנ עֶס אִיז אוֹף אוּנְז אַגְרוֹס פַּחַד. פִילֵייכְט וֶועסְטוּ אוּנְז מִשְׁפָּטִין נָאךְ אוּנְזֶערִי בֵּייזֶע מַעֲשִׂים. וֶועלִין מִיר חָלִילָה קֵיין תְּקוּמָה נִיט הָאבִּין. דְרוּם קוּמֶען מִיר הַיינְטִיגֶן טָאג צוּם וַואסֶר צוּ פְלִיסֶן טְרֶערֶן ווִי וַואסֶר. דְרוּם קוּמֶן מִיר צוּם וַואסֶר בֶּעטִין דִיךְ אַז דוּא זָאלְסְט

דברי כבושים ומשלי חן

טַאמֶר וֶועם מֶען אִים הַרְגֶן, זַיין ווַייבּ אוּנ קִינְדֶר הָאבֶּן שְׁטַארְק גֶעוַויינְט, דֶר סוֹחֵר אִיז אָבֶּר גִיזֶעסֶן אִין גֶעפֶענְקֶענֶעשׁ אַלַאנְגֶע צַייט זֶענֶען זַיין ווַייבּ אוּנ קִינְדֶר גְשׁוּואכְנְט גֶעוָוארֶן אָן אִים, הָאבֶּן זֵיי שׁוֹן

אורח מישור

וָואלְט מֶען מֵיינֶען דֶר וָואס הָט אַצוּבְּרָאכֶן הָארֶץ אִיז גְלַייךְ ווִי עֶר וָואלְט מַקְרִיב גִיוֶועֶן אַקָרְבָּן, עֶס שְׁטֵייט אָבֶּר אִין פָּסוּק דֶר וָוס הָט אַצוּבְּרָאכֶן הָארֶץ אִיז גְלַייךְ ווִיא עֶר וָואלְט מַקְרִיב גִיוֶועְן פִיל קָרְבָּנוֹת, אוּנ עֶס שְׁטֵייט נִיט ווִי

פיל

זיך מיט אונז באגיין מיט ערבארימקייט מיט חסד וואס איז געגליכן צו וואסער. אונ זאלסט אונז היינט צום יום הדין ערוועקן דיינע גוטע מדות. צו רייניגן אונז פון אונזערי זינד וואס זענין פיל ווי אין מעער וואסר. אונ זאלסט אפ וואשין אלע אונזרי פלעקן ווי וואסר. דוא זעהסט וואס ביי יעדר מענטש איז אין הארץ. דוא קוקסט דורך יעדר קערפר ווי וואסר. עס איז פון דיר קיין זאך ניט פר הולין. קיינר קען זיך פון דיר ניט באהאלטן. אוסער דיר קען קיין באשעפעניש ניט לעבין וויא אפיש. אן וואסער. ווען חלילה דוא וואלסט זיך באגיין מיט דער וועלט אקליינע וויילע מיט מדת הדין. ווען דו וואלסט באצאלין אמענטשין נאך זייני מעשים. פינקטליך ווי ער הט פר דינט. וואלט די וועלט קיין קיום ניט האבין. נאר דו צאמסט ארום דעם מדת הדין מיט דיין מדת הרחמים. ווי די ברעגין פון ים צאמין ארום דם וואסער. דרום קומין מיר היינט צום וואסער ניט מיט אונזערע גוטע מעשים. ניט מיט אונזערע גירעכט פארטיקייט. נאר מיר פאר האפין אוף דיין גנאד אונ דיין מדת הרחמים. וואס זענין אזו פיל ווי אין ים דאס וואסר. מיר זענין זיך מתודה אוף אונזערי בייזע מעשים וואס מיר האבין גטאן ביז אהער. אונ אונזר הארץ איז דערוף זייער צו בראכין וואס מיר האבין געגין דיר ווידר געשפעניגט אונ דיך ערצערינט. מיר האבין ניט גהיט דיין היילגע תורה; מיר האבין ניט מקיים גיוועזן דיינע היילגע מצות. מיר בעטין פון דיר הער פון דר גאנצר וועלט. וואס אין דיין האנט איז דיא זייל אונ דר לעבין פון אלע מענטשין. מיר בעטין פון דיר דוא זאלסט אפ מעקין אלע אונזרע זינד אונ אלע אונזרי שטרי חובות. דען מיר האבין ניט מיט וואס איין צו צאלין דאס וואס מיר זענין שולדיג. מיר זאלין חלילה ניט באדארפן צאלין מיט אונזר לעבן

דברי כבושים ומשלי חן

מער נים געוויינם, אמאהל איז אריין געקומען אפרעמדר מענטש צו ר' י אין שטוב הט ער גטראפן דם ווייב אונ קינדער זיצען ארום אטיש עסען אונ טרינקען, אונ זענען פריילעך, זאגט דר מענטש

אורח מישור

פיל קרבנות, מיינט מען אפילו אלע קרבנות, דר מענטש וואס וויל טאן תשובה זאל ניט מיינען אז ער וועט זיין דערווייטערט פון די צדיקים ווייל ער הט אזוי פיל געזינדיגט אומגערין אונ ער הט דערצערינט גאט,

מיט דעם לעבין פון אונזרי קלייני קינדער. אונ פון איצטער אן אונ ווייטער זאלסטו אונז העלפין מיר זאלין קענין דיך דינין מיט דעם גאנצין הארצין. דוא זאלסט אונז באשאפין אגוט הארץ. מיר זאלין היטין אלי דייני גבאטין. עס זאל ביי אונז ניט זיין קיין קנאה שנאה. מיר זאלין איינער מיט דעם אנדערין גוטס טאן. מיר זאלין יעדערער טראכטין גוטס. אונ מיר זאלין איינער דעם אנדערין ליב האבין ווי זיך זעלבסט. אונ מיר זאלין זיין גליבט ביי אנדערי אין די אויגין. מיר זאלין גאר קיין שלעכטי גדאנקין ניט האבין אין זינין מיר זאלין ווערט זיין פון היינט אן אז דוא זאלסט מיט אונז גוטס טאן. אונ זאלסט היילין אלע צו בראכעני הערצער. דוא זאלסט אונז געבין אייאר פון לעבין. אייאר פון גזונד. אייאר פון פרנסה. אייאר פון גוטס. דוא זאלסט ניט צוא נעמין אפאטער פון זייני קינדר עס זאלין ניט בלייבין אלמנות אונ יתומים ווי אשיף אן רעדר. אונ ווי אשטאדי שאף אן אהירט. דו זאלסט ניט צו נעמין אמוטער פון קלייני קינדער. אונ קינדער זאלסטו ניט אוועק נעמען בייא אפאטר אונ מוטר. עס זאל בייא אונז קיין בראך אונ קיין אומגליק ניט גישעהן אין אונזערע הייזר. אונזער בלוט זאל זיין אין גאנצין. מיר וויינען אונ שרייען היינט. אז אגאנץ יאר זאלין מיר שוין מער ניט דארפין שרייען אונ וויינען חלילה. מיר זאלין אגאנץ יאר קיין טרערין ניט פר גיסין. אונ דו זאלסט ערפרייען אלע ביטערע הערצער. אלע צו בראכענע געמיהטין. דו זאלסט יעדערין ערפילין וואס אים פעלט. אלע וואס ליגין קראנק רחמנא ליצלן זאלסטו זייא היילין אונ שיקין ארפואה שלמה זיי זאלין גיזונד אונ שטארק ווערין. אלע וואס זיינען במקום סכנה זאלסטו זיי באשיצין מיט דיין רעכטע האנד אונ זאלסט זיי באשירמן פון זייער גיפאהר. אלע עקרות זאלסטו באפעלין זייא

אורת מישור

ווארום דיא זאך איז ניט אזו, נאר דר מענטש וואס טוט תשובה איז געליבט בייא גאט נאך מער פון צדיקים וואס האבן קיין מאל געזינדיגט, ווארום דר בעל תשובה הט שוין פארזוכט דעם טעם פון עבירות אונ האט שוין פון די

דברי כבושים ומשלי חן

צו זיי איך וויים גאר נים ווי אזוי איך קענם עסען, איך הם שון פאר געסען אין וועלכע יסודים אייער פאטר איז איצם. מען האם אים ארום גענומען פון אזוי אשיינע וואהנונג אונ מען האם אים אין

עבירות

זאלין טראגעדיג ווערין. אונ אלע חשובי בנים זאלין ערפרייט ווערין מיט זרע של קיימא. זייא זאלין מער ניט זיין ווי צו דארטע בוימער נייערט וויא בוימער וואס גיבין פרוכט. אלע טראגעדיגע פרויען זאלסטו היטין זייא זאלין ניט מפיל זיין חס ושלום. אונ זאלין גיווינען אין דער צייט. אלע גיווינערינס זאלין בשלום גיווינען אן צער. אן חבלי לדה. אן וויטאג. אן יסורים. אן שום סכנה אונ אומגליק. אונ זאלין האבין לאנג לעבעדיגע קינדער. זייא זאלן פון זייא קיין צער גידול בנים ניט האבין. זייא זאלן זיי אוף האדעווען צו תורה אונ צו מעשים טובים. זייא זאלין ניט פר שעמן זייערע עלטערין. זיי זאלין זיין גוט אונ פרום צו גאט אונ צוא מענטשן. רבונו של עולם גיב אונז איאר וואס מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין. זאלסט אונז היטן פון ארימקייט מיר זאלין חלילה ניט בדארפין אן קומען לידי מתנת בשר ודם. מיר זאלין ניט בדארפין אן קומען איינער צום אנדערין. דען די גאב פון אמענטשן איז קליין אונ דיא שאנד איז זייער גרויס. נאר דוא זאלסט אונז ערנערין פון דיין איינגע האנט. דו זאלסט אונז צו שיקען אכשרע פרנסה אגרינגע פרנסה. אן צער אן לייד אן שווערקייטן. מיר זאלן בייא לייטין ניט דארפין וואס נעמן. רבונו של עולם דו זאלסט אונז ניט צו נעמין פון דר וועלט פאר דער צייט ביז וואנן מיר וועלין אוים לעבין אונזרע יארין. אונ מיר וועלין אוים האדעווען אונזרע קינדר. אונ מיר זאלין פון זיי נחת האבין זייא זאלין גיין אין די רעכטע וועגין. אונזערע הערצער זאלין זיך פרייען אמן:

הבט משמים וראה קוק אונזער הייליגער גאט פון הימל אוף אונז אין דער נידער. אזו ווי די וואסר גייט פון הויך אין דער נידער. קוק אונ זעה ווי מיר שטייען דא פר דיר מיט שרעק

דברי כבושים ומשלי חן

גישפארם אין געפענקעניש, היינם אדר מארגען וועט דער משפט זיין, ווער וויים אוב ער וועט בלייבן לעבן, ווי זיי האבן דם דר הערם זענען זיי אלע דער שראקען געווארן אונ האבען אן געהובן שטארק צו וויינען, דר משל איז אין גאנץ יאהר איז דער מענטש באשעפטיגט אין האנדלען אונ

אורח מישור

עבירות געהאט פערגעניגען אונ ער שטארקט זיך אויף דעם יצר הרע ער זאל ניט מער זינדיגן, דריבר איז ער

ארבעט

מיט גרוים פארכט אונ מיט ציטערניס. מיר קאנען ניט איין שטיין אויף אונזר ערט פון שרעק. אזו ווי די וואסר שטייט ניט אויף איין ארט. דר בארעם זיך אויף אונז אונ עס זאל אוועק גיין אונזערע פאריגע זינד אזו ווי די וואסר גייט אוועק. זאלסט אריין ווארפין אונזערע חטאים אין איין ארט וואס זייא זאלין מער ניט קומען אזו ווי די וואסר גייען אונ פאלין אריין אין טיפין מער. יוא מיר האבין גיזינדיגט. אבער אצונד איז אונזר הארץ קלאר וויא דס וואסער. העלף אונז אז מיר זאלין קענען טאן שפעטר אלם ווס מיר האבין דיא איצטיגע ווייליע אין אונזערע גידאנקן. טוא מיט אונז גינאד פון וועגין דיין היילינע תורה וואס זיא איז גיגליכין צו וואסר. דען די תורה קען מען ניט מקיים זיין אין קבר. זיא איז ניט גיגעבין גיווארין פר טויטע. דרום לאז אונז לעבין מיר זאלין זיא מקיים זיין אונ גוטס טאן אויף דער וועלט. מיר זאלין פאריכטין ווס מיר האבין ביז יעצט קיילע גימאכט. הושיעה ה' העלף אונז גאט צוא דינען דיך מיט דעם גאנצין הארצין מיר זאלין פר ברייננן אונזרי יארין אין פרומקייט אין ערליכקייט. אונזר עלטער זאל ניט פר שעמן אונזר יוגענד. דו זאלסט אונז ניט ברייננן לידי נסיון. מיר זאלין ניט גיפרובט ווערין. מיר זאלין ניט קומן לידי בזיון. מיר זאלין ניט פר שעמט ווערין. מיר זאלין חלילה צו דר עלטר ניט באדארפין אן קומין צו פרעמדע טישין. מיר זאלין ניט באדארפין חלילה אן קומין צו קינדער צו קרובים אונ צו דיא גאב פון אמענטשין. מיר זאלין אוים לעבין אונזערע יארין מיט אונזערע מאנן מיר זאלין ניט פרנאנדר גישייד ווערין. מיר זאלין ניט אפ גירסין ווערין איינער פון אנדערין. דו זאלסט אונז ניט אוועק ווארפין צו דר צייט פון אונזר עלטר. דו זאלסט אונז ניט פאר לאזין ווען מיר וועלין שוין זיין שלאף. מיר זאלין

אורח מישור

גיליבט ביי גאט מער פון די צדיקים ווס ווייסען נאך גאר ניט דעם פער־געניגען פון עבירות אונ ער גלוסט גאר

דברי כבושים ומשלי חן

ארבעט טאג אונ נאכט, אז עס קומט ראש השנה איז ער עמן מקטרג פאר השם יתברך איף זיינע מרפה סחורה ווס ער הט איין געהאנדלט, אויף זיינע עבירות ווס ער הט געטאהן, אונ מען נעמט אים צום משפט, מען זאל אויף אים פסקנן ער זאל לעבן דם יאהר אדער ער זאל שטארבן, אדער ניט

זיין מיט דעם גאנצין זינען ביז דאס לעצטע ווייליע. מיר זאלין קיין צער ניט האבין פון אונזערע קינדער אין גאנצין לעבין. מיר זאלין קיין צער ניט זעהן אין אונזרי גאנצע פאמיליע. אין אונזרי גוטע פריינד. און כלל ישראל. און אין דער גאנצער וועלט. חדש עלינו באנייא אויף אונז ליבער גאט דעם נייעם יאר. אז עס זאל זיין אַיאר פון ברכה פון זול. עס זאל חלילה קיין הונגער ניט זיין אויף דער וועלט. אַיאר פון פרנסה פון גוטע געשעפטין אַיאר פון שלום פון מנוחה עס זאל חלילה קיין מגפה ניט זיין אויף דר וועלט. קיין שום שלעכטע איבער גאנג. קיין שום צרה. מיר זאלין אלע זיין גיהיט פון שאדין פון פייער פון וואסער. פון אלע שטרויכלונג. פון אלע בייזע באגעגעניש אמן:

שמע קולנו הער צו אונזער שטים גאט אונזער גאט. פאר נעם אונזער גישריי. האב אויף אונז רחמנות און נעם צו אונזר גיבעט וואס מיר בעטין דא ביי דיר ביי דעם וואסער. וואס מיר זיינען גיקומען מאכין דיך פר אקיניג ווי עס איז גיוועזין פאר צייטין דער שטייגער אז מען פלעגט זאלבען איין קיניג ביי דעם וואסר. נעם צו אונזער תפלה מיט רחמים מיט באוויליגונג און דער מאן אונז היינט דעם זכות פון אונזרע עלטערין וואס דו האסט זיי גיענטפערט ביי דעם וואסער ווי עס שטייט גישריבין אין די הייליגע ספרים. דער מאן אונז דעם זכות פון אדם הראשון וואס ער איז גיזעסין הינדערט מיט דרייסיג יאר אין וואסער און הט תשובה גיטאן אויף זיינע זינד. דער מאן אונז דעם זכות פון נח הצדיק וואס דו האסט אים גיהאלפין אין וואסר. און ער איז אנטרונען גיווארין פון מבול. דער מאן אונז דעם זכות פון אברהם אבינו וואס מען הט אים אריין גיווארפין אין קאלך אויבין און דו האסט פר לאשין דעם פייער ווי וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יצחק וואס ער האט זיך

דברי כבושים ומשלי חן

חייב אדר זיינע קינדר, ער זאל האבן פרנסה אדר ער זאל ארעם ווערן, ער זאל גימשפט ווערן מיט פייער אדר מים וואסר, און דר מענטש פר געסט גאר אין דיא אלע זאכען ער שטיים אין שוהל און שבועות און לאכט און גיים אהיים עסן מיטאג גאנץ פריילאך אזו ווי אלע יום טוב, און ער וויים

אורח מישור

ניט צו זיי, און די חכמים האבן געזאגט די מענטשען וואס טוען תשובה וועלן שטיין אין גן עדן דארטן וועלן אפילו

פון דיינט וועגין גילאזט מקריב זיין אונ איז מיט זיין גוטין ווילען גיגאנגען צו דר עקידה אונ מלאכים פון הימל האבין גיוויינט אונ גיפליסין טרערין וויא וואסר. דער מאן אונז דעם זכות פון יעקב ווס דו האסט אים גיענטפערט ביי דעם ברונעם וואסער. אונ הט זיך גיראנגילט מיט דעם מלאך ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון משה ואהרן אונ כלל ישראל ווס דו האסט פר זיי גישפאלטין דעם ים אונ דו האסט זייא גיטאן גרויס וואונדער ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יהושע ווס דו האסט אים גישפאלטין דעם ירדן אונ איז אריבער דעם וואסער. דר מאן אונז דעם זכות פון אליהו הנביא אונ אלישע הנביא ווס זיי האבין גיטאן וואונדער ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון אלע צדיקים אונ פון אלע חסידים אונ נעם צו אונזער תשובה אונ זאלסט אונז אן חתמנן אגוט יאר. אונז אונ אונזערע מאנען אונ אונזערע קינדער. אונ אונזער גאנצע פאמיליע אונ אלע אונזערע גוטע פריינד. אונ ווען עס איז חלילה נגזר גיווארין אוף אונז אגזר דין אונ דר מדת הדין ברענט ווי אפייער. זאלין דיינע רחמנות פר לעשן אים ווי וואסר. אונ דו זאלסט אוף זוכין אלע אונזערע זכיות. דר זכות פון אונזערע אייגענע מצות. דר זכות פון אונזערע קליינע קינדר ווס זיינען ריין פון זינד ווי וואסר. דעם זכות פון ווס מיר גיבין זייא לערנען דיין הייליגע תורה. זאלסט אוף אונז דער וועקין דעם זכות פון אונזערע עלטערין. די אויס גילייטערטע נשמות. דעם זכות פון אלע צדיקים אונ צדקניות ווס אין גן עדן. אונ זאלסט אונז אן שרייבין מיך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר אין דעם בוך פון לעבין אמן:

אורת מישור

צדיקים ניט קענען שטיין אין גן עדן, וואל דעם מענטש ווס טוט תשובה אונ שטארקט זיך אוף דעם יצר הרע ווען ער איז נאך יונג אונ געזונדט אונ ער ווארט ניט ביז אויף די עלטער, ווי דר פסוק זאגט גידענק דיין באשעפר ווען דו ביזט נאך אין דיין יוגענד:

דברי כבושים ומשלי חן

נאר ניט ווס מען הט אוף אים גיפסקת אין הימל דריבר בלאזט מען שופר אונ מען זאגט מלכיות זכרונות שופרות אלץ צו דר וועקין דעם מענטש ער זאל תשובה טאהן, ווען מען אים אן שרייבן צו אגוט יאהר בכלל ישראל אמן:

דער

אנא ה' איך בעט דיך גאט דר גרוסר דער שטארקר און דער אלמעכטיגער. נעם צו מיין תשובה וואס איך האב יעצט חרטה אויף מיינע זינד מיט דעם גאנצין הארצין. דו ווייסט דאך אונזער קערפער. עס איז ניטא איין מענטש אויף דער וועלט וואס זאל טאן נאר גוטס און זאל ניט זינדיגין. און דעריבער האסטו אונז גיגעבין דעם הייליגין טאג ראש השנה מיר זאלין ניט פאר פאלין ווערין אין אונזערע זינד. מיר זאלין היינטיגין טאג תשובה טאן ווי עס שטייט גישריבין אין דיין הייליגע תורה כי לא תחפוץ במות המת. דאס איז טייטש דו ווילסט ניט דער מענטש זאל שטארבין נייערט ער זאל חרטה האבין און זאל תשובה טאן אויף זיינע זינד און זאל בלייבין לעבין. דרום זאלסטו צו נעמין מיין גיבעט און מיין תשובה צווישין די תפלות פון כלל ישראל. פון אלע צדיקים וצדקניות. און זאלסט מיך לאזין לעבין. דו זאלסט עפענין דיינע טויערין פון רחמים צו כל ישראל און צו מיר אויך. דר הייך מיין מזל און דעם מזל פון מיין מאן און מיינע קינדער. דר לייכט זייערע אויגין אין דיין הייליגע תורה. דר הייב דעם מזל פון כלל ישראל. זיי זאלין האבין חן אין די אויגין פון אונזער ליבין קייזער און זיינע שרים. און זאלסט אונז בויען דיין הייליגין טעמפיל דעם בית המקדש. מיר זאלין זוכה זיין צו זעהען מיט אונזערע אויגין דעם משיח צדקנו במהרה בימינו אמן:

תחנה פון עשרת ימי תשובה

אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי. ווען איך טוא אן דעם גדענקין אזו פאר גים איך אויף מיר מיין לעבין אז איך האב מיין תכלית גשטעלט אויף דר וועלט נאר פון דער פרנסה וועגין און

דברי כבושים ומשלי חן

אמשל פון ענין תשובה

דער של"ה הקדוש ז"ל שרייבט דיא מענטשען אויף דר וועלט זענען אזו ווי עס האט אמאל

אורח מישור

עניני תענית צום גדליה

דער תענית צום גדליה וועלכער ער קומט אויס אום מוצאי ראש השנה דריי טאג אין תשרי איז איבער די צרה וואס איז דענסטמאל געשעהן צו

האב ניט גטראכט אז איך וועל פאר דעם משפט פון דעם יום הדין ווערין געבראכט אונ וועל מוזין אויף אלע מייני מעשים דין אונ חשבון אפ געבין אויף יענער וועלט אונ האב גאר ניט גטראכט אז דעם מענטשינס לעבין אויף דער וועלט איז גאר ניט גיאכט דען ווען ער לעבט שון אפילו טויזינד יאר איז גלייך אין דייני אויגין ווי דר נעכטיגר טאג אזו וויא עס שטייט אין פסוק כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול דאס איז טייטש דען טויזינד יאר זענין אין דייני אויגין גלייך ווי דר נעכטיגר טאג. אדם. ווי זאל דער מענטש ווערדיג ווערין אז ער טוט אלע טאג האפין צום טוט ווי עס שטייט גשריבין אדם איך יזכה בכל יום למות מהכה דען ביז אין דעם גרוב אריין טוט ער ביי טאג ניט רוען מיט מנוחה אונ ביי נאכט טוט ער ניט ליגין מיט מנוחה ווי עס שטייט עד שובו לעפרו לא ישקוט דס איז טייטש ביז זיין אום קערין זיך צו דר ערד טוט ער ניט רוען. טאג אונ נאכט טראכט ער ווי ער זאל זיין שפייז צוא ווענין ברענגין אונ איבער דער ביטערער פרנסה קאן ער דעם ליבין גאט ניט דינין. דרום בעט איך דיך ליבער גאט אז דו זאלסט אונז צו דעם נייעם יאר אן שרייבין צוא איין גרינגע פרנסה כדי אז מיר זאלין קענין דיך דינין בלבב שלם אונ די פרנסה זאל זיין פון דיין מילדי גטרייע האנט אונ ניט פון איין מענטשין. אוי לי מה נאמר ומה נדבר וואס זאל איך שון ריידין וויי צו מיר אויף מייניע יארין ווס איך האב פר בראכט אין ליידין וויא עס שטייט טוב שלא נברא משנברא ליום צרה ועברה עס וואלט בעסר גוועזן אז מען זאל גאר ניט באשאפין ווערין איידר מיר זאלין באשאפין ווערין צו איין טאג פון לייד אונ גרים צארין דען דעם מענטשינס טעג זענין ווייניג אונ שלעכט אונ גייען גיך

אורח מישור

די יודין דאס עס איז געהרגת געווארן גדליה בן אחיקם דאס נאך דעם ווי נבוכדנצר הט חרוב געמאכט דם בית

דברי כבושים ומשלי חן

געטראפין מענטשין זענין געפארין אין א שיף איף דעם ים אלאנגע צייט ווייל זייא האבין פארבלאנדזעט דעם וועג, אמאל איז געווארן אגרויסר שטורעם ווינט אויף דעם ים אונ עס הט פארווארפין די שיף צו אאינזיל, ווייל דיא מענטשין זענין געוועזן שטארק אפ געמאטערט פון וועג זענען אלע ארויס געגאנגען פון די שיף אויף דעם אינזיל אפ צו רוען, דר ים איז געוועזן ארום דעם אינזיל פון אלע זייטען, דר אינזיל איז געוועזן בעוואקסן מיט מיערע פרוכט בוימר היבע אונ מיט גוטע קוואלן

וואסער

אוועק מיט לוטער שאנד אונ צום סוף מוז ער ערשט געבין חשבון פר גאט ב"ה אויף אלע זיינע מעשים וואס ער האט איטליכין טאג גיטאן אונ אויף אלעם קען ער ניט לייקענין דען זייני מעשים זענין אויף גישריבין מיט זיין אייגינער האנד אונ אלע רגע איז ער ניט זיכר טאמער הייסט מען אים אויף יענער וועלט גיין גיכער אזו וויא דער מענטש דער שרעקט זיך זייער ווען מען הייסט אים פלוצלונג פון דר וועלט אוועק גיין אונ ער האט מיט זיך ניט קיין מעשים טובים אהין צוא ברענגין אונ פון זיין עשירות נעמט ער ניט מיט זיך ער איז נאקעט פון אלעם ווי עס שטייט ערום יצא מבטן אמו וערום ישוב לבית עולמו ער איז נאקעט ארום גיגאנגין פון זיין מוטערס בויך אונ נאקעט טוט ער זיך אום קערין אין דר ערד אריין. פלוצלונג ווערט ער באצוואונגין אין איין בייזר גיצן דס איז דר צארינדיגר טאג דר יום המיתה דס איז דאך אזו איין טאג וואס השי"ת נעמט אפ חשבון אויף אלעם וואס ער האט פאר ריכט אויף דר וועלט דס איז אזו איין טאג וואס ער מוז אוועק גיין פון זיין ליכטיגן הויז אין דעם פינצטערין גרוב. דס איז אזו א טאג וואס זייני אויגין ווערין בלינד. זייני אייגעני קינדר אונ זייני פריינד ווערין בייא אים ניט דער קענט. דער מענטש זאל נאר אין דעם גידענקין ווען ער זיין צייט מיט דעם יצר הרע ניט פאר ברענגין אונ וועט זיך ניט לאזין מיט אים צוא פאר פירין. אויך זאל ער גידענקין אז ער איז גיקומין פון א בשר ודם. אויך זאל ער גידענקין אלי טאג דעם גרוב פון זיין קבר וואס מען וועט אים ברענגין אין אזו איין ארט וואס איז ווערים אונ מאדין. אויך זאל ער גידענקין אז ער וועט מוזין חשבון געבין אויף אלי זייני זינד פון זיין גיבארין ביז דעם טאג וואס ער ווערט פון דר וועלט פר לארין. אלי טאג אונ נאכט פון זיין לעבין ווען ער לעבט שון אפילו הונדערט יאר

דברי כבושים ומשלי חן

וואסער צום טרינקן מיט איין ווארט דר איגזיל איז געוועזן ווי אגן עדן, די מענטשן פון די שיף זענען געטיילט געווארען אין פינף טייל, איין טייל מענטשען האבען געזאגט וויל מיר ווייסען ניט

אורח מישור

המקדש האט ער אים געמאכט פאר אפירשט איבר ארץ ישראל איבר אלע יודען אונ ער איז גיוועזן א גרויסער צדיק דס די יודען האבען גיקענט אביסול צו

זיך קומען דורך אים נאר אין יענעם רור האט זיך געפינען רשעים וועלכע

ווי

זֶענִין זַיי הַבֵל הֲבָלִים זַייא גֵייעֶן אַוֶועק אִין צָרוֹת אוּנ אִין לֵיידִין. עֶר הָאט נִיט קֵיין מְנוּחָה בִּיז עֶר שְׁלָאפְט אִין קֶבֶר. אָבֶּער ווֹאל דֶעם מֶענְטְשִׁין וָוס עֶר פַאר בְּרֶענְגְט זַיין צַייט אִין תּוֹרָה אוּנ אִין מִצְוֹת אוּנ הָט אִין זִיךְ מַעֲשִׂים טוֹבִים. דֶען דִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים טוּעֶן אִים בַּלֵייטִין אוֹיף יֶענֶר וֶועלְט. דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּער גָאט אַל תִּקָּחֵנִי מֵהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֶם זְמַנִּי דוּא זָאלְסְט מִיךְ נִיט אַוֶועק נֶעמִין פוּן דֶר וֶועלְט פַר מַיין צַייט כְּדֵי אַז אִיךְ זָאל קֶענִין תְּשׁוּבָה טָאן אוֹיף מַיינֶע עֲבֵירוֹת אוּנ זָאל גוּטְס טָאן אוֹיף דֶר וֶועלְט כְּדֵי אִיךְ זָאל נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערִין אוֹיף יֶענֶר וֶועלְט. בַּאוֵויז מִיר דַיין חֶסֶד וַוייל אִיךְ לֶעבּ נָאךְ וָוארוּם הַיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן וֶועט דֶען דֶר צֵיילְט וֶוערִין אִין קֶבֶר דַיין חֶסֶד מִיט דַיין וָוארְהֵייט. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ וָוס אִיז דֶען גָאר אוּנְזֶר לֶעבִּין אוּנ וָוס אִיז גִיאַכְט אוּנְזֶר עֲשִׁירוּת וָוס מִיר זָאלִין זִיךְ דֶר מִיט אִיבֶּער נֶעמִין ווִי עֶס שְׁטֵייט אָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין וֶוען דֶער מֶענְטְשׁ אִיז אִין גְרוֹס וֶוערְדִיקֵייט טוּט עֶר דֶער מִיט נִיט אִיבֶּער נֶעכְטִיגִין וָוארוּם אֵיינֶר טוּט אֵיין זַאמְלִין פִיל גֶעלְט אוּנ וֵוייסְט נִיט וֶוער עֶס וֶועט דָס יַרְשֶׁנִין. וִויא עֶס שְׁטֵייט יִצְבּוֹר וְלֹא יֵדַע מִי אוֹסְפָם. נוּא וֶוען עֶס אִיז יוֹא אַזוֹ וָוס אִיז מַיין הָאפוּנְג נִיט מֶער נָאר מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי פוּן אַלֶע מַיינֶע זִינְד זָאלְסְטוּ מִיךְ מַצִיל זַיין. צוּ דִיר לִיבֶּר גָאט טוּ אִיךְ הָאפִין דֶען דוּ בִּיסְט שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים דוּ פַאר נֶעמְסְט דָאס גִישְׁרַיי פוּן דִי אֶבְיוֹנִים. שׁוּר נָא בְּעָנְיִי וְאַל תָּשׁוּר אֶל עֲוֹנַי לוּג אִין מַיין אָרוּמְקֵייט אוּנ לוּג נִיט אִין מַיינֶע זִינְד אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז אָן צוּם לֶעבִּין עֶס זָאל זַיין אַרֶעכְט לֶעבִּין. גָאט דוּ שְׁפַּייזְט דִי גַאנְצֶע וֶועלְט מִיט דַיין גְרוֹס דֶרְבַּארִימְקֵייט גִיבּ אוּנְז אַזוֹ אַיין פַּרְנָסָה אַז אוּנְזֶרֶע מַאנִין אוּנ אוּנְזֶרֶע קִינְדֶר זָאלִין נִיט בַּדַארְפִין מְבַטֵּל זַיין דַיין תּוֹרָה לֶערְנִין אַז מִיר זָאלִין דִיךְ דִינִין בְּהַרְחָבַת הַלֵּב מִיט אֵיין פְרֵיילִיךְ

אורח מישור

זַיי הָאבֶּען זִיךְ אִין אִים מְקַנֵּא גִיוֶועֶן בִּיז מֶען הָט אִים (גְדַלְיָה בֶּן אֲחִיקָם) גֶעהַרְגֶ'ת אוּנ דוּרךְ דֶעם אִיז גֶעהַרְגֶ'ת גֶעוָוארֶן וִויפִיל טוֹיזֶענְדֶר פוּן יוּדִין אוּנ מֶען הָט פַּארְטְרִיבֶּען דִי רֶעשְׁט בִּיסוּל יוּדִין אוּנ עֶס אִיז פֶערְלָאשֶׁען גֶעוָוארֶן ד"ל דִיא

דברי כבושים ומשלי חן

וֶוען דֶער ווִינְט וֶועט שְׁטִיל וֶוערִין סָאמֶער בַּאלְד׳, וֶועט דֶר שִׁיף קָאפּ טָאן שִׁיי, וֶועלִין פָארִין ווַייטֶער, אָדֶער סָאמֶער וֶועט קוּמֶען אַשְׁטַארְקֶער ווִינְט אוּנ וֶועט אַוֶועק טְרַייבִּין דִיא שִׁיף פוּן דֶעם אִינְזֶל

הארין אונ זאלסט אונז געבין איטליכין באזונדר זיין פרנסה פון דיין האנט אז קיינער זאל ניט בדארפין רחמנות צוא האבין איינער אוף דעם אנדערין אמן סלה:

יהי עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט אז די שעה וואס איך שטיי אונ בעט פר דיר זאל זיין איין שעה פון דר הערין מיין גיבעט וואס איך טו דיך בעטין אינ וואס איך האב אין הארצין זאלסטו מיר ממלא זיין כי אל רחום אתה דען דו ביסט איין דר בארימהדיגער גאט. עס זאל באווילינגט זיין פר דיר די זאג פון מיין מויל אונ די גידאנקין פון מיין הארצין דען דו ביסט גאט מיין באשעפר אונ מיין דער לייזער אמן כן יהי רצון:

סדר כפרות

מען נעמט דיא כפרה אין דער רעכטע האנט אונ מען זאגט נפש תחת נפש אונ מען זאגט דס מיט דר"ה לשון דריי מאל:

בני אדם יושבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויזעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: אם יש עליו מלאך

דברי כבושים ומשלי חן

חייטער, וועלען מיר בלייבן אן אשיף, דריבער האבן זיי איין מנוס ניט געזאלט זיין אויף דעם אינזיל אונ זענען שוין צוריק אריין אין די שיף. דיא צווייטע טייל זענען ארום געגאנגען אביסול אויף דעם אינזיל אונ האבען גיגעסען אביסול פרוכטן פון דעם אינזיל, זיי האבן באלד צוריק געקערט צו די שיף, אונ האבן זיך גיזעצט אויף זייערע ערטער אונ האבען קיין שאדין געהאט ווס זיי זענען געווען אביסול אויף דיא אינזיל, דיא

אורח מישור

לעצטע פינקען פון האפענונג. השם יתברך זאל זיך מרחם זיין איבער אונז דאס ער זאל שיקען דעם גואל צדק במהרה בימינו אמן:

דינים פון כפרות

(א) ערב יום כפור פארטאג שלאגט מען כפרה: (ב) אנקבה שלאגט כפרה מיט אהין: (ג) איין אשה וואס איז מעוברת שלאגט כפרה מיט איין הין אונ אהאן, טאמר וועט זיא האבען איינגעל: (ד) עס איז גלייך צו שעבטן

דאס

מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:

ווען איין זָכָר שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת זָאל ער דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל.

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה כַּפָּרָתִי. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנִי אֶכָּנֵס וְאֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עֶס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר זִיךְ מִיט נָאךְ אֵיינֶעם זָאלֶן זַיי דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֶה חֲלִיפָתֵנוּ. זֶה תְּמוּרָתֵנוּ. זֶה כַּפָּרָתֵנוּ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עֶס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר איין זָכָר זָאל דָם זָאגֶען דְרַיי מָאל:

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה כַּפָּרָתְךָ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עֶס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר צְוויי אָדֶער פַר דְרַיי זְכָרִים זָאל דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֶה חֲלִיפַתְכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה כַּפָּרַתְכֶם. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עֶס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר איין נְקֵבָה זָאל דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ. זֹאת תְּמוּרָתֵךְ. זֹאת כַּפָּרָתֵךְ. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתְּ תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווען אֵיינֶער שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַאר צְוויי נְקֵבוֹת זָאל דָאס זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן. זֹאת תְּמוּרַתְכֶן. זֹאת כַּפָּרַתְכֶן. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווען איין אִשָּׁה מְעוּבֶּרֶת שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר זִיךְ זָאל זִיא דָאס זָאגֶן דְרַיי מָאל:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵינוּ. אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵינוּ. אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵינוּ. אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

אורח מישור

דָס עוֹף בַּאלְד נָאךְ דֶעם כַּפָּרָה שְׁלָאגֶן: (ה) אַז מֶען הָט נִישְׁט אַהִין מֶעג מֶען כַּפָּרָה שְׁלָאגֶן מִיט אַגַאנְז אָדֶער מִיט אַנְאנְדֶערֶע לֶעבֶּעדִיגֶע זַאךְ. אֲפִילוּ מִיט לֶעבֶּעדִיגֶע פִישׁ אַז מֶען הָאט נִישְׁט אַנְאנְדֶערֶע לֶעבֶּעדִיגֶע זַאךְ: (ו) נָאר מִיט טָאהֶבֶּען טָאר מֶען נִיט שְׁלָאגֶען כַּפָּרָה: (ז) דֶער וָוס קֶען זָאל גֶעבֶּן אַזוֹ פִיל צְדָקָה ווִי פִיל דִי כַּפָּרוֹת טְרֶעפֶן אָן. ווֶעלֶען דִיא כַּפָּרוֹת גֶעכֶער זַיין אָנְגֶענוּמֶן פַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

דברי כבושים ומשלי חן

דְרִיטֶע טַייל מֶענְטְשֶׁען הָאבֶּען פַארְזָאמְט אוֹיף דִי אִינְזִיל בִּיז זַייא הָאבֶּן גֶעהֶערְט מֶען טְרוֹמֵייטֶערְט פוּן דִי שִׁיף ווַייל דִי שִׁיף דַארְף בַּאלְד אַוֶועק גֵייען, זֶענֶען זַיי שׁוֹין גֶעגַאנְגֶען צוּ דִי שִׁיף אוּנ הָאבֶּען גֶעפוּנֶען דִי שִׁיף אִיז שׁוֹין בַּאזֶעצְט מִיט מֶענְטְשֶׁען

תחנה נאך כפרות שלאגין

די תְּחִנָּה זָאגְט מֶען עֶרֶב יום כִּפּוּר אִין דֶער פְרִיא אֵיידֶר מֶען דַאוְונְט וֶוען מֶען הָאט כַּפָּרוֹת גֶעשְׁלָאגֶען :

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים :

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָּאטֶער וָואס דוּ בִּיסְט אַבַּעַל הָרַחֲמִים אוֹיף דִי אַלֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס אִיךְ הָאבּ גְזִינְדִיגְט פַר דִיר אוּנ הָאבּ דִיךְ דֶר צֶערְנְט דֶר מִיט וָוס אִיךְ הָאבּ גֶהֶערְט אִין דֶעם קוֹל פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע צוּא נָאךְ גֵיין נָאךְ דֶעם גִילוּסְטוּנְג פוּן מַיין הַארְצִין סַייא דִי זַאךְ וָוס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן מִיט מַיין גוּטֶן ווִילִין פַר בָּארְגֶענֶר הֵייד אוּנ אַנְטְפְּלֶעקְטֶער הֵייד סַייא וַואכֶנְדִיג אוּנ סַייא אִין שְׁלָאף סַייא מִיט רֵייד אוּנ סַייא מִיט אַיין מַחֲשָׁבָה מִיט הֶערִין אָדֶער מִיט זֶעהֶן מִיט. גַאנְג אָדֶער מִיט זִיצֶען זָאלְסְטוּ אוֹיךְ פַאר גֶעבִּין וָוס אִיךְ הָאבּ נַארִישְׁקֵייט גִיטָאן פוּן דֶר צַייט אָן וָוס אִיךְ בִּין אוֹיף דֶר וֶועלְט גִיקוּמֶען :

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים :

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָּאטֶער וָוס דוּ בִּיסְט אֵיין בַּעַל הָרַחֲמִים דֶען אִיךְ קוּם פַאר דִיר מִיט מַיין נִידֶערִיגִין שְׁטַאנְד אוּנ מִיט אַיין צוּ בְּרָאכֶען גִימִיט. אִיךְ טוּא מִיךְ בַּאדֵיינְקֶען אוֹיף מַיינֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים וָוס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אַגַאנְץ יָאר אוֹי לִי וְאוֹי לְנַפְשִׁי וֵוייא אִיז צוּ מִיר וֵוייא אִיז צוּ מַיין לַייבּ דֶען אִיךְ הָאבּ מִיר פַר אוּם רֵיינִיקְט אַלֶע מַיינֶע אֵבָרִים מִיט דִי נַארִישֶׁע זִינְד אוּנ אַצוּנְד קוּם אִיךְ מִתְוַדֶּה צוּ זַיין פַר דִיר דֶר בַּארְמִיגֶר פָּאטֶער אוּנ הָאבּ חֲרָטָה אוֹיף מַיינֶע אַלֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים אוּנ טוּא פַרְשְׁטִין פוּן דִיר דוּ זָאלְסְט זַיין אִין מַיין הִילְף אִיךְ זָאל שׁוֹין מֶער נִיט זִינְדִיגִין :

דברי כבושים ומשלי חן

אוּנ זֵיי זֶענֶען שׁוֹין גִיזֶעסֶען אֵיינְגֶער וִויא פְרִיעֶר, דִי פֶערְדֶע טֵייל מֶענְטְשֶׁען הָאבֶּן אוֹיךְ גִיהֶערְט וִוי מֶען טְרוֹימֵייטֶערְט פוּן דִיא שִׁיף, פוּן דֶעסְטְוֶועגֶען הָאבֶּן זֵיי זִיךְ נִיט גֶעאֵילְט צוּרִיק צוּ גֵיין צוּ דִי

אורח מישור

דינים פון ערב יום כפור

(א) עֶס אִיז אַמִנְהָג צוּ מַאכֶען צְוֵוייא גְרוֹיסֶע לִיכְט אוֹיף יום כִּפּוּר וָוס זָאלֶען בְּרֶענֶען אַגַאנְצֶן טָאג. אֵיינְס הֵייסְט „אַגֶעזוּנְד לִיכְט" דָאס מֶען זָאל לֶעבִּין אוּנ גֶעזוּנְד זַיין. דָס זָאל מֶען אָן צִינְדֶען אִין שְׁטוּבּ וִוי מֶען שְׁלָאפְט. דָס צְוֵוייטֶע הֵייסְט „אַנְשָׁמָה לִיכְט" דָאס זָאל מֶען אָן צִינְדֶען אִין שׁוּהְל : (ב) עֶרֶב יום כִּפּוּר אִין דֶר פְרִיא בַּיי דֶעם דַאוְונֶען

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר וואס דו ביסט איין בעל הרחמים דען דו ביסט איין פיל פאר געבער אונ דו ווילסט ניט אין דעם טויט פון שולדיגע מענטשין נייערט דו בגערסט צו זייער תשובה אונ איך טוא בעטין פון דיר דר בארמיגר פאטער זאלסט געבין גידאנקן אין מיין הארצין איך זאל אן פאנגען צו נעמן זיך צום גוטין וועג דען וואס וועט דיר ארוס קומען אז דו וועסט מיך מאבין נידערין אין דעם גרוב פון דעם גיהנם:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער וואס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך האב גיטאן אזו איין עבירה וואס איך בין דרוף חייב די מיתה פון הרג. אונ עס זאל גירעכינט זיין דס וואס איך האב די הון וואס איך האב מיט איר כפרות גישלאגין גיהאלטין ביי איר האלז גלייך אז איך בין דער ווארגין גיווארין דורך דיין בית דין הגדול וואס איז גיוועזן אין ירושלים אונ זאלסט מיך היטין אום דער טרינקעניש אונ פון אלע מיתות משונות וואס עס איז פאר האנדין אויף דר וועלט וואס דו שטראפסט מיט זייא דעם מענטשין וואס ער האט עובר גיוועזן איין עבירה וואס ער איז חייב הרג:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער וואס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך האב גיטאן אזו איין עבירה וואס איך בין חייב דרוף מיתה פון סקילה אונ עס זאל גירעכינט זיין דס וואס איך האב מיין כפרה צו דער ערד גיווארפין גלייך ווי מען האט מיך אראפ גיווארפין פון

אורח מישור

זאגט מען ניט מזמור לתודה. אונ קיין תחנון. אונ קיין למנצח: (ג) אויך זאגט מען ניט אבינו מלכנו. נאר אז יום כפור געפאלט אום שבת זאגט מען אין דער פריא ביי שחרית אבינו מלכנו: (ד) ערב יום כפור טאר מען ניט פאסטן, ווארום עס איז א מצוה צו עסן. נאר מען זאל עסן לייכטע

דברי כבושים ומשלי חן

שיף, זיי האבן געזאגט אז לו מען ט' זומייטערט פון דעסטוועגען איז נאך דא געגוג צייט ביז מען וועט אויפשטעלן דעם מאסטבוים, אונ מען וועט אויפציהען די ליינוואנד אונ אז אלין וועט שוין זיין גרייט וועלן נאך די מאטראזען פריער עסען, מיר האבן נאך צייט צו די שיף. זיי האבן דער זעהן פון ווייטען אז די שיף הייבט שוי. אן אוועק

וייכען

דעם בית הסקילה אונ בין פאר שטיינט גיווארין דורך דיין בית
דין הגדול וואס איז גיוועזן אין ירושלים אונ זאלסט היטין מיך אונ
מיין מאן אונ מיינע קינדר פון איין פאל אונ איין קלאפ אונ פון
אלע מיתות וואס דו שטראפסט מיט זייא דעם מענטשין וואס האט
עובר גיוועזן איין עבירה וואס ער איז חייב סקילה:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר וואס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך
האב גיטאן אזו איין עבירה וואס איך בין דרויף חייב מיתה
פון הרג אונ עס זאל גירעכינט זיין דאס וואס איך האב איבער
גיענטפערט מיין כפרה צום שוחט ער זאל זיא קוילין גלייך אז איך
בין גקוילט גוואורין מיט איין שווערד דורך דעם בית דין הגדול
וואס איז גיוועזן אין ירושלים אונ זאלסט היטין מיך אונ מיין מאן אונ
מיינע קינדר פון דר שווערד פון דעם מלאך המות אונ פון דער
שווערד פון איין רוצח. מיר זאלין גחתמת ווערין צו איין לעבעדיג
יאר אונ זאלסט אונז מציל זיין פון אלע מיתות משונות וואס דו
טוסט מיט זייא שטראפין דעם מענטשין וואס ער איז חייב הרג:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר וואס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך
האב גיטאן אזו איין עבירה וואס איך בין דרויף חייב מיתה פון
שריפה אונ עס זאל גירעכינט ווערין דס וואס איך טו מיין כפרה
ברענגין ביי דעם פייער גלייך ווי איך בין פאר ברענט גיווארין
דורך דעם בית דין הגדול וואס איז גיוועזן אין ירושלים אונ זאלסט
היטין מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער פון שריפות אונ פון

דברי כבושים ומשלי חן

צו זיין, ווען זיי געלאפען מיט אלע קרעפטען צו
די שיף אונ זענען אריין געשפרונגען אין וואסער
אונ מיט סכנות נפשות זענען זיי צו געשוואומען
צו די שיף, אונ זיי האבן קוים געפונען א ארט
צו זיצען, מיט גרויס איינגשטאפט, דיא בינפסטע
טייל מענטשען האבן נעהאט גרויס פערגניגען צו
זיין אויף די אינזעל זיי האבן נאר פארגעסען די

אורח מישור

זאגען וואס עס איז גרינג צו פר דייען.
אויך איז א מצוה צו עסען פיש אין דר
סעודה פון דר פריא. אונ ווען מען
עסט זאל מען אין זינען האבען איך עס
כדי איך זאל האבן כח צו פאסטען יום
כפור. וועט דם חשוב זיין ביי השם
יתברך גלייך ווי מען וואלט געפאסט בידע טעג ערב יום כפור אונ יום

כפור

הֶזֵּיקוֹת אוּנ זָאלְסְט אוּנְז מַצִּיל זַיין פוּן אַלֶע מִיתוֹת מְשׁוּנוֹת וָוס דוּ טוּסְט מִיט זֵיי שְׁטְרָאפִין דֶעם מֶענְטְשִׁין וָוס עֶר אִיז חַיָב שְׂרֵפָה:

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶר וָוס דוּ בִּיסְט אֵיין בַּעַל הָרַחֲמִים וֶוען אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אַזוֹ אַיין עֲבֵירָה וָוס אִיךְ בִּין דְרוֹף חַיָב כָּרֵת דָס הֵייסְט פַר שְׁנִיטֶענֶע יָארִין אוּנ עֶס זָאל גִירֶעכִינְט זַיין דָס וָוס אִיךְ הָאבּ פַר שְׁנִיטִין דִי יָארִין פוּן מַיין כַּפָּרָה גְלַייךְ וְויא עֶס זֵיינִין פַר שְׁנִיטְן גִיוָוארֶן מַיינֶע יָארִין עֶס סַיי כָּרֵת בִּידֵי אָדָם אוּנ עֶס סַיי כָּרֵת בִּידֵי שָׁמַיִם אוּנ זָאלְסְט מַצִּיל זַיין מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְלִיךְ פוּן אַיוּנְגִין טוֹט אוּנ פוּן פַר שְׁנִיטֶענֶע יָארִין. מִיר זָאלִין זִיךְ עֶלְטֶערִין אִין עוֹשֶׁר אוּנ אִין כָּבוֹד בִּיז הוּנְדֶערְט יָאר:

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶר וָוס דוּ בִּיסְט אֵיין בַּעַל הָרַחֲמִים אוֹף אַלֶע מַיינֶע זִינְד וָוס אִיךְ הָאבּ אַקְעגִין דִיר ווִידֶר גִישְׁפֶּענִיגְט. עֶס סַיי מִיט אֵיין מִצְוַת עֲשֵׂה אוּנ עֶס סַייא מִיט אֵיין מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה אוּנ עֶס סַיי אֵיין מִצְוָה דְרַבָּנָן. אוֹף אַלֶע זָאלְסְטוּ מִיר גֶעבִּין אַכַּפָּרָה וּסְלִיחָה וּמְחִילָה אוּנ זָאלְסְט אוּנְז חַתְמֶנִין אִין דֶעם יוֹם הַדִין צוּ אַגוּט גִיבֶּענְטְשְׁט יָאר צוּם גוּטִין לֶעבִּין אוּנ אַגוּטֶע פַּרְנָסָה אוּנ מִיר זָאלִין מְקַיֵּם זַיין אַלֶע תרי"ג מִצְוֹת וָוס דוּ הָאסְט אוּנְז גִבָּאטִין אוּנ מִיר זָאלִין שׁוֹן מֶער נִיט זִינְדִיגִין פוּן הַיינְט אָן בִּיז מִיר וֶועלִין לֶעבִּין. אָמֵן:

תחנה פון ליכט מאכין ערב יום כפור

דיא תְּחִנָּה זָאל מֶען זָאגֶען פַאר דִי לִיכְט מַאכִין אוּם עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ בֶּעט דִיךְ זֵייעֶר דֶר בַּארְמִיגֶר גָאט זָאלְסְט אָן נֶעמִין מַיין מִצְוָה פוּן דִי לִיכְט וָואס מִיר וֶועלִין מַאכִין

דברי כבושים ומשלי חן

שִׁיף, אוּנ הָאבֶּן פַארְגֶעסְן אַז מֶען בַּארְף פוּן דִיא אִינְזֶעל אַוֶועק גֵיין, זֵיי הָאבֶּן גֶערֶעכוּנְט אֵייבִּג צוּ זַיין אוֹף דִי אִינְזֶעל, דֶר וַוייל אִיז דִי שִׁיף אַוֶועק גֶעפָארְגֶן אָן זֵיי, אוּנ דֶר זוֹכֵר אִיז מִיט דִי צַיים

אורח מישור

כִּפּוּר: (ח) אַז אַמֶענְטְשׁ זִינְדִיגְט קֶעגֶן דֶעם צְוֵוייטֶן פוּילְט נִישְׁט קֵיין תְּשׁוּבָה סַיידֶען מֶען בֶּעט אִיבֶּער דֶעם מֶענְטְשׁ: (ט) דְרִיבֶּר דַארְף מֶען זִיךְ צוּ בַּארֶעכִינֶען פַר יוֹם כִּפּוּר אוֹיבּ מֶען הָט גֶעזִינְדִיגְט אִין גֶעלְט זַאכֶען קֶעגֶן אַמֶענְטְשׁ זָאל

פון דיין הייליגין נאמין ווערין אונ פון די הייליגע נשמות וועגין , יהי רצון עס זאל זיין דער ווילין פר גאט ברוך הוא אז מיר זאלין היינט אום ערב יום כפור גדאכט ווערין פר דיר מיט דער מצוה פון דיא ליכט וואס מיר וועלין מאכין אין שוהל אריין זאלין מיר גדאכט ווערין צווא גוטין אונ מיר זאלין זוכה זיין צו געבין ליכט אין בית המקדש אריין וויא עס איז גוועין צום ערשטין אונ דיא תפלות וואס וועלין גטאן ווערין ביי די ליכט זאלין זיין מיט גרוס כונה אונ אימה ויראה אונ דיא ליכט וואס וועלין גמאכט ווערין וועגין די ריינע אונ הייליגע נשמות זאלין די נשמות זיך דער וועקין אונ מודיע זיין איינע די אנדערי ביז די אבות ואמהות הקדושים אונ זיי זאלין ווייטער מודיע זיין איינע דיא אנדערי ביז אדם וחוה אז זיי זאלין פר ריכטין דעם חטא וואס זיי האבין גורם מיתה גוועין לכל העולם זיי זאלין זיך דער וועקין אום זייערי קברים אונ זאלין פר אונז מתפלל זיין אז עס זאל זיין דם יאר אגוט יאר ווארום זיי האבין גורם מיתה גוועין גהערין זייא פאר אונז צו בעטין אז מיר זאלין פון דעם מלאך המות ניצול ווערין . ווי איך לייג דם אנדערי קנייטיל פון וועגין אונזער פאטער נח ער געהער פר אונז צו בעטין ווארום ער איז גוועין אין איין גרוסער נוט ביי אים שטייט כי באו מים עד נפש דאס וואסר איז אים גוועין ביז אין האלז . דער גאט וואס האט אים גהאלפין דער גאט זאל אונז העלפין פון פייער אונ פון וואסר אונ פון אלעם בייזין וואס מיר פארכטין זיך זאל דם ניט קומין אוף אונז חס ושלום . ווי איך לייג דעם דריטין פאדים פון די קנייטליך פר אונזער פאטער אברהם וואס דו האסט אים מציל גוועין פון דעם קאלך אובין אזו זאלסטו אונז ריין מאכין פון דיא עונות וחטאים אונזרי נשמות זאלין ריין קומין לעולם הבא אזו

דברי כבושים ומשלי חן

אוך אהעק געגאנגען , דיא פרוכטע זיינען צראם געפאלן פון דיא בוימר עס האט אנגעהויבן ווערען קאלט אונ גרויסע פ נעסטערע געבט , עס איז נים געווען וואס צו עסען אונ קיין ווארעמע קליידונג , אונ פון די וועלדער זענן ארוס געגאנגן שרעקליכע ווילדע חיות, די חיות האבן שון געכאפט אפאר מענטשן אונ האבן זיי אויפגעסען , זיא האבען געווייגט וואס זיי זענען געבליבן אוף דיא אינזעל ,

אורח מישור

מען אים אפ געבן אונ זיך איבער בעטן:
(ז) אז מען איז אין אטעות צו מען דארף יענעם אפ געבן דארף מען אים צו זאגן אז מען וועט האבען מיט אים א דין

עס

ווי מען הט זיא אונז געגעבין אן שולד בלי שום מורא ופחד אז זיא איז נקומן אין אונזר גוף אריין. אונ אין דעם זכות וואס איך לייג דעם פאדים פר אונזר מוטר שרה זאל גאט ב"ה אונז גדענקין דעם זכות פון איר צער אז מען הט איר ליבין זוהן יצחק צו דער עקידה גפירט זאל זיא פר אונז ממליץ זיין גוטס פר השם יתברך ב"ה דס מיר זאלין חס ושלום קיין אלמנות ניט בלייבין אונ מען זאל ניט חס ושלום אוועק נעמין אונזערי קינדערליך ביי אונזער לעבין פון דר וועלט חס ושלום. אונ אין דעם זכות וואס מיר לייגן דעם פאדים פון אונזר פאטר יצחק וועגין זאלסטו זיך איבר אונז מרחם זיין דוא האסט אונז גבאטין מיר זאלין בלאזין שופר אום ראש השנה בשופר של איל זכר לעקידת יצחק זאלסטו אונז גדענקין דעם זכות מיר זאלין אונזרי קינדר טאן זייער בדערפעניש מיר זאלין זיי קענין ביי איין רבי האלטין זיי זאלין זיך גוויינין אין דיין דינסט. דער זכות פון מיין מצוה פון די ליכט זאל אן גנומן ווערין וויא די ליכט וואס דר כהן גדול האט אן גיצונדין אין בית המקדש אז עס זאל לייכטין אונזרי קינדרס אויגין אין דער תורה הקדושה אוך טוא איך בעטין דעם ליבין גאט ביי מיין מצוה פון ליכט בענטשן אז ער זאל אן נעמן מיין גבעט אונ מיין מצוה פון די ליכט. ווי איך לייג דעם פאדים פון אונזער מוטר רבקה וועגין וואס זיא הט גורם גוועזן די ברכות צו אונזר פאטר יעקב אז דיא ברכות זאלין אין אונז מקוים ווערין. אונ פר דעם פאדעם וואס מיר לייגין פון אונזר פאטר יעקב וועגין אזו וויא דו האסט אים גיהאלפין אזוי זאלסטו אונז העלפין פון דעם שטן ער זאל אונז ניט קענין מקטרג זיין צוא דעם הייגטיגן יום הדין אונזר משפט

אורח מישור

תורה. אונ מען וועט מקיים זיין וואס דאס בית זיין וועט פסקנן: (ח) אז אמענטש הט גזידעלט דעם אנדערן מענטש דארפן זיי זיך איבר צו בעטן:

דברי כבושים ומשלי חן

עס איז פארפאלין, זיא זענען אויף דעם אינזעל געשטארבן פון הונגער אונ קעלט אונ עס איז פון זיי איינר ניט געראטעט געווארן. דר מענטש אויף דער וועלט זיצט אוך אזוי ווי אין אשיף אונ פארט אויף דעם ים, אונ די וועלט איז דר שיינר אינזעל, דר מענטש וואס וויל ניט ארוס גיין פון דיא שיף אונ ער וויל ניט הנאה האבן פון דעם אינזעל ופו׳ דיא וועלט אונ ער וויל גאר דינען הקב"ה, ביז [illegible] צוריק קומען צו זיין היים, דיא נשמה וועט צוריק קומען אין הימעל פון וואנען זיא איז

אהער

זָאל אַרוֹם גֵיין פַר דִיר לְטוֹבָה מִיט גְרוֹס רַחֲמָנוּת מִיר זָאלִין הָאבֶּן אַיין גוּטִין מִשְׁפָּט מִיט אוּנְזֶערִי מַאנִין אוּנ מִיט אוּנְזֶערִי קִינְדֶר לְחַיִּים טוֹבִים מִיר זָאלִין חָלִילָה קֵיין אַלְמָנוֹת נִיט בְּלַייבִּין אוּנ אוּנְזֶערִי קִינְדֶר קֵיין יְתוֹמִים. בִּזְכוּת וָואס מִיר לֵייגֶן אַיין פָּאדִים פוּן אוּנְזֶער מוּטֶער רָחֵל וֶועגִין אִין אִיר זְכוּת זָאלְסְטוּ מְקַיֵּים זַיין וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם דָאס אִיז טַייטְשׁ אִין רָחֵלְס זְכוּת וֶועט אוּנְז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוּמְקֶערִין אִין אוּנְזֶער לַאנְד אַרַיין אָמֵן. אִיר זְכוּת זָאל אוֹיף אוּנְז מֵגִין זַיין וָוס זִיא הָט זִיךְ נִיט גְלָאזְט מְנַחֵם זַיין בִּיז גָאט הָט אִיר צוּ גְזָאגְט אַז אִירֶע קִינְדֶער וֶועלִין זִיךְ אוּם קֶערִין אִין זַייעֶר לַאנְד אַרַיין. לִיבֶּר גָאט לָאז דָס מְקוּיָּם וֶוערִין אַז דֶער גוֹאֵל צֶדֶק זָאל קוּמִין גִיךְ אוּנ בַּאלְד אִין אוּנְזֶערִי טֶעג אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

בִּזְכוּת וָוס מִיר לֵייגֶן אַיין פָּאדִים פוּן אוּנְזֶער רַבִּי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וֶועגֶן זַיין זְכוּת זָאל אוֹיף אוּנְז מֵגִין זַיין וָוס עֶר אִיז גְגַאנְגֶען אִין הִימֶל אַרַיין אוּנ הָאט פַר אוּנְז מִתְפַּלֵּל גִיוֶועזְן אוּנ הָאט אוּנְז דִיא לִיבֶּע תּוֹרָה גְבְּרַאכְט פוּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בָּרוּךְ הוּא זָאל אוּנְז זַיין זְכוּת בַּיי שְׁטֵיין אַז מִיר זָאלִין דֶער לֵייזְט וֶוערִין גִיךְ אוּנ בַּאלְד וִוי עֶר אִיז גִיוֶועזְן פֶערְצִיג טֶעג אִין הִימֶל הָאסְטוּ אִים גְלָאזְט ווִיסִין אַז דִי הֵיילִיגֶע טֶעג זַיינֶען יְמֵי רָצוֹן גָאט הָאט גִיזָאגְט סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ דָס אִיז טַייטְשׁ אִיךְ הָאבּ דִי יִשְׂרָאֵל מוֹחֵל גִיוֶועזְן אוֹיף דִי זִינְד פוּן דֶעם עֶגֶל בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר גָאט דוּ זָאלְסְט אוּנְז מוֹחֵל זַיין אִין דִי טֶעג אוֹיף אוּנְזֶערֶע עֲוֹנוֹת וָואס מִיר הָאבִּין גִיטָאן אַגַאנְץ יָאר אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרַייבִּין צוּ אַגוּט יָאר. וּבִזְכוּת וָוס מִיר לֵייגִין אַיין פָּאדִים פוּן וֶועגִין אוּנְזֶער פָּאטֶר אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִין זַיין זְכוּת זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ גֶעבִּין לִיכְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַרַיין מִיר זָאלִין דֶער לֶעבִּין צוּ זֶעהֶן וִוי עֶר וֶועט דִי עֲבוֹדָה טָאן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זַיין

דברי כבושים ומשלי חן

אַהֶער גֶעקוּמֶן, דָס אִיז דִי עֶרְשְׁטֶע טַייל מֶענְטְשֶׁן וָוס זֶענֶען אֻמּוֹת צַדִּיקִים, דִי אַנְדֶערֶע טַייל מֶענְטְשֶׁן זֶענֶען דִי וָוס זֶענֶען אַרוּם גֶעקוּמֶן אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ הָאבֶּען אָנְגֶעהוֹיבֶּן פוּן אִיר הֲנָאָה צוּ הָאבֶּען, זַייא

אורח מישור

(ט) אַז מֶען בֶּעט יֶענֶעם אִיבֶּר. דַארְף יֶענֶער מוֹחֵל צוּ זַיין מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְץ. אָבֶּער אַז יֶענֶער לָאזְט נִיט אַוֶועק דִי שִׂנְאָה וֶוערְט יֶענִימְס תְּפִלָּה גִיט דֶר הֶערְט חַס וְשָׁלוֹם: (י) רֶעדְן דִי מִדָּה פוּן יוּדֶען דַארְף זַיין אֵיינֶער זָאל

רחמנות

זכות זאל מגין זיין צו דער לייכטין אונזרע קינדרס אויגין אונ די אויגין פון אונזרע קינדס קינדר אין דער ליבר תורה ווי איין ליכט. בזכות דוד ושלמה וואס זיי האבין גיבויט דאס בית המקדש טוען מיר תפלה אונ אונזר גיבעט זאל אן גינומן ווערין. אין זייער זכות זאל גאט ברוך הוא אונז שפרעכן אונזר משפט מיט גרויס רחמנות אונ מיט דער בארימקייט בזכות פון כל הצדיקים והחסידים וואס זיינען גיוועזן פון אדם הראשונס צייטין ביז היינטיגין טאג זייער זכות זאל אויך אונז מגין זיין ליום הדין אז מיר זאלין האבין איין התימה טובה אז אונזרע ליכט אונ די ליכט פון אונזרע מאנן אונ אונזרע קינדערס ליכט זאלין ניט פאר לאשין ווערין פר דר צייט חס ושלום בזכות אבות ואמהות הקדושים והטהורים והשבטים ובזכות קליינע קינדער זייער זכות זאל מגין זיין עס זאל גיך אונ באלד זיין תחית המתים זיי זאלין זיך דער מייען לעתיד לבוא:

רבונו של עולם איך בעט דיך דר בארמיגר גאט אז דו זאלסט אן נעמען דיא ליכט וואס מיר מאכן וועגין דיא הייליגע ריינע נשמות פאר איטליכן פאדים וואס מיר לייגין זאלסטו אונז מוסיף זיין חיים די הייליגע נשמות זאלין מתפלל זיין פר אונז אז מיר זאלין גיזונד זיין אונ מיר גיהערין מתפלל צו זיין פר די מתים וואס זיינען גישטארבין פון אדם וחוה אן אונ היינט מאכן מיר ליכט פון די אלע נשמות וועגין אונ פון דיא נשמות וועגין וואס ליגין אין פעלדער אונ אין דיא וועלדער אונ פאר אלע קדושים אונ פאר דיא וואס האבען קיין קינדר ניט אונ פר אלע קליינע קינדרלאך אז זיי זאלין זיך דער וועקין דיא דארע ביינער אונ זאלין לעבדיג ווערין גיך אונ באלד מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן תחית המתים דאס יאר אמן סלה:

אורת מישור

רחמנות האבין אויף דעם אנדערן. אונ מוחל זיין אז מען איבר בעט זיך. אויב עס קומט נאר נישט קיין געלט ביי איהם: (יא) דער וואס איז מוחל דעם אנדערן איז השם יתברך אים מוחל אויף זיינע זינד: (יב) ערב יום כפור איז

דברי כבושים ומשלי חן

האבן שון געזינדיגט, זיי האבן אבר באלד חרטה געהאט אונ האבן גיטאן תשובה, אין דר יוגנד דס איז א גוטע תשובה, די דריטע טייל מענשן זענן די וואס האבן הנאה געהאט פון דר וועלט אונ

מיין הארץ קלאפט אין מיר אונ מיינע הענט ציטערין אז איך נעם אן צינדין די ליכט לכבוד דעם הייליגין שרעקליכין טאג יום כפור. מיר שיינט אז פון אלע זייטין הער איך קולות דע לפני מי את עומדת פארגעס ניט פר וועמין דו שטייסט יעצט. פרגעס ניט אז דו שטייסט פר דעם גרויסין וועלטריכטער וואס זעצט זיך יעצט אוף זיין ריכטשטול דיך צוא משפטין פאר דיינע זינד אונ פאר דיינע שלעכטע מעשים וואס דו האסט גיטאן אגאנץ יאר:

אמנם חטאתי. אמת בארימהארציגער גאט איך האב אין דעם יאר זייער פיל גיזינדיגט. איך בין ניט יוצא גיוועזן אנטקעגין דיר אונ אנטקעגין אסך מענטשין. אונ איך ווייס אז איך האב ניט פארדינט אונ בין ניט ווערט דו זאלסט מיר מיינע גרויסע עבירות מוחל זיין. אבער אוף דעם הייסטו דאך אל רחום וחנון ווייל דו האסט רחמנות אוף די זינדיגסטע מענטשין אונ דו בעגנעדיגסט זיי ווען זייא קומין פאר דיר מיט צובראכענע הערצער אונ מיט טרערינדיגע אויגין אונ בעטין פון דיר פערצייהונג:

מי אני. ווער בין איך זינדיגע פרוי איך זאל זיך פר דיר אום טענהן אונ זאל זיך פרענטפערין אוף די זינד וואס איך האב גיטאן. ווער בין איך שוואכע פרוי איך זאל מיך שטעלין פר דיר גרויסער גאט וואס די גאנצע וועלט איז אין דיינע אויגין ווי אטראפין פון ים אונ מיט איין ווינק קאנסטו פון איר מאכין תהו ובהו. אבר האר פון אלע וועלטין טאקי דערפאר וואס איך בין אזו קליין אונ שוואך באדארפסטו אוף מיר רחמנות האבין. דו אליין ווייסט דאך אז דר שוואכער מענטש טוט זייער אפט נאר ניט ווילינדיג אזעלכע זאכין וואס דיר איז ניט לרצון. אונ פר די זינד וואס איך האב גיטאן

דברי כבושים ומשלי חן

האבן געזינדיגט ביז צו דר עלטער, נאכדעם האבן זיי חרטה אונ טוען תשובה, אפילו זייער תשובה פארנעמט שוין ניט אזו א ארט, עס איז שוין שלעכטער זייער תשובה זאל אנגענומען ווערן, פון דער וועגן

אורח מישור

אמצוה זיך צו טובלין אין א מקוה אפילו ווען מען איז גאר ריין. אונ דר עיקר דין פון דיא טבילה איז נאך צוועלף מיטאג: (יג) ערב יום כפור איז גלייך אז יעדר מענטש זאל דאוונען מנחה מיט געוויין אונ חרטה צו האבן אוף די זינד וואס מען הט געטאן. אונ בעטין השם יתברך זאל מוחל זיין די

האב איך אויך פיל געליטין. לפניך גלוים פר דיר זיינין ענטדעקט די פילע צרות און עגמת נפש וואס איך האב אין דעם פערגאנגענעם יאהר גיהאט. דו האסט גיהערט מיינע זיפצען וואס פלעגין מיר ארוס גיין פון טיפין הארצין. און האסט אויך גיזעהן די טרערין וואס איך האב פיל מאל אין דעם יאר פערגאסין דורך די פערשידינע צרות וואס איך האב אין די צוועלף חדשים גיהאט. די צרות און די יסורים מיט וועלכע דו האסט מיך אין דעם יאר גישטראפט זאל שון זיין איין אפקומעניש פר די זינד וואס איך האב גיטאן. און דער נייער יאר וואס הייבט זיך ערשט אן פר מיר זאל זיין אשנת ברכה אגיבענטשט יאר אן עגמת נפש. אן זיפצער און אן טרערין. דו זאלסט אויך מיט דיינע פליגעל בעשיטצין מיין מאן מיט מיינע אונשולדיגע קינדערליך. דו גוטער גאט זאלסט אונז חלילה ניט צו שיידין. און זאלסט אונז בענטשין מיט נחת און מיט גליק מיט גיזונד און מיט פרנסה. פר דעם שיין פון די ליכט וואס איך האב ערשט אנגעצונדין לכבוד דיין הייליגין נאמן זאלסטו זעהן נור דעם ביסיל גוטעס וואס מיר האבין אין דעם יאר גיטאן. און אונזערע זינד זאלין וויא די שאטינס אוועקפליהען פאר די ליכטיקייט פון די גיבענטשטע ליכט:

הנרות הללו די דאזיגע ליכט האב איך אנגיצונדין צו בעלייכטין די שרעקליכע נאכט אין וועלכין דיינע קינדער די ארמע יודעליך קלייבין זיך צוזאמין אין די שולין און אין די בתי מדרשים אויסצוגיסין פר דיר זייער גאט און פאטר זייערע ביטערע הערצער. הבט משמים קוק דאך אראפ פון דיין גרויסין הימיל און זעה ווי דיינע עלענדע שעפלאך זיינין צו זייט און צוא שפרייט אין דער גאנצער וועלט ווי בלינדע שעפעלאך אן אפאסטוך. זיי האבין ניט

אורחת מישור

זינד. אין די שמונה עשרה אז מען האלט נאך המברך את עמו ישראל בשלום. זאל מען זאגן דעם פסוק יהיו

דברי כבושים ומשלי חן

הט ער אויך גרעכענט זיין נשמה, די פערטע טייל מענטשן זענען דיא וואס טוהען ניט תשובה אפילו איף דר עלטער, נאר אז ער ווערט קראנק און ער וויים ביי זיך אז ער וועט שון פון דעם בעט ניט אייפשטיין, די וועלט איז שון ניט פר אים, און באלד אין אקורצע צייט וועט שון דיא שיף ודיא נשמתו אוועק גיין פון אים שטארבט ער זיך מיט אלע כחות צו דר האפען די נשמה און זיא איף דאלטן ביז ער וועט טאן תשובה, די תשובה פארשטייען מיר איז שון ניט אזו גוט, פון דעסטוועגן, ער

פערגעסין די נסים וואס דו האסט אמאל גיטאן מיט זייערע עלטערין. אונ זיי האפין צו דיר אז דו וועסט אויף זיי אויך רחמנות האבין אונ וועסט זיך דר מאנין אז עס איז שון צייט אז זייערע צרות זאל אויך נעמין אן ענדע. צווישין די טויזנדער צובראכענע הערצער מישט זיך מיין צובראכין הארץ אויך אריין. צווישין די טייכין טרערין וואס דיינע קינדער פערגיסין די נאכט פאר דיר וועלין זיך מיינע טרערין אויך אריינמישין אונ די אלע ימים טרערין וועלין פערלעשין דיין צארין וואס ברענט אויף אונז דיין אונגליקליך פאלק ישראל. דו וועסט אונז בעווייזין אז אזו ווי מיר האבין דיך ניט פערגעסין האסט דו אונז אויך ניט פערגעסין אז מיר זיינין נאך איצט אויך דיינע גיליבטע קינדער וויא אין פסוק שטייט הבן יקיר לי אפרים אפרים איז מיין טייערער זון מיין צערטליך קינד אז איך רייד פון אים רייסט מיר דאס הארץ אויף אים דארום וועל איך אויף אים רחמנות האבין אזו רעט גאט:

הנרות הללו די דאזיגע ליכט וואס איך צינד יעצט אן זאלין פאר מיר זיין איין אנהייב פון אליכטיג גליקליך יאר. אזו וויא איך צינד אן די ליכט לכבוד דיין הייליגין נאמן אזו זאלסטו הייסין מיין מזל זאל אנהייבין צו לייכטין. אונ אזו ווי דם פינצטערנס וואס אנטלופט פר דער שיין פון די ליכט אזו זאלין פר מיין ליכטיג מזל אנטלויפין אלע מיינע צרות. ותן בלבי. גיב אריין אין מיין הארצין דעם חשק צו טאן גוטעס אונ אליץ וואס דיר גיפעלט. שטארק דם הארץ פון מיינע קינדערליך זיי זאלין זיך האלטין פעסט אן דיר דר גאט פון זייערע עלטערין אברהם יצחק יעקב. זיי זאלין חלילה פון גלייכין רעכטין וועג ניט אראפ. זיי זאלין זיין דיר גיטרייע קינדער אונ נוטצליכע מענטשין אין דר וועלט. דו זאלסט שטארקין אונזר בונד איך זאל חלילה ניט אבגעריסין ווערין פון זיי אונ זייא פון מיר. אונ איבר אזאר אין דר צייט זאלין מיר אלע זיין אין דיין

דברי כבושים ומשלי חן

דם דאך גטאן תשובה, די פינפטע טייל מענטשן זענען די וואס האבן געזינדיגט זיי וועלן איבער לעבן

אורח מישור

לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. דר נאך זאל מען זאגען די ווידוי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך ביז צום סוף אזו ווי עס שטייט

אין

הייליג לאנד און זאלין דיך לויבין אין דעם בית המקדש וואס מיר וועלין פאר דיין כבוד אום בויען אמן ואמן:

סדר ליכט צינדען אויף יום כפור

איידר די זון גייט אונטער צינט מען ליכט און דר נאך זאגט מען די ברכות: אז יום כפור גפאלט אום דער וואכען זאגט מען די ברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

אז יום כפור געפאלט אום שבת זאגט מען די ברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

תחנה עיו״כ נאך ליכט בענטשין

די תחנה זאל מען זאגן אום ערב יום כפור נאך ליכט בענטשן מיט גרוס כוונה:

טֶרֶם אָחֵל לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

איידער איך אנטפאנג צו עפינין מיין מויל צוא רייד[ין] פאר דיר תפלות ובקשות דו גאט וואס דו ביסט אונזער פאטער אין הימיל און מיר דיין ליב פאלק ישראל זענין דיינע קינדער:

אורח מישור

אין סידור; (יח) פר נאכט עסט מען די סעודה המפסקת. אין דר סעודה זאל מען ניט עסן קיין פיש און קיין רינדערין פלייש און קיין אייער, אויך

דברי כבושים ומשלי חן

און וועלען אייביג הנאה האבן פון די וועלט און אפילו ווען זיי זענען שין געלעגן קראנק אויף דעם

זאל

אֲקַדֵּם פָּנֶיךָ שֶׁתְּחַזֵּק אֶת לִבִּי וּמַחְשְׁבוֹתַי :

ווֶעל אִיךְ פֶּעדֶערִין דיין פָּנִים צוּ בֶּעטִין פוּן דיין לִיבִּין נָאמִין אַז דוּא זָאלְסְט שְׁטַארְקִין מַיין בִּיטֶער הַארְץ אוּנ מַיינֶע פַאר אִירְטֶע גְדַאנְקִין אִיךְ זָאל חָלִילָה נִיט גְשְׁטְרוֹבִּילְט ווֶערִין מִיט דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹל :

כִּי לִבִּי יֶחֱרַד וְאֵימַת מָוֶת עָלַי תִּפּוֹל :

דֶען מַיין הַארְץ טוּט אִין מִיר זֵייעֶר צִיטֶערִין אוּנ אֵיין טוֹט שְׁרֶעקֶענִישׁ טוּט פַאלִין אוֹף מִיר ווֶען אִיךְ טוּא מִיךְ בַּדֶענְקִין פַאר ווֶעמִין אִיךְ עֶפִין מַיין מוֹל צוּא רֵיידִין אוּנ פַאר ווֶעמִין אִיךְ שְׁטֶעל מִיךְ צוּא בֶּעטִין :

סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וְהַלְחָלָה תְאַחֲזֵנִי :

אוּנ פַאר גְרוֹס פָאַרְכְט אוּנ צִיטֶערְנִישׁ ווֶערִין הַארְט דִי הָאר פוּן מַיין לַייבּ אַזוֹי ווִיא צְוֶועקִים אוּנ אַיין גְרוֹיס צִיטֶערְנִישׁ טוּט בַּאנְגְרֵייפִין מַיינֶע לֶענְדִין :

כִּי מָה אֲנִי וּמֶה חַיַּי אַךְ רִמָּה וְתוֹלֵעָה :

דֶען ווָס בִּין אִיךְ נָאר גִיאַכְט אוּנ ווָס אִיז נָאר מַיין לֶעבִּין אוֹף דֶר ווֶעלְט אִיךְ בִּין נַייעֶרְט אָן גְבְרֵייט אַז ווֶערִים זָאלִין גְשְׁפַּייזְט ווֶערִין פוּן מַיין פְלֵיישׁ אִין קֶבֶר :

יָמַי אַךְ כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלָה :

מַיינֶע טֶעג אוֹף דֶר ווֶעלְט זֶענִין נָאר אַזוֹ ווִיא אֵיין שָׁאטֶען ווָס פָארְט אִיבֶּער גִיךְ אוּנ אַזוֹ ווִי אֵיין ווָאלְקִין ווָס ווֶערְט פַאר לֶענְט אוּנ בְּלַייבְּט נִיט :

יָדַעְתִּי אֶת אַחֲרִיתִי לַקֶּבֶר וְצַלְמָוֶת :

אִיךְ ווֵייס זֵייעֶר גוּט אַז דֶר סוֹף פוּן מַיין לֶעבִּין אִיז דָם אִיךְ ווֶעל בַּאנְגְרָאבִין ווֶערִין אִין קֶבֶר אוּנ דֶער שָׁאטִין פוּן דֵעם טוֹט ווֶעט מִיךְ בַּאדֶעקִין נָאר מַיין לַייבּ :

דברי כבושים ומשלי חן

בַּיים הָאבֶּן זַייא נָאךְ נִים גֶעגְלוֹיבְּט אַז זַיי ווֶעלֶען שְׁטַארְבֶּען, פְּלוּצְלוּנְג הָאט זִיךְ דִיא קְרַאנְקְהַייט

אורח מישור

זָאל מֶען נִיט אַרַיין טוּעֶן אִין עֶסֶן קֵיין בְּשָׂמִים אָדֶר פֶּעפֶּער : (כו) מֶען דַארְף

אוֹיף הֶערִין צוּ עֶסֶען אוּנ טְרִינְקֶען ווֶען דִי זוּן שַׁיינְט נָאךְ צוּרִיק : (כז) אַז מֶען

יִשָּׁכַח שְׁמִי וְזִכְרִי וְלֹא יִזָּכֵר לָנֶצַח:

עֶס וֶועט פַאר גֶעסִין וֶוערִין מַיין נָאמִין. אוּנ מַיין גֶדֶעכֶענִישׁ עֶס וֶועט נִיט דֶר מָאנְט וֶוערִין צוּ אֵייבִּיג גְלַייךְ וִוי מַיין נָאמִין אִיז גָאר נִיט גְוֶוען אוֹף דֶער וֶועלְט:

וְהִנֵּה אֵיכָכָה אֶפְצֶה פֶּה וְאֵיךְ אֶשָּׂא רֹאשׁ:

אוּנ נוּן אַז עֶס אִיז יוֹא אַזוֹ וִוי קֶען אִיךְ עֶפִינִין מַיין מוֹל צוּ רֵיידִין פַר דִיר אוּנ וִוי אַזוֹ קֶען אִיךְ אוֹף הֵייבִּין מַיין קָאפּ אִיךְ זָאל זָאגִין בַּקָּשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים פַאר דַיין לִיבִּין הֵיילִיגִין נָאמִין:

וְאַתָּה אֱלֹהִים לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה:

אוּנ דוּא גָאט דַיין גְרֶעסְטֶע לוֹבּ אִיז מֶען זָאל נִיט מֶערִין צוּ זָאגֶן אוֹף דִיר קֵיין שְׁבָחִים אוּנ מֶען זָאל שְׁוַויינְן פוּן צוּא רֶעכֶענִין דַיינֶע מַעֲלוֹת דֶען אַיין מֶענְטְשׁ קֶען זֵיי גָאר נִיט אוֹם דֶר צֵיילִין:

אֵין שִׁעוּר לִשְׁבָחֶיךָ וְאֵין קֵץ לִתְהִלּוֹתֶיךָ:

עֶס אִיז גָאר נִיט פַר הַאנְדִין קֵיין שִׁיעוּר צוּ דַיינֶע שְׁבָחִים וָוס מֶע גְהֶער צוּ זָאגִין אוֹף דִיר אוּנ עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדִין קֵיין סוֹף אוּנ קֵיין עֶנְדֶע צוּ דַיינֶע לוֹבּ:

וְעַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֶבְטַח וּבְחַסְדְּךָ אֶשָּׁעֵנָה:

נִיט אוֹף מַיינֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים טוּא אִיךְ זִיךְ פַר זִיכֶערִין נַייעֶרְט אוֹף דַיין פִיל דֶערְבַּארִימְקֵייט אוּנ אוֹף דַיין פִיל גְנָאד טוּא אִיךְ מִיךְ אָן לֶעהְנִין צוּ עֶפֶענִין מַיין מוֹל פַאר דִיר:

וְעַל שַׁעֲרֵי דְמָעוֹת אֲשֶׁר לֹא נִסְגָּרִים:

אוּנ אִיךְ פַר זִיכֶער מִיךְ אוֹף דִי טְרֶערִין וָואס אִיךְ טוּא פַר גִיסִין אַזוֹ וִויא וַואסֶער דֶען דִיא טוֹיעֶרִין פוּן טְרֶערִין זֶענִין נִיט פַאר שְׁלָאסִין. אַזוֹ וִוי אוּנְזֶערֵי חֲכָמִים שְׁרַייבִּין כָּל הַשְּׁעָרִים נִנְעֲלוּ חוּץ מִשַּׁעֲרֵי דְמָעוֹת דָאס אִיז טַייטְשׁ אַלֶע טוֹיעֶרִין זֶענִין פַאר שְׁלָאסִין חוּץ דִי טוֹיעֶרִין פוּן טְרֶערִין:

אורח מישור

עֶסְט אָפּ וֶוען עֶס אִיז גְרוֹיסֶער טָאג דַארְף מֶען זָאגֶען פַר דֶעם בֶּענְטְשֶׁען אַז מֶען

דברי כבושים ומשלי חן

גֶעשְׁטַארְקְט אוּנ עֶס אִיז שׁוֹן גִיוֶועזְן פַארְפַאלֶען זֵיי הָאבֶען שׁוֹן נִיט גֶעקֶענְט זָאגֶען וִוידוּי אוּנ זֶענֶען גֶעשְׁטָארְבֶּן אָן תְּשׁוּבָה. דֶר גוּף אִיז גֶעגַאנְגֶען אִין דֶר עֶרְד צוּ דִי וֶוערְעם אוּנ שְׁלַאנְגֶן אוּנ דִי נְשָׁמָה אִיז גֶעגַאנְגֶן וִויא זָאל גְפַּיינִיגְט וֶוערְן אִין גֵיהִנֹּם.

אנא יי הביטה וראה את עם אהוביך :

איך בעט דיך דרבארמיגר פאטער לוג פון די הויכע הימלין אראפ
אונ זעה דיין ליב פאלק ישראל ווי אזו זיי טוען ציטערין אונ
פארכטין זיך אקעגין דעם הייליגין יום כפור וואס קומט אן :

לובשים לבנים וכמלאכי השרת נדמו :

זייא טוען אן אלע ווייסע קיטלין אונ זענין גגליכין צו די מלאכים
וואס דינין דיך וואס איז ניט פר האנדין צווישין זיי קיין קנאה
אונ קיין שנאה אזו אוך דיין פאלק ישראל איז ניט פר האנדין
אין זייא קיין פיינדשאפט :

הלבן חטאיהם כשלג וכצמר ומחה עונותיהם :

דרום בעט איך דיך מיין ליבער גאט דו זאלסט וויים מאכין די
זינד פון דיין פאלק ישראל אזו ווי שנייא אונ אזו ווי ווייסע
וואל זיי זאלין ניט גדענקט ווערין צו אייביג :

קבל דמע עיניהם הנופלים על לחייהם :

נעם אן ליבער גאט די ביטערי טרערין וואס זיי פר גיסין אצונד
פון זייערי אוגין אונ פאלין אויף זייערי קין באקין אונ וויינין
אונ שרייען פר דיר גאט מיט איין ביטער הארץ דו זאלסט זייא
פאר געבין אויף זייערי זינד :

שופכים לך לב כמים בתפלה ובתחנונים :

זייא טוען פר גיסין זייער הארץ אזו וויא וואסער מיט תפלה אונ
מיט גבעט וואס זייא בעטין פון דיין ליבן הייליגין נאמן דוא
זאלסט זיי חתמנין צוא אגוט יאר :

אנא זכור חסדי אבות וקרע רוע גזר דינינו :

איך בעט דיך ליבער דר בארמיגער גאט זאלסט אונז גידענקין
דיא גנאד פון אונזערי הייליגע אבות אברהם יצחק ויעקב

דברי כבושים ומשלי חן

דריבר הט דוד המלך ע"ה געזאגט אשרי איש ירא
ה' וואהל דעם מענטש וואס ער טוהט תשובה ווען
ער איז נאך אמענטש, ווען ער איז נאך אין דער
יוגנט ביי זיינע אלע כחות, דאמאלס איז תשובה אנגענומן ביי השי"ת, אונ בפרט אין די טעג פון

אורח מישור

נעמט נאך ניט אויף זיך דעם תענית,
כדי מען זאל מעגן טרינקן נאך דעם

ראש

און פון אונזערי הייליגי אמהות שרה רבקה רחל ולאה און צו
ביים דאס שלעכטקייט פון אונזער גזר דין:

ותזכנו לשוב באמת על מעשינו הרעים:

און זאלסט אונז מזכה זיין מיר זאלין באמת תשובה טאן אויף אלע
אונזערע בייזע מעשים וואס מיר האבין גיטאן אגאנצין יאר און
אלע אונזערע לעב טעג מיר זאלין שוין מער ניט ווידער שפעניגין
אקעגין דיר:

תן בנו כח ועוז ואל יחלש כוחנו ביום הזה:

רבונו של עולם גיב אין אונז קראפט און שטארקייט מיר זאלין
קאנען פאסטין און טאן אלע זאכין וואס מיר גהערין צו טאן
היינטיגין טאג און עס זאל ניט שלאף ווערין אונזער קראפט עס
זאל דאס פאסטין ניט שאטין צוא קיינם:

ומעוברות של עמך ישראל לא תתאוינה למאכל:

און אלע טראגענדיגעווייבער פון דיין פאלק ישראל זאלסטו היטן
עס זאל זיי ניט גלוסטין קיין עסין אגאנצין טאג און עס זאל
ניט שאטין ניט צוא זייא און ניט צוא דעם קינד:

ותחתמנו ביום הזה לחיים טובים וארוכים:

און זאלסט אונז אן חתמינן דער בארמיגער גאט היינטיגין טאג
וואס קומט אן צו אגוט לעבין און לאנגע יארין מיר זאלין
חלילה ניט שטארבין און מיר זאלין חלילה ניט בלייבין קיין אלמנות
און אונזערע קינדער קיין יתומים:

ותעלה לרצון לפניך ברכתי על הנרות:

און עס זאל אויף גיין פר דיר ליבר גאט צוא באוויליגונג דיא
ברכה וואס איך האב גמאכט אויף די ליכט וואס איך האב
געבענטשט לכבוד דעם הייליגין יום כפור:

אורח מישור

בענטשן: (יז) דער מנהג איז מען זאל בענטשן די קינדער איידער מען גייט

דברי כבושים ומשלי חן

ראש חודש אלול ביז יום כפור, און נאך אבעסערע צייט צו תשובה איז פון ראש השנה ביז יום כפור דאמאלס ווערט אנגענומען דיא תשובה פון אלע

יודן, די תשובות זענען צווייערליי. איינס דיא עבירות וואס ער האט געזינדיגט נאר צו הקב"ה

אזוינע

שתאיר ברחמיך את משפטי לטובה:

דו זאלסט דער לייכטין מיט דיין גרויס דער בארימקייט מיין משפט צוא גוטען זאלסט מיר ניט טאן אקעגין מיינע בייזע מעשים נאר אזו ווי דיין גרוס גרעכטיקייט:

ונשמתי האפלה תאיר במעשי הטובים:

אונ אזו ווי איך האב אצונד גיטאן דער לייכטין מיין הויז מיט די ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד דעם היילגין טאג אזו זאל מיין נשמה וואס זיא איז פינצטער גיווארין איבער מיינע זינד דער לייכט ווערין דורך מיינע גוטע מעשים וואס דו וועסט מיך מזכה זיין איך זאל טאן אגאנץ יאר:

ובזכות זה לא יחשך אור חיי נפשי:

אונ אין דעם זכות פון די ליכט בענטשין זאלסטו מיך ליבער גאט באשירמען עס זאל ניט פינצטער ווערין דיא ליכט פון מיין לעבין דו זאלסט מיך חלילה ניט חתמנן צוא מיתה:

ותצילני שלא אהיה נשרפת באש של גיהנם:

אונ אפילו מיין צייט וועט קומען צו שטארבין זאלסטו מיך דער בארמדיגער פאטער באשירמען איך זאל ניט פר ברענט ווערין אין דעם פייער פון דעם גיהנם בזכות דעם פייער וואס איך האב אן גיצונדין די ליכט לכבוד יום כפור:

ואתענג באורך בגן עדן עם הצדקניות:

אונ איך זאל זעניפטיגין מיין לייב מיט דיינר ליכט אין גן עדן מיט אלע ווייבר די צדקניות אונ מיט אונזרע מוטערס שרה רבקה רחל לאה:

דברי כבושים ומשלי חן

אליין אונ אויף די עבירות וואס ער האט געזינדיגט צו מענטשין אונ צו הקב"ה, דריבר שטייט אין הייליגע ספרים אין די צייט פון ראש השנה ביז יום כפור זאל יעדער מענטש לערנען מוסר כדי צו וויסן ווי אזו תשובה צו טאהן צו הקב"ה אונ זאל זוכה זיין אין די טעג צו געשריבן ווערן לשנה טובה:

אורח מישור

אין שוהל אריין. אונ די קינדער זאלן נעמען אויף זיך זייא זאלען גיין אין גוטען וועג:

דער

והאר את עיני בעלי וזרעי בתורתך הקדושה:

אונ דער לייכט ליבער גאט די אויגין פון מיין מאן אונ מיינע קינדער אין דיין הייליגע תורה אזו ווי איך האב דר לייכט גאר מיין הויז מיט דיא ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד יום כפור:

והאר פניך על ציון וירושלים אמן סלה:

רבונו של עולם גידיינק אונז דעם זכות וואס מיר טוען היינט בענטשין ליכט לכבוד דעם טאג יום כפור אונ זאלסט מאכין לייכטין דיין שיין אויף ציון אונ אויף ירושלים אמן סלה:

פאר כל נדרי

ובש"ע דו ביסט אב הרחמן והסליחות אונ הייסט אל רחום וחנון ארך אפים איך קום פאר דיר מיין גאט מיט איין איין גיבויגענע קאפ מיט איין צו בראכין הארץ מיט גרוס פארכט אונ מיט גרוס ציטערניש אונ בעט מחילה וסליחה וכפרה אויף מיינע זינד וואס איך האב גיטאן אגאנץ יאר סיי איך האב גיטאן געוועזין אדער אום געוועזין איך ווייס אז מען קומט דיך בעטין מוזין די גוטע מעשים מליצים זיין דען דס צדקות פון דעם מענטש טוט ממליץ זיין אונ איך ווייס איך האב קיין גוטע מעשים אויך קיין צדקות גיטאן אונ קיין גינאד אונ רעכט פרומקייט איז אין מיר גאר ניט דא קיין גמילות חסדים אונ אפילו קיין תשובה אויף מיינע ביטערע חטאים וואס איך גידיינק אדער ניט עס איז מיר וויי דעריבער. מיט וואס פר איין פנים שטעל איך מיך פר דיין הייליגין נאמען נאר איך ווייס אז דו ביסט איין רחום וחנון אונ מיין האפנונג איז אויף דיר אז אין דער צייט ווערין גיעפינט דיא טוערין פון אייטיל דער בארימקייט אונ דו ביסט ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד

אורח מישור

דינים פון יום כפור

(א) אלדינג וואס מען טאר ניט טוען אום שבת. טאר מען ניט טוען אום יום כפור: (ב) אויך טאר מען אום יום כפור ניט עסן אונ ניט טרינקען אונ ניט שמירען זיך אונ ניט זיך באהעפטן צום

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פאר כל נדרי

דער דובנער מגיד זכרונו לברכה. איז יום כפור פאר כל נדרי אריף גנאנגן אויף די בימה מיט אגרום געוויין אונ דם

מאן

לַאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. אוּנ הָאסְט אוּנְז גְגֶעבִּין
דֶעם טָאג פוּן יוֹם כִּפּוּר זָאלְסְט אוּנְז פַר גֶעבִּין דִי זִינְד. אוּנ הָאסְט
אוּנְז גְבָּאטִין דֶעם טָאג פִינְף עִנּוּיִם. אֵיינְס אִיז מִיר טָארִין נִיט עֶסִין.
דָס אַנְדֶערֶע מִיר טָארִין זִיךְ נִיט וַואשִׁין. דָס דְרִיטֶע מִיר טָארִין זִיךְ
נִיט שְׁמִירֶען מִיט אֵייל. דָס פֶערְטֶע מִיר טָארִין נִיט גֵייט אִין שִׁיךְ.
דָס פִינְפְטֶע מִיר מוּזִין זִיךְ פוּן אוּנְזֶערֶע מַאנִין אָפּ שֵׁיידִין. דִי פִינְף
זַאכִן זָאלִין זַיין כַּפָּרָה זַיין אוֹיף אוּנְזֶערֶע עֲוֹנוֹת. דָס פַייִנִיגִין פוּן עֶסִין
זָאל זַיין אַיין כַּפָּרָה וָואס מִיר הָאבִּין אַגַאנְץ יָאר גִיגֶעסִין אוּנ גִיטְרוּנְקִין
וָואס אָסוּר אִיז אוּנ דוּרְךְ דֶעם וָואס אִין מִיר קוּמְט פַייעֶר אַרַיין אִין
דֶעם גוּף פוּן דֶעם פַאסְטִין דוּרְךְ דֶעם פַייעֶר זָאל גִילַייטֶערְט וֶוערֶן
אוּנְזֶערֶע נְשָׁמוֹת. אוּנ דֶעם פַייִנִיגִין פוּן דֶעם וַואשִׁין זָאל מְכַפֵּר זַיין
וָואס מִיר הָאבִּין אַגַאנְץ יָאר אַיין גְרִיכְט מִיט פְלֶעקִין אוּנְזֶערֶע נְשָׁמוֹת.
אוּנ דָס פַייִנִיגִין אַלְס מִיר מוּזִין אָן שִׁיךְ גֵיין זָאל מְכַפֵּר זַיין וָואס
מִיר זַיינִין גִילָאפִין מִיט אוּנְזֶערֶע פִיס צוּ בֵּייזִין אוּנ מִיר הָאבִּין גִיטָאן
וָואס מִיר זַיינִין וֶוערְט גִיוֶועזִין חֵרֶם חַס וְשָׁלוֹם אוּנ וֶוער אִין חֵרֶם
אִיז מוּז עֶר גֵיין אָן שִׁיךְ. אוּנ וָואס מִיר מוּזִין זִיךְ אָפּ שֵׁיידִין פוּן אוּנְזֶערֶע
מַאנִין זָאל מְכַפֵּר זַיין וָואס מִיר הָאבִּין זִיךְ נִיט נוֹהֵג גִיוֶועזִין מִיט אוּנְזֶערֶע
מַאנִין בִּכַשְׁרוּת אֵיין גַאנְץ יָאר אוּנ אִיבֶּר דֶעם אִיז דִי שְׁכִינָה אִין
גָלוּת דְרוּם לִיבֶּר גָאט דֶר וֶועק שׁוֹן דַיין דֶר בַּארִימְקַייט אוּנ הֶעלְף
אוּנְז צוּא אַגוּט יָאר צוּ לֶעבִּין אוּנ צוּ גִיזוּנְד אוּנ צוּ אֵיין גְרִינְגֶע
פַּרְנָסָה. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבִּין אַיין לֵב טָהוֹר מִיר זָאלִין דִיךְ דִינֶען
מִתּוֹךְ הַרְחָבַת הַלֵּב אוּנ זָאלְסְט אוּנְז דֶר גְרִינְגֶערִין דֶעם יָאךְ פוּן
אוּנְזֶערֶע צָרוֹת וָוארוּם מִיר הָאבִּין שׁוֹן קֵיין כֹּחַ נִיט אוּם צוּ שְׁטֵיין.
מִיר הָאבִּין פַרְקֵייִם אוּנְזֶר בִּיטֶער הַארְץ נִיט אוּם צוּ רֵיידִין אוּנ מִיר
נֶעמִין גֶעבַּאךְ אַלְץ אָן בְּאַהֲבָה אוּלַי וֶועסְטוּ דִיךְ שׁוֹן דֶר בַּארִימֶען

דברי כבושים ומשלי חן

בְּעַשִׁרִיגִן (מוֹרַי וְרַבּוֹתַי) אַז מִיר וֶועלִין פַארְשְׁטֵיין אוּנְזֶער יֶעצְמִיגִן בְּעַשְׁטַאנְד וֶועלִין מִיר זֶעהִין דָס מִיר זֶענִין גְלַייךְ צוּ גְרוֹסֶע סוֹחֲרִים וָואס הָאבִּין זִיךְ גֶעלָאזְט מַאכִן אַגְרוֹסֶע שִׁיף אַאָקְרֶענְט צוּ פָארִין אוֹיף אִיר

אורח מישור

מַאן: (ג) גַאנְץ יוֹם כִּפּוּר אֲפִילוּ בַּיי טָאג זָאל יֶעדֶע אִשָּׁה זִיךְ הִיטֶען גִישְׁט אָן צוּ רִירֶען אִין מַאן, אֲפִילוּ זִיא אִיז גָאר רֵיין גְלַייךְ וִויא זִיא וָואלְט גִיוֶוען אַנִדָּה.

בְּבָדֵי נִיט צוּ קוּמֶען חָלִילָה צוּ בֵּייזֶע גִידַאנְקִין וָואס דָס אִיז אָסוּר מִן הַתּוֹרָה

אפילו

איבר דעם ארומען פאלק אונ וועסט זעהן אונזערע פיין אונ גינעהן די גאולה אז מיר זאלין דס יאר אוס גילייזט ווערן אונ דס בית המקדש זאל גיבוט ווערן אין אונזערע טעג אמן סלה:

תחנה פון נאך תפלת יעלה

די תחנה זאגט מען יום כפור צו כל נדרי ווען דר חזן זאגט אפ יעלה: !

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פאר דיר מיין פאטר וואס אין הימל וואס איך קום אצונד פר דיר צו וויינן אונ קלאגן מיט איין ביטר הארץ אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין אל"ף וואס עס באטרעפט איינס אונ זאלסט אונז גידיינקען דעם זכות וואס מיר טוען איינציגן דיין נאמען דרייא מאל אין טאג:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פאר דיר מיין פאטר אין הימל מיין שמערצונג אונ מיינע זינד וואס איך האב גטאן אגאנץ יאר וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין בי"ת אונ זאלסט אונז גדיינקען דעם זכות וואס מיר האבן מקבל גוועזן דיין תורה וואס זיא הייבט זיך אן מיט איין בית פון בראשית:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פאר דיר מיין פאטר אין הימל מיינע הייסע טרערען וואס איך טוא אצונד פאר גיסן דרויף וואס איך האב ווידער גישפעניגט אקעגין דיר מיט די חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין גימ"ל וואס באטרעפט דריי

אורחת מישור

אפילו אגאנץ יאר אונ מכל שכן יום כפור: (ד) אויך טאר מען ניט יום כפור זיך וואשען דם פנים אונ דם מויל אונ קיין שום אבר: (ה) נאר ווען מען הייבט זיך אויף פון שלאף, אדער מען האט נקיות אדר פארין דאוונן. מעג מען זיך וואשען די פינגער: (ו) אז מען רעכט זיך איין די האנט מע׳ מען זי אפ וואשן:

דברי כבושים ומשלי חן

לכרתקים דארף פערשידענע ימים די מלאכה פון די שיף מיט איהר גאנץ בנין ווערט געמאכט אויף די יבשה נעבן דעם בארטן פון ים אז די שיף איז פארטיג געווארן האבען זיי געהאט גרוסע יגיעות

מען

אונ זָאלְסְט אוּנְז גֶדֵיינְקֶן דֶעם זְכוּת פוּן דִי דְרַייְ אָבוֹת הַקְדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵייִן פַר דִיר מַיין פָאטֶר אִין הִימְל מַיינֶע גְרוֹיסֶע זִיפְצֶן אונ קְלָאגֶן וָואס אִיךְ טוּא אַצוּנְד קְלָאגֶן מִיט אַיין בִּיטֶר הַארְץ אוֹיף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס אִיךְ הָאבּ גְטָאן בִּיז אַהֶער וָואס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אַיין דַלֶ״ת וָואס עֶס בַּאטְרֶעפְט פִיר אונ זָאלְסְט אוּנְז גְדֵיינְקֶן דֶעם זְכוּת פוּן דִיא פִיר אִמָּהוֹת הַקְדוֹשׁוֹת שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵייִן פַאר דִיר מַיין פָאטֶער אִין הִימְל מַיינֶע תְּפִלּוֹת וּבַקָשׁוֹת וָואס אִיךְ בֶּעט פַאר דִיר אוֹיף מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אַגַאנְץ יָאר וָואס זֵייעֶר נָאמֶן הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אַיין הֵ״א אונ זָאלְסְט אוּנְז גְדֵיינְקֶן דֶעם זְכוּת וָוס מִיר טוּעֶן לֶערְנֶען דִי פִינְף הֵיילִיגֶע סְפָרִים פוּן דַיין תּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵייִן פַר דִיר מַיין פָאטֶר וָוס אִין הִימְל וָוס אִיךְ קוּם אַצוּנְד פַאר דִיר מִתְוַדָּה זַיין דְרוּף וָוס אִיךְ הָאבּ פַר אוּם רֵיינִיגְט מַיין לַייבּ מִיט דִי חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס זֵייעֶר נָאמֶן הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אַוָא״ו אונ זָאלְסְט גְדֵיינְקֶן צוּ דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל דֶעם זְכוּת וָואס זֵייא טוּעֶן לֶערְנֶען דִיא זֶעקְס סְדָרִים מִשְׁנָיוֹת וָואס דָאס וֶוערְט אָן גִירוּפֶען תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵייִן פַאר דִיר מַיין פָאטֶר וָוס אִין הִימְל מַיין וֵוייטָאג אונ מַיין הַארְץ וָואס עֶס טוּט מִיר וֵוייא טָאן אוֹיף אַלֶע מַיינֶע

דברי כבושים ומשלי חן

פוּינְטֶר בְּעֶנְטְשֶׁן הָאבֶּן גֶעאַרְבֶּעט דִי שִׁיף אַרָאפּ צוּ לָאזֶן אִין יַם אַרַיין אונ אַז דִיא שִׁיף אִיז שׁוֹין גֶעוֶוען אִין יַם הָאבֶּן זֵיי אוֹיךְ גֶעהַאט זֵייעֶר אַשְׁוֶוערֶע

אורח מישור

(ז) מֶען טָאר נִיט גֵייִן יוֹם כִּפּוּר אִין שִׁיךְ:

(ח) אַז עֶס אִיז אַיין שְׁטַארְקֶע בְּלָאטֶע אָדֶר מֶען דַארְף צוּ גֵייִן אִין בֵּית הַכִּסֵא אַרַיין אונ מֶען קֶען זִיךְ אַיין רֶעכְטֶן מֶעג מֶען אָן טוּעֶן דִי שִׁיךְ בִּיז מֶען קוּמְט צוּ

אריין

חטאים ועונות ופשעים וואס איך האב מיט זיי פר אומ ווערדיגט מיין נשמה וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין זיי׳ן אונ זאלסט אונז ליבר גאט גדיינקן דעם זכות פון דעם ליבען שבת קודש וואס ער איז דער זיבעטער טאג פון דער וואך:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אוף גיין פר דיר מיין פאטר וואס אין הימל מיין אונטער טעניגקייט וואס איך בין אצונד גיקומן פר דיר וואס איך טו מיך באדיינקן וואס איך האב גטאן אוף מיין לעבין פיל חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט א חי״ת וואס דאס איז דס אכטע אות פון אלף בית אונ זאלסט אונז גדיינקן דעם זכות וואס מיר טוען מל זיין אונזערע זין צו דעם אכטין טאג:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אוף גיין פאר דיר מיין פאטר וואס אין הימל מיין קול פון גיוויין וואס איך בין אצונד גקומן צו שרייען אונ וויינן אוף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין טי״ת וואס דאס איז דאס ניינטע אות פון דעם אלף בית אונ זאלסט אונז גדיינקן דעם זכות פון דער צדקה וואס מיר האבין צו טיילט היינט אין דעם ניינטין טאג פון דעם חודש:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אוף גיין פאר דיר מיין פאטער וואס אין הימל דאס פאר ביטערקייט פון מיין הארץ וואס עס איז פר ביטערט אונ פאר זארגט אוף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס איך האב ג זאן פון מיין גבארין אן ביז אהער וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין יו״ד וואס עס איז דאס צעהנטע אות פון דעם אלף בית

אורחת מישור

אריין ארט: (ט) ווען מען מוז גיין אין די שיף זאל מען אן טוען דעם לינקן שיך אויף דעם רעכטן פוס. אונ דעם רעכטען שיך אויף דעם לינקען פוס:

(י) נאר איידער מען קומט אביין אין שוהל מוז מען זיי אויס טוען. מען טאר גישט גיין אין זיי ביז צו דעם ארט וואו מען דאווינט. נאר טראגען זיי אין דר

דברי כבושים ומשלי חן

ארביים די מאטראזען מים אלע מענטשן וואס אוף די שיף האבן זיך גום דר שוויצט איידער זייא האבן די שיף געברענגט אין די טיפעניש פון ים דען אין דעם עק פון ים קען קיין גרויסע שיף ניט

אונ זאָלסט אונז גדיינקען דעם זכות וואָס מיר הייליגן דעם טאָג יום כפור וואָס ער איז צעהן טאָג אין דעם חודש:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶם זאָל אוף גיין פר דיר מיין פאָטער אין הימל וואָס איך טוא פאַר גיסן פיל תפלות ובקשות צוא בעטין סליחה מחילה וכפרה אוף אַלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואָס זייער נאָמען הייבט זיך אָן מיט אבּ״ף וואָס דאָס בטרעפט צוואַנציג אונ זאָלסט אונז גדיינקען דעם זכות פון דעם קדשי הקדשים וואָס איז גיוועזן ברייט צוואַנציג איילין:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶם זאָל אוף גיין פר דיר מיין פאָטער וואָס אין הימל מיינע הייסע טרערין וואָס טוען רינין פון מיינע אויגין אוף אַלע חטאים ועונות ופשעים וואָס איך האָב גטאָן אַנאַנדץ יאָר אונ זייער נאָמען הייבט זיך אָן מיט אלמ״ד אונ זאָלסט אונז גדענקין דעם זכות וואָס מיר זענין היינטיגין חודש מסים די הייליגע תורה וואָס לאָזט זיך אוס מיט דעם אות למ״ד פון וואָרט ישראל:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶם זאָל אוף גיין פר דיר מיין פאָטער וואָס אין הימל וואָס איך האָב אצונד חרטה אוף אַלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואָס איך האָב מיט זיי ווידר גשפעניגט אַקעגען דיין ליבן נאָמן וואָס זייא הייבין זיך אָן מיט איין מ״ם וואָס באַטרעפט פערציג אונ זאָלסט אונז גדענקין דעם זכות פון משה רבנו וואָס ער איז פערציג טעג אין הימל גוועזן צוא מקבל זיין דיין הייליגע תורה:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶם זאָל אוף גיין פר דיר מיין פאָטער וואָס אין הימל מיין גרויסע קלאָג אונ יאָמער וואָס איך טוא אצונד אוף אַלע מיינע חטאים

דברי כבושים ומשלי חן

שטיין ווי זיי זענן שון געקומן אין די מיפּתנעש פון ים רופט זיך איינער אָפּ צום אַנדערן אַצונד

אורח מישור.

האַנט ביז דעם אָרט וואָס מען דאַווענט אונ באַהאַלטן זיי: (יא) ווען מען רירט אָן מיט די פינגער אין די שיך דארף מען זיך צוא וואַשען די פינגער:

נעוונות ופשעים וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין נו"ן וואס עס באטרעפט פופציג אונ זאלסט אונז גדענקען דעם זכות וואס מיר האבין דיא תורה מקבל גוועזן נאך פופציג טעג פון אונזער ארוס גיין פון מצרים:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פאר דיר מיין פאטער וואס אין הימיל מיין גרוס בושה אונ חרפה וואס איך שעם מיך דרויף וואס איך האב ווידער גשפעניגט אקעגין דיר מיט חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין סמ"ך וואס עס באטרעפט זעכציג אונ זאלסט אונז גידענקין דעם זכות פון דיא מצות ומעשים טובים וואס דיין ליב פאלק ישראל טוען אין די זעכציג טעג פון אלול אונ תשרי:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטר וואס אין הימיל מיין גשריי וואס איך טוא שרייען ווייא אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס איך האב גטאן אין דר צייט פון מיין לעבן וואס זייער נאמין הייבט זיך אן מיט דעם אות עי"ן וואס עס באטרעפט זיבעציג אונ דוא זאלסט אונז גדענקין דעם זכות פון דוד המלך וואס האט גילעבט זיבעציג יאר:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטער וואס אין הימיל וואס איך בין גקומן אין דיין הייליגר שול בעטין פון דיר דו זאלסט מיר מוחל זיין אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין פ"א וואס עס באטרעפט אכציג אונ זאלסט אונז גדענקין דעם זכות פון משה רבנו וואס ער איז אלט גוועזן

אורח מישור

(יב) א שלאפר אדער איין קימפעטארין אין די דרייסיג טאג פון קינד האבען מעגין גיין אין שיך: (יג) א יונגעל אדער א מיידעל וואס זענען שוין אלט ניין יאר אונ זיי זענן געזונד. זאלן זיי יום כפור עסן עטליכע שעה שפעטער פון דר

דברי כבושים ומשלי חן

קענען מיר זיך שוין אביסל אפ רוהען לייגען זיך במנוחה מען איז שון אלע שווערע ארבייס איבר געקומן געבין זייא איז געשטאנן א חכם זאגט ער צו זיי אוי ווי געשריגען נערנים וויא קענט איר

אַכְצִיג יָאר אִין דֶר צַייט וָוס דוּ הָאסְט דוּרךְ אִים גִיטָאן גְרוֹיסֶע וואוּנְדֶער אִין מִצְרַיִם:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פַר דִיר מַיין פָאטֶער וָואס אִין הִימִיל מַיין גְרוֹסֶע קְלָאג אוּנ זִיפְצֶן וָוס אִיךְ טוּא קְלָאגִין אוֹיף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין צַדִי״ק אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֶענְקִין דֶעם זְכוּת פוּן יוֹסֵף וָוס עֶר וֶוערְט אָן גְרוּפֶען יוֹסֵף הַצַּדִיק:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶער וָואס אִין הִימִיל מַיינֶע בִּיטֶערֶע גְשְׁרֵייעֶן וָוס אִיךְ טוּ שְׁרַייעֶן מִיט מַיין מוֹל אוֹיף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס זֵייעֶר נָאמֶן הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין קוּ״ף וָוס עֶס בַּאטְרֶעפְט הוּנְדֶערְט אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֶענְקִין דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָואס עֶר הָט גְגְלוֹיבְּט אִין דִיר אוּנ דוּ הָאסְט אִים גִיגֶעבֶּן צוּ הוּנְדֶערְט יָאר אֵיין זוּהְן יִצְחָק:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פַר דִיר מַיין פָאטֶר וָוס אִין הִימִיל וָוס אִיךְ הָאבּ אַצוּנְד חֲרָטָה אוֹיף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס זֵייעֶר נָאמֶן הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין רֵי״שׁ אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֶענְקֶן דֶעם זְכוּת פוּן דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם כִּפּוּר וָוס זַיין נָאמֶען לָאזְט זִיךְ אוֹס מִיט אֵיין רֵי״שׁ:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פַר דִיר מַיין פָאטֶר וָוס אִין הִימִיל וָוס אִיךְ קוּם אַצוּנְד צוּ מִתְוַדֶה זַיין פַר דִיר אוֹיף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת

דברי כבושים ומשלי חן

אִימֶיץ דָאס זָאגֶן אִיהְר זָאלְט אַייךְ לֵייגֶען בִּמְנוּחָה אַייעֶר יֶעצְטִיג בְּעשְׁטַאנְד אִיז עֶרגֶר וִוי פְרִיעֶר בִּיז אַצוּנְד הָאט עֶמֶץ גֶעאַרבֵּייט שְׁוָועהר דָאךְ עַל כָּל פָּנִים זָענְט אִיהְר נִיט גֶעוֶועזֶען אִין קֵיין סַכָּנָה אָבֶר

אורח מישור

צַייט וָוס זֵיי עֶסֶן אַנַאנְדֶערִין מָאג, לוֹיט וִוי זֵיי קֶענֶען זִיךְ גֶעוָוינֶען: (יד) אַז זֵייא וֶועלֶן אַלְט עֶלְף יָאר אִיז גְלַייךְ זֵיי זָאלֶן פַאסְטֶען אַגאַנְצֶען טָאג אוֹיבּ זֵיי זֶענֶען גֶעזוּנְד אוּנ קֶענֶן פַאסְטֶן. אָבֶר אַז זֵיי זֶענֶן אֵיידֶעלֶע קִינְדֶער אוּנ עֶס אִיז זֵיי

ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין ש״ין און זאלסט אונז גדענקען דעם זכות וואס מיר טוען אלע טאג זאגן דעם פסוק שמע ישראל וואס ער הייבט זיך אויך אן מיט איין ש״ין:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטער וואס אין הימיל מיינע גרוסע צרות און לייד וואס איך האב אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין ת״ו און זאלסט אונז מזכה זיין מיר זאלען תשובה טאן אויף אלע אונזערע זינד און מיר זאלען מקיים זיין גאר דיין הייליגע תורה וואס איר נאמן הייבט זיך אן מיט איין ת״ו און מיט דעם ת״ו הייבט זיך אן תשובה תורה און משיח זאל קומען במהרה בימינו ונאמר אמן:

הזכרה נשמות לאבל וליא״צ

תחנה בעד נשמת המת

אם זאג מען זאגן נאך דעם דאווענען אין דר פרי און אבינד און נאך תהלים זאגן ווען איינר איז ר״ל איין אבל נאך אפאטר אדר נאך אמוטר אדר נאך אפריינד דעם ערשטין יאהר נאך דעם טויט און אין יאהרצייט מתפלל צו זיין פאר די נשמה. אויך גיהער מען עס זאגן בשעת הזכרת נשמות׳

אנא יי מלא רחמים איך בעט דיך גאט קיניג פון דר וועלט דו ביסט פול מיט דער ברימקייט וואס אין דיין האנד זיינן די נשמות פון אלע לעבדיגע און דר רוח פון אלע לעבדיגע און דער רוח פון אלע מענטשן עס זאל זיין אן גנומן פר דיר אונזער לערנען און אונזר תפלה טאן פון וועגין דר נשמה פון מיין (פאטר) (מוטר) (פריינד) (פלוני בן פלוני) און דו זאלסט זיך ערבארמן מיט דיין גרוס גנאד צו עפנען (אים) (איר) די טויערין פון חסד און פון רחמים און

אורח מישור

שווער צו פאסטען מעגען זיי עסען: (סו) אבער אז דם מיידעל איז שוין אלט צוועלף יאר און דם יונגעל איז שוין אלט דרייצעהן יאר. מוזען זיי פאסטען גאנצען טאג. אזוי וויא אגרויסער מענטש: (סז) אז מוזען די שיך טארין

דברי כבושים ומשלי חן

אצונד מיר זענן אין די מיטעניש פון דעם ים און דר ים שטארקט און קאכט ווי אקעסל דם כמעט איז אלע מינוט איין געשטעלט מיט דעם לעבען ווי קענט עסן זאגן דאס איהר וועט אייך ליגען

קינדר

טוערין פון גן עדן. און דו זאלסט מקבל זיין די נשמה מיט גרוס ליבשאפט און דו זאלסט שיקן דיינע הייליגע מלאכים דס זיי זאלין פירן די נשמה און זעצין זיא אונטר דעם עץ החיים ביי דיא נשמות פון צדיקים וצדקניות חסידים וחסידות. און זיא זאל זיך זעטיגן פון די לויטרקייט פון דר שכינה און צו זעטין זיא פון דיין גוטס וואס עס איז פר בארגין פר די צדיקים און דער גוף זאל רוען אין קבר מיט ארעכטע רואונג מיט שלום און מיט שמחה אזו ווי אין פסוק שטייט יבוא שלום ינוחו על משכבותם ער זאל קומן מיט שלום און זאלן רוען אוף זייער געלעגר. און אויך שטייט אם תשכב לא תפחד ווען דו וועסט ליגין אין קבר וועסטו זיך ניט שרעקין און דיין שלאף וועט זיין זיס. און זאלסט (אים) (איר) מציל זיין פון חבוט הקבר און פון ווערים און מאדין און דו זאלסט (אים) (איר) מוחל זיין און פר געבען די חטאים ופשעים. ווארום עס איז ניט דא איין מענטש וואס זאל אוף דר וועלט ניט זינדיגן. און זאלסט געדיינקן (זיינע) (אירע) זכיות און צדקות וואס (ער) (זיא) הט געטאן. און זאלסט משפיע זיין אוף דר נשמה צו מאכן פעט (זיינע) (אירע) ביינר אין קבר פון די פיל גוטס וואס איז פר בארגן פר די צדיקים ווי אין פסוק שטייט פיל איז די גוטס וואס איז פר בארגן פר די גאטס פארכטיגע לייט. אויך שטייט. ער טוט היטין זיינע ביינער זייא זאלין ניט צו בראכן ווערען. און (ער) (זיא) זאל רוען זיכר און ברועט זיין פון בייזע פארכט. און זאל ניט זעהן דם גיהנם. און די נשמה זאל זיין אן געקניפט אין אייביגן לעבן. און דר גוף זאל לעבדיג ווערין בשעת תחית המתים מיט אלע טויטע פון ישראל מיט דר ברימקייט. און זאלסט אן זיי מקיים זיין דעם פסוק כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו אלע וואס

דברי כבושים ומשלי חן

בבוקה ארקערס עסן דארפס אצוגד צו שטיין מיט אפענע אויגן אכטונג צו געבען אוף יעדען טריט פון די שיף און ארבייטן מיט דעם גאנצן כח. קיינן די פאליעס פון ים דען מיר זענן יעצט

אורח מישור

קינדר אויך נישט. אזוי ווי יעדערער: (יז) איין שלאפער אדער אקימפעטארין וואס דארפן צו עסן זאל מען פרעגן איין שאלה: (יח) ווען מען זאגט דיא ווידוי

מוז מען אין זינגען האבען די טייטש פון די ווערטער. און נעמן אויף זיך מען זאל שוין ניט טוען די עבירות. און בעטן השם יתברך ער זאל מוחל זיין פון

וואַנֶן אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ דִי טוֹטֶע וָוס רוּעֶן אִין דֶר עֶרד. אַז גָאט בָּרוּךְ הוּא וֶועט עֶרְהֵייבֶּן אַיין פָאן וֶועט אִיר זֶעהְן. אַז מֶען וֶועט בְּלָאזֶן מִיט דֶעם שׁוֹפָר הַגָּדוֹל שֶׁל מָשִׁיחַ וֶועט אִיר הֶערִין. בְּשַׁעַת אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען וֶועלִין אוֹיךְ דִי מֵתִים הֶערִין אוּנ וֶועלִין אוֹיף שְׁטֵיין אוּנ וֶועלִין לֶעבֶּדִיג וֶוערִין. אָמֵן וְאָמֵן:

דֶער נָאךְ זָאגְט מֶען דָאס:

אֵל מָלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בַּמְרוֹמִים גָאט בִּיסְט פוּל דֶער בַּארִימְקֵייט דוּ רוּעֶסְט אִיבֶּער מַלְאָכִים הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה בְּצֵל כַּנְפֵי הַשְׁכִינָה מַאךְ גִיפִינֶען אַיין רֶעכְטֶע רוּאוּנְג אִין שָׁאטֶען פוּן דִי פְלִיגִיל פוּן דִי שְׁכִינָה בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים כְּזֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים אִין הוֹכֶן גְרַאד דִי הֵיילִיגֶע רֵיינֶע נְשָׁמוֹת וָואס זֵייא פַאר לַייכְטֶען זֵייעֶר לוּטֶערְקֵייט וִוי דִי לוּטֶער פוּן הִימֶל זָאלְסְטוּ דָארְט גֶעבֶּען דִי נְשָׁמָה (פב"פ) וָוס אִיז גְגַאנְגֶען אוֹיף דֶר אֵייבִּיגֶער וֶועלְט בַּעֲבוּר שֶׁנָּדַר צְדָקָה אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ גִיגֶעבֶּען צְדָקָה פַר גִידֶעכְנִישׁ דִי נְשָׁמָה לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֵהוּ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים זָאלְסְט פַר בָּארְגֶען אִירֶע זִינְד מִיט דִיא פְלִיגִיל אוֹיף אֵייבִּיג זָאל אוֹיף שְׁטֵיין תְּחִיַּת הַמֵּתִים וְיָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבוֹ בְּשָׁלוֹם זָאל לִיגֶען אוֹיף דֶעם גִילֶעגֶער מִיט פְרִיד וְנֹאמַר אָמֵן:

תחנה להזכרת נשמות

אַיין נַייעֶ תְּחִנָּה וָואס מֶען זָאל זָאגֶען פַאר הַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פוּן דֶר וֶועלְט וָוס דוּ בִּיסְט דֶער בַּאשֶׁעפֶער פוּן מֶענְטְשֶׁן אוּנ הָאסְט אִים בַּאשַׁאפֶען אַגוּף מִיט אַנְשָׁמָה. דֶר גוּף אִיז עָפָר מִן הָאֲדָמָה שְׁטוּב פוּן דֶער עֶרד אוּנ דִי נְשָׁמָה אִיז גִנוּמֶען גְוָוארֶען פוּן אוּנְטֶער דַיין הֵיילִיגֶען כִּסֵּא הַכָּבוֹד. אוּנ וֶוען דֶר מֶענְטְשׁ שְׁטַארְבְּט שֵׁיידֶען זֵיי זִיךְ פַארְנַאנְדֶר יֶעדֶערֶער גֵייט אַוֶועק

אורחת מישור

בִּיז אַהֶער: (יט) מֶען טָאר נִיט זִינְדִיגֶען קֵיינְמָאהל אוֹיף דֶער קָאנְטֶע וָואס מֶען וֶועט יוֹם כִּפּוּר תְּשׁוּבָה טוּעֶן:

דברי כבושים ומשלי חן

אִין אַגְרוֹסֶע סַכָּנָה מֶען תְּפִילִּין יֶעצְט מִיט דֶעם לֶעבֶּן אוּנְזֶר גַאנְצֶע אַרְבֵּייט אוּנְזֶר פַארְמֶעגֶען כִּיט אוּנְזֶער לֶעבֶּען הֶענְגְט אוֹיף אַהָאר דָס בְּאָט עֶס נִיט זִיךְ חָלִילָה אַ דָבַר אִיז שׁוֹין חָלִילָה פוּן אַלֶעם אַסוֹף דָס מֶען וֶועט נִיט וִויסֶן וִוי מִיר זָענֶען אַהִין גֶעקוּמֶען. דֶער נִמְשָׁל אִיז רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל הַייבֶּען מִיר אָן שׁוֹין צוּ אַרְבֵּייטֶען דָס הַייסְט יֶעדֶער יוּד וֶוערְט אַבִּיסֶעל פְרוּמֶער מֶען שְׁטֵייט אוֹיף פַארְטָאג זָאגֶען

צו זיין ארט . דעם גוף לייגט מען אריין אין קבר אונ ער ווערט פר פולט אונ ווערט אום גיקערט צוא ערד . אונ דיא היילי׳גע נשמה פליהט אוועק צוריק צו איר היילי׳גן רוהונג צו איר היילי׳גן וואנונג פון וואנין זיא איז גנומין גוואָרן . אַשְׁרֵי הָאִישׁ וואל אונ גוט איז צו יענעם וועלכער ער הט גוטס גטאן אין די צייט פון זיין לעבן אויף דר וועלט ער הט פאריכט וואס ער הט באדארפט ער האט ערפילט ווס דו האסט גבאטען אין דיין היילי׳גע תּוֹרָה אונ האט גטאן דייני מצות ער איז גוועזן פרום צו גאט אונ גוט צו לייטן . יענע נשמה קומט גלייך נאך דעם טוט צו איר ערשטן ארט עס איז איר דיא וועג ניט פארשטעלט אונ ניט פארצומט אונ זיא ווערט ניט אבגיהאלטן אונ גרייכט לוטר אונ קלאר צו דעם ארט ווס איר גצעלט איז גוועזן פריער . דען דוא שיקסט דיינע היילי׳גע מלאכים זיי זאלן יענע נשמה צו נעמן אונ ברענגן גלייך צו דיר אונ דו פרייסט דיך מיט איר ווי אפאטר ווס הט באקומן צו זעהן זיין טייער קינד ווס האט אים אלאנגע צייט ניט גזעהן . וואל אונ גוט איז יענע נשמה . צו איר תענוג אונ צוא איר פארגעניגן איז גאר קיין גלייכן ניט דא . אבער עס שטייט דאך אין פסוק כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא איז טייטש עס איז גאר אונמעגליך אז אמענטש זאל טאן נאר גוטס אונ קיין מאל ניט זינדיגן . אונ דיא זינד מאכן נאך דעם טויט איין אייזערנע וואנט אונ איין צוים פר די נשמה זיי פארשטעלין איר די וועג אונ זיא קען ניט ארויף גיין אונ קומן צו איר רוהע . אונ אנדערע מענטשן ווערין אבגנומן פון דר וועלט אין יונגע יארין אונ אוב זיי וואלטן אום לעבן זייערי יארן וואלטן זיי אפשר פאריכטן ווס זיי האבן קיילע גמאכט אבר ווייל זיי גייען אוועק פון דר וועלט פאר דער

דברי כבושים ומשלי חן

תהלים לערנן דאוונן בעתן דעם רבוני של עולם א מהיל מאכן ביי זיך א חשבון הנפש אונ פאסטן וויפל תעניתים דר נאך קומט סליחות הט בוודאי יעדר ניט קיין מנוחה דר נאך קומט ראש השנה עשרת ימי תשובה די שיף איז דענסמאל שוין אזו ווי דר רבינו סעדיה גאון שרייבט,

אורח מישור

מוסר מענין תפלה

יעדער מענטש זאל זיך דר ווייטערן פון די זיבען זאכן ווס האלטן אויף די תפלה פון אן גענומן צו ווערן , וועגען זיבען זאכן ווערט ניט צו גיהערט

צייט אדער זיי האבן נאך ניט פאריכט וואס זיי האבן באדארפט פאריכטן. דורך דעם קענין זייערע נשמות ניט גרייכן צוריק צו קומין צו זייער ערשטן היילגן ארט אונ האבן קיין מנוחה ניט. אבער דוא ביסט אנאט פון חסד אונ פון רחמים. דוא ערוועקסט דיינע רחמנות פיר מאל אין יאר. יום כפור. שמיני עצרת. פסח. שבועות. צו דיינקן אונ צוא דער מאנין די נשמות אונ מעלה זיין זיי עס זאל חלילה פון זיי קיינער ניט פארשטוסין ווערין אונ פארפאלן ווערין אין תהום. אין דיזע פיר צייטין איז דיינע ערבארימקייט גרוס צו ברענגין יענע נשמות צוא זייער היילגע רוהע צו דער הייבין זיי אונ צו דר הוכין זיי אונ זעצין זיי צווישין די היילגע נשמות פון אלע צדיקים קדושים וטהורים:

על כן דרום קומין מיר איצט אין איינע פון יענע פיר צייטן צוא פר דיר גאט ב"ה מיט צו בראבעני הערצר מיט הייסע טרערן מיר וויינין אונ בעטין פון דיר אדון הנשמות הער פון אלי נשמות דוא זאלסט צוא נעמין אונזער דאזיגע תפלה:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גאט ב"ה דוא זאלסט עפענין דיא טויערין פון רחמים אונ זאלסט ערוועקין היינטיגין טאג דיינע ערבארימקייט אוף די היילגע נשמות דוא זאלסט זיי דיזין טאג דערמאנין אונ דענקין צו מעלה זיין זיי צו דר הובין אונ צו דר הוכין זיי. צו געבין זיי מנוחה צווישין דיא היילגע נשמות פון צדיקים אונ צדקניות. בזכות די תפלות וואס מיר זענין מתפלל בזכות די היילגע תורה וואס מען האט גלייענט ובזכות די צדקה וואס מיר זענין מתנדב. זעה אונ פארנעם דיא גוויינין אונ דיא טרערין וואס ווערין היינטיגין טאג פאר גאסין אין אלע שולין אונ בתי מדרשים. אונ פאר נעם מיינע טרערין אוך

אורח מישור

די תפלה פון אמענטש, אונ אפילו ער בעט שטארק ווערט אוך ניט אנגענומען די גיבעט, איינס איז, אויב עס איז שוין נגזר געווארן אויף אים אונ די גזרה איז שוין געחתמת געווארען אבאנוייזונג איז דא צו די זאך פון משה רבינו

דברי כבושים ומשלי חן

אין עק ים אונ מיר ארבייטן צו ברענגן זיא בשלום אין די מיפענעש פון ים, דם ניט איינר פון אונז איז צו פרידען וואס ער איז שון די שווערע פענ איבר געקומן זאלם איהר אייך ניט איין ריידן דם

חאטשי איך בין ניט ווערט. נאר בזכות תפלת רבים זאלסטו מיין גוויין אויך הערין. דו זאלסט געבין רוהונג צו אליע הייליגע נשמות אונ צו די הייליגע נשמה פון מיין (פלוני) וואס האט געהייסין מיטן נאמען (פלוני) מיינע זינד אונ מיינע בייזע מעשים זאלסטו איצט ניט דר מאנין איך זאל ניט גורם זיין חלילה מיט מיינע שלעכטי מעשים צוא ערוועקין דעם מדת הדין אוף דיא נשמות פון מיינע עלטערין ווס האבין מיך געבראכט אוף דער וועלט. מיינע זינד זאלין ניט זיין אמחיצה פר זייערי נשמות הקדושות זיי זאלין ניט קענין קומין חלילה צו זייערי הייליגע מדרגות. נייערט אונזערי גוטע מעשים זאלסטו אוף זיי דר וועקין. דעם זכות פון אונזערי מצות אונ דעם זכות פון אונזר צדקה ווס מיר זאגין צו צו געבין. אונ בפרט דר זכות פון אונזערי קליינע קינדער זאל דר וועקט ווערין אויף די הייליגע נשמות פון אונזרי עלטערין וואס האבין אונז געבראכט אוף דר וועלט. אז זייערי נשמות זאלין דר הויכט אונ דער הויבין ווערין. אונ בפרט זאלסטו נאט ברוך הוא דער הויבין אונ אוף ברענגין אויף אהויכע מדרגה דיא נשמה פון מיין (פלוני) אונ דו זאלסט צווא נעמין מיין געבעט ברחמים אמן:

ואתנה נשמות הקדושות אונ איר הייליגע נשמות ווס מיר בעטין אונ מיר זיינן מתפלל פון אייערט וועגין צווא דער מאנן אייך. בעטין מיר אייך איר זאלט אייך אוך דר מאנען אוף אונז. איר זאלט אן אונז אויך ניט פאר געסין וויא מיר פאר געסין ניט אן אייך. איר זאלט ניט פאר געסין אייערע קינדר וואס איר האט גילאזין אוף דר וועלט ווס איר האט זיי איף גיהאדעוועט מיט מאטערניש מיט צער מיט גיוויין אונ מיט טרערין וואס איר האט זיי גימאסטין אונ גיוואגין אונ איר האט פון זיי ניט אראפ

דברי כבושים ומשלי חן

אצונד אום יום כפור ווס מיר זענן אין פיספענעש פון ים צו זמצען במנוחה, רבותי זיים ניט קיין נשרנים מיר זענען אצונד אין אגרוסע סכנה מען דארף היינט ביום הקדוש ארבייטען מיט דעם

אורח מישור

רבינו, ווייל עס איז נגזר געווארן אויף אים ער זאל ניט אריין גיין אין ארץ ישראל, אפילו ער הט גיבעטן, פון דעסטוועגן איז ניט אנגענומן געווארן זיין תפלה וויא עס שטייט אין פסוק משה רבינו האט געזאגט איך האב

גיבעטען

גינומען אייערע אויגין. זאלט איר היינט אויך פון אונז ניט אראפ נעמען אייערע אויגין. איר זאלט אייך דר מאנן אויף אונז אונ אויף אונזערע מאנען אונ אויף אונזערע קינדער. איר זאלט אייך ערוועקין פון אייער הויכע אונ היילינע רוהע אונ איר זאלט זיין פאר אונז גוטע מליצים פאר השם יתברך איר זאלט בעטין פאר אונז דעם אלמעכטיגין גאט ער זאל זיך מיט אונז ניט באגיין חלילה מיט דין אויף צו זוכין פון אונז זיינע הובות נייערט ער זאל זיך מיט אונז באגיין מיט חסד אונ רחמים. ער זאל אונז מוחל זיין אונזרי זינד אונ אונזערע תפלות זאלין אן גינומען ווערין. ער זאל אונז העלפין אין אונזערע נויטין (יום כפור זאל מען זאגין ער זאל אונז חתמנן צום לעבין) ער זאל אונז דר לייגנערין די יארין אונז אונ אונזערע מאנען אונ אונזערע קינדער אונ אונזערע ברידער אונ שוועסטער אונ אונזערע קרובים אונ אלע אונזערע גוטע פריינד. מיר זאלין ניט אפ געריסין ווערין פון דר וועלט אן אצייט. אונזערע קינדער זאלין זיך חלילה ניט האדעווען ביי אפרעמדע מוטר. אונ מיר זאלין אויך קיין אלמנות ניט בלייבין אונ אונזערע קינדער זאלין ניט בלייבין קיין יתומים. אונזר זוהן זאל ניט פינצטר ווערין אין מיטין טאג. מיר זאלין ניט וויסין פון קיין קלאג אונ פון קיין בראך. אונזערע קינדער זאלין ביי אונז אויך אין גאנצין זיין עס זאל פון א נזער שטוב קיינער ניט פעלין. אונ צו אלע אלמנות אונ יתומים זאל גאט ב"ה זיין אפאטער אונ אבאשיצער ער זאל היילין אלע צו בראכענע הערצער. ער זאל אונז צו שיקין פרנסה בכבוד אונ יושר מיר זאלין ניט באדארפין אן רירין אפרעמדין אונ מיר זאלין ניט קומען צו שאנד ווס דאס איז גלייך וויא גישטארבין. אונ

גיבעטען צו גאט אין די צייט איך זאל אביין גיין אין ארץ ישראל, אונ אזו הט אים גאט גיענפערט פיל צו דיר [דו האסט שוין פיל גיבעטן] זאלסט שוין

גאנצן כח שרייען אונ בעטען מודה ומתודה זיין פערניסן טרערען פר הקדוש ברוך הוא דס אונזר גאנצע ארבייט זאל חלילה ניט גיין צום גרונד ראש השנה איז נאר גיוועזן די כתיבה אבער יום כפור איז דיא חתימה עס שטארימט אונ קאכט ווי א קעסעל די וועלט ציטערט פר דעם היילינען יום הדין לאמער אלע באנאנד וויינען אונ בעטען דעם היילינען בשעפער דס ער זאל זיך שוין דער בארמען איבר זיין פאלק ישראל מיר זאלן חלילה ניט דר טרינקן ווערן אין די טיפענעש פון ים ער

זאל

מיר זאלין זוכה זיין מגדל צו זיין אונזערע קינדער צו דר היילינע תורה זייא זאלין זיין פרום צוא גאט אונ גוט צוא מענטשין . איר היילינע נשמות פר דעם זכות וואס מיר גיבין צדקה פון אייערט וועגין בעט פר אונז השם יתברך ער זאל אונז שטארקין אונזערע הערצער צו גיין אין איין רעכטין וועג מיר זאלין ניט פערטרונקין ווערין אין די תאוות פון דער וועלט. מיר זאלין ניט פערפיהרט ווערין פון יצר הרע בזכות אונזערע אבות אברהם יצחק ויעקב אונ בזכות אונזערע אמהות שרה רבקה רחל ולאה. אונ בזכות די נשמות פון אלע צדיקים אונ צדקניות אונ מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן בנין בית המקדש אונ תחיית המתים במהרה בימינו אמן:

סדר הזכרת נשמות

מען איז זיך נוהג צו דר מאנען די נשמות פון די עלטערין אין שלש רגלים אונ אום יום כפור אונ מען זאגט צו צו געבין צדקה וועגין די נשמות:

נאך איין פאטער זאגט מען דאס:

יזכור אלהים נשמת אבא מורי פב"פ שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בעדו ובשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור דוא זאלסט גדיינקן גאט די נשמה פון מיינעם פאטער ער הייסט מיט זיינעם נאמן (פב"פ) דער דא איז גינאנגען אוף יענער וועלט זאלסטו גידיינקן אים אום ווילין דאס איך בין מנדר צדקה פון זיינעט וועגין אונ פאר דעם שכר זאל זיין נשמה רועין אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה

דברי כבושים ומשלי חן

זאל אונז התמען אגוט יאהר א לעבעדיגע יאהר מיט געזונד מיט ברכה ועשירות אונזערע קינדר

אורח מישור

ניט מער רעדין צו מיר פון די זאך, דם צווייטע איז, אז ער דאווינט אין די הארץ טראכט גאר ניט פון דעם דאווענען, ווערט ניט געהערט די תפלה וויעס שטייט אין פסוק יי האבן גירעט צו גאט מיט זייער מול אונ זייער הארץ

רָחֵל וְלֵאָה אוּנ אַנְדֶערֶע צַדִיקִים אוּנ צִדְקָנִיּוֹת דִי זַיינֶען אִין גַן עֵדֶן
אוּנ מִיר וֶועלִין זָאגִין אָמֵן:

נָאךְ אַיין מוּטֶער זָאגְט מֶען דָאס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי פב"פ שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכּוֹר דוּ זָאלְסְט גֶעדֵיינְקֶען גָאט דִי נְשָׁמָה פוּן מַיין מוּטֶער זִי הֵייסְט מִיט אִיר נָאמֶען (פב"פ) דָאס זִיא אִיז גֶיוָוארִין גִינוּמֶען אוֹף יֶענֶער וֶועלְט זָאלְסְטוּ הֵיינְט גֶעדֵיינְקֶען אוּם ווילִין דָאס אִיךְ בִּין מְנַדֵר צְדָקָה פוּן אִירֶעטְוֶועגִין אוּנ פַאר דֶעם שְׂכַר זָאל אִיר נְשָׁמָה רוּעֶן אִין גַן עֵדֶן מִיט דִי נְשָׁמוֹת פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה אוּנ אַנְדֶערֶע צַדִיקִים אוּנ צִדְקָנִיּוֹת דִי זַיינֶען אִין גַן עֵדֶן אוּנ מִיר וֶועלִין זָאגִין אָמֵן:

אוֹיף אַנְדֶערֶע קְרוֹבִים זָאגְט מֶען דָאס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכּוֹר דוּא זָאלְסְט גֶעדֵיינְקֶען גָאט דִיא נְשָׁמָה פוּן מַיין עֶלְטֶער פָאטֶער אוּנ מוּטֶער בְּרִידֶער אוּנ שְׁוֶועסְטֶער אוּנ פֶעטֶערְס אוּנ מוּמֶעס

אורח מישור

אִיז נִיט גֶיוָועזֶן רִיכְטִיג מִיט גָאט, דָם דְרִיטֶע אִיז, דֶר וָוס הָט פַּיינְט דִי תּוֹרָה, אוּנ אַז מֶען רֶעט תּוֹרָה ווִיל עֶר נִיט הֶערִין וֶועט נִיט גֶיהֶערְט דִי תְּפִלָּה אוּנ אַזוֹ שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אַז מֶען טוּט אָפּ

דברי כבושים ומשלי חן

זָאלְן גְרֵינְג עֶרְצוֹגֶען; וֶוערֶען אוּנ גֵיין בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר אוּנ דֶער עִיקָר זָאלְן מִיר בֶּעטֶען דָם גָּאט זָאל שׁוֹן זַיין דִי גְאוּלָה שְׁלֵימָה אָמֵן:

וואס זיינען גיגאנגען אויף יענער וועלט אום ווילן דאס איך בין מנדר צדקה פון זייערענט וועגין פר דעם שכר זאלין זייערי נשמות רוהען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ דיא אנדערע צדיקים דיא זיינען אין גן עדן אונ מיר ווען זאגין אמן:

יזכור אלהים נשמת פב"פ ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי והן מצד אמי הן שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור דוא זאלסט גדיינקען גאט דיא נשמה פון דעם זעלביגין (פב"פ) אונ דיא נשמה פון אלע מייגע פריינד אונ די נשמה פון מיינע פריינדם פריינד סייא דיא וואס זיינען פון מין פאטערם קרובים סיי פון מיין מוטערם קרובים אויך די וואס זיינן גישטארבין אויף זייער בעט אונ אויך די וואס ניט אויף זייער בעט זאלסטו הייגט גדיינקען אום ווילן מיין געבין צדקה וועגין זייערע נשמות צוא גדיינקען אונ זאלין רוהען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדערע צדיקים דיא אין גן עדן זיינען אמן:

לזכר אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלת קדושים

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר צו זאגען די קינדער

אתם ילדי קודש. איהר הייליגע קינדער איהר דארפט אויך דער וועקען אייער הארץ צו פערגינען פרעדען וויא וואסער פר דעם רבונו של

אורח מישור

דם אויער פון צו הערן תורה, איז די תפלה פארמיאוסת ביא גאט, דאס פערדע איז, דר וואס וויל ניט פארנעמן

עולם אייער געבעט קען נאך געשעהן דר פויגלען ווי אגזערם, למשל אגרויסר עשר וואס איז געוועזן

וּטְהוֹרִים כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים אֶת נִשְׁמַת (אָבִי מוֹרִי)
פב״פ שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד
הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ. בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ. לָכֵן בַּעַל
הָרַחֲמִים יַסְתִּירֵהוּ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר
הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ יְיָ הוּא נַחֲלָתוֹ וְיָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבוֹ
בְּשָׁלוֹם וְנֹאמַר אָמֵן:

אֵל מלא רחמים גָאט בָּרוּךְ הוּא וָוס עֶר אִיז פוּל מִיט דֶר בַּארִימְהֶערְצִיקַייט עֶר רוּעֶט אִין הִימֶל מַאךְ גְרֵייכֶן אַיין רֶעכְטֶע רוּאוּנְג אוֹיף דֶעם בַּאשִׁיצוּנְג פוּן דֶער שְׁכִינָה מִיט הֵיילִיגֶע אוּנ רֵיינֶע מַעֲלוֹת אַזוֹ וִוי דָם לוֹיטֶערְקַייט פוּן הִימֶיל זָאל לַייכְטִין דִי נְשָׁמָה פוּן (מַיין פָאטֶער) (פב״פ) וָואס עֶר אִיז אַוֶועק גִינַאנְגֶען צוּ זַיין וֶועלְט עֶם הֵייסְט עֶר אִיז גִישְׁטָארְבִּין. פוּן וֶועגִין וָואס אִיךְ בִּין מְנַדֵר צְדָקָה בִּשְׁעַת מֶען הָאט דֶער מָאנְט זַיין נְשָׁמָה עֶם הֵייסְט בִּשְׁעַת מֶען הָאט גִיזָאגְט יִזְכּוֹר. זַיין רוּאוּנְג זָאל זַיין אִין גַן עֵדֶן. דְרוּם וֶועגִין דֶער צְדָקָה גָאט בָּרוּךְ הוּא וָוס עֶר אִיז אַיין דֶר בַּארֶעמִיגֶר זָאל אִים בַּאהַאלְטִין אִין זַיין בַּאהֶעלְטֶענִשׁ מִיט בַּאשִׁיצוּנְג אוֹיף אֵייבִּיג אוּנ זָאל זַיין אַיין גִיבּוּנְדִין אִין בּוּנְד פוּן אֵייבִּיג לֶעבִּין זַיין נְשָׁמָה דָאם מֵיינְט מֶען לְעוֹלָם הַבָּא. גָאט בָּרוּךְ הוּא אִיז זַיין אַרְבְּ. אוּנ עֶר זָאל רוּעֶן אִין זַיין קֶבֶר מִיט שָׁלוֹם אוּנ דְרוּף וֶועלִין מִיר אַלֶע זָאגִין אָמֵן:

לנקבה אֵל מָלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְּרוֹמִים, הַמְצֵא מְנוּחָה
נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעֲלַת קְדוֹשִׁים
וּטְהוֹרִים כְּזֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים אֶת נִשְׁמַת (אִמִּי מוֹרָתִי)
פב״פ שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד

אורח מישור

דִי רֵייד פוּן דֶעם אָרֶעם מַאן, אוּנ אַז דֶר אָרֶעם מַאן שְׁרַייט פַארְשְׁטָאפְּט עֶר דִיא אוֹיעֶרִין עֶר זָאל נִיט הֶערֶן דִיא גֶעשְׁרֵיי וִוי עֶם שְׁטֵייט אִין פָּסוּק דֶר וָואס פַארְשְׁטָאפְּט דִי אוֹיעֶרֶען נִיט צוּ הָערְן דָם גִישְׁרֵיי פוּן דֶעם אָרֶעם מַאן,

דברי כבושים ומשלי חן

זַייעֶר אַשְׁלֶעכְטֶער מֶענְטְשׁ עֶר פְלֶעגְט בָּארְגֶן גֶעלְד אוֹיף פְּרָאצֶענְטֶער אוּנ פְלֶעגְט צוּ שִׁינְדֶן דִי הוֹם פוּן יֶעדֶערְן דָם אַלֶע זֶענֶען אִים גֶעוֶוען שׂוֹנְאִים, אִיז עֶר גֶעוָוארְן אַאָרִימַאן דָם עֶר אִיז גֶעקוּמֶן עַד כִּכָּר

הַזְכָּרַת נִשְׁמָתָהּ. בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתָהּ. לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֶהָ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתָהּ יְיָ הוּא נַחֲלָתָהּ וְתָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבָהּ בְּשָׁלוֹם וְנֹאמַר אָמֵן:

אֵל מלא רחמים גאט ב"ה וואס ער איז פול מיט דער בארימהערציקייט ער רועט אין הימיל מאך גרייכין איין רעכטע רואונג אויף דעם באשיצונג פון דער שכינה מיט היילינע אונ ריינע מעלות אזו ווי דאס לויטערקייט פון הימיל זאל לייכטין די נשמה פון (מיין מוטער) (פב"פ) וואס זיא איז אוועק גינאנגען צו איר וועלט עס הייסט זיא איז גישטארבען. פון וועגין וואס איך בין מנדר צדקה בשעת מען הט דער מאנט איר נשמה עס הייסט בשעת מען הט גיזאגט יזכור. איר רואונג זאל זיין אין גן עדן. דרום וועגין דר צדקה גאט ברוך הוא וואס ער איז איין דר בארימיגער זאל איר באהאלטען אין זיין באהעלטעניש מיט באשיצונג אויף אייביג אונ זאל זיין איין גיבונדין אין בונד פון אייביג לעבין איר נשמה דס מיינט מען לעולם הבא. גאט ב"ה איז איר ארב. אונ זיא זאל רוען אין קבר מיט שלום אונ דרויף וועלען מיר אלע זאגין אמן:

מי שברך ווער דא האט גיבענטשט אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב דר זאל בענטשין (ר' פב"פ) ווייל ער הט מנדר גיוועזן אין דר צדקה אום ווילין די נשמות די מיר האבען היינט מזכיר גיוועזן פר הקב"ה אונ דער נאך פון דיין היילינע תורה וועגין אונ דר נאך פון דעם היילינין טאג וועגן דר היינט איז. אונ פר דעם שכר זאל אים הקב"ה היטין אונ באשירמען פון אלע לייד אונ באליידיגער אונ פון אלע קראנקייט זאל אים הקב"ה היטין (ליום כפור אונ זאל אים אן חתמנן צום לעבין אונ צו גיזונד אין דעם יום הדין וואס היינט איז) אונ זאל שיקין אבענטשינג אונ באגליקונג אין

דברי כבושים ומשלי חן

לחם דם ווייב ביז די קינדר האבען געשריגן ער זאל עפעס שאפען עסען דען זיא גייען אום פאר הונגר זיי זאגן צו אים ער זאל גיין בעטלין, ער הט

אורח מישור

אז דער וועט רופען צו גאט, ער זאל אים העלפען וועט דער ניט גיענפערט

אן געטוהן א סארבע נעגומען אשטעקען אין די האנד ווי א גיבירענער בעטלר אונ איז געגאנגען בעטלין

אַלֶע זַיינֶע װערק מִיט כָּל יִשְׂרָאֵל זַיינֶע בְּרִידֶר אוּנ מִיר װעלין זָאגֶען אָמֵן:

דִיא תְּחִנָּה זָאל מֶען זָאגִין נָאךְ מַזְכִּיר נְשָׁמוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֶס זָאל זַיין דֶר װילִין פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָאס דוּ זָאלְסְט לַייכְטִין הַיינְט מִיט דַיין גְרוֹסִין גִינָאד אוֹיף דִי הַיילִיגֶע נְשָׁמוֹת דִי דָא רֵיידִין מִיט לוֹיבּ אוּנ בֶּעטִין אוֹיף דַיין הֵיילִיג פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ צְװישֶׁען זַיי זָאלְסְטוּ דֶר לַייכְטִין אוֹיךְ דִי נְשָׁמָה פוּן מַיין פָאטֶער אוּנ מוּטֶער אוּנ אוֹיךְ דִי נְשָׁמוֹת פוּן אַלֶע מַיינֶע פְרַיינְד הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי אוּנ אַלֶע דִי נְשָׁמוֹת װָאס שְׁטֵייעֶן אִין דִי דְרַייא שׁוּרוֹת פוּן גַן עֵדֶן אוּנ טוּעֶן לוֹבִּין גָאט אוּנזֶער קֵינִיג אוּנ בֶּעטִין לֶעבִּין אוּנ פְרֵייד אוֹיף אוּנְז דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶר. אוֹיךְ בֶּעט אִיךְ מִיט גְרוֹס קְרַאפְט דַיין דֶר בַּארִימְקֵייט אַז דַיינֶע אוֹיעֶרִין זָאלִין פַר נֶעמֶן צוּ מַיין גִיבֶּעט. פַר נֶעם מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט אַז דוּ זָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אַלֶע דִי גְרִים צָארִין פוּן דִי מַשְׁחִיתִים אוּנ אַלֶע [1] פּוּרְעָנִיּוֹת אוּנ זָאלְסְט דֶר לֵיינְגֶערִין אוּנזֶרֶע טֶעג מִיט שִׂמְחָה אוּנ מִיט חַיִּים וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה שֶׁיִּהְיֶה אֶצְלִי תּוֹרָה וּגְדוּלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד דָם זָאל אוֹיף אוּנְז מְקוּיָּם װערִין עוֹשֶׁר וְכָבוֹד אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים בָּנִים בַּעֲלֵי פָנִים עַד מֵאָה שָׁנִים אוּנ מִיר זָאלִין דִינֶען צוּ דִיר גָאט מִיט גְרוֹס נַחַת אוּנ עֶס זָאל זַיין דַיין גִינָאד אוֹיף אַלֶע הֵיילִיגֶע נְשָׁמוֹת אוּנ אוֹיף דֶער נְשָׁמָה פוּן מַיין פָאטֶער אוּנ מוּטֶער אוּנ זַיי זָאלִין אוֹיף גֵיין אוּנ זָאלִין קוּמֶען אוּנ זָאלִין גֶרֵייכִין אַז עֶס זָאל װערִין גִידַאכְט זֵייעֶר גוּטְס גִידֶעכֶעגְשׁ פַר דַיין הֵיילִיגִין דֶר בַּארֶעמִיגִין שְׁטוּל אוּנ דָארְטִין זָאל זַיין זֵייעֶר רוּאוּנְג אוּנ דוּ זָאלְסְט אֵיין בִּינְדִין זֵייעֶרֶע נְשָׁמוֹת אוּנ דִי נְשָׁמוֹת פוּן אָבִי וְאִמִּי לִפְנַי וְלִפְנִים אוֹיף דֶעם הֵיילִיגִין אָרְט װָאס קֵיין אוֹיג קָאן נִיט פַר שְׁטֵיין נָאר דוּ אַלֵיין אוּנ זָאלְסְט לַייכְטִין זֵייעֶרֶע

אורת מישור

װערֶן, דָם פִינְפְטֶע אִיז, דֶר װָאס צָאלְט נִיט קֵיין אַרְבֵּייטֶער, אוּנ גַזְלָת בַּייא פְרֶעמְדֶע מֶענְטְשֶׁן, אוּנ עֶסְט װָאס מֶען

דברי כבושים ומשלי חן

בֶּעטְהָן אוּמְעטוּם וִויא עֶר אִיז אַרֵיין גֶעקוּמֶן לֹא בַּי װָאס זַיי הָאבֶּן אִים נָאר נִים גֶעװָאלְט גֶעבֶּען הָאבֶּן זַיי נָאךְ אִים גֶעשָׁאלְטֶן אוּנ גֶעזִידֶילְט יֶעדֶער הָט גֶעזָאגְט אַשֵׁיינֶע כַּפָּרָה אוֹיף אִים לָאז עֶר שְׁטַארְבֶּן עֶר הָט גֶעשִׁינְדְן פוּן אוּנְז דִי הוֹיט הַיינְט װָעהְן מִיר זַיין מַפָּלָה דֶער אִיז אַהֵיים גֶעלָאפֶן מִיט פֶערְדַייגְטְע אוּגִין.

נְפָשׁוֹת מִיט לוֹטֶערְקֵייט אוּנ זֶעט זֵיי מִיט פֶּעטֶקֵייט דַיין הוֹז אוּנ דֶר בָּאךְ פוּן גַן עֵדֶן זָאל זֵיי אָן טְרִינְקֶען אוּנ דִי נְשָׁמוֹת וָואס הָאבִּין נָאךְ קֵיין כֹּחַ נִיט צוּ קוּמִין צוּ זֵייעֶר רוּאוּנְג אוּנ צְוִוישֶׁן דִי נְשָׁמוֹת אִיז דִי נְשָׁמָה פוּן מַיינֶע קְרוֹבִים בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ לִיבֶּר גָאט דֶער דָא לַייכְט אוֹף דֶר עֶרְד אוּנ דִי לַייט וָוס וואוֹנֶען אוֹף דֶר עֶרְד דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶר גָאט דֶר לַייכְט דַיין שְׁכִינָה אוּנ זָאלְסְט צוּ דֶעקִין זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת אוּנ זָאלְסְט זָאגִין צוּם מַלְאָךְ וָוס אִיז מְמוּנֶה אִיבֶּר זֵיי צוּ גְרִינְגֶערִין פוּן זֵיי דֶם מִשְׁפָּט אוּנ זֵיי זָאלִין גִיפִינֶען אִיטְלִיכֶער זֵייעֶר רֶעכְטֶע רוּאוּנְג בְּשָׁלוֹם אוּנ זֵיי זָאלִין גֵיין מִמַדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה אוּנְטֶער דִי פְּלִיגֶעל פוּן דִי כְּרוּבִים אָמֵן:

תפלה ליום כפור פאר מנחה

יום כפור פאר מִנְחָה זָאגְט מֶען פרשת עקידה אוּנ דֶר נָאךְ זָאגְט מֶען דָאס:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְתִזְכּוֹר לָנוּ עֲקֵדָתוֹ שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ בֶּן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. אֲשֶׁר בַּיָּמִים הָאֵלֶּה בִּזְמַן הַזֶּה בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי הָיְתָה עֲקֵדָתוֹ בְּהַעֲלוֹת

יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערִי עֶלְטֶערִין אַז דוּא זָאלְסְט דֶר פִילְט וֶוערִין מִיט דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקֵייט אוֹף אוּנְז אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֶענְקִין דִיא עֲקֵדָה פוּן אוּנְזֶר פָאטֶער יִצְחָק דֶר זוּהְן פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וָוס אִין דִי דָאזִיגֶע טֶעג אִין דֶר צַייט אִין דֶעם צֶעהֶנְטִין טָאג פוּן חוֹדֶשׁ

דברי כבושים ומשלי חן

אַיְנֶן אוּנ הָט שׁוֹן קֵיין נִיט גְשׁוּאוּלְם נֵיין עֶר זָאגְט צוּ דִי קִינְדֶר לִיבֶּע קִינְדֶר אוּיב וואהל דָאס דֶער שְׁמַייגֶר פוּן דִי וֶועלְט פִירְט זִיךְ אַז גְרוֹסֶע אַרְבַּייטֶן פַר קְלֵיינֶע אוּנ עֶלְטֶערֶן שְׁפַּייזֶען אוּנ גֶעבִּין עֶסֶען דִי קִינְדֶער דָאס אִיז נָאר ווייל דִי קְלֵיינֶע קִינְדֶר הָאבֶּן נִיט קֵיין כֹּחַ צוּ אַרְבַּייטֶן אוֹיךְ ווַייסֶען זֵיי נִיט

אור.ז מישור

טָאר נִיט עֶסֶן, דִיא תְּפִלָּה וֶוערְט נִיט גִיהֶערְט ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק ווייל זֵיי הָאבֶּן גִיגֶעסֶן דָם לֵייב פוּן מַיין פָאלְק

נִיט

המנחה. ובכן ברוב רחמיך תזכור לנו כאלו אפרו צבור ומונח על גבי המזבח. ותביט באפרו לרחם עלינו. ובזכותו ובזכות אברהם אבינו עליו השלום שנתנסה בעשרה נסיונות ובתפלתו וגם בזכות יעקב אבינו עליו השלום נתת לנו עשרת ימי תשובה לכפר על חטאתינו. תתמלא רחמים עלינו לבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות. וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני ולפנים

משורת

תשרי איז גוועזן זיין עקדה אין דר צייט פון מנחה דרום זאלסטו אונז גדענקין מיט דיין פיל דר בארימקייט גלייך ווי זיין אש איז גהופינט אונ ליגט אוף דעם מזבח אונ זאלסט קוקין אין זיין אש צו דר בארימין זיך אוף אונז ובזכותו אין זיין זכות אונ אין דעם זכות פון אברהם אבינו עליו השלום וואס ער איז גפרובט גוואָרן מיט צעהן פרוב אונ מיט זיין גבעט אונ אויך אין דעם זכות פון אונזער פאטער יעקב עליו השלום האסטו אונז געגעבין צעהן טעג אוף תשובה צו פר געבין אונזרי זינד אונ זאלסטו דר פילט ווערן אוף אונז מיט דר בארימקייט זאלסט פר שטערין אלע שלעכטע אונ בייזע גזרות פון אונז. אונ אזו ווי אונזר פאטער אברהם האט באצוואונגין זיין רחמנות צו טאן דיין ווילין מיטין גאנצין הארצין אזו זאלין דיינע רחמנות באצוואונגין דיין צארין אונ זאלסט זיך פירין מיט אונז גאט אונזער גאט מיט מדת החסד אונ מדת

אורח מישור

דאמאלס וועלן זיי שרייען צו גאט [illegible] ער וועט זיי ניט ענטפערן, דס זעקסטע איז, אז מען דאווינט אונ דר גוף איז

דברי כבושים ומשלי חן

ניט צו פירען אמסחור ווען איך בין געווען בייך אונ געפירט מסחרים האב איך אייך געשפייזט אצונד אבר דס איך בין געוואָרן ארעם אונ האב ניט קיין שום מסחיר נאר די גאנצע וואך בעשפייזט דס אונ דר גאנצע היזני זאל זיין פון דעם בעטלן, בעטלן קאנט איר אוך, ניט עסן בעטלען אוף

אייך

משורת הדין ותביט בדם הברית שמל אברהם אבינו עליו השלום ביום הכפורים ותכפר כל עונותינו בכל צדקותיך ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך:

ואח"כ יאמר אל מלא רחמים בסדר כדלעיל:

הרחמים און זאלסט אריין גיין פון אונזערט וועגן לפנים משורת הדין און זאלסט קוקן אין דעם בלוט וואס אונזער פאטער אברהם הט זיך מל גוועזן אום יום כפור און זאלסט פר געבין אויף אלע אונזרי זינד אזו ווי דייני גרעכטיקייט און מיט דיין גרוס גוטקייט זאל זיך אוועק קערין דיין גרוס צארין פון דיין פאלק און פון דיין שטאט און פון דיין לאנד און פון דיין ארב:

דר נאך זאגט מען אל מלא רחמים וואס שטייט אובן. און רננו צדיקים ביז סוף:

תחנה פון אום נעמין צוא מנחה יום כפור

רבונו של עולם דו ביסט איין האר פון רחמנות און צוא פאר געבן די זינד פר נעם צוא מיין קול און ענטפער מיר אין מיין טאן קלאפין אין דיא טויערין פון רחמנות צוא דיר גאט איז איצט די צייט פון רצון אז דו זאלסט מיר פאר געבין אלע מיינע זינד וואס איך האב גזינדיגט פר דיר פון מיין יוגינט אן ביז היינטיגן טאג און זאלסט ממלא זיין אלע שמות הקדושים וואס איך האב אין זייא פוגם גיוועזן און זאלסט מיך מאכין אום קערין צוא דיר בתשובה שלמה און זאלסט מיך פירין אין רעכט פארטיגין וועג צוא דיין דינסט אחת שאלתי מאת יי' אותה אבקש איין זאך טוא איך בעטין פון דיר ליבר גאט אז איך זאל זיצין אין דיין הויז דם מיינט מען דם ליבע היליגע בית המקדש ווייל מיין לעבין וועט זיין איך זעהן דם זיסקייט פון גאט ב"ה און איך זאל שטיין פר אים

דברי כבושים ומשלי חן

איך וויל איר זאגט נאך קינדר וועט מען אויף איך ניכר ברחמנות האבן מיר דורך מיינע שלעכטע

אורח מישור

ניט ריין און די הענט זענען ניט ריין די תפלה ווערט ניט געהערט, וויא עס שטייט אין [illegible] גאט הט געזאגט צו די יודן אפילו איר וועט פיל בעטן וועל

איך

אין זיין היכל. לערין מיך גאט דיין וועג אונ לאז מיך גיין אין
דיין אמת. איינציג מיין הארץ אז איך זאל מיך פארכטין פר דיין
הייליגין נאמין. לב טהור ברא לי אלהים איך בעט דיך ליבער גאט
באשאף מיר איין הארץ אונ ארעכט פארטיג גמיד זאלסטו
באנייען אין מיר אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני איך
בעט דיך ליבער גאט אז דו זאלסט מיך ניט אוועק ווארפין פון
פאר דיר אונ דיין הייליגע נבואה זאלסטו פון מיר ניט אוועק
נעמין. איך בעט דיך ליבער גאט דער בארים דיך איבער מיר אונ
זאלסט ניט פאר שעמין מיין פיין ווס איך האב פאר דיר היינט
גפאסט ווס מיינע קניען זענין גשטרוכילט גווארין מחמת פאסטין
אונ מיין פלייש איז מאגער גווארין פון מיין פעטקייט. הער צוא
ליבר גאט מיין תפלה אונ מיין גשריי זאלסטו פאר נעמין. צוא
מיינע טרערין זאלסטו ניט שווייגין. מיין תפלה זאל ביי דיר אזו
חשוב זיין ווי קטורת. דס אוף הייבונג פון מיינע הענט זאל ביי
דיר אזו זיס זיין וויא איין קרבן מנחה. וויי איז צו מיר דער טאג
קערט זיך אוועק עס טוט זיך אוועק קערין דער שאטין פון דער
זוהין. עס טוט אוף מיר קומין איין מורא אונ אציטערניש אז איך
טוא אוף ברענגין אוף מיין הארץ מייני זינד אונ איך וויים ניט אוב
איך וועל ארוס גיין גרעכט פון דעם משפט פון פר דיין גרעכטין
בית דין צי זכאי אדר חיב חס ושלום. אצונד ליבער גאט איז מיין
האפנונג נאר אוף דיר אונ אוף דיין גרוס דער בארימקייט אז דיין
רחמנות זאל איין האלטין דיין כעס אז דוא זאלסט זיך מיט מיר
נוהג זיין במדת החסד ובמדת הרחמים אונ זאלסט מיט מיר טאן
לפנים משורת הדין אונ מיט דיין גרוים גוטס זאלסטו זיך אום
קערין פון דיין גרים צארין פון דיין פאלק ישראל אונ פון דיין
הייליגר שטאט ירושלים אונ זיי מבטל פון אונז כל ישראל אלעם
שלעכטס אונ זאלסט טאן דס הארץ פון אונזר מלכות אונ פון

דברי כבושים ומשלי חן	אורת מישור
מעשים שעלט מען מיך אונ כען זידעלט מיך איך כען ווייל אוף מיר ניט רחמנות האבן אבער אויף	איך ניט הערין. ווייל אייערע הענט זענן פול מיט בלוט, דס זיבעטע איז,

זויב די עבירות זענען שטארק, די ווילדינקייט גענן גאט איז זעהר שטארק,

אונ

זיינע יועצים אויף אונז צו גוטין אונ זאלסט אונז אן שרייבין אין
ספר החיים מיט די צדיקים וואס זיי טוען דיין ווילין אונ איינציגין
דיין היילינין נאמען אונ אין ספר ברכה ושלום ופרנסה טובה
ישועות ונחמות. אונ זאלסט אונז געבין כח אונ קראפט אז מיר
זאלין קענן בשטיין אקעגין דעם יצר הרע ער זאל אונז ניט מאכין
שטרויכלן מיט איין דבר עבירה. אונ פון וועגין דיין היילינין נאמן
זאלסטו ליבער גאט אונז פירין אין גוטין וועג אונ זאלסט אונז
אונטער לעהנן מיט דיין רעכטער האנט אז מיר זאלין קענן באשטיין
בתשובה שלמה צו פאר דיר ווייל אונזער לעבין וועט זיין ביז
דעם טאג וום דו וועסט אונז איין טאן פון דר וועלט צו דיר אונ
דוא זאלסט אונז ניט אוועק נעמן פון דר וועלט פר דר צייט ביז
עס וועט דר פילט ווערין אונזרע יארין דאס הייסט זיבעציג יאר
כדי אז מיר זאלין קענן פר ריכטין וום מיר האבין קיילע גימאכט.
אונ גדיינק אונז ליבער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטרין דאס
ליבשאפט פון אונזרע ערשטע עלטרין אונ דעם ברית מיט דעם
חסד אונ דיא שבועה וום דו האסט גישווארין צוא אונזר פאטר
אברהם אונ די עקידה וום אברהם אבינו האט גיבונדין זיין זון
יצחק אויף דעם מזבח אין דעם טאג אונ אין דער צייט כדי צוא
טאן דיין ווילין מיט זיין גאנצין הארצין אונ זאלסט בינדין
אלע מקטרגים ומסטינים של מעלה וום זיי ווילין מקטרג זיין פר
דיר אויף דיין ליב פאלק ישראל אונ זיי זאלין זיין ווי פלעווים פר
דעם ווינט אונ דער מלאך פון גאט זאל זיי פר שטויסין פון צו
פר דיר. מאך פר גיסין אויף זייא דיין צארין אונ דיין גרים צארין
זאל זיי גרייכין. לאז אויף זייא פאלין דיין פחד אונ פארכט אונ
מיט דיין גרויסן א־ום זאלסטו זייא מאכין פר שטומען ווי א איין
שטיין עד יעבור עמך יי עד יעבור עם זו קנית ביז וואנען דוא וועסט
מאבין איבער פארין דיין ליב פאלק ישראל וואס דוא האסט זייא

דברי כבושים ומשלי חן

בייך קינדער וואס איהר זענט ניט שולדיג חוץ אייך
יעדער געבען דם, עסען וועט נאך קענן מיך מתיה
זיין, אזוי אויך מיר גרויסע מענטשן האבן אויף זיך
פיגל עבירות פערצייטענס ווען מיר זענען געווען בייך ווען מיר האבען געהאט דאס בית המקדש
האבן

אורח מישור

אונ מען הט נאך ניט געטאן תשובה,
אונ מען דאווינט, די תפלה טערט ניט

בְּשַׁאפִין אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן אִין גִיכֶע צַייטִין אִין דֶר
נֶחָמָה פוּן צִיוֹן וִירוּשָׁלַיִם אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן ׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי כו' בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ כו'

איין נייע תחנה צו זאגין פאר נעילה

עֶרְבַּארְמִיגֶער גָאט אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת ׃ דוּ הַאלְסְט שׁוֹן בַּיין גְמַר דִין. צוּ פַר חַתְמֶענֶן יֶעדֶענְס גוֹרָל. יֶעדֶענְס מַזָל וָוס דוּ הָאסְט פִיר אִים אָן גִישְׁרִיבֶּען. דֶר טָאג אִיז פַר בַּיי. דִי זוּן גֵייט אוּנְטֶער. דֶר שְׁרֶעקְלִיכֶער חוֹתָם לִיגְט אַצוּנְד אִין דַיין אֵייגֶענֶע הַאנְט. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵיידֶר דוּ וֶועסְט דַיין הֵיילִיגִין זִיגֶל לֵייגִין אוֹף אוּנְזֶער מִשְׁפָּט. בֶּעטְרַאכְט דַיינֶע אָרֶעמֶע קִינְדֶער. דַיינֶע פֶּערְוָואגֶעלְטֶע שֶׁעפְּסֶעלַאךְ וֶועלְכֶע שְׁטֵייעֶן פַר דִיר נָאךְ פוּן נֶעכְטֶן מִיט אֵיין פֶערְקְלֶעמְטִין גִימִיט. מִיט אַצוּבְּרָאכֶענֶעם הַארְצִין. פֶערְשְׁמַאכְט. פֶערְיָאמֶערְט. אוּנ זֵייעֶרֶע אוֹגִין אִיז אוֹסְגִישְׁטֶעלְט נוּר צוּ דִיר אַלֵיין. בֶּעטְרַאכְט עֶרְבַּארְמִיגֶר גָאט דִי לַאגֶע פוּן דַיין אָרֶעמֶע פָאלְק וֶועלְכֶע פַר פִינְסְטֶערְט אִין הוּשֶׁבְדִיגִין גָלוּת שׁוֹן בַּאלְד צְוֵויי טוֹיזִינְט יָאר. בֶּעטְרַאכְט וָוס אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְין הָאבֶּן גֶעלִיטִין בִּיז הַיינְט. וִוי זֵיי הָאבִּין מַקְרִיב גִיוֶועזִין זֵייעֶר לֶעצְטִין טְרָאפִּין בְּלוּט פַר דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן. בֶּעטְרַאכְט הִימְלִישֶׁער פָאטֶער דֶעם בִּיטֶערְין לֶעבִּין פוּן דַיינֶע אָרֶעמֶע קִינְדֶער וֶועלְכֶע שְׁטֵייעֶן אַצוּנְד פַר דִיר אוּנ עֶרְוַוארְטִין פוּן דִיר אַמְחִילָה וּסְלִיחָה אִין דֶעם הֵיילִיגִין יוֹם הַכִּפּוּרִים. וֶוער נָאךְ וִויא דוּ אַלֵיין גְרוֹיסֶער גָאט וֵוייסְט אוּנְזֶערֶע צוּבְּרָאכֶענֶע הֶערְצֶער. אוּנְזֶערֶע בְּלוּטִיגֶע וואוּנְדִין וֶועלְכֶע מִיר טְרָאגִין טִיף אִין אוּנְזֶערֶע פֶערְקְלֶעמְטֶע הֶערְצֶער. נוּר דוּ אַלֵיין וֵוייסְט. דָס נִיט חָלִילָה דִיךְ צוּ עֶרְצֶערְנִין הָאבִּין מִיר גֶעגִין דִיר פֶּערְבְּרָאכִין. נָאר אוּנְזֶער שְׁוֶוערֶער פִינְסְטֶערֶער לֶעבִּין הָט אוּנְז דַאצוּ נִיבְּרַאכְט. דֶר מָאן זִיךְ עֶרְבַּארְמִיגֶר גָאט מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. וֶוער אִיז נָאךְ וִוי דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אֵיינֶער אוֹף דַיין גַאנְצֶער וֶועלְט

אורח מישור

גִיהֶערְט וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אוּנ עֶס
אִיז גִיוֶועזְן אַזוֹ וִוי דֶר נָבִיא הָט גֶערוּפֶן

דברי כבושים ומשלי חן

הָאבְּן מִיר גֶעבְּרֶענְגְט קָרְבָּנוֹת פַר אַייךְ אִיךְ דֶען
אַקָרְבָּן קֶען קַיין קִינְד נִיט בְּרֶענְגֶען אָבֶּער הַיינְט

צוּ דִי יוּדִין זֵיי זָאלֶן טָאן תְּשׁוּבָה אוּנ זֵיי הָאבֶּן נִיט גֶעוָואלְט הֶערְן. אַזוּ וֶועלֶן

וועלכער האט אזו פיל גיליטין איבער די הייליקייט פון דיין גרויסן נאמן. עס איז שון צייט אז דו זאלסט זיך דר מאנין דיין הבטחה וואס דו האסט גיגעבין אינזערע עלטרין. ווי לאנג נאך וועלין מיר זיין צו שאנד אונ צו שפאט אין אלע עקין דר וועלט. ערבארעמינער גאט וואס דו ביסט די קוועלע פון רחמנות. היינט איז דער טאג וואס דו האסט בעשטימט יעדענס גורל אויף דעם גאנצין יאר צו בעשטימן. באלד פערשליסטו שון אלע טירין. אונזר דעקרעט איז שון אונטר גישריבין. מיט שרעק אונ ציטערניש שטייען מיר אצונד פר דיר. פארנעם הייליגר פאטר אונזער גיבעט. נעם צו זאמין אונזערע הייסע טרערין וועלכע מיר האבין פר דיר פארגאסן. גיס זיי אריין אין דעם לאגיל וואו דו האלסט די טרערין פון אונזערע עלטערין. ערבארעם דיך אויף אונז אונ אויף אלע אונזערע ארעמע עלינדע אומגליקליכע ברידר וועלכע זיינין צו זייט אונ צו שפרייט אין אלע עקין דר וועלט. לאז שון זיין דר יאר וואס איז אוועק אסוף פון אונזערע צרות. הייל די וואונדין פון אונזערע בלוטיגע הערצר. טרייסט דיינע בעטריבטע פערביטערטע קינדר. שרייב זיי אן צו אגוטין לעבין אויפין נייעם יאר. דען צו דיר אליין האפין מיר. אונ שיק אונז דעם גואל צדק במהרה בימינו. אמן:

תחנה למוצאי יום כפור

רבון העולמים האר פון אלע וועלטין מלך מלכי המלכים קעניג איבר אלע קעניגין מיר האבין גיפאלגט דיין הייליגע תורה מיר האבין גיפאסט א טאג מיט א נאכט מיר האבין נאך מוסיף גיוועזן מחול על הקודש מען האט אויף זיך מקבל גיוועזן דעם עול מלכות שמים מיט דיין יחוד שמך הגדול דאנקען מיר דיר פאר

דברי כבושים ומשלי חן

בעונותינו הרבים מיר זענן גיווארן ארעם מיר האבן נים קיין בית המקדש קיין מזבח קיין כהן גדול דם מיר גייען נאר מיט דעם כול בעטען אנדרבה מיט חסד פון איבערשטען דאס קענט זעצן אויך טוען פארקערט אייער תפלה ווערט ניכר אז גנומען זי אונזר תפלה דען מיר זענען זינדיג אבר איף אייך ווער דר איבערשטער רחמנות האבן אונ דורך צו ער זכות קענען מיר אויך גיהאלפן ווערען:

אורח מישור

זיי רופן צו מיר איך זאל זיי העלפן אונ איך וועל ניט הערן:

דיין ליבין חסד דם די האסט גישטארקט אונזער כח אום צו האלטין די חמשה ענוים בכדי דם די זאלסט אונז מאכען ריין פון אונזערע עונות. יעצט רבונו של עולם אונזער מחשבה איז היילג מיר זאלין שון בלייבין ריין דאס מיר זענין מקבל אוף זיך מיר זאלין שון מיין ניט זינדיגין און דו באשעפער פון דיא וועלט זאלסט מצרף זיין מחשבה טובה למעשה. מיר זאלין זיין גיבענשט מיט א גוט יאהר עס זאל זיין ביי אונז ליכטיג אין יעדין ווינקעלע אונזער גליק זאל פאר אונז שיינין און מיר זאלין שון זוכה זיין צו זעהן ווי די וועסט מקיים זיין אונזער האפענונג לשנה הבאה בירושלים אמן:

תחנה פון סוכות נאך ליכט בענטשין

די ברכות פון ליכט בענטשן און שהחיינו געפינט מען אויבען (צד 202):
דיא תחנה זאגט מען דיא ערשטע טעג סוכות און שבת חול המועד סוכות נאך ליכט בענטשן מיט גרויס כוונה:

קבל נא ברצון אמרי פי והגיון לבי:

רבונו של עולם נעם נון אן מיט באוויליגונג די זאג פון מיין מויל וואס איך קום אצונד צו זאגין פאר דיר און די גדאנקען פון מיינעם הארצין וואס איך טו אצונד טראכטין צו גוטין:

שיחתי יערב לפניך ותאזין תחנוני:

מיינע רייד זאלין זיין זים פאר דיר לעבעדיגער גאט גליך אז מיין מויל איז ריין פון אלע אום ריינקייט און זאלסט פאר נעמען מיינע גיבעט וואס איך קום פון דיר צוא בעטין:

עוררה רחמיך המרבים עלי אמתך:

דר וועק ליבר הארציגער גאט דיינע פיל דר בארימקייט אויף מיר דיין דינסט (פב"פ) און זאלסט אפ טאן דיין גרים צארין פון מיר:

אורח מישור

הלכות סוכה

עס איז דער דין דם מען זאל יעדערע מצוה בכבוד האלטן, ניט חלילה

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר מענין יום טוב

ביא דעם יום טוב סוכות האט דיא תורה געבאטען "ושמחת בחגיך" דס איז טייטש דו זאלסט דיך פרייען אין דיין יום טוב. יעדער מענטש איז מחויב יום טוב זיך צו פרייען, ניט נור עסן און טרינקען און שיינע קליידער. און מע, כח פרייליך

אַל יַעַזְבוּנִי חֲסָדֶיךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי:

דיינע גינאדין זאלין מיך ניט פר לאזין אלע צייט פון מיין לעבין
אונ דיין רעכטע האנט וואס זיא טוט פיל דר בארימקייט
זאל מיך אונטער לעגען אלע צייטין:

בְּאֶבְרָתְךָ תָּסֵךְ עָלַי וְתַחַת כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה:

מיט דיינע פליגיל זאלסטו בדעקין אויף מיר צו היטין מיך פון אלעם
בייזין אונ אונטער דיינע פליגל וועל איך מיך באשיצין אין
דעם זכות וואס מיר טוען באדעקין דיא סוכה מיט דעם סכך:

וּבִזְכוּת מִצְוַת סוּכָּה תַּצִּילֵנוּ מִגָּלוּת:

אונ אין דעם זכות ווס דיינע ליבע קינדר ישראל טוען פר וואגלט
ווערין פון זייערע הייזער צו זיצין אין סוכה זאלסטו אונז
באשירמען מיר זאלין ניט פר טריבין ווערין פון אונזער ארט אונ
מיר זאלין ניט דארפין נע ונד זיין:

וְתָגֵן עָלֵינוּ לְבַל יִשְׁלְטוּ בָנוּ שׂוֹנְאֵינוּ:

אונ זאלסט אויף אונז ליבר גאט בשיצין אז אונזרי שונאים זאלין אין
אונז ניט גיוועלטיגין מיר זאלן גיהיט זיין פון אלע אונזרי פיר
זייטין אין דם זכות פון די פיר ווענט ווס מיר מאכין אין דר סוכה:

וּתְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ:

אונ זאלסט איין זאמלין דר בארמיגר גאט דיין פאלק ווס זיינן נעביך
פר שפרייט אין אלע פיר עקין פון דער וועלט:

וְתַצִּילֵנוּ מִשְּׁבִיָּה וּמִמַּאֲסָר עַל יְדֵי עֲלִילָה:

אונ זאלסט אונז בשירמן מיר זאלין חלילה ניט גיפאנגען ווערין
אונ מיר זאלין אויף זיך קיין בלבול ניט האבין ווס דורך דעם
זאלין מיר זיצין אין תפיסה אין דעם זכות ווס מיר טוען מקיים זיין
דיין הייליגע מצוה צו זיצין אין סוכה:

דברי כברשים ומשלי חן

פריילין מאכן א ארעם מאן ווי דר זוהר זאגט דר מענטש ווס פרייט זיך יום טוב אליין. אונ גיט ניט פון זיין פר מעגין דעם ארעם מאן אז ער זאל אויך האבין אויף יום טוב איז זיין עונש זייער גרויס. ווארום דער מענטש כוז טוען מיט יעדין מענטש חסד (טעם) אזוי ווי שלמה המלך זאגט אין קהלת „שלח לחמך על פני המים" שיק דיין ברויט

אורח מישר

פארשעמען. איבר דעם דארף יעדע אשה געווארינט זיין ניט אריין צו

אויף

ואל ישלוט בנו עין הרע לעולם:

אונ אין דעם זכות וואס מיר טוען זיך פר בארגין אונטער די פיר ווענט אונ דעם סכך פון דר סוכה זאלסטו אונז ליבר גאט היטין עס זאל אין אונז ניט געוועלטיגין קיין בייז אויג צו אייביג:

בנה בית מקדשך והשב שכינתך לירושלים:

רבונו של עולם עס זאל פר דיר אויפגיין דר זכות וואס דיינע ליבע קינדר טוען בויען די סוכות אזוי זאלסט זיי גיך בויען דם בית המקדש אונ זאלסט אום קערין דיין שכינה קיין ירושלים.

ותעלה לפניך לרצון ברכתי על הנרות:

אונ עס זאל אויף גיין פאר דיר צוא גוטין ווילין דיא ברכה וואס איך האב גימאכט אויף די ליכט בשעת אן צינדין לכבוד דם היילגין יום טוב אין דער סוכה:

ותשמור את כל בתי ישראל משרפה ותבערה:

אונ זאלסט היטין אלע הייזער עס זאל חלילה ניט קומין אויף זיי קיין שרפה אונ קיין ברענונג אין דם זכות וואס מיר אלע ווייבר טוען דער לייכטין מיט דעם פייער פון די ליכט אין דיא סוכות:

ולא ירבו הגשמים בכל שבעת ימי החג:

אונ זאלסט יודין מזכה זיין ליבר גאט מקיים צו זיין די היילגע מצוה פון סוכה עס זאל ניט גיין קיין רעגין אלע זיבין טעג פון סוכות:

ואל יכבו הרוחות את הנרות אשר הדלקנו:

אונ עס זאל ניט פר לעשין קיין שום ווינט צו די ליכט וואס מיר האבן אן גיצונדין אין דער סוכה לכבוד דעם היילגין יום טוב:

ותאיר את מזלנו לפרנסה ולכלכלה:

אונ זאלסט דר לייכטין ליבר גאט אונזר מזל צו אגוטע פרנסה אונ צו שפייז אונזר פרנסה זאל ניט גימינערט ווערין פון אונז מיר

אורח מישור

ברענגן אין די סוכה צובראכענע כלים אדער ערדירנע כלים אדער אזעלכע

דברי כבושים ומשלי חן

אויף דעם וואסר, טוא חסד מיט יעדען מענטש אפילו דו דארפסט פון אים נאר ניטש זאלסט דו ניטש זאגען נאך וואס דארף איך אים אזעלק געבען פון מיין גוטס „כי ברוב הימים תמצאנו" מיט דר צייט ווערסטו עס בעקומען, עס וועט דיר שוין

קומען

זאלין ניט דארפין אן קומען צו דעם געשאנק פון איין בשר ודם:

ותאיר את עיני בעלי ובני בתורתך הקדושה:

און אזו ווי איך האב גיטאן דר לייכטין די סוכה מיט די ליכט וואס איך האב גיבענטשט אזו זאלסטו ליבר גאט דר לייכטין דיא אויגין פון מיין מאן און מיינע קינדער אין דיין היילגע תורה:

ותסיר את כעסך מעל ישראל עמך:

און זאלסט אפ טאן ליבער גאט דיין גרים צארין עס זאל ניט ברענגען אויף דיין ליב פאלק ישראל און זאלסט מיט אונז נוטם טאן אלע צייט:

עשה למען באי באש על קדושת שמך:

רבונו של עולם אין דעם זכות וואס מיר מוזען אן צינדין מיט פייער די ליכט לכבוד דעם היילגין סוכות זאלסטו אונז גדיינקן דעם זכות פון די צדיקים וואס זיינען פר צייטין פר ברענט גיווארין אין פייער וועגין צו היילגין דיין נאמען:

עשה למען אברהם יצחק ויעקב:

טוא מיט אונז גוטם ליבר גאט אין דעם זכות וואס מיר בענטשין די ליכט און מאכין דר לייכטין די היילגע סוכה מיט פייער אז עס זאל דער וועקט ווערין דער זכות פון אברהם אבינו וואס ער איז גיווארפין גיווארין אין דעם פלאם פייער פון דעם קאלך אויבין און דר זכות פון יצחק וואס ער איז גיבונדין גיווארין צו דר עקידה אויף האלץ מיט פייער און דער זכות פון יעקב אבינו וואס האט זיך גיראנגלט מיט איין מלאך פון פייער. זייער זכות זאלסטו אונז היינט גדיינקן אמן כן יהי רצון:

דברי כבושים ומשלי חן

קומען פון דעם אגרו קע גיטין נאך מיט פר ד נפש. אזוי ווי מיר געפינען אמעשה אין מדרש רבי אליעזר בן שבוע איז אמאל גיגאנגען שפאצירן פאר דעם ים האט ער גיזעהן אשיף מיטנגם זיך אין גיאסר און אלע מענטשן זענען אראפ צום גרונד. נאר איינער פון די מענטשען איז גיזעסן אויף איין ברעט און איז גיטראגן גיווארן פון ים האבען אים גיזעצט אויף דעם ברעג און די איבערגע זענען אויפגעגאנגען אהין און אהער ביז דעם ער איז געקומען אויף די יבשה און האט זיך באהאלטן אונטער די ביימער יודען זענען פר ביי גאנגען איז ער ארויס פון זיין באהעלטעניש און האט זיי גיבעטן זיי זאלען אויף אים רחמנות האבן

אורח מישור

כלים וואס זיי זענען ניט נייטיג צו דיא סוכה און עס איז אפארשעמונג עס זאל די זאך שטיין אין דיא סוכה:

איר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

תחנה נאך אתרוג בענטשין

די תחנה זאגט מען אום סוכות איידער מען דאווינט ווען מען האלט שוין נאך אתרוג בענטשען:

יהי רצון מלפניך ה' האלהים והאדונים האדונים עס זאל זיין דער ווילין פון צו פר דיר גאט אונ דר האר איבר אלע הארין אז עס זאל אן גנומין ווערין די מצוה ווס איך האב היינט גטאן מיט דעם אתרוג בענטשין גלייך אז איך האב מכוון גוועזן אלע כוונות ווס מען גהער צו מכוון זיין אונ די מצוה זאל טאן לייכטין אין אלע הוכע הימלען:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילען פאר דיר גאט מיין גאט דר גאט פון מיינע עלטערן אז אין דעם זכות ווס איך האב גנומן אין מיין האנט דעם אתרוג וואס ער ווערט אן גירופן פרי עץ הדר דס איז איין שיינע פרוכט פון איין בוים זאלסטו מיר גידיינקן דעם זכות פון אונזר פאטער אברהם אונ אונזער מוטר שרה ווס דו האסט זיי באשיינט מיט אלטקייט אזו ווי אין פסוק איז גישריבען ואברהם ושרה זקנים באים בימים:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט דר גאט פון מיינע עלטערין דוא זאלסט מיר פאר געבין אויף אלע מיינע בייזע גידאנקין פון מיין הארץ אין דעם זכות ווס איך האב גנומין אין מיין האנט דעם אתרוג ווס ער איז גיגליכין צוא דעם הארץ פון דעם מענטשין:

אורח מישור

דינים פון אתרוג בענטשין

ווען מען בענשט אתרוג דארף מען האלטן דעם לולב אין די רעכטע האנט. אונ דיא שדרה פון לולב זאל זיין צו דעם פנים דס הייסט די הדסים זאלן אוים קומן רעכטס אונ די ערבות לינקס. אונ דעם אתרוג האלט מען

דברי כבושים ומשלי חן

אים געבען קליידר אן צו טוען נאר אדער ווייל די רעמער האבען די יודען אין דיזער צייט זייער שלעכטס געטאן אונ דער מענטש איז גיווען פון

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עֶס זָאל דֶר ווילֶן פַאר דִיר מַיין גָאט אונ גָאט פון מַיינֶע עֶלְטֶערְן אַז אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ גְנוּמֶן אִין מַיין הַאנְט דֶעם גְבוּנְדֶענֶעם לוּלָב זָאל דֶר וֶועקְט וֶוערֶן אויף מִיר דֶר זְכוּת פון אוּנְזֶר פָאטֶר יִצְחָק וָואס עֶר אִיז גֶוועזֶן אויף דֶר עֲקֵידָה אוּנ דֶר זְכוּת פוּן אוּנְזֶר מוּטֶר רִבְקָה וָוס זִיא אִיז גִיגְלִיכֶן צוּ דֶעם לוּלָב אַזוֹ ווִיא אִין אַלוּלָב אִיז פַאר הַאנְדִין פֵּירוֹת אוּנ דֶערְנֶער אַזוֹ אִיז פוּן רִבְקָה אַרוֹס גִיקוּמֶן יַעֲקֹב אוּנ עֵשָׂו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עֶס זָאל זַיין דֶר ווילִין פַר דִיר מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין אַז דוּא זָאלְסְט מִיר פַאר גֶעבִּין אַלֶע מַיינֶע זִינְד וָואס אִיךְ הָאבּ גְטָאן מִיט מַיין רוּקְין אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ גְנוּמִין אִין מַיין הַאנְט דֶעם לוּלָב וָואס עֶר אִיז גִיגְלִיכִין צוּא דֶעם רוּקְין פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן אַז אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ גִינוּמֶן אִין מַיין הַאנְט דִי דְרַייא צְווַייגִין פוּן אַ הֲדַס זָאל דֶר וֶועקְט וֶוערֶן אויף מִיר דֶר זְכוּת פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ וָוס עֶר אִיז דֶר דְרִיטֶער פוּן דִי הֵיילִיגֶע אָבוֹת וָוס עֶר אִיז גִיגְלִיכֶן צוּ אֵיין הֲדַס אַזוֹ ווִי אֵיין הֲדַס אִיז פוּל מִיט בְּלֶעטְלַאךְ אַזוֹ אִיז יַעֲקֹב גִיוֶועזֶן פוּל מִיט קִינְדֶר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עֶס זָאל זַיין דֶר ווילִין פַר דִיר גָאט מַיין גָאט דֶר גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין אַז דוּ זָאלְסְט מִיר פַאר גֶעבִּין מַיינֶע אַלֶע זִינְד וָוס אִיךְ הָאבּ גְטָאן מִיט מַיינֶע אוֹגִין אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ הַיינְט גִינוּמִין אִין מַיין הַאנְט דֶעם הֲדַס וָוס עֶר אִיז גְגְלִיכִין צוּ דִי אוֹגִין פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן אַז אִין דֶעם זְכוּת וָואס אִיךְ הָאבּ הַיינְט גִינוּמֶן אִין מַיין הַאנְט דִי עֲרָבָה וָוס זִיא וֶוערְט פַארְווַיאלֶט פְרִיעֶר אֵיידֶר דִי אַנְדֶרֶע מִינִים זָאל פַר דִיר דֶר וֶועקְט וֶוערֶן דֶר זְכוּת פוּן יוֹסֵף הַצַדִיק וָואס עֶר אִיז גִיגְלִיכֶען צוּ דֶער עֲרָבָה דֶען עֶר אִיז אוֹךְ פְרִיעֶר גִישְׁטָארְבֶּן אֵיידֶר זַיינֶע בְּרִידֶר אוּנ דֶר זְכוּת פוּן אוּנְזֶר מוּטֶר רָחֵל וָואס זִיא אִיז אוֹךְ גִיגְלִיכֶען צוּ דֶער עֲרָבָה דֶען זִיא אִיז גִישְׁטָארְבֶּן פְרִיעֶר אֵיידֶר אִיר שְׁוֶועסְטֶער לֵאָה:

דברי כבושים ומשלי חן

ד'ים הָאבֶּען דִי יוּדֶען אִים נָאךְ גוּט אָן גֶעשָׁאצְטֶען זֵי הָאבֶּען גִיזָאגְט (כֵּן יֹאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ יְיָ) אוּנ

אורח מישור

אִין דִי לִינְקֶע הַאנְט. נָאר אֵיידֶר מֶען מַאכְט דִי בְּרָכָה עַל נְטִילַת לוּלָב זָאל מֶען הַאלְטֶען דֶעם אֶתְרוֹג מִיט דֶעם פִּיטֶם אַרָאפּ. דֶער פִּיטֶם וֶוערְט אָן גֶערוּפֶן דִי זַייט וָוס עֶס וַוייזְט צוּם [illegible] גֶע[illegible] בְּלוּם וֶועלְכֶעס הָאט

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט מיין גאט אונ דער גאט פון מיינע עלטערין אז דוא זאלסט מיר פאר געבין אויף אללע מיינע עבירות וואס איך האב גטאן מיט דיא רייד פון מיין מויל אין דעם זכות וואס איך האב היינט גנומין די ערבה וואס אירע בלעטלאך זענין גקארבט אונ זענין גלייך צוא דעם מויל פון דעם מענטשין :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דער בארמדיגער גאט וואס דו ביסט איין דער בארמיגער אונ איין לייט זעליגער צו אלע מענטשן גידיינק צו דיין ליב פאלק ישראל וואס זיי האלטן דיין גיבאט אונ לויבן דיך מיט די פיר מינים אתרוג אונ לולב אונ הדס אונ ערבה אז דו זאלסט זיין אין אונזער הילף צו היטין אונז פון אלע פיר זייטן בזכות וואס מיר האבן קיין הנאה ניט פון דעם אתרוג אלע זיבן טעג פון יום טוב אזוי ווי דו האסט צו אונז גיבאטן. זאלסט אפ מעקין די זינד פון אדם אונ חוה וואס זיי האבן גיגעסן פון עץ הדעת איידער דו האסט זיי מתיר גוועזן צו עסין אונ זייא האבן גיבראכט דעם טוט אויף דער וועלט. בענטש אונז ליבער גאט צום נייעם יאר מיט אגוט קוויטיל מיר זאלן גיחתמת ווערין צו לאנגע יארין אונ אגוט לעבין אונ משיח זאל קומן במהרה בימינו אמן :

תחנה שלש עשרה מדות לשלש רגלים

די תחנה זאל מען זאגין אום פסח ושבועות וסוכות ווען מען געמט אום די ספרי תורות זאל מען פריער זאגין די שלש עשרה מדות דריי מאל נאך אנאנדער אונ דער נאך זאל מען זאגין דעם רבש"ע :

ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הער פון דער גאנצער וועלט, עס זאל זיין דער ווילין צו פאר דיר דו זאלסט דער פילין דם בגער פון מיין הארצין צו גוטין אונ בענטשונג אונ דו זאלסט מאכין אום ציהן נאר מיין ווילין אונ מיין בגער צו גוטין אונ זאלסט מזכה זיין מיך (פכ"פ) אונ

אורח מישור

ווייזט אוים ווי אשושנחא אונ נאך די ברכה זאל מען איבער דרייען דעם אתרוג מיט דעם פיטם ארויף אונ געבן אשאקעל ; דעם ערשטן טאג פון בענטשן אתרוג מאכט מען שהחיינו אויך, דיא רעשט טעג בלויז די ברכה על נטילת לולב :

דברי כבושים ומשלי חן

זענן אוועק גיגאנגען, רבי אליעזר בן שמוע האט דם אלץ גיזעהן פון ווייטען דם אים די זאך זייער פארדראסן דען דיא תורה זאגט מען זאל קיין

וואהר

מַיין הוֹז גְיזִינְד צוּ טָאן דַיין ווִילִין מִיט גַאנְצִין הַארְצִין אוּנ זָאלְסְט אוּנְז מאכִין אַנְטְרִינִין פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע אוּנ דוּ זָאלְסְט גֶעבִּין אוּנְזֶר חֵלֶק אִין דַיין לִיבֶּע הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים כְּדֵי דֶר מִיט זָאלְסְטוּ מַאכִין רוּעֶן דַיין שְׁכִינָה אוֹף אוּנְז אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן רוּעֶן אוֹף אוּנְז דֶעם שֵׂכֶל פוּן דַיין הֵיילִיגֶר שְׁכִינָה אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז מְזַכֶּה זַיין דָם מִיר זָאלִין גִבֶּענְטְשְׁט ווֶערִין מִיט חָכְמָה וּבִינָה מִיט קְלוּגְהֵייט אוּנ פַאר שְׁטֶענְדִיקֵייט אַז עֶס זָאל אָן אוּנְז מְקוּיָם ווֶערִין דֶר פָּסוּק דָם גְישְׁרִיבִּין שְׁטֵייט אוּנ עֶס ווֶעט רוּעֶן אוֹף דִיר דִי נְבוּאָה פוּן גָאט אוּנ דִי נְבוּאָה פוּן פַאר שְׁטֶענְדִיקֵייט אוּנ פוּן שְׁטַארְקֵייט אִין דֶר תּוֹרָה אוּנ דִי גְבוּרָה פוּן ווִיסִין שַׁאפְט דִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוּנ פוּן גָאטְס פָארְכְט אוּנ דְרוּם זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַר דִיר גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶרִין דָם דוּ זָאלְסְט מִיךְ מְזַכֶּה זַיין צוּ טָאן מַעֲשִׂים טוֹבִים אִין דַיינֶע אוֹגִין אוּנ צוּ גֵיין אִין רֶעכְטִי פַארְטִיגִין ווֶעג צוּ פַר דִיר אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבִּין דָם מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא צוּ אַיין לַאנְג לֶעבִּין אוּנ צוּ אַיין גוּט לֶעבִּין אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיךְ הִיטִין פַאר אַלֶע מַעֲשִׂים רָעִים אוּנ פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע אוּנ פוּן הוֹךְ הַאפְטִיקֵייט אוּנ פוּן אַלֶע בֵּייזֶע ווֶעגִין. אוּנ ווֶער עֶס פַר זִיכֶערְט זִיךְ אִין דִיר גָאט דֶער אִיז פַאר זִיכֶערְט אוּנ זָאלְסְט מִיךְ אַרוּם רִינְגְלֶען מִיט חֶסֶד אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תחנה פון אוים נעמען

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ גִילוֹבְּט אִיז דֶר נָאמֶן פוּן דֶעם הֶער פוּן דֶער גַאנְצֶר ווֶעלְט דַיין ווִילֶן זָאל זַיין מִיט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ אֵייבִּיג אוּנ דוּ זָאלְסְט אַנְטְפַאנְגִין אוּנְזֶר תְּפִלָּה מִיט אֵייטִיל דֶר בַּארִימְקֵייט.

דברי כבושים ומשלי חן

נְקָמָה נֶעמֶען בִּפְרַט נָאךְ אַז יֶענֶער אִיז אִין אַיין אוּמְגְלִיק • דֶער אוּנְגְלִיקְלִיכֶער רֶעמֶער אִיז צוּ גֶעגַאנְגֶען צוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוּנ זָאגְט צוּ אִים אִיךְ ווֵיס דָם דוּ בִּיסְט ווֶערֶד אַ צָרֶעמְלִיכֶר אָן גֶעזֶעהֶער

אורח מישור

הלכות יום טוב

אַפָּאהֶר ווֶערְטֶער צוּ דִיא יוּדִישֶׁע פְרוֹיעֶן ווֶעגֶען שִׂמְחַת יוֹם טוֹב • אִין אוּנְזֶר הֵיילִיגֶע תּוֹרָה שְׁטֵייט גֶעשְׁרִיבֶּן ,,וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבֵיתֶךָ" דָם אִיז טַייטְשׁ דוּ זָאלְסְט דִיךְ פְרֵייעֶן

אִין

עס זאל זיין אוויילן פר דיר גאט דו זאלכט דר ליינגרין אונזר לעבן צו אייטיל גוטס אונ איך זאל גיציילט ווערן אונטר די צדיקים אונ אונטר די צדקניות פון ישראל אונ דו זאלסט דיך דער בארימן איבער מיר אונ זאלסט היטין מיך אונ אלע דיין פאלק ישראל דו ביסט גאט דר ווס שפייזט אלע בשעפניש דו ביסט גאט דער דא גוועלטיגט איבר אלע קיניגרייך אונ דס קיניגרייך איז דיין אונ איך בין דיין קנעכט. פר דיר טוא איך מיך נייגין אונ בוקן איך פר לאז מיך אוף קיינם ניט נאר אוף דיר ווארום דו ביסט איין אייבערשטר אין הימיל אונ איין ווארהאפטיגר גאט דר ווס טוט פיל גוטס צו אלע זיינע בשעפניש. אונ צו דיין היילגין נאמן זאג איך לובונג דס עס זאל זיין דר ווילין צו פר דיר דס דו זאלסט דער פילין אלע אונזר בגער אונ אלע אונזר אן הייבונג צו גוטין אונ צו בענטשונג צו לאנג לעבין אונ שלום אונ גיזונד אמן:

תחנה להושענא רבה פאר הלל

דיא תחנה זאגט מען אום הושענא רבה פאר הלל:

אנא יי האל הגדול הגבור והנורא. איך בעט דיך גאט דער גרוסר אונ שטארקער אונ פארכטיגער נון איך קום פאר דיר מיט גרוס פחד אונ ציטערניש אונ איך טוא צו דיר תפלה מיט גרוים כוונה היינט אין דעם טאג דער דא איז דער הינטערשטער טאג פון דעם גמר פון דער חתימה. היינט אין דעם טאג טוען ניחתמת ווערען דיא קוויטלאך פון יעדער מענטש ווס עס וועט זיך מיט אים פאסירן אגאנץ יאר. ער זאל לעבן אדר שטארבן. ער זאל זיינע יארן אוס לעבן אדר ער זאל ח"ו ניי ניט אוים לעבן. ער זאל שטארבן אין וואסר אדר אין פייער. דורך איין שווערד אדר דורך איין חיה. פר הונגר אדער פאר דארשט. אין שטורים אדר אין מארד. ער זאל דר ווארגן ווערן אדר ער זאל פרשטיינט ווערן. ער זאל רוען אדער ער זאל זיין נע ונד. ער זאל זיין געשטילט אדר ער זאל ווערן פר צוקט. דס מיינט מען פרעמדע זאלן אוועק נעמן זיין געלט

אורח מישור

אין יום טוב דו מיט דיין פרוי אזו ווי מיר געפונן דס דיא גמרא רופט אן די אשה בלשון „בית". דר פון זעהען מיר דס יעדע אשה אזו גוט ווי דר מאן איז ויא אוך מחויב צו פרייען זיך אין יום טוב אויך צו ערפרייען איהרע קינדר

דברי כבושים ומשלי חן

מאן ערבארעט דיך אייף מיר אונ גיב מיר עפעס אן צו טוען רבי אליעזר האט אוים גנומאן דעם אונטערשטען ראק אונ הט אים גיגעבן אן צו טאן ער הט אים אויך געבראכט צו זיך אין הויז אונ

בגזילה. ער זאל האבן שלום אונ געזונד אונ שטארק זיין אדער ער זאל געשטראפט ווערן מיט יסורים. ער זאל פר ארעמט ווערן אדר ער זאל רייך ווערן. ער זאל אראפ פון זיין גדולה אדר ער זאל דר הויבין ווערן. והיום הזה אונ היינטיגן טאג הושענא רבה טוט גיגעבין ווערן דם קוויטעל מיט דעם גזר דין צום מענטשן עס סייא אויף גוטס אונ עס סייא אויף שלעכטס דרום בין איך געקומן רבונו של עולם צו בעטן פר דיר דו זאלסט מיר געבן דאס גוטע קוויטעל מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר לעבן אונ געזונד פרנסה בכבוד אויך גאר דיין פאלק ישראל זאלסטו געבן קוויטליך פון אגוט לעבן אונ פרנסה מיט שפע אונ הצלחה אונ אלעם גוטען:

אל מלא רחמים גאט וואס דו ביסט פול מיט דר בארימקייט ווען מיר האבן געמאן אזו ווי אונזר נארעשקייט טוא דו אזו ווי דיין שטייגר איז אונ פר גיב אונז דען דו ביסט איין פיל פר געבר. ווען מיר האבן דיר בצאלט שלעכטס פר גוטס. צאל אונז דר בארמיגר פאטר גוטס פר שלעכטס. דען וואס וועט דיר ארויס קומען מיט אונזר בלוט ווען דו וועסט אונז פאר דארבן אונ וועסט אונז מאכען נידעריין אין גרוב פון גיהנם דורך אונזערע זינד. ניט דס איז דיין שבח אונ ניט דס איז דיין לויב. דיין לויב איז צו פירען זיך מיט דיינע קינדר מיט גענאד אינ דר בארימקייט. אנא רחום איך בעט דיך דר בארמיגער פאטער קוק אויף די גירעכטיקייט פון דיינע קנעכט וואס זיי האבן יענע צייטן גיגעבען זייער לייב צו געטייט ווערן איבר דיר אונ האבין קיין חס ניט געהאט אויף זייער לייב אונ אויף זייערע קינדר אונ האבין פר מיאוסת אין דעם לעבן פון דער וועלט אונ האבען מבטל גיוועזן זייער ווילען פר דיין ווילען אונ האבען געהיילגט דיין גרויסען נאמען אונ זענן געלאפן צום שעכטען אונ האבען געשטרעקט זייער האלז אונ עס זענן צו נויף געקומן דם בלוט פון פאטערס מיט קינדר מוטערס מיט יונגע קינדר שוועסטר אונ ברידר חתנים מיט כלות מאנען מיט ווייבר אונ זענן געהרגת געווארן אויף קידוש השם. ארץ ערד דעק ניט צו זייער בלוט ביז גאט וועט ליגען פון דעם הימל. רבונו של עולם די אלע זאכן גידענק אונ באדיינק זיך אונ שטיל דיין צארן פון דיין פאלק ישראל אונ באנייא אויף אונז אגוט יאר אייאר פון אוים לייזונג אין דעם זכות פון אונזערע היילגע אבות אברהם יצחק ויעקב אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

הט אים גיגעבין צו עסען אונ טרינקען ער הט אים געהאלטען ביי זיך אין הויז עטליכע טעג ביז דאס ער איז צו זיך געקומען רבי אליעזר הט אים נום באקלייד אונ געלט מיט שפייזע אויף דעם וועג

אורח מישור

מיט דעם גאנצן בני בית מיט רייגע שיינע קליידער מיט גוטע פרישע מאכלים מיט זיסע גוטע רייד. אונ צו מאכן זיי אויפמערקזאם צו ערקלערן זייא דעם ענין פון דיא שמחה וואס בעטייט דר יום טוב. איבער הויפט דארף יעדע אשה קלאר זיין די דינים פון יום טוב וועלכע שטייען ווייטער.

אויך

רבונו שֶׁל עוֹלָם גֶידֵיינְק אוּנְז מִיט אֵיין גוּט גֶידֶעכְטְנִשׁ פַאר דִיר:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב אוּנְז דָאס קְווִיטִיל פוּן גוּטִין לֶעבִּין:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב אוּנְז דָאס קְווִיטִיל פוּן גוּטֶע פַּרְנָסָה:
רבונו שֶׁל עוֹלָם דֶער בַּארִים דִיךְ אוֹף אוּנְז אוּנ אוֹף אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע קִינְדֶערְלִיךְ:
רבונו שֶׁל עוֹלָם עֶס זָאלִין בְּרוּמֶען דַיינֶע דֶר בַּארִימְהֶקְייט אוֹיף אוּנְז:
רבונו שֶׁל עוֹלָם אַפְּאר לֶענְדוּנְג זָאלְסְטוּ גִיט טָאן מִיט אוּנְז:
רבונו שֶׁל עוֹלָם טוּא פוּן דַיינֶעט וֶועגֶן אוֹיב נִיט פוּן אוּנְזֶערְט וֶועגֶן:
רבונו שֶׁל עוֹלָם דֶער פִיל דָאס גִיבֶּעט פוּן אוּנְזֶר הַארְץ צוּ גוּטִין:
רבונו שֶׁל עוֹלָם עֶפִין אוּנְז אֵיין טוֹיעֶר צוּ אוּנְזֶר תְּפִלָּה:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיבִּיט אוֹף אוּנְז דַיינֶע בְּרָכוֹת:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיבִּיט אוֹף אוּנְז דַיין הִילְף:
רבונו שֶׁל עוֹלָם מַאךְ אוּנְז גִירֶעכְט אִין דַיין מִשְׁפָּט:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִינֶעהְן אוּנְז דֶעם סוֹף פוּן אוּנְזֶר אוֹיס לֵייזוּנְג:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִינֶעהְן אוּנְז דֶעם טָאג פוּן אוּנְזֶער הִילְף:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִינֶעהְן אוּנְז צוּ דַיין דִינְסְט:
רבונו שֶׁל עוֹלָם זֶעה אִין דֶעם אָרוּמְהֶקְייט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:
רבונו שֶׁל עוֹלָם פַאר נֶעם אוּנְזֶר גִישְׁרֵייא:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב גוּט לֶעבִּין אוּנ לַאנְג לֶעבִּין צוּ דֶעם קֵינִיג וָואס מִיר זִיצִין אִין זַיין לַאנְד:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב אִין זַיין הַארְץ אוּנ אִין דֶעם הַארְץ פוּן אַלֶע זַיינֶע יוֹעֲצִים אוּנ שָׂרִים דֶר בַּארִימְהֶקְייט צוּ גוּטִס טָאן מִיט אוּנְז:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב שָׁלוֹם אִין זַיין מְדִינָה:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב זֶעט אוּנ בְּרָכָה אִין דֶעם לַאנְד אוּנ אוֹף גָאר דֶר וֶועלְט:
רבונו שֶׁל עוֹלָם גִיב בְּרוֹיט וְויא פִיל מֶען דַארְף צוּ דִיא עֲנִיִּים פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל דָס זֵיי זָאלִין נִיט דַארְפִין אָן קוּמֶען אֵיינֶר צוּם אַנְדֶערִין:
רבונו שֶׁל עוֹלָם אוּנְזֶר תְּפִלָּה זָאל זַיין גְלַייךְ אַז דִי קְטוֹרֶת וָואס דֶר כֹּהֵן גָדוֹל הָאט גִידֶעמְפְּט אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ:
רבונו שֶׁל עוֹלָם טוּא וֶועגֶן דַיין נָאמֶן אוּנ הָאב רַחֲמָנוּת אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:
רבונו שֶׁל עוֹלָם טוּא פוּן וֶועגִין דִי וָוס זַיינֶען גִיהַרְגֶעטְ אוּנ פַאר בְּרֶענְט גִיוָוארֶען אוּנ זַיינֶען אוּם גִיקוּמֶען אוֹיף קִידוּשׁ הַשֵּׁם:
רבונו שֶׁל עוֹלָם דֶער בַּארִים דִיךְ אוֹף דַיין פָאלְק:

אורח מישור

אוֹיךְ לוֹיבֶּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִיט אַפְרֵיילִיךְ גֶעמוּט דָאס זֵיי הָאבֶּען דֶערְלֶעבְּט דֶעם לִיסְטִיגֶען יוֹם טוֹב וֶועט אִיהֶר דֶער

דברי כבושים ומשלי חן

מִיט גִינָעבְּען עֶר הָאט אִים אוֹיךְ בְּעָלִיים אוּנ פְרֵיינְדְלִיךְ זִיךְ אָפּ גִיזֶעגְנְט. דֶיזֶער מַאן אִיז גִיוֶועזֶען אֵיינֶער פוּן דִי שָׂרֵי הַמְּלוּכָה דָם אִין רוּם אוּנ עֶר

אִיבֶּערְשְׁטֶער הֶעלְפֶן דָם עֶס וֶועט בַּיי אִיר זַיין אִימֶער שְׂמָחוֹת אָמֵן:

רבונו של עולם דער בארעם דיך אויף מיר און אויף מיין מאן און אויף מיינע קינדער:

רבונו של עולם נעם פון מיר ניט צו מיין פרנסה.

רבונו של עולם גיב הצלחה אין דיא ווערק פון מיינע הענט:

רבונו של עולם העלף מיר דס קיין שונא זאל אין מיר ניט דער פרייט ווערין:

רבונו של עולם העלף מיר איך זאל האבין פרומע קינדער:

רבונו של עולם העלף מיר זיך און מיין מאן זאלין מגדל זיין אונזערע קינדער צו דיין הייליגער תורה:

רבש"ע העלף אונז מיר זאלן חלילה ניט האבין קיין בראך אין אונזער לעבין:

רבונו של עולם העלף אונז דס קיין שלאפקייט זאל ניט גישעהן אין אונז:

רבונו של עולם פאר נעם מיינע ביטערע טרערין:

רבונו של עולם הער צו מיין קול פון גיוויין:

רבש"ע גידיינק אונז דעם זכות פון די הייליגע אבות אברהם יצחק ויעקב:

רבונו של עולם גידיינק אונז דעם זכות פון שרה רבקה רחל לאה:

רבונו של עולם גידיינק אונז דעם זכות פון אלע צדיקים וצדקניות:

רבונו של עולם באוויליג דס גיבעט פון דיא הושענות וואס מיר וועלין זאגען און זאלסט אונז חתמנן צו איין גוט גיבענטשט יאר. אמן:

אנייע תחנה הושענא רבה פר הושענות

רבונו של עולם. דו גאט פון גנאד און ערבארמונג וועלכער דיין האנד איז אום געשטרעקט מקבל צוא זיין אלעמין וועלכע קערין זיך צוא דיר מיט גאנצין הארצין. הער צו גרוסער גאט דעם געבעט פון דיין דינסט וועלכע קומט אצונד פר דיר אין דיין הייליגע הויז מיט אצוריסעני הארץ צוא בעטין בייא דיר מחילה וסליחה אין דעם הייליגין טאג הושענא רבה. מיט איין איינגיבויגיני קאפ וויא אשווערי זינדערין. מיט הייסע טרערין אין דיא אויגין שטייא איך אצונד פאר דיר אוים צוא בעטין ביי דיר גאט דער ערבארמונג אגוטין צעטיל פאר מיר. פאר מיין מאן. פר מיינע

דברי כבושים ומשלי חן

איז צוריק קיין רוס. נאכדעם האט ער געבראכט דס דר קייזר איז געשטארבן און דיזער מאן איז געווארן קייזר איצט האט ער זיך דר מאנט וואס די יודען האבען אים געשאלטן און זיי האבן געלאכט

אורח מישור

(א) אלע מלאכות וועלכע זענען בנוגע צום עסען למשל באקען קאכען פייער מאכן וכדומה מעג מען טוען אום יום טוב, נאר אלע מלאכות וועלכע מען טאר אום שבת ניט טאן טאר מ' יום טוב אויך ניט טוען:

קינדערלאך און פר כל ישראל. רבונו של עולם דו פאטער פון
אלע צובראכענע הערצער. הער צו מיין געבעט. פארגעם מיינע
זיפצין. זאמעל צו זאמין מיינע הייסע טרערין וועלכע איך פאר
גים פר דיר אין דיין הייליגע הויז. מיין געבעט זאל ארויף גיין צוא
דיר צוא דיין כסא הכבוד און זיא זאל דארטען געפינען איין ארט
צווישין אלע תפלות ובקשות פון דיין פאלק ישראל וועלכי עם
קומין פר דיר היינט פאר אין דיזין הייליגין טאג. און דער זכות
פון די הושענות וואס מיר זענין מקים דעם מנהג פון אונזרי הייליגי
נביאים זאל מיר היינט ביי שטיין פר דיין הייליגען שטול. אז דוא
זאלסט דער מאנין דיין דינסט צוא גוטין אופין נייעם יאר. דוא
זאלסט זיך ערבארמין אויף מיר. אויף מיין מאן און אים צו שיקען
אגרינגע חיונה. דו זאלסט היטען מיינע קינדער צו זאמען מיט אלע
קינדער פון דיין פאלק ישראל פון אלעם בייז און פון שווערי
קראנקהייטין. דו זאלסט זיי געבין ארייניגע הארץ אז זיי זאלין גיין
אין דיינע וועגין. לערנען דיין הייליגע תורה און היטען דיינע מצות.
רבונו של עולם דו שטארקער אלמעכטיגער גאט וועלכער דו ביסט
משפיל דיין כבוד צוא קוקען פון דיינע הויכע הימלען אויף יעדין
מענטשין וועלכער איז ערד ביים לעבין און פשיטא שון נאכין
טוט. שטראף אונז ניט מיט דיין כעס חלילה. גים אויף אונז ניט
אום דיין צארין. דען מיר האבען שון גנוג גליטין אויף דער וועלט.
ווייז אונז דיין הימלישען חסד. קלייב צו זאמען דיינע פארוואגילטע
פארשטויסענע שעפסעלאך פון אלע פיר ווינקלען וועלט. קער
אונז אום אין אונזער הייליגע לאנד. בויא אויף דיין הייליגע שטאט
ירושלים. בויא אויף אירע חורבות. בויא אויף צוריק דיין בית

אורח מישור

(ב) מען טאר ניט צו האקען אשטיק האלץ אויף קליינע שטיקער אפילו ווען מען דארף עם צו קאכען וייל מען האט געקאנט צו האקען אום ערב יום טוב נאר באין ברירה מעג מען אפשניידען מיט אמעסער שטיקער האלץ צו קאכען אבער האקען מיט אהאק טאר מען ניט: (ג) מען טאר יום טוב נישט אן שארפען אמעסער אן אשטיין: (ד) מען טאר ניט כשרין אכלים וואס מען האט געקאנט

דברי כבושים ומשלי חן

פון זיין אומגליק. ער האט ארויס געגעבען אבאפעל דאס מען זאל אלע יודען פארטיליגען גרעסער און ווייבער און קינדער אין איין טאג. די יודען האבען דער הערט דיא גזרה האבען זיי געקלאגט און

כשרין

המקדש וואו דיין שכינה האט שטענדיג גרוט. אונ דארטין וועלן מיר אונזערע הערצער דיר ברענגין אפפער. אונ דיך דינען בקדושה ובטהרה. אמן כן יהי רצון:

סדר הקפות פון הושענא רבה

צו דער ערשטער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דער בארימדיגער גאט געדענק אונז דעם זכות פון אברהם דיין געליבטער וואס דו האסט אים געפרובט מיט צעהן פרובונג אונ ער איז באשטאנען, אונ האט אין דיר געגלייבט. זיין זכות אונ דער ברית וואס דו האסט מיט אים כורת ברית געוועזן זאל אונז ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דער גמר חתימה אז דו זאלסט קיניגען איבער אונז דיין ליב היילינ פאלק ישראל:

כי אמרתי עולם חסד יבנה:

צו דער אנדערער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דר בארימדיגר גאט געדענק אונז דעם זכות פון יצחק ווס ער האט אוים געשטרעקט זיין האלז אונ האט זיך געוואלט לאזען מקריב זיין פר איין קרבן עולה פון דיין ליבען היילינען נאמען וועגן. זיין זכות זאלסטו אונז געדענקן ליבר גאט היינט אין הושענא רבה צו דעם גמר חתימה אז דו זאלסט קיניגען איבר אונז דיין ליב היילינ פאלק ישראל:

לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך:

צו דער דריטער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דר בארימדיגר פאטר געדענק אונז דעם זכות פון אונזר פאטר יעקב זיין זכות זאל אונז ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דעם גמר חתימה אז דו זאלסט קיניגען איבער אונז דיין ליב היילינ פאלק ישראל:

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם:

צו דער פערדער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דר בארימדיגר פאטר געדענק אונז דעם זכות פון משה רבינו ד[illegible] באגלייבטר מאן זיין זכות זאל אונז ביי שטיין ווס דו האסט [illegible]

דברי כבושים ומשלי חן

נעטיינס. זיי זענען געקומען צו לויפען צו רבי אליעזר בן שמוע. ווס ער ווער דר גרויסר צדיק. אויך א גרויסער איש מלומד ואגעלערענטער) דם ער זאל פארען קיין רום בעטען דעם קי[illegible]. דאס

אורח מישור

כשרין ערב יום טוב אבער אז די כלי איז טריפה געווארן אום יום טוב מעג מען זיא כשרין: (ה) מען טאר ניט טובלין נייע כלים אום יום טוב: (ו) מען טאר ניט פארלעשען פייער אום יום טוב אויך טאר מען ניט שטעלן אליכט

נעבין

אים גירעט פָּנִים בִּפְנִים. זיין זכות זאל אונז היינט ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דעם גְמַר חֲתִימָה אז דו זאלסט נעך קינינגען איבער אונז דיין ליב פאלק ישראל:

נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

צו דער פינפטער הקפה זאגט מען דאס:

רַחֲמָנָא דר בארימהדיגער גאט געדענק אונז דעם זכות פון אַהֲרֹן הַכֹּהֵן דער הייליגער מאן וואס ער איז געגאנגען אין אכט בִּגְדֵי כְּהוּנָּה צו מְכַפֵּר זיין אויף דיא עבירות פון ישראל. זיין זכות זאל אונז ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דעם גמר חתימה אז דו זאלסט נעך קינינגען איבער אונז דיין ליב הייליג פאלק ישראל:

יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם:

צו דער זעקסטער הקפה זאגט מען דאס:

רַחֲמָנָא דער בארימהדיגער גאט געדענק אונז דעם זכות פון יוֹסֵף הַצַּדִּיק דער גרעסטער מאן אונ זאלסט קינינגען נעך אונ באלד אויף אונז דיין ליב הייליג פאלק ישראל:

צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

צו דער זיבעטער הקפה זאגט מען דאס:

רַחֲמָנָא דר בארימהדיגער גאט געדענק אונז דס זיסע געזאנג פון דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה. מיט טרומייטען אונ פידלען הט ער דר וועקט דעם מארגען שטערען צו לויבען דיך מיט זיינע זְמִירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. זיין זכות זאל אונז ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דר גמר חתימה. במהרה נעך אונ באלד זאל קומען דער מְבַשֵּׂר צֶדֶק אונ מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד מיר זאלען קומען מיט גרוים שִׂמְחָה אונ פרייד קיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אינזער הייליג לאנד אזוי וויא עס שטייט אין פסוק וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. אָמֵן:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל

אורח מישור

נעבין דעם אפענעם פענסטער אדער נעבין דיא אפענע טיר כדי עס זאל פארלאשען ווערין ווארום דס איז אזוי גלייך וויא ער פארלעשט מיט דעם מויל: (ו) מען טאר ניט אנרייבען אשוועבילע, אויך טאר מען ניט שטעלען אברען

דברי כבושים ומשלי חן

ער זאל מבטל זיין די גזרה. זיי האבן אים אייך מיט גינעבען אנרויסען פרעזענט פר דעם קעניג. פיר פייזענט גילדענע דוקאטען. רבי אליעזר הט גאר ניט געוואוסט אז דס איז דר זעלביגער רעטער

לְראֹשׁ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

תחנה פון ליכט צינדין לשמיני עצרת ולשמחת תורה

שמיני עצרת אונ שמחת תורה דארף מען ביי ליכט צינדען מאכען שהחיינו:

שְׁמַע תְּפִלָּתִי יְיָ וְהַאֲזִינָה לְקוֹל תַּחֲנוּנָי:

הער צו ליבר גאט מיין תפלה וואס איך וויל טאן פר דיר אונ פאר נעם דם קול פון מיין גיבעט אונ בקשות וואס איך וויל פאר דיר אצונד זאגין:

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח וְיִתְעוֹרְרוּ עָלַי רַחֲמֶיךָ:

מאך אוף די טוערין פון דעם הימיל אריין צו לאזן מיינע רייד וואס איך וועל פר גיסין אונ עס זאל דער וועקט ווערין אוף מיר דיינע פיל דער בארימקייט:

שְׂפָתַי תִּפְתַּח וְרַעְיוֹנוֹתַי לֹא יִהְיוּ נְבוֹכִים:

מיינע לעפצין זאלסטו עפנין דר בארימדיגר גאט איך זאל זאגין פר דיר מיינע רייד אזוי ווי מען גיהער צו זאגין פר דיר וואס דו ביסט איין מלך מלכי המלכים אונ מיינע גידאנקען זאלין ניט פאר אירט ווערין:

וְאַל יֹאמַר פִּי דָבָר שֶׁלֹּא כִּרְצוֹנֶךָ:

אונ מיין מויל זאל חלילה ניט ארוס ריידין פאר דיר איין זאך וואס עס איז ניט אזו ווי דיין ווילין:

אָנָּא הָרֵם קֶרֶן עַמְּךָ אַתָּה מַלְכֵּנוּ:

איך בעט דיך גאט וואס דו ביסט אונזר קיניג אונ דר קיניג פון גאר דער וועלט הייב אויף די הערשאפט פון דיין ליב פאלק ישראל די קינדר פון אברהם יצחק ויעקב:

דברי כבושים ומשלי הן	אורח מישור
וואס ער האט זיך איבר אים דער בארעכט . ער איז געפארן מיט אביסער הארץ קיין רום זיך מפקיר זיין פאר יודען . אונ ער איז געקומען אין דער	אברען גלאז אנטקעגין די זונן עס זאל זיך אנהאפען: (ח) אז אהין האט געלייגט

רעזעדענס שטאט רום . ער איז גלייך געגאנגען צום קייזערליכען הויף . אונ געהייסען מעלדען דם אידישי פארלאנגט אודיענץ צו האבן ביי דעם קיניג . דער קייזר האט געגעבן ערלויבעניס אים

את לבבם תשמח ואת מזלם תרים:

זייערע הערצער זאלסטו דר פרייען ליבער גאט אין דעם זכות וואס זיי טוען זיך היינטיגין יום טוב פרייען מיט דיין היילינגע תורה אונ זייער מזל זאלסטו אוף הייבין צו גרוס גדולה:

ואל יבא עצב ויגון בבתינו לעולם:

אונ עס זאל ניט קומען קיין שום טרויעריקייט אונ קיין שום קלאג אונ קיין שום זארג אין אונזערע הייזער ביז אייביג מיר זאלין אום לעבין אונזערע יארין אין נחת אונ אין פרייד:

ונהיה חשובים בעיניך ואל תפרד מאתנו:

אונ מיר זאלין זיין חשוב אונ גיערליכט אין דיינע אויגן אונ זאלסט זיך קיין מאל ניט אפ שיידין פון אונז אין דעם זכות וואס מיר היטין דעם היילינגין יום טוב שמיני עצרת וואס ער ווערט גירופין מיט דעם דאזיגין נאמען וואס ער בטייט אז עס איז דיר זיך שווער אפ צו שיידין פון אונז דיין גיליבטע פאלק ישראל:

ראה עם אהובך ששים ושמחים בתורתך:

קוק אונ זעה ליבער גאט ווי דיין גליבטע טייערע פאלק טוען זיך היינטיגין טאג פרייען מיט דיין תורה אין אלע בתי מדרשים אונ אין אלע שולין:

קבל ברצון ברכתי על נרותי שהדלקתי:

נעם אן ליבר גאט מיטין גוטין ווילין מיין ברכה וואס איך האב גימאכט אויף די ליכט וואס איך האב אן גיצונדין לכבוד דעם היילגין יום טוב:

וחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

אונ בניי אוף אונז דאס נייעם יאר צו פיל גוטס אונ צו בענטשונג מיר זאלין גיבענטשט ווערין צו אגוט לעבין אונ גוטע פרנסה

אורח מישור

אין איי אום יום טוב טאר מען עס ניט עסן, אונ אפילו ניט אן רירען אבער אז זיא הט דם איי געלייגט דעם ערשטן טאג יום טוב מעג מען עס עסן דעם צווייטן טאג יום טוב אחוץ ראש

דברי כבושים ומשלי חן

אריין צו לאזען, רבי אליעזר איז אריין געקומען אין דער קעניגליכע זאלל, האט אים דער קייזר גלייך דערקענט. ער הט זיך גיגעבין אהייב אויף

השנה

אוּנ מִיר זָאלִין מְגַדֵּל זַיין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער צוּ דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

וְעֵינֵי בַעֲלִי וּבָנַי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּאִיר:

אוּנ אַזוֹ וִוי אִיךְ הָאבּ דֶר לַייכְט דִי לִיכְט לְכָבוֹד דֶעם יוֹם טוֹב אַזוֹ זָאלְסְטוּ לִיבֶּר גָאט דֶער לַייכְטִין דִי אוֹיגִין פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה:

וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל תַּרְיַ"ג מִצְוֹת הַכְּתוּבוֹת בְּתוֹרָתֶךָ אָמֵן:

אוּנ בִּזְכוּת וָוס מִיר וַוייבֶּער גֵייעֶן הֵיינְטִיגִין יו"ט אִין דִי שׁוּלִין צוּ קוּשִׁין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה זָאלְסְטוּ אוּנְז מְזַכֶּה זַיין מִיר זָאלִין מְקַיֵּם זַיין אַלֶע תרי"ג מִצְוֹת וָוס זַיינִין גִישְׁרִיבֶּן אִין דֶר תּוֹרָה אָמֵן סֶלָה:

איין ליד פון א"ב אויף שמחת תורה

לִיבֶּער גָאט לָאזֶן מִיר גִינִיסֶן דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער מוּטֶער חַנָּה אַז זִיא אִיז גִינַאנְגִין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַרַיין תְּפִלָּה טָאן:

א אָן פַאנְגִין וֶועלִין מִיר צוּ זִינְגֶען מִיט אַהוֹכִין שְׁטִים. לְכָבוֹד אוּנְזֶער תּוֹרָה וָוס זִיא אִיז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין מִיט פַארְכְצוּם. צוּ לוֹבִּין אוּנְזֶער הֵיילִיגִין גָאט. דֶער וָוס הָט אוּנְז דֶער וֶוויילְט אוּנ הָאט אוּנְז דִי תּוֹרָה גִיגֶעבִּין מִיט אִירֶע צֶעהֶן גִיבָּאט:

ב בַּאשֵׁיידִין וֶועל אִיךְ דִי זַאךְ גַאנְץ אוּנ גָאר. וִוי עֶס הָט זִיךְ מִיט אוּנְזֶער תּוֹרָה דֶער גַאנְגֶען וָואר. אוּנ זִיא פַּר בָּארְגֶען וַואר פוּן בְּרִיאוּת עוֹלָם אָן צְוֶוייא טוֹיזִינְט יָאר. דֶער נָאךְ אִיז זִיא אוּנְז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין גַאנְץ אוּנ גָאר:

ג גָאט דֶר אַלְמֶעכְטִיגֶער וַואר זַיינֶע מַלְאָכִים אִין הִימִיל פְרֶעגִין. זָאל אִיךְ דִי תּוֹרָה צוּ דִי לַייט וָואס אוֹף דֶער עֶרְד גֶעבִּין. אַזוֹ

דברי כבושים ומשלי חן

פוּן זַיין שְׁטוּהְל. אוּנ הָאט אִים גְרוֹיס כָּבוֹד בְּעוויזֶען. דֶער קֵיסָר פְרֶעגְט אִים וָואס אִיז דַיין גֶעבֶּעט, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וָואנְט מַיין גֶעבֶּעט אִיז וָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין דִי גְזֵרָה פוּן יוּדְעֶן. דֶר קֵיסָר

אורח מישור

הַשָּׁנָה טָאר מֶען בֵּיידֶע טֶעג נִיט נוּטְצֶן דָאס אֵייז: (ס) יֶעדֶע אִשָּׁה אִיז מְחוּיָב צוּ זַיין פְרֵיילִיךְ אוּם יוֹם טוֹב אוּנ מְשַׂמֵּחַ צוּ זַיין אִירֶע קִינְדֶר אוּנ זִיא זָאל אוֹיךְ גֶעבֶּן עֶסֶן אוּנ טְרִינְקֶן אָרֶעמֶע לַייט לוֹיט אִיר יְכוֹלֶת. אָבֶּער דֶר וָוס [illegible] אוּנ טְרִינְקְט נָאר אַלֵיין אוּנ גִיט נִיט קֵיין אָרֶעמֶע לַייט הֵייסְט דָס נִיט

קיין

בַּאלְד עֶנְטְפֶּערִין דִי מַלְאָכִים אַלֶע צוּ גְלַייךְ. אוֹיךְ גָאט לָאז דָאךְ
זַיין דַיין שֵׁיינְהַייט אִין הִימִיל רַייךְ:

ד דָא שְׁפְּרָאךְ גָאט צוּ דִי מַלְאָכִים אִיר עֶנְגִיל שָׁארִין. דִי הֵיילִיגֶע
תּוֹרָה אַייךְ צוּ גֶעבִּין דָס קָאן נִיט זַיין. אִיךְ וֶועל פוּן דִי וָואס אוֹיף
דֶער עֶרְד אוֹיךְ גִילוֹבְּט זַיין. לָאזִין זַייא וִויסִין אַז קֵיינֶער אִיז קֵיין
גָאט אוֹיף דֶער וֶועלְט נִיט מֵיין. נָאר אִיךְ אַלֵיין:

ה הֵייבִּין אָן דִיא מַלְאָכִים צוּ זָאגִין צוּ גָאט. דוּ הַאר פוּן דֶער
גַאנְצֶער וֶועלְט. וִוי זָאלְסְטוּ גֶעבִּין אַזֶעלְכֶע הֵיילִיקֵייט. צוּ לַייט
וָואס זֵיינִין פוּן עֶרְד גִישְׁטֶעלְט. גִיבּ אוּנְז עֶנְגִיל שָׁאר. מִיר וֶועלִין
זִיךְ בַּמִיהֶן אִין אִיר גַאנְץ אוּנ גָאר:

ו וִוי בַּאלְד דֶר אַלְמֶעכְטִיגֶער גָאט טוּט דָס פוּן זֵייא הֶערִין. אַזוֹ
בַּאלְד עֶנְטְפֶערְט עֶר צוּ דִי מַלְאָכִים שָׁארִין. אִיךְ זָאג אַייךְ דִי
זַאךְ גַאנְץ קְלָאר אוּנ וָואר. אִיר קֶענְט נִיט הָאבִּין דִי תּוֹרָה כַּר
וָואר. וַוייל אִין מִצְרַיִם זַייט אִיר נִיט גִיוֶועזְן גָאר:

ז זוֹא בַּאלְד וִוי דִי מַלְאָכִים דָס ווֹאל פַאר שְׁטֵיין. זָאגִין זֵיי נוּא
קָאנִין מִיר נִיט הָאבִּין דִי תּוֹרָה מֵיין. וַוייל דִי צֶעהֶן גִיבָּאט טוּט
מִיט אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מִמִּצְרַיִם זָאגִין אוּנ מִיר הָאבִּין דְרִינֶען נִיט
גִיאַרְבֵּייט אוּנ נִיט גִיטְרָאגִין:

ח חַי וְקַיָּם דִיךְ צוּ לוֹבִּין פְּרִי אוּנ שְׁפֶּעט. אוּנ דִי מַלְאָכִים זֵיינִין
גִינַאנְגִין פָארְט. אוּנ גָאט טוּט רוֹפִין צוּ מֹשֶׁה צוּ זַיין הֵיילִיג
אָרְט. אוּנ זָאגְט צוּ מֹשֶׁה מִיט זַיין הֵיילִיגֶע גִיבָּאט:

ט טוּ נִיט זָאמִין מַיין גִיטְרַייעֶר קְנֶעכְט. אוּנ גֵיי צוּ מַיין פָאלְק
יִשְׂרָאֵל גִיךְ אוּנ גְשִׁיקְט. אוּנ זָאג זֵיי מִיט דֶעם וָוארְט. אִיךְ גִיבּ
זֵיי דִי תּוֹרָה מִיט אִירֶע צֶעהֶן גִבָּאט:

י יִשְׂרָאֵל מַיין פָאלְק דִי קִינְדֶר פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וָואס זֵיינִין
צוּ מִיר גְלִיבְּט. דִי תּוֹרָה וָואס אִיז גִוֶועזְן בַּהַאלְטִין בְּבֵית גְנָזַי

אורח מישור

קֵיין שִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה נָאר אַשִׂמְחָה פוּן
בּויךְ. (שִׂמְחַת כְּרֵסִי): (י) אִיבֶּר הוֹיפְּט
דַארְף יֶעדֶע נְשָׁמָה אַלֵיין זִיךְ בֶּעמִיהֶען

דברי כבושים ומשלי חן

זָאגְט זַיי הָאבּ; דָאךְ אָבֶר פֶערְדִינְט דָס. דֶען עֶס
שְׁטֵייט אִין אַייעֶר תּוֹרָה (לֹא תְתַעֵב אֲדוֹמִי כִּי אָחִיךָ
הוּא) זָאלְסְט נִיט פַאר אוּנְס ווִידְרִיגֶען דִי אוּמָה פוּן

לִכְבוֹד יוֹם טוֹב לְמָשָׁל בַּאקֶען קָאכֶן קְנֶעטֶען וּבְדוֹמֶה אַזוֹי וִוי מִיר גֶעפוּנֶען

האבין זיי נהיט. דרום משה מיין געטרייער קנעכט טו זיי פרעגין.
איב זיי וועלן דעם יאך פון דער תורה פאר טראגין:

כ כל ישראל אוב וועלין גלייך בלב אחד זיין. דא קומט משה צו
לופין צום גאנץ גמיין. אונ וואר זיי די זאך פרעגין. אזו טועגן
כל ישראל נעשה ונשמע זאגין:

ל ליבר משה וואר האפטיגר מאן. ווס דר לעבדיגר גאט וועט דיר
באפעלין וועלין מיר אלץ טאן. ער איז איין איינציגר גאט איבר
אלע באשעפניש. ער האט אונז גיפירט איבער דעם ים אין
דער מדינקעניש:

מ משה רבינו וואר דר ענטפר יוא גיפעלן רעכט. דא קומט ער צו
גיין מיט וואל גימיט. אונ שפראך ליבר איינציגר גאט. דיין
שליחות האב איך דיר אום גירעכט גאנץ אונ גוט:

נ נערגיץ איז קיין פאלק ניט פר האנדין נאר ישראל אליין. ווס
אזו אונטר טעניג זיינין פון גרוס ביז קליין. וויא זייא האבען
גיטאן נעשה ונשמע זאגין:

ס סומך זיין וועלין זייא זיך אוף מיינע רייד אונ פריער אויף
דיר גאט. דיינע וואונדר ווער קאן דר ציילין איינציגר גאט.
ווס דו טוסט פריא אונ שפעט:

ע ענטפערט גאט צו משה קום אהער מיין הייליגר קנעכט. רוף
מיר צו אהרן אונ די זקנים אונ כל ישראל גאנץ גישלעכט. איידר
זייא גייען צום בארג סיני זאג זייא באצייטין. אז זייא זאלין
שטיין פון ווייטין:

פ פארכטין וואדין זיך די זקנים פר גאט. אבר משה גינעהנט מיט
פארכט. אונ רעט מיט גאט איין היפשע צייט. דר נאך זאגט ער
צו כל ישראל איר זאלט אלע צום דריטין טאג זיין אן גיברייט:

צ ציען טועו דיא ישראל צום בארג סיני דעם אוים דער ווייליטין

דברי כבושים ומשלי חן

אדום. חייל ער איז דיין ברודר. לסוף האבן זיי
סך געשלאגן און געלאכט פון מיין אומגליק.
רבי אליעזר ענטפערט אים דו האסט רעכט. אבר
דאך פארגעס ניט דס די יודען וואס האבען דיך
געשלאגען זענען בטוח פון נעמי נעם נאר אד. דען א ארעמליכער יוד בעניים זיך אנדערש. און

אורח מישור

דם אינזערע הייליגע תנאים. אז עם
פלעגט קומען צערב שבת אדער
ערב יום טוב הט איינער געמענט זיין

בארג. זעהן זייא די גרוסע וואונדר גאר שטארק. אבר היילגין מוזט איר זיך דריי טעג אונ דריי נעכט. דען זונדר דעם וועט איר
די וואונדער צו זעהן ניט האבין קיין מאכט:

ק קליין אונ גרוס אונ אלע נימיין-אונ אלע היילגע נשמות וואַרן
קומען דארטין. מיט גרוס פארכטין. זייא אנטפאנגין פון דעם
אלמעכטיגין גאט זיין גאב אונ פר נעמין זיין זאג:

ר רעכט אן דער אלמעכטיגער גאט. דס אין זעכס טאג אין סיון
וואר. דא נידערט דר אלמעכטיגר גאט אראפ מיט זיין ענגלישע
שאר. דעם הימיל הט ער אויף דעם בארג סיני אום גישפרייט.
דרונטער וואַרין שטיין אלע לייט:

ש שטארקע גיוויסר וואַרין אן פאנגין. שרעקליכע בליצין אונ
דונערן וואַרין אוף דעם בארג סיני אוף גיין. דא וואַרן כל ישראל
זעהן גרוסע וואונדר פון גאט. דר אלמעכטיגר גאט הט זיי גטאן
זאגין דיא צעהן גבאט אונ נאר פון זיי אטייל. האבין זיך כל
ישראל פר דר שרעקעניש אהינטר גרוקט דריי מייל:

ת תיכף וואַרין די מלאכים קומן אונ האבין ווידר גיקערט כל
ישראל אויף זייער ארט. הייבין אן כל ישראל צו זאגין מיט
איין דער שראקין הארץ משה משה דו היילגער באט. רייד דו
מיט אונז גאטס גבאט. טאמער וועלין מיר שטארבין פון וועגין
גרוס קול פון גאטס ווארט:

א תורה ליד פון שמחת תורה

צוויי טויזנט יאר איידר די וועלט איז באשאפין גוואַרין. הט מיך
מיין בשעפער בשאפין אונ מאבין גיבארין. פאר צוויי אונ
צוואנציג דורות. אונ פר די שני מאורות. איך האב אין מיר צעהן
גבאט. ווער עס וועט דאס האלטין וועט ניט קומען צו שאנד

אורח מישור

וי רייך אונ הט געמענט האבן ווי פיל משרתים פלעגט ער אליין שלעפען האלץ פייער מאכן. אונ דאס פלעגט

דברי כבושים ומשלי חן

אזוי ווי דו ביסט דאך א ערליכער קעניג רעגירסט דאך מיט רעכט. דארפסטו נים באשטראפן קיין אומשולדיגע פר שולדיגע. ווס זענן שולדיג אלע יודען, דער קייזר ענטפערט אים. דו ביסט

געגעבם גאר דאך אבם איך גאר דיך. ווייל דו האסט מיר פיל גוטס געטאן. איך רוף אפ דיא

גזרה

אוּנ שְׁפָּאט. אוֹךְ וֶוער דָם וֶועט וִויסִין וָוס אִין מִיר אִיז גִישְׁלָאסִין. זַיין אֵייבִּיג לֶעבִּין וֶועט עֶר דוּרְךְ מִיר גִינִיסִין. אִיךְ לָאז אַייךְ מַיינֶע צֶעהְן גְבָאט פַּר שְׁטֵיין גֶעבִּין. וֶועט אַייךְ דְרִינֶן גִימָאלְט זַיין דָם וִויסוּנְג וָוס מֶען וֶועט לַאנְג לֶעבִּין:

דָאס עֶרְשְׁטֶע אִיז.

אָנֹכִי אִיךְ בִּין גָאט אַלֵיין. אוּנ אוֹיס מִצְרַיִם הָאבּ אִיךְ אַייךְ אוֹיס גִיצוֹגִין דוּרְךְ גִישְׁרַיי אוּנ גִיוויין. דְרוּם גִיהֶערְסְטוּ דֶעם אֵיינֶם גָאט צוּ הַאלְטִין. דֶען פוּן דַיינֶט וֶועגִין יִשְׂרָאֵל הָאבּ אִיךְ דֶעם יַם גִישְׁפָּאלְטִין. אוֹךְ זָאלְסְטוּ דִיר נִיט מַאכִין קֵיין בִּילְד פוּן קֵיינֶערְלֵיי גִישְׁטַאלְט. אוֹךְ נִיט צוּ דִינֶען זֵיי אוּנ נִיט בּוּקִין. דֶען גָאט בָּרוּךְ הוּא וֶועט דַיין פֶּערְטִין גִיבוּרְט טָאן רֶעכְט:

דָאס אַנְדֶערֶע אִיז.

לֹא תִשָּׂא דוּ זָאלְסְט בַּיי גָאטְס נָאמִין נִיט שְׁוֶוערִין פַאלְשׁ צוּ דַיין חָבֵר דוּרְךְ גֶעלְט בַּהַאלְטִין. דְרוּם זָאלְסְטוּ גָאט ב"ה הַאלְטֶן אוּנ צוּ הֶערִין. אוּנ בַּיי זַיין נָאמִין נִיט פַאלְשׁ שְׁוֶוערִין:

דָאס דְרִיטֶע אִיז.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת דֶעם טָאג שַׁבָּת זָאלְכְטוּ גְדֶענְקִין אוּנ הֵיילִיג הַאלְטִין. דֶען אִין זֶעקְס טֶעג הָט גָאט הִימִיל אוּנ עֶרְד אוּנ דֶעם יַם בַּאשַׁאפִין אוּנ אִין דֶעם טָאג הָט גָאט גְרוּעֶט דְרוּם זָאלְסְטוּ דֶעם טָאג רֶעכְט הַאלְטִין:

דָאס פֶערְטֶע אִיז.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ דַיינֶע פָאטֶר אוּנ מוּטֶר זָאלְסְטוּ עֶרְלִיךְ הַאלְטֶן. וָואס זֵיי וֶועלִין דִיךְ הֵייסִין זָאלְסְטוּ דִיךְ צוּא זֵייעֶרִי רֵייד קֶערִין. פוּן דֶעם הִימִיל הָט מֶען דִיר גְטָאן דָם פַאר וֶוערִין:

דָאס פִינְפְטֶע אִיז.

לֹא תִרְצָח דוּ זָאלְסְט דַיין חָבֵר נִיט מָארְדִין אוּנ נִיט שְׁלָאגֶן. אוֹךְ זָאלְסְטוּ קֵיין שִׂנְאָה נִיט טְרָאגִין. דֶען דוּא וֶועסְט פוּן דֶעם

דברי כבושים ומשלי חן

נִירָה. אוּנ דָאס נָאלְד וָואס דוּ הָאסְט מִיר גֶעבְּרַאכְט אַבְּתָנָה שֶׁענְק אִיךְ עָם דִיר פַאר דַיין אֶרְעֶנְטְלִיכְקֵייט, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִיז צוּרִיק בְּכָבוֹד

אורח מישור

זַיין בַּיי אִים דִי גְרֶעסְטֶע מִצְוָה. אִין מדרש שְׁטֵייט דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶר כִּבְיָכוֹל זָאגְט הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים דָם אִיז טַייטְשׁ דוּ בִּיסְט שֵׁיין מַיין גֶעלִיבְּטֶע פָאלְק דַיינֶע אוֹיגֶען זֶענֶען

גליוך

הימיל ווערין גישטראפט און גישלאגין. דרום האט ער דיר פון
הימיל דאס גטאן פר זאגין:

דאס זעקסטע איז.

לא תנאף. דעסט גלייבין קיין שחוק ניט צו טרייבין. דען איבר
דעם מוזין מיר אין צרות בלייבין. דען דאס אלץ טוט נאר
דער שטן פאר פירין:

דאס זיבעטע איז.

לא תגנוב דו זאלסט ניט גנבנן און פאר דיין חבר פאר הולין.
אוך ניט פאלש צו מעסטין אדער צו וועגין. דען גאט וועט
דיך ח״ו שטראפען און באצאלין:

דאס אכטע איז.

לא תענה קיין פאלשע עדות אין דיין נזעלין ניט צו באציינען.
דען בעסער זאלסטו גאר שווייגען. אוך ניט שופך דם צו זיין
מיט דיינעם רידען. אוך ניט בייזע דברים צוא באשיידען:

דאס ניינטע איז.

לא תחמוד בית רעך דיין חברס הויז זאלסטו ניט גילוסטען:

דאס צעהענטע איז.

לא תחמוד אשת רעך דיין חברס ווייב ניט צוא גילוסטען. אוך
איין כנעכט און איין דינסט אלצדינג פון דיין גיזעלען דאס
זאלסטו אלץ ניט וועלען. און דרום האבין אלע גיבאט צעהן
רידן, דאס מען זאל זיך פון בייזין אפ שיידין. אוך האט גאט
גטאן די וועלט דורך מיר אן ריכטען. דען ווער מיך טוט היטען
באקומט גרוס אכטען. דען אין מיר טוען משפטין אלע הערן
און גראפן. ווען צוויי לייט ווילן משפט האבין: דא זאגט הקב״ה
צו מיר. היילגע טאכטער ווילסטו זיין איין הערן, דא מוזטו גיין
פון מיר אוף די ערדן. וועלן דיך האלטן אלע גראפן און הערין.
דא קומן די מלאכים צו שוועבן. אונזר הער גאט וועמן ווילסטו
די תורה געבן. צו איין מענטש פון פלייש און בלוט. ער וועט

אורת מישור

גליך וויא די אויגען פון די טאהבין
וועלכע היטען שטענדיג זייער נעסט
אפילו מען האט פון די נעסט זייערע קינדר ארויס גענאמט אזוי זענען דיא
ישראל!

דברי כבושים ומשלי חן

גרויל נאך זיין שטאם. אלס יודען זענען אים
אקיינען געגאנגען מיט פויקען און מיט טענץ.

נאך גיין נאך זיין גלוסט. דרום ליבער העט גאט גיב די תורה
אונז ענגעל שאדען. מיר וועלען זיא האלטען אונ עהרין. דא
ענטפערט הקב"ה איר הייליגע מלאכים מיין תורה קענט איר
ניט מקבל זיין דען אין דער הייליגער תורה שטייט פאטער אונ
מוטר זאל מען ערליך האלטין אונ עהרין. אונ דס קען איך ניט
אן גיהערין קיין בשר ודם הט איך ניט גטראגין. דס איר זאלט
קענין כבד אביך ואמך זאגין. דרום מוז די הייליגע תורה צוא
לייט ווערין געגעבן. די וואס וועלן דרינן מיהען די וועלן האבן דם
לעבין. דא הט גאט גיזאגט צו דעם שר ישראל. דר זעלביגער
איז מיכאל. פאר וואר די ישראל עם קדוש זיי וועלן מיינע רייד
קענין פר טראגין נאך נעשה ונשמע זאגען פר וואר די הייליגע
תורה מיין ליבע טאכטער דוא מוזט אוף דר ערד געגעבין ווערין
דורך איין איש ישר. תורה די טאכטר דו מיין. דא ווערט קומין
צו גיין אברהם דר פרומר פר איין גוטין פריינד זאלסטו אים אן
נעמין פאר וואר ער איז איין פרומער מאן. אין קאלך אובין האב
איך אים גהייסין גיין נאר מיין גלויבען צוא אכפערין טאן. דא
ענטפערט דיא תורה יוא ער איז אפרומער מאן. דאך וויל איך
בעסר זיצין ווי איין איינציגע טאכטר ביי איר פאטר. דא זאגט
הקב"ה צו דר הייליגר תורה די טאכטר תורה דו מיין. דא ווערט
קומין יצחק דר פרומער מאן צו גיין פר איין גוטן פריינד זאלסטו
אים אן נעמן פר וואר ער איז איין פרומער מאן. מקריב זיין הט
ער זיך פר וואר לאזין טאן. דא ענטפערט די תורה יוא ער איז
איין פרומער מאן. דאך וויל איך זיצן ווי איין איינציגע טאכטר
ביי איר פאטר. דא זאגט הקב"ה צו דר הייליגר תורה די טאכטר
דו מיין. דא ווערט קומין יעקב דר פרומר מאן צו גיין דיך נעמין.
פאר איין גוטין פריינד זאלסט אים אן נעמן. קיין חוץ לארץ האב
איך אים גהייסין גיין הט ער מיין גבאט גטאן. דא ענטפערט די

דברי כבושים ומשלי חן

אונ האבען געזאגט עס איז אין דיר מקוים געווארן דער פסוק (שלח לחמך על פני המים) שיק ביין ברוים אויף דעם וואסער דען נאך פיל טעג וועסטו עס געפינען. נא מאדאך רבי אליעזר דס גאר ניגעבן א גוי עסן אונ קליידן איז פון

אורח מישור

ישראל אז אפילו דר בית המקדש איז חרוב געווארן פון דעסטוועגן זענען זיי

דעם

תורה צו הקב"ה יוא ער איז איין פרומער. דאך וויל איך בעסר זיצן ווי איין איינציגע טאכטר ביי איר פאטר. זאגט הקב"ה צו דר היילגער תורה מיין טאכטר דו מיין. דא וועט קומין משה דר פרומר מאן פר איין גוטן פריינד זאלסטו אים אן נעמן. אלע נסים האב איך אין מצרים דורך אים גילאזין טאן. צו כל ישראל וועט ער לאזין לערנין דיינע מצות אונ חוקים אונ משפטים צו טאן. צום אייביגין לעבין וועט ער דיך ברענגין. פאר וואר תורת משה נאך זיין נאמן וועסטו ווערין גרופן. דא ענטפערט די תורה מיט משה דעם פרומן מאן בין איך אוך מסכים פון הימל אויף דר ערד צו גיין. דא רופט גאט צו משה. משה דו פרומר מאן איין זיסין דר מיאונג דס איז די תורה וועל איך צו די ישראל געבן. דורך דעם וועלן זיי האבן דם אייביגע לעבין. גיי פרעג זיי וואס זיי וועלן דרויף זאגין. דא קומט משה צו די ישראל אונ טוט זיי פרעגן. אוב זיי וועלן קענין די ליבליכע תורה פר טראגין. דא קומט משה פון די ישראל צו הקב"ה ווידער. דא אנטפאנגט משה די תורה פון דעם הימל אונ ברענגט זיא צו די ישראל מיט גרוס שמחה. אזו ווי מיר זאגן היינט משה שמח בשמחת תורה. דורך דעם שמחת תורה זאלין מיר זוכה זיין צו קומען דם יאר מיט גרוס שמחה אין

אונזער לאנד אריין במהרה בימינו אמן סלה:

תחנה לשמחת תורה

די תחנה זאגט מען שמחת תורה ווען מען קומט אין שוהל די תורה קושען:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו עס זאל זיין דער ווילין פר דיר גאט אונזר גאט דער גאט פון אונזערע עלטערין דם עס זאל זיין די שעה וואס מיר עפענן דעם ארון הקודש אונ מיר קומען קושין דיין ליבע היילגע תורה איין שעה פון דער בארימקייט. איין שעה פון גינאד. איין שעה פון בווילגונג עס זאל גזעהן ווערין

אורח מישור

ניט מבטל די ימים טובים וואס דער אייבערשטער האט זיי ניגעבען אונ אז מיר יודין וועלען היטען דיא ימים טובים כדין וכדת וועלן מיר זוכה זיין

דברי כבושים ומשלי חן

דעם ארוים גענומען אזיא גרויסער שבר אז דורך דעם האט ער מציל געווען אלע יודען פון טוים.

פר דיר דער זכות וואס מיר קומן אצונד דיין ליבע הייליגע תורה
קושין אונ זאלסט אונז עפנן טויערין פון לעבין. טויערין פון גיזונד.
טויערין פון גוטע פרנסה. טויערין פון גוטין מזל. טויערין פון גליק.
אונ זאלסט אונז בגליקין אין אלע אונזרע וועגין וואו מיר וועלין
זיך קערין אונ ווענדין מיר זאלין קענן דר האלטין דיין ליבע הייליגע
תורה אונ אירע מצות מיט אלע זייערע פרטים אונ דקדוקים אזו
וויא דיין ווילין איז אונ מיר זאלין זוכה זיין צוא מגדל זיין אונזרע
קינדר צו גאטס דינסט. אונ אין דם זכות וואס מיר פרייען זיך אין
דם ליבין הייליגין יום טוב מיט דיין תורה זאלסטו אונז דר פרייען
אונזר הארץ מיט אלעם גוטין עס זאל ניט גשעהן צוא אונז אלע
אונזרע לעב טאג קיין טרויערקייט אונ קיין קלאג אונ קיין זיפצען
אונ זאלסט אונז באשירמען פון אונזערע לייד:

תורה תורה קוק אן דיינע ליבע קינדר דם זייא קומן צו דיר צו
קושין דיך מחמת גרוים ליבשאפט וואס אין זייער הארצין
איז צו דיר אונ טוען זיך אן מיט שיינע טייערע קליידר פון דיין
כבוד וועגין דרום זאלסטו אויך אונז איין גוטין זכות זאגין פר השם
יתברך דם ער זאל אונז געבין איין גוט יאר מיט פיל ברכות מיט
עושר אונ כבוד אונ מיר זאלין זוכה זיין צו גיין קושין די הייליגע
תורה אין בית המקדש במהרה בימינו:

בשעת מען קושט די תורה זאגט מען דעם פסוק דריי מאל:

ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין:

די תחנה זאגט מען אז מען גייט ארוים פון דער שוהל:

רבונו של עולם הערר פין דר גאנצער וועלט זאלסט אן נעמען
אלע אונזרע תפלות ובקשות וואס מיר האבין דיך גיטאן
בעטין אין דר הייליגער שול אונ מיר זאלין חס ושלום ניט פר
שעמט ווערין דען מיר טוען שון אצונד אוועק גיין פון דיין הייליגר
שול אונ מיר טוען זיך פרייען דר מיט וואס מיר זיינן דא אין שול.

דברי כבושים ומשלי חן

כבל שכן אז מען דר פרייט ארעמע לייט מיט עסן
אונ טרינקען ובפרט אום יום טוב וועט דר זכות
בודאי זיין זעהר גרוים אונ עס וועט אים מציל זיין
פון אלעם בייזען אונ פון אלעם שלעכטען אונ עס וועט ברענגען אלדעס גוטס אויף אים אונ אויף
דעם כלל ישראל אמן:

אורח מישור

צו מאכן ימים טובים אין ירושלים אזוי
וועט אונזר שמחה זיין בשלימות אמן:

גיווע

גְוֶוען אוּנ מִיר הָאבִּין נִיטָאן קוּשִׁין דַיין לִיבֶּע הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וָואס זִיא וֶוערְט אָן גִירוּפִין תּוֹרַת מֹשֶׁה אוּנ אִין דֶעם זְכוּת פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקִין אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר אַז מִיר זָאלִין חַס וְשָׁלוֹם קֵיין מָאל נִיט אַוֶועק נֵייגִין פוּן דֶעם וֶועג וָוס דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה הָאט אוּנְז גִישַׁאפְט נָאר מִיר זָאלִין קֶענֶען מְקַיֵּם זַיין אַלֶע מִצְוֹת וָוס אִין דֶער הֵיילִיגֶר תּוֹרָה שְׁטֵייט. אוּנ בִּזְכוּת אַלֶע צַדִּיקִים אוּנ אַלֶע פְרוּמֶע לַייט זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבִּין גוּטֶע קִינְדֶער אוּנ זֵיי זָאלִין זִיךְ מִיעֶן אִין דֶער תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין אִיבֶּר אַיָאר אִין דֶער הֵיילִיגֶר שׁוּל וִוידֶר צוּ גֵיין אָמֵן סֶלָה׃ אוּנ דֶרנָאךְ גֵייט מֶען בְּשָׁלוֹם אַהֵיים אוּנ עֶס אִיז אַיין מִצְוָה בְּשַׁעַת דִי וַוייבֶּר גֵייעֶן פוּן שׁוּל זָאלִין זֵיי הַאלְטִין דִי אוֹיגִין אַרָאפּ צוּ דֶער עֶרְד כְּדֵי קֵיין מַאנְסְפֶּערְזָאנֶן זָאלִין אוֹיף זֵיי נִיט קוּקִין אוּנ אוֹיךְ זֵיי זָאלִין אוֹיף קֵיין מַאנְסְפֶּערְזָאנֶן נִיט קוּקִין. וּבִזְכוּת זֶה וֶועט אוּנְז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִיטִין פוּן עֲבֵירוֹת אַלֶע אוּנְזֶערֶע טֶעג אָמֵן׃

הלכות חנוכה והלכות פורים

הלכות חנוכה

(א) וַוייבֶּר זֶענֶען אוֹיךְ מְחוּיָב חֲנוּכָּה לִיכְט צוּ בֶּענְטְשֶׁן אִיבֶּר דֶעם וֶוען דֶער מַאן אִיז נִיט אִין דֶער הֵיים אִיז זִיא מְחוּיָב צוּ צִינְדֶען חֲנוּכָּה לִיכְט כְּדִין וְכַדָּת׃ (ב) עֶרֶב שַׁבָּת חֲנוּכָּה צִינְדְט מֶען צוּם עֶרְשְׁטִין חֲנוּכָּה לִיכְט דֶער נָאךְ צִינְדְט מֶען לִיכְט פוּן שַׁבָּת אוּנ מֶען דַארְף אַרַיין גִיסֶען אַזוֹ פִיל בּוֹימְאֵייל עֶס זָאל בְּרֶענֶען בִּיז אַהַאלְבֶּע שָׁעָה אִין דֶער נַאכְט כְּדֵי עֶס זָאל נִיט זַיין אַבְּרָכָה לְבַטָּלָה אוּנ אִין מוֹצָאֵי שַׁבָּת מַאכְט מֶען צוּם עֶרְשְׁטִין הַבְדָּלָה דֶער נָאךְ בֶּענְשְׁט מֶען חֲנוּכָּה לִיכְט׃ (ג) בְּעֵת דִי חֲנוּכָּה לִיכְט בְּרֶענֶען מֶעג מֶען טוּעֶן אַמְלָאכָה נָאר דִי וַוייבֶּר זֶענֶען זִיךְ נוֹהֵג נִיט צוּ טוּעֶן אַמְלָאכָה כָּל זְמַן דִי חֲנוּכָּה לִיכְט בְּרֶענֶען. וַוייל דֶער נֵס אִיז גִישֶׁעהֶען דוּרְךְ אַאִשָּׁה דִי טָאכְטֶער פוּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָדוֹל יְהוּדִית וֶועלְכֶע הָט זִיךְ אִיר לֶעבֶּן אַנְגֶעשְׁטֶעלְט פַאר׳ן יוּדִישֶׁן פָאלְק אוּנ הָט גִיגֶעבֶּן צוּ עֶסֶען צוּם צוֹרֵר אַלִיפוֹרְנוּס קֶעז כְּדֵי עֶס זָאל אִים דַארְשְׁטֶען אוּנ הָט אִים אָנְגֶעטְרִינְקֶען מִיט וַויין בִּיז דָס עֶר אִיז אַנְטְשְׁלָאפֶן גֶעוָוארֶן נָאכְדֶעם הָט זִיא אִים אָפְּגֶעשְׁנִיטֶען דֶעם קָאפּ אוּנ הָאט אִים גֶעבְּרֶענְגְט קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דִיא יוּדֶען הָאבֶּען זַיין חַיִל טוֹיט גֶעשְׁלָאגֶען דְרִיבֶּער אִיז אַמִנְהָג צוּ עֶסֶען אוּם חֲנוּכָּה מִילְכִיגֶע זַאכֶען אַזֵכֶר צוּ דֶעם נֵס׃

הלכות פורים

(א) ווייבער זענען מחויב צו הערען לייענען דיא מגילה סייא ביי טאג סייא ביי נאכט אויך אמיידיל איז מחויב צו הערען לייענען די מגילה דריבער איז גלייך זייא זאלען גיין אין שוהל הערען די מגילה לייענען סיידען זיי האבין ווער עס זאל לייענען ביי זיי אין שטוב פון אכשרה מגילה אונ אנוטער בעל קורא: (ב) ווייבער זענען מחויב צו שיקען משלוח מנות ומתנות לאביונים: (ג) משלוח מנות זאל שיקן איין אשה צו איר חברתה נישט צו קיין מאנספערזאהן: (ד) מתנות לאביונים דס איז צדקה מעג געבן אפילו אאשה צו אמאנספערזאהן:

תחנה לפסח נאך ליכט צינדען

די תחנה זאגט מען די ערשטע אונ די אנדערע טעג פסח נאך ליכט בענטשן: די אנדערע טעג פון פסח ביי ליכט צינדין דארף מען ניט זאגען שהחיינו:

אתה הוא יי האלהים בורא שמים וארץ:

דוא ביסט גאט דר גאט ווס דו האסט באשאפין די הוכע הימלן אונ די ערד מיט אלע באשעפעניש וואס עס געפינין זיך אויף דער וועלט:

האזינה ממעון קדשך את שפיכת תפלתי:

פאר נעם פון דיין הייליג וואנונג מיין געבעט וואס איך וויל אצונד פר דיר בעטין אונ זאלסט נייגין דיין אויער צווא הערין דיא ווערטער וואס וועלין ארוס גיין פון מיין מויל:

כי אתה עושה נפלאות עמנו בכל עת:

דען דו האט טוסט דאך מיט אונז וואונדער אונ נסים יעדער צייט דרום טוא מיט מיר אויך וואונדער צו פאר נעמין מיינע רייד חאטשע איך וויים אז איך בין ניט ווערט דער צו:

אורח מישור

הלכות פסח

יעדערע אשה איז מחויב נזהר צו זיין אין די כשרות פון פסח דאס די בני בית זאלען הלילה ניט נכשל ווערן אין אאיסור חמץ אויך דארפען זיי זיך שטארק פרייען אין דעם יום טוב דען באמת איז דס נייער יום טוב אזו ווי דיא גמרא זאגט „בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ממצרים" דאס דורך דעם זכות פון די ערליכע יודישע פרויען וואס וואהרען אין יענעם דור זענען דיא יודען אויסגעלייזט געווארען פון מצרים בארפען זייא זעהן דער זכות

הוצאתנו ממצרים להיות לך עם סגלה:

דוא האסט אונז אוס גיצוגין פון מצרים אונ האסט געבראכט אוף דיא מצרים גרוסע מכות אונ שלעק. אונ אונז האסטו אוס דר ווייעלט צו זיין צוא דיר איין גליבט פאלק:

לכן אבקש מלפניך שתערב לפניך עתירתנו.

דרום בעט איך דיך דער בארעמדיגר גאט אז עס זאל זיין פר דיר זים אינזערי תפלות ובקשות וואס מיר טוען בעטין פון דיין ליבען הייליגין גיאבפערטין נאמין:

ועלי אמתך הדופקת בשערי הרחמים יהמו רחמיך:

אונ אוף מיר דיין דינסט (פלונית בת פלונית) ווס איך קום ־ צונד צו קלאפין אין דיא טויערין פון רחמים זאלין ברומען דייגע דר בארימקייט צו דער בארימין זיך אוף מיר אונ אוף מיין מאן אונ אוף מיינע קינדער:

שתבער מעלינו כל מיני קשות ורעות:

אז דוא זאלסט אוס ראמין פון אינז אונ פון גאר דיין ליב פאלק ישראל אלדעם בייז אזו ווי מיר האבין אוס גראמט דעם חמץ פון אונזערע הייזר אזוי ווי דו האסט צו אינז געבאטין:

ולא יבא עלינו כל מחלה וכל נגע:

אונ אזו ווי דו האסט גהיט צו דיינע קינדער ישראל פון די שלעק ווס דו האסט געבראכט אוף די מצרים אזו זאלסטו אונז היטן עס זאל ניט קומן אוף אונז קיין שום קראנקהייט אונ קיין שום פלאג:

אורחת מישור

זאל ווייטער אויף זיי מגין זיין. על פי משל אאשה וועלכע נאר כון איר געבוירינהייט פון די נאטור ניט זעהר שיין נאר וייל זיא פלעגט זיך זייער שיין צירען אונ זיא הט געהאט אחן מיט איר קליידען זיך הט זיא נושא חן געוועזן ביי אגרויסען מאן ער זאל מיט איר חתונה האבן. דר גרויסר מאן הט איר זעהר ליב געהאט דס ער פלעגט אלע יאר אין דעם זעלבינגען חתונה טאג מאכן אגרויסען יום טוב פארבעטן פיל געסט אונ פארשטעלין ניין פרוי מיט אירע שיינע בעהונגען מיט אירע שיינע קליידר מיט איר חן פון איר צירען זיך. איינמאהל איז איר איינ־ געפאלען אמשוגעת אין דעם טאג פון איר יום טוב אריין צו קומען צו דיא געסט ניט אויסגעפוצט אונ נאך דער

ובזכות אכילתנו המצות תשמרנו מלהם עוני :

אונ אין דעם זכות וואס מיר האלטין דיין היילינ גבאט צו עסין מצות אגאנץ יום טוב וואס די מצות ווערין אן גרופען ארעם ברוט זאלסטו אונז אפ היטען נאר אונזר לעבין פון ארעמקייט אין אונזר ברוט :

ותברכנו לפרנסה וכלכלה לשובע ולא לרזון :

אונ זאלסט אונז בענטשין ליבר גאט מיר זאלין האבין אונזער פרנסה אונ אונזער שפייז צו זעט ניט צו קיין הונגער

השקיפה משמים וראה עבודת עמך :

רבונו של עולם לוג פון דעם הימיל אראפ אונ זעה דיא פיל ארבייט אונ מיא וואס דיינע ליבע קינדער ישראל האבין לכבוד דעם פסח אונ וויא פיל געלט זייא ברענגין אוס פון וועגן דעם היילינען יום טוב :

טורחים בכל יכלתם לקים מצותיך :

זייא מיהען זיך מיט נאר זייער פר מעג צו האלטין דיינע גבאט וס דו האסט זיי גבאטן צו פר שטערן דעם חמץ פון זייערע הייזר אונ צו עסין מצות אלע זיבין טעג

ואתה יי הוסה על עמלנו :

אונ דו דר בארימדיגר גאט בעטין מיר דיך דוא זאלסט רחמנות האבין אוף אונזער מידיקייט אונ זאלסט אונז שיקען שפע ברכה והצלחה מיר זאלין מרויח זיין אויף דעם ארט וואס דער פסח האט אונז גקאסט :

אורח מישור

צו זייער בּרידעג דם עס איז געוואָרן אנרוים געלעבטער. דר מאן איז זייער בייז געוואָרן ער זאגט צו איר באמת ביסטו דאך זייער העסליך גאר דיין צירען זיך הט אויף דיר גינעבן אחן דם איך זאל דיך גליגליך מאכען קומסטו יעצט אין דעם וועלבינן יום טובדינגען טאג פון דיין גליק באיימוצט. זאג דו וועלבסט וואס פר אפנים האב איך געהאט ביי מיינע געסט. דר נמשל איז על פי רוב וייבער האבען אויף זיך ווינציג זכותים ווען זייא האבען שוין אמאל זוכה געוועזען דם דורך זייער זכות זאל ווערן אזוי איום טוב דארפן

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ לְבָרְכֵנוּ׃

מיט דיין פיל דער בארימקייט זאלסטו אויף אונז השגחה געבין צו בענטשין אונז מיט אגוטע פרנסה פון דיין פולע האנט מיר זאלין ניט דארפין אן קומין צו קיין בשר ודם׃

וּתְזַכֵּנוּ לְסַפֵּר נִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ׃

אונ אזו ווי מיר טוען היינטיגין יום טוב דר ציילין דיינע גרויסע וואונדער וואס דו האסט געטאן צו די ישראל אזו זאלין מיר זוכה זיין צו דר ציילין די נסים ונפלאות וואס דו ביסט אן גבייט צוא טאן מיט אונז׃

וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִיתִים וּמַזִּיקִים׃

אונ זאלסט אונז היטין ליבער דער בארימדיגער גאט פון אלע בייזע מלאכים וואס זיי פר דארבין אונ טוען שאדן אזו וויא דו האסט געהיט צוא דיין פאלק ישראל אין מצרים׃

וְאַל תַּשְׁלוֹט אַסְכָּרָה בְּיַלְדֵי עַמֶּךָ׃

אונ אזו ווי עס האט ניט געוועלטיגט קיין משחית אין די בכורים פון דיין פאלק ישראל ווען דו האסט געטייט דיא בכורים פון די מצרים אזו זאל ניט געוועלטיגין אין אונזרי קינדער דם קראנקהייט וואס הייסט אסכרה אונ אויך קיין שום שלעכטיקייט׃

זְכוֹר זְכוּת דְּגָלֶיךָ הַבָּאִים בְּיַם סוּף׃

געדענק אונז ליבער גאט דעם זכות פון דיינע חילות ישראל וואס זענין זעלבסט געגאנגין אין דר טיפעניש פון דעם ים אונ האבין בטחון געהאט אויף דיר אז דוא וועסט זיי מציל זיין זייא זאלין ניט דער טרונקין ווערין׃

אורח מישור

זיי זעהן אים צו האלטען טייער ניט צו בעשמוצען אים חלילה מיט שלעכטע מעשים׃

(א) מען דארף זיין נזהר בעת ווען מען זענגט אפ אגישאבטען עוף אום פסח ניט צו אפ זענגען מיט שטרוי וועלכע זיי זענגען מיט די זאנגען ווייל טאמער חלילה געפינט זיך אין די זאנג אחמץ קאן מען נאך חלילה נכשל ווערען באיסור חמץ׃ (ב) פאר דעם אפ זענגען דאס עוף זאל מען ארויס נעמען דעם פיפעק, אויך די מארגע פון דעם גשט

וְשָׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִטְבַּע בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם:

אונ היט אונז אונ אונזערע קינדער מיר זאלין חלילה ניט דער טרונקען ווערין אין דיא טיפעניש פון וואסער:

וְכָל יְמֵי הַקַּיִץ הַבָּא אַל יֶחֶרְבוּ הַנְּהָרוֹת:

אונ העלף אונז ליבער גאט אז עס זאל גיין רעגין אין דער צייט עס זאל פון די היצען פון הייניטיגין זומער וואס קומט אן ניט גמינערט ווערין די וואסערין פון די טייכין וואס דס ברענגט מיט עס זאל זיין איין יקרות:

אָנָּא קַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת בִּרְכָתִי עַל הַנֵּרוֹת:

איך בעט דיך ליבער דער בארימהערציגער גאט זאלסט אן נעמין מיטין גוטין ווילין די ברכה וואס איך האב גיבענטשט אוף די ליכט וואס איך האב אן גצונדען לכבוד דעם הייליגין יום טוב:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי שֶׁיִּרְאוּ שׂוֹנְאַי וְיֵבוֹשׁוּ:

אונ אזו ווי איך האב גיטאן דער לייכטין נאר מיין הויז מיט דיא ליכט זאלסטו דר בארימהערציגר פאטר דר לייכטין מיין מזל צו צו עם גוטין אז מיינע שונאים זאלין זעהן אונ זאלין זיך שעמין אזו ווי די מצרים האבין זיך גישעמט אנטקעגין די ישראל:

וְאֶת עֵינֵי בַּעֲלִי וְזַרְעִי תָּאִיר בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אונ דו זאלסט דר לייכטין די אויגין פון מיין מאן אונ מיינע קינדר אין דיין הייליגר תורה אין דעם זכות וואס איך האב גטאן דר לייכטין מיין שטוב מיט דיא ליכט לכבוד יום טוב:

וְתָאִיר אֶת הֲשָׁבַת יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית מִקְדָּשֶׁךָ:

אונ זאלסט דר לייכטן דם פינצטערניש פון ירושלים אונ דעם בית המקדש וואס זיי זענין פינצטער שון פון אזו אלאנגע צייט:

וְנַקְרִיב קָרְבַּן הַפֶּסַח בַּמִּזְבֵּחַ עַל הָאֵשׁ:

אונ מיר זאלין זוכה זיין צוא מקריב זיין דעם קרבן אוף דעם פייער פון דעם מזבח במהרה בימינו אמן ואמן כן יהי רצון:

אורח מישור

אונ קענט מען עפינט דעם פיפעק איז. עס זאל זיך חלילה אין שטוב ניט [illegible] צו צעפענען אין דרויסען דם מאכען קיין מכשול פון חמץ:

עס

די תחנה זאגט מען ביידע טעג שבועות נאך ליכט בענטשן מיט גרויס כונה:

אתה נגלית בענן כבודך על הר סיני:

רבונו של עולם דו ביסט אנטפלעקט געווארין מיט דעם וואלקין פון דיין כבוד אויף דעם בארג סיני צוא דיין ליב פאלק ישראל צו געבין זיי די היילגע תורה היינטיגין טאג:

בקולות וברקים וקול שופר חזק מאד:

מיט דונערין און בליצן ביסטו צו זיי אנטפלעקט געווארין און איין שטארק קול פון שופר האסטו געמאכט שיינען אויף זיי אין דר צייט ווס דו האסט געטאן נידערין אויף דעם הר סיני:

הראית את גבורתך והודך לעם סגלתך:

דוא האסט באוויזין דיין גרויסע שטארקייט און דיין שיינקייט צוא דיין ליב פאלק ישראל:

אנא יי זכני שאשמרה את תורתך:

איך בעט דיך דער בארימדיגער גאט זייא מיך מזכה איך זאל היטין דיין היילגע תורה און דיא תרי״ג מצות וואס דוא האסט אונז געבאטין:

הצילני מיצר הרע ואל ישלוט בי כל און:

באשירעם מיך ליבר גאט פון דעם יצר הרע איך זאל ניט נאך גיין נאך זיין ראטעט און עס זאל אין מיר ניט געוועלטיגן קיין שום אומרעכט אין גאר מיין לעבין:

ותצוה למלאכיך הקדושים שיעטרוני הוד והדר:

און זאלסט געביטין צוא דיינע מלאכים אז זייא זאלין מיך אן קריינען מיט צקרון פון שיינקייט אזו ווי זיי האבין געקריינט דיא ישראל בשעת מתן תורה:

אורח מישור

דינים פון שבועות

(א) עס איז אמנהג אוים צו שפרייטען די שטיב מיט פערשידענע גרעזליך שמעקעדיגע בלומלעך מיט ביימלעך

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר לשבועות וגדלות התורה

דער אנדענקונג פון דעם היילגען יום טוב שבועות איז זייער טייער, שבועות דם איז דעם טאג אין חודש סיון האבען די יודען מקבל געווען דיא תורה, מיר געפינען דאס נאך בששת ימי בראשית הָט הקדוש ב״ה [illegible] אתנאי מיט דיא וועלט דאס אויב די יודען וועלען

חלילה

אֵל רַחוּם עוֹרְרָה רַחֲמֶיךָ עַל עַם שׁוֹמְרֵי תוֹרָתֶךָ:

דער בארימדיגר גאט דער וועק דיין פיל דער בארימקייט אוף דיין ליב פאלק ישראל אונ גדיינק זייא דעם זכות וואס זייא האבין מקבל גיוועזן דיין הייליגע תורה:

יִשְׁמָעֵאל וְעֵשָׂו מֵאֲנוּ לְקַבְּלָהּ וְהֵם קִבְּלוּהָ:

אז דו ביסט גיגאנגן צוא דיא קינדר פון ישמעאל אונ עשו צוא געבין די תורה האבין זייא זיא ניט גיוואלט נעמן נייערט דיין ליב פאלק ישראל האבין זיא גינומען:

מָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם עַל קְדוּשַׁת תּוֹרָתֶךָ:

גדיינק אונז ליבר גאט ווס פיל פון דיין פאלק ישראל האבין איבר געגעבן זייער לייב אונ זייער לעבן וועגין די הייליקייט פון דיין תורה אונ דייגע מצות זיי זאלין זיי חלילה ניט פר שוועכין:

נִשְׁפַּךְ דָּמָם כַּמַּיִם בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת:

עס איז פר גאסין גיווארין זייער בלוט אין יענע צייטין אזו וויא וואסר אין אלע גאסין דורך די אומות וואס האבין גיוואלט מאבין איבר פארין זיי אוף דיא גיזעץ פון דער הייליגער תורה:

לָכֵן קַבֵּל שְׁפִיכַת תְּפִלָּתִי וְזַעֲקָתִי רְצֵה:

דרום בעט איך דיך דר בארימדיגר גאט דוא זאלסט אן נעמען מיין תפלה ווס איך טוא פר דיר פר גיסין אונ מיין גישרייא פון מיין מויל זאלסטו באוויליגין:

וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן בִּרְכָתִי עַל נֵרוֹתַי:

אונ עס זאל פאר דיר אוף גיין צום גוטין ווילין מיין ברכה וואס איך האב גמאכט אוף די ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד דעם הייליגין יום טוב:

דברי כבושים ומשלי חן

חלילה ניט מקבל זיין דיא תורה וועט דיא וועלט צוריק ווערן תהו ובהו, די ווייבר אויב וואל זיי לערנען ניט קיין תורה זאגט דיא גמרא דס זיי קאנען זוכה זיין צו דעם טייערין שכר פון דיא תורה, מיט דעם וואס זיי זעהן צו פערזארגען דס זייער באן מיט די קינדר זאלין קאנען לערנען תורה, די תורה הקדושה איז זייער גרויס דאס אהוין דעם פשטות פון דיא תורה [illegible]

אורח מישור

צו דער מאנען זיך אין מתן תורה וואס איז גיוועזן אויף דעם בארג סיני אין די צייט ווס דער בארג איז פול גיוועזן מיט פערשידענע גראזען אונ מיט

וְתָאִיר אֶת עֵינֵי בַעְלִי וְזַרְעִי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אונ דוא זָאלְסְט דֶער לַייכְטִין דִיא אויגִין פוּן מַיין מַאן אונ מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הַיילִיגֶע תּוֹרָה אַזוֹ ווִי אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶר לַייכְטִין מִיט דִיא לִיכְט נָאר מַיין הויז:

וְתַצִּילֵנוּ מִמִּיתָה עַל יְדֵי קוֹלוֹת וּבְרָקִים:

אונ בִּזְכוּת ווָס מִיר הָאבִּין מְקַבֵּל גִיווֶען דַיין הַיילִיגֶע תּוֹרָה ווָאס זִיא אִיז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין מִיט דוּנֶערִין אונ בְּלִיצִין זָאלְסְטוּ אוּנְז בַּאשִׁירְמֶן עֶס זָאל חָלִילָה אוּנְז נִיט שָׁאדִין קַיין דוּנֶר אונ בְּלִיץ:

וּתְזַכֵּנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ:

אונ אִין דֶעם זְכוּת ווָס מִיר הָאבִּין מְקַבֵּל גִיווֶען דִי תּוֹרָה ווָס זִיא אִיז גִיגֶעבִּין גִיווָארִין מִיט אַיין קוֹל פוּן שׁוֹפָר זָאלְסְטוּ אוּנְז מְזַכֶּה זַיין מִיר זָאלִין הֶערִין גִיךְ אונ בַּאלְד דָאס קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ:

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן:

טוּא מִיט אוּנְז גוּטְס לִיבֶּר גָאט אִין דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע קִינְדֶר ווָס לֶערְנֶען בַּייא זַייעֶר רַבִּי אִין חֶדֶר דַיין הַיילִיגֶע תּוֹרָה:

וּתְבָרְכֵנוּ לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה:

אונ זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁען צוּא פַּרְנָסָה אונ שְׁפַּייז פוּן דַיין פוּלֶע גִיבֶּענְטְשְׁטֶע הַאנְט מִיר זָאלִין חָלִילָה נִיט דַארְפִין אָן קוּמֶן צוּ קַיין פְרֶעמְדִין טִישׁ צוּ דֶער גָאבּ פוּן אַיין בָּשָׂר וָדָם:

וּתְבָרֵךְ אֶת פֵּירוֹת הָאִילָנוֹת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

אונ זָאלְסְט בֶּענְטְשִׁין לִיבֶּר גָאט דִי פֵּירוֹת פוּן דִי בּוֹימֶער ווָס דוּא טוּסְט הַיינְטִיגִין טָאג מִשְׁפֶּטִין צוּ גוּטְס אונ צוּ בֶּענְטְשׁוּנְג אַז דִיא בּוֹימֶער זָאלִין אוֹיס צִיהֶען פִיל פְרוּכְט:

אורח מישור

פֶערְשִׁידֶענֶע בֵּיימֶער, אוֹיךְ אִיז אוֹם יוֹם טוֹב פוּן שָׁבוּעוֹת דֶער מִשְׁפָּט פוּן אַלֶע פְרוּכְטֶען בֵּיימֶער אִיבֶּער דֶעם שְׁטֶעלֶן מִיר דִי בֵּיימְלֶעךְ דָם מִיר זָאלֶן

דברי כבושים ומשלי חן

יֶעדֶען אוֹת אוֹיף יֶעדֶעם פִּינְטְלֶע פוּן דִיא תּוֹרָה סוֹדֵי סוֹדוֹת דָאס דִי צַדִּיקִים ווֶעלְכֶע זֶענֶען רָאוּי ווֶערְט פַאר זֵיי גִיעֶפִינְט דִי הַיילִיגֶע סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, דָם עֶס שֵׁי נִט פַאר זֵיי אַגְרוֹיס לִיכְטִיקַיִיט, עֶס אִיז דָא פִּיל אָרְטֶער אִין דִי תּוֹרָה ווָס אִיז זַייעֶר קָשֶׁה נָאר דֶער הָכָם ווֶעלְכֶער גִיט זִיךְ מוּהֶ אונ לֶערְנְט תּוֹרָה לִשְׁמָהּ לַייכְטֶען זַיי אוֹיגֶען אִין דִי תּוֹרָה דָאס עֶס ווֶערְט אִים אַלֶעס פַארְעֶנְטְפֶערְט, דֶער

וְנִזְכֶּה לִשְׁמוֹעַ דְּבָרֶיךָ שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּנוּ שֵׁנִית:

און מיר זאלין זוכה זיין צו הערין דיינע רייד וואס דו וועסט מיט אונז ריידן בשיינפערליך אזו ווי דו האסט גירעט מיט אונזערע עלטערין פה אל פה בשעת מתן תורה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

און אונזערע אויגן זאלין זוכה זיין צו זעהן אין דיין טאן אום קערין זיך קיין ציון מיט גרוים דער בארימקייט:

תּוֹדָה תוֹרָה עִמְדִי נָא לִפְנֵי אֵל שׁוֹכֵן מְרוֹמִים:

תורה תורה שטעל זיך אנידער פר גאט וואס ער רוהט אין די הויכע הימלן און זיי א גוטע מליצה פר גאט אונז אום צו לייזין:

וְהַעֲלִי אֶת תְּחִנּוֹתֵינוּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

און ברייננ אויף אונזערע תפלות ובקשות פר זיין כסא הכבוד ער זאל זייא מקבל זיין ברצון און זאל ממלא זיין אונזערע בקשות וואס מיר טוען אים תמיד בעטין:

שֶׁיָּאִיר אֶת מַזָּלֵנוּ לִישׁוּעָה וְלִרְוָחָה:

אז ער זאל דער לייכטין אונזער מזל צוא איין גוטע הילף און צו ברייטקייט אונזער פרנסה זאל אונז גריינג אן קומען און איך און מיין מאן זאלין מיר זוכה זיין צו מגדל זיין אונזערע קינדער צו דער היילינע תורה בזכות אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב אמן ואמן כן יהי רצון:

איין ליד פון אלף בית

א אֶחָד אֱלֹהֵינוּ דו ביסט אונזער גאט וום הימל און ערד בשאפין הט הללויה.
אחד אלהינו דו ביסט אונזער גאט וואס אונזער גוף און נשמה באשאפען האט הללויה:

דברי כבושים ומשלי חן

ש"ת אבות ברע"נ אמשל דם אגרויסר פירשט ו"ע"בער וואר זעהר רייך מיט פיל אוצרות פון די אנטען מיט ברלאנטען האט געהאלטען בייא שטארבן און ער דם געהאט צוויי קליינע זיהן דם ער הט געמוסט זייער גאנץ פארמעגען איבר לאזין צו אין אפיטרופוס אין די הענט ביז די קינדר וועלין אונטער וואקסען, ער האט זעהר מורא

אורח מישור

בעטן אז עס זאל גיבענטשט ווערן צו גוטען אלע פרוכטען בייאר: (ב) עס איז

נעהאם

ב באשאפען האסטו הימעל אונ ערד ביין לויב איז קיין מענטש צו דער
ציילין ניט ווערט. הללויה:

ג גרויסע נסים ונפלאות האסטו אין מצרים גיטאן אז פרעה האט גימוזט דיין
ליב פאלק ישראל לאזין ארויס גיין. הללויה:

ד דיינע וואונדער קאנען מענטשען ניט אויס דער ציילן דו האסט אין דיין ליב
פאלק ישראל טאן אויס דער ווילין. הללויה:

ה האסט זיי געגעבן די תורה וואס זיא איז בעסר פון זילבער אונ גין גאלד וועלכער
מענטש וואס טוט זיא רעכט האלטן מאכט זיא אים ווערדיג צווישן לייטן. הללויה:

ו וואו איז פאר האנדען אזוי איין גאט אזוי וויא דוא וואס דיא האסט אונז
גיגעבען דיא צעהן געבאט. הללויה:

ז זאגין האסטו אונז גיטאן ביי דעם בארג סיני נאך מער עס זאל ניט זיין צו
אייך קיין אנדער גאט נאר אז איך אליין. הללויה:

ח חן וחסד האסטו צו די ישראל ביי דעם בארג סיני גטאן געבין. דורך דעם וואס
זיי האבן גיזאגט נעשה ונשמע וועלין זיי קומען צום אייביג לעבין. הללויה:

ט טוב דיין ליבע היילינע תורה איז זייער גוט. וואל דעם מענטשין וואס זיא
רעכט האלטין טוט. הללויה:

י יום ולילה זאל מען לערנען די ליבע היילינע תורה. וועט מען ניט בדארפן
צו האבין פאר קיינעם קיין מורא. הללויה:

כ כבוד אב ואם זאלסטו די מצוה זייער שטארק האלטין. וועסטו דיינע יארין
אין כבוד פאר אלטין. הללויה:

ל לא תגנוב דו זאלסט ניט שטולען דיין חברס געלט. וואָרום דורך דעם
וועסטו פר לירען די וועלט אונ יענע וועלט. הללויה:

מ מיט כל הכבוד זאלסטו דעם שבת עהרן. וועט דיר גאט ברוך הוא כפל כפלים
בשערין. אז דו וועסט זיך קענען אן לייטענס גאב דר נערין. הללויה:

נ נאך זנות זאלסטו ניט נאך גיין. וועט דיין נשמה קומען לעולם הבא גאר פיין
אונ ריין. אוך וועסטו האבן דיין שטול אין גן עדן גאר שיין. הללויה:

ס סוף כל סוף שטייט אלץ אין דער היילינער תורה אן גשריבען. דיין היילינע

אורח מישור

אמנהג צו שטעלן אין דיא פענסטער דם
מין גראז וואס הייסט טאטראק אזעלכע
לאנגע ברייטע גראזען וואס וואקסן אין
געמויזיבטין פון די טייכליך דאס איז
אזמן אז אין דעם טאג האט מען משה
רבינו אריין געווארפען אין דעם

דברי כבושים ומשלי חן

געהאט דאס דר אפוטרופוס זאל נים גנבענען אין
בעהאלטען די בריליאנטן פר זיך הט ער זיך מיישב
געווען אונ האט שטילער היים. ארויס גענומען
פיל ציגעל פון די אינוויינינסטע וואנד פון זיין
כויער אונ האט דארט בעהאלטען די בריליאנטען
אונ האט עס צוריק פארמאערט עס איז געווען
קאנט ג דאס איך דעם ארט איז דיא וואנד
אבסול נים גלייך פון דעסט וועגן האט קיינער
נים פארשטאנען ווס דארט איז דר פירשט ביי זיין אפ שטארבן הט פערזאגט דאס מען זאל די וואנד
נים דר וועגען אויס צו גלייבען ביז דם זיינע זיהן וועלען אויף וואקסען, אלס דר עלטסטער זוהן איז

תורה זאל מען לערנען טאג אונ נאכט. ווארום עס האט זיא אהייליגר מענטש אראפ גבראכט. דרום הט זיין פנים ווי די זונן זייער שיין גלייכט. הללויה:

ע עדות טוט די הייליגע תורה זאגין אליין. אז מען הט זיא מקבל גיוועזן גאר פיין אונ שיין. בזכות זה זאלין מיר זוכה זיין פון די צרות פטור ווערין. אונ גוטע בשורות צו הערין. הללויה:

פ פון אונזר ליבע הייליגע תורה וועגן. האסטו אונז דם איביגע לעבן נגעבן. אונ מיר זאלן זוכה זיין ווידר קרבנות צו ברייננן נאך אונזר פר מעגן. הללויה:

צ צו קיינעם האט אונזער תורה ניט גיוואלט גיין. נאר צו דיין ליב פאלק ישראל אליין. בזכות זה זאלן מיר זוכה זיין צו קומן אין ליבן בית המקדש אריין גאר פיין אונ ריין. הללויה:

ק קליין אונ גרוס שטייט אלץ אין דר הייליגר תורה אן גשריבן. וויא די ישראל זיינען ביי דעם בארג סיני פר בליבן. אז זיי זאלן די הייליגע תורה האלטן מיטן גאנצין הארצין. בזכות זה זאלין מיר פטור ווערן פון אלע שמערצן. הללויה:

ר רופן טוען מיר אלע צו איין גאט. וואס הט אונז געגעבן די צעהן גבאט. הללויה:

ש שופר של משיח זאלין מיר זוכה זיין צו הערען. דענסט מאל וועט אונזער ליבער גאט אויף אונז איין גרויסע פרייד מערין. אונ גוטע בשורות אונז צו מאכן הערן. הללויה. שלום פיל פריד זאלסטו אויף אונז צו שיקין. מיר זאלן זוכה זיין מיט משיח בן דוד זיך צו דר קוויקען. הללויה:

ת תורה בגיניך ברא עלמא. ואתה לנו עוז ואורה. תורה תורה פון דיינט וועגן האט גאט באשאפין גאר די וועלט הללויה:

דוא ביסט צו אונז איין שטארקע ליכט אונ איין גצעלט. איין שבח איין לוב איין גזאנג איז גזונגן גווארן צו דעם גאט וואס פון לאנג דר דא וויקעלט זיך איין אין דר ליכט פון דר תורה ווי אין אקלייד. בזכות זה זאל ער אונז באהיטן פר אלע צרות אונ פר אלע לייד. תורה תורה גזאנג אונ פרייד זאלסטו אוף אונז דר וועקין. ווארום מיר זעגין די קינדער פון אברהם אבינו וואס גאט הט מיט אים כורת ברית גוועזן בזכות זה זאלן מיר פון אלע צרות ווערן גנעזין. הייליקייט אונ שטארקייט איז גזאגט גווארן צוא גאט וואס ער גדענקט אלע עקרות. דר זאל אונז העלפין פון ביטערע צרות בזכות קבלת התורה. פרייד אונ ארעכט פיין גיזאנג זאל זיין צו אונז ווארום מיר זענין די קינדר פון דיא שטארקע אבות. בזכות זה זאל ער אונז מבשר זיין בשורות טובות ישועות

דברי כבושים ומשלי חן

אונטער געוואקסען אונ הט איבער גענומען דאס אלעס פארמעגען פון פאטער אונ איז געווארען געקריינט הט ער זיך דערמאנט אין דעם פאטערס צוואה אונ הט זיך מיישב געוועזן דס די זאך איז גיט פראסט דר פאטר הט געווים דר כיט געהאט אכוונה מיט אסוד אין די וואנד ער הט געהייסן צו לייגען די וואנד האט ער דארט געפינען דיא אלע אוצרות אלע דימאנטען מיט אלע טייערע ברילאנטען ער האט ערשט פערשטאנען דעם פאטערס חכמה, אזוי אויך דער וואס איז קלוג פערשטייט אונ

אורח מישור

געמוזיזיכטץ פון דעם טייך אונ ער איז ניצול געווארען בזכות וואס ער האט געדארפט מקבל צו זיין די הייליגע

ונחמות בזכות קבלת התורה. תורה תורה אונז מול וועלן מיר דר פולן מיט לוב צום פארכטין גאט. ווס הימל אונ ערד באשאפן הט. דרום הט ער אונז גיגעבען דיא היילינגע תורה אונ אליבע אונ שטארקע רעכט פארטיגע לוב איז גזאגט געווארן צו אונז דרום וועלן מיר זיך היינט פרייען מיט דר תורה. לוסטיג וועלן מיר זיין מיט פרייד פון דר שטארקר תורה ווארום מיר זענין פון די לייט ווס זענין אין דר מדבר פערציג יאר גגאנגן אזו אלאנגע צייט. מיר זענין בטוח אין אונזר ליבן גאט אז ער הט מוחל גוועזן אונזערע חטאים אין די ימים נוראים בזכות קבלת התורה. אייביג זאלן מיר לובן גאט מיט גרוס מורא. ווארום ער הט אונז אן גקניפט מיט אשטארקע ליבשאפט אין דר היילינגע תורה. מיט רייד אונ מיט שטארקע לוב וועלן מיר לובן צו גאט ווס אונזערע עלטערין אין דער מדבר פערציג יאר גשפייזט הט. דרום הט ער אונז גגעבן די ליבע תורה. מיט גרוס פרייד מיט זינגן אונ מיט טאנצן הט אונז דר ליבר גאט אום גיצויגין פון מצרים. אונ האט אונז מבטיח גוועזן צו ברייננגן קיין ירושלים. דרום האבן מיר גינומן די היילינגע תורה. גידיינק גאט מיט אגוטין זכרון ווארום ביי אונזר גאט איז ניט דא קיין חסרון. בזכות די קרבנות ווס זענן מכפר אונזערע זינד הט ער אונז גיגעבין די ליבע תורה. מיט שמחה אונ מיט לוסטערקייט הט ער אונז פר זיינע קינדר אן גינומן. אז מיר זיינען צום בארג סיני גיקימן הט ער אונז אוים גינומן פון שבעים אומות. ער זאל אוף אונז שיקין גרויסע נחמות. בזכות קבלת התורה. לויב אונ גזאנג איז גזאגט גיווארין פון לוים צום ליבען גאט. ווס זיין שכינה אין גיצעלט פון שם גרוהט הט. ווס ער הט אונז גיגעבין די תורה. שיינע רייד אונ גזאנג איז גזאגט געווארן בשעת מתן תורה. אבר מיר זיינן חלילה שיעור אום גיקומן פר מורא. נאר די היילינגע תורה הט פר אונז מליץ גיוועזן. בעטין מיר אין איר זכות זאלין מיר פון אלע צרות ווערין גיגעזין אז מיר האבין יוא מקבל גוועזן די תורה. אכפערט אונ דר הייבט דעם ליבין גאט. ווס אונז שוין פון פיל צרות גיהאלפן הט. דרום הט ער אונז נגעבין די ליבע תורה. אין דר גרוסר שמחה טוען מיר פארט ירושלים ניט פר געסן. מיר זאלין זוכה זיין אז אונזר ליבר גאט זאל זיך אין אונזר לאנד ווידר בזעצין בזכות קבלת התורה. איך טוא לויבן מיט ארעכטר אהבה צו דם ליבין גאט. ווס ער די וועלט באשאפין הט. אז מיר זאלין זוכה זיין אז ער זאל אונז אוים ציהן גיך אונ באלד מאפלה לאורה. מיר זאלין קומן אין אונזר לאנד אריין צו דינן גאט מיט גרוים מורא. אונ ער זאל אונז געבין דיא אלע חדושי התורה. אמן:

אורח מישור

תורה: (ג) שבועות וויז מען זיך נוהג צו מאכן אויך אמיליכדיגע סעודה דר טעם איז ווייל אויף די התורה איז גענאגט געווארן דר פסוק דבש וחלב תחת לשונך:

דברי כבושים ומשלי חן

געפינט אין די ערטער פון די תורה ווי עס חייזט אוים על פי פשוט ניט זעהר גלייך געפינט ער דארט די רעכטע אוצרות פון דיא תורה:

אין נייע תחנה פאר איולדת אנדערע זאלין פאר איר בעטין.

רבונו של עולם מיר זענין איצט געקומען פאר דיר מיט צו בראכענע הארצער אונ מיט פיל טרערין פארגיסין. פון וועגין די אשה (פלונית בת פלונית) וואס זיא דארף איצט גיבארין איר קינד, דו ליבער רחמנותדיגער גאט זאלסט אויף איר רחמנות האבין זיא זאל גישווינט אונ גרינג גיבארין אן צער אונ אן יסורים, דען דער שליסול פון אגעוויגערין איז דאך נאר אין דיין האנט. אונ דיינע רחמנות זענין דאך גרוס אויף יעדער בשעפעניש, האב רחמנות אויף די אשה אונ זאלסט זעהן אונזערע טרערין וואס מיר וויינין אונ פארגיסין פון אירעטוועגין, אונ אזוי ווי די טויערין פון טרערין זענין ניט פארשלאסין, אונ אזוי ווי דו האסט אנגענומין די תפלה פון אברהם אבינו ווען ער האט גיבעטין פר דם ווייב אונ די דינסטין פון אבימלך זיי זאלין גיבארין זייערע קינדר, אונ זיי האבין גרינג גיבארין, וואס זיי זענין גיוועזן געציין דינער, אונ מיר זענין איצט געקומין פר דיר רחום וחנון בעטין דו זאלסט רחמנות האבן אויף די יודישע פרוי וואס זיא דינט צו דיר רחום וחנון, דו זאלסט עפענין איר מוטער לייב גישווינט אונ גרינג אן צער אונ אן יסורים, אונ אזו ווי דו האסט גערעטעט אלע פרומע ווייבר פון חוהס קללה אזו זאלסטו די אשה אויך רעטין, אונ זיא זאל לאנג לעבין אונ זיין אמוטער צו דם לעבעדיגע קינד וואס זיא וועט איצט געבארין זיא זאל אים אויפאדעווען צו תורה חופה אונ מעשים טובים, אונ ווען חס ושלום זיא האט עפעס געזינדיגט, זאלסטו אן נעמין איר איצטיגע תשובה, דו ביזט דאך נאנט צו יעדר מענטש וואס רופט צו דיר מיט אמת אונ מיט זיין גאנצע הארץ, אונ ווען אמענטש איז חס ושלום אין דיא גרעסטע צרה ביזטו דאך זיין העלפער, אונ אין דעם זכות פון אירע היליגע אלטערין, אונ אין דעם זכות פון אונזערע מצות אונ מעשים טובים אונ אין דעם זכות פון אירע מצות אונ מעשים טובים זאלסטו אן נעמין אונזערע טרערין אונ וויינין אונ בעטין וואס מיר בעטין פר אירעטוועגין, אונ

זאלסט פארמאכין די מיילער פון אלע מקטריגים וואס זענין מקטרג אויף איר, אונ זאלסט הייסין קומין פר דיר אלע גוטע מליצים פון אירעטוועגין, אונ עס זאל באלד גיהערט ווערין אין שטוב שמחה ששון מיט דעם נייעם גיבארינעם קינד, אמן׃

איין נייע תחנה פאר איולדת זיא זאל אליין זאגין בעת זיא פילט אז זיא גייט צו קינד,

רבונו של עולם, הער פון די גאנצע וועלט האב רחמנות אויף מיר אונ פארגעם מיין געבעט וואס איך טוה בעטין פאר דיר מיט מיינע טרערין אונ מיט מיין צובראכין הארץ, אונ פארגעם מיין זיפצין אונ מיין וויינין, אונ זיי מיר מוחל וואס איך האב געגין דיר געזינדיגט דר בארעמדיגער פאטער האב רחמנות אויף מיר ווי א פאטער הט רחמנות אויף זיין קינד, אונ גיב מיר כח אונ קראפט איך זאל געשווינט געבארין דאס קינד, אונ עס זאל קיין שאדין זיין ניט אין מיר אונ ניט אין דעם קינד, אונ אזו וויא דו האסט גיהאלפין צו אלע גוטע אונ פרומע ווייבר אונ אזו וויא דו האסט גיהאלפין מיין מוטער העלף מיר אויך, דען עס איז קיין אנדער ניט דא וואס זאל מיר קענין העלפין נאר דו אליין, איך בעט צו דיר פון טיפסטין הארצין דו זאלסט שיקין צוא מיר דיין גרוסע הילף, איך זאל געבארין דם קינד געשווינט אן שמערצין, אונ אזו ווי דו האסט באשאפין די גאנצע וועלט נאר צו טאהן מיט זיי חסד, ווייז מיר אויך דיינע חסדים, איך זאל געבארין אלעבעדיג קינד אונ איך זאל זיין אמוטער צו דעם קינד, עס איז אמת דו האסט באשאפין די ווייבער זייא זאלין גיבארין אונ ברייננין מענשין אויף דער וועלט, אונ דאס ערשטע ווייב חוה האסטו געשטראפט זיא זאל גיבארין אירע קינדר מיט שמערצין. נאר דריבער האסט דו גענומין דעם שליסעל פון די געווינערונס אין דיין האנט, דם ניט אלע ווייבער זאלין גישטראפט ווערין מיט די שטראף. נאר אויף וועמין דיינע רחמנות וועט זיין זיא וועט אויסגעלייזט ווערין פון די שטראף, דריבער בעט איך דיך רחמנותדיגער פאטר אזוי ווי איך בין איצט אין דיין האנט זאלסטו מיר העלפין צום לעבין אונ

איך זאל דאס קינד גיבארין צום לעבין, און מיט מיינע טרערין זאלסטו אפוואשין און אפמעקין מיינע זינד, און עס זאל קומין פאר דיר מליצים טובי״ם און זכות אבות און בעטין פון מיינעטוועגין איך מיט דאס קינד זאלין מיר זיין לחיים ולשלום:

איין נייע תחנה פאר איין פרויא ווען זיא שטייט אוף פון קינדבעט

אדון הרחמים והסליחות, דו ביזט דר הער פון די רחמנות און פון די זינד פארגעבונג, איך דאנק דיר גאט פאר די רעטונג ווס דו האסט מיך גירעטעט פון די ביטערע שמערצין און האסט מיך גילאזט לעבין און דו האסט מיר גיגעבין נייע קרעפטין איך זאל קענין אויפשטיין פון דעם בעט. פארצייטין ווען דער בית המקדש איז גיוועזן האב איך גידארפט קומין אין בית המקדש דיר געבין מיין דאנק, און ברייגגין קרבנות, היינט אז דר בית המקדש איז ניטא, ווערט גירעכונט די שוהל וויא א בית המקדש, און די תפלות זענין די קרבנות, און די טרערין זיינין די ווייז פון די קרבנות, דריבער בעט איך דיך רבונו של עולם נעם אן מיינע רייד און מיין גיבעט און מיין אן רופין דיין הייליגין נאמין פון טיפין הארצין אזו ווי קרבנות און מנחות. און בעהיט מיך ווייטער פון אלעם בייז און גיב מיר כח און קראפט איך זאל קענין דערנערין דם קינד, און העלף אונז מיר און מיין מאן מיט לאנג לעבין געזונד און פרנסה מיר זאלין קענין אויפאדעווען דם קינד און אונזערע אלע קינדער צו תורה לערנין און צו יראת שמים, צו חופה און צו מעשים טובים, צו עושר וכבוד, אין אונזער שטוב זאל נאר זיין מזל און ברכה והצלחה, עס זאל קיין קראנקייט זיין אין אונזער שטוב, עס זאל ביי אונז גיהערט ווערין נאר ששון ושמחה, און וועגין דעם בין איך גיקומין אין שוהל דיר דאנקין פאר די טובות וואס דו האסט גיטאהן מיט מיר און מיט מיין מאן און קינדער ביז היינט, און בעט אוף ווייטער מיט אונז צו טאהן חסדים, און עס זאל זיין דר ווילין פון דיר גאט מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן ווי דר בית המקדש וועט גיבוט ווערין און מיר

זָאלִין בְּרֵיינְגִין אֱמֶתָה קָרְבָּנוֹת מִיט גֶעזַאנְג אוּנ לוֹיבּ צוּ הקב"ה: *)

אין נייע תחנה פר אמוטער ווען זיא פירט דאס קינד דעם ערשטין מאל אין חדר.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וַוייל אוּנְזֶערֶע חֲכָמִים הָאבִּין גִיזָאגְט אִין דִיא הֵיילִיגֶע גְמָרָא נַשִׁי בְּמַאי זַכְיָין, מִיט וָוס זֶענִין וַוייבֶּר זוֹכֶה צוּ עוֹלָם הַבָּא, נָאר מִיט דֶעם זְכוּת וָוס זֵיי פִירֶען זֵייעֶרֶע קִינְדֶער אִין חֵדֶר צוּ לֶערְנִין תּוֹרָה, דְרִיבֶּער לִיבֶּר גָאט אִיךְ דַאנְק דִיר פַאר דִי מַתָּנָה וָוס דוּ הָאסְט מִיר גִיגֶעבִּין דֶעם לִיבִּין זוּהְן אוּנ וָוס אִיךְ הָאבּ זוֹכֶה גִיוֶועזְן הַיינְט דָם עֶרְשְׁטֶע מָאהְל אִים צוּ פִירֶען אִין חֵדֶר לֶערְנִין תּוֹרָה, בֶּעט אִיךְ דִיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גִיבּ דֶעם קִינְד אַגוּטֶע אוּנ אַפְרוּמֶע הַארְץ עֶר זָאל וֶועלִין תּוֹרָה לֶערְנִין, אוּנ זָאלְסְט אִים גֶעבִּין חָכְמָה פַארְשְׁטַאנְד עֶר זָאל גוּט פַארְשְׁטֵיין וָוס זַיין רַבִּי וֶועט מִיט אִים לֶערְנִין, אוּנ זָאלְסְט אִים שְׁטַארְקִין זַיינֶע צְוֵויי הוּנְדֶערְט אַכְט אוּנ פֶערְצִיג גְלִידֶער עֶר זָאל הָאבִּין קְרֶעפְטִין צוּ תּוֹרָה לֶערְנִין, אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבִּין אַגוּטֶע פַּרְנָסָה מִיר זָאלִין קֶענִין פַאר אִים דִינְגֶען גוּטֶע מְלַמְדִים זֵייא זָאלִין מִיט אִים לֶערְנִין תּוֹרָה, אוּנ מִיר זָאלִין דֶעם קִינְד אוּנ אוּנְזֶערֶע אַלֶע קִינְדֶער קֶענִין אוֹיפְצֶערְצִיעֶן מִיט עוֹשֶׁר אוּנ כָּבוֹד, אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהְן וֶוען עֶר וֶועט וֶוערִין בַּר מִצְוָה, נָאכְדֶעם זַיין חוּפָּה צוּ דֶער לֶעבִּין. לִיבֶּר גָאט אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט בַּשִׁיצְט יוֹסֵף הַצַּדִיק פוּן עַיִן הָרָע, אוּנ דוּ הָאסְט אִים גִיגֶעבִּין חֵן וֶוען עֶר אִיז גִיוָוארִין מֶלֶךְ אִין מִצְרַיִם, אַזוֹ זָאלְסְטוּ מַיין קִינְד אוֹיךְ בַּשִׁיצִין פוּן עַיִן הָרָע, עֶס זָאל אוֹיף אִים קַיין בֵּייזֶע אוּג גִיוֶועלְטִיגִין, אוּנ זָאלְסְט אִים גֶעבִּין חֵן אִין דִי אוֹיגֶען פוּן אַלֶע מֶענְטְשִׁין, אוּנ דֶער זְכוּת פוּן זַיין תּוֹרָה לֶערְנֶען זָאל בַּיישְׁטֵיין פַר אוּנְז אוּנ פַר אַלֶע יוּדִין, וִוי אוּנְזֶערֶע חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה זָאגִין דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט שְׁטֵייט נָאר אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן דִי תּוֹרָה וָואס דִי קְלֵיינֶע קִינְדֶער לֶערְנִין, אוּנ אִין דֶעם זְכוּת וֶועט קוּמֶען דֶער גוֹאֵל צֶדֶק בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

*) דיא אִשָּׁה זָאל גֶעבִּין צְדָקָה וִויא פִיל זִיא קֶען גֶעבִּין אָדֶער דֶער מַאן זָאל גֶעבִּין אוֹיף צְדָקָה פַאר אִיר:

איין נייע תחנה פר אמוטר ווען איר זוהן ווערט בר מצוה

אבינו אב הרחמן, אונזר דערבארעמיגער פאטער אונ קעניג אונ בעשעפער פון דר וועלט. מיר דאנקין דיר פר די שמחה וואס דו האסט אונז היינט געגעבין, וואס מיר האבין זוכה געוועזן אונזער זוהן זאל היינט ווערין בר מצוה, אין אגוטע מזלדיגע שעה צו לאנג לעבין אונ צו געזינט ושלום וברכה והצלחה האט ער אנגיטאהן דעם היליגין צייכין אונ אנגעדיינקין אוף זיין האנט אונ אוף זיין קאפ, היינט הט ער זוכה געוועזן אין אים זאל אריין קומין אהייליגע נשמה פון הימעל, דס איז דער יצר טוב, ער זאל אים פירין אין דעם הייליגין וועג ווס דו האסט געבאטין אין דיין הייליגע תורה, ער זאל לערנין תורה אונ טאהן מצות אונ מעשים טובים, איצט בעטין מיר דיך רבונו של עולם דו זאלסט העלפין אונזער קינד זיין יצר טוב זאל זיך שטענדיג שטארקין אויף זיין יצר הרע, אונ ער זאל קענין זיין אגוטער פרומער יוד ווי דיין הייליגער ווילין פארלאנגט פון דעם מענטש, ער זאל זיין גוט צו הקב"ה אונ צו מענטשין, מיר זאלין פון אים נחת האבין אוף די וועלט אונ מיר זאלין דורך אים זוכה זיין צו עולם הבא, רבונו של עולם אזו וויא דו האסט גיטאהן מיט אונז חסדים ביז היינט אונ דו האסט אונז גיהאלפין אונזר זוהן אוף צו אדערוואקסן אים ביז צו היינטיגין טאג, צו זיין בר מצוה, אזו זאלסטו דיינע חסדים פון אונז ניט אפטאהן אוף ווייטער, מיר זאלין זוכה זיין מגדל זיין דעם זוהן אונ אונזערע אלע קינדר צו תורה אונ יראת שמים מיט עושר אונ כבוד, אונ אונזערע שמחות זאלין אונז ניט פארשטערט ווערין אוף אייביג אונ מיר זאלין זוכה זיין צו פירען אונזער זוהן צו זיין חופה ווען די גליקליכע צייט וועט זיין מיט זיין רעכטין זווג אמן:

איין נייע תחנה פר אמוטער צו זאגין אין דער היים אײדער זיא גייט צו איהר קינדס חופה.

רבון כל העולמים, הער פון אלע וועלטין, היינטיגער טאג איז ביי אונז דר פריילעכסטער טאג פון אונזר גאנצין לעבין, ווייל מיר האבין זוכה געוועזן אין דעם טאג צו פירען אונזר טאכטער צו

דער

דר חופה מיט איר חתן וועלכין דו האסט פר איר בעשטימט נאך איידר זיא איז געבארין געווארין. דריבר איך ארעמע מוטער קום פר דיר מיט הייסע טרערין אונ בעט דיך מיט אצובראכין הארץ, בארעמהערציגער גאט שיק דיין גאטליכע ברכה פון הימעל צו די פערבינדונג פון די חתן כלה וואס ווערין היינט מאן אונ ווייב, דו זאלסט שיקין גוטע מלאכים זיי צוא בעגלייטין צו דר חופה, אונ דו זאלסט געבין פאר מיין טאכטער די טויערין פון חן אונ חסד זיא זאל האבין חן אונ חסד ביי איר מאן ווי דו האסט געגעבין חן אונ חסד צו אסתר המלכה אונ זיא זאל געפינען ביי איר מאן ארוהיגעס לעבין, עס זאל צווישן זייא קיין קריג אונ קיין שנאה זיין, זייער פארבינדונג וואס זיי ווערין היינט פארבונדין מיט חופה וקידושין ווי דיין הייליגע תורה האט געבאטין זאל זיין א אייביגע פארבינדונג זיי זאלין ניט אפגעשיידט ווערין איינר פון אנדערין, ליבר גאט גיב די קינדר פרנסה פון דיין האנט ניט פון א בשר ודם זיי זאלין געשפייזט ווערין מיט כבוד מיט ברכה אונ הצלחה, אינ עס זאל אויך זיי קיין עין הרע געוועלטיגין, אונ איך מיט מיין מאן זאלין מיר זוכה זיין דם אלץ צו זעהן ביי די קינדער ווי מיר זייא ווינשען פון אונזער טיפסטין הארצין, אונ זייא זאלין גיין צו דיא חופה אין אגוטע מזלדיגע אגליקליכע שעה אמן: [דער פאטער אונ די מוטער לייגין זייערע הענט אויף די קעפ פון חתן כלה אונ בענטשין זיי מיט די ברכות פון זייער הארצין, אונ מיט די ברכות פון די כהנים יברכך ה' וגו' יאר ה' וגו' ישא וגו']:

איין תפלה צו זאגין ווען מען גיט צדקה פר די נשמות פון ר' מאיר בעל הנס:

רבונו של עולם עס איז געשריבען אין דיין הייליגע תורה ווען משה רבינו הט געבעטין פר די יודין, האט ער דערמאנט דעם זכות פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק יעקב, אונ אין זייער זכות הט הקב"ה מוחל געווען די יודין זייערע זינד, דריבר קום איך איצט אויך צו דיר דערבארעמדיגער גאט בעטין דוא זאלסט מיר העלפין אין דעם זכות פון אונזערע עלטערין, אונ אין

דעם זכות פון אונזערע אלע אנדערע צדיקים, אונ אין דעם זכות פון דעם הייליגין תנא רבי מאיר בעל הנס, וואס יעדער מענטש וואס גיט צדקה פון זיינעט וועגין ווערט ער גיהאלפין אין זיין זכות. מיט אלע הילף וואס ער דארף. בעט איך דיך הערר פון די גאנצע וועלט מיט אצובראכין הארץ אונ מיט טרערין אין דעם זכות וואס איך גיב איצט צדקה פר אלע צדיקים וועגין אונ בעזונדער פאר דעם הייליגין תנא רבי מאיר, זאל דערוועקט ווערין פון מיינעט וועגין דר זכות פון זייערע מצות אונ מעשים טובים, אונ בעזונדר זאל דערוועקט ווערין דר זכות פון דעם הייליגין תנא רבי מאיר. ווען איך וועל זאגין דריי מאהל די ווערטער אלהא דמאיר עננו אלהא דמאיר עננו אלהא דמאיר עננו, זאל איך [פלוני בן פלונית] א אשה זאגט [פלונית בת פלונית] גיהאלפין ווערין פון אלע צרות אונ פון אלע נויטין, אונ זאלסט טאהן מיט מיר אונ מיט מיין מאן אונ קינדער נסים ונפלאות צו גוטין אמן:

תפלת מנחה

מנחה דאווענען פיר חתן אונ כלה אין דעם חופה טאג:

קען זאגט אשרי (געפינט מען נומער 38) דער נאך שמונה עשרה ביז אלהי נצור (נומער 45). דער נאך זאגט מען דאס:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו עורף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון

מלפניך

מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

ועַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

ועל

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם. אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דער נאך זאגט מען עלינו לשבח וכו׳ (געפינט מען בצד 61).

סדר הקטורת

מאת הרב הגאון הצדיק זצוק"ל ר' שלמה זלמן אב"ד דק"ק ווארשא.

אשר צוה לאומרו בעת התגברות החולאת רח"ל:

אלו המזמורים שאומרים אחר התפלה בזמן הדבר בר מינן וצריך כוונה גדולה:

מֶען זָאל זָאגִין דִי דְרַיי קַאפִּיטְלִיךְ מִיט גְרוֹיס כַּוָּונָה:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָֹה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָֹה מַחְסִי

פירוש ע"ט

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן וגו'. הקב"ה וָוס עֶר זִיצְט אִין בֶּעהֶאלְטֶענִישׁ, אוּנ (שַׁדַּי), הקב"ה, אִיז בַּדֶעקְט מִיט אַשָׁאטִין, וָוס מִיר זֶעהֶן אִים נִיט. פוּן דֶעסְט־וֶועגִין (אוֹמַר לַה'). זָאג אִיךְ פוּן גָאטְס וֶועגֶן עֶר אִיז מַיין בַּשִׁיצֶער מַיין פֶעסְטוּנְג עֶר אִיז מַיין גָאט וָוס אִיךְ פַארְזִיכֶר מִיךְ אוֹיף אִים. דוּ זָאלְסְט וִויסֶען (כִּי הוּא יַצִּילְךָ). נָאר עֶר, נָאר הקב"ה וֶועט דִיךְ רֶעטְטִין פוּן דִיא נֶעץ וָואס מֶען הָאט גֶעמַאכְט עֶס זָאל זַיין פַאר דִיר אַשְׁטְרוּיכְלוּנְג אוּנ עֶר וֶועט דִיךְ רֶעטְטִין פוּן פֶּעסְט [חוֹלִי רָע] וָואס צוּ בְּרֶעכְט דֶעם מֶענְטְשׁ פְּלוּצְלוּנְג: (בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ). מִיט זַיינֶע פְלִיגוּל וֶועט עֶר אוֹיף דִיר בֶּעשִׁיצֶען. אוּנ דוּ וֶועסְט דִיךְ בֶּעשִׁיצֶען אוּנְטֶער זַיינֶע פְלִיגוּל, זַיין אֱמֶת׳ה צוּזָאג וֶועט דִיךְ בַּשִׁיצֶען וִויא מִיט אַפַּאנְצִיר: (לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה). דוּ זָאלְסְט קֵיין מוֹרָא הָאבֶּן פַר דִי שְׁרֶעקְלִיכֶע אוּמְגְלִיקֶן וָוס קֶענֶן טְרֶעפִין בַּיי נַאכְט, אוּנ זָאלְסְט קֵיין מוֹרָא הָאבִין פַאר דִי פַיילִין וָוס פְלִיהֶען בַּיי טָאג: (מִדֶּבֶר בָּאוֹפֶל יַהֲלוֹךְ). אוּנ זָאלְסְט נִיט מוֹרָא הָאבֶּן פַאר דֶעם פֶּעסְט [חוֹלִי רָע] וָוס גֵייט אִין דֶער פִינְסְטֶער אוּנ נִיט פַר דִי פַארְשְׁנַיידוּנְג וָוס רוּיבְּט אַוֶועק דֶעם מֶענְטְשׁ אִין מִיטֶען טָאג: (יִפּוֹל). אֲפִילוּ דוּ וֶועסְט זֶעהֶן פוּן דַיין לִינְקֶע זַייט פַאלִין טוֹיזֶענְדֶער אוּנ פוּן דַיין רֶעכְטֶע זַייט פַאלִין צֶעהֶן טוֹיזֶענְדֶר, זָאלְסְטוּ קֵיין מוֹרָא הָאבֶּן. וָוארוּם (אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ). צוּ דִיר וֶועט דֶער אוּמְגְלִיק נִיט קוּמֶן: (רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט). דוּ וֶועסְט נָאר זֶעהֶן מִיט דַיינֶע אוֹיגִין אוּנ דוּ וֶועסְט זֶעהֶן וִויא הַקב"ה בַּצָאהֶלְט דִיא רְשָׁעִים. אַז דוּ וֶועסְט זָאגִין צוּ הקב"ה: (כִּי אַתָּה ה' מַחְסִי). דוּ בִּיזְט מַיין בֶּעשִׁיצֶר, אוּנ דוּ וֶועסְט מַאכֶן

דיין

עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה

פירוש ע"ט

דַיין וואנונג [דיין פַארְזִיכֶערוּנְג] אין דֶערְהֵייךְ בַּיי הקב"ה: (לֹא תְאוּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה). וֶועט צוּ דִיר קיין שְׁלֶעכְטֶס טְרֶעפֶן. אונ צוּ דיין גֶעצֶאהֶלְט וֶועט קיין פְּלָאג גֶענֶעגֶען: (כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ). וָוארוּם הקב"ה וֶועט גֶעבִּיטֶען זַיינֶע מַלְאָכִים פוּן דַיינֶעטְוֶועגִין זֵיי זָאלִין דִיךְ הִיטֶען אין דַיינֶע אַלֶע וֶועגִין וָואהִין דוּ וֶועסְט גֵיין: (עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ). זֵיי וֶועלִין דִיךְ טְרָאגִין אוֹף דִי הֶענְט, ווַייל זֵיי וֶועלִין מוֹרָא הָאבְּן טָאמֶר וֶועלֶן דַיינֶע פִּיס אָנְגֶעשְׁטוֹיסֶן וֶוערֶן אָן אַשְׁטֵיין: (עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוֹךְ). אוֹף לֵייבִּין אונ אוֹף שְׁלַאנְגֶן וֶועסְטוּ טְרֶעטִין, דוּ וֶועסְט צוּטְרֶעטֶן יוּנְגֶע לֵייבִּין אונ שְׁלַאנְגֶען. הקב"ה זָאגְט (כִּי בִי חָשַׁק). ווַייל עֶר הָאט אִין מִיר גֶעגְלוּסְט, דְרִיבֶּר וֶועל אִיךְ אִים מַאכִין אַנְטְרִינֶן, אִיךְ וֶועל אִים שְׁטַארְקֶן ווַייל עֶר ווַייס מֵיין נָאמֶען: (יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ). אַז עֶר וֶועט מִיךְ רוּפִין וֶועל אִיךְ אִים עֶנְפֶּערֶן, אַז עֶס וֶועט אוֹיף אִים זַיין אַצָּרָה וֶועל אִיךְ זַיין מִיט אִים. אִיךְ וֶועל אִים רֶעטְטִין אונ אִיךְ וֶועל אִים גֶעבִּין כָּבוֹד: (אוֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ). אִיךְ וֶועל אִים זַאט מַאכִין מִיט לַאנְגֶע יָאהְרֶן, עֶר וֶועט לַאנְג לֶעבִּין, אונ אִיךְ וֶועל אִים ווַייזִין מֵיין הִילְף:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ ה' בְּיוֹם צָרָה. גָאט זָאל דִיר עֶנְפֶּערֶען אִין דֶעם טָאג וָוס דוּ וֶועסְט זַיין אִין אַצָּרָה: (יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב). דִיךְ זָאל שְׁטַארְקִין דֶר נָאמֶן פוּן גָאט, וָואס עֶר אִיז דֶער גָאט פוּן יַעֲקֹב. אַזוֹ ווִי הקב"ה הָאט גִיעֶנְפֶּערְט צוּ יַעֲקֹב אִין זַיין צָרָה, אונ הָאט אִים גִיהָאלְפִין פוּן זַיינֶע אַלֶע פַיינְד אַזוֹ זָאל עֶר דִיר אוֹיךְ הֶעלְפִין: (יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקּוֹדֶשׁ). הקב"ה זָאל שִׁיקֶען דַיין הִילְף פוּן זַיין הֵיילִיגְקֵייט: (וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ). אונ פוּן וֶועגִין דִיא שְׁטָאט צִיּוֹן זָאל הקב"ה דִיךְ אָנְלֶעהְנֶן: (יִזְכּוֹר כָּל מִנְחוֹתֶיךָ). הקב"ה זָאל דִיר גֶעדֵיינְקֶן דֶעם זְכוּת פוּן דַיינֶע אַלֶע מְנָחוֹת וָוס דוּ הָאסְט מַקְרִיב גִיוֶועןְ. (וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה). אונ עֶר זָאל אֵייבִּיג זֶעהְן דִי אַשׁ פוּן דַיינֶע עוֹלוֹת וָוס דוּ הָאסְט מַקְרִיב גְוֶועןְ: (יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ). הקב"ה זָאל דִיר גֶעבִּין ווִי דַיין הַארְץ פַארְלַאנְגְט: (וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא). אונ דַיינֶע אַלֶע עֵצוֹת זָאל הקב"ה דֶערְפִילֶען: (נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ). מִיר

בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ: אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי

פירוש ע"ט

וֶועלִין זִינְגֶען וֶוען עֶס וֶועט קוּמֶען דַיין הִילְף. (וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגוֹל). מִיר וֶועלִין שְׁרַייבֶּען אוֹף אוּנְזֶערֶע פָאנֶען דֶעם נָאמֶען פוּן הקב"ה, צוּ גֶעדֵיינְקֶען אַז אוּנְזֶער הִילְף אִיז גִיוֶועזֶען פוּן הקב"ה. (יְמַלֵּא ה' כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ). הקב"ה זָאל דֶערְפִילֶען אוּנ דִיר גֶעבִּין אַלֶץ וָואס דוּ וֶועסְט פוּן אִים בֶּעטִין: (עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ ה' מְשִׁיחוֹ). אִיצְט וַוייס אִיךְ אַז הקב"ה הָט גֶעהָאלְפֶען זַיין גֶעזַאלְבְּטִין מֶלֶךְ. (יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ). עֶר הָאט אִים גִיעֶנְטְפֶערְט פוּן זַיין הֵיילִיגֶען הִימֶל. (בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ). מִיט דִיא שְׁטַארְקֶע הִילְף פוּן זַיין רֶעכְטֶע הַאנְט: (אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים). עֶס זֶענֶען גֶעקוּמֶען מֶענְטְשֶׁן מִיט רַייטְוֶועגִין אוּנ מֶענְטְשֶׁן זֶענֶען גֶעקוּמֶען מִיט פֶערְד. (וַאֲנַחְנוּ). אָבֶער מִיר הָאבִּין קַיין רַייטְוֶועגִין אוּנ קַיין פֶערְד. (בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר). מִיר וֶועלֶן נָאר דֶערְמַאנֶען דֶעם נָאמֶען פוּן הקב"ה, אוּנ אִים בֶּעטִין עֶר זָאל אוּנְז הֶעלְפִין: (הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ). דִי פֶעלְקֶר הָאבִּין גֶעקְנִיט אוּנ גֶעפַאלִין. (וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד). אוּנ מִיר זֶענֶען אוֹיפְגֶעשְׁטַאנֶען אוּנ מִיר הָאבֶּען אוּנְז גֶעשְׁטַארְקְט: (ה' הוֹשִׁיעָה). הקב"ה וָוס עֶר הָט אוּנְז בִּיז אִיצְט גֶעהָאלְפֶען. (הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ). אוּנ הָט אוּנְז גֶעוִויזֶען אַז עֶר אִיז דֶער מֶלֶךְ פוּן דֶער וֶועלְט, עֶר וֶועט אוּנְז גֶעווִיס עֶנְטְפֶערֶען אִין יֶעדֶר טָאג וֶוען מִיר וֶועלֶן רוּפֶן צוּ אִים: מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר. דֶעם מִזְמוֹר הָאט דָוִד גִיזָאגְט פַאר זִיךְ אַלֵיין, עֶר זָאל גֶעדֵיינְקֶען שְׁטֶענְדִיג צוּ טָאהְן תְּשׁוּבָה אוֹף זַיינֶע זִינְד: (ה' אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי). גָאט זָאלְסְט מִיךְ נִיט שְׁטְרָאפִין מִיט דַיין שְׁטַארְקִין כַּעַס וָואס וֶוערְט גֶערוּפִין קֶצֶף. (וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי). אוּנ אֲפִילוּ מִיט דֶעם קְלֶענֶערִין כַּעַס וָוס וֶוערְט גֶערוּפִין חֵמָה זָאלְסְטוּ מִיךְ אוֹךְ נִיט שְׁטְרָאפִין: (כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי). וָוארוּם דַיינֶע פַיילִין הָאבֶּען אַריין גֶענִידֶערְט אִין מִיר. (וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ). דוּ הָאסְט גֶעלֵייגְט אוֹף מִיר דַיין הַאנְט: (אֵין מְתוֹם בִּבְשָׂרִי). עֶס אִיז נִיטָא אַגַאנְצְקֵייט אִין מַיין לַייבּ וֶוגִין דַיין כַּעַס. (אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי). עֶס אִיז נִיטָא פְרִידֶען אִין מַיינֶע בֵּיינֶער וֶועגֶען מַיינֶע זִינְד וָוס אִיךְ הָאבּ גֶעזִינְדִיגְט: (כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי). מַיינֶע זִינְד זֶענֶען אַזוֹי פִיל אַז זֵיי גֵייעֶן אַרִיבֶּער אִיבֶּער מַיין קָאפּ. (כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי). זֵיי

כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי: הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי: נַעֲוֵיתִי שַׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי: כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי: נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי: אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה: לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי כֹחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי: אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ: וַיְנַקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ: וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו: וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת: כִּי לְךָ יְיָ

פירוש ע"ט

זֶענֶען ווִי אַשְׁוֶועֶרֶע מַשָּׂא, זֵיי זֶענֶן שְׁוֶועֶרֶער פוּן מִיר, אִיךְ קֶען זֵיי נִיט דֶערְ־ טְרָאגִין: (הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרוֹתַי). מַיינֶע מַכּוֹת זֶענֶן צוּגַאנְגֶען גִיוָוארִין פוּן דִיא פִיל מַאטֶערְיֶע וָואס אִין זֵיי אִיז גִיוָוארֶן אוּנ דוּרְכְדֶעם אִיז מַיין לַייבּ פַארְשְׁטוּנְקֶען גִיוָוארֶן. (מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי). דָס אַלְץ אִיז אוּף מִיר גֶעקוּמֶן וֶועגֶן מַיינֶע נַארֶעשְׁקַייט, וֶועגִין מַיינֶע זִינְד וָואס אִיךְ הָאבּ גֶעזִינְדִיגְט: (נַעֲוֵיתִי שַׁחוֹתִי). אִיךְ גֵיי פַארְקְרִימְט אוּנ שְׁטַארְק אַיינְגֶעבּוֹיגֶן. (כָּל הַיּוֹם קוֹדֵר הִלָּכְתִּי). אִיךְ גֵיי אַגַאנְצֶן טָאג שְׁוַוארְץ פוּן צָרוֹת: (כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה). וָוארוּם מַיינֶע נִירֶען זֶענֶן פוּהל מִיט בְּרֶענֶענְדִיגֶע הִיץ. (וְאֵין מְתוֹם בִּבְשָׂרִי). עֶס אִיז נִיטָא קֵיין גַאנְצְקַייט אִין מַיין לַייבּ: (נְפוּגוֹתִי). אִיךְ בִּין גִיוָוארִין שְׁוַואךְ. (וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד). אוּנ אִיךְ בִּין זֵייעֶר צוּשְׁטוֹיסִין אוּנ צוּבְּרָאכֶען. (שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי). אִיךְ טוּה שְׁרַייעֶן פוּן דִיא בְּרוּמוּנְג פוּן מַיין הַארְץ: (אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָּל תַּאֲוָתִי). גָאט אַקֶעגִין דִיר אִיז בֶּעוְואסְט אַלֶע מַיינֶע גְלוּסְטוּנְג. (וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה). אוּנ מַיין זִיפְצֶן אִיז פוּן דִיר נִיט בַּהַאלְטֶן: (לִבִּי סְחַרְחַר). מַיין הַארְץ אִיז אַרוּמְגֶערִינְגוּלְט מִיט צָרוֹת. (עֲזָבַנִי כֹחִי). מַיין כֹּחַ הָט מִיךְ פַארְלָאזְין. (וְאוֹר עֵינַי). אוּנ דִי לִיכְטִיגְקַייט פוּן מַיינֶע אוֹיגִין. (גַּם הֵם אֵין אִתִּי). זֵיי זֶענֶן אוֹיךְ נִיטָא בַּיי מִיר: (אוֹהֲבַי וְרֵעַי). דִי מֶענְטְשֶׁן וָואס הָאבֶּן מִיךְ לִיבּ גֶעהַאט אוּנ מַיינֶע פְרֵיינְד. (מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמוֹדוּ). וַוייל אִיךְ בִּין גֶעפְּלָאגְט גִוָוארֶן שְׁטַייעֶן זֵיי פוּן וַוייטֶן. (וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ). אוּנ מַיינֶע נָאנְטֶע פַאמִילְיֶע הָאבֶּן זִיךְ גִישְׁטֶעלְט פוּן וַוייטֶן: (וַיְנַקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי). זֵיי הָאבֶּן מִיר גֶעמַאכְט שְׁטְרוֹיכְלוּנְגֶן דִי מֶענְטְשֶׁן וָואס ווִילֶן אַוֶועק נֶעמֶן מַיין לֶעבִּין. (וְדוֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת). אוּנ דִי וָואס ווִילֶן מִיר זָאל זַיין שְׁלֶעכְט הָאבִּין גִירֶעט אַזֶעלְכֶע רֵייד וָואס צוּבְּרֶעכֶן מִיךְ. (וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ). אַגַאנְצֶן טָאג הָאבֶּן זֵיי גִירֶעט אוּף מִיר פַאלְשְׁקַייט: (וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע). אוּנ אִיךְ הָאבּ מִיךְ גֶעמַאכְט ווִי אַטוֹיבֶּער אוּנ הֶער נִיט. (וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו). אוּנ אִיךְ הָאבּ מִיךְ גֶעמַאכְט ווִי אַשְׁטוּמֶער וָואס עֶפִינְט נִיט דִי מוֹיל צוּם רֵיידִין: (וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ). אוּנ אִיךְ בִּין גִיוֶועזְן ווִי אַמֶענְטְשׁ וָואס פַארְשְׁטֵייט נִיט וָואס מֶען רֶעט צוּ אִים. (וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת). אוּנ אִין זַיין מוֹיל אִיז נִיטָא מִיט וָואס עֶר זָאל דֶעם אַנְדֶערִין צוּרִיק

הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד: כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי: וְאֹיְבַי חַיִּים עָצֵמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר: וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב: אַל תַּעַזְבֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי:

נָאכְדֶעם זָאל מֶען זָאגִין דְרַייא מָאהְל דֶעם פָּסוּק:

וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת:

נָאכְדֶעם זָאל מֶען טְרַאכְטִין דִי וֶוערְטֶער נִיט אַרוֹסְרֵיידִין:

צִיָּר גָ״ל בָ״שׁ [ג״א קה״ס מג״ת פנ״מ כא״ר]

נָאכְדֶעם זָאל מֶען זָאגִין דְרַייא מָאהְל דֶעם פָּסוּק:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים:

נָאכְדֶעם זָאגְט מֶען:

רבונו

פירוש ע״ט

שְׁטְרָאפִין: (כִּי לְךָ ה' הוֹחָלְתִּי). וָוארוּם אוֹיף דִיר הקב״ה הָאבּ אִיךְ גֶעוַוארְט. (אַתָּה תַעֲנֶה ה' אֱלֹהָי). דוּ מַיין גָאט זָאלְסְט עֶנְפֶערִין: (כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי). וָוארוּם אִיךְ הָאבּ גִיזָאגְט טָאמֶער וֶועלִין זֵיי זִיךְ פְרֵייעֶן אוֹיף מַיין אוּמְגְלִיק. (בְּמוֹט רַגְלִי). אַז אִיךְ הָאבּ אַמָאהְל אוֹיסְגֶעגְלִיטְשְׁט אַפּוּס. (עָלַי הִגְדִּילוּ). הָאבֶּן זֵייא זִיךְ גְרוֹס גֶעמַאכְט אוֹיף מִיר. אוּנ הָאבִּין גִיזָאגְט. (כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן). אִיךְ בִּין אָנְגֶעבְּרֵייט צוּ זַיין לָאהֶם [הִינְקֶערְדִיג] אוֹיף אֵייבִּיג. (וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד). אוּנ מַיינֶע שְׁמֶערְצִין וֶועלִין אֵייבִּיג זַיין גֶעגִין מִיר, אִיךְ וֶועל אֵייבִּיג לַיידִין שְׁמֶערְצִין: (כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד). אִיךְ אַלֵיין זָאג מַיינֶע זִינְד. (אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי) אִיךְ זָארְג אֲפִילוּ אוֹיף דִיא עֲבֵירוֹת וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאהְן אוּמְגֶערִין: (וְאֹיְבַי חַיִּים עָצֵמוּ). אוּנ מַיינֶע פַיינְד לֶעבִּין אוּנ זֶענִין שְׁטַארְק. (וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר). אוּנ עֶס זֶענֶען פִיל דִי מֶענְטְשִׁין וָוס הָאבִּין מִיךְ פַיינְד וֶועגִין דִי לִיגֶען וָוס מֶען הָט פַר זַייא דֶערְצֵיילְט: (וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה). אוּנ דִי מֶענְטְשִׁין וָוס צָאהְלִין שְׁלֶעכְטְס פַר גוּטְס וָוס מֶען טוּהְט זֵיי. (יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב). זֵיי הָאבִּין מִיךְ פַיינְד וַוייל אִיךְ יָאג נָאךְ גוּטְס צוּ טָאהְן: (אַל תַּעַזְבֵנִי ה' אֱלֹהַי). מַיין גָאט זָאלְסְט מִיךְ נִיט פַארְלָאזִין. (אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי). זָאלְסְט דִיךְ נִיט דֶערְוַוייטֶערִין פוּן מִיר: (חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי). אַייל גֶעשְׁווִינְד צוּ מַיין הִילְף. (אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי). מַיין גָאט דוּ בִּיזְט דָאךְ אֵייבִּיג מַיין הִילְף:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְכֹהֲנֵינוּ מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים. וּמִתְכַּפֵּר עֲלֵיהֶם וְעַכְשָׁיו בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטְלָה הָעֲבוֹדָה וְאֵין לָנוּ לֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא קָרְבָּן וְלֹא קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְלֹא כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ. אֶלָּא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן אֲנַחְנוּ מַזְכִּירִים לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבַּן קְטֹרֶת הַסַּמִּים אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: ג״פ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: ג״פ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: ג״פ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: ג״פ וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהֹוָה: ג״פ וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: ג״פ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב. וּשְׁלֹשָׁה שֶׁהָיָה מוֹסִיף בָּהּ כֹּהֵן גָּדוֹל בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָהּ לְמַכְתֶּשֶׁת וְנוֹטֵל מִמֶּנָּה מְלֹא חָפְנָיו כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן

פירוש ע״ט

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ווען דר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז גישטאנן האבין אונזערע אֶלְטֶערין אונ אונזערע כֹּהֲנִים גערייכערט פר דיר קְטֹרֶת אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אונ דו האסט מְכַפֵּר גיוועזן זייערע זינד, אונ איצט ווייל מיר האבין געזינדיגט איז דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב גיווארין, אונ עס הט אופגיהערט דאס נאמעם דינסט, ווארום מיר האבין קיין מִזְבֵּחַ קיין קָרְבָּן קיין קְטֹרֶת צום רייכערין קיין כֹּהֵן גָּדוֹל ווס זאל מְכַפֵּר זיין פון אונזערטוועגין, מיר האבין נאר די רייד פון אונזערע לעפצין. ווי עס שטייט אין פָּסוּק וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ, די קָרְבָּנוֹת וואס מיר דארפין ברייגגען וועלין מיר בצאהלין מיט אונזערע רייד. דריבער דערמאנען מיר פר דיר דעם קָרְבַּן קְטֹרֶת ווס דו האסט גיבאטין צו אונזערע אֶלְטֶערין אין דער מִדְבָּר וויא עס שטייט אין פָּסוּק וַיֹּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים וכו׳ ביז מִפְּנֵי הַכָּבוֹד נאו ווי עס שטייט אויבין:

וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָה הִיא בָאָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָה הוּא בָא כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל מַקְטִיר לְפָנֶיךָ קָרְבַּן קְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמְכַפֵּר עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְהָיְתָה עוֹצֵר הַמַּגֵּפָה כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: ג״פ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֶן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְיָ הֵחֵל הַנָּגֶף: ג״פ וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעָם: ג״פ וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: ג״פ וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה:

וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטְלָה הָעֲבוֹדָה וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן וְלֹא מַחְתָּה וְלֹא גַחֲלֵי אֵשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא קְטֹרֶת

פירוש ע״ט

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ווען דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז געוועזן האט דער כֹּהֵן גָּדוֹל גערייכערט פאר דיר קְטֹרֶת אונ ער האט מְכַפֵּר געוועזן די זינד פון דיין פאלק יִשְׂרָאֵל אונ דו האסט אויפגעהאלטין די מַגֵּפָה וויא עס איז געשריבען אין דיין תּוֹרָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וכו׳ ביז נֶעֱצָרָה [דריי מאהל] [אזו ווי עס שטייט אויבין]: וְעַתָּה, אונ איצט אז וועגין אונזערע זינד איז חָרֵב געווארין דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אונ מיר האבין ניט א כֹּהֵן צו מַקְרִיב זיין קָרְבָּנוֹת אונ מיר האבין ניט א מַחְתָּה [א פאן, א ראנדל] צו נעמען אין איר קוילין פון מִזְבֵּחַ. אונ מיר האבין ניט די הייליגע ברענענדיגע קוילין, אונ מיר האבין ניט א מִזְבֵּחַ, אונ מיר

האבין

הַסַּמִּים. לֹא נִשְׁאַר לְפָנֵינוּ אֶלָּא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ וְהוּא תַּחַת קָרְבְּנוֹתֵינוּ וּתְפִלָּתֵינוּ תַּחַת כַּפָּרָתֵינוּ. שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא זִכְרוֹן פִּינוּ מְקוּבָּל לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ לְפָנֶיךָ קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְתַעֲצוֹר הַמַּגֵּפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם כַּאֲשֶׁר נֶעֶצְרָה עַל יַד אַהֲרֹן נְבִיא קְדֹשׁ יְיָ וַעֲמוֹד מִכִּסֵּא דִין וְשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וַחֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל זְקֵנֵינוּ וְעַל נָשֵׁינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל יוֹנְקֵינוּ. (נ״א וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ). וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וְאַל תִּתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל בָּתֵּינוּ לִנְגּוֹף. וְתַעֲצוֹר אֶת הַדֶּבֶר וְאֶת הַמַּגֵּפָה וְאֶת הַמַּשְׁחִית מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל [נ״א וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת

פירוש ע״ט

הָאבִּין נִיט קְטֹרֶת פוּן דִי בְּשָׂמִים וָואס דִי תּוֹרָה הָט גִיבָּאטִין, עֶס אִיז בַּיי אוּנְז נִיט מֶעהְר גֶעבְּלִיבֶּן נָאר דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְּצִין וָוס מִיר בֵּיידִין דֶעם סֵדֶר פוּן דִי קָרְבָּנוֹת, אוּנ דָס זָאל גֶערֶעכוּנְט וֶוערִין בַּיי הקב״ה גְלַייךְ ווִי מִיר וָואלְטִין מַקְרִיב גִיוֶועְן קָרְבָּנוֹת, אוּנ אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת זָאלִין מְכַפֵּר זַיין אוּנְזֶערֶע זִינְד ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק מִיר וֶועלִין בַּצָאהְלִין דִי אָקְסִין פוּן קָרְבָּנוֹת וָוס מִיר זֶענֶען שׁוּלְדִיג מִיט אוּנְזֶערֶע רֵייד וָוס מִיר רֵיידִין דֶעם סֵדֶר פוּן קָרְבָּנוֹת:

לָכֵן, דְרִיבֶּער זָאל זַיין דֶער ווִילֶען פוּן פַר דִיר אוּנְזֶער גָאט וָוס דוּ בִּיזְט דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע אֶלְטֶערִין דָס דֶר מָאנוּנְג וָוס מִיר דֶערְמָאנֶען מִיט אוּנְזֶר מוֹיל זָאל זַיין אָנְגֶענוּמֶען פַאר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד (הֶערְרֶן־שְׁטוּהְל) גְלַייךְ ווִי מִיר וָואלְטִין גֶעבְּרֵייכֶערְט פַר דִיר דִי בְּשָׂמִים וָוס דוּ הָאסְט גֶעשְׁרִיבֶּען אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ דוּ זָאלְסְט אוֹיפְהַאלְטִין דִי מַגֵּפָה פוּן אוּנְז אוּנ פוּן דַיין גַאנְצֶע פָאלְק יוּדִין אִין אַלֶע לֶענְדֶער אוּנ אִין אַלֶע אָרְטֶער ווָא זֵיי ווָאנֶען אַזוֹ ווִי דִי מַגֵּפָה אִיז אוֹיפְגֶעהַאלְטִין גִיוָוארִין דוּרְךָ דֶעם הֵיילִיגֶען נָבִיא אַהֲרֹן, אוּנ זָאלְסְט אַ פּ שְׁטֵיין פוּן דַיין רִיכְטֶער שְׁטוּהְל אוּנ זָאלְסְט זִיךְ זֶעצִין אוֹיף דַיין רַחֲמָנוֹת שְׁטוּהְל אוּנ זָאלְסְט רַחֲמָנוֹת הָאבִּין אוֹיף אוּנְז אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע אַלְטֶע מֶענְטְשִׁין אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע ווַייבֶּער אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע קִינְדֶער אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע יוּנְגֶע קִינְדֶער אוּנ זֵייגֶענְדִיגֶע קִינְדֶער אוּנ דוּ זָאלְסְט אָפְּטָאהְן דֶעם שָׂטָן פוּן פַר אוּנְז אוּנ פוּן אִינְטֶער אוּנְז אוּנ זָאלְסְט נִיט לָאזִין דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת אַרַיין קוּמֶען אִין אוּנְזֶערֶע שְׁטוּבִּין צוּ מָארְדִין אוּנְז, אוּנ זָאלְסְט אוֹיפְהַאלְטִין דֶעם דֶבֶר (פֶּעסְט) אוּנ מַגֵּפָה (חָלִירֶע) אוּנ דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת, פוּן אוּנְז אוּנ פוּן דַיין גַאנְצֶע פָאלְק

תפלתינו כענין שנאמר תכון תפלתי קטרת לפניך כי אתה אבינו
ילך תלויות עינינו: וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
לכלות מעלינו ומעל כל עמך ישראל דבר וחרב ורעב ומשחית
ומגפה וכל מיני תחלואים רעים וכל מיני פורעניות המתרגשות
ובאות לעולם: ושמור צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם. כי אתה
שומר ישראל: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ג"פ: יי
צבאות אשרי אדם בוטח בך ג"פ: יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו ג"פ: רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.
שכן כתוב בתורתך. והסיר יי ממך כל חולי וכל מדוי מצרים
הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שונאיך: יהיו לרצון
אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו:

תחנה זו אומרים ג"כ אחר פטוס הקטורת בזמן הדבר כר מינן:

אדון כל הנפלאות. שומרנו מתחלואי תוצאות. עשה עמנו
לטובה אות: בורא עולם יש מאין. לעמך נצור כאישון

פירוש ע"ט

יודין, אונ זאלסט אננעמן מיט רחמנות אונ מיט בעוויליגונג אונזערע תפלות, ווי עס שטייט אין פסוק מיין תפלה זאל זיין אנגענומען ביי דיר אזו ווי קטרת, וואָרום דו ביזט אונזער פאטער אונ צו דיר אייגען [קוקען] אונזערע אויגין, אונ אזו זאל זיין דער ווילען פון פאר דיר א גאָטער גאט וואס דו ביזט דער גאט פון אונזערע אלטערין דו זאלסט פארמיידען פון אונז אונ פון דיין גאנצע פאלק יודין דבר [פעסט] אונ שווערד אונ הונגר אונ אפארדארבר אונ אמגפה אונ אלע מינים שלעכטע קראנקהייט אונ אלע מינים צרות וואס שטורעמען אונ קומען אויף דער וועלט, אונ זאלסט היטען אונזער ארויסגיין אונ אונזער קומען פון איצט ביז אייביג, וואָרום דו ביזט דער היטער פון יודין: ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה [דרייי מאהל]: ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך [דרייי מאהל]: ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו [דרייי מאהל]: גאט דו זאלסט אונז היילן וועלין מיר זיין געהיילט, אז דו וועסט אונז העלפין וועלין מיר זיין געהאלפין, וואָרום דו ביזט אונזער לויב. וואָרום אזו איז געשריבען אין דיין תורה הקב"ה וועט אפטאהן פון דיר אלע קראנקהייט אונ אלע שלעכטע שמערצין וואס דו ווייסט הקב"ה הט געטאהן אין מצרים, וועט הקב"ה ניט טאהן אין דיר אונ ער וועט זייא געבין אין דיינע אלע פיינד. עס זאל זיין צו דיין ווילען די זאג פון אונזער מויל אונ דאס טראכטונג פון אונזער הארץ זאל זיין פר דיר גאט אונזער בשעפער אונ אויסלייזער:

עַיִן. מִשִּׁשָּׁה הַיּוֹצְאִים בִּכְלִי זַיִן: גְּעַר הַמְּשׁוּלִים לְחַיַּת קָנֶה. מִכְּחוֹתָיו הַטּוּמְאָה לוֹ יְאוּנֶּה. וְלֹא לַעֲדַת מִי מָנָה: דֶּרֶךְ שַׁעַר הָעֶלְיוֹן. הַנִּגְלָה לְצִיר בְּחִזָּיוֹן. אַל תִּפְתַּח לְרָשׁ וְאֶבְיוֹן: הֲלֹא תִרְאֶה בְּעָנְיֵנוּ. בְּךָ בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ. אַתָּה יְיָ אֲדוֹנֵינוּ: וְסָתַךְ עָלֵינוּ בְּעֵת הַזַּעַם. נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ כְּפַעַם בְּפַעַם. וְנִפְלִינוּ מִכָּל הָעָם: זָמִיר עָרִיצִים כְּעָלְתָה בְּמַחְשָׁב. מַאֲמַר הַקּוֹסֵם שְׁעֵה וְהַקְשֵׁב. וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב: חַיִּים בִּרְצוֹנְךָ לְכָל נִבְרָא. הַפְלֵא צֹאנְךָ מֵאַף וְעֶבְרָה. מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: טַהֵר עוֹלָם אֵל כַּבִּיר. רוּחַ הַטּוּמְאָה תַּשְׁבִּית וְתַעֲבִיר. מִזֶּרַע הַמְבוֹרָךְ הֱוֵי גְבִיר: יֹאמְרוּ הַכֹּל יֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל.

פירוש ע"ט

ווען עס איז אמגפה רחמנא לצלן זאל מען דס זאגן נאך פטום הקטורת:

אדון כל הנפלאות. גאט וואס דו ביזט דער העדר פון אלע וואנדר, דו ביזט אונזר היטר פון די ניין הונדערט דרייערליי קראנקייטין. טוה מיט אונז אצייכן צו גוטין: (בורא). דו האסט בשאפין די וועלט פון גאר נישט, זאלסט היטען דיין פאלק ווי דם מענטשיל [דאס שווארציל] פון אויג, פון דיא זעקס משחיתים וואס גייען ארום מיט זייער גיוועהר: (גער). דו זאלסט אנשרייען אוף די וואס זענען געגליכן צו די חיה וואס וואהנט אין וואלד צווישן דיא שטעקליך. פון זיינע כחות הטומאה זאל אים דם שלעכטס טרעפין. ניט צו די פאלק וואס אוף זיי איז גזאגט ווער קען זיי ציילן: (דרך). דורך דעם וועג פון דעם אויבערשטן טויער וואס דורך אים ביזטו גיזעהן גיווארן צום שליח משה רבינו, זאלסטו גאט עפענן צום גיזעהן ווערן צום ארעם פאלק יודן: (הלא). דו זעהסט דאך שטענדיג ווען מיר ווערין געפייניגט. אין דיר האבין זיך דאך פארזיכערט אונזערע אלטערן, דו גאט ביזט אונזר העדר: (וסתך). דו זאלסט אוף אונז בעשיצן אין די צייט פון צארן, אונ מיט צדקה זאלסטו אונז ענפערן פירכטלערבע וואנדר ווי דו ענפערסט אונז אלע מאהל, אונ מיר זאלן זיין אפגעשיידט פון אלע פעלקר: (זמיר עריצים), ווען אין דיין טראכטונג איז אויפגענאנגען צו פארשניידין די שטארקע מענטשין, די פעלקר, זאלסטו דיך קערין צו פארנעמן די רייד פון כישוף בלעם וואס ער הט גיזאגט די יודן ווערן ניט גערעכונט צווישן די פעלקר: (חיים). אין דיין ווילען איז צו געבין לעבין צו אלע בשעפעניש, שייד־אפ דיינע שעפסין פון כעס אונ צארין דו ביזט דאך אונזר שטארקייט אין די צייט ווען עס איז אצרה: (טהר). דו שטארקר גאט ריינג די וועלט, זאלסט שטערין אונ אוועק נעמן די טומאה פון די קינדר וואס זענען גיבענטשט גווארן דו זאלסט זיין אהערר: (יאמרו). אלע זאלין זאגין ביי יודין איז דא אגאט וואס פיטערט זיי אונ ער איז זייער היטר אונ אויסלייזר, נעגין די היילינקייט פון דיא תורה וואס

רועה ושומר פודה וגואל. למען קדושת יקותיאל: כוחך משדד
כוחות הגבוהים. מעולם נקרא אלהי האלהים. גדודי אש מפניך
רועדים ותוהים: לך הכח והגבורה. רוח אפנו בגויה לשומרה.
מפגע רע ומקרה בבתי טהורה: מות וחיים בידך נמסר. דברי
גזירותיך על כל בשר. דל ואם עשיר מלך ושר: נברא בצלם דמות
קונו. כופר לא יושת בכל הונו. כשב הרוח לאשר נתנו: סגולת
מלכים לא יועילנו. יראת אלהים היא תלונו. למקום מחצבות
אשר לוקח ממנו: עצה היעוצה ומי יפירנה. חי רב פעלים לא
ימירנה. ואיש תבונות יכפרנה: פקוד גפן זאת לחיים טובים.
זרעם הרב כטל וכרביבים. ונודה פלאיך שחרים וערבים: צור
החיש נא עתידות. קומם מקדשך ושכלל יסודות. כתפילת דניאל
איש חמודות: קרב ישע למעוטים בעמים. וראה ורחם כי ארכו

פירוש ע"ט

יקותיאל [משה רבינו] האט זיי גיגעבין: (כחך). דיין כח צורייבט אלע שטארקע
כחות, פון אייביג ווערסטו גערופן (אלהי האלהים), דר כח איבר אלע כחות,
מחנות פייערדיגע מלאכים ציטערין פר דיר: (לך). צו דיר איז דר כח אונ דיא
שטארקייט, דר לעבעדיגר אטעם וואס איז אין אונזר קערפער, זאלסטו אים
היטן פון אשלעכטע בגעגעניש אונ פון אטרעפונג וועלכע ניט ריין איז: (מות).
דר טויט אונ דס לעבן איז איבר גגעבן אין דיין האנט. די רייד פון דיינע גזרות
זענן אוף אלע מענטשין אויף ארעם אונ רייך, אונ אמלך מיט אשר: (נברא).
דער מענטש איז בשאפין גיווארן אין דעם גלייכן פון זיין בשעפר יוען עס קומט
די צייט ער זאל צוריק געבין זיין נשמה צו הקב"ה וום ער הט זיא אים גגעבן,
קען ער זיא ניט אוים לייזין מיט זיין גאנצין פארמעגין: (סגולת). אוצרות פון
מלכים קענן אים ניט העלפן, נאר די מורא פר הקב"ה וום ער הט גהאט דאס
בעלייט אים צום קבר, צום אויסגעהאקטין ארט וואס ער איז פון אים גענומן
גווארן: (עצה). די עצה וום איז גגעבן גווארן פון הקב"ה ווער קען זיא שטערן,
הקב"ה וום ער איז דר לעבעדיגר גאט וום ער הט פיל געטאהן, ער וועט זיין
עצה ניט פארבייטן, נאר אפארשטענדיגר מענטש קען בעטין ביי הקב"ה ער
זאל פארגעבן די זינד אונ ענדערן זיין עצה: (פקוד- גדיינק דעם ויינשטאק, די
יודין צו אגוטין לעבן, זייערע קינדר זאלסטו מערן ווי טאה אונ רעגין. וועלן
מיר לויבין דיינע וואנדר פריה אונ אבענד: (צור). בשעפר איל גאר געשווינד
אונזר צוקונפט, שטעל־אוף דיין מקדש אונ שטארק די פונדאמענטין. ווי דניאל
איש חמודות הט גיבעטן: (קרב). גענעהן דיין הילף צו די פאלק וום זענן דס
נוייניגסטע פון אלע פעלקר, זעה אונ האב בחמנות ווארום די טעג פון גלות

הימים. ותבנה מהרה בית עולמים: ראשית עיירות הראנו מהרה. אשיות ההיכל והעזרה. וציון נדחה קרוא בית הבחירה: שלום תשפות לנו בארץ עייפה. משמר היה לנו ממגפה. עד תכונן עליון ציון השרופה: תרב חכמת שלמה עבדך. צרכיו ספק מקדושת ידך. והעלהו לציון משכן כבודך:

תבלים כדרי יולרי שברי לבי מבגיחות החירי. כמו לעילת סיתירי:

פזמון לעצור ולבטל החולאת ר"ל.

מהמחבר הרב הגאון מהו' משה בהרב מהו' מענדיל זללה"ה שהי' אב"ד ור"מ דק"ק פראג

מושל בעליונים. אתה ידעת את כל התלאה. שליט בתחתונים. השולח צרי ומזור ורפואה. הסולח לעונים נושא עון ופשע וחטאה: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו:

פירוש ע"ט

זענן זייער לאנג, אונ זאלסט געשווינט באהען דעם בית המקדש וואס ער זאל זיין אויף אייביג: (ראשית). די שטאט ירושלים וואס זיא איז די בעסטע פון אלע שטעט זאלסטו זיא אונז ווייזין אויף געשווינט, די פונדאמענטין פון היכל אונ פון די עזרות, ציון וואס זיא איז פארשטויסן זאל מען זיא רופין די בעסטע שטוב: (שלום). פרידן זאלסטו אונז געבן אין דיא לאנד וואס זיא איז מיד, דו זאלסט צו אונז זיין אהיטונג פון אמגפה, ביז הקב"ה וועט אויפבויען אונ פעסטיגען די פארברענטע שטאט ציון: (תכון תפלתי קטורת לפניך). מיין תפלה זאל זיין אנגעבריים פאר דיר ווי קטורת. (משאת כפי מנחת ערב). דאס אויף הייבונג פון מיינע הענט זאל זיין ווי די מנחה וואס מען איז מקריב פארין נאכט:

פזמון לעצור ולבטל החולאת ר"ל

דעם פזמון זאגט מען אויף צו האלטין אונ צו פארשטערין דאס שלאפקייט רחמנא לצלן:

מושל בעליונים. הקב"ה וואס ער גיוועלטיגט אויף אלע בעשאפונג וואס זענן אין הימל, דו ווייסט דאך אלע מידינקייט. שליט בתחתונים. הקב"ה וואס ער גיוועלטיגט אויף בעשאפונג וואס זענען אונטן, ער שיקט מעדיצינען, אונ פלאסטערם אונ היילונג, ער שיינקט די זינד, ער טראגט די עונות אונ פשעים אונ חטאים [אונ ווארט דר מענטש זאל טאן תשובה]: לה' אלהינו חטאנו. צו אונזר גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

אם אשמנו בעון נדרים. לחטא את בשרינו. בכה תבכה נפשינו במסתרים. פני צורנו יוצרנו. גלה נרתיק מרפא בשרינו. שובנו אליך ונתרפאנו: לי״י אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם דלתי התורה סגרנו. לחבל מעשה ידינו. הנה בקרבנו רוח שברנו. פני אדני אדונינו. ושלח מרפא לכל בשרינו. שברנו רפא אלהינו: לי״י אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם זלזלנו מצות מזוזה. להרבות ימי זרענו. חרדה בעתנו ורעדה אחזה. פני אלהי ישענו. טפינו יציל באהבה עזה. שמע קולנו והושיענו: לי״י אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם יכולת עון ציצית. למעט ימי בנינו. כף ספקנו עון נרצית. פני אלהינו תחנונינו. לשון מרפא עמוד בפרצות. שמע קול

פירוש ע"ט

אם אשמנו. אויב מיר זענען פארשולדיגט וועגין דיא זינד פון נדרים ווייל מיר האבין ניט בצאהלט אונזערע נדרים, האבין מיר געברייגגט אזינד אויף אונזערע קינדר אונ אויף אונזערע ווייבער אונ אויף אונז, ווייגען מיר אין דערשטיל פר הקב"ה, אונזער בשעפער, זאלסט אויפדעקין די שייד מיט רפואות צו היילין אונזער לייב, מיר האבין געשריגען אונ געבעטין צו דיר דו זאלסט אונז היילין: צו אונזער גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין פארשלאסין די טירען פון די תורה, כויד האבין קיין תורה געלערינט, צו פארדארבין דיא מעשים פון אונזערע הענט, אונזערע קינדר זאלין פר דעם גישטראפט ווערין, האבין מיר אבער צובראבין אונזער הארץ פר הקב"ה אונזער העררר ער זאל באלד אונז שיקען אהיילונג צו אונזער לייב, אונזער בראך זאלסטו היילין אונזער גאט: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין פארשעמט די מצות מזוזה, ווס די מצוה קומט צו מערין די טעג פון אונזערע קינדר. אשרעק הט אונז דר שראקין אונ אציטערניש הט אונז אנגענומין, אונ מיר בעטין צו הקב"ה אונזר העלפר ער זאל רעטין אונזערע קינדר מיט אשטארקע ליבשאפט. הער אונזר שטימע אונ העלף אונז: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב די זינד פון ציצית קען וויניגער מאבין די טעג פון אונזערע קינדר, האבין מיר שון גישלאגין מיט די האנט אוף אונזער הארץ, די זינד זאל בעוויליגט ווערין, פר גאט איז אונזר גיבעט, אונזר צונג וואס רעט די תפלות

אונזערע

רנונינו: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם מעלנו בשנאת חנם. להמית בנים ובנות. נהי ובכי עוזרם ובגינם. פני מאזין תחנות. סלח לחטאת עמך ועונות. שלח רפואה ממעונות: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם עוינו בשבועות שקר. למעט בני אדם. פנים כבשנו לאין חקר. פני יוצר האדם. צרי ומזור לצאנך תבקר. שאריתם משאול תפדם: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם קלקול שבועת שוא. לבני אדם מעטה. רעדה אחזתנו לדרכנו מתעב. פני אור עוטה. שמש לא יכנו ושרב. שמע יי והביטה: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם תעבנו בחלול שבת. למעט ימי שנותינו. נמסנו כקדוח אש

פירוש ע"ט

אונזערע, זאל היילין אונזערע קראנקייט אונ זאל שטיין איינהאלטין די אויס־ברעכונג פון די קראנקייט, גאט הער די שטימע פון אונזר געוואנג: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך זיו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין געזינדיגט וייל מיר האבין געהאט אומזיסטע פיינדשאפט צו מענטשין, אונ די עבירה הט געברייננט צום שטארבין זיהן אונ טעכטר, זאל אונזר קלאגין אונ וויינען זיין זייער הילף אונ זייער בעשיצער. פר הקב"ה וום ער פארנעמט. אונ הערט די גיבעט, אונ זאלסט פארגעבין די חטאות אונ עונות פון דיין פאלק, אונ שיק ארפואה, אהיילונג, פון דיינע וואהנונג: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין גיזינדיגט מיט פאלשע שבועות, וועגין די עבירה ווערין וויינגר די מענטשין, דריבר האבין מיר בעהאלטין אונזר פנים, פאר דעם פנים פון הקב"ה וואס ער איז דר בשעפר פון די מענטשין, ארפואה אונ אהיילונג זאלסטו אויסזוכין פר דיינע שעפסין, זייער בלייבונג זאלסטו אויס־לייזין פון גרוב: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

אם. אוב די זינד פון אומזיסטע שבועות האט וויינגר געמאכט די מענטשין, הט אונז אנגענומען אציטערניש וייל די זינד האט פארמיאוסת אונזר וועג פאר הקב"ה וואס ער גיט די ליכטיגקייט, די זונן אונ די היץ טוהען אין אים קיין שאדין, הער גאט אונ קוק אונז צו היילין: צו אונזער גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין גיזינדיגט מיט חילול שבת, די זינד זאל וויינגר מאבין אונזערע יאהרין. זענען מיר צוגאנגען ויא וואקס וום קומט אין פייער,

ולבת. פני שמע תחנתינו. שמרנו כאישון עין ובבת. שלח רפואה למכותינו; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם העוינו בחלול השם. למעט פרי בטננו. בושנו ושממנו נפשינו אשם. פני מאזין חינונינו. נא תיו חיים ברשם. שמן ששון מחברינו: אם מעלנו בפה מנובל. למעט את צאצאינו. הנה נפשנו מתהפך בתחבול. פני אבינו רועינו. רחם פרי קטן מלחבל. שמש צדקה רפאנו; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם רשענו במיני ברכות. למות ממותי תחלואים. יגון בלבנו והרבות בכיות. פני רופא חלאים. שלח רצוצים חפשי בשמחות. ששון ושמחה תשמיעם; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם עוינו בתפלות צבור. לא מצאנו חיים. יגענו בקראנו בפה ובדיבור. פני אלהים חיים. הוא יחבוש פצע וחברבור. שוב מחרון אפים; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם מעצלות אבלות אדם הגון. להמית כערוד ממית. נפשינו עד אנה ביגון. פני מחיה וממית. חוסים בו הוא מגן. שלח ארך ואמת; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם מחמת כבוד תלמידים. לכדנו. במצודה רעה. זלגו עינינו ובשרינו. חדודים. פני מתרצה בדמעה. לתת רפאות לנו. שובבנו לחיי שעה; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם חטאת עון העגל. לפקוד בינינו ביום פקודה. זאת נחמתי רחמיו לגלגל. פניו נקדמה בתודה. קצף שכך מעם סגל. שועת ישראל ויהודה; ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אל מלך ויעבור

פירוש ע"ט

אונ מיר בעטין ביי הקב"ה וואס הערט אונזר גיבעט, היט אונז ווי דם שוואַרציל פון אוג, אונ שיק ארפואה צו אונזערע מכות: צו אונזר גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין גיזינדיגט מיט חילול השם, די זינד זאל ווייניגר מאבין די פרוכט פון אונזר בוך, דאס זענען אונזערע קינדר, שעמען מיר אונז אונ מיר בעשולדיגען אונז אליין פר הקב"ה וואס פארנעמט אונזר גיבעט, מיר בעטין דיך הקב"ה זאלסט אוף אונז מאבין אצייכין צום לעבין, מיר זאלין געזאלבט ווערין מיט אפרייליכע זאלבונג פון אונזערע חברים: צו אונזר גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

ולבת . פני שמע תהנתינו . שמרנו כאישון עין ובבת . שלח רפואה למכותינו ; לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם העוינו בחלול השם. למעט פרי בטננו . בושנו ושמנו נפשינו אשם. פני מאזין חינונינו. נא תיו חיים ברשם. שמן ששון מחברינו : אם מעלנו בפה מנובל. למעט את צאצאינו. הנה נפשנו מתהפך בתחבול. פני אבינו רועינו. רחם פרי בטן מלחבל. שמש צדקה רפאנו ; לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם רשענו במיני ברכות. למות ממותי תחלואים. יגון בלבנו והרבות בביות. פני רופא חלאים. שלח רצוצים חפשי בשמחות. ששון ושמחה תשמיעם ; לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם עוינו בתפלות צבור . לא מצאנו היים. יגענו בקראנו בפה ובדיבור . פני אלהים חיים. הוא יחבוש פצע וחבורה. שוב מחרון אפים ; לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם מעצלות אבלות אדם הגון. להמית כערוד ממית. נפשינו עד אנה ביגון. פני מחיה וממית. חוסים בו הוא מגן ; שלח אורך ואמת ; לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם מחמת כבוד תלמידים . לכדנו. במצודה רעה. זלגו עינינו ובשרינו. חדודים. פני מתרצה בדמעה. לתת רפאות לנו . שובבנו לחיי שעה: לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם חטאת עון העגל. לפקוד בינינו ביום פקודה. זאת נחמתי רחמיו לגלגל. פניו נקדמה בתודה. קצף שכך מעם סגל. שועת ישראל ויהודה : לייי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אל מלך ויעבור

פירוש ע"ט

אונ מיר בעטין ביי הקב"ה װאָס הערט אונזער גיבעט, היט אונז ווי דם שוואַרציל פון אוג, אונ שיק ארפואה צו אונזערע מכות : צו אונזר גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין :

אם. אוב מיר האבין גיזינדיגט מיט חילול השם, די זינד זאל ווייניגער מאבין די פרוכט פון אונזער בוך, דאס זענען אונזערע קינדער, שעמען מיר אונז אונ מיר בעשולדיגען אונז אליין פר הקב"ה װאָס פארנעמט אונזער גיבעט, מיר בעטין דיך הקב"ה זאלסט אוף אונז מאבין אצייכין צום לעבין, מיר זאלין גענאלבט װערין מיט אפרייליכע זאלבונג פון אונזערע חברים : צו אונזער גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין :

רנונינו: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם מעלנו בשנאת חנם. להמית בנים ובנות. נהי ובכי עוזרם ובגינם. פני מאזין תחנות. סלח לחטאת עמך ועונות. שלח רפואה ממעונות: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם עוינו בשבועות שקר. למעט בני אדם. פנים כבשנו לאין חקר. פני יוצר האדם. צרי ומזור לצאנך תבקר. שאריתם משאול תפדם: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם קלקול שבועת שוא. לבני אדם מעטה. רעדה אחזתנו לדרכנו מתעב. פני אור עוטה. שמש לא יכנו ושרב. שמע יי והביטה: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם תעבנו בחלול שבת. למעט ימי שנותינו. נמסנו כקדוח אש

פירוש ע"ט

אונזערע, זאל היילין אונזערע קראנקייט אונ זאל שטיין איינהאלטין די אויס־ברעכונג פון די קראנקייט, גאט הער די שטימע פון אונזר געוואנג: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך זיו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין געזינדיגט וייל מיר האבין געהאט אומזיסטע פיינדשאפט צו מענטשין, אונ די עבירה הט געברייננט צום שטארבין זיהן אונ טעכטער, זאל אונזר קלאגין אונ וויינען זיין זייער הילף אונ זייער בעשיצער. פר הקב"ה וואס ער פארנעמט. אונ הערט די גיבעט, אונ זאלסט פארגעבין די חטאות אונ עונות פון דיין פאלק, אונ שיק ארפואה, אהיילונג, פון דיינע וואהנונג: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין גיזינדיגט מיט פאלשע שבועות, וועגין די עבירה ווערין וויניגר די מענטשין, דריבר האבין מיר בעהאלטין אונזר פנים, פאר דעם פנים פון הקב"ה וואס ער איז דר בשעפר פון די מענטשין, ארפואה אונ אהיילונג זאלסטו אויסזוכין פר דיינע שעפסין, זייער בלייבונג זאלסטו אויס־לייזין פון גרוב: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

אם. אוב די זינד פון אומזיסטע שבועות האט וויניגר געמאכט די מענטשין, הט אונז אנגענומען אציטערניש וייל די זינד האט פארמיאוסת אונזר וועג פאר הקב"ה וואס ער גיט די ליכטיגקייט, די זונן אונ די היץ טוהען אין אים קיין שאדין, הער גאט אונ קוק אונז צו היילין: צו אונזער גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין גיזינדיגט מיט חילול שבת, די זינד זאל וויניגר מאבין אונזערע יאהרין. זענען מיר צוגאנגען וויא וואקס וואס קומט אין פייער,

אָם אָשַׁמְנוּ בַּעֲוֹן נְדָרִים. לַחֲטִא אֶת בְּשָׂרֵינוּ. בָּכֹה תִבְכֶּה נַפְשֵׁינוּ בְּמִסְתָּרִים. פְּנֵי צוּרֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. גַּלֵּה נַרְתִּיק מַרְפֵּא בְּשָׂרֵינוּ. שׁוּבֵנוּ אֵלֶיךָ וְהִתְרַפְּאֵנוּ: לײ אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אָם דַּלְתֵי הַתּוֹרָה סָגַרְנוּ. לְחַבֵּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. הִנֵּה בְקִרְבֵּנוּ רוּחַ שָׁבַרְנוּ. פְּנֵי אֲדֹנָי אֲדוֹנֵינוּ. וּשְׁלַח מַרְפֵּא לְכָל בְּשָׂרֵינוּ. שִׁבְרֵנוּ רְפָא אֱלֹהֵינוּ: לײ אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אָם זִלְזַלְנוּ מִצְוַת מְזוּזָה. לְהַרְבּוֹת יְמֵי זַרְעֵנוּ. חֲרָדָה בְּעָתַתְנוּ וּרְעָדָה אֲחָזָה. פְּנֵי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. מַפֵּינוּ יַצִּיל בְּאַהֲבָה עַזָּה. שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: לײ אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אָם יְכוֹלֶת עֲוֹן צִיצִית. לְמַעֵט יְמֵי בָּנֵינוּ. כַּף סָפַקְנוּ עֲוֹן נִרְצִית. פְּנֵי אֱלֹהֵינוּ תַּחֲנוּנֵינוּ. לְשׁוֹן מַרְפֵּא עֲמוֹד בַּפְּרָצוֹת. שְׁמַע קוֹל

פירוש ע"ט

אם אשמנו. אויב מיר זײנען פארשולדיגט װעגין דיא זינד פון נדרים װײל מיר האבין ניט בצאהלט אונזערע נדרים, האבין מיר געברײנגט אזינד אויף אונזערע קינדר אונ אויף אונזערע װײבער אונ אויף אונז, װײנען מיר אין דערשטיל פר הקב"ה, אונזער בשעפער, זאלסט אויפדעקין די שייד מיט רפואות צו היילין אונזער לייב, מיר האבין געשריגען אונ געבעטין צו דיר דו זאלסט אונז היילין: צו אונזער גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין פארשלאסין די טירען פון די תורה, מיר האבין קיין תורה געלערינט, צו פארדארבין דיא מעשים פון אונזערע הענט, אונזערע קינדר זאלין פר דעם געשטראפט װערין, האבין מיר אבער צובראכין אונזער הארץ פר הקב"ה אונזער הערר ער זאל באלד אונז שיקען אהײלונג צו אונזער לייב, אונזער בראך זאלסטו היילין אונזער גאט: צו אונזער גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב מיר האבין פארשעמט די מצות מזוזה, װס די מצוה קומט צו מערין די טעג פון אונזערע קינדר. אשרעק הט אונז דר שראקין אונ אציטערניש הט אונז אנגענומין, אונ מיר בעטין צו הקב"ה אונזר העלפר ער זאל רעטין אונזערע קינדר מיט אשטארקע ליבשאפט. הער אונזר שטימע אונ העלף אונז: צו אונזר גאט האבין מיר געזינדיגט, גאט איך בעט דיך דו זאלסט אונז היילין:

אם. אוב די זינד פון ציצית קען װייניגער מאבין די טעג פון אונזערע קינדר, האבין מיר שון געשלאגין מיט די האנט אויף אונזער הארץ, די זינד זאל בעװיליגט װערין, פר גאט איז אונזר גיבעט, אונזר צונג װאס רעט די תפלות

הימים. ותבנה מהרה בית עולמים: ראשית עיירות הראנו מהרה.
אשיות ההיכל והעזרה. וציון נדחה קרוא בית הבחירה: שלום
תשפות לנו בארץ עיפה. משמר היה לנו ממגפה. עד תכונן עליון
ציון השרופה: תרב חכמת שלמה עבדך. צרכיו ספק מקדושת
ידך. והעלהו לציון משכן כבודך:

תפלים כדרי יולדי סבכי לבי מבניאות הלירי. כמו לעילת סיאירי:

פזמון לעצור ולבטל החולאת ר"ל.

מהמחבר הרב הגאון מהו' משה בהרב מהו' מענדיל זלל"ה שהי' אב"ד ור"מ דק"ק פראג

מושל בעליונים. אתה ידעת את כל התלאה. שליט בתחתונים.
השולח צרי ומזור ורפואה. הסולח לעונים נושא עון ופשע
וחטאה: ליי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו:

פירוש ע"ט

זענן זייער לאנג, אונ זאלסט געשווינט באהען דעם בית המקדש ווס ער זאל זיין אויף אייביג: (ראשית). די שטאט ירושלים ווס זיא איז די בעסטע פון אלע שטעט זאלסטו זיא אונז וויינן אויף געשווינט, די פונדאמענטין פון היכל אונ פון די עזרות, ציון ווס זיא איז פארשטויסן זאל מען זיא רופין די בעסטע שטוב: (שלום). פרידן זאלסטו אונז געבן אין דיא לאנד ווס זיא איז מיד, דו זאלסט צו אונז זיין אהיטונג פון אמגפה, ביז הקב"ה וועט אויפבויען אונ פעסטיגען די פארברענטע שטאט ציון: (תכון תפלתי קטורת לפניך). מיין תפלה זאל זיין אנגעברייט פאר דיר ווי קטורת. (משאת כפי מנחת ערב). דאס אויף הייבונג פון מיינע הענט זאל זיין ווי די מנחה ווס מען איז מקריב פארין נאכט:

פזמון לעצור ולבטל החולאת ר"ל

דעם פזמון זאגט מען אויף צו האלטין אונ צו פארשטערין דאס שלאפקייט רחמנא לצלן:
מושל בעליונים. הקב"ה ווס ער גיוועלטיגט אויף אלע בעשאפונג ווס זענן אין הימל, דו ווייסט דאך אלע מידיגקייט. שליט בתחתונים. הקב"ה ווס ער גיוועלטיגט אויף בעשאפונג וואס זענען אונטן, ער שיקט מעדיצינען, אונ פלאסטערס אונ היילונג, ער שיינקט די זינד, ער טראגט די עונות אונ פשעים אונ חטאים [אונ נוארט דר מענטש זאל טאן תשובה]: לה' אלהינו חטאנו. צו אונזר גאט האבין מיר גיזינדיגט, גאט איך בעט דיך זאלסט אונז היילין:

רועה ושומר פודה וגואל. למען קדושת יקותיאל: כוחך משדד כוחות הגבוהים. מעולם נקרא אלהי האלהים. גדודי אש מפניך רועדים ותוהים: לך הכח והגבורה. רוח אפנו בגויה לשומרה. מפגע רע ומקרה בקתי טהורה: מות וחיים בידך נמסר. דברי גזירותך על כל בשר. דל ואם עשיר מלך ושר: נברא בצלם דמות קונו. כופר לא יושת בכל הונו. כשב הרוח לאשר נתנו: סגולת מלכים לא יועילנו. יראת אלהים היא תלונו. למקום מחצבות אשר לוקח ממנו: עצה היעוצה ומי יפירנה. חי רב פעלים לא ימירנה. ואיש תבונות יכפרנה: פקוד גפן זאת לחיים טובים. זרעם הרב כטל וכרביבים. ונודה פלאיך שחרים וערבים: צור החיש נא עתידות. קומם מקדשך ושכלל יסודות. כתפילת דניאל איש חמודות: קרב ישע למעוטים בעמים. וראה ורחם כי ארכו

פירוש ע"ט

יקותיאל [משה רבינו] הט זיי גיגעבין: (כחך). דיין כח צורויבט אלע שטארקע כחות, פון אייביג ווערסטו גערופן (אלהי האלהים), דר כח איבר אלע כחות, מחנות פייערדיגע מלאכים ציטערין פר דיר: (לך). צו דיר איז דר כח אונ דיא שטארקייט, דר לעבעדיגר אטעם וואס איז אין אונזר קערפער, זאלסטו אים היטן פון אשלעכטע בגעגעניש אונ פון אטרעפונג וועלכע ניט ריין איז: (מות). דר טויט אונ דס לעבן איז איבר גגעבן אין דיין האנט. די רייד פון דיינע גזרות זענן אוף אלע מענטשין אויף ארעם אונ רייך, אונ אמלך מיט אשר: (נברא). דער מענטש איז בשאפין גיווארן אין דעם גלייכן פון זיין בשעפר יוען עס קומט די צייט ער זאל צוריק געבין זיין נשמה צו הקב"ה וום ער הט זיא אים גגעבן, קען ער זיא ניט אויס לייזין מיט זיין גאנצין פארמעגין: (סגולת). אוצרות פון מלכים קענן אים ניט העלפן, נאר די מורא פר הקב"ה וום ער הט גהאט דאס בעלייט אים צום קבר, צום אויסגעהאקטין ארט וואס ער איז פון אים גענומן גווארן: (עצה). די עצה וום איז גגעבן גווארן פון הקב"ה ווער קען זיא שטערן, הקב"ה וום ער איז דר לעבעדיגר גאט וום ער הט פיל געטאהן, ער וועט זיין עצה ניט פארבייטן, נאר אפארשטענדיגר מענטש קען בעטין ביי הקב"ה ער זאל פארגעבן די זינד אונ ענדערן זיין עצה: (פקוד- גדיינק דעם ווייגשטאק, די יודין צו אגוטין לעבן, זייערע קינדר זאלסטו מערן ווי טאה אונ רעגין. וועלן מיר לויבין דיינע וואנדר פריה אונ אבענד: (צור). בשעפר איל גאר געשווינד אונזר צוקונפט, שטעל־אוף דיין מקדש אונ שטארק די פונדאמענטין, ווי דניאל איש חמודות הט גיבעטן: (קרב). גענעהן דיין הילף צו די פאלק וום זענן דם ווייניגסטע פון אלע פעלקר, זעה אונ האב רחמנות ווארום די טעג פון גלות

זענן

עין. משׁשׁה היוצאים בכלי זיין: גער המשולים לחית קנה. מכחותיו הטומאה לו יאונה. ולא לעדת מי מנה: דרך שער העליון. הנגלה לציר בחזיון. אל תפתח לרש ואביון: הלא תראה בעניינו. בך בטחו אבותינו. אתה יי אדונינו: וסתך עלינו בעת הזעם. נוראות בצדק תעננו כפעם בפעם. ונפלינו מכל העם: זמיר עריצים כעלתה במחשב. מאמר הקוסם שעה והקשב. ובגוים לא יתחשב: חיים ברצונך לכל נברא. הפלא צאנך מאף ועברה. משגב לעתות בצרה: טהר עולם אל כביר. רוח הטומאה תשבית ותעביר. מזרע המבורך הוי גביר: יאמרו הכל יש בישראל.

פירוש ע"ט

ווען עס איז אמגפה רחמנא לצלן זאל מען דם זאגן נאך פטום הקטורת: אדון כל הנפלאות. גאט וואס דו ביזט דער הערר פון אלע וואנדר, דו ביזט אונזר היטר פון די ניין הונדערט דרייערליי קראנקייטין. טוה מיט אונז אצייכין צו גוטין: (בורא). דו האסט בשאפין די וועלט פון גאר נישט, זאלסט היטען דיין פאלק ווי דם מענטשיל [דאס שווארציל] פון אויג, פון דיא זעקס משחיתים וואס גייען ארום מיט זייער גיווער: (גער). דו זאלסט אנשרייען אוף די וואס זענען געגליכן צו די חיה וואס וואהנט אין וואלד צווישן דיא שטעקליך. פון זיינע כחות הטומאה זאל אים דם שלעכטס טרעפין. ניט צו די פאלק וואס אוף זיי איז גזאגט ווער קען זיי ציילן: (דרך). דורך דעם וועג פון דעם אויבערשטן טויער וואס דורך אים ביזטו גיזעהן גיווארן צום שליח משה רבינו, זאלסטו נאט עפענען צום גיזעהן ווערן צום ארעם פאלק יודן: (הלא). דו זעהסט דאך שטענדיג ווען מיר ווערין געפייניגט. אין דיר האבין זיך דאך פארזיכערט אונזערע אלטערן, דו גאט ביזט אונזר הערר: (וסתך). דו זאלסט אוף אונז בעשיצן אין די צייט פון צארן, אונ מיט צדקה זאלסטו אונז ענפערן פירכטלערבע וואנדר ווי דו ענפערסט אונז אלע מאהל, אונ מיר זאלן זיין אבגעשיידט פון אלע פעלקר: (זמיר עריצים), ווען אין דיין טראכטונג איז אויפגעגאנגען צו פארשניידין די שטארקע מענטשין, די פעלקר, זאלסטו דיך קערין צו פארנעמען די רייד פון בכשף בלעם וואס ער הט גיזאגט די יודן ווערן ניט גערעכונט צווישן די פעלקר: (חיים). אין דיין ווילען איז צו געבין לעבין צו אלע בשעפעניש, שייד־אפ דיינע שעפסין פון כעס אונ צארין דו ביזט דאך אונזר שטארקייט אין די צייט ווען עס איז אצרה: (טהר). דו שטארקר גאט ריינג די וועלט, זאלסט שטערין אונ אוועק נעמן די טומאה פון די קינדר וואס זענען גיבענטשט גווארן דו זאלסט זיין אהערר: (יאמרו). אלע זאלין זאגין ביי יודין איז דא אגאט וואס פיטערט זיי אונ ער איז זייער היטר אונ אויסלייזר, וועגין די היליגקייט פון דיא תורה וואס

תְּפִלָּתֵינוּ כְּעִנְיַן שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה אָבִינוּ
אֵלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ: וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּמַשְׁחִית
וּמַגֵּפָה וְכָל מִינֵי תַּחֲלוּאִים רָעִים וְכָל מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת
וּבָאוֹת לָעוֹלָם: וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ג"פ: יְיָ
צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ ג"פ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ ג"פ: רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה.
שֶׁכֵּן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם
הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

תחנה זו אומרים ג"כ אחר פטום הקטורת בזמן הדבר כר מינן:

אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת. שׁוֹמְרֵנוּ מִתַּחֲלוּאֵי תוֹצָאוֹת. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
לְטוֹבָה אוֹת: בּוֹרֵא עוֹלָם יֵשׁ מֵאַיִן. לְעַמְּךָ נְצוֹר כְּאִישׁוֹן

פירוש ע"ט

יודין, אונ זָאלְסְט אָנְנֶעמֶן מִיט רַחֲמָנוּת אונ מִיט בֶּעווילִיגוּנְג אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת,
ווי עֶס שְׁטֵייט אין פָּסוּק מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אָנְגֶענוּמֶען בַּיי דיר אַזוֹ ווי קְטֹרֶת,
וָוארוּם דוּ בִּיזְט אוּנְזֶער פָּאטֶר אונ צוּ דיר אֵייגֶען [קוּקְען] אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין, אונ
אַזוֹ זָאל זַיין דֶער ווִילֶען פוּן פַאר דיר א נָזֶער גָאט וָואס דוּ בִּיזְט דֶער גָאט פוּן
אוּנְזֶערֶע אֶלְטֶערִין דוּ זָאלְסְט פַארְמַיידֶען פוּן אוּנְז אונ פוּן דַיין גַאנְצֶע פָאלְק
יודין דֶבֶר [פֶּעסְט] אונ שְׁוֶוערְד אונ הוּנְגֶער אונ אַפַּארְדַארְבֶּר אונ אַמַגֵּפָה אונ אַלֶע
מִינִים שְׁלֶעכְטֶע קְרַאנְקֵייט אונ אַלֶע מִינִים צָרוֹת וָוס שְׁטוּרֶעמֶען אונ קוּמֶען אוֹיף
דֶער וֶועלְט, אונ זָאלְסְט הִיטֶען אוּנְזֶער אַרוֹסְגֵיין אונ אוּנְזֶער קוּמֶען פוּן אִיצְט
בִּיז אֵייבִּיג, וָוארוּם דוּ בִּיזְט דֶר הִיטֶער פוּן יודין: ה' צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה [דְרַיי מָאהְל]: ה' צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ [דְרַיי מָאהְל]:
ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ [דְרַיי מָאהְל]: גָאט דוּ זָאלְסְט אוּנְז הֵיילֶן
וֶועלִין מִיר זַיין גֶעהֵיילְט, אַז דוּ וֶועסְט אוּנְז הֶעלְפִין וֶועלִין מִיר זַיין גֶעהָאלְפִין,
וָוארוּם דוּ בִּיזְט אוּנְזֶער לוֹיב. וָוארוּם אַזוֹ אִיז גֶעשְׁרִיבֶּען אִין דַיין תּוֹרָה הקב"ה
וֶועט אָפְּטָאהְן פוּן דיר אַלֶע קְרַאנְקֵייט אונ אַלֶע שְׁלֶעכְטֶע שְׁמֶערְצִין וָואס דוּ
ווייסְט הקב"ה הָט גִיטָאהְן אִין מִצְרַיִם, וֶועט הקב"ה נִיט טָאהְן אִין דיר אונ עֶר
וֶועט זֵייא גֶעבִּין אִין דַיינֶע אַלֶע פַיינְד. עֶס זָאל זַיין צוּ דַיין ווִילֶען דִי זָאג פוּן
אוּנְזֶער מוֹיל אונ דָאס טְרַאכְטוּנְג פוּן אוּנְזֶער הַארְץ זָאל זַיין פַר דיר גָאט
אוּנְזֶער בַּשֶׁעפֶער אונ אוֹיסְלֵייזֶער:

הַסַּמִּים. לֹא נִשְׁאַר לְפָנֵינוּ אֶלָּא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ וְהוּא תַּחַת קָרְבְּנוֹתֵינוּ וּתְפִלָּתֵינוּ תַּחַת כַּפָּרָתֵינוּ. שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא זִכְרוֹן פִּינוּ מְקוּבָּל לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ לְפָנֶיךָ קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְתַעֲצוֹר הַמַּגֵּפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם כַּאֲשֶׁר נֶעֶצְרָה עַל יַד אַהֲרֹן נְבִיא קְדֹשׁ יְיָ וַעֲמוֹד מִכִּסֵּא דִין וְשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וַחֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל זְקֵנֵינוּ וְעַל נָשֵׁינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל יוֹנְקֵינוּ. (נ״א וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ). וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וְאַל תִּתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל בָּתֵּינוּ לִנְגּוֹף. וְתַעֲצוֹר אֶת הַדֶּבֶר וְאֶת הַמַּגֵּפָה וְאֶת הַמַּשְׁחִית מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל [נ״א וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת

פירוש ע״ט

הָאבִּין נִיט קְטֹרֶת פוּן דִי בְּשָׂמִים וָואס דִי תּוֹרָה הָט גִיבָּאטִין, עֶס אִיז בַּיי אוּנְז נִיט מֶעהר גֶעבְּלִיבֶּן נָאר דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְצִין וָוס מִיר ריידין דֶעם סֵדֶר פוּן דִי קָרְבָּנוֹת, אוּנ דָס זָאל גֶערֶעכִינְט וֶוערִין בַּיי הקב״ה גְלַייךְ וִוי מִיר וָואלְטִין מַקְרִיב גִיוֶועֶן קָרְבָּנוֹת, אוּנ אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת זָאלִין מְכַפֵּר זַיין אוּנְזֶערֶע זִינְד וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק מִיר וֶועלִין בַּצָאהְלִין דִי אָקְסִין פוּן קָרְבָּנוֹת וָוס מִיר זֶענֶען שׁוּלְדִיג מִיט אוּנְזֶערֶע רֵייד וָוס מִיר רֵיידִין דֶעם סֵדֶר פוּן קָרְבָּנוֹת:

לָכֵן, דְרִיבֶּער זָאל זַיין דֶער ווִילֶען פוּן פַר דִיר אוּנְזֶער גָאט וָוס דוּ בִּיזְט דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע אֶלְטֶערִין דָס דֶר מָאנוּנְג וָוס מִיר דֶערְמָאנֶען מִיט אוּנְזֶר מוֹיל זָאל זַיין אָנְגֶענוּמֶען פַאר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד (הֶערֶן־שְׁטוּהְל) גְלַייךְ וִוי מִיר וָואלְטִין גֶערֵייכֶערְט פַר דִיר דִי בְּשָׂמִים וָוס דוּ הָאסְט גֶעשְׁרִיבֶּען אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ דוּ זָאלְסְט אוֹיפְהַאלְטִין דִי מַגֵּפָה פוּן אוּנְז אוּנ פוּן דַיין גַאנְצֶע פָאלְק יוּדִין אִין אַלֶע לֶענְדֶער אוּנ אִין אַלֶע אָרְטֶער וָוא זֵיי וואֹנֶען אַזוֹ וִוי דִי מַגֵּפָה אִיז אוֹיפְגֶעהַאלְטִין גִיוָוארִין דוּרךְ דֶעם הֵיילִיגֶען נָבִיא אַהֲרֹן, אוּנ זָאלְסְט אָפּ שְׁטֵיין פוּן דַיין רִיכְטֶער שְׁטוּהְל אוּנ זָאלְסְט זִיךְ זֶעצִין אוֹיף דַיין רַחֲמָנוּת שְׁטוּהְל אוּנ זָאלְסְט רַחֲמָנוּת הָאבִּין אוֹיף אוּנְז אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע אַלְטֶע מֶענְטְשִׁין אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע וַוייבֶּער אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע קִינְדֶער אוּנ אוֹיף אוּנְזֶערֶע יוּנְגֶע קִינְדֶער אוּנ זַייגֶענְדִיגֶע קִינְדֶער אוּנ דוּ זָאלְסְט אָפְּטָאהְן דֶעם שָׂטָן פוּן פַר אוּנְז אוּנ פוּן אִינְטֶער אוּנְז אוּנ זָאלְסְט נִיט לָאזִין דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת אַרַיין קוּמֶען אִין אוּנְזֶערֶע שְׁטוּבִּין צוּ מָארְדִין אוּנְז, אוּנ זָאלְסְט אוֹיפְהַאלְטִין דֶעם דֶבֶר (פֶּעסְט) אוּנ מַגֵּפָה (חָלִירֶע) אוּנ דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת, פוּן אוּנְז אוּנ פוּן דַיין גַאנְצֶע פָאלְק

יודין

וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּמָנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף בֹּרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל מַקְטִיר לְפָנֶיךָ קָרְבַּן קְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמְכַפֵּר עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְהָיִיתָ עוֹצֵר הַמַּגֵּפָה כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: ג״פ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֶן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְיָ הֵחֵל הַנָּגֶף: ג״פ וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעָם: ג״פ וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: ג״פ וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה:

וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטְלָה הָעֲבוֹדָה וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן וְלֹא מַחְתָּה וְלֹא גַּחֲלֵי אֵשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא קְטֹרֶת

פירוש ע״ט

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם װען דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז געװעזן האט דער כֹּהֵן גָּדוֹל געריכערט פאר דיר קְטֹרֶת אונ ער האט מְכַפֵּר געװעזן די זינד פון דיין פאלק יִשְׂרָאֵל אונ דו האסט אויפגעהאלטין דיא מַגֵּפָה װיא עס איז געשריבען אין דיין תּוֹרָה [וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וכו׳ בִּיז נֶעֱצָרָה (דריי מאהל) [אזו װי עס שטייט אויבין]: וְעַתָּה, אונ איצט אז װעגין אונזערע זינד איז חָרֵב געװארין דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אונ מיר האבין ניט אכהן צו מַקְרִיב זיין קָרְבָּנוֹת אונ מיר האבין ניט אמַחְתָּה [אפאן, אראנדל] צו נעמען אין איר קוילין פון מִזְבֵּחַ. אונ מיר האבין ניט דיא הייליגע ברענענדיגע קוילין, אונ מיר האבין ניט אמִזְבֵּחַ, אונ מיר

האבין

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְכֹהֲנֵינוּ מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים. וּמִתְכַּפֵּר עֲלֵיהֶם וְעַכְשָׁיו בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטְלָה הָעֲבוֹדָה וְאֵין לָנוּ לֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא קָרְבָּן וְלֹא קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְלֹא כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ. אֶלָּא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן אֲנַחְנוּ מַזְכִּירִים לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבַּן קְטוֹרֶת הַסַּמִּים אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: ג״פ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: ג״פ וְעָשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: ג״פ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: ג״פ וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהֹוָה: ג״פ וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: ג״פ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב. וּשְׁלֹשָׁה שֶׁהָיָה מוֹסִיף בָּהּ כֹּהֵן גָּדוֹל בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָהּ לְמַכְתֶּשֶׁת וְנוֹטֵל מִמֶּנָּה מְלֹא חָפְנָיו כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן

פירוש ע"ט

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם װען דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז גִישְׁטאַנֶען הָאבִּין אוּנְזֶערֶע אֶלְטֶערין אוּנ אוּנְזֶערֶע כֹּהֲנִים גֶעבְּרֵייגֶעבְּרַײכְט פַר דִיר קְטֹרֶת אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אוּנ דוּ הָאסְט מְכַפֵּר גִיוֶועזְן זֵייעֶרֶע זִינְד, אוּנ אִיצְט װייל מִיר הָאבִּין גֶעזִינְדִיגְט אִיז דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב גִיוָוארִין, אוּנ עֶס הָט אוֹפְגִיהֶערְט דָאס גָאטֶעס דִינְסְט, וָוארוּם מִיר הָאבִּין קֵיין מִזְבֵּחַ קֵיין קָרְבָּן קֵיין קְטֹרֶת צוּם רֵייכֶערִין קֵיין כֹּהֵן גָּדוֹל וָוס זָאל מְכַפֵּר זַיין פוּן אוּנְזֶערְטְוֶועגִין, מִיר הָאבִּין נָאר דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְּצִין, ווי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ, דִי קָרְבָּנוֹת וָואס מִיר דַארְפִין בְּרֵיינְגֶען װעלִין מִיר בַּצָאהְלִין מִיט אוּנְזֶערֶע רֵייד. דְרִיבֶּער דֶערְמָאנֶען מִיר פַר דִיר דֶעם קָרְבַּן קְטֹרֶת וָוס דוּ הָאסְט גִיבָּאטִין צוּ אוּנְזֶערֶע אֶלְטֶערִין אִין דֶער מִדְבָּר ווִיא עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים וכו' בִּיז מִפְּנֵי הַכָּבוֹד (אַזוֹ ווִי עֶס שְׁטֵייט אויבִּין):

רִבּוֹנוֹ

הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד: כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי: וְאֹיְבַי חַיִּים עָצֵמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר: וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב: אַל תַּעַזְבֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי:

נָאכְדֶעם זָאל מֶען זָאגִין דְרַייא מָאהְל דֶעם פָּסוּק:

וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת:

נָאכְדֶעם זָאל מֶען טְרַאכְטִין דִי וֶוערְטֶער נִיט אַרוֹסְרֵיידִין:

צִיָּךְ גָ"ל בָ"שׁ [נ"א קה"ס מנ"ת פג"מ כא"ר]

נָאכְדֶעם זָאל מֶען זָאגִין דְרַייא מָאהְל דֶעם פָּסוּק:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים:

נָאכְדֶעם זָאגְט מֶען:

רבונו

פירוש ע"ט

שְׁטְרָאפִין: (כִּי לְךָ ה' הוֹחָלְתִּי). וָוארוּם אוֹיף דִיר הקב"ה הָאבּ אִיךְ גֶעוָוארְט. (אַתָּה תַעֲנֶה ה' אֱלֹהָי). דוּ מַיין גָאט זָאלְסְט עֶנְפֶערִין: (כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי). וָוארוּם אִיךְ הָאבּ גִיזָאגְט טָאמֶער וֶועלִין זֵיי זִיךְ פְרֵייעֶן אוֹיף מַיין אוּמְגְלִיק. (בְּמוֹט רַגְלִי). אַז אִיךְ הָאבּ אַמָאהְל אוֹיסְגֶעגְלִיטְשְׁט אַפּוּם. (עָלַי הִגְדִּילוּ). הָאבֶּן זֵייא זִיךְ גְרוֹס גֶעמַאכְט אוֹיף מִיר. אוּנ הָאבִּין גִיזָאגְט. (כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן). אִיךְ בִּין אָנְגֶעבְּרֵייט צוּ זַיין לָאהֵם [הִינְקֶערְדִיג] אוֹיף אֵייבִּיג. (וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד). אוּנ מַיינֶע שְׁמֶערְצִין וֶועלִין אֵייבִּיג זַיין גֶעגִין מִיר, אִיךְ וֶועל אֵייבִּיג לַיידִין שְׁמֶערְצִין: (כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד). אִיךְ אַלֵיין זָאג מַיינֶע זִינְד. (אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי) אִיךְ זָארְג אֲפִילוּ אוֹיף דִיא עֲבֵירוֹת וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאהְן אוּמְגֶערִין: (וְאֹיְבַי חַיִּים עָצֵמוּ). אוּנ מַיינֶע פַיינְד לֶעבִּין אוּנ זֶענִין שְׁטַארְק. (וְרַבּוּ שׂוֹנְאַי שָׁקֶר). אוּנ עֶס זֶענֶען פִיל דִי מֶענְטְשִׁין וָוס הָאבִּין מִיךְ פַיינְד וֶועגִין דִי לִיגֶען וָוס מֶען הָט פַר זֵייא דֶערְצֵיילְט: (וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה). אוּנ דִי מֶענְטְשִׁין וָוס צָאהְלִין שְׁלֶעכְטְס פַר גוּטְס וָוס מֶען טוּהְט זֵיי. (יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב). זֵיי הָאבִּין מִיךְ פַיינְד וַוייל אִיךְ יָאג נָאךְ גוּטְס צוּ טָאהְן: (אַל תַּעַזְבֵנִי ה' אֱלֹהָי). מַיין גָאט זָאלְסְט מִיךְ נִיט פַארְלָאזִין. (אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי). זָאלְסְט דִיךְ נִיט דֶערְוַוייטֶערִין פוּן מִיר: (חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי). אַייל גֶעשְׁוִוינְט צוּ מַיין הִילְף. (אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי). מַיין גָאט דוּ בִּיזְט דָאךְ אֵייבִּיג מַיין הִילְף:

רבונו

כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃
נַעֲוֵיתִי שַׁחוֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃ כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה
וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃ נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃
אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה׃ לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי
כֹחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי׃ אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ
וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ׃ וַיְנַקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת
וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ׃ וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח
פִּיו׃ וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת׃ כִּי לְךָ יְיָ

פירוש ע"ט

זֶענֶען וִוי אַשְׁווֶערֶע מַשָּׂא, זַיי זֶענֶען שְׁוֶוערֶער פוּן מִיר, אִיךְ קֶען זַיי נִיט דֶערְ־
טְרָאגִין: (הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרוֹתָי). מַיינֶע מַכּוֹת זֶענֶען צוּגַאנְגֶען גִיוָוארִין פוּן דִיא
פִיל מַאטֶערְיֶע וָוס אִין זַיי אִיז גִיוָוארֶן אוּנ דוּרְכְדֶעם אִיז מַיין לַייבּ פַארְשְׁטוּנְקֶען
גִיוָוארֶן. (מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי). דָס אַלֶץ אִיז אוֹיף מִיר גֶעקוּמֶען וֶועגֶען מַיינֶע נַארֶעשְׁקֵייט,
וֶועגִין מַיינֶע זִינְד וָוס אִיךְ הָאבּ גֶעזִינְדִיגְט: (נַעֲוֵיתִי שַׁחוֹתִי). אִיךְ גֵיי פַארְקְרִימְט
אוּנ שְׁטַארְק אַיינְגֶעבּוֹיגֶען. (כָּל הַיּוֹם קוֹדֵר הִלָּכְתִּי). אִיךְ גֵיי אַגַאנְצֶען טָאג שְׁוַוארְץ
פוּן צָרוֹת: (כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה). וָוארוּם מַיינֶע נִירֶען זֶענֶען פוּהל מִיט בְּרֶענֶענְדִיגֶע
הִיץ. (וְאֵין מְתוֹם בִּבְשָׂרִי). עֶס אִיז נִיטָא קֵיין גַאנְצְקֵייט אִין מַיין לַייבּ: (נְפוּגוֹתִי).
אִיךְ בִּין גִיוָוארִין שְׁוַואךְ. (וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד). אוּנ אִיךְ בִּין זֵייעֶר צוּשְׁטוֹיסִין אוּנ
צוּבְּרָאכֶען. (שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי). אִיךְ טוּה שְׁרַייעֶן פוּן דִיא בְּרוּמוּנְג פוּן מַיין
הַארְץ: (אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָּל תַּאֲוָתִי). גָאט אַקֶעגִין דִיר אִיז בֶּעוְואסְט אַלֶע מַיינֶע
גְלוּסְטוּנְג. (וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה). אוּנ מַיין זִיפְצֶען אִיז פוּן דִיר נִיט בַּהַאלְטֶען:
(לִבִּי סְחַרְחַר). מַיין הַארְץ אִיז אַרוּמְגֶערִינְגוּלְט מִיט צָרוֹת. (עֲזָבַנִי כֹחִי). מַיין כֹּחַ
הָט מִיךְ פַארְלָאזְין. (וְאוֹר עֵינַי). אוּנ דִי לִיכְטִיגְקֵייט פוּן מַיינֶע אוֹיגִין. (גַּם הֵם
אֵין אִתִּי). זַיי זֶענֶען אוֹיךְ נִיטָא בַּיי מִיר: (אוֹהֲבַי וְרֵעַי). דִי מֶענְטְשֶׁען וָוס הָאבֶּען מִיךְ
לִיבּ גֶעהַאט אוּנ מַיינֶע פְרַיינְד. (מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמוֹדוּ). וַוייל אִיךְ בִּין גֶעפְּלָאגְט
גִוָוארֶען שְׁטֵייעֶן זַיי פוּן וַוייטֶען. (וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ). אוּנ מַיינֶע נָאנְטֶע פַאמִילְיֶע
הָאבֶּען זִיךְ גִישְׁטֶעלְט פוּן וַוייטֶען: (וַיְנַקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי). זַיי הָאבֶּען מִיר גֶעמַאכְט
שְׁטְרוֹיכְלוּנְגֶען דִי מֶענְטְשֶׁען וָוס ווִילֶען אַוֶועק נֶעמֶען מַיין לֶעבִּין. (וְדוֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ
הַוּוֹת). אוּנ דִי וָוס ווִילֶען מִיר זָאל זַיין שְׁלֶעכְט הָאבִּין גִירֶעט אַזֶעלְכֶע רֵייד וָוס
צוּבְּרֶעכֶען מִיךְ. (וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ). אַגַאנְצֶען טָאג הָאבֶּען זַיי גִירֶעט אוֹיף מִיר
פַאלְשְׁקֵייט: (וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע). אוּנ אִיךְ הָאבּ מִיךְ גֶעמַאכְט וִוי אַטוֹיבֶּער
אוּנ הֶער נִיט. (וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו). אוּנ אִיךְ הָאבּ מִיךְ גֶעמַאכְט וִוי אַשְׁטוּמֶער
וָוס עֶפִינְט נִיט דִי מוֹיל צוּם רֵיידִין: (וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ). אוּנ אִיךְ בִּין
גִיוֶועזֶן וִוי אַמֶענְטְשׁ וָוס פַארְשְׁטֵייט נִיט וָוס מֶען רֶעט צוּ אִים. (וְאֵין בְּפִיו
תּוֹכָחוֹת). אוּנ אִין זַיין מוֹיל אִיז נִיטָא מִיט וָואס עֶר זָאל דֶעם אַנְדֶערִין צוּרִיק

שטראפין

בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהֹוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַּמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: יְהֹוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ: אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי

פירוש ע"ט

וועלין זינגען ווען עס וועט קומען דיין הילף. (וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגּוֹל). מיר וועלין שרייבען אויף אונזערע פאנען דעם נאמען פון הקב"ה, צו געדיינקען אז אונזער הילף איז גיוועזן פון הקב"ה. (יְמַלֵּא ה׳ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ). הקב"ה זאל דערפילען אונ דיר געבין אלץ וואס דו וועסט פון אים בעטין: (עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ ה׳ מְשִׁיחוֹ). איצט ווייס איך אז הקב"ה הט געהאלפען זיין געזאלבטין מלך. (יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ). ער האט אים גיענטפערט פון זיין הייליגען הימל. (בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ). מיט דיא שטארקע הילף פון זיין רעכטע האנט: (אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים). עס זענען געקומען מענטשען מיט רייטוועגין אונ מענטשען זענען געקומען מיט פערד. (וַאֲנַחְנוּ). אבער מיר האבין קיין רייטוועגין אונ קיין פערד. (בְּשֵׁם ה׳ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר). מיר וועלען נאר דערמאנען דעם נאמען פון הקב"ה, אונ אים בעטין ער זאל אונז העלפין: (הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ). די פעלקער האבין געקניט אונ געפאלין. (וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד). אונ מיר זענען אויפגעשטאנען אונ מיר האבען אונז געשטארקט: (ה׳ הוֹשִׁיעָה). הקב"ה וויס ער הט אונז ביז איצט געהאלפען. (הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ). אונ הט אונז געוויזען אז ער איז דער מלך פון דער וועלט, ער וועט אונז געוויס ענטפערן אין יעדער טאג ווען מיר וועלען רופען צו אים: מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר. דעם מזמור האט דוד גיזאגט פאר זיך אליין, ער זאל געדיינקען שטענדיג צו טאהן תשובה אויף זיינע זינד: (ה׳ אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי). גאט זאלסט מיך ניט שטראפין מיט דיין שטארקין כעס וואס ווערט גערופין קצף. (וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי). אונ אפילו מיט דעם קלענערין כעס וואס ווערט גערופין חמה זאלסטו מיך אויך ניט שטראפין: (כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי). ווארום דיינע פיילין האבען אריין געגידערט אין מיר. (וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ). דו האסט געלייגט אויף מיר דיין האנט: (אֵין מְתוֹם בִּבְשָׂרִי). עס איז ניטא אגאנצקייט אין מיין לייב וועגין דיין כעס. (אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי). עס איז ניטא פרידען אין מיינע ביינער וועגען מיינע זינד וואס איך האב געזינדיגט: (כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי). מיינע זינד זענען אזוי פיל אז זיי גייען אריבער איבער מיין קאפ. (כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי). זיי

עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה

פירוש ע"ט

דַיין וואנונג [דַיין פַארזִיכֶערונג] אִין דֶערְהֵייךְ בַּיי הקב"ה: (לֹא תְאוּנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה). וֶועט צוּ דִיר קֵיין שְׁלֶעכְטֶס טְרֶעפֶן. אוּנ צוּ דַיין גֶעצֶעהֶלְט וֶועט קֵיין פְּלָאג גֶענֶעהֶן: (כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ). וָוארוּם הקב"ה וֶועט גֶעבִּיטֶן זַיינֶע מַלְאָכִים פוּן דַיינֶעטְוֶועגִין זֵיי זָאלִין דִיךְ הִיטֶען אִין דַיינֶע אַלֶע וֶועגִין וְואהִין דוּ וֶועסְט גֵיין: (עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ). זֵיי וֶועלִין דִיךְ טְרָאגִין אוֹיף דִי הֶענְט, ווייל זֵיי וֶועלִין מוֹרָא הָאבִּן טָאמֶר וֶועלֶן דַיינֶע פִּיס אָנְגֶעשְׁטוֹיסֶן וֶוערֶן אָן אַשְׁטֵיין: (עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרוֹךְ). אוֹיף לֵייבִּין אוּנ אוֹיף שְׁלַאנְגֶן וֶועסְטוּ טְרֶעטִין, דוּ וֶועסְט צוּטְרֶעטֶן יוּנְגֶע לֵייבִּין אוּנ שְׁלַאנְגֶען. הקב"ה זָאגְט (כִּי בִי חָשַׁק). ווייל עֶר הָאט אִין מִיר גֶעגְלוֹיבְּט, דְרִיבֶּר וֶועל אִיךְ אִים מַאכִין אַנְטְרִינֶן, אִיךְ וֶועל אִים שְׁטַארְקֶן ווייל עֶר ווייס מַיין נָאמֶען: (יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ). אַז עֶר וֶועט מִיךְ רוּפִין וֶועל אִיךְ אִים עֶנְפֶערֶן, אַז עֶס וֶועט אוֹיף אִים זַיין אַצָּרָה וֶועל אִיךְ זַיין מִיט אִים. אִיךְ וֶועל אִים רֶעטְטִין אוּנ אִיךְ וֶועל אִים גֶעבִּין כָּבוֹד: (אוֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ). אִיךְ וֶועל אִים זָאט מַאכִין מִיט לַאנְגֶע יָאהְרֶן, עֶר וֶועט לַאנְג לֶעבִּין, אוּנ אִיךְ וֶועל אִים ווייזִין מַיין הִילְף:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ ה' בְּיוֹם צָרָה. גָאט זָאל דִיר עֶנְפֶערֶען אִין דֶעם טָאג וָוס דוּ וֶועסְט זַיין אִין אַצָּרָה: (יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב). דִיךְ זָאל שְׁטַארְקִין דֶר נָאמֶן פוּן גָאט, וָואס עֶר אִיז דֶר גָאט פוּן יַעֲקֹב. אַזוֹ וִוי הקב"ה הָאט גִיעֶנְפֶערְט צוּ יַעֲקֹב אִין זַיין צָרָה, אוּנ הָאט אִים גִיהָאלְפִין פוּן זַיינֶע אַלֶע פַיינְד אַזוֹ זָאל עֶר דִיר אוֹיךְ הֶעלְפִין: (יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקּוֹדֶשׁ). הקב"ה זָאל שִׁיקֶען דַיין הִילְף פוּן זַיין הֵיילִיגְקֵייט: (וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ). אוּנ פוּן וֶועגִין דִיא שְׁטָאט צִיּוֹן זָאל הקב"ה דִיךְ אָנְלֶעהְנֶען: (יִזְכּוֹר כָּל מִנְחוֹתֶיךָ). הקב"ה זָאל דִיר גֶעדֵיינְקֶן דֶעם זְכוּת פוּן דַיינֶע אַלֶע מְנָחוֹת וָוס דוּ הָאסְט מַקְרִיב גִיוֶועֶן. (וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה). אוּנ עֶר זָאל אֵייבִּיג זֶעהֶן דִי אַשׁ פוּן דַיינֶע עוֹלוֹת וָוס דוּ הָאסְט מַקְרִיב גְוֶועֶן: (יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ). הקב"ה זָאל דִיר גֶעבִּין וִוי דַיין הַארְץ פַארְלַאנְגְט: (וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא). אוּנ דַיינֶע אַלֶע עֵצוֹת זָאל הקב"ה דֶערְפִילֶען: (נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ). מִיר

סדר הקטורת

מאת הרב הגאון הצדיק זצוק"ל ר' שלמה זלמן אב"ד דק"ק ווארשא,

אשר צוה לאומרו בעת התגברות החולאת רח"ל:

אלו המזמורים שאומרים אחר התפלה בזמן הדבר בר מינן וצריך כוונה גדולה:

מֶען זָאל זָאגִין דִי דְרַייא קַאפִּיטְלִיךְ מִיט גְרוֹיס כַּוָּונָה:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהֹוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהֹוָה מַחְסִי

פירוש ע"ט

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן וגו'. הקב"ה וָוס עֶר זִיצְט אִין בֶּעהֶאלְטֶענִישׁ, אוּנ (שַׁדַּי), הקב"ה, אִיז בַּדֶעקְט מִיט אַשָׁאטִין, וָוס מִיר זֶעהֶן אִים נִיט. פוּן דֶעסְט־וֶועגִין (אוֹמַר לַה'). זָאג אִיךְ פוּן גָאטְס וֶועגֶן עֶר אִיז מַיין בַּשִׁיצֶער מַיין פֶעסְטוּנְג עֶר אִיז מַיין גָאט וָוס אִיךְ פַארְזִיכֶר מִיךְ אוֹיף אִים. דוּ זָאלְסְט וִויסֶען (כִּי הוּא יַצִּילְךָ). נָאר עֶר, נָאר הקב"ה וֶועט דִיךְ רֶעטְטִין פוּן דִיא נֶעץ וָואס מֶען הָאט גֶעמַאכְט עֶס זָאל זַיין פַאר דִיר אַשְׁטְרוֹיכְלוּנְג אוּנ עֶר וֶועט דִיךְ רֶעטְטִין פוּן פֶּעסְט (חוֹלִי רָע) וָואס צוּ בְּרֶעכְט דֶעם מֶענְטְשׁ פְּלוּצְלוּנְג: (בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ). מִיט זַיינֶע פְלִיגוּל וֶועט עֶר אוֹיף דִיר בֶּעשִׁיצֶען. אוּנ דוּ וֶועסְט דִיךְ בֶּעשִׁיצֶען אוּנְטֶער זַיינֶע פְלִיגוּל, זַיין אֱמֶתְ'ה צוּזָאג וֶועט דִיךְ בַּשִׁיצֶען וִויא מִיט אַ פַּאנְצִיר: (לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה). דוּ זָאלְסְט קֵיין מוֹרָא הָאבֶּן פַר דִי שְׁרֶעקְלִיכֶע אוּמְגְלִיקֶן וָוס קֶענֶען טְרֶעפִין בַּיי נַאכְט, אוּנ זָאלְסְט קֵיין מוֹרָא הָאבִין פַאר דִי פַיילִין וָוס פְלִיהֶען בַּיי טָאג: (מִדֶּבֶר בָּאוֹפֶל יַהֲלוֹךְ). אוּנ זָאלְסְט נִיט מוֹרָא הָאבֶּן פַאר דֶעם פֶּעסְט (חוֹלִי רָע) וָוס גֵייט אִין דֶער פִינְסְטֶער אוּנ נִיט פַר דִי פַארְשְׁנַיידוּנְג וָוס רוּיבְּט אַוֶועק דֶעם מֶענְטְשׁ אִין מִיטֶען טָאג: (יִפּוֹל). אֲפִילוּ דוּ וֶועסְט זֶעהֶן פוּן דַיין לִינְקֶע זַייט פַאלִין טוֹיזֶענְדֶער אוּנ פוּן דַיין רֶעכְטֶע זַייט פַאלִין צֶעהֶן טוֹיזֶענְדֶער, זָאלְסְטוּ קֵיין מוֹרָא הָאבֶּן. וָוארוּם (אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ). צוּ דִיר וֶועט דֶער אוּמְגְלִיק נִיט קוּמֶען: (רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט). דוּ וֶועסְט נָאר זֶעהֶן מִיט דַיינֶע אוֹיגִין אוּנ דוּ וֶועסְט זֶעהֶן וִויא הַקב"ה בַּצָאהְלְט דִיא רְשָׁעִים. אַז דוּ וֶועסְט זָאגִין צוּ הקב"ה: (כִּי אַתָּה ה' מַחְסִי). דוּ גָאט בִּיזְט מַיין בֶּעשִׁיצֶר, אוּנ דוּ וֶועסְט טָאהְן

דיין

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת ועריריי:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום עשה. את הגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו. את הגלוים לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים. כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה:

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחומר במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

דער נאך זאגט מען עלינו לשבח וכו׳ (געפינט מען בצד 61).

מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ . וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ . וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ :

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת . סְלַח לָנוּ . מְחַל לָנוּ . כַּפֶּר לָנוּ :

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח :

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת . סְלַח לָנוּ . מְחַל לָנוּ . כַּפֶּר לָנוּ :

חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב :

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת . סְלַח לָנוּ . מְחַל לָנוּ . כַּפֶּר לָנוּ :

ועל

דעם זכות פון אונזערע אלע אנדערע צדיקים . אונ אין דעם זכות פון דעם הייליגין תנא רבי מאיר בעל הנס . וואס יעדער מענטש וואס גיט צדקה פון זיינעט וועגין ווערט ער גיהאלפין אין זיין זכות . מיט אלע הילף וואס ער דארף . בעט איך דיך הערר פון די גאנצע וועלט מיט אצובראכין הארץ אונ מיט טרערין אין דעם זכות וואס איך גיב איצט צדקה פר אלע צדיקים וועגין אונ בעזונדער פאר דעם הייליגין תנא רבי מאיר . זאל דערוועקט ווערין פון מיינעט וועגין דר זכות פון זייערע מצות אונ מעשים טובים . אונ בעזונדר זאל דערוועקט ווערין דר זכות פון דעם הייליגין תנא רבי מאיר . ווען איך וועל זאגין דריי מאהל די ווערטער אלהא דמאיר עננו אלהא דמאיר ענני אלהא דמאיר ענני . זאל איך [פלוני בן פלונית] א אשה זאגט [פלונית בת פלונית] גיהאלפין ווערין פון אלע צרות אונ פון אלע נויטין . אונ זאלסט טאהן מיט מיר אונ מיט מיין מאן אונ קינדער נסים ונפלאות צו גוטין אמן :

תפלת מנחה

מנחה דאווענען פיר חתן אונ כלה אין דעם חופה טאג :

פון זאגט אשרי (געפינט מען נומער 38) דער נאך שמונה עשרה ביז אלהי נצור (נומער 45). דער נאך זאגט מען דאס :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו . ואל תתעלם מתחנתנו . שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו . אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמנו . בגדנו . גזלנו . דברנו דופי : העוינו . והרשענו . זדנו . חמסנו . טפלנו שקר : יעצנו רע . כזבנו . לצנו . מרדנו . נאצנו . סררנו . עוינו . פשענו . צררנו . קשינו עורף : רשענו . שחתנו . תעבנו . תעינו . תעתענו : סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו . ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

מה נאמר לפניך יושב מרום . ומה נספר לפניך שוכן שחקים . הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע :

אתה יודע רזי עולם . ותעלומות סתרי כל חי . אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב . אין דבר נעלם ממך . ואין נסתר מנגד עיניך : ובכן יהי רצון

מלפניך

דר חופה מיט איר חתן וועלכין דו האסט פר איר בעשטימט נאך איידר זיא איז גיבארין גיווארין. דריבר איך ארעמע מוטער קום פר דיר מיט הייסע טרערין אונ בעט דיך מיט אצובראכין הארין, בארעמהערציגער גאט שיק דיין גאטליכע ברכה פון הימעל צו די פערבינדונג פון די חתן כלה ווס ווערין היינט מאן אונ ווייב, דו זאלסט שיקין גוטע מלאכים זיי צוא בעגלייטין צו דר חופה, אונ דו זאלסט עפענין פאר מיין טאכטער די טויערין פון חן אונ חסד זיא זאל האבין חן אונ חסד ביי איר מאן ווי דו האסט גיגעבין חן אונ חסד צו אסתר המלכה אונ זיא זאל געפינען ביי איר מאן ארוהיגעם לעבין, עס זאל צווישן זייא קיין קריג אונ קיין שנאה זיין, זייער פארבינדונג ווס זיי ווערין היינט פארבונדין מיט חופה וקידושין ווי דיין הייליגע תורה האט גיבאטין זאל זיין א אייביגע פארבינדונג זיי זאלין ניט אפגעשיידט ווערין איינר פון אנדערין, ליבר גאט גיב די קינדר פרנסה פון דיין האנט ניט פון א בשר ודם זיי זאלין געשפייזט ווערין מיט כבוד מיט ברכה אונ הצלחה, אינ עס זאל אוף זיי קיין עין הרע געוועלטיגין, אונ איך מיט מיין מאן זאלין מיר זוכה זיין דם אלץ צו זעהן ביי די קינדער ווי מיר זייא ווינשען פון אונזער טיפסטין הארצין, אונ זייא זאלין גיין צו דיא חופה אין אגוטע מזלדיגע אגליקליכע שעה אמן: [דער פאטער אונ די מוטער לייגין זייערע הענט אוף די קעפ פון חתן כלה אונ בענטשין זיי מיט די ברכות פון זייער הארצין, אונ מיט די ברכות פון די כהנים יברכך ה' וגו' יאר ה' וגו' ישא וגו']:

איין תפלה צו זאגין ווען מען גיט צדקה פר די נשמה פון ר' מאיר בעל הנס:

רבונו של עולם עס איז געשריבען אין דיין הייליגע תורה ווען משה רבינו הט גיבעטין פר די יודין, האט ער דערמאנט דעם זכות פון אונזערע אלטערין אברהם יצחק יעקב, אונ אין זייער זכות הט הקב"ה מוחל גיוועזן די יודין זייערע זינד, דריבר קום איך איצט אוך צו דיר דערבארעמדיגער גאט בעטין דוא זאלסט מיר העלפין אין דעם זכות פון אונזערע אלטערין, אונ אין

איין נייע תחנה פר אמוטער ווען איר זוהן ווערט בר מצוה

אבינו אב הרחמן, אונזר דערבארעמיגער פאטר און קיניג און בשעפער פון דר וועלט. מיר דאנקין דיר פר די שמחה וואס דו האסט אונז היינט גיגעבין, ווס מיר האבין זוכה גיוועזן אונזר זוהן זאל היינט ווערין בר מצוה, אין אגוטע מזלדיגע שעה צו לאנג לעבין און צו געזינט ושלום וברכה והצלחה האט ער אנגיטאהן דעם היילגין צייכין און אנדיינקין אוף זיין האנט און אוף זיין קאפ, היינט הט ער זוכה גיוועזן אין אים זאל אריין קומין א היילגע נשמה פון הימעל, דס איז דער יצר טוב, ער זאל אים פירין אין דעם היילגין וועג ווס דו האסט גיבאטין אין דיין היילגע תורה, ער זאל לערנין תורה און טאהן מצות און מעשים טובים, איצט בעטין מיר דיך רבונו של עולם דו זאלסט העלפין אונזער קינד זיין יצר טוב זאל זיך שטענדיג שטארקין אוף זיין יצר הרע, און ער זאל קענין זיין אגוטער פרומער יוד ווי דיין היילגער ווילין פארלאנגט פון דעם מענטש. ער זאל זיין גוט צו הקב"ה און צו מענטשין, מיר זאלין פון אים נחת האבין אוף די וועלט און מיר זאלין דורך אים זוכה זיין צו עולם הבא. רבונו של עולם אזו וויא דו האסט גיטאהן מיט אונז חסדים ביז היינט און דו האסט אונז גיהאלפין אונזר זוהן אוף צו אדערווען אים ביז צו היינטיגין טאג, צו זיין בר מצוה, אזו זאלסטו דיינע חסדים פון אונז ניט אפטאהן אוף ווייטער, מיר זאלין זוכה זיין מגדל זיין דעם זוהן און אונזערע אלע קינדר צו תורה און יראת שמים מיט עושר און כבוד, און אונזערע שמחות זאלין אונז ניט פארשטערט ווערין אוף איביג און מיר זאלין זוכה זיין צו פירען אונזער זוהן צו זיין חופה ווען די גליקליכע צייט וועט זיין מיט זיין רעכטין זווג אמן:

איין נייע תחנה פר אמוטער צו זאגין אין דער היים איידער זיא גייט צו איהר קינדס חופה.

רבון כל העולמים, הער פון אלע וועלטין, היינטיגר טאג איז ביי אונז דר פריילכסטער טאג פון אונזר גאנצין לעבין, ווייל מיר האבין זוכה גיוועזן אין דעם טאג צו פירען אונזר טאכטר צו

זָאלִין בְּרֵיינְגִין אֶמֶתָה קָרְבָּנוֹת מִיט גֶעזַאנְג אוּנ לוֹיב צוּ הקב״ה; *)

איין נייע תחנה פר אמוטער ווען זיא פירט דאס קינד דעם ערשטין מאל אין חדר.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וַוייל אוּנְזֶערֶע חֲכָמִים הָאבִּין גִיזַאגְט אִין דִיא הֵיילִיגֶע גְמָרָא נָשֵׁי בְּמַאי זָכְיָין, מִיט וָוס זֶענִין וַוייבֶּר זוֹכֶה צוּ עוֹלָם הַבָּא, נָאר מִיט דֶעם זְכוּת וָוס זֵיי פִירֶען זֵייעֶרֶע קִינְדֶער אִין חֶדֶר צוּ לֶערְנִין תּוֹרָה, דְרִיבֶּער לִיבֶּר גָאט אִיךְ דַאנְק דִיר פַאר דִי מַתָּנָה וָוס דוּ הָאסְט מִיר גִיגֶעבִּין דֶעם לִיבִּין זוּהְן אוּנ וָוס אִיךְ הָאבּ זוֹכֶה גִיוֶועזִין הַיינְט דָס עֶרְשְׁטֶע מָאהְל אִים צוּ פִירֶען אִין חֶדֶר לֶערְנִין תּוֹרָה, בֶּעט אִיךְ דִיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גִיבּ דֶעם קִינְד אַגוּטֶע אוּנ אַפְּרוּמֶע הַארְץ עֶר זָאל וֶועלִין תּוֹרָה לֶערְנִין, אוּנ זָאלְסְט אִים גֶעבִּין חָכְמָה פַארְשְׁטַאנְד עֶר זָאל גוּט פַארְשְׁטֵיין וָוס זַיין רַבִּי וֶועט מִיט אִים לֶערְנִין, אוּנ זָאלְסְט אִים שְׁטַארְקִין זַיינֶע צְוֵויי הוּנְדֶערְט אַכְט אוּנ פֶערְצִיג גְלִידֶער עֶר זָאל הָאבִּין קְרֶעפְטִין צוּ תּוֹרָה לֶערְנִין, אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבִּין אַגוּטֶע פַּרְנָסָה מִיר זָאלִין קֶענִין פַאר אִים דִינְגֶען גוּטֶע מְלַמְּדִים זֵייא זָאלִין מִיט אִים לֶערְנִין תּוֹרָה, אוּנ מִיר זָאלִין דֶעם קִינְד אוּנ אוּנְזֶערֶע אַלֶע קִינְדֶער קֶענִין אוֹיפְצִיעֶן מִיט עוֹשֶׁר אוּנ כָּבוֹד, אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהְן וֶוען עֶר וֶועט וֶוערִין בַּר מִצְוָה, נָאכְדֶעם זַיין חוּפָּה צוּ דֶער לֶעבִּין. לִיבֶּר גָאט אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט בַּשִׁיצְט יוֹסֵף הַצַּדִּיק פוּן עַיִן הָרָע, אוּנ דוּ הָאסְט אִים גִיגֶעבִּין חֵן וֶוען עֶר אִיז גִיוָוארִין מֶלֶךְ אִין מִצְרַיִם, אַזוֹ זָאלְסְטוּ מַיין קִינְד אוֹיךְ בַּשִׁיצִין פוּן עַיִן הָרָע, עֶס זָאל אוֹיף אִים קֵיין בֵּייזֶע אוּנ גִיוֶועלְטִיגִין, אוּנ זָאלְסְט אִים גֶעבִּין חֵן אִין דִי אוֹגֶן פוּן אַלֶע מֶענְטְשִׁין, אוּנ דֶר זְכוּת פוּן זַיין תּוֹרָה לֶערְנֶן זָאל בַּיישְׁטֵיין פַר אוּנְז אוּנ פַר אַלֶע יוּדִין, וִוי אוּנְזֶערֶע חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה זָאגִין דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט שְׁטֵייט נָאר אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן דִי תּוֹרָה וָואס דִי קְלֵיינֶע קִינְדֶר לֶערְנִין, אוּנ אִין דֶעם זְכוּת וֶועט קוּמֶען דֶער גּוֹאֵל צֶדֶק בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

*) דיא אִשָּׁה זָאל גֶעבִּין צְדָקָה וִויא פִיל זִיא קֶען גֶעבִּין אָדֶער דֶער מַאן זָאל גֶעבִּין אוֹיף צְדָקָה פַאר אִיר:

איך זאל דאס קינד געבארין צום לעבין, אונ מיט מיינע טרערין זאלסטו אפוואשין אונ אפמעקין מיינע זינד, אונ עס זאל קומין פר דיר מליצים טובי״ם אונ זכות אבות אונ בעטין פון מיינעטוועגין איך מיט דאס קינד זאלין מיר זיין לחיים ולשלום:

איין נייע תחנה פאר איין פרויא ווען זיא שטייט אוף פון קינדבעט

אדון הרחמים והסליחות, דו ביזט דר הער פון די רחמנות אונ פון די זינד פארגעבונג, איך דאנק דיר גאט פר די רעטונג וואס דו האסט מיך גירעטעט פון די ביטערע שמערצין אונ האסט מיך געלאזט לעבין אונ דו האסט מיר גיגעבין נייע קרעפטין איך זאל קענין אויפשטיין פון דעם בעט. פארצייטין ווען דער בית המקדש איז גיוועזן האב איך גידארפט קומין אין בית המקדש דיר געבין מיין דאנק, אונ ברייגנין קרבנות, היינט אז דר בית המקדש איז ניטא, ווערט גירעכונט די שוהל וויא א בית המקדש, אונ די תפלות זענין די קרבנות, אונ די טרערין זיינין די וויין פון די קרבנות, דריבער בעט איך דיך רבונו של עולם נעם אן מיינע רייד אונ מיין גיבעט אונ מיין אן רופין דיין היילגין נאמין פון טיפין הארצין אזו ווי קרבנות אונ מנחות, אונ בעהיט מיך ווייטער פון אלעם בייז אונ גיב מיר כח אונ קראפט איך זאל קענין דערנערין דם קינד, אונ העלף אונז מיר אונ מיין מאן מיט לאנג לעבין געזונד אונ פרנסה מיר זאלין קענין אויפדערווען דם קינד אונ אונזערע אלע קינדער צו תורה לערנין אונ צו יראת שמים, צו חופה אונ צו מעשים טובים, צו עושר וכבוד, אין אונזער שטוב זאל נאר זיין מזל אונ ברכה והצלחה, עס זאל קיין קראנקייט זיין אין אונזר שטוב, עס זאל ביי אונז גיהערט ווערין נאר ששון ושמחה, אונ וועגין דעם בין איך גיקומין אין שוהל דיר דאנקין פאר די טובות וואס דו האסט גיטאהן מיט מיר אונ מיט מיין מאן אונ קינדר ביז היינט, אונ בעט אוף ווייטער מיט אונז צו טאהן חסדים, אונ עס זאל זיין דר ווילין פון דיר גאט מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן ווי דר בית המקדש ועט גיבוט ווערין אונ מיר

זאלסט פארמאכין די מיילער פון אלע מקטריגים וואס זענין מקטרג אויף איר, אונ זאלסט הייסין קומין פר דיר אלע גוטע מליצים פון אירעטוועגין, אונ עס זאל באלד גיהערט ווערין אין ששון שמחה ששון מיט דעם נייעם גיבארינעם קינד, אמן׃

איין נייע תחנה פאר איולדת זיא זאל אליין זאגין בעת זיא פילט אז זיא גייט צו קינד,

רבונו של עולם, העד פון די גאנצע וועלט האב רחמנות אויף מיר אונ פארגעם מיין געבעט וואס איך טוה בעטין פאר דיר מיט מיינע טרערין אונ מיט מיין צובראכין הארץ, אונ פארגעם מיין זיפצין אונ מיין וויינין, אונ זיי מיר מוחל וואס איך האב געגין דיר געזינדיגט דר בארעמדיגער פאטער האב רחמנות אויף מיר ווי אפאטער הט רחמנות אויף זיין קינד, אונ גיב מיר כח אונ קראפט איך זאל געשווינט געבארין דאס קינד, אונ עס זאל קיין שאדין זיין ניט אין מיר אונ ניט אין דעם קינד, אונ אזו וויא דו האסט גיהאלפין צו אלע גוטע אונ פרומע ווייבר אונ אזו וויא דו האסט גיהאלפין מיין מוטער העלף מיר אויך, דען עס איז קיין אנדער ניט דא וואס זאל מיר קענין העלפין נאר דו אליין, איך בעט צו דיר פון טיפסטין הארצין דו זאלסט שיקין צוא מיר דיין גרוסע הילף, איך זאל געבארין דם קינד געשווינט אן שמערצין, אונ אזו ווי דו האסט בשאפין די גאנצע וועלט נאר צו טאהן מיט זיי חסד, ווייז מיר אויך דיינע חסדים, איך זאל געבארין אלעבעדיג קינד אונ איך זאל זיין אמוטער צו דעם קינד, עס איז אמת דו האסט בשאפין די ווייבער זייא זאלין גיבארין אונ ברייניגין מענשין אויף דער וועלט, אונ דאס ערשטע ווייב חוה האסטו געשטראפט זיא זאל גיבארין אירע קינדר מיט שמערצין. נאר דריבער האסט דו גענומין דעם שליסעל פון די געווינערונס אין דיין האנט, דם ניט אלע ווייבער זאלין נישטראפט ווערין מיט די שטראף. נאר אויף וועמין דיינע רחמנות וועט זיין זיא וועט אויסגעלייזט ווערין פון די שטראף, דריבער בעט איך דיך רחמנותדיגער פאטר אזוי ווי איך בין איצט אין דיין האנט זאלסטו מיר העלפין צום לעבין אונ

איין נייע תחנה פאר איולדת אנדערע זאלין פאר איר בעטין.

רבונו של עולם מיר זענין איצט געקומען פאר דיר מיט צו בראָבענע הערצער אונ מיט פיל טרערין פארגיסין, פון וועגין די אשה (פלונית בת פלונית) וואס זיא דארף איצט געבארין איר קינד, דו ליבער רחמנותדיגער גאט זאלסט אויף איר רחמנות האבין זיא זאל גישווינט אונ גרינג גיבארין אן צער אונ אן יסורים, דען דער שליסל פון אגעוויגערין איז דאך נאר אין דיין האנט. אונ דיינע רחמנות זענין דאך גרוס אויף יעדער באשעפעניש, האב רחמנות אויף די אשה אונ זאלסט זעהן אונזערע טרערין וואס מיר וויינין אונ פארגיסין פון אירעטוועגין, אונ אזוי ווי די טויערין פון טרערין זענין ניט פארשלאסין, אונ אזוי ווי דו האסט אנגענומין די תפלה פון אברהם אבינו ווען ער האט גיבעטין פר דם ווייב אונ די דינסטין פון אבימלך זיי זאלין גיבארין זייערע קינדער, אונ זיי האבין גרינג גיבארין, וואס זיי זענין גיוועזען געציין דינער, אונ מיר זענין איצט געקומין פר דיר רחום וחנון בעטין דו זאלסט רחמנות האבן אויף די יודישע פרוי וואס זיא דינט צו דיר רחום וחנון, דו זאלסט עפענין איר מוטער לייב גישווינט אונ גרינג אן צער אונ אן יסורים, אונ אזוי ווי דו האסט גערעטעט אלע פרומע ווייבער פון חוה'ס קללה אזוי זאלסטו די אשה אויך רעטין, אונ זיא זאל לאנג לעבין אונ זיין אמוטער צו דם לעבעדיגע קינד וואס זיא וועט איצט געבארין זיא זאל אים אויפהאדעווען צו תורה חופה אונ מעשים טובים, אונ ווען חס ושלום זיא האט עפעס געזינדיגט, זאלסטו אן נעמין איר איצטיגע תשובה, דו ביזט דאך גאנט צו יעדר מענטש וואס רופט צו דיר מיט אמת אונ מיט זיין גאנצע הארץ. אונ ווען אמענטש איז חס ושלום אין דיא גרעסטע צרה ביזטו דאך זיין העלפער, אונ אין דעם זכות פון אירע היילינע אלטערין, אונ אין דעם זכות פון אונזערע מצות אונ מעשים טובים אונ אין דעם זכות פון אירע מצות אונ מעשים טובים זאלסטו אן נעמין אונזערע טרערין אונ וויינין אונ בעטין וואס מיר בעטין פר אירעטוועגין, אונ

ונחמות בזכות קבלת התורה. תורה תורה אונז מול וועלן מיר דר פולן מיט לוב צום פארבמין גאט. ווס הימל אונ ערד באשאפן הט. דרום הט ער אונז גיגעבען דיא היילינגע תורה אונ אליבע אונ שטארקע רעכט פארטינגע לוב איז גזאגט גוואורן צו אונז דרום וועלן מיר זיך הייגט פרייען מיט דר תורה. לוסטיג וועלן מיר זיין מיט פרייד פון דר שטארקר תורה ווארום מיר זענין פון די לייט ווס זענין אין דר מדבר פערציג יאר גגאנגן אזו אלאנגע צייט. מיר זענין בכוח אין אונזר ליבן גאט אז ער הט מוחל גוועזן אונזערע חטאים אין די ימים נוראים בזכות קבלת התורה. אייביג זאלן מיר לובן גאט מיט גרוס מורא. ווארום ער הט אונז אן גקניפט מיט אשטארקע ליבשאפט אין דר היילינגע תורה. מיט רייד אונ מיט שטארקע לוב וועלן מיר לובן צו גאט ווס אונזרע עלטערין אין דער מדבר פערציג יאר גשפייזט הט. דרום הט ער אונז גגעבן די ליבע תורה. מיט גרוס פרייד מיט זינגן אונ מיט טאנצן הט אונז דר ליבר גאט אוס גיצויגין פון מצרים. אונ האט אונז מבטיח גוועזן צו ברייגגן קיין ירושלים. דרום האבן מיר גינומען די היילינגע תורה. גידיינק גאט מיט אגוטין זכרון ווארום ביי אונזר גאט איז ניט דא קיין חסרון. בזכות די קרבנות ווס זענין מכפר אונזרע זינד הט ער אונז גיגעבין די ליבע תורה. מיט שמחה אונ מיט לוטערקייט הט ער אונז פר זיינע קינדר אן גינומען. אז מיר זיינען צום בארג סיני גיקימן הט ער אונז אוים גינומען פון שבעים אומות. ער זאל אוף אונז שיקין גרויסע נחמות. בזכות קבלת התורה. לויב אונ גזאנג איז גזאגט גיווארין פון לוים צום ליבען גאט. ווס זיין שכינה אין גיצעלט פון שם גרוהט הט. ווס ער הט אונז גיגעבין די תורה. שיינע רייד אונ גזאנג איז גזאגט גוואורן בשעת מתן תורה. אבר מיר זיינען חלילה שיעור אום גיקומען פר מורא. נאר די היילינגע תורה הט פר אונז ממליץ גיוועזן. בעטין מיר אין איר זכות זאלין מיר פון אלע צרות ווערין גינעזין אז מיר האבין יוא מקבל גוועזן די תורה. אכפערט אונ דר הייכט דעם ליבין גאט. ווס אונז שוין פון פיל צרות גיהאלפן הט. דרום הט ער אונז נגעבין די ליבע תורה. אין דר גרוסר שמחה טוען מיר פארט ירושלים ניט פר געסן. מיר זאלין זוכה זיין אז אונזר ליבר גאט זאל זיך אין אונזר לאנד ווידר בזעצין בזכות קבלת התורה. איך טוא לויבן מיט ארעכטער אהבה צו דם ליבין גאט. ווס ער די וועלט באשאפין הט. אז מיר זאלין זוכה זיין אז ער זאל אונז אוים ציהן גיך אונ באלד מאפלה לאורה. מיר זאלין קומען אין אונזר לאנד אריין צו דינן גאט מיט גרוים מורא. אונ ער זאל אונז געבין דיא אלע חדושי תורה. אמן:

אורח מישור

תורה: (ג) שבועות וויז מען זיך נוהג צו מאכן אויך אמיליכדיגע סעודה דר טעם איז ווייל אויף די תורה איז געזאגט געווארן דר פסוק דבש וחלב תחת לשונך:

דברי כבושים ומשלי חן

געפינט אין די ערטער פון די תורה ווי עם חייוט אוים על פי פשוט ניט זעהר גלייך געפינט ער דארט די רעכטע אוצרות פון דיא תורה:

תורה זאל מען לערנען טאג אונ נאכט. ווארום עס האט זיא אהייליגער מענטש
אראפ געבראכט. דרום הט זיין פנים ווי די זונן זייער שיין גלייכט. הללויה:

ע עדות טוט די הייליגע תורה זאגין אליין. אז מען הט זיא מקבל גיוועזן גאר
פיין אונ שיין. בזכות זה זאלין מיר זוכה זיין פון די צרות פטור ווערין.
אונ גוטע בשורות צו הערין. הללויה:

פ פון אונזער ליבע הייליגע תורה וועגן. האסטו אונז דם אייביגע לעבן גגעבן.
אונ מיר זאלן זוכה זיין ווידר קרבנות צו ברייגען נאך אונזר פר מעגן. הללויה:

צ צו קיינעם האט אונזער תורה ניט גיוואלט גיין. נאר צו דיין ליב פאלק
ישראל אליין. בזכות זה זאלן מיר זוכה זיין צו קומן אין ליבן בית המקדש
אריין גאר פיין אונ ריין. הללויה:

ק קליין אונ גרוס שטייט אלץ אין דר הייליגר תורה אן גשריבן. וויא די ישראל
זיינן ביי דעם בארג סיני פר בליבן. אז זיי זאלן די הייליגע תורה האלטן מיטן
גאנציין הארצין. בזכות זה זאלין מיר פטור ווערן פון אלע שמערצן. הללויה:

ר רופן טוען מיר אלע צו איין גאט. וואס הט אונז געגעבן די צעהן גבאט. הללויה:

ש שופר של משיח זאלין מיר זוכה זיין צו הערען. דענסט מאל וועט אונזער
ליבער גאט אויף אונז איין גרויסע פרייד מערין. אונ גוטע בשורות אונז צו
מאכן הערן. הללויה. שלום פיל פריד זאלסטו אויף אונז צו שיקין. מיר זאלן
זוכה זיין מיט משיח בן דוד זיך צו דר קוויקען. הללויה:

ת תורה בגיניך ברא עלמא. ואתה לנו עוז ואורה. תורה תורה פון דיינט וועגן
האט גאט באשאפין גאר די וועלט הללויה:

דוא ביסט צו אונז איין שטארקע ליכט אונ איין גצעלט. איין שבח איין לוב
איין גזאנג איז גזונגן גוואורן צו דעם גאט וואס פון לאנג דר דא וויקעלט
זיך איין אין דר ליכט פון דר תורה ווי אין אקלייד. בזכות זה זאל ער אונז
באהיטן פר אלע צרות אונ פר אלע לייד. תורה תורה גזאנג אונ פרייד זאלסטו
אוף אונז דר וועקין. ווארום מיר זעגין די קינדער פון אברהם אבינו וואס גאט
הט מיט אים כורת ברית גוועזן בזכות זה זאלן מיר פון אלע צרות ווערן גנעזין.
הייליקייט אונ שטארקייט איז גזאגט גוואורן צוא גאט וואס ער גדענקט אלע
עקרות. דר זאל אונז העלפין פון ביטערע צרות בזכות קבלת התורה. פרייד
אונ ארעכט פיין גיזאנג זאל זיין צו אונז ווארום מיר זענין די קינדר פון דיא
שטארקע אבות. בזכות זה זאל ער אונז מבשר זיין בשורות טובות ישועות

דברי כבושים ומשלי חן

אונטער געוואקסען אונ הט איבער גענומען דאס
אלעס פארמעגען פון פאטער אונ איז געווארען
געקריינט הט ער זיך דערמאנט אין דעם פאטערס
צוואה אונ הט זיך מיישב געווען דם די זאך איז
גיט פראסט דר פאטר הט געווים דר מיט געהאט אכוונה מיט אסוד אין די וואנד ער הט געהייסן צו
לייגען די וואנד האט ער דארט געפינען דיא אלע אוצרות אלע דימאנטן מיט אלע טייערע ברילאנטן
ער האט ערשט פערשטאנען דעם פאטערס חכמה, אזוי אויך דער וואס איז קלוג פערשטייט אונ

אורח מישור

געמוויזיכטץ פון דעם טייך אונ ער איז
ניצול געווארען בזכות וואס ער האט
געדארפט מקבל צו זיין די הייליגע

נעפינט

ב באשאפען האסטו הימעל אונ ערד ביין לויב איז קיין מענטש צו דער
ציילין ניט ווערט. הללויה:
ג גרויסע נסים ונפלאות האסטו אין מצרים גיטאן אז פרעה האט גימוזט דיין
ליב פאלק ישראל לאזין ארויס גיין. הללויה:
ד דיינע וואונדער קאנען מענטשען ניט אויס דער ציילן דו האסט אין דיין ליב
פאלק ישראל טאן אויס דער ווייל. הללויה:
ה האסט זיי געגעבן די תורה וואס זיא איז בעסר פון זילבער אונ גין גאלד ועלבער
מענטש וואס טוט זיא רעכט האלטן מאכט זיא אים ווערדיג צוויישן לייטן. הללויה:
ו וואו איז פאר האנדען אזוי איין גאט אזוי וויא דוא וואס דיא האסט אונז
גיגעבען דיא צעהן געבאט. הללויה:
ז זאגין האסטו אונז גיטאן ביי דעם בארג סיני נאך מער עס זאל ניט זיין צו
אייך קיין אנדער גאט נאר אז איך אליין. הללויה:
ח חן וחסד האסטו צו די ישראל ביי דעם בארג סיני גטאן געבין. דורך דעם וואס
זיי האבען גיזאגט נעשה ונשמע ועלין זיי קומן צום איביג לעבין. הללויה:
ט טוב דיין ליבע היילינע תורה איז זייער גוט. וואל דעם מענטשין וואס זיא
רעכט האלטין טוט. הללויה:
י יום ולילה זאל מען לערנען די ליבע היילינע תורה. וועט מען ניט בדארפן
צו האבין פאר קיינעם קיין מורא. הללויה:
כ כבוד אב ואם זאלסטו די מצוה זייער שטארק האלטין. וועסטו דיינע יארין
אין כבוד פאר אלטין. הללויה:
ל לא תגנוב דו זאלסט ניט שטולען דיין חברס געלט. ווארום דורך דעם
וועסטו פר לירען די וועלט אונ יענע וועלט. הללויה:
מ מיט כל הכבוד זאלסטו דעם שבת עהרען. וועט דיר גאט ברוך הוא כפל כפלים
בשערין. אז דו וועסט זיך קענען אן לייטענס גאב דר נערין. הללויה:
נ נאך זנות זאלסטו ניט נאך גיין. וועט דיין נשמה קומן לעולם הבא גאר פיין
אונ ריין. אוך וועסטו האבן דיין שטול אין גן עדן גאר שיין. הללויה:
ס סוף כל סוף שטייט אלץ אין דער היילינער תורה אן גשריבען. דיין היילינע

אורח מישור

אמנהג צו שטעלן אין דיא פענסטער דם
מין גראז וואס הייסט טאטראק אזעלכע
לאנגע ברייטע גראזען וואס וואקסן אין
געמויערטן פון די טייכליך דאס איז
אמז אז אין דעם טאג הט מען משה
רבינו אריין געווארפען אין דעם

דברי כבושים ומשלי חן

געהאט דאס דר אפוטרופוס זאל נים גנבענען אין
בעהאלטען די בריליאנטן פר זיך הט ער זיך מיישב
געווען אונ האט שטילער היים. ארוים גענומען
פיל ציגעל פון די איינזייניגסטע וואנד פון זיין
מויער אונ האט דארט בעהאלטען די בריליאנטען
אונ האט עס צוריק פארמאוערט עס איז געווען
קאנג דאס אייך דעם ארט איז דיא וואנד
אבסול נים גלייך פון דעסט וועגען האט קיינער
נים פארשטאנען וואס דארט איז דר פירלט ביי זיין אפ שטארבן הט פערזאגט דאס מען זאל די וואנד
נים דר וועגען אויס צו גלייבען ביז דם זיינע זוהן וועלן אויף וואקסען, אלס דר עלטסטער זוהן איז

וְנִזְכֶּה לִשְׁמוֹעַ דְּבָרֶיךָ שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּנוּ שֵׁנִית:

אונ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ הֶערִין דַיינֶע רֵייד וָואס דוּ וֶועסְט מִיט אוּנְז רֵיידֶן בַּשַׁיינְפֶּרְלִיךְ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גִירֶעט מִיט אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין פֶּה אֶל פֶּה בְּשָׁעַת מַתַּן תּוֹרָה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

אונ אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶן זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן אִין דַיין טָאן אוּם קֶערִין זִיךְ קֵיין צִיּוֹן מִיט גְרוֹיס דֶער בַּארִימְקֵייט:

תּוֹרָה תּוֹרָה עִמְדִי נָא לִפְנֵי אֵל שׁוֹכֵן מְרוֹמִים:

תּוֹרָה תּוֹרָה שְׁטֶעל זִיךְ אַנִידֶער פַּר גָאט וָוס עֶר רוּהְט אִין דִי הוֹיכֶע הִימְלֶן אונ זַיי אַ גוּטֶע מְלִיצָה פַּר גָאט אוּנְז אוּם צוּ לֵייזִין:

וְהַעֲלִי אֶת תְּחִנּוֹתֵינוּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

אונ בְּרֵיינְג אוּף אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת פַּר זַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד עֶר זָאל זֵייא מְקַבֵּל זַיין בְּרָצוֹן אונ זָאל מְמַלֵּא זַיין אוּנְזֶערֶע בַּקָּשׁוֹת וָואס מִיר טוּעֶן אִים תָּמִיד בֶּעטִין:

שֶׁיָּאִיר אֶת מַזָּלֵנוּ לִישׁוּעָה וְלִרְוָחָה:

אַז עֶר זָאל דֶער לַייכְטִין אוּנְזֶער מַזָל צוּא אַיין גוּטֶע הִילְף אונ צוּ בְּרֵייטְקֵייט אוּנְזֶער פַּרְנָסָה זָאל אוּנְז גְרֵיינְג אָן קוּמֶן אונ אִיךְ אונ מַיין מַאן זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ מְגַדֵּל זַיין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער צוּ דֶער הֵיילִיגֶע תּוֹרָה בִּזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אָמֵן וְאָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

איין ליד פון אלף בית

א אֶחָד אֱלֹהֵינוּ דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט וָוס הִימֶל אונ עֶרְד בַּשַׁאפִין הָט הַלְלוּיָהּ.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט וָואס אוּנְזֶער גוּף אונ נְשָׁמָה בַּאשַׁאפֶען הָאט הַלְלוּיָהּ:

דברי כבושים ומשלי חן

שַׁ״ת אָבוֹת בְּרָעָ״נַם אמשל דָם אַגְרוֹיסֶר פִּירְשְׁט וע׳כֶער וַואר זֶעהְר רַייךְ מִיט פִיל אוֹצְרוֹת פוּן דִימַאנְטֶען מִיט בְּרִילַאנְטֶען הָאט גֶעהַאלְטֶען בַּייא שְׁטַארְבֶּן אונ עֶר הָט גֶעהַאט צְווייא קְלֵיינֶע זִיהְן דָס עֶר הָט גֶעמוּסְט זַייעֶר גַאנְץ פַארְמֶעגֶען אִיבֶּער לָאזֶען צוּ אַיין אַפִּיטְרוֹפּוֹס אִין דִי הֶענְט בִּיז דִי קִינְדֶער וֶועלִין אוּנְטֶער וַואקְסֶען, עֶר הָאט זֶעהְר מוֹרָא

אורח מישור

בֶּעטֶען אַז עֶס זָאל גִיבֶּענְטְשְׁט וֶוערֶן צוּ גוּטֶען אַלֶע פְרוּכְטֶען בַּייוֹמֶר: (ב) עֶס אִיז

נעהאם

וְתָאִיר אֶת עֵינֵי בַעֲלֵי וְזַרְעִי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אוּנ דוּא זָאלְסְט דֶער לַייכְטִין דִיא אוֹיגִין פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אַזוֹ ווִי אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶר לַייכְטִין מִיט דִיא לִיכְט נָאר מַיין הויז:

וְתַצִּילֵנוּ מִמִּיתָה עַל יְדֵי קוֹלוֹת וּבְרָקִים:

אוּנ בִּזְכוּת וָוס מִיר הָאבִּין מְקַבֵּל גִיוֶועזְן דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וָואס זִיא אִיז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין מִיט דוּנֶערִין אוּנ בְּלִיצִין זָאלְסְטוּ אוּנְז בַּאשִׁירְמֶען עֶס זָאל חָלִילָה אוּנְז נִיט שָׁאדִין קֵיין דוּנֶער אוּנ בְּלִיץ:

וּתְזַכֵּנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ:

אוּנ אִין דֶעם זְכוּת וָוס מִיר הָאבִּין מְקַבֵּל גִיוֶועזְן דִי תּוֹרָה וָוס זִיא אִיז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין מִיט אַיין קוֹל פוּן שׁוֹפָר זָאלְסְטוּ אוּנְז מְזַכֶּה זַיין מִיר זָאלִין הֶערִין גִיךְ אוּנ בַּאלְד דָאס קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ:

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן:

טוּא מִיט אוּנְז גוּטְס לִיבֶּר גָאט אִין דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע קִינְדֶר וָוס לֶערְנֶען בַּייא זַייעֶר רַבִּי אִין חֶדֶר דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה:

וּתְבָרְכֵנוּ לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה:

אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁען צוּא פַּרְנָסָה אוּנ שְׁפַּייז פוּן דַיין פוּלֶע גִיבֶּענְטְשְׁטֶע הַאנְט מִיר זָאלִין חָלִילָה נִיט דַארְפִין אָן קוּמֶען צוּ קֵיין פְרֶעמְדִין טִישׁ צוּ דֶער גָאבּ פוּן אַיין בָּשָׂר וָדָם:

וּתְבָרֵךְ אֶת פֵּירוֹת הָאִילָנוֹת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

אוּנ זָאלְסְט בֶּענְטְשִׁין לִיבֶּר גָאט דִי פֵּירוֹת פוּן דִי בּוֹימֶער וָוס דוּ טוּסְט הַיינְטִיגִין טָאג מִשְׁפָּטִין צוּ גוּטְס אוּנ צוּ בֶּענְטְשׁוּנְג אַז דִיא בּוֹימֶער זָאלִין אוֹס צִיהֶען פִיל פְרוּכְט:

אורח מישור

פֶערְשִׁידֶענֶע בֵּיימֶער, אוֹיךְ אִיז אוּם יוֹם טוֹב פוּן שָׁבוּעוֹת דֶער מִשְׁפָּט פוּן אַלֶע פְרוּכְטֶען בֵּיימֶער אִיבֶּער דֶעם שְׁטֶעלֶן מִיר דִי בֵּיימְלֶעךְ דָם מִיר זָאלֶן

דברי כבושים ומשלי חן

יֶעדֶען אוֹת אוֹיף יֶעדֶעם פִּינְטְעלֶע פוּן דִיא תּוֹרָה כּוֹדֵי סוֹדוֹת דָאס דִי צַדִיקִים וֶועלְכֶע זֶענֶען רָאוּי ווערְט פַאר זֵיי גִיעֶפִינְט דִי הֵיילִיגֶע סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, דָם עֶס שֵׁי נִט פַאר זֵיי אַגְרוֹיס לִיכְטִיקַיט, עֶס אִיז דָא פִיל אָרֶעמֶער אִין דִי תּוֹרָה וָוס אִיז זֵייעֶר קָשֶׁה נָאר דֶער הָכָם וֶועלְכֶר נִים זִיךְ מוּהֶ אוּנ לֶערִינְט תּוֹרָה לִשְׁמָהּ לַייכְטֶען זַיינֶע אוֹיגֶען אִין דִי תּוֹרָה דָאס עֶס ווֶערְט אִים אַלֶעס פַארְעֶנְטְפֶערְט, דֶער

אֵל רַחוּם עוֹרְרָה רַחֲמֶיךָ עַל עַם שׁוֹמְרֵי תוֹרָתֶךָ:

דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶר גָאט דֶר וֶועק דַיין פִיל דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגְקַייט אוֹיף דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ גֶעדֵיינְק זַייא דֶעם זְכוּת וָואס זַייא הָאבִּין מְקַבֵּל גִיוֶועזֶען דַיין הֵיילִיגֶע תוֹרָה:

יִשְׁמָעֵאל וְעֵשָׂו מֵאֲנוּ לְקַבְּלָהּ וְהֵם קִבְּלוּהָ:

אַז דוּ בִּיסְט גִיגַאנְגֶען צוּא דִיא קִינְדֶער פוּן יִשְׁמָעֵאל אוּנ עֵשָׂו צוּא גֶעבִּין דִי תוֹרָה הָאבִּין זַייא זִיא נִיט גִיוָואלְט נֶעמֶען נַייעֶרְט דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאבִּין זִיא גִינוּמֶען:

מָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם עַל קְדוּשַּׁת תוֹרָתֶךָ:

גֶעדֵיינְק אוּנְז לִיבֶּער גָאט וָוס פִיל פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאבִּין אִיבֶּער גֶעגֶעבְּן זַייעֶר לַייבּ אוּנ זַייעֶר לֶעבֶּען וֶועגִין דִי הֵיילִיגְקַייט פוּן דַיין תוֹרָה אוּנ דַיינֶע מִצְוֹת זַיי זָאלִין זַיי חָלִילָה נִיט פַר שְׁוַועכִין:

נִשְׁפַּךְ דָּמָם כַּמַּיִם בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת:

עֶס אִיז פַר גָאסִין גִיוָוארִין זַייעֶר בְּלוּט אִין יֶענֶע צַייטִין אַזוֹ וִויא וַואסֶער אִין אַלֶע גַאסִין דוּרְךְ דִי אוּמוֹת וָואס הָאבִּין גִיוָואלְט מַאכִין אִיבֶּער פָארִין זַיי אוֹיף דִיא גִיזֶעץ פוּן דֶער הֵיילִיגֶער תוֹרָה:

לָכֵן קַבֵּל שְׁפִיכַת תְּפִלָּתִי וְזַעֲקָתִי רְצֵה:

דָרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ דֶערבַּארִימְהֶערְצִיגֶער גָאט דוּא זָאלְסְט אָן נֶעמֶען מַיין תְפִלָּה וָוס אִיךְ טוּא פַר דִיר פַר גִיסִין אוּנ מַיין גִישְׁרֵייא פוּן מַיין מוֹיל זָאלְסְטוּ בַּאוִוילִיגִין:

וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן בִּרְכָתִי עַל נֵרוֹתַי:

אוּנ עֶס זָאל פַאר דִיר אוֹיף גֵיין צוּם גוּטִין וִוילִין מַיין בְּרָכָה וָואס אִיךְ הָאבּ גְמַאכְט אוֹיף דִי לִיכְט וָואס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגִין יוֹם טוֹב:

דברי כבושים ומשלי חן

חָלִילָה נִיט מְקַבֵּל זַיין דִיא תוֹרָה וֶועט דִיא וֶועלְט צוּרִיק וֶוערֶן תהו וָבהו, דִי וַוייבֶּער אוֹיבּ וואל זַיי לֶערְנֶען נִיט קֵיין תוֹרָה זָאגְט דִיא גמרא דָס זַיי קָאנֶען זוֹכֶה זַיין צוּ דֶעם טַייעֶרִין שְׂכַר פוּן דִיא תוֹרָה, מִיט דֶעם וָואס זַיי זֶעהֶן צוּ פֶערְזָארְגֶען דָס דַייעֶר מַאן מִיט דִי קִינְדֶער זָאלֶען קָאנֶען לֶערְנֶען תוֹרָה, דִי תוֹרָה הַקְדוֹשָׁה אִיז זַייעֶר גְרוֹיס דָאס אַהוֹין דֶעם פְּשָׁטוּת פוּן דיא תורה איז ... ...

אורח מישור

צוּ דֶר מַאנֶען זִיךְ אִין מַתַּן תוֹרָה וָואס אִיז גִיוֶועזֶען אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי אִין דִי צַייט וָוס דֶר בַּארְג אִיז פוּל גִיוֶועזֶען מִיט פֶערְשִׁידֶענֶע גְרָאזֶען אוּנ מִיט

יערין

די תְּחִנָּה זָאגְט מֶען בֵּיידֶע טֶעג שָׁבוּעוֹת נָאךְ לִיכְט בֶּענְטְשֶׁן מִיט גְרוֹיס כַּוָּונָה:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינָי:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ בִּיסְט אַנְטְפְּלֶעקְט גִיוָוארִין מִיט דֶעם וָואלְקִין פוּן דַיין כָּבוֹד אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי צוּא דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ גֶעבִּין זֵיי דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה הַיינְטִיגִין טָאג:

בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים וְקוֹל שׁוֹפָר חָזָק מְאֹד:

מִיט דוּנֶערִין אוּנ בְּלִיצֶן בִּיסְטוּ צוּ זֵיי אַנְטְפְּלֶעקְט גִיוָוארִין אוּנ אַיין שְׁטַארְק קוֹל פוּן שׁוֹפָר הָאסְטוּ גִימַאכְט שַׁיינֶען אוֹיף זֵיי אִין דֶער צַייט וָוס דוּ הָאסְט גִיטָאן נִידֶערִין אוֹיף דֶעם הַר סִינָי:

הֶרְאֵיתָ אֶת גְבוּרָתְךָ וְהוֹדְךָ לְעַם סְגֻלָּתֶךָ:

דוּא הָאסְט בַּאוִויזִין דַיין גְרוֹיסֶע שְׁטַארְקֵייט אוּנ דַיין שֵׁיינְקֵייט צוּא דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

אָנָּא יְיָ זַכֵּנִי שֶׁאֶשְׁמְרָה אֶת תּוֹרָתֶךָ:

אִיךְ בֶּעט דִיךְ דֶער בַּארִימְהֶערְצִיגֶער גָאט זַייא מִיךְ מְזַכֶּה אִיךְ זָאל הִיטִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אוּנ דִיא תַּרְיַ"ג מִצְוֹת וָואס דוּא הָאסְט אוּנְז גִיבָּאטִין:

הַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְאַל יִשְׁלוֹט בִּי כָּל אָוֶן:

בַּאשִׁירֶעם מִיךְ לִיבֶּר גָאט פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע אִיךְ זָאל נִיט נָאךְ גֵיין נָאךְ זַיין רָאטֶעט אוּנ עֶס זָאל אִין מִיר נִיט גִוָועלְטִיגֶען קַיין שׁוּם אוּמְרֶעכְט אִין גָאר מַיין לֶעבִּין:

וּתְצַוֶּה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁיְּעַטְרוּנִי הוֹד וְהָדָר:

אוּנ זָאלְסְט גִיבִּיטִין צוּא דַיינֶע מַלְאָכִים אַז זֵייא זָאלִין מִיךְ אָן קְרֵיינֶען מִיט צִקְרוֹן פוּן שֵׁיינְקֵייט אַזוֹ וִוי זֵיי הָאבִּין גִיקְרֵיינְט דִיא יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה:

אורחת מישור

דינים פון שבועות

(א) עֶס אִיז אַמִנְהָג אוֹים צוּ שְׁפְּרֵייטֶען דִי שְׁטִיבּ מִיט פֶערְשִׁידֶענֶע גְרֶעזְלִיךְ שְׁמֶעקֶעדִיגֶע בְּלוּמֶלֶעךְ מִיט בֵּיימֶלֶעךְ

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר לשבועות וגדלות התורה

דֶער אָנְדֶענְקוּנְג פוּן דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם טוֹב שָׁבוּעוֹת אִיז זֵייעֶר טַייעֶר, שָׁבוּעוֹת דָס אִיז דֶעם טָאג אִין חוֹדֶשׁ סִיוָן הָאבֶּען דִי יוּדֶען מְקַבֵּל גֶעוֶוען דִיא תּוֹרָה, מִיר גֶעפִינֶען דָאס נָאךְ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית הָט הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אַ [illegible] אַ תְּנַאי מִיט דִיא וֶועלְט דָאס אוֹיבּ דִי יוּדֶען וֶועלֶען

חלילה

וְשָׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִטְבַּע בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם:

און היט אונז אונ אונזערע קינדער מיר זאלין חלילה ניט דער טרונקען ווערין אין דיא טיפעניש פון וואסער:

וְכָל יְמֵי הַקַּיִץ הַבָּא אַל יֶחֶרְבוּ הַנְּהָרוֹת:

און העלף אונז ליבער גאט אז עס זאל גיין רעגין אין דער צייט עס זאל פון די היצען פון היינטיגין זומער וואס קומט אן ניט נמינערט ווערין די וואסערין פון די טייכין וואס דאס ברענגט מיט עס זאל זיין איין יקרות:

אָנָּא קַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת בִּרְכָתִי עַל הַנֵּרוֹת:

איך בעט דיך ליבער דער בארימהערציגער גאט זאלסט אן נעמין מיטין גוטין ווילין די ברכה וואס איך האב גיבענטשט אויף די ליכט וואס איך האב אן גצונדן לכבוד דעם היילגין יום טוב:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי שֶׁיִּרְאוּ שׂוֹנְאַי וְיֵבוֹשׁוּ:

און אזו ווי איך האב גיטאן דער לייכטין נאר מיין הויז מיט דיא ליכט זאלסטו דר בארימהערציגער פאטר דר לייכטין מיין מזל צו צו עס גוטין אז מיינע שונאים זאלין זעהן און זאלין זיך שעמין אזו ווי די מצרים האבין זיך גישעמט אנטקעגין די ישראל:

וְאֶת עֵינֵי בַּעֲלִי וְזַרְעִי תָּאִיר בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

און דו זאלסט דר לייכטין די אויגין פון מיין מאן און מיינע קינדער אין דיין היילגער תורה אין דעם זכות וואס איך האב גטאן דער לייכטין מיין שטוב מיט דיא ליכט לכבוד יום טוב:

וְתָאִיר אֶת הֶשְׁבַּת יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית מִקְדָּשְׁךָ:

און זאלסט דר לייכטן דם פינצטערניש פון ירושלים און דעם בית המקדש וואס זיי זענין פינצטער שון פון אזו אלאנגע צייט:

וְנַקְרִיב קָרְבַּן הַפֶּסַח בְּמִזְבֵּחַ עַל הָאֵשׁ:

און מיר זאלין זוכה זיין צוא מקריב זיין דעם קרבן אויף דעם פייער פון דעם מזבח במהרה בימינו אמן ואמן כן יהי רצון:

אורח מישור

און קיינמאל מען עסינט דעם פיפעק איז. עס זאל זיך חלילה אין שטוב ניט זיך ניט צו עפענען אין דרויסען דם מאכען קיין מבשול פון חמץ:

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ לְבָרְכֵנוּ:

מִיט דַיין פִיל דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקְקַייט זָאלְסְטוּ אוֹיף אוּנְז הַשְׁגָּחָה גֶעבִּין צוּ בֶּענְטְשִׁין אוּנְז מִיט אַגוּטֶע פַּרְנָסָה פוּן דַיין פוּלֶע הַאנְט מִיר זָאלִין נִיט דַארְפִין אָן קוּמִין צוּ קֵיין בָּשָׂר וָדָם:

וּתְזַכֵּנוּ לְסַפֵּר נִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ:

אוּנ אַזוֹ וִוי מִיר טוּעֶן הַייְנְטִיגִין יוֹם טוֹב דֶר צֵיילִין דַיינֶע גְרוֹסֶע וואוּנְדֶער וָואס דוּ הָאסְט גְטָאן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אַזוֹ זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ דֶר צֵיילִין דִי נִסִים וְנִפְלָאוֹת וָוס דוּ בִּיסְט אָן גְבְּרֵייט צוּא טָאן מִיט אוּנְז:

וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִיתִים וּמַזִּיקִים:

אוּנ זָאלְסְט אוּנְז הִיטִין לִיבֶּער דֶער בַּארִימְהֶערְצִיגֶער גָאט פוּן אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים וָואס זֵיי פַר דַארְבִּין אוּנ טוּעֶן שָׁאדֶן אַזוֹ וִויא דוּ הָאסְט גְהִיט צוּא דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין מִצְרַיִם:

וְאַל תְּשַׁלּוֹט אַסְכָּרָה בְּיַלְדֵי עַמֶּךָ:

אוּנ אַזוֹ וִוי עֶס הָט נִיט גִיוָועלְטִיגְט קֵיין מַשְׁחִית אִין דִי בְּכוֹרִים פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוען דוּ הָאסְט גְטֵייט דִיא בְּכוֹרִים פוּן דִי מִצְרִים אַזוֹ זָאל נִיט גְוָועלְטִיגֶן אִין אוּנְזֶרִי קִינְדֶער דָם קְרַאנְקְהֵייט וָוס הֵייסְט אַסְכָּרָה אוּנ אוֹךְ קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְטִיקֵייט:

זְכוֹר זְכוּת דְּגָלֶיךָ הַבָּאִים בַּיָּם סוּף:

גֶדֶענְק אוּנְז לִיבֶּער גָאט דֶעם זְכוּת פוּן דַיינֶע חַיָלוֹת יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענִין זֶעלְבְּסְט גֶגַאנְגִין אִין דֶר טִיפֶענִישׁ פוּן דֶעם יָם אוּנ הָאבִּין בִּטָּחוֹן גְהַאט אוֹיף דִיר אַז דוּא וֶועסְט זֵיי מַצִיל זַיין זֵייא זָאלִין נִיט דֶער טְרוּנְקִין וֶוערִין:

אורח מישור

זֵיי זֶעהֶן אִים צוּ הַאלְטֶען טַייעֶר נִיט צוּ בֶּעשְׁמוּצֶען אִים חָלִילָה מִיט שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים:

(א) מֶען דַארְף זַיין נִזְהָר בְּעֵת וָוען מֶען זֶענְגְט אָפּ אַגִישָׁאבְּטֶען עוֹף אוּם פֶּסַח נִיט צוּ אָפּ זֶענְגֶען מִיט שְׁטְרוֹי וָועלְכֶע זֵיי זֶענֶען מִיט דִי זַאנְגֶען וָוייל טָאמֶער חָלִילָה גֶעפִינְט זִיךְ אִין דִי זַאנְג אַחָמֵץ קָאן מֶען נָאךְ חָלִילָה נִכְשָׁל וֶוערֶען בְּאִיסוּר חָמֵץ: (ב) פַאר דֶעם אָפּ זֶענְגֶען דָאס עוֹף זָאל מֶען אַרוֹיס נֶעמֶען דֶעם פִּיפֶּעק, אוֹיךְ דִי טַארְבֶּע פוּן דֶעם גֶעשֶׁט

אוּנ

ובזכות אכילתנו המצות תשמרנו מלחם עוני:

אונ אין דעם זכות וואס מיר האלטין דיין הייליג געבאט צו עסין מצות אגאנץ יום טוב וואס די מצות ווערין אן גרופען ארעם ברוט זאלסטו אונז אפ היטען גאר אונזער לעבין פון ארעמקייט אין אונזער ברוט:

ותברכנו לפרנסה וכלכלה לשובע ולא לרזון:

אונ זאלסט אונז בענטשין ליבר גאט מיר זאלין האבין אונזער פרנסה אונ אונזער שפייז צו זעט ניט צו קיין הונגער

השקיפה משמים וראה עבודת עמך:

רבונו של עולם לוג פון דעם הימיל אראפ אונ זעה דיא פיל ארבייט אונ מיא וואס דיינע ליבע קינדער ישראל האבין לכבוד דעם פסח אונ וויא פיל געלט זייא ברענגין אוס פון וועגן דעם הייליגען יום טוב:

טורחים בכל יכלתם לקים מצותיך:

זייא מיהען זיך מיט גאר זייער פר מעג צו האלטין דיינע געבאט וס דו האסט זיי געבאטן צו פר שטערן דעם חמץ פון זייערע הייזר אונ צו עסין מצות אלע זיבין טעג

ואתה יי חוסה על עמלנו:

אונ דו דער בארימדיגער גאט בעטין מיר דיך דוא זאלסט רחמנות האבין אויף אונזער מידיקייט אונ זאלסט אונז שיקען שפע ברכה והצלחה מיר זאלין מרויח זיין אויף דעם ארט וואס דער פסח האט אונז געקאסט:

אורח מישור

צו זייער ברידער דם עס איז געוואורען אגרוים געלעבטער. דר מאן איז זייער בייז געוואורען ער זאגט צו איר באמת ביסטו דאך זייער העסליך גאר דיין צירען זיך הט אויף דיר גינעבען אחן דם איך זאל דיך גליגליך מאכען קומסטו יעצט אין דעם וועלכינן יום טובדיגען טאג פון דיין גליק באיימוצט, זאג דו וועלכסט וואס פר אפנים האב איך געהאט ביי מיינע נעסט. דר נמשל איז על פי רוב ווייבער האבען אויף זיך ווינציג זכותים ווען זייא האבען שוין אמאל זוכה געוועזען דם דורך זייער זכות זאל ווערן אזוי א יום טוב דארפן

הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לְךָ עַם סְגֻלָּה:

דוא הָאסְט אוּנְז אוֹם גִיצוֹגִין פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָאסְט גִבְּרַאכְט אוֹף
דִיא מִצְרִים גְרוֹסֶע מַכּוֹת אוּנ שְׁלֶעק. אוּנ אוּנְז הָאסְטוּ אוֹם
דֶר וֶועלְט צוּ זַיין צוּא דִיר אֵיין גְלִיבְּט פָאלְק:

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתֶּעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ.

דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ דֶער בַּארֶעמְדִיגֶר גָאט אַז עֶס זָאל זַיין פַר
דִיר זִיס אוּנְזֶערִי תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת וָואס מִיר טוּעֶן בֶּעטִין
פוּן דַיין לִיבְּעֶן הֵיילִיגִין גִיאַכְפֶּערְטִין נָאמִין:

וְעָלַי אֲמָתְךָ הַדּוֹפֶקֶת בְּשַׁעֲרֵי הָרַחֲמִים יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ:

אוּנ אוֹף מִיר דַיין דִינְסְט (פלונית בת פלו״ית) וָוס אִיךְ קוּם ־ צוּנְד צוּ
קְלַאפִּין אִין דִיא טוֹעֶרִין פוּן רַחֲמִים זָאלִין בְּרוּמֶען דַיינֶע דֶר
בַּארִימִקֵייט צוּ דֶער בַּארִימִין זִיךְ אוֹף מִיר אוּנ אוֹף מַיין מַאן אוּנ
אוֹף מַיינֶע קִינְדֶער:

שֶׁתַּבְעֵר מֵעָלֵינוּ כָּל מִינֵי קָשׁוֹת וְרָעוֹת:

אַז דוּא זָאלְסְט אוֹם רָאמִין פוּן אוּנְז אוּנ פוּן גָאר דַיין לִיב פָאלְק
יִשְׂרָאֵל אַלְדֶעם בֵּייז אַזוֹ וִוי מִיר הָאבִּין אוֹם גְרָאמְט דֶעם חָמֵץ
פוּן אוּנְזֶערֶע הַייזֶר אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט צוּ אוּנְז גִבָּאטִין:

וְלֹא יָבֹא עָלֵינוּ כָּל מַחֲלָה וְכָל נֶגַע:

אוּנ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גְהִיט צוּ דַיינֶע קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל פוּן דִי שְׁלֶעק
וָוכ דוּ הָאסְט גִבְּרַאכְט אוֹף דִי מִצְרִים אַזוֹ זָאלְסְטוּ אוּנְז הִיטֶן
עֶס זָאל נִיט קוּמֶן אוֹף אוּנְז קֵיין שׁוּם קְרַאנְקְהֵייט אוּנ קֵיין שׁוּם פְּלָאג:

זָאל וַוייטֶר אויף זֵיי מֵגִין זַיין. עַל פִּי מָשָׁל אַאִשָּׁה וֶועלְכֶע וַואר כּוֹן איר גֶעבּוירינְהֵייט פוּן דִי נַאטוּר נִיט זֶעהְר שֵׁיין נָאר וַוייל זִיא פְּלֶעגְט זִיךְ זֵייעֶר שֵׁיין צִירֶען אוּנ זִיא הָט גֶעהַאט אַחֵן מִיט איר קְלֵיידֶען זִיךְ הָט זִיא נוֹשֵׂא חֵן גֶעוֶועזֶען בַּיי אַנְדְרוּיסֶען מַאן עֶר זָאל מִיט איר חֲתוּנָּה הָאבֶּן. דֶר גְרוּיסֶר מַאן הָט איר זֶעהְר לִיבּ גֶעהַאט דָם עֶר פְּלֶעגְט אַלֶע יָאר אִין דֶעם זֶעלְבִּיגֶען חֲתוּנָּה טָאג מַאכֶן אַגְרוּיסֶען יוֹם טוֹב פַארְבֶּעטֶן פִיל גֶעסְט אוּנ פַארְשְׁטֶעלִין זַיין פְרוֹי מִיט אירֶע שֵׁיינֶע בֶּעהוּנְגֶען מִיט אירֶע שֵׁיינֶע קְלֵיידֶר מִיט איר חֵן פוּן איר צִירֶען זִיךְ. אֵיינְמָאהְל אִיז איר אֵיינְגֶעפַאלֶען אַמְשׁוּגַעַת אִין דֶעם טָאג פוּן איר יוֹם טוֹב אַרַיין צוּ קוּמֶען צוּ דִיא גֶעסְט נִיט אויסְגֶעפּוּצְט אוּנ נָאךְ דער

הלכות פורים

(א) ווייבער זענען מחויב צו הערען לייענען דיא מגילה סייא ביי טאג סייא ביי נאכט אויך אמיידיל איז מחויב צו הערען לייענען די מגילה דריבער איז גלייך זייא זאלען גיין אין שוהל הערען די מגילה לייענען סיידען זיי האבין ווער עס זאל לייענען ביי זיי אין שטוב פון אכשרה מגילה אונ אגוטער בעל קורא: (ב) ווייבער זענען מחויב צו שיקען משלוח מנות ומתנות לאביונים: (ג) משלוח מנות זאל שיקען איין אשה צו איר חברתה נישט צו קיין מאנספערזאהן: (ד) מתנות לאביונים דס איז צדקה מעג געבן אפילו א אשה צו אמאנספערזאהן:

תחנה לפסח נאך ליכט צינדען

די תחנה זאגט מען די ערשטע אונ די אנדערע טעג פסח נאך ליכט בענטשן:
די אנדערע טעג פון פסח ביי ליכט צינדין דארף מען ניט זאגען שהחיינו:

אתה הוא יי האלהים בורא שמים וארץ:

דוא ביסט גאט דר גאט ווס דו האסט באשאפין די הויכע הימלען אונ די ערד מיט אלע באשעפעניש ווס עס געפינין זיך אויף דער וועלט:

האזינה ממעון קדשך את שפיכת תפלתי:

פאר נעם פון דיין הייליג וואונונג מיין גבעט ווס איך וויל אצונד פר דיר בעטין אונ זאלסט נייגין דיין אויער צוא הערין דיא ווערטער וואס וועלין ארוס גיין פון מיין מויל:

כי אתה עושה נפלאות עמנו בכל עת:

דען דו גאט מוסט דאך מיט אונז וואונדר אונ נסים יעדער צייט דרום מוא מיט מיר אויך וואונדער צו פאר נעמין מיינע רייד חאטשע איך ווייס אז איך בין ניט ווערט דער צו:

אורח מישור

הלכות פסח

יעדערע אשה איז מחויב נזהר צו זיין אין די כשרות פון פסח דאס די בני בית זאלען הלילה ניט נכשל ווערן אין א איסור חמץ אויך דארפען זיי זיך שטארק פרייען אין דעם יום טוב דען באמת איז דס זייער יום טוב אזו ווי דיא גמרא זאגט „בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ממצרים" דאס דורך דעם זכות פון די ערליכע יודישע פרויען ווס וואר[ע]ן אין יענעם דור זענען דיא יודען אויסגעלייזט געווארען פון מצרים דארפען זייא זעהן דער זכות

גְוֶוען אוּנ מִיר הָאבִּין נִיטָאן קוּשִׁין דַיין לִיבֶּע הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וָואס זִיא וֶוערְט אָן גִירוּפִין תּוֹרַת מֹשֶׁה אוּנ אִין דֶעם זְכוּת פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקִין אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר אַז מִיר זָאלִין חַס וְשָׁלוֹם קֵיין מָאל נִיט אַוֶועק גֵייגִין פוּן דֶעם וֶועג וָוס. דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה הָאט אוּנְז גִישַׁאפְּט נָאר מִיר זָאלִין קֶענֶען מְקַיֵם זַיין אַלֶע מִצְוֹת וָוס אִין דֶר הֵיילִיגֶר תּוֹרָה שְׁטֵייט. אוּנ בִּזְכוּת אַלֶע צַדִיקִים אוּנ אַלֶע פְּרוּמֶע לַייט זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבִּין גוּטֶע קִינְדֶער אוּנ זֵיי זָאלִין זִיךְ מִיעֶן אִין דֶר תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין אִיבֶּר אַיָאר אִין דֶר הֵיילִיגֶר שׁוּל וִוידֶר צוּ גֵיין אָמֵן סֶלָה׃ אוּנ דֶרנָאךְ גֵייט מֶען בְּשָׁלוֹם אַהֵיים אוּנ עֶס אִיז אַיין מִצְוָה בְּשַׁעַת דִי וַוייבֶּר גֵייעֶן פוּן שׁוּל זָאלִין זֵיי הַאלְטִין דִי אוֹיגִין אַרָאפּ צוּ דֶר עֶרְד כְּדֵי קֵיין מַאנְסְפֶּערְזָאנֶען זָאלִין אוֹיף זֵיי נִיט קוּקִין אוּנ אוֹיךְ זֵיי זָאלִין אוֹיף קֵיין מַאנְסְפֶּערְזָאנֶען נִיט קוּקִין. וּבִזְכוּת זֶה וֶועט אוּנְז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִיטִין פוּן עֲבֵירוֹת אַלֶע אוּנְזֶערֶע טֶעג אָמֵן׃

הלכות חנוכה והלכות פורים

הלכות חנוכה

(א) וַוייבֶּר זֶענֶען אוֹיךְ מְחוּיָב חֲנוּכָּה לִיכְט צוּ בֶּענְטְשֶׁן אִיבֶּר דֶעם וֶוען דֶר מַאן אִיז נִיט אִין דֶר הֵיים אִיז זִיא מְחוּיָב צוּ צִינְדֶען חֲנוּכָּה לִיכְט כְּדִין וְכַדָת׃ (ב) עֶרֶב שַׁבָּת חֲנוּכָּה צִינְדְט מֶען צוּם עֶרְשְׁטִין חֲנוּכָּה לִיכְט דֶר נָאךְ צִינְדְט מֶען לִיכְט פוּן שַׁבָּת אוּנ מֶען דַארְף אַרַיין גִיסֶען אַזוֹ פִיל בּוֹימְאֵייל עֶס זָאל בְּרֶענֶען בִּיז אַהַאלְבֶּע שָׁעָה אִין דֶר נַאכְט כְּדֵי עֶס זָאל נִיט זַיין אַבְרָכָה לְבַטָלָה אוּנ אִין מוֹצָאֵי שַׁבָּת מַאכְט מֶען צוּם עֶרְשְׁטִין הַבְדָלָה דֶר נָאךְ בֶּענְשְׁט מֶען חֲנוּכָּה לִיכְט׃ (ג) בְּעֵת דִי חֲנוּכָּה לִיכְט בְּרֶענֶען מֶעג מֶען טוּעֶן אַמְלָאכָה נָאר דִי וַוייבֶּר זֶענֶען זִיךְ נוֹהֵג נִיט צוּ טוּעֶן אַמְלָאכָה כָּל זְמַן דִי חֲנוּכָּה לִיכְט בְּרֶענֶען. וַוייל דֶר נֵס אִיז גִישֶׁעהֶען דוּרְךְ אַאִשָּׁה דִי טָאכְטֶער פוּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָדוֹל יְהוּדִית וֶועלְכֶע הָט זִיךְ אִיר לֶעבֶּן אַנְגֶעשְׁטֶעלְט פַאַרְן יוּדִישֶׁן פָאלְק אוּנ הָט גִיגֶעבֶּן צוּ עֶסֶען צוּם צוֹרֵר אַלִיפוֹרְנוּס קֶעז כְּדֵי עֶס זָאל אִים דַארְשְׁטֶען אוּנ הָט אִים אָנְגֶעטְרִינְקֶען מִיט וַויין בִּיז דָם עֶר אִיז אַנְטְשְׁלָאפֶן גֶעוָוארֶן נָאכְדֶעם הָט זִיא אִים אָפְּגֶעשְׁנִיטֶען דֶעם קָאפּ אוּנ הָאט אִים גֶעבְּרֶענְגְט קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דִיא יוּדֶען הָאבֶּען זַיין חַיִל טוֹיט גֶעשְׁלָאגֶען דְרִיבֶּר אִיז אַמִנְהָג צוּ עֶסֶען אוּם חֲנוּכָּה מִילְכִיגֶע זַאכֶען אַזֶּכֶר צוּ דֶעם נֵס׃

פַר דִיר דֶער זְכוּת וָוס מִיר קוּמֶן אַצוּנְד דַיין לִיבֶּע הֵיילִיגֶע תּוֹרָה קוּשִׁין אוּנ זָאלְסְט אוּנְז עֶפֶּנֶן טוֹיעֶרִין פוּן לֶעבִּין. טוֹיעֶרִין פוּן גִיזוּנְד. טוֹיעֶרִין פוּן גוּטֶע פַּרְנָסָה. טוֹיעֶרִין פוּן גוּטִין מַזָל. טוֹיעֶרִין פוּן גְלִיק. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בַּגְלִיקְן אִין אַלֶע אוּנְזֶערֶע וֶועגִין וואוּ מִיר וֶועלִין זִיךְ קֶערִין אוּנ וֶוענְדִין מִיר זָאלִין קֶענֶען דֶר הַאלְטִין דַיין לִיבֶּע הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אוּנ אִירֶע מִצְוֹת מִיט אַלֶע זַיירֶע פְּרָטִים אוּנ דִקְדוּקִים אַזוֹ וְויא דַיין ווִילִין אִיז אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּא מְגַדֵל זַיין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער צוּ נָאמֶס דִינְסְט. אוּנ אִין דֶם זְכוּת וָוס מִיר פְרֵייעֶן זִיךְ אִין דֶם לִיבִּין הֵיילִיגִין יוֹם טוֹב מִיט דַיין תּוֹרָה זָאלְסְטוּ אוּנְז דֶר פְרֵייעֶן אוּנְזֶער הָאָרֶץ מִיט אַלֶעם גוּטִין עֶס זָאל נִיט גְשֶׁעהֶן צוּא אוּנְז אַלֶע אוּנְזֶערֶע לֶעבּ טָאג קֵיין טְרוֹיעֶרְקֵייט אוּנ קֵיין קְלָאג אוּנ קֵיין זִיפְצֶען אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בַּאשִׁרְמֶען פוּן אוּנְזֶערֶע לֵייד:

תּוֹרָה תּוֹרָה קוּק אָן דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער דֶם זַייא קוּמֶן צוּ דִיר צוּ קוּשִׁין דִיךְ מֵחֲמַת גְרוֹיס לִיבְּשַׁאפְט וָוס אִין זֵייעֶר הַארְצִין אִיז צוּ דִיר אוּנ טוּעֶן זִיךְ אָן מִיט שֵׁיינֶע טֵייעֶרֶע קְלֵיידֶר פוּן דַיין כָּבוֹד וֶועגִין דְרוּם זָאלְסְטוּ אוֹיךְ אוּנְז אַיין גוּטִין זְכוּת זָאגִין פַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דָם עֶר זָאל אוּנְז גֶעבִּין אַיין גוּט יָאר מִיט פִיל בְּרָכוֹת מִיט עוֹשֶׁר אוּנ כָּבוֹד אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ גֵיין קוּשִׁין דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

בְּשַׁעַת מֶען קוּשְׁט דִי תּוֹרָה זָאגְט מֶען דֶעם פָּסוּק דְרַיי מָאל:

יִשָׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דוֹדֶיךָ מִיָיִן:

דִי תְּחִנָה זָאגְט מֶען אַז מֶען גֵייט אַרוֹיס פוּן דֶער שׁוּהל:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פִין דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט זָאלְסְט אָן נֶעמֶען אַלֶע אוּנְזֶערֶע תְּפִלוֹת וּבַקָשׁוֹת וָוס מִיר הָאבִּין דִיךְ גִיטָאן בֶּעטִין אִין דֶר הֵיילִיגֶער שׁוּל אוּנ מִיר זָאלִין חַס וְשָׁלוֹם נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערִין דֶען מִיר טוּעֶן שׁוֹן אַצוּנְד אַוֶועק גֵיין פוּן דַיין הֵיילִיגֶר שׁוּל אוּנ מִיר טוּעֶן זִיךְ פְרֵייעֶן דֶר מִיט וָוס מִיר זַיינֶען דָא אִין שׁוּל.

דברי כבושים ומשלי חן

כְּכָל שֶׁכֵּן אַז מֶען דֶר פְרֵייט אָרֶעמֶע לַייט מִיט עֶסֶן אוּנ טְרִינְקֶען וּבִפְרָט אוּם יוֹם טוֹב וֶועט דֶר זְכוּת בְּוַדַאי זַיין זֶעהְר גְרוֹיס אוּנ עֶס וֶועט אִים מַצִיל זַיין פוּן אַלֶעם בַּייזֶען אוּנ פוּן אַלֶעם שְׁלֶעכְטֶען אוּנ עֶס וֶועט בְּרֵיינְגֶען אַלֶדֶעם גוּטֶס אוֹיף אִים אוּנ אוֹיף דֶעם כְּלַל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

אורת מישור

צוּ מַאכֶן יָמִים טוֹבִים אִין יְרוּשָׁלַיִם אַזוֹי וֶועט אוּנְזֶער שִׂמְחָה זַיין בִּשְׁלֵימוּת אָמֵן:

תורה צו הקב"ה יוא ער איז איין פרומער. דאך וויל איך בעסר זיצן ווי איין איינציגע טאכטר ביי איר פאטר. זאגט הקב"ה צו דר היילינר תורה מיין טאכטר דו מיין. דא ועט קומין משה דר פרומר מאן פר איין גוטן פריינד זאלסטו אים אן נעמן. אלע נסים האב איך אין מצרים דורך אים גילאזין טאן. צו כל ישראל וועט ער לאזין לערנין דיינע מצות אונ חוקים אונ משפטים צו טאן. צום אייביגין לעבין וועט ער דיך ברענגין. פאר וואר תורת משה נאך זיין נאמן וועסטו ווערין גרופן. דא ענטפערט די תורה מיט משה דעם פרומן מאן בין איך אוך מסכים פון הימל אוף דר ערד צו גיין. דא רופט גאט צו משה. משה דו פרומר מאן איין זיסין דר מייאונג דם איז די תורה וועל איך צו די ישראל געבן. דורך דעם וועלן זיי האבן דם אייביגע לעבין. גיי פרעג זיי וואס זיי וועלן דרויף זאגין. דא קומט משה צו די ישראל אונ טוט זיי פרעגן. אוב זיי וועלן קענין די ליבליכע תורה פר טראגין. דא קומט משה פון די ישראל צו הקב"ה ווידער. דא אנטפאנגט משה די תורה פון דעם הימל אונ ברענגט זיא צו די ישראל מיט גרוס שמחה. אזו ווי מיר זאגן היינט משה שמח בשמחת תורה. דורך דעם שמחת תורה זאלין מיר זוכה זיין צו קומן דם יאר מיט גרוס שמחה אין אונזער לאנד אריין במהרה בימינו אמן סלה:

תחנה לשמחת תורה

די תחנה זאגט מען שמחת תורה ווען מען קומט אין שוהל די תורה קושען:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט אונזר גאט דער גאט פון אונזערע עלטערין דם עס זאל זיין די שעה וואס מיר עפענן דעם ארון הקודש אונ מיר קושען דיין ליבע היילגע תורה איין שעה פון דער בארימקייט. איין שעה פון גינאד. איין שעה פון בווילגונג עס זאל גזעהן ווערין

גיט מבטל די ימים טובים וואס דער אייבערשטער האט זיי גיגעבען אונ אז מיר יודין וועלען היטען דיא ימים טובים כדין וכדת וועלען מיר זוכה זיין

דעם ארויס געקומען אזיא גרויסער שכר אז דורך דעם האט ער מציל געווען אלע יודען פון טוים.

נאך גיין נאך זיין גלוסט . דרום ליבער העֶר גאט גיב די תורה אונז ענגעל שארען . מיר וועלען זיא האלטען אונ עהרין . דא ענטפערט הקב״ה איר הייליגע מלאכים מיין תורה קענט איר ניט מקבל זיין דען אין דער הייליגער תורה שטייט פאטער אונ מוטר זאל מען ערליך האלטין אונ עהרין . אונ דם קען אייך ניט אן גיהערן קיין בשר ודם הט אייך ניט גטראגין . דס איר זאלט קענין כבד אביך ואמך זאגין . דרום מוז די הייליגע תורה צוא לייט ווערין גגעבן . די וואס וועלן דרינן מיהען די וועלן האבן דם לעבין . דא הט גאט גיזאגט צו דעם שר ישראל . דר זעלבינגער איז מיכאל . פאר וואר די ישראל עם קדוש זיי וועלן מיינע רייד קענין פר טראגין נאך נעשה ונשמע זאגען פר וואר די הייליגע תורה מיין ליבע טאכטער דוא מוזט אוף דר ערד גגעבין ווערין דורך איין איש ישר . תורה די טאכטער דו מיין . דא וועט קומין צו גיין אברהם דר פרומר פר איין גוטין פריינד זאלסטו אים אן נעמין ‍‍[illegible]אר וואר ער איז איין פרומער מאן . אין קאלך אובין האב איך אים גהייסין גיין נאר מיין גלובען צוא אכפערין טאן . דא ענטפערט דיא תורה יוא ער איז אפרומער מאן . דאך וויל איך בעסר זיצין ווי איין איינציגע טאכטר ביי איר פאטר . דא זאגט הקב״ה צו דר הייליגר תורה די טאכטר תורה דו מיין . דא וועט קומין יצחק דר פרומער מאן צו גיין פר איין גוטן פריינד זאלסטו אים אן נעמן פר וואר ער איז איין פרומער מאן . מקריב זיין הט ער זיך פר וואר לאזין טאן . דא ענטפערט די תורה יוא ער איז איין פרומער מאן . דאך וויל איך זיצן ווי איין איינציגע טאכטר ביי איר פאטר . דא זאגט הקב״ה צו דר הייליגר תורה די טאכטר דו מיין . דא וועט קומין יעקב דר פרומר מאן צו גיין דיך נעמין . פאר איין גוטין פריינד זאלסט אים אן נעמן . קיין חוץ לארץ האב איך אים גהייסין גיין הט ער מיין גבאט גטאן . דא ענטפערט די

דברי כבושים ומשלי חן

אונ האבען געזאגט עס איז אין דיר מקוים געווארן דער פסוק (שלח לחמך על פני המים) שיק ביין ברוים איף דעם וואסער דען נאך פיל טעג וועסטו עס געפינען . נוא מאדאך רבי אליעזר דם גאר גיגעבן א גוי עסן אונ קליידן איז פון

אורת מישור

ישראל אז אפילו דר בית המקדש איז חרוב געווארן פון דעסטוועגן זענען זיי

הִימִיל וֶוערִין גִישְׁטְרָאפְט אוּנ גִישְׁלָאגִין. דְרוּם הָאטֶער דִיר פוּן
הִימִיל דָאם גְטָאן פַר זָאגִין :

דָאם זֶעקְסְטֶע אִיז.

לֹא תִנְאָף. דֶעסְט גְלַייבִין קֵיין שְׁחוֹק נִיט צוּ טְרַייבִּין. דֶען אִיבֶּר
דֶעם מוּזִין מִיר אִין צָרוֹת בְּלַייבִּין. דֶען דָאם אַלֶץ טוּט נָאר
דֶער שָׂטָן פַאר פִירִין :

דָאם זִיבֶּעטֶע אִיז.

לֹא תִגְנוֹב דוּ זָאלְסְט נִיט גַנְבֶנֶן אוּנ פַאר דַיין חָבֵר פַאר הוֹלִין.
אוֹךְ נִיט פַאלְשׁ צוּ מֶעסְטִין אָדֶער צוּ וֶועגִין. דֶען גָאט וֶועט
דִיךְ ח״ו שְׁטְרָאפֶען אוּנ בַּאצָאלִין :

דָאם אַכְטֶע אִיז.

לֹא תַעֲנֶה קֵיין פַאלְשֶׁע עֵדוּת אִין דַיין גְזֶעלִין נִיט צוּ בַּאצֵייגֶען.
דֶען בֶּעסֶער זָאלְסְטוּ גָאר שְׁוַוייגֶען. אוֹךְ נִיט שׁוֹפֵךְ דָם צוּ זַיין
מִיט דַיינֶעם רֵיידֶען. אוֹךְ נִיט בֵּייזֶע דְבָרִים צוּא בַּאשֵׁיידֶען :

דָאם נַיינְטֶע אִיז.

לֹא תַחְמוֹד בֵּית רֵעֶךָ דַיין חַבֵרְם הוֹיז זָאלְסְטוּ נִיט גִילוּסְטֶען :

דָאם צֶעהֶענְטֶע אִיז.

לֹא תַחְמוֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ דַיין חַבֵרְם וַוייבּ נִיט צוּא גִילוּסְטֶען. אוֹךְ
אֵיין כְּנֶעכְט אוּנ אֵיין דִינְסְט אַלְצְדִינְג פוּן דַיין גִיזֶעלֶען דָאם
זָאלְסְטוּ אַלֶץ נִיט וֶועלֶען. אוּנ דְרוּם הָאבִין אַלֶע גִיבָאט צֶעהֶן
רֵייֶדן, דָאם מֶען זָאל זִיךְ פוּן בֵּייזִין אָפּ שֵׁיידִין. אוֹךְ הָאט גָאט
גְטָאן דִי וֶועלְט דוּרְךְ מִיר אָן רִיכְטֶען. דֶען וֶוער מִיךְ טוּט הִיטֶען
בַּאקוּמְט גְרוֹם אַכְטֶען. דֶען אִין מִיר טוּען מִשְׁפָּטִין אַלֶע הֶערֶן
אוּנ גְרַאפֶן. וֶוען צְוַויי לַייט וִוילֶן מִשְׁפָּט הָאבִין : דָא זָאגְט הקב״ה
צוּ מִיר. הֵיילִיגֶע טָאכְטֶר ווִילְסְטוּ זַיין אַיין הֶערֶן, דָא מוּזְטוּ גֵיין
פוּן מִיר אוֹף דִי עֶרְדֶן. וֶועלֶן דִיךְ הַאלְטֶן אַלֶע גְרַאפֶן אוּנ הֶערִין.
דָא קוּמֶן דִי מַלְאָכִים צוּ שְׁוֶועבֶּן. אוּנְזֶר הֶער גָאט וֶועמֶן ווִילְסְטוּ
דִי תוֹרָה גֶעבֶּן. צוּ אֵיין מֶענְטְשׁ פוּן פְלֵיישׁ אוּנ בְּלוּט. עֶר וֶועט

אורת מישור

גְלַייךְ וִויא דִי אוֹיגֶען פוּן דִי טָאהְבִּין
וֶועלְכֶע הִיטֶען שְׁטֶענְדִיג זַייעֶר נֶעסְט

דברי כבושים ומשלי חן

גְדוֹל נָאךְ זַיין שְׁטָאם. אַלֶץ יוּדֶען זָאגֶען אִים
אַקֵיינֶען גֶענָאנְטֶען בִּים פוּנְקֶען אוּנ בִּים סְטָנְץ.

אֲפִילוּ מֶען הָאט פוּן דִי נֶעסְט זַייעֶרֶע קִינְדֶער אַרוּם גֶענָאמֶען אַזוֹי וֶוענֶען דִיא
!
יִשְׂרָאֵל

אוּנ שְׁפָּאט. אוֹךְ וֶוער דָם וֶועט וִויסִין וָוס אִין מִיר אִיז גִּישְׁלָאסִין. זַיין אֵייבִּיג לֶעבִּין וֶועט עֶר דוּרְךְ מִיר גִינִיסִין. אִיךְ לָאז אַייךְ מַיינֶע צֶעהֶן גְּבָּאט פַר שְׁטֵיין גֶעבִּין. וֶועט אַייךְ דְרִינֶן גִימָאלְט זַיין דָם וִויסוּנְג וָוס מֶען וֶועט לַאנְג לֶעבִּין:

דָאס עֶרְשְׁטֶע אִיז.

אָנֹכִי אִיךְ בִּין גָאט אַלֵיין. אוּנ אוֹיס מִצְרַיִם הָאבּ אִיךְ אַייךְ אוֹיס גִיצוֹגִין דוּרְךְ גִישְׁרַיי אוּנ גִיוַויין. דְרוּם גִיהֶערְסְטוּ דֶעם אֵיינֶם גָאט צוּ הַאלְטִין. דֶען פוּן דַיינֶט וֶועגִין יִשְׂרָאֵל הָאבּ אִיךְ דֶעם יַם גִישְׁפָּאלְטִין. אוֹךְ זָאלְסְטוּ דִיר נִיט מַאכִין קֵיין בִּילְד פוּן קֵיינֶערְלֵיי גִישְׁטַאלְט. אוֹךְ נִיט צוּ דִינֶען זֵיי אוּנ נִיט בּוּקִין. דֶען גָאט בָּרוּךְ הוּא וֶועט דַיין פֶּערְטִין גִיבּוּרְט טָאן רֶעכְט:

דָאס אַנְדֶערֶע אִיז.

לֹא תִשָּׂא דוּ זָאלְסְט בַּיי גָאטְס נָאמִין נִיט שְׁוֶוערִין פַאלְשׁ צוּ דַיין חַבֵר דוּרְךְ גֶעלְט בַּהַאלְטִין. דְרוּם זָאלְסְטוּ גָאט ב"ה הַאלְטֶן אוּנ צוּ הֶערִין. אוּנ בַּיי זַיין נָאמִין נִיט פַאלְשׁ שְׁוֶוערִין:

דָאס דְרִיטֶע אִיז.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת דֶעם טָאג שַׁבָּת זָאלְכְטוּ גְדֶענְקִין אוּנ הֵיילִיג הַאלְטִין. דֶען אִין זֶעקְס טֶעג הָט גָאט הִימִיל אוּנ עֶרְד אוּנ דֶעם יַם בַּאשַׁאפִין אוּנ אִין דֶעם טָאג הָט גָאט גְרוּעֶט דְרוּם זָאלְסְטוּ דֶעם טָאג רֶעכְט הַאלְטִין:

דָאס פֶערְטֶע אִיז.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ דַיינֶע פָאטֶר אוּנ מוּטֶר זָאלְסְטוּ עֶרְלִיךְ הַאלְטֶן. וָואס זֵיי וֶועלִין דִיךְ הֵייסִין זָאלְסְטוּ דִיךְ צוּא זֵייעֶרֵי רֵייד קֶערִין. פוּן דֶעם הִימִיל הָט מֶען דִיר גְּטָאן דָם פַאר וֶוערִין:

דָאס פִינְפְטֶע אִיז.

לֹא תִרְצָח דוּ זָאלְסְט דַיין חַבֵר נִיט מָארְדִין אוּנ נִיט שְׁלָאגֶן. אוֹךְ זָאלְסְטוּ קֵיין שִׂנְאָה נִיט טְרָאגִין. דֶען דוּא וֶועסְט פוּן דֶעם

דברי כבושים ומשלי חן

גִיזָהּ. אוּנ דָאס גָאלְד וָואס דוּ הָאסְט מִיר גִיבְּרַאכְט אַבְּתָנָה שֶׁענְק אִיךְ עָם דִיר פַאר דַיין אֶרְענְטְלִיכְקַייט, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִיז צוּרִיק בְּכָבוֹד

אורח מישור

זַיין בַּיי אִים דִי גְרֶעסְטֶע מִצְוָה. אִין מדרש שְׁטֵייט דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶר כִּבְיָכוֹל זָאגְט הִנְּךָ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים דָם אִיז טַייטְשׁ דוּ בִּיסְט שֵׁיין מַיין גֶעלִיבְּטֶע פָאלְק דַיינֶע אוֹיגֶען וֶוענֶען

בארג. זעהן זייא די גרוסע וואונדר גאר שטארק. אבר הייליגין מוזט איר זיך דריי טעג אונ דריי נעכט. דען זונדר דעם וועט איר
די וואונדער צו זעהן ניט האבין קיין מאכט:

ק קליין אונ גרוס אונ אלע גימיין אונ אלע הייליגע נשמות ווארן קומען דארטין. מיט גרוס פארכטין. זייא אנטפאנגין פון דעם
אלמעכטיגין גאט זיין גאב אונ פר נעמין זיין זאג:

ר רעכט אן דער אלמעכטיגער גאט. דס אין זעכס טאג אין סיון וואר. דא נידערט דר אלמעכטיגער גאט אראפ מיט זיין ענגלישע
שאר. דעם הימיל הט ער אויף דעם בארג סיני אום גישפרייט.
דרונטער ווארין שטיין אלע לייט:

ש שטארקע גיוויסר ווארין אן פאנגין. שרעקליכע בליצין אונ דונערן ווארן אוף דעם בארג סיני אוף גיין. דא ווארן כל ישראל
זעהן גרוסע וואונדר פון גאט. דר אלמעכטיגער גאט הט זיי גטאן זאגין דיא צעהן גבאט אונ נאר פון זיי אטייל. האבין זיך כל
ישראל פר דר שרעקעניש אהינטער גרוקט דריי מייל:

ת תיכף ווארין די מלאכים קומן אונ האבין ווידר גיקערט כל ישראל אויף זייער ארט. הייבין אן כל ישראל צו זאגין מיט
איין דער שראקין הארץ משה דו הייליגער באט. רייד דו מיט אונז גאטס גבאט. טאמער וועלין מיר שטארבין פון וועגין
גרוס קול פון גאטס ווארט:

א תורה ליד פון שמחת תורה

צוויי טויזנט יאר איידר די וועלט איז באשאפין גווארין. הט מיך מיין בשעפער בשאפין אונ מאכין גיבארין. פאר צוויי אונ צוואנציג דורות. אונ פר די שני מאורות. איך האב אין מיר צעהן גבאט. ווער עס וועט דאס האלטין וועט ניט קומען צו שאנד

אורח מישור

ווי רייך אונ הט געמענט האבן ווי פיל משרתים פלעגט ער אליין שלעפען האלץ פייער מאכן. אונ דאס פלעגט

דברי כבושים ומשלי חן

אזו ווי דו ביסט דאך א ערהו בינר קיניג רעג דסט דאך מיט רעכט. דארפסטו נים באשטראפן קיין אומשולדיגע פר שולדיגע. ווס זענן שולדיג אלע יודען, דער קייזר ענטפערט אים. דו ביסט

געקעכט גאר דאך אבט איך גאר דיך. ווייל דו האסט מיר פיל גוטס געטאן. איך רוף אפ דיא
גזורה

האבן זיי גהיט. דרום משה מיין געטרייער קנעכט טו זיי פרעגין.
איב זיי וועלן דעם יאך פון דער תורה פאר טראגין:

כ כל ישראל אוב וועלין גלייך בלב אחד זיין. דא קומט משה צו
לופין צום גאנץ גמיין. אונ וואר זיי די זאך פרעגין. אזו טועגן
כל ישראל נעשה ונשמע זאגין:

ל ליבר משה וואר האפטיגר מאן. וואס דר לעבדיגר גאט וועט דיר
באפעלין וועלין מיר אלץ טאן. ער איז איין איינציגר גאט איבר
אלע באשעפניש. ער האט אונז גיפירט איבער דעם ים אין
דער טריקעניש:

מ משה רבינו וואר דר ענטפר יוא גיפעלן רעכט. דא קומט ער צו
גיין מיט וואל גימיט. אונ שפראך ליבר איינציגר גאט. דיין
שליחות האב איך דיר אוס גירעכט גאנץ אונ גוט:

נ נערגין איז קיין פאלק ניט פר האנדין נאר ישראל אליין. וואס
אזו אונטר טעניג זיינין פון גרוס ביז קליין. וויא זייא האבען
גיטאן נעשה ונשמע זאגין:

ס סומך זיין וועלין זייא זיך אוף מיינע רייד אונ פריער אויף
דיר גאט. דיינע וואונדר ווער קאן דר ציילין איינציגר גאט.
וואס דו טוסט פריא אונ שפעט:

ע ענטפערט גאט צו משה קום אהער מיין היליגר קנעכט. רוף
מיר צו אהרן אונ די זקנים אונ כל ישראל גאנץ גישלעכט. איידר
זייא גייען צום בארג סיני זאג זייא באצייטין. אז זייא זאלין
שטיין פון וייטין:

פ פארכטין וואריז זיך די זקנים פר גאט. אבר משה גינעהנט מיט
פארכט. אונ רעט מיט גאט איין היפשע צייט. דר נאך זאגט ער
צו כל ישראל איר זאלט אלע צום דריטין טאג זיין אן גיברייט:

צ ציען טועגן דיא ישראל צום בארג סיני דעם אוים דער וויילטין

דברי כבושים ומשלי חן

אדום. וייל ער איז דיין ברודר. לסוף האבן זיי
מך געשאלטן אונ געשלאגן פון מיין אומגליק.
רבי אליעזר ענטפערט אים דו האסט רעכט. אבר
דאך פארגעס ניט דם די יודען וואס האבען דיך
געשאלטן וועגן געווים פון נעמי נעם נאך. דען א ארעמלער יוד בעטיים זיך אנדערש. אונ

אורח מישור

דם אינזערע היליגע תנאים. אז עם
פלעגט קומען ערב שבת אדער
ערב יום טוב הט איינער געמעגט זיין

בַּאלְד עֶנְטְפֶערִין דִי מַלְאָכִים אַלֶע צוּ גְלַייךְ. אוֹךְ גָאט לָאז דָאךְ
זַיין דַיין שֵׁיינְהַייט אִין הִימִיל רַייךְ:

ד דָא שְׁפְּרָאךְ גָאט צוּ דִי מַלְאָכִים אִיר עֶנְגִיל שָׁארִין. דִי הֵיילִיגֶע
תּוֹרָה אַייךְ צוּ גֶעבִּין דָם קָאן נִיט זַיין. אִיךְ וֶועל פוּן דִי וָוָאס אוֹיף
דֶער עֶרְד אוֹיךְ גִילוֹבְּט זַיין. לָאזִין זַייא ווִיסִין אַז קֵיינֶער אִיז קֵיין
גָאט אוֹיף דֶער וֶועלְט נִיט מֵיין. נָאר אִיךְ אַלֵיין:

ה הֵייבִּין אָן דִיא מַלְאָכִים צוּ זָאגִין צוּ גָאט. דוּ הַאר פוּן דֶער
גַאנְצֶער וֶועלְט. ווִי זָאלְסְטוּ גֶעבִּין אַזֶעלְכֶע הֵיילִיקַייט. צוּ לַייט
וָוָאס זַיינִין פוּן עֶרְד גִישְׁטֶעלְט. גִיבּ אוּנְז עֶנְגִיל שָׁאר. מִיר וֶועלִין
זִיךְ בַּמִיהֶן אִין אִיר גַאנְץ אוּנ גָאר:

ו ווִי בַּאלְד דֶר אַלְמֶעכְטִיגֶער גָאט טוּט דָם פוּן זַייא הֶערִין. אַזוֹ
בַּאלְד עֶנְטְפֶערְט עֶר צוּ דִי מַלְאָכִים שָׁארִין. אִיךְ זָאג אַייךְ דִי
זַאךְ גַאנְץ קְלָאר אוּנ וָואר. אִיר קֶענְט נִיט הָאבִּין דִי תּוֹרָה פַר
וָואר. וַוייל אִין מִצְרַיִם זַייט אִיר נִיט גִיוֶועזְן גָאר:

ז זוֹא בַּאלְד ווִי דִי מַלְאָכִים דָם ווֹאל פַאר שְׁטֵיין. זָאגִין זַיי נוּא
קָאנִין מִיר נִיט הָאבִּין דִי תּוֹרָה מֵיין. וַוייל דִי צֶעהְן גִיבָּאט טוּט
מִיט אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מִמִּצְרַיִם זָאגִין אוּנ מִיר הָאבִּין דְרִינֶען נִיט
גִיאַרְבֵּייט אוּנ נִיט גִיטְרָאגִין:

ח חַי וְקַיָּם דִיךְ צוּ לוֹבִּין פְּרִי אוּנ שְׁפֶּעט. אוּנ דִי מַלְאָכִים זַיינִין
גִינַאנְגִין פָּארְט. אוּנ גָאט טוּט רוּפִין צוּ משֶׁה צוּ זַיין הֵיילִיג
אָרְט. אוּנ זָאגְט צוּ משֶׁה מִיט זַיין הֵיילִיגֶע גִיבָּאט:

ט טוּ נִיט זָאמִין מַיין גִיטְרַייֶער קְנֶעכְט. אוּנ גֵיי צוּ מַיין פָאלְק
יִשְׂרָאֵל גִיךְ אוּנ גְשִׁיקְט. אוּנ זָאג זַיי מִיט דֶעם וָוארְט. אִיךְ גִיבּ
זַיי דִי תּוֹרָה מִיט אִירֶע צֶעהְן גְבָּאט:

י יִשְׂרָאֵל מַיין פָאלְק דִי קִינְדֶר פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וָוָאס זַיינִין
צוּ מִיר גְלִיבְּט. דִי תּוֹרָה וָואס אִיז גִוֶועזְן בַּהַאלְטִין בְּבֵית גְנָזַי

אורחת מישור

קֵיין שִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה נָאר אַשִׂמְחָה פוּן
בּוֹיךְ. (שִׂמְחַת כְּרֵסִי): (י) אִיבֶּר הוֹיפְּט
דַארְף יֶעדֶע נְשָׁמָה אַלֵיין זִיךְ בֶּעמִיהֶען
לִכְבוֹד יוֹם טוֹב לְמָשָׁל בַּאקֶען קָאכֶן קְנֶעטִין וּכְדוֹמֶה אַזוֹי ווִי מִיר גֶעפוּנֶען

דברי כבושים ומשלי חן

זָאגְט זַיי הָאבִּין דָאךְ אָבֶּר פֶערְדִינְט דָם. דֶען עֶם
שְׁטֵייט אִין אַייעֶר תּוֹרָה (לֹא תְתַעֵב אֲדוֹמִי כִּי אָחִיךָ
הוּא) זָאלְסְט נִיט פַר אוּם ווִירְדִיגֶען דִי אוּמָה פוּן

אוּנ מִיר זָאלִין מְגַדֵל זַיין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער צוּ דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה
וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

וְעֵינֵי בַעֲלִי וּבָנַי בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה תָּאִיר:

אוּנ אַזוֹ ווִי אִיךְ הָאבּ דֶר לַייכְט דִי לִיכְט לְכָבוֹד דֶעם יוֹם טוֹב אַזוֹ
זָאלְסְטוּ לִיכְּר גָאט דֶער לַייכְטִין דִי אוֹיגִין פוּן מַיין מַאן אוּנ
מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה:

וְנִזְכֶּה לְקַיֵם כָּל תַּרְיַ"ג מִצְוֹת הַכְּתוּבוֹת בְּתוֹרָתֶךָ אָמֵן:

אוּנ בִּזְכוּת וָוס מִיר ווַייבֶּער גֵייעֶן הֵיינְטִיגִין יו"ט אִין דִי שׁוּלִין צוּ
קוּשִׁין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה זָאלְסְטוּ אוּנְז מְזַכֶּה זַיין מִיר זָאלִין
מְקַיֵים זַיין אַלֶע תרי"ג מִצְוֹת וָוס זֵיינִין גִישְׁרִיבֶּן אִין דֶר תּוֹרָה אָמֵן סֶלָה:

איין ליד פון א"ב אויף שמחת תורה

לִיבֶּער גָאט לָאזֶן מִיר גִינִיסֶן דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער מוּטֶער חַנָה אַז
זִיא אִיז גִינַאנְגִין אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אַרַיין תְּפִלָּה טָאן:

א אָן פַאנְגִין וֶועלִין מִיר צוּ זִינְגֶען מִיט אַהוֹכִין שְׁטִים. לְכָבוֹד אוּנְזֶער
תּוֹרָה וָוס זִיא אִיז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין מִיט פָארְכְצוּם. צוּ לוֹבִּין אוּנְזֶער
הֵיילִיגִין גָאט. דֶער וָוס הָט אוּנְז דֶער ווֵיילְט אוּנ הָאט אוּנְז דִי
תּוֹרָה גִיגֶעבִּין מִיט אִירֶע צֶעהֶן גִיבָּאט:

ב בַּאשֵׁיידִין וֶועל אִיךְ דִי זַאךְ גַאנְץ אוּנ גָאר. ווִי עֶס הָט זִיךְ
מִיט אוּנְזֶער תּוֹרָה דֶער גַאנְגֶען וָואר. אוּנ זִיא פַר בָּארְגֶען ווַאר
פוּן בְּרִיאוּת עוֹלָם אָן צְוֵויי טוֹיזִינְט יָאר. דֶער נָאךְ אִיז זִיא אוּנְז
גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין גַאנְץ אוּנ גָאר:

ג גָאט דֶר אַלְמֶעכְטִיגֶער ווַאר זַיינֶע מַלְאָכִים אִין הִימִיל פְרֶעגִין.
זָאל אִיךְ דִי תּוֹרָה צוּ דִי לַייט וָואס אוֹיף דֶער עֶרְד גֶעבִּין. אַזוֹ

דברי כבושים ומשלי חן

פוּן זַיין שְׁטוּהְל. אוּנ הָאט אִים גְרוֹיס כְּבוֹד בֶּעווִיזֶען. דֶער קֵיסָר פְרֶעגְט אִים וָואס אִיז דַיין גֶעבֶּעט, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר זָאגְט מַיין גֶעבֶּעט אִיז זָאלְסְט מְבַטֵל זַיין דִי גְזֵירָה פוּן יוּדֶען. דֶר קֵיסָר

אורח מישור

הַשָׁנָה טָאר מֶען בֵּיידֶע טֶעג נִיט נוּטְצֶן דָאס אֵיי: (ט) יֶעדֶע אִשָׁה אִיז מְחוּיָב צוּ זַיין פְרֵיילִיךְ אוּם יוֹם טוֹב אוּנ מְשַׂמֵחַ צוּ זַיין אִירֶע קִינְדֶר אוּנ זִיא זאל אויךְ גֶעבֶּן עֶסֶן אוּנ טְרִינְקֶן אָרֶעמֶע לַייט לוֹיט אִיר יְכוֹלֶת. אָבֶּער דֶר וָוס עֶסְט אוּנ טְרִינְקְט נָאר אַלֵיין אוּנ גִיט נִיט קֵיין אָרֶעמֶע לַייט הֵייסְט דָס נִיט

אֶת לִבָּם תְּשַׂמַּח וְאֶת מַזָּלָם תָּרִים:

זייערע הערצער זאלסטו דר פרייען ליבער גאט אין דעם זכות וואס זיי טוען זיך היינטיגין יום טוב פרייען מיט דיין היליגע תורה אונ זייער מזל זאלסטו אויף הייבין צו גרוס גדולה:

וְאַל יָבֹא עֶצֶב וְיָגוֹן בְּבָתֵּינוּ לְעוֹלָם:

אונ עס זאל ניט קומען קיין שום טרויעריקייט אונ קיין שום קלאג אונ קיין שום זארג אין אונזערע הייזער ביז אייביג מיר זאלין אום לעבין אונזערע יארין אין נחת אונ אין פרייד:

וְנִהְיֶה חֲשׁוּבִים בְּעֵינֶיךָ וְאַל תִּפָּרֵד מֵאִתָּנוּ:

אונ מיר זאלין זיין חשוב אונ גיערליכט אין דיינע אויגין אונ זאלסט זיך קיין מאל ניט אפ שיידין פון אונז אין דעם זכות וואס מיר היטין דעם היליגין יום טוב שמיני עצרת וואס ער ווערט גירופין מיט דעם דאזיגין נאמן וואס ער בטייט אז עס איז דיר זיך שווער אפ צו שיידין פון אונז דיין גיליבטע פאלק ישראל:

רְאֵה עַם אֲהוּבֶךָ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּתוֹרָתֶךָ:

קוק אונ זעה ליבער גאט ווי דיין גליבטע טייערע פאלק טוען זיך היינטיגין טאג פרייען מיט דיין תורה אין אלע בתי מדרשים אונ אין אלע שולין:

קַבֵּל בְּרָצוֹן בִּרְכָתִי עַל נֵרוֹתַי שֶׁהִדְלַקְתִּי:

נעם אן ליבר גאט מיטין גוטין ווילין מיין ברכה וואס איך האב גימאכט אויף די ליכט וואס איך האב אן גיצונדין לכבוד דעם היליגין יום טוב:

וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

אונ בניי אויף אונז דאס נייעם יאר צו פיל גוטס אונ צו בענטשונג מיר זאלין גיבענטשט ווערין צו אגוט לעבין אונ גוטע פרנסה

אורחת מישור

אײן אײ אום יום טוב טאר מען עס ניט עסן, אונ אפילו ניט אן רירען אבער אז זיא הט דם איי געלייגט דעם ערשטן טאג יום טוב מעג מען עס עסן דעם צווייטן טאג יום טוב אחוץ ראש

דברי כבושים ומשלי חן

ארין צו לאזין, רבי אליעזר איז ארין געקומען אין דער קעניגליכע זאל, האם אים דער קייזר גלייך דערקענט, ער הט זיך גיגעבין אהייב אויף

השנת

לְרֹאשׁ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

תחנה פון ליכט צינדין לשמיני עצרת ולשמחת תורה

שְׁמִינִי עֲצֶרֶת אוּנ שִׂמְחַת תּוֹרָה דַארְף מֶען בַּיי לִיכְט צִינְדֶען מַאכֶען שֶׁהֶחֱיָנוּ:

שְׁמַע תְּפִלָּתִי יְיָ וְהַאֲזִינָה לְקוֹל תַּחֲנוּנָי:

הֶער צוּ לִיבֶּר גָאט מַיין תְּפִלָּה וָוס אִיךְ וִויל טָאן פַר דִיר אוּנ פַאר נֶעם דָם קוֹל פוּן מַיין גִיבֶּעט אוּנ בַּקָשׁוֹת וָוס אִיךְ וִויל פַאר דִיר אִצוּנְד זָאגִין:

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח וְיִתְעוֹרְרוּ עָלַי רַחֲמֶיךָ:

מַאךְ אוֹף דִי טוֹעֶרִין פוּן דֶעם הִימִיל אַ־יין צוּ לָאזֶן מַיינֶע רֵייד וָוס אִיךְ וֶועל פַר גִיסִין אוּנ עֶס זָאל דֶער וֶועקְט וֶוערִין אוֹף מִיר דַיינֶע פִיל דֶער בַּארִימְהֶעקְייט:

שְׂפָתַי תִּפְתַּח וְרַעְיוֹנוֹתַי לֹא יִהְיוּ נְבוֹכִים:

מַיינֶע לֶעפְצִין זָאלְסְטוּ עֶפְנִין דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶר גָאט אִיךְ זָאל זָאגִין פַר דִיר מַיינֶע רֵייד אַזוֹי וִוי מֶען גִיהֶער צוּ זָאגִין פַר דִיר וָוס דוּ בִּיסְט אֵיין מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים אוּנ מַיינֶע גִידַאנְקֶען זָאלִין נִיט פַאר אִירְט וֶוערִין:

וְאַל יֹאמַר פִּי דָבָר שֶׁלֹּא כִּרְצוֹנֶךָ:

אוּנ מַיין מוֹיל זָאל חָלִילָה נִיט אַרוֹס רֵיידִין פַאר דִיר אֵיין זַאךְ וָוס עֶס אִיז נִיט אַזוֹ וִוי דַיין ווילִין:

אָנָּא הָרֵם קֶרֶן עַמְּךָ אַתָּה מַלְכֵּנוּ:

אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט וָוס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער קֶינִיג אוּנ דֶר קֶינִיג פוּן גָאר דֶער וֶועלְט הֵייבּ אוֹיף דִי הֶערְשַׁאפְט פוּן דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל דִי קִינְדֶר פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב:

דברי כבושים ומשלי הן

וָוס עֶר הָט זִךְ אִיבֶּר אִים דֶער בַּארֶעמְט. עֶר אִיז גְעפָארֶן מִים אַבִּיסֶער הַארְץ קֵיין רוֹם זִיךְ מַפְקִיר זַיין פַאר יוּדֶען. אוּנ עֶר אִיז גֶעקוּמֶען אִין דֶער רֶעזִידֶענְס שְׁטָאט דוֹם. עֶר אִיז גְלַייךְ גֶעגַאנְגֶען צוּם קֵייזֶערְלִיכֶען הוֹיף. אוּנ גֶעהֵייסֶען מֶעלְדֶען דָם אַיְהוּדִי פֶארְלַאנְגְט אוּדְיֶענְץ צוּ הָאבֶּן בַּיי דֶעם קֵיסֶר. דֶער קֵייזֶער הָט גֶעגֶעבֶּן עֶרְלוֹיבְּנִיס אִים

אורח מישור

אַבְּרֶען גְלָאז אַנְטְקֶעגִין דִי זוּנֶן עֶס זָאל זִיךְ אָנְחַאפֶּען: (ח) אַז אַהִין הָט גֶעלֵייגְט

אים גירעט פנים בפנים. זיין זכות זאל אונז היינט ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דעם גמר חתימה אז דו זאלסט נעך קיניגען איבער אונז דיין ליב פאלק ישראל:

נעימות בימינך נצח:

צו דער פינפטער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דר בארימדיגער גאט געדענק אונז דעם זכות פון אהרן הכהן דער היילגער מאן וואס ער איז געגאנגען אין אכט בגדי כהונה צו מכפר זיין אויף דיא עבירות פון ישראל. זיין זכות זאל אונז ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דעם גמר חתימה אז דו זאלסט נעך קיניגען איבער אונז דיין ליב היילגע פאלק ישראל:

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:

צו דער זעקסטער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דער בארימדיגער גאט געדענק אונז דעם זכות פון יוסף הצדיק דר גרעסטער מאן אונ זאלסט קיניגען נעך אונ באלד אויף אונז דיין ליב היילגע פאלק ישראל:

צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:

צו דער זיבעטער הקפה זאגט מען דאס:

רחמנא דר בארימדיגער גאט געדענק אונז דם זיסע געזאנג פון דוד המלך ע"ה. מיט טרומייטען אונ פידלען הט ער דר וועקט דעם מארגען שטערען צו לויבען דיך מיט זיינע זמרות ותשבחות. זיין זכות זאל אונז ביי שטיין היינט אין הושענא רבה צו דר גמר חתימה. במהרה נעך אונ באלד זאל קומען דער מבשר צדק אונ משיח בן דוד מיר זאלען קומען מיט גרוים שמחה אונ פרייד קיין ארץ ישראל אינזר היילגע לאנד אזוי וויא עס שטייט אין פסוק ובא לציון גואל. אמן:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל

אורח מישור

געבין דעם אפענעם פענסטער אדער געבין דיא אפענע טיר כדי עס זאל פארלאשען ווערין ווארום דם איז אזוי גלייך וויא ער פארלעשט מיט דעם מויל; (ו) מען טאר ניט אנרייבען אשוועבעלע, אויך טאר מען ניט שטעלען

דברי כבושים ומשלי חן

ער זאל מבטל זיין די גזרה. זיי האבן אים אויך מיט גינעבען אגרויסען פרעזענט פר דעם קעניג. פיר טייזענט גילדענע דוקאטען. רבי אליעזר הם גאר ניט געוואוסט אז דם איז דר זעלביגר רעטער

אברען

הַמִקְדָשׁ וואו דיין שְׁכִינָה הָט שְׁטֶענְדִיג גְרוּט. און דָארְטִין וֶועלֶן מִיר אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער דִיר בְּרֶענְגִין אָפְּפֶער. און דִיךְ דִינֶען בִּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

סדר הקפות פון הושענא רבה

צוּ דֶער עֶרְשְׁטֶער הַקָפָה זָאגְט מֶען דָאס:

רַחֲמָנָא דֶער בַּארִימְהַרְצִיגֶער גָאט גֶעדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם דיין גֶעלִיבְּטֶער וָואס דוּ הָאסְט אִים גֶעפְּרוּבְט מִיט צֶעהֶן פְּרוּבוּנְג אוּנ עֶר אִיז בַּאשְׁטַאנֶען, אוּנ הָאט אִין דִיר גֶעגְלֵייבְּט. זַיין זְכוּת אוּנ דֶער בְּרִית וָואס דוּ הָאסְט מִיט אִים כּוֹרֵת בְּרִית גֶיוֶועזֶען זָאל אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין הַיינְט אִין הוֹשַׁעְנָא רַבָּה צוּ דֶער גְמַר חֲתִימָה אַז דוּ זָאלְסְט קִינִיגֶען אִיבֶּער אוּנְז דַיין לִיבּ הֵיילִיג פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה:

צוּ דֶער אַנְדֶערֶער הַקָפָה זָאגְט מֶען דָאס:

רַחֲמָנָא דֶר בַּארִימְהַרְצִיגֶער גָאט גֶעדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן יִצְחָק וָואס עֶר הָט אוּיס גֶעשְׁטְרֶעקְט זַיין הַאלְז אוּנ הָט זִיךְ גֶעוָואלְט לָאזֶען מַקְרִיב זַיין פַאר אַיין קָרְבָּן עוֹלָה פוּן דַיין לִיבֶּען הֵיילִיגֶען נָאמֶען וֶועגֶען. זַיין זְכוּת זָאלְסְטוּ אוּנְז גֶעדֶענְקֶען לִיבֶּער גָאט הַיינְט אִין הוֹשַׁעְנָא רַבָּה צוּ דֶעם גְמַר חֲתִימָה אַז דוּ זָאלְסְט קִינִיגֶען אִיבֶּער אוּנְז דַיין לִיבּ הֵיילִיג פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:

צוּ דֶער דְרִיטֶער הַקָפָה זָאגְט מֶען דָאס:

רַחֲמָנָא דֶר בַּארִימְהַרְצִיגֶער פָאטֶער גֶעדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יַעֲקֹב זַיין זְכוּת זָאל אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין הַיינְט אִין הוֹשַׁעְנָא רַבָּה צוּ דֶעם גְמַר חֲתִימָה אַז דוּ זָאלְסְט קִינִיגֶען אִיבֶּער אוּנְז דַיין לִיבּ הֵיילִיג פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

צוּ דֶער פֶערְדֶער הַקָפָה זָאגְט מֶען דָאס:

רַחֲמָנָא דֶר בַּארִימְהַרְצִיגֶער פָאטֶער גֶעדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ דֵיינֶער בַּאגְלֵייבְּטֶער מַאן זַיין זְכוּת זָאל אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין וָוס דוּ הָאסְט מִיט

דברי כבושים ומשלי חן

גֶעוֵויינְט. זֵיי זֶענֶען גֶעקוּמֶען צוּ לוֹיפֶען צוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שַׁמּוּעַ. וָוס עֶר וָואר דֶר גְרוֹיסֶער צַדִיק. אוֹיךְ אַגְרוֹיסֶער אִישׁ מְלוּמָד וַאגֶעלֶערֶענְטֶערוּ דָם עֶר זָאל פָארֶען קֵיין רוֹם בֶּעטֶען דֶעם קֵי׳ זֶר. דָאס

אורח מישור

כַּשְׁרִין עֶרֶב יוֹם טוֹב אָבֶּער אַז דִי כֵּלִי אִיז טְרֵיפָה גֶעוָוארֶען אוּם יוֹם טוֹב מֶעג מֶען זִיא כַּשְׁרִין: (ה) מֶען טָאר נִיט טוֹבְלִין נַיְיע כֵּלִים אוּם יוֹם טוֹב: (ו) מֶען טָאר נִיט פַארְלֶעשֶׁען פַייעֶר אוּם יוֹם טוֹב אוֹיךְ טָאר מֶען נִיט שְׁטֶעלֶען אַלִיכְט

נעכין

קינדערלאך און פאר כל ישראל. רבונו של עולם דו פאטער פון אלע צובראכענע הערצער. העכער צו מיין גבעט. פארנעם מיינע זיפצין. זאמעל צו זאמין מיינע הייסע טרערין וועלכע איך פאר גים פאר דיר א ן דיין הייליגע הויז. מיין גבעט זאל ארויף גיין צוא דיר צוא דיין כסא הכבוד און זיא זאל דארטן געפינען איין ארט צווישין אלע תפלות ובקשות פון דיין פאלק ישראל וועלכי עס קומין פאר דיר היינט פאר אין דיזין הייליגין טאג. און דער זכות פון די הושענות וואס מיר זענין מקים דעם מנהג פון אונזרי הייליגי נביאים זאל מיר היינט ביי שטיין פאר דיין הייליגן שטול. אז דוא זאלסט דער מאנין דיין דינסט צוא גוטין אופין נייעם יאר. דוא זאלסט זיך ערבארמין אויף מיר. אויף מיין מאן און אים צו שיקען אגרינגע חיונה. דו זאלסט היטן מיינע קינדער צו זאמן מיט אלע קינדער פון דיין פאלק ישראל פון אלעם בייז און פון שווערי קראנקהייטין. דו זאלסט זיי געבין אריינגע הארץ אז זיי זאלין גיין אין דיינע וועגין. לערנען דיין הייליגע תורה און היטן דיינע מצות. רבונו של עולם דו שטארקער אלמעכטיגער גאט וועלכער דו ביסט משפיל דיין כבוד צוא קוקען פון דיינע הויכע הימלען אויף יעדין מענטשין וועלכער איז ערד ביים לעבין און פשיטא שון נאכין טויט. שטראף אונז ניט מיט דיין כעס חלילה. גיס אויף אונז ניט אום דיין צארין. דען מיר האבן שון גנוג גליטין אויף דער וועלט. ווייז אונז דיין הימלישן חסד. קלייב צו זאמן דיינע פארוואגילטע פארשטויסענע שעפסעלאך פון אלע פיר ווינקלען וועלט. קער אונז אום אין אונזר הייליגע לאנד. בויא אויף דיין הייליגע שטאט ירושלים. בויא אויף אירע חורבות. בויא אויף צוריק דיין בית

אורח מישור

(ב) מען טאר ניט צו האקען אשטיק האלץ אויף קליינע שטיקר אפילו ווען מען דארף עס צו קאכן ווייל מען האט געקאנט צו האקען אום ערב יום טוב נאר באין ברירה מעג מען אפשניידען מיט אמעסער שטיקר האלץ צו קאכן אבער האקן מיט אהאק טאר מען ניט: (ג) מען טאר יום טוב נישט אן שארפן אמעסער אן צ״שט ין: (ד) מען טאר ניט כשרין אבלי וואס מען האט געקאנט

דברי כבושים ומשלי חן

פון זיין אומגליק. ער הט אר״ים געגעבן אבאפעל דאס מען זאל אלע יודען פארטיליגען בעניער און ווי בר און קינדער אין איין טאג. די יודען האבן דער הערט דיא גזרה האבען זיי געקלאגט און

רבונו של עולם דער בארעם דיך אויף מיר אונ אויף מיין מאן אונ אויף מיינע קינדער:
רבונו של עולם נעם פון מיר ניט צו מיין פרנסה.
רבונו של עולם גיב הצלחה אין דיא ווערק פון מיינע הענט:
רבונו של עולם העלף מיר דס קיין שונא זאל אין מיר ניט דער פרייט ווערין:
רבונו של עולם העלף מיר איך זאל האבין פרומע קינדער:
רבונו של עולם העלף מיר זיך אונ מיין מאן זאלין מגדל זיין אונזערע קינדער צו דיין הייליגר תורה:
רבש"ע העלף אונז מיר זאלן חלילה ניט האבין קיין בראך אין אונזער לעבין:
רבונו של עולם העלף אונז דס קיין שלאפקייט זאל ניט גישעהן אין אונז:
רבונו של עולם פאר נעם מיינע ביטערע טרערין:
רבונו של עולם הער צו מיין קול פון גיוויין:
רבש"ע גידיינק אונז דעם זכות פון די הייליגע אבות אברהם יצחק ויעקב:
רבונו של עולם גידיינק אונז דעם זכות פון שרה רבקה רחל לאה:
רבונו של עולם גידיינק אונז דעם זכות פון אלע צדיקים וצדקניות:
רבונו של עולם באוויליג דס גיבעט פון דיא הושענות וואס מיר ווערין זאגען אונ זאלסט אונז חתמנן צו איין גוט גיבענטשט יאר. אמן!

אנייע תחנה הושענא רבה פר הושענות

רבונו של עולם, דו גאט פון גנאד אונ ערבארמונג וועלכר דיין האנד איז אום גשטרעקט מקבל צוא זיין אלעמין וועלכע קערין זיך צוא דיר מיטן גאנצין הארצין. הער צו גרוסער גאט דעם גבעט פון דיין דינסט וועלכע קומט אצונד פר דיר אין דיין הייליגע הוז מיט אצוריסעני הארץ צוא בעטין בייא דיר מחילה וסליחה אין דעם הייליגין טאג הושענא רבה. מיט איין איינגיבוגיני קאפ וויא אשווערי זינדערין. מיט הייסע טרערין אין דיא אויגין שטייא איך אצונד פאר דיר אום צוא בעטין ביי דיר גאט דער ערבארמונג אגוטין צעטיל פאר מיר. פאר מ ין מאן. פר מיינע

דברי כבושים ומשלי חן

איז צוריק קיין רוס. נאכדעם הקב"ה גיבאכם דס דר קייזר איז געשמארב; אונ דיזער כאן איז געווארן קייזר איצט הט ער זיך דר באם וואס די יודען האבין אים געשאלטן אונ זיי האבן געלאכט

אורח מישור

(א) אלע מלאכות וועלכע זענען בנוגע צום עסען למשל באקען קאכען פייער מאכן ובדומה מעג מען טוען אום יום טוב. וייטער אלע מלאכות וועלכע מען טאר אום שבת ניט טאן טאר מ', יום טוב אויך ניט טוען;

רבונו של עולם גידיינק אונז מיט איין גוט גידעבעניש פאר דיר:
רבונו של עולם גיב אונז דאס קוויטיל פון גוטין לעבין:
רבונו של עולם גיב אונז דאס קוויטיל פון גוטע פרנסה:
רבונו של עולם דער בארים דיך אוף אונז אונ אוף אונזערע קליינע קינדערליך:
רבונו של עולם עס זאלין ברומען דיינע דר בארימקייט אויף אונז:
רבונו של עולם אפאר לענדונג זאלסטו גיט טאן מיט אונז:
רבונו של עולם טוא פון דיינט וועגן אויב ניט פון אונזערט וועגן:
רבונו של עולם דער פיל דאס גיבעט פון אונזער הארץ צו גוטין:
רבונו של עולם עפין אונז איין טויער צו אונזער תפלה:
רבונו של עולם גיביט אוף אונז דיינע ברכות:
רבונו של עולם גיביט אוף אונז דיין הילף:
רבונו של עולם מאך אונז גירעכט אין דיין משפט:
רבונו של עולם גינעהן אונז דעם סוף פון אונזער אויס לייזונג:
רבונו של עולם גינעהן אונז דעם טאג פון אונזער הילף:
רבונו של עולם גינעהן אונז צו דיין דינסט:
רבונו של עולם זעה אין דעם ארומקייט פון דיין פאלק ישראל:
רבונו של עולם פאר נעם אונזער גישרייא:
רבונו של עולם גיב גוט לעבין אונ לאנג לעבין צו דעם קיניג וואס מיר זיצין
אין זיין לאנד:
רבונו של עולם גיב אין זיין הארץ אונ אין דעם הארץ פון אלע זיינע יועצים
אונ שרים דר בארימקייט צו גוטס טאן מיט אונז:
רבונו של עולם גיב שלום אין זיין מדינה:
רבונו של עולם גיב זעט אונ ברכה אין דעם לאנד אונ אוף גאר דר וועלט:
רבונו של עולם גיב ברויט וויא פיל מען דארף צו דיא עניים פון דיין פאלק
ישראל דס זיי זאלין ניט דארפין אן קומען איינר צום אנדערין:
רבונו של עולם אונזער תפלה זאל זיין גלייך אז די קטורת וואס דר כהן גדול
האט גידעמפט אויף דעם מזבח:
רבונו של עולם טוא וועגן דיין נאמען אונ האב רחמנות אויף דיין פאלק ישראל:
רבונו של עולם טוא פון וועגין די וואס זיינען גיהרגת אונ פאר ברענט גיווארן
אונ זיינען אום גיקומען אויף קידוש השם:
רבונו של עולם דער בארים דיך אוף דיין פאלק:

אורח מישור

אויך לויבן השם יתברך מיט אפרייליך געמוט דאס זיי האבען דערלעבט דעם ליסטיגען יום טוב וועט איהר דער איבערשטער העלפען דס עס וועט ביי איר זיין איממער שמחות אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

מיט גינעבען ער האט אים אויך בעליים אונ פריינדליך זיך אפ גיזעגינט. דיזער מאן איז גיוועזן איינער פון די שרי המלוכה דס אין רום אונ ער

בגזילה. ער זאל האבען שלום אונ געזונד אונ שטארק זיין אדער ער זאל געשטראפט ווערען מיט יסורים. ער זאל פר ארעמט ווערען אדר ער זאל רייך ווערען. ער זאל אראפ פון זיין גדולה אדר ער זאל דר הויבין ווערען. והיום הזה אונ היינטיגין טאג הושענא רבה טוט גיגעבין ווערין דם קוויטעל מיט דעם גזר דין צום מענטשין עס זייא אויף גוטס אונ עס זייא אויף שלעכטס דרום בין איך געקומען רבונו של עולם צו בעטען פר דיר דו זאלסט מיר געבען דאס גוטע קוויטעל מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר לעבען אונ געזונד פרנסה בכבוד אויך גאר דיין פאלק ישראל זאלסטו געבען קוויטלעך פון אגוט לעבען אונ פרנסה מיט שפע אונ הצלחה אונ אלעם גוטען:

אל מלא רחמים גאט וואס דו ביסט פול מיט דר בארימקייט ווען מיר האבען געטאן אזו ווי אונזר נארעשקייט טוא דו אזו ווי דיין שטייגר איז אונ פר גיב אונז דען דו ביסט איין פיל פר געבר. ווען מיר האבן דיר בצאלט שלעכטס פר גוטס. צאל אונז דר בארמיגר פאטר גוטס פר שלעכטס. דען וואס וועט דיר ארויס קומען מיט אונזר בלוט ווען דו וועסט אונז פאר דארבען אונ וועסט אונז מאכען נידעריגען אין גרוב פון גיהנם דורך אונזערע זינד. ניט דם איז דיין שבח אונ ניט דם איז דיין לויב. דיין לויב איז צו פירען זיך מיט דיינע קינדר מיט גענאד אינ דר בארימקייט. אנא רחום איך בעט דיך דר בארמיגער פאטער קוק אויף די גירעכטיקייט פון דיינע קנעכט וואס זיי האבן יענע צייטן גיגעבען זייער לייב צו געטייט ווערן איבר דיר אונ האבין קיין חס ניט געהאט אויף זייער לייב אונ אויף זייערע קינדר אונ האבין פר מיאוסת אין דעם לעבען פון דער וועלט אונ האבען מבטל גיוועזן זייער ווילען פר דיין ווילען אונ האבען געהייליגט דיין גרויסען נאמען אונ זענען געלאפען צום שעכטען אונ האבען געשטרעקט זייער האלז אונ עס זענען צו נויף געקומען דם בלוט פון פאטערס מיט קינדר מוטערס מיט יונגע קינדר שוועסטער אונ ברידר חתנים מיט כלות מאנען מיט ווייבר אונ זענען געהרגת געווארען אויף קידוש השם. ארץ ערד דעק ניט צו זייער בלוט ביז גאט וועט ליגען פון דעם הימל. רבונו של עולם די אלע זאכען גידענק אונ באדיינק זיך אונ שטיל דיין צארען פון דיין פאלק ישראל אונ באנייא אויף אונז אגוט יאר איאר פון אוים לייזונג אין דעם זכות פון אונזערע הייליגע אבות אברהם יצחק ויעקב אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

הם אים גיגעבען צו עסען אונ טרינקען ער הם אים געהאלטען ביי זיך אין הויז עטליכע טעג ביז דאס ער איז צו זיך געקומען רבי אליעזר הם אים נום באקלייד אונ געלם מים שפייזע אויף דעם וועג

אורח מישור

מיט דעם גאנצען בני בית מיט ריינע שיינע קליידער מיט גוטע פרישע מאכלים מיט זיסע גוטע רייד. אונ צו מאכען זיי אויפמערקזאם צו ערקלערן זייא דעם ענין פון דיא שמחה וואס בעטייט דר יום טוב. איבער הויפט דארף יעדע אשה קלאר זיין די דינים פון יום טוב וועלכע שטייען ווייטער.

אויך

עס זאל זיין אנוילן פר דיר גאט דו זאלכט דר לייננרין אונזר לעבן צו איטיל גוטס אונ איך זאל ניצייליט ווערן אונטר די צדיקים אונ אונטר די צדקניות פון ישראל אונ דו זאלסט דיך דער בארימן איבער מיר אונ זאלסט היטין מיך אונ אלע דיין פאלק ישראל דו ביסט גאט דר וואס שפייזט אלע בשעפניש דו ביסט גאט דער דא געוועלטיגט איבר אלע קיניגרייך אונ דס קיניגרייך איז דיין אונ איך בין דיין קנעכט. פר דיר טוא איך מיך נייגין אונ בוקן איך פר לאז מיך אויף קיינם ניט נאר אויף דיר ווארום דו ביסט איין אייבערשטר אין הימיל אונ איין ווארהאפטיגר גאט דר וואס טוט פיל גוטס צו אלע זיינע בשעפניש. אונ צו דיין היליגין נאמן זאג איך לובונג דס עס זאל זיין דר ווילין צו פר דיר דס דו זאלסט דער פילין אלע אונזר בגער אונ אלע אונזר הייבונג צו גוטין אונ צו בענטשונג צו לאנג לעבין אונ שלום אונ גיזונד אמן:

תחנה להושענא רבה פאר הלל

דִיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען אוּם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה פַאר הַלֵּל:

אָנָּא יְיָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. איך בעט דיך גאט דער גרוסר אונ שטארקער אונ פארכטיגער נון איך קום פאר דיר מיט גרוס פחד אונ ציטערניש אונ איך טוא צו דיר תפלה מיט גרוים כוונה היינט אין דעם טאג דער דא איז דער הינטערשטער טאג פון דעם גמר פון דער חתימה. היינט אין דעם טאג טוען ניחתמת ווערען דיא קוויטלאך פון יעדער מענטש וואס עס וועט זיך מיט אים פאסירען אגאנץ יאר. ער זאל לעבן אדער שטארבן. ער זאל זיינע יאהרן אוס לעבן אדר ער זאל ח"ו ניי ניט אוים לעבן. ער זאל שטארבן אין וואסר אדר אין פייער. דורך איין שווערד אדר דורך איין חיה. פר הונגר אדער פאר דארשט. אין שטורים אדר אין מארד. ער זאל דר ווארגן ווערן אדר ער זאל פרשטיינט ווערן. ער זאל רוען אדער ער זאל זיין נע ונד. ער זאל זיין געשטילט אדר ער זאל ווערן פר צוקט. דס מיינט מען פרעמדע זאלן אוועק נעמן זיין געלט

אורח מישור

אין יום טוב דו מיט דיין פרוי אזו ווי מיר געפונען דס דיא גמרא רופט אן די אשה בלשון „בית". דר פון זעהען מיר דס יעדע אשה אזו גוט ווי דר מאן איז זיא אויך מחויב צו פרייען זיך אין יום טוב אויך צו ערפרייען איהרע קינדר

דברי כבושים ומשלי חן

מאן ערבארעט דיך אייף מיר אונ גיב מיר עפעס אן צו טוען רבי אליעזר האט אויס גענומען דעם אונטערשטען דאך אונ הט אים גיגעבן אן צו מאן ער הט אים אויך געבראכט צו זיך אין הויז אונ

מיין הויז גיזינד צו טאן דיין ווילין מיט גאנצין הארצין און זאלסט אונז מאכין אנטרינין פון דעם יצר הרע און דו זאלסט געבין אונזער חלק אין דיין ליבע היילינגע תורה ומצות און מעשים טובים כדי דר מיט זאלסטו מאכין רוען דיין שכינה אויף אונז און זאלסט מאכן רוען אויף אונז דעם שכל פון דיין היילינגר שכינה און דו זאלסט אונז מזכה זיין דס מיר זאלין גבענטשט ווערין מיט חכמה ובינה מיט קלוגהייט און פאר שטענדיקייט אז עס זאל אן אונז מקוים ווערין דר פסוק דס גישריבין שטייט און עס וועט רוען אויף דיר די נבואה פון גאט און די נבואה פון פאר שטענדיקייט און פון שטארקייט אין דר תורה און די גבורה פון וויסין שאפט די תורה ומצות און פון גאטס פארכט און דרום זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט פון מיינע עלטרין דס דו זאלסט מיך מזכה זיין צו טאן מעשים טובים אין דיינע אויגין און צו גיין אין רעכט פארטיגין וועג צו פר דיר און דו זאלסט אונז געבין דס מיר זאלין זוכה זיין לחיי עולם הבא צו איין לאנג לעבין און צו איין גוט לעבין און דו זאלסט מיך היטין פאר אלע מעשים רעים און פון דעם יצר הרע און פון הויך האפטיקייט און פון אלע בייזע וועגין. און ווער עס פר זיכערט זיך אין דיר גאט דער איז פאר זיכערט און זאלסט מיך ארום רינגלען מיט חסד אמן כן יהי רצון:

תחנה פון אוים נעמען

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

בריך שמיה גילויבט איז דר נאמן פון דעם הער פון דער גאנצר וועלט דיין ווילן זאל זיין מיט דיין פאלק ישראל צו אייביג און דו זאלסט אנטפאנגין אונזער תפלה מיט אייטיל דר בארימקייט.

דברי כבושים ומשלי חן

נקבה נעמען בפרט נאך אז יענער איז אין איין אומגליק . דער אונגליקליכער רעמער איז צו געגאנגען צו רבי אליעזר און זאגט צו אים איך וועה דס יו ביסט ועדר א ארעמליכר אן געזנ ער

אורח מישור

הלכות יום טוב

אפאהר ווערטער צו דיא יודישע פרויען וועגען שמחת יום טוב . אין אונזער היילינגע תורה שטייט געשריבן „ושמחת בחגך אתה וביתך" דס איז טייטש דו זאלסט דיך פרייען

אין

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט מיין גאט אונ דער גאט פון מיינע עלטערין אז דוא זאלסט מיר פאר געבין אויף אלע מיינע עבירות וואס איך האב גטאן מיט דיא רייד פון מיין מויל אין דעם זכות וואס איך האב היינט גנומין די ערבה וואס אירע בלעטלאך זענין גקארבט אונ זענין גלייך צוא דעם מויל פון דעם מענטשין :

רבונו של עולם דער בארעמדיגער גאט וואס דו ביסט איין דער בארמיגער אונ איין לייט זעליגער צו אלע מענטשן גידיינק צו דיין ליב פאלק ישראל וואס זיי האלטן דיין גיבאט אונ לויבן דיך מיט די פיר מינים אתרוג אונ לולב אונ הדס אונ ערבה אז דו זאלסט זיין אין אונזר הילף צו היטין אונז פון אלע פיר זייטן בזכות וואס מיר האבן קיין הנאה גיט פון דעם אתרוג אלע זיבן טעג פון יום טוב אזו ווי דו האסט צו אונז גיבאטן . זאלסט אפ מעקין די זינד פון אדם אונ חוה וואס זיי האבן גיגעסן פון עץ הדעת איידר דו האסט זיי מתיר גווען צו עסין אונ זייא האבן גיבראבט דעם טוט אויף דער וועלט . בענטש אונז ליבער גאט צום נייעם יאר מיט אגוט קוויטיל מיר זאלן גיחתמת ווערין צו לאנגע יארין אונ אגוט לעבין אונ משיח זאל קומן במהרה בימינו אמן :

תחנה שלש עשרה מדות לשלש רגלים

די תחנה זאל מען זאגין אום פסח ושבועות וסוכות ווען מען געמט אום די ספרי הורות זאל מען פריער זאגין די שלש עשרה מדות דריי מאל נאך אנאנדער אונ דער נאך זאל מען זאגין דעם רבש"ע :

ייי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

רבונו של עולם הער פון דער גאנצער וועלט עס זאל זיין דער ווילין צו פאר דיר דו זאלסט דער פילין דס בגער פון מיין הארצין צו גוטין אונ בענטשונג אונ דו זאלסט מאבין אום ציהן נאר מיין ווילין אונ מיין בגער צו גוטין אונ זאלסט מזכה זיין מיך (פב"פ) אונ

אורח מישור

ווייזט אוים ווי אשושנחא אונ נאך די ברכה זאל מען איבער דרייען דעם אתרוג מיט דעם פיטם ארויף אונ געבן אשאקעל : דעם ערשטן טאג פון בענטשן אתרוג מאכט מען שהחיינו אויך , דיא רעשט טעג בלויז די ברכה על נטילת לולב :

דברי כבושים ומשלי חן

זענן אויעק ניגאנגען . רבי אליעזר בן שמוע האט דס אלץ גיזעהן פון ווייטען דס אים די זאך זייער פארדראסען דען דיא תורה זאגט מען זאל קיין

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל דר ווילן פאר דיר מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן אז אין דעם זכות ווס איך האב גנומן אין מיין האנט דעם גבונדענעם לולב זאל דר ווערקט ווערן אויף מיר דר זכות פון אונזר פאטר יצחק וואס ער איז גוועזן אויף דר עקידה אונ דר זכות פון אונזר מוטר רבקה ווס זיא איז גיגליכן צו דעם לולב אזו וויא אין אלולב איז פאר האנדין פירות אונ דערנער אזו איז פון רבקה ארום גיקומן יעקב אונ עשו:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילן פר דיר מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אז דוא זאלסט מיר פאר געבין אלע מיינע זינד וואס איך האב גטאן מיט מיין רוקין אין דעם זכות ווס איך האב גנומין אין מיין האנט דעם לולב וואס ער איז גיגליכין צוא דעם רוקין פון דעם מענטשין:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילן פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן אז אין דעם זכות ווס איך האב גינומן אין מיין האנט די דריי צווייגין פון אהדס זאל דר ווערקט ווערן אויף מיר דר זכות פון יעקב אבינו ווס ער איז דר דריטר פון די היילינע אבות ווס ער איז גיגליכן צו איין הדס אזו ווי איין הדס איז פול מיט בלעטלאך אזו איז יעקב גיוועזן פול מיט קינדר:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט מיין גאט דר גאט פון מיינע עלטערין אז דו זאלסט מיר פאר געבין מיינע אלע זינד ווס איך האב גטאן מיט מיינע אויגין אין דעם זכות ווס איך האב היינט גינומין אין מיין האנט דעם הדס ווס ער איז גגליכין צו די אויגין פון דעם מענטשין:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילן פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן אז אין דעם זכות וואס איך האב היינט גינומן אין מיין האנט די ערבה ווס זיא ווערט פארוואלט פריער איידר די אנדרע מינים זאל פר דיר דר ווערקט ווערן דר זכות פון יוסף הצדיק וואס ער איז גיגליכען צו דער ערבה דען ער איז אוך פריער גישטארבן איידר זיינע ברידר אונ דר זכות פון אונזר מוטר רחל וואס זיא איז אוך גיגליכען צו דער ערבה דען זיא איז גישטארבן פריער איידר איר שוועסטר לאה:

דברי כבושים ומשלי חן

ד'ם האבען די יודען אים נאך גוט און געשאלטען די האבען גיזאגט (כן יאבדו כל אויביך ה') אונ

אורח מישור

אין די לינקע האנט. נאר איידר מען מאכט די ברכה על נטילת לולב זאל מען האלטען דעם אתרוג מיט דעם פיטם אראפ. דער פיטם ווערט אזוי גערופן די זייט ווס עס ווייזט צום [illegible] בלום וועלכעס דאס

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לוּלָב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

תחנה נאך אתרוג בענטשין

די תחנה זאגט מען אום סוכות איידער מען דאווינט ווען מען האלט שוין נאך אתרוג בענטשען:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה׳ הָאֱלֹהִים וַאדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים עס זאל זיין דער ווילין פון צו פר דיר גאט אונ דר האר איבר אלע הארין אז עס זאל אן גנומין ווערין די מצוה וואס איך האב היינט גטאן מיט דעם אתרוג בענטשין גלייך אז איך האב מכוון גוועז אלע כוונות וואס מען געהער צו מכוון זיין אונ די מצוה זאל טאן לייכטין אין אלע הויכע הימלען:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עס זאל זיין דר ווילען פאר דיר גאט מיין גאט דר גאט פון מיינע עלטערן אז אין דעם זכות וואס איך האב גנומען אין מיין האנט דעם אתרוג וואס ער ווערט אן גירופן פרי עץ הדר דס איז איין שיינע פרוכט פון איין בוים זאלסטו מיר גידיינקן דעם זכות פון אונזר פאטער אברהם אונ אונזער מוטר שרה וואס דו האסט זיי באשיינט מיט אלטקייט אזו ווי אין פסוק איז גישריבען וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט דר גאט פון מיינע עלטערין דוא זאלסט מיר פאר געבין אויף אלע מיינע בייזע גידאנקין פון מיין הארץ אין דעם זכות וואס איך האב גנומין אין מיין האנט דעם אתרוג וואס ער איז גיגליכין צוא דעם הארץ פון דעם מענטשין:

אורח מישור

דינים פון אתרוג בענטשין

ווען מען בענטשט אתרוג דארף מען האלטן דעם לולב אין די רעכטע האנט. אונ דיא שדרה פון לולב זאל זיין צו דעם פנים דס הייסט די הדסים זאלן אויס קומן רעכטס אונ די ערבות לינקס. אונ דעם אתרוג האלט מען

דברי כבושים ומשלי חן

אים געבען קליידר אן צו טוען נאר אדער ווייל די רעמער האבען די יודען אין דיזער צייט זייער שלעכטס געטאן אונ דער מענטש איז גיוועזן פון

זאלין ניט דארפין אן קומען צו דעם גישאנק פון איין בשר ודם:

ותאיר את עיני בעלי ובני בתורתך הקדושה:

און אזו ווי איך האב גיטאן דר לייכטין די סוכה מיט די ליכט ווס איך האב גיבענטשט אזו זאלסטו ליבר גאט דר לייכטין דיא אויגין פון מיין מאן און מיינע קינדער אין דיין הייליגע תורה:

ותסיר את כעסך מעל ישראל עמך:

און זאלסט אפ טאן ליבער גאט דיין גרים צארין עס זאל ניט ברענען אוף דיין ליב פאלק ישראל און זאלסט מיט אונז גוטס טאן אלע צייט:

עשה למען באי באש על קדושת שמך:

רבונו של עולם אין דעם זכות ווס מיר טוען אן צינדין מיט פייער די ליכט לכבוד דעם הייליגין סוכות זאלסטו אונז גדיינקן דעם זכות פון די צדיקים וואס זיינן פר צייטין פר ברענט גיווארין אין פייער וועגין צו הייליגין דיין נאמן:

עשה למען אברהם יצחק ויעקב:

טוא מיט אונז גוטס ליבר גאט אין דעם זכות וואס מיר בענטשין די ליכט און מאכין דר לייכטין די הייליגע סוכה מיט פייער אז עס זאל דער וועקט ווערין דער זכות פון אברהם אבינו וואס ער איז גיווארפין גיווארין אין דעם פלאם פייער פון דעם קאלך אויבין און דר זכות פון יצחק ווס ער איז גיבונדין גיווארין צו דר עקידה אוף האלץ מיט פייער און דער זכות פון יעקב אבינו ווס האט זיך גיראנגלט מיט איין מלאך פון פייער. זייער זכות זאלסטו אונז היינט גדיינקן אמן כן יהי רצון:

דברי כבושים ומשלי חן

קומען פון דעם אגרו פון גיטין נאך מיט פר ד נסם. אזוי ווי מיר געפינען אמעשה אין מדרש רבי אליעזר בן שבוע איז אמאל גיגאנגען שפאצירען פאר דעם ים האט ער גיזעהן אשיף פרטנגים זיך אין וואסר און אלע מענטשין זענען אראפ צום גרונד. נאר איינער פון דיא מענטשין איז גיזעצן אויף צעצינען נאקיס אויף אברעט און די אינדין פון ים האבען אים גיווארפען אהין און אהער ביז דם ער איז גיקומען אויף די יבשה און האט זיך בעהאלטן אינבר די בימער יודען זעגען פר ביי גאנגען איז ער ארויס פון זיין באהעלטניש און האט זיי גיבעטן זיי זאלען אויף אים רחמנות האבן

אורת מישור

כלים וואס זיי זענען ניט נייטיג צו דיא סוכה און עס איז אפארשעמונג עס זאל די נאך שטיין אין דיא סוכה:

איר

וְאַל יִשְׁלוֹט בָּנוּ עַיִן הָרָע לְעוֹלָם׃

אונ אין דעם זְכוּת וָואס מיר טוּעֶן זיך פַר בָּארְגִין אוּנְטֶער די פִיר וָוענְט אונ דֶם סְכַךְ פוּן דֶר סוּכָּה זָאלְסְטוּ אוּנְז לִיבֶּר גָאט היטִין עֶס זָאל אין אוּנְז ניט גִיוָועלְטִיגִין קַיין בֵּייז אויג צוּ אֵייבִיג׃

בְּנֵה בֵּית מִקְדָּשְׁךָ וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לִירוּשָׁלָיִם׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֶס זָאל פַר דִיר אוּפְגֵיין דֶר זְכוּת וָואס דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶר טוּעֶן בּוֹיעֶן די סוּכּוֹת אַזוֹי זָאלְסְט זַיי גִיךְ בּוֹיעֶן דֶם בֵּית הַמִקְדָּשׁ אונ זָאלְסְט אוּם קֶערִין דַיין שְׁכִינָה קַיין יְרוּשָׁלָיִם׃

וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן בִּרְכָתִי עַל הַנֵּרוֹת׃

אונ עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר צוּא גוּטִין וִוילִין דִיא בְּרָכָה וָואס אִיךְ הָאבּ גִימַאכְט אוּף די לִיכְט בְּשַׁעַת אָן צִינְדִין לְכָבוֹד דֶם הֵיילִיגִין יוֹם טוֹב אִין דֶער סוּכָּה׃

וְתִשְׁמוֹר אֶת כָּל בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל מִשְׂרֵפָה וְתַבְעֵרָה׃

אונ זָאלְסְט הִיטֶן אַלֶע הַייזֶער עֶס זָאל חָלִילָה נִיט קוּמֶן אוּף זַיי קַיין שְׂרֵפָה אוּנקַיין בְּרֶענוּנְג. אִין דֶם זְכוּת וָואס מִיר אַלֶע וַוייבֶּר טוּעֶן דֶער לַייכְטִין מִיט דֶעם פַייעֶר פוּן די לִיכְט אִין דִיא סוּכּוֹת׃

וְלֹא יִרְבּוּ הַגְשָׁמִים בְּכָל שִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג׃

אונ זָאלְסְט יוּדִין מְזַכֶּה זַיין לִיבֶּר גָאט מְקַיֵים צוּ זַיין די הֵיילִיגֶע מִצְוָה פוּן סוּכָּה עֶס זָאל נִיט גֵיין קַיין רֶעגִין אַלֶע זִיבִּין טֶעג פוּן סוּכּוֹת׃

וְאַל יִכְבּוּ הָרוּחוֹת אֶת הַנֵּרוֹת אֲשֶׁר הִדְלַקְנוּ׃

אונ עֶס זָאל נִיט פַר לֶעשִׁין קַיין שוּם וִוינְט צוּ די לִיכְט וָואס מִיר הָאבִּין אָן גִיצוּנְדִין אִין דֶער סוּכָּה לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגִין יוֹם טוֹב׃

וְתָאִיר אֶת מַזָלֵנוּ לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה׃

אונ זָאלְסְט דֶר לַייכְטִין לִיבֶּר גָאט אוּנְזֶר מַזָל צוּ אַגוּטֶע פַּרְנָסָה אונ צוּ שְׁפַּייז אוּנְזֶר פַּרְנָסָה זָאל נִיט גִימִינֶערְט וֶוערִין פוּן אוּנְז מִיר

אורח מישור

בְּרֶענְגֶען אִין די סוּכָּה צוּבְרָאכֶענֶע כֵּלִים אָדֶער עֶרְדִירְנֶע כֵּלִים אָדֶער אַזֶעלְכֶע

דברי כבושים ומשלי חן

אויף דֶעם וָואסֶר, טוּא חֶסֶד מִיט יֶעדֶען מֶענְטְשׁ אֲפִילוּ דוּ דַארְפְסְט פוּן אִים גָאר נִישְׁט זָאלְסְט דוּ נִישְׁט זָאגֶען, נָאךְ וָואס דַארְף אִיךְ אִים אַזוֹיעֶק גֶעבֶּען

פוּן מַיין טוֹבָה „כִּי בְּרוֹב הַיָמִים תִּמְצָאֶנוּ" מִיט דֶר צַייט וֶועסְטוּ עֶס בֶּעקוּמֶען, עֶס וֶועט דִיר שׁוֹין

קומען

אַל יַעַזְבוּנִי חֲסָדֶיךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי :

דַיינֶע גִינָאדִין זָאלִין מִיךְ נִיט פַר לָאזִין אַלֶע צַייט פוּן מַיין לֶעבִּין אוּנ דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט וָואס זִיא טוּט פִיל דֶר בַּארִימְהֶרְצִיקַייט זָאל מִיךְ אוּנְטֶער לֶענֶען אַלֶע צַייטִין :

בְּאֶבְרָתְךָ תָּסֵךְ עָלַי וְתַחַת כְּנָפֶיךָ אֶחֱסֶה :

מִיט דַיינֶע פְלִיגִיל זָאלְסְטוּ בֶּדֶעקִין אוֹיף מִיר צוּ הִיטֶן מִיךְ פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ אוּנְטֶער דַיינֶע פְלִיגִיל וֶועל אִיךְ מִיךְ בַּאשִׁיצִין אִין דֶעם זְכוּת וָואס מִיר טוּעֶן בַּאדֶעקִין דִיא סוּכָּה מִיט דֶעם סְכַךְ :

וּבִזְכוּת מִצְוַת סוּכָּה תַּצִילֵנוּ מִגָּלוּת :

אוּנ אִין דֶעם זְכוּת וָוס דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל טוּעֶן פַר וָואגְלְט וֶוערִין פוּן זַייעֶרֶע הַייזֶער צוּ זִיצִין אִין סוּכָּה זָאלְסְטוּ אוּנְז בַּאשִׁירְמֶען מִיר זָאלִין נִיט פַר טְרִיבִּין וֶוערִין פוּן אוּנְזֶער אָרְט אוּנ מִיר זָאלִין נִיט דַארְפִין נָע וָנָד זַיין :

וְתִתֵּן עָלֵינוּ לְבַל יִשְׁלְטוּ בָנוּ שׂוֹנְאֵינוּ :

אוּנ זָאלְסְט אוֹיף אוּנְז לִיבֶּר גָאט בַּשִׁיצִין אַז אוּנְזֶערִי שׂוֹנְאִים זָאלִין אִין אוּנְז נִיט גִיוָועלְטִיגִין מִיר זָאלֶן גִיהִיט זַיין פוּן אַלֶע אוּנְזֶערִי פִיר זַייטִין אִין דֶם זְכוּת פוּן דִי פִיר וֶוענְט וָוס מִיר מַאכִין אִין דֶר סוּכָּה :

וּתְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ :

אוּנ זָאלְסְט אַיין זַאמְלֶן דֶר בַּארֶעמִיגֶר גָאט דַיין פָאלְק וָוס זַיינֶען גֶעבִּיךְ פַר שְׁפְּרֵייט אִין אַלֶע פִיר עֶקִין פוּן דֶער וֶועלְט :

וְתַצִילֵנוּ מִשִׁבְיָה וּמִמַּאֲסָר עַל יְדֵי עֲלִילָה :

אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בַּשִׁירְמֶן מִיר זָאלִין חָלִילָה נִיט גִיפַאנְגֶען וֶוערִין אוּנ מִיר זָאלִין אוֹיף זִיךְ קֵיין בִּלְבּוּל נִיט הָאבִּין וָוס דוּרְךְ דֶעם זָאלִין מִיר זִיצִין אִין תְּפִיסָה אִין דֶעם זְכוּת וָוס מִיר טוּעֶן מְקַיֵים זַיין דַיין הֵיילִיגֶע מִצְוָה צוּ זִיצִין אִין סוּכָּה :

דברי כברשים ומשלי חן

פְרֵיילִיךְ מַאכֶן אַ אָרֶעם מַאן וִוי דֶר זוהַר זָאגְט דֶר מֶענְטְשׁ וָוס פְרֵייט זִיךְ יוֹם טוֹב אַלֵיין. אוּנ גִיט נִיט פוּן זַיין פַר מֶעגֶען דֶעם אָרֶעם מַאן אַז עֶר זָאל אויך הָאבִּין אוֹיף יוֹם טוֹב אִיז זַיין עוֹנֶשׁ זֵייעֶר גְרוֹיס. וָוארוּם דֶער מֶענְטְשׁ כוּז טוּעֶן מִיט יֶעדֶען מֶענְטְשׁ חֶסֶד (טַעַם) אַזוֹי וִוי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאגְט אִין קֹהֶלֶת „שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל פְּנֵי הַמָּיִם" שִׁיק דַיין בְּרוֹיט

אורח מישר

פַארְשֶׁעמֶען. אִיבֶּר דֶעם דַארְף יֶעדֶע אִשָׁה גֶעוָוארִינְט זַיין גִיט אַרַיין צוּ

אויף

דיין ליבין חסד דם די האסט גישטארקט אונזר כח אום צו האלטין די חמשה ענוים בכדי דם די זאלסט אונז מאכען ריין פון אונזערע עונות. יעצט רבונו של עולם אונזר מחשבה איז הייליג מיר זאלין שון בלייבין ריין דאס מיר זענין מקבל אוף זיך מיר זאלין שון מיין ניט זינדיגין אונ דו באשעפער פון דיא וועלט זאלסט מצרף זיין מחשבה טובה למעשה. מיר זאלין זיין גיבענשט מיט א גוט יאהר עס זאל זיין ביי אונז ליכטיג אין יעדין ווינקעלע אונזר גליק זאל פר אונז שיינין אונ מיר זאלין שון זוכה זיין צו זעהן ווי די וועסט מקיים זיין אונזר האפענונג לשנה הבאה בירושלים אמן:

תחנה פון סוכות נאך ליכט בענטשין

די ברכות פון ליכט בענטשן אונ שהחינו געפינט מען אויבען (צד 202):
דיא תחנה זאגט מען דיא ערשטע טעג סוכות אונ שבת חול המועד סוכות נאך ליכט בענטשן מיט גרוים כוונה:

קבל נא ברצון אמרי פי והגיון לבי:

רבונו של עולם נעם נון אן מיט באוויליגונג די זאג פון מיין מויל וואס איך קום אצונד צו זאגין פר דיר אונ די גדאנקן פון מיינעם הארצין ווס איך טו אצונד טראכטין צו גוטין:

שיחתי יערב לפניך ותאזין תחנוני:

מיינע רייד זאלין זיין זים פר דיר לעבעדיגער גאט גליך אז מיין מויל איז ריין פון אלע אום ריינקייט אונ זאלסט פר נעמען מיינע גיבעט ווס איך קום פון דיר צוא בעטין:

עוררה רחמיך המרבים עלי אמתך:

דר וועק ליבר הארציגר גאט דיינע פיל דר בארימקייט אוף מיר דיין דינסט (פב"פ) אונ זאלסט אפ טאן דיין גרים צארין פון מיר:

אורח מישור

הלכות סוכה

עס איז דר דין דם מען זאל יעדערע מצוה בכבוד האלטן, ניט חלילה

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר מענין יום טוב

ביא דעם יום טוב סוכות האט דיא תורה געבאטען „ושמחת בחגיך" דם איז טייטש דו זאלסט דיך פרייען אין דיין יום טוב. יעדער מענטש איז מחויב יום טוב זיך צו פרייען, ניט גוט עסן אונ טרינקען אונ שיינע קליידר. אונ מע, כו פרייליך

וועלכער האט אזו פיל גיליטין איבער די הייליקייט פון דיין גרויסן נאמן. עס איז שון צייט אז דו זאלסט זיך דר מאנין דיין הבטחה וואס דו האסט גיגעבין אונזערע עלטרין. ווי לאנג נאך וועלין מיר זיין צו שאנד אונ צו שפאט אין אלע עקין דר וועלט. ערבארעמינגר גאט וואס דו ביסט די קוועלע פון רחמנות. היינט איז דער טאג וואס דו האסט בעשטימט יעדענס גורל אויף דעם גאנצין יאר צו בעשטימן. באלד פערשליסטו שון אלע טירין. אונזר דעקרעט איז שון אונטר גישריבין. מיט שרעק אונ ציטערניש שטייען מיר אצונד פר דיר. פארנעם הייליגר פאטר אונזער גיבעט. נעם צו זאמין אונזערע הייסע טרערין וועלכע מיר האבין פר דיר פארגאסן. ביס זיי אריין אין דעם לאגיל וואו דו האלסט די טרערין פון אונזערע עלטערין. ערבארעם דיך אויף אונז אונ אויף אלע אונזערע ארעמע עלינדע אומגליקליכע ברידר וועלכע זיינין צו זייט אונ צו שפרייט אין אלע עקין דר וועלט. לאז שון זיין דר יאר וואס איז אוועק אסוף פון אונזערע צרות. הייל די וואונדין פון אונזערע בלוטיגע הערצר. טרייסט דיינע בעטריבטע פערביטערטע קינדר. שרייב זיי אן צו אגוטין לעבין אויפין נייעם יאר. דען צו דיר אליין האפין מיר. אונ שיק אונז דעם גואל צדק במהרה בימינו. אמן:

תחנה למוצאי יום כפור

רבון העולמים האר פון אלע וועלטין מלך מלכי המלכים קעניג איבר אלע קעניגין מיר האבין גיפאלגט דיין הייליגע תורה מיר האבין גיפאסט אטאג מיט אנאכט מיר האבין נאך מוסיף גיוועזן מחול על הקדש מען האט אויף זיך מקבל גיוועזן דעם עול מלכות שמים מיט דיין יחוד שמך הגדול דאנקען מיר דיר פאר

דברי כבושים ומשלי חן

בעונותינו הרבים מיר זענן גיווארן ארעם מיר האבן נים קיין בית המקדש קיין מזבח קיין כהן גדול דס מיר גייען נאר מיט דעם כול בעטען אנדבה מיט חסד פון איבערשטען דאס קענט עסק אוך טוען פארקערט אייער תפלה ווערט ניכר אן גנומן זיי אונזר תפלה דען מיר זענען זינדיג אבר איף אייך וועט דר איבערשטער רחמנות האבן אונ דורך צי ער זכות קענען מיר אוך געהאלפן ווערן:

אורח מישור

זיי רופן צו מיר איך זאל זיי העלפן אונ איך וועל ניט הערן:

בשאפין און מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן אין גיכע צייטין אין דר נחמה פון ציון וירושלים אמן כן יהי רצון: ואני תפלתי כו' בריך שמיה כו'

איין נייע תחנה צו זאגין פאר נעילה

ערבארמיגער גאט אלהי הצבאות, דו האלסט שון ביין גמר דין. צו פר חתמענן יעדענס גורל. יעדענס מזל וואס דו האסט פיר אים אן גישריבען. דר טאג איז פר ביי. די זון גייט אונטער. דר שרעקליכר חותם ליגט אצונד אין דיין אייגענע האנט. רבונו של עולם איידר דו וועסט דיין היילגין זיגל לייגין אוף אונזער משפט. בעטראכט דיינע ארעמע קינדער. דיינע פערוואגעלטע שעפסעלאך וועלכע שטייען פר דיר נאך פון נעכטין מיט איין פערקלעמטין גימיט. מיט אצובראכענעם הארצין. פערשמאכט. פעריאמערט. און זייערע אוגין איז אוסגישטעלט נור צו דיר אליין. בעטראכט ערבארמיגר גאט די לאגע פון דיין ארמע פאלק וועלכע פר פינסטערט אין הושכדיגין גלות שון באלד צוויי טויזינט יאר. בעטראכט וואס אונזרע עלטערין האבן געליטין ביז היינט. ווי זיי האבין מקריב גיוועזן זייער לעצטין טראפין בלוט פר דיין היילגין נאמן. בעטראכט הימלישער פאטר דעם ביטערין לעבין פון דיינע ארעמע קינדער וועלכע שטייען אצונד פר דיר און ערווארטין פון דיר אמחילה וסליחה אין דעם היילגין יום הכפורים. ווער נאך וויא דו אליין גרוסער גאט ווייסט אונזרע צובראכענע הערצער. אינזערע בלוטיגע וואונדין וועלכע מיר טראגין טיף אין אונזרע פרקלעמטע הערצער. נור דו אליין ווייסט. דס ניט חלילה דיך צו ערצערנין האבין מיר געגין דיר פערבראכין. נאר אונזר שווערער פינסטערער לעבין האט אונז דאצו גיבראכט. דר מאן זיך ערבארמיגר גאט מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ווער איז נאך ווי דיין פאלק ישראל איינער אוף דיין גאנצר וועלט

אורחת מישור

גיהערט ווי עס שטייט אין פסוק און עס איז גיוועזן אזו ווי דר נביא האט גערופן צו די יודין זיי זאלן טאן תשובה און זיי האבן ניט געוואלט הערן. אזו וועלן

דברי כבושים ומשלי חן

האבן מיר געברענגט קרבנות פר אייך אייך דען אקרבו קען קיין קינד ניט ברענגען אבער היינט

ווי

זיינע יועצים אויף אונז צו גוטין אונ זאלסט אונז אן שרייבין אין ספר החיים מיט די צדיקים וואס זיי טוען דיין ווילין אונ איינציגין דיין היילינין נאמען אונ אין ספר ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועות ונחמות. אונ זאלסט אונז געבין כח אונ קראפט אז מיר זאלין קענן בשטיין אקעגין דעם יצר הרע ער זאל אונז ניט מאכין שטרויכלן מיט איין דבר עבירה. אונ פון וועגין דיין היילינין נאמן זאלסטו ליבער גאט אונז פירין אין גוטין וועג אונ זאלסט אונז אונטער לעהנן מיט דיין רעכטער האנט אז מיר זאלין קענן באשטיין בתשובה שלמה צו פאר דיר ווייל אונזער לעבין וועט זיין ביז דעם טאג וואס דו וועסט אונז איין טאן פון דר וועלט צו דיר אונ דוא זאלסט אונז ניט אוועק נעמן פון דר וועלט פר דר צייט ביז עס וועט דר פילט ווערין אונזרע יארין דאס הייסט זיבעציג יאר כדי אז מיר זאלין קענן פר ריכטין וואס מיר האבין קיילע גימאכט. אונ גדיינק אונז ליבער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטרין דאס ליבשאפט פון אונזרע ערשטע עלטרין אונ דעם ברית מיט דעם חסד אונ דיא שבועה וואס דו האסט גישווארין צוא אונזר פאטר אברהם אונ די עקידה וואס אברהם אבינו האט גיבונדין זיין זון יצחק אויף דעם מזבח אין דעם טאג אונ אין דער צייט כדי צוא טאן דיין ווילין מיט זיין גאנצין הארצין אונ זאלסט בינדין אלע מקטרגים ומסטינים של מעלה וואס זיי ווילין מקטרג זיין פר דיר אויף דיין ליב פאלק ישראל אונ זיי זאלין זיין ווי פלעווים פר דעם ווינט אונ דער מלאך פון גאט זאל זיי פר שטויסין פון צו פר דיר. מאך פר גיסין אויף זייא דיין צארין אונ דיין גרים צארין זאל זיי גרייכין. לאז אויף זייא פאלין דיין פחד אונ פארכט אונ מיט דיין גרויסן א"ום זאלסטו זייא מאכין פר שטומען וויא איין שטיין עד יעבור עמך יי עד יעבור עם זו קנית ביז וואנען דוא וועסט מאכין איבער פארין דיין ליב פאלק ישראל וואס דוא האסט זייא

דברי כבושים ומשלי חן

ליך קינדר וואס איהר זענט ניט שולדיג חוץ אייך יעדערר געבן דם עסין וועט נאך קענן מיך מחיה זיין, אזו אוך מיר גרוסע מענטשן האבן אויף זיך

אורח מישור

אונ מען הט נאך גיט געטאן תשובה, אונ מען דאווינט, די תפלה ווערט ניט

פיג' עבירות פערציטענס ווען מיר זענען געוועזן רייך ווען מיר האבן געהאט דאס בית המקדש האבן

אין זיין היכל. לערין מיך גאט דיין וועג אונ לאז מיך גיין אין דיין אמת. איינציג מיין הארץ אז איך זאל מיך פארכטין פר דיין היילגין נאמין. לב טהור ברא לי אלהים איך בעט דיך ליבער גאט באשאף מיר אריין הארץ אונ ארעכט פארטיג גמיד זאלסטו באנייען אין מיר אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני איך בעט דיך ליבער גאט אז דו זאלסט מיך ניט אוועק ווארפין פון פאר דיר אונ דיין היילגע נבואה זאלסטו פון מיר ניט אוועק נעמין. איך בעט דיך ליבער גאט דר בארים דיך איבר מיר אונ זאלסט ניט פאר שעמין מיין פיין וואס איך האב פאר דיר הוינט נפאסט וואס מיינע קניען זענין גשטרויכלט גווארין מחמת פאסטן אונ מיין פלייש איז מאגער גווארין פון מיין פעטקייט. העד צוא ליבר גאט מיין תפלה אונ מיין גשריי זאלסטו פאר נעמין. צוא מיינע טרערין זאלסטו ניט שווייגין. מיין תפלה זאל ביי דיר אזו חשוב זיין ווי קטורת. דם אויף הייבונג פון מיינע הענט זאל ביי דיר אזו זים זיין וויא איין קרבן מנחה. ווייא איז צו מיר דר טאג קערט זיך אוועק עס טוט זיך אוועק קערין דר שאטן פון דער זוהן. עס טוט אויף מיר קומין איין מורא אונ אציטערניש אז איך טוא אויף ברענגין אויף מיין הארץ מייני זינד אונ איך וויים ניט אוב איך וועל ארוס גיין גרעכט פון דעם משפט פון פר דיין גרעכטין בית דין צי זכאי אדר חיב חס ושלום. אצונד ליבער גאט איז מיין האפנונג נאר אויף דיר אונ אויף דיין גרוס דר בארימקייט אז דיין רחמנות זאל איין האלטין דיין כעס אז דוא זאלסט זיך מיט מיר נוהג זיין במדת החסד ובמדת הרחמים אונ זאלסט מיט מיר טאן לפנים משורת הדין אונ מיט דיין גרוים גוטס זאלסטו זיך אום קערין פון דיין גרים צארין פון דיין פאלק ישראל אונ פון דיין היילגער שטאט ירושלים אונ זיי מבטל פון אונז כל ישראל אלעם שלעכטס אונ זאלסט טאן דם הארץ פון אונזר מלכות אונ פון

איך ניט הערין. ווייל אייערע הענט ענן פול מיט בלוט, דם זיבעטע איז,

מעשים שעלט מען מיך אונ מען וידעלט מיך את מען וויל אויף מיר ניט רחמנות האבן אבער אויף

זיב די עבירות זענען שטארק, די ווילדינקייט גענן גאט איז זעהר שטארק,

משורת הדין ותביט בדם הברית שמל אברהם אבינו עליו השלום ביום הכפורים ותכפר כל עונותינו בכל צדקותיך ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך:

ואח"כ יאמר אל מלא רחמים בסדר כדלעיל:

הרחמים און זאלסט אריין גיין פון אונזערט וועגן לפנים משורת הדין און זאלסט קוקן אין דעם בלוט וואס אונזער פאטער אברהם הט זיך מל גוועזן אום יום כפור און זאלסט פר געבין אויף אלע אונזרי זינד אזו ווי דייני גרעכטיקייט און מיט דיין גרוס גוטקייט זאל זיך אוועק קערין דיין גרוס צארין פון דיין פאלק און פון דיין שטאט און פון דיין לאנד און פון דיין ארב:

דר נאך זאגט מען אל מלא רחמים וואס שטייט אובן. און רננו צדיקים ביז סוף:

תחנה פון אום נעמין צוא מנחה יום כפור

רבונו של עולם דו ביסט איין האר פון רחמנות און צוא פאר געבן די זינד פר נעם צוא מיין קול און ענטפער מיר אין מיין טאן קלאפין אין דיא טויערין פון רחמנות צוא דיר גאט איז איצט די צייט פון רצון אז דו זאלסט מיר פאר געבין אלע מיינע זינד וואס איך האב גזינדיגט פר דיר פון מיין יוגינט אן ביז היינטיגן טאג און זאלסט ממלא זיין אלע שמות הקדושים וואס איך האב אין זייא פוגם גיוועזן און זאלסט מיך מאכין אום קערין צוא דיר בתשובה שלמה און זאלסט מיך פירין אין רעכט פארטיגין וועג צוא דיין דינסט אחת שאלתי מאת יי' אותה אבקש איין זאך טוא איך בעטין פון דיר ליבר גאט אז איך זאל זיצין אין דיין הויז דם מיינט מען דם ליבע היילינגע בית המקדש ווייל מיין לעבין וועט זיין איך [illegible] זעהן דם זיסקייט פון גאט ב"ה און איך זאל שטיין פר אים

דברי כבושים ומשלי חן

איך וויל איר זאגט נאך קינדער וועט מען אויף אייך ניכר ברחמנות האבן מיר דורך מיינע שלעכטע

אורחת מישור

ניט ריין און די הענט זענען ניט ריין די תפלה ווערט ניט געהערט, וויא עס שטייט אין פסוק גאט האט געזאגט צו די יודין אפילו איר וועט פיל בעטן וועל

איך

המנחה. ובכן ברוב רחמיך תזכור לנו כאלו אפרו צבור ומונח על גבי המזבח. ותביט באפרו לרחם עלינו. ובזכותו ובזכות אברהם אבינו עליו השלום שנתנסה בעשרה נסיונות ובתפלתו וגם בזכות יעקב אבינו עליו השלום נתת לנו עשרת ימי תשובה לכפר על חטאתינו. תתמלא רחמים עלינו לבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות. וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני ולפנים

משורת

תשרי איז גוועזן זיין עקדה אין דר צייט פון מנחה דרום זאלסטו אונז גדענקין מיט דיין פיל דר בארימקייט גלייך ווי זיין אש איז גהופינט אונ ליגט אוף דעם מזבח אונ זאלסט קוקין אין זיין אש צו דר בארימין זיך אוף אונז ובזכותו אין זיין זכות אונ אין דעם זכות פון אברהם אבינו עליו השלום וואס ער איז גפרובט גווארן מיט צעהן פרוב אונ מיט זיין גבעט אונ איך אין דעם זכות פון אונזער פאטר יעקב עליו השלום האסטו אונז געבין צעהן טעג אוף תשובה צו פר געבין אונזרי זינד אונ זאלסט דר פילט ווערן אוף אונז מיט דר בארימקייט זאלסט פר שטערין אלע שלעכטע אונ בייזע גזרות פון אונז. אונ אזו ווי אונזר פאטר אברהם האט באצוואונגין זיין רחמנות צו טאן דיין ווילין מיט גאנצין הארצין אזו זאלין דיינע רחמנות באצוואונגין דיין צארין אונ זאלסט זיך פירין מיט אונז גאט אונזער מיט מדת החסד אונ מדת

אורח מישור

דאמאלס וועלן זיי שרייען צו גאט [illegible] ער וועט זיי ניט ענפערן, דס זעקסטע איז, אז מען דאווינט אונ דר גוף איז דס אונד גאנצע היוני זאל זיין פון דעם בעטלן, בעטלן קאנט איר אוך, ניט עסן בעטלען איף

דברי כבושים ומשלי חן

ניט צו פירען אכסחור ווען איך בין געוועזן בייך אונ געפירט מסחרים האב איך אייך געשפיזט אצונד אבר דס איך בין געווארן ארעם אונ האב ניט קיין שום מסחיר נאר די גאנצע וואך בעשפייט

אייך

נפשות מיט לויטערקייט און זעט זיי מיט פעטקייט דיין הויז און דר באך פון גן עדן זאל זיי אן טרינקען און די נשמות וואס האבן נאך קיין כח ניט צו קומען צו זייער רואונג און צווישן די נשמות איז די נשמה פון מיינע קרובים בעט איך דיך דו ליבר גאט דער דא לייכט אויף דר ערד און די לייט וואס וואוינען אויף דר ערד דר בארימיגר גאט דר לייכט דיין שכינה און זאלסט צו דעקן זייערע עבירות און זאלסט זאגן צום מלאך וואס איז ממונה איבר זיי צו גרינגערין פון זיי דם משפט און זיי זאלין גיפינען איטליכער זייער רעכטע רואונג בשלום און זיי זאלין גיין ממדרגה למדרגה אונטער די פליגעל פון די כרובים אמן:

תפלה ליום כפור פאר מנחה

יום כפור פאר מנחה זאגט מען פרשת עקידה און דר נאך זאגט מען דאס:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְתִזְכּוֹר לָנוּ עֲקֵדָתוֹ שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ בֶּן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. אֲשֶׁר בַּיָּמִים הָאֵלֶּה בִּזְמַן הַזֶּה בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי הָיְתָה עֲקֵדָתוֹ בְּהַעֲלוֹת

המנחה

יהי עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט אונזער גאט דר גאט פון אונזערי עלטערין אז דוא זאלסט דר פילט ווערין מיט דער בארימקייט אויף אונז און זאלסט אונז גדענקין דיא עקדה פון אונזר פאטער יצחק דר זוהן פון אברהם אבינו עליו השלום וואס אין די דאזיגע טעג אין דר צייט אין דעם צעהנטין טאג פון חודש

דברי כבושים ומשלי חן

אינן און הם שון כיין ניט געוואלם ניין ער זאגט צו די קינדער ליבע קינדער אויב וואהל דאס דער שפייגר פון די וועלט כירט זיך אז גרויסע ארבייטן פר קליינע און עלטערן שפייזן און געבען עסען די קינדער דאס איז נאר ווייל די קליינע קינדער האבן ניט קיין כח צו ארבייטן איך ווייסן זיי

אור.ז מישור

טאר ניט עסן, דיא תפלה ווערט ניט גיהערט ווי עס שטייט אין פסוק ווייל זיי האבן גיגעסן דם לייב פון מיין פאלק

ניט

אלע זיינע ווערק מיט כל ישראל זיינע ברידר און מיר וועלין זאגען אמן:

דיא תחנה זאל מען זאגין נאך מזכיר נשמות:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט לייכטין היינט מיט דיין גרוסין גינאד אוף די הייליגע נשמות די דא ריידין מיט לויב און בעטין אוף דיין הייליג פאלק ישראל און צווישען זיי זאלסטו דר לייכטין אוך די נשמה פון מיין פאטער און מוטער און אוך די נשמות פון אלע מיינע פריינד הן מצד אבי הן מצד אמי און אלע די נשמות וואס שטייען אין די דריי שורות פון גן עדן און טוען לויבין גאט אונזר קיניג און בעטין לעבין און פרייד אוף אונז דיינע ליבע קינדר. אוך בעט איך מיט גרוס קראפט דיין דר בארימקייט אז דיינע אויערין זאלין פר נעמן צו מיין גיבעט. פר נעם מיט דער בארימקייט אז דו זאלסט מבטל זיין פון דיין פאלק ישראל אלע די גרים צארין פון די משחיתים און אלע, י פורעניות און זאלסט דר לייננערין אונזרע טעג מיט שמחה און מיט חיים ושלום ופרנסה טובה שיהיה אצלי תורה וגדולה במקום אחד דם זאל אוף אונז מקוים ווערין עושר וכבוד אריכות ימים ושנים בנים בעלי פנים עד מאה שנים און מיר זאלין דינן צו דיר גאט מיט גרוס נחת און עס זאל זיין דיין גינאד אוף אלע הייליגע נשמות און אויף דער נשמה פון מיין פאטר און מוטער און זיי זאלין אוף גיין און זאלין קומען און זאלין גרייכין אז עס זאל ווערין גידאכט זייער גוט גידעכעניש פר דיין הייליגין דר בארעמיגין שטול און דארטין זאל זיין זייער רואונג און דו זאלסט איין בינדין זייערע נשמות און די נשמות פון אבי ואמי לפני ולפנים אוף דעם הייליגין ארט וואס קיין אויג קאן ניט פר שטיין נאר דו אליין און זאלסט לייכטין זייערע

אורת מישור

ווערן, דם פינפטע איז, דר וואס צאלט ניט קיין ארבייטער, און גזלת בייא פרעמדע מענטשן, און עסט וואס מען

דברי כבושים ומשלי חן

בעטן אומעטום וויא ער איז אריין געקומן לא די וואס זיי האבן אים נאר ניט געוואלט געבען האבן זיי נאך אים געשאלטן און געזידילט יעדער האט געזאגט אשיינע כפרה אויף אים לאז ער שטארבן ער האט געשינדן פון אונז די הויט היינט וועלן מיר זיין מפלה דער און אהיים געלאפן מיט פעקעלייגטע

אוגין ·

הַזְכָּרַת נִשְׁמָתָהּ. בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתָהּ. לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֶהָ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתָהּ יְיָ הוּא נַחֲלָתָהּ וְתָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבָהּ בְּשָׁלוֹם וְנֹאמַר אָמֵן:

אֵל מלא רחמים גָאט ב"ה וָוָס עֶר אִיז פוּל מִיט דֶער בַּארִימְהֶערְצִיגְקֵייט עֶר רוּעֶט אִין הִימֶעל מַאךְ גְרֵייכִין אַיין רֶעכְטֶע רוּאוּנְג אוֹיף דֶעם בַּאשִׁיצוּנְג פוּן דֶער שְׁכִינָה מִיט הֵיילִיגֶע אוּנ רֵיינֶע מַעֲלוֹת אַזוֹ וִוי דָאס לוֹיטֶערְקֵייט פוּן הִימֶעל זָאל לַייכְטִין דִי נְשָׁמָה פוּן (מַיין מוּטֶער) (פב"פ) וָוָס זִיא אִיז אַוֶועק גִינַאנְגֶען צוּ אִיר וֶועלְט עֶס הֵייסְט זִיא אִיז גִישְׁטָארְבֶּען. פוּן וֶועגִין וָוָס אִיךְ בִּין מְנַדֵר צְדָקָה בְּשַׁעַת מֶען הָאט דֶער מָאנְט אִיר נְשָׁמָה עֶס הֵייסְט בְּשַׁעַת מֶען הָאט גִיזָאגְט יִזְכּוֹר. אִיר רוּאוּנְג זָאל זַיין אִין גַן עֵדֶן. דְרוּם וֶועגִין דֶר צְדָקָה גָאט בָּרוּךְ הוּא וָוָס עֶר אִיז אַיין דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶער זָאל אִיר בַּאהַאלְטֶען אִין זַיין בַּאהֶעלְטֶעניש מִיט בַּאשִׁיצוּנְג אוֹיף אֵייבִּיג אוּנ זָאל זַיין אַיין גִיבּוּנְדִין אִין בּוּנְד פוּן אֵייבִּיג לֶעבִּין אִיר נְשָׁמָה דָס מֵיינְט מֶען לְעוֹלָם הַבָּא. גָאט ב"ה אִיז אִיר אַרְבּ. אוּנ זִיא זָאל רוּעֶן אִין קֶבֶר מִיט שָׁלוֹם אוּנ דְרוֹף וֶועלֶען מִיר אַלֶע זָאגִין אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ וֶוער דָא הָאט גִיבֶּענְטְשְׁט אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב דֶר זָאל בֶּענְטְשֶׁן (ר' פב"פ) וַוייל עֶר הָט מְנַדֵר גִיוֶועזְן אִין דֶר צְדָקָה אוּם וִוילִין דִי נְשָׁמוֹת דִי מִיר הָאבֶּן הַיינְט מַזְכִּיר גִיוֶועזְן פַר הקב"ה אוּנ דֶער נָאךְ פוּן דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וֶועגִין אוּנ דֶר נָאךְ פוּן דֶעם הֵיילִיגִין טָאג וֶועגֶן דֶר הַיינְט אִיז. אוּנ פַר דֶעם שְׂכַר זָאל אִים הקב"ה הִיטִין אוּנ בַּאשִׁירְמֶען פוּן אַלֶע לֵייד אוּנ בַּאלֵיידִיגֶער אוּנ פוּן אַלֶע קְרַאנְקְהֵייט זָאל אִים הקב"ה הִיטִין (ליום כפור אוּנ זָאל אִים אָן חַתִּמֶען צוּם לֶעבִּין אוּנ צוּ גִיזוּנְד אִין דֶעם יוֹם הַדִּין וָוָס הַיינְט אִיז) אוּנ זָאל שִׁיקִין אַבֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ בַּאגְלִיקוּנְג אִין

דברי כבושים ומשלי חן

לָחֶם דָם וַוייב מִיט דִי קִינְדֶר הָאבֶּען גִשְׁרִיגֶען עֶר זָאל עֶפֶּעס שַׁאפֶין עֶסֶען דֶען זִיא גֵייעֶן אוּם פַאר הוּנְגֶר זֵיי זָאגֶן צוּ אִים עֶר זָאל זַיין בֶּעטְלֶען, עֶר הָט אָן גֶעטוּהְן אַ טָארְבֶּע גֶענוּמֶען אַשְׁטֶעקֶען אִין דִיא הַאנְד וִוי אַ גִיבִּירֶעטֶער בֶּעטְלֶער אוּנ אִיז גֶעגַאנְגֶען

אורח מישור

אַז דֶער וֶועט רוּפֶען צוּ גָאט, עֶר זָאל אִים הֶעלְפֶן וֶועט דֶער נִיט גִיעֶנְפֶערְט

בעטלין

וּטְהוֹרִים כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים אֶת נִשְׁמַת (אָבִי מוֹרִי) פב"פ שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ. בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ. לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֵהוּ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ יְיָ הוּא נַחֲלָתוֹ וְיָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבוֹ בְּשָׁלוֹם וְנֹאמַר אָמֵן:

אֵל מלא רחמים גָאט בָּרוּךְ הוּא וָוס עֶר אִיז פוּל מִיט דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגְקֵייט עֶר רוּעֶט אִין הִימֶל מַאךְ גְרֵייכֶן אַיין רֶעכְטֶע רוּאוּנְג אוֹיף דֶעם בַּאשִׁיצוּנְג פוּן דֶער שְׁכִינָה מִיט הֵיילִיגֶע אוּנ רֵיינֶע מַעֲלוֹת אַזוֹ וִוי דָם לוֹיטֶערְקֵייט פוּן הִימִיל זָאל לַייכְטִין דִי נְשָׁמָה פוּן (מַיין פָאטֶר) (פב"פ) וָואס עֶר אִיז אַוֶועק גִינַאנְגֶען צוּ זַיין וֶועלְט עֶם הֵייסְט עֶר אִיז גִישְׁטָארְבִּין. פוּן וֶועגִין וָואס אִיךְ בִּין מְנַדֵר צְדָקָה בְּשַׁעַת מֶען הָאט דֶער מָאנְט זַיין נְשָׁמָה עֶם הֵייסְט בְּשַׁעַת מֶען הָאט גִיזָאגְט יִזְכּוֹר. זַיין רוּאוּנְג זָאל זַיין אִין גַן עֵדֶן. דְרוּם וֶועגִין דֶער צְדָקָה גָאט בָּרוּךְ הוּא וָוס עֶר אִיז אֵיין דֶר בַּארֶעמִיגֶער זָאל אִים בַּאהַאלְטִין אִין זַיין בַּאהֶעלְטֶענִשׁ מִיט בַּאשִׁיצוּנְג אוֹיף אֵייבִּיג אוּנ זָאל זַיין אַיין גִיבּוּנְדִין אִין בּוּנְד פוּן אֵייבִּיג לֶעבִּין זַיין נְשָׁמָה דָאס מֵיינְט מֶען לְעוֹלָם הַבָּא. גָאט בָּרוּךְ הוּא אִיז זַיין אַרְבּ. אוּנ עֶר זָאל רוּעֶן אִין זַיין קֶבֶר מִיט שָׁלוֹם אוּנ דְרוּף וֶועלִין מִיר אַלֶע זָאגִין אָמֵן:

לנקבה **אֵל** מָלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְּרוֹמִים, הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעֲלַת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים אֶת נִשְׁמַת (אִמִּי מוֹרָתִי) פב"פ שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד

אורח מישור

דִי גֵייד פוּן דֶעם אָרֶעם מַאן, אוּנ אַז דֶר אָרֶעם מַאן שְׁרַייט פַארְשְׁטָאפְּט עֶר דִיא אוֹיעֶרִין עֶר זָאל נִיט הֶערֶן דִיא גֶעשְׁרֵיי וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק דֶר וָואס פַארְשְׁטָאפְּט דִי אוֹיעֶרֶען נִיט צוּ הֶערֶן דָם גִישְׁרֵיי פוּן דֶעם אָרֶעם מַאן,

דברי כבושים ומשלי חן

זֵייעֶר אַשְׁלֶעכְטֶער מֶענְטְשׁ עֶר פְלֶעגְט בָּארְגֶן גֶעלְד אוֹיף פְרָאצֶענְטֶער אוּנ פְלֶעגְט צוּ שִׁינְדֶן דִי הוֹם פוּן יֶעדֶערֶן דָם אַלֶע זֶענֶען אִים גֶעוֶוען שׂוֹנְאִים, אִיז עֶר גֶעוָוארֶן אַ אָרִימַאן דָם עֶר אִיז גֶעקוּמֶן עַד כִּכַּר

וואס זיינען גיגאנגען אויף יענער וועלט אום ווילן דאס איך בין מנדר צדקה פון זייערנט וועגן פאר דעם שכר זאלין זייערי נשמות רוהען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ דיא אנדערע צדיקים דיא זיינען אין גן עדן אונ מיר ווען זאגין אמן:

יזכור אלהים נשמת פב״פ ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי והן מצד אמי הן שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור דוא זאלסט גדיינקען גאט דיא נשמה פון דעם זעלביגין (פב״פ) אונ דיא נשמה פון אלע מייגע פריינד אונ די נשמה פון מיינע פריינדם פריינד סייא דיא וואס זיינען פון מיין פאטערס קרובים סיי פון מיין מוטערס קרובים אויך דיוואס זיינען גישטארבין אויף זייער בעט אונ אויך די וואס ניט אויף זייער בעט זאלסטו היינט גדיינקען אום ווילין מיין געבין צדקה וועגין זייערע נשמות צוא גדיינקען אונ זאלין רוהען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדערע צדיקים דיא אין גן עדן זיינען אמן:

לזכר אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלת קדושים

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר צו זאגען די קינדער

אתם ילדי קודש. איהר הייליגע קינדער איהר דארפט אויך דער וועקען אייער הארץ צו פערגיסן מרערען וויא וואסער פאר דעם רבונו של עולם אייער געבעט קען נאך געשווינדער פועלען ווי אונזערס, למשל אגרויסר עשר וואס איז געוועזן וייער

אורח מישור

דם אויער פון צו הערן תורה, איז די תפלה פארמיאוסת בייא גאט, דאס פערדע איז, דר וואס וויל ניט פארנעמן

רָחֵל וְלֵאָה אוּנ אַנְדֶערֶע צַדִּיקִים אוּנ צִדְקָנִיּוֹת דִי זַיינֶען אִין גַּן עֵדֶן אוּנ מִיר וֶועלִין זָאגִין אָמֵן:

נָאךְ אֵיין מוּטֶער זָאגְט מֶען דָאס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי פב"פ שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכּוֹר דוּ זָאלְסְט גֶעדֵיינְקֶען גָאט דִי נְשָׁמָה פוּן מַיין מוּטֶער זִי הֵייסְט מִיט אִיר נָאמֶען (פב"פ) דָאס זִיא אִיז גִיוָוארִין גִינוּמֶען אוֹף יֶענֶער וֶועלְט זָאלְסְטוּ הֵיינְט גֶעדֵיינְקֶען אוּם ווילִין דָאס אִיךְ בִּין מְנַדֵּר צְדָקָה פוּן אִירֶעט וֶועגִין אוּנ פַאר דֶעם שְׂכַר זָאל אִיר נְשָׁמָה רוּעֶן אִין גַּן עֵדֶן מִיט דִי נְשָׁמוֹת פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה אוּנ אַנְדֶערֶע צַדִּיקִים אוּנ צִדְקָנִיּוֹת דִי זַיינֶען אִין גַּן עֵדֶן אוּנ מִיר וֶועלִין זָאגִין אָמֵן:

אוֹיף אַנְדֶערֶע קְרוֹבִים זָאגְט מֶען דָאס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכּוֹר דוּא זָאלְסְט גֶעדֵיינְקֶען גָאט דִיא נְשָׁמָה פוּן מַיין עֶלְטֶער פָאטֶער אוּנ מוּטֶער בְּרִידֶער אוּנ שְׁוֶועסְטֶער אוּנ פֶעטֶערְס אוּנ מוּמֶעס

אורח מישור

אִיז נִיט גִיוֶועזֶען רִיכְטִיג מִיט גָאט, דָם דְרִיטֶע אִיז, דֶר וָוס הָט פַיינְט דִי תּוֹרָה, אוּנ אַז מֶען רֶעט תּוֹרָה וִויל עֶר נִיט הֶערִין וֶוערְט נִיט גִיהֶערְט דִי תְּפִלָּה אוּנ אַזוֹ שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אַז מֶען טוּט אָפּ

דברי כבושים ומשלי חן

זָאלֶן גְרִינְג עֶרְצוֹגְט וֶוערֶען אוּנ גֵיין בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר אוּנ דֶער עִיקָר זָאלֶן מִיר בֶּעטְן דָם גָם זָאל שׁוֹן זַיין דִי גְאוּלָה שְׁלֵימָה אָמֵן:

דם

מיר זאלין זוכה זיין מגדל צו זיין אונזערע קינדער צו דר היילינגע תורה זייא זאלין זיין פרום צוא גאט אונ גוט צוא מענטשין · איר היילינגע נשמות פר דעם זכות וואס מיר גיבין צדקה פון אייערט וועגין בעט פר אונז השם יתברך ער זאל אונז שטארקין אונזערע הערצער צו גיין אין איין רעכטין וועג מיר זאלין ניט פערטרונקין ווערין אין די תאוות פון דער וועלט. מיר זאלין ניט פערפיהרט ווערין פון יצר הרע בזכות אונזערע אבות אברהם יצחק ויעקב אונ בזכות אונזערע אמהות שרה רבקה רחל ולאה. אונ בזכות די נשמות פון אלע צדיקים אונ צדקניות אונ מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן בבנין בית המקדש אונ תחיית המתים במהרה בימינו אמן:

סדר הזכרת נשמות

מען איז זיך נוהג צו דר מאנען די נשמות פון די עלטערין אין שלש רגלים אונ אום יום כפור אונ מען זאגט צו צו געבין צדקה וועגין די נשמות:

נאך איין פאטער זאגט מען דאס:

יזכור אלהים נשמת אבא מורי פב״פ שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בעדו ובשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור דוא זאלסט גדיינקן גאט די נשמה פון מיינעם פאטער ער הייסט מיט זיינעם נאמן (פב״פ) דער דא איז גיגאנגען אויף יענער וועלט זאלסטו גידיינקן אים אום ווילין דאס איך בין מנדר צדקה פון זיינעט וועגין אונ פאר דעם שכר זאל זיין נשמה רוען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה

דברי כבושים ומשלי חן	אורח מישור
זאל אונז התמענן אגוט יאהר א לעבידיגע יאהר מיט געזונד מיט ברכה ועשירות אונזערע קינדער	ניט מער ריידין צו מיר פון די זאך, דס צווייטע איז, אז ער דאווינט אין

די הארץ מראכט גאר גיט פון דעם דאווענען, ווערט ניט גיהערט די תפלה ווי עס שטייט אין פסוק ויי האבן גירעט צו גאט מיט זייער מול אונ זייער הארץ

איז

גינומען אייערע אויגין. זאלט איר היינט אויך פון אונז ניט אראפ נעמען אייערע אויגין. איר זאלט אייך דר מאנן אויף אונז אונ אויף אונזערע מאנען אונ אויף אונזערע קינדער. איר זאלט אייך ערוועקין פון אייער הויכע אונ הייליגע רוהע אונ איר זאלט זיין פאר אונז גוטע מליצים פאר השם יתברך איר זאלט בעטין פאר אונז דעם אלמעכטיגין גאט ער זאל זיך מיט אונז ניט באגיין חלילה מיט דין אויף צו זוכין פון אונז זיינע הובות נייערט ער זאל זיך מיט אונז באגיין מיט חסד אונ רחמים. ער זאל אונז מוחל זיין אונזערי זינד אונ אונזערע תפלות זאלין אן גינומען ווערין. ער זאל אונז העלפין אין אונזערע נויטין (יום כפור זאל מען זאגין ער זאל אונז חתמנן צום לעבין) ער זאל אונז דר לייגערין די יארין אונז אונ אונזערע מאנען אונ אונזערע קינדער אונ אונזערע ברידער אונ שוועסטער אונ אונזערע קרובים אונ אלע אונזערע גוטע פריינד. מיר זאלין ניט אפ גערימין ווערין פון דר וועלט אן אצייט. אונזערע קינדער זאלין זיך חלילה ניט האדעווען ביי אפרעמדע מוטר. אונ מיר זאלין אויך קיין אלמנות ניט בלייבין אונ אונזערע קינדער זאלין ניט בלייבין קיין יתומים. אונזר זוהן זאל ניט פינצטער ווערין אין מיטין טאג. מיר זאלין ניט וויסין פון קיין קלאג אונ פון קיין בראך. אונזערע קינדער זאלין בייא אונז אויך אין גאנצין זיין עס זאל פון א נייער שטוב קיינער ניט פעלין. אונ צו אלע אלמנות אונ יתומים זאל גאט ב"ה זיין אפאטער אונ אבאשיצער ער זאל היילין אלע צו בראכענע הערצער. ער זאל אונז צו שיקין פרנסה בכבוד אונ יושר מיר זאלין ניט באדארפין אן רירין אפרעמדין אונ מיר זאלין ניט קומען צו שאנד ווס דאס איז גלייך וויא גישטארבין. אונ

אורחת מישור

גיבעטען צו גאט אין די צייט איך זאל אריין גיין אין ארץ ישראל, אונ אזו הט אים גאט גיענפערט פיל צו דיר [דו האסט שוין פיל גיבעטען] זאלסט שוין

דברי כבושים ומשלי חן

גאנצן כח שרייען אונ בעטען מודה ומתודה זיין פערגיסן טרערען פר הקדוש ברוך הוא דם אונזר גאנצע ארבייט זאל חלילה נים גיין צום גרונד ראש השנה איז נאר גיוועזן די כתיבה אבער יום כפור איז דיא חתימה עס שטארימט אונ קאכט ווי א קעסעל די וועלט ציטערט פר דעם היליגען יום הדין לאמיר אלע באנאנד וויינן אונ בעטען דעם היליגען בשעפער דם ער זאל זיך שוין דער בארמען איבר זיין פאלק ישראל מיר זאלן חלילה ניט דר טרינקן ווערן אין די טיפענעש פון ים ער

זאל

חאטש איך בין ניט ווערט. נאר בזכות תפלת רבים זאלסטו מיין גוויין אויך הערין. דו זאלסט געבין רוהונג צו אלע היליגע נשמות אונ צו די היליגע נשמה פון מיין (פלוני) וואס האט גהייסין מיטן נאמען (פלוני) מיינע זינד אונ מיינע בייזע מעשים זאלסטו איצט ניט דר מאנין איך זאל ניט גורם זיין חלילה מיט מיינע שלעכטי מעשים צוא ערוועקין דעם מדת הדין אוף דיא נשמות פון מיינע עלטערין וואס האבין מיך גיבראכט אוף דער וועלט. מיינע זינד זאלין ניט זיין אמחיצה פאר זייערי נשמות הקדושות זיי זאלין ניט קענין קומין חלילה צו זייערי היליגע מדרגות. נייערט אונזערי גוטע מעשים זאלסטו אוף זיי דר וועקין. דעם זכות פון אונזערי מצות אונ דעם זכות פון אונזר צדקה וואס מיר זאגין צו צו געבין. אונ בפרט דר זכות פון אונזערי קליינע קינדער זאל דר וועקט ווערין אויף די היליגע נשמות פון אונזרי עלטערין וואס האבין אונז גבראכט אוף דר וועלט. אז זייערי נשמות זאלין דר הויכט אונ דער הויבין ווערין. אונ בפרט זאלסטו נאט ברוך הוא דער הויבין אונ אוף ברענגין אויף אהויכע מדרגה דיא נשמה פון מיין (פלוני) אונ דו זאלסט צוא נעמין מיין געבעט ברחמים אמן:

ואתנה נשמות הקדושות אונ איר היליגע נשמות וואס מיר בעטין אונ מיר זיינן מתפלל פון אייערט וועגין צוא דער מאנן אייך. בעטין מיר אייך איר זאלט אייך אויך דר מאנען אוף אונז. איר זאלט אן אונז אויך ניט פאר געסין וויא מיר פאר געסין ניט אן אייך. איר זאלט ניט פאר געסין אייערע קינדר וואס איר האט גילאזין אוף דר וועלט וואס איר האט זיי איף גיהאדעוועט מיט מאטערניש מיט צער מיט גיוויין אונ מיט טרערין וואס איר האט זיי גימאסטין אונ גיוואגין אונ איר האט פון זיי ניט אראפ

דברי כבושים ומשלי חן

אצונד אום יום כפור ווס מיר זענן אין פיפענעש פון ים צו זמצען במנוחה, רביתי זיים ניט קיין נשרנים מיר זענען אצונד אין אגרוסע סכנה מען דארף היינט ביום הקדוש ארבייטען מיט דעם

אורח מישור

רבינו, ווייל עס איז גגזר געווארן אויף אים ער זאל ניט אריין גיין אין ארץ ישראל, אפילו ער האט גיבעטן, פון דעסטוועגן איז ניט אנגענומען געווארן זיין תפלה וויא עס שטייט אין פסוק משה רבינו האט געזאגט איך האב

גיבעטען

צייט אדער זיי האבן נאך ניט פאריכט וואס זיי האבן באדארפט פאריכטן. דורך דעם קענין זייערע נשמות ניט גרייכן צוריק צו קומין צו זייער ערשטן היילינגן ארט און האבן קיין מנוחה ניט. אבער דוא ביסט אגאנץ פון חסד און פון רחמים. דוא ערוועקסט דיינע רחמנות פיר מאל אין יאר. יום כפור. שמיני עצרת. פסח. שבועות. צו דיינקן און צוא דער מאנין די נשמות און מעלה זיין זיי עס זאל חלילה פון זיי קיינער ניט פארשטוסין ווערין און פארפאלן ווערין אין תהום. אין דיזע פיר צייטין איז דיינע ערבארימקייט גרוס צו ברענגין יענע נשמות צוא זייער היילינגע רוהע צו דר הייבין זיי און צו דר הוכין זיי און זעצין זיי צווישין די היילינגע נשמות פון אלע צדיקים קדושים וטהורים:

על כן דרום קומין מיר איצט אין איינע פון יענע פיר צייטן צוא פר דיר גאט ב"ה מיט צו בראבעני הערצר מיט הייסע טרערן מיר וויינין און בעטין פון דיר אדון הנשמות הער פון אלי נשמות דוא זאלסט צוא נעמין אונזער דאזיגע תפלה:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גאט ב"ה דוא זאלסט עפענין דיא טוערין פון רחמים און זאלסט ערוועקין היינטיגין טאג דיינע ערבארימקייט אוף די היילינגע נשמות דוא זאלסט זיי דיזין טאג דערמאנין און דענקין צו מעלה זיין זיי צו דר הובין און צו דר הוכין זיי. צו געבין זיי מנוחה צווישין דיא היילינגע נשמות פון צדיקים און צדקניות. בזכות די תפלות וום מיר זענין מתפלל בזכות די היילינגע תורה וום מען הט גלייענט ובזכות די צדקה וום מיר זענין מתנדב. זעה און פארנעם דיא גוויינין און דיא טרערין וום ווערין היינטיגין טאג פאר גאסין אין אלע שולין און בתי מדרשים. און פאר נעם מיינע טרערין אוך

אורח מישור

די תפלה פון אמענטש, און אפילו ער בעט שטארק ווערט אוך ניט אנגענומן די גיבעט, אייגס איז, אויב עס איז שוין נגזר געווארן אויף אים און די גזרה איז שוין געחתמת געווארען

דברי כבושים ומשלי חן

אין עק ים און מיר ארבייטן צו ברענגן זיא בשלום אין די טיפענעש פון ים, דם ניט איינר פון אונז איז צו פרידען וואס ער איז שון די שווערע טאג איבר געקומן וואלם איהר איך ניט אין ביידן דם אבאנווייזונג איז דא צו די זאך פון משה רבינו

צו זיין אָרט. דעם גוף לייגט מען אריין אין קבר אונ ער ווערט
פר פולט אונ ווערט אום גיקערט צוא ערד. אונ דיא היילינגע
נשמה פליהט אוועק צוריק צו איר היילינגן רוהונג צו איר היילינגן
וואנונג פון וואנין זיא איז גנומין גוואָרן. אשרי האיש וואל אונ גוט
איז צו יענעם וועלכר ער הט גוטס גטאן אין די צייט פון זיין לעבן
אויף דר וועלט ער הט פאריכט וואס ער הט באדארפט ער האט
ערפילט ווס דו האסט גבאטען אין דיין היילינגע תורה אונ האט
גטאן דיינע מצות ער איז גוועזן פרום צו גאט אונ גוט צו לייטן.
יענע נשמה קומט גלייך נאך דעם טוט צו איר ערשטן אָרט עס
איז איר דיא וועג ניט פארשטעלט אונ ניט פארצוימט אונ זיא
ווערט ניט אבגיהאלטן אונ גרייכט לוטר אונ קלאר צו דעם אָרט
ווס איר גצעלט איז גוועזן פריער. דען דוא שיקסט דיינע היילינגע
מלאכים זיי זאלן יענע נשמה צו נעמן אונ ברענגן גלייך צו דיר
אונ דו פרייסט דיך מיט איר ווי אפאטר ווס הט באקומען צו זעהן
זיין טייער קינד ווס האט אים אלאנגע צייט ניט גזעהן. וואל אונ
גוט איז יענע נשמה. צו איר תענוג אונ צוא איר פארגעניגן איז
גאר קיין גלייכן ניט דא. אבער עס שטייט דאך אין פסוק כי אדם
אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא איז טייטש עס איז גאר
אונמעגליך אז אמענטש זאל טאן נאר גוטס אונ קיין מאל ניט
זינדיגן. אונ דיא זינד מאכן נאך דעם טויט איין אייזערנע וואנט
אונ איין צום פר די נשמה זיי פארשטעלין איר די וועג אונ זיא
קען ניט ארויף גיין אונ קומען צו איר רוהע. אונ אנדערע מענטשן
ווערין אבגנומן פון דר וועלט אין יונגע יארין אונ אוב זיי וואלטן
אום לעבן זייערי יארן וואלטן זיי אפשר פאריכטן ווס זיי האבן
קיילע גמאכט אבר ווייל זיי גייען אוועק פון דר וועלט פאר דער

דברי כבושים ומשלי חן

תהלים לערנן דאווענן בעטן דעם רבונו של עולם
א מהיל מאכן ביי זיך א חשבון הנפש אונ פאסטן
ווייל תעניתים דר נאך קומט סליחות הט בוודאי
יעדר ניט קיין מנוחה דר נאך קומט ראש השנה
עשרת ימי תשובה די שיף איז דענסטמאל שוין
אזוי ווי דר רבינו סעדיה גאון שרייבט,

אורח מישור

מוסר מענין תפלה

יעדער מענטש זאל זיך דר ווייטערן
פון די זיבען זאכן ווס האלטן
אויף די תפלה פון אן גענומן צו ווערן,
וועגען זיבען זאכן ווערט ניט צו גיהערט

וואגן אויף דר וועלט אונ די טויטע וואס רוען אין דר ערד. אז גאט ברוך הוא וועט ערהייבן איין פאן וועט איר זעהן. אז מען וועט בלאזן מיט דעם שופר הגדול של משיח וועט איר הערין. בשעת אז משיח וועט קומען וועלין אויך די מתים הערין אונ וועלין אויף שטיין אונ וועלין לעבדיג ווערין. אמן ואמן:

דער נאך זאגט מען דאס:

אל מלא רחמים שוכן במרומים גאט ביסט פול דער בארימהערציקייט דו רועסט איבער מלאכים המצא מנוחה נכונה בצל כנפי השכינה מאך גיפינען איין רעכטע רואונג אין שאטן פון די פליגיל פון די שכינה במעלות קדושים וטהורים כזהר הרקיע מזהירים אין הויכן גראד די הייליגע ריינע נשמות וואס זייא פאר לייכטן זייער לויטערקייט ווי די לויטער פון הימל זאלסטו דארט געבען די נשמה (פב"פ) וואס איז גגאנגען אויף דר אייביגר וועלט בעבור שנדר צדקה אין דעם זכות וואס איך האב גיגעבן צדקה פר גידעכעניש די נשמה לכן בעל הרחמים יסתירהו בסתר כנפיו לעולמים זאלסט פר בארגן אירע זינד מיט דיא פליגיל אויף אייביג זאל אויף שטיין תחית המתים וינוח על משכבו בשלום זאל ליגין אויף דעם גילעגער מיט פריד ונאמר אמן:

תחנה להזכרת נשמות

איין נייע תחנה וואס מען זאל זאגען פאר הזכרת נשמות:

רבונו של עולם הער פון דר וועלט וואס דו ביסט דער באשעפער פון מענטשן אונ האסט אים באשאפן אגוף מיט אנשמה. דר גוף איז עפר מן האדמה שטוב פון דער ערד אונ די נשמה איז גנומען גווארן פון אונטער דיין הייליגן כסא הכבוד. אונ ווען דר מענטש שטארבט שיידן זיי זיך פארנאנדר יעדער גייט אוועק

אורח מישור

ביז אהער: (יט) מען טאר ניט זינדיגן קיינמאהל אויף דער קאנטע וואס מען וועט יום כפור תשובה טוען:

דברי כבושים ומשלי חן

אין אגרויסע סכנה מען שפילט יעצט מיט דעם לעבן אונזר גאנצע ארבייט אונזר פארמעגן כיט אונזער לעבען הענגט אויף אהאר דס באם עס ניט זיך חלילה א דריי איז שון חלילה פון אלעם אסוף דס מען וועט ניט וויסן ווי מיר זענן אהין געקומן. דער נמשל איז ראש חודש אלול הייבען מיר אן שוין צו ארבייטען דס הייסט יעדער יוד ווערט אביסעל פרימער מען שטייט אויף פארטאג זאגען

טווערין פון גן עדן. אונ דו זאלסט מקבל זיין די נשמה מיט גרוס ליבשאפט אונ דו זאלסט שיקן דיינע היילינגע מלאכים דס זיי זאלין פירן די נשמה אונ זעצין זיא אונטר דעם עץ החיים ביי דיא נשמות פון צדיקים וצדקניות חסידים וחסידות. אונ זיא זאל זיך זעניפטיגין פון די לוטערקייט פון דר שכינה אונ צו זעטין זיא פון דיין גוטס וואס עס איז פר בארגין פר די צדיקים אונ דער גוף זאל רוען אין קבר מיט ארעכטע רואונג מיט שלום אונ מיט שמחה אזו ווי אין פסוק שטייט יבוא שלום ינוחו על משכבותם ער זאל קומן מיט שלום אונ זאלן רוען אויף זייער געלעגר. אונ אויך שטייט אם תשכב לא תפחד ווען דו וועסט ליגין אין קבר וועסטו זיך ניט שרעקין אונ דיין שלאף וועט זיין זיס. אונ זאלסט (אים) (איר) מציל זיין פון חבוט הקבר אונ פון ווערים אונ מאדין אונ דו זאלסט (אים) (איר) מוחל זיין אונ פר געבען די חטאים ופשעים. ווארום עס איז ניט דא איין מענטש וואס זאל אויף דר וועלט ניט זינדיגן. אונ זאלסט גידיינקן (זיינע) (אירע) זכיות אונ צדקות וואס (ער) (זיא) האט גיטאן. אונ זאלסט משפיע זיין אויף דר נשמה צו מאכן פעט (זיינע) (אירע) ביינר אין קבר פון די פיל גוטס וואס איז פר בארגן פר די צדיקים ווי אין פסוק שטייט פיל איז די גוטס וואס איז פר בארגן פר די גאטס פארכטיגע לייט. אויך שטייט. ער טוט היטין זיינע ביינער זייא זאלין ניט צו בראכן ווערען. אונ (ער) (זיא) זאל רוען זיכר אונ ברועט זיין פון בייזע פארכט. אונ זאל ניט זעהן דם גיהנם. אונ די נשמה זאל זיין אן גקניפט אין אייביגן לעבן. אונ דר גוף זאל לעבעדיג ווערין בשעת תחית המתים מיט אלע טויטע פון ישראל מיט דר ברימקייט. אונ זאלסט אן זיי מקיים זיין דעם פסוק כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו אלע וואס

דברי כבושים ומשלי חן

בביתה ארקערם עסן דארפם אצונד צו שטיין מ׳ם אפענע אוגען אכטונג צו געבען אויף יעדען טריט פון די שיף אונ ארבייטן מיט דעם גאנצן כח קינן די פאליעם פון ים דען מיר זענן יעצט

אורח מישור

קינדער אויך נישט. אזוי ווי יעדערער: (יז) איין שלאפער אדער אקימפעטארין וואס דארפן צו עסן זאל מען פרעגן איין שאלה: (יח) ווען מען זאגט דיא ווידוי מוז מען אין זינען האבען די טייטש פון די ווערטער. אונ נעמן אויף זיך מען זאל שוין ניט טוען די עבירות. אונ בעטן השם יתברך ער זאל מוחל זיין פון

ופשעים וואס זייער נאמען הייסט זיך אן מיט איין ש"ין אונ זאלסט אונז גדענקין דעם זכות וואס מיר טוען אלע טאג זאגין דעם פסוק שמע ישראל וואס ער הייסט זיך אויך אן מיט איין ש"ין:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטער וואס אין הימיל מיינע גרוסע צרות אונ לייד וואס איך האב אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין ת"ו אונ זאלסט אונז מזכה זיין מיר זאלין תשובה טאן אויף אלע אונזערע זינד אונ מיר זאלין מקיים זיין נאר דיין הייליגע תורה וואס איר נאמען הייבט זיך אן מיט איין ת"ו אונ מיט דעם ת"ו הייבט זיך אן תשובה תורה אונ משיח זאל קומען במהרה בימינו ונאמר אמן:

הזכרה. נשמות לאבל וליא"צ

תחנה בעד נשמת המת

אם זאג מען זאגין נאך דעם דאווענען אין דר פרי אונ אבינד אונ נאך תהלים זאגן ווען איינער איז ר"ל איין אבל נאך א פאטער אדר נאך א מוטער אדר נאך אפריינד דעם ערשטין יאהר נאך דעם טויט אונ אין יאהרצייט מהפלל צו זיין פאר די נשמה. אויך גיהער מען עס זאגין בשעת הזכרת נשמות.

אנא יי מלא רחמים איך בעט דיך גאט קיניג פון דר וועלט דו ביסט פול מיט דער ברימקייט וואס אין דיין האנד זיינין די נשמות פון אלע לעבדיגע אונ דר רוח פון אלע לעבעדיגע אונ דער רוח פון אלע מענטשן עס זאל זיין אן גנומען פר דיר אונזער לערנען אונ אונזר תפלה טאן פון וועגין דר נשמה פון מיין (פאטער) (מוטער) (פריינד) (פלוני בן פלוני) אונ דו זאלסט זיך ערבארמען מיט דיין גרוס גנאד צו עפנען (אים) (איר) די טויערין פון חסד אונ פון רחמים אונ

אורח מישור

שווער צו פאסטען מעגען זיי עסען: (סו) אבער אז דם מיידעל איז שוין אלט צוועלף יאר אונ דם יונגעל איז שוין אלט דרייצעהן יאר. מוזען זיי פאסטען גאנצען טאג. אזוי וויא אגרויסער מענטש: (סז) אז מוען די שיך טארין

דברי כבושים ומשלי חן

אצונד מיר זעגן אין די טיפענעש פון דעם ים אונ דר ים שטארקט אונ קאכט ווי א קעסל דם כיש איז אלע מינוט איין געשטעלט מיט דעם לעבין ווי קענט עסן זאגן דאס איהר ווייס אייך לייגען

קינדר

אכציג יאר אין דר צייט ווס דו האסט דורך אים גיטאן גרויסע וואונדער אין מצרים:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטער וואס אין הימיל מיין גרויסע קלאג אונ זיפצן ווס איך טוא קלאגין אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמען הייבט זיך אן מיט איין צדי״ק אונ זאלסט אונז גדענקין דעם זכות פון יוסף ווס ער ווערט אן גרופען יוסף הצדיק:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פאר דיר מיין פאטער וואס אין הימיל מיינע ביטערע גשרייען ווס איך טו שרייען מיט מיין מול אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים ווס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין קו״ף ווס עס באטרעפט הונדערט אונ זאלסט אונז גדענקין דעם זכות פון אברהם אבינו וואס ער הט גגלויבט אין דיר אונ דו האסט אים גיגעבן צו הונדערט יאר איין זוהן יצחק:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטר ווס אין הימיל ווס איך האב אצונד חרטה אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט איין רי״ש אונ זאלסט אונז גדענקן דעם זכות פון דעם היילגען יום כפור ווס זיין נאמען לאזט זיך אוס מיט איין רי״ש:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטר ווס אין הימיל ווס איך קום אצונד צו מתודה זיין פר דיר אויף אלע מיינע חטאים ועונות

דברי כבושים ומשלי חן

איפט דאס זאגן איהר זאלט אייך לייגען במנוחה אייער יעצטיג בעשטאנד איז ערגר ווי פריער ביז אצונד האט עסט געארבייט שווערר דאך על כל פנים זענט איהר נים געוועזן אין קיין סכנה אבר

אורח מישור

צייט ווס זיי עסן אנאנדערין מאג. לויט ווי זיי קענן זיך געוויינען: (יד) אז זייא ווערן אלט עלף יאר איז גלייך זיי זאלן פאסטען אנאנצען טאג אויב זיי זענן געזונד אונ קענן פאסטן. אבר אז זיי זענן איידעלע קינדער אונ עס איז זיי

שווער

וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס זַייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין נוּ״ן וָואס עֶס בַּאטְרֶעפְט פוּפְצִיג אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶדֶענְקֶען דֶעם זְכוּת וָואס מִיר הָאבִּין דִיא תּוֹרָה מְקַבֵּל גְוֶועזֶען נָאךְ פוּפְצִיג טֶעג פוּן אוּנְזֶער אַרוֹס גֵיין פוּן מִצְרַיִם :

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם :

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶער וָואס אִין הִימִיל מַיין גְרוֹס בּוּשָׁה אוּנ חֶרְפָּה וָוס אִיךְ שֶׁעם מִיךְ דְרוּף וָוס אִיךְ הָאבּ ווִידֶער גְשְׁפֶּענִיגְט אַקֶעגִין דִיר מִיט חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס זַייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין סַמֶ״ךְ וָוס עֶס בַּאטְרֶעפְט זֶעכְצִיג אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גִידֶענְקִין דֶעם זְכוּת פוּן דִיא מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וָוס דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל טוּעֶן אִין דִי זֶעכְצִיג טֶעג פוּן אֱלוּל אוּנ תִּשְׁרֵי :

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם :

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַר דִיר מַיין פָאטֶער וָואס אִין הִימִיל מַיין גְשְׁרַיי וָואס אִיךְ טוּא שְׁרַייעֶן ווֵייא אוּף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס אִיךְ הָאבּ גְטָאן אִין דֶר צַייט פוּן מַיין לֶעבֶּן וָוס זַייעֶר נָאמִין הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט דֶעם אוֹת עַיִ״ן וָוס עֶס בַּאטְרֶעפְט זִיבֶּעצִיג אוּנ דוּא זָאלְסְט אוּנְז גֶדֶענְקִין דֶעם זְכוּת פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ וָואס הָאט גִילֶעבְּט זִיבֶּעצִיג יָאר :

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם :

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַר דִיר מַיין פָאטֶער וָוס אִין הִימִיל וָוס אִיךְ בִּין גְקוּמֶן אִין דַיין הֵיילִיגֶר שׁוּל בֶּעטִין פוּן דִיר דוּ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס זַייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אַיין פֵּ״א וָוס עֶס בַּאטְרֶעפְט אַכְצִיג אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶדֶענְקִין דֶעם זְכוּת פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וָואס עֶר אִיז אַלְט גְוֶועזֶען

אורח מישור

(יב) אַ שְׁלַאפֶר אָדֶער אֵיין קִימְפֶּעטָארִין אִין דִי דְרַייסִיג טָאג פוּן קִינְד הָאבֶּען . מֶעגִין גֵיין אִין שׁוּהל : (יג) אַ יוּנְגֶעל אָדֶער אַ מֵיידֶעל וָוס זֶענֶען שׁוין אַלְט נַיין יָאר אוּנ זַיי זֶענֶען גֶעזוּנְד . זָאלֶן זַיי יוֹם כִּפּוּר עֶסֶען עֶטְלִיכֶע שָׁעָה שְׁפֶּעטֶער פוּן דֶר

דברי כבושים ומשלי חן

קֶענֶען מִיר זִיךְ שׁוין אַבִּיסֶל אָפּ רוּהֶען לֵייגֶען זִיךְ בִּמְנוּחָה מֶען אִיז שׁוין אַלֶע שְׁווֶערֶע אַרְבֵּיים אִיבֶּר גֶעקוּמֶן גֶעבִּין זֵייא אִיז גֶעשְׁטַאנֶן אַ חָכָם וָאנְט עֶר צוּ זֵיי אוֹי ווֵיי גֶעשְׁרָיגֶען נַעֲרָנִים ווִיא קֶענְט אִיר

און זאלסט אונז גדיינקען דעם זכות וואס מיר היילגין דעם טאג יום כפור וואס ער איז צעהן טאג אין דעם חודש:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטר אין הימל וואס איך טוא פאר גיסין פיל תפלות ובקשות צוא בעטין סליחה מחילה וכפרה אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס זייער נאמן הייבט זיך אן מיט אכ"ף וואס דאס בטרעפט צוואנציג און זאלסט אונז גדיינקען דעם זכות פון דעם קדשי הקדשים וואס איז גיוועזען ברייט צוואנציג איילין:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטר וואס אין הימל מיינע הייסע טרערין וואס טוען רינין פון מיינע אוגין אויף אלע חטאים ועונות ופשעים וואס איך האב גטאן אגאנץ יאר און זייער נאמין הייבט זיך אן מיט אלמ"ד און זאלסט אונז גדענקין דעם זכות וואס מיר זענין היינטיגין חודש מסיים די הייליגי תורה וואס לאזט זיך אוס מיט דעם אות למ"ד פון ווארט ישראל:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטער וואס אין הימל וואס איך האב אצונד חרטה אויף אלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואס איך האב מיט זיי ווידר גשפעניגט אקעגען דיין ליבן נאמען וואס זייא הייבין זיך אן מיט איין מ"ם וואס באטרעפט פערציג און זאלסט אונז גדענקין דעם זכות פון משה רבנו וואס ער איז פערציג טעג אין הימל גוועזען צוא מקבל זיין דיין הייליגע תורה:

יעלה לפניך אבי שבשמים:

עס זאל אויף גיין פר דיר מיין פאטער וואס אין הימל מיין גרויסע קלאג און יאמער וואס איך טוא אצונד אויף אלע מיינע חטאים

אורח מישור.	דברי כבושים ומשלי חן
האנט ביז דעם ארט וואס מען דאווינט און באהאלטן זיי: (יא) ווען מען רירט	שטיין ווי זיי זענען שוין געקומען אין די טיפענעש פון ים רופט זיך איינער אפ צום אנדערן אצונד

אן מיט דיא פינגר אין דיא שיך דארף מען זיך צוא וואשען דיא פינגער:

אשלאפער

חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס אִיךְ הָאבּ מִיט זֵיי פַר אוּם וֶוערְדִיגְט מַיין נְשָׁמָה וָוס זֵייעֶר נָאמֶן הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין זַיְ״ן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז לִיבֶּר גָאט גְדֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת פוּן דֶעם לִיבֶּען שַׁבָּת קוֹדֶשׁ וָואס עֶר אִיז דֶער זִיבֶּעטֶער טָאג פוּן דֶער וָואךְ:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַר דִיר מַיין פָאטֶר וָוס אִין הִימְל מַיין אוּנְטֶער טֶענִיגְקֵייט וָוס אִיךְ בִּין אַצוּנְד גִיקוּמֶן פַר דִיר וָוס אִיךְ טוּ מִיךְ בַּאדֵיינְקֶען וָוס אִיךְ הָאבּ גְטָאן אוּף מַיין לֶעבִּין פִיל חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס זֵייעֶר נָאמֶן הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אַ חֶי״ת וָוס דָאס אִיז דָס אַכְטֶע אוֹת פוּן אַלֶף בֵּית אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת וָואס מִיר טוּעֶן מַל זַיין אוּנְזֶערֶע זִין צוּ דֶעם אַכְטִין טָאג:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶר וָוס אִין הִימְל מַיין קוֹל פוּן גִיוֵויין וָוס אִיךְ בִּין אַצוּנְד גְקוּמֶן צוּ שְׁרַייעֶן אוּנ וֵויינֶען אוּף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין טֵי״ת וָוס דָאס אִיז דָאס נַיינְטֶע אוֹת פוּן דֶעם אַלֶף בֵּית אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת פוּן דֶער צְדָקָה וָוס מִיר הָאבִּין צוּ טֵיילְט הַיינְט אִין דֶעם נַיינְטִין טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶער וָואס אִין הִימְל דָאס פַאר בִּיטֶערְקֵייט פוּן מַיין הַארְץ וָוס עֶס אִיז פַר בִּיטֶערְט אוּנ פַאר זָארְגְט אוּף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס אִיךְ הָאבּ (י) זָאן פוּן מַיין גְבָּארִין אָן בִּיז אַהֶער וָואס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין יוּ״ד וָוס עֶס אִיז דָאס צֶעהֶנְטֶע אוֹת פוּן דֶעם אַלֶף בֵּית

אורחות מישור

אַרֵיין אָרְט: (ט) וֶוען מֶען מוּז גֵיין אִין דִי שִׁיךְ זָאל מֶען אָן טוּעֶן דֶעם לִינְקֶען שִׁיךְ אוֹיף דֶעם רֶעכְטֶען פוּס. אוּנ דֶעם רֶעכְטֶען שִׁיךְ אוֹיף דֶעם לִינְקֶען פוּס:

(י) נָאר אֵיידֶער מֶען קוּמְט אַרֵיין אִין שׁוּהְל מוּז מֶען זֵיי אוֹיס טוּעֶן. מֶען טָאר גִישְׁט גֵיין אִין זֵיי בִּיז צוּ דֶעם אָרְט וָוס מֶען דַאוֶונְט. נָאר טְרָאגֶען זֵיי אִין דֶר

דברי כבושים ומשלי חן

אַרְבֵּייס דִי מַאטְרָאזֶען מִיט אַלֶע מֶענְטְשֶׁן וָוס אוֹיף דִי שִׁיף הָאבֶּן זִיךְ גוּט דֶר שְׁוִויצְט אֵיידֶער זֵייא הָאבֶּן דִי שִׁיף גֶעבְּרֶענְגְט אִין דִי טִיפֶענִישׁ פוּן יַם דֶען אִין דֶעם עֶק פוּן יַם קֶענֶען קֵיין גְרוֹסֶע שִׁיף נִיט

אונ זאָלסט אונז געדיינקען דעם זכות פון די דריי אָבות הקדושים
אברהם יצחק ויעקב׃

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם׃

עס זאָל אויף גיין פאַר דיר מיין פּאַטער אין הימל מיינע גרויסע זיפצן
אונ קלאָגן וואָס איך טוא אצונד קלאָגן מיט איין ביטר הארץ
אויף אַלע מיינע חטאים ועונות ופשעים וואָס איך האָב געטאָן ביז
אַהער וואָס זייער נאָמען הייבט זיך אָן מיט איין דל״ת וואָס עס
באַטרעפט פיר אונ זאָלסט אונז געדיינקען דעם זכות פון דיא פיר
אמהות הקדושות שרה רבקה רחל ולאה׃

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם׃

עס זאָל אויף גיין פאַר דיר מיין פּאַטער אין הימל מיינע תפלות
ובקשות וואָס איך בעט פאַר דיר אויף מיינע חטאים ועונות
ופשעים וואָס איך האָב געטאָן אַנאַנץ יאָר וואָס זייער נאָמען הייבט
זיך אָן מיט איין ה״א אונ זאָלסט אונז געדיינקען דעם זכות וואָס מיר
טוען לערנען די פינף הייליגע ספרים פון דיין תורה הקדושה׃

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם׃

עס זאָל אויף גיין פאַר דיר מיין פּאַטער וואָס אין הימל וואָס איך קום אצונד
פאַר דיר מתודה זיין דרויף וואָס איך האָב פאַר אומ ריינט מיין
לייב מיט די חטאים ועונות ופשעים וואָס זייער נאָמען הייבט זיך אָן
מיט אַוא״ו אונ זאָלסט געדיינקען צו דיין ליב פאָלק ישראל דעם
זכות וואָס זייא טוען לערנען דיא זעקס סדרים משניות וואָס דאָס
ווערט אָן גירופען תורה שבעל פה׃

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם׃

עס זאָל אויף גיין פאַר דיר מיין פּאַטער וואָס אין הימל מיין ווייטאַג
אונ מיין הארץ וואָס עס טוט מיר וויא טאָן אויף אַלע מיינע

דברי כבושים ומשלי חן

פונקטער בענטשן האָבן געאַרבעט די שיף אַראָפּ
צו לאָזן אין ים אַריין אונ אַז דיא שיף איז שוין
[illegible]ען אין ים האָבן זיי איך געהאַט זייער אַשווערע

אורח מישור

(ז) מען טאָר ניט גיין יום כפור אין שיך׃
(ח) אַז עס איז איין שטאַרקע בלאָטע
אָדער מען דאַרף צו גיין אין בית הכסא
אַריין אונ מען קען זיך איין רעכטן מעג מען אָן טוען די שיך ביז מען קומט צו

אריין

אִיבֶּר דֶעם אָרוּמֶן פָאלְק אוּנ וֶועסְט זֶעהְן אוּנְזֶערֶע פַּיין אוּנ גִינֶעהְן
דִי גְאוּלָה אַז מִיר זָאלִין דָס יָאר אוּם גִילֵייזְט וֶוערֶן אוּנ דָס בֵּית
הַמִקְדָשׁ זָאל גִיבּוֹט וֶוערֶן אִין אוּנְזֶערֶע טֶעג אָמֵן סֶלָה:

תחנה פון נאך תפלת יעלה

דִי תְּחִנָּה זָאגְט מֶען יוֹם כִּפּוּר צוּ כָּל נִדְרֵי וֶוען דֶר חַזָן זָאגְט אָפּ יַעֲלֶה:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶער ווָס אִין הִימֶל ווָס אִיךְ קוּם אַצוּנְד פַר דִיר צוּ וֵויינֶען אוּנ קְלָאגֶען מִיט אֵיין בִּיטֶער הַאֶרְץ אוּף אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים ווָאס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין אַלֶ"ף ווָאס עֶס בַּאטְרֶעפְט אֵיינֶם אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גִידֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת ווָאס מִיר טוּעֶן אֵיינְצִיגִין דַיין נָאמֶען דְרַייא מָאל אִין טָאג:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶער אִין הִימֶל מַיין שְׁמֶערְצוּנְג אוּנ מַיינֶע זִינְד ווָאס אִיךְ הָאבּ גְטָאן אַגַאנְץ יָאר ווָאס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אַיין בֵּי"ת אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גְדֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת ווָאס מִיר הָאבֶּן מְקַבֵּל גְוֶועזֶען דַיין תּוֹרָה ווָאס זִיא הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין בֵּית פוּן בְּרֵאשִׁית:

יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

עֶס זָאל אוּף גֵיין פַאר דִיר מַיין פָאטֶער אִין הִימֶל מַיינֶע הֵייסֶע טְרֶערֶען ווָאס אִיךְ טוּא אַצוּנְד פַאר גִיסֶען דְרוּף ווָס אִיךְ הָאבּ ווִידֶער גִישְׁפֶּענִיגְט אַקֶעגִין דִיר מִיט דִי חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים ווָס זֵייעֶר נָאמֶען הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט אֵיין גִימֶ"ל ווָס בַּאטְרֶעפְט דְרַיי

אורח מישור

אֲפִילוּ אַגַאנְץ יָאר אוּנ מִכָּל שֶׁכֵּן יוֹם כִּפּוּר: (ד) אוֹיךְ טָאר מֶען נִיט יוֹם כִּפּוּר זִיךְ וַואשֶׁען דָס פָּנִים אוּנ דָס מוֹיל אוּנ קֵיין שׁוּם אֵבֶר: (ה) נָאר וֶוען מֶען הֵייבְּט זִיךְ אוֹיף פוּן שְׁלָאף, אָדֶער מֶען הָאט נְקִיוֹת אָדֶר פַארִין דַאוֶוענֶען. מֶעג מֶען זִיךְ וַואשֶׁען דִי פִינְגֶער: (ו) אַז מֶען רֶעכְט זִיךְ אַיין דִי הַאנְט מֶעג מֶען זִי אָפּ וַואשֶׁען:

דברי כבושים ומשלי חן

לְהַרְתִּיקִים דָארְךְ פֶערְשִׁידֶענֶע יַמִים דִי מְלָאכָה פוּן דִי שִׁיף מִיט אִיהְר גַאנְץ בִּנְיָן ווֶערְט גֶעמַאכְט אוֹיף דִי יַבָּשָׁה נֶעבֶן דֶעם בָּארְטֶן פוּן יַם אַז דִי שִׁיף אִיז פַארְטִיג גֶעוָוארֶן הָאבֶּען זֵיי גֶעהַאט גְרוֹסֶע יְגִיעוֹת

לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. אונ האסט אונז גגעבין דעם טאג פון יום כפור זאלסט אונז פר געבין די זינד. אונ האסט אונז גבאטין דעם טאג פינף ענוים. איינס איז מיר טארין ניט עסין. דס אנדערע מיר טארין זיך ניט וואשין. דס דריטע מיר טארין זיך ניט שמירען מיט אייל. דס פערטע מיר טארין ניט גיין אין שיך. דס פינפטע מיר מוזין זיך פון אונזערע מאנין אפ שיידין. די פינף זאכן זאלן איין כפרה זיין אויף אונזערע עונות. דס פייניגין פון עסין זאל זיין איין כפרה וואס מיר האבן אגאנץ יאר גיגעסין אונ גיטרונקן וואס אסור איז אונ דורך דעם וואס אין מיר קומט פייער אריין אין דעם גוף פון דעם פאסטן דורך דעם פייער זאל גילייטערט ווערן אונזערע נשמות. אונ דעם פייניגין פון דעם וואשין זאל מכפר זיין וואס מיר האבן אגאנץ יאר איין גריכט מיט פלעקן אונזערע נשמות. אונ דס פייניגין אלס מיר מוזין אן שיך גיין זאל מכפר זיין וואס מיר זיינין גילאפין מיט אונזערע פיס צו בייזין אונ מיר האבן גיטאן וואס מיר זיינין ווערט גיוועזין חרם חס ושלום אונ ווער אין חרם איז מוז ער גיין אן שיך. אונ וואס מיר מוזן זיך אפ שיידן פון אונזערע מאנן זאל מכפר זיין וואס מיר האבן זיך ניט נוהג גיוועזן מיט אונזערע מאנין בכשרות איין גאנץ יאר אונ איבר דעם איז די שכינה אין גלות דרום ליבר גאט דר וועק שון דיין דר בארימקייט אונ העלף אונז צוא אגוט יאר צו לעבין אונ צו גיזונד אונ צו איין גרינגע פרנסה. אונ זאלסט אונז געבן איין לב טהור מיר זאלין דיך דינן מתוך הרחבת הלב אונ זאלסט אונז דר גרינגערין דעם יאך פון אונזערע צרות ווארום מיר האבן שון קיין כח ניט אום צו שטיין. מיר האבן פר קיינם אונזר ביטער הארץ ניט אום צו ריידן אונ מיר נעמין געבאך אליץ אן באהבה אולי וועסטו דיך שון דר בארימן

דברי כבושים ומשלי חן

בעשריגן (מורי ורבותי) אז מיר וועלען פארשטיין אונזער יעצטיגן בעשטאנד וועלן מיר זעהן דס מיר זענן גלייך צו גרוסע סוחרים וואס האבן זיך געלאזט מאכן אגרוסע שיף א אקרענט צו פארן אויף איר

אורח מישור

מאן: (ג) גאנץ יום כפור אפילו ביי טאג זאל יעדע אשה זיך היטען גישט אן צו רירען אין מאן אפילו זיא איז גאר ריין גלייך וויא זיא וואלט גיוועזן אנדה.

בבדי ניט צו קומען חלילה צו בייזע גידאנקן וואס דס איז אסור מן התורה

אפילו

וְהָאֵר אֶת עֵינֵי בַּעֲלִי וְזַרְעִי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:
אונ דער לייכט ליבר גאט די אויגין פון מיין מאן אונ מיינע קינדער אין דיין הייליגע תורה אזו ווי איך האב דר לייכט גאר מיין הויז מיט דיא ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד יום כפור:
וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם אָמֵן סֶלָה:
רבונו של עולם גידיינק אונז דעם זכות וואס מיר טוען היינט בענטשין ליכט לכבוד דעם טאג יום כפור אונ זאלסט מאכין לייכטין דיין שיין אויף ציון אונ אויף ירושלים אמן סלה:

פאר כל נדרי

ו בש"ע דו ביסט אב הרחמן והסליחות אונ הייסט אל רחום וחנון ארך אפים איך קום פאר דיר מיין גאט מיט איין איין גיבויגענע קאפ מיט איין צו בראכין הארץ מיט גרוס פארכט אונ מיט גרוס ציטערניש אונ בעט מחילה וסליחה וכפרה אויף מיינע זינד וואס איך האב גיטאן אגאנץ יאר סיי איך האב גיטאן גערין אדער אום גערין איך וויים אז מען קומט דיך בעטין מוזין די גוטע מעשים מליצים זיין דען דס צדקות פון דעם מענטש טוט ממליץ זיין אונ איך וויים איך האב קיין גוטע מעשים אויך קיין צדקות גיטאן אונ קיין גינאד אונ רעכט פרומקייט איז אין מיר גאר ניט דא קיין גמילות חסדים אונ אפילו קיין תשובה אויף מיינע ביטערע חטאים וואס איך גידיינק אדער ניט עס איז מיר וויי דעריבער. מיט וואס פר איין פנים שטעל איך מיך פר דיין הייליגין נאמען נאר איך וויים אז דו ביסט איין רחום וחנון אונ מיין האפונג איז אויף דיר אז אין דער צייט ווערין גיעפינט דיא טוערין פון אייטיל דער בארימקייט אונ דו ביסט ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד

אורחת מישור

דינים פון יום כפור

(א) אלדינג וואס מען טאר ניט טוען אום שבת. טאר מען ניט טוען אום יום כפור: (ב) אויך טאר מען אום יום כפור ניט עסען אונ ניט טרינקען אונ ניט שמירען זיך אונ ניט זיך באהעפטן צום

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פאר כל נדרי

דער דובנער מגיד זכרונו לברכה, איז יום כפור פאר כל נדרי אריף גגאנגען אויף די בימה מיט א גרוס געוויין אונ דאס

מאן

שתאיר ברחמיך את משפטי לטובה:

דו זאלסט דער לייכטין מיט דיין גרויס דער בארימקייט מיין משפט צוא גוטען זאלסט מיר ניט טאן אקעגין מיינע בייזע מעשים נאר אזו ווי דיין גרויס גרעכטיקייט:

ונשמתי האפלה תאיר במעשי הטובים:

אונ אזו ווי איך האב אצונד גיטאן דער לייכטין מיין הויז מיט די ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד דעם היילינגין טאג אזו זאל מיין נשמה וואס זיא איז פינצטער גיווארין איבער מיינע זינד דער לייכט ווערין דורך מיינע גוטע מעשים וואס דו ועסט מיך מזכה זיין איך זאל טאן אגאנץ יאר:

ובזכות זה לא יחשך אור חיי נפשי:

אונ אין דם זכות פון די ליכט בענטשין זאלסטו מיך ליבער גאט באשירמען עס זאל ניט פינצטער ווערין דיא ליכט פון מיין לעבין דו זאלסט מיך חלילה ניט חתמען צוא מיתה:

ותצילני שלא אהיה נשרפת באש של גיהנם:

אונ אפילו מיין צייט וועט קומען צו שטארבין זאלסטו מיך דער בארמדיגער פאטער באשירמען איך זאל ניט פר ברענט ווערין אין דעם פייער פון דעם גיהנם בזכות דעם פייער וואס איך האב אן גיצונדין די ליכט לכבוד יום כפור:

ואתענג באורך בגן עדן עם הצדקניות:

אונ איך זאל זעניפטיגין מיין לייב מיט דיינער ליכט אין גן עדן מיט אלע ווייבער די צדקניות אונ מיט אונזערע מוטערס שרה רבקה רחל לאה:

דברי כבושים ומשלי חן

אליין אונ אויף די עבירות וואס ער האט געזינדיגט צו מענטשן אונ צו הקב"ה, דריבער שטייט אין הייליגע ספרים אין די צייט פון ראש השנה ביז יום כפור זאל יעדער מענטש לערנען מוסר כדי צו וויסען ווי אזו תשובה צו טאהן צו הקב"ה אונ זאל זוכה זיין אין די טעג צו געשריבן ווערן לשנה טובה:

אורח מישור

אין שוהל אריין. אונ די קינדער זאלן נעמען אויף זיך זייא זאלען גיין אין גוטען וועג:

דער

אונ פון אונזערי הייליגי אמהות שרה רבקה רחל ולאה אונ צו
בייס דאס שלעכטיקייט פון אונזער גזר דין:

ותזכנו לשוב באמת על מעשינו הרעים:

אונ זאלסט אונז מזכה זיין מיר זאלין באמת תשובה טאן אוף אלע
אונזערע בייזע מעשים וואס מיר האבין גיטאן אגאנצין יאר אונ
אלע אונזערע לעבן טעג מיר זאלין שוין מער ניט ווידער שפעניגין
אקעגין דיר:

תן בנו כח ועוז ואל יחלש כוחנו ביום הזה:

רבונו של עולם גיב אין אונז קראפט אונ שטארקייט מיר זאלין
קאנין פאסטין אונ טאן אלע זאכין וואס מיר געהערין צו טאן
היינטיגין טאג אונ עס זאל ניט שלאף ווערין אונזער קראפט עס
זאל דאס פאסטין ניט שאטין צוא קיינם:

ומעוברות של עמך ישראל לא תתאוינה למאכל:

אונ אלע טראגענדיגע ווייבער פון דיין פאלק ישראל זאלסטו היטין
עס זאל זיי ניט גלוסטין קיין עסין אגאנצין טאג אונ עס זאל
ניט שאטין ניט צוא זייא אונ ניט צוא דעם קינד:

ותחתמנו ביום הזה לחיים טובים וארוכים:

אונ זאלסט אונז אן חתמינן דער בארמיגער גאט היינטיגין טאג
וואס קומט אן צו אגוט לעבין אונ לאנגע יארין מיר זאלין
חלילה ניט שטארבין אונ מיר זאלין חלילה ניט בלייבין קיין אלמנות
אונ אונזערע קינדר קיין יתומים:

ותעלה לרצון לפניך ברכתי על הנרות:

אונ עס זאל אוף גיין פר דיר ליבר גאט צוא באוויליגונג דיא
ברכה וואס איך האב גמאכט אוף די ליכט וואס איך האב
גבענטשט לכבוד דעם הייליגין יום כפור:

אורחת מישור

בענטשין: (יז) דער מנהג איז מען זאל בענטשין די קינדער איידער מען גייט

דברי כבושים ומשלי חן

ראש חודש אלול ביז יום כפור, אונ נאך אבעסערע צייט צו תשובה איז פון ראש השנה ביז יום כפור דאמאלס ווערם אנגענומען דיא תשובה פון אלע יודן, די תשובות זענען צווייערלייא. איין דיא עבירות וואס ער האט געזינדיגט נאר צו הקב"ה

אָנָא יְיָ הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת עַם אֲהוּבֶיךָ:

איך בעט דיך דערבארמיגער פאטער לוג פון די הויכע הימלען אראב אונ זעה דיין ליב פאלק ישראל ווי אזו זיי טוען ציטערין אונ פארכטין זיך אקעגין דעם היילגין יום כפור וואס קומט אן:

לוֹבְשִׁים לְבָנִים וּכְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת נִדְמוּ:

זייא טוען אן אלע ווייסע קיטלין אונ זענין גגליכין צו די מלאכים וואס דינין דיך וואס איז ניט פאר האנדין צווישין זיי קיין קנאה אונ קיין שנאה אזו אוך דיין פאלק ישראל איז ניט פאר האנדין אין זייא קיין פיינדשאפט:

הַלְבֵּן חַטָּאֵיהֶם כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר וּמְחֵה עֲוֹנוֹתֵיהֶם:

דרום בעט איך דיך מיין ליבער גאט דו זאלסט ווייס מאכין די זינד פון דיין פאלק ישראל אזו ווי שנייא אונ אזו ווי ווייסע וואל זיי זאלין ניט גדענקט ווערין צו אייביג:

קַבֵּל דֶּמַע עֵינֵיהֶם הַנּוֹפְלִים עַל לְחָיֵיהֶם:

נעם אן ליבער גאט די ביטערי טרערין וואס זיי פר גיסין אצונד פון זייערי אויגין אונ פאלין אויף זייערי קין באקין אונ וויינין אונ שרייען פר דיר גאט מיט איין ביטער הארץ דו זאלסט זייא פאר געבין אויף זייערי זינד:

שׁוֹפְכִים לְךָ לֵב כַּמַּיִם בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים:

זייא טוען פר גיסין זייער הארץ אזו וויא וואסער מיט תפלה אונ מיט גבעט וואס זייא בעטין פון דיין ליבן היילגין נאמן דוא זאלסט זיי חתמנין צוא אגוט יאר:

אָנָא זְכוֹר חַסְדֵי אָבוֹת וּקְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:

איך בעט דיך ליבער דר בארמיגער גאט זאלסט אינז גידענקין דיא גנאד פון אונזערי היילגע אבות אברהם יצחק ויעקב

דברי כבושים ומשלי חן

דריבר הט דוד המלך ע"ה געזאגט אשרי איש ירא ה' וואהל דעם מענטש וואס ער פורכט תשובה ווען ער איז נאך אמענטש, ווען ער איז נאך אין דער יוגענד ביי יונגע אלטע כחות, דאמאלס איז תשובה אנגענומען ביי השי"ת, אונ בפרט אין די טעג פון

אורח מישור

נעמט נאך ניט אויף זיך דעם תענית, כדי מען זאל מעגן טרינקן נאך דעם

ראש

יִשָּׁכַח שְׁמִי וְזִכְרִי וְלֹא יִזָּכֵר לָנֶצַח:

עֶס וֶועט פַאר גֶעסִין וֶוערִין מַיין נָאמִין. אוּנ מַיין גֶדֶעכְטֶענִישׁ עֶס וֶועט נִיט דֶר מָאנְט וֶוערִין צוּ אֵייבִּיג גְלַייךְ וִוי מַיין נָאמִין אִיז גָאר נִיט גְוֶוען אוֹיף דֶער וֶועלְט:

וְהִנֵּה אֵיכָכָה אֶפְצֶה פֶּה וְאֵיךְ אֶשָּׂא רֹאשׁ:

אוּנ נוּן אַז עֶס אִיז יוֹא אַזוֹ וִוי קֶען אִיךְ עֶפִינִין מַיין מוֹל צוּ רֵיידִין פַר דִיר אוּנ וִוי אַזוֹ קֶען אִיךְ אוֹיף הֵייבִּין מַיין קָאפּ. אִיךְ זָאל זָאגִין בַּקָשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים פַאר דַיין לִיבִּין הֵיילִיגִין נָאמִין:

וְאַתָּה אֱלֹהִים לְךָ דוּמִיָה תְהִלָּה:

אוּנ דוּא גָאט דַיין גְרֶעסְטֶע לוֹבּ אִיז מֶען זָאל נִיט מֶערִין צוּ זָאגִן אוֹיף דִיר קֵיין שְׁבָחִים אוּנ מֶען זָאל שְׁוַוייגִין פוּן צוּא רֶעכֶענִין דַיינֶע מַעֲלוֹת דֶען אַיין מֶענְטְשׁ קֶען זֵיי גָאר נִיט אוֹם דֶר צֵיילִין:

אֵין שִׁעוּר לְשִׁבְחֶיךָ וְאֵין קֵץ לִתְהִלּוֹתֶיךָ:

עֶס אִיז גָאר נִיט פַר הַאנְדִין קֵיין שִׁיעוּר צוּ דַיינֶע שְׁבָחִים וָוס מֶע גְהֶער צוּ זָאגִין אוֹיף דִיר אוּנ עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדִין קֵיין סוֹף אוּנ קֵיין עֶנְדֶע צוּ דַיינֶע לוֹבּ:

וְעַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֶבְטַח וּבְחַסְדְךָ אֶשָּׁעֵנָה:

נִיט אוֹיף מַיינֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים טוּא אִיךְ זִיךְ פַר זִיכֶערִין נַייעֶרְט אוֹיף דַיין פִיל דֶערְבַּארִימְקֵייט אוּנ אוֹיף דַיין פִיל גְנָאד טוּא אִיךְ מִיךְ אָן לֶעהְנִין צוּ עֶפֶענִין מַיין מוֹל פַאר דִיר:

וְעַל שַׁעֲרֵי דְמָעוֹת אֲשֶׁר לֹא נִסְגָּרִים:

אוּנ אִיךְ פַר זִיכֶער מִיךְ אוֹיף דִי טְרֶערִין וָואס אִיךְ טוּא פַר גִיסִין אַזוֹ וִויא וַואסֶער דֶען דִיא טוֹעֶרִין פוּן טְרֶערִין זֶענִין נִיט פַאר שְׁלָאסִין. אַזוֹ וִוי אוּנְזֶערֵי חֲכָמִים שְׁרַייבִּין כָּל הַשְּׁעָרִים נִנְעָלוּ חוּץ מִשַּׁעֲרֵי דְמָעוֹת דָאס אִיז טַייטְשׁ אַלֶע טוֹעֶרִין זֶענִין פַאר שְׁלָאסִין חוּץ דִי טוֹעֶרִין פוּן טְרֶערִין:

אורחת מישור

עֶסְט אֶפּ וֶוען עֶס אִיז גְרוֹיסֶער טָאג דַארְף מֶען זָאגֶען פַר דֶעם בֶּענְטְשֶׁען אַז מֶען

דברי כבושים ומשלי חן

גֶעשְׁטַארְקְט אוּנ עֶס אִיז שׁוֹן גִיוֶוען פַארְפַאלֶען זֵיי הָאבִּין שׁוֹן נִיט גֶעקֶענְט זָאגֶען וִדוּי אוּנ זֶענֶען גֶעשְׁטָארְבִּין אָן תְּשׁוּבָה. דֶר גוּף אִיז גֶעגַאנְגֶען אִין דֶר עֶרֶד צוּ דִי וֶוערְעם אוּנ שְׁלָאגֶען אוּנ דִי נְשָׁמָה אִיז גֶעגַאנְגֶען וְיא זָאל גֶעפַּיינִיגְט וֶוערֶן אִין גֵיהִנֹם.

אֲקַדֵּם פָּנֶיךָ שֶׁתְּחַזֵּק אֶת לִבִּי וּמַחְשְׁבוֹתַי:

וועל איך פֿעדערין דיין פנים צו בעטין פון דיין ליבין נאמין אז דוא זאלסט שטארקין מיין ביטער הארץ אונ מיינע פֿאר אירטע גדאנקין איך זאל חלילה ניט גשטרובילט ווערין מיט די רייד פון מיין מול:

כִּי לִבִּי יֶחֱרַד וְאֵימַת מָוֶת עָלַי תִּפּוֹל:

דען מיין הארץ טוט אין מיר זייער ציטערין אונ איין טוט שרעקעניש טוט פֿאלין אוף מיר ווען איך טוא מיך בדענקין פֿאר ווערין איך עפין מיין מול צוא ריידין אונ פֿאר [illegible] שטעל מיך צוא בעטין:

סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וְחַלְחָלָה תֹאחֲזֵנִי:

אונ פֿאר גרוס פֿארכט אונ ציטערניש ווערין הארט די האר פֿון מיין לייב אזוי וויא צוועקים אונ איין גרויס ציטערניש טוט באנגרייפֿין מיינע לענדין:

כִּי מָה אֲנִי וּמֶה חַיַּי אַךְ רִמָּה וְתוֹלֵעָה:

דען וואס בין איך נאר גיאכט אונ וואס איז נאר מיין לעבין אוף דר וועלט איך בין נייערט אן גבריוט אז ווערים זאלין גשפייזט ווערין פון מיין פלייש אין קבר:

יָמַי אַךְ כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלָה:

מיינע טעג אוף דר וועלט זענין נאר אזו וויא איין שאטען וואס פֿארט איבער גיך אונ אזו ווי איין וואלקין וואס ווערט פֿאר לענט אונ בלייבט ניט:

יָדַעְתִּי אֶת אַחֲרִיתִי לַקֶּבֶר וְצַלְמָוֶת:

איך ווייס זייער גוט אז דר סוף פון מיין לעבין איז דס איך וועל באגראבין ווערין אין קבר אונ דער שאטין פון דעם טוט וועט מיך באדעקין נאר מיין לייב:

דברי כבושים ומשלי חן

בעת האבן זייא נאך ניט געגלויבט אז זיי וועלען שטארבען, פלוצלונג האט זיך דיא קראנקהייט

אורח מישור

זאל מען ניט אריין טוען אין עסען קיין בשמים אדר פעפער: (כו) מען דארף

אויף הערין צו עסען אונ טרינקען ווען די זון שיינט גיך צו ביכל: (כז) אז מען

היילג לאנד אונ זאלין דיך לובין אין דעם בית המקדש ווס מיר וועלין פאר דיין כבוד אום בועטן אמן ואמן:

סדר ליכט צינדען אויף יום כפור

איידר די זונן גייט אונטער צינט מען ליכט אונ דר נאך זאגט מען די ברכות:
אז יום כפור געפאלט אום דער וואכען זאגט מען די ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

אז יום כפור געפאלט אום שבת זאגט מען די ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת ושל יום הכפורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

תחנה עיו"כ נאך ליכט בענטשין

די תחנה זאל מען זאגן אום ערב יום כפור נאך ליכט בענטשן מיט גרוס כונה:

טרם אחל לדבר לפניך אבינו שבשמים:

איידער איך אנטפאנג צו עפינין מיין מול צוא ריידין פאר דיר תפלות ובקשות דו גאט ווס דו ביסט אונזר פאטר אין הימיל אונ מיר דיין ליב פאלק ישראל זענין דיינע קינדער:

אורח מישור

אין סידור: (יח) פר נאכט עסט מען די סעודה המפסקת. אין דר סעודה זאל מען ניט עסען קיין פיש אונ קיין רינדערין פלייש אונ קיין אייער, אויך

דברי כבושים ומשלי חן

אונ וועלען אייביג הנאה האבן פון די וועלט אונ אפילו ווען זיי זענען שון געלעגן קראנק אויף דעם

פערגעסין די נסים וואס דו האסט אמאל גיטאן מיט זייערע עלטערין. און זיי האפין צו דיר אז דו וועסט אויף זיי אויך רחמנות האבין און וועסט זיך דר מאנין אז עס איז שון צייט אז זייערע צרות זאל אויך נעמין אן ענדע. צווישין די טויזינדער צובראכענע הערצער מישט זיך מיין צובראכין הארץ אויך אריין. צווישין די טייכין טרערין וואס דיינע קינדער פערגיסין די נאכט פאר דיר וועלין זיך מיינע טרערין אויך אריינמישין און די אלע ימים טרערין ווערין פערלעשין דיין צארין וואס ברענט אויף אונז דיין אונגליקליך פאלק ישראל. דו וועסט אונז בעווייזין אז אזו ווי מיר האבין דיך ניט פערגעסין האסט דו אונז אויך ניט פערגעסין אז מיר זיינין נאך איצט אויך דיינע גיליבטע קינדער וויא אין פסוק שטייט הבן יקיר לי אפרים אפרים איז מיין טייערער זון מיין צערטליך קינד אז איך רייד פון אים רייסט מיר דאס הארץ אויף אים דארום וועל איך אויף אים רחמנות האבין אזו רעט גאט:

הנרות הללו די דאזיגע ליכט וואס איך צינד יעצט אן זאלין פאר מיר זיין איין אנהייב פון אליכטיג גליקליך יאר. אזו וויא איך צינד אן די ליכט לכבוד דיין הייליגין נאמן אזו זאלסטו הייסין מיין מזל זאל אנהייבין צו לייכטין. און אזו ווי דם פינצטערנס וואס אנטלויפט פאר דער שיין פון די ליכט אזו זאלין פר מיין ליכטיג מזל אנטלויפין אלע מיינע צרות. ותן בלבי. גיב אריין אין מיין הארצין דעם חשק צו טאן גוטעס און אלץ וואס דיר גיפעלט. שטארק דם הארץ פון מיינע קינדערליך זיי זאלין זיך האלטין פעסט אן דיר דר גאט פון זייערע עלטערין אברהם יצחק יעקב. זיי זאלין חלילה פון גלייכין רעכטין וועג ניט אראפ. זיי זאלין זיין דיר גיטרייע קינדער און נוטצליכע מענטשין אין דר וועלט. דו זאלסט שטארקין אונזער בונד איך זאל חלילה ניט אבגעריסין ווערין פון זיי און זייא פון מיר. און איבער אזאר אין דר צייט זאלין מיר אלע זיין אין דיין

אורח מישור	דברי כבושים ומשלי חן
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. דר נאך זאל מען זאגען	דם דאך גטאן תשובה, די פינפטע טייל מענטשן זענען די וואס האבן געמיינט זיי וועלן איבער לעבן

די ווידוי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך ביז צום סוף אזו ווי עם שטייט

אין

האב איך אויך פיל געליטן. לפניך גלוים פר דיר זיינן ענטדעקט די פילע צרות אונ עגמת נפש וואס איך האב אין דעם פרגאנגענעם יאהר גיהאט. דו האסט גיהערט מיינע זיפצען וואס פלעגין מיר ארוס גיין פון טיפין הארצין. אונ האסט אויך גיזעהן די טרערין וואס איך האב פיל מאל אין דעם יאר פרגאסין דורך די פרשידינע צרות וואס איך האב אין די צוועלף חדשים גיהאט. די צרות אונ די יסורים מיט וועלכע דו האסט מיך אין דעם יאר גישטראפט זאל שון זיין איין אפקומעניש פר די זינד וואס איך האב גיטאן. אונ דער נייער יאר וואס הייבט זיך ערשט אן פר מיר זאל זיין אשנת ברכה אגיבענטשט יאר אן עגמת נפש. אן זיפצער אונ אן טרערין. דו זאלסט אויך מיט דיינע פליגעל בעשיטצין מיין מאן מיט מיינע אונשולדיגע קינדערליך. דו גוטער גאט זאלסט אונז חלילה ניט צו שיידין. אונ זאלסט אונז בענטשין מיט נחת אונ מיט גליק מיט גיזונד אונ מיט פרנסה. פר דעם שיין פון די ליכט וואס איך האב ערשט אנגעצונדין לכבוד דיין הייליגין נאמן זאלסטו זעהן נור דם ביסיל גוטעס וואס מיר האבין אין דעם יאר גיטאן. אונ אונזערע זינד זאלין וויא די שאטינס אוועקפליהען פאר די ליכטיקייט פון די גיבענטשטע ליכט:

הנרות הללו די דאזיגע ליכט האב איך אנגיצונדין צו בעלייכטין די שרעקליכט נאכט אין וועלכין דיינע קינדער די ארמע יודעליך קלייבין זיך צוזאמין אין די שולין אונ אין די בתי מדרשים אויסצוגיסין פר דיר זייער גאט אונ פאטר זייערע ביטערע הערצער. הבט משמים קוק דאך אראפ פון דיין גרויסין הימיל אונ זעה ווי דיינע עלענדע שעפלאך זיינן צו זייט אונ צוא שפרייט אין דער גאנצער וועלט ווי בלינדע שעפעלאך אן א פאסטוך. זיי האבין ניט

אורחת מישור

זינד. אין די שמונה עשרה אז מען האלט נאך המברך את עמו ישראל בשלום. זאל מען זאגן דעם פסוק יהיו

דברי כבושים ומשלי חן

האט ער אויך גרעכענט זיין נשמה, די פערטע מייל מענטשן זעגען דיא וואס טוהען ניט תשובה אפילו איף דר עלטער, נאר אז ער ווערט קראנק אונ ער וויים ביי זיך אז ער וועט שון פון דעם בעט ניט אייפשטיין, די וועלט איז שון ניט פר אים, אונ באלד אין אקורצע צייט וועט שון דיא שיף ודיא נשמה אוועק גיין פון אים שטארבען ער זיך מיט אלע כחות צו דר האפען די נשמה אונ זיא איף דאלטען ביז ער וועט מאן תשובה, די תשובה פארשטייען מיר איז שון ניט אזוי גוט, פון דעסטוועגן, ער

הט

מיין הארץ קלאפט אין מיר אונ מיינע הענט ציטערין אז איך נעם אן צינדין די ליכט לכבוד דעם היילינגן שרעקליכין טאג יום כפור. מיר שיינט אז פון אלע זייטין הער איך קולות דע לפני מי את עומדת פארגעס ניט פר וועמין דו שטייסט יעצט. פרגעס ניט אז דו שטייסט פר דעם גרויסין וועלטריכטיר וואס זעצט זיך יעצט אוף זיין ריכטשטול דיך צוא משפטין פאר דיינע זינד אונ פאר דיינע שלעכטע מעשים וואס דו האסט געטאן אגאנץ יאר:

אמנם חטאתי. אמת בארימהארציגער גאט איך האב אין דעם יאר זייער פיל גיזינדיגט. איך בין ניט יוצא גיוועז אנטקעגין דיר אונ אנטקעגין אסך מענטשין. אונ איך ווייס אז איך האב ניט פארדינט אונ בין ניט ווערט דו זאלסט מיר מיינע גרויסע עבירות מוחל זיין. אבער אוף דעם הייסטו דאך אל רחום וחנון וייל דו האסט רחמנות אוף די זינדיגסטע מענטשין אונ דו בעגנעדיגסט זיי ווען זייא קומין פאר דיר מיט צובראכענע הערצער אונ מיט טרערינדיגע אויגין אונ בעטין פון דיר פערצייהונג:

כי אני וער בין איך זינדיגע פרוי איך זאל זיך פר דיר אום טענהן אונ זאל זיך פרענטפערין אוף די זינד וואס איך האב גיטאן. ווער בין איך שוואכע פרוי איך זאל מיך שטעלין פר דיר גרויסער גאט וואס די גאנצע וועלט איז אין דיינע אויגין ווי אטראפין פון ים אונ מיט איין ווינק קאנסטו פון איר מאכין תהו ובהו. אבער האר פון אלע וועלטין טאקי דערפאר וואס איך בין אזו קליין אונ שוואך באדארפסטו אוף מיר רחמנות האבין. דו אליין ווייסט דאך אז דר שוואכער מענטש טוט זייער אפט נאר ניט ווילינדיג אזעלכע זאכין וואס דיר איז ניט לרצון. אונ פר די זינד וואס איך האב גיטאן

דברי כבושים ומשלי חן

דאבן געזינדיגט ביז צו דר עלטר, נאכדעם האבן זיי חרטה אונ טוען תשובה, אפילו זייער תשובה פארנעמט שין ניט אזו א ארט, עס איז שון שוועכער זייער תשובה זאל אנגענומען ווערן, פון דער וועגן

אורח מישור

אמצוה זיך צו טובלין אין אמקוה אפילו ווען מען איז נאר ריין. אונ דר עיקר דין פון דיא טבילה איז נאך צוועלף מיטאג: (יג) ערב יום כפור איז גלייך אז יעדר מענטש זאל דאווענן מנחה מיט געוויין אונ חרטה צו האבן אויף די זינד וואס מען הט געטאן. אונ בעטין השם יתברך זאל מוחל זיין די

זינד

זכות זאל מגין זיין צו דער לייכטין אונזערע קינדערס אויגין אונ די אויגין פון אונזערע קינדס קינדער אין דער ליבער תורה ווי איין ליכט. בזכות דוד ושלמה וואס זיי האבין גיבויט דאס בית המקדש טוען מיר תפלה אונ אונזער גיבעט זאל אן גינומן ווערין. אין זייער זכות זאל גאט ברוך הוא אום שפרעכן אונזער משפט מיט גרויס רחמנות אונ מיט דער בארימקייט בזכות פון כל הצדיקים והחסידים וואס זיינען גיוועזן פון אדם הראשונס צייטין ביז היינטיגין טאג זייער זכות זאל אויך אונז מגין זיין ליום הדין אז מיר זאלין האבין איין חתימה טובה אז אונזערע ליכט אונ די ליכט פון אונזערע מאנן אונ אונזערע קינדערס ליכט זאלין ניט פאר לאשין ווערין פאר דער צייט חס ושלום בזכות אבות ואמהות הקדושים והטהורים והשבטים ובזכות קליינע קינדער זייער זכות זאל מגין זיין עס זאל גיך אונ באלד זיין תחית המתים זיי זאלין זיך דער מיען לעתיד לבוא:

רבונו של עולם איך בעט דיך דר בארמיגר גאט אז דו זאלסט אן נעמען דיא ליכט וואס מיר מאכן וועגין דיא היליגע ריינע נשמות פאר איטליכן פאדים וואס מיר לייגין זאלסטו אונז מוסיף זיין חיים די היליגע נשמות זאלין מתפלל זיין פר אונז אז מיר זאלין גיזונד זיין אונ מיר גיהערין מתפלל צו זיין פר די מתים וואס זיינען גישטארבין פון אדם וחוה אן אונ היינט מאכן מיר ליכט פון די אלע נשמות וועגין אונ פון דיא נשמות וועגין וואס ליגין אין פעלדער אונ אין דיא וועלדער אונ פאר אלע קדושים אונ פאר דיא וואס האבען קיין קינדער ניט אונ פר אלע קליינע קינדערלאך אז זיי זאלין זיך דער וועקין דיא דארע ביינער אונ זאלין לעבעדיג ווערין גיך אונ באלד מיר זאלין זוכה זיין צו זעהן תחית המתים דאס יאר אמן סלה:

אורת מישור

רחמנות האבין אויף דעם אנדערן. אונ מוחל זיין אז מען איבר בעט זיך. אויב עס קומט נאר נישט קיין געלט ביי אים: (יא) דער וואס איז מ״ל דעם אנדערען איז השם יתברך אים מוחל אויף זיינע זינד: (יב) ערב יום כפור איז

דברי כבושים ומשלי חן

האבן שון געזינדיגט, זיי האבן אבר באלד חרטה געהאט אונ האבן גטאן תשובה, אין דר יוגנד, דס איז אגוטע תשובה, די דריטע טייל מענטשן זענן די וואס האבן הנאה געהאט פון דר וועלט אונ

זאל ארוס גיין פר דיר לטובה מיט גרוס רחמנות מיר זאלין האבן
איין גוטין משפט מיט אונזערי מאנין אונ מיט אונזערי קינדר לחיים
טובים מיר זאלין חלילה קיין אלמנות ניט בלייבין אונ אונזערי
קינדר קיין יתומים. בזכות וואס מיר לייגן איין פאדים פון אונזער
מוטער רחל וועגין אין איר זכות זאלסטו מקיים זיין ושבו בנים
לגבולם דאס איז טייטש אין רחלס זכות וועט אונז השם יתברך
אומקערין אין אונזער לאנד אריין אמן. איר זכות זאל אויף אונז
מגין זיין ווס זיא הט זיך ניט גלאזט מנחם זיין ביז גאט הט איר
צו גזאגט אז אירע קינדער וועלין זיך אום קערין אין זייער לאנד
אריין. ליבר גאט לאז דם מקוים ווערין אז דער גואל צדק זאל
קומין גיך אונ באלד אין אונזערי טעג אמן כן יהי רצון:

בזכות ווס מיר לייגן איין פאדים פון אונזער רבי משה רבינו וועגן
זיין זכות זאל אויף אונז מגין זיין ווס ער איז גגאנגן אין
הימל אריין אונ האט פר אונז מתפלל געווען אונ האט אונז דיא
ליבע תורה גבראכט פון השם יתברך ברוך הוא זאל אונז זיין
זכות ביי שטיין אז מיר זאלין דער לייזט ווערין גיך אונ באלד ווי
ער איז געווען פערציג טעג אין הימל האסטו אים גלאזט וויסין אז
די הייליגע טעג זיינען ימי רצון גאט האט גזאגט סלחתי כדברך
דס איז טייטש איך האב די ישראל מוחל געווען אויף די זינד פון
דעם עגל בעט איך דיך ליבר גאט דו זאלסט אונז מוחל זיין אין
די טעג אויף אונזערע עונות וואס מיר האבין גיטאן אגאנץ יאר אונ
זאלסט אונז אן שרייבין צו אגוט יאר. ובזכות ווס מיר לייגין איין
פאדים פון וועגין אונזער פאטער אהרן הכהן אין זיין זכות זאלין מיר
זוכה זיין צו געבין ליכט אין בית המקדש אריין מיר זאלין דער
לעבין צו זעהן ווי ער וועט די עבודה טאן אין בית המקדש זיין

דברי כבושים ומשלי חן

אהער געקומן, דס איז די ערשטע טייל מענטשן ווס זענן אמתה צדיקים, די אנדרע טייל מענטשן זענן די ווס זענן ארוס געקומן אויף דר וועלט אונ האבען אנגעהויבן פון איר הנאה צו האבען, זייא גיט דר הערט חם ושלום:

אורת מישור

(ס) אז מען בעט יענעם איבר. דארף יענער מוחל צו זיין מיט דעם גאנצען הארץ. אבער אז יענער לאזט ניט אוועק די שנאה ווערט יענימס תפלה

(י) רעדן די מדה פון יודען דארף זיין איינער זאל

רחמנות

ווי מען הט זיא אונז היין גנעבין אן שולד בלי שום מורא ופחד אז זיא איז נקומן אין אונזר גוף אריין. אונ אין דעם זכות וואס איך לייג דעם פאדים פר אונזר מוטר שרה זאל גאט ב"ה אונז גדענקין דעם זכות פון איר צער אז מען הט איר ליבין זוהן יצחק צו דער עקידה גפירט זאל זיא פר אונז ממליץ זיין גוטס פר השם יתברך ב"ה דס מיר זאלין חס ושלום קיין אלמנות ניט בלייבין אונ מען זאל ניט חס ושלום אוועק נעמין אונזערי קינדערליך ביי אונזער לעבין פון דר וועלט חס ושלום. אונ אין דעם זכת וואס מיר לייגן דעם פאדים פון אונזר פאטר יצחק ווענין זאלסטו זיך איבר אונז מרחם זיין דוא האסט אונז גבאטין מיר זאלין בלאזין שופר אום ראש השנה בשופר של איל זכר לעקידת יצחק זאלסטו אונז גדענקין דעם זכות מיר זאלין אונזרי קינדר טאן זייער בדערפעניש מיר זאלין זיי קענין ביי איין רבי האלטין זיי זאלין זיך גוויינין אין דיין דינסט. דער זכות פון מיין מצוה פון די ליכט זאל אן גנומן ווערין וויא די ליכט וואס דר כהן גדול האט אן גיצונדין אין בית המקדש אז עס זאל לייכטין אונזרי קינדרס אוגין אין דער תורה הקדושה אוך טוא איך בעטין דעם ליבין גאט ביי מיין מצוה פון ליכט בענטשן אז ער זאל אן נעמן מיין גבעט אונ מיין מצוה פון די ליכט. ווי איך לייג דעם פאדים פון אונזער מוטר רבקה ווענין וואס זיא הט גורם גוועזן די ברכות צו אונזר פאטר יעקב אז דיא ברכות זאלין אין אונז מקוים ווערין. אונ פר דעם פאדעם וואס מיר לייגין פון אונזר פאטר יעקב ווענין אזו וויא דו האסט אים גיהאלפין אזוי זאלסטו אונז העלפין פון דעם שטן ער זאל אונז ניט קענין מקטרג זיין צוא דעם היינטיגין יום הדין אונזר משפט

אורח מישור

תורה. אונ מען וועט מקיים זיין וואס דאס בית זיין וועט פסקנן: (ח) אז אמענטש הט געזידעלט דעם אנדערן מענטש דארפן זיי זיך איבר צו בעטן:

דברי בבושים ומשלי חן

עס איז פארפאלין, זיא זענען אוף דעם אינזעל נעשטארבן פון הונגער אונ קעלט אונ עס איז פון זיי איינר ניט געראטעט געווארן. דר מענטש אוף דער וועלט זיצט אוך אזוי ווי אין אשיף אונ פארט אוף דעם ים, אונ די וועלט איז דר שיינר אינזעל, דר ביטעמש וואס וויל ניט ארויס גיין פון דיא שיף אונ ער וויל ניט הנאה האבן פון דעם אינזעל ופון דיא וועלט אונ ער וויל נאר דינען הקב"ה, ביז ער וועט זוריק קומען צו זיין היים, דיא נשמה וועט צוריק קומען אין הימעל פון וואנען זיא איז

אהער

פון דיין הייליגין נאמין ווערין אונ פון די הייליגע נשמות וועגין , יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פר גאט ברוך הוא אז מיר זאלין היינט אום ערב יום כפור גדאכט ווערין פר דיר מיט דר מצוה פון דיא ליכט וואס מיר וועלין מאכין אין שוהל אריין זאלין מיר גדאכט ווערין צוא גוטין אונ מיר זאלין זוכה זיין צו געבין ליכט אין בית המקדש אריין וויא עס איז גוועזן צום ערשטין אונ דיא תפלות וואס וועלין גטאן ווערין ביי די ליכט זאלין זיין מיט גרוס כונה אונ אימה ויראה אונ דיא ליכט וואס וועלין גמאכט ווערין וועגין די רייניגע אונ הייליגע נשמות זאלין די נשמות זיך דר וועקין אונ מודיע זיין איינע די אנדערי ביז די אבות ואמהות הקדושים אונ זיי זאלין ווייטר מודיע זיין איינע דיא אנדערי ביז אדם וחוה אז זיי זאלין פר ריכטן דעם חטא וואס זיי האבין גורם מיתה גוועזן לכל העולם זיי זאלין זיך דר וועקין אום זייערי קברים אונ זאלין פר אונז מתפלל זיין אז עס זאל זיין דם יאר אגוט יאר ווארום זיי האבין גורם מיתה גוועזן גהערין זייא פאר אונז צו בעטין אז מיר זאלין פון דעם מלאך המות ניצול ווערין . ווי איך לייג דם אנדערי קנייטיל פון וועגין אונזער פאטר נח ער געהער פר אונז צו בעטין ווארום ער איז גוועזן אין איין גרוסער נוט ביי זיים שטייט כי באו מים עד נפש דאס וואסר איז אים גוועזן ביז אין האלז . דער גאט וואס הט אים גהאלפין דער גאט זאל אונז העלפין פון פייער אונ פון וואסר אונ פון אלעם בייזין וואס מיר פארכטין זיך זאל דם ניט קומין אויף אונז חס ושלום . ווי איך לייג דעם דריטין פאדים פון די קנייטליך פר אונזער פאטר אברהם וואס דו האסט אים מציל גוועזן פון דעם קאלך אויבין אזו זאלסטו אונז ריין מאכין פון דיא עונות וחטאים אונזרי נשמות זאלין ריין קומין לעולם הבא אזו

דברי כבושים ומשלי חן

אויך אוועק גענאנגען , דיא פרוכטען זיינען צוראם געפאלן פון דיא בוכר עס הט אנגעהויבן ווערען קאלט אונ גרויסע פ נסטערע געבט , עס איז ניט געווען וואס צו עסען אונ קיין ווארעמע קליידונג , אונ פון די וועלדער זענן ארום געגאנגן שרעקליכע ווילדע חיות , די חיות האבן שון געכאפט אפאר מענשען אונ האבן זיי אויפגעסען , זייא האבען געווייסט וואס זיי זענען געבליבן אויף דיא אינזעל ,

אורח מישור

מען אים אפ געבן אונ זיך איבער בעטן ; (ז) אז מען איז אין אטעות צו מען דארף יענעם אפ געבן דארף מען אים צו זאגן אז מען וועט האבען מיט אים אדין

הזיקות און זאלסט אונז מציל זיין פון אלע מיתות משונות ווס דו טוסט מיט זיי שטראפין דעם מענטשין ווס ער איז חיב שרפה:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר ווס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך האב גיטאן אזו איין עבירה ווס איך בין דרוף חיב כרת דס הייסט פר שניטענע יארין און עס זאל גירעכינט זיין דס ווס איך האב פר שניטין די יארין פון מיין כפרה גליך וויא עס זיינין פר שניטן גיווארן מיינע יארין עס זיי כרת בידי אדם און עס זיי כרת בידי שמים און זאלסט מציל זיין מיך און מיין מאן און מיינע קינדערליך פון איונגין טוט און פון פר שניטענע יארין. מיר זאלין זיך עלטערין אין עושר און אין כבוד ביז הונדערט יאר:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר ווס דו ביסט איין בעל הרחמים אוף אלע מיינע זינד ווס איך האב אקעגין דיר ווידר גישפעניגט. עס זיי מיט איין מצות עשה און עס זייא מיט איין מצות לא תעשה און עס זיי איין מצוה דרבנן. אוף אלע זאלסטו מיר געבין א כפרה וסליחה ומחילה און זאלסט אונז חתמנין אין דעם יום הדין צו אגוט גיבענטשט יאר צום גוטין לעבין און אגוטע פרנסה און מיר זאלין מקים זיין אלע תרי״ג מצות ווס דו האסט אונז גבאטין און מיר זאלין שון מער ניט זינדיגין פון היינט אן ביז מיר וועלין לעבין. אמן:

תחנה פון ליכט מאכין ערב יום כפור

דיא תחנה זאל מען זאגען פאר די ליכט מאכין אום ערב יום כפור:

רבונו של עולם איך בעט דיך זייער דר בארמיגר גאט זאלסט אן נעמין מיין מצוה פון די ליכט וואס מיר וועלין מאכין

אורח מישור

כפור: (ח) אז א מענטש זינדיגט קעגן דעם צווייטן פוילט נישט קיין תשובה ביידען מען בעט איבער דעם מענטש: (ו) דריבר דארף מען זיך צו בארעכינען

דברי כבושים ומשלי חן

שיף, און האבן פארגעסן אז מען דארף פון דיא אינזעל אוועק גיין, זיי האבן גערעכונט איבער צו זיין אוף די אינזעל, דר ווייל איז די שיף אוועק געפאנגען אן זיי, און דר זוכר איז מיט די ציים

פר יום כפור אויב מען הט געזינדיגט אין געלט זאכען קענען א מענטש זאל

סען

דעם בית הסקילה אונ בין פאר שטיינט געווארין דורך דיין בית דין הגדול וואס איז געוועזן אין ירושלים אונ זאלסט היטין מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר פון איין פאל אונ איין קלאפ אונ פון אלע מיתות וואס דו שטראפסט מיט זייא דעם מענטשין וואס האט עובר געוועזן איין עבירה וואס ער איז חייב סקילה:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר וואס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך האב געטאן אזו איין עבירה וואס איך בין דרויף חייב מיתה פון הרג אונ עס זאל גירעכינט זיין דאס וואס איך האב איבער געענטפערט מיין כפרה צום שוחט ער זאל זיא קוילין גלייך אז איך בין גקוילט געווארין מיט איין שווערד דורך דעם בית דין הגדול וואס איז געוועזן אין ירושלים אונ זאלסט היטין מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר פון דר שווערד פון דעם מלאך המות אונ פון דער שווערד פון איין רוצח. מיר זאלין גחתמת ווערין צו איין לעבעדיג יאר אונ זאלסט אונז מציל זיין פון אלע מיתות משונות וואס דו טוסט מיט זייא שטראפין דעם מענטשין וואס ער איז חייב הרג:

כפר לי אבי בעל הרחמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר וואס דו ביסט איין בעל הרחמים ווען איך האב געטאן אזו איין עבירה וואס איך בין דרויף חייב מיתה פון שריפה אונ עס זאל גירעכינט ווערין דס וואס איך טו מיין כפרה ברענגין ביי דעם פייער גלייך ווי איך בין פאר ברענט געווארין דורך דעם בית דין הגדול וואס איז געוועזן אין ירושלים אונ זאלסט היטין מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער פון שריפות אונ פון

דברי כבושים ומשלי חן

צו גיין, ווען זיי געלאפען מיט אלע קרעפטען צו די שיף אונ ווענען אריין געשפרונגען אין וואסער אונ מיט סכנות נפשות ווענען זיי צו געשוואומען צו די שיף, אונ זיי האבן קוים געפונען א ארט צו זיצען, מיט גרויס איינגשטאפט, דיא פינפטע טייל מענטשען האבן געהאט גרויס פארגעניגען צו זיין אויף די אינזעל זיי האבן גאר פארגעסען די

אורח מישור

זאגען וואס עס איז גרינג צו פר דייען. אויך איז א מצוה צו עסען פיש אין דר סעודה פון דר פריא. אונ ווען מען עסט זאל מען אין זינען האבען איך עס כדי איך זאל האבן כח צו פאסטען יום כפור. וועט דס חשוב זיין ביי השם יתברך גלייך ווי מען וואלט געפאסט ביידע טעג ערב יום כפור און יום

כפור

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פַּאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶער וָוָאס דוּ בִּיסְט אֵיין בַּעַל הָרַחֲמִים דֶען דוּ בִּיסְט אַיין פִיל פַאר גֶעבֶּער אוּנ דוּ ווילְסְט נִיט אִין דֶעם טוֹיט פוּן שׁוּלְדִיגֶע מֶענְטְשִׁין נַייעֶרְט דוּ בַּגֶערְסְט צוּ זֵייעֶר תְּשׁוּבָה אוּנ אִיךְ טוּא בֶּעטִין פוּן דִיר דֶר בַּארְמִיגֶער פָאטֶער זָאלְסְט גֶעבִּין גִידַאנְקֶען אִין מַיין הַארְצִין אִיךְ זָאל אָן פַאנְגֶען צוּ נֶעמֶען זִיךְ צוּם גוּטִין וֶועג דֶען וָוָאס וֶועט דִיר אַרוֹם קוּמֶען אַז דוּ וֶועסְט מִיךְ מַאכִין נִידֶערִין אִין דֶעם גְרוּבּ פוּן דֶעם גֵיהִנֹּם:

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פַּאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶער וָוָאס דוּ בִּיסְט אֵיין בַּעַל הָרַחֲמִים וֶוען אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אַזוֹ אַיין עֲבֵירָה וָוָאס אִיךְ בִּין דְרוּף חַיָּב דִי מִיתָה פוּן הֶרֶג. אוּנ עֶס זָאל גִירֶעכִינְט זַיין דָס וָוָאס אִיךְ הָאבּ דִי הוּן וָוָאס אִיךְ הָאבּ מִיט אִיר כַּפָּרוֹת גִישְׁלָאגִין גִיהַאלְטִין בַּיי אִיר הַאלְז גְלַייךְ אַז אִיךְ בִּין דֶער וָוארְגִין גִיוָוארִין דוּרְךְ דַיין בֵּית דִין הַגָּדוֹל וָואס אִיז גִיוֶועזְן אִין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ זָאלְסְט מִיךְ הִיטִין אוּם דֶער טְרִינְקֶענִישׁ אוּנ פוּן אַלֶע מִיתוֹת מְשׁוּנוֹת וָוָאס עֶס אִיז פַר הַאנְדִין אוֹיף דֶר וֶועלְט וָוָאס דוּ שְׁטְרָאפְסְט מִיט זֵייא דֶעם מֶענְטְשִׁין וָוָאס עֶר הָאט עוֹבֵר גִיוֶועזְן אַיין עֲבֵירָה וָוָאס עֶר אִיז חַיָּב הֶרֶג:

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פַּאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶער וָוָאס דוּ בִּיסְט אֵיין בַּעַל הָרַחֲמִים וֶוען אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אַזוֹ אַיין עֲבֵירָה וָואס אִיךְ בִּין חַיָּב דְרוּף מִיתָה פוּן סְקִילָה אוּנ עֶס זָאל גִירֶעכִינְט זַיין דָס וָוָאס אִיךְ הָאבּ מַיין כַּפָּרָה צוּ דֶר עֶרְד גִיוָוארְפִין גְלַייךְ וִוי מֶען הָט מִיךְ אַרָאפּ גִיוָוארְפִין פוּן

אורח מישור

זָאגְט מֶען נִיט מִזְמוֹר לְתוֹדָה. אוּנ קֵיין תַּחֲנוּן. אוּנ קֵיין לַמְנַצֵּחַ: (ג) אויךְ זָאגְט מֶען נִיט אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. נָאר אַז יוֹם כִּפּוּר גֶעפַאלְט אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען אִין דֶער פְרִיא בַּייא שַׁחֲרִית אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ: (ד) עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר טָאר מֶען נִיט פַאסְטֶען, ווָארוּם עֶס אִיז אַ מִצְוָה צוּ עֶסֶען. נָאר מֶען זָאל עֶסֶען לַייכְטֶע

דברי כבושים ומשלי חן

שִׁיף, זֵיי הָאבֶּן גֶעזָאגְט אַז לוֹ מֶען ... ווּמֵייטֶערְט פוּן דֶעסְטְוֶועגֶען אִיז נָאךְ דָא גֶענוּג צַייט בִּיז מֶען וֶועט אוֹיפְשְׁטֶעלֶען דֶעם מַאסְטְבּוּים, אוּנ מֶען וֶועט אוֹיפְצִיהֶען דִי לֵיינְוַואנְד אוּנ אַז אַלֶין וֶועט שׁוֹין זַיין גְרֵייט וֶועלֶען נָאךְ דִי מַאטְרָאזֶען פְרִיעֶר עֶסֶען, מִיר הָאבֶּען נָאךְ צַייט צוּ דִי שִׁיף. זֵיי הָאבֶּען דֶער זֶעהֶען פוּן וַויטֶען אַז דִי שִׁיף הֵייבְּט שׁוֹין אָן אַוֶועק

וייכען

תחנה נאך כפרות שלאגין

די תחנה זאגט מען ערב יום כפור אין דער פריא איידר מען דאוונט ווען מען האט כפרות געשלאגען:

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פאר גיב מיר מיין פאטער וואס דו ביסט א בעל הרחמים אויף די אלע חטאים ועונות ופשעים וואס איך האב גזינדיגט פר דיר און האב דיך דר צערנט דר מיט וואס איך האב געהערט אין דעם קול פון דעם יצר הרע צוא נאך גיין נאך דעם גילוסטונג פון מיין הארצין סייא די זאך וואס איך האב גיטאן מיט מיין גוטן ווילין פר בארגענער הייד און אנטפלעקטער הייד סייא וואכענדיג און סייא אין שלאף סייא מיט רייד און סייא מיט איין מחשבה מיט הערין אדער מיט זעהן מיט. גאנג אדער מיט זיצען זאלסטו אוך פאר געבין וואס איך האב נארישקייט גיטאן פון דר צייט אן וואס איך בין אויף דר וועלט גיקומען:

כַּפֵּר לִי אָבִי בַּעַל הָרַחֲמִים:

פאר גיב מיר מיין פאטער וואס דו ביסט איין בעל הרחמים דען איך קום פאר דיר מיט מיין נידריגין שטאנד און מיט איין צו בראכען גימיט. איך טוא מיך באדיינקן אויף מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גיטאן אגאנץ יאר אוי לי וואוי לנפשי ווייא איז צו מיר וויי איז צו מיין לייב דען איך האב מיר פר אום רייניקט אלע מיינע אברים מיט די נארישע זינד און אצונד קום איך מתודה צו זיין פר דיר דר בארמיגר פאטר און האב חרטה אויף מיינע אלע בייזע מעשים און טוא פרשטין פון דיר דו זאלסט זיין אין מיין הילף איך זאל שוין מער ניט זינדיגין:

דברי כבושים ומשלי חן

און זיי זענען שוין גיזעסען איינער וויא פריער, די פערדע טייל מענטשען האבן אויך גיהערט ווי מען טרוימייטערט פון דיא שיף, פון דעסטוועגען האבן זיי זיך גים געאילט צוריק צו גיין צו די

אורח מישור

דינים פון ערב יום כפור

(א) עס איז אמנהג צו מאכען צווייא גרויסע ליכט אויף יום כפור וואס זאלען ברענען אגאנצען טאג. איינס הייסט „אגעזינד ליכט" דאס מען זאל לעבין און געזינד זיין. דם זאל מען אן צינדען אין שטוב ווי מען שלאפט. דם צווייטע הייסט „אנשמה ליכט" דאס זאל מען אן צינדען אין שוהל: (ב) ערב יום כפור אין דר פריא ביי דעם דאווענן

מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:

ווען איין זָכָר שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת זָאל ער דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל.

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה כַּפָּרָתִי. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנִי אֶכָּנֵס וְאֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר זִיךְ מִיט נָאךְ אֵיינֶעם זָאלֶן זֵיי דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֶה חֲלִיפָתֵנוּ. זֶה תְּמוּרָתֵנוּ. זֶה כַּפָּרָתֵנוּ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר איין זָכָר זָאל דָם זָאגֶען דְרַיי מָאל:

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה כַּפָּרָתְךָ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר צְווייא אָדֶער פַר דְרַיי זְכָרִים זָאל דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֶה חֲלִיפַתְכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה כַּפָּרַתְכֶם. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער עס שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר איין נְקֵבָה זָאל דָם זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ. זֹאת תְּמוּרָתֵךְ. זֹאת כַּפָּרָתֵךְ. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתְּ תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווען אֵיינֶער שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַאר צְווייא נְקֵבוֹת זָאל דָאס זָאגֶן דְרַיי מָאל:

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן. זֹאת תְּמוּרַתְכֶן. זֹאת כַּפָּרַתְכֶן. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווען איין אִשָּׁה מְעוּבֶּרֶת שְׁלָאגְט כַּפָּרוֹת פַר זִיךְ זָאל זיא דָאס זָאגֶן דְרַיי מָאל:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵינוּ. אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵינוּ. אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵינוּ. אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

אורח מישור

דָם עוֹף בַּאלְד נָאךְ דֶעם כַּפָּרָה שְׁלָאגֶן: (ה) אַז מֶען הָט נִישְׁט אַהִין מֶעג מֶען כַּפָּרָה שְׁלָאגֶן מִיט אַגַאנְז אָדֶער מִיט אַנאנְדֶערֶע לֶעבֶּעדִיגֶע זַאךְ. אֲפִילוּ מִיט לֶעבֶּעדִיגֶע פִישׁ אַז מֶען הָאט נִישְׁט אַנאנְדֶערֶע לֶעבֶּעדִיגֶע זַאךְ: (ו) נָאר מִיט טָאהֶבֶּען טָאר מֶען נִיט שְׁלָאגֶען כַּפָּרָה: (ז) דֶער וָוס קֶען זָאל גֶעבֶּן אַזוֹ פִיל צְדָקָה ווי פִיל די כַּפָּרוֹת טְרֶעפֶן אָן. ווֶעלֶען דיא כַּפָּרוֹת גְעקֶער זַיין אַנְגֶענוּמֶן פַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

דברי כבושים ומשלי חן

דְרִיטֶע טֵייל מֶענְטְשֶׁען הָאבֶּען פַארְזָאמְט אויף דִי אִינְזִיל בִּיז זַייא הָאבֶּן גֶעהֶערְט מֶען טְרוֹמַייטֶערְט פוּן דִי שִׁיף וַוייל דִי שִׁיף דַארְף בַּאלְד אַוֶועק גֵיין, וֶוען זֵיי שׁוֹין גֶעגַאנְגֶען צוּ דִי שִׁיף אוּנ הָאבֶּען גֶעפוּנֶען דִי שִׁיף אִיז שׁוֹין בַּאזֶעצְט מִיט מֶענְטְשֶׁען

הארין אונ זאלסט אונז געבין איטליכין באזונדר זיין פרנסה פון דיין האנט אז קיינער זאל ניט בדארפין רחמנות צוא האבין איינער אוף דעם אנדערין אמן סלה:

יהי עם זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט אז די שעה וואס איך שטיי אונ בעט פר דיר זאל זיין איין שעה פון דר הערין מיין גיבעט וואס איך טו דיך בעטין אונ וואס איך האב אין הארצין זאלסטו מיר ממלא זיין כי אל רחום אתה דען דו ביסט איין דר בארימהערציגער גאט. עס זאל באוויליגט זיין פר דיר די זאג פון מיין מול אונ די גידאנקין פון מיין הארצין דען דו ביסט גאט מיין באשעפר אונ מיין דער לייזער אמן כן יהי רצון:

סדר כפרות

מען נעמט דיא כפרה אין דער רעכטע האנט אונ מען זאגט נפש תחת נפש אונ מען זאגט דם מיט דה לשון דריי מאל:

בני אדם ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויזעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: אם יש עליו מלאך

דברי כבושים ומשלי חן

חייטער, וועלין מיר בלייבן אן אשיף, דריבער האבן זיי איין מנוס ניט געוואלט זיין אויף דעם אינזיל אונ זענען שוין צוריק אריין אין די שיף, דיא צווייטע טייל זענען ארום געגאנגען אביסעל אויף דעם אינזיל אונ האבען גיגעסען אביסעל פרוכטן פון דעם אינזיל, זיי האבן באלד צוריק געקערט צו די שיף, אונ האבן זיך גיזעצט אויף זייערע ערטער אונ האבען קיין שאדין געהאט ווס זיי זענען געווען אביסעל אויף דיא אינזל, דיא

אורח מישור

לעצטע פינקען פון האפענונג. השם יתברך זאל זיך מרחם זיין איבר אונז דאס ער זאל שיקען דעם גואל צדק במהרה בימינו אמן:

דינים פון כפרות

(א) ערב יום כפור פארטאג שלאגט מען כפרה: (ב) אנקבה שלאגט כפרה מיט אהין: (ג) איין אשה וואס איז מעוברת שלאגט כפרה מיט איין הין אונ אהאן, טאמר וועט זיא האבען איינגעל: (ד) עס איז גלייך צו שעכטן

דאס

ווענין זיי הבל הבלים זייא גייען אוועק אין צרות אונ אין ליידין. ער האט ניט קיין מנוחה ביז ער שלאפט אין קבר. אבער וואל דעם מענטשין וואס ער פאר ברענגט זיין צייט אין תורה אונ אין מצות אונ האט אין זיך מעשים טובים. דען די תורה ומצות אונ מעשים טובים טוען אים בלייטין אויף יענר וועלט. דרום בעט איך דיך ליבער גאט אל תקחני מהעולם הזה קודם זמני דוא זאלסט מיך ניט אוועק נעמין פון דר וועלט פר מיין צייט כדי אז איך זאל קענין תשובה טאן אויף מיינע עבירות אונ זאל גוטס טאן אויף דר וועלט כדי איך זאל ניט פר שעמט ווערין אויף יענר וועלט. באוויז מיר דיין חסד ווייל איך לעב נאך ווארום היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון וועט דען דר ציילט ווערין אין קבר דיין חסד מיט דיין ווארהייט. מה אנו מה חיינו וואס איז דען גאר אונזר לעבין אונ וואס איז גיאכט אונזר עשירות וואס מיר זאלין זיך דר מיט איבר נעמין ווי עס שטייט אדם ביקר בל ילין ווען דער מענטש איז אין גרוס ווערדיקייט טוט ער דער מיט ניט איבער נעכטיגין ווארום איינר טוט איין זאמלין פיל געלט אונ ווייסט ניט ווער עס וועט דס ירשנין. וויא עס שטייט יצבור ולא ידע מי אוספם. נוא ווען עס איז יוא אזו וואס איז מיין האפונג ניט מער נאר מכל פשעי הצילני פון אלע מיינע זינד זאלסטו מיך מציל זיין. צו דיר ליבר גאט טו איך האפין דען דו ביסט שומע אל אביונים דו פאר נעמסט דאס גישריי פון די אביונים. שור נא בעניי ואל תשור אל עוני לוג אין מיין ארומקייט אונ לוג ניט אין מיינע זינד אונ שרייב אונז אן צום לעבין עס זאל זיין ארעבט לעבין. גאט דו שפייזט די גאנצע וועלט מיט דיין גרוס דרבארימקייט גיב אונז אזו איין פרנסה אז אונזרע מאנין אונ אונזרע קינדר זאלין ניט בדארפין מבטל זיין דיין תורה לערנין אז מיר זאלין דיך דינין בהרחבת הלב מיט איין פרייליך

אורח מישור

זיי האבען זיך אין אים מקנא גיוועען ביז מען האט אים (גדליה בן אחיקם) גיהרגת אונ דורך דעם איז געהרגת געווארן וויפיל טויזענדר פון יודין אונ מען האט פארטריבען די רעשט ביסול יודין אונ עס איז פערלאשען געווארן ד"ל דיא

דברי כבושים ומשלי חן

ווען דער ווינט וועט שטיל ווערן מאטער באלדי וועט דר שיף קאפיטאן שיין וועלן פארען ווייטער, אדער מאטער וועט קומען אשטארקער ווינט אונ וועט אוועק טרייבען דיא שיף פון דעם אינזל

לעצטע

אוועק מיט לויטער שאנד און צום סוף מוז ער ערשט געבין חשבון פר גאט ב"ה אויף אלע זיינע מעשים וואס ער האט איטליכין טאג געטאן און אויף אלעם קען ער ניט לייקענין דען זייני מעשים זענין אויף געשריבין מיט זיין אייגינער האנד און אלע רגע איז ער ניט זיכר טאמער הייסט מען אים אויף יענער וועלט גיין גיכר אזו וויא דער מענטש דער שרעקט זיך זייער ווען מען הייסט אים פלוצלונג פון דר וועלט אוועק גיין און ער האט מיט זיך ניט קיין מעשים טובים אהין צוא ברענגין און פון זיין עשירות נעמט ער ניט מיט זיך ער איז נאקעט פון אלעם ווי עס שטייט ערום יצא מבטן אמו וערום ישוב לבית עולמו ער איז נאקעט ארוס געגאנגין פון זיין מוטערס בויך און נאקעט טוט ער זיך אום קערין אין דר ערד אריין. פלוצלונג ווערט ער באצוואונגין אין איין בייזר נעץ דס איז דר צארינדיגר טאג דר יום המיתה דס איז דאך אזו איין טאג וואס השי"ת נעמט אפ חשבון אויף אלעם וואס ער האט פאר ריכט אויף דר וועלט דס איז אזו איין טאג וואס ער מוז אוועק גיין פון זיין ליכטיגן הויז אין דעם פינצטערין גרוב. דס איז אזו א טאג וואס זייני אויגין ווערין בלינד. זייני אייגעני קינדר און זייני פריינד ווערין ביי אים ניט דער קענט. דער מענטש זאל נאר אין דעם גדענקין ווען ער זיין צייט מיט דעם יצר הרע ניט פאר ברענגין און וועט זיך ניט לאזין מיט אים צוא פאר פירין. אוך זאל ער גדענקין אז ער איז גקומין פון א בשר ודם. אוך זאל ער גדענקין אלי טאג דעם גרוב פון זיין קבר וואס מען וועט אים ברענגין אין אזו איין ארט וואס איז ווערים און מאדין. אוך זאל ער גדענקין אז ער וועט מוזין חשבון געבין אויף אלי זייני זינד פון זיין גבארין ביז דעם טאג וואס ער ווערט פון דר וועלט פר לארין. אלי טאג און נאכט פון זיין לעבין ווען ער לעבט שון אפילו הונדערט יאר

דברי כבושים ומשלי חן

וואסער צום טרינקן מיט איין ווארט דר איגזיל איז געוועזן ווי אגן עדן, די מענטשן פון די שיף זענען געטיילט געווארען אין פינף טייל, איין טייל מענטשען האבען געזאגט וויל מיר ווייסען נים

אורח מישור

המקדש האט ער אים געמאכט פאר אפירשט איבר ארץ ישראל איבר אלע יודען און ער איז גיוועזן א גרויסער צדיק דס די יודען האבען גיקענט אביסול צו

זיך קומען דורך אים נאר אין יענעם רור האט זיך געפינען רשעים וועלכע

האב ניט גטראכט אז איך וועל פאר דעם משפט פון דעם יום הדין ווערין גבראכט אונ וועל מוזין אוף אלע מייני מעשים דין אונ חשבון אפ געבין אוף יענער וועלט אונ האב גאר ניט גטראכט אז דעם מענטשינס לעבין אוף דער וועלט איז גאר ניט גיאכט דען ווען ער לעבט שון אפילו טויזנד יאר איז גלייך אין דייני אויגין ווי דר נעכטיגר טאג אזו וויא עס שטייט אין פסוק כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול דאס איז טייטש דען טויזנד יאר זענין אין דייני אויגין גלייך ווי דר נעכטיגר טאג. אדם. ווי זאל דער מענטש ווערדיג ווערין אז ער טוט אלע טאג האפין צום טוט ווי עס שטייט גשריבין אדם איך יזכה בכל יום למות מחכה דען ביז אין דעם גרוב אריין טוט ער ביי טאג ניט רוען מיט מנוחה אונ ביי נאכט טוט ער ניט ליגין מיט מנוחה ווי עס שטייט עד שובו לעפרו לא ישקוט דס איז טייטש ביז זיין אום קערין זיך צו דער ערד טוט ער ניט רוען. טאג אונ נאכט טראכט ער ווי ער זאל זיין שפייז צוא וועגין ברענגין אונ איבער דער ביטערער פרנסה קאז ער דעם ליבין גאט ניט דינין. דרום בעט איך דיך ליבער גאט אז דו זאלסט אונז צו דעם נייעם יאר אן שרייבין צוא איין גרינגע פרנסה כדי אז מיר זאלין קענין דיך דינין בלבב שלם אונ די פרנסה זאל זיין פון דיין מילדי גטרייע האנט אונ ניט פון איין מענטשין. אוי לי מה נאמר ומה נדבר וואס זאל איך שון ריידין וויי צו מיר אוף מיינע יארין ווס איך האב פר בראכט אין ליידין וויא עס שטייט טוב שלא נברא משנברא ליום צרה ועברה עס וואלט בעסר גוועזן אז מען זאל גאר ניט באשאפין ווערין איידר מיר זאלין באשאפין ווערין צו איין טאג פון לייד אונ גרים צארין דען דעם מענטשינס טעג זענין וויניג אונ שלעכט אונ גייען גיך

אורח מישור

די יודין דאס עס איז געהרגת געווארען גדליה בן אחיקם דאס נאך דעם ווי נבוכדנצר הט חרוב געמאכט דם בית

דברי כבושים ומשלי חן

געטראפין מענטשן זענן געפארן אין א שיף איף דעם ים אלאנגע צייט ווייל זייא האבין פאר־בלאנדזעט דעם וועג, אמאל איז געווארן א גרויסר שטורעם וויגט אויף דעם ים אונ עס הט פארווארפן די שיף צו א אינזיל, ווייל דיא מענטשען זענען געוועזן שטארק אפ געמאטערט פון וועג זענען אלע ארויס געגאנגען פון די שיף אוף דעם אינזיל אפ צו רוען, דר ים איז געוועזן ארום דעם אינזיל פון אלע זייטען, דר אינזיל איז געוועזן בעוואקסן מיט מיערע פרוכט בוימר הויכע אונ מיט גוטע קוואלן

אָנָא ה' איך בעט דיך גָאט דֶר גְרוֹסֶר דֶער שְׁטַארְקֶר אוּנ דֶער אַלְמֶעכְטִיגֶער. נֶעם צוּ מַיין תְּשׁוּבָה וָוס איך הָאבּ גֶעצֶט חֲרָטָה אוֹיף מַיינֶע זִינְד מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין. דוּ וֵוייסְט דָאךְ אוּנְזֶער קֶערְפֶּער. עֶס אִיז נִיטָא אַיין מֶענְטְשׁ אוֹיף דֶער וֶועלְט וָוס זָאל טָאן נָאר גוּטְס אוּנ זָאל נִיט זִינְדִיגִין. אוּנ דֶערִיבֶּער הָאסְטוּ אוּנְז גִיגֶעבִּין דֶעם הֵיילִיגִין טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִיר זָאלִין נִיט פַאר פַּאלִין וֶוערִין אִין אוּנְזֶערֶע זִינְד. מִיר זָאלִין הַיינְטִיגִין טָאג תְּשׁוּבָה טָאן וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. דָאס אִיז טַייטְשׁ דוּ ווילְסְט נִיט דֶער מֶענְטְשׁ זָאל שְׁטַארְבִּין נֵייעֶרְט עֶר זָאל חֲרָטָה הָאבִּין אוּנ זָאל תְּשׁוּבָה טָאן אוֹיף זַיינֶע זִינְד אוּנ זָאל בְּלַייבִּין לֶעבִּין. דְרוּם זָאלְסְטוּ צוּ נֶעמִין מַיין גִיבֶּעט אוּנ מַיין תְּשׁוּבָה צְוִוישִׁין דִי תְּפִלּוֹת פוּן כְּלַל יִשְׂרָאֵל. פוּן אַלֶע צַדִיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת. אוּנ זָאלְסְט מִיךְ לָאזִין לֶעבִּין. דוּ זָאלְסְט עֶפֶענִין דַיינֶע טוֹיעֶרִין פוּן רַחֲמִים צוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אוּנ צוּ מִיר אוֹיךְ. דֶר הֵייךְ מַיין מַזָּל אוּנ דֶעם מַזָּל פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער. דֶר לַייכְט זֵייעֶרֶע אוֹיגִין אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. דֶר הֵייבּ דֶעם מַזָּל פוּן כְּלַל יִשְׂרָאֵל. זֵיי זָאלִין הָאבִּין חֵן אִין דִי אוֹיגִין פוּן אוּנְזֶער לִיבִּין קֵייזֶער אוּנ זַיינֶע שָׂרִים. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בּוֹיעֶן דַיין הֵיילִיגִין טֶעמְפֶּיל דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ. מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶען מִיט אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין דֶעם מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

תחנה פון עשרת ימי תשובה

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי. וֶוען איך טוּא אָן דֶעם גֶדֶענְקִין אַזוֹ פַּאר גִים איך אוֹיף. מִיר מַיין לֶעבִּין אַז איך הָאבּ מַיין תַּכְלִית גִשְׁטֶעלְט אוֹיף דֶר וֶועלְט נָאר פוּן דֶער פַּרְנָסָה וֶוענִין אוּנ

דברי כבושים ומשלי חן

אמשל פון ענין תשובה

דער שלי"ה הַקָדוֹשׁ ז"ל שְׁרַייבְּט דִיא מֶענְטְשֶׁען אוֹיף דֶר וֶועלְט זֶענֶען אַזוֹי וִוי עֶס הָט אַמָאל

אורח מישור

עניני תענית צום גדליה

דער תַּעֲנִית צוֹם גְדַלְיָה וֶועלְכֶר עֶר קוּמְט אוּים אוּים מוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה דְרַיי טָאג אִין תִּשְׁרֵי אִיז אִיבֶּער דִי צָרָה וָוס אִיז דֶענְסְטְמָאל גִישֶׁעהְן צוּ

פון דיינט וועגין גילאזט מקריב זיין אונ איז מיט זיין גוטין ווילען גיגאנגען צו דר עקידה אונ מלאכים פון הימל האבין גיוויינט אונ גיפליסין טרערין וויא וואסר. דער מאן אונז דעם זכות פון יעקב וואס דו האסט אים גיענטפערט ביי דעם ברונעם וואסער. אונ הט זיך גיראנגילט מיט דעם מלאך ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון משה ואהרן אונ כלל ישראל וואס דו האסט פר זיי גישפאלטין דעם ים אונ דו האסט זייא גיטאן גרויס וואונדער ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יהושע וואס דו האסט אים גישפאלטין דעם ירדן אונ איז אריבער דעם וואסער. דר מאן אונז דעם זכות פון אליהו הנביא אונ אלישע הנביא וואס זיי האבין גיטאן וואונדער ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון אלע צדיקים אונ פון אלע חסידים אונ נעם צו אונזער תשובה אונ זאלסט אונז אן חתמנן אגוט יאר. אונז אונ אונזערע מאנן אונ אונזערע קינדער. אונ אונזער גאנצע פאמיליע אונ אלע אונזערע גוטע פריינד. אונ ווען עס איז חלילה נגזר גיווארין אויף אונז אגזר דין אונ דר מדת הדין ברענט ווי אפייער. זאלין דיינע רחמנות פר לעשן איבווי וואסר. אונ דו זאלסט אויף זוכין אלע אונזערע זכיות. דר זכות פון אונזערע אייגענע מצות. דר זכות פון אונזערע קליינע קינדר וואס זיינען ריין פון זינד ווי וואסר. דעם זכות פון וואס מיר גיבין זייא לערנען דיין הייליגע תורה. זאלסט אויף אונז דער וועקין דעם זכות פון אונזערע עלטערין. די אויס גילייטערטע נשמות. דעם זכות פון אלע צדיקים אונ צדקניות וואס אין גן עדן. אונ זאלסט אונז אן שרייבין מיך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדער אין דעם בוך פון לעבין אמן:

אורת מישור

צדיקים ניט קענן שטיין אין גן עדן, וואל דעם מענטש וואס טוט תשובה אונ שטארקט זיך אויף דעם יצר הרע ווען ער איז נאך יונג אונ געזונדט אונ ער ווארט ניט ביז אויף די עלטער, ווי דר פסוק זאגט גידענק דיין באשעפר ווען דו ביזט נאך אין דיין יוגענד:

דברי כבושים ומשלי חן

גאר ניט וואס מען הט אויף אים גיפסקנת אין הימל דריבר בלאזט מען שופר אונ מען זאגט מלכיות זכרונות שופרות אלץ צו דר וועקין דעם מענטש ער זאל תשובה טאהן, וועט מען אים אן שרייבן צו אגוט יאהר בכלל ישראל אמן:

דער

זיין מיט דעם גאנצין זינען ביז דאס לעצטע ווייליע. מיר זאלין קיין צער ניט האבין פון אונזערע קינדער אין גאנצין לעבין. מיר זאלין קיין צער ניט זעהן אין אונזרי גאנצע פאמיליע. אין אונזרי גוטע פריינד. אונ כלל ישראל. אונ אין דער גאנצער וועלט. חדש עלינו באנייא אויף אונז ליבער גאט דעם נייעם יאר. אז עס זאל זיין איאר פון ברכה פון זול. עס זאל הלילה קיין הונגער ניט זיין אויף דער וועלט. איאר פון פרנסה פון גוטע גישעפטין איאר פון שלום פון מנוחה עס זאל חלילה קיין מגפה ניט זיין אויף דר וועלט. קיין שום שלעכטע איבער גאנג. קיין שום צרה. מיר זאלין אלע זיין גיהיט פון שאדין פון פייער פון וואסער. פון אלע שטרויכלונג. פון אלע בייזע באגעגענעש אמן:

שמע קולנו הער צו אונזער שטים גאט אונזער גאט. פאר נעם אונזער גישריי. האב אויף אונז רחמנות אונ נעם צו אונזר גיבעט וואס מיר בעטין דא ביי דיר ביי דעם וואסער. וואס מיר זיינען גיקומען מאכין דיך פר אקיניג ווי עס איז גיוועזין פאר צייטין דער שטייגער אז מען פלעגט זאלבען איין קיניג ביי דעם וואסר. נעם צו אונזער תפלה מיט רחמים מיט באוויליגונג אונ דער מאן אונז היינט דעם זכות פון אונזרע עלטערין וואס דו האסט זיי גיענטפערט ביי דעם וואסער ווי עס שטייט גישריבין אין די היילינע ספרים. דער מאן אונז דעם זכות פון אדם הראשון וואס ער איז גיזעסין הינדערט מיט דרייסיג יאר אין וואסער אונ הט תשובה גיטאן אויף זיינע זינד. דער מאן אונז דעם זכות פון נח הצדיק וואס דו האסט אים גיהאלפין אין וואסר. אונ ער איז אנטרונען גיווארין פון מבול. דער מאן אונז דעם זכות פון אברהם אבינו וואס מען הט אים אריין גיווארפין אין קאלך אויבין אונ דו האסט פר לאשין דעם פייער ווי וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יצחק וואס ער האט זיך

דברי כבושים ומשלי חן

חייב אדר זיינע קינדר, ער זאל האבן פרנסה אדר ער זאל ארעם ווערן, ער זאל גימשפט ווערן מיט פייער אדר מיט וואסר, אונ דר מענטש פר גיסט גאר אין דיא אלע זאכען ער שטייט אין שוהל אונ שבועסט אונ לאכט אונ גייט אהיים עסין מיטאג גאנץ פריילאך אזו ווי אלע יום טוב, אונ ער ווייס

אורח מישור

ניט צו זיי, אונ די חכמים האבן געזאגט די מענטשען וואס טוען תשובה וועלן שטיין אין גן עדן דארטן וועלן אפילו

מִיט גְרוֹיס פָּארְכְט אוּנ מִיט צִיטֶערְנֶעס. מִיר קָאנֶען נִיט אַיין שְׁטֵיין אוֹיף אוּנְזֶער אָרְט פוּן שְׁרֶעק. אַזוֹ וִוי דִי וַואסֶער שְׁטֵייט נִיט אוֹיף אֵיין אָרְט. דֶר בַּארֶעם זִיךְ אוֹיף אוּנְז אוּנ עֶס זָאל אַוֶועק גֵיין אוּנְזֶערֶע פָּארִיגֶע זִינְד אַזוֹ וִוי דִי וַואסֶער גֵייט אַוֶועק. זָאלְסְט אַרֵיין וַוארְפִין אוּנְזֶערֶע חֲטָאִים אִין אַיין אָרְט וָואס זֵייא זָאלִין מֶער נִיט קוּמֶען אַזוֹ וִוי דִי וַואסֶער גֵייעֶן אוּנ פַאלִין אַרֵיין אִין טִיפִין מֶעעֶר. יוֹא מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט. אָבֶּער אַצוּנְד אִיז אוּנְזֶער הַארְץ קְלָאר וִויא דָס וַואסֶער. הֶעלְף אוּנְז אַז מִיר זָאלִין קֶענֶען טָאן שְׁפֶּעטֶער אַלֶס וָוס מִיר הָאבִּין דִיא אִיצְטִיגֶע וַוייל אִין אוּנְזֶערֶע גִידַאנְקֶען. טוּא מִיט אוּנְז גִינָאד פוּן וֶועגִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וָואס זִיא אִיז גִיגְלִיכִין צוּ וַואסֶער. דֶען דִי תּוֹרָה קֶען מֶען נִיט מְקַיֵּים זַיין אִין קֶבֶר. זִיא אִיז נִיט גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין פַּר טוֹיטֶע. דְרוּם לָאז אוּנְז לֶעבִּין מִיר זָאלִין זִיא מְקַיֵּים זַיין אוּנ גוּטְס טָאן אוֹיף דֶער וֶועלְט. מִיר זָאלִין פַארִיכְטִין וָוס מִיר הָאבִּין בִּיז יֶעצְט קַיילֶע גִימַאכְט. הוֹשִׁיעָה ה' הֶעלְף אוּנְז גָאט צוּא דִינֶען לִיךְ מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין מִיר זָאלִין פַּר בְּרֵיינְגֶען אוּנְזֶערֵי יָארִין אִין פְרוּמְקֵייט אִין עֶרְלִיכְקֵייט. אוּנְזֶער עֶלְטֶער זָאל נִיט פַּר שֶׁעמֶען אוּנְזֶער יוּגֶענְד. דוּ זָאלְסְט אוּנְז נִיט בְּרֵיינְגֶען לִידֵי נִסָּיוֹן. מִיר זָאלִין נִיט גִיפְּרוּבְט וֶוערִין. מִיר זָאלִין נִיט קוּמֶען לִידֵי בִּזָּיוֹן. מִיר זָאלִין נִיט פַּר שֶׁעמְט וֶוערִין. מִיר זָאלִין חָלִילָה צוּ דֶר עֶלְטֶער נִיט בַּאַדַארְפִין אָן קוּמִין צוּ פְרֶעמְדֶע טִישִׁין. מִיר זָאלִין נִיט בַּאַדַארְפִין חָלִילָה אָן קוּמִין צוּ קִינְדֶער צוּ קְרוֹבִים אוּנ צוּ דִיא גָאבּ פוּן אַמֶעגְטְשִׁין. מִיר זָאלִין אוֹיס לֶעבִּין אוּנְזֶערֶע יָארִין מִיט אוּנְזֶערֶע מַאנֶן מִיר זָאלִין נִיט פַרְנַאנְדֶער גִישֵׁייד וֶוערִין. מִיר זָאלִין נִיט אָפּ גִירִיסִין וֶוערִין אֵיינֶער פוּן אַנְדֶערִין. דוּ זָאלְסְט אוּנְז נִיט אַוֶועק וַוארְפִין צוּ דֶר צַייט פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶער. דוּ זָאלְסְט אוּנְז נִיט פַאר לָאזִין וֶוען מִיר וֶועלִין שׁוֹין זַיין שְׁלַאף. מִיר זָאלִין

אורח מישור

גֶעלִיבְּט בַּיי גָאט מֶער פוּן דִי צַדִּיקִים וָוס וֵוייסֶען נָאךְ גָאר נִיט דֶעם פֶערְ־גֶענִיגֶען פוּן עֲבֵירוֹת אוּנ עֶר גְלוֹסְט גָאר

דברי כבושים ומשלי חן

אַרְבֶּעט טָאג אוּנ נַאכְט, אַז עֶס קוּמְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז דֶער עָמָן מְקַטְרֵג פָאר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹיף זַיינֶע מְרֵפָּה סְחוֹרָה וָוס עֶר הָט אַיין גֶעהַאנְדְלְט, אוֹיף זַיינֶע עֲבֵירוֹת וָוס עֶר הָט גֶעטָאהְן, אוּנ מֶען נֶעמְט אִים צוּם מִשְׁפָּט, מֶען זָאל אוֹיף אִים פַּסְקֶנֶען עֶר זָאל לֶעבֶּען דָס יָאהְר אָדֶער עֶר זָאל שְׁטַארְבֶּען, אָדֶער נִיט

זאלין טראגעדיג ווערין. אונ אלע חשוכי בנים זאלין ערפרייט ווערין מיט זרע של קיימא. זייא זאלין מער ניט זיין ווי צו דארטע בוימער נייערט וויא בוימער וואס גיבין פרוכט. אלע טראגעדיגע פרויען זאלסטו היטין זייא זאלין ניט מפיל זיין חס ושלום. אונ זאלין גיווינען אין דער צייט. אלע גיווינערינס זאלין בשלום גיווינען אן צער. אן חבלי לדה. אן ווייטאג. אן יסורים. אן שום סכנה אונ אומגליק. אונ זאלין האבן לאנג לעבעדיגע קינדער. זייא זאלן פון זייא קיין צער גידול בנים ניט האבין. זייא זאלן זיי אוף האדעווען צו תורה אונ צו מעשים טובים. זייא זאלין ניט פר שעמן זייערע עלטערין. זיי זאלין זיין גוט אונ פרום צו גאט אונ צוא מענטשן. רבונו של עולם גיב אונז אזאר וואס מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין. זאלסט אונז היטן פון ארימקייט מיר זאלין חלילה ניט בדארפין אן קומען לידי מתנת בשר ודם. מיר זאלין ניט בדארפין אן קומען איינער צום אנדערין. דען די גאב פון אמענטשן איז קליין אונ דיא שאנד איז זייער גרוים. נאר דוא זאלסט אונז ערנערין פון דיין אייגענע האנט. דו זאלסט אונז צו שיקען אכשרע פרנסה אגרינגע פרנסה. אן צער אן לייד אן שוועריקייטן. מיר זאלן בייא לייטין ניט דארפין וואס נעמן. רבונו של עולם דו זאלסט אונז ניט צו נעמין פון דר וועלט פאר דער צייט ביז וואנן מיר וועלין אוים לעבין אונזערע יארין. אונ מיר וועלין אוים האדעווען אונזערע קינדער. אונ מיר זאלין פון זיי נחת האבין זייא זאלין גיין אין די רעכטע וועגין. אונזערע הערצער זאלין זיך פרייען אמן:

הבט משמים וראה קוק אונזער היילינער גאט פון הימל אוף אונז אין דער נידער. אזו ווי די וואסר גייט פון הויך אין דער נידער. קוק אונ זעה ווי מיר שטייען דא פר דיר מיט שרעק

דברי כבושים ומשלי חן

גישטפארט אין געפענקעניש, היינט אדר מארגען וועט דער משפט זיין, ווער וויים אוב ער וועט בלייבן לעבן, ווי זיי האבן דס דר הערט זענען זיי אלע דער שראקען געוואהרן אונ האבען אן געהויבן שטארק צו וויינען, דר נמשל איז איין גאנץ יאהר איז דער מענטש באשעפטיגט אין האנדלען אונ

אורח מישור

עבירות געהאט פערגעניגען אונ ער שטארקט זיך אויף דעם יצר הרע ער זאל ניט מער זינדיגן, דריבער איז ער

ארבעט

מיט דעם לעבין פון אונזרי קליינע קינדער. אונ פון איצטער אן אונ ווייטער זאלסטו אונז העלפין מיר זאלין קענין דיך דינין מיט דעם גאנצין הארצין. דוא זאלסט אונז באשאפין אגוט הארץ. מיר זאלין היטין אלי דייני גבאטין. עס זאל ביי אונז ניט זיין קיין קנאה שנאה. מיר זאלין איינער מיט דעם אנדערין גוטס טאן. מיר זאלין יעדערער טראכטין גוטס. אונ מיר זאלין איינער דעם אנדערין ליב האבין ווי זיך זעלבסט. אונ מיר זאלין זיין גליבט ביי אנדערי אין די אויגין. מיר זאלין גאר קיין שלעכטי גדאנקין ניט האבין אין זינין מיר זאלין ווערט זיין פון היינט אן אז דוא זאלסט מיט אונז גוטס טאן. אונ זאלסט היילין אלע צו בראכעני הערצער. דוא זאלסט אונז געבין איאר פון לעבין. איאר פון גזונד. איאר פון פרנסה. איאר פון גוטס. דוא זאלסט ניט צוא נעמין אפאטר פון זייני קינדר עס זאלין ניט בלייבין אלמנות אונ יתומים ווי אשיף אן רעדר. אונ ווי אשטאדי שאף אן אהירט. דו זאלסט ניט צו נעמין אמוטער פון קליינע קינדער. אונ קינדער זאלסטו ניט אוועק נעמען ביא אפאטר אונ מוטר. עס זאל ביא אונז קיין בראך אונ קיין אומגליק ניט גישעהן אין אונזערע הייזר. אונזער בלוט זאל זיין אין גאנצין. מיר וויינען אונ שרייען היינט. אז אגאנץ יאר זאלין מיר שוין מער ניט דארפין שרייען אונ וויינען חלילה. מיר זאלין אגאנץ יאר קיין טרערין ניט פר גיסין. אונ דו זאלסט ערפרייען אלע ביטערע הערצער. אלע צו בראכעניע געמיהטין. דו זאלסט יעדערין ערפילין וואס אים פעלט. אלע ווס ליגין קראנק רחמנא ליצלן זאלסטו זייא היילין אונ שיקין ארפואה שלמה זיי זאלין גיזונד אונ שטארק ווערין. אלע וואס זיינען במקום סכנה זאלסטו זיי באשיצין מיט דיין רעכטע האנד אונ זאלסט זיי באשירמען פון זייער גיפאהר. אלע עקרות זאלסטו באפעלין זייא

אורת מישור

וואָרום דיא זאך איז ניט אזו, נאר דער מענטש וואס טוט תשובה איז געליבט ביא גאט נאך מער פון צדיקים וואס האבן קיין מאל געזינדיגט, ווארום דער בעל תשובה הט שוין פארזוכט דעם טעם פון עבירות אונ האט שוין פון די עבירות

דברי כבושים ומשלי חן

צו זיי איך וויים נאר נים ווי אזוי איר קענט עסען, איר הם שון פאר געסען אין וועלכע יסורים אייער פאטער איז איצט. מען האט אים ארום גענומען פון אזו אשיינע וואהנונג אונ מען האט אים אין

זיך מיט אונז באגיין מיט ערבארימקייט מיט חסד ווס איז גגליכן
צו וואסר. אונ זאלסט אונז היינט צום יום הדין ערוועקן דיינע
גוטע מדות. צו ריינגן אונז פון אונזערי זינד ווס זענין פיל ווי
אין מעער וואסר. אונ זאלסט אפ וואשין אלע אונזרי פלעקן ווי
וואסר. דוא זעהסט וואס ביי יעדר מענטש איז אין הארץ. דוא
קוקסט דורך יעדר קערפר ווי וואסר. עס איז פון דיר קיין זאך
ניט פר הולין. קיינר קען זיך פון דיר ניט באהאלטן. אוסער דיר
קען קיין באשעפעניש ניט לעבין וויא אפיש אן וואסער. ווען
חלילה דוא וואלסט זיך באגיין מיט דער וועלט אקליינע וויילע
מיט מדת הדין. ווען דו וואלסט באצאלין אמענטשין נאך זייני
מעשים. פינקטליך ווי ער הט פר דינט. וואלט די וועלט קיין
קיום ניט האבין. נאר דו צאמסט ארום דעם מדת הדין מיט דיין
מדת הרחמים. ווי די ברעגין פון ים צאמין ארום דם וואסער.
דרום קומין מיר היינט צום וואסער ניט מיט אונזערע גוטע
מעשים. ניט מיט אונזערע גירעכט פארטיקייט. נאר מיר פאר
האפין אוף דיין גנאד אונ דיין מדת הרחמים. ווס זענין אזו פיל
ווי אין ים דאס וואסר. מיר זענין זיך מתודה אוף אונזערי בייזע
מעשים ווס מיר האבין גטאן ביז אהער. אונ אונזר הארץ איז
דערוף זייער צו בראכין ווס מיר האבין געגין דיר ווידר גשפעניגט
אונ דיך ערצערינט. מיר האבין ניט גהיט דיין היילגע תורה;
מיר האבין ניט מקיים גיוועזן דיינע היילגע מצות. מיר בעטין
פון דיר הער פון דר גאנצר וועלט. ווס אין דיין האנט איז דיא
זייל אונ דר לעבין פון אלע מענטשין. מיר בעטין פון דיר דוא
זאלסט אפ מעקין אלע אונזרע זינד אונ אלע אונזרי שטרי חובות.
דען מיר האבין ניט מיט ווס איין צו צאלין דאס וואס מיר זענין
שולדיג. מיר זאלין חלילה ניט באדארפן צאלין מיט אונזר לעבן

דברי כבושים ומשלי חן

מער ניט געווײנט, אמאהל איז אריין געקומען
אפרעמדר מענטש צו ר' י אין שטוב הט ער גטראפן
דם ווייב אונ קינדער זיצען ארום אטיש עסן אונ
טרינקן, אונ זענען פריילעך, זאגט דר מענטש

אורח מישור

פיל קרבנות, מיינט מען אפילו אלע
קרבנות, דר מענטש וואס וויל טאן
תשובה זאל ניט מיינען אז ער וועט זיין
דערווייטערט פון די צדיקים ווייל ער
הט אזוי פיל געזינדיגט אומגערין אונ גערין אונ ער הט דערצערינט גאט,

עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעָב מַלְקוֹשׁ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו:

איין נייע תחנה צוא תשליך:

רבון העולמים הער פון אלע וועלטין דו האסט אונז גשריבן אין דיין היילִיגע תורה צוא מאכין היינטיגין טאג ראש השנה. דען אין היינטיגין טאג זיצטו אוף דעם שטול פון משפט צוא משפטין די גאנצע וועלט קליין אונ גרוס. יונגע אונ אלטע. ארום אונ רייך. צו משפטין זיי צו גוטס אונ צו שלעכטס. צו גליק אונ צו אונגליק. צום טוט אונ צום לעבין. יעדערין נאך זיינע מעשים ווי ער הט פאר דינט. ווי ער איז ווערט. אונ מיר ווייסין אז מיר זענין פול מיט זינד. מיר האבין ניט מקיים גוועזן וואס דו האסט גשריבין אין דיין היילִיגע תורה. אונ מיר האבין געגין דיר ווידר גשפעניגט. דרום זענין מיר זייער ערשראקין פר דעם יום הדין. אונ עס איז אוף אונז אגרוס פחד. פיליכט וועסטו אונז משפטין נאך אונזערי בייזע מעשים. וועלין מיר חלילה קיין תקומה ניט האבין. דרום קומען מיר היינטיגן טאג צום וואסר צו פליסן טרערן ווי וואסר. דרום קומען מיר צום וואסר בעטין דיך אז דוא זאלסט

אורחת מישור

וואלט מען מיינען דר וואס הט אצוּבראכן הארץ איז גלייך ווי ער וואלט מקריב גיוועזן אקרבן, עס שטייט אבר אין פסוק דר ווס הט אצובראכן הארץ איז גלייך וויא ער וואלט מקריב גיוועזן פיל קרבנות, אונ עס שטייט ניט ווי

דברי כבושים ומשלי חן

מאמר וועס מען אים הרגנן, זיין ווייב אונ קינדר האבן שטארק געוויינט, דר כוחר איז אבר גיזעסן אין געפענקניש אלאנגע צייט זענען זיין ווייב אונ קינדר געוואהנט געוואָרן אז אים, האבן זיי שון

פיל

לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

נאך דעם זאגט מען דאס:

לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְיָ כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עַל יְדֵי הֶאָרַת תִּקּוּנִים עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּעַתִּיקִין בִּזְעֵיר שֶׁבֵּאַרְנוּ יִכָּבְשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיִגֹּלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעִסְקֵי תוֹרָתְךָ וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ

האָפִּין צו זיין גנאד: צו מציל זיין פון דעם טוט זייער לייב אונ דר נערין זיי חאטשע עס איז אהונגר: אונזערע לייבר טוען האָפִן צו גאט. אונזער העלפער אונ אונזער באַשיצר איז ער: וואָרום מיט אים טוט זיך פרייען אונזר הארץ אין זיין היילגן נאָמן פר זיכערן מיר זיך: עס זאָל זיין דיין גנאד אויף אונז ווי מיר האָפִן צו דיר: לא ירעו זיי איבלען ניט אונ זיי פר דארבין ניט אין מיין היילגן בארג דען דָם לאנד איז פיל מיט וויסען שאַפט פון גאט אזו וויא וואסער דעקט צו דעם ים:

דברי כבושים ומשלי ו״ן

מען הָט אויף אים גמאכט אבלבול אז ער האנדילט מיט טרפעני סחורה, אונ מען האט אים אביין געפירט אין זייער אשלעכטע געפענקעניש, אונ מען האט נים געוואוסט ווי זיין משפט וועט זיין,

אורח מישור

וועגן, וואָרום עס שטייט אין פסוק די קרבנות פון גאט איז אצובראכן הארץ, דר וואס הָט אצובראכן הארץ איז גלייך ווי ער וואלט מקריב געוועז קרבנות צו גאט, עס שטייט ניט אין פסוק דער קרבן פון גאט איז אצובראכן הארץ.

וואלט

יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יי הפיר
עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד
מחשבות לבו לדור ודור: אשרי הגוי אשר יי אלהיו
העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יי ראה את כל בני
האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היוצר
יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב
חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברוב
חילו לא ימלט: הנה עין יי אל יראיו למיחלים לחסדו:

להציל

ער שאפט בלייבט שטיין: גאט הט פר שטערט דם טראכטונג
פון די היידען ער האט פאר מיטען דם טראכטין פון שלעכטע
פעלקר: גאטס עצה בלייבט שטיין אויף אייביג דיא מחשבה פון
זיין הארצען בלייבט פון איין דור צום אנדערין דור: וואל דעם
פאלק וואס דר רעכטער און וואר האפטיגער גאט איז זיין גאט וואל
דעם פאלק וואס ער הט גאט אום גקליבען פר איין ארבונג צוא
אים: פון דעם הימיל לוגט גאט ער זעהט די אלע קינדער פון אדם:
פון דעם ארט וואס ער הט אן גגרייט ער זאל דארטען זיצין טוט
ער קוקין צו אלע די זיצר פון דר ערד: דר וואס האט באשאפען
אלע הערצער פר שטייט ער בודאי אלע זייערי ווערק: דר מלך
ווערט ניט גהאלפין דורך זיין פיל חיל דר שטארקסטער ווערט
ניט נצול אין דר מלחמה האטשע ער הט פיל כח נאר מיט גאט
ב"ה איז זיין הילף: עס איז ליגין און פאלש אז דאס שטארקייט
פון אפערד זאל העלפין. מיט זיין פיל חיל ווערט ער ניט אנטרונן
אין דר מלחמה: גאט גיט אכטונג צו זיינע פארכטיגע צו די וואס

אורח מישור

געווארען, און תשובה איז געוואגען
געגען אלע קרבנות [למשל מען זאל די
מצוה פון אלע קרבנות ליגען אויף איין
וואגשאהל און דיא מצוה פון תשובה
זאל מען ליגען אנטקעגען אויף דיא אנדערע וואגשאהל וועלן ביידע גלייך

דברי כבושים ומשלי חן

הט דם געטאהן, נאר דר מענטש הט אליין איף
זיך געברענגט דיא שלעכטס ווייל ער האט ניט
תשובה געטאהן אום ראש השנה. אונזר שטיין ביי
דעם יום הדין איז גלייך צו אביגען סוחר וואס

ווענן

בשונאי: טוב לחסות ביי מבטוח באדם: טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים:

רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה: הודו ליי בכנור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כונס כנד מי הים נותן באוצרות תהומות: ייראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל

יושבי

איז אין מיינער הילף דרום וועל איך בודאי זעהן אמפלה אין מיינע פיינט: עס איז בעסר אבטחון צו האבין אין גאט איידער צו האבען אבטחון אין אמענטשין: עס איז בעבר צו פר זיכערין זיך אוף גאט איידר צו פר זיכערין זיך אוף די מילדין:

רננו לובט צדיקים צו גאט צוא דיא רעכט פארטיגע איז שיין אלוב: לובט גאט מיט אהארף מיט אפידיל פון צעהן שטרונעס: לויבט צו אים אין נייע לוב מאכט שיין צוא שפילין מיט אום גשריי פון שופר: ווארום רעכט פארטיג איז גאטס רייד זיין נאר ווערק איז מיט ווארהאפטיקייט: ער הט ליב צדקה ומשפט דר חסד פון גאט איז פול דיא וועלט: מיט גאטס רייד זענין גווארין דיא הימיל אונ מיט דעם אטום פון זיין מויל גאר די הערשאפט פון הימיל: ער זאמילט איין ווי אמויער די וואסר פון דעם ים ער גיט אין די באהעלטעניס די אפ גרונטן: פארכט אייך פר גאט אלע לייט פון דר וועלט פר אים זאלין מורא האבין אלע די זיצער אוף דר וועלט: ווארום וואס ער זאגט איז אזו ווס

דברי כבושים ומשלי חן

ד׳לאזן מיט אשיפר אין שטאם אונ דם פאלק וועט נים שרעקין, זיי וועלן נישט תשובה טאהן, אם תהיה רעה בעיר. אוב עס וועט טרעפן שרעקנס אין שטאט, זאל מען וויסן נה׳ לא עשה, נים גאט

אורח מישור

אגרויסע זאך אונ אנגענומען ביי הקדוש ברוך הוא, אונ זיא קומט ביז צום כסא הכבוד, אזו ווי עס שטייט אין פסוק די תשובה קומט ביז גאט. תשובה איז

איינע פון די זאכן וואס זענען באשאפן געווארן איידער די וועלט איז באשאפן

דעם ערשטן טאג ראש השנה נאך מנחה גייט מען צו איין טייך אונ מען זאגט גם. אונ ווען עס געפאלט אום שבת גייט מען דעם אנדערן טאג ראש השנה:

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי לי בעוזרי ואני אראה בשונאי

מי אל כמוך. ווער איז אגאט ווי דו דער דא פר טראגט אום רעכט אונ ער טוט איבר פארן אוף מיסטייט צו די איבר בלייבונג פון זיין ארב ער האלט ניט צו אייביג זיין צארין דען ער באגערט גנאד. דרום זאל ער ווידר קערין דר בארימן אינז אונ טרעטין אוף אונזער זינד אונ ווארפין אין טיפעניש פון דעם ים אלע זייערי עבירות: דו גיבסט דיא מדה פון אמת צו יעקב אונ דיא מדה פון חסד צו אברהם דאס דו האסט געשווארין צוא אונזערי עלטערין פון פאר מאלים: פון איינגעשאפט טוא איך רופן צו גאט טוט גאט מיר ענטפערין אין דר בריטערונג: גאט איז מיט מיר דרום פארכט איך מיך ניט וואס קען איין מענטש מיר טאן: גאט

אורח מישור

מוסר מענין תשובה

ווייל דר עיקר גיין צו תשליך מיינט מען נישט דס גיין, נאר מען מיינט אז דער מענטש זאל זיך נאר בערעכענן דיא עבירות וואס ער האט געטאן אגאנץ יאר, אונ אוועק ווארפן פון זיך. היינו תשובה טאן, איבר דעם וועלן מיר דא שרייבן ווי גרוס תשובה איז, דער ספר חסידים שרייבט, עס שטייט אין סוף ספר הושע, אז דער נביא האט געזאגט צו די יודין זיי זאלן תשובה טאן צו גאט, תשובה איז

דברי כבושים ומשלי חן

פר אנטווערן דארף ער איצט קומן פאר גאט מיט תשובה, אונ מיט די כרונן זאל ער פר לעשן דעם פייער פון יום הדין. דער זוהר הקדוש שרייבט דער מענטש וואס דער וועקט זיך ניט מיט אגרוס געוויין ווען מען בלאזט שופר, איז אסימן אז דיא נשמה זיינע איז שטארק זינדיג, דריבער בלאזן מיר מיט אשופר אוף צו וועקן דעם מענטש פון זיין שלאף ער זאל זיך שטעלן צו דיא גרויסע מלחמה ער זאל שרייען בעגען די מקטרגים וואס זענען מקטרג אוף אים אונ דר ציילן זיינע חטאים. אונ ער זאל נים פר שלאפן דעם משפט, דריבר זאגט דר נביא אם יתקע שופר בעיר, אז מען וועט

טאן אום ווילין די הייליקייט פון דיינע חסדים אונ אום ווילין דאס גרויסקייט פון דיין דער בארימקייט וואס זיינן פר שפרייט איבר דער וועלט אונ אום ווילין דעם ריינקייט פון דיין נאמען דעם גרויסין אונ שטארקין אונ פארכטיגין וואס אין אים איז דא צווייא אונ צוואנציג אותיות דאס זיי גייען ארוס פון די פסוקים פון ברכת כהנים די ברכה איז גזאגט גווארין אוס דעם מויל פון אהרן מיט זיינע קינדר דיין הייליג פאלק אז דו זאלסט זיין נאהענט צו מיר ווען איך טוא רופין צו דיר אונ זאלסט פר נעמן מיין גיבעט אונ מיין גישריי אלע צייטין אזוי וויא דו האסט גהערט דאס גשרייא פון יעקב אבינו וואס ער הייסט איש תם אונ זאלסט מיר געבין מיט מיין גאנץ הויז גיזינד אונזר שפייז אונ פרנסה מיט ברייטקייט ניט בצמצום. מיט היתר ניט מיט איסור. מיט נחת ניט מיט צער. פון דיין ברייטע האנט. אזו ווי דו האסט גגעבין ברויט צו עסין אונ קליידר אן צו קליידין צו יעקב אבינו דר דא הייסט איש תם אונ זאלסט אונז געבין צו ליבשאפט צו חן אונ חסד אונ צו רחמים אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס אויגין אזו ווי דו האסט גיגעבין יוסף הצדיק אז דר פאטר האט אים אן גיטאן דם זיידענע העמדיל צוא חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס אויגין. אונ זאלסט טאן מיט מיר וואונדער אונ נסים אונ צייכין צוא גוטין אונ זאלסט מיך באגליקין אין מיינע וועגין אונ גיב אין מיין הארץ פאר שטאנד צו פאר שטיין אונ צו קליגין אונ מקים זיין די רייד פון דר תורה מיט אירע סודות אונ זאלסט מיך מציל זיין פון אום גערין איך זאל מיך חס ושלום ניט טועה זיין אין דר תורה אונ זאלסט מאכין ריין מיינע גדאנקן אונ מיין הארץ צו דיין דינסט אונ זאלסט דר לייננרין מיינע טעג אונ מיין מאן אונ קינדרס טעג מיט אלעם גוטין אונ מיט לעבין מיט פיל שטארקייט אונ פריד אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

ווילים ... זיין ווייב אדר די קינדר שטארבן, אדר כאטר נועם אים פעלען פרנסה, מיט וואס

אורח מישור

ניט, אונ אויב ניט זאל ער אים דער מאנען וואס מיט דעם מענטש איז אין

דעם טאג וואס ער ווערט שטארבן ווערט ער אים געווים ביי א קומען:

ווייל

קראנקהייט און אלע שטרויכלונג אלע בייזע גזרות און אומזיסטע פיינדשאפט פון אונז און פון אלע דיינע קינדר דיין זיבערהייט:

ברכת כהנים

יברכך יי וישמרך:

ווען דער חזן זאגט דאס ווארט וישמרך זאגט מען דאס:

רבונו של עולם איך בין דיין און מיינע חלומות זיינען דיינע עס זאל זיין דער ווילין פר דיר גאט אז אלע מיינע חלומות זאלין זיין אוף מיר און אוף כל ישראל צו גוטין עס סייא איך האב מיך גיחלומת אוף זיך זעלבסט עס סייא אוף אנדרע. און עס סייא אנדרע האט זיך גיחלומת אוף מיר. אוב זיי זיינען גוט שטארק זיי און זיי זאלין מקוים ווערין אין מיר און אין זיי אזו ווי די חלומות פון יוסף הצדיק. און אוב זיי דארפין היילונג זאלסטו זיי היילין אזו ווי די וואסר פון מרה דורך משה רבינו און אזו ווי דו האסט גיהיילט צו מרים פון אירע קרעץ. און די וואסר פון דר שטאט יריחו דורך אלישע. און נעמן פון זיינע קרעץ. און חזקיהו מלך יהודה פון זיין קריינק. און אזו ווי דו האסט פר קערט די קללה פון בלעם הרשע צו איין ברכה אזו זאלסטו פר קערין אלע מיינע חלומות אוף מיר און אוף כל ישראל צו גוטין און זאלסט מיך היטין און לייטזעליגין און באווילינין. אמן:

יאר יי פניו אליך ויחנך:

ווען דער חזן זאגט דאס ווארט ויחנך אזו זאגט מען נאך איין מאל דעם רבונו של עולם וואס מען האט פריער געזאגט:

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

דר שערי ציון שרייבט ווען דר חזן זאגט דם ווארט שלום זאל מען ניט זאגן דעם רבונו של עולם נייערט דעם יהי רצון וואס ווייטער שטייט:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערין אז דו זאלסט

אורח מישור — דברי כבושים ומשלי חן

גיט קוקן הויך, צו די רייכע מענטשן, שטארבן דארך זייערע עבירות, אדער מאבר תם צו פערלאנגן זייערע פערמעגענס, אויב ער האט איינגענומען דעם יצר הרע איז

גוט

אַתָּה הָאֵל הַמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה. גָאט וָוס דוּ בִּיסְט דֶער הוֹיבִּין אוֹיף אַלֶע בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ לוֹיבּ עֶס אִיז אַנְטְפַּלֶעקְט פַּר דִיר דָס אִיבֶּר אוּנְזֶערֶע זִינְד אִיז דֶער בֵּית הַמִקְדָשׁ חָרוּב גִיוָוארִין אוּנ עֶס אִיז צוּ גִינוּמֶען גִיוָוארֶען דִי לִיכְט פוּן אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין אוּנ וֶוען דֶער בֵּית הַמִקְדָשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶען פְלֶעגִין דִי יִשְׂרָאֵל מַקְרִיב זַיין קָרְבָּנוֹת צוּ פַר גֶעבִּין אוֹיף זֵייעֶרֶע זִינְד אוּנ דִי כֹּהֲנִים זַיינֶען גִישְׁטַאנֶען אוֹיף זֵייעֶר דוּכֶענֶען אוּנ דִי לְוִיִם מִיט זֵייעֶר גִיזַאנְג אָבֶּר הַיינְט הָאבִּין מִיר דָס אַלִיץ אָן גִיוָוארֶען נָאר דָס אִיז אוּנְז גִיבְּלִיבִּין דָס דִי כֹּהֲנִים קוּמֶען צוּ בֶּענְטְשִׁין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט דֶער בְּרָכָה וָואס דוּ הָאסְט זֵיי גִיבָּאטֶען דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם פַר נֶעם דִי בְּרָכוֹת פוּן דִי כֹּהֲנִים וָוס בֶּענְטְשֶׁען אוּנְז אוּנ עֶס זָאל פַר דִיר זַיין אוּנְזֶער גִיבֶּעט גְלַייךְ אַז אֵיין קָרְבָּן. אִיךְ בֶּעט דִיךְ דֶער בַּארִימְהֶערְצִיגֶער פָאטֶער זָאלְסְט מִיט דַיין גְרוֹיס דֶערְבַּארִימְקַייט זִיךְ דֶערְבַּארִימֶען אוֹיף אוּנְז אוּנ זָאלְסְט בּוֹיעֶן דַיין בֵּית הַמִקְדָשׁ פוּן אֵייטֶעל פַייעֶר אוּנ טְרֵייסְט דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם דָס דוּ זָאלְסְט אוּם קֶערִין אִירֶע קִינְדֶער צוּ אִיר. קֶער אוּם דַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיוֹן אוּנ דֶעם סֵדֶר פוּן קָרְבָּנוֹת קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דָארְט וֶועלִין מִיר דִיךְ דִינֶען מִיט פָארְכְט אַזוֹי וִוי דִי טֶעג פוּן אֵייבִּיג אוּנ אַזוֹ וִוי דִי פְרִיעֶרְדִיגֶע יָארִין. יִהְיוּ זֵיי זָאלִין זַיין צוּ בַּאוִוילִיגוּנְג דִי זָאג פוּן מַיין מוֹיל אוּנ דָס טְרַאכְטֶען פוּן מַיין הַארְץ פַר דִיר גָאט מַיין בַּאשֶׁעפֶער אוּנ מַיין אוֹיס לֵייזֶער. אָמֵן:

תחנה נאך וכתוב לחיים טובים

אוּם ר"ה ויו"כ צוּ מוּסָף אַז דֶער חַזָן הַאלְט וּכְתוֹב זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ אוּנְזֶער פָאטֶער גֶעדֵיינְק דַיין דֶער בַּארִימְקַייט אוּנ בַּאצְוִוינְג דַיין צָארִין אוּנ פַאר לֶענְד מָארְד אוּנ שְׁוֶוערְד אוּנ הוּנְגֶער אוּנ גְפֵיינְקְנִשׁ אוּנ פַר דַארְבּוּנְג אוּנ מַגֵפָה אוּנ בֵּייזֶע בַּגֶעגֶנִישׁ אוּנ אַלֶע

דברי כבושים ומשלי חן

וֶוען שְׁרֶעקִין זֵיי אַזוֹי שְׁטַארְק פַאר דֶעם מִשְׁפָּט, וִוי דַארְף שׁוֹן דֶער מֶענְטְשׁ מוֹרָא הָאבֶּן פַאר דֶעם מִשְׁפָּט פוּן גָאט, טָאמֶער חַס וְשָׁלוֹם וֶועט עֶר

אורח מישור

וָוס קְרִיכֶען אוֹיף דֶעם קָאפּ אוּנ אוֹיף דֶעם לַייבּ דְוִיא אַזוֹי קֶען עֶר הָאבֶּען גְרוֹיסְקַייט אִין הַארְצֶען, דְרִיבֶּער אִיז גוּט

פַר דֶעם מֶענְטְשׁ עֶר זָאל דֶערְנִידֶערֶען דָאס גְרוֹיסְקַייט, אוּנ דִי אוֹיגֶען זָאלֶען

ניט

די תחנה זאגט מען ווען די כהנים דוכנן אז דר חזן הייבט אן צו זאגן רצה:
אלהינו ואלהי אבותינו:

אונזער גאט דר גאט פון אונזרע עלטערין אברהם יצחק ויעקב הנה בני אהרן כהניך נון די קינדר פון אהרן דיינע כהנים וועלין אצונד אויף הייבין די הענט צו בענטשין דיין פאלק ישראל מיט גאר זייער הארץ אונ וועלין זאגין די ברכה וואס דו האסט זיי גיבאטין דאס מיט דר ברכה זאלין זיי בענטשין דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלין זיך צום דוכנן. רבונו של עולם פר נעם דאס גיבעט פון דיא כהנים וואס בענטשין דיין פאלק ישראל אונ מיר זאלין גבענטשט ווערין אלע יודין בנאנד אונ אויך איך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר צווישן זיי צו אגוט לעבין אונ גוטע פרנסה פון דיין פולער גיבענטשטר האנט מיר זאלין ניט דארפין אן קומין צו איין בשר ודם אונ מיר זאלין זוכה זיין צו האבין קינדר אונ קינדס קינדר גוטע אונ פרומע גאטס דינערס אונ גאטס פארכטיגע. זאלסט אונז היטין פון אלעם בייזין קיין שונא זאל אונז ניט קענן טאן קיין שלעכטס אונ זאלסט דר לייכטין דיין פנים צו אונז מיר זאלין קענן דער האלטין דיין הייליגע תורה מיר זאלין ניט ווידער שפעניגין אנטקעגין דיר אונ זאלסט אונז לייט זעליגין מיט אלעם גוטין מיט איין גוט לעבין. לעבין פון גיזונד. לעבין פון פרנסה. לעבין פון שפייז אונ פון דר נערונג. לעבין פון רייכקייט. לעבין פון אגוט מזל. אונ זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט אונז משפטין אין דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדר אונ זאלסט טאהן צו אונז פריד אונ שלוה אונ שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין שרעק אין אונזער הויז:

אורח מישור

פון מענטשען. דער ראש ישיבה האט געזאגט דר טייטש וואס איז אויף דיא וועלט קליין ביי מענטשן דר איז גרויס ביי גאט אונ דר מענטש וויס איז גרויס ביי מענטשן דער איז קליין ביי גאט דער מענטש וואס איז גרויס ביי זיך אין הארצין דער איז פארמיאוסת ביי גאט אמענטש וואס ער איז פארשעמט אונ פארמיאוסת ווי אזוי קען דר ביי זיך זיין גרויס איז ער דען אייזען איז דען די לייב קופער ער איז דאך פלייש אונ ער איז ווערים ווען ער לעבט, די בנים

דברי כבושים ומשלי חן

שולדיג. זיי שטארבן ניט, זיי דארפן ניט פרנסה, זיי האבן ניט קיין ווייב מיט קינדר, פון דעסט

ניט פר זינדיגט פון וועגין מיין זינד און פארשולדיג זיי ניט פון וועגין די זינד וואס איך האב מוטוויליג געטאן דען איך בין איין זינדיגר און איין מיסטעטיגר. און לאזין זיי ניט פר שעמט ווערן דורך מיינע זינד און לאז מיך ניט פר שעמט ווערין דורך זיי און נעם מיין געבעט אן גלייך אלעס ווי דם געבעט פון איינעם אלטען און דר וואל גוואונט איז אין דער תפלה און דער דא האט מיט גוטע מעשים דורך געבראכט זיין לעבין און דעם זיין בארד גרייז איז און איין זיסע שטים האט און זיין דעה גלייכט זיך אום מיט דר דעה פון אלע לייט און דו זאלסט אן שרייען אן דעם שטן אז ער זאל אוף מיר ניט מקטרג זיין. און אונזער איבר היפונג ווען מיר טוען ח״ו איבר היפען איין ווארט זאל בייא דיר גליבט זיין און אלע זינד זאלסטו מיט ליבשאפט באדעקין און אלע אונזר פאסטען און פייניגין פר קער אונז און צו כל ישראל צוא ששון און שמחה צוא לעבין און צוא פרייד. די ווארהייט און פרייד זאלין זיך מערין און לאז קיין שטרוכלונג אין מיין געבעט זיין און עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר גאט פון אברהם גאט פון יצחק גאט פון יעקב דר גאט דר גרוסער און דער שטארקר און דער פארכטיגר אייבערשטר גאט אהיה אשר אהיה דם אלע מלאכים וואס זענן געזעצט איבר תפלות זאלן מיין תפלה פר דיין כסא הכבוד ברענגין און זאלין זיי פר דיר אום שפרייטען פון וועגין אלע דיא צדיקים און חסידים און גאנץ רעכטפארטיגע און פון וועגין די עהרע פון דיין גרוסין נאמין דר שטארקר און פארכטיגר דען דו הערסט דם געבעט פון דיין פאלק ישראל מיט דר בארימקייט.

גילובט ביסטו גאט דער דא הערט דאס געבעט:

דברי כבושים ומשלי חן

בדין, און דיא מלאכים איילען, אשרעק און ציטערניש הט זיי אנגענומן, טאמער וועלן זיי ניט זוכה זיין דאס משפט, לאמר זעהן וס שרעקען די מלאכים זיי זינדיגן דאך ניט זיי זענען גאר ניט

אורת מישור

הט חרטה און טוט תשובה, און דער מענטש וואס איז פארשעמט בייא מענטשן, ניט ווייל ער טוט שלעכטס וועט ער אמאל גרויס ווערן ווארום

עס שטייט אין פסוק גאט זאגט מיין קנעכט וועט גליקען און וועט זייער גרויס ווערן ווער איז דר קנעכט וואס וועט גרויס ווערן דר קנעכט וס אויף אים איז גיזאגט גיווארן אין ווייטערדיגן פסוק ער איז פארשעמט און פארמיטן

דעם שופר אונ פון תקיעה שברים תרועה תקיעה אונ פון תקיעה שברים תקיעה אונ פון תקיעה תרועה תקיעה זאלין אריין גיין פר דיין כסא הכבוד אונ זיי זאלין גוטס פר אונז פיר שפרעכען צוא פאר געבין פאר אונזרע זינד אמן:

דער נאך זאגט דער חזן דאס מיט אהויך קול:

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון:
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו:
כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו:
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי וכו'

תפלה לשליח ציבור

דיא תפלה זאגט דער שליח צבור אין ימים נוראים פאר מוסף:

הנני העני איך דער ארימער אונ דער שראקענער דר דא ציטערט פאר אנגסט פאר דעם דער דא זיצט איבר די לוב איך בין גיקומען צו שטיין אונ צוא בעטין פאר דיר פון וועגין דיין פאלק ישראל די מיך גשיקט האבען ווען איך עס שון ניט ווערט בין פון דעסט וועגין בעט איך דיך גאט פון אברהם גאט פון יצחק אונ גאט פון יעקב דר בארמיגער גאט. גאט דער דא איז דער בארמיג גנעדיג גאט אלמעכטיגר. פארכטבאר אונ שרעקליכר איך בעט דיך מאך באגליקען מיין וועג וואס איך גיי צו בעטין פר מיר אונ פר די זעלביגע וואס האבין מיך גשיקט דיין הייליגע פאלק ישראל קינדר פון דיא אבות אונ איך בעט דיך רעבין זיי

אורחת מישור

שעמט זאל ער אים מוחל זיין, וועט גאט אים אוך מוחל זיין די עבירות וואס ער הט געזינדיגט צו גאט ווארום עס שטייט אין פסוק מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע דער נביא זאגט ווער איז אגאט ווי דו ביזט וואס ער טראגט [ער ליידט] די זינד וואס מען זינדיגט צו אים, אונ ער איז מוחל די זינד וואס מען הט געזינדיגט צו אים אפילו צודערצערענען אים, נאויב דר מענטש

דברי כבושים ומשלי חן

דער נמשל איז ראש השנה איז איום הדין, דער פיער פון דעם משפט ברענט אין הימעל זייער שטארק, וויא דר פייטן זאגט „ויהלים ורוגדים מאימת דינך באש", אלע ציטערען אונ שרעקען פר די מורא פון דיין משפט וואס עס ווערט גמשפט מיט פייער, אונ אין הימל ווערט געבלאזן מיט אשופר אן צו זאגן דיא מלאכים אז עס איז איום

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

תקיעה שברים תרועה תקיעה
תקיעה שברים תרועה תקיעה
תקיעה שברים תרועה תקיעה

יְהִי רָצוֹן עס זאל זיין באוויליגט פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס בלאזין תקיעה שברים תרועה תקיעה וואס מיר האבין היינט גיבלאזין זאלסטו מאכין איין קרון דורך דעם מלאך וואס איז איבער דעם גזעצט אונ זאלסט טאן מיט אונז אצייכין צו גוטין אונ זאלסט דר פילין איבער אונז דר בארימקייט. גילויבט ביסטו גאט בעל הרחמים׃

תקיעה שברים תקיעה
תקיעה שברים תקיעה
תקיעה שברים תקיעה

יְהִי רָצוֹן עס זאל זיין בוויליגט פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס בלאזין תקיעה שברים תקיעה וואס מיר האבין היינט גיבלאזין זאלסטו אן נעמן דורך דעם ממונה וואס איז גיזעצט דרויף אזו וואל ווי דו האסט אן גינומען דורך אליהו אונ זאלסט דער פילין איבער אונז דערבארימקייט. גילויבט ביסטו גאט בעל הרחמים׃

תקיעה תרועה תקיעה
תקיעה תרועה תקיעה
תקיעה תרועה תקיעה גדולה

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן עס זאל זיין באוויליגט פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזרי עלטערין דס די מלאכים די גייען אויף פון

דברי כבושים ומשלי חן`

די סוחרים וועלען אייך נעמן אין געפענקעניש, אונ איר וועט נים האבען פון וואנען צו לעבען, דארפט איר דאך געווים זעהן אייך צו באטעהטען.

אורחת מישור

עניני מוסר

דער ספר חסידים שרייבט אז יעדער מענטש זאל מוחל זיין דיא אונרעכט וואס מענטשען טוען אים, אונ איינער האט אים געפלוכט אדער פאר־

שעמט

אידער מען בלאזט די תקיעות זאגט מען די פסוקים:

ק וֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי:

מיין שטים האסטו גהערט. פאר בארג ניט דיין אויער פון מיין גישרייא:

ר אשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:

דער אן פאנג פון דיין רייד איז וואר. אונ צוא אייביג איז דיין גירעכטיקייט:

עֲ רוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקוּנִי זֵדִים:

זיי ערב פר דיין קנעכט צו גוטין. לאזין מיך די מוטוויליגע ניט פאר צוקען:

שָׂ שׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב:

איך פרייא מיך מיט דיין זאג גלייך אזו ווי איינער גיפינט פיעל זאק רויב:

ט וּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי:

לערין מיך פאר שטאנד אונ וויסענשאפט. דען אין דיין גבאט גלויב איך:

נ דְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי:

דיא באוויליגונג פון מיין מונד נעם אן מיט ווילין. אונ לערין מיך דיין גריכט:

דער תוקע זאגט די ברכות אונ יעדער זאל גוט אוים הערן אונ נאך זאגען אמן נאך בלאזט ער שופר. אונ נאך איטליכען סדר זאגט מען יהי רצון:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:

אורח מישור

האבין חרטה אויף די שלעכטע מעשים אונ אויף די שלעכטע מחשבות. אונ נעמין אויף זיך שוין צו טוען גוטע מעשים מיט גוטע מחשבות. וועט השם יתברך העלפן אז עס וועט אונז גוט זיין אויף ביידע וועלטין:

דברי כבושים ומשלי חן

דעסם ווען טראגן זיי אליין וואסר צו פר לעשע דס פייער, איר מיטצלע ס׳חרים וואס די סחורה איז נים אייער אייגענע איב די סחורה וועט פאר ברענם ווערן וועם איר בלייבן בעלי חובות, אונ

דער

רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

פעלקער וואס זיינען גקומען אויף ירושלים זיי זאלין אונטער אונז זיין אונ דיא קיניגרייך אונטער אונזערע פיס: יבחר לנו את ער האט אונז אוס דר וויילט אונזר נחלה דם הערשאפט פון יעקב וואס ער האט ליב תמיד: עלה אלהים בתרועה גאט ברוך הוא איז ווארין דר הייכט מיט שאלונג. יי בקול שופר גאט ווערט גלויבט מיט דעם קול פון שופר: זמרו אלהים זמרו זינגט אונ לויבט צו גאט זינגט צו אונזר מלך: כי מלך ווארום דער מלך פון גאר דר וועלט איז גאט. זינגט מיט קלוגשאפט: מלך אלהים דר גוועלטיגר גאט טוט קיניגן אויף די פעלקר. דר גיוועלטיגר גאט זיצט אויף זיין הייליגר שטול: נדיבי עמים דיא באוויליגע פון פאלק טוען זיך איין זאמלען קיין ירושלים דם פאלק פון גאט דר גאט וואס אברהם האט גהאלטין פאר איין גאט ווארום צו גאט וואס גיוועלטיגט דר באשיצער פון דר וועלט ער איז זייער דער הויבין:

דברי כבושים ומשלי חן

נעבעכן ביי אנדערע מענטשן זיי זאלן ראטעווען אבער זיי אליין האבן גאר נים געטאהן, אקלוגער מענטש איז דארט געשטאנן אונ האט זיך גוואונדרט אונ זאגט צו זיי מאדאך דיא רייכע וואס אפילו זייערע סחורה ווערט פר ברענט ווען האבן זייא נאך גאלד זילבר אין דער היים וואס זיי קענען דם פר קויפן אונ נייטר האנדלן אונ די סחורה איז נים געבארנט זיי זענען קי נעט נים שולדיג, פון

אורח מישור

מענטש דארף צו הערין דיא גאנצע תקיעה פון אן הייב ביז צום סוף. אפילו דר בעל תוקע ציהט זיא לאנג: (ח) אונזערע חכמים שרייבין אז דער שופר איז אונז מרמז מיר זאלן תשובה טוען. גלייך איינר וועקט אויף דעם אנדערן פון שלאף. אזו דר וועקט דר שופר מען זאל זיך בארעכינען דיא מעשים אונ תשובה טוען אויף דיא עבירות אונ שוין נית אפ פיהרען די וועלט מיט נארישקייטען פון דר וועלט וואס בלייבט גאר נים דער פון: (ט) דריבר דארף מען תשובה טוען אונ

נאמען וועגין אונ דו זאלסט אונז אן שרייבן צו גוטען אין דעם נייעם יאר וואס דא קומט אויף אונז אונ אויף כל ישראל צו פרנסה צוא ברכה אונ הצלחה אונ מיט אונזערע קינדערליך מיט גרוס שפע אן מידיקייט אונ מיט רוח אונ מיט פרייד אז איך זאל ניט קומען צו קיין חרפה אונ איך זאל זיצין שטיל אז איך זאל קענין דינען דיין היילינגן נאמין אונ זאל ניט באדארפען קיין מענטשנס גאב אונ אונזרי קינדר זאלן ניט גמינערט ווערין פר אונזר לעבן אונ זאלסט דער ווייטערין פון אונז אלע טרויערקייט אונ זאלסט אונז ווייזין גרוסע פרייד אונ אונזערי שונאים זאלין אן אונז קיין נקמה האבען אז עס זאל צווישין אונז ניט זיין קיין קריג נייערט ברכה אונ הצלחה אונ שלום אונ אין זכות פון שלום זאלען מיר גיך דער לייזט ווערין. אמן:

סדר תקיעות

פאר תקיעת שופר זאגט מען דעם למנצח זיבין מאל:

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יְיָ עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רגלינו

למנצח צום גזאנג פון די קינדר קרח: כל העמים אלע די פעלקר שטעקט אריין די הענט טוט שאלין אויף שופרות אונ טרומייטין אונ טוט זינגן צו גאט מיט איין קול פון גזאנג פר שמחה: כי יי עליון דען גאט איז דר גאנץ אויבערשטער איין פארכטיגר גרויסר מלך אויף דר גאנצר וועלט: ידבר עמים ער האט מאכין פירין דיא

אורח מישור

(ה) ווי דער מנהג איז צו זאגען די יהי רצון'ס צווישען די סדרים פון די תקיעות דארף מען געווארינט זיין מען זאל נישט אויס זאגען מיט דעם מויל די נעמען פון דיא מלאכים וואס שטייט דארט: (ו) מען דארף געווארינט צו זיין מען זאל ניט אן הייבען רעדערן יהי רצון צייטען דר בעל תוקע וועט אויס לאזען די גאנצע תקיעה וואס ער האלט אצונד ביי איר: (ז) דען יעדער

דברי כבושים ומשלי חן

שטארק געשריגן אונ האבן געבעטן בי כענטש'ען מען זאל זיי העלפען ראטעווען ווייא האבע' אליין געטראגן וואסר אונ געגאסן צו פאר לעשען דאס פייער, אבער דיא מיטעלע סחרים האבין גאר

און מיין באשיצר. ליבר גאט עס זאל היינט זיין אזוי אצייט פר דיר צו פר נעמין אונזער געבעט און אונז צו צו הערין. ווען מיר טוען דיך אן רופען זאלסטו אונז ענטפערין. ווי דם בלאזען צו רייסט אלע בייזע גזירות און דוא נעמסט דיך פון דר שטול וואס עס איז אייטל דין און זעצט דיך אויף דער שטול פון רחמים אזו זאלסטו דיך איבר מיר מרחם זיין און זאלסט אום הערין אונזער געבעט און דר לייננר אונזערע יארן אז מיר זאלן קענין פר ריכטין ווס מיר האבין אום רעכט גטאן קענין דיר און דר וועק אונזער הארץ ווידר צו קערין זיך צו דיר און לערין אונז וויא מיר זאלען אונזר פיינט דעם שטן ברעכין ווס ער היט אויף אונז און זאגט איך וויל דיא ישראל יאגין און גרייכין. דרום ליבער גאט פון דעם קול שופר זאלסטו אים מאכין פאלן ער זאל ניט קענין אויף שטיין צוא ריידן בייז אויף דיין פאלק ישראל. אין ערשטען קול פון דעם שופר זאל גדאכט ווערין פר דיר דר זכות פון אברהם אונזר פאטר. אין אנדערין קול פון שופר זאל גדאכט ווערין דר זכות פון יצחק אבינו. און אין דריטן קול פון שופר זאל גדאכט ווערען דר זכות פון יעקב אונזר פאטער. און מיט דעם פערטין קול זאל גדאכט ווערין דר זכות פון דוד המלך. די פיר סדרים וואס הייסען תקיעה שברים תרועה תקיעה זייא זאלין אונזערע עלטערינם זכות אויף ברענגין פאר דיר און דער שטן זאל קיין מאכט ניט האבען אום אים זאל אגוטער מלאך ווערין און ער זאל אויף אונז איבער דאנק גוטס ריידן און זאלסט טאן פון דיין

דברי כבושים ומשלי חן

מיט סחורה, אפילו קרעמר זיינען גווען גרויסע עשירים, ווס די סחורה איז גווען אייגענע און אנדערע זיינע גווען מיטלע סוחרים ווס זייערע סחורה איז גווען געבארגט און זייא האבן נאר געלעבט פון דעם פאר דינסט, וויא דיא סוחרים האבן דר הערט אז ווייערע קראמן ברענען, זיינען זיי געלאפן צו די שרפה, די רייכע סוחרים האבן

אורח מישור

דעם יוצא זיין די מצוה ווס השם יתברך הט אונז געבאטען אין דער תורה צו הערין בלאזען שופר אום ראש השנה: (ג) יעדער מענטש דארף געווארינט צו זיין מען זאל ניט אוים רעדין זינט דר בעל תוקע מאכט די ברכות. ביז נאך אלע תקיעות פון דר הויכע שמונה עשרה: (ד) אז מען האט שוין אפ געבלאזען אלע תקיעות פר דר שמונה עשרה. און מען דארף עפים זאגען ווען די תקיעות פון דר שמונה עשרה אדר ווענען דאוינען מעג מען זאגען:

רבונו של עולם דו ביסט דער הער פון דר גאנצער וועלט דוא ווייסט וואל אז מיר זענין בלוט אונ פלייש אונ מיר קענין ניט פר שטיין דיינע מצות וואו אהין זיי גייען דען דו גאט האסט אונז גבאטען אז עס וועט קומען ראש השנה זאל מען שופר בלאזען אונ אונזערי מעשים טובים זאלען פר דיר גדאכט ווערין אונ דיינע ליבע קינדער דיין פאלק ישראל האבין גפעדערט צו בלאזען שופר פון ראש חודש אלול דער ווארטין אז מען זאל דעם שטן צוא מישען אז ער זאל זיך דער שרעקין ווארום ווען ער דער הערט דעם שופר האט ער גרוס פארכט ער ווייסט אז דיינע ליבע קינדער דער הערין דעם שופר אזו טוען זיי תיכף תשובה אונ האבין גרוס חרטה אויף זייערע זינד וויא גשריבען שטייט ווען מען הערט אין שטאט שופר בלאזין דא ווערט דעם פאלק דם הארץ דער שראקין. דרום ליבער גאט זאל זיין דיין גוטער ווילן מיט דיין גרוס דר בארימקייט אז דם קול פון שופר זאל גלייך קומען פר דיר אונ צו רייסן אלע בייזע גזרות פון אונז אונ פר שניידין אלע בייזע מלאכים ווס מאכין אצווישען שייד צווישען אונז אונ צווישען דיר אז אונזער גיבעט קען ניט ארויף קומען פר דיר אונ זאלסט אפ טאן דם בייזע גלוסטיקייט פון אונז אז מיר זאלין דער לעבין אז דוא וועסט מיט דעם גרוסען שופר בלאזין איין צו זאמלען אלע די פר לארעני אונ פר שטוסעני פון דיין פאלק ישראל אריין אין ארץ ישראל אונ מיר זאלען זוכה זיין צו זעהן דיין הייליגע שכינה אונ דו זאלסט זיין מיין העלפער

אורח מישור

דינים פון שופר בלאזען

(א) ווען דער בעל תוקע מאכט דיא ברכות פאר שופר בלאזען זאלען אלע אין זינען האבין יוצא צו זיין מיט דיא ברכות גלייך וויא יעדערער מאכט אליין די ברכה דריבער זאל מען גוט אויס הערין יעדערע ברכה אונ נישט זאגן קיין ברוך הוא וברוך שמו. נאר ענטפערן אמן נאך יעדערע ברכה: (ב) ווען דר בעל תוקע בלאזט, דארף יעדער מענטש גוט אויס צו הערין. אונ אין זינען האבין אז מען וויל מיט

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פאר תקיעת שופר

אם יתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו. אויב מען וועט בלאזען מיט א שופר אין שטאט קען דען זיין דם פאלק זאל נים שרעקען. למשל עס איז אמאל געווען אין א שטאט אגרויסע שריפה, אין די שריפה איז פר ברענט געווארן פיל קראנקן

זאלסט אונז געבן פר שטאנד דאס מיר זאלען קענין וויסען דיא
סודות פון דיין היילינע תורה אונ שיק איין רפואה שלימה צוא
אונזערע ווייטאג אונ שיק אונז באלד דעם גואל צדק מיר
זאלין אלע אוס גלייזט ווערין . אונ גיב ברכה והצלחה אין אלע
אונזרי עסקים וואס מיר טוען . אונ זאלסט גוזר זיין אויף אונז אייטל
גוטע גזירות צו דעם נייעם יאר . אונ זאלסט מבטל זיין פון אונז
אלע בייזע גזירות . אונ זאלסט געבן אין די הערצר פון אלע הערין
אויף אונז צו גוטין . עס זאל זיין דר ווילין צו פר דיר אלמעכטיגר
נאמט די רייד פון מיינעם מונד אונ די גדאנקן פון מיינעם הארצן
זאלין זיין באוויליגט פר דיר . דען דוא ביסט מיין באשעפער אונ
מיין דר לייזר . אמן וכן יהי רצון :

תוספה . תפלה ליום כפור פון ארץ הקדושה :

רבש"ע . א) בזכות וואס מען לייענט אחרי מות זאל שון היינטיגן יאר
מקוים ווערין אזו ווי עס שטייט בלע המות לנצח : ב) בזכות
וואס מען לייענט אחרי מות שני זאל מקוים ווערין דר פסוק אין פרץ
ואין צוחה איז טייטש עס זאל ניט זיין קיין בראך אונ קיין גשריי :
ג) אונ בזכות וואס מען לייענט אחרי מות שני בני צווייא צדיקים נדב
ואביהוא אהרנס קינדר זאל ניט אפ גריסען ווערען פון אונז ח"ו
די קינדר : ד) אונ בזכות וואס מיר דר מאנען דעם נאמן פון אהרן
הכהן זאל פון אונז אפ גטאן ווערין חרון אף וחרון דם מיר זאלין
ניט דארפן צו פרנסת בשר ודם אן שפארין נור פון דיין היילינע
האנד צוא דר נערין . אמן כן יהי רצון :

אונ דער נאך זאגט מען דריי מאל ואני תפלתי אונ בריך שמיה :

דברי כבושים ומשלי חן

פר הם מיט אונז גיטאן פיל חסדים , אונ מיר האבן
די טהייערע נשמה איין ג שמיקם מיט פיל גלות ,
דאס אונזערע בגדים זענען ניט עהרליך , מיר מוזען
זיך פר בארגן אין די טיפע ערטר פר בושה , אונ
פון די טיפענייש שרייען אי"נ רופן מיר צום רבונו
של עולם , אדני שמעה בקולי , נאס הער צו אונזר קול פון תפלה , די גיט צווינגם אונז דאס
מיר קענען שון ניט אוס האלטען :

אורח מישור

לשון הרע וועט השם יתברך מוחל זיין
דיא זינד אונ ער וועט געבען לאנג
לעבין אמן :

אזעלכע עבירות וואס דער מענטש קען זיך ניט היטין דער פאר. עס
מעג זיין מיט הערין אדער מיט זעהן אדער מיט ריידין:
ונקה און דוא רייניגסט דעם מענטשין זיינע זינד ווען ער תשובה
טוט מיטען גאנצען הארצען אזו ווערט אפילו אום די עבירות
לויטער זכיות:

דער נאך זאגט מען דיא תפלה:

רבונו של עולם דו זאלסט דר פילן מיין באגער צוא גוטען אונ
זאלסט מיר מיט מיין מאן אונ קינדער מוחל זיין אונזערע
זינד וואס מיר האבען געטאן. איין פר געבונג מיט גינאד. מיט דער
בארימקייט. אונ זאלסט א גנז ריינגען פון אונזערע חטאים ועונות
ופשעים וואס מיר האבען געטאן מוטוויליג. קענין דיין הייליגן נאמן.
אונ זאלסט אונז גדענקען צום יום הדין פר דיר צו איין כתיבה
וחתימה טובה אונ צו העלפין אונז מיט דרבארימקייט. אונ דו
זאלסט מיך מיט מיין מאן אונ קינדער אונ אלע די מייניגע גדענקן
צו לאנג לעבען אונ צו גזונד אונ צו שלום אונ זאלסט אונז געבן
איין פרנסה טובה. דען אצונד טוסטו דעם מענטשן זיין פרנסה
אוף ליינן אוף אגאנצן יאר. דרום בעט איך דיך בארימהארציגר
פאטער דאס דו זאלסט מיט אונז טאן לפנים משורת הדין. אונ
זאלסט אונז אן שרייבען צוא איין גרינגע פרנסה טובה וכלכלה
ומתוקה דס מיר זאלען האבען לחם לאכול ובגד ללבוש בכבוד
אונ ניט מיט בזיון. מיט היתר ניט מיט איסור. דו ביסט דער הער
פון דר גאנצר וועלט. דוא שפייזט אלע באשעפעניש פון קליין
ביז גרוס. ווי גשריבן שטייט עיני כל אליך ישברו איז טייטש די
אויגען פון אלע באשעפעניש דיא האפען צו דיר אונ דוא גיבסט
איטליכען זיין שפייז אונ באדערפעניש אין דער צייט. אונ דוא

אורח מישור

געוויס איר שטראף זייער גרויס, אבער
דעם זאל יעדער מענטש זיך אן היטען
פון לשון הרע ניט צו ריידין אונ הייגט
אין דיא ימים נוראים תשובה טוען אויף דעם וואס מען האט אמאל גירעט

דברי כבושים ומשלי חן

אונ העלף מיר, דאס זעלבע שרייען מיר מיט
גיבעט, דס מיר שעמען זיך איף צו הייבען אונזר
פנים מיט אונזרע אויגן קיגען דעם רבונו של עולם

לשון

והנון אונ דו ביסט איין לייטזעליגר גאט. טוסטו לייטזעליגען יעם דר דא קומט מיט תפלה צו פר דיר אזו דר הערסטו אים באלד אונ דר בארעמסט דיך איבר אים:

ארך אפים דו ביסט לאנגזאם צו דר צערנן אונ דו דר לייגערסט דיין גרים צארין אפילו צו דם רשע. איילסט ניט צו בצאלין דם מענטשין נאך זיינע מעשים רעים נאך. נייערט דו טוסט אים ווארטין פיליכט וועט ער תשובה טאן:

ורב חסד אונ דו באווייזט פיל גינאד צו די מענטשין דיא וואס אפילו גאר קיין זכות האבין:

ואמת אונ דו ביסט איין ווארהאפטיגר גאט. דו שטראפסט דם מענטשין אוף דער וועלט ער זאל האבין איין גוטין לוין לעולם הבא אוף דם גוטס וום ער האט גיטאן ביי זיינעם לעבין:

נוצר חסד לאלפים דו הייבסט אוף אונ טוסט באהאלטין די זעלביגע גוטס וואס איין צדיק טוט אוף דער וועלט אונ לאזט עס ביישטיין זיינע קינדר אונ קינדס קינדר ביז טויזינט גיבירד:

נושא עון דוא פאר טראגסט דעם מענטשין זיינע זינד. אפילו ווען דר מענטש זינדיגט מיט גרויסע זינד אזו פר גיבסטו אים זיי ווען ער תשובה טוט:

ופשע אפילו אזעלכע עבירות דיא מוטוויליגר ווייז גשעהן איז ביסטו אים זיי דאך מוחל ווען ער נאר תשובה טוט מיטן גאנצין הארי״ז ;

וחטאה מכל שכן דם דו דעם מענטשין טוסט פאר געבין דורך דר תשובה ווען ער איין עבירה אום גערין האט גטאן

דברי כבושים ומשלי חן

איך שטארב פון הינגר מיט מיין וייב אונ קינדר, דר עושר פרעגט זיך ווער ער איז, אונ זאגט צו אים קום ארוים פון גרוב וועל איך דיר געבין אשיינע נדבה, דער ארימאן ענטפערט אים ניין גינעדיגער הערר איך קאן פון גרוב נים ארוים, איך קאן נים זיך שטעלן פר דיין ליכטיגע פנים, ווען איך בין דר ארימאן וום דו האסט מיט מיר גיטאן אזו פיל חסדים, לסוף האב איך בייא דיר גנבת אמלבוש, אונ איך גייא נאך אצונד איך אין [illegible] גנבתו מלבוש, וויא אזו קען איך זיך פאר דיר שטעלן, הער בלויז צו דם קול פון מיין גיבעט

אורת מישור

אפילו אגרינגע עבירה ווערט אויך שווער אז מען טוט די עבירה עטליכע מאל, אגרויסע זינד וום זיא איז וויא אשלעכטע קראנקהייט אז מען טוט אזוי אעבירה עטליכע מאל ווערט

אונ

פאר זיין הערצין און ווי איין דינסט מויד פאר איר ווירטין אזו טו איך מיינע אויגין צו דיר און שרייא אויף מיין הארץ און מיין אטום קלאפט אין מיר פאר מורא דרום בעט איך ליבר פאטער זיי דיך מרחם איבער אונז זיי אונז מוחל אונזערע זינד און טוא אפ דיין צארין פון מיר און גייא מיט מיר במדת החסד ורחמים ווי דיין מדה איז איטל חן וחסד און באהיט מיך פאר זינד. ווי עס שטייט געשריבן נאך אונזער ווידער קערין וועסטו אונז דער בארימען:

תפלת החיים מארץ הקדושה

אום ראש השנה און יום כפור ווען מען נעמט ארויס די ספרי תורות פון ארון הקודש זאגט מען דאס:

יי יי דו ביסט איין דר בארמיגר גאט און דר בארימסט דיך איבר דעם מענטשין איידר ער זינדיגט. און דו ביסט איין בארימהערציגר גאט און דו דער בארימסט דיך איבר דעם מענטשין נאך דעם אלעם ווי ער האט גיזינדיגט. און ביסט אים מוחל דורך דער תשובה:

אל דו ביסט איין גינעדיגר גאט און דו ביסט בארימהערציג. צו דעם דר דיך מיטין גאנצין הארצין טוט אן רופין אזו דער בארימסטו דיך איבר אים:

רחום דו ביסט איין בארימהערציגר גאט און דר בארימסט דיך איבר דעם מענטשין דר דא באגערט דו זאלסט דיך איבר אים דר בארימן און דו טוסט אום זונסט איטיל גינאד ווען ער גלייך קיין זכות האט ניט בייערט ווען ער טוט דיך נאר אן רופין מיטין גאנצין הארצין אזו דר בארימסטו דיך איבר אים און ביסט אים מוחל זיינע עבירות:

אורח מישור

שטיל וועד קען געבען אסוף צו דיא שטראף. אזו ווי דר מענטש וואס רעט לשון הרע גיט קיין ענדע צו די רייד, אזו וועט קיין ענדע זיין צו די שטראף,

דברי כבושים ומשלי חן

אבר פארם זיך געשעמט דעם עושר צו קוקן אין פנים אריין, האט ער זיך מיישב געווען אפ צו פאסען דם ארם וויא דער עושר גיים אלע מאל שפאצירן אויף דעם ארם האט זיך דר ארימאן איים געגראבן אגרוב, און האט זיך אין גרוב אריין געלייגט, ווי ער האט דר שפירט דס דער עושר גיים, האט ער אדום געשריגן פון גרוב מיט אביטר קול העלפט מיר מיין העיר, האב אויף מיר רחמנות,

איך

הסליחה וואָרום בייא דיר איז די העגט איז מוחל צו זיין עבירות כדי אז מזאל מורא האָבין פאַר דיר: קויתי יי׳ איך טוא האָפין צו גאָט וואָס ער האָט מיר מבטיח געווען: נפשי לאדני מיין לייב טוט האָפין צו גאָט מער איידער די היטר ביי דר נאַכט האָפין עס זאָל טאָג ווערין: יחל ישראל איר יודין האָפט צו גאָט וואָרום מיט גאָט איז דר חסד אונ פיל מאָל האָט ער אייך שוין אויס גליייזט: והוא יפדה וואָרום גאָט וועט אויס לייזין די ישראל פון אַלע זייערי עבירות:

תחנה שערי שלום

דיא נייע תחנה זאָגט מען ווען דער חזן זאָגט ברכת כהנים:

רבונו של עולם מיר בעטין דיך לייט זעליג אונז בזכות אברהם אבינו אויך האָבין מיר צו גניסען דעם זכות פון די עקידה פון יצחק. שפייז אונ קלייד אונז בזכות יעקב וועלכער האָט גבעטין לחם לאכול ובגד ללבוש. ליבר גאָט לאָז אונז ביי שטיין דר זכות פון שרה רבקה רחל ולאה. אונ שיק אונז אַלע הייליגע מלאכים די זאָלין אונז בהיטין פאַר אַלעם בייזין. אונ גיב מיר מיט מיין מאַן אונ קינדער איין גוטין מזל אונ פרנסה אונ גיזונד. אדיר במרום שוכן בגבורה דו אַלמאכטיגר גאָט וואָס רוהט אין הימיל אתה שלום ושמך שלום דו אונ דיין נאָמען איז אייטל שלום יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום דס דו זאָלסט אונז אונ כל ישראל געבין גוטע פרנסה אונ גיזונדהייט מיט לויטר שלום:

ליבר גאָט איך האָב חרטה אויף מיינע זינד דס איך האָב גזינדיגט צו פאַר דיר אצונד קום איך אונ פאַל פאַר דיר ווי איין קנעכט

דברי כבושים ומשלי חן

אָרימאַן דס עס הט זיך אים פאַר גלוסט ביי דעם עושר צו גנבנען אמלבוש, דער עושר איז ביין געוואָרן, אונ הט אים אַרוס געטריבן פון שטוב מיט דעם מלבוש, דר אָרימאַן איז אַרום געגאַנגען אין גרויסע צרות, נאָר ער פלעגט פאָרט צו טוען כל התפעלות דאָס ער זאָל זיך מיט דעם עושר נים טרעפן דען די בושה איז ביי אים געווען אין לשער, אַמאָל האָט דעם אָרימאַן אַזוי שטאַרק דיא טים געצווינגען דאָס ער איז שיעור נים געשטאָרבן פאַר הינגער ער מיט זיין ווייב אונ קינדער, ער האָט

אורח מישור

עבירות וואָרום דר מענטש וואָס רעט לשון הרע, רעט ניט איין מאָל, נאָר דער רעט פיל מאָל אין איין טאָג צעהן מאָל אין טאָג פאַרשעמט ער מענטשן אונ רעט איבעריגע רייד אונ שלאָגן מענטשען מיט זייערע צונג אין דר

ותמלא שחוק פינו ולשוננו רנה:

אונ עס זאל דער פילט ווערין אונזער מויל מיט פרייד אונ אונזער צונג מיט געזאנג: היום רצה וכר

היום שמע מלכיות וזכרונות ושופרות:

היינט זאלסטו אונז אויס הערין מלכיות אונ זכרונות ושופרות

לתקע בשופר גדול לחרותנו:

צו בלאזען מיט איין גרויסען שופר אז מיר זאלען פריי ארויס גיין

בתפלה רצה והשב את שבותנו:

אונזער תפלה זאלסטו באוויליגען אונ קער אום אונזער אומקערונג אין אונזער לאנד אריין:

כבוד הלבנון יתגלה ובשובך לציון עינינו תחזינה:

דר כבוד פון דעם בית המקדש זאל אנפלעקט ווערן אונ אז דו וועסט דיך אום קערין קיין ציון זאלען מיר זוכה זיין צו זעהן דס מיט אונזערע אויגן:

היום רצה את שועי אשר אשננה:

היינט פר נעם מיט דיין גוטין ווילען מיין גישריי וואס איה טוא היינט ריידן:

השיבנו יי אליך ונשובה:

מאך אונז אום קערין צו דיר ליבר גאט וועלען מיר תשובה טאן.

לאמצנו ולעטרנו בכובע ישועות להנות מזיו השכינה.

צו שטארקען אונז אונ צו קריינען אונז מיט איין קרוין פון הילף מיר זאלן הנאה האבין פון דר לויטערער שכינה. אמן כן יהי רצון:

שיר המעלות ממעמקים

דעם שיר המעלות זאגט מען ימים נוראים נאך ישתבח

שיר המעלות ממעמקים פון דעם טיפין הארץ האב איך דיך גאט גירופין: אדני שמעה בקלי הער צו גאט מיין קול פון מיין גיבעט: אם עונות אויב דו גאט וועסט היטן מיינע עבירות אונ וועסט מיך שטראפין אוף זייא ווער וועט דען קאנען בשטיין דרויף: כי עמך

אורת מישור

אבער אז מען וועט זיך בעטראכטן אין הארצן די רייד וואס די חכמים האבן געזאגט וועט מען געפינען פיל זאכין אז לשון הרע איז ערגער ווי די דריי

דברי כבושים ומשלי חז

מוסר מיט אמשל

שיר המעלות ממעמקים. מיר ווילן דס פירטייטשין על פי משל, אבגבורדר אריסאן הט אמאל נושא חן געווען ביי אגרויסן עושר אנדיב לב. דס ער איז געווארן א אן גייער צום עושר אין שטוב, אונ הט געהאט פון דעם עושר זיין גאנצע פרנסה, מיט אמאל איז געוועזן אביזע שעה אוף דעם אריסאן

טַהֲרֵנוּ בִּזְרִיקָתְךָ מַיִם טְהוֹרִים כְּבָרִאשׁוֹנִים :

מאַך אוּנְז רֵיין מִיט דַיין טָאן שְׁפְּרֵיינְגֶען אוֹיף אוּנְז רֵיינֶע וואַסֶר וְויא צוּם עֶרְשְׁטֶען : היום רצה וכו׳

הַיוֹם צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב :

הַיינְט זָאלְסְטוּ גֶעבּיטֶען אַז עֶס זָאל קוּמֶען דִי הִילְף פוּן יַעֲקב :

מִכְשׁוֹל הָסֵר מִקִּרְבֵּנוּ וְלֵב הֶעָקוֹב :

טוּא אָפּ פוּן אוּנְז דֶעם יֵצֶר הָרָע וָואס מַאכְט אוּנְז שְׁטְרוּיכְלֶען אוּנ דָאס פַאר קְרִימְטֶע האַרְץ :

הַאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ וְתַחֲנוּנֵי קוֹל יַעֲקֹב :

פַאר נֶעם אוּנְזֶר גִישְׁרֵייא מִיט דַיין דֶערְבַּארִימְקֵייט אוּנ דָאס גִיבֶּעט וָואס עֶס אִיז מִיט דֶעם קוֹל פוּן יַעֲקב :

נוֹרָאוֹת הַפְלֵא יוֹם לַשָּׁנָה :

מִיר בֶּעטֶען דִיךְ לִיבֶּער גָאט טוּא מִיט אוּנְז גְרוֹיסֶע וואוּנְדֶער אִין דֶעם טָאג ראָשׁ הַשָּׁנָה : היום רצה וכו׳

הַיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְשָׁנִים וְלִשְׁמִטּוֹת וְיוֹבְלוֹת :

הַיינְט אִיז ראָשׁ הַשָּׁנָה צוּ דִי יָארֶען אוּנ צוּ שְׁמִטּוֹת וְיוֹבְלוֹת :

חָמְלֵנוּ וְתַנְחֲמֵנוּ בְּנֶחָמוֹת כְּפוּלוֹת :

לָעהְן אוּנְז אוּנְטֶער אוּנ טְרֵייסְט אוּנְז מִיט טָאפֶּעלֶע טְרֵייסְטוּנְג :

גְאוּלָּתֵנוּ תְּמַהֵר וְתַעֲשֶׂה לָנוּ נִפְלָאוֹת גְדוֹלוֹת :

אוּנְזֶר אוֹיס לֵייזוּנְג זָאלְסְטוּ אֵיילִין אוּנ טוּא צוּ אוּנְז גְרוֹיסֶע וואוּנְדֶר :

מַלְּטֵנוּ מִכָּל רָעוֹת בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה :

זַייא אוּנְז מַצִיל פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען אִין דֶעם ראָשׁ הַשָּׁנָה : היום רצה וכו׳

הַיוֹם קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

הַיינְט זַייא מְקַבֵּל מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט אוּנ מִיט דַיין גוּטִין ווילֶען אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת :

נִכָּתֵב לְחַיִּים טוֹבִים וּתְמַהֵר גְאוּלָּתֵנוּ :

מִיר זָאלֶען גִישְׁרִיבֶּען וֶוערֶען צוּ אַגוּט לֶעבֶּען אוּנ זָאלְסְט אֵיילֶען צוּ אוֹיס לֵייזֶען אוּנְז :

דָרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה וְיִקְרְאוּ לְפָנֶיךָ זְכִיּוֹתֵינוּ :

פָארְשְׁט אוּנְז צוּ גוּטִין אוּנ עֶס זָאל וֶוערֶען גֶעלֵיינְט פַר דִיר אוּנְזֶערֶע זְכִיּוֹת :

דברי כבושים ומשלי חן

זַיין תְּפִלָּה אִין גֶענוּמֶען וֶוערֶען בַּיי הקב״ה אוּנ מֶען וֶועט אִיהְם גֶעבֶּען אַלִין וָואס עֶר הָאט גֶעבֶּעטֶען בְּעוֹלָם הַזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא :

אורח מישור

דַארְפֶן גֶעבֶּן צוּ דֶערְקְלֶערֶען וְוִי אַזוֹי קֶען דָם זַיין אַז דִי זִינְד פוּן רֵיידִין לָשׁוֹן הָרָע זָאל זַיין גְרֶעסֶער פוּן דִי דְרַייא עֲבֵירוֹת, אוֹיף יֶעדֶער עֲבֵירָה פוּן דִי דְרַייא עֲבֵירוֹת הָאבִּין דָאךְ דִיא חֲכָמִים גֶעזָאגְט אַז אַמֶענְטְשׁ זָאל זִיךְ לָאזֶען הַרְגֶענֶן אוּנ זָאל נִיט טָאן דִי עֲבֵירוֹת,

 אָבֶּער

הַיּוֹם מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָר הוֹדֶךָ :

הַיינְט טוּסְטוּ גִיוָועלְטִיגֶען אוֹיף גָאר דֶר וֶועלְט מִיט דַיין כָּבוֹד אוּנ וֶוערְסְט דֶער הוֹיבִּין אִיבֶּער גָאר דֶר וֶועלְט מִיט דַיין לוֹיבּוּנְג :

זָכְרֵנוּ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ וּפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ לְרֹאשׁ פִּנָּה :

גִידֶענְק דַיין פָאלְק אוּנ הֶעלְף זֵיי צוּ מַאכֶן זֵיי וִוי אַוִוינְקִיל שְׁטֵיין :

אוֹתָנוּ דָן בַּעֲמִידָה לְקַצֵּר וּלְפַשֵּׁר מִלְהִכָּווֹת בְּרַחֲמִים :

דוּ וַואלְסְט אוּנְז מִשְׁפָּטִין שְׁטֵייעֶנְדִיג צוּ מַאכֶן קוּרְץ אוּנ לֶעבְּלִיךְ מִיר זָאלֶן נִיט וֶוערֶן אָפּ גִיבְּרִיט אִין דִיא הֵייסֶע קוֹילֶן פוּן דַיין רְגָזָה :

חוּסָה נָא עָלֵינוּ בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה :

דֶער בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּער אוּנְז . אוֹיף דֶעם וָואס דוּ בִּיזְט אוּנְזֶער גָאט הָאבּ אִיךְ אַבִּטָּחוֹן וֶוען מֶען וֶועט מִיט מִיר מִלְחָמָה הַאלְטֶן : היום רצה וכו'

הַיּוֹם עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט וְכִימוֹת עֲנִיתָנוּ שַׂמְּחֵנוּ :

הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפֶען דוּ גָאט אוּנְזֶער הֶעלְפֶער אוּנ מַאךְ אוּנְז גִירֶעכְט אִין מִשְׁפָּט אוּנ אַזוֹ וִוי דִי טֶעג פוּן אוּנְזֶער פַּיין דֶער פְרֵייא אוּנְז :

זֹאת לְעוֹלָם עַל יִשְׂרָאֵל וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ :

דָס אִיז פוּן אֵייבִּיג מוּטָל אוֹיף דִי יִשְׂרָאֵל אַז מִיר זָאלֶן תְּפִלָּה טָאן מִיט אוּנְזֶער מוֹיל :

סֻכַּת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת הָקֵם עַל מְכוֹנָהּ :

דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס אִיז אַיין גֶעפַאלֶן זָאלְסְטוּ אוֹיף רִיכְטֶען אוֹיף אִיר אוֹיף רִיכְטוּנְג : היום רצה וכו

הַיּוֹם פָּקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז גִידֶענְקֶען מִיט אֵיין גִידֶעכְטְנִיש פוּן הִילְף אוּנ דֶר בַּארִימְהֶערְצִיקֵייט :

אַהֲבַת נְעוּרִים זְכוֹר וְאַהֲבַת קְדוּמִים :

דִיא לִיבְּשַׁאפְט פוּן אוּנְזֶער יוּגִינְט אוּנ דָאס לִיבְּשַׁאפְט פוּן פַאר צַייטֶען זָאלְסְטוּ אוּנְז גִידֶענְקֶען לִיבֶּער גָאט :

וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתֶךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים :

פְּלַאנְץ אוּנְז אַן אִין אוּנְזֶער בַּארְג דַיין יְרוּשָׁה וָוס דוּ הָאסְט אָן גִיבְּרֵייט צוּ דַיין זִיצוּנְג אוֹיף אֵייבִּיג :

אורחת מישור

בַּיי דִי זִינְד פוּן לָשׁוֹן הָרָע רֵיידִין זָאגְט דֶער פָּסוּק יַכְרֵת יְיָ כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְדוֹלוֹת גָאט זָאל פַארְשְׁנַיידִין אַלֶע מֶענְטְשֶׁן וָוס רֵיידִין מִיט גְלַאטֶע לֶעפְּצֶן אוּנ מִיט דֶעם צוּנְג רֵיידֶען זֵיי לָשׁוֹן הָרָע, וָוס דָס אִיז גְלַייךְ וִוי זֵיי וָואלְטֶן גֶעטָאן דִיא אַלֶע דְרַיי גְרוֹיסֶע עֲבֵירוֹת, מִיר

דברי כבושים ומשלי חן

זַייְנֶע קִינְדֶער יְתוֹמִים, דְרִיבֶּער דַארְף יֶעדֶער מֶענְטְשׁ גוּט אַכְטוּנְג גֶעבֶּן אוֹיף דִי אַלֶע דִינִים אוּנ מוּסָר, כְּדֵי עֶר זָאל וִויסֶן וִוי צוּ דַאוְונֶען פַר הקב"ה וֶועט

היום יכתב בספר הזכרונות חיים ומות גדולה ושפלות עשירות
וטרדת מזונות:

היינט ווערן אן געשריבען אין ספר הזכרונות דס לעבען אונ דר טויט גדולה אונ
שפלות עשירות אונ די טרדה פון פרנסה:

מעתה ועד יום הכפורים הוא כתב יכול להשתנות:

פון אצונד ביז יום כפור אפילו עס איז שוין אן געשריבען געווארען קען דאס
נאך אנדערש ווערן:

צדקה ותפלה להרבות אז יש לו תקנה:

צדקה אונ תפלה אז ער וועט מערין קען ער נאך האבין א תקנה: היום רצה וכו׳

היום כל המעשים יראו מאימת זעפך:

היינט טוען זיך אלע דיינע מעשים פארכטען פר דיין צארן:

זה היום תחלת מעשיך בדנך יציר כפיך:

דס איז דר טאג ווס דו האסט בן גיוועזן צו אדם הראשון:

לזכרון הוקם לעד ליום הדין להראות תקפך:

דר טאג איז גישטעלט געווארן צו איין גידעכעניש צו א יום הדין כדי דו זאלסט
ווייזען דיין שטארקייט:

ואתה רחום טרם נקרא אתה תענה:

אונ דו דר בארמיגר איידר מיר טוען דיך רופען זאלסטו אונז ענטפערן: היום רצה וכו׳

היום לוכד חכמים בערמם:

היינט טוט גאט באצווינגען די חכמים מיט זייער חכמה:

קרוץ מחומר עפר מן האדמה:

דר מענטש איז געוואקסען אוים געשניטען פון דר ערד:

כצל עובר ימיו משול כחרש הנשבר:

אזוי וויא א שאטען גייען אוועק זיינע טעג ער איז גיגליכען צו איין צו
בראכענעם שארבען:

פדני מרדת שחת המצא כופר נפשי ופדיונה:

דער לייז מיך פון צוא נידערין אין גיהנם אונ מאך געפינען איין כפרה
אויף מיינע זינד: היום רצה וכו׳

דברי כבושים ומשלי חן

וואס זיי ענטפערן ניט אמן, אונ אפילו זיי זאגען אמאל אמן ווייסען זיי ניט אויף וועלכע ברכה זיי זאגען דעם אמן, וועדם דער אמן געררופען אמן יתומה, זאגט די גמרא פר אמן יתומה ווערן חי״ו

אורח מישור

איך טאן אזו אגרויסע זינד, ווען מיר אז מטנה זיין איז אגרויסע זינד, ווען קין הט געהרגעט זיין ברודער הבל האט קין געזאגט פר הקדוש ברוך הוא מיין זינד איז גרוים צו מוחל זיין, ווען מיר אז מענטשן הרגען איז אגרויסע זינד אונ

רַחֵם כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים וְהַמְצֵא לָנוּ חֲנִינָה:

דָר בַּארֶעם דיך איבער אונז ווי איין פָאטֶער דֶער בַּארִימְט זיך איבֶּר זַיינֶע קינְדֶר

אונ מאך אונז גֶעפִינֶען לֵייטְזֶעלִיקַייט: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם זוֹכֵר אַתָּה מַעֲשֵׂה עוֹלָם:

הַיינְט טוּסְטוּ גידֶענְקֶן די מַעֲשִׂים פון דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט:

כָּל תַּעֲלוּמוֹת נִגְלוֹת לְפָנֶיךָ אֵין נִסְתָּר וְנֶעֱלָם מִפָּנֶיךָ:

אַלֶע פַר הוילֶענֶע זאכֶין זֶענֶען פַר דיר אַנְפְּלֶעקְט עֶס איז נִיט פַר הַאנְדֶן קיין פַר בָּארְגֶענֶע זאך פַר דיר:

עֵינֶיךָ מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ וּבוֹחֵן לִבּוֹת כֻּלָּם:

דיינֶע אויגֶען קוּקֶען אויף דֶר וֶועלְט אונ דוּ פְּרוּבְסְט אַלֶע הֶערְצֶר:

דִּינָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֱמֶת וְכָל מַעֲשָׂיו בֶּאֱמוּנָה:

גָאטֶס דינִים אונ מִשְׁפָּטִים זֶענֶען אֱמֶת אונ אַלֶע זַיינֶע מַעֲשִׂים זֶענֶען בַּאגְלֵייבְּט: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם חַיִּים וּמֵתִים נִפְקָדִים:

הַיינְט וֶוערֶען דֶר מַאנְט פַר דיר די לֶעבֶּעדיגֶע אונ טוֹיטֶע:

סִפִּים יָנוּעוּ מִקּוֹל רַעַשׁ וּמֵאֵימַת הַשֵּׁם חֲרֵדִים:

טוֹיעֶרֶן טוּעֶן ציטֶערִין אונ וֶוערֶען דֶר שְׁרָאקֶן פַר דֶר פָארְכְט פון גָאט:

קַבֵּל הֶגְיוֹן לִבִּי וּפְלוּלַי אֲשֶׁר אֲשַׁנְּנָה:

פַר נֶעם די גידַאנְקֶען פון מַיין הַארְץ אונ מַיין תְּפִלָּה וָואס איך טוּא בֵּיידֶען: היום רצה וכו׳

הַיּוֹם טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו:

הַיינְט שְׁפַּייזְט גָאט בָּרוּךְ הוּא צוּ די וָואס פָארְכְטֶען זיך פַר אים:

נוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל כָּל בְּרוּאָיו:

גָאט איז זיך נוֹהֵג מיט זַיין חֶסֶד אונ זַיין גְרוֹיס גוּטְס מיט גָאר זַיינֶע בַּאשֶׁעפֶענִיש:

נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים לְאֹהֲבָיו וּמְיוּדָעָיו:

עֶר טוּט היטִין זַיין חֶסֶד צוּ טויזֶנְט גֶעבִּירְט צוּ זַיינֶע גֶעלִיבְּטֶע מֶענְטְשֶׁן:

הַרְאֵנוּ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ לִזְכּוֹת בְּדִינָא:

וַוייז אונז דַיין חֶסֶד אונ דַיין הילְף אַז מיר זָאלֶן גירֶעכְט זַיין בַּיי דֶעם דין: היום רצה וכו׳

אורח מישור

בֶּעט דיך דָאס פָאלְק [די יודין] הָאבִּין גֶעזינְדיגְט אַגְרויסֶע זינְד זַייא הָאבֶּען גֶעמַאכְט אַגָאלְדֶענֶע קַאלְבּ אונ הָאבֶּן גֶעדִינְט צוּ איר, זֶעהְן מיר אַז מֶען דינְט עֲבוֹדָה זָרָה איז דָם אַגְרוֹסֶע זינְד, וֶוען דָם ווייבּ פון פוטיפַר הָאט גֶעזָאגְט צוּ יוֹסֵף עֶר זָאל מיט איר מְזַנֶּה זַיין, הָט יוֹסֵף גֶעזָאגְט צוּ איר ווי אַזוי קען

דברי כבושים ומשלי חן

יֶעדֶר ווָארְט וָוס דֶר חַזָן זָאגְט אונ עֶנְטְפֶערֶען אָמֵן אויף יֶעדֶר בְּרָכָה, פון דֶעם פַארְשְׁטֵייעֶן מיר וויא גְרוֹס די עֲבוֹדָה איז פון די מֶענְטְשֶׁן וָוס שְׁטֵייעֶן וֶוען דֶר חַזָן זָאגְט די הוֹכֶע שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, אייסֶר

בְּרַק הַשָּׁנוּן תָּשִׁיב לִנְדָנָהּ׃

די שארפע שווערד זאלסטו אום קערן אין איר שייד אריין׃ היום רצה וכו׳

הַיּוֹם דְּרוֹשׁ וַחֲקוֹר כָּל תַּעֲלוּמָה׃

היינט טוסטו פארשטין אונ קלערן אלע פר הוילענע זאכין׃

לָדוּן כָּל אֲשֶׁר בְּאַפּוֹ רוּחַ וּנְשָׁמָה׃

צו משפטין אלע באשעפעניש וואס האבן אין זיך איין אטום אונ א נשמה׃

קַיְּמֵנִי וְהַחֲיֵינִי וְיִרְבּוּ יָמַי עַל הָאֲדָמָה׃

באשטעטיג מיך אונ לאז מיך לעבן. לאזען מיינע טעג גימערט ווערן אויף דר ערד׃

שְׁעֵה קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה׃

פר נעם מיין קול ווען איך טוא דיך רופן אונ מיין גישריי זאלסטו פר נעמן׃

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם רֵאשִׁית בְּרִיאָתֶךָ׃

היינט האסטו אן גיהויבין צו באשאפן די וועלט פאר אלע באשעפעניש׃

יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא מָכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ׃

דו ביסט גיזעסען אויף דר שטול וואס דו האסט אן גיברייט צו זיצן אויף אים
ביי דעם משפט׃

צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃

ליבער גאט דו ביסט גירעכט אונ דיינע משפטים זענן גירעכט׃

גְּעוֹר בְּמַסְטִין מִלְּהַסְטִין וְתִסְבּוֹל עַד שֵׂיבָה וְזִקְנָה׃

שרייא אן אין דעם שטן אז ער זאל ניט מקטרג זיין אויף אונז אונ זאלסט אונז
טראגען ביז אויף דר עלטער׃ היום רצה וכו׳

הַיּוֹם סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְתִקְוָה יִתְּנוּ לְךָ כָּל אֵיתָנִים׃

נט האבן אונז אונזרע עלטערן דר ציילט אז אלע שטארקע גיהערן צו דיר האפן׃

הַמְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם׃

ער איז מחיה אלע באשעפעניש פון גרוים ביז קליין׃

וּפוֹקֵד נֶפֶשׁ כָּל חַי כְּתַחַת הַשֵּׁבֶט נִמְנִים׃

ער ציילט אלע לעבעדיגע לייבער אזו ווי מען ציילט די שאף מיט דר רוט׃

דברי כבושים ומשלי חן

דער זוהר שרייבט עס איז אגרויסע עבירה אז מען רעדט אין שוהל פראסטע רייד, אונ ווען דר חזן זאגט די הויכע שמונה עשרה איז מחויב יעדר מענטש גו האלטן אפען אסדור אונ הערען

אורח מישור

דמים], דר מענטש וואס רעט לשון הרע איז גלייך וויא ער וואלט געטאן די אלע דריי עבירות, ווי ער וואלט גערינט עבודה זרה אונ ווי ער וואלט מזנה געווען אונ וויא ער וואלט געהרגת א מענטש, ביי עבודה זרה דינען זאגט דר פסוק משה רבינו הט געזאגט פאר הקדוש ברוך הוא אך

בִּיז הַיינְטִיגֶן טָאג זַייעֶר זְכוּת זָאל אוֹף אוּנְז מֵגִין זַיין דָם דֶר גוֹאֵל צֶדֶק זָאל שׁוֹן קוּמֶן עֶס זָאל זַיין תְּחִיַּת הַמֵּתִים אוּנ מִיר זָאלִין שׁוֹן הֶערִין שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

איין גיבעט אוף ראש השנה

הַיּוֹם רְצֵה אֶת שַׁוְעָתִי אֲשֶׁר אֲשַׁנְּנָה:

הַיינְט פַאר גֶעם מִיט דַיין גוּטִין ווִילֶן מַיין גִישְׁרַיי וָואס אִיךְ טוּא רֵיידִין:

תִּכְתְּבֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

לִיבֶּער גָאט זָאלְסְט מִיךְ אָן שְׁרַייבֶּן צוּ אַ גוּט לֶעבֶּן אִין דֶעם ראש הַשָּׁנָה:

הַיּוֹם אָיוֹם וְנוֹרָא מַלְכוּתֶךָ:

הַיינְט אִיז זַייעֶר שְׁרֶעקְלִיךְ אוּנ פָארְכְטִיג דַיין מְלוּכָה:

נִסְקָרִים כָּל בָּאֵי עוֹלָם בִּסְקִירוֹת צְפִיָּתֶךָ:

אַלֶע מֶענְטְשֶׁן וָואס קוּמֶן אוֹיף דֶר ווֶעלְט ווֶערֶען גֶעקוּקְט מִיט אֵיין קוּק:

תִּתְרוֹמֵם וְתִתְנַשֵּׂא בְּגַאֲוָתֶךָ:

דוּ זָאלְסְט דֶר הוֹיבְט אוּנ דֶר הוֹיבִּין ווֶערֶען מִיט דַיין הֶערְשַׁאפְט:

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער גָאט הֶעלְף אוּנְז: היום רצה וכו'

הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ:

הַיינְט מַאכְט גָאט שְׁטֵיין דִי עֶרְד מִיט מִשְׁפָּט:

שִׁמְךָ מְפָאֲרִים מַה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

דַיין נָאמֶען בַּאשֵׁיינְט מֶען ווִי שְׁטַארְק אִיז דַיין נָאמֶען אוֹיף גָאר דֶר עֶרְד:

תֶּפֶן אֵלַי בְּרַחֲמִים וַתְּעַטְּרֵנִי בְּרָצוֹן כַּצִּנָּה:

לִיבֶּער גָאט קֶער דִיךְ אוּם צוּ מִיר מִיט דֶער בַּארִימְהֶערְצִיגְקַייט אוּנ מַאךְ מִיךְ אַרוּם קְרֵיינֶען מִיט דַיין גוּטִין ווִילֶן ווִי מִיט אַפַּאנְצִיר: היום רצה וכו'

הַיּוֹם גֵּאוּת לָבֵשׁ עוֹז הִתְאַזָּר:

הַיינְט טוּסְטוּ אָן קְלֵיידֶען זִיךְ מִיט הֶערְשַׁאפְט אוּנ אָן גוּרְטֶען זִיךְ מִיט שְׁטַארְקַייט:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנִי מִצַּר וּקְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינִי:

לָאז זַיין דַיין ווִילֶן אוּנ צִיא מִיךְ אוּס פוּן דֶעם שׂוֹנֵא אוּנ צוּ רַייס מַיין בֵּייזֶען גְזַר דִין:

אורח מישור

מוסר מענין לשון הרע

דִיא רַבָּנָן זָאגֶען דִיא עֲבֵירָה פוּן לָשׁוֹן הָרָע אִיז גְלַייךְ ווִי דִיא דְרַייא עֲבֵירוֹת, דָאס זֶענֶען דִי דְרַיי עֲבֵירוֹת עֲבוֹדָה זָרָה גִלּוּי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים

דברי כבושים ומשלי חן

דְרִיבֶּר אִיז אַייעֶר תְּפִלָּה אָנְגֶענוּמֶן גֶעווָארֶן, אוּנ דֶער מֶענְטְשׁ דַארְף שְׁטֵיין אִין שׁוּהל גֶעבֶּן פְּרוּמֶע מֶענְטְשֶׁן, וָוס רֵיידֶן נִיט אִין שׁוּהל פְּרָאסְטֶע רֵייד.

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ׃

גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ דָאס עֶר אִיז אִין דִי טֶעג אוֹיף דֶעם הִימֶל גְוֶועזְן אוּנ הָט פוּן אוּנְזֶערְט וֶועגִין דִי לוּחוֹת גְנוּמֶן אוּנ זֶעה לִיבֶּר גָאט דָס מִיר זַיינֶען מְקַיֵּים אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אוּנְז גְבָאטִין מִיר זָאלִין הַיינְטִיגֶן טָאג שׁוֹפָר בְּלָאזִין זַייא אוֹיךְ מְקַיֵּים אַזוֹ וִויא דוּ הָאסְט גְזָאגְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ. דָאס אִיז טַייטְשׁ אִיךְ הָאבּ פַר גֶעבְּן אַזוֹ וִוי דַיינֶע רֵייד׃

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃

גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן דָס זַיין מִדָּה אִיז גְוֶועזְן צוּ שָׁלוֹם מַאכִין צְוִוישִׁין מַאן אוּנ וַוייבּ אוּנ צְוִוישִׁין מֶענְטְשִׁין וָוס הָאבִין זִיךְ גִיקְרִיגְט בַּאנַאנְד. אַזוֹ אוֹיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָאלְסְטוּ אִים גֶעבְּן רְשׁוּת דָס עֶר זָאל אַמְלִיץ זַיין פַר דִיר אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אָפּ צוּ טָאן דַיין גְרִים צָארִין פוּן אוּנְז. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרַייבִּין צוּ אַיאָר פוּן פְרִיד אוּנ שַׁלְוָה אוּנ שְׁטִילְקַייט. צוּ נַחַת אוּנ נִיט קַיין צַעַר חָלִילָה׃

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת דָוִד מַלְכֵּנוּ׃

גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן דָוִד אוּנְזֶר קִינִיג וָוס דוּ הָאסְט אִים פוּן אַלֶע זַיינִי פַיינְט גִיהָאלְפִין אַזוֹ הֶעלְף אוּנְז רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִין זַיין זְכוּת פוּן אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים אוּנ מְקַטְרְגִים אוּנ מַשְׁחִיתִים וָוס הָאבִין פַיינְדְשַׁאפְט אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אוֹיךְ קַיין שׂוֹנֵא אוּנ קַיין פַיינְד זָאל אִין אוּנְז קַיין נְקָמָה נִיט הָאבִין אוּנ זָאלִין אִין אוּנְז נִיט דֶר פְרֵייט וֶוערִין׃

זְכוֹר לָנוּ זְכוּת צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת׃

גִידֵיינְק אוּנְז לִיבֶּר גָאט דֶעם זְכוּת פוּן אַלֶע צַדִּיקִים אוּנ נָשִׁים צִדְקָנִיּוֹת וָוס זַיינֶען גְוֶועזְן פוּן דֶר צַייט פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן

דברי בבושים ומשלי חן

הָט אַייךְ נָאר בַּאהֶעפְּט צוּ הקב"ה אִיהְר הָט נָאר גֶעבֶּעטֶען בַּיי הקב"ה עֶר זָאל אַייךְ מוֹחֵל זַיין דִיא עֲבֵירָה חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם לֶעבְּט אִיר הַיינְט אַלֶע, נו יל אִיהְר אַלֶע צוּ זַאמֶען הָט גֶעבֶּעטֶען בַּיי הקב"ה

אורת מישור

שֶׁנִּהְיֶה לְרֹאשׁ׃ (ח) אוֹיךְ זָאל מֶען עֶסֶן מֵייעֶרֶען. אוּנ מֶען זָאל זָאגֶן יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּרְבּוּ זְכֻיּוֹתֵינוּ׃ (ט) מֶען עֶסְט נִיט רֹאשׁ הַשָּׁנָה קַיין זָארֶע זַאכֶען אָדֶער בִּיטֶערֶע זַאכֶן. אוֹיךְ זָאל מֶען נִיט עֶסֶן רֹאשׁ הַשָּׁנָה קַיין נִיס׃

דעם שופר מיט אונזרע תפלות זאלן אויפגיין פר דיר אן צו שרייבין
אונז אין דעם ספר הצדיקים לחיים טובים אמן:

זכור לנו זכות שבטי יעקב:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון די שבטים די קינדר פון יעקב וואס האבן אלע באנאנד דיין נאמן גיאיינציגט דען איידער יעקב איז גשטארבין האט ער זיינע קינדר צו נויף גרופין אונ האט גזאגט צו זיי ליבע קינדר טאמר איז חלילה צווישין אייך דא איין פסול אזו ווי מיין עלטר פאטר אברהם האט גיהאט איין זוהן ישמעאל אדר מיין פאטר יצחק וואס ער האט גיהאט איין זוהן עשו. אזו האבן די שבטים אלע באנאנדר גזאגט שמע ישראל דס איז טייטש הער צו ישראל דס איז יעקב. יי אלהינו יי אחד דאס איז טייטש גאט אונזר גאט איז איין איינציגר גאט אונ מיר דינן אלע צו דעם גאט וואס אברהם אונ יצחק אונ דו אונזר פאטר האבין גדינט. דרום גידיינק אונז ליבר פאטר זייער זכות דען מיר טוען אלע איינציגין דיין נאמן אלע טאג אונ מיר טוען דיך היינט אום ראש השנה פר איין קיניג איבר אונז קריינן אלע יאר:

זכור לנו זכות יוסף הצדיק:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון יוסף הצדיק דס אין דעם טאג האסטו אים אוס גצויגין פון זיין תפיסה אונ האסט אים דער הויבין צוא זיין איין מושל אויף דעם לאנד מצרים אזו רבונו של עולם אין זיין זכות זאלסטו דר הייבן אונזר מזל מיר זאלין חלילה קיין בלבול ניט האבין דאס מיר זאלין אין תפיסה זיצין. אונ זאלסט רופין צו דיא גיפיינגענע איין פרייהייט אונ זאלסט אויף בינדין זייער שלאם היינטיגין טאג:

אורת מישור

מען עסט איין שטיקעל. דר נאך זאגט מען יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה: (ו) דר נאך טונקט מען אן אשטיקעל זיסען עפיל אין האניק. אונ מען מאכט אבורא פרי העץ. אונ מען עסט אשטיקעל. אונ מען זאגט דעם זעלביגען יהי רצון: (ז) אויך זאל מען עסען דעם קאפ פון א שעפסיל אדער פון איין פיש. נאונ זאגן יהי רצון

דברי כבושים ומשלי חן

אונ איהר יודן האט גדינט צו די עבודה זרה פגד פון דעסטוועגען ואתם הדבקים בה' אלהיכם איד

ש-היק

אזו זאל אונז זיין זכות ביי שטיין דם דו זאלסט אן נעמן דם קול פון אונזערי תפלות אונ דם קול פון דעם שופר מיר זאלין גישריבן אונ גיחתמת ווערין צו אלעם גוטין:

זכור לנו זכות רחל אמנו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזר מוטר רחל וום זיא הט גיוויינט אונ גיקלאגט ווען נבוזראדן הט די יודן אין גלות גיפירט ביז דו האסט איר צו גזאגט דם דו ווערסט אונז אום קערין צו אונזער לאנד. ליבער גאט גדיינק אונז איר זכות. אונ דעם זכות וואס מיר טוען הייגט שופר בלאזין דם דו זאלסט גיך מקיים זיין דם וום דו האסט איר מבטיח גיוועזן אונ מיר זאלין זוכה זיין צו הערין שופר של משיח גיך אונ באלד אמן כן יהי רצון:

זכור לנו זכות לאה אמנו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזער מוטר לאה אונ קער דיך צו אונזער גיוויין אזו ווי דו האסט אן גינומען איר גיוויין דם זיא זאל צו עשו ניט גינומן ווערין אונ זיא זאל אין זיין גורל ניט פאלין דען דו ביסט איין גאט וום הערט דם קול פון גיוויין. קוק פון דעם הימל אראפ אונ זעה ווי דיין פאלק טוען אלע ויינען מיט ביטערע טרערין אונ טוען ציטערין פון דער פארכט פון דיין משפט מיר זאלין חלילה ניט פאלין אין דעם גורל פון דעם שטן אונ צו די מקטריגים וום קומען מקטרג זיין אוף אונז. רבונו של עולם קער דיך בעסר צו דעם קול פון אלע גוטע מלאכים וום שטייען פר דיין שטול אונ בעטין גוטס אוף דיין פאלק ישראל אונ קער דיך ניט צו דעם קול פון דעם שטן וואס קומט צו זאגין אוף זיי בייז. שרייא אן אוף אים ער זאל זיין מויל ניט עפענן אונ ער זאל פר טומילט ווערין פון צו ריידין בייז. אונ דם קול פון

דברי כבושים ומשלי חן

געוואכן, אונ עס איז אוף מיר גנוג געוואכן איך זאל שון שטארבן, ווייל איך האב געבעטן אליין

אורח מישור

איבער די פרי אונ טועם זיין די פרי: (ד) אז מען הט נישט קיין נייא מלבוש אדער אנייע פרי מעג מען אויך מאכן שהחיינו: (ה) די נאכט פון ראש השנה איז דר מנהג צו מאכן ביי דר סעודה גוטע סימנים. אונ בעטין השם יתברך מען זאל האבן איין גוט יאר, מען טונקט איין די מוציא אין האניק אונ

מען

זכור לנו עקידת יצחק אבינו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזער פאטער יצחק וואס מען האט אים מקריב געוועזן אויפין הר המוריה. רבש"ע עס זאל זיין גלייך ווי זיין אש איז גיהויפינט אויף דעם מזבח אונ זיין בלוט איז פאר גאסין אונ דאס קול פון דעם שופר וואס מיר וועלין בלאזין זאל פאר טומלען אלע וואס קומן מקטרג צו זיין אויף דיין פאלק ישראל אונ זאלסט צו רייסין דעם גזר דין. אונ מיט דעם קול פון דעם שופר זאלין ארויף גיין פר דיר אלע אונזרי תפלות אונ בקשות דאס דוא זאלסט אונז אן שרייבין צו איין גוט גיבענטשט יאר:

זכור לנו זכות רבקה אמנו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזער מוטר רבקה וואס זי האט זיך גפלייסט דס אונזער פאטר יעקב זאל נעמן די ברכות פון אונזער פאטר יצחק אזו זאל זי שטיין אונ זיין אגוטע מליצה אויף אונז אירע קינדר דאס מיר זאלין אן גשריבין וערין צו גוטין אונ אלע ברכות פון אונזער פאטר יצחק זאל אויף אונז גשעהן אונ עס זאל דר וועקט ווערין איר גרוסר זכות אויף אירע קינדר היינט אין דעם יום הדין:

זכור לנו זכות יעקב אבינו:

גידיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזער פאטר יעקב. אזו וויא דוא האסט אים גיהאלפין פון עשו אונ פון לבן אזו זאלסטו אונז העלפין פון כל המקטרגים זיי זאלין אונז ניט קענן מקטרג זיין צו דעם יום הדין. אונזער משפט זאל ארוס גיין פר דיר לטובה מיט גרוס דר בארימקייט מיר זאלין האבין אגוטין משפט מיט אונזרי מאגן אונ אונזרי קינדר. אונ אזו ווי ער איז גיבענטשט גיווארין פון זיין פאטר יצחק דס ער זאל מיט קול גיהאלפין ווערין

אורח מישור

פרישע פרי אונ נאך קידוש זאל זיא באלד מאכען אברכה בורא פרי העץ

דברי כבושים ומשלי חן

אפעליער, אבר אז ער דאוינט מיט אכוונה אפילו זיין תפלה איז ניט אזו גוט ווערט זיא אויך אן גנומן אין הימל, אזו ווי משה רבינו הט געזאגט צו

ר׳ יודן איך האב געבעטן פינף הונדערט פופצעהן תפלות אונ ביי ניט תפלות זענען ניט אנגענומען געווארען

דיא תחנה זאגט מען אום ראש השנה ווען מען קומט אין שול אריין:
ווען שבת איז ראש השנה זאגט מען ניט דיא תחנה:

זכור לנו ברית אברהם אבינו:

גדיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזר פאטר אברהם ווס פון דריי יאר אן האט ער דער קענט זיין בשעפער אונ האט גלאזט וויסין דיין נאמן אוף גאר דער וועלט אונ איז מיט צעהן פרוב גיפרובט גווארין גדיינק אונז ליבר גאט זיין זכות דען מיר טוען ציטערין אונ פארכטין פון דעם יום הדין ווען מיר טוען זיך בדיינקן דס היינטיגין טאג טוסטו זיך זעצין אוף דעם שטול אונ טוסט משפטין דיינע בשעפניש אונ עס ווערט גילייענט פר דיר דר בוך פון אלע מעשים פון די מענטשין פון גאר דר וועלט. קיין זאך איז פר דיר ניט פר הוילין אונ קיין פר געסונג איז פר דיר ניט דא. דער מאן דיך ליבר גאט אין אונזר פאטר אברהם אונ דער בארים דיך אוף זיינע קינדער אין דיא צעהן טעג פון ראש השנה ביז יום כפור אין זיין זכות וואס ער איז מיט צעהן פרוב גיפרובט גיווארין:

זכור לנו זכות שרה אמנו:

גדיינק אונז ליבר גאט דעם זכות פון אונזר מוטר שרה ווס זיא איז אין דעם טאג ראש השנה נפקד גיווארין אונ שרייב אונז אן בספר החיים אונ מיר זאלין האבין קינדר תלמידי חכמים. רבונו של עולם דו האסט איר צוא נייגציג יאר איין אייניציגין זון גיגעבין אונ האסט איר צו גיזאגט דאס זיינע קינדר וועלין זיין פיל ווי שטערין אין הימל אצונד ליבר גאט זאל איר זכות בייא שטיין דס אירע קינדר ווס זיי זיינען דיין פאלק ישראל זאלין חלילה ניט פאר לענט ווערין אונ זייער נאמען זאל ניט אוים גימעקט ווערין אונ שרייב אן אגוט לעבין מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ קינדס קינדר אונ כל ישראל אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

לאנג לעבן, אונ יעדר מענש דארף דאוונען מיט א מנין, דר ספר שערי אורה שרייבט אז א מענטש דאוונט בעזונדר אן א מנין, ווערט מען אין הימל

אורח מישור

צינדען צו פטרין אויך די שהחיינו פון דעם נייעם מלבוש אדער פון דיא

איב דער מענטש איז ווען ער זיין תפלה זאל אן גע'זמן ווערן אונ אוב אין די תפלה איז ניט דא

אפעלער

בשלוה והשקט ובטח בלי שום עין הרע ותזכנו לעסוק עבודת הקדש בלי שום טרדה ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה בושה וכלמה ולא נצטרך למתנת בשר ודם כי אם מידך המלאה והרחבה. ותצליחנו והרויחנו בכל למודינו ובכל מעשה ידינו ועסקינו ויהיה ביתנו מלא ברכת יי ונשבע לחם ונהיה טובים. רחום חנון שומר תומך ומציל ישר פודה רחם עלינו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

בשלוה מיט פריד אונ שטילקייט אן איין שום עין הרע אונ זאלסט אונז מזכה זיין צו עוסק זיין אין דיין הייליגער דינסט אן אשום טרדה אונ זאלסט אונז מפרנס זיין איין פרנסה וואס עס זאל אין איר ניט זיין קיין שאנד אונ מיר זאלין ניט דארפין אן קומען צו א בשר ודם נאר פון דיין פולע אונ ברייטע האנט אונ זאלסט אונז באגליקין אונ דר בריימין אין אונזר לערנונג אונ אין אלע אונזרע האנדילשאפט ; אונזרי הייזר זאלן זיין פול מיט גאטס ברכה אונ מיר זאלין זאט זיין מיט ברוט אונ מיר זאלין זיין גוט. חנון דער בארימיגר לייט זעליגער היטר אונטערלעהנר בשירמר רעכט־פארטיגר אום לייזר דר בארים דיך אוף אונז אונ הער צו אונזר געבעט דען דו הערסט די געבעט פון אלע ווס טוען תפלה צו דיר.

ברוך גילובט ביסטו ווס דו הערסט צו גיבעט: יהיו לרצון וכו׳

אורח מישור

ליינן צו די שהחיינו אנייע פרי איבר וועלכע זיא האט נאך ניט געמאכט שהחיינו אונ זיא זאל אין זינען האבן ביי דיא ברכה פון שהחיינו פון ליבט

דברי כבושים ומשלי חן

ווי די מול זיינע רעט ווי אזוי קען זיין תפלה אן גענומן ווערן פר הקב״ה, נעווים ווייס אים הקב״ה נים געבען ווס ער האט געבעטן אונ הקב״ה ווייס נאך ביים ווערן אוף איהם. נאך זאגט די גמרא דר מענטש ווס וואהנט אין אשטאט וואס דארט איז דא אשוהל אונ ער גייט נים אין שוהל דאוונן, נאד ער דאוונט אין דערהיים, ווערט ער גרופן אשלעכטר שכן, אונ ער ווערט געשטראפט ווערן מיט זיינע קינדר זיי זאלן פארטריבן ווערן פון זייערע ארטר, רבי יהושע בן לוי האט געזאגט צו זיינע קינדר זיי זאלן גיין פריה אונ אבענד אין שוהל דאוונן, (שחרית מנחה אונ מעריב) ווען זיי

תפלה על הפרנסה

אום ר"ה אונ יו"כ נאך לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה זאגט מען דאס :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא שתתמלא רחמים עלינו למענך ולמען קדשת המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו וקדשת פסוקיו ותבותיו ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו וקדשת השם הקדוש היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפסוק נסה עלינו אור פניך יי וכתבנו בספר פרנסה טובה ובכלכלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו ולכל בני ביתנו כל ימי חיינו במלוי וברוח בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער בשלוה

יהי עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן גרוסר אונ שטארקר אונ פארכטיגר גאט אז דו זאלסט דר פילט ווערין מיט דר בארימקייט אוף אונז פון דיינט וועגין אונ וועגין דעם היילגין מזמור אונ די היילגע שמות וואס ווערין דר מאנט אין אים אונ דם היליקייט פון זיינע פסוקים אונ ווערטער אונ אותיות אונ טראפ אונ רמזים אונ סודות אונ דאס היליקייט פון דעם היילגין נאמען וואס גייט ארוס פון דעם פסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די דס איז טייטש גאט זאגט איך וועל צו איך אוים ליידיגין ברכה ביז גינוג. אונ פון דעם פסוק נסה עלינו אור פניך יי דערהייב אוף אונז דם ליכטיקייט פון דיין פנים גאט וכתבנו אונ שרייב אונז אין דעם ספר פון פרנסה אונ שפייז הייגטיגם יאר אונ אלע יאר אונז אונ אלע אונזרע בני בית ביז וואנען מיר ווערין לעבין במלוי מיט דער ערפילונג אונ ברייטקייט בהתר אונ ניט באיסור אין נחת אונ ניט אין צער.

דברי כבושים ומשלי חן	אורח מישור
בזם ווען מען איהם געווים ניט געבען, אז אטענטש שטיים אונ דאוינט פר הקב"ה וואס ביי הקב"ה איז דס טראכטן אונ ריידען אלין איינס,	זאל אן טאן אנייא מלבוש. אויב זיא האט ניט קיין נייא מלבוש זאל זיא

וואָרום הקב"ה ווייס דאך וואס דר מענטש טראכט אונ הקב"ה נעמט דער מענטש טראכט אנדערש

ווי

און אין אללע ביינע מלאכים זייא זאלין פאר שליסין זייער מויל פון צו ריידין אויף אונז ביוז:

וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם אָמֵן סֶלָה:

און מאך לייכטין ליבער דר בארעמדיגער גאט דיין היילינע שיין אויף דעם בית המקדש וואס ער איז וויסט און חרב שוין פון וויפיל יאר און מיר זאלין זוכה זיין צו צינדין ליכט אין דער היילגער מנורה במהרה בימינו אמן סלה:

תחנה לדוד מזמור

דעם מזמור זאגט מען ביידע טעג ראש השנה אויך יום כפור נאך מעריב:

לדוד מזמור צו גאט איז די ערד און איר דר פילונג די גאנצי וועלט און די וואס זיצן אין איר: כי הוא דען ער ביא ימים האט ער גינגרונד פעסט זיא. נעבן ארץ ישראל איז פר האנדין פיל ימים און זיא שטייט אויף דעם וואסער: מי יעלה ווער איז ראוי צו גיין אויף גאטס בארג דם בית המקדש און ווער גהער צו שטיין אויף זיין היילגין ארט: נקי כפים ווער עס האט רייני הענט פון גזל און האט אקלאר הארץ וואס ער האט ניט גישווארין פאלש: ישא דער וועט פון גאט ב"ה אויף היבן אבענטשונג און וועט האבין גנאד פון גאט זיין העלפר: זה דור דם מיינט מען דעם דור וואס פארשטן אים וואס זיי בגערן צו שטיין פר דיר: שאו שערים ראשיכם דר הייבט אייער הויפט טוערן וואס זיינען אייביג און עס וועט קומען דר מלך וואס גאר דר כבוד גיהער צו אים: מי זה ווער איז דאס דער מלך הכבוד. דר שטארקר גאט דר וואס שטארקט מלחמה: שאו שערים הויבט אייך אויף אייער הויפט טוערין זיינען אייביג היליג ווארום עס וועט אריין קומען דר מלך וואס צו אים גיהער דר כבוד: מי הוא זה ווער איז דר מלך הכבוד גאט וואס הערשט אויבין און אונטין ער איז דר מלך הכבוד אויף אייביג:

אורח מישור

נאכט ראש השנה ביי ליכט צינדן איז גלייך צו ליב די שהחיינו דם די אשה

דברי כבושים ומשלי חן

של"ה הקדוש זאגט אז אבענטש זאל שטיין פר אמלך און זאל ריידן צום מלך וואס ער וועט ריידן איבערהויפט אז ער וועט ריידן זיינע אבקשה, און אין מיטן וועט ער ריידן אנדערע ביד, גוויסגעוועס דר מלך אויף איהם ביז ווערן און וואס ער

בעט

בחסדיך המרבים את משפטי להאירה:

און אזו ווי איך האב גיטאן דער לייכטין מיין הויז מיט די ליכט וואס איך האב גיבענטשט אזו רבונו של עולם זאלסטו דר לייכטין מיין משפט דוא זאלסט מיך משפטין צוא גוטין:

ולא יחשך אור חיי נפשי בעולם הזה:

און עס זאל חלילה ניט פינצטער ווערין דאס ליכטיקייט פון דעם לעבין פון מיין לייב אויף דער וועלט. מיין שיין זאל ניט פר גיין אזוי ווי די שיין פון דער זון גייט אונטער אויף דער נאכט:

ותאיר את מזלי לפרנסה טובה וכלכלה:

און זאלסט דער לייכטין ליבר גאט מיין מזל און דאס מזל פון מיין מאן און מיינע קינדער צוא אגוטע פרנסה און שפייז מיר זאלין ניט דארפין אן קומען צוא דר גאב פון איין בשר ודם נייערט צוא דיין פולע גיבענטשטע האנט:

ואת עיני בעלי וזרעי תאיר בתורתך הקדושה:

און דיא אויגין פון מיין מאן און מיינע קינדער זאלסטו דער לייכטין אין דיין הייליגער תורה אזו וויא איך האב דער לייכט גאר מיין הויז מיט דיא ליכט וואס איך האב גיבענטשט לכבוד ראש השנה:

ולא תבער עלינו חמתך מעתה ועד עולם:

ליבער גאט דער בארעמדיגר פאטר עס זאל ניט ברענען אויף אונז דיין גרים צארין פון היינט ביז אייביג און זאלסט מיט אונז נאר טאן גינאד און דער בארעמקייט:

ותכרית ותכלה כל המקטרגים על ישראל:

זאלסט פאר שניידין און פאר לענדין אלע וואס ריידין פאר דיר ביז אויף דיין ליב פאלק ישראל. שרייא אן אין דעם שטן

דברי כבושים ומשלי חן

וואהין ער זאל גיין וואהין ער זאל פארן, פארד שטייען מיר אז עס קען זיין יאהרען לאנג ווס די נשמה דם ניט גיראוינט, דריבר זאגט דר פסוק ולעבדו בכל לבבכם איר זאלט דינען גאט מיט אייער הארצען, זאגט די גמרא דאס מיינט מיט דאוונען, דס דאוונן זאל זיין מיט די טראכטונג פון הארצן, די הארץ זאל דאוונען, וויא דער

אורח מישור

צינדען מאכען דיא ווייבער שהחיינו אזוי ווי יעדען יום טוב: (ג) די צווייטע

של״ה

ועל ישפך דמם עתה בחרב מלאך המות:

אונ אין דעם זכות זאלסטו זייא אן שרייבין צו איין לעבדיג יאר אונ עס זאל ניט פר גאסין ווערין זייער בלוט דורך דר שווערד פון דעם מלאך המות:

וראה עמך כלם מתקבצים אל בית תהלתם:

אונ קוק ליבר גאט וויא אזו דיין ליב פאלק ישראל טוען זיך היינט איין זאמלין מיט אנאנדר אין דיא שולין צוא וויינען אונ שרייען אונ טאן תפלה פאר דיר:

זועקים אליך בלב מר ודורשים חסדיך:

זייא טוען אלע שרייען צו דיר מיט אביטר הארץ אונ מיט איין צו בראכין גימיט אונ פארשטין פון דיר דו זאלסט מיט זיי טאן גנאד אונ דרבארימקייט:

מצפים לישועתך ועיניהם לך תולים:

זייא טוען האפין צו דיין גוטע הילף אונ זייערע אויגין הייבען צו דיר אונ קוקין ארויס אז דו זאלסט זיך דרבארימען אויף אונז אונ שרייב אונז היינטיגין טאג אין דעם ספר פון לעבין:

ואתה אל רחום זכרנו לחיים טובים ומתוקים:

אונ דו דרבארימיגר גאט בעט איך דיך דו זאלסט אונז גדיינקען צו איין גוט לעבין אונ זיסע יארין מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ כל ישראל אחינו:

ותעלה לפניך לרצון ברכתי על הנרות:

אונ עס זאל אויף גיין פר דיר דר ברעמדיגר פאטר צוא גוטין ווילין די ברכהוןס איך האב גימאכט אויף די ליכט וואס איך אן גיצונדין לכבוד דעם הייליגין יום הדין:

אורח מישור

גישט זיין נאך אקטיגור חלילה נאר עס זאל זיין אמליץ טוב: (ב) ביי ליכט

דברי כבושים ומשלי חן

וויא עס קומט צום דאוונן ווערט פאהקערט דער גוף דאוונט, די מויל רעט די ווערטער פון תפלה, דער גוף בייגט זיך צו מודים, אונ דיא נשמה

באנדילט, די נשמה טראכט נאר צו, גישעענין, וואס ער זאל האנדלין, ווי אזוי ער זאל האנדלין,

וואהין

אֵיזֶה זְכוּת אֲבַקֵּשׁ בְּקוּמְךָ לְשָׁפְטֵנִי׃

וָואס פַר אַיין זְכוּת קֶען איך גְפִינְין אוף מִיר אוּנ אוף מַיין לַייבּ וֶוען דוּ וֶועסְט אוף שְׁטֵיין צוּ מִשְׁפָּטִין מִיךְ הַיינְט אין דֶעם יוֹם הַדִּין׃

רַחֵם עָלַי כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ לְצַדְּקֵנִי בַּמִּשְׁפָּט׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם איך בֶּעט דיךְ הָאבּ אויף מִיר רַחֲמָנוּת אַזוֹ וִוי דַיין פִיל דֶר בַּארִימְקֵייט איז צוּ גִירֶעכְט מַאכֶן מִיךְ אין דֶעם מִשְׁפָּט אוּנ זָאלְסְט אָן שְׁרַייעֶן אין דִי מְקַטְרְגִים זֵיי זָאלִין נִיט הַייבֶן קַיין בֵּייז אויף מִיר׃

כִּי רַחוּם וְחַנּוּן אַתָּה וּמַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

דֶען דוּ בִּיסְט אַיין דֶרְבַּארְמִיגֶר אוּנ אַיין לַייטְזֶעלִיגֶר אוּנ טוּסְט מֶערִין צוּ פַאר גֶעבֶּן אויף דִי זִינְד פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין הָאטְשֶׁע עֶר זִינְדִיגְט פִיל מָאל. וִוי בַּאלְד עֶר טוּט תְּשׁוּבָה מִיט זַיין גַאנְץ הַארְץ גֶעמְסְט דוּא אָן זַיין תְּשׁוּבָה׃

הֲלֹא אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃

לִיבֶּער גָאט פַר וָואר דוּ בִּיסְט דָאךְ אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנ מִיר זֶענִין דַיינֶע קִינְדֶר דְרוּם גְהֶערְסְטוּ דֶער בַּארִימֶען זִיךְ אוף אוּנְז כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים אַזוֹי וִויא אַיין פָאטֶער הָאט רַחֲמָנוּת אוף זַיינֶע קִינְדֶער׃

אַל תַּעַשׂ כָּלָה לִשְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

זָאלְסְט נִיט טָאן קַיין פַר לֶענְדוּנְג צוּא דֶעם אִיבֶּר בְּלַייבּוּנְג פוּן דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי זֶענִין אִיבֶּר גְבְּלִיבֶּן זֵייעֶר אַיין ווינְצִיגֶע צָאל׃

זְכוֹר דָּמָם אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ כְּפַלְגֵי מָיִם׃

גֶדֶענְק דֶערְבַּארִימִיגֶר גָאט דָם בְּלוּט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס עֶס איז יֶענֶע צַייטֶען פַאר גָאסֶען גְוָוארֶן אַזוֹ וִוי טַייכִין מִיט וַואסֶער וָוס זֵיי זֶענִין גְטֵייט גְוָוארֶען אוף קִידּוּשׁ הַשֵּׁם׃

דברי כבושים ומשלי חן

פֶערְד אוּנ וִוי קוּמְט דֶר פּוּרְמַאן צוּ דִי גְמָרָא. דָס זֶעלְבִּיגֶע איז בַּיי יֶעדֶר מֶענְטְשׁ הקב"ה הָט גְמַאכְט אַ שׁוּתְּפוּת דֶעם גוּף מִיט דִיא נְשָׁמָה, דֶער גוּף

אורח מישור

מֶען זָאגְט דַארְף זַיין אַזוֹ וִוי מֶען צֵיילְט גֶעלְט גִילַאסִינְט כְּדֵי דָם דַאוְוֶנֶען זָאל

דַארְף אַנְבֶּעטֶן, אוּף נְקָבָה, אוּנ דִי נְשָׁמָה דַארְף פַּראכְטִין אִין דִי לִינֶע וַאכֶן צוּ לוֹיבֶּן הקב"ה, אוּנ

וויא

אופען בארליך אונ סיי די זאכן וואס ער טוט פר פארגינגער הייד:

היום יכתבו הבריות לחיים ולמות:

היינטיגען טאג טוען געשריבען ווערין אלע בשעפעניש פון דער וועלט זיי זאלן לעבען בלייבן אדער זיי זאלן גטייט ווערן:

ואנכי אשה קשת רוח הנצבת בלב מר:

אונ איך אשה (פלונית בת פלונית) האב איין שווער גימיט אונ איך שטייא מיט אביטטער הארץ דען איך טוא מיך בדענקען אוף מיינע מעשים פון אגאנץ יאר:

רוחי קצר ונשמה לא נותרה בי:

מיין אטום איז קורץ פון צו ליידין פאר דיר דער באריםהערציגער פאטר. אונ עס בלייבט אין מיר קיין נשמה ניט איך זאל עפענין אצונד מיין מויל:

ידעתי את מריי ואת ערפי הקשה:

איך ווייס זייער גוט וואל מיין ווידער שפעניקייט אקעגין דיר אונ וואס איך בין הארט אקעגנדיג גוועזן פון צו הערין אין דיינע ליבע הייליגע גבאט:

סלפתי את דרכי ושמעתי ליצרי הרע:

איך האב פארקרימט מיינע וועגין אונ האב גהערט אין דעם קול פון דעם יצר הרע וואס האט מיך אן גרעט אז איך זאל טאן חטאים ועונות ופשעים צו דר צערנין דיין ליבן הייליגן נאמן:

אוי לי ואוי לנפשי כי טמאתיה:

ווייא טוא איך שרייען אוף מיר אונ ווייא אוף מיין לייב דען איך האב זיא פאר אום ריינקט מיט מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גטאן אגאנץ יאר:

אורת מישור

פעלען ווערטער אדער אותיות. נאך דאס דאוונען אדער אלע תפלות וואס

דברי כבושים ומשלי חן

שותפים, דער למדן איז בעשטאנען אויף דעם שותפות, זיי האבן געגעבען די העכם איף דעם שותפות מען זאל ניט חרטה האבען, מען האט גענעסן געטרונקען, נאך דעם עסען זאגט דער פורמאן צום למדן אז מיר זאגען שותפים בריים דיך פאר דיא נאכט וואורום מארגען פריה וועסטו איינשפאנען דיא פערד אונ ועהם פארן אוף דעם ידיד; אונ איך וועל זיין אין בית המדרש, האבן אלע אנגעהובן לאכן ווי קומט דר למדן צו דיא

פערד

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

אז ראש השנה געפאלט אום שבת זאגט מען די ברכות נאך ליכט צינדען:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם טוֹב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

תחנה לראש השנה נאך ליכט בענטשין

די תחנה זאגט מען ביידע טעג ראש השנה נאך ליכט בענטשען:

הִנְנִי בָא לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

נון איך קום אצונד צו ריידען פאר דיר גאט וואס דו ביסט מיין פאטער אין הימיל און שטעל מיך אנידער תפלה צוא טאן פאר דיר דער בארימדיגער פאטער:

בְּלֵב נִשְׁבָּר וְרוּחַ נְמוּכָה וְקוֹמָה כְּפוּפָה:

מיט איין צו בראכען הארץ וואס עס צו גייט אין מיר אזו ווי וואסר און מיט איין נידעריג גימיט און א איין גבויגען שטאנד:

כִּי יִרְאָה וַחֲרָדָה אֲנִי מֵאֵימַת דִּינֶךָ:

דען איך פארכט מיך זייער און ציטער פון דר פארכט פון דיין משפט וואס דו זעצט זיך היינט צו משפטין גאר די וועלט:

זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָא:

היינטיגען טאג טוט פר דיר קומען דם גדעכעניש פון אלע מעשים וואס דר מענטש טוט אגאנץ יאר פיי די זאכען וואס ער טוט

דברי כבושים ומשלי חן

נאר דר פסוק לערנט אונז אז דר עיקר דאווענען דארף זיין מיט דעם טראכטונג פון הארץ, ווי מען דערציילט עס איז אמאהל געווען אבייטר פורמאן

אורח מישור

נישט אריין צו האפין איין ווארט אין דעם צווייטען. אויך ניט צו פאר

אז ער איז אלט געוואָרען האט ער גענומען צו א ארבעטען לעבן איך וויל מיר זאלען ביידע זיין שותפים

מיך פר אלע אום דר בארמיגע הענד. פר וואסר אונ פר פייער פר אלע בייזע אום גהייער. איך בעט דיך ליבער גאט עפין דיא האנד אונ אנטפאנג מיין תשובה תפלה וצדקה אונ זאלסט מיר העלפין פון דעם שטן דער דא וויל מיך מאכען זינדיגען אונ ער זאל אן מיר גיט גוועלטיגען. אונ דר ווייטער אים פון מיר דם ער זאל ניט קאנין אום ווערדיגין מיך אן קיין גליד פון מיינע צוויי הונדערט אונ אכט אונ פערציג גלידר אונ מאך אים איין צונגען אין דעם טיפען וואסר אונ זאלסט אוף אים אן שרייען ניט צו שטיין אוף די רעכטע האנד אונ ניט צו דר לינקע האנד אונ ניט צוא הינדערין מיין תפלה אונ גיב מיר קראפט איך זאל קענין טאן דיין ווילן אונ עפין מיין הארץ אונ גיב מיר פר שטאנדיקייט:

אנא איך בעט דיך ליבר הער גאט דר הער מיין גבעט אנטפאנג מיין תשובה אונ לאז מיין גבעט אין דיין אויער אונ שטעל פירשפרעכער פר מיר. די זאלין לערנען איין זכות אוף מיר. איך בעט דיך זיי מקבל מיין גבעט. טוא עס פון דיין הייליגין נאמין וועגן אונ לאז מיך ניט לעהר ווידער קערין דען דוא ביסט איין גאט היינט אונ אלע מאל אמן סלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה וכו':

סדר ליכט צינדען פון ראש השנה

אז ראש השנה גפאלט אום דער וואכען זאגט מען די ברכות פר ליכט צינדען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב:

אורח מישור

דינים ומנהגים פון ראש השנה

(א) יעדער מענטש דארף האטש ראש השנה צו דאווענען ווארט ביי ווארט

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פון דאווענען

אין די פרשה פון קריאת שמע שטייט ולעבדו בכל לבבכם איהר זאלט דינען גאט מיט אייער גאנצען הארץ, זאגט די גמרא וועלכע דינסט מען גאט מיט דעם הארץ, דאס הייסט מען תפלה, דאווענען, אייגענטליך דאווענט מען דאך מיט דעם מויל,

לאזין אונז לעבין אונזרע יארין אין גרוים פריידין מיר זאלין זוכה
זיין צו זעהן אונזערין גיזאלבטין משיח במהרה בימינו אמן:
רבונו של עולם איך בעט דיך טוא מיט מיר חסד דען ווער איז
אלם אזו ווי דו ביסט איין גאט פון חסד אונ ווער קאן טאן
אלע דיינע מעשים איך בעט דיך ליבער פאטער זאלסט אן זעהן
מיין עלינטקייט אונ זאלסט מיר העלפין רחום וחנון לייג מיר אום
אלעם צו גוטין אונ ניט צו קיין בייזען זייא מיר מוחל אונ העלף
מיר אז שונאים זאלין חס ושלום ניט דר פרייט ווערין דען עס איז
איין גרוים צער אז איין שונא ווערט דער פרייט אז איך זאל ניט
באדארפען צוא זייא גדונגין צו ווערין אונ אויך צו קיין בשר ודם
נייערט צו דיין פולע האנד. מיין בטחון איז נאר צו דיר גאט אין
הימיל דען דו ביסט מיין באשעפר אונ מיין דער ציהער אונ מיין
העלפער אונ מיין שפייזר גיב מיר ווייטר מיין באדערפעניש מיין
האפונג איז צו דיר דם איז נאר מיין האפונג ווס איך שווייג אונ
ווארט צוא גאט נאך מיין תפלה אונ גבעט. גלובט ביסטו גאט
בעל הרחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

רחום דר בארמיגר גאט העלף מיר דאס איך זאל גיין אין דעם
רעכטין וועג איך טוא דיך בעטין אונ אן רופין אונ איך
טוא דיך בעטין אלם איין ארום מענטש מיט מיין מאן אונ קינדער
גאט באהיט זייא מיט כל ישראל אונ לאז אונז לעבין. אונ זייא
דיך מרחם איבער מיר כרחם אב על בנים אלם איין פאטער
איבער זיין קינד:

ליבער הער גאט בהיט מיך ווייטר פר אלע בייזע צו קומעניש.
פר שאנד אונ פר לעסטער אונ פר לייטינס גאב באהיט

דברי כבושים ומשלי חן

נים פאלגן, אונ ברענגן אויף זיך אאומגליק. דריבר זאגט שלמה המלך אורח לחיים תוכחת מוסר די וועג צום לעבן איז צו הערן די רייד פון מוסר, אונ אין די צייט פון ראש השנה אונ יום כפור דארף געוויס יעדר מענטש לערנן מוסר צו וויסן וויא צו טאן תשובה, אונ איבר דעם זאגן מיר קליתות די וואך פר ר"ה כדי צו דער מאנען דעם מענטש צו תשובה. זיך פאר צו ברייטן צו דר הייליגע טאג ווען הש"י מוחל זיין זיינע זינד:

אורת מישור

זייער גרוים נאר מען זאל טאן ווי דר דין איז, ובזכות זה וועט השם יתברך זיך מרחם זיין אויף אלע יודין אונ וועט צי התמן צו א גוט יאר אמן:

קומט. נעם אן מיין תפלה און זיי ניט מדקדק אין דין. און אז דו וועסט וועלין מדקדק זיין דא טוא איך מיך טרייבטין מיט שלש עשרה מדות וואס זיינען אייטיל רחמים. ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. דיין האנט איז אפין צו אנטפאנגן די וואס האבן חרטה און דו ענטפערסט ווען מען טוט תפלה. און אויך מיר צו באוויזין מיט תחנונים און ענטפער מיר דו דער בארמיגר גאט דער דא ענטפערט צו זיינע אביונים ענטפער מיר דער דא ענטפערט צו די צו בראכענע הערצער פון די וואס האבן נעביך איין שווער גימיט ענטפער מיר אויך רחום וחנון ענטפער מיר ווי דו האסט גיענטפערט אונזר מוטר חנה און נעם אן מיין תשובה וויא דו האסט אן גנומן דיא תשובה פון מנשה און העלף מיר איך זאל שון ווייטער ניט זינדיגן און שטארק מיר מיין הארץ צו גיין אין דייני וועגין צו געבין צדקה און צו טאן מעשים טובים אז מיין לעבין זאל הייסין איין רעכט לעבין. דו גאט דו ווייסט דאך וואל מיין מחשבה דו העלפסט דעם מענטשן אין דעם וועג ווי ער נעמט זיך פאר. ליבר פאטר זיי דיך מרחם איבר מיר כרחם אב על בנים אז איך וועל ח"ו זינדיגין זאלסטו מיך דר מאנן תשובה צו טאן אז איך וועל דיך אן רופין זאלסטו מיר ענטפערין און זאלסט מיך ניט פר לאזין אז עס וועט מיר ח"ו איין נוט זיין. און זאלסט מיר העלפין און זאלסט מיר היילין אלע מייני געברעכענש דען דו ביסט ארופא חנם און ארופא לשבורי לב. איך בעט דיך אבינו שבשמים דו זאלסט מיר דר הייבין מיין מזל מיט מיין מאן און זאלסט מיר געבין גוטע קינדר און איך זאל פון זיי קיין צער ניט האבין דען דס איז גאר דס לעבן בעולם הזה און בעולם הבא זאלסט אונז געבן לחם לאכול ובגד ללבוש בכבוד און ניט ח"ו מיט בזיון אזו זאלסטו אונז

אורח מישור

אויף דעם ענין פון צדקה און הכנסת אורחים און גמלות חסדים, דארף יעדער מענטש גוט אכטונג געבן נזהר צו זיין, ווארום דער שכר פון צדקה און גמלות חסדים און הכנסת אורחים איז זייער

דברי כבושים ומשלי חן

גנבים פאר זייער מוסר זאגן האבער דער מוסר איז דאך אמת, צו דען ווייל ער גנבים גנבים פאר דעם מוסר זאגין דריבער דארף מען זיין מוסר

מוחל אונ דו טוסט ענטפערין אים דען עס איז גוט מיר מוחל צו זיין דען אז דו ווערסט מיר ח"ו ניט מוחל זיין וועל איך ח"ו ניט קענין ביישטיין פר דיר אונ פר דיין משפט דיין שטול איז אייטיל משפט אונ דו ביסט גאט פון משפט אונ דו ביסט פארכטיג אין משפט ווס וועל איך טאן אז מען וועט מיך נעמן צום משפט איך וועל שטיין מיט גיהעט אונ בעטין איך וויל אוף הייבין מיין הארץ צו גאט אין הימל דר ווס פרובט אלע הערצר אונ אין זכות פון די אבות די דא שלאפין אין דער מערת המכפלה טוא איך בעטין צו גאט אום מיר אוך אום מיין גוף אונ מיין נשמה דען איך האב קיין מעשים טובים דיא דא זאלין שטיין פר דעם גרוסין משפט. איך בעט דיך בעל הרחמים אז דו ווערסט משפטן די נפשות זאלסטו אליין מיך משפטן מיט דר בארימקייט אונ זאלסט אום ציהן צו לייכטן מיין משפט איך בעט דיך ליבר פאטר טוא מיר משפט נאך דיין מנהג נאך אונ זייא מיר מוחל. דען אז דו ווערסט מיך משפטן נאך מיינע מעשים נאך וועל איך דען קענין ביישטיין צו פר דיר אונ ווס פר איין גיווין ווערסטו האבין. דיא נשמה איז דיין אונ דר גוף איז אוך דיין. איך בין אייביג אין דיין האנט ווי ליים אין האנט פון דעם טעפר' אונ אלס שטרויא פאר דעם פייער. איך בין ערד אונ וועל ווערן ערד אז ביי מיין לעבן האב איך אוך קיין מקום מנוחה ניט. טאג אונ נאכט האב איך קיין רוה ניט. דען מיין זארג איז זייער שווער אונ האב זארג אונ צרות דם איך וועל שלאפין אין קבר אונ וועל פר פוילט ווערין אין דר ערד. אונ ווען דו האסט מיך גיוואלט ריכטין נאך מיינע מעשים האב איך שון לאנג גידארפט פר פוילט ווערין אין דער ערד עס וואלט שוין קיין גידעכעניש ניט גיבליבן פון מיר נייערט דו ביסט מאריך אף דיין מדה איז דם דו ביסט נוהג חסד מיט די בשעפעניש אונ נעמסט אן די תפלה ווס פון דעם טיפין הארצין

דברי כבושים ומשלי חן

אונ האט איך זיך געבריינגט אאוגבליק, דאס ... איז ביי דעם דרשן, אמת דר דרשן נעמם

אורח מישור

אויף שבת, זאל מען באלד געבן עסן דעם אורח, טאמער האט דער אורח אנאנצן טאג ניט גיגעסן אונ קען שוין לייננגער ניט ווארטען אומגיגעסען.

אויף

בארמיגער דין. דו טוסט אונז ריכטן מיט משפט אונ לאזט אונז
שטארבן מיט דין. לאז אונז לעבן מיט דיין גרויס דר בארעמקייט:
אנא איך בעט דיך הוכר קיניג איך קום פר דיר מיט מיין ביטר
גשריי אונ מיט מיין וויינן מייני אויגן רינן גלייך ווי בעך
וואסר איבר מיין פנים דען איך גיי אלע טאג מייני עבירות נאך.
עס וואלט מיר בעסר גוועזן ווען איך וואלט גאר אויף דר וועלט
ניט גוועזן. נייערט דו דר בארמיגער גאט דו ביסט איין רחום
וחנון אונ האסט גיגעבן איין הילף צו דעם מענטשן דם ער זאל דר
וועקן זיין הארץ מיט תשובה תפלה וצדקה וום צו רייסט אלע
בייזע גזירות אונ ביסט מוחל. אזו וויל איך בעטן צו מיין באשעפר
מיט איין צו ב־אכן הארץ וועגין דר בארעמקייט ווי דר עני דר
שטייט אין דר טיר אזו בעט איך עס זאל זיך דר היצן דיין דער
בארימקייט אויף מיר אונ איך בעט אין זכות פון מדת הרחמים
אונ די שכינה פר הקב"ה וום ער לעבט אייביג דען איך פארכט
מיך צו בעטין ווי זאל איך פר אזו איין גרוסין מלך שטיין דען די
מלאכים וום זיינן נייערט פלאם פייער זיינען ניט לוטר אין זיינע
אויגין מכל שכן איך בין נייערט בלוט אונ פלייש אונ ווערים אונ
ערד אונ זאל מיך שטעלין אזו פאר איין גרוסין הער וואס זיין
גרוסקייט איז ניט מגליך צו דר ציילין אונ דר צו האב איך נאך
זייער פיל עבירות גטאן. אונ ווען איך וויל אזו בעטין ווייס איך
ניט וואס איך זאל פריער בעטין דען מיין בדערפעניש איז זייער
פיל. גאט דו ווייסט דאך אלס וואל איך טוא זיפצין אונ וויינען
טאג אונ נאכט. אויף וום זאל איך קומן פר דיר בעטן דער דא
רועט אין הימעל אונ דו ביסט דאך יודע נסתרות בוחן לבבות
ווייסט וואל מיין צו בראכין הארץ מיט דעם טרייסט איך מיך
דם איין צו בראכין הארץ טוסטו ניט פר שעמן. דר גרעסטר רשע
ווען ער רופט דיך אן מיט דעם גאנצין הארצין אזו ביסטו אים

אורח מישור

עסן, איז דאס נאך גרעסר וויא מען
וואלט אביין גענומן די שכינה צו זיך

דברי כבושים ומשלי חן

גיטם געלט פר זיין שרייבן מען זאל אים לייענן
די פייער דריבר הם ער אים ניט געוואלט פאלגן

אין שטוב, אונ אז מ״ן געבט א־זוכח צו זיך אין שטוב אין מיטען וואך אבר

אויף

אין מיר זיין אונ מיין נשמה וועט זיך שיידין פון מיין גוף עס וועט פר לאשין ווערין די ליכט פון מיינע אויגין. מיין חכמה וועט פר גיין. נאקעט בין איך גיקומן אויף דר וועלט. פון מיין שיין ליכטיג הויז וועט מען מיך אוועק טראגין אין דעם פינצטערין קבר אריין. אין איין שעה בין איך גיבארין אין דיא אנדערע שעה וועל איך ווערין פר לארין. איך וועל פר געסין ווערין פון דער וועלט אויף אייביג אונ די ווערים וועלין קומן איבער מיין גאנץ לייב אונ וועלין מיך עסין אונ נאגין מיין בלוט ווי איין גוטין ווייין. אונ מיין נשמה וועט נעביך שטיין אונ וועט דס אלס צו זעהן. נאך דעם וועט מען מיך ערשט רופען צום יום הדין הגדול והנורא לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אונ פאר דעם בית דין הגדול והנורא אונ מען וועט אויף מאכין דאס ספר הזכרונות. נאך מיין כתב נאך וועט מען טאן איין דין. מיינע מעשים וועלין קלערין מיין דין. אשטיין פון וואנט וועט צו מיר עדות זאגן אין דין. אשפאן פון האלץ וועט ענטפערין דעם דין. אלץ מיט ווארהייט אונ מיט מדת הרחמים אונ מדת הדין. ווער וועט פר מיר ריידין אין דין אונ איך וועל בלייבין שטיין מיט איין פאר שעמט פנים פר דיר האל הגדול הגבור והנורא אין דעם יום הדין אונ מיין משפט וועט מיר זיין ביטערער מער אלס דר טויט מען וועט מיך אפ געבין צו די מלאכי חבלה וואס איך האב אליין בשאפין אונ מיין פייער אין גיהנם וועט ניט פר לאשין ווערין נוא פאר וואס זאל איך ניט גידיינקן דעם סוף אוי לי איך האב מער ניט גיטראכט נייערט צו בויען שיינע הייזר אונ שלעסער פאר וואס זאל איך ניט גידיינקן אז איין וויניג צדקה אונ מעשים טובים איז בעסער פאר גאר דער גאנצע וועלט. דרום וויל דאס ליכט ברענט גיב אייל איידר עס ווערט פר לאשין. איך וויל בעטן צו מיין דר לייזר דען ער דר לייזט פון טויט אונ פון גיהנם דען דו ביסט איין דר

דברי כבושים ומשלי חן

האבן קוים דס לעבען גערעטעט, זעהן מיר דיא נארעשקייט פון דעם שני דער וויל דער ווייכסטער

אורת מישור

רעט מיט דעם ארעם מאן גוטע רייד וועט גיבענטשט ווערען מיט אלע

ברכות, די גמרא זאגט דר וואס נעמט א אורח צו זיך אין שטוב, אונ ניט אים

המאים זיינען שוין גרוים. ווען איך טוא תפלה צוא דיר ליבר גאט דא לאזין די מקטריגים מיין תפלה ניט קומן פר דיר ווענין מיינע זינד וואס איך האב גיטאן פון מיין יוגינט אן איך קאן שוין איינם פאר דאם אנדערע ניט וויסין אונ ניט גידיינקען אונ ווען איך זוא זאל בקענען דיא זינד וואס איך זייא גידיינק מעכט די צייט פר לויפין אונ ווען איך מעכט מיך בידאכט העט איך קיין פאר געבונג אויף זייא גיהאט אונ העט ער מיך גאר אום מיין עולם הבא גבראכט:

ליבר גאט זיי מיר מוחל איך האב ביז אהער גיטאן ווי א שוטה איך האב ניט גוט גמאכט ווי וועל איך קענען ענטפערין צו מיין באשעפר הקב"ה דר דא מיך האט אויף דער וועלט באשאפן. אוי לי אויף מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גיטאן אויף דער וועלט וואס איז גאר הבל הבלים ווי איין שאטין אויף דר וואנט. דיא טעג גייען אוועק אונ איך בין אלין נעהנטער צום טויט אונ צו מיין לעבין איז קיין צאל איך בין אלע שעה אונ אלע רגע ניט זיכר פר דם טויט אונ ווען איך וואלט שוין גלעבט טויזינט יאר איז גאר ווי איין טאג סוף אדם למות ווי דוד המלך ע"ה האט גזאגט צו אלעם האט אמענטש אהאפונג איין ארומר מאן האפט דייך צו ווערין אקראנקער האפט גיזונד צו ווערין אבר פון דעם טויט איז קיין האפונג לעבין צו בלייבין. נוא אויף וועמן פר לאז איך מיך. וועד וועט מיר דא העלפין אין מיינע נויטין אז דר בעל פקדון וועט שיקין נאך מיין נשמה. מיין האב אונ גוטס וועט מיך ניט קענען אפ לייזין. מיינע קינדר אונ פיל לייט וועלין וויינען אונ מיך ניט קענען אוים וויינן. על כרחך אתה נולד ועל כרחך אתה מת איבר דאנק בין איך וואדין בשאפין אונ איבר דאנק וועל איך מוזין שטארבין וויא איין פינצטערר טאג וועט אוף מיר זיין וואו איך וועל מיך אום זעהן. אונ דר וויטאג פון טויט וועט

זאל מען דעם ארעם מאן געבין די צדקה אדער דאס עסן מיט אפרייליך

צום מיש הם דער מיש אנגעהו בען ברענגען אונ עם איז געווארען אשרפה אונ ער מיט זיין ווייב

פנים, וויא דיא גמרא זאגט דער מענטש וואס טרייסט דעם ארעם מאן אונ

רעט

אדון כל עולמים הער פון דער גאנצער וועלט דו האסט דעם מענטשין בשאפין דאס ער זאל דיך דינען אונ איך האב ווידער געשפעניגט קעגין דיר אונ דו טוסט מיך שטראפין טוא איך ווי ער קערין צו דיר מיט מיין תפלה אונ גיבעט אונ דיין דער בארמיגע גינאד איז גרוס איבער דעם הימל אונ דיין קיניגרייך איז שטארק אונ האסט ליב גירעכטיקייט. דרום ביסטו גירופין דער נאמ פון משפט. אונ ווען איך בין אונטער טעניג מיט תשובה אזו ביסטו מוחל. דיין זיסר נאמן איז אייטיל דער בארימקייט דו ביסט גוט צו די בייזע לייט אונ צו די גוטע לייט דען דו דער בארעמסט דיך איבער אלע דען דו ביסט איין בעל הרחמים:

רבונו של עולם איך האף צו דיר דאס דו ווערסט מיין תפלה אן נעמין דען דוד המלך ע"ה הט גיזאגט איין צו בראבין הארץ טוסטו ניט פר שעמן אונ זעהסט אן די פיין פון די וואס יאמרין אונ קלאגין אונ ווען דר קלאגר רופט טוסטו אים דערהערין דען דו ביסט דער נאמ וואס דר פרייט טרויריגע אונ די טויערין פון טרערין זייען אפין מיינע אויגין רינען ווי איין רין אונ מיין הארץ איז טרוריג איך קאן ניט פריילעך ווערין דען איך וויים מיר קיין עצה צו געבין אדר וואס איך זאל פאר בעטין. צו אויף מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גיטאן דאס דו זאלסט מיר העלפין ווייטר ניט צו טאן אדר זאל איך בעטין אויף אונזר ליבן בית המקדש אונ אויף די בדערפניש וואס דר מענטש בדארף. איך האב זייער פיל בקשות צו בעטין איך בין ניט ווערט אפילו דאס מינדעסטע איך פארכט מיך זייער אפילו תפלה צו טאן פאר דיין ליבין נאמן דען דער שטן דער טוט אין מיין הארץ דיא תפלה הינדרין. ליבר פאטר העלף מיר קעגין דעם שטן איך קאן אים ניט ביי קומען מיינע

דברי כבושים ומשלי חן

פייער אדער כען וועם ניט ברענען פייער, דער שניידר הט ניט געפרעגט וואס דר ווערכטער האט געשריגן אונ הט געלאזט ברענען די ליכט אונ איז געגאנגען שלאפן, די ליכט הט אום געברענט ביז

אורח מישור

זיי זאלן האבן פון די אוצרות עולם הזה, אונ איך האב בעהאלטען אוצרות איך זאל פון זיי האבן עולם הבא. ווען מען גיט צדקה צו א ארעם מאן אדער מען געבט א ארעם מאן צו זיך אויף שבת אדער אין מיטען וואך אויף א סעודה,

זאל

קיין בייזע מחשבות אונ פרעמדע גידאנקן בפרט אין דער צייט ווען איך וועל מיך שטעלין תפלה טאן פר דיר. נאר אלע מיינע גידאנקן זאלין זיין אן גיגרייט צו דיין דינסט צוא דינען דיך מיט ליבשאפט אונ פריילכקייט. אלע מיינע מעשים זאלין נאר זיין פון גאטס וועגן אונ איך זאל זיין גוט צו גאט אונ צו לייטין איך זאל קיינם ניט מקנא זיין אונ זאל באשירמט ווערין פון כעס אונ חנופה אונ רכילות אונ לשון הרע איך זאל גאר גאנץ זיין מיט גאט אונ מיט מענטשין:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימל אונ נעם מיך ניט צו פון דער וועלט ביז איך וועל פאר ריכטין וועלכס איך האב פאר דארבין אונ מיינע זינד זאלין ניט גדיינקט אונ גידאכט ווערין ווען איך וועל דיר מיין נשמה געבין אונ מיינע קינדער אונ קינדס קינדער זאלין אלע לערנן דיין היילינע תורה אונ עס זאל זיין דיין פארכט אויף זייער פנים זייא זאלין ניט זינדיגין צוא דיר. אונ ווען מיין כח וועט זיך אוים לאזין זאלסטו מיך ליבר גאט ניט פאר לאזין אונ אין דער צייט פון מיין עלטר זאלסטו מיך ניט אוועק ווארפין פון פאר דיר. אונ מער מיך צו וואשין אונ ריינגין פון מיינע זינד. אונ אין גרעכטע וועגין זאלסטו מיך פירין אונ פון דיין בהאלטין גוטס זאלסטו מיך אן זעטין. דאס טרייסטונג פון ציון אונ ירושלים זאלסטו מיר ווייזין אונ עס זאל זיין אצונד אין דר בארמיגע צייט צוא באווילגין מיך אונ מיינע תפלות צווישען אלע יודישע תפלות: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן:

אורחת מישור

אויף אזוי א ארט וום וואקסט פון זיי פירות, וואס זיי וועלן ברייננן פאר־דינסט, מיינע עלטערן האבן בעהאלטן אוצרות געלט אונ איך האב בעהאלטן אוצרות נפשות, מיינע עלטערן האבן בעהאלטין אוצרות פר פרעמדע אונ איך האב בעהאלטן אוצרות פאר זיך, מיינע עלטערן האבן בעהאלטן אוצרות

דברי כבושים ומשלי חן

לעשען פייער, מען זאל אים צאלן ער זאל שרייען מען זאל אנצינדן פייער וואלט ער געשריגען מען זאל אנצינדען פייער, ווארום אין אמת איז דעם וועכטער קיין אונטערשייד אזב מען וועט יא ברענן

טאג וואס איך האב גאר מיינע יארין פאר טאן צו נארישקייט צו זאט מאכין מיין יצר הרע אונ צו פר לענדין מיין פלייש. צו מאכין נידעריג אונ אום ריין אונ אום ווערדיגין מיט אום ריינקייט אונ אום ווערדיקייט מיין טייערין שכל ווס דוא האסט מיר גיגעבין:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר אין הימל דען איך צו רייס מיין הארץ מיט מיין זיפצין אונ אין פר בארגעניש טוט מיין לייב וויינן אונ איך בין זייער גפייניגט אונ מיין כח איז גישטרויכילט פאר וואר דוא גאט ביסט דאך איין דער בארמיגר אונ באגערסט פון דיינע לייט זיי זאלין זיך אום קערין פון זייער אום רעכט זייא זאלן שוין מער ניט טאן. אזיי ווי אין פסוק שטייט קחו עמכם דברים ושובו אל יי דאס איז טייטש נעמט מיט אייך רייד אונ קערט אייך אום צוא גאט:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר אין הימל טוא מיט מיר גרויס גינאד אונ שטארק מיך צו איין בייגן מיין יצר הרע איך זאל שוין מער ניט זינדיגין אונ זאלסט אויס שטרעקין דיין רעכטע האנד אן צו נעמן מיין תשובה פאר דיר העלף מיר צו מקיים זיין אלע זאכין וואס איך נעם אויף מיר היינטיגען טאג צוא טאן איך זאל מיך שטארקין אין דיינע מצות אזוי וויא אונזערע חכמים האבין גיזאגט הבא לטהר מסייעין אותו דם איז טייטש ווער עס קומט זיך רייניגן העלפט מען אים. אריין הארץ בשאף אין מיר אונ אנייע גימיט בניי אין מיר איך זאל זיין גיהיט צו האלטין דיין גיבאט אונ זאל ניט גישטרויכילט ווערן אין קיין שום עבירה אונ זאלסט פלאנצן אין מיינע גדאנקן דיין פארכט דאס עס זאל מיך ניט שרעקין

דברי כבושים ומשלי חן

וועכטער הייסט אויך אופלעשען די פייער, הם דר באן געלאפט אונ זאגט צו זיין רייב ווייל מען צאלט דעם וועכטער ער זאל שרייען מען זאל פאר לעשען פייער, דריבער שרייט ער מען זאל פאר

אורח מישור

העגט קענען דם נעמן, אונ איך האב בעהאלטן אוצרות אויף אזו אארט ווס קיינער קען זיי נעמן, מיינע עלטערן האבין בעהאלטען אוצרות אויף אזוי אארט ווס פון זיי איז קיין פר דינסט גיוועזן, און איך האב בעהאלטן אוצרות

אויף

גלייך אז איך בין גאר ניט געוועזן. גאט מיין גאט מעק אפ אזוי ווי אוואלקין מיינע זינד. פר לעש די קולין פון מיינע זינד מיט דעם וואסר פון די טרערין וואס טויגן רינען פון מיינע אויגען:

עליך נפשי אקונן בלב מר. אויף דיר מיין לייב טוא איך קלאגן מיט איין ביטער הארץ ווי אזוי איך האב דיך אוס גריסן פון דעם קוואל פון לעבין אונ הייליקייט אונ האב דיך גפלאנצט אין דעם ארט פון טוט אונ אום ריינקייט. איך לא חסתי עליך בת היקרה. וויא אזו האב איך ניט רחמנות גהאט אויף דיר מיין נשמה דס דו ווערסט גרופען טייערע טאכטער. וויי צו מיר וואס האב איך גטאן. ווי אזו האב איך מורד געוועזן אין גאט דס ער איז איין קיניג איבער אלע קיניגען. ווי אזו האב איך פוגם געוועזן מיין נשמה אונ האב פר ביטן איין שטייענדיגע וועלט אויף איין איבר גפארינע וועלט. וואס וועל איך טאן אז עס וועט קומען דר טאג וואס איך וועל ווערן גדענקט צו שטארבען אונ נידערין אין גרוב. וויי צו מיר אונ מיין הארץ טוט אויף מיר וויי דרויף וואס איך האב מורד געוועזן אין גאט דר דא איז ריין. זיינע באדינער זענין ריין אונ איך בין אשענדליכע אונ איין זינדיגע. וויי גשריגן אויף מיר:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטר אין הימל דען איך שטייא אינ בין זיך מתודה איין גבויגין מיין קאפ אונ צו בראכין מיין הארץ אונ מיט שלאפע הענט אונ אלע מיינע גלידר זיינן צו גאנגען. איך בעט פון דיר סליחה מחילה וכפרה אויף גאר וואס איך האב גיטאן אזו איין זאך וואס עס איז גאיבילט אין דיינע אויגן אונ עס טוט מיר באנק אונ זארג מיך אויף די פיל יארין וואס זיינן איבר גפארין פון דר צייט אן וואס איך בין צו מיין שכל גקומין ביז דעם היינטיגין

אורח מישור

פון דיינע עלטערן, הט מונבז געזאגט צו זיינע ברידר מיינע עלטערן האבין בעהאלטן אוצרות דא אויף דר וועלט אונ איך האב בעהאלטן אוצרות אין הימעל, מיינע עלטערן האבן בעהאלטן אוצרות אויף אזו א ארט וואס מענשליכע

דברי כבושים ומשלי חן

וועגן אשריפה, דר טייול ווי זיי האבן אזו געזעהן האבן די שטאט ווערטער אום געשריגן „דער זינר הט צוועלף געשלאגן, פייער איטלעשען", הט דאס ווייב געזאגט צו איהם דו הערסט דער

פר דיר מיין גיבעט אזו ווי איין עני ביי דר מיר דאס דו זאלסט
מיר ווייזען די וועגען פון תשובה און זאלסט מיך אוף ברענגען
פון אום ריינקייטען צו ריינגען אלע מיינע צוויי הונדערט אכט
און פערציג אברים און אלע מיינע גלידר און זאלסט מיך לערנען
דעם וועג צו גיין אין אים איך זאל גיוועהנט ווערין צוא טאן דיין
ווילען דען דו ביסט דאך איין פיל פר געבער און דו ווילסט ניט
אין דעם טוט פון די זינדיגע לייט דרום בעט איך פון דיר ליבר
גאט דו זאלסט אן נעמען דאס גבעט פון די סליחות וואס מיר
זאגען מיר זאלען מיט זיי ביי דיר אום בעטען סליחה און מחילה
און כפרה אוף אלע אונזערע בייזע מעשים :

סלח לי אבי שבשמים :

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל דען ווען מיינע זינד זענין
גמערט ווס שאטען זיי צו דיר נאר צו מיר איז ווייא און צו
מיין לייב איז ווינד ווס איך האב צו דיר גזינדיגט. און ווען מייני
זינד האבען מיר גריבער גיגראבין און האבין אוף מיר גבראכט
קלאג און זיפצען איז דאך צו דיר גאט פיל דר בארימקייט און
פר געבונג. גאט מיין גאט גדענק דם גמיד פון מיין לעבין דאס
איך בין ווי אום גקלאפטע גראז און ווי איין בלאט פון דעם בום.
מיין אן הוב איז פון ערד און מיין סוף איז צו ווערים. מיינע טעג
זענין ווי איין שאטען ווס פארט איבר און ווען מיין נשמה וועט פון
מיר אוים גיין וועט מען מיך אין דער ערד ווארפען. מיין לייב
וועט ווייטיגן און מיין הארץ וועט אין מיר ווייא טאן איך בין דאך
נאר ערד און אש אצונד בין איך דא און שפעטר וועל איך פר
רוקען מיין גצעלט אין דעם קבר ווס מען וועט פון מיינט וועגין
גראבען און ווען איך זאל אפילו טויזנט יאר לעבין וועל איך זיין

דברי כבושים ומשלי חן

האב געזאגט צו אים איך ביי שלאפען, געדיינק איידער דו וועסט גיין שלאפען זאלסטו אום לעשען די ליכט, ווארום מיר וואהנן אונטער דעם דאך און דער דאך איז געדעקט מיט שטרוי, קען

אורח מישור

*עלטערן און האט זיא צו טיילט צו ארעמע לייט זיינע ברידער האבין געזאגט צו אים דיינע עלטערן האבין פארגרעסערט זייערע אוצרות און די אוצרות פון זייערע עלטערן, און דו צו טיילסט דיינע אוצרות און די אוצרות

מוֹדֶה זַיין אוֹיף נָאר מַיינֶע זִינְד פַאר דִיר גָאט אוּנ וֶועל מַיינֶע טְרֶערִין פַר גִיסֶען אָפּ צוּ וַואשֶׁען מִיט זֵיי נָאר מַיינֶע זִינְד :

סְלַח לִי אָבִי שֶׁבַּשָּׁמָיִם :

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶער אִין הִימִיל דֶען אִיךְ בִּין דִיר מוֹדִיעַ מַיינֶע זִינְד אוּנ פַר דֶעק נִיט מַיין מִיסְטַייט . וִוי אַזוֹ זָאל אִיךְ דֶען מַיינֶע זִינְד פַר הוֹילִין אַז דוּ גָאט וֵוייסְט נָאר מַיינֶע נַארִישְׁקַייטֶען אוּנ וִוי אַזוֹ זָאל אִיךְ פַר בָּארְגֶען מַיינֶע זִינְד וֶוען דוּ זוּכְסְט אוֹיס אַלֶע מַיינֶע חֲדָרִים פוּן מַיין בּוֹיךְ אוּנ מַיינֶע נִירִין אוּנ וִויא אַזוֹ זָאל אִיךְ לַייקֶענִין אִין דַיין גוּטְס וֶוען דוּ וֵוייסְט דָם בַאהֶעלְטֶענִישׁ פוּן מַיינֶע מַחֲשָׁבוֹת אוּנ מַיין הַארְץ . פַאר וָואר אִיךְ הָאבּ גְזִינְדִיגְט וְויי אִיז צוּא מִיר :

סְלַח לִי אָבִי שֶׁבַּשָּׁמָיִם :

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶער אִין הִימִיל דֶען אִיךְ לֶעהְן מִיךְ אָן אוֹיף דַיין גְרוֹיס דֶר בַּארִימְקַייט אוּנ דַיין גְנָאד וָוס פוּן אֵייבִּיג אָן אוּנ אוֹיף דַיין שְׁטַארְק לַייט זֶעלִיקַייט דָאס דוּא שְׁטְרֶעקְסְט דַיין הַאנְד צוּ דִי זִינְדִיגֶע אוּנ וַוייזְט זֵיי דִי וֶועג פוּן תְּשׁוּבָה זֵיי זָאלֶען זִיךְ אוּם קֶערִין פוּן זֵייעֶר בֵּייזֶען וֶועג אַזוֹ וִויא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט טוֹב וְיָשָׁר יְיָ עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ דָם אִיז טַייטְשׁ גָאט אִיז אֵיין גוּטֶער אוּנ אֵיין רֶעכְטְפַארְטִיגֶר דְרוּם טוּט עֶר וַוייזֶען דִיא זִינְדִיגֶע אִין דֶעם גוּטֶען וֶועג . רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם שִׁיק דַיין לִיכְט אוּנ דַיין וַוארְהַייט זֵיי זָאלֶן מִיךְ פִירֶן דֶעם רֶעכְטֶען וֶועג וַוייזִין :

סְלַח לִי אָבִי שֶׁבַּשָּׁמָיִם :

פַאר גִיבּ מִיר מַיין פָאטֶער אִין הִימִיל דֶען אִיךְ קוּם פַאר דִיר מִיט אֵיין צוּ שְׁטוֹסֶען הַארְץ אוּנ אֵיין צוּ בְּרָאכֶען גְמִיד אוּנ וַוארְף

אורח מישור

גִיהָאלְפֶן דִי תְּפִלָּה פוּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ , דִי גְמָרָא זָאגְט דֶר מֶענְטְשׁ וָואס גִיט אַפְּרוּטָה צוּ אַאָרֶעם מַאן וֶוערְט עֶר גִיבֶּענְטְשְׁט מִיט זֶעקְס בְּרָכוֹת , נָאךְ זָאגְט דִי גְמָרָא עֶס הָט גִיטְרָאפֶן בַּיי דֶעם מֶלֶךְ מוֹנְבָז עֶס אִיז אַמָאל גִיוֶועזְן אַהוּנְגֶר יָאר , הָט מוֹנְבָז אַרוֹיס גֶענוּמֶן זַיינֶע אוֹצָרוֹת אוּנ דִי אוֹצָרוֹת פוּן זַיינֶע עלטערין

דברי כבושים ומשלי חן

דֶערְצֶעהְלֶעגֶען דַארְף מֶען הֶערֶען דִי מוּסָר וָואס דֶער דַרְשָׁן זָאגְט אִיךְ , דָם אִיז לְמָשָׁל אַ אָרִימֶר שְׁנַיידֶר הָאט גְוואוֹינְט אוֹיף אֲבוּדִים , אוּנ אִיז גֶעזֶעסֶען שְׁפֶּעט בַּיי נָאכְט אוּנ הָט גֶענַייט , דָם נַייב זַיינֶע

ניט פון מיר. ווען עס וועט אויף מיר חס ושלום זיין איין צרה אונ איך וועל דיך רופען זאלסטו מיר ענטפערין אונ מיינע גוטע פריינד זאלין זיך פרייען ווען זייא וועלין זעהען אויף מיר פיל גוטס. אונ מיר זאלען האבין פיל גוטס אמן סלה:

תחנה ששה סדרים

פון דעם ערשטען טאג סליחות ביז ראש השנה ווען מען קומט אין שוהל אביין זאגט מען דיא תחנה:

רבון העולמים האר פון אלע וועלטין קדמו עיני אשמורות לשפוך לבי כמים מיינע אוגען האבען גפעדערט צו וואך ווערין פר טאג צו פר גיסן מיין הארץ אזו ווי וואסר אונ נון גאט מיין גאט ווס בין איך אונ וואס איז מיין לעבין אונ מיין כח אונ מיין גרעכטיקייט אונ ווס זענין מיינע גוטע מעשים דס איך זאל מיט זיי קומען פר דיר פר וואר איך בין גמינערט אונ לער פון גוטס אונ בין פול אוף אלע מיינע זייטען מיט אלע אומריינקייט אונ גרוסע אום ווירדיקייט אוי לי ואוי לנפשי וויי צו מיר אונ וויי איז צו מיין לייב דען איך האב גזינדיגט:

סלח לי אבי שבשמים:

פאר גיב מיר מיין פאטער אין הימיל ווס איך האב גזינדיגט מיט פיל זאכען סיי אום גערין סייא גערין מיט נוט אדער מיט מיין ווילין אונ אוף אלע גרוסע עבירות ווס איך האב גיטאן אינ פיל מאל האב איך דיך דר צערינט ווס עס איז גאר ניט צו דר ציילען אונ דו האסט מיר גוטס גטאן אלע צייט אבער איך האב דיר שלעכץ באצאלט דרום טוא איך מיר טראכטען איך וועל

דברי כבושים ומשלי חן

זיין ער מיינט ניט אמת, ווייל ער נעמט גע'ט פר די דרשה דריבר זאגט ער כוסר, אבר דעם ספר ווס קען מען איהם הושד זיין, דר ווס הט גמאכט דעם ספר איז שוין לאנג געשטארבען, נאר פון

אורח מישור

דר פסוק ווען דו וועסט רופען צו הקדוש ברוך הוא וועט ער דיר ענטפערן, נאך אין עיקר זאך איז דא ביי צדקה, ווען מען גיט צדקה זאל מען געבין אין דר שטיל דער ארעם מאן זאל ניט פאר־שעמט ווערן, די גמרא זאגט דער מענטש ווס גיט צדקה אין דער שטיל העלפט זיין תפלה מער וויא עס האט

יקאלפן

גייא מיט מיר מיט מדת הרחמים און ניט מיט מדת הדין אזו ווי יעקב אבינו ע"ה האט דיך געבעטין ווען זיינע קינדער וועלין חס ושלום שולדיג זיין זאלסטו זיי גידיינקן וואסערע צרות ער האט פאר זייא געליטין איידער ער האט זייא אויף גיצויגען אזו בעט איך דיך אויך אז איך זאל חס ושלום קיין צער ניט זעהן אין מיינע קינדער. און איך ווייס וואול אז איך בעט דיך צוא פיל איך בין בודאי ניט ווערט צו שטיין אפילו פאר דיר נאר וויל דו באגערסט אז דער מענטש זאל דיך בעטין און דוא דער בארעמסט זיך איבער אים. דרום בעט איך דיך גאט אז דוא זאלסט מיך ניט אוועק ווארפען אויף מיין עלטער ווען מיין כח גייט אוים. ליבער גאט לאז מיך ניט פאלען אין דער האנט פון איין מענטשען דען עס איז קיין גרעסערער צער ניט דא וויא איין מענטש באדארף צום אנדערען דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך היטען דער פאר און זאלסט מיר געבין חן אין דיינע אויגין און אין די אויגין פון לייטען מיר מיט מיין מאן און מיינע קינדער צוא לעבין אין עושר און אונזערע קינדער און קינדס קינדער זאלין עוסק זיין בתורה טאג און נאכט און מיר זאלען אוים פירען דיא וועלט בכבוד און ווען עס וועט קומען מיין לעצטע צייט זאל קיין שטן קיין מאכט ניט האבין איבער מיין נשמה און דוא זאלסט מיר שיקען מלאכי רחמים און מיין חלק זאל זיין מיט דיא נשים צדקניות אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט. ליבער גאט פאר שעם מיך ניט ווען איך טוא פר דיר בעטען ווס איך קען פר אמענטשען ניט אוים ריידען זאג איך פאר דיר מיין שווער גמיט ווארום דוא ביסט איין שטארקער און איין דער בארעמיגער גאט דו נעמסט אן אלע גיבעט. איך בעט דיך ליבער גאט דער ווייטער דיך

אורחת מישור

צום געלט. נאר מענטשען וועלען זאגען ווי גיוויינליך איז שטענדיג צו זאגן, וויא אזוי גיט מען צדקה עס איז אשלעכטע צייט, אויף דעם זאגט די גמרא אז איינר פארבארגט געלט צו א ארעם מאן ווען אים איז איינג, ווען אים אליין איז אויך איינג, פון דעסט וועגן גיט ער צדקה, אויף דעם זאגט

דברי כבושים ומשלי חן

לערינט אליין מוסר ספרים ווס אים דיא מוסר פירען אויף דעם וועג פון לעבן, און עס איז בעסר צו לערנען מוסר פון אספר וויא הערן מוסר פון אדרשן, ווארום דעם דרשן קען מען תושד

וועלט אויך ניט האבען דרום בעט איך דיך ליבער גאט אז דוא
זאלסט מיין תפלה ניט פאר שעמען אונ זאלסט מיר דער פרייען
מיין הארץ דען מיינע וואונדען זיינען אזו גרוים אז איך קען זייא
גאר ניט ארויסריידין זאל איך זייא זאגין פאר איין מענטשין ווס
קאן ער מיר העלפען ווען ער וועט שוין אפילו אויף מיר רחמנות
האבין אונ בפרט טאמער איז ער מיר גאר אשונא וועט ער זיך
נאך פרייען אויף מיין צער. אוי איז צו מיר פאר וועמען זאל איך
קלאגען מער וויא פר דיר. ליבער גאט איך בעט דיך דו זאלסט
מיינע פיינט ניט דר פרייען ווס זיי שטייען אוף אוף מיר דו ביסט
דאך איין שטארקר גאט דרום זעה וואסערי יסורים איך טראג אויף
מיין הארץ אונ שטראף מיינע שונאים ווס ווילין אויף מיר שלעכץ
זעהן דו זאלסט מיר גידיינקען דעם זכות פון די אמהות אז איך
זאל שוין מער קיין צער ניט האבין פון מיינע קינדער אונ פון
אלע מיינע גוטע פריינד. אונ מיר זאלין גישפייזט ווערין פון דיין
הילף בכבוד אונ מיר זאלין צו קיינעם ניט באדארפין. ליבער גאט
לאז אונז געניסען דעם זכות פון אונזר מוטער חנה אז זיא איז
גיגאנגען אין משכן אריין תפלה צו טאן אונ דר נביא עלי הכהן
איז דארט גיוועזן האט זיא נאר גירירט מיט די לעפצין אונ איר
קול האט מען ניט גיהערט אזו האט דער נביא צו איר גיזאגט
גייא ארוים דוא פאר טרונקענע פרויא וואם האסטו צו טאן אין
בית המקדש האט זיא גיענטפערט ניין מיין העד נאר איך בין איין
אשה וואם איך האב איין שווער גימיט אזו האט ער פאר איר
גיבעטין האסטו איר גיהאלפין אזו זאלסטו מיר ליבער גאט אויך
ענטפערין. ליבר גאט שטראף מיך ניט ווען איך האב שוין אפילו
גיזינדיגט בעט איך דיך ליבער גאט אונ דער בארעמיגער גאט

דברי כבושים ומשלי חן

תשובה, וועט אים הקב"ה אן שרייבען צו אגוט יאהר, וו א שלמה המלך הם געזאגט ודרך חיים תוכחות מוסר די וועג צום לעבען איז צו הערין מוסר, דער מענטש וואס הערט מוסר אדר ער

אורח מישור

מען האט אים צו גיגעבן צוייא אונ צוואנציג יאר לעבן, דם איז וואס דער פסוק זאגט צדקה רעטעט פון טויט, די גרעסטע מצוה פון צדקה איז מען זאל זאגען צום ארעם מאן, איך בארג דיר דאס געלט ווען דו וועסט אמאהל האבין איבעריגע געלט וועסטו מיר צוריק געבין איך בין ניט אזו גינייטיגט

עולם זאלסטו אונז שפייזין פון דיין הייליגער האנד אמן. רחום צדיק דר בארעמיגער גאט רעכט פארטיגער גאט לאז מיך אזו גוט זיין פר דיר גאט אזו ווי אקליין ווערעמיל וואס ווערט גישפייזט דורך דיין האנד אזוי וויא עס שטייט אין פסוק פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון דאס איז טייטש דו עפינסט דיין האנט אונ מאכסט זעטין אלע באשעפעניש אויף דר וועלט דורך דיין גוטם. פר לאז מיך ניט דו פאטר פון דער גאנצר וועלט איך זאל דיך קענין דינען ביז מיין רעכטע צייט וועט קומען צו שטארבין דען דר נאך וועל איך דיך שוין ניט קענין דינען דרום אלמעכטיגר גאט זאלסט מיך ניט פר לאזין גאר די צייט פון מיין לעבין אונ מיינע גלידער זאלין ניט פאר שלאפין כדי איך זאל דיך קענין דינען אזו ווי עס גיהער צו זיין אונ אז איך וועל באדארפין שטארבין זאל איך שטארבין פון דיין ריינע האנט אונ מיין מיתה זאל זיין איין כפרה אויף מיינע זינד עס זאל זיין באוויליגט דיא זאגין פון מיין מול אונ די גידאנקין פון מיין הארצין פר דיר גאט מיין באשעפר אונ דער ליזער ביז אייביג אמן סלה:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילין פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אז עס זאל זיין די היינטיגע צייט וואס איך שטיי פר דיר צו בעטין אויף מיר אונ אויף מיין מאן אונ קינדר אונ אויף כל ישראל זאל זיין איין דער בארעמיגע צייט אז דו זאלסט אונז באהיטין פר אלע קריינק אונ פר אלע שפלות אונ פר שעמונג אז מיר זאלין ניט פר שעמט ווערען וועגען אונזערע זינד אונ מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין וועגין גרוים עניות. ליבער גאט זאלסט אונז שיקין דעם גואל צדק אמן:

ליבער הער גאט חאטשע דיא וועלט איז אקליינע וועלט אבר אז מען האט ניט קיין גוטס אויף דר וועלט קען מען יענע

אורח מישור

אויסגעהאלטן אנאנצע וועלט מענטשן, בנימין הצדיק הט אויסגעהאלטן צום לעבין אמוטער מיט זיבען קינדר, זאל ער שטארבן מיט ווייניג יארען, הט מען באלד צו ריסען זיין גזר דין, אונ

דברי כבושים ומשלי חן

השנה דריבר דארף יעדער מענטש ווייזנספינס דעם שבת גיין אין א שוהל הערן מוסר, ז עס ער זיך דערמאנן זיינע עבירות אונ וועט אויף די מאן

מען

אנא יי אלהי ישראל איך בעט דיך אלמעכטיגער גאט אז דו זאלסט זיך איבר מיר מרחם זיין אל מלא רחמים דו בּיסט דאך פול מיט רחמים דער בארעם דיך איבר מיר ליבער גאט אז מיינע קינדר אונ קינדס קינדר זאלין ניט שטארבין פר מיין לעבין. שטראף מיך ניט ליבר גאט דו בּיסט דאך איין דר בארם הארציגר גאט אונ דו האסט אן גישריבין אין דיין הייליגר תורה ווען איינר גיפינט איין נעסט מיט פייגעלאך זאל ער די מוטער אוועק שיקין אונ די קינדר צו נעמין חאטשע אז די פייגליך ווערין דר וואקסין קענין זיי ניט זייער פאטר אונ מוטר אונ די פאטר אונ מוטר קענין זייא ניט פון דעסט ווענין האסטו פארט גוזר גיוועזין מען זאל ניט נעמין די קינדר פאר די מוטר אין די אויגין מכל שכן מיר האבין גרוס מיא איי מיר דער ציהן אונזרע קינדער דורך דיין גינאד גיהערסטו בודאי אונז העלפין מיר זאלין זיי דער ציהען אונ איך זייערע קינדר דער ציהן צו גאטס דינסט אונ עס זאל אן אונז מקוים ווערין דער פסוק עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם דס איז טייטש איין קרוין איז צו די עלטערין פון זייערע קינדס קינדר אונ דס שיינקייט פון די קינדר איז א כבוד צו זייערע עלטערין אונ ווען איך האב דאס ביי דיין ליבין נאמען ניט פאר דינט בעט איך דיך איין מתנת חנם:

אב הרחמן פאטר דר בארעמיגער גיב מיר מיט מיין מאן אונ מיט מיינע קינדר פרנסה פון דיין האנט אונ ניט פון קיין מענטשין דען די גאב פון א מענטשין איז נישט קעגן דעם א מענטש געבין וואס דער אנדערער באדארף אונ ווען ער גיט שוין עפעס גיט ער אים ניט אין דר צייט אבר דו ליבר גאט דו ווייסט איטליכין מענטשינס בדערפעניש אין איטליכע רגע וואס ער באדארף. דרום רבונו של

דברי כבושים ומשלי חן

דריבר דעם שבת וואס פר ראש השנה דארף יעדר מענטש מאן תשובה, אונ וויל יעדר מענטש האט שון פארגעסען די עבירות וואס ער האט געטאן דעם יאהר, פון פר איאהרן ראש השנה ביז דעם ראש

אורח מישור

זיבען קינדר, האט בנימין איר גישפייזט פון זיינע איינגענע געלט, אין א צייט שפעטר איז בנימין קראנק גיווארין אונ עס איז גיוועזין זיין צייט צו שטארבען,

האבן די מלאכים געזאגט פר הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם דו האסט געזאגט אז איינר דערנערט איין יוד ער זאל לעבין איז גלייך ווי ער וואלט

אוסגעהאלטן

בַּארֶעמִין אִיבֶּר מִיר צוּ דֶעם נַייעֶם יָאר דֶען דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער דֶער בַּארֶעמִיגֶער גָאט אוּנ מִיר זֵיינֶען דַיין לִיבּ פָאלְק אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי דַיין לִיבּ פָאלְק אוּנ דוּ בִּיסְט אִינְזֶער גָאט דְרוּם לִיבֶּער גָאט דוּ זָאלְסְט אוּנְז אַלֵיין מִשְׁפָּטִין דֶען צוּ דִיר אִיז שֵׁיין דוּ זָאלְסְט מִשְׁפָּטִין דַיין פָאלְק אַזוֹ וֶועט אוֹיף אוּנְז מְקוּיָם וֶוערִין דֶער פָּסוּק גָאט וֶועט טָאהְן אַצֵייכִין צוּ גוּטִין דֶען דוּ גָאט בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ אוּנְזֶער טְרֵייסְטֶער אוּנ דוּא זָאלְסְט אוּנְז שִׁיקִין אוּנְזֶער גוֹאֵל צֶדֶק הַיינְטִיגֶם יָאר אָמֵן סֶלָה:

שְׁמַע הֶער צוּ לִיבֶּר גָאט מַיין תְּפִלָּה וָוס אִיז מִיט אַצוּרִיסִין גֶעמִיט גְלַייךְ וִויא אִיךְ וָואלְט גִיבְּרַאכְט אַקָרְבָּן עוֹלָה אַזוֹ וִויא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט אֵיין צוּ בְּרָאכִין הַארְץ אוּנ אֵיין צוּ שְׁטוּיסִין גִימִיט אִיז גְלַייךְ וִוי אַקָרְבָּן צוּ גָאט דְרוּם זָאלְסְטוּ נִיט פַאר שֶׁעמִין מַיין צוּ בְּרָאכִין הַארְץ אוּנ דִי זָאג פוּן מַיין שְׁטַאמֶעלְדִיגִין צוּנְג זָאל פַאר דִיר גְלַייךְ זַיין וִויא אִיךְ הָאבּ דִיר גִיבְּרַאכְט אַפַייעֶר אָפְּפֶער אוּנ עֶס זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערִין פַאר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז מְרַחֵם זַיין אוּנ זָאלְסְט מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט פַר דַארְבִּין חַאטְשֶׁע מַיינֶע זִינְד זֵיינֶען גְרוֹים דֶען אַלֶע מֶענְטְשִׁין לֶעבִּין נָאר מִיט דַיין גִינָאד דֶען מַחְמַת דַיין דֶער בַּארֶעמֶקַייט טוּסְטוּ חֶסֶד חִנָּם. אַלְמַאכְטִיגֶער גָאט לָאז מִיךְ מִיט אַלֶע מַיינֶע פְרַיינְד לֶעבִּין אָן זִינְד אוּנ אָן שַׁאנְד אָן שְׁרֶעק אוּנ דוּא זָאלְסְט דִיךְ אַלֵין אִיבֶּר אוּנְז דֶר בַּארֶעמֶען מִיט דַיין גְרוֹים דֶער בַּארֶעמְקַייט אַזוֹ וִויא עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק גָאט אִיז אֵיין דֶער בַּארֶעמִיגֶר אִיבֶּער אַלֶע זַיינֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ אוּנ מִיר זֵיינֶען דָאךְ דַיינֶע קִינְדֶר דְרוּם לִיבֶּער גָאט דֶער בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז פוּן דַיין לִיבֶּען כָּבוֹד וֶועגִין מִיר זָאלִין נִיט נִידֶערִיג זַיין בַּיי אַלֶע לַייט אָמֵן:

אורח מישור

גִיוֶועןְ אַהוּנְגֶר יָאר אִיז גֶעקוּמֶען אַאִשָּׁה צוּ בִּנְיָמִין הַצַדִיק אוּנ הָט גֶעזָאגְט צוּ אִים רַבִּי שְׁפַּייז מִיךְ, הָאט בִּנְיָמִין גֶעזָאגְט צוּ אִיר אִיךְ שְׁוֶוער עֶס אִיז נִיטָא בַּיי מִיר צְדָקָה גֶעלְט אֲפִילוּ אֵיין פְּרוּטָה, הָאט דִיא אִשָּׁה גֶעזָאגְט צוּ בִּנְיָמִין רַבִּי אוֹיבּ דוּ וֶועסְט מִיךְ נִיט שְׁפַּייזֶען וֶועל אִיךְ שְׁטַארְבִּן מִיט מַיינֶע

דברי כבושים ומשלי חן

צוּם מִשְׁפָּט, אוּנ דֶער מִשְׁפָּט אִיז לְעָבְרְךָ בִּבְרִית ה' אֱלֹהֶיךָ יֶעדֶער יוּד זָאל מַאכִין אַנַייעֶם פַארְבִּינְדוּנְג מִיט הקב"ה עֶר זָאל. אוֹיף דֶעם נַייעֶם יָאהְר פְרִימֶר זַיין אוּנ זָאל לֶערְנֶען תּוֹרָה אוּנ טָאן מִצְוֹת,

דו האסט גיעפינט אז די ישראל זענין גשטאנין אויף דעם בארג סיני אונ האבין מקבל גוועזן די תורה האסטו גיעפינט אלע הימלן מען זאל זעהן אז דוא ביסט איין יחיד אין אלע עולמות אזו בעט איך דיך אז דוא זאלסט זיי עפענען צוא מיין תפלה :

רבונו של עולם אזו ווי דו האסט אן גנומען די טרערין פון דיא היילינגע מלאכים בשעת אז אברהם האט זיין ליבין זוהן יצחק גוואלט ברענגן אויף דר עקדה זענין די טרערין גפאלין אויף דעם מעסער אונ אברהם האט אים דרום ניט גיקאנט שעכטען אונ דורך דעם וואס זייערע טרערען זענין אראפ גיפאלען זאלען אונזערע טרערען ארויף קומען פאר דיר צוא דעם נייעם יאר אונ אוך אזו וויא בשעת אסתר איז געגאנגען צוא דעם מלך אחשורוש צו בעטען פאר דיין פאלק ישראל האסטו מיט איר גישיקט איין מלאך אונ אסתר האט באקומען חן אין זיינע אויגין אזו זאלסטו ליבר גאט ביי אונזר משפט שיקין אזעלכע מלאכים זיי זאלין מאכין טריפין אויף אונז חן וחסד אין דיינע היילינגע אויגין אונ איך בין פר זיכערט אין דיין גרוס גינאד אז דו וועסט מיר בודאי העלפין דען עס איז ניטא קיין שום צדיק אויף דר וועלט אז ער זאל ניט זינדיגין אונ איך ארום מענטש איך קען מיך ניט מאכין פר קיין רשע חס ושלום אז איך זאל זאגין אז עס איז שוין חס ושלום צו מיר קיין הילף ניט דא דען מיר ווייסין אונ גלויבין אז השם יתברך הט גיוואוסט בשעת אז ער הט די וועלט באשאפין אלע דורות וואס וועט זיין ביז לעתיד לבא אונ וועלכין מענטשין ער הט גיזעהן אז ער וועט נוצין האט ער אים באשאפין אונ דעם מענטשין וואס עס וועט פון אים גאר קיין נוץ ניט זיין הט ער גאר ניט באשאפין דרום בעט איך דיך ליבער גאט דו זאלסט זיך דער

דברי כבושים ומשלי חן

געמשפט אין הימל דעם שבת וואס פר ראש השנה, דריבר דעם שבת וואס פר ראש השנה ליינט מען די סדרה אתם נצבים היום כלכם לפני ה׳. מאכט מיינט אום שבת שטייען אלע מענטשן פר הקב״ה.

אורח מישור

אונ טוט חסדים [טובות] צו מענטשן, ווערן פון די מצות גרויסע מליצים אונ גוטע פאר די יודינסוועגין צו הקדוש ברוך הוא, נאך זאגט דיא גמרא אז יודין וועלען געבן צדקה וועלען זייא געשווינט אויסגעלייזט ווערן פון גלות, דיא גמרא זאגט בנימין הצדיק איז גיוועזן אנבאי פון צדקה, אמאהל איז

תשובה אונ בין מתודה פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערען איך האב גזינדיגט אונ גשולדיגט אונ ווידער גשפעניגט פר דיר אונ דו ליבער גאט דוא ביסט דאך איין דער בארמיגר אונ פר טראגסט די זינד פון אלע זייא מיר אוך מוחל. אונ אוב מיט תפלה אונ תחנה ביסטו מוחל מאך איך פאלען ליבער גאט מיין גבעט פאר דיר. אונ אוב מיט גוויין אונ גשריי ביסטו מוחל אזו טוא איך וויינין אונ זיפצען ווייא איז צו מיין לייב אוף מיינע זינד. דען דו ביסט אזו אגאט ווס מען באדארף צוא דיר ניט פיל שרייען דו פר נעמסט די צו בראכענע הערצר ניט ווי אליהו הנביא הט גזאגט צו די פאלשע נביאים שרייט שטארק צו אייער גאט טאמער וועט ער דר הערין. אבער אונזר גאט פאר נעמט באלד אונזר גבעט. אונ אוב מיט איין צוא בראכין הארץ פר גיבסטו די זינד אזו צו ברעך איך מיין הארץ פר דיר אונ דו ווייסט דאך וואל וועלכע הערצר זענין צו בראכין:

רבונו של עולם איך טוא דיך בעטען אז דוא זאלסט זיך איבר מיר דר בארמין אונ זאלסט זיין אליין מיין מליץ ביי דעם משפט דען איך וואלט גערען האבען עולם הזה אונ עולם הבא נאר מיט מיינע מעשים האב איך עס גווים ניט פאר דינט נאר מחמת איינם אן דעם אנדערן קען ניט זיין דען מחמת דאגות פרנסה קען מען ניט רעכט גאט דינען דרום וויל איך ביידע דיא וועלט אונ יענע וועלט אבער איך וייס ניט וועלכים זאל איך פריער אן הייבען צו בעטין אז עס זאל פר דיר אן גנומין ווערין דרום טוא איך בעטען אז דר זכות פון די אבות זאל מיר בייא שטיין אין דעם יום הדין אונ איך בעט דיך הער פון דר גאנצער וועלט אז דו זאלסט עפענין די טוערין פון דעם הימיל אזו וויא

אורה מישור

זובה גיט ער דם געלט אויף צדקה, ווערט דם גירעכינט דר שאדין, אויב ער איז ניט זובה האט ער שאדין זיין געלט דורך גנבות אנדערע סבות.

נאך זאגט די גמרא דער מענטש ווס גיט ניט צדקה איז גלייך ווי ער וואלט געדינט עבודה זרה, רבי אלעזר ברבי יוסי זאגט דער מענטש ווס גיט צדקה

דברי כבושים ומשלי חן

ביי ראש השנה, דר משפט וואס ווערט געמאכט אום ראש השנה אויף דעם נייעם יאהר, ווער זאל לעבען ווער זאל שטארבען ווער זאל גליקליך זיין אונ ווער זאל אומגליקליך זיין, דם אלין ווערט

אויף די עבירות וואס מען האט געטאן אגאנצען טאג איצונדערט מיט וואס זאלין מיר צו דיר קומין דרום זאלסטו פר דיר נעמען אונזרי צוא בראכענע הערצער אונ שמערצונג אונ עס זאל פאר דיר אן גנומען ווערען אונזער תפלה אזו ווי איין קרבן עולה אונ היינט טוען מיר וויינין אונ שרייען פר דיר אז דוא זאלסט אונז אונזער בית המקדש בוען במהרה בימינו אמן:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצער וועלט איך קום בעטין פר דיר מיט איין צו בראכענע הארץ אונ מיט איין צו בראכען גמיט. איך וויים מיר קיין שום עצה ניט צו געבין וואס איך זאל טאן צו דעם יום הדין הגדול והנורא וואס דא קומט צוא דעם נייעם יאר חאטשע אונזרע חכמים האבען מתקן גוועזן אז עטליכע טעג פאר ראש השנה זאל מען אויף שטיין גאנץ פריא אונ מען זאל זאגין סליחות מיט גרויס תפלה ובקשה כדי עס זאל אן גנומען ווערען פאר השם יתברך אבער זייא האבין נאר גמיינט אזעלכע מענטשען וואס זענין ריין פון זינד די זאלען בעטען פאר השם יתברך ער זאל זיי געבין זייערע בדערפעניש אבער ניט אזו איין מענטש ווי איך בין דען איך וויים וואל אז איך בין פול מיט זינד אונ ווי אזו קען איך בעטען פון השם יתברך אז ער זאל מיר געבין פיל גוטס דען דם באדערפעניש פון מענטשען איז פיל אונ איך בין גאר ניט ווערט. פון דעסט וועגין האב איך מיך פארט דר וועקט מיט גרוס מורא אונ ציטערניש צו בעטין השם יתברך. איך וויים ניט וואס זאל איך טאן מיט וואס זאל איך איבר בעטען דיין פנים אונ מיט וואס זאל איך דיך באוויליגען אז דו זאלסט מיר פר געבין מיינע זינד וואס איך האב גטאן. אוב מיט תשובה אונ ווידוי קען איך מיך באוויליגין צוא דיר טוא איך בודאי

דברי כבושים ומשלי חן

דער זוהר זאגט אלע ברכות וואס קומען צו אייניקשען אין מיטן וואך, ווען די ברכות גיוואקן אין הכל שבת אונ פון שבת זענען זיי געקומען איף דר ערד אין מיטן וואך, דם וועלביגע איז

אורח מישור

די הייליגע גמרא זאגט אין די מסכת בבא בתרא, רבי יהודה ברבי שלום האט געזאגט אזוי ווי עס ווערט יעדער ראש השנה פאר שריבען אויף יעדער מענטש ווי פיל מען זאל דעם יאהר פארדינען אזוי ווערט אויף יעדען פאר־שריבען וויא פיל מען זאל דעם יאהר שאדין האבען, אויב דער מענטש איז

זוכה

ולשמחה לגאולה שלמה למצוה ולצדקה: אונ זאלסט אויף אונז גוזר זיין גזירות טובות ישועות ונחמות אונ דוא זאלסט מבטל זיין אלע גזירות רעות פון מיר אונ פון מיין מאן אונ קינדער אונ מיינע קינדס קינדער אונ פון אלע דיא מיר ליב זיינען אונ פון כל ישראל אמן סלה:

תחנה פון סליחות

די תחנה זאל מען זאגען אין דער פריא צוא סליחות פאר ראש השנה:

אדון עולם הער פון דר גאנצר וועלט דו ביסט גוועזן איין קיניג נאך איידר דו האסט באשאפין דיא וועלט אונ דו האסט אלסדינג באשאפין אזו ווי דו האסט גוואלט פון דיין כבוד וועגין אונ ווער קען זיך צו דיר גלייכין אדר אנטקעגין דיר זיך שטעלין ווער קען דער צוילין דיין גרוסקייט אונ דיין אבפערקייט. דם שטארקייט אונ דם הערשאפט איז אין דיין האנט. דו ביסט איין איינציגר גאט. דו קענסט מיך דר לייזין אונ מיך דר פרייען ווען איך רוף צו דיר. אין דיין האנט באהאלט איך מיין נשמה אז איך טוא שלאפען. אונ אז איך טוא מיך אויף וואכין פון דעם שלאף קערסטו ווידר אום מיין נשמה אין מיין גוף אריין. אז גאט איז מיט מיר טוא איך גאר ניט זארגין אונ מורא האבין פר קיין שום זאך. פאטר גאט זעה פון דיין היילינג ארט אונ דער בארים דיך איבר אונז אונ העלף אונז דען אז אונזר בית המקדש איז גשטאנען איז ביי אונז ווייניג זינד גוועזן דען אונזר היילינג הויז הט אונז דיא זינד פר געבען אויך די קרבנות פון ביי נאכט האבען פר געבין

אורת מישור

אין צו דער מאנען דיא מענטשען זיי זאלין תשובה טוען:

דברי כבושים ומשלי חן

בעשירות אריכות ימים ושנים מיט אגוט געזונד ברוב נחת פון קינדער און פון קינדס קינדער מעתה ועד עולם, אמן:

ענייני צדקה

יעדע אשה דארף זעהן אז זיא זאל געבען צדקה פר סליחות דורך דעם זכות וואס זיא דער בארימט זיך אויף ארעמע לייט וועט זיך השם יתברך אויף איר אויך דער בארמען ווארום די מצוה פון צדקה איז זייער גרוס, נח:

ענייני תשובה לימי הסליחות

מיר הייבען אן צו זאגען סליחות דעם שבת צו נאכטס פר ראש השנה, דר ענין איז אזו ווי

סליחה כפרה אויף מיינע עבירות די איך גיטאן האב אין מיינע טעג מיינס לעבין עס סייא די עבירות וואס בשוגג אדער במזיד עס סייא בדבור אדר במחשבה אדר במעשה בעט איך דיך דו אלמאכטיגר גאט דוא זאלסט דאך אן זעהן מיין צער פון מיין הארצין וואס איך האב פון מיינע עבירות וועגין דו זאלסט מיר מוחל זיין אמחילה גמורה אויף אלע מייני חטאים וואס איך האב גיטאן דען ווען דו ווילסט מיר חס ושלום ניט מוחל זיין צו וועמן זאל איך מיך קערין אדר ווענדין דרום בארעמהארציגר גאט פון דר גאנצר וועלט דוא האסט דאך ליב דעם מענטשין ווען ער זיך באדיינקט אונ האט חרטה אויף זיינע עבירות אונ וויל זייא נימער טאן אונ בעט צו דיר מיטין גאנצין הארצין אוי לי ווי לי וויי צו מיר וואס איך האב גיטאן מעשים רעים ווי האב איך מיין נשמה באשמירט אונ באזילפערט די דא אהער קומט פון אהיילינגין ריינן ארט הש"י האט מיר זיא גיגעבין דאס איך זאל זיא היילינגין אונ ריין האלטין אז איין אבן טוב. וואס וועל איך טוהען אדער וואס וועל איך ענטפערין ווען הש"י וועט מיך פאדערין אונ וועל מוזין חשבון געבין פאר זיין הייליגען כסא הכבוד דרום בעט איך דיך דוא ליבער בארעמהארציגער גאט אז דו זאלסט דיך דער בארימען איבר מיר ארימען זינדיגין מענטשין אונ דוא זאלסט מיר גידיינקן מיינע זכיות אונ זאלסט הערין מיין תפלה וואס איך טוא פאר דיר אצונדערט מתפלל זיין אונ נעם פאר דיר מיינע טרערין דען ווען שוין אלע טויערין זיינען צוא גישלאסין אבער דיא טויערין פון טרערין זיינען דאך ניט פאר שלאסין אונ דוא זאלסט דאך אן זעהען מיין צער פון מיין הארצין אונ טוא דיך מרחם זיין איבער מיין גוף אונ נשמה אונ זאלסט מיר מוחל זיין אמחילה גמורה אונ זאלסט מיך מיט מיין מאן אונ קינדער אן שרייבין דוא ליבער גאט צו אשנה טובה לחיים ולשלום לששון

דברי כבושים ומשלי חן

אן געטען. אונזער תפלה ער וועט אונז אן שרייבן אגוט געבענשט יאר ברכה פרנסה והצלחה גדולה

אורח מישור

באמת: (ג) דר מנהג איז צו בלאזען שופר אנאנצען חודש אלול. אלע טאג נאך דעם דאוונען. חוץ ערב ראש השנה: (ה) דר טעם פון דעם בלאזען

אונ מצות אונ זאלסט שיקין ארפואה שלימה צו אונזער וויטאג דם מיר זאלין באלד דר לייזט ווערין פון אונזר איינגשאפט אונ גיב אונז ברכה והצלחה אין אלע אונזערע עסקים אונ אין אלע אונזערע משא ומתן וואס מיר טוען אונ דו זאלסט געבין אין די הערצר פון די מלכים אונ זייערע יועצים אויף אונז צו גוטין אונ עס זאל זיין דר ווילין פון דיר אלמעכטיגר גאט אז די רייד אונ די זאג פון מיין מויל אונ די גידאנקין פון מיין הארצין זאלין זיין בווילינט פר דיר ווען דו ביסט מיין בשעפר אונ מיין דער לייזר אמן כי"ר:

(דער נאך זאגט מען ואני תפלתי דריי מאל):

תחנה לחודש אלול ולראש השנה

די שיינע תחנה זאל מען זאגין דעם חודש אלול אלע טאג ווען מען הערט שופר בלאזין בפרט אום ראש השנה מיט גרויס כוונה:

אל מלך דין שופט צדק ואמת דו ביסט אווארהאפטיגר גירעכטער גאט דו ביסט גירעכט אונ דיין משפט איז גרעכט אונ דוא ביסט דן אלע בשעפניש מיט ווארהייט אונ מיט גירעכטיקייט. מה נאמר ומה נדבר וואס זאלין מיר ריידין אדר וואס זאלין מיר שפרעכין. דר מנהג איזצווישין אונז ישראל דאס מען פאנגט אן דרייסיג טעג פר ראש השנה שופר צו בלאזין אום ווענין צו דער וועקין דיא לייט צו תשובה דרום דארף יעדער מענטש ציטערין אונ דער שרעקין זיך ווען ער הערט שופר בלאזין אונ זאל זיך שטעלין מיט גרויסע פארכט אונ אנגסט אונ ציטערניש אונ גבעט פאר הקב"ה צוא דעם יום הדין הגדול והנורא:

רבונו של עולם דו הער פון דר גאנצר וועלט דא בין איך גיקומין פר דיר מיט איין צו בראכין הארץ אונ מיט אשווערין גימיט צוא בגערין פון דיין הייליגען פארכטיגין נאמין אמחילה

אורח מישור

געבין צדקה. אונ צו בעטין השם יתברך ער זאל מוחל זיין די זינד פון ביז אהער. אונ זאל העלפין מען זאל שוין נים זינדיגען אונ קיין זאל האבען וואס מען באדארף מען זאל קענין דינען אים

דברי כבושים ומשלי חן

צו פערגיסען מרערין פאר השם יתברך דען דיא טויערין פין טרערין ווערין נים פ'רשלאסין וכ'ב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה וועם דר אייבערשטער

געבסטו איס. ופשע אזו איין עבירה וואס דער מענטש טוט אום געדין אונ ער טוט תשובה פר געבסטו אים די זינד תיכף. והטאה אפילו די עבירות וואס דר מענטש קען זיך היטין פר זיי סיי מיט הערין אדר מיט זעהן יעו ... מיט רייד. ונקה אונ דו רייניגסט דעם מענטשין פון זיין זי... ער טוט תשובה מיט זיין גאנצען הארצין ווערט פון די עבירות זכיות:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצר וועלט דו זאלסט דר הערין מיין בקשה צו גוטין אונ דו זאלסט מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר פר געבין אלע זינד וואס מיר האבין געטאן אונ מיר האבין גיזינדיגט אונ גישולדיגט אונ גימיסטייט קעגין דיין היילגין נאמען אונ דו זאלסט אונז גידיינקן אצונד צו דעם יום הדין צו גוטין צו איין כתיבה וחתימה טובה אונ צו העלפין אונז מיט דר בארימקייט אונ זאלסט מיך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר גידיינקן אצונד צו לאנג לעבין מיט גיזונד אונ מיט שלום אונ זאלסט אונז געבין איין גרינגע פרנסה דען אצונד איז ליבר גאט די צייט וואס דו צייכינסט אן דעם מענטשין פרנסה אוף דעם גאנצין יאר דרום בעט איך דיך דו אלמעכטיגר גאט זאלסט טאן לפנים משורת הדין דו זאלסט אונז אן שרייבין צו איין גרינגע פרנסה וכלכלה עס זאל ניט זיין מיט בזיון חס ושלום נאר מיט כבוד אונ מיט היתר ניט מיט איסור חס ושלום דען דו ביסט דער הער פון דר גאנצר וועלט דר וואס שפייזט אלע בשעפניש פון דעם קלענסטין ביז דעם גרעסטין דען די אויגין פון אלע בשעפניש פון דער גאנצר וועלט טוען האפין צו דיר ליבער גאט אונ דו אלמעכטיגר גאט ביסט איטליכין זיין בדערפניש אונ עסין שפייז אין זיין צייט אונ דו זאלסט אונז אן שרייבין צו איין גוט לעבין דאס מיר זאלין רעכט האלטין דיינע ליבע היילגע תורה אונ מצות אונ דו זאלסט אונז געבין שכל אונ חכמה דס מיר זאלין פר שטיין דיין היילגע תורה

דברי כבושים ומשלי חן

זאלסט זיין ריין צו דעם יום הדין, אונ דאס בעסטע מיטל איז צו טוהן אין דיא וואס איז

אורח מישור

בעסטע צייט פון ראש חודש אלול ביז נאך יום כפור. דען אין די טעג נעמט

השם יתברך געביר אן דיא תשובה: (ג) אוך איז ווייער גוט אין די טעג צוא

די תְּחִנָּה זָאל מֶען זָאגִין אום ראש חודש אֱלוּל אוּנ אוֹיךְ מָאנְטִיג אוּנ דָאנֶערְשְׁטִיג וֶוען מֶען זָאגְט בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ בִּפְרַט אום ראש הַשָּׁנָה אוּנ אום יום כִּפּוּר:

יְיָ יְיָ דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארִימְהַארְצִיגֶר גָאט אוּנ דֶער בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּער אַלֶע מֶענְטְשִׁין הָאטְשֶׁע עֶר זִינְדִיגְט אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארִימְהַארְצִיגֶר גָאט אוּנ דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּר דֶעם מֶענְטְשִׁין וָוס עֶר הָאט גִיזִינְדִיגְט אוּנ בִּיסְט אִים מוֹחֵל דוּרְךְ תְּשׁוּבָה:

אֵל דוּ בִּיסְט אַגִינֶעדִיגֶר גָאט דוּ בִּיסְט גִינֶעדִיג אוּנ בַּארִימְהַארְצִיג צוּ דֶעם וָוס דִיךְ מִיט גַאנְצִין הַארְץ רוּפְט אָן אַזוֹ דֶר בַּארִימְסְטוּ דִיךְ אִיבֶּר אִים. רַחוּם אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארְמְהַארְצִיגֶר גָאט אוּנ דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּר דֶעם מֶענְטְשׁ וָוס טוּט דִיךְ בֶּעטִין אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ אִיבֶּר אִים דֶער בַּארִימֶן אוּנ זָאלְסְט אִים טָאן אוּם זוּנְסְט חֶסֶד חִנָּם וֶוען עֶר טוּט דִיךְ בֶּעטִין מִיט גַאנְצִין הַארְצִין אַזוֹי דֶער בַּארִימְסְטוּ דִיךְ אִיבֶּר אִים אוּנ בִּיסְט אִים מוֹחֵל זַיינֶע עֲבֵירוֹת. וְחַנּוּן אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין לַייט זֶעלִיגֶר גָאט דוּ טוּסְט לַייטְזֶעלִיגֶען צוּ דֶעם דֶער דָא קוּמְט מִיט תְּפִלָּה צוּ דִיר אַזוֹי דֶער בַּארִימְסְטוּ אִים. אֶרֶךְ אַפַּיִם דוּ דֶר לֵיינֶערְסְט דַיין גֶרִים צָארִין אוּנ דוּ בִּיסְט נִיט גִיךְ צוּ דֶער צֶערְנֶען אֲפִילוּ צוּ דֶעם רָשָׁע. אֵייְלְסְט נִיט צוּ צָאלִין דֶעם מֶענְטְשִׁין נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים רָעִים נָאךְ נַייעֶרְט דוּ טוּסְט אִים וַוארְטִין טָאמֶער וֶועט עֶר תְּשׁוּבָה טָאן. וְרַב חֶסֶד אוּנ דוּא טוּסְט פִיל גִינָאד צוּ דִי לַייט וָואס הָאבִּין קֵיין זְכוּת נִיט. וֶאֱמֶת אוּנ דוּ בִּיסְט אֵיין וָוארְהַאפְטִיגֶר גָאט דוּ שְׁטְרָאפְסְט דֶעם מֶענְטְשִׁין אוֹיף זַיין זִינְד אָבֶּער דֶער נָאךְ וֶועסְטוּ אִים גֶעבִּין אֵיין גוּטִין שָׂכָר לָעוֹלָם הַבָּא אוֹיף דֶעם גוּטִס וָוס עֶר הָט גִיטָאן אוֹיף דֶער וֶועלְט. נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים דוּ גִידֵיינְקְסְט דָס גוּטִס וָוס דֶער צַדִיק הָט גִיטָאן אוֹיף דֶר וֶועלְט בִּיז זַיין מוֹיזִינְט גִיבִּירְט. נוֹשֵׂא עָוֹן דוּ פַּר טְרָאגְסְט דִי זִינְד צוּם מֶענְטְשִׁין וָואס עֶר הָט גִיזִינְדִיגְט. אַז עֶר טוּט תְּשׁוּבָה פַאר

אורח מישור

דינים פון חודש אלול

(א) חָאטְשִׁי דֶר מֶענְטְשׁ הָט תָּמִיד צֵייט תְּשׁוּבָה צוּ טוּעֶן, אוּנ וֶוען מֶען טוּט תְּשׁוּבָה מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְץ אִיז הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹחֵל דֶערְצוּ פָארְט אִיז דִי

דברי כבושים ומשלי חן

אוּנְזֶערֶע הָארְצֶר מִיר זָאלֶען זֶעהְן תְּשׁוּבָה צוּ טוּהֶען מִיט דֶעם גַאנְצֶן הַארְץ מִיר זָאלֶן זִיךְ אָרוּם וַואשֶׁען אוּנ פַארְרֶעכְטֶען אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים רָעִים דָאס מִיר

זכיות דרום טוא איך בעטין דו זאלסט מיר מאכין מיינע עבירות
וויא זכיות אמן סלה:

ב בצדקתך תדיח כתמים מיט דיינע גערעכטיקייט זאלסטו אום מעקין די פלעקין וואס איך האב געמאכט אין דעם קלייד פון מיין נשמה מיט מיינע גרוסע עבירות. ווס וועט ארום קומין אום אונזר ביטערין טוט אדר חלילה אום דעם טוט פון די קליינע קינדערליך וואס האבין מיר דען געטאן צוא דיין הייליגען נאמין נייערט מיר האבין זיך שלעכטס געטאן דיין נאמין איז הייליג דר איז אימער אונ אייביג דרום דער בארים דיך איבער אונז א נ זאל אן אונז מקויים ווערין דר פסוק קרוב ה' לכל קוראיו דס איז טייטש דו ביסט נאהינט צוא די וואס טוען דיך אן רופין מיט גרוס גיבעט ורחם על ממליכך דר בארים דיך איבר אונז ווס מיר מאכין דיך קיניגין איבר אונז. כי אנחנו עמך וצאן מרעיתך דען מיר זענין דיינע שאף ווס דו פאסעסט אונז דרום דר בארים דיך. השב שכינתך לציון קער ווידר דיין שכינה אין דר שטאט ציון אונ עס זאל מקוים ווערין ובא לציון גואל שיק קיין ציון דיין דער לייזער אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

עולם דאס דער בורא עולם איז דיא יודענס מאן זייער שפייזער זייער אפ היטער דען דארפען מיר זעהן צו זיין ריין אויף דעם נייעם יאר וויא א בתולה צו דעם חופה טאג. דער חודש תשרי שלאגט אפ דאס מזל אוואג־שאל צו ווייזען דם דענקמאל וועגט מען די מעשים פון יעדן מענטש דיא זכיות מיט דיא עבירות פון די גאנצע וועלט דאס אייב דיא זכיות זענען גובר זייא זענען מער שוקט דער אייבערשטער אשנת ברכה והצלחה, זעהן מיר פון דעם אויך נאך פון פיל זאכען וואס עס געפינט זיך אויף דר וועלט, אז אלעס לערונט דעם מענטשען אדרך זיך גום צו פירען, נאר בעונותינו הרבים דר יצר הרע נעמט אונז אריין אין זיין געפענקעניש ער פארשטעלט אונז דיא איגען, ער פארשטאפט אונז דאס הארץ מיר זענען בלינד אונ פע נארישם כסדר אגאנץ יאר, נאר אזוי ויא עס גיים דיא הייליגע ימים נוראים, אלול, סליחות, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבה, דארפען מיר טוהען אפעולה צו עפעס אונזערע או גין צו זעהן וויא מען איז אין דער וועלט. דאס שופר ב"אוני דארף צו

אורח מישור

בתולות דיא יונגע מאנספלייט וועלען טאנצען אונ דיא מיידליך וועלין אויך טאנצען אבער ניט צו זאמען, נאר די מאנספלייט באזונדער אונ דיא מיידליך באזונדר] אזוי ווי ער זאגט עס וועלן טאנצען אלטע מיט יונגע, מיינט מען זיי וועלן טאנצן צו זאמען, אבער ביי בחורים אונ בתולות שטייט בחורים וגם בתולות יונגע מאנספלייט אונ בתולות אויך, צו לערנען אונז אז נייבער זאלן זיין באזונדער ניט מיט מאנספלייט צו זאמען:

עָלְטֶערִין הֶעלְף אוּנְז אִין אוּנְזֶער צַייט אוּנְזֶערִי צָרוֹת הָאבִּין זִיךְ
אוּיף אוּנְז גִיגְרֵייסְט דְרוּם דֶער בַּארִים דִיךְ אוּף אוּנְז אָמֵן:

ר רַחֲמֶיךָ יָלִין בְּגַד רְשׁוּמִים בְּכִסֵּא דַיין גְנָאד אוּנ דֶר בַּארִימְקֵייט
זָאל זַיין אִין פִיר שְׁפְּרֶעכֶער פַר דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ אוּךְ דֶר
זְכוּת פוּן יוֹסֵף הַצַדִיק דָס עֶר הָאט אָן גִיטָאן כָּבוֹד צוּ דַיין נָאמִין
זָאל אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין מֶען זָאל חָלִילָה נִיט קוּמֶען צוּא שִׁפְלוּת
אָדֶער צוּא אָרִימְקֵייט אָמֵן:

י יָדַעְתִּי כִּי סַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ אִיךְ וֵייס אַלֵיין אַז אִיךְ הָאבּ וִוידֶר
גִישְׁפֶּענִיגְט דַיינֶע לִיבֶּע גְבָאט אָבֶּער אִיךְ טוּא הָאפִין
אוּף דַיין הֵיילִיגִין נָאמִין דוּ וֶועסְט מִיט מִיר נִיט מְדַקְדֵק זַיין לָאז
אִין מִיר מְקוּיָם וֶוערִין וָוס אִין דֶר תּוֹרָה שְׁטֵייט גָאט טוּט אַוֶועק
וַוארְפִין דִי עֶרְשְׁטֶע עֲבֵירוֹת אוּנ זֶעהְט דִיא זְכִיּוֹת זָאלִין אִיבֶּער
וֶועגִין דִיא עֲבֵירוֹת:

ע עֵת תָּקוּם לְמִשְׁפָּטֶךָ דֶען עֶס אִיז דִיא צַייט צוּא שְׁטֵיין צוּם
מִשְׁפָּט טוּא אִיךְ דִיךְ בֶּעטִין דוּא זָאלְסְט דִיךְ זֶעצִין אוּף
דֶר שְׁטוּל פוּן מִדַת הָרַחֲמִים צוּ מְשַׁפֶּטִין מִיךְ מִיט מִדַת הָרַחֲמִים
אוּנ זָאלְסְט מִיךְ נִיט שְׁטְרָאפִין נָאךְ מַיינֶע עֲבֵירוֹת נָאךְ דֶען אִיךְ
וֶועל מִיר גוֹדֵר פֶּרֶץ זַיין דָאס אִיז טַייטְשׁ אִיךְ וֶועל מִיר מַאכִין
אֵיין צוּים אִיךְ זָאל דָאס שׁוֹן מֶער נִיט טָאן:

ק קוֹל שַׁוְעָתֵינוּ תִּשְׁמַע וְתַאֲזִין דָאס אִיז טַייטְשׁ פַאר נֶעם מַיין
גְשְׁרַייא אוּנ מַיינֶע גְבֶּעט אִיךְ טוּא תְּשׁוּבָה אוּף מַיינִי זִינְד
עֶס זָאל מְקוּיָם וֶוערִין אָן מִיר יֵעָשׂוּ זְדוֹנוֹת כִּזְכִיּוֹת דָס אִיז טַייטְשׁ
אַז דוּא וֶועסְט תְּשׁוּבָה טָאן אוּף דִיא עֲבֵירוֹת וֶועלִין זֵייא וֶוערִין

אורח מישור

יוּנְגֶע מֶענְטְשֶׁען זָ'עלֶען טַאנְצֶען מִיט אַלְטֶע צוּ זַאמֶען· וֶוען קְלֵיינֶע קִינְדֶער שְׁפִּילִין זִיךְ אִין גַאס, יוּנְגְלַאךְ אוּנ מֵיידְלִיךְ, זָאל מֶען זֶעהְן דִיא יוּנְגְלַאךְ זָאלֶען זִיךְ שְׁפִּילִין בַּאזוּנְדֶער אוּנ דִיא מֵיידְלִיךְ זָאלֶן זִיךְ שְׁפִּילִין בַּאזוּנְדֶר אוּנ אַזוֹי שְׁטֵייט אִין סוֹף תְּהִלִּים בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת יוּנְגֶע מֶענְטְשֶׁן (מַאנְסְלַייט) וֶועלֶן טַאנְצֶן אוּנ מֵיידְלִיךְ וֶועלֶן אוּךְ טַאנְצֶן דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט נִיט גֶעוָואנְט יוּנְגֶע מַאנְסְלַייט וֶועלֶן טַאנְצֶן מִיט מֵיידְלִיךְ, נָאר עֶר הָאט גֶעזָאגְט בַּחוּרִים וְגַם

דברי כבושים ומשלי חן

מַאכֶען אַגֶדֶר אוּנ זָאל זִיךְ הִיטֶען פוּן צוּ טוּהֶען אַ עֲבֵירָה דֶען אַבְּתוּלָה דַארְף שְׁטַארְק הָאבֶען שְׁמִירָה. אוּיךְ וַוייזְט דָאס אַז דִיא יוּדְען זֶענֶען גֶעגְלִיכֶען וִויא אַכַּלָּה צוּ כִּבְיָכוֹל דֶעם רִבּוֹנוֹ שֶׁל

בתולות

איך גאט ער זאל זיך אוף מיר דער בארימין. רבונו של עולם מאך אונז ווידר קערין צו דיר מיר זאלין ווידר אן גרופין ווערין דיין פאלק לאז זיך דר בארימין דיין גינאד אין זכות פון אונזרי אבות אמן סלה:

מצר לי ממעשי הרעים עס טוט מיר באנק אוף מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גטאן. מיט וואס פר אפריזענט קאן איך איבר בעטין דיך אז זאלסט פר געבין מיינע עבירות אנדערש איז ניט דיך איבר צוא בעטין נאר מיט תשובה אונ וידוי דרום טוא איך תשובה אונ בין מתודה פאר דיר איך האב גזינדיגט קעגין דיר אזו טוא איך וויינין אינ שרייען פר גיב מיר מיינע עונות:

הן רחמיך חפצתי צו דיין דר בארימקייט טוא איך באגערין מיט אונז צום משפט ניט צוא קומין ווארום מיר וועלין ניט קעגין באשטיין בייא דעם משפט. גנאד אונ דער בארימקייט זאל זיך פעדערין פר דיין פנים פון דיר זאל אונזר משפט אוועק גיין. דייני אויגין זאלין זעהן רעכט פארטיגקייט אונ דר בארימקייט זאלסט אונז לאזין לעבין דו ביסט אונזר פאטר אונ מיר זענין דייני קינדר ווי קאנסטו צו הערין גוויין זייא דיך מרחם איבער אונז אונ טוא אונזער גיבעט אויס הערין:

ועל בניך תרחם אוף דיינע קינדר זאלסטו דיך דר בארימין דען ווען מיר זענין דיינע קינדר דר בארים דיך ווי א פאטר איבר זייני קינדער אונ ווען מיר זענין דיינע קנעכט גהערסטו דיך אוך צוא דר בארימין איבר אונז וויא א האר אוף זיינע קנעכט אונ העלף אונז אמן:

ר רעש יום משפט תקרב ברחמיך דער רעש פון דעם יום הדין זאלסטו אונז גנעהנין מיט דיין גנאד ווי לאנג נאך ועסטו אן אונז פאר געסין דער מאן דיך אן דעם ליבשאפט פון אונזערי

דברי כבושים ומשלי חן

אז״ל זאל מען זעהן כתקן צו זיין דיא מגשים אונ צוא טוהען תשובה אויף די זינד פון אנאנין יאר איך ווי זם דאס כען זאל זיך מתחבר זיין וויא

אורת מישור

פרייען מיט זייערע טענץ באזונדר, אונ מאנסלייט זאלן זיך פרייען בזונדר

[illegible] צו [illegible] דעם [illegible] דעם יצר הרע, דער [illegible] פון [illegible] אבתולה, צו [illegible] זאל אין דעם [illegible] צוא

אדער אויף די עבירות וואס איך האב גיטאן אום גערין. רבש"ע
איך בעט דיך אזו ווי איך האב מיך אפ גוואשין מיט מיינע טרערין
אזו זאלסטו אפ וואשין פון מיר די עבירות וואס איך האב גיטאן
אונ זאלסט מיך מאכין ריין פון מיינע עונות אמן:

ואשא שפתי לבקשך איך טוא אוף הייבין מיינע לעפצין צוא
בעטין דיין גנאד נייערט איך הייב אן מיט גרוס פארכט
אונ מיט גרוס ציטערניש. אך אונ וויי איז מיר ווי האב איך מיך
ניט גפארכטין פר מיינע צוויי עדות אונ צוויי מלאכים וואס טוען
עדות זאגין אוף מיינע ביטערי חטאים דענקסט מאל אז מען טוט
מיך שטעלין צום משפט אונ מען טוט מיר ווייזין דעם רייסטער
וואס מיין האנט הט אליין אן גשריבין מיינע עונות אוי וויא האב
איך קיין רחמנות ניט גיהאט איבר מיינע קליינע קינדר מען זאל
זיי חלילה פון מיר ניט אוועק נעמין פר מיינע עבירות דרום טוא
איך בעטין דיין גנאד אז דו זאלסט דיך דר בארמין אוף מיר אמן:

לולי חסדיך על מה אסמוך ווען ניט דיין גנאדיקייט אוף וואס
וואלט איך מיך גיהאט אן צוא לעהנין אין אזעלכי טעג
ווארום די טעג זענין זייער פארכצום מען רעכינט איטליכין איבר
אונ מען טוט לייענין איטליכינס מעשים וואס איטליכר האט גטאן
נוא אויף ווען האב איך סמיכה נייערט איך האב מיך סומך
צו זיין אוף תשובה דען דו האסט בשאפין תשובה אוף די עבירות
דרום בין איך מקבל אויף מיר תשובה צוא טאן אונ דיך רעכט
צוא דינען:

בחסדך תדינני גאט מיין גאט טוא מיך משפטין מיט דיין גנאד.
מיר טוען פעדערין גשריי אונ גבעט דו זאלסט אונז פר
געבין אונזרי זינד אונ זאלסט אן נעמין אונזר תשובה. דר וועקט
אייך אונזערי אבות וואס ליגין אין דר מערת המכפלה צו אונטר
לעהנין מיך. קיין מעשים טובים איז אין מיר ניט פר האנדן. בעט

דברי כבושים ומשלי חן
מענטשען אקיל פון אשטארק גרוימען דס עס איז
ק־וב צו דעם לעצטען חודש פון יאר. ראש חודש

אורח מישור
פון זיי וועט פליסן האניק אונ בומאייל
דו זאלסט ניט צו מישען זיך מיט

טעבטר (וקברים מיט גקבות) טאמער וועלן זיי זינדיגען די בתולות זאלי זיך

הקם לאמתך חסדך מאך בייא שטענדיג [illegible] דער בארעמקייט אויף דיין דינסט איך טוא מיך בייגין אונ בוקין צוא דיין גינאד דען וויא זאל איך מיך ניט דער שרעקין וויא זאל מיך ניט אן האפין איין ציטערניש אונ איין פלאטערניש ווען איך וועל מוזין שטיין צום משפט בייא דעם בית דין של מעלה אונ אפ ענטפערין אויף דיא עונות אונ דוא רבונו של עולם טוסט ניט וויא איין בשר ודם דען אז מען קומט זיך צו שטעלין פאר איין בשר ודם צום משפט וועט ער ניט באווייזין אין משפט קיין דר בארימקייט אבער דוא גאט דוא טוסט אלערלייא וואונדער דאס דוא טוסט באווייזין אין מיטען משפט דיין דר בארימקייט דרום דר בארעם דיך איבער מיר אונ שיינק מיר מיין לעבען אונ מיין מאנס לעבען אונ מיינע קינדערס לעבען אמן:

גל מעלי חרונך אנפלעק פון מיר דיין רוגז דו זאלסט מאכין פר שליסין דעם שטן וואס ער איז אויף אונז תמיד מקטרג מיט דעם קול פון שופר אונ פר גיב אונז אונזרי זינד דורך דעם קול פון שופר דען ווי דר שופר איז איין גבוגין אזו וועלין מיר אונזר הארץ איין בייגין צו טאן תשובה פון אונזרי עונות אונ מיר זאלין זוכה זיין דאס יאר צוא הערין שופר של משיח אמן:

דבקתי במעשים הרעים איך האב מיך באהעפט אין בייזע מעשים איך האב מיך גלאזט פון דעם יצר הרע אן ריידן איך האב גאר ניט גטראכט אז איך וועל מוזין שטיין צום משפט נייערט איך בין נאך גיגאנגין נאך מיין תאות לבי. רבונו של עולם הער פון דר גאנצר וועלט דען ווען איך וועל וועלין מתודה זיין פר דיין היילגין נאמין אויף מייני עבירות וועלין די טעג זיך אום לאזין אונ איך וועל ניט קענין אום דר ציילין מיינע ביטערי עבירות ווארום זייא זענין זייער פיל. אויף וועלכי עבירות זאל מתודה זיין אויף די עבירות ווס איך האב גטאן מיט מוטוויליגקייט

דברי כבושים ומשלי חן

שלאגט אפ דיא וואס געבן דעם הילוך פון די זונן אצורה פון אלי ב, וועלכעס דאס ווייזט דעם

אורח מישור

ווי עס שטייט אין פסוק אונ ער וועט גיט זעהן דיא גרויסקייט פון הקדוש ברוך הוא נאך שטייט אין פסוק ער וועט ניט זעהן די קנאלין פון די טייבין ווס

פון

זָאל קֵיין מָאל נִיט זַיין קֵיין טְרוֹיעֶרְקֵייט אוּנ קֵיין גִיוֵויין נַייעֶרְט
אֵייטִיל שִׂמְחָה אָמֵן :

אוֹדְךָ בְּכָל לְבִי אִיךְ טוּא דִיךְ לוֹיבִּין מִיט מַיין גַאנְצִין הַארְצִין דֶען דוּא בִּיסְט אַיין בַּאשֵׁיינְטֶר גָאט בַּייא אַלֶע לַייט דוּא בִּיסְט אַיין דֶער בַּארְמִיגֶר גָאט אִיבֶּער אַלֶע לַייט דוּא טוּסְט צוּ הֶערִין צוּא אַלֶע לַייט דֶען דוּא טוּסְט צוּא הֶערִין אַלֶע גִיבֶּעט פוּן דִיא אָרִימֶע לַייט דוּא טוּסְט פַר גֶעבֶּען אַלֶע עֲבֵירוֹת וָואס מִיר הָאבִּין גִיטָאן דֶען דוּ בִּיסְט הֵיילִיג אוּנ גְרוֹיס פָארְבַּטִיג נַייעֶרְט אִיךְ טוּא בֶּעטִין דַיין לִיבֶּען נָאמֶען דָאס דוּא זָאלְסְט אַרַיין לָאזִין אִין דַיין מִדַת הַדִין דֶעם מִדַת הָרַחֲמִים וִויא מֶען טוּט אַרַיין לָאזִין אִין אַהַארְבֶּע זַאךְ אַבִּיסֶל זִיס אוּנְזֶער מִשְׁפָּט זָאל זַיין זִיס אָמֵן :

וְאַל תּוֹכִיחֵנִי בַּחֲמָתְךָ דוּא זָאלְסְט מִיךְ נִיט שְׁטְרָאפִין מִיט דַיין צָארִין דֶען דַיין נָאמֶען וֶוערְט אָן גִירוּפִין שׁוֹפֵט אֱמֶת דָאס אִיז טַייטְשׁ עֶר מִשְׁפָּט אֱמֶת אוּנ טוּט חֶסֶד אוּנ אֱמֶת טוּט מִיט אוּנְז גִינָאד אוּנ פַר גִיט אוּנְזֶערֶע זִינְד דְרוּם טוּ אִיךְ מִיךְ פְרֵייעֶן דֶען אִיךְ הָאבּ חֲרָטָה דְרוֹיף אִיךְ וֶועל שׁוֹין וַוייטֶער קֵיין עֲבֵירוֹת נִיט טָאן נַייעֶרְט אִיךְ וֶועל דִיךְ לוֹיבִּין מִיט מַיין גַאנְצִין הַארְצִין אָמֵן :

רָהַקְתִּי מַעֲשֶׂיךָ הַטּוֹבִים אִיךְ הָאבּ דֶער וַוייטֶערְט דַיינֶע גוּטֶע גִיבָּאט אִיךְ הָאבּ וִוידֶר גִישְׁפֶּענִיגְט דַיינֶע לִיבֶּע מִצְוֹת. וָואס דוּא הָאסְט נִיט גִיהֵייסִין טָאן הָאבּ אִיךְ יוֹא גִיטָאן אוּנ וָואס דוּא הָאסְט יוֹא גִיהֵייסִין טָאן הָאבּ אִיךְ נִיט גִיטָאן. וָוס דוּ הָאסְט גִיאַסֶרְתּ הָאבּ אִיךְ מַתִּיר גִיוֶועְן אוּנ וָואס דוּא הָאסְט מַתִּיר גִיוֶועְן הָאבּ אִיךְ גִיאַסֶרְתּ. וָואס דוּא הָאסְט מְטַמֵא גִיוֶועְן הָאבּ אִיךְ טָהוֹר גִימַאכְט נַייעֶרְט אִיךְ הָאבּ מִיךְ נִיט מִתְכַּוֵון גִיוֶועְן דִיךְ צוּ דֶער צֶערְנֶען נִיט מֶער דֶער יֵצֶר הָרַע הָאט מִיךְ אָן גִירֶעט דְרוּם פַר גִיבּ מִיר מַיינֶע זִינְד אָמֵן :

אודה מישור

מֶענְטְשֶׁען וָואס זֶענֶען אַזוֹ וַוייט פוּן דִי שְׁכִינָה אַז זֵיי קֶענֶען נִיט זֶעהְן דִי שְׁכִינָה

דברי כבושים ומשלי חן

זָאגְט בֶּעצֵייכִינְט דֶעם הִילוּךְ פוּן דִיא זוּנְן מִיט דִיא לְבָנָה יֶעדֶען חוֹדֶשׁ מִיט זַיין מַזָל, יֶעדֶעס מַזָל הָאט זַיין צוּרָה, דָאס אִיז אִין יֶעדֶען חוֹדֶשׁ קוּמְט דִיא זוּנְן אוֹיף אַזוֹי אַיין אָרְט וִויא דֶער קִבּוּץ פוּן דִיא מִילְיָאנֶען שְׁטֶערֶען פוּן הִימֶעל שְׁלָאגֶען אָב אַזוֹי אַיין צוּרָה וִויא מֶען רוּפְט אָן דָאס מַזָל, חוֹדֶשׁ אָב וֶועלְכֶעס דר חוֹדֶשׁ אִיז פַר אַלֶא.

װערט צו עפענען מיין מויל צו בעטין דיך דען איך האב מיט מיין מויל גרויסע עבירות געטאן איך האב ליצנות געטריבען איך האב ניבול פה גערעט נייערט דו ביסט איין דער בארמיגער גאט דער בארעם דיך איבער מיר אונ נעם אן מיין געבעט וויא דוא האסט אן גינומען דאס געבעט פון אונזער מוטער חנה אזו זאלסטו אן נעמען מיין תפלה אונ פאר גיב מיר מיינע עבירות אמן:

בכל לבי אקראך אויך מיט מיינעם גאנצען הארצין טוא איך דיך אן רופען דרום טוא איך דיך בעטען דוא פאטער רחום וצדיק דיין מדה איז ווען דער מענטש בעט דיך טוסטו אים העלפין וויא דוא האסט מיר גיהאלפין ביז אהער איך טוא דיך בעטין ווי א קינד צו זיינעם פאטער אונ דו זאלסט מיר ענטפערין דער בארעם דיך וויא דער פאטער איבער זיינע קינדער וויא עס שטייט גישריבען כרחם אב על בנים כן תרחם ה׳ עלינו דאס איז טייטש וויא דער פאטער טוט זיך דער בארמען איבער זיינע קינדער אזו זאלסטו גאט זיך דער בארמען איבער אונז ישראל אמן:

העבר ממני אפך וחרונך טוא אפ פון מיר גאט מיין גאט אונ פון מיינע עלטערין דיין צארין אונ דיין רוגז אונ נעם אן מיין גיבעט וואס איך טוא בעטען אונ זאלסט מיר פר געבין מיינע זינד דען איך וועל זייא שוין אימער ניט טאן איך וועל טאן דיינע מצות אונ בעט דיך דו זאלסט שטארקען מיין הארץ צו מקים זיין דיינע מצות ווס דו האסט גיבאטין צו אונזער מוטער חנה אונ זאלסט שטארקען מיינע הענט צדקה צו געבין אונ ליכט צו צינדען אונ מיינע פיס שטארקען אין דער שול צו גיין דיך צו לויבין:

מה נאמר ומה נבקש ווס זאלין מיר ריידין אונ ווס זאלין מיר בעטין. איך ווייס אלע מיינע אום ווערדיקייט ווס איך האב גיטאן איך לעהען מיך אן אין דעם זכות פון מיינע קליינע קינדער ווס ווערין לערנען תורה אונ אין זייער זכות זאלסטו מיר העלפען אז עס

דברי כבושים ומשלי חן

וועלט, דען דאס איז ידוע דאס פערצייטענס האבען די אסטראנאמער מיט די גרויסע שטערן

אורח מישור

און עס זענען דא צדיקים. וואס שטייען פון ווייטען און זעהן די שכינה ווי עס

שטייט אין פסוק און זיין לעבין וועסטו זעהן מיט ליכטיגקייט און עס זענען דא

מענטשען

נוטען אונ מיינע קינדער זאלין זוכה זיין צו דער ציהען זייערע
קינדער דען דו ביסט דיך מרחם אויף קליינע קינדער:
במה אקדם לפניך ווי זאל איך מיך פעדערין פאר דיין הייליגין
נאמען צו בעטין אונ דא בעט איך דיך דו זאלסט מיינע
בייזע עבירות פר געבין איך ווייס דם איך האב גאר קיין מליצים
ני״ט איך האב קיין מליץ פאר מיר נאר מיינע ביטערע טרערען.
וויא עם שטייט:
כלם ננעלו רק שערי דמעות אינם ננעלים דאס איז טייטש אלע
טויערין ווערין פאר שלאסין נייערט די טויערין פון טרערין
ווערין ניט פאר שלאסין דרום דער בארעמיגער גאט נעם מיינע
טרערין וויא איך טוא פאר דיר גיסען אונ טוא זייא אריין אין דיין
לאגיל אונ וואש אפ מיט דיא טרערין אונזערע זינד אונ זאלסט
דיך זעצען פון מדת הדין אויף מדת הרחמים אמן:
תקרב תחנתי לפניך עס זאל גינעהנען פאר דיר מיין גיבעט אז
קיין מקטרג זאל ניט קענין מפסיק זיין צווישין מיין גיבעט
אונ צווישין דיין כסא הכבוד. דא טוא איך דיך בעטין אז דוא
זאלסט צוריק טאן דיין שווערד אין דיין שייד דו זאלסט דיין האנט
האלטין איבער אונז אונ איבער די קליינע קינדערלאך אמן:
הטה אזנך לתפלתי טוא מאכין איין בייגין דיין אויער צו מיין תפלה
ליבער הער גאט באהיט מיך פר אלעם בייזין פר שאנד אונ
פר לעסטערקייט אונ פאר איין מענטשענס גאב אונ לאז מקוים
ווערין אין מיר ווי עס שטייט אין הייליגען תהלים פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון דם איז טייטש דו וועסט אליין עפענען דיין
האנט אונ וועסט אונז שפייזען אונ ניט דורך איין מענטשינס
גאב אמן:
ראה עניי והושיעני זעה מיין פיין פון מיינע עבירות אונ דו זאלסט
מיר העלפין נעם אן מיין גיבעט איך ווייס אז איך בין ניט

אורח מישור
לעבעדיגע [נשמות פון צדיקים] זענען
פארבונדען מיט הקדוש ברוך הוא אונ

דברי כבושים ומשלי חן
וועט ער זעהן וויא יעדערע זאך חייוש אים דעם
גוטען דרך וויא אזוי זיך צו פירען אויף דער

נאך שטייט אין פסוק הקדוש ברוך הוא וועט זיין צו דיר א אייביגע ליכטיקייט

רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יָגֵן עָלַי דַיין גְרוֹס דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקַייט זָאל אוֹיף מִיר בַּאשִׁיצִין אִיךְ טוּא מִיךְ זֵייעֶר דר שְׁרֶעקִין פַר מַיינֶע גְרוֹסֶע זִינְד דֶען אִיךְ הָאבּ מִיט מַיינֶע מַעֲשִׂים גִיווִיס נִיט פַר דִינְט. אִיךְ וֵויים נִיט וָוס אִיךְ זָאל אָן הֵייבִּין דִיךְ צוּ בֶּעטִין דוּ זָאלְסְט מִיר פַר גֶעבִּין. אוּנ מַיין גִיבֶּעט זָאל פַר דִיר אָן גִינוּמֶען וֶוערִין וֶוועגִין מַיין זְכוּת אָבוֹת וִוי אִין דֶער הֵיילִיגֶער תּוֹרָה שְׁטֵייט:

וְאֶעֱשֶׂה חֶסֶד וְזָכַרְתִּי זְכוּת אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים דָם אִיז טַייטְשׁ אִיךְ וֶועל טָאהְן מִיט מַיין גְרוֹס גִינֶאדִיקַייט אוּנ וֶועל גִידֵיינְקִין דֶעם זְכוּת אָבוֹת אוֹיף אַייעֶרֶע קִינְדֶער אוּנ אוֹיף אַייעֶרֶע קִינְדְס קִינְדֶער אוּנ דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶרִין אוּנְזֶער טְרֵייסְטֶער זָאלְסְטוּ זַיין דוּ זָאלְסְט דִיךְ אִיבֶּער אוּנְז דֶער בַּארֶעמִין זָאלְסְט אוּנְז טְרֵייסְטִין אָמֵן:

יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי עֶס זָאל זַיין דַיין גִינָאד מִיךְ צוּ טְרֵייסְטֶען דוּ זָאלְסְט מִיךְ טְרֵייסְטִין פוּן מַיין גְרוֹס צַעַר וָוס מִיר הָאבִּין אַז עֶס זָאל מְקוּיָם וֶוערִין דֶער פָּסוּק:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ דָם אִיז טַייטְשׁ גָאט וֶועט טָאן מִיט אוּנְז מִיט גוּטִין אוּנְזֶערֶע שׂוֹנְאִים דֶער יצה"ר אוּנ דֶער שָׂטָן מְקַטְרֵג וֶועלִין זֶעהְן אוּנ וֶועלִין פַר שֶׁעמְט וֶוערִין וָוארוּם דוּ בִּיסְט אֵיין גָאט אֵיין הֶעלְפֶר אוּנ אֵיין טְרֵייסְטֶער צוּ אַלֶע וָוס טוּעֶן דִיךְ אָן רוּפִין מִיט אֵיין צוּ בְּרָאכִין הַארְץ וִויא עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּען לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה וכו' אָמֵן:

לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ כֻּלָּם צוּא דַיין מִשְׁפָּט וֶועלִין מִיר זִיךְ שְׁטֶעלִין דְרוּם טוּא אִיךְ וֵויינֶען אוּנ שְׁרַייעֶן פַר דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען אַז דוּ זָאלְסְט מִיךְ אָן רוּפֶען מִיט חֶסֶד וְרַחֲמִים אוּנ דוּ זָאלְסְט דִיךְ אַלֵיין זֶעצִין אִיבֶּער מַיין מִשְׁפָּט. שְׁטְרָאף אוּנְז נִיט מִיט דִיא גְזֵירוֹת אַכְזָרִיוֹת אוּנ לָאז אוּנְז אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְלַאךְ דר צִיהֶען צוּ

דברי כבושים ומשלי חן

פוּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דָאס הָעֶן דֶער מֶענְטְשׁ זָאל בְּעַאבַּאכְטֶען יֶעדֶער זַאךְ מִיט אָפֶענֶע רֵיינֶע אֵייגֶען

אורח מישור

שֵׁיינֶען דִי שְׁכִינָה אוּנ נָאךְ שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אֲבִיגַיִל הָט גֶעזָאגְט צוּ דָוִד הַמֶּלֶךְ: דִי נְשָׁמָה פוּן מַיין הֶערְר [דָוִד] וֶועט זַיין פַארְבּוּנְדֶען צוּ זַאמֶען וואוּ אַלֶע

מיין גיבעט וואס איך וועל דיך טאן בעטין אונ נעם אן מיינע וידוים וואס איך בין פר דיר מתודה איך וועל זיך מתודה זיין אויף מיינע ביטערע עבירות איך האב ווידער גישפעניגט דיינע הייליגע מצות איך האב ניט גיהאלטין דיינע גיבאט וואס דו האסט אונז גיבאטין. הער פון דר גאנצר וועלט איי איך הייב אן פר דיר רעכט מתודה צו זיין טו איך פאלין אויף מיין פנים אונ טוא בעטין דיך אז דיין רחמים זאל זיך שטארקין איבר דעם רוגז דם דו זאלסט מיין וידוי צו הערין מיט גרוים דער בארעמקייט אונ זאלסט מיר מיי מויל עפענן דם איך זאל זיך מתודה זיין:

עשה עמדי כחסדך הגדול טוא מיט מיר חסד. אונ משפט מיך מיט גרוים דער בארימקייט איך טוא דיך בעטין נעם אן מיין גיבעט איך האב דאך גאר קיין מליץ יושר ניט פר דיין הייליגין נאמען נייערט דיין הייליגע תורה פון חסד ורחמים איך טו בעטין אז דו זאלסט מיינע וידוים אלע אן נעמין אונ זאלסט עפענין די טוערין פון תשובה. אונ זאלסט עפענין די טוערין צו די ישראל ווייל זייא האבין די ליבע תורה מקבל גיוועז אוף דעם בארג סיני איך טוא דיך בעטין אז דו זאלסט אן נעמין מיינע ביטערע טרערין ווי דו האסט אן גינומין די טרערין פון די מלאכים וואס האבין גיוויינט ווען אברהם האט זיין ליבין זוהן גיוואלט ברייגגן צו דער עקידה זיינען די טרערין פון דיא מלאכים גיפאלין אוף דעם מעסר פון אברהם אונ האבין אים ניט גילאזט שעכטין זיין זוהן יצחק אזוי זאלין אונזערע טרערין פאלין אוף דעם מעסר פון דעם מלאך המות אונ זאלין ניט לאזין חלילה אוועק ברייגגען מיך אדער מיין מאן אדר חלילה מיינע קליינע קינדר אונ אלע מיינע פריינד אונ טוא דיך בעטין דו זאלסט דיך איבר אונז דער בארימען אונ זאלסט אליין זיין מיין מליץ יושר ביי דעם משפט וואס דו וועסט מיך משפטין אונ נעם אן מיין גיבעט אונ פר גיב מיר מיינע זינד אמן:

אידת מישור

שרעק צו פארבעסערין זייגע מעשים ווארום עס זענן דא צדיקים וואס זענן

דברי כבושים ומשלי חן

נים מורא האבען, מיר וועלן דאס ערקלערען דיא הייליגע ווארטער מים דיא וואונדערליכע מעשים

זוכה צו זיין נעבין די שכינה. ווארום עס שטייט אין פסוק אויף דיר וועט

שיינען

צְווייטֶע טְהֵייל

סֵדֶר ש"ס תְּחִינוֹת צוּא רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל, סְלִיחוֹת טָאג, רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם כִּפּוּר, סוּכּוֹת, פֶּסַח, שָׁבוּעוֹת, מִיט נָאךְ פִיעל תְּחִינוֹת:

תחנה אמהות לר"ח אלול

מֶען זָאל זִיא לֵייעֶנֶען גַאנְץ אֱלוּל אַלֶע טָאג, אוֹךְ אִיז דְרִינֶען פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה וֶוען מֶען נֶעמְט אוֹיס דִי סֵפֶר תּוֹרָה, אוֹךְ דִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדוֹת, אוֹיךְ פוּן שׁוֹפָר בְּלָאזִין. דָאס אִיז אַרוֹיס גִינוּמֶען פוּן פִיל סְפָרִים:

אֵיין נַייעֶ תְּחִנָּה

אָנָּא יְהוָֹה

סָמַכְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. לְבַקָּשָׁתְךָ אִיךְ טוּא מִיךְ אָן לֶעהְנֶען אִין דַיין פִיל דֶער בַּארִימְהֶקֵייט צוּ בֶּעטִין דִיךְ דֶער הֶער מַיין בִּיסֶעל תְּפִלָּה מִיט מַיין צוּ בְּרָאכֶען הַארְץ אוּנ טוּא מִיר עֶנְטְפֶערִין אוֹיף מַיין גִיבֶּעט וִוי אִין דַיין הֵיילִיגֶער תּוֹרָה שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּען: בְּטֶרֶם תִּקְרָא וַאֲנִי אֶעֱנֶה דָס אִיז טַייטְשׁ אֵיי דוּ וֶועסְט מִיךְ אָן רוּפִין וֶועל אִיךְ דִיר עֶנְטְפֶערִין אֵל מָלֵא רַחֲמִים דוּ בִּיסְט פוּל מִיט דֶר בַּארִימְהֶקֵייט דֶער בַּארֶעם דִיךְ אוֹיף מִיר אוּנ נֶעם אָן

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר צו ראש חודש אלול

אוּנְזֶערֶע הַיילִיגֶע חֲכָמִים שְׁטֶעלֶען דֶעם רֶמֶז אוֹף ראש חודש אֱלוּל „אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא" וֶוען אַלֵייב בְּרוּמְט חָשֵׁר זָאל פַר אִים

אורח מישור

עניני תשובה

בֶּעוַוייל דֶער חוֹדֶשׁ אֱלוּל אִיז דִיא בֶּעסְטֶע צַייט פוּן תְּשׁוּבָה וֶועלִין מִיר דָא שְׁרַייבֶּען פוּן עִנְיְנֵי

תְּשׁוּבָה וִוי דֶר ספר חסידים שְׁרַייבְּט. יֶעדֶער מֶענְטְשׁ דארף זִיךְ אַיילֶען מִיט

אונ צו לויבין דיין נאמין אונ צו דר צייליז דיינע וואונדר אזו ווי דו האסט דר לייזט דיין פאלק ישראל פון מצרים אונ עס זאל שון מקוים ווערין וואס דר נביא האט גזאגט אז דר חודש אב וועט פר קערט ווערין צו פיל פרייד אונ ניט צו וויינין אונ קלאגין. דאס זאל גשעהן באלד אין אונזרי טעג אמן ואמן:

תחנה נחמת ציון

אגייע תחנה צו זאגען מיט גרוים כונה שבת נחמן:

אנא איך בעט דיך אלהי הנחמות גאט וואס די טרייסט יעדין די זאלסט טרייסטין מיך מיט מיין גאנץ הויז געזינד מיט כל ישראל דאס עס זאל ווערין פון אונז אב געטוהן אלעס שלעכטס מיט אלע גזירות רעות. זאלסט צו אונז שיקין די נחמה דאפעלט דם מיר זאלין דאפעלט גיטרייסט ווערין אזו ווי דער נביא ישעיה זאגט נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם אונ פר אלע צרות מיט אלע יסורים מיט אלע פערשידענע עגמת נפש רחמנא לצלן זאלסט דו אונז בעגיטעגען מיט פיעל טובות ישועות ונחמות דם מיר זאלין פארגעסען אן אונזערע ערשטע צרות, מיר זאלין שוין אויף גירעכט ווערין מיט די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן:

אורח מישור

סיידען עס האלט חלילה ביי אסכנה אדר מען קאן חלילה קומן לידי סכנה טאר מען ניט פאסטען. השם יתברך זאל שוין אונז טרייסטען בכפלים דם עס זאל אין אונז מקוים ווערן דר פסוק נחמו נחמו עמי במהרה בימינו אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

אוף דר וועים נאכדעם ווערט קומן כשיח אונ דר תענית תשעה באב וועט ווערן לששון ולשמחה. כן יהי רצון במהרה בימינו אמן:

גדע ערשטע טהייל

דיין אויער אונ עפין דיינע אויגין צו הערין אונ צו זעהן אונזרי פר וויסטונג אונ דאס פר וויסטונג פון דיין היילינע שטאט ירושלים וואס דו האסט דיין נאמין אויף זיי גירופין אונ זעה וויא מיר דיינע ליבע קינדר זענין גוועזן צו שאנד אונ צווא אנגסטין אונ וויא פיל בלוט עס איז פאר גאסין גיווארין פון דיין ליב פאלק ישראל אונ קוק אין זייער צדקות וואס זיי האבין גלאזט פר גיסין זייערי נפשות מען זאל זייא אום ברענגין פון דיינעט וועגין אונ האבין ניט חס גהאט אויף זייערי לייבער אונ האבין פר מיאוסט אין דעם לעבין פון דר וועלט אונ האבין מבטל גוועזן זייער רצון פר דיין רצון אונ האבין גהייליגט דיין גרוסין נאמין אונ האבין אים ניט פר שוועכט אונ זענין מרוצה גווארין מען זאל זייא קולין אונ האבין אום גשטרעקט זייער האלז אונ זענין בייא גשטאנין אויף זייער פרוב אונ זענין גפרובט גווארין אונ זענין גפונין גווארין גאנץ עס האבן זיך אן גרירט די בלוט וואס הט גרונין פון דיא פאטערס מיט דיא קינדערס אונ די בלוט פון די מוטערס מיט זייערי קינדר אונ עס איז אום גמישט גווארין בלוט פון ברידער מיט שוועסטער אונ בלוט פון חתנים מיט כלות אונ בלוט פון חכמים מיט זייערע ווייבער אונ בלוט פון גוטע יודין מיט זייערי ווייבר אונ בלוט פון חזנים אונ בלוט פון דינים מיט זייערי סופרים אונ מלמדים מיט תלמידים זענין אלע אין איינעם גהרגת גווארין:

אלה מזבחות זכור, די דאזיגע מזבחות פון די הרוגים גדענק דר בארמיגער גאט אונ העלף אונז אונ זאמיל אונז איין פון אלע פיר עקין פון דר וועלט אונ בויא אונז ווידר מיט פייער דיין שטאט ירושלים אונ טרייסט אונז פון אונזר טרויערקייט אונ שיק אונז דיין משיח ער זאל אונז אויף ברענגין קיין ארץ ישראל מיר זאלין היינט אין דעם טאג פרייליך זיין אונ מיט גוטער מוט

דברי כבושים ומשלי חן

אונ מען דארף זעהן עס זאל ניט זיין מחלוקת צווישן יודן ווארום אזו לאנג ווי עס איז מחלוקת וועט ניט קומן משיח אונ יודן וועלן ניט אויס געלייזט ווערן פון גלות, ווי די גמרא זאגט, פריער וועט קומן אליהו הנביא דס איז פינחס וואס צו אים איז געגעבן געווארן דער שלום וועט ער מאכן שלום

אורח מישור

פאסטען אויך דיא נאכט פריער אונ אשוואכע אונ אמעוברת אונ אזייגערין טארען זיך ניט אזו לייכט מתיר מאכן

אוף

שטעט אונ פון אלע לענדר וואס זיא הט געוועלטיגט איבר אלע לענדער אונ אצונד איז זיא צו פירט אונ פר וויסט דורך אירע פיינט נאר אן דר בארימקייט אונ זיי פרייען זיך אויף איר בראך אונ לעסטערין זיא מיט צארענדיגע רייד:

רבונו של עולם היינט שטיי איך פר דיר מיט איין ביטער הארץ אונ מיט גרוסע ביטערע געשריי מיט געוויין מייני אוגין רינן גלייך אז די טייכין וואסר אונ מיין הארץ טוט אין מיר זיפצין אונ קלאגין ווען איך טוא מיך באדענקין דאס גרוסע שיינקייט פון דיינע קינדר ישראל וואס עס איז אוועק גנומין געווארין אונ דיין היילינער בית המקדש ווס ער איז פאר ברענט געווארין אונ עס זענין פר טריבין געווארין די כהנים ווס האבין גדינט אין דיין הוז אונ די לוים ווס האבין גזונגין אונ געשלאגין אויף אלערלייא זייטין שפיל די היילינע גזאנגין זענין פר שטערט געווארן אונ דר מזבח אונ דר שלחן אונ דיא מנורה אונ דר האנט פאס אונ גאר דאס היילינע גפעס איז גקומען אין דיא אום ריינע הענד די באטריבר פון ירושלים. מיינע אוגין זענין פאר שוואלין פון גרוס געוויין אונ מיין הארץ איז שלאף איבר די פיל זיפצין ווס איך טוא גאלע צייט אונ מייני גדערים רושין אונ גרימין מיך אונ די קראפט פון מיין לייב אונ דר מארך פון דיא ביינער איז אין מיר אנטגאנגין אונ מיינע גלידר זענין אין מיר צוא בראכין פון וועגין גרוס יאמר אויף דעם בראך פון דיינע קינדר ישראל:

ואתה אל רחום וחנון אונ דו גאט ביסט איין דר בארמיגר אונ איין לייט זעליגר טוא פון וועגין דיין גרוסין נאמין אונ ניינ

אורת מישור

ניט ביז דעם צעהנטען טאג אין אב נאך מיטאג. איבער דעם איז תשעה באב: דר גרעסטער אונ דער הארבסטער תענית פון די ארבע תעניתים. דם אין די אלע דריי תעניתים פאסט מען נאר דעם טאג ניט די נאכט פריער, אויך אשוואכער אדער אמעוברת אדער אייגערען קאן זיך מתיר מאכען ניט צו פאסטען אבער תשעה באב מוז מען

דברי כבושים ומשלי חן

ניט רופען רשע, אונ משה רבינו ווען ער האט געזאגט מוסר צו די יודען, האט ער אויך ניט דר מאנט די זינד אויף די יודען נאר אויף די ארט, ווי ער האט געציילט אין פסוק במדבר בערבה אונ ווייטער, דריבר זענען די יודען ניט בייז געווען אויף משה, אונ וועגן דעם ענין התוכחה וואס איינער דארף שטראפען דעם אנדערען אונ מען שטראפט אים ניט איז חרוב געווארען דער בית המקדש.

גלאזט וויסין דורך דיינע וואהראפטיגע קנעכט משה מיט אהרן און יהושע און כלב. און פר דעם גוויין וואס זיי האבין אום זיסט גוויינט האסטו באצאלט צו זייערי קינדר דאס אין דעם טאג זענין פר וויסט און פר שטערט גווארין דר ערשטר און דר אנדערער בית המקדש וואס דורך דעם איז אוועק גנומין גווארין פון אונז אונזר שיינקייט און די קרון פון אונזערי קעפ און מיר קענין שון ניט ברענגין קיין קרבנות און דעמפונג אויף דיין היילגין מזבח און מיר קענין ניט אוף גיין דריי מאל אין יאהר צו זעהן די שיין פון דיין היליגי שכינה און צו אן זעטין אונזר לייב מיט די גרוסי פרייד דאס דיין שכינה האט גרוהט צווישין די כרובים. ווי איז צו אונז און ווי צו אונזערי לייבר דען אין היינטיגין טאג איז פאר ברענט גווארין אונזר היליגר בית המקדש דורך איין פייער פון דעם הימיל איבר די גרוסע עבירות פון די ישראל וואס זיי האבן ווידר גשפעניגט אקעגין דיר און זענין גגאנגין אין בייזין וועג צו דר צערנין דיך אלמעכטיגר גאט און דרום האסטו צו פירט זייער הערשאפט און קיניגרייך און אלע זייער גלוסטיקייט האסטו צו בראכין און האסט זיי גיגעבין אין דר האנט פון זייערי באליידיגר און זייערי ווייבר און זייערי קינדר וואס זענין זייער איידיל גיצוגין גיווארין זענין גיפאנגין גיווארין און האבין גמוזט ארבעטין זייער שווערי ארבעט און טראגין גרוסע מיהל שטיינר אויף זייערע העלזער און העלצער אן גיבונדין אויף זייערי פיס צוא מאכין שטרוכלין זיי און האבין גליטין גרוס הונגר און דארשט און אוף אזעלכי גרוסי ביטערי פר שטערונג האבין אלע פעלקער גקלאפט מיט זייערי הענט און האבין זיך פר וואונדערט און האבין גזאגט דאס איז די שטאט ירושלים וואס זיא איז גוועזן דיא קרון פון אלע

דברי כבושים ומשלי חן

געבאטען, מענטשן זאלן שטראפען איינער דעם אנדערען, און אפילו ווען מען שטראפט דעם צווייטען הונדערט מאל, זאל מען ניט קריגען מיט איהם און זאל איהם ניט זידלען און זאל איהם

אורח מישור

דאס עס האט גיברענט ביז צו מארגענס אין צעהנטען טאג אין אב פאר נאכט על פי דין וויושר האבן מיר געדארפט פאסטען צוויי טאג דעם ניינטען און פון אב מיט דעם צעהנטען. נאר אונזערע כחות זענען שוואך האט מען מתקן גיוועזן נאר איין טאג תשעה באב. און עסען פלייש טרינקן וויין טאר מען

ניט

אויך אין דעם טאג פארברענט גיווארין. הייליגער באשעפער האב חס אוף דיין הייליגען נאמען. וואס ווערט פארשוואכט ביי די גאטצען דינער נעם אנקמה אין די שונאים דאס אלע זאלין זעהן די הילף מיט דאס גרויסקייט פון די ישראל צו ליב דיין גרויסין נאמען אמן סלה:

תחנה לתשעה באב

דיא תחנה זאגט מען אום תשעה באב אויף דער נאכט אונ אויך אין דער פריא מיט גרוס געוויין:

אל מלא רחמים גאט וואס דו ביסט פול מיט דר בארימקייט אונ ביסט דר ריכטר פון דר וועלט אונ אלע דיינע גריכט זענין מיט ווארהייט היינטיגין טאג האבין אונזערי עלטערין אין דער מדבר וואס דו האסט זיי אוס געצויגין פון מצרים ווידר געשפעניגט אקעגין דיר אונ האבין ניט גוואלט אן נעמין דם גוטס וואס דו האסט גיטאן אונ האסט צו גזאגט צוא זייערי עלטערין אברהם יצחק ויעקב אונ האבין געשענט דם הייליגע לאנד וואס דיין שכינה האט גרוהט אין איר אונ האבין אלע צייט גירעט אוף דיינע ווארהאפטיגע קנעכט משה מיט אהרן אונ היינטיגע נאכט האבן זיי אלע געוויינט מיט זייערי אוגין אונ האבין פר גאסין פיל טרערין אונ האבין ניט גוואלט דער ווארטין די צייט וואס דו האסט זייא

אורחת מישור

אונז פארקערן דיא אלע תעניתים צו ימים טובים דאס פאר אונזערע צרות זאלען מיר האבען ישועות ונחמות במהרה בימינו אמן:

עניני תשעה באב

תשעה באב איז בעוויסט צו יעדערע אשה דאס אין דעם טאג איז גיוועזן דר שרעקליכער חורבן דם נאך דעם ווי די גאטצען דינער זענען אריין אין בית המקדש זיבען טאג אין אב אונ האבען דארט אפ געטאן אלדעם שלעכץ האבן זיי נאך אין תשעה באב פר נאכט אן געצינדען דם בית המקדש

דברי כבושים ומשלי חן

דערוואוסט אז איך האב געזינדיגט האב איך מיר געקלאפט אויף דער זייט איך האב מיך אליין געשעמט אונ בין פארשעמט געווארען ווייל איך האב אויף מיר גיטראגען די שענדליכע זינד וואס איך האב געטאן אין מיין יוגענד:

ענין חורבן בית המקדש

דאס בית המקדש איז חרוב געווארען וועגען עטליכע עבירות איינס דער פון איז מצות תוכחה אז מען זעהט דעם צווייטן טוען א עבירה דארף מען אים שטראפן אזוי ווי דיא תורה האט

תחנה לשבעה עשר בתמוז

רבונו של עולם אמרר בבכי איך טוא ביטערין מיט געויין אוף די היילינגע שטאדט ירושלים וואס אין היינטיגען טאג איז איהר מויער געשפאלטין געווארין דער שונא האט גיטוהן אין די היילינגע שטאדט וואס ער האט נאר גיוואלט, די היילינגע תורה איז

דברי כבושים ומשלי חן

וויל ער שטעכט זיך. תשובה דארף האבן פיר זאכן אי גם איז מען זאל חרטה האבן אויף יעדער עבירה באזונדער אויף די וואס מען האט געטאן אומגערן, אונ אויף די וואס מען האט געטאן גערן. דס צווייטע איז מען זאל די עבירות פר לאזען, מען זאל שוין די עבירות נים מער טאן. דס דריטע איז מען זאל זיך מתודה זיין אין דעם הארצען, נים נאר מיט דעם מויל אליין. דס פערטע איז מען זאל אויף זיך נעמען מיט דעם גאנצען הארצן אונ עס זאל בלייבן אין הארצען מען זאל שוין מער נים זינדיגען ווען נישט וועט עס זיין גלייך ווי איינער איז זיך טובל אין א מקוה אונ ער האלט א שרץ אין האנט, קען דאך אים דיא טבילה נים העלפען ביז ער וועט אוועק ווארפען דעם שרץ פון זיין האנט, ביא תשובה איז אויך אזוי, אז מען טוט תשובה אונ הט אין זינען ווייטער צו זינדיגן, ווי אזוי הייסט דאס א תשובה, דריבר מוז מען אוועק ווארפען די עבירות אין גאנצען פון דעם הארץ, עס זאל ביא זיך זיין אן געפאסט באמת נים מער זינדיגן, אונ מען דארף ארוס ריידן די עבירה וואס מען טוט אויף איר תשובה ווי עס שטייט אין פסוק (שמות לב) משה רבינו הט גזאגט פאר גאט איך בעט דיך דאס פאלק הט געזינדיגט א גרויסע זינד זיי האבן געמאכט א גאט פון גאלד, הט משה רבינו געזאגט וואס דיא עבירה איז געווען אונ אזוי זאל דער מענטש זאגען ווען ער איז זיך מתודה גאט איך בעט דיך איך האב געזינדיגט פאר דיר בשוגג ואומגערען דאס ווערט גערופען חטאו, אונ האב געזינדיגט וויל איך האב געהאט א תאוה ואיך האב נעגלוסטן צו דיא זאך, אונ איך האב געוואוסט אז דיא זאך טאר מען נים, איך האב אבער נים געמיינט דיך צו דערצערענן ודאס ווערט גערופען עון, אונ איך האב געזינדיגט דיך צו דערצערענן ודאס ווערט גערופען פשע אזוי אונ אזוי האב איך געטאן ואונ מען זאל ארוס ריידן וואס מען הט געטאן איך האב חרטה אונ שעם מיך פון דיא עבירות וואס איך האב געטאן אונ איך נעם אויף מיר א עדות הקדוש ברוך הוא וואס ער ווייס אלע בעהאלטענע זאכען וואס עס איז בעהאלטן ביי יעדער מענטש אין הארצען אז עס איז געגלייבט ביא מיר אין הארצען איך זאל שוין מער קיין עבירות טאן אונ אזוי שטייט אין פסוק קער מיך צו דיר וועל איך מיך קערן צו דיר ווארום דו גאט ביזט מיין גאט ווארום נאך מיין צוריק קערן האב איך חרטה וואס איך האב געזינדיגט נאכדעם וויא איך האב מיך

אורח מישור

ענייני שבעה עשר בתמוז

שבעה עשר בתמוז (זיבעצן טאג אין חודש תמוז) הט זיך גיטראפען פינף צרות. א) אין דעם טאג האבען די יודען אין דר מדבר געמאכט דאס עגל משה רבינו האט דורך דעם צו־בראכען די ערשטע לוחות. ב) אין דעם טאג איז בטל געווארען דר קרבן תמיד וויל זיי האבין ניט געהאט וואס מקריב צו זיין. ג) אין דעם טאג האבען דיא שונאים צו שפאלטען די מויערן פון די שטאט ירושלים בחורבן בית שני. (בחורבן בית ראשון איז דיא שטאט גישפאלטען געווארען ניין טאג אין תמוז נאר מען הט שוין ניט געוואלט מרבה בתעניתים זיין הט מען געמאכט דעם עיקר תענית אויף שבעה עשר בתמוז). ד) אין דעם טאג הט אפוסטומוס הרשע פארברענט די תורה. ה) אין דעם טאג איז אויף גישטעלט געווארען א צלם אין בית המקדש וועלבעס דאס האט גורם גיוועזן צו אונזער חורבן וגלות. השם יתברך זאל זיך מרחם זיין דם ער זאל

חן זיין דאס דורך איהר האבען די שונאים איין גענומען אמפלה אזוי ווי די גמרא הקדושה זאגט ארמז פון די תורה אויף דעם נס פון אסתר, די תורה זאגט ווען די אידען וועלען חלילה זיין זינדיג פון דעסט וועגען ואנכי הסתר אסתיר. וועל איך זייא בעווייזען נסים בהסתר דען דער אייבערשטער האט געשווארען דאס די שונאים זאלן חלילה ניט קענען פארלענדין די אידין. מיר פאסטען היינט אזוי ווי אונזערע עלטערין האבן גיפאסט בימי המן הרשע דם דער אייבערשטער זאל זיך שוין מרחם זיין איבער אונז מיר זאלען זוכה זיין צו זעהין די נסים בפרהסיא כימי מועד צאתך מארץ מצרים אמן:

אל מלא רחמים לכ' סיון

אל מלא רחמים דו גאט ביסט פול מיט דר בארימקייט אונ דיין רואונג איז אין הויכין הימיל אונ דו פאר נעמסט דם גישריי פון די פר ביטערטע הערצער גרייט אן איין רעכט רואונג איף די פליגעל פון דיין הייליגע שכינה אין דר הויך וואו אלע דייגע קדושים וטהורים רוען ווס זיי לייכטין ווי דם לויטערקייט פון דעם הימיל אונ זאלסט דר הייכין די נשמות פון די צדיקים ווס האבן גדרשת דיין הייליגע תורה סיי די גרינגע אונ סיי די הארבע. ווייי איז אונז אין אונזערע הערצר אונזערע קרוינין זיינען אונז אראפ גיפאלין פון די קעפ. וועלכע אויערין ווס טוען דם הערין גיהערין זיי צו טרוערין זייער ווס גאט הט אונז אזו וואונדערליך גישלאגין זיבין מאל מער ווי אונזערע זינד. אונ אונזערע צדיקים ווס האבען טאג אונ נאכט גילערינט תורה אונזערע אלע חכמים אונ רבנים אונ לומדים וואס זיינען גיזעסין אין בית המדרש זיי זיינען גיוועןן די זיילין פון דער וועלט אונ פון זייער תורה פלעגין זיי פיל תלמידים צו טיילין:

אורח מישור

זעהט אונ הערט צו די יודינם גיבעט דאס אויב מיר וועלן תשובה טוען מיט דעם גאנצען הארץ אזוי וועט אונז דער אייבערשטער בעווייזען פרישע נסים דאס מיר וועלן גיהאלפן ווערן פון אלע צרות אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

געשעמט אדר ווייל זיינע עלטערן האבן אים ניט געלאזט זינדיגן וועדם געפונן אז אפילו ער האלט זיך אן פון אעבירה דארף ער זיך דם נים האלטן פר אגוטם וואררום ער האלט זיך אן פון די עבירה

צרות דם מיר זאלען שוין מהיום והלאה זיך קאנען מאכען איום טוב אין דעם טאג דאס עס וועט זיין והתחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים במהרה בימינו אמן:

תחנה לתענית אסתר

אתה האל עושה פלאות דו ביסט דער גאט וואס טוט וואונדער מיט אונז בכל רגע ורגע נור דורך דעם וואס מיר זיינען ניט גוט אונ פרום שפירען מיר ניט די נסים נסתרים די פארבארגענע נסים וואס דו טוסט מיט אונז דס דער גם ווערט פארדעקט אונ פר הוילען מיט אדרך הטבע גלייך ווי עס איז מיט די נאטור געבראכט, דען בימי מרדכי ואסתר זיינען דאך די נסים געוועזען גאר גרויס פון דעסט וועגען ווייל די אידען זיינען דענסמאל ניט ווערט געוועזען זיינען די נסים געגאנגען פערבארגען דם ושתי זאל זיך פארזינדיגען ביי דעם מלך אחשורוש אונ אסתר המלכה זאל ביי אים נושא

דברי כבושים ומשלי חן

יונגע מענטשען אבער ביי קינדער אונ ביי אלטע מענטשען אונ ביי שוואכע איז דר יצר הרע נישא אונ די יונגע מענטשען ווס דר יצר הרע איז שטארק ביי זיי לאזען נאר אוועק דעם יצר הרע ווייל זיי שעמען זיך די עבירות צו טאן, דס שעמען זיך איז שטארקר ווי דר יצר הרע דריבער קען נים דער מענטש דס האלטען פר אגוטס אוב ער הט געטאן גוטעס אונ הט נים געזינדיגט אוב ער הט אין דר יוגענד קיין עבירות געטאן ווייל ער האט זיך

אורחת מישור

אונ פר דחקות ר"ל אונ דורך דעם הט זיך אן געהויבען דר חורבן ר"ל, מיר זאלען שוין זוכה זיין צו זעהן בשובך לציון ברחמים במהרה בימינו אמן:

עניני תענית אסתר

אין די טעג פון מרדכי ואסתר אין די צייט פון נס פורים איז געווארען דר באפעהל פון קעניג אחשורוש דאס די יודין זאלען זיך איין זאמלען אין זייערע שטעט דרייצעהן טאג אין אדר זיך נוקם צו זיין אין זייערע פיינט וועלכע זענען געוועזען זעהר פיל דאס זיי האבען געדארפט צו האבען גרויס רחמים פון השם יתברך ער זאל זיי העלפען אין די מלחמה מיט זייערע פיינט. אונ מיר געפינען דאס ווען די ישראל האבען געפירט מלחמה האבען זיי גוזר תענית געוועזען דם השם יתברך זאל זיי העלפען. אוך משה רבינו עליו השלום אין דעם טאג ווען ער הט מלחמה געהאלטען מיט עמלק הט ער געפאסט. פערשטייט מען פון דעם דם די יודין האבען געוויס געפאסט דעם דרייצעטען טאג אין אדר איבער דעם האבען אלע יודען אויף זיך מקבל געוועזען דעם דרייצעטען טאג אין אדר פר א תענית ציבור. נאר ער איז ניט אזו הארב ווי די פיר געבאטענע תעניתים דר עיקר דארף מען אין דעם תענית אין זינען האבען דס דר איבערשטער

און צרות. עס איז שוין צייט אז דו זאלסט צו זאמען קלייבען דיינע פערשטויסענע פון עק וועלט וויא דו האסט פערשפראכען אין דיין היילינע תורה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך. דאס הייסט אויב דיינע פערשטויסענע וועלין זיין וואו די הימלין ענדיגין זיך. וועל איך זייא אויך צו זאמען קלייבין. ברייננ אונז אין די טויערין פון ירושלים. ושם נעבדך ביראה כימי עולם און דארטין וועלין מיר דיך דינען מיט פארכט ווי פאר צייטין. דען דוא ביסט אונזער פאטר. דוא ביסט אונזר ערלייזר. נור דו אליין ווירסט אונז העלפין במהרה בימינו. אמן:

תחנה לעשרה בטבת

רחום זה אלי. דער וואס איז ארחום וחנון דער איז מיין גאט חושה לי לעזרי אייל מיר צו העלפען ותגיה את חשכי און די זאלסט שיין ערלייכטען מיין פינסטערניש וועלכעס אין דעם פינסטערען טאג עשרה בטבת האט אן געהובען זיך אונזער פינסטערניש דם אין דעם טאג האט נבוכדנצר הרשע דער מלך פון בבל באלעגערט דיא היילינע שטאט ירושלים איבער דעם איז דער טאג נקבע געווארען פר א תענית צבור דאס מיר זאלען זיך דערמאנען אין די צרות וואס אויף אונז אידען איז געקומען איבער אונזערע שלעכטע מעשים בכדי מיר זאלען ערוועקין אונזערע הארצער תשובה צו טוהן דם דער אייבערשטער זאל שון רחמנות האבען אויף אונז און זאל זאגען עס זאל שוין זיין אסוף צו אונזערע

מעשים חוקר ודורש צו זיין אויב ער הט עפעס געטאן א עבירה ער זאל אוף איר תשובה טאהן וועט אים השם יתברך געווים אלץ מוחל זיין:

עניני עשרה בטבת

עשרה בטבת (צעהן טאג אין חודש טבת) האט נבוכדנצר הרשע

געווען פון אעבירה, איך וועל דיר ווייזען אז עס איז אזוי ווארום עס טרעפט אז איין מענטש זאל הרגנן דעם אנדערען עפענטליך, ווען מענטשען זעהן, און עס טרעפט נים אז איינער זאל מזנה זיין מיט א אשה ווען אלע זעהן אפילו מיט זיין ווייב ווערט זיך אוך אמענטש נים באהעפטן ווען מענטשען זעהן, ווייל ער שעמט זיך, ווארום כעס איז דא ביי אלע מענטשן סיי ביי גרויסע סיי ביי קליינע סיי ביי אלטע, דר יצר הרע איז נאר ביי

באלעגערט די שטאט ירושלים דם די ווערדן זענען אום גיגאנגען פר הונגער

נשברה. דאס הייסט גאטעס אפפער איז אצובראכענער גייסט. אונ דעריבער אליין פאסטין מיר נור אום אונטערטעניג צומאכען דעם שטאלצען גוף. דאמיט מיר זאלין קענין קומין פר דיר מיט אריינע צו בראכענע הארץ. מיט אוויימיטיגע זעלע דיך צו בעטין מחילה וסליחה וכפרה אויף אלע אונזערע זינד:

ערבארמיגער גאט. ערהערע אויך דאס געבעט פון דיין דינסט וועלכע איז געקומען אין דיין הייליגע הויז אויס גיסין איר פולעס הערץ צו זאמען מיט דיינע בעטריבטע קינדער וועלכע שטייען פאר דיר איצונד. בארעמהערציגער פאטער צייג אונז דיא וועגין פון דיין גוטס. פון דיינע אונענדליכע רחמנות. זעה וויא עלענד אונ פערלאזען מיר שטייען אויף דער וועלט. צו וועמען זאלין מיר שרייען אום הילפע. צו וועמען זאלין מיר אונז קערין אונ ווענדין. וועניט צו דיר הימלישער פאטער. ווער נאך וויא דו גרויסער גאט ווייסט די געהיימע צרות. דיא פערבארגענע וואונדין וועלכע מיר טראגין טיף אין אונזערע צוריסענע הערצער. טרייסט ערבארמיגער גאט דיינע אבלי ציון וירושלים. דיינע פערפינסטערטע בעטריבטע קינדער. זעה בארעמהערציגער פאטער דיינע אונגליקליכע פערביטערטע שעבסעלאך זיינען נעבאך צו זייט אונ צו שפרייט אין אלע עקין פון דר וועלט. מיר האבין אלעם פערלארין. נור ניט דעם בטחון אין דיר. נור די האפענונג אויף דיר שטארקער גאט איז אונז געבליבין אין אלע אונזערע קוואל

דברי כבושים ומשלי חן

די הייליגע ספרים. איבער דעם וועלען מיר דא שרייבען פון דעם ענין. דער ספר חסידים שרייבט ווען מאס וואלט ניט בעשאפען דיא נאטור אמענ׳יש נאט זיך שעמען וואלט קיין מענטש ריין

אורח מישור

זיך מקבל גיוועזן בימי מרדכי ואסתר, דער ענין פון דעם תענית איז כדי צו ערוועקן די יודישע הערצער צו תשובה זייא זאלין חרטה האבען אויף זייערע חטאים אויך זאלן זיי אין זינען האבן אז דם וואס זייערע עלטערען זענען גישטראפט גיווארין איז איבער זייערע פיל זינד אונ ווי באלד מיר וועלן ניט תשובה טאן וועלן מיר חס ושלום אוך גישטראפט ווערן. אבער אז זיי וועלן דם בערעכענען וועלן זייערע הערצער פארקערט ווערן צום גוטין איבר דעם דארף יעדער מענטש זעהן ניט בלויז אפ קומען מיט דעם תענית נאר אויך אין דעם טאג פון דעם תענית זיך אליין אפ געבין דין וחשבון פון אלע זיינע

מעשים

גאט דער ערבארעמונג אונ פערגעבונג. דו שטארקר אלמעכטיגער גרויסר בשעפר. וועלכר דו קוקסט פון דיין הויכין שטול אין יעדע מענטשליכע הארץ. אונ ווייסט דיא געהיימניסע פון יעדער זעלע. יעדע פערבארגענע מחשבה איז פון דיר ניט פערהוילען. יעדער געהיימער געדאנקען איז דיר בעוואוסט. דוא ווייסט דאך מיין שווערען ביטערען געמיט. מיין בלוטיגע צובראכענע הארץ מיט וועלכע איך קום איצונד אין דיזין פאסט טאג פר דיר פאר. אונזר היילגער בית המקדש איז איבר אונזערע זינד חרב געווארין. מיר האבין ניט מעהר קיין כהן. קיין קרבנות. קיין עבודה מכפר צו זיין אונזערע זינד. אונזר אפפר וועלכע מיר בריינגען פאר דיר זיינען אונזערע צובראכענע הערצר אונ שווערע געמיטער. אונזערע נסכים איז נור אונזערע הייסע טרערין וועלכע מיר פערגיסין פאר דיר. נור דאמיט קענען מיר פארקומען פאר דיר אלמעכטיגער גאט צוא בעטין פון דיר מחילה וסליחה אויף אונזרי זינדע:

מיר ווייסען זייער גוט. דאס דוא גאט דער ערבארעמונג אונ פערגעבונג. פערלאנגסט ניט דיא פייניגונג פון אמענטשין. וויא דער היילגער נביא ישעיה זאגט הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו. דס הייסט, הייסט דען דאס ביא מיר איין פאסט טאג וואו אמענטש זאל זיך נור פייניגען. נור טאן גוטעס אונ גענאד. זאט מאכין דם הונגעריגען. אן קליידעו דם נאקעטין. מיט פילען דעם ליידענדין. נור דאס איז דיין היילגער וואונש. אונ ווי דוד המלך עליו השלום האט גיזאגט. זבחי אלהים [illegible]

אורח מישור

עניני תענית ציבור

אונזערע נביאים וועלכע זענן גיוועזן אין דיא פריהריגע דורות האבן מתקן גיוועזן דם עס איז אמצוה צו פאסטען דיא טעג וואס אונזערע עלטערין האבען אין זיי גיליטען צרות דורך זייערע זינד. דורך דעם האבין זיי מתקן גיוועזן ארבע התעניתים. צום גדליה, עשרה בטבת, שבעה עשר בתמוז, תשעה באב, אחוץ אסתר תענית וועלכעם די יודען האבן אויף

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר לתענית צבור

וויל דער עיקר תענית איז גאר צו דער מאנען דעם מענטש צו תשובה אזוי ווי דער נביא ישעיה זאגט (אין קאפיטעל נ"ח) אונ בושה איז אשטארקע פעולה צו תשובה אזוי ווי עס שטייט אי:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

אום חֲנוּכָּה זָאגְט מֶען דָא וְעַל הַנִּסִּים:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

מען זאגט אין כאלהינו (געפינט מען בצד 62) . עלינו לשבת (בצד 63)

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתָתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם. בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא. מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן (בשנת העיבור) וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע. וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל הָאֻמּוֹת וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִישׁוֹרְרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

מען **זאגט** שיר של יום (געפינט מען בצד 60). אשרי (בצד 38). ובא לציון (בצד 59)

מוסף לראש חודש

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
בקיץ מוֹרִיד הַטָּל: בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אין חזרת הש״ץ זאגט מען דיא קְדוּשָׁה.

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה. יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
קו״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד
מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי
לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפּוֹת
יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:
בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי
תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן:
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם
מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

וְוִיזְן מֵעֵן וָאגְט הַאלְבּ הַלֵּל זָאגְט מֵעֵן נִיט לֹא לָנוּ:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ
בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: ע״כ

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ
יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וְוִיזְן מֵעֵן וָאגְט הַאלְבּ הַלֵּל זָאגְט מֵעֵן נִיט אָהַבְתִּי:

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי
חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא
אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי
יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי
מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: ע״כ

דיר מיט א ריינע הארץ. אונ צוא פארגעבין אלע זייערי זינד וועלכי זיי זענין בעגאנגין געווארין אונ אונגערין:

רבונו של עולם. פאטר דר ערבארמונג אונ פארגעבונג. ערהער אויך דס געבעט פון דיין דינסט וועלכע קומט אצונד פאר דיר פאר. אונ אוב חלילה די טויערין פון תפלה זענין פרשלאסין. די טויערין פון טרערין זענין דאך שטענדיג אפען. ווי עס שטייט געשריבין שערי דמעות לא ננעלו. נעם צוא בארעמהערציגער פאטער מיינע הייסע טרערין וועלכי איך פערגים אצונד פר דיר אין דיין היילגע הויז. לאזן זיי אפ וואשן אלע מיינע זינד וועלכי איך בין געווען דיר בעגאנגין. זעה גרויסער גאט מיין פערקלעמטי צובראכענע הארץ. זעה מיין שווערין ביטערין גמיד. אונ זייא נאהענט צו מיר בעת איך רוף צו דיר. וויא עס שטייט געשריבין קרוב ה' לכל קוראיו. דאס הייסט גאט איז נאהענט צו אלע דיא וועלכע רופין אים. ערבארים דיך בארעמהערציגער פאטער אויף מיר. אויף מיין מאן אונ אויף מיינע קינדער. זאל זיין אין דעם נייעם חודש וועלכער קומט אונז ענטקעגין אגוטער ווילען פון דיר גרויסער אלמעכטיגער גאט. אז דוא זאלסט מוחל זיין דיא זינד פון אונז אונ פון כל ישראל. דו זאלסט פערלייכטערין דעם שווערין גמיד פון מיין מאן אונ פון אלע אונזערי ארעמי בעטריבטע ברידער. גיב אונז פרנסה פון דיין פולע האנד. בנחת ולא בצער. בכבוד ולא בבזיון. דאמיט מיר זאלין קענין גיין אין דיינע היליגי וועגין. היטין דיא מצות פון דיין היליגע תורה. אונ ערציהען אונזערי קינדער בחכמה ובהשכל וביראת שמים אז זייא זאלין שטענדיג געפינין חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. אונ מיר אלי זאלין דיר קענין דינין מיט א ריינע הארץ אונזר גאנצין לעבין. אמן:

סדר הלל

ראש חודש זאגט מען האלב הלל אונ חנוכה זאגט מען גאנץ הלל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

ניט אוועק אוף מיין עלטער לעבדך בלבב שלם איך זאל דיך קענין רעכט דינין מיטין גאנצין הארצין ומה שחטאתי אונ וואס איך האב גזינדיגט זיי מיר מוחל אונ היט מיך פון זינד ווייטער אונ מיינע שונאים זאלין ניט דר פרייט ווערין אוף מיר וויא דוד המלך עליו השלום הט גבעטין פאר שטאפ די מיילער פון דיא שונאים אונ זיי זאלין נישט קענין בייז טאן אונ די דר בארמיגע מלאכים זאלין ברענגין פאר דיר מיין תפלה אונ דו ליבער גאט זאלסט זיך דר בארימין איבר מיר אונ זאלסט מיך גרעכט מאכן פאר דיר אונ זאלסט דיך נוהג זיין מיט מיר מיט חסד אונ מיט רחמים ניט הס ושלום מיט רוגז. ליבר גאט דו ווייסט דאך אלין וואל ווארום דוא ביסט דאך יודע מחשבות דרום בעט איך דיך ראה בעניי דו זאלסט זעהן אין מיין פיין דען דו ביסט דאך צדיק וישר דס הט אלין גמאכט מיינע זינד וואס איך מוז טראכטין פר מיין שפייז אונ פר מיין גוף צו דר נערין:

אשה שרה בת טובים מהור"ר מרדכי זצ"ל מק"ק סאטנוב

תחנה פון ערב ר"ח צו יום כפור קטן

אב הרחמים והסליחות. פאטער פון בארעמהערציגקייט אונ פארגעבונג וועלכער דיין שטארקע מעכטיגע האנד איז אוס גשטרעקט צו עמפפאנגין אלע די וועלכע קערין זיך אום צו דיר מיט אריינע הארץ. הער צו דס גבעט פון דיין דינסט וועלכי איז גקומין אצונד אין דיין היילגע הוז אום צו גיסין איר פולי הארץ אונ שווערין גמיד. היינט איז ערב ראש חודש. דיינע ארעמע בעטריבטע קינדער זענין צוא זאמין גקומין אין דיין היילגע הוז וועלכע עס דינט זיי אצונד פר דעם בית המקדש. זייערע צוא בראכעני הערצער צו ברענגין פר דיר קרבנות. אפ ריכטין יום כפור קטן. מתודה זיך זיין פר דיר אוף אלע זינד. אונ צו בעטין פון דיר מחילה וסליחה וכפרה. ואתה אל רחום וחנון מקבל שבים. אונ דוא בארעמהערציגער גאט ביסט דאך שטענדיג מקבל די יעניגע וועלכי קערין זיך אום צו דיר. דען דס איז דאך איינע פון דיינע מדות צו צונעמין די וועלכי קערין זיך אום צו

גיזאגט פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. דו עפינסט דיין האנט אונ זעטיגסט אלע דיינע ברואים. די נייע וואך זאל ברענגען בשורות טובות ישועות ונחמות אויף אונז אונ אויף אלע אונזערע ארעמע ברידער. טרייסט אלע אונזערע צו בראכענע הערצר. הייל אונזערע וואונדין. דר פרייא דיינע פערשטערטע בעטריבטע קינדער וואו זייא געפינען זיך. אונ שיק אונז דיין גואל צדק במהרה בימינו אמן:

תחנה לערב ראש חודש

די תחנה זאל מען זאגען אלע ערב ראש חודש:

ליבער גאט באווייז אונז דיין קראפט אונ העלף אונז ווי דוא האסט אונז צו גזאגט צו פירן אונז אין דיין היילינ לאנד דען ווי דוא ביסט אמת אזו איז דיינע רייד אוך אמת נאר מיר בעטין דיך ליבער גאט אז עס זאל זיין גיך אונ באלד אין אונזרי טעג. אבינו מלך אונזער פאטער קיניג אז מיר האבין גזינדיגט אין דר מדבר אזוי הט משה רבינו עליו השלום פאר אונז תפלה גטאן. אבינו מלך אונזר פאטר קיניג פר גיב צו דיין פאלק ישראל די זינד וואס זיי האבין גטאן ווייל דו האסט דיך אליין מיט זייא בארימט אונ האסט גזאגט בני בכורי ישראל. איך וויים דאך אז דיין מדה איז מלא רחמים ושמע תפלתי אונ הער מיין גבעט ווי דו האסט גהערט דאס מול פון אונזרי עלטערין די פרומע ווען זיי האבין צו דיר גבעטין דר הער מיך היינט דו ביסט איין בוחן לבבות בעט איך דיך גאט אל תשליכני לעת זקנה ווארף מיך

אורח מישור

ח) אוך מוזן די ווייבר גוט אום הערן די הבדלה. כדי זיי זאלן יוצא זיין:

ט) ווייבער זאלן ניט טרינקן פון דר הבדלה:

דברי כבושים ומשלי חן

מבזה ומחלל געווען, איז זיין עונש זעהר גרוס אזו וויא אין משל ביי דעם ק יוערם מאכטר, ע"כ איז יעדער מענטש מחויב שבת מכבד צו זיין מיט שהייערע מלבושים, גוטע עסענווארג, פערגעניגן פון דאוונען, לערנען, הכנסת אורחים, אנדערע מצות וואס די תורה האט געבאטען וועט דר שבת אליין זיין אויף אונז א מליץ טוב פאר השי"ת, וועט זיך השי"ת מרחם זיין אויף יודן, אונ וועט זיי אויס לייזען פון דעם פ נצטערען גלות באלד אונ גיך. אמן:

שווערען גימיט. דער ליבער שבת קודש איז שוין אוועק. מיט אים צו זאמען איז אויך אונזערע רוהע פערשוואונדין, אנייע וואך קומט אונז אנטקעגין. רבונו של עולם ווער נאך וויא דו ווייסט וום אנייע וואך האט פאר אידין צו זאגין. ווער נאך ווי דו הימלישער פאטער ווייסט דעם שווערען לעבין פון דיין פאלק ישראל. זייער ביטערען גימיט. ווי שווער אונ ביטער יעדער יוד פארדינט זיין ביסין ברויט. מיט וועלכע זארג אונ עגמת נפש. מיט וועלכע שרעק אונ מאטערנעס ער טרייבט צו זאמען זיין פינסטערע חיונה. ווער נאך פון אלע פעלקר אין דר וועלט שפירט אזוי דעם שרעקליכען רושם פון אנייע וואך וויא דיינע ארעמע בעטריבטע קינדר. איין נייע וואך קומט אונז אנטקעגין. איין נייע וואך ברענגט אונז נייע זארג. נייע שרעק. נייע קוממער. דאס איינציגע וואס אונז איז גיבליבען איז נאר דיא האפענונג צו דיר אליין. נאר די איינציגע האפענונג אונ גלויבין אין דיר ערבארעמיגער גאט האט אונז גיגעבין קרעפטין ביז היינט אונזערע צרות מיט גידולד צו ערטראגין. לכן יהי רצון מלפניך. עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גרויסער אלמעכטיגער גאט אז אין די נייע וואך וועלכע קומט אונז אנטקעגין זאלסטו אונז עפענען די טויערין פון דיינע רחמנות. דו זאלסט אונז צו שיקין אונזר חיונה בנחת אונ ניט בצער. דו זאלסט אונז געבין פרנסה פון דיין פולע האנט. ווי דוד המלך עליו השלום האט

דברי כבושים ומשלי חן

פאר יאנם אין די וועלט אין משא ומתן אבער אין ארבייט כדי מפרנס צו זיין זיך מיט זיין הויז געזינד אבר שבת איז ער פריי פון ארבייט הט ער צייט זיך מיישב צו זיין אין דיא דינסט פון הש"י אונ הש"י האט געהייסען דעם שבת מכבד זיין מיט שיינע מלבושים מיט גוטע עסען כיט פערגעניגען, דהיינו תורה אונ מצות אונ ווער עס איז דעם שבת מבזה ער גייט אין דיא זעלבע מלבושים וואס ער גייט די גאנצע וואך (ווייל דר שבת הט ביי אים גישט קיין חשיבות) אז ער קאן האבען אנדערע, אדר מיט עסען דאס זעלבע פון א גאנצע וואך אדר ער איז ר"ל מחלל שבת מיט אנדערע זאכן, קומט דר שבת צוריק פר הש"י, אונ הש"י זעהט דעם שבת דערשראקענער אז דר מענטש הט דעם שבת

אורת מישר

ו) אונ אז מען דארף אן צינדען אליכט פאר מעריב מוז מען זאגען פריער דיא ווערטער „ברוך המבדיל בין קודש לחול”:

ז) אז מוצאי שבת איז יום טוב אונ מען וויל טוען אמלאכה וואס מען מעג טוען יום טוב. דארף מען פריער זאגען דיא ווערטער „ברוך המבדיל בין קודש לקודש”:

מבזה

און דו זאלסט מיר געבין לאנג לעבין מיט מיין מאן און קינדער און אלע מיינע און איין לעבין פון איטיל ששון ושמחה און עושר וכבוד און שלום און קלוגהייט אין דיינע אויגין און אין אלע די אונז וועלין זעהן און זאלסט איינגין אונזר הארץ צו ליב האבין דיך און צו פארכטין פר דיין היילינגין נאמין און דוא זאלסט מיר געבין אין מיין הארץ צו גוטין און גיב מיין חלק צווישן צדיקים און זאלסט מיך זעטין מיט דיין זעניפטיקייט און דער בארים זיך איבער מיר מיט דיין הילף און באהיט מיך מיט מיין מאן און מיינע קינדר פר אלעם בייזין און זאלסט מיך מזכה זיין מיט גוטע פרומע קינדר די דא זאלין קענין לערנין אין דר תורה און זאלסט פר דיר נעמין מיין גבעט גלויבט ביסטו גאט דר דא הערט אלע די תפלות פון דיין פאלק ישראל דם דיך אן רופין אלע צייטין מיט גאנצהייט און ווארהייט אמן:

אנייע תחנה פאר הבדלה

אתחנה צו זאגען שבת צו נאכט פאר הבדלה:

רבון כל העולמים. דו הערר פון אלע וועלטען. דו הימלישער פאטר וועלכר דו קוקסט מיט ליבע און גינאד אויף אלע דיינע ברואים וועלכע דו האסט אויף דיין וועלט באשאפן. פארנעם דעם ריינעם גיבעט פון דיין דינסט וועלכע קומט פר דיר אויף אפולע וואך אום צו גיסען איר פולע הארץ און

אורח מישור

ח) אז עס איז איין חמארנע טאג טאר מען ניט טוען קיין מלאכה ביז מען ווייסט זעכיר אז ווען דער הימעל וואלט גיוועין קלאר וואלט מען שוין גיזעהן דריי קליינע שטערן ביי נאכט:

ה) אוך טאר מען ניט טוען קיין מלאכה אפילו עס איז שוין גוט נאכט. צייטן מען מאכט הבדלה. אדר מען דאווינט מעריב און מען זאגט אתה חוננתנו:

דברי כבושים ומשלי חן

ביי שבת, דער שבת ווערט אן גערופען אין אלע ספרים „בת מלכה" אין קיזערס טאכטר (דעם קייזער מיינט מען דעם איבערשטן) השי"ת האט אוס געקליבען די יודען פון אלע זיבעציג פעלקער און דם זיי ארוס גענומען פון די ארביים פון מצרים און הט זיי גגעבן דעם שבת, וואס דר שבת איז געווען אין הימל גאנץ טייער אזו וויא די גמרא זאגט אז דר איבערשטער הט גזאגט צו משה רבינו ומתנה טובה יש לי בבית גנזי) איך האב אגוט געשאנק אין מיינע אוצרות (ושבת שמה) און די מתנה הייסט שבת וויל איך זיא געבן דיא יודען, און פר יודן איז דאס באמת זייער טייער, ווארום אגאנצע וואך הט ער נישט קיין צייט זיך מיישב צו זיין ווי אזו צו דינע השי"ת ווייל ער איז

פאר

תחנה פון שבת צוא נאכט

דָאס זָאגְט מֶען שַׁבָּת צוא נַאכְט נָאךְ מִזְמוֹר אֱלֹהִים יְחָנֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווילִין פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דֶער הֵיילִיגֶער אוּנ גְרוֹסֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ פָארְכְטִיגֶער שֵׁם דֶער דָא אוֹם גֵייט פוּן דֶעם מִזְמוֹר וָוס אִיךְ הָאבּ פַר דִיר גְזָאגְט זָאל אַזוֹ אָן גִינוּמִין זַיין אוּנ זָאלְסְט מִיךְ צוּא הֶערִין אַזוֹ וִוי דוּא הָאסְט דֶר הֶערְט פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וֶועלְכִין דֶר דָא דֶעם מִזְמוֹר הָט מִתְפַּלֵּל גְוֶוען אוּנ דוּ זָאלְסְט פַאר נֶעמִין מַיין גְבֶּעט הַיינְט אִין דֶעם דָאזִיגִין טָאג דִיךְ צוּא בַּאדִינִין אוּנ דֶר הַיינְטִיגֶר טָאג זָאל זַיין אַמֵלִיץ יוֹשֶׁר פַר דִיר אָמֵן סֶלָה:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווילִין צוּ פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין הֶער אִיבֶּר אַלֶע דִי וֶועלְטִין דָם דוּא זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין אֵיין מַתָּנָה טוֹבָה אוּנ פַּרְנָסָה טוֹבָה אוּנ דוּא זָאלְסְט מִיךְ גְדֶענְקִין אִין אַלֶע צַייט מִיט אֵיין גוּט גְדֶעכְטֶענִישׁ צוּא פַר דִיר אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפִין מִיט גוּט דֶער בַּארְמוּנְג אוּנ מִיט דַיין הִילְף אוּם ווילִין פוּן דַיין הֵיילִיגִין נָאמִין אוּנ זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין אֵיין גוּט חֵלֶק אוּנ אַגוּטִין שְׂכַר דָם אִיךְ זָאל טָאן מַעֲשִׂים טוֹבִים דֶר וָוארְטִין אִיךְ זָאל קֶענִין ווירְדִיג וֶוערִין צוּא עוֹלָם הַבָּא אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַאכֶן הֶערִין בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת אוּנ שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת

דברי כבושים ומשלי חן

פָּאטֶער הָאט דֶר זֶעהְן אִיהְר בֶּעשְׁטַאנְד הָאט עֶר גֶעווִיס שְׁטַארְק רַחֲמָנוּת גֶעהַאט אוֹיף אִיהְר אוּנ דָם זִיא גִיהֵיילְט, אוּנ דֶעם מַאן הָט עֶר שְׁטַארְק גֶעשְׁטְרָאפְט וָוארוּם וֶוען עֶר וָואלְט גֶעוֶוען פוּן דִי שָׂרִים וָואלְט דֶר כַּעַס אוֹיף אִיהְם נִישְׁט גְוֶוען אַזוֹי גְרוֹם וַוייל עֶר אִיז אַ גְרוֹיסֶער מַאן הָט זִיא נִישְׁט בַּיי אִיהְם אַגְרוֹס חֲשִׁיבוּת, נָאר וַוייל דֶר קֵיזֶער הָאט אִין דִי שָׂרִים נִישְׁט גִיוָואלְט נָאר עֶר הָט אִים דֶר ווֵיילְט אַ פְּרָאסְטֶען מֶענְטְשׁ וָוס עֶר דַארְף זִיךְ אִיבֶּר צוּרֶעכְנֶן אַז עֶס אִיז אַ גְרוֹסֶע זְכִיָּה וָואס עֶר אִיז גְשׁוֹאכְן דֶעם קֵייזֶערְס אֵיידֶעם הָט עֶר גֶעדַארְפְט זִיא צוּבֶּעהַאנְדְלֶען מִיט אַלֶע גוּטֶע תַּנְהוּגִים אַלֶע בֶּעסְטֶע זַאכֶן אוּנ עֶר הָט נִישְׁט אַזוֹ גֶעטָאן אִיבֶּער דֶעם אִיז זַיין עֹנֶשׁ זֵייעֶר גְרוֹים. דָאס זֶעלְבִּיגֶע אִיז

זִיסֶעל דְבַריי קְלֵיינֶע שְׁטֶערִין אוֹיף אֵיין אָרְט. אוּנ נִיט צוּ שְׁפְּרֵייט:

אורח מישור

דינים פון הבדלה

א) שַׁבָּת פַאר נַאכְט אַפֶּערְטִיל שָׁעָה אֵיידֶער עֶס שְׁטֵייט שְׁטֶערִין טָאר מֶען נִיט עֶסֶען קֵיין שׁוּם זַאךְ אָדֶער טְרִינְקֶען בִּיז דֶער הַבְדָּלָה:

ב) נָאר אַז מֶען הֵייבְּט אָן צוּ עֶסֶען דִיא סְעוּדָה פוּן שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת וֶוען עֶס אִיז נָאךְ גְרוֹיסֶער טָאג אוּנ זִיצְט אִין דֶר נַאכְט אַרַיין. מֶעג מֶען עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶען בִּיז צוּם בֶּענְטְשִׁין:

ג) מֶען טָאר נִיט מוֹצָאֵי שַׁבָּת טוּעֶן קֵיין מְלָאכָה צַייטִין מֶען זֶעהְט אִין

לך צו דיר גאט ב"ה איז דם דער הייבונג פון אלע קעפ. וואו איז דען פאר האנדין אזו אמענטש ווס זאל קענן אוים דר ציילין אלע שטארקייט פון גאט ב"ה אדר ער זאל קענען מאכין הערין גאר די לויב פון גאט ב"ה:

תחנה שערי רחמים

דיא תחנה זאגט מען שבת אונ יום טוב ווען דר חזן זאגט אנעים זמירות:

פְּתַח לִי שַׁעֲרֵי רַחֲמִים שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: נָא חַלֵּץ מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי גַּם לְךָ יְיָ קִוִּיתִי לִישׁוּעָה: יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: יְיָ יִשְׁמוֹר צֵאתִי וּבֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ליבער הערר גאט עפין מיר דיא טויערין פון תפלות ותחנות אונ פאר נעם מיין גיבעט ווי דאס גיבעט פון אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה אונ עפין מיר די טויערין פון הימעל אונ פון גן עדן אונ עס זאל אין אונז ניט גיוועלטיגען דער יצר הרע. אונ דר הייליגער שבת אדער יום טוב זאל מיין שפרעכער זיין פאר מיר אונ פאר מיין מאן אונ קינדער אונ כל ישראל צו אלעם גוטין אמן. וברחמיך הגדולים נא חזק ושמור נפשי מיט דיין גרויס דר בארמונג שטארק אונ באשירעם מיין לייב פון גיהנם וחבוט הקבר וחבלי משיח. אונ גיב מיר אלדעם גוטים אונ זאלסט מיך מזכה זיין מיינע קינדער צו דער ציהען לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן:

אורח מישור

'ב) אז מען קען דאס אויך נישט. זאל מען חאטש עסן איין שטיקעל פיש. אדער פלייש. אדער גיקאכטע פירות. עס איז אבער גלייכער צו טוען אזו ווי מיר האבען פריער גישריבן:

דברי כבושים ומשלי חן

איז נישט גיוואנט גוועזן ביז ויא איז קראנק גיווארן פון דעם אונ זיא האט גנומן אוועק פון אים אונ איז גקומן צו איהר פאטר דר קיזר. וויא דער

אלע תבות פון פריער אן. מיר בעטין דיך אז איטליכם דור
פון ישראל וואס זיי פארשטין דיך זאלסטו זיי אוך פארשטין:
שית דו זאלסט טאן דם ברומונג פון מיינע גיזאנג ביי דיר אונ
איין לוב זאל גנעהנעו צו דיר:
תהלתי מיין לוב זאל זיין איין קרון צו דיין קאפ אונ מיין תפלה זאל
זיין אן גבריים פר דיר ווי קטורת הסמים וואס די כהנים האבן
מקטיר גוועזן אין היליגין בית המקדש:
תיקר עם זאל טייער זיין דאס גזאנג פון דיא ארומע ישראל אין
דיינע אויגן ווי דם גזאנג וואס די לוים האבן גזונגן ביי דיא
קרבנות אין בית המקדש:
ברכתי מיין לויב זאל ארויף גיין אויף דעם קאפ פון גאט וואס ער
העלפט דער גיווינערן אז זיא איז אויף דעם בראך שטול.
ער מאכט זיא ווייען האבן אונ ער מאכט זיא גיווינען דאס
קינד. ער איז איין פיל גירעכטער גאט:
ובברכתי אונ פון וועגין מיין לויב זאלסטו צו מיר שאקלען מיט
דיין קאפ צו ווייזען מיר אז מיין לויב איז צו דיר לרצון אונ
מיין לויב זאלסטו מקבל זיין וויא חשובי בשמים:
יערב עם זאל זיין זים די רייד פון מיין תפלה פר דיר גאט דען
מיין נפש טוט שרייען צו דיר ליבר גאט:
לך צו דיר גאט ב"ה גיהער דאס אבפערקייט אונ דם שטארקייט
אונ דם שיינקייט אונ דאס אייביגקייט אונ די לויב דען אלע
זאכן וואס איז פאר האנדין אין הימל אונ אויף דער ערד
גיהער אלץ צו דיר:

דברי כבושים ומשלי חן

ער הט איהר צוועק גענומן די שיינע קליידר אונ
דאס איהר קיין פערגעניגן נישט צו געלאזט אונ
עסן הט ער איהר גיגעבן גראבע עסענים וואס זיא

אורח מישור

ט) מען טאר ניט פאסטען אום שבת:
י) עס איז אגרויסע מצוה צו עסין
שבת שלש סעודות. היינו חוץ
דער סעודה פון פרייטיג צו נאכט. זאל מען עסן שבת אין דער פריא
די אנדערע סעודה. אונ פאר נאכט נאך מנחה די דריטע סעודה:
יא) אז מען קען זיך ניט וואשען צו דר דריטע סעודה. זאל מען עסן לעקיך אדר
אייער קיגעל אדר קיגעל אביסול גרעסער פון איין איי. כדי מען זאל
יוצא זיין שלש סעודות:

און עֶר וֶועט זַיין צוּא מִיר יִשְׂרָאֵל צוּא אֵיין גִילוּסְטִיגֶע אוּנ אַיין
לִיבְּלִיכֶע קְרוֹין:
כֶּתֶר אֵיין רֵייני קְרוֹן פוּן גִין גָאלְד אִיז דָם גְלַייכְן פוּן זַיין קָאפּ. עֶס אִיז
גְקְרֵייצְט אוֹיף זַיין שְׁטֶערִין דֶר כָּבוֹד פוּן זַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן:
לְחֵן צוּ חֵן אוּנ צוּ כָּבוֹד אוּנ צוּא אֵיין לִיבְּלִיכֶע שֵׁיינְהֵייט טוּט זַיין
פָאלְק יִשְׂרָאֵל אָן קְרֵייגֶען צוּ הקב״ה מִיט זֵייעֶר תְּפִלָּה:
מַחְלְפוֹת דִי הָאר פוּן זַיין קָאפּ זַיינֶען אַזוֹ וְויא אִין דִי יוּנְגֶע טֶעג.
זֵיי זַיינֶען גִיגְרֵייזִילְט אוּנ שְׁוַוארְץ:
נְוֵה הַצֶּדֶק דָם שֵׁיינִי וואוֹנוּנְג פוּן דֶר גְרֶעבְּטֶער שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זַיין
לִיבְּלִיכֶע שֵׁיינְהֵייט. זָאל זַיין דֶר ווִילִין פוּן גָאט ב״ה אַז עֶר
זָאל זִיא אוֹיף בְּרֵיינְגֶען אוּנ גְדֵייגְקֶען אָפְּט בַּיי זַיין פְרֵייד:
סְגוּלָּתוֹ זַיין גְלִיבְּטְ פָאלְק יִשְׂרָאֵל זָאלִין זַיין אִין זַיין הַאנְט וְוי אֵיין
קְרוֹין וְוי אֵיין הוֹיבּ פוּן אֵיין שֵׁיינֶע חֲשׁוּבֵי מַלְכָּה:
עֲמוּסִים דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הקב״ה הָט זֵיי גִיטְרָאגֶן פוּן מִצְרַיִם עֶר הָט זֵיי
דֶר הוֹבִּין אוּנ הָט זֵיי גְקְרֵיינְט פוּן דֶעמְסְטְמָאל אָן וָוס זֵייא
זַיינֶען חָשׁוּב גִוֶועןְ אִין זַיינֶע אוֹיגֶען הָט עֶר זֵייא גְעֶהרְט:
פְּאֵרוֹ דָאם שֵׁיינְהֵייט פוּן הקב״ה אִיז אוֹיף מִיר אוּנ עֶר זָאל זַיין
נָאהֶענְט צוּ מִיר וֶוען אִיךְ וֶועל אִים אָן רוּפִין:
רוֹצֶה הקב״ה זַיין ווִילִין זָאל זַיין אִין פָאלְק יִשְׂרָאֵל דִי וָוארְהַאפְּטִיגֶע
זָאל עֶר בַּאשֵׁיינֶען עֶר וַוארְט צוּ מְקַבֵּל זַיין דִיא לוֹבּ פוּן
יִשְׂרָאֵל צוּ בַּארִימֶען זִיךְ מִיט זֵייא:
רֹאשׁ אִין אָן הֵייבּ פוּן דַיינֶע רֵייד פוּן דֶר תּוֹרָה אִיז דִי סוֹפֵי תֵּבוֹת
אֱמֶת דָם מֵיינְט מֶען בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. עֶר הָט אָן גְרוּפֶן

אורח מישור

ז) אַז מֶען הָט אָפּ גֶעדַאוֶונְט שַׁחֲרִית אוּנ מֶען וִויל עֶפִּים טוֹעֵם זַיין מֶעג מֶען קִידוּשׁ מַאכִין פַאר מוּסָף אוּנ פַר בַּייסִין תֵּיכֶף דֶער נָאךְ לֶעקִיךְ אָדֶר אֵייעֶר קִיכֶעל. דֶר נָאךְ מֶעג מֶען עֶסִין אַנְדֶערֶע זַאכִין:

דברי כבושים ומשלי חן

קְלֵיידֶער מִיט פֶּערְגֶענִיגֶען זָאלְסְטוּ ווִיסֶן אַז דוּא וֶועסְט זֵיעֶר גְשְׁטְרָאפְט וֶוערִין. וָוארוּם זִיא אִיז גֶעוָואהְנְט מִיט פֶּערְגֶענִיגֶן פוּן גִיבָּארֶענְהֵייט אָן, אוּנ אַז דוּ וֶועסְט זִיא פַּיינִיגֶען וֶועט עֶס אִיהְר גֶעווּיס שַׁאטִין, דֶר מֶענְטְשׁ הָאט דֶעם קֵיזֶער צוּ גֶעזָאגְט דָם אַלֶעס, אוּנ עֶר הָט מִיט אִיהְר חֲתוּנָה גֶעהַאט דֶר נָאךְ הָט עֶר אָן גֶעהוֹיבֶּן זִיא צוּ פַּיינִיגֶן

ח) אַז מֶען פַאר בַּייסְט נִיט בַּאלְד קֵיין לֶעקִיךְ אָדֶר אֵייעֶר קִיכֶעל טָאר מֶען נִיט טְרִינְקֶען אֲפִילוּ פוּן דֶעם קִידוּשׁ:

מען

אספרה אין: וועל דער ציילין דיין כבוד אבער איך האב דיך גיט גיזעהן. איך טוא גלייכין דיך אונ טוא דיך רופין אבער איך ווייס דיך ניט:

ביד נביאיך בסוד עבדיך דורך דייני נביאים אין סוד פון דייני קנעכט האסטו גיגליכין דיין שיינהייט פון דיין גיעהרטע לוב:

גדולתך דיין גרוסקייט אונ דיין שטארקייט האבין זייא אן גירופין אונ גיגליכין צום שטארקייט פון דיינע באשעפעניש:

דמו זיי האבין גיגליכין דיך אבער ניט אזו ווי דו ביסט. זיי האבין דיך גיגליכין נאר נאך דיינע מעשים נאך:

המשילוך זיי האבין דיך גיגליכין אין פיל ערלייא נביאות אבער דו ביסט איינציג אין אל״ע גלייכעניש:

ויחזו זייא האבין אויף דיר גיזעהן בייא דעם בארג סיני אונ בייא דעם ים סוף:

זקנה אלטקייט האבין זיי גזעהן אין דעם טאג פון משפט. יונגקייט האבין זיי גזעהן אין דעם טאג פון מלחמה. גלייך ווי א שטארקר בעל מלחמה ווס ער הט ביי זיך גרוס קראפט:

חבש ער הט אן גיגורט איין היטעל פון הילף אויף זיין קאפ עס העלפט אים זיין רעכטע האנט אונ זיין הייליגע ארום:

טללי מיט דר ליכטיגע טוי פון קרייטער איז פול זיין קאפ. זייני גרייזלען זיינען פול מיט די טראפין ראסי פון דר נאכט:

יתפאר ער טוט זיך בארימען מיט מיר אז ער באנערט אין מיר

דברי כבושים ומשלי חן

האלטען זיין טאכטער, האט ער אים גיגעבין זיין טאכטער פר א ווייב אונ ער הט אים אזו גיזאגט אז דו וועסט ערליך האלטען מיין טאכטער אזו ווי עס קומט צו א קייזערליכע טאכטער דו וועסט זיא קליידען מיט שיינע קליידר אונ דו וועסט איהר געבן גוט עסין, טרונקען, גוטע פערגעניגען, וועט דיר גאנץ נוט זיין ווארום אין קייזערס הויז פעלט גאר נישט פון אלעם גוטען אונ אוב דו וועסט נישט אזו טוהן נאר דו וועסט זיא פייניגן מיט עסען מיט

אורח מישור

ג) אויך דארף מען צו טרינקען פון דעם כוס מיין וויא דיא העליפט:

ד) ווייבער זענן מחויב שבת אין דר פריא אויך צו הערין קידוש. אונ עסן באלד דר נאך אזו ווי די מאנצבול:

ה) שבת אונ דר פריא פארין דאוונען מעג מען טרינקן וואסר אדר טייא אזוי ווי אנאנדערין טאג:

ו) אבער אז מען האט שוין גידאווינט שחרית טאר מען גישט טרינקען אפילו קיין וואסער ביז מען מאכט קידוש:

וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (פלוני) יִהְיֶה בְּיוֹם (פלוני) הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

אנעים זמירות

אַנְעִים אִיךְ וֶועל זִיסֶען אֵיין צִימְלֶעךְ גִיזַאנְג אוּנ וֶועל דִי גִיזַאנְגֶען צוּ אַנְאַנְדֶער וֶועבִין דֶען צוּ דִיר הקב"ה טוּט מַיין לַייבּ שְׁרַייעֶן מִיט דֶער תְּפִלָּה:

נַפְשִׁי מַיין לַייבּ טוּט גְלוּסְטִין צוּ זִיצִין אִין דֶר שַׁיין פוּן דַיין הֵיילִיגֶער שְׁכִינָה צוּ וִויסִין דַיינֶע הֵיימְלִיכֶע כּ"דוֹת:

מִדֵּי דַבְּרִי וֶוען אִיךְ טוּא רֵיידִין פוּן דַיין כָּבוֹד בְּרוּמְט מַיין הַארְץ צוּ דַיין פְרַיינְדְשַׁאפְט:

עַל כֵּן דְּרוּם אַזוֹ וֶועל אִיךְ רֵיידִין פוּן דִי גִיעֶהרְטֶע רֵייד אוּנ דַיין נָאמֶען וֶועל אִיךְ עֶהרִין מִיט אֵיין פְרֵייליךְ גִיזַאנְג:

אורח מישור

דינים פון סעודת שבת

א) שַׁבָּת אִין דֶר פְרִיא אִיז אוֹיךְ גְלַייךְ צוּ מַאכֶען קִידוּשׁ אִיבֶּער וַויין. אַז מֶען מַאכְט דֶעם קִידוּשׁ אִיבֶּר בְּרַאנְפִין אָדֶר אַנְדֶערֶע מַשְׁקֶה אִיז מֶען אוֹךְ יוֹצֵא:

ב) נָאר דֶר כּוֹס זָאל הַאלְטֶען אַזוֹ פִיל וִוי עֶס דַארְף צוּ הַאלְטֶען דֶם קִידוּשׁ גְלֶעזֶעל פוּן בַּיי נַאכְט:

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר מענין שבת

מִיר הָאבִּין גֶעשְׁרִיבֶּען בִּיז אַהֶער פִיל דִינִים פוּן שַׁבָּת קוֹדֶשׁ, וִוי מֶענְטְשֶׁען דַארְפִין צוּ זַיין נִזְהָר שַׁבָּת קוֹדֶשׁ צוּ הִיטֶען, וַוייל דֶער שְׂכַר פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ וָוס אִיז מְקַיֵּים אַלֶע מִצְוֹת פוּן שַׁבָּת אִיז זֵייעֶר גְרוֹיס, אוּנ דֶר עֹנֶשׁ פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ וָואס אִיז חָלִילָה מְחַלֵּל שַׁבָּת אִיז ר"ל זֵייעֶר גְרוֹיס. דֶר ערבי נחל בְּרֶענְגְט אַמָשָׁל אוֹף דֶעם, עֶס אִיז גִיוֶועְן אַ גְרוֹיסֶער מֶלֶךְ עֶר הָט גִיהַאט אַ אֵיינְצִיגֶע טָאכְטֶער כְּע; הָט אִיהְר גִירֶעם פִיל ש דוּכִים מִים גְרוֹסֶע שֹׂרִים נָאר דֶעם מֶלֶךְ הָט גִפַאלִין אַפְּרָאסְטֶער מֶענְטְשׁ נִישְׁט פוּן דִי שָׂרִים, בְּעוַוייל עֶר הָאט גִזֶאגְט דִי שָׂרִים הָט יֶעדֶער בַּיי זִיךְ אַיינְגֶערֶעדְט אַז עֶר אִיז גְרוֹיס. וֶועט עֶר נִישְׁט כְּלִיךְ הַאלְטֶען דִין מַאכְּסַר, אָדֶער אַ פְּרָאסְטֶער מֶענְטְשׁ עֶר הָאט נִישְׁט קֵיין אַיינְגֶערֶעדְנִישׁ וֶועט עֶר גִיוִויס עֶרְלִיךְ

בראכין הארץ פאר דיר גלייך איך וואלט גיבראכט איין קרבן. אונ ווען ח"ו איך האב עפעס שלעכטין גיטאן בינה הגיגי פרוב מיין צו בראכין הארץ וואס איז באטריבט מיט וויינען אונ שרייען אונ לאז איין מליץ טוב אויף גיין אונ זאל ממליץ זיין פאר מיר אונ פאר מיין מאן אונ פאר מיינע קינדער. אונ ווען איך בין ח"ו ניט ווערט אז איך זאל מתפלל זיין על עצמי ומכל שכן אויף מיין מאן אונ מיינע קינדער פאר זיכער איך מיך אויף דיר דו טוסט חסד לאלפים דיין גינאד גיהער צו פיל טויזנד גיבורט פאר נעם מיין תפלה פון פב"פ לאזין מיינע טרערין ניט לעהר אפ לויפין. דער מדת הדין זאל ווערין גיאיינציגט מיט מדת הרחמים אונ עס זאל דאס יאר קומען דר גואל צדק אונ גאט זאל געבין מיר זאלין דר לעבין אז אין אונזערע טעג אונ אין אונזערע קינדערס טעג זאל דר בית המקדש גיבויט ווערין אונ דר כהן גדול זאל די עבודה טאן אין בית המקדש אונ איך (פלונית בת פלונית) מיט אלע נשים צדקניות זאלין מיר דער לעבין דארטין מתפלל זיין בזכות דיא אמהות שרה רבקה רחל ולאה אונ מיין מוטער לאה זאל אויך בעטין פאר מיר אונ פאר כל ישראל במהרה בימינו אמן סלה:

אשה שרה בת טובים מהור"ר מרדכי זצ"ל מק"ק סאטנוב:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה בזכות תפלת רבים. אמן סלה:

מי שעשה נסים לאבותינו. וגאל אותם מעבדות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב.

לְהִתְפַּלֵּל עַל נַפְשִׁי וְעַל בָּנַי וְעַל עַמִּי צוּ בֶּעטִין אוֹף מִיר אוּנ אוֹיף
מַיין מַאן אוּנ אוֹיף מַיינֶע קִינְדֶער בִּכְרִיעָה וּבְהִשְׁתַּחֲוָיָה אוּנ פַאל
אַצוּנְד אוֹיף מַיין פָּנִים בְּיִרְאָה וּבְמוֹרָא צוּא בֶּעטִין דַיין הֵיילִיגִין
נָאמִין. אִיךְ קוּם צוּ לוֹבִּין אוּנ צוּ דַאנְקִין דֶעם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹיף דֶעם חֶסֶד וָואס דוּ הָאסְט גְטָאן מִיט מִיר
אוּנ מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער פוּן דֶר יוּגִינְט אָן בִּיז
הַיינְט. אֵל מָלֵא רַחֲמִים לָאז מִיךְ וַוייטֶער דַיין גְנָאד נִיט פַר לָאזֶן
לָאז אַצוּנְד זַיין אַיין עֵת רָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְּבוֹדֶךָ זָאלְסְט אוּנְזֶערִי
עֲבֵירוֹת מוֹחֵל זַיין וִוי דוּ הָאסְט פַאר זִיכֶערְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִין
דֶר הֵיילִיגֶע צַייט סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ. דוּ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶערִי
עֲבֵירוֹת וָוס מִיר זֶענִין מִתְוַדֶּה. זַיי מְקַבֵּל אוּנְזֶערִי תְּפִלּוֹת כִּתְפִלַּת
חַנָּה וָואס זִיא הָאט גְזָאגְט אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי אַיין פְּרוֹי מִיט
בַּאטְרִיבְטִין גְמִיט בִּין אִיךְ. אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ זַייא מִיךְ נִיט
דַן מִיט מִשְׁפָּט כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי ווייל קֵיין מֶענְטְשׁ אִיז
נִיט רֵיין פוּן עֲבֵירוֹת. וֶוען חַס וְשָׁלוֹם דֶער מְקַטְרֵג וֶועט מְקַטְרֵג
זַיין לָאזֶן מִיר גִינִיסֶן דַיין מִדָּה פוּן חֶסֶד זָאל זִיא קוּמֶן פַר דַיין כִּסֵּא
שֶׁל רַחֲמִים זָאלְסְט דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּער אוּנְז. אוּנְזֶערִי זִינְד
זָאלְסְטוּ אָפּ מֶעקִין מִיט דַיין פִיל דֶר בַּארִימְקֵייט אָבֶּער נִיט דוּרְךְ
יִסּוּרִים וָחֳלָאִים רָעִים:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וִויא זָאל אִין מִיר נִיט צוּ בְּרָאכִין וֶוערִין מַיין
הַארְץ וֶוען אִיךְ טוּא גִידֶענְקִין אַז דֶם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז
גִישְׁטַאנִין אוּנ דֶער כֹּהֵן גָּדוֹל הָאט דִי עֲבוֹדָה גִיטָאן אִין קָדְשֵׁי
קָדָשִׁים אָבֶּער אַצוּנְד בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הָאבֶּן מִיר נִיט קֵיין בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ אוּנ קֵיין כֹּהֵן גָּדוֹל אוּנ קֵיין קָרְבָּן עֶס זָאל אוֹיף אוּנְז מְכַפֵּר
זַיין הָאבִּין מִיר קֵיין אַנְדֶער מִנְחָה נִיט נַייעֶרְט אוּנְזֶער תְּפִלָּה פַאר
נֶעם אוּנ גִיבּ מִיר מִיט מַיין מַאן עֲשִׁירוּת אַז אִיךְ זָאל קֶענִין מְפַרְנֵס
זַיין לוֹמְדֵי תּוֹרָה אוּנ צְדָקָה גֶעבִּין לַעֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים כְּשֵׁרִים אוּנ
נִיט חַס וְשָׁלוֹם אַז אוּנְזֶער עֲשִׁירוּת זָאל זַיין צוּ גַאֲוָה מְטַרֵייבִין כְּדֵי
מִיר זָאלִין נִיט הֶערְשֶׁן אִיבֶּער עֲנִיִּים. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ גָאט ב"ה
עֶפִּינְסְט דַיין פוּלֶע הַאנְט אוּנ שְׁפַּייזְט דִי גַאנְצֶע וֶועלְט אָב הָרַחֲמָן
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִּי מַיין גִיבֶּעט זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט פוּן מַיין צוּ

חן וחסד פון פר השם יתברך. דר חן פון יוסף הצדיק און דר חן פון אסתר המלכה זאל מיר געגעבין ווערין און דעם מענטשין וואס ער הט זיין בטחון אוף השם יתברך דען ער פר לאזט ניט קיינים דר וואס פאר זיכערט זיך אין אים אמן סלה:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצער וועלט וואס דו האסט דיא וועלט באשאפין מיט דיא זעלביגע הענט זאלסטו פאר שפרייטין אוף אונז און זאלסט אונז העלפין. דער גאט וואס האט מציל גוועזן צו אברהם אבינו פון דעם קאלך אויבין דר גאט ברוך הוא זאל אונז ניט שיקין קיין שום בייז און אין דיא קינדר פאר אונזרי אויגין. דר גאט וואס הט מציל גוועזן צו יצחק פון דר עקידה דר גאט ברוך הוא זאל בענטשין אונזרי קינדר מיט זיינע ביידע באווילינטע הענט. דר גאט וואס הט מציל גוועזן צו יעקב פון עשו און פון לבן דר גאט ברוך הוא זאל געבין מיר זאלין זוכה זיין צו בענטשין אונזרי קינדר צו דר חופה מיט אונזרי הענט. דס דר טויער וואס די שכינה איז דורך אים גגאנגין אין גלות לעתיד לבא וועט זיא ווידר קערין דורך דס טויער אבער נאז מען וועט שטיין אויף דעם בארג וועט מען זעהן דורך דעם טויער ווידער אהיים קומין דען דר הר הזיתים איז קעגין דעם טויער גלייך ווי אין פסוק שטייט ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון דרך אותו השער דס איז טייטש זייא ווערין שטיין זיינע פיס דעם זעלביגין טאג אויף דעם אייל בום בארג אויך ווערין זיי זעהן מיט זייערי אויגין ווי גאט ברוך הוא וועט ווידר קערין נאך ציון זיא וועט ווידר גבויט ווערין און ירושלים וועט גטרייסט ווערין משיח וועט קומין גיך און באלד די מתים ווערין לעבעדיג ווערין במהרה בימינו אמן סלה:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית. אויף מיר (פלונית ב"פ) איז די שולד צו לויבין דיין הייליגין נאמן בירא‍ה מיט פארכט צוא גניסין דיין בארימהארציקייט איך בין שון פול מיט עבירות בעונותינו הרבים. ובעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית דוא ביסט דאך בארימהארציג און האסט אונז גלערינט דעם וועג פון תשובה אזו קום איך כב"פ פר דיין נאמין

שטארבין וויא איין מלכות אונ ניט וויא איין אביון. זאלסט אונז
געבין חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים מיינע קינדער
זאלין גלויבין אין גאט ווי די קינדר פון יעקב אבינו עליו השלום
ווארום אז יעקב אבינו עליו השלום הט גזאלט שטארבין הט ער
גוואלט מגלה זיין דעם קץ פון דר גאולה הט זיך די נבואה פון
אים אפ גטאן הט ער זיך זייער דר שראקין אונ הט גזאגט צו זיי
אפשר חלילה איז איין פסול אין מיין בעט האבין זיי גיענטפערט
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד דאס איז טייטש הער צו אונזער
פאטער ישראל דר גאט וואס איז דיין גאט דר איז אונזער גאט
אוך. גאט ב"ה איז איינער. פר ווס האבין זיי אים גרופין ישראל
ער הט דאך גהייסין יעקב נאר אז ער איז נאך גנאנגין נאך וועלט
זאכין הט ער גהייסין יעקב אונ אז ער איז נאך גנאנגין נאך תורה
ומעשים טובים האט ער גהייסין ישראל. ליבער גאט גיב אונז
חיים שימלא משאלות לבנו לטובה אמן:

רבש"ע איך טוא תפלה צוא דיר וויא אסתר המלכה הט תפלה
גטאן. הער פון דער גאנצער וועלט הער שון צוא מיין
געשריי ענטפער מיר דר פריי אונז שון דם מיר זאלין אום גלייזט
ווערין. איך האף צו גאט ב"ה אז ער וועט אן נעמין מיין גרוסע
בקשה ווי ער נעמט אן אלע בקשות פון אלע שווערע גמיטין מיט
צו בראכענע הערצער דם גאט ב"ה זאל שון אן נעמין מיין גבעט
מיט מיינעם צו בראכענים הארצין וואס איך האב גרוס מיא פון
מיינע קינדר. דם יאר זאל אונז בייא שטיין דר זכות פון אברהם
יצחק ויעקב. אונזרי קליינע קינדר וואס זענין גישטארבין יונגר
הייד פר זייער צייט זאלין זיי פר אונז בעטין אונ אוך די ריינע
אונ היליגע דר בארמיגע מלאכים זאלין פר אונז בעטין ביום הדין
ווען דוא וועסט אונז משפטין זאלסטו אונז מ'שפטין מיט רחמנות
אונ ניט מיט רוגז אונ מיין גבעט זאל ניט לעדהר ווידער קערין.
השם אלהי צבאות דוא פרובסט אלע קאמערין אונ גדאנקין פון
אלע הערצער. איר הימיל עפינט אייערי פענצטער לאזין די דער
בארמיגע מלאכים ברענגין מיין תפלה פר השם יתברך. דר דער
בארמיגר מלאך וועט גוזים פאר מיר גיין. ער וועט מיר ברענגין

מיר אונ זאלסט אונז שטארקין מיט דיין נאמין דוא זאלסט דער זייבין דיין הערשאפט אונ עס זאל אנטפלעקט ווערין צוא דיין זייליג פאלק ישראל צו באשירמין זיי פאר דעם שלעכטין. אונ גאט זאל זיין צו אקיניג איבער דר גאנצער וועלט. ווס איז דען דם לעבין גאר פון דעם מענטשין אבער דער טוט איז אלין גאר אין דיינער מאכט אונ דו ביסט ממית ומחיה דו מאכסט לעבעדיג אונ טוט אונ קיין אנדער גאט איז ניט פר האנדין ניט אוף דער וועלט אונ ניט אוף יענער וועלט. ניט פר דיר אונ ניט נאך דיר. דו ליבער גאט דו דר נידערסט דעם מענטשין אז ער גייט ניט אין דעם רעכטין וועג אונ דו דר הייבסט דעם מענטשין אז ער גייט יוא אין רעכטין וועג אונ דוא שטראפסט אונ דוא הייליסט אינ מיין בטחון איז גאר אוף דיר וואס דו פירסט דיך אנטקעגין דעם מענטשין מיט י"ג מדות ווס זיי ווערין גרופין שלש עשרה מדות:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה ותתן לנו אונ דוא זאלסט אונז געבין חיים ארוכים אז דם לעבין זאל זיין איין לעבין אוף עולם הבא חיים של טובה חיים של ברכה מיר זאלין פון גאט גשפייזט ווערין חיים של פרנסה טובה אונ מיט נחת אונ ניט מיט צער. בגדים לפי כבודי. חיים של הלוץ עצמות אונזערי ביינער זאלין גשטארקט ווערין. חיים שיש בהם יראת שמים אונ אונזרי קינדר זאלין גלייבין אין גאט ב"ה זיי זאלין גיין אין גאטס וועג זיי זאלין באגליקין זייער וועג אונ שטעג חיים שאין בהם בושה וכלמה מיר זאלין ניט פר שעמט ווערין בעולם הזה אונ ניט בעולם הבא פר דעם בית דין של מעלה. זאלסט אונז געבין חיים של עושר וכבוד מיר זאלין אונזרי קינדר מגדל זיין לתורה ולחופה ולמעשים טובים וויא דוד המלך עליו השלום האט געבעטין רבש"ע לאס איך

אין הימיל אונ ווען זיי האבען גזינדיגט אונ גמיסטייט אונ זיי זענין
שולדיג שריפה אזו גדענק וואס איך האב מיך מוסר נפש גוועזן
אונ האב מיך גילאזט ווארפין אין קאלך אובין אום וועגין דיין
הייליגין נאמין אונ האב מקדש השם גוועזן אונ לאז דאס מגין
זיין פר מיינע קינדער. קום אונ שטייא אויף יצחק וואס דוא ביסט
גבונדין גוואורין אויף דעם מזבח אונ בעט פר גאט זעץ דיך אויף
דעם כסא רחמים אונ גדענק וואס איך האב גהאט אויף דעם מזבח
לאז עס זיין איין פר געבונג אויף מיינע קינדער וואס זענין שולדיג
הרג. קום אונ שטייא אויף אונזער פאטער יעקב אונ בעט פאר
דעם גאט דאס ער דער הערט דאס גבעט פון אללע מענטשין אונ בעט
אויף דיינע שאף גדענק אז איך האב מיך מוסר נפש גוועזן פון
זייערט וועגען אונ הייגט זאלסטו זיי ניט פר לאזין אוב זיי האבין
גזינדיגט אונ זענין חייב גלות אזו גדענק ליבער גאט אז איך בין
גגאנגין פון מיין פאטערס הויז אונ עס הט מיך גברענט ביי טאג
די היץ אונ ביי נאכט די קעלט. קום אונ שטיי אויף משה רבינו
אונ בעט פאר גאט אויף דיא קינדער ישראל אונ איך בעט דיך
ווארהאפטיגער נביא דו ביסט גוועזן ווי איין פאטער צו די קינדער
ישראל אונ אויך אין דער מדבר אז זייא האבין גזינדיגט האסטו
גמאכט ווידער קערין דעם גרים צארן פון גאט זיי זאלין ניט פאר
דארבען ווערין דרום שטיי אויף אונ בעט פר גאט ער זאל ניט פר
דארבין דיין פאלק וואס דו ביסט גוועזן זייער שליח אום צוא ציהן
זיי פון מצרים אין זייער לאנד אריין וואס גאט הט צו זיי גשווארען
דרום גדענק ליבער גאט דאס איך בין פאר זיי גלאפין אין דער
מדבר כדי עס זאל זיי ניט קענין קיינר קיין בייז טאן. דו ליבר
גאט פון דעם הימיל טוא גדענקין אין דיין וויין שטאק דאס דוא
האסט גפלאנצט מיט דיינער האנט. קום אונ שטייא אויף מלך
המשיח אונ זעה די עדה פון גאט דער וועק דיין משפט פר דיין
פאטער וואס הט דיך באשאפין. אונ דו גאט ביז ווי לאנג וועסטו
זיי פר לאזין איך זאל זייערי זינד אפ קומין אונ עס זאל אויך פר
געבין אויף די ישראל איך בעט דיך גאט גידענק צו מיר חסד פון
דיינע קנעכט וועגין אונ זאלסט ווידר קערין דם עלינטקייט פון

מיר

תשובה ותפלה און בענטש דעם חודש אלול דס עס זאל זיי וועקט ווערן אונזר הארץ צו גוטס טאן עס זאל ווייזן דר נאמן אלול אשרי לך ואשרי לנשמתך וואל איז צוא דיין לייב און וואל איז צו דיין נשמה און מיר זאלין זוכה זיין צו גישריבן און גחתמת ווערין צו איין ניי גבענטשט יאר צום לעבן און גזונד און פרנסה בכבוד. ברוך שומע קול תפלת עמך ישראל ברחמים גלויבט ביסטו גאט דס דו הערסט די גבעט פון דיין פאלק ישראל מיט דר בארימקייט הער צו אויך מיין גיבעט איך (פלונית בת פלונית) און די גיבעט פון מיין מאן און מיינע קינדר צו דר בארעמן זיך אויף אונז און אויף כל ישראל אמן ואמן כן יהי רצון:

אנייע תחנה פון ראש חודש בענטשען

אז מען בענטשט ראש חודש זאגט מען דאס:

הבט לוג פון דעם הימיל אז דיין עדה הקדושה שטייען און בעטין און טוען תפלה זייערי הערצער זענין צוא בראכין זייא שטורמין און אויך ברומין. זיי שווייגין ניט דרום הער איר גבעט. דיין חסד איז דאך גרוס ווען שון אונזרי זינד האבין אונז באדעקט אזו פר שפרייט און שטארק דיין דר בארימקייט דס דו האסט אוף ציון און מאך מיט לוטערקייט דעם מדת הדין לוטער מיט די שלש עשרה מדות און מאך לייכטין איר גרוסע ליכט און עס זאל אן גנומין ווערין אונזער תפלה מיט די תפלות פון אונזערי אבות די וואס טוען תפלה אלע ערב ראש חודש עס זאל זיין איין קרון צום מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

עורו דער וועקט אייך אבות פון דיא קברים און גייט צום כסא רחמים צו בעטין אוף די איבעריגע שאף. קום שטייא אוף אברהם בעט פר אונזער פאטר וום לעבט אייביג ער זאל גדענקן דעם ברית בין הבתרים אז דייגע קינדר זאלן זיין אזו ווי שטערן

מולדות לחודש אלול

תרפח) דער מולד איז דאנערשטאג פריה 19 מינוט מיט 12 חלקים אויף 7, ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאג,

דִיךְ בֶּאֱמֶת אַייל אוּנ עֶנְטְפֶער מִיר אַז דֶר חוֹדֶשׁ אֱלוּל וָוָס אִיךְ טוּא אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין זָאל גְבֶּענְטְשְׁט וָוערִין פוּן דַיין פוּלֶער בְּרָכָה אָמֵן :

עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֶבְטַח אוֹף דַיין פִיל דֶר בַּארֶעמְקֵייט טוּ אִיךְ מִיךְ פַר זִיכֶערִין וְעַל חֲסָדֶיךָ אֶשָׁעֵן אוּנ אוֹף דַיין גְנָאד לִיבֶּר גָאט טוּ אִיךְ מִיךְ אָן לֶעהְנֶן אוּנ אִיךְ קוּם צוּ בֶּענְטְשִׁין דֶעם חוֹדֶשׁ אֱלוּל דֶען אִיךְ ווַייס וָוען דוּ וָועסְט חָלִילָה אוֹף מַיינִי בֵּייזֶע מַעֲשִׂים קוּקִין אַזוֹ בַּטַייט דֶר חוֹדֶשׁ אֱלוּל אוֹי לִי וְאוֹי לְנַפְשִׁי ווֵיי אִיז צוּ מִיר אוּנ ווֵיי אִיז צוּ מַיין לַייבּ אָבֶּר וָוען אִיךְ וָועל מִיר צוּם הַארְצֶן נֶעמֶן אוּנ וָועל חֲרָטָה הָאבִּין בֶּאֱמֶת אוֹף מַיינֶע זִינְד אַזוֹ וָועסְטוּ לִיבֶּער גָאט זִיךְ קֶערֶן צוּ דֶר בַּארֶעמֶן זִיךְ אוֹף מִיר אוּנ דֶר נָאמֶן פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ אֱלוּל וָועט ווַייזֶן אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי אִיךְ קֶער מִיךְ צוּ מַיין פְרַיינְד דָס אִיז הַשִׁי״ת אוּנ מַיין פְרַיינְד וָועט זִיךְ קֶערִין צוּ מִיר צוּ פַר נֶעמֶן מַיין גְבֶּעט אוּנ מוֹחֵל זַיין גָאר מַיינִי עֲבֵירוֹת דְרוּם לִיבֶּר גָאט הַשְׁקִיפָה מִמְעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם לוּג פוּן דַיין הֵיילִיגִין וואוּנוּנְג פוּן דֶעם הִימֶל אַרָאפּ אוּנ זֶעה מַיין בִּיטֶר הַארְץ דָס אִיךְ בִּין גְקוּמֶן אַצוּנְד פַאר דִיר. רֵיינִיג מִיךְ פוּן גָאר מַיינֶע זִינְד. אַרַיין הַארְץ בַּאשַׁאף מִיר גָאט אוּנ אֵיין רֶעכְט גְמִיט בַּאנַיי אִין מִיר דָס אִיךְ זָאל אָפּ קֶערִין פוּן דֶעם בֵּייזִין וֶועג אוּנ זָאל שׁוֹן מֶער קֵיין עֲבֵירוֹת נִיט טָאן אוּנ זָאל הַאלְטִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת כָּל יְמֵי הַיַי

אָמֵן וְאָמֵן :

מִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי עַל כֵּן אֲקַדֶּמְךָ בְּתַחֲנוּנִים. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ טוּ מִיךְ זֵייעֶר פָארְכְטִין פוּן דַיין מִשְׁפָּט אִין דֶעם יוֹם הַדִין וָואס עֶס קוּמְט אָן דְרוּם טוּא אִיךְ מִיךְ פֶעדֶערְן מִיט גְבֶּעט אַלֶמֶעכְטִיגֶר גָאט דֶר בַּארֶעם דִיךְ אוֹף מִיר גִים נִיט אוֹס דַיין צָארֶן אוֹף מִיר אוּנ קֶער דַיין הַארְץ אוּנ דַיינֶע אוֹיעֶרִין צוּ פַר נֶעמֶן מַיין

מולדות לחודש אלול.

תרפו) דער מולד איז די נאכט צו מאנטאג 58 מינוט מיט 5 חלקים אויף 12. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפז) דער מולד איז מוצאי שבת קודש 31 מינוט אויף 10. ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

הוֹשַׁעְנָא רַבָּה. דָם הַייסְט וֶוען עֶס קוּמֶן דִי דָאזִיגֶע טֶעג וָואס זַיי זַיינֶען פַארְכְטִיגֶע טֶעג וֶוער גְהֶער זִיךְ נִיט פָארְכְטִין. רבש״ע אַצוּנְד קוּמֶן מִיר בֶּעֶנְטְשִׁין דֶעם חוֹדֶשׁ אֱלוּל מִיט אַגְרוֹס פָארְכְט אוּנ אַגְרוֹס צִיטֶערְנִישׁ דֶען עֶס קוּמְט אָן דִי צֵייט וָוס דוּ וֶועסְט זִיךְ זֶעצִין אוֹיף דַיין שְׁטוּל צוּ מִשְׁפְּטִין גָאר דִי וֶועלְט דְרוּם טוּט אוּנְז אַצוּנְד אֵיין צִיטֶערְנִישׁ אָן הַאפִּין אוּנ אוּנְזֶר הַארְץ צוּ גֵייט אִין אוּנְז אַזוֹ וִויא וַואסֶר אוּנ אִיךְ פֶּעדֶער מִיךְ דַיין דִינְסְט (פלונית בת פלונית) דָם אִיךְ בִּין עֶרְד אוּנ אַשׁ אוּנ בִּין גְגְלִיכִין צוּ אַוָוארִים נִיט קֵיין מֶענְטְשׁ אוּנ בִּין גְקוּמִין צוּ וַוארְפִּין מַיין גְבֶּעט פַאר דִיר רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם צוּ דֶר וֶועקִין גְרוֹיס דֶער בַּארִימְקֵייט פוּן פַאר דַיין כִּסֵא הַכָּבוֹד דָם דוּ זָאלְסְט מִיךְ אוּנ אַלֶע יוּדִין לַייט זֶעלִיגְן אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אֱלוּל וָוס אִיךְ טוּא פַר דִיר אַצוּנְד בֶּעֶנְטְשִׁין דָם דוּ זָאלְסְט מִיר עֶפֶּענִין טוֹיעֶרִין פוּן תְּשׁוּבָה טוֹעֶרִין פוּן תְּפִלָּה דָם עֶס זָאל פַר גֶעבִין וֶוערִין גָאר מַיינֶע זִינְד אוּנ זָאלְסְט מִיךְ שְׁרַייבִּין אִין דֶעם סֵפֶר פוּן לֶעבִּין דֶעם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וָוס וֶועט זַיין אוּנ גִיב מִיר פוּן דַיין גוּטֶם אוּנ דַיין בְּרָכָה אוּנ זָאלְסְט בַּאגִיטִיגִין אוּנ בֶּעֶנְטְשִׁין אוּנ בַּאגְלִיקִין אַלֶע מַיינֵי וֶועגִין אוּנ גָאר דִי וֶוערְק פוּן מַיינֵי הֶענְט אוּנ גִיב מִיר אַגוּט הַארְץ אוּנ אִיךְ זָאל שׁוֹן מֶער נִיט זִינְדִיגִין אוּנ זָאל דִיךְ נִיט דֶער צֶערֶענִין אוּנ עֶפִין מִיר טוֹיעֶרֶן פוּן פַּרְנָסָה אוּנ שְׁפַּייז אוּנ זָאלְסְט אוֹיף מִיר גֶייגֶן חֵן אוּנ חֶסֶד אִין דַיינֶע אוֹגֶן אוּנ אִין דִי אוֹגֶן פוּן אַלֶע וָוס זֶעהֶן מִיךְ דֶען דוּ בִּיסְט נָאהֶענְט צוּ אַלֶע וָוס רוּפִין דִיךְ אוּנ וֶוערְסְט גִיפוּנֶן צוּ דִי וָוס פָארְשְׁטִין דִיךְ. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ רוּף

מולדות לחודש אב.

תרפה) דער מולד איז דינסטאָג פאַר נאַכט 35 מינוט מיט 11 חלקים אויף 6. ראש חודש איז מיטוואָך.

מולדות לחודש אלול.

תרפד) דער מולד איז שבת פריה 20 מינוט מיט 17 חלקים אויף 7. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

תרפה) דער מולד איז מיטוואך פאַרנאכט 9 מינוט מיט 11 חלקים אויף 4. ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאָג.

הבט נא עמך כולנו לוג נון דם מיר אלע דיין פאלק שטייען און בעטין דיך דס דו זאלסט אויף אונז בענטשין דעם חודש מנחם אב וואס מיר בענטשין אצונד און זאלסט אונז טרייסטין אזו ווי א פאטער און פ״ גיב אונזערע זינד דס איבר זיי זענין מיר פון אונזער לאנד פר טריבין גיווארין און פון אונזער ערד דר ווייטערט גיווארין און דיין הייליגר וואוינונג איז אין דעם חודש מנחם אב פר ברענט גיווארין אוי לנו ואוי לנפשנו וויי איז צו אונז און וויי איז צו אונזערע לייבער דען עס איז צו גינומין גיווארין די ליכט פון אונזערע אויגן דס איז דר בית המקדש וואס ער פלעגט פאר געבין אויף אונזערע זינד אויך ווען דער בית המקדש איז גישטאנין איז אין דעם חודש גיוועזן אזוי איין יום טוב דס עס איז זיין גלייכין ניט גיוועזן אבער אצונד איז ער צו אונז נאר איין טיל קלאג און גיוויין דען מיר טוען זיך באדענקין די גדולה וואס עס איז פון אונז אוועק גינומין גיווארין. ליבער גאט הער צו דס קול פון ציון פר נעם דס גישריי פון ירושלים וואס זיא טוט מיט א ביטער הארץ קלאגן און אזו ווי דו האסט זיא מיט פייער פר ברענט אזוי זאלסטו זיא בויען פון פייער אזו ווי אין פסוק שטייט ואני אהיה לה נאום יי׳ חומת אש סביב דס איז טייטש און איך וועל זיין צו איר דס זענין די רייד פון גאט איין מויער פון פייער ארום און ארום. גילויבט ביסטו דער טרייסטער פון ציון און דער בויער פון ירושלים אמן:

ווען מען בענטשט ראש חודש אלול אזוי זאל מען דיא תחנה זאגען:

אריה שאג מי לא יירא. ווען איין לייב שרייט ווער זאל זיך ניט פארכטן. דס ווארט אריה בטייט די אל״ף מאכט אלול די רי״ש מאכט ראש השנה די יו״ד מאכט יום כפור די ה״א מאכט

מולדות לחודש אב.

תרפו) דער מולד איז שבת בייטאג 14 מינוט מיט 4 חלקים אויף 12. ראש חודש איז מאנטאג.

תרפז) דער מולד איז פרייטאג פריה 46 מינוט מיט 17 תלקים אויף 9. ראש חודש איז שבת.

אין אונז מקוים ווערין דער פסוק וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ. דאס איז טייטש אונ איך וועל געבין אייער רעגין אין זייער צייט אונ די ערד וועט געבין איר פרוכט אונ דער בוים פון פעלד וועט געבין זיינע פירות אָמֵן וְאָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן

ווען מען בענטשט ראש חודש אב אזוי זאגט מען דיא תחנה:

אב הרחמים דר בארמיגר פאטר ווען מיר קומין אצונד פר דיר דעם חודש מנחם אב בענטשין דם אין דעם ראש חודש איז אונזר פאטר אהרן הכהן גישטארבין אזו זאל דר וועקט ווערין זיין גרויסר זכות צו בענטשין אונז. דעם זכות וואס ער פלעגט פיל לייט מחזיר בתשובה זיין דען ווען ער האט גיזעהן דאס איינער הט איין עבירה גיטאן פלעגט ער אים ליבשאפט ווייזין אונ דר מענטש הט זיך גיטראכט ווען אהרן זאל וויסין וואס פר איין חוטא איך בין וואלט ער דאך בוודאי מיט מיר ניט גירעט דרום פלעגט דר מענטש תשובה טאן אצונד ליבער גאט גידענק אונז זיין זכות דם מיר זאלין זיך אליין אום קוקין אויף אונזערע בייזע מעשים אונ זאלטט אפ מעקין אונזערע זינד אונ עס זאל זיין שלום אונ פריד אין אונזערע גיצעלטין אין דעם זכות פון אהרן הכהן דר דא איז גיוואנט גיוועזן צו שלום מאכין צווישין איין מענטש מיט זיין חבר אונ צווישין איין מאן מיט זיין ווייב. יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ עס זאל זיין אייטיל פריד אין אונזערע מויערין אונ שטילקייט אין אונזערע פאלאצין אָמֵן סֶלָה:

מולדות לחודש תמוז.

תרפח) דער מולד איז מאָנטאָג פריה 51 מינוט מיט 10 חלקים אויף 5. ראש חודש איז מאָנטאָג און דינסטאָג.

מולדות לחודש אב.

תרפד) דער מולד איז דאָנערשטאָג פאַרנאַכט 36 מינוט מיט 16 חלקים אויף 6. ראש חודש איז פרייטאָג.

תרפה) דער מולד איז דינסטאָג פאַרטאָג 25 מינוט מיט 10 חלקים אויף 3. ראש חודש איז מיטוואָך.

גְרוֹיס גְדוּלָה פוּן זַיין זוּהְן יוֹסֵף הַצַדִיק אוּנ עֶס זָאל נִיט פַאר שְׁטֶערְט וֶוערִין זַייעֶר גְדוּלָה בִּיז אֵייבִּיג:

יוֹסֵף וַוייל דוּ ווייסְט וואל דֶעם בִּיטֶערִין טַעַם פוּן נָע וְנָד אִין גָלוּת וֶוען דוּ בִּיסְט קֵיין מִצְרַיִם פַר קוֹיפְט גִיוָוארִין אוּנ הָאסְט דָארְטִין פִיל צָרוֹת אוּנ לֵייד גִילִיטִין דְרוּם גִיהֶערְסְטוּ אוֹיף צוּ שְׁטֵיין אוּנ בֶּעטִין פַאר הַשי״ת דָס עֶר זָאל אוֹיף אוּנְז בֶּענְטְשִׁין דֶעם חוֹדֶשׁ תַּמּוּז וָוס מִיר קוּמִין אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין דָאס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז אוּנְז פִיל שְׁלֶעכְט גִישֶׁעהְן. אֵיינְס דָס דִי לוּחוֹת זֶענִין צוּ בְּרָאכִין גִיוָוארִין. דָס אַנְדֶערֶע דָס אִין דֶעם עֶרְשְׁטִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אִיז דֶער קָרְבָּן תָּמִיד בָּטֵל גִיוָוארִין. דָס דְרִיטֶע אִיז דִי מוֹיעֶרִין פוּן אוּנְזֶר שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זֶענִין צוּ שְׁפָּאלְטִין גִיוָוארִין. דָס פֶערְדֶע דָס אַפּוֹסְטְמוֹס הָרָשָׁע הָט דִי תוֹרָה פַר בְּרֶענְט. דָס פִינְפְטֶע אִיז דָאס עֶס אִיז גִישְׁטֶעלְט גִיוָוארִין אַצֶלֶם אִין הֵיכָל. אַצוּנְד זָאל הַשי״ת דַיין זְכוּת גִידֶענְקִין וָוס דוּ בִּיסְט אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אוֹיף דֶער וֶועלְט גִיקוּמִין אוּנ זָאל אוּנְז אוּם קֶערִין אַלֶע הֵיילִיגֶע זַאכִין וָואס זֶענִין צוּ גִינוּמִין גִיוָוארִין פוּן אוּנְז אוּנ זָאל אוּנְז בַּאשִׁירְמֶען דֶעם חוֹדֶשׁ וָוס מִיר טוּעֶן אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין פוּן צָרוֹת אוּנ פוּן כָּל מִינֵי פוּרְעָנִיוֹת וָוס שְׁטוּרְמִין צוּ קוּמִין אוֹיף דֶער וֶועלְט עֶס זָאל נִיט דֶער שְׁלָאגִין צוּ קֵיינֶעם קֵיין דוּנֶער אוּנ קֵיין בְּלִיץ אוּנ קֵיין הָאגִיל. דִי תְּבוּאָה פוּן דִי פֶעלְדֶער זָאל חָלִילָה נִיט פַר בְּרֶענְט וֶוערִין פוּן הִיץ אוּנ עֶס זָאל צוּ אִיר נִיט גִישֶׁעהְן קֵיין שׁוּם הֵיישֶׁערִיק אוּנ קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְטִקֵייט. מַלֵא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע. דֶער פִיל לִיבֶּער גָאט אוּנְזֶערֶע אוֹצָרוֹת מִיט זֶעט פוּן דַיין גִיבֶּענְטְשְׁטֶער הַאנְט דָס עֶס זָאל חָלִילָה נִיט זַיין קֵיין הוּנְגֶער אוּנ קֵיין יַקְרוּת. דִי עֶרְד זָאל גֶעבִּין אִיר פְרוּכְט אוּנ דִי בּוֹימֶער זֵייעֶרֶע פֵּירוֹת אוּנ עֶס זָאל

מולדות לחודש תמוז.

תרפה) דער מולד איז זונטאג מיטאג 41 מינוט מיט 9 חלקים אויף 2. ראש חודש איז מאָנטאָג און דינסטאָג.

תרפו) דער מולד איז דאָנערשטאָג אָבענד 30 מינוט מיט 3 חלקים אויף 11. ראש חודש איז שבת און זונטאָג.

תרפז) דער מולד איז מיטוואָך פאַרנאַכט 2 מינוט מיט 16 חלקים אויף 9. ראש חודש איז דאָנערשטאָג און פרייטאָג.

תורה אונ פר שטערין אירע גזעץ דרום גהערסטו צוא דר מאנין דעם זכות פר דעם כסא הכבוד דס עס זאל גגליכין זיין דם בלוט גלייך אז דם בלוט פון די קרבנות וואס מען פלעגט שפרענגין אויף דעם מזבח. עשה למען תינוקות של בית רבן טוא פון וועגין די קליינע קינדר ווס לערנין אין זייער הדר דיין היילינע תורה אונ בענטש אוף אונז דעם חודש סיון ווס מיר טוען אצונד בענטשין אונ מיר זאלין זוכה זיין גוטי קינדר צו האבין אונ מיר זאלין זיי קענין מגדל זיין צוא דיין ליבער תורה אונ צוא מעשים טובים ונאמר אמן:

ווען מען בענטשט ראש חודש תמוז אזו זאל מען דאס זאגען:

רבון העולמים ואדוני האדונים הער פון אלע וועלטין אונ האר איבר אלע הארין מיר קומן פר דיר אצונד דעם חודש תמוז בענטשין דס אין דעם אנדערין טאג ראש חודש הט אונזר מוטר רחל איר טייערין זוהן יוסף הצדיק גהאט. עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט אונזער גאט דס עס זאל דר וועקט ווערין אוף אונז דר זכות פון אונזר מוטר רחל אזו ווי דו האסט גהערט איר גבעט ווען זיא האט גרוס צער גהאט דס זיא הט קיין קינדר ניט גהאט אונ האסט איר אטייערין זוהן יוסף גגעבין אזו זאלסטו הערין דס גבעט פון די אלע ווס האבין קיין קינדר ניט דס זיי זאלין נפקד ווערין צו האבין גוטע קינדר אזו ווי יוסף הצדיק. אונ אונזערי קינדר זאלין חלילה ניט צו גנומין ווערין פון אונז אונ מיר זאלין פון זיי גרוס גדולה זעהן אזו ווי אונזער פאטר יעקב האט גזעהן

מולדות לחודש סיון.

תרפז) דער מולד איז דינסטאג פריה 18 מינוט מיט 15 חלקים אויף 8, ראש חודש איז מיטוואך.

תרפח) דער מולד איז שבת פארנאכט 7 מינוט מיט 9 חלקים אויף 5, ראש חודש איז זונטאג.

מולדות לחודש תמוז.

תרפז) דער מולד איז מיטוואך פריה 52 מינוט מיט 15 חלקים אויף 5, ראש חודש איז מיטוואך אונ דאנערשטאג.

גדענק אונז דעם זכות וואס מיר האבין דיין ליבע הייליגע תורה מקבל געוועזן און מיר זענין געווארין צו דיר איין געליבט פאלק אבער ווען דו ביסט צו ישמעאל מיט עשו געגאנגין האבין זיי דיא תורה ניט געוואלט נעמען נאר דיין ליב פאלק ישראל דרום געדענק אונז דעם זכות און בענטש אוף אונז דעם חודש סיון ווס מיר טוען אצונד בענטשין און דר לייכט די אויגין פון זונזערע קינדר צו דר תורה זיי זאלין האלטין דיינע מצות און דר בארעם דיך איבער אונז דען מיר זענין אצונד געגליכין צו איין אשה דאס איר מאן איז אין ווייטין וועג געגאנגין און הט זיא געלאזט אין ארעמקייט און כינעררקייט און זיא טוט האפין אלע טאג דס איר מאן וועט קומען און איר מזל וועט דער הובין ווערין אזו אויך מיר דיין פאלק ישראל האטשע דוא האסט זיך דער ווייטערט פון אונז און מיר זענין אצונד ווי איין אלמנה היה אבער מיר האפין צו דיר ליבר גאט דס דו וועסט דיך אום קערין צו אונז און דו וועסט ווידער ריידין מיט אונז פה אל פה אזו ווי דו האסט מיט אונז געטאן ריידין אוף דעם בארג סיני און וועסט מיט אונז פיל נסים טאן און דו וועסט בויען דיין קרון שטאט ירושלים גיך און באלד אמן:

תורה תורה גייא אוף און זייא אנוטי מליצה פאר דייני קינדער ישראל און גידענק פר דעם רבון העולמים ווי פיל בלוט עס איז פון זיי יענע צייטין פאר גאסין געווארין פון דייניט וועגין און ווי פיל צדיקים זענין אוף קידוש השם אום גקומין און וויא פיל בלוט פון קליינע קינדר וואס מען הט זיי אוף דער מוטערס בריסט געטייט ווס עס איז גאר ניט צו דר ציילין דיא שלעק און ווייטאגין ווס מיר האבין אין יענע צייטין געהאט און דס איז אלץ געוועזן וייל זיי האבין ניט געוואלט פר שוועכין דעם ברית פון דר

מולדות לחודש סיון.

תרפד) דער מולד איז מאנטאג פארנאכט 8 מינוט מיט 14 חלקים אויף 5. ראש חודש איז דינסטאג.

תרפה) דער מולד איז שבת פאר טאג 57 מינוט מיט 8 חלקים אויף 1. ראש חודש איז זונטאג.

תרפו) דער מולד איז מיטוואך פריה 46 מינוט מיט 2 חלקים אויף 10, ראש חודש איז פרייטאג,

התעוררי נא דער וועק זיך מרים הנביאה שטייא אויף פון דיין שלאף אונ שטעל דיך פאר דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אונ בעט פון אים דאס עס זאל אויף אונז גבענטשט ווערין דר חודש אייר וואס מיר טוען אצונד בענטשין אז מיר זאלין האבין גינוג אונזר עסין אונ טרינקן אזו ווי הש״י האט גשפייזט דיא יודין אין דעם זכות פון דיין ברודר משה אונ דעם ברונין וואסר אין דיין זכות וועגין. אונ מיר זאלין חלילה ניט פר ארעמט ווערין אונ מיר זאלין גריינינגט ווערין פון גאר אונזרע זינד אזו ווי די יודין זענין גריינינגט גווארין אין דעם חודש ווען זיי זענין אין דער מדבר גגאנגין צו מקבל זיין די תורה. הושיעה יי את עמך וברך את נחלתך העלף גאט דיין פאלק אונ בענטש דיין ארב אונ דר הייב זיי דם מזל אונ דער בארעם זיך אויף זייא כרחם אב על בנים אזו ווי אפאטער טוט זיך דער בארעמין אויף זיינע קינדער אונ בענטשט דעם חודש אייר צום לעבין אונ גזונד אונ ברכה גאר אן שיעור אמן:

ווען מען בענטשט ראש חודש סיון אזו זאגט מען דאס:

אתה נגלית בענן כבודך על הר סיני. רבונו של עולם דו ביסט אנפלעקט גווארין צוא דיין פאלק ישראל אויף דעם בארג סיני אונ האסט זיי די היילינע תורה גגעבין זעקס טעג אין דעם חודש סיון וואס מיר קומין אצונד בענטשין. דרום ליבער גאט

מולדות לחודש אייר

תרפו) דער מולד איז מאָנטאָג אָבענד 2 מינוט מיט 1 חלק אויף 10. ראש חודש איז מיטוואָך און דאָנערשטאָג.

תרפז) דער מולד איז זונטאָג פאַר נאַכט 34 מינוט מיט 14 חלקים אויף 7. ראש חודש איז מאָנטאָג און דינסטאָג.

תרפח) דער מולד איז פרייטאָג פאַר טאָג 23 מינוט מיט 8 חלקים אויף 4. ראש חודש איז פרייטאָג און שבת.

אונז ווייבער געגעבין די מצוה פון ליכט בענטשין זאל דער הייכט ווערין אונזער מזל אונ זאלסט אונז באשירמין פון אלע שלאפקייטן וואס עס איז גוואנט צו קומין אין דעם חודש אזו ווי דער נאמין פון דעם חודש ווייזט אני יי' רופאך דאס איז טייטש איך גאט וועל דיך היילען:

רבונו של עולם מיר קומין אצונד בענטשין דעם חודש אייר דם אין דער צייט ווען דו האסט דיא ישראל פון מצרים ארוס גצוגין האסטו זיי אין דעם חודש אייר גטאן רעגענין דעם מן פון דעם הימיל אין דעם זכות פון משה רבינו ע"ה אונ איין ברונין מיט וואסער דער דא איז באשאפן גוואָרען אין ששת ימי בראשית פרייטיג פר נאכט איז ער נאך גגאנגין די יודין אין דער מדבר פון דעם חודש אייר אן אין דעם זכות פון מרים הנביאה עליה השלום. אצונד גדענק אונז ליבער גאט איר זכות וואס זיא האט פר דיר שירה גזאגט מיט דיא ווייבער ווען דיא יודין זענין אוף דעם ים גגאנגין אזו ווי אין פסוק שטייט ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות. ותען להם מרים שירו ליי' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. דם איז טייטש אונ מרים הנביאה די שוועסטער פון אהרן האט גנומין דעם פוק אין איר האנט זענין ארוס גגאנגין אלע ווייבר נאך איר מיט פוקן אונ כלי זמר האט מרים צו זיי גשריגין זינגט צוא גאט דען ער האט גיטאן גרוסין. דעם פערד מיט זיין רייטער האט ער גווארפין אין ים. אונ אזו זאלין מיר זוכה זיין צו זאגן שירה מיט אלע נשים צדקניות ווען משיח וועט קומין אונז אויס לייזין במהרה בימינו אמן:

מולדות לחודש אייר.

תרפד) דער מולד איז זונטאג פארטאג 24 מינוט מיט 13 חלקים אויף 4. ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

תרפה) דער מולד איז דאנערשטאג ביי טאג 13 מינוט מיט 7 חלקים אויף 1. ראש חודש איז פרייטאג אין שבת.

רבונו של עולם ווען מיר טוען אצונד בענטשין דעם חודש ניסן ווס אין אים האלטין מיר דעם יום טוב ווס ער ווערט אן גרופן פסח דס איז טייטש איבר היפין צו איין גדעכעניש דס גאט הט איבר גהיפט די שטוב פון איין יודין ווען ער איז איבר גפארן אין לאנד מצרים צו טייטין זייערי בכורים אונ דורך דעם ווס זיי האבין זייערי ביי שטידלין פון די טירין מיט דעם בלוט פון דעם קרבן פסח גשמירט הט דר משחית קיין שליטה ניט גהאט ארייין צו גיין אין קיין שטוב פון א יודין אזוי זאלסטו אן שרייען אין אלע משחיתים דס זיי זאלין ניט קומין אוף דר טיר פון אונזערע הייזער ביז צו טאן אונז אונ אונזרי מאנין אונ אונזרי קינדער אונ קינדס קינדר אונ גאר אונזער הוז גזינד אונ זאלסט אונז באשירמין פון אלעס בייזין אונ זאלסט אונז אום לייזין היינטיגין חודש אזו וויא דו האסט אונז צו גזאגט הן גאלתי אתכם אחרית כראשית דאס איז טייטש נו איך וועל אייך אום לייזין דם הינטערשטע מאל אזו ווי דם ערשטע מאל במהרה בימינו אמן׃

וועט מען בענטשט ראש חודש אייר זאל מען זאגען דיא תחנה׃

אב הרחמים הבוחר בעמו ישראל. דר בארמיגר פאטער דר דא דער ווילט אין זיין פאלק ישראל ווען מיר קומין אצונד צוא בענטשין דעם חודש אייר דאס אין דעם חודש האבן מיר אן גהובין צו זיין איין גליבטע פאלק פאר דיר אונ דו האסט אונז דעם ליבין הייליגן שבת גגעבין אזו זאלסטו גדענקין דעם זכות פון אונזר הייליגין שבת אונ אין דעם זכות וואס דו האסט

מולדות לחודש ניסן.

תרפו) דער מולד איז זונטאג פריה 18 מינוט אויף 9. ראש חודש איז דינסטאג.

תרפז) דער מולד איז שבת פריה 50 מינוט מיט 13 חלקים אויף 6. ראש חודש איז זונטאג.

תרפח) דער מולד איז מיטוואך מיטאג 39 מינוט מיט 7 חלקים אויף 3. ראש חודש איז דאנערשטאג.

נָאך דעם וואָס מען בענטשט ראש חודש ניסן זאָגט מען די תְּחִנָּה:

אֵל רַחוּם עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. גָאט דער בַּארֶעמִיגֶער דֶר דָא טוּט גְרוֹיסְקֵייט גָאר נִיט צוּ דֶר קְלֶערִין נִסִּים אוּנ וואוּנְדֶער אָן אֵיין צָאל מִיר קוּמֶען אִיצוּנְד צוּא בֶּענְטְשְׁן דֶעם חוֹדֶשׁ נִיסָן דָם אִין דֶעם חוֹדֶשׁ הָאסְטוּ אוּנְז לִיבֶּער גָאט פִּיל נִסִּים גְטָאן אוּנ גְרוֹיסֶע וואוּנְדֶר. בֶּענְטְשׁ אוֹף אוּנְז דֶעם חוֹדֶשׁ נִיסָן מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין אוֹים גִילֵייזְט צוּ וֶוערִין אַזוֹ וְויא דוּ הָאסְט אוֹים גִילֵייזְט דַיין פָּאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָאסְט זֵיי דֶעם יַם גִישְׁפָּאלְטִין אוּנ דִי אִידִין הָאבֶּן פַר דִיר שִׁירָה גִיזָאגְט אַזוֹ אוֹיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָאלְסְטוּ אוּנְז אוֹים לֵייזִין מִיר זָאלִין זָאגִין שִׁירָה פַר דִיר אוֹף דִי נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וָוס דוּ וֶועסְט מִיט אוּנְז טָאן אוּנ מִיר זָאלִין זָאגִין צוּ דִיר אַנֵייעֶם שִׁיר הַלְלוּיָהּ:

פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה מֵאַךְ אוֹיף דַיינֶע אוֹיגִין לִיבֶּער גָאט אוּנ זֶעה דִי מִיא פוּן דַיין טַייעֶר פָאלְק וִויא פִיל מִיא זֵיי הָאבֶּן צוּ דֶער הַאלְטִין דַיינֶע מִצְוֹת וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִיבָּאטִין צוּ טָאהְן אִין דֶעם חוֹדֶשׁ צוּ פַר שְׁטֶערֶען דֶעם חָמֵץ פוּן זֵייעֶר שְׁטוּב אוּנ עֶסִין מַצוֹת אַלֶע זִיבְּן טֶעג פוּן פֶּסַח. וִוי גְרוֹים אוּנ שְׁוֶוער עֶס קוּמְט זֵיי אָן מַחֲמַת דֶעם אֵיינְגֶענֶשׁ פוּן זֵייעֶר שְׁוֶוערֶע פַּרְנָסָה אָבֶּער זֵיי הַאלְטִין דַיין בַּאפֶעל אוּנ הִיטִין דַיינֶע מִצְוֹת דְרוּם לִיבֶּר גָאט שִׁיק צוּ שֶׁפַע אוּנ בְּרָכָה צוּ אַלֶע אִידִין אוּנ מִיךְ אוּנ מַיין מַאן זָאלְסְטוּ אוּנְז הִיטִין פוּן חָמֵץ אוּם פֶּסַח אוּנ עֶס זָאל אוּנְז גְרִינְג דֶער פֶּסַח אָן קוּמֶען מִיר אַלִין חָלִילָה נִיט דַארְפִין צוּ אֵיין מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם:

מולדות לחודש אדר.

תרפח) דער מולד איז דינסטאג פאר טאג 55 מינוט מיט 6 חלקים אויף 2. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

מולדות לחודש ניסן.

תרפד) דער מולד איז פרייטאָג נאָך מיטאָג 40 מינוט מיט 12 חלקים אויף 3. ראש חודש איז שבת.

תרפה) דער מולד איז די נאַכט צו מיטוואָך 29 מינוט מיט 6 חלקים אויף 12. ראש חודש איז דאָנערשטאָג.

מיט זינד אוי לנו כי נואלנו וויא צו אונז דען מיר זענין פר נארישט געווארין :

קום שטיי אויף משה רבינו פון דיין קבר אונ עפין אויף דיא טויערין פון דעם הימעל צו אביין לאזען אונזערע תפלות ובקשות וואס מיר טוען אצונד בעטין אונ זעה דיינע שאף וואס דו האסט זיי גיפאשיט אין דר מדבר גלייך אזו ווי איין פאסטוך די שאף אונ האסט פון זיי פיל לייד גיליטין נון זיי שטייען אצונד מיט אביטר הארץ אונ איין צו בראכין גימיט אונ פאדערין פון דיר דס דו זאלסט זיי צו ליב טאן אונ בעטין פאר זיי דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה דס ער זאל אויף אונז בענטשין דעם חודש אדר צו אלים גוטין אונ זאל אונז עפינין טויערין פון דער באריכקייט טויערין פון חן טויערין פון גינאד טויערין פון פרנסה אונ הצלחה טויערין פון לעבין טויערין פון גיזונד טויערין פון גוטס אזוי וויא אין פסוק שטייט יפתח יי' לך את אוצרו הטוב דס איז טייטש גאט וועט דיר עפינין זיין גוטין אוצר. דס אלין זאל גאט טאן ווענין דיין זכות דאס דו ביסט איין שליח גיוועזן צו פירין אונז פון מצרים אונ גיגעהנין אונז פר דעם בארג סיני אונ געבין אונז די היילינע תורה אונ לערנין אונז די היילינע מצות אונ האסט גיהאט פון אונז פיל מיא אונ טרחא. ווען די יודין האבין גיזינדיגט האסטו פר זיי גאט גיבעטין אזוי שטייא אויף אצונד אונ בעט פר כל ישראל דס דר חודש אדר וואס מיר טועי אצונד בענטשין זאל גיבענטשט ווערין פון גאט ברוך הוא. אזו ווי אין דיין זכות האט ער גימאכט רעגינין דעם מן פון דעם הימיל אזוי זאל השם יתברך אויף אונז רעגנין שפע אונ ברכה אונ הצלחה אין גאר אונזערע ווערק מיר זאלין חלילה צו קיין פרעמדין מיש ניט דארפין קומין אונ עס זאל דר פילט ווערין אונזערע אוצרות מיט זאטקייט אונ אויך אונזערע הענט זאלין דר פילט ווערין מיט גאטס ברכה אמן :

מולדות לחודש אדר שני

אדר שני.) דער מולד איז דאנערשטאג פארנאכט 6 מינוט מיט 12 הלקים אויף 6. ראש חודש איז פרייטאג און שבת.

אל קנא ונוקם לרשעים. גאט דו ביסט איין דר צעריגר אונ איין נוקם צו די וואס טוען שלעכין. אזו ווי דו האסט ניצאלט צו דעם המן הרשע וואס ער האט צו דיין פאלק ישראל גיוואלט בייז טאן אזוי זאלסטו אפ מעקין דעם נאמן פון זיין פאטר עמלק דאס ער האט זיך גיפעדירט צו גיין אנטקעגין דיין פאלק ישראל ווען זיי זענן פון מצרים גיגאנגין. עשה למען שמך ולמען כסא כבודך טוא עס פון וועגין דיין נאמין אונ פון וועגין דיין היילינע שטול דס דו האסט גישווארין דס זיי וועלין ניט גאנץ ווערין ביז דו וועסט דיין נאמין אפ מעקין. ושלח משיח צדקך לגאלנו אונ שיק דיין משיח דס ער זאל אונז אוים לייזין במהרה בימינו אמן:

ווען איין עבור יאר איז זאגט מען די תחנה ווען מען בענטשט ר"ח אדר ראשון:

מלך במשפט יעמיד ארץ אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד. קיניג דר דא מיט רעכט שטעלט די וועלט ער איז ניט נושא פנים קיינעם אונ נעמט ניט קיין שוחד אונ איז מדקדק מיט זיינע צדיקים אויף איין האר נון מיר קומין אצונד דעם חודש אדר בענטשין דס אין דעם חודש איז משה רבינו ע"ה גישטארבין פר דעם וואס ער האט דעם שטיין גישלאגין ער זאל וואסר געבן אונ ער האט גידארפט נאר ריידין צו דעם שטיין אזו ווי דו האסט אים גיבאטין דרום טוט אונז איין גרוים פארכט אונ ציטערניש אן נעמין ווען מיר טוען זיך באדענקין אונ טוען אויף ברייננגין אויף אונזר הארץ וואס פר עונות אונ חטאים אונ פשעים מיר האבין גיטאן אונ מה דאך דו האסט משה רבינו עליו השלום ניט נושא פנים גיוועזן איז דאך שוין אפשיטא צו אונז וואס מיר זענין פיל

מולדות לחודש אדר.

תרפה) דער מולד איז מאנטאג ביי טאג 45 מינוט מיט 5 חלקים אויף 11. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפו) דער מולד איז פרייטאג צו נאכטס 33 מינוט מיט 17 חלקים אויף 8. ראש חודש איז זונטאג און מאנטאג.

תרפז) אדר ראשון. דער מולד איז מיטוואך פאר טאג 22 מינוט מיט 11 חלקים אויף 5. ראש חודש איז מיטוואך און דאנערשטאג.

קְלֵיין אִיז דוּ מִיט דַיין גְרוֹיס דֶער בַּארִימְקֵייט הָאסְטוּ זֵיי גִיטָאן שְׁרֶעקִין אָבֶּער נִיט שְׁטְרָאפִין דֶען דוּ הָאסְט גִיחַתְמֶת דִי גְזֵירָה מִיט אֵיין חֲתִימָה פוּן לֵיים אוּנ וֶוען דִי יוּדִין הָאבִּין פַאר דִיר תְּשׁוּבָה גִיטָאן הָאסְטוּ זֵיי גִישְׁטֶעלְט אוֹיס לֵייזֶערְס פוּן דֶר צָרָה מָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה דָאס זֵיי הָאבֶּן דִי גְזֵירָה מְבַטֵּל גִיוֶועזְן אוּנ הָמָן הָרָשָׁע מִיט זַיינֶע קִינְדֶער זֶענִין אוֹיף דֶער תְּלִיָּה גִיהָאנְגִין גִיוָוארִין. אַזוֹי אוֹיךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער צוּ אוּנְזֶער גִיבֶּעט פוּן זֵייעֶר זְכוּת וֶועגִין אוּנ בֶּענְטְשׁ אוֹיף אוּנְז דֶעם חוֹדֶשׁ צוּ גוּטִין אוּנ זָאלְסְט פַארְקֶערִין אַלֶע גְזֵירוֹת קָשׁוֹת פוּן אוּנְז צוּ גוּטִין אוּנ גִיבּ אֵין דֶעם הַארְץ פוּן דֶעם מֶלֶךְ יר"ה מִיט זַיינֶע שָׂרִים דָאס זֵייא זָאלִין מִיט אוּנְז טָאן גִינָאד אוּנ דֶער בַּארִימְקֵייט אַלֶע צַייט:

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה. לוּג בָּאט פוּן דֶעם הִימֶעל אוּנ זֶעה דֶעם זְכוּת פוּן דַיינֶע לִיבֶּע יוּדִין פִיל צְדָקָה גֶייט פוּן זֵייעֶר הָאנְט אַרוֹיס אִין דֶעם טָאג פוּן פּוּרִים אִיטְלִיכֶר נָאךְ זַיין פַר מֶעג נָאךְ אוּנ זֶענֶן מְקַיֵּים דִי מִצְוָה פוּן מַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֶס זָאל מְקוּיָּם וֶוערִין אִין אוּנְז דֶער פָּסוּק צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה דָס אִיז טַייטְשׁ צִיּוֹן וֶועט מִיט רֶעכְט אוֹיס גִילֵייזְט וֶוערִין אוּנ אִירֶע גִיפֶענְקִינִישׁ דוּרְךְ דֶעם זְכוּת פוּן צְדָקָה. אוּנ דִי מִצְוָה פוּן צְדָקָה זָאל זַיין אֵיין כַּפָּרָה צוּ אִינְזֶערֶע זִינְד אַזוֹי וִוי דָנִיאֵל הָאט גִיזָאגְט צוּ נְבוּכַדְנֶצַר וַחֲטָיךְ בִּצְדָקָה פְרוֹק דָאס אִיז טַייטְשׁ דַיין זִינְד זָאלְסְטוּ מִיט דֶער מִצְוָה פוּן צְדָקָה אוֹיס לֵייזֶען. פַאר גִיבּ אוּנְז רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אוּנְזֶערֶע זִינְד אִין דֶעם זְכוּת פוּן דֶער מִצְוָה פוּן צְדָקָה אוּנ מִיר זָאלִין אוֹיס גִילֵייזְט וֶוערִין בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

מולדות לחודש אדר

אדר שני. דער מולד איז די נאַכט צו דאנערשטאג 56 מינוט מיט 11 חלקים אויף 2. ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאג.

טוּעֶן דֶעם טָאג דִיר לוֹבֶּן אוֹיף דִי פֵּירוֹת פוּן דִי בּוֹמֶער בִּזְכוּת זֶה בֶּענְטְשׁ לִיבֶּער גָאט דִיא פְּרוּכְט פוּן דִי בּוֹמֶער דָאס זֵיי זָאלֶן אוּם צִיהֶן זֵייעֶר בְּלִיאוּנְג אוּנ זָאלֶן מַאכֶן וַואקְסֶן הַיינְטִיגְס יָאר זֵייעֶרֶע פֵּירוֹת אוּנ אוֹךְ בַּאהִיט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל דָם דִי קֶעלְט פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ זָאל זֵיי נִיט שַׁאטְין אוּנ אַלֶע וָוס פָארִין אִין וֶועג זָאל זֵייא נִיט בַּאגֶעגֶענִין דֶר טוֹט פוּן דִי קֶעלְט אוּנ זָאלְסְט זֵיי פִירֶן אוֹיף דֶעם גְלַייכֶן וֶועג דָם זֵיי זָאלֶן נִיט פַר אִירְט וֶוערִין אוּנ אוֹךְ דִי יוּדֶעשֶׁע קִינְדֶר וָוס אִין שְׁטָאט זֶענִין זָאל נִיט שַׁאטִין זֵיי דִי קֶעלְט עֶס זָאל זֵיי חָלִילָה צוּ אֵיין שְׁלַאפְקֵייט נִיט בְּרֶענְגֶען. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמוּנוּ. דַיין רוּט אוּנ דַיין אוּנְטֶער לֶעהְנוּנְג זָאל אוּנְז אִין דֶעם חוֹדֶשׁ שְׁבַט טְרֵייסְטִין דָם מִיר זָאלִין הָאבִּין שָׁלוֹם אוּנ בְּרָכָה אוּנ פַּרְנָסָה טוֹבָה אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

נָוען מֶען בֶּענְטְשְׁט רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אדר זָאל מֶען דִיא תְּחִנָּה זָאגֶען. אויך וֶוען מֶען בֶּענְטְשְׁט אֲדָר שֵׁנִי זָאגְט מֶען דָאס:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן עֶזְרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא. גָאט דֶר בַּארְמִיגֶער אוּנ לַייט זֶעלִיגֶער דֶר דָא אִין לֵייד וֶוערְסְטוּ צוּ אֵיין הִילְף גִיפוּנֶען מִיר קוּמִין אַצוּנְד בֶּענְטְשִׁין דֶעם חוֹדֶשׁ אֲדָר. דוּ הָאסְט אִין אִים גֶעטָאן וואוּנְדֶער צוּ דִי יוּדִין דוּרְךְ מָרְדְכַי הַיְּהוּדִי אוּנ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וֶוען הָמָן הָרָשָׁע אִיז אוֹיף גִישְׁטַאנִין צוּ פַר טִילִיגִין אוּנ הַרְגֶענֶען אוּנ צוּ מַאכִין פַר לִירִין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן גְרוֹיס בִּיז

מולדות לחודש שבט.

(תרפה) דער מולד איז שבת צו נאַכטס 1 מינוט מיט 4 חלקים אויף 11. ראש חודש איז מאָנטאָג.

(תרפו) דער מולד איז דאנערשטאג פריה 49 מינוט מיט 16 חלקים אויף 7. ראש חודש איז שבת.

(תרפז) דער מולד איז מאנטאג פארנאַכט 38 מינוט מיט 10 חלקים אויף 4. ראש חודש איז דינסטאג.

(תרפח) דער מולד איז זונטאג מיטאג 11 מינוט מיט 5 חלקים אויף 2. ראש חודש איז מאנטאג.

מולדות לחודש אדר.

(תרפד) **אדר ראשון**, דער מולד איז דינסטאג בייטאג 12 מינוט מיט 10 חלקים אויף 2. ראש חודש איז דינסטאג און מיטוואך.

רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם דָם אֵיידֶר עֶר אִיז גְשְׁטָארְבֶּן הָט עֶר אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אָן גְהוֹבֶּן צוּ שְׁטְרָאפֶן דִי יוּדֶן דָם זֵיי זָאלֶן אִין רֶעכְטֶן וֶועג גֵיין • רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְוִיי אִיז צוּ אוּנְז דָם מִיר הָאבֶּן אַצוּנְד גִיט קֵיין נָבִיא אוּנ מִיר הָאבִּין נִיט קֵיין זֶעהֶר דָאס עֶר זָאל אוּנְז אוֹף אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים שְׁטְרָאפֶן אוּנ זָאל אוּנְז דֶעם גוּטֶן וֶועג וַוייזֶן אוּנ וֶוען מִיר טוּעֶן זִיךְ אַלֵיין בַּאדֶענְקֶן אוֹף גָאר אוּנְזֶערֶע חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָואס מִיר הָאבֶּען גִיזִינְדִיגְט אוּנ פַּר קְרִימְט דֶעם רֶעכְטֶן וֶועג טוּט אוּנְז אָן חַאפֶּן אַצִיטֶערְנִישׁ אוּנ אַפָּארְכְט מִיר וֵוייסֶן נִיט וואוּ אַהִין אוּנְזֶר פָּנִים צוּ פַּר שְׁטֶעלֶן מֵחֲמַת גְרוֹס שַׁאנְד • וואוּ אַהִין זָאלִין מִיר זִיךְ פַּר בָּארְגֶן וואוּ זָאלֶן מִיר פוּן דַיין גְרוֹס צָארְן אַנְטְלוֹפֶן • זָאלֶן מִיר אוֹף דֶעם הִימֶל קוּמִין בִּיסְטוּ דָארְטֶן • זָאלֶן מִיר אִין דֶר טִיפֶענִישׁ פוּן דֶר עֶרְד גֵיין בִּיסְטוּ דָארְטִין • זָאלֶן מִיר אוֹיף אוּנְז אוֹיף הוֹבֶּן פְּלִיגִיל אוּנ אִין טִיפֶענִישׁ פוּן דֶעם יַם פְּלִיעֶן וֶועט מִיךְ דָארְטֶן אוֹךְ דַיין הַאנְט טְרֶעפֶן • אוּנ וֶוען אִיךְ וֶועל מִיר טְרַאכְטֶן דָם פִינְצְטֶערְנִישׁ וֶועט מִיךְ צוּ דֶעקִין דָם דוּ וֶועסְט מִיךְ נִיט זֶעהְן גַם חֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָ נוּא גָאט קֵיין פִינְצְטֶערְנִישׁ אִיז פַּר דִיר נִיט פִינְצְטֶער • אוּנ דִי נַאכְט אִיז פַּר דִיר לִיכְטִיג • דְרוּם רבש"ע הָאבּ אִיךְ מִיךְ נִיט צוּ קֶערֶן נָאר צוּ דִיר אַלֵיין דוּא זָאלְסְט אוּם שְׁטְרֶעקִין דַיין גְרוֹסִין אָרוּם צוּ צוּ נֶעמֶן מַיין תְּשׁוּבָה. כִּי אַתָּה רַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לִסְלוֹחַ • דֶען דוּ בִּיסְט פִיל מִיט גְנָאד אוּנ פִיל פַּאר גֶעבֶּער :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וֶוען מִיר קוּמֶען פַּר דִיר אַצוּנְד בֶּענְטְשֶׁען דֶעם חוֹדֶשׁ שְׁבַט דָאס אִין דֶעם פוּפְצֶטֶן טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ דִי בּוֹמֶער גְדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת דָאס מִיר

מולדות לחודש טבת.

תרפז) דער מולד איז מוצאי שבת קודש 54 מינוט מיט 9 חלקים אויף 3. ראש חודש איז מאנטאג,

תרפח) דער מולד איז פרייטאג צו נאכטס 27 מינוט מיט 4 חלקים אויף 1. ראש חודש איז שבת און זונטאג,

מולדות לחודש שבט.

תרפד) דער מולד איז די נאכט צו מאָנטאג 28 מינוט מיט 9 חלקים אויף 1. ראש חודש איז מאָנטאָג.

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אוּנ נְחֶמְיָה בֶּן חֲכַלְיָה דָס זַיי הָאבֶּען דֶעם אַנְדֶערִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גֶבּוֹיעט אוּנ הָאבֶּען דִיא יוּדֶען פוּן דֶעם גָלוּת בָּבֶל אוֹס גְלֵייזְט אַצוּנְד גֶדֶענְק אוּנְז רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זֵייעֶר זְכוּת אוּנ דֶר בַּארִים דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ שִׁיק אוּנְז דֶעם גוֹאֵל צֶדֶק בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן: דֶר אַנְדֶערֶער שְׁלַאק הָט אוּנְז אִין דֶעם חוֹדֶשׁ טֵבֵת גְשֶׁעהֶן דָס אִין דֶעם צֶענְטֶן טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ הָט דֶר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּאלֶעגֶערְט מִיט זַיינֶע חֲיָלוֹת אוֹף אוּנְזֶער קְרוֹן שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם. וְויי אִיז צוּ אוּנְז אוּנ וויי אִיז צוּ אוּנְזֶערִי יָארֶן דָס עֶס אִיז צוּ גְנוּמֶן גְוָוארֶן דִי קְרוֹן פוּן אוּנְזֶר קָאפּ אוּנ דְרוּם טוּעֶן מִיר אַלֶע יָאר אִין דֶעם טָאג אֵיין תַּעֲנִית פַאסְטִין בִּכְדֵי אַז הַשֵּׁ"י זָאל זִיךְ אוֹף אוּנְז דֶר בַּארִימֶן צוּ אוּמְקֶערֶן אוּנְז צוּ אוּנְזֶר לַאנְד. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֲלָעַד יֶעֶשַׁן אַפְּךָ וֶועט דֶען בִּיז אֵייבִּיג דַיין גְרִים צָארֶן אוֹף אוּנְז רֵייכֶערֶן. דֶער וֶועק דַיין לִיבּ הַארְצִינֶע דֶער בַּארִימְקֵייט וּפְדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו לֵייז אוֹס גָאט דַיין פָאלְק פוּן נָאר זַיינֶע צָרוֹת. אוּנ אוֹךְ מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶר צְווִישִׁין זַיי דָס אוּנְזֶער מַזָל זָאל אוֹף גְרֵייכְט וֶוערִין צוּ אַלֶעם גוּטֶען אָמֵן וְאָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

וֶוען מֶען בֶּענְטְשְׁט רֹאשׁ חוֹדֶשׁ שְׁבַט אַזוֹ זָאל מֶען דִי תְּחִנָּה זָאגֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַר דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן דוּא זָאלְסְט אוֹף אוּנְז בֶּענְטְשֶׁן דֶעם חוֹדֶשׁ שְׁבַט וָוס מִיר קוּמֶן אַצוּנְד בֶּענְטְשֶׁן אוּנ עֶס זָאל פַר דִיר גְדֶענְקְט וֶוערִין דֶר זְכוּת פוּן מֹשֶׁה

מולדות לחודש כסלו.

תרפז) דער מולד איז פרייטאג מיטאג 10 מינוט מיט 8 חלקים אויף 3. ראש חודש איז זונטאג.

תרפח) דער מולד איז דאנערשטאג ביי טאג 43 מינוט מיט 3 חלקים אויף 12. ראש חודש איז פרייטאג.

מולדות לחודש טבת.

תרפד) דער מולד איז שבת ביי טאג 44 מינוט מיט 8 חלקים אויף 12. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

תרפה) דער מולד איז פרייטאג פריה 17 מינוט מיט 3 חלקים אויף 10. ראש חודש איז שבת און זונטאג.

תרפו) דער מולד איז אבענד אויף מיטוואך 5 מינוט מיט 15 חלקים אויף 7. ראש חודש איז דאנערשטאג און פרייטאג.

אַלְמָנוֹת נִיט בְּלַייבִּין אוּנ אוּנְזֶרֶע קִינְדֶר קֵיין יְתוֹמִים. זַיי זָאלִין נִיט דַארְפִין אוּנְטֶער פְרֶעמְדֶע הֶענְט זַיין. בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דָאס דוּ הֶערְסְט דִי גִיבֶּעט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

וֶוען מֶען בֶּענְשְׁט ראשׁ חוֹדֶשׁ טֵבֵת אַזוֹ זָאגְט מֶען דָאס:

אֱלֹהִים בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ מִצָּרוֹתֵינוּ. גָאט מִיט דַיין גְרוֹיס דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקַייט הֶעלְף אוּנְז דֶער לֵייז אוּנְז פוּן אוּנְזֶרֶע צָרוֹת וֶוען מִיר קוּמֶען פַר דִיר אִיצוּנְד דֶעם חוֹדֶשׁ טֵבֵת בֶּענְטְשֶׁן וָ'ס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אִיז אוּנְזֶער פָאטֶער אַבְרָהָם גִישְׁטָארְבִּין דְרוּם רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גִידֵיינְק אוּנְז זַיין זְכוּת דָאס עֶר הָט זִיךְ גִילָאזְט אִין קַאלְךְ אוֹיבֶן וַוארְפֶן פוּן וֶועגִין דַיין לִיבֶּן נָאמֶען וֶוען נִמְרוֹד הָרָשָׁע אִיז אוֹיף גִישְׁטַאנֶען אוֹיף אִים אַזוֹי הָאסְטוּ גִישִׁיקְט דֶעם מַלְאָךְ מִיכָאֵל דָס עֶר זָאל קִילִין דָם פַייעֶר פוּן דֶעם קַאלְךְ אוֹיבֶן אוּנ אַבְרָהָם זָאל נִיצוֹל וֶוערִין. אַזוֹי רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָאלְסְטוּ שִׁיקִין גוּטֶע מַלְאָכִים צוּ בַּהִיטֶן אוּנְז הַיינְטִיגִין חוֹדֶשׁ אוּנ אַלֶע חֳדָשִׁים פוּן אַגַאנְץ יָאהְר פוּן שְׂרֵיפוֹת אוּנ הֶזֵּיקוֹת דָם עֶס זָאל נִיט שׁוֹלֵט זַיין אִין קֵיין שְׁטוּב קֵיין פַייעֶר אוּנ קֵיין בְּרֶענוּנְג אוּנ קֵיין שׁוּם אִיבֶּר שְׁרֶעק בַייעֶרְט עֶס זָאל לַייכְטֶן אוּנְזֶר מַזָּל וִוי דֶער מָארְגִין שְׁטֶערִין אִין הִימֶל אוּנ וִוי דִי זוּן אִין מִיטִין טָאג דָם קֵיין שׂוֹנֵא זָאל אִין אִינְז נִיט דֶער פְרֵייט וֶוערִין:

אֵל פּוֹדֶה מִכָּל צָרָה. גָאט דֶער דָא לֵייזְט אוּם זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן אַלֶע לֵייד וֶוען מִיר קוּמֶען פַר דִיר אַצוּנְד דֶעם חוֹדֶשׁ טֵבֵת בֶּענְטְשֶׁן דָאס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ זֶענִין אוּנְז צְוַויי שְׁלֶעק גִשֶׁעהֶן. אֵיין שְׁלַאק דָם אִין דֶעם נַיינְטִין טָאג פוּן דֶעם חוֹדֶשׁ זֶענִין גִשְׁטָארְבִּין

מולדות לחודש כסלו.

תרפד) דער מולד איז די נאכט צו פרייטאָג 7 חלקים אויף 12. ראש חודש איז פרייטאָג.

תרפה) דער מולד איז אבענד אויף דאָנערשטאָג 33 מינוט מיט 2 חלקים אויף 9. ראש חודש איז דאָנערשטאָג און פרייטאָג.

תרפו) דער מולד איז מאָנטאג פריה 21 מינוט מיט 14 חלקים אויף 6. ראש חודש איז דינסטאָג און מיטוואך.

זאלן חלילה ניט פאלען אין דעם גורל פון אשגעכטן מאן אונ עס
זאל דער הויבן ווערין דם מזל פון אונזער פרנסה דם מיר זאלין
קענן זיי גוטע אונ פרומע מאנן געבין דם זיי זאלין גוטע אונ
פרומע קינדער האבין:

אתה האל עושה פלאות. דו גאט וום דו טוסט וואונדר אלע צייט
מיר טוען קומען פאר דיר אצונד דעם חודש כסלו בענטשן
דם דו האסט אין דעם חודש גיטאן וואונדר אין די טעג פון מתתיהו
כהן גדול חשמונאי מיט זיינע קינדער ווען אנטיוכוס איז אוף
גישטאנען אויף דיין פאלק ישראל צוא מאכין פאר געסען זיא דיין
תורה אונ צו איבר פארן זיי פון די גזעץ פון דיין ווילען אונ זיינן
גיקומן אין בית המקדש אריין אונ האבן מטמא גיוועזן אלע זאכען
האסטו איין נס גיטאן דם מען הט אקריגיל בוים אייל גיפונן ווס עס
איז מיט דר חתימה פון דעם כהן גדול גיחתמת גיווארין אונ עס איז
נאר גינוג גיוועזן אויף איין טאג צו ברענן אין דר מנורה איז אנס
גישעהן דם עס הט אכט טעג גיברענט אונ די יודן האבן מלחמה
גיהאלטין מיט די פיינט אונ האבן זיי ביי גיקומן. אזו אויך ליבער
גאט זאלסטו דער וועקין דיין דער בארימקייט צו טאן מיט אונז
נסים ונפלאות אונ זאלסט דר לייכטין אונזר מזל אונ גוטע פרנסה
אונ מיר זאלין זוכה זיין צוא צינדין ליכט אין בית המקדש
במהרה בימינו אמן:

זכור לנו אב הרחמן. גידיינק אונז דר בארמיגר פאטר דעם זכות
פון דר צדקת דם איר נאמן איז גיוועזן יהודית דם דורך איר
איז דר נס גישעהן אונ זיא הט דעם אנטיוכוס דעם קאפ אראפ
גינומען. זיא זאל שטיין אונ זיין אגוטע מליצה פאר מיר אונ מיין
מאן אונ מיינע קינדער אונ קינדס קינדער מיר זאלין חלילה קיין

מולדות לחודש חשון.

תרפז) דער מולד איז די נאכט צו דאנערשטאג 26 מינוט מיט 7 חלקים אויף 2. ראש חודש איז פרייטאג און שבת.

תרפח) דער מולד איז די נאכט צו מיטוואך 59 מינוט מיט 2 חלקים אויף 11. ראש חודש איז מיטוואך און דאנערשטאג.

בּאשירֶעמְט װערֶן. און דֶר חוֹדֶשׁ מַרְחֶשְׁוָן זָאל גיבֶּענְטְשְׁט װערֶן לִבְרָכָה וְהַצְלָחָה אָמֵן:

װען מֶען בֶּענְטְשׁ ראש חודש כסלו אזו זָאל מֶען די תְּחִנָּה זָאגין:

אֵל מֶלֶךְ יָחִיד שַׁלִּיט בְּעוֹלָמוֹ. גָאט אֵיינְצִיגֶער קֶינִיג דֶר גִיװעלְטִיגְט אוֹיף גָאר דֶער װעלְט מִיר קוּמֶן אַצוּנְד צוּ בֶּענְטְשֶׁן דֶעם חוֹדֶשׁ כִּסְלֵו דָס אִין דֶעם חוֹדֶשׁ הָאט אוּנְזֶער מוּטֶר לֵאָה אִיר עֶרְשְׁטֶן זוּהְן רְאוּבֵן גִיהַאט אִין דֶעם פֶערְצֶעטֶן טָאג אִין דֶעם חוֹדֶשׁ. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ טוּסְט דֶער הוֹיבֶּן אַלֶע נִידֶרִיגֶע און טוּסְט בַּאגְלִיקֶן דֶעם מֶענְטְשֶׁן װָס אִין אֵיין נִידֶרִיגֶן שְׁטַאנְד אִיז. גִידֵיינְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער מוּטֶר לֵאָה װָס זִיא הָט פִיל טְרֶערֶן פַר גָאסִין דָס זִיא זָאל אִין דֶעם גוֹרָל פוּן עֵשָׂו נִיט פַאלֶן. דֶען לַייט פְלֶעגֶן זָאגֶן יִצְחָק הָט צְװֵיי זִין דֶר עֶלְטֶער אִיז עֵשָׂו א נ דֶער אִינְגֶערֶר אִיז יַעֲקֹב און לָבָן הָט צְװֵיי טֶעכְטֶר דִי עֶלְטֶערֶע אִיז לֵאָה און דִי אִינְגֶערֶע אִיז רָחֵל מִסְתָמָא װעט לֵאָה פַאלֶן אִין דֶעם גוֹרָל פוּן דֶעם עֶלְטֶרִין זוּן פוּן יִצְחָק דָס אִיז עֵשָׂו און רָחֵל װעט פַאלִין אִין דֶעם גוֹרָל פוּן יַעֲקֹב דְרוּם פְלֶעגְט אוּנְזֶער מוּטֶר לֵאָה װֵיינֶן און קְלָאגִין טָאג בַּיי טָאג דָס זִיא זָאל אִין דֶעם גוֹרָל פוּן עֵשָׂו נִיט פַאלֶן און דוּ גָאט הָאסְט אִיר מַזָּל דֶר הוֹיבֶּן און זִיא אִיז צוּ יַעֲקֹב גִינוּמֶן גִיװָארִין און הָאט אִין דֶעם חוֹדֶשׁ כִּסְלֵו אִיר עֶרְשְׁטִין זוּהְן רְאוּבֵן גִיהַאט:

עִמְדִי נָא שְׁטֵיי אוֹיף אוּנְזֶער מוּטֶר לֵאָה און שְׁטֶעל זִיךְ פַר דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד צוּ בֶּעטֶן פַר דַיינֶע קִינְדֶער און אוֹיךְ פַר מִיר דַיין טָאכְטֶער (פלונית ב"פ) צְװִישִׁין זֵיי דָס אִיךְ און מַיין מַאן זָאלֶן מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ מְגַדֵּל זַיין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְלִיךְ. און אוּנְזֶערֶע טֶעכְטֶער

מולדות לחודש חשון.

תרפד) דער מולד איז מיטוואָך פריה 16 מינוט מיט 6 חלקים אויף 11. ראש חודש איז מיטוואָך און דאָנערשטאָג.

תרפה) דער מולד איז דינסטאָג פריה 49 מינוט מיט 1 חלק אויף 8. ראש חודש איז דינסטאָג און מיטוואך.

תרפו) דער מולד איז שבת פאַר נאכט 37 מינוט מיט 13 חלקים אויף 5, ראש חודש איז זונטאָג און מאָנטאָג.

לֵאָה װֶען מַיין פָאטֶר הָאט פַאר בִּיטֶן אוּנ הָט זִיא גִיגֶעבֶּן צוּ מַיין מַאן יַעֲקֹב אוֹיף מַיין אָרְט אוּנ הָאב נָאךְ צוּ אִיר סִמָנִים גֶעזָאגְט װָאס מַיין מַאן הָט מִיט מִיר גִישְׁמוּעֶסְט כְּדֵי דָאס מַיין מַאן זָאל מֵיינֶען אַז אִיךְ בִּין דָס. װִיא װָאלְטֶעס אִיז מִיר דִי זַאךְ זֵייעֶר װֵיי גֶעװֶעזֶן נָאר פוּן װֶעגֶען דִי רַחֲמָנוּת פוּן מַיין שְׁװֶעסְטֶר הָאב אִיךְ דָס גֶעטָאן. אוּנ דוּ נָאט בִּיסְט דָאךְ אֵיין רַחוּם וְחַנוּן גִיהֶערְסְטוּ אַוַדְאַי רַחֲמָנוּת צוּ הָאבֶּן אוֹיף מַיינֶע קִינְדֶר. הָט אַקוֹל פוּן דֶעם הִימֶעל גִיעֶנְטְפֶערְט דוּ הָאסְט בַּיי מִיר רֶעכְט אִיךְ װֶעל דַיינֶע קִינְדֶער אוֹיס צִיהֶען פוּן דִיא צָרוֹת אוּנ װֶעל זַייא אוֹיס לֵייזֶען פוּן זֵייעֶר פַּיין

עוּרָה נָא דֶער װֶעק דִיךְ אַצוּנְד אוֹיף אוּנְזֶר מוּטֶער רָחֵל אוּנ שְׁטֵייא אוֹיף פוּן דַיין קֶבֶר אוּנ שְׁטֶעל דִיךְ פַר דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד אוּנ בֶּעט פַאר דַיינֶע קִינְדֶר דָאס זֵיי זֶענֶן גִיגְלִיכֶען צוּ שֶׁעפֶּעלַאךְ װָאס זֵיי בְּלָאנְזִין אִין װֶעג. דָם הַשִׁ״ת זָאל אוֹיף זֵיי בֶּענְטְשֶׁן דֶעם חוֹדֶש מַרְחֶשְׁוָן צוּם לֶעבֶּן אוּנ גֶעזוּנְד אוּנ פַּרְנָסָה מִיט אַלֶעם גוּטִין

קוּמָה שְׁטֵייא אוֹיף בִּנְיָמִין בֶּן יַעֲקֹב אָבִינוּ ע״ה שְׁטֶעל דִיךְ בַּיי דֶר רֶעכְטֶר הַאנְט פוּן דַיין מוּטֶר רָחֵל אוּנ הֶעלְף אִיר צוּ בֶּעטֶן פוּן דֶעם אַלְמֶעכְטִיגֶן גָאט דָם דֶר חוֹדֶש מַרְחֶשְׁוָן װָאס דוּ בִּיסְט גִיבָּארֶן גֶעװָארֶן אִין אִים זָאל דַיין זְכוּת אוּנְז אַצוּנְד בַּיי שְׁטֵיין אוּנ װֶען מִיר קוּמֶען אַצוּנְד אָפּ דִי זִינְד װָאס דִיא בְּרִידֶר הָאבֶּן פַר קוֹיפְט צוּ יוֹסֵף זָאל הַשִׁ״ת גִידֶענְקֶן דַיין זְכוּת דֶען בִּיסְט דָאךְ אִין זֵייעֶר עֵצָה נִיט גֶעװֶען אוּנ הָאסְט דַיינֶע קִינְדֶר נָאמֶן גִיגֶעבֶּן נָאךְ דִי צָרוֹת פוּן דַיין בְּרוּדֶר יוֹסֵף אַצוּנְד זָאל אוּנְז דַיין זְכוּת אַנְטְקֶעגֶען קוּמֶען מִיר זָאלֶען פוּן אַלֶע צָרוֹת

מולדות לחודש תשרי.

תרפז) דער מולד איז דינסטאָג ביי טאָג 42 מינוט מיט 6 חלקים אויף 1. ראש השנה איז דאָנערשטאָג און פרייטאָג.

תרפח) דער מולד איז ערב ראש השנה פריה 15 מינוט מיט 1 חלק אויף 11. ראש השנה איז דינסטאָג און מיטוואָך.

און שיק אונזער אוים לייזער און בויא דעם בית המקדש פון אייטיל פייער אזוי וויא דו האסט אונז צו געזאגט און דער כהן גדול זאל שטיין און פאר געבין אונזערע זינד:

נון מיר קומן אצונד בענטשן דעם חודש מרחשון דס אין דעם עלפטן טאג איז אים האט אונזער מוטער רחל געהאט איר זוהן בנימין און וייל זיא איז שווער צו קינד געגאנגן איז זיא פון דער וועלט געגאנגן. שטיי אויף אונזר גיטרייע מוטער רחל פון דיין קבר און קלאג אן אין די טויערן פון רחמים און דר וועק דם דר באר[י]מקייט פון דעם אלמעכטיגען גאט דאס ער זאל מקיים זיין דם וואס ער האט דיר צו געזאגט. דען אז מען האט די יודין אין גלות געפירט האט מען זיי געפירט ניט וייט פון דעם קבר פון אונזר מוטר רחל האבן זיך די ישראל אוים גיבעטין ביי דעם שונא אז זיי זאלן גיין אוף דעם קבר פון רחל און ווי די ישראל זענן געקומן אוף דעם קבר און האבן אן געהויבן צו שרייען און וויינען מיט איין ביטער גישרייא. מוטר מוטר ווי קאנסטו דם צו זעהן אז מען זאל אונז פירען אין גלות אריין און מען זאל אונז אן טאן אזו פיל לייד אזוי איז אונזר מוטר רחל ארויף געגאנגן צו השי"ת מיט איין ביטר גישריי און זאגט רבונו של עולם דיין רחמנות איז דאך פיל גרעסר פון די רחמנות פון אבשר ודם פון די שוועסטער[?] האב איך דאך רחמנות געהאט אויף מיין שוועסטער

ד' קבייבען[?] דא אויף , יאהר מולדות מיט צו וויסען דעם טאג פון ראש חודש וייל על פי רוב ווייבער קאנען ניט דער הערען פון די טען דעם חזן וואס ער זאגט בעת ווען ער בענטשט ראש חודש:

מולדות לחודש תשרי.

תרפד) דער מולד איז די ערשטע נאכט ראש השנה 32 מינוט מיט 5 חלקים אויף 10. ראש השנה איז דינסטאג און מיטוואך.

תרפה) דער מולד איז ערב ראש השנה פאר נאכט 5 מינוט אויף 8. ראש השנה איז מאנטאג און דינסטאג.

תרפו) דער מולד איז ערב ראש השנה פריה 53 מינוט מיט 12 חלקים אויף 4. ראש השנה איז שבת און זונטאג.

ניבעט אונ זאלסט בענטשין דעם חודש וואס מיר טוען אצונד בענטשין אונ זאלסט בנייען אויף אונז דעם חודש צוא גוטקייט אונ צו בענטשונג אונ דו זאלסט אונז געבין איין לעבין פון פרייד לעבען פון ברכה לעבען פון פרנסה אונ שטארקייט אין אונזרע בייני מיר זאלן מורא האבן צו טאהן איין עבירה. מיר זאלן ניט ווערן פר שעמט פר קיינם. מיר זאלן האבן רייכקייט אינ כבוד. מיר זאלן אין זיך האבן ליבשאפט צו דער תורה אונ מורא פאר הש"י אונ זאלסט דר פילן די פערלאנגן פון אונזר הארצן צו גוטין פון דעם זכות פון דער תפלה פון רבים אמן סלה:

אל רחום וחנון נאט דם דו ביסט איין דער בארמיגר אונ איין לייט זעליגר העלף דיין פאלק ישראל מיט דיין גרויסען ארום אונ שטרעק דיין האנט צו צו נעמן זייער גיבעט. דו האסט אונז דעם טאג ראש חודש גיגעבען צו איין כפרה אונ איין פאר געבונג צו אונזרע זינד. אונ אונז ווייבר האסטו דעם ראש חודש גיגעבן איין יום טוב דם מיר טארן קיין שווערע מלאכה ניט טאהן פר דעם וואס אין דר צייט ווען די יודען האבן דם עגל גיוואלט מאכן אזוי האבן זיי צו זייערע ווייבר גיזאגט דאס זיי זאלן זייער צירונג פון גאלד געבין מען זאל פון דעם דם עגל מאכן אונ די ווייבער האבין ניט גיוואלט זיי געבין דרום האסטו אונז דעם טאג ראש חודש גיהייליגט דם מיר זאלין קיין מלאכה ניט טאהן איצונד גידיינק אונז דעם זכות אונ בענטש אונז דעם חודש אונ מעק אפ די זינד פון דעם עגל אונ ברייג אונז אליהו אונ משיח דם זיי זאלן קומען אונז אויס לייזין במהרה בימינו אמן:

נאך דעם זאגט מען די תחנה וואס גיהער צו דעם חודש:

ווען מען בענטשט ראש חודש מרחשון אזו זאגט מען דיא תחנה:

רבון כל העולמים הערר פון אלע וועלטן שומע תפלת כל פה דו הערסט די גיבעט פון אלע מיילער נון מיר קומן אצונד בענטשין דעם חודש מרחשון דם אין דעם טאג ראש חודש איז פערטיג געווארן דער ערשטער בית המקדש מיט גאר זיין גאנצקייט אונ צירונג. דרום ליבער גאט בענטש דעם חודש

זָכוֹר גֶדֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער פָּאטֶר יִצְחָק דָס עֶר אִיז צוּ דֶר עֲקֵידָה מִיט אֵיין פְרֵיילִיךְ הַארְץ גֵגַאנְגֶן כְּדֵי צוּ הַאלְטֶן דַיין וִוילֶן אוּנ דַיין גְבָאט אוּנ הָט זַיין הַאלְז גִישְׁטְרֶעקְט צוּא דֶעם שֶׁעכְט מֶעסֶער . זַיין זְכוּת זָאל אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין דָאס מִיר זָאלִין חָלִילָה נִיט גְטֵייט וֶוערֶן דוּרךְ אֵיין שְׁוֶוערְד פוּן אֵיין גַזְלָן אוּנ אֵיין רוֹצֵחַ. אוּנ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גְשִׁיקְט בְּרָכָה אִין דִי וֶוערְק פוּן זַיינֶע הֶענְט אַזוֹ זָאלְסְטוּ שִׁיקְן בְּרָכָה אִין דִיא וֶוערְק פוּן דִי הֶענְט פוּן מַיין מַאן צוּא בְּרָכָה אוּנ הַצְלָחָה אוּנ אַלֶעם גוּטִין :

זָכוֹר גֶדֶענְק אוּנְז לִיבֶּער גָאט דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶר פָּאטֶר יַעֲקֹב דָאס פוּן וֶועגִין דִיא בְּרָכוֹת הָאט עֶר גָלוּת גְלִיטִין צְווַיי אוּנ צְוַואנְצִיג יָאר. זָאלְסְטוּ אוּנְז בַּאשִׁירְמֶן פוּן פַּיין אוּנ גָלוּת מִיר זָאלֶן חָלִילָה נִיט דַארְפֶן נָע וְנָד זַיין אוּנ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גְשִׁיקְט גוּטֶע מַלְאָכִים דָס זֵיי הָאבֶּן אִים גְבְרַאכְט דִי שָׁאף פוּן לָבָן אַזוֹ זָאלְסְטוּ לִיבֶּער גָאט שִׁיקְן אוּנְז גוּטֶע מַלְאָכִים צוּ בְּרֶענְגֶן אוּנְז שֶׁפַע אִין אוּנְזֶר פַּרְנָסָה אוּנ נָאר דִיא בְּרָכוֹת וָואס אוּנְזֶר פָּאטֶער יַעֲקֹב אִיז גְבֶּענְטְשְׁט גְוָוארֶן פוּן זַיין פָּאטֶר יִצְחָק זָאלֶן אַלֶע אִין אוּנְז גְשֶׁעהֶן :

זָכוֹר גִידֵיינְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה אִיבֶּער דֶעם זְכוּת פוּן זֵייעֶרֶע גוּטֶע מַעֲשִׂים זָאלְסְטוּ פַר גֶעמֶן מַיין

דברי כבושים ומשלי חן

וַוארְטֶען דֶער שַׁבָּת זָאל קוּמֶען , מֶען זָאל אִים צוּ נֶעמֶען מִיט כָּבוֹד וְויא מֶען נֶעמְט צוּא אַמַלְכָּה , דְרִיבֶּער דַארְף דֶער מֶענְטְשׁ וְזָהִין אֲפִילוּ סוֹחֲרִים זָאלֶען קוּמֶען מִיט אַצְוַויי שָׁעָה פְרִישֶׁר אַהֵיים זַייא זָאלֶען זִיךְ אַרוּם וַואשֶׁען אוּנ אָנְטָאהְן שַׁבַּתְדִיגֶע קְלֵיידֶער , אוּנ גְרֵייטֶען צוּם טִישׁ , אוּנ וַוייבֶּער זָאלֶען אוֹיךְ זַיין פְרַיי מִיט קָאכֶען אוּנ מִיט רָאמֶען אִין שְׁטוּב וְוייגְּשְׁטוּנְט מִיט אַשָׁעָה פְרִיעֶר , וַויא זָאלֶען אוֹיךְ גֵיין שַׁבַּתְדִיג גֶעקְלֵיידֶעט אוּנ צִינְדֶען לִיכְט צוּ דֶער צַייט , אוּנ זָאלֶען צוּא נֶעמֶען דֶעם שַׁבָּת מִיט כָּבוֹד אוּנ מִיט הֵיילִינְקֵייט וְויא עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק גָאט הָאט גֶעהֵיילִיגְט דֶעם שַׁבָּת , אוּנ הָאט אִים גִיבֶּענְטְשְׁט , וָוארוּם דִי הֵיילִינְקֵייט פוּן שַׁבָּת וֶועט בְּרֵיינְגֶען אַבְּרָכָה. אוּנ אַגְאוּלָה אוֹיף אַלֶע יוּדִין :

אורחת מישור

עֶרְשְׁטֶן אִין דִי כְּלִי דָס זַאלְץ נָאךְ דֶעם זָאל מֶען אַרַיין לֵייגֶען דֶעם רֶעטִיךְ :

טו) מֶען טָאר נִישְׁט אָפּ וַואשֶׁען דִיא כֵּלִים אוּם שַׁבָּת סַיידֶען דִי כֵּלִים וָוס מֶען דַארְף צוּא סְעוּדוֹת שַׁבָּת מֶען טָאר אוֹיךְ נִישְׁט אַרוּף גִיסֶען אוֹף דִי כֵּלִים קָאכֶעדִיג וַואסֶער נָאר מֶען גִיסְט אָן אַגְרוֹיסֶע כְּלִי מִיט קָאכֶעדִיג וואסֶר אוּנ אִין דִי כְּלִי לֵייגְט מֶען אַרַיין דִי כֵּלִים אָפּ צוּ וַואשֶׁען :

טז) וֶוען עֶס רֶעכְט זִיךְ אַיין אַבֶּגֶד זָאל מֶען נִישְׁט אַרוֹיף גִיסֶן וַואסֶר אָפּ צוּ שְׁוֶוענְקֶען דֶען עֶס אִיז גְלַייךְ וְויא עֶר וָואלְט גֶעוַואשֶׁען דָם קְלֵייד אוּם שַׁבָּת :

איין עֲנִי בֵּיי דֶר מִיר דָם דוּ זָאלְסְט מְמַלֵא זַיין אַלֶע מַיינֶע בַּקָשׁוֹת פוּן מַיין הַארְץ אִיךְ פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית וָוס אִיךְ שְׁטֵיי פַּר דִיר מִיט גְרוֹס צוּ בְּרָאכִינְקַייט אוּנ שְׁרַייא אוּנ בֶּעט פוּן דַיין גְרוֹסֶן נָאמֶן דוּא זָאלְסְט מִיר זַיין צוּא הִילְף אוּנ דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט זָאל מִיךְ אוּנְטֶער לֶעהְנֶן אוּנ גוּטֶע מְלִיצִים זָאלֶן שְׁטֵיין אוּנ בֶּעטִין פַּר מִיר אוּנ פאר מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ דֶער דָא הֶערְט דִיא תְּפִלָּה :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אָבֶער וֶוען אִיךְ בִּין נִיט וֶוערְט דָם דוּ זָאלְסְט מַיין תְּפִלָּה פַאר נֶעמִין גֶדֶענְק מִיר דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער אַבְרָהָם דֶר דָא הָט גִימַאכְט אַבְּפֶּערְן דַיין נָאמֶן אוֹף גָאר דֶר וֶועלְט . לִיבֶּר גָאט גִיב אוּנְז אוּנְזֶר פַּרְנָסָה בְּרֵוַח אִין זַיין זְכוּת דָם עֶר הָט פִיר טִירֶן גְמַאכְט אִין זַיין שְׁטוּב דָם פוּן וָוס פַר אַזַייט דִי אוֹרְחִים קוּמִין אָן זָאלִין זֵיי גְלַייךְ אִין זַיין שְׁטוּב אַרַיין גֵיין אוּנ הָט זֵיי גְגֶעבֶּן עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶן . זַיי מְזַכֶּה מִיר אוּנ מַיין מַאן מִיר זָאלֶן מְגַדֵל זַיין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְלִיךְ עֶס זָאל חָלִילָה נִיט שְׁטַארְבֶּן קֵיינֶער פוּן אוּנְזֶערֶע קִינְדֶר פַר אוּנְזֶר לֶעבִּין אִין זַיין זְכוּת דָם עֶר הָט זַיין אֵיינְצִיגִין זוּהְן גְוָואלְט מַקְרִיב זַיין פַר אֵיין קָרְבָּן אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אִים גְבָּאטֶן :

אורח מישור

יא) אִין חַדְרֵיין אָדֶער אִין אַנְדֶערֶע מַאכְלִים טָאר מֶען אוּם שַׁבָּת נִיט אַרֵיין טוּהְן עֶסִיג סַיידֶען מֶען זָאל דֶעם חַדְרֵיין אַרֵיינְוַוארְפֶן אִין עֶסִיג :

יב) מֶען טָאר נִיט אוֹיסְקְוֶועטְשֶׁען פְּרוּכְטֶן צוּ בֶּענִיצֶן דֶעם זַאפְט אִיבֶּר דֶעם טָאר מֶען נִישְׁט אוֹיסְקְוֶועטְשֶׁען אַצִיטְרִין צוּ מַאכֶן ל׳ מַאנַאדֶע:

יג) מֶען טָאר נִישְׁט זַייעֶן דוּרךְ אֵיין זַאיֶער קֵיין שׁוּם מַשְׁקֶה אוּם שַׁבָּת :

יד) מֶען טָאר נִישְׁט אֵיינְזַאלְצֶן רֶעטִיךְ אֵיינֶגערְקֶעס אָדֶער צִיבֶּעלֶעס אוּם שַׁבָּת נָאר מֶען מוּז טִינְקֶן יֶעדֶע שְׁטִיקֶל אִין זַאלְץ אָדֶר מֶען שִׁיט צוּם

דברי כבושים ומשלי חן

נָאר עֶר זָאל קוּמֶען מִיט יִשּׁוּב הַדַעַת אוּנ מִיט אַפְּאַרְבְּרֵייטוּנְג, דָם עֶרְשְׁטֶע וִוי דִי גמרא זָאגְט אַמָאהְל אִיז דָא אַמֶענְטְשׁ וָואס אַרְבֶּעט אַגַאנְצֶע וָואךְ אוּנ הָאט שָׁאדִין, דָם אִיז דֶער מֶענְטְשׁ וָוס אַרְבֶּעט עֶרֶב שַׁבָּת בִּיז נַאכְט, הָאט עֶר קֵיין הַצְלָחָה אִין דִי אַרְבֶּעט פוּן דִי גַאנְצֶע וָואךְ, נָאר יֶעדֶער מֶענְטְשׁ דַארְף אַרְבֶּעטִין עֶרֶב שַׁבָּת בִּיז דֶעם לֶעצְטִין פֶערְטִיל טָאג, סַייא דֶער טָאג אִיז קְלֵיין אוּנ סַייא דֶער טָאג אִיז גְרוֹיס, דַארְף עֶר בֶּערֶעכֶענֶען וָוען עֶס וֶוערְט טָאג אוּנ וָוען עֶס וֶוערְט נַאכְט, אוּנ וֶוען עֶס עֶנְדִיגְט זִיךְ דְרַייא פֶערְטִיל טָאג זָאל עֶר אַוֶועק לֵייגֶען זַיין אַרְבֶּעט אוּנ זִיךְ פָארְבְּרֵייטֶען צוּ שַׁבָּת וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק וְשָׁמְרוּ אִיז דֶערְטַייטְשׁ וַוארְטִין, מֶען זָאל זִיךְ אָפְּפֶּערְטִיגֶען פוּן אַלֶע אַרְבֶּעט אוּנ מֶען זָאל

מיר שאדן. אונ די טראגענדיגע ווייבר זאלסטו דר בארימן מיט
דיין פיל דר בארימקייט עס זאל צו זיי ניט זיין שווער דם טראגן
אונ זאלן חלילה ניט מפיל זיין פר דר צייט. אונ ווען עס וועט דר
פילט ווערין זייער צייט צו גווינין דאס קינד זאלסטו שיקן דייניגע
גוטע מלאכים צו היטן זיי פון אלעם בייזן אונ דם קינד זאל ארוס
גיין אין איין גוטע שעה אן איין שום שטרויכלונג אונ עס זאל ניט
געשעהן קיין שום שלעכטקייט צו דר גווינערן אונ צו דעם קינד:
רבונו של עולם נעם אן אונזר געבעט. איידר איך שרייא צו דיר
זאלסטו מיר ענטפערין אזו ווי אין פסוק שטייט והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע דם איז טייטש אונ עס
וועט זיין איידר זיי וועלן רופין וועל איך זיי ענטפערין ווען זייא
האלטין נאך אין זייערע רייד וועל איך זייער בקשה הערין:
אנא איך בעט דיך גאט מיין גאט דר גאט פון מייניע עלטערין
דוא האסט מיך באשאפין אונ האסט מיך מגדל גווען אונ
האסט מיך געשפייזט אונ גינערט ביז היינטיגן טאג. אונ איך מיט
מיין נארישקייט האב איך דיר גצאלט מיט דעם וואס איז גאיבילט
אין דייניע אויגען אונ האב דיך דער צערינט מיט מייניע בייזע
מעשים טאג בייא טאג נון איך האב מיך באנארישט אונ האב
פיל גגרייזט בעט איך דיך דר בארמיגר פאטר נון איך צו רייס
מיין הארץ פר דיר מיט מיין זיפצן. אין פר בארגעניש טוט מיין
לייב וויינן אונ איך בעט דיין דר בארימקייט אונ דיין גנאד ווייא

דברי כבושים ומשלי חן

פון גוף אז דער גוף איז טרויעריג קען ניט דיא נשמה ארויס געבען פון זיך אפריילעכקייט, אונ די שכינה רוהט אבער אנדערש ניט אויף אמענטש סיידין די נשמה זאל זיין פריילעך, דריבער טוז יעדער יוד געבען פערגניגען שבת זיין גוף אז דער גוף זאל ווערען פריילעך וועט די נשמה אויך זיין פריילעך, וועט ער דאיינען מיט שמחה אונ וועט לערנען תורה מיט די שמחה, אונ ווייל דר עיקר פון דעם שבת איז וועגען דיא נשמה, זאל ניט דר מענטש אריין קומן צום שבת פלוצלונג,

אורח מישור

נישט אריין שיטן זאלץ אין קאכעדיגע יאך סיידען עס קילט זיך אפ אביסול. מען זאל אויך ניט ארויף גיסען קאכעדיגע טהייא קאפע אויף ציקער נאר צום ערשטן גיסט מען אן די טהייא אדער קאפע נאכדעם טוט מען אריין דעם ציקער:

י) מען טאר ניט נעמען אקאכעדיגע כלי מיט עסן פארוויקלען זיא אין סמאטעס אדער פערדעקן דם עם זאל זיך האלטען דיא היץ:

אין

ממלא זיין גאר זייער באדערפעניש. אונזערע זיהן זאלן מיר קענן דר נערין צוא דעם לערנין פון דיין היילינע תורה אונ מצות אונ מעשים טובים אונ אונזערע טעכטר זאלן מיר קענן גוטע אונ פרומע מאנין געבין. לעבעדיגר גאט וויא מיר טוען אצונד בענטשן דעם חודש וואס עס וועט זיין אזו זאלסטו אים בענטשן מיט דיין גרוס דר בארימהערציקייט אונ דו זאלסט אונז אפ היטן דעם חודש אונ אלע חדשים פון אגאנצין יאר אונ אלע יארן. אונ וויל מיר וועלן לעבן באשירעם אונז פון אלעם בייזען אונ עס זאל ניט געוועלטיגין אין אונז אונ אין אונזערע מאנין אונ אין אונזערע קינדער אונ קינדס קינדער ביז אלע דורות אונ אין גאר אונזער הויז גזינד קיין שום שלעכטקייט אונ קיין שום שלאפקייט. אונ אין אונזערע קינדר זאל ניט געוועלטיגן דם קראנקייט וואס הייסט אסכרה וואס קומט פאר דארבן די קליינע קינדר. ליבער גאט שריי אן אין דיא וואס טוען

אורח מישור

ה) איידער מען צינדט ליכט זאל מען די געקעכצן אראפ נעמען פון די ברענענדיגע קוילן אונ אויף אענגלישע קיך זאל מען פערמאכן די פייערקעס אונ די מאכלים ארויף שטעלען אויף דיא פלאטע פון דיא קיך:

ו) נשים זענען מחויב צו הערן קידוש. וויא באלד דר מאן איז ניט אין דער היים איז זיא מחויב אליין צו מאכן קידוש:

ז) איין אשה איז מחויב צו עסן שלש סעודות אזוי וויא דער מאן:

ח) מען טאר ניט עפענען אפענצטער אדער אטיר אקייגען די ליכט וואס ברענט:

ט) מען טאר ניט שבת אן בראקן חלה, פלעציל, אינ ארויף גיסן קאכעדיגע יאך נאר צום ערשטען גיסט מען אפ די יאך דער נאך אז די יאך קילט זיך אביסל אפ בראקט מען אריין וואס מען וויל אויך זאל מען

דברי כבושים ומשלי חן

גוף ער זאל קענען ווייניגסטענס איין טאג אין דר וואך ארבעטען פר זיין נשמה, דער שענער איז ביי מענשען ווען איינער פארדינט פון זיין ארבעט אדער פון זיין האנדיל פערגינט ער אויף זיך צו עסין אונ צו טרינקען עפעס בעסער, אבער ווען ער הם קיין ארבעט אונ קיין האנדיל אונ פארדינט ניט וויל ער אפשפארין פון זיין עסין אונ טרינקען, אונ ביא שבת האט גאט גיבאטען פארקערט, ארבעטען אונ האנדלען זאל מען ניט, אונ מען זאל עסין אונ טרינקען מער אונ בעסער ווי אלע טאג, ווייל דער מענטש זאל האבען אמונה אז הקב"ה האט באשאפן דיא וועלט אונ ער האט אנגעגרייט שפייז פאר סו זנדער מילאדען באשעפעניש גאר אן צאהל, ווען ער אים אויך געבין א ברכה אין דיא זעקס טעג עס זאל זיין גענוג אויף דעם זיבעטען טאג אויך, אונ אזוי ווי די הימעל אונ ערד זענען בעשאפען גיווארען פון גאר נישט, אזוי דער לייריגער טאג שבת וואס מען טוהט אין אים גאר נישט, גיט ער די ברכה אויף אלע זעקס טעג, אונ ווייל די נשמה איז איין געפאסט גיווארען אין גוף, אונ די נשמה קען נים ארוים געבען אירע כחות אן דיא כחות

גיסט

ווען מען בענטשט ראש חודש אזו זאגט מען פריער דיא תחנה אונ נאך דעם זאגט מען דיא תחנה וואס געהערט צוא דעם חודש:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט דער גאט פון אונזערע הייליגע אבות אברהם יצחק ויעקב. גאט דער דא איז א גרויסער אונ איין שטארקער אונ א פארכטיגער דאס דו זאלסט זיך דער בארימען אויף מיר אונ זאלסט באגליקן מיינע וועגן אונ זאלסט זיין אין מיין הילף אונ אין דער הילף פון מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ פון גאר מיין הויז גזינד דאס דו זאלסט אונז באשירמען פון דער האנט פון א רויבער אונ איין גזלן אונ א שלעכטן מאן אונ פון אלערליי פורעניות וואס שטורמין צו קומען אויף דער וועלט זאלסטו אפ היטן מיך אונ מיין מאן אונ גאר מיין הויז גיזינד אונ זאלסט אונז געבען אונזער פרנסה מיט כבוד ניט דורך שאנד פון דיין פולער דער בארמיגער האנט אונ מיר זאלן ניט דארפין אן קומין צו איין בשר ודם דען דו ביסט דער גאט וואס דו שפייזט פון דעם גרויסן וויזיל ביז צו איין ווארים. ליבער גאט דער פיל מיינע הענט פון דיין רייכער גאב אונ שיק ברכה אונ הצלחה אין גאר די ווערק פון די הענט פון מיין מאן אונ פון מיינע הענט דאס מיר זאלן אונזערע קינדער גרינג מגדל זיין אונ מיר זאלן אין זיי זעהן פיל נחת אונ מיר זאלן קענן

דברי כבושים ומשלי חן

אונ נים וועגין זיין האנדיל, וויא עס שטיים אין פסוק זעקס טעג זאלסטו ארבעטין אונ דו זאלסט מאכן דיין גאנצע ארבייט, אז עס קומט פרייטאג פארין נאכט דארף דער מענטש זעהן גלייך וויא ער האט פערטיג געמאכט זיין גאנצע ארבעט אונ ער האט שוין נים וואס צו טראכטען וועגען זיין ארבעם אונ נים וועגען זיין האנדיל, קען ער שוין זיצען שבת רוהיג אונ לערנען תורה אונ טראכטן פון הייליגע זאכען וועגען זיין נשמה, אונ ער זאל זיך נים מצער זיין אויף דעם וואס גאט האט אים גיבאטען ער זאל רוהען פון זיין ארבעם אונ זיין האנדיל, נאר ער זאל צו פרידען זיין וואס גאט האט אים פריי געמאכט פון צו ארבעטין פר זיין

אורת מישור

וועט איר דער אייבערשטער געבין געזונד אונ רייכקייט אמן:

ב) איידער מען צינדט ליכט זאל מען לייגען צוויי חלות אויף דעם טיש אונ צו דעקין מיט אחלה־טישטעכעל:

ג) עס איז א מצוה דיא אשה זאל זיך ארום וואשען מיט ווארעם וואסער פאר ליכט צינדען אונ אן טוען בגדי שבת אונ צו צינדן ליכט אביסול פריער ווי די צייט איז:

ד) וויא באלד זיא איז געקומן שפעט פון גאס דם דורך דעם ארום וואשען זיך וועט זיא פערשפעטיגען דיא צייט פון ליכט צינדען זאל זיא זיך נים ארום וואשען נאר באלד ליכט צינדען:

איידער

דיין צארען אפ פון אונז זעץ אויף קרוינין אונזער תפלה אונ מצות אונ מעשים טובים. וואס מיר ישראל נאר גוטס טאן זאלסטו אויף זעצן פר אקרון אלמאכטיגער גאט פר נעם דאך אונזר תפלה אונ באהיט אונז פון אלעם בייזן אזו ווי דר מלאך הט זיך באוויזן צו יעקב אבינו עליו השלום אונ ער הט אים באשירעמט פון די הענד פון עשו אונ לבן אונ זאלסט אויך אים גביטין דס ער זאל אלע צייט אין מיין הילף גיין אונ דוא זאלסט דיך דר בארעמין איבר דיין פאלק יודן אונ זאלסט אונז דאך פירן אין אונזר היליגע לאנד אזו ווי דו האסט זיי גפירט אין דר מדבר אונ עס וואר אויך דר מלאך דר וואס הט גהאלפן יהושע וואס ער הט דר שלאגן איין אונ דרייסיג מלכים האסט גהאלפן כל ישראל ווען זיי זענין קומן אין אירע לאנד אונ זאלסט אויך גביטן אויף דעם זעלביגן מלאך דאס אונז אונ אלע ליבע לייט זאל ער באהיטין אלע צייט פאר אלע בייז אונ זאלסט אונז געבין צוא אונזר רעכטע האנד דעם מלאך מיכאל צו אונזר לינקע האנד דעם מלאך גבריאל פר אונז דעם מלאך אוריאל הינטר אונז דעם מלאך רפאל אונ איבר אונז די היליגע שכינה דס זאל זיין וואר גאטס נאמן אמן כן יהי רצון:

אורחת מישור

אטהייערין ברילאנט אונ האט אים אריין גענעצט אין זיין הוט (מיטץ) איינמאהל איז ער געגאנגען איבער אבריק הט אווינט אראפ געווארפן די מיטץ פון זיין קאפ אונ זיא איז אריין געפאלן אין וואסער האט איר אפיש איינגעשלינגען אונ אפישער הט דעם פיש געחאפט דעמאלט וואר גראדע ערב שבת אזו הט ער אים פערקויפט צו יוסף מוקיר שבת אונ ער הט אים גיעפינט הט ער געפונען דעם ברילאנט ער הט אים פערקויפט אונ איז געווארן אגרויסער עושר דער פון זעהן מיר ווי גרויס עס איז די מצוה פון שבת דרום איז יעדע פרוי מחויב צו היטען שבת אונ אים טייער צו האלטען דען

דברי כבושים ומשלי חן

גינעבין די שליסלען פון זיינע אוצרות, האט זיא שוין אסיכן אז דער מלך האט איר געמאכט גיוועלטיגען אויף זיינע אלע אוצרות, זיא דארף נאר היטען די שליסלען זיא זאל זיי ניט פארלירען, אז הקב"ה האט גיגעבין די יודין דעם טאג שבת, האט ער זיי געמאכט גיוועלטיגען אויף אלע זאכין וואס זענען באשאפין גיווארין אין דיא זעקס טעג ווייל דער טאג שבת איז דער תכלית אונ דער אוצר פון אלע זאכין וואס זענען בעשאפען גיווארין אין דיא זעקס טעג, דער יוד דארף נאר היטין דעם שבת מיט היליגקייט, דער ענין שבת איז גיגעבין גיווארען פאר דעם גוף אונ פר די נשמה, נאר פון דעסטוועגען מיינט מען אלץ נאר דיא נשמה, דער יוד איז גיבאטין גיווארען ער זאל שבת רוהען פון אלע מלאכות, אונ פון האנדיל, אונ ער זאל אפילו ניט טראכטען וועגין זיין מלאכת

ווען

זאלסט אונז באהיטין אזו וויא דוא האסט באהיט אברהם אבינו עליו השלום פון דר האנד פון נמרוד . אונ יעקב אבינו פון דער האנד פון עשו אונ לבן . אונ משה רבינו עליו השלום פון דר האנד פון פרעה . אונ דוד המלך פון דר האנד פון גלית הפלשתי . אונ חנניה מישאל ועזריה פון דר האנד פון נבוכדנצר דם ער הט זיי אין קאלך אובן אריין גווארפן אונ אזו ווי דו האסט מציל גוועזן דניאל אום דעם לייבן גרוב אונ אזו ווי דו האסט באהיט מרדכי אונ אסתר פון דר האנד פון המן הרשע אזו זאלסטו אוך באהיטן דיין ארום פאלק ישראל פר אלעם בייזין אונ דו זאלסט אונז שיקן פריד אונ זאלסט אונז באהיטן פר אלע קראנקהייט . אונזרע פיינד זאלן אונז ניט פר שעמן אונ זייא זאלן אונז ניט דער שרעקן מיט קיינערליי דר שרעקעניש אונ זייא זאלין אונז ניט שעדעגין מיט שאדן אונ זאלסט מיך אונ כל ישראל אפ היטן פר אלעם בייזין אימער אונ אייבינ ביי טאג אונ ביי נאכט אמן :

ליבער גאט איך בעט דיך אלמאכטיגר גאט דו זאלסט גביטין דעם מלאך וואס ער הייסט מט"ט דר דיא קרון בינט אוף דיין הויב דאס קיניגרייך אונ בינט זיא ווידר אפ ליבר גאט טוא

דברי כבושים ומשלי חן

ווארום דיא אלע דרייא זאכין זענען איינס , דיא יודין זענען הייליג , דיא תורה איז הייליג , דער שבת איז הייליג , נאר דיא היילינקיים פון דיא יודין איז ווען זייא היטען די תורה אונ ווען זייא היטען דעם שבת , אונ אז איער לערנט תורה אום שבת , ווערין די אלע דרייא היילינקיים צו זאמען , איז דאס דער עיקר תכלית פון דר וועלט אונ דער עיקר תכלית פון דעם יוד , ווי די תורה זאגט מיינע שבתים זאלט איר היטען איר זאלט וויסען אז איך נאם היילינ אייך , אז איר וועט היטען דעם טאג שבת וועט איר וויסן , איר וועט שפירען אויף זיך אהייליגקיים , די גמרא זאגט הקב"ה האט גיזאגט צוא משה איך האב אגיטע מתנה אין מיינע אוצרות , די מתנה הייסט שבת , אונ איך וויל זיא געבין צו די יודין , דר מדרש זאגט למשל אמלכה וואס דער מלך האט איר

אורח מישור

גרוס . אין די גמרא ווערט געברענגט אמעשה : עס וואר איינר וואס מען הט אים גערופען יוסף מוקיר שבת . דס איז טייטש יוסף וועלכער האלט זייער טייער דעם שבת דען ער פלעגט באמת טייער האלטען דעם שבת ווי ווייט ער הט געקאנט אויב וואהל ער וואר גישט קיין רייכער מאן דאך פלעגט ער קויפען אויף שבת דיא שענסטע מאכלים . נעבין אים הט געוואנט אדייכער ערל איינמאל האבן די שטערינזעהר געזאגט דעם ערל דס זיין גאנץ עשירות וועט אריין פאלין אין די הענט פון יוסף מוקיר שבת .

אזוי הט דר ערל פערקויפט זיין גאנץ פערמעגן אונ הט דער פאר געקו[illegible]

ליבער גאט דר הער דאך מיין תפלה אונ לאז מיך דאך גניסן דעם זכות פון אלע צדיקים וחסידים דס זיי גדינט האבן דיך מיטין גאנצן הארצן אונ מיט דעם גרעכטיקייט אונ דו זאלסט מיך מאכן גניסן דעם זכות פון אלע קדושים אונ דעם זכות פון אלע די וואס האבין זייערע לייבער גיענטפערט אום וילין דיין הייליגן נאמן אונ דער לייז אונז אוס דעם ביטערין גלות דס מיר אזו לאנג דרינן גבליבן זענין. אזו גלייך וואל וועלן מיר דיך בעטן ליבר גאט דס דו זאלסט דאך עפינין אלע שערי רחמים אונ דוא זאלסט אונז ענטפערן מיט דר בארימקייט אונ זאלסט אונז געבן לייט זעליקייט אין דיינע אוגן אונ אין אלע אונזערע אן זעהר אונ דו זאלסט אונז דר נערין פון דיין מילדע האנד אונ באהיט מיך פר אלע בייזע מחשבות אונ גיב מיר אין מיין הארץ איך זאל דיך דינן מיט ליבשאפט אונ באצווינג אלע צייט מיין יצר הרע דאס ער זאל ניט קענין גוועלטיגין אן מיר. ליבר גאט פון דר גאנצר וועלט היט מיך אונ אלע מיינע ליבע לייט פון ישראל פאר אלע גזירות רעות אונ פר אלע שונאימס הענד פר תפיסה אונ פר דברי שקר אונ פאר בלבולים אונ פר אלע בייזע באגעגעניש אונ פר אלע בייזע צו קומעניש אונ גיב מזל אונ ברכה והצלחה אין אלע אונזר אן הייבן אונ אום לאזן אונ גיב מיר גוטע אונ פרומע קינדר אונ העלף זיי דס זיי זאלן תורה לערנן אונ מצות האלטן אונ דוא

אורח מישור

הלכות עונג שבת

א) עס איז אגרויסע מצוה מכבד צו זיין שבת אונ צו מאכן תענוגים לכבוד שבת דס כמעט אין מיטען די וואך ווען עס טרעפט זיך צו קויפען אגוטע זאך לכבוד שבת איז עס זייער גלייך צו בעהאלטן אוף שבת דען דר וום איז מכבד דעם שבת אחוץ זיין נוטען שכר לעולם הבא וועט ער נאך געבענשט ווערן מיט עשירות וכל טוב בעולם הזה אזוי ווי מיר געפונען אין די ספרים הקדושים דס די הייליקייט מיט די טייערקייט פון שבת איז זייער

דברי כבושים ומשלי חן

עניני קדושת שבת קודש

ווענין דריא זאכין האט הש"י בעשאפין די וועלט, ווענין די יודין וום הייסין "ראשית" אונ ווענין דיא תורה וואס הייסט "ראשית", (אזוי וויא רש"י ז"ל זאגט אין חומש) אונ ווענין דעם טאג שבת, ווי מיר זאגען אין שמונה עשרה, דו האסט געהייליגט דעם זיבעטין טאג ווייל דר טאג שבת איז דער תכלית פון דעם באשאפינג הימעל אונ ערד, דיא הימעל אונ ערד זיינען באשאפין גיווארין גאר ווענין דעם טאג שבת.

יוּנְגֶענְט אָן בִּיז דֶעם הַיינְטִיגֶן טָאג אוּנ עֶר זָאל מִיךְ וַוייטֶער דֶער נֶערִין דוּרְךְ דֶעם וִוילֶן פוּן זַיין דֶר בַּארִימְקֵייט דָס עֶר אִיז נָאהֶענְט צוּ אַלֶע דִי דָא אִים רוּפִין מִיט וַוארְהַייט. לִיבֶּער גָאט אִיךְ בֶּעט דִיךְ דוּ זָאלְסְט נִיט פַר שֶׁעמֶן מַיין תְּפִלָּה אוּנ זָאלְסְט נִיט פַר הוּילֶן דַיינֶע אוֹיעֶרֶן פוּן מַיין גִיבֶּעט אוּנ זָאלְסְט אַנְטְפַאנְגֶען מַיין תְּפִלָּה אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אַנְטְפַאנְגֶען דִי תְּפִלָּה פוּן אוּנְזֶר מוּטֶר חַנָּה עָלֶיהָ הַשָּׁלוֹם דָאס זִיא הָאט תְּפִלָּה גִיטָאן אוּנ הָאט גִיוואוּנֶען אַיין זוּהְן שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא דֶר וַואר גִיוואָגֶן קֶעגֶען מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן אוּנ אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט אַנְטְפַאנְגֶן דִי תְּפִלָּה פוּן דְבוֹרָה אוֹיף דַיין פָאלְק אוֹיךְ וִוי דוּא הָאסְט אַנְטְפַאנְגֶען דִי תְּפִלָּה פוּן בַּת שֶׁבַע דָס זִיא הָאט תְּפִלָּה גְטָאן זִיא זָאל אַזוּהְן גְוִוינֶען מִיט דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם אוּנ אוֹיךְ אַז עֶר אַנָבִיא וְחָכָם זָאל זַיין אוּנ אוֹיךְ וִויא דוּא הָאסְט אַנְטְפַאנְגִין דִי תְּפִלָּה פוּן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה דָס זִיא הָט חֵן גְהַאט בַּיי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אוּנ הָאסְט בַּאשִׁירֶעמְט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן דֶער הַאנְט פוּן הָמָן הָרָשָׁע. אוּנ קֵיין שׂוֹנֵא זָאל נִיט קֵיין שְׁלִיטָה הָאבֶּן אִיבֶּר אוּנְז אַלֶע טָאג פוּן אוּנְזֶר לֶעבֶּן אוּנ זָאל קֵיין נְקָמָה אִין אוּנְז הָאבֶּען אָמֵן סֶלָה:

דברי כבושים ומשלי חן

חִיא דִיא הַיילִיגֶע גְמָרָא זָאגְט וֶוען יוּדֶען זָאלֶען הִיטֶען אַיין שַׁבָּת אַזוֹי וִוי דִי תּוֹרָה הֵייסְט וָואלְט בַּאלְד גִיוֶועזֶען דִי גְאוּלָה, אוּנ פַארְקֶערְט דִי עֲבֵירַת פוּן חִילוּל שַׁבָּת ר"ל אִיז אַגְרוֹיסֶע עֲבֵירָה אוּנ יֶעדֶער מֶענְטְשׁ וָואס אִיז מְחַלֵּל שַׁבָּת בְּלֵייבְּט אִין גֵיהִנָּם אֲפִילוּ אוּם שַׁבָּת. אַלֶע רְשָׁעִים זֶענֶען שַׁבָּת פְרַייא פוּן גֵיהִנָּם אוּנ דֶער וָואס אִיז מְחַלֵּל שַׁבָּת וֶוערְט גִימִשְׁפָּט אִין גֵיהִנָּם אֲפִילוּ אוּם שַׁבָּת, מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, וַוייל עֶר הָט מְחַלֵּל שַׁבָּת גִיוֶועזֶען אוֹיף דִי וֶועלְט אִיז עֶר מְחַלֵּל שַׁבָּת אִין גֵיהִנָּם. אַלְזוֹי אִיז בִּיטָל אוֹיף יֶעדֶען מֶענְטְשׁ שַׁבָּת צוּא הִיטֶען מִיט אַלֶע דִינִים וֶועט עֶר הָאבֶּען אַ גְרוֹיסֶען שָׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא אָמֵן:

אורח מישור

קוּמֶען עַל פִּי רוֹב פַר דִיא נָשִׁים דוּרְךְ זֵייעֶר נִיט וִויסֶען דִי דִינִים נֶעוֶען זֵיי נִבְשָׁל אָפְט מָאל רַחֲמָנָא לִצְלָן אִין חִילוּל שַׁבָּת וָואס שַׁבָּת קוֹדֶשׁ אִיז דֶער גְרֶעסְטֶער „אוֹת" אַצֵייכֶען פוּן דִי יוּדִישֶׁע אֱמוּנָה. דִי גְמָרָא זָאגְט דֶר וָוס הִיט שַׁבָּת וִוי דֶר דִין אִיז. אִיז גְלַייךְ וִוי עֶר וָואלְט מְקַיֵּים גֶעוֶוען דִי גַאנְצֶע תּוֹרָה אוּנ חָלִילָה דֶר וָוס אִיז מְחַלֵּל שַׁבָּת אִיז גְלַייךְ וִוי עֶר וָואלְט חָלִילָה גֶעלַייקֶענְט אִין דִי גַאנְצֶע תּוֹרָה אִיבֶּר דֶעם דַארְף יֶעדֶע אִשָּׁה זָעהְן קְלָאר צוּ זַיין אִין דִיא דִינִים פוּן שַׁבָּת וֶועט זִיא גֶעוִויס חָלִילָה נִיט קוּמֶען צוּ קֵיין שׁוּם מִכְשׁוֹל אוּנ זִיא וֶועט זַיין בָּטוּחַ דָאס זִיא וֶועט הָאבֶּען אַחֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא:

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי חֲנִינָא חַיָּב אָדָם לְמַשְׁמֵשׁ בִּגְדָיו בְּעֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה שֶׁמָּא יִשְׁכַּח וְיֵצֵא: אָמַר רַב יוֹסֵף הִלְכְתָא רַבְּתָא לְשַׁבַּתָּא:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: אדון עולם וכו'

תחנה פון שבת פריא

די תְּחִנָּה זָאגְט מֶען אוּם שַׁבָּת פְרִיא:

אַלֶע צַייט וָועל אִיךְ לוֹיבֶּען דִיךְ גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערְן דֶער מִיךְ הָאט דֶער נֶערְט אוּנ גִישְׁפַּייזְט פוּן מַיין

אורח מישור

דינים ומנהגים פון שבת

דִיא וַוייבֶּער זָאלֶען אוֹיךְ זוֹכֶה זַיין צוּ דֶעם זְכוּת פוּן שַׁבָּת הָאבֶּען מִיר

דברי כבושים ומשלי חן

ענין שמירת השבת

דֶער שְׂכַר פוּן הִיטֶען שַׁבָּת מִיט אַלֶע זַאכֶען הָאט מֶען אִיז גִיבְּרַאכְט גִיוָוארְן אִיז זֵייעֶר גְרוֹיס

גֶעדְרִיקְט אִין דִי תְּחִינוֹת דִי נֵייטִיגְסְטֶע דִינִים מִיט מִנְהָגִים פוּן שַׁבָּת וָועלְכֶע

לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: דער חזן זאגט אלהינו ואלהי אבותינו וכו' ק"ש.

(א) בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ. וְלֹא בִפְתִילַת הָאִידָן. וְלֹא בִפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם: לֹא בְזֶפֶת. וְלֹא בְשַׁעֲוָה. וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה. וְלֹא בְאַלְיָה. וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְטְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן: פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת. וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂה פֶּחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר: סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי. וּמְעָרְבִין. וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בספר בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בעשי"ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דאס דער וואכען זאגט מען דא עלינו לשבח זכו׳.

דאס מוז קהל זאגן ויכולו אונ דער נאך זאגט דער חזן דאס:

לייט בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

אַיין גאַנץ יאָר זאָגט מען מָגֵן אָבוֹת נאָר אַז פֶּסַח גֶעפֿאַלט אום שַׁבָּת זאָגט מען נִיט. אויך נִיט בַּיי אַיין אָבֵל ר״ל אונ נִיט בַּיי אַיין חָתָן: אונ אַז מען זאָגט נִיט מָגֵן אָבוֹת זאָגט מען נִיט אֱלֹהֵינוּ וכו׳:

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ. הָאֵל (בש"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

אום ראש חודש זאגם מען דאס:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש החדש הזה: זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

אום חנוכה אונ אום פורים זאגם מען דאס:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:

לדביר

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה

לחול ולמוצאי שבת ולמוצאי יום טוב

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכָל אֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמְצַפִּים לִישׁוּעָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

אָב הָרַחֲמָן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אלהינו

לחול ולמוצאי שבת ולמוצאי יום טוב

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה:

דָּאס זָאגְט מֶען שַׁבָּת צוּ נַאכְטְס אוּנ מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב אֲפִילוּ צוּ חוֹל הַמּוֹעֵד זָאגְט מֶען אוֹךְ דָּס:

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל חֵטְא וָפֶשַׁע וּמְנֻקִּים מִכָּל עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ:

וְ) חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ גְּאוּלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף טַל וּמָטָר לִ) בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אָתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ. כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמוֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

לשבת ולחול

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ מוֹרִיד הַטָּל: בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

שַׁבָּת וָאֲנָם מָען אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אוּנ אוּם דֶער וְואכִן אַתָּה חוֹנֵן:

מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: ופרוש

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

לשבת וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת **וְשָׁמְרוּ** בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

לחול **בָּרוּךְ** יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה

וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ
וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ
עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהֹוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ
וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל
אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין
מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל
בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה
בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי

בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה עלתה כ׳ בּוֹ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

תפלת ערבית

אום דער וואכען זאגט מען דאס אונ אום שַׁבָּת הֵייבט מען אן בָּרְכוּ:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ:

יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: אנא בכח וכו׳ (בדף י״ו)

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה בּוֹאִי כַלָּה: לכה

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּייָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים

איך פב"פ בין מנדר די מטבע אדר די מטבעות פון וועגן עניי ארץ הקדושה אונ פון וועגן דעם כבוד פון אונזרי עלטערן הקדושים אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ זייער זכות זאל אונז ביי שטיין אז מיין תפלה זאל אן גנומין ווערין פר השי"ת. יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון דיר גאט אונזער גאט אונ דר גאט פון אונזרע עלטערין אברהם יצחק ויעקב אז דער זכות פון אונזרע עלטערין זאל ביישטיין אוף מיר אונ אוף מיין מאן אונ אוה מיינע קינדר אונ אוף מיין הויז גזינד עס זאל גצוגן ווערן אוף אונז דיא שפע פון ברכה אונ פון חיים טובים ושלום אונ פרנסה טובה והצלחה אונ גאט זאל אונז געבן עושר ואריכות ימים ושנים אונ זאל געבין איין רפואה שלמה צוא אלע קראנקע פון ישראל אונ איך זאל זוכה זיין צו בנים תלמידי חכמים ווס זאלן עוסק זיין בתורה ובמצות אונ מאריך ימים ושנים זיין אונ דיא ברכה פון אברהם יצחק ויעקב זאל אוף אונז קומין אונ דר זכות פון דר מצוה פון הדלקת נר של שבת זאל אוף אונז ביי שטיין אמן:

תפלת מנחה לחול ולערב שבת

מען זאגט אשרי ניפונט מען דף 38 שמונה עשרה דף 45 עלינו לשבח וכו':

סדר קבלת שבת

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

תכון תפלתי קטורת מיין תפלה זאל גאט אן נעמין אזו וויא דיא קטורת וואס מען האט מקטיר געוועז אויף דעם מזבח אונ אזו ווי דר קרבן התמיד פון בין הערבים אזו בעט איך דיך רבש"ע אז דו זאלסט מיין תפלה אויך אן נעמין אונ זאלסט מיר ענטפערין אויף מיינע בקשות אונ אויף די בקשות פון כל ישראל ובפרט במקום הקדוש כותל מערבי וואס די שכינה רוהט דארטין דאס איז דער ארט וואס אונזערע אבות האבן מתפלל געווען. איך בעט דיך אז דער ביהמ"ק זאל שון געבויעט ווערן דורך דיין האנד וועט ער שוין ניט חרוב ווערין. אונ זאלסט שון דאס הייליגע ארט דר פרייען מיר זאלן דיך קענין דינין מיט דעם גאנצן הארצן מיט פיל שמחה אונ פיל גוטס אין דעם הייליגן בית המקדש אונ די גאנצי וועלט זאל וויסן אז דו ביסט איין גאט אונ קיינר ניט אונ די גאנצע וועלט וועט קומין זיך צוא בוקין פאר דיר אין בית המקדש אזוי וויא דוד המלך ע"ה האט גזאגט יבא כל בשר להשתחות לפניך: רבונו של עולם איך בין גקומין בעת העלות המנחה אין דר צייט פון תפלת המנחה וואס איז שעת רחמים אונ בין מקבל אויף מיר תוספת שבת דו זאלסט מיר געבן אנשמה יתירה לכבוד שבת אונ בעט דיך דו זאלסט צו הערין מיין תפלה מיט אלע תפלות ישראל אזו ווי דו האסט גיענטפערט אליהו הנביא זכרונו לברכה אזו ווי אין פסוק שטייט ויהי בעלות המנחה האט ער גנעהנט צום מזבח וואס ער האט גמאכט אונ האט גזאגט דו גאט פון אברהם יצחק ויעקב היינט וועלין וויסין דיא ישראל אז דו ביסט איין גאט. אונ גאט האט אים גיענטפערט מיט פייער פון דעם הימל אונ כל ישראל האבין גזעהן האבין זיי גזאגט יי הוא האלהים היינט ווייסין מיר אויך אז נאר איין גאט איז דא מער ניט. אונ זאלסט געבן אין די הערצער פון די מלכים ושרים פון אלע ערטער וואו יודין געפינין זיך מען. זאל טאן מיט זייא נאר גוטס מיט גרוס חסד ורחמים ובפרט מיט אחינו בני ישראל וואס זיצין אין חוץ לארץ אונ גבין אונז צדקה מיר זאלין קענין זיצין בארץ הקדושה על התורה ועל העבודה זאלסטו זיי העלפן מיט גרוס גוטס אונ זאלסט זיי געבן בני חיי ומזוני בכבוד אמן:

וְתָאִיר אֶת עִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַמְאוּפֶלֶת׃
אונ זָאלְסְט דֶער לַייכְטִין דַיין הֵיילִיגֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָוס זיא איז פַר פִינְצְטֶערְט אונ פַר וִויסְט שׁוֹין פוּן ווי פִיל הוּנְדֶערְט יָאהר׃
אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה וְאַל יֶחְשְׁכוּ עֵינֵינוּ׃
לִיבֶּר דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶער פָאטֶער דוּ זָאלְסְט אוּנְז נִיט אַוֶועק וַוארְפֶן אִין דֶר צַייט פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶער אונ עֶס זָאל נִיט קוּמֶען קֵיין פִינְצְטֶערְנִישׁ אוֹיף אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין׃
מַזָּלֵנוּ יָאִיר כְּזוֹהַר הַשֶּׁמֶשׁ בַּשָּׁמָיִם׃
אוּנְזֶער מַזָּל זָאל לַייכְטִין אַזוֹ וִוי דִי שַׁיין פוּן דֶער זוּהן אִין הִימֶעל אונ מִיר זָאלִין גִיבֶּענְטְשְׁט וֶוערִין פוּן דַיין לִיבִּין נָאמֶען צוּ לִיכְטִיגְקַייט אונ צוּ גוּט לֶעבִּין מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶען דִי לִיכְט וָואס מֶען וֶועט אָן צִינְדִין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן׃

תפלה אצל כותל המערבי

די תְּפִלָּה זָאגְט מֶען בַּיי דֶער כּוֹתֶל מַעֲרָבִי עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ צוּ מִנְחָה׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּא הָאסְט בַּאשַׁאפֶן די גַאנְצֶע וֶועלְט אונ דָאס הֵיילִיגֶע אָרְט פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאסְטוּ פְרִיעֶר בַּאשַׁאפִין מִיט דֶעם אֶבֶן שְׁתִיָּה. פוּן אִים הָאט זִיךְ צוּ שְׁפְּרֵייט די גַאנְצֶע עֶרְד פוּן דֶר וֶועלְט דָס מָקוֹם הַמִּקְדָּשׁ אִיז אַנְטְקֶעגִין דֶעם שַׁעַר הַשָּׁמַיִם וָוס אַלֶע תְּפִלּוֹת פוּן דֶר וֶועלְט גֵייעֶן דָארְטִין אַרוֹיף דָאס אָרְט אִיז דֶר הַר הַמּוֹרִיָּה וָוס אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאט גִבְּרַאכְט זַיין זוּן יִצְחָק צוּ דֶר עֲקֵדָה אונ עֶר הָאט אוּם גִשְׁטְרֶעקְט זַיין הַאלְז מֶען זָאל אִים שֶׁעכְטִין אונ זָאל מְקַיֵּים זַיין דַיין רָצוֹן דוּ הָאסְט דָס אָרְט גְמַאכְט הֵיילִיג מֶען זָאל דֶערוֹיף בּוֹיעֶן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אונ דָארְטֶן אַרוּם הָאסְטוּ מוֹחֵל גִוֶועֶן דֶעם מֶענְטְשֶׁן דִי עֲבֵירוֹת וָוס עֶר הָאט גִזִינְדִיגְט עֶר הָאט גִבְּרַאכְט אַיין קָרְבָּן אונ הָאט מִתְוַדֶּה גִוֶועֶן אוֹיף דֶר עֲבֵירָה אונ תְּשׁוּבָה גִטָאן הָאסְטוּ אִים מוֹחֵל גִוֶועֶן׃ וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אִיז דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרוּב גִוָוארִין קֶענִין מִיר קֵיין קָרְבָּן נִיט בְּרֶענְגֶען. נָאר דוּ בִּיסְט אַגְרוֹיסֶער גָאט אונ קָאנְסְט פַר טְרָאגִין אונ מוֹחֵל זַיין דוּ בִּיסְט אַבַּעַל רַחֲמִים דוּ בִּיסְט מְקַבֵּל אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת וּתְשׁוּבוֹת גְלַייךְ וִוי קָרְבָּנוֹת וּקְטוֹרֶת אַזוֹ וִוי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט גִבֶּעטֶן

שֶׁלֹּא אֶכָּשֵׁל בִּלְשׁוֹנִי לְדַבֵּר דְּבָרִים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים:

איך זָאל נִיט גִישְׁטְרוֹיכִילְט װֶוערִין מִיט מַיין צוּנְג צוּ רֵיידְן פַאר דִיר לִיבֶּער גָאט. דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹיל זָאל זַיין מִיט גְרוֹיס פָארְכְט אוּנ צִיטֶערְנֶעשׁ:

וּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת בִּרְכָתִי עַל נֵרוֹת שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ:

אוּנ זָאלְסְט אָן נֶעמֶען מִיט בַּאווִילוּנְג דִי בְּרָכָה וָואס אִיךְ הָאבּ גִימַאכְט אוֹיף דִי לִיכְט וָואס אִיךְ הָאבּ אָן גִיצוּנְדִין לְכָבוֹד דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת קוֹדֶשׁ:

וְתִשְׁמוֹר אֶת כָּל בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל מִשְּׂרֵפָה וְתַבְעֵרָה:

אוּנ זָאלְסְט הִיטִין אַלֶע יוּדִישֶׁע הַייזֶער עֶס זָאל חָלִילָה נִיט קוּמֶען אוֹיף זֵיי קֵיין שְׂרֵפָה אוּנ קֵיין בְּרֶענוּנְג בִּזְכוּת וָואס מִיר אַלֶע װַייבֶּער טוּעֶן דֶער לַייכְטִין מִיט דֶעם פַייעֶר פוּן דִיא לִיכְט אִין אוּנְזֶערֶע הַייזֶער:

וּתְזַכֵּנוּ שֶׁלֹּא יִבְעַר בְּלִבֵּנוּ שׁוּם כַּעַס וְחֵמָה:

אוּנ בִּזְכוּת זֶה זָאלְסְטוּ אוּנְז מְזַכֶּה זַיין עֶס זָאל נִיט בְּרֶענֶען אִין אוּנְזֶער הַארְץ קֵיין שׁוּם צָארִין אוּנ גְרִים צָארִין צוּ אֵייבִּיג. עֶס זָאל זַיין שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה אִין אוּנְזֶערֶע גִימַארְקְען:

וְתָאִיר אֶת עֵינֵי בְּעָלַי וּבָנַי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אוּנ אַזוֹ װִי אִיךְ הָאבּ דֶר לַייכְט מַיין הוֹיז מִיט דִי לִיכְט וָוס אִיךְ הָאבּ אָן גִיצוּנְדֶען לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגִין שַׁבָּת אַזוֹ זָאלְסְטוּ דֶער לַייכְטֶען דִי אוֹיגִין פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶער תּוֹרָה:

שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנוּ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם שִׁיק דַיין לִיכְט אוּנ דַיין וַוארְהֵייט זֵייא זָאלֶען אוּנְז פִירֶן אִין דֶעם רֶעכְט פַארְטִיגֶען װֶעג צוּ טָאן מִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים אַלֶע אוּנְזֶערֶע לֶעבּ טֶעג:

אורח מישור

אַלֶע מִצְוֹת, דָס פְרִיעֶר פַר לִיכְט צִינְדֶן מַאכֶן דִי בְּרָכָה אוּנ דֶר נָאךְ צִינְדֶן לִיכְט: ו) װֶוען אַאִשָּׁה הָאט אֵיינְמָאל פַארְגֶעסֶן לִיכְט צוּ צִינְדֶן זָאל זִיא אַלֶע שַׁבָּת צִינְדֶן מַיין מִיט אַלֶעכְטִיל אוּנ װֶוען זִיא הָט עֶטְלִיכֶע מָאל פַארְגֶעסֶן זָאל זִיא אַזוֹי פִיל לֶעכְטְלִיךְ דִי רֶעשְׁט שַׁבָּתִים צוּ לֵייגֶען אָן צוּ צִינְדֶן אַחוּץ דִי לִיכְט וָואס זִיא אִיז גֶעווֹואוּנְט אַלֶע מָאל אָן צוּ צִינְדֶען:

ותאיר

גאט האט געבענטשט דעם זיבעטן טאג אונ האט אים געהייליגט :

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּמְטוּבְךָ שַׂבְּעֵנוּ :

רבונו של עולם הייליגער גאט הייליג אונז מיט דיינע הייליגע מצות מיר זאלן זיי אלע קענען מקיים זיין אונ פון דיין גוטס טוא מאכן אן זעטין אונזער לייב :

שָׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא יָבוֹא חִילּוּל שַׁבָּת עַל יָדֵינוּ :

היט אונז ליבער גאט אונ דר בארמיגער פאטער עס זאל נים געשעהן דורך אונזערע הענט קיין חילול שבת חלילה ניי עדט מיר זאלן אים הייליג האלטן פון דר צייט ווען ער קומט אן ביז אין דר צייט וואס ער גייט אוועק :

תַּבִּיט וְתָצִיץ מִמְּרוֹמִים אוֹתָנוּ לְרַחֲמָה :

ליבער דר בארמיגר פאטר זאלסט לוגען אונ קוקין פון די הויכע הימלען אראפ צו דער בארמען זיך אויף אונז דיין ארום פאלק ישראל :

עַם סְגוּלָּתְךָ בְּחַסְדְּךָ הַטּוֹב לְהוֹשִׁיעַ :

דיין גיליבט פאלק וואס איינציגן דיין נאמן אונ היטין דיין ליבין שבת קודש זאלסטו מיט גינאד העלפין אונ זאלסט זיא היטין פון אלים בייזען :

וְעָלַי אֲמָתְךָ בַּת אֲמָתֶךָ יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים :

אונ אויך אויף מיר דיין דינסט מויד (פלונית) דיא טאכטער פון דיין דינסט מויד (פלונית) זאלען דער וועקט ווערין דיינע פיל דער בארימקייט :

וְתִשְׁלַח בְּפִי דִּבּוּרִים טוֹבִים לְפָנֶיךָ לְבַקֵּשׁ :

אונ זאלסט אריין שיקן אין מיין מויל גוטע רייד אונ גוטע בקשות צו בעטן פר דיר דר בארמיגר גאט אויף מיר אונ אויף מיין מאן אונ אויף מיינע קינדער :

אורח מישור

ניט קיין הנאה פון דיא ליכט ביז איבר יום טוב קומט אויס אין אוואבענדיגן די ברכה אונ נאך די ברכה זאל זיא טאג דען מעג מען דאך גאנץ יום טוב ערשט קוקען צו די ליכט. ווען אבר ברענגן פייער. איז דר דין וויא בייא

תהא השעה הזאת שעת רצון מלפניך:

דיא דאזיגע שעה וואס איך שטעל מיך אנידר צו תפלה טאן פר דיין ליבן נאמן זאל זיין אבאוויליגע שעה צו פר דיר:

לעורר רחמים וחסדים על ישראל עמך:

צו דר וועקין פיל דר בארימקייט אונ גנאד אויף דיין ארום פאלק ישראל וואס זענין פר שפרייט אויף אלע פיר עקין פון דר וועלט:

הושיעה את עמך וברך את נחלתך:

ליבער גאט העלף צוא דיין פאלק ישראל מיט דיין גרוס דער בארימקייט אונ בענטש דיין ארב ציון מיט ירושלים וואס זענין אפ גטאן פון זייער קרון אונ זייער שיין:

האר פניך אתנו ורחמנו כגדל צדקותיך:

מאך לייכטן דיין פנים מיט אונז ליבער הארציגר גאט אונ דער בארים זיך אויף דיינע ליבע קינדר וואס האפן צו דיר אזו וויא דיין גרוים גירעכטיקייט:

מלאכי רחמים ימליצו טוב בעדנו:

ליבער גאט גביט צו דיינע מלאכים פון רחמים זייא זאלין זיין גוטע מליצים פר אונז צו שפרעכן פר דיין כסא הכבוד אלע זכיות אונ אלע מעשים טובים וואס ווערן גטאן דורך דיינע קינדער ישראל:

ויזכר לפניך זכות יום השבת הקדוש הזה:

אונ עס זאל פר דיר גדענקט ווערן רבונו של עולם דר זכות וואס דיין ליב פאלק ישראל אנפאנגן צוא היטן דעם ליבן הייליגן שבת וואס עס קומט אן:

אשר קדשתו מעת אשר עולמך בראת:

וואס דוא האסט דעם הייליגן שבת גהייליגט פון דר צייט אן וואס דו האסט דיא וועלט בשאפן אזו וויא אין פסוק איז גשריבן ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו דם איז טייטש

דברי כבושים ומשלי חן

מכבד זיין דעם שבת. דאס זעגען דיא מנהגים פון ערב שבת אונ שבת ביי נאכט:

אורח מישור

פריער דיא ברכה הייסט דם זיא האט שוין מקבל שבת געוועזן אונ זיא וועט שוין ניט טארן צינדען דיא ליכט איבר דעם איז דר דין דאס זיא זאל פריער צינדען די ליכט נאר מיט בײדע הענט זיך פארשטעלן די אויגן דאס זיא האט

רוּחוֹת אוּנ מַזִיקִים דָם זַיי זָאלֶן אַװעק פְלִיהֶן פַר דִי לִיכְט װָאס אִיךְ הָאבּ אָן גִיצִינְדֶען אוֹיף דֶעם שַׁבָּת דָאס זַייא זָאלֶן נִיט שֶׁעדִיגֶן דֶעם מֶענְטְשׁ נִיט קַיין מַאן אוֹךְ נִיט קַיין פְרוֹי אוּנ קִינְדֶער פוּן דָם פָאלְק יִשְׂרָאֵל . הֶער פוּן אַלֶע װֶעלְטִין גִיבּ מִיר קִינְדֶער דִי דָא זָאלֶן רִיכְטֶן אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ זָאלֶן בַּאשַׁיידֶען דַיינֶע גֶבָּאט דִיא לַייכְטֶן אוּנ װַייזֶען אַװעג אוּנ זָאלִין טָאן אַלֶע צַייט װָאס דִיר װאוֹל גִפֶעלְט אִין דַיינֶע אוֹגֶן אוּנ דָם עֶס װאוֹל גְפֶעלְט אִין דִיא אוֹגֶן פוּן לַייטֶן אוּנ דָאס מִיר דֶעם שַׁבָּת זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּא זֶענִיפְטִיגֶן אָן אַלֶע הִינְדֶערְנִים אוּנ שִׁיק אוּנְז דִי בְּרָכָה מִיט דֶעם גוּטִין מַלְאָךְ דֶר דָא גֵייט אוֹיף דִי רֶעכְטֶע הַאנְט פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין אוּנ דֶער בֵּייזֶער מַלְאָךְ זָאל דְרוֹיף זָאגֶן אָמֵן אוּנ לָאז אוּנְז זוֹכֶה זַיין דָם מִיר זָאלֶן אַרְבֶּען דֶעם טָאג דֶר דָא אִיז אֵייטֶל שַׁבָּת דֶר דָא רוּהְט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג עֶס זָאל בַּאװִילִיגְט זַיין פַאר דִיר גָאט מַיין בַּאשֶׁעפֶער אוּנ מַיין דֶער לֵייזֶער אָמֵן :

תחנה ברכת קודש

אַנַייֶע הַיילִיגֶע תְּחִנָּה צוּ זָאגֶען אַלֶע שַׁבָּת נָאךְ לִיכְט בֶּענְטְשֶׁען מִיט גְרוֹס כַּוָּונָה :

אָנָא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְתַטֶּה אָזְנְךָ לְשַׁוְעָתִי :

אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט לִיבֶּר גָאט דֶר גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב אוּנ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל לֵאָה, אַז עֶס זָאל קוּמֶן פַר דִיר מַיין גֶבֶּעט אוּנ זָאלְסְט נֵייגֶן דַיין אוֹעֶר צוּ מַיין גְשְׁרַיי :

פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלַּת אֲמָתֶךָ :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֶפִין דִי טוֹעֶרִין פוּן דֶעם הִימֶל אַרַיין צוּא נֶעמֶן דִיא תְּפִלּוֹת פוּן מִיר דַיין דִינְסְט מוֹיד (פלונית בת פלונ׳ית) װָאס אִיךְ קוּם צוּ בֶּעטֶען פַאר דִיר :

אורח מישור

אוּנ דֶר נָאךְ זִיךְ אָן טוּעֶן בִּגְדֵי שַׁבָּת : ה) אוּם שַׁבָּת אָדֶער אוּם יוֹם כִּפּוּר צִינְד מֶען פְרִיעֶר אָן דִי לִיכְט אוּנ

דברי כבושים ומשלי חן

מִיט שִׂמְחָה אוּנ נִיט הָיעֶנֶען דֶעם גוּף , דֶער גוּף זָאל הֲנָאָה הָאבֶּן פוּן דֶעם עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶען , נָאר אַלְץ װֶעגֶען כְּבוֹד שַׁבָּת װִי הקב״ה הָט גִיבָּאטֶן מֶען זָאל

דֶר נָאךְ מַאכְט מֶען דִי בְּרָכָה . אוּנ װַייל דֶר דִין אִיז בַּיי יֶעדֶערֶע מִצְוָה דָם מֶען טָאר נִיט פְרִיעֶר הֲנָאָה הָאבֶּען אָדֶער טוּהְן דִי מִצְוָה בִּיז מֶען מַאכְט פְרִיעֶר דִי בְּרָכָה נָאר בַּיי דִי לִיכְט צִינְדֶען פוּן שַׁבָּת וְיוֹם כִּפּוּר אַז דִי אִשָּׁה װֶעט מַאכֶן

פריער

זאלן קענין פרנסה געבען די ווייב און קינדר בעין יפה און אונזרי מצות זאלן אן גנומן ווערן ווי די מצות פון אונזרע אבות ואמהות און דיא שבטים הקדושים מיר זאלין זיין אזו ריין וויא איין קינד ווערט געבארען פון זיין מוטער אמן :

אנייע תחנה נאך ליכט צינדען

דיא נייע תחנה זאל מען זאגען מיט כוונה ווען מען האט ליכט אן גצונדען אויף שבת און יום טוב :

גאט פון דיין פאלק ישראל דוא ביסט הייליג און דוא האסט גיהייליגט דיין פאלק ישראל און דו האסט גיהייליגט דעם שבת און דו ביסט איינר און די ישראל האסטו אום דר וועלט פון אלע פעלקער צוא דיין דינסט און דעם שבת צו עהרין און צו לייכטין מיט ליכט און צוא האבין פרייד און לוסט אין דיינעם דינסט אין דיינעם הייליגן שבת דם מיר זענין שולדיג ערליך צו האלטען מיט אלע זאכען אזו ווי אמלך דר האלט ערליך זיין מלכה אדער וויא אחתן האלט ערליך זיין כלה. און נאך ריידן פיל חכמים דאס זייא האבען גרופין דעם שבת בת מלכה און כלה. איך דיין טאכטער האב שון ליכט גצונדין צווייא ליכט וויא דיינע חכמים האבען גהייסען די ווס ווייסען דיין הייליגע תורה צו עהרען און צו הייליגן דיין נאמען און די תורה און דעם שבת. אלמעכטיגער גאט גיב מיר און מיין מאן און מיינע קינדר און מיין גאנץ הויז גזינד דעם הייליגין שבת צו רוען און צו הייליגן מיט נחת און באהיט אונז פר אלע בייזע באגעגעניש און אויך פר אלע בייזע גשעהיניש אין דעם היינטיגן טאג דען די רשעים און די צדיקים האבין אויך היינט רוה פון דעם ביטערין גיהנם אזו זאלסטו מיך אויך אין דעם טאג פון שבת באהיטן פר אלעם בייזען און אז אלי מיינע ליכט זאל העל און לוטר ברענין צו פר טרייבן די בייזע

דברי כבושים ומשלי חן

דדיבער זאל מען זיך שטארק היטען עס זאל קיין קריג זיין אין שטוב. און מען זאל ע. ן די סעודה

אורח מישור

זאל זיך ריין ארום וואשען און אן טוען בגדי שבת פאר ליכט בענטשן נאר

באם זיא האט זיך פארשפעטיגט זאל זיא צום ערשטען תיכף ליכט בענטשען

און

קודש אונ הט אונז געבאטען דיא ליבע מצוה זאל איך זיא קאנין מקיים זיין אונ זיא זאל זיין גוואגען אזו ווי כל תרי"ג מצות פון כל ישראל אמן כן יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

רבונו של עולם מיין מצוה פון דיא ליכט אן צינדין זאל אזו אן גנומן זיין ווי די מצוה פון דעם כהן גדול ווען ער הט די ליכט אין ליבין בית המקדש אן גצונדין איז זיין מצוה אן גנומין גווארן אזו זאל מיין מצוה אוך אן גנומין ווערין. נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי דס איז טייטש דיינע רייד איז אזו ווי א ליכט צוא מיינע פים אונ מיינע קינדר זאלן גיין אין גאטס וועג אונ די מצוה פון מיינע ליכט צינדן זאל אן גנומן ווערן אז מיינע קינדערס אויגן זאלן לייכטן אין דר ליבר הייליגר תורה. אוך טוא איך בעטן ביי די ליכט דעם ליבן גאט ברוך הוא אז מיין מצוה פון דיא ליכט זאל אן גנומן ווערן ווי דס ליכט האט גברענט פון דעם בוים אייל אין בית המקדש אונ איז ניט פר לאשן גווארין. בזכות דס ליכט פון דעם ליבן שבת זאל מגין זיין ווי דר ליבר שבת הט מגין גוועזן אוף אדם הראשון ווי ער איז באהיט גווארן פר איין גיבן טוט אזו זאל אונזר זכות פון די ליכט מגין זיין אז אונזערע קינדערס ליכט זאל לייכטן אין דר תורה זייערע מזלות זאלין לייכטן אין הימל זיי

אורח מישור

ג) באם דס ווייב איז אקומפיטארען (אגעוויגערען) זאל דר מאן צינדען די ליכט דעם ערשטן שבת. אבער דיא רעשט שבתים זאל זיא אליין צינדען:

ד) דער חיוב איז פרייטאג פר נאכט ווייניגסטענס אהאלבע שעה

דברי כבושים ומשלי חן

טיש איז געגרייט אונ אלע מענטשען אין שטוב זענען פריילעך, זאגט איין מלאך הלואי איבער אכטאג שבת זאל אויך אזוי זיין, אונ דר אנדערער מלאך ענטפערט אמן, אונ אויב חס ושלום דיא מלאכים האבן גיטראפען עס איז ניט אלין גרייט אין שטוב, אדר עס איז קריג אין שטוב, זאגט דר מלאך הלואי איבער אכטאג שבת זאל אויך אזוי זיין אונ דער אנדערער מלאך ענטפערט אמן.

אידער עס ווערט נאכט צו בענטשן ליכט אונ עס איז רעכט דס די אשה

זאל

אַלֶע גְלִידֶער אוּנ זֵיי זָאלִין גָאר קֵיין מוּם נִיט הָאבִּין אִין דֶעם
גַאנְצִין גוּף אוּנ זֵיי זָאלֶן נִיט זַיין גָאר צוּ לַאנְג אוּנ נִיט גָאר צוּ
קוּרְץ נִיט צוּ וַויים אוּנ אוֹךְ נִיט צוּ שְׁוַוארְץ אוּנ נִיט אִיבֶּעְרִיג קְלוּג
אוּנ אוֹךְ נִיט גְרוֹס נַארִישׁ נָאר זֵיי זָאלִין זַיין חֲכָמִים ווִי עֶס בַּדַארְף
צוּ זַיין אוּנ זֵיי זָאלִין הָאבִּין חֵן וָחֶסֶד אִין דַיינֶע אוֹגֶן אוּנ אִין דִיא
לַייטִינְס אוֹגֶן אוּנ אִיךְ מִיט מַיין מַאן זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ דֶר צִיהֶען
זֵיי אִין עוֹשֶׁר אוּנ אִין כָּבוֹד אוֹיף לַאנְגֶע יָארֶן אוּנ אוֹיף לַאנְגֶע טֶעג
אוּנ קֵיין שׁוּם קִינְד פוּן אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער זָאלֶן נִיט שְׁטַארְבֶּן בַּיי מַיין
לֶעבֶּן אוּנ אוֹךְ נִיט בַּיי מַיין מַאנְס לֶעבִּין אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין
צוּ הָאבֶּן קִינְדֶער אוּנ מִיר זָאלֶן הָאבֶּן אוּנְזֶער פַּרְנָסָה בְּכָבוֹד פוּן דַיין
גְטְרַייעֶ פוּלֶע הַאנְט אוּנ נִיט דוּרְךְ הֶענְט פוּן מֶענְטְשֶׁען אוּנ
מִיר זָאלֶן קֶענִין טָאן צְדָקָה אוּנ גְמִילוּת חֶסֶד מִיט לַייט אוּנ מִיר
זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן מִיט אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶן קִינְדֶער אוּנ קִינְדְס קִינְדֶער
דִי דָא זָאלֶן עוֹסֵק זַיין אִין דֶר תּוֹרָה אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים אוּנ עֶס ר
זָאל אָן אוּנְז מְקוּיָים ווֶערִין ווָס יְשַׁעְיָה הַנָבִיא הָט גְזָאגְט אוּנְזֶער ד
גָאט הָט גְזָאגְט אִיךְ ווֶעל מַיין זִיכֶערְהֵייט מִיט דִיר בַּאשְׁטֶעטִיגֶן ט
אוּנ מַיין נְבוּאָה ווֶעל אִיךְ לָאזֶן רוּעֶן אוֹיף דִיר אוּנ מַיינֶע רֵייד דָס ס
מֵיינְט מֶען דִי תּוֹרָה דִי אִיךְ הָאבּ גְטָאן אִין דַיין מוּנְד דָס ווֶעט
נִיט ווֶערֶן אָפּ גְטָאן פוּן דַיין מוּנְד אוּנ פוּן דַיינֶע קִינְדֶער. דָס הָט
גָאט גְזָאגְט פוּן אַצוּנְד אָן בִּיז אֵייבִּיג אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן אָמֵן סֶלָה:

סדר פון ליכט צינדען

אַז מֶען צִינְט אָן לִיכְט לִכְבוֹד שַׁבָּת זָאגְט מֶען דִיא בְּרָכָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

לְכָבוֹד גָאט לְכָבוֹד אוּנְזֶער גְבָאט לְכָבוֹד דֶעם לִיבֶּן שַׁבָּת קוֹדֶשׁ
ווָס אוּנְזֶער הֶער גָאט הָאט אוּנְז גְגֶעבִּין דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת

דברי כבושים ומשלי חן

מַלְאָכִים בִּיז אִין שְׁטוּבּ, אוּנ אַז דִי מַלְאָכִים קוּמֶן בַּיים אִים אִין שְׁטוּבּ אוּנ זֶעהֶן לִיכְט גְעצוּנְדֶען דֶער

אורת מישור

ב) נָאר צוּם מוּנְדֶערסְטֶן דַארְף מֶען אָן צִינְדֶען צְווֵיי לִיכְט דָאס זֵיי
זָאלֶען בְּרֶענְגֶען בִּיז אִיבֶּער דִי סְעוּדָה ד.שונה פון בייא נאכט:

די תְּחִנָּה זָאגְט מֶען פְרַייטָאג פַר נַאכְט צוּ לִיכְט צִינְדִין׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן דֶר קֵינִיג דֶער בַּארְמִיגֶער עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילֶען צוּ פַר דִיר אַז אִיךְ זָאל גִידַאכְט וֶוערֶן פַר דִיר מִיט אַגִידֶעכְנִיש פוּן הֵיילִיגֶע אוּנ פוּן אֵייטֶעל דֶער בַּארֶעמְקֵייט פוּן אַלֶע אֵייבֶּרְשְׁטֶע הִימְלֶען אוּנ דוּ זָאלְסְט גִידֵיינְקֶען דַיין דִינְסְט מוֹיד (פלונית בת פלונית) מִיט דַיין הֵיילִיגֶ נָאמֶען דֶער דָא הֵייסְט צְבָאוֹת גָאט פוּן דִי בַּשֶׁעפֶנִיש דָס דוּ זָאלְסְט דִיךְ קֶערֶן צוּ מַיין גִיבֶּעט וָואס אִיךְ טוּא בֶּעטִין אִין דֶר צַייט אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט דִיךְ גִיקֶערְט אוּנ הָאסְט אָן גִינוּמֶען דִי תְּפִלָּה פוּן דֶער צַדֶקֶת אוּנְזֶער מוּטֶר חַנָּה עָלֶיהָ הַשָּׁלוֹם דִי דָא אַיין עֲקָרָה גִיוֶועֶן אוּנ הָאט תְּפִלָּה גִיטָאן דָאס דוּ הָאסְט אִיר בַּשֶׁערְט גוּטֶע פְרוּמֶע קִינְדֶר אוּנ דוּ הָאסְט דֶער הֶערְט אִיר גִיבֶּעט דָס פוּן אִיר אִיז אַרוֹיס גִיקוּמֶן דֶער צַדִיק שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא דֶער דָא אִיז אִין דֶער וָואג שָׁאוּל אַזוֹי גוּט גִיוֶועֶן אַזוֹי וִוי מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן אַזוֹי ווִיא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ קוֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם. אוּנ זָאלְסְט זִיךְ קֶערֶן צוּ מַיין תְּפִלָּה מִיט גִינָאד אוּנ גְרוֹיס דֶר בַּארִים הֶערְצִיקֵייט אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיךְ לַייט זֶעלִיגֶען מִיט מַתְּנַת חִנָּם. אוּנ דֶעם זְכוּת פוּן דִי דְרַייא הֵיילִיגֶע לִיבֶּע מִצְוֹת דָס דוּ הָאסְט אוּנְז וַוייבֶּער גִיבָּאטֶען דָאס אִיז נִדָּה חַלָּה הַדְלָקַת הַנֵּר דִי אִיךְ הָאבּ מְקַיֵּים גִיוֶועֶן זָאלֶן זַיי פִיר שְׁפְּרֶעכֶר זַיין פַר דַיין הֵיילִיגֶן כִּסֵּא הַכָּבוֹד דָס אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין דוּרְךְ דֶעם דָס דוּ זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין גוּטֶע אוּנ פְרוּמֶע קִינְדֶער דָאס זֵיי זָאלֶן זַיין תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דוּ זָאלְסְט עֶפִינֶען זֵייעֶרֶע הֶערְצֶר דֶר וָוארְטֶן זֵיי זָאלִין פַר שְׁטֵיין דִי סוֹדוֹת פוּן דַיין תּוֹרָה אוּנ זֵיי זָאלֶן לֶערְנֶען פוּן דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶען וֶועגֶן דָס זֵיי זָאלִין זַיין פְרִישׁ אוּנ גִיזוּנְד אוּנ גַאנְץ אוֹיף

אורח מישור

עֵץ הַדַעַת דָס דוּרְךְ דֶעם אִיז גִנְזַר גֶעווָארֶען מִיתָה אוֹיף דֶר וֶועלְט דָאס עֶס זָאל פַר לֶאשֶׁען וֶוערֶן דָס לִיכְט פוּן דִי נְשָׁמָה אִיבֶּער דֶעם זָאל זִיא צִינְדֶען דִיא לִיכְט מְתַקֵּן צוּ זַיין דָס ווָס זִיא הָט גֶעזִינְדִיגְט׃

דברי כבושים ומשלי חן

אָנְגֶענֶעהְמֶעס. אִין שָׁטוּב, גֶעלַייכְט צְוַויא חַלּוֹת גֶעצוּנְדֶען לִיכְט, אַלְץ גֶעשְׁטֶעלְט אוֹיף דֶעם טִישׁ בְּרוֹיט צוּם עֶסֶן זָאל מֶען מִנְחָה דַאוֶונֶען. פְרֵייטָאג צוּ נַאכְט בְּעֶלַייטִין דֶעם מֶענְטְשׁ פוּן שׁוּהל צְוַייא

מִצְוַת הַדְלָקַת הַנֵרוֹת

הַדְלָקַת נֵר בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת אָן צוּ צִינְדֶן דִי לִיכְט אוֹיף שַׁבָּת הֶם שְׁנַיִם מִצְוֹתָן דָאס אִיז טַייטְשׁ עֶס אִיז אֵיין מִצְוָה צְוֵויא לִיכְט אָן צוּ צִינְדֶען לִכְבוֹד שַׁבָּת. כְּנֶגֶד זָכוֹר וְשָׁמוֹר רְמִיזָתָן דִי צְוֵויי לִיכְט זַייגֶן מְרַמֵז קֶעגֶן זָכוֹר אוּנ קֶעגֶן שָׁמוֹר דָאס הֵייסְט אִין דִי עֶרְשְׁטֶע עֲשֶׂרֶת הַדִבְּרוֹת שְׁטֵייט זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ אוּנ אִין דִיא אַנְדֶרֶע עֲשֶׂרֶת הַדִבְּרוֹת שְׁטֵייט שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ. נֵר נֵר תַּ"ק מִסְפָּרָם דָם אִיז טַייטְשׁ דִי צָאל פוּן צְוֵויי מָאל נֵר טְרֶעפְט אָן פִינְף הוּנְדֶערְט קֶעגֶן אֵבָרִים שֶׁל אִישׁ וְאִשָּׁה אַזוֹי פִיל וִויא דִי אֵבָרִים פוּן דֶעם מַאן אוּנ פוּן דֶער אִשָּׁה בִּזְכוּת זֶה וֶועט הַשֵׁ"י הֵיילֶן דִי גְלִידֶר פוּן אִישׁ וְאִשָּׁה דְרוּם אוֹיךְ זָאל מֶען זַייעֶר עֶרִינְסְט לִיכְט צִינְדֶען וֶועט הַשֵׁ"י דֶער לַייכְטֶן דִי אוֹיגֶן פוּן אַייעֶרֶע קִינְדֶער אִין דֶער הֵיילִיגֶער תּוֹרָה. בְּשַׁעַת צִינְדֶן מוּז מֶען מִתְפַּלֵל זַיין צוּ גָאט אַז דִי קִינְדֶער זָאלֶן קֶענֶן לֶערְנֶן. שְׁלֹשָׁה מִצְוֹת אֵלֶה אִם תִּשְׁמְרוּ דָאס אִיז טַייטְשׁ אוֹיבּ אִיר וֶועט דִי דְרַיי מִצְוֹת עֶרְלִיךְ הַאלְטֶן אַזֵי קְרוֹבָה לֵידָתָן דָם אִיז טַייטְשׁ עֶס וֶועט נָאהֶענְט זַיין אַייעֶר גְיווינֶען שֶׁלֹא בְּצַעַר. יָגֵן בַּעֲדָן זְכוּתָן עֶס וֶועט מֵגִין זַיין דֶער זְכוּת פוּן דִי מִצְוֹת פַר אַייךְ יוֹם בֹּא עֵת לֵידָתָן דָם אִיז טַייטְשׁ אַז עֶס וֶועט קוּמֶען דֶער טָאג פוּן אַייעֶר גְיווינֶען. ה' יְשַׁמֶרְכֶם מִדֶבֶר וְאָסוֹן הַשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וֶועט אַייךְ הִיטִין פוּן מָארְד אוּנ פוּן אָסוֹן וְתִרְאוּ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן:

דברי כבושים ומשלי חן

עניני הדלקת נרות

עֶס אִיז אַחוּב אוֹיף יֶעדֶער בַּעַל הַבַּיִת מֶען זָאל צִינְדֶען לִיכְט צוּ דֶער צַייט, דִיא מִצְוָה פוּן לִיכְט צִינְדֶען אוֹיף שַׁבָּת אִיז זַייעֶר גְרוֹיס, דִיא גְמָרָא זָאגְט וֶוער עֶס הִיט צוּא צִינְדֶען לִיכְט עֶרֶב שַׁבָּת צוּ דֶער צַייט וֶועט עֶר זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבֶּען זִיהְן תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, אָדֶער אֵיידִיכְט וָואס וֶועלֶען זַיין תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. נָאכְדֶעם אַז אַלֶץ אִיז שׁוֹין

אורח מישור

דינים פון ליכט צינדען

א) דִיא מִצְוָה פוּן לִיכְט צִינְדֶען אִיז זֵייעֶר גְרוֹיס דָם דִי גְמָרא זָאגְט וֶוער עֶס אִיז נִזְהָר צוּ צִינְדֶען שֵׁיינֶע לִיכְט לִכְבוֹד שַׁבָּת וֶועט עֶר זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבֶּען זִיהְן תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אוּנ דֶר. עִיקָר מִצְוָה פוּן לִיכְט צִינְדֶען אִיז חָל אוֹיף דֶר אִשָּׁה וַוייל זִיא הָאט פַארְלָאשֶׁען דִי לִיכְט פוּן דִיא וֶועלְט מִיט דֶעם וָוס זִיא הָט גֶעמַאכְט זִינְדִיגֶען אָדָם הָרִאשׁוֹן צוּ עֶסֶען פוּן

אִיךְ הָאבּ מַעֲשֵׂר גִּינֶעבִּין. אַזוֹ וִוי אִיךְ טוּא מַיין מִצְוָה פוּן חַלָּה מִיט מַיין גַאנְצֶען הַארְצֶען אַזוֹי זָאל גָאט בָּרוּךְ הוּא מִיךְ הִיטֶען פוּן פַּיין אוּנ שְׁמֶערְצִין:

מִצְוַת נִדָּה

חוֹפֵשׂ ה׳ כָּל חַדְרֵי בָטֶן דָאס אִיז טַייטְשׁ גָאט בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ זוּכְט דִי אַלֶע קַאמֶערֶן פוּן דֶעם בּוֹיךְ:

מִצְוַת נִדָּה אִם תִּשְׁמְרוּ ה׳ יַצִּילְכֶם מִמִּיתַת אַסְכְּרָה וְהַדְּרוֹקָן דָאס אִיז טַייטְשׁ אַז אִיר וֶועט רֶעכְט הִיטֶן דִי מִצְוָה פוּן נִדָּה אַזוֹ וֶועט הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ הִיטֶן אַייעֶרֶע קִינְדֶער פוּן מִיתַת אַסְכְּרָה אוּנ פוּן דֶער מִיתָה וָוֶאס הֵייסְט הַדְּרוֹקָן. גַּן נָעוּל אֲחוֹתִי כַלָּה דָאס אִיז טַייטְשׁ אַיין פַר שְׁלָאסֶענֶר גָארְטֶן אִיז מַיין שְׁוֶועסְטֶער בֵּית יִשְׂרָאֵל וָואס אִיךְ רוּף זִיא כַּלָּה:

אורח מישור

דינים פון נדה

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּארִימְט זִיךְ מִיט דִיא טֶעכְטֶער דָס מֵיינְט מֶען דִי וַוייבֶּר פוּן דִי קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל אַז זֵייעֶר גָארְטִין אִיז פַר שְׁלָאסִין פוּן זְנוּת אוּנ אֲפִילוּ פוּן זֵייעֶרֶע מַאנֶן זֶענֶען זֵיי זִיךְ אוֹךְ פּוֹרֵשׁ עוֹנָה אַחַת סָמוּךְ לְוֶסֶת דָם אִיז טַייטְשׁ אַיין מֵעֵת לְעֵת וָוס זִיא טוּט זִיךְ רִיכְטֶן אוֹף דֶר נִדָּה טָאר זִיא זִיךְ צוּ אִיר מַאן נִיט בַּהֶעפְטֶן. פוּן דֶעסְט וֶועגֶן הָאבֶּן מִיר דֶעם דִין גִישְׁטֶעלְט כְּדֵי צוּ מְזַכֶּה רַבִּים זַיין וָוארוּם דֶר פְּרָאסְטֶער עוֹלָם וֵוייסֶן פוּן דֶעם דִין נִיט צוּ זָאגִין דְרוּם וֶוערֶן פִיל לַייט דְרִינֶען גִישְׁטְרוֹיכְלְט אוּנ לַיידִין חָלִילָה אַיין גְרוֹסֶן עוֹנֶשׁ דֶר פַאר אִיבֶּר דֶעם הָאבֶּן מִיר דֶעם דִין אַרַיין גִשְׁטֶעלְט אִין דֶר תְּחִנָּה כְּדֵי אַז אִיטְלִיכֶע אִשָּׁה זָאל גִוָוארִינְט זַיין דְרִינֶען. בִּזְכוּת זֶה וֶועלֶן זֵיי הָאבֶּן גוּטֶע אוּנ פְרוּמֶע קִינְדֶער אוּנ קְלוּגֶע זְכָרִים וָוס זֵיי וֶועלִין מוֹרֶה רַבִּים זַיין. וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַז זֵיי וֶועלֶן הָאבֶּן אַיין גְרוֹיסֶן שְׂכַר לְעוֹלָם הַבָּא:

דֶער זְכוּת פוּן אוּנְזֶער מוּטֶר חַנָּה זָאל מֵגִין זַיין אוֹף זֵייעֶרֶע טֶעכְטֶער זֵיי זָאלִין זֵייעֶרֶע מִצְוֹת רֶעכְט הַאלְטִין בִּפְרַט דִי מִצְוָה פוּן נִדָּה זָאלֶען זֵיי נִיט פַר גְרִינְג הַאלְטֶן וָוארוּם אַז זֵיי וֶועלֶן צוּ קִינְד גֵיין וֶועלֶען זֵייא חַס וְשָׁלוֹם גֶעמִשְׁפָּט וֶוערֶען אוּנ אַז זֵייא וֶועלֶן רֶעכְט נִזְהָר זַיין וֶועלֶן זֵייא גֶעווינֶען זֵייעֶר גֶעךְ אוּנ גְרִינְג אָמֵן:

מיין חלה זאל אן גינומען זיין אזוי ווי אקרבן אויף דעם מזבח איז אן גינומען גיווארן. מיין מצוה זאל אן גינומען זיין גלייך ווי איך האב זיא רעכט מקים גיוועזן. פר צייטן איז דאס גיקומען דעם כהן אונ פאר דעם האט השי״ת פאר געבן די זינד אזו זאל מיר אויך פאר געבין ווערין מיינע זינד איך זאל זיין גלייך וויא איין נייא גיבארין קינד איך זאל קענן מיינע ליבע שבתים אונ ימים טובים עהרין גאט זאל מיר בשערין איך זאל מיך קענן מיט מיין מאן אונ מיט מיינע קינדר דער נערין עס זאל אן גינומען ווערין מיין מצוה פון חלה געמען אז מיינע קינדערליך זאלען גישפייזט ווערין פון דעם ליבין גאט ברוך הוא מיט גרוים רחמנות אונ מיט גרוים דער בארימקייט. עס זאל גיגליכען זיין מיין מצות חלה גלייך ווי

אורח מישור	דברי כבושים ומשלי חן
ד) אטייג וואס מען פארקנעט צום קאכען דארף מען נעמען חלה אן אברכה נאר גלייבער דס צו צולייגען צו אזוי אטייג וואס מען באקט עס אונ מען זאל געמען חלה איבער דעם טייג וואס מען באקט וועט עס שוין דאס אויך פאטערען: ה) ווען מען פארנוצט פון דעם טייג וואס מען האט פארקנעטן צום	שבת, אונ עס איז אמצוה דער בעל הבית אליין זאל זיך בטריח זיין קויפען אונ אנגרייטען לכבוד שבת, אפילו ער האט משרתים אונ דינסטען פון דעסטוועגין זאל ער אויך טאהן וואס ער וועט קענען לכבוד שבת, וויא די גמרא שרייבט תנאים אונ אמוראים וואס האבן זיך מטריח גיוועזן אנצוגרייטען אויף שבת. נאכדעם וויא מען האט שוין אלץ אנגעגרייט אויף שבת זאל מען מיט ווארעמע וואסער וואשען דעם פנים אונ די הענט מיט די פים אונ אויסקעמען דעם קאפ:

קאכען אפילו נאר אקליין שטיקעל צום באקען דארף מען שוין איבר דעם טייג נעמען חלה מיט אברכה:

ה) אויך אטייג וואס איז געקנעטן צום באקען מיט מילך אדר מיט בוימיל אדר מיט האניק אדר מיט וויין אז עס האט אשיעור חלה מוז מען חלה נעמען מיט אברכה עס איז אויך נישט גלייך צו קנעטן אטייג צום באקען מיט בלויזע אייער דס מען ברענגט זיך אריין אין אספק פון חלה געמען דרום זאל מען צו גיסען אביסול וואסר אדער אביסול מילך וויין אייל האניק וועט מען שוין קאנען חלה נעמן:

ו) מען טאר ניט אגרוים טייג צו שניידען אויף צווייען דאס צווי פרויען זאלן קאנען חלה נעמען:

ה) אז מען פארגעסט פרייטאג חלה צו נעמען מעג מען אין חוץ לארץ (ניט אין ארץ ישראל) עסן דיא חלות אום שבת נאר מען מוז איבער לאזען אשטיקול אויף מוצאי שבת דס מען זאל קענען פון דעם שטיקול חלה נעמען:

אוים טייג אַזוֹי פִיל מֶעל כְּמִנְיַן חַלָּה דָאס אִיז טַייטְשׁ אַזוֹי פִיל מֶעל וְוִי פִיל דָם וָוארְט חַלָּה טְרֶעפְט אָן דְהַיינוּ מ״ג בֵּיצִים דָאס אִיז דְרַיי אוּנ פֶערְצִיג אֵייעֶר אוּנ דָם בַּטְרֶעפְט דְרַיי קְוָוארְט מֶעל מוּז מֶען פוּן דֶעם טֵייג אָפּ שֵׁיידִין חַלָּה:

אז מען נעמט חלה מאכט מען די בְּרָכָה:

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה:

תחנה פון חלה נעמין

לְכָּבוֹד גָאט לְכָבוֹד אוּנְזֶר גִיבָּאט לְכָבוֹד דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת קוֹדֶ״שׁ וָואס אוּנְזֶער הֶער גָאט הָאט אוּנְז גִיגֶעבִּין דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת קוֹדֶ״שׁ אוּנ הָאט אוּנְז גִיבָּאטִין דִי לִיבֶּע מִצְוָה אִיךְ זָאל זִיא קֶענֶען רֶעכְט מְקַיֵּם זַיין אוּנ עֶס זָאל אַזוֹ גִיווֹאנְן זַיין וְויא כָּל תרי״ג מִצְוֹת פוּן כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אורח מישור

ב) דִי פִינְף מִינִים מֶעהְל זֶענֶען מְחוּיָּב בְּחַלָּה וֶוען מֶען מאכְט אַטֵייג פוּן ווייצֶען מֶעהְל אָדֶער פוּן גֶערְשְׁטֶען מֶעהְל אָדֶער פוּן קָארְען מֶעהְל אָדֶער הָאבֶּערְן מֶעהְל אָדֶער אָרְקאשָׁאוֶוע מֶעהְל אָדֶער פוּן דִי מֶעהְלֶן צוּ זַאמֶען אוּנ עֶס אִיז דָא אִין דֶעם טֵייג אַשִׁיעוּר פוּן חַלָּה גֶעמֶען מוּז מֶען גֶעמֶען חַלָּה אוּנ מַאכֶען אַבְּרָכָה. אָבֶּער פוּן אַנְדֶערְע מִינִים מֶעהְל דַארְף מֶען נִיט נֶעמֶען קֵיין חַלָּה:

ג) דָאס שְׁטִיקֶעל טֵייג וָוס מֶען נֶעמְט חַלָּה מוּז ווייניגְסְטֶענְס זַיין גְרוֹיס וְויא אַהאלְבּ אֵיי אוּנ מֶען דארְף עֶס פַארְבְּרֶענֶען:

דברי כבושים ומשלי חן

יֶעדֶער שַׁבָּת דִיא דִינִים פוּן שַׁבָּת, מֶען זָאל דָיָ אֵילֶען אָנְצוּגְרֵייטְן וָואס מֶען דַארְף אויף שַׁבָּת דִי גְמָרָא זָאגְט רַב חִסְדָּא הָאט גִיזָאגְט אַמֶענְטְשׁ זָאל אָנְהֵייבְּן אָנְגְרֵייטֶען אויף שַׁבָּת פְרֵייטָאג בַּאלְד אִין דֶר פְרִיה. ווייַטֶער וֶוען דִי טֶעג זֶענֶען קְלֵיין מֶעג עֶר אָנְהֵייבֶּן דָאנֶערְשְׁטָאג אָנְגְרֵייטֶען אויף שַׁבָּת, אויב עֶס וֶועט נִיט קַאלְיֶע וֶוערְן בִּיז שַׁבָּת, אַלְץ וָוס עֶר קוֹיפְט זָאל עֶר זָאגְן אִיךְ קוֹיף דָם לְכָבוֹד

שלשה מצות נצטוו הנשים, דריי מצות זיינען די נשים גיבאטען געווארען, חנ״ה שמותן דר נאמן פון די דריי מצות איז חנ״ה, דאס ווארט חנ״ה מאכט חלה נדה הדלקת הנר:

מצות חלה

ראשית עריסותיכם חלה תרימו די טייטש פון דעם פסוק איז אזו דם ערשטע פון אייער טייג זאלט איר אפ שיידען חלה בזכות זה ה׳ אוצרותיכם שובע ימלא די ווערטער איז טייטש כון ווען דעם זכות פון מצות חלה וועט השי״ת ברוך הוא וברוך שמו אייך געבען די ברכה אין אייערע אוצרות און וועט זיי אן פילען מיט זעט. פר צייטען פלעגט אזו זיין. דער כהן האט גינומען תרומה און דער לוי מעשר און דער עני מעשר עני אויך צוא צייטין אפ גישייד מעשר שני אבער אצונדערט בעונותינו הרבים אז דם בית המקדש איז חרוב איז אלץ בטל גיווארען נאר די מצוה פון חלה איז גיבליבען דרום רבונו של עולם בעטען מיר דיך אז דו זאלסט אן נעמען די מצות חלה און זאלסט שיקען גרוים ברכה וואו מיר וועלען זיך קערען און ווענדען. אונזערע קינדערליך זאלען ניט פאר פרעמד ווערען און מיר זאלען קענען אונזערע קינדער אליין פרנסה געבען איך מיט מיין מאן ביז לאנג לעבען און די מצות חלה זאל אן גינומען ווערען זיא זאל גיוואגען זיין ווי גאר די תרי״ג מצות פון דר הייליגער תורה: ווען זיא טוט נעמען חלה זאל זיא אזוי זאגין. וועט מען ניט פר שניידען זייערע יארין און טעג חס ושלום. ווען מען קנעט

דברי כבושים ומשלי חן

עניני ערב שבת

עס איז א מצוה אלע ערב שבת זאל מען לערנען די אלע ניין אין דרייסיג מלאכות וואס מען טאר נים טאהן אום שבת ער זאל נים פארגעסין תעלכע מלאכה מען טאר נים טאהן אום שבת אזוי ויא מען דארף לערנען פר יעדער יום טוב די דינים פון יום טוב אזוי דארף מען לערנען פר

אורחת מישור

זעהר נייטיגע דינים פון דיא דרייא מצות וואס א אשה איז מחוייב:

דינים פון חלה נעמען

א) אז מען קנעט אטייג כמנין חלה דאס הייסט דר שיעור פון דיא טייג איז גרוים ווי א ערך פון 43 אייער מיט אפינפטעל (מ״ג וו׳ ומ״ש ביצה) אדער אקלייניגקיים מיין וויא א ערך פון דריטהאלבע ג׳ווארט מעהל איז מען מחוייב צו נעמען חלה:

מיט מיין גאנצער כוונה אונ מיט מיין גאנצען גרונד פון מיין הארצען זאלסט אונז היטען פון פיין אונ פון שמערצען. איך בעט דעם ליבען גאט ב"ה אז ער זאל שון האבען גרוס רחמנות אויף כל ישראל אונ אויך אויף מיינע אלטע יארען איך זאל שון ניט דארפען נעווענד צו זיין אזוי ווי דו האסט דער הערט דם גבעט פון אונזערע אבות ואמהות אזוי זאלסט דער הערין מיין גבעט. ליבער גאט גדענק דעם זכות פון אונזער הייליגען פאטער אברהם אבינו עליו השלום דם ער האט מיט זיין ליבער האנט באנגריפט דעם האלז פון זיין זון יצחק אונ מיט זיין רעכטער האנט האט ער גנומען דאס שעכט מעסר צו שעכטין זיין זון יצחק אונ דם האט ער גטאן ער זאל דיר צו ליב טאן אונ האט אויך ניט אויף גהאלטען דיין שליחות צו טאן ווי דו האסט אים גשיקט אזו גהערסטו דיך צו דער בארימען איבער אונז אונ איך בעט הימל אונ ערד אונ אלע הייליגע מלאכים אז זיי זאלען פאר מיר בעטין אז מיינע ביידע תחנות זאלין אן גנומען ווערען אמן כן יהי רצון:

שער זה נתיסד על שלשה מצות שנצטוו הנשים ושמי שרה איז בראשי החרוזים:

אורח מישור

פארשטעלן דיא לופט מיט שענק, בענק, וכדומה. דען דאס גאנצע חיות פון אלע לעבעדיגע באשעפעניש איז די לופט אונ אז מען שעפט אין זיך אומריינע לופט בעשאפט זיא אין דעם קערפער פערשידענע קראנקהייטען:

ו) דער עיקר כלל איז מען דארף זיך אפ היטען דאס מען זאל זיין געזונד מען זאל קאנען דינען השם יתברך מיט געזונטע אברים וועט אים דער איבערשטער אויך אפ היטען דם עם זאל אים חלילה קיין שלעכטס ניט געשעהן אונ עם וועט אין אים מקוים ווערען דר פסוק והסירותי כל מחלה מקרבך דר איבערשטער וועט דיך אפ היטען פון אלע קראנקהייטען אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

מדבר מיט עמלק אונ מיט סיחון אונ עוג, איז געווען אנגעצייכע מלחמה, אונ אזוי די מלחמות פון יהושע זענען געווען געצייכע מלחמות וויא עס שטייט אין פסוק ווארום גאט האלט מלחמה פון די יודענס וועגען, פור דעסטוועגען האט גאט געהייסען מען זאל טוהען מיט דעם דרך הטבע אזוי ווי אלע מלכים טוהען, נישט פאר לאזין זיך אויף נסים. אזוי איך יעדער מענטש דארף עסק זיין אין האנדעל אבער ניט צוא פיל ער דארף עוסק זיין אין תורה ומצות אויך, אונ נישט זאגע, דארף דעם וואס איך האנדעל יעצט נישט וועט איך לערין האב איך שאדין געלד, ניין, ער דארף זיך פערזיכערין אז השי"ת וועט אים צו שיקען זיין פרנסה בריוח אפילו ער וועט נאר אביסל האנדלען

און

מיין נשמה פון דיא דינים פון גיהנם און איך זאל זוכה זיין צוא
באשיצן מיך אין דעם שאטן פון דיינע פליגלן אייביג :

תחנה שלשה שערים

איך נעם צו הילף דעם לעבעדיגן גאט ברוך הוא וואס לעבט אימר און אייביג און שטעל דיא אנדערי שיינע נייע תחנה אויף טייטש מיט גרוס ליבשאפט מיט גרוס פארכט און מיט דער שרעקעניש מיט צו בראכענע גלידר מיט גרוס געבעט מיט גרוס רחמנות זאל גאט האבין אויף מיר און אויף כל ישראל איך זאל ניט דארפן לאנג נע ווערן צו זיין בזכות אונזער מוטער שרה רבקה רחל לאה און מיין ליבע מוטער לאה זאל אויך פר מיר בעטין גאט ברוך הוא אז דאס וואס איך בין נע ווערן זאל מיר זיין איין כפרה אויף מיינע עונות און השי"ת זאל מיר מוחל זיין וואס איך האב אין מיין יוגענט גירעט אין שוהל ווען מען האט גלייענט אין דער ליבער היילינגער תורה :

הער פון דר גאנצר וועלט איך מאך פאלן מיין געבעט פר דיר אזו ווי איך הייב אן צו מסדר זיין מיין אנדערע שיינע נייע תחנה

דברי כבושים ומשלי חן

מידמות מיט דער נאסור , אפילו די מלחמה איז ניט הן געווארן דורך הקב"ה . אזוי ווי עס שטייט אין פסוק , ווארום די מלחמה געהער צו הקב"ה, וויא דוד המלך ע"ה האט געזאגט עס איז פאלש וואס דער מענטש זאגט אז דער פערד וועט איהם העלפן אין די מלחמה און ניט מיט פיל זעלנער ווערט מען געהאלפען אין די מלחמה, די אז ג פון גאט ניט נאר אכטונג אויף דיא מענטשען וואס האבן מורא פאר איהם און וואס האפען נאר צו דעם חסד פון גאט , פון דעסטוועגען מוז יעדער מלך אנגרייטין אלע זאכען וואס מען דארף צוא דער מלחמה און ער מוז זיין האלטען מלחמה מיט דר נאטור און ווערטען הקב"ה וויל געבען דאס גליק ער זאל געווינען די מלחמה, דער געווינט די מלחמה. דס וועבינע דערציילט אונז די תורה אפילו די מלחמה וואס די יודען האבן געהאט אין דר

אורח מישור

פון פנים. מען טאר אויך ניט נעמן קיין געלט אין מויל דען עס גייט דורך פערשידענע הענט נעמט זיך דרויף אומריינקייט דרום זאל מען אויך ניט געבען א קינד קיין געלט צו שפילען זיך דר מיט דען דס קינד נעמט דאס אין מויל אריין קאן עס נאך קומען חס ושלום לידי סכנה :

ה) אויך דארף מען זעהן מען זאל האבן ריינע פרישע לופט, ניט צו וואנען אין אענגע דירה ניט צו

מדבר

זוֹכֶה זַיין יֶענֶע וֶועלְט צוּ הָאבֶּן דָאס מַיין נְשָׁמָה זָאל נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶען לְעוֹלָם הַבָּא׃

רבש"ע אִיךְ ווִיל מִיר מַיין בִּיטֶר הַארְץ פַר דִיר אוֹיס רֵייְדֶן. אוֹיף וֶועמֶן זָאל אִיךְ פַר אִיבֶּל הָאבֶּן אוּנ וֶועמֶן זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן מַיין מוּטֶר אִיר כַּוָונָה אִיז גִיוֶועזְן לְשֵׁם שָׁמַיִם צוּ טָאן דַיין הֵיילִיגֶן ווִילֶן דַיין גִיבָּאט אִיז אַזוֹי אוֹיף דֶר וֶועלְט זִיא זָאל נִיט ווִיסְט זַיין נֵייעֶרְט בַּזֶעצְט צוּא זַיין. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דֶם מַזָל וָוס אִיךְ בִּין גִבָּארֶן גְוָוארֶן אַלֶע דִי מַזָלוֹת מוּזְן אוֹיךְ דַיין גִבָּאט טָאן דֶען אַלֶע חֵילוֹת פוּן הִימֶל בּוּקְן זִיךְ צוּ דִיר אוּנ אַלֶע הַאלְטֶן דַיין בַּפֶעל צוּ וָואס דוּ הָאסְט זֵייא בַּשַׁאפֶען אוּנ כֹּחַ גֶגֶעבֶּן. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דֶעם טָאג וָוס אִיךְ בִּין גִיבָּארֶן גִיוָוארֶן מַיינֶע יָארֶן אוּנ טֶעג זַיינֶען מִיר פַר פִינְצְטֶערְט. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דִיא הֵייבַּאם פִילֵייכְט הָאט זִיא מַיינֶע גְלִידֶער נִיט אוֹיס גִיגְלַייכְט. זָאל אִיךְ שׁוּלְד גֶעבֶּן דֶעם מַלְאָךְ וָואס הָאט גִיהַאט צוּ שַׁאפֶן אִיבֶּר דֶעם טְרָאגֶן זֵיי הָאבֶּן אוֹיךְ גִיטָאן זֵייעֶרֶע שְׁלִיחוּת פוּן גָאט זֵייא זֶענִין גֶזֶעצְט גְוָוארֶן פוּן דַיין גִיאַכְּפֶּערְטֶן נָאמֶן זֵייעֶר דֵעָה אִיז גֶוֶועזֶן אִיךְ זָאל זַיין אֵיין רֶעכְט בַּאשֶׁעפֶענִישׁ צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ זָאל אוֹךְ קִינְדֶר הָאבֶּן צוּ פַר מֶערֶן דִי וֶועלְט אוּנ גָאט צוּ לוֹבֶּען הַיינְט בִּין אִיךְ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נָאר אַלֵיין שׁוּלְדִיג אִיךְ הָאבּ אוֹף קֵיינֶם נִיט מִתְרַעֵם צוּ זַיין נָאר אוֹף מִיר צַלֵיין וָוס אִיךְ הָאבּ פַר זִינְדִיגְט אוּנ פַר שׁוּלְדִיגְט צוּ דִיר גָאט מַיין בַּאשֶׁעפֶר. אִיךְ גִיבּ מִיךְ אָפּ צוּ דִיר מִיט מַיין גוּף אוּנ מַיין נְשָׁמָה אִין דַיין הַאנְד אַרַיין אֵיידֶר מַיין צַייט וֶועט קוּמֶן. אוּנ פַאר מַיין גְרוֹס צַעַר זָאלְסְטוּ מַצִיל זַיין

אורח מישור

ד) מֶען דַארְף זִיךְ זַייעֶר הִיטֶען פוּן מֶענְשְׁלִיכֶען שְׁוִויס דֶען דֶר שְׁוִויס אִיז סַם הַמָּוֶת אַחוּץ דֶר שְׁוַויס

דברי כבושים ומשלי חן

דֶער מֶענְטְשׁ אִיז וָוערְט הָעלְפְט אִיהְם גָאט אִיבֶּער דִיא נַאטוּר, דָאס הֵייסְט עֶר טוּהְט אִיהְם אַנְס, אוּנ אַזוֹי גִיפִינְען מִיר בַּיי נֹחַ, אֲפִילוּ הקב"ה דָט גֶעקֶענְט רֶעטְטִין נֹחַ פוּן מַבּוּל אָן אַתֵּבָה, וָוארוּם פַאר הקב"ה אִיז דָא פִיל עֵצוֹת צוּ רֶעטְטִין וֶועמֶען עֶר ווִיל רֶעטְטִין, פוּן דֶעסְטְוֶועגִין הָט גָאט גִיוָואלְט רֶעטְטִין נֹחַ אַבִּיסֶעל מִיט דֶער נַאטוּר, עֶר זָאל מַאכֶען אַתֵּבָה אוּנ גָאט הָאט אִיהְם גֶעזָאגְט ווִי לַאנְג זִיא זָאל זַיין אוּנ ווִיא בְּרֵייט אוּנ ווִיא הֵיךְ, אוּנ וַוייטֶער אִיז גִיוֶוען מִיט נִסִים, אוּנ אַזוֹי גֶעפִינֶען מִיר בַּיי דָוִד הַמֶּלֶךְ אִין סֵפֶר שְׁמוּאֵל ב קַפִּיטְל ח, אוּנ אַזוֹי גֶעפִינֶען מִיר בַּיי יְהוֹשֻׁעַ אִין סֵפֶר יְהוֹשֻׁעַ קַפִּיטְל ח, וָואס הקב"ה הָאט גֶעזָאגְט צוּ דָוִד אוּנ צוּא יְהוֹשֻׁעַ ווִיא אַזוֹי זֵייא זָאלֶען פִירֶען זֵייעֶרֶע

מלחמות

תחנה ווענען קינדער האבען

דָאס אִיז אֵיין תְּחִנָּה פַאר דִיא אִשָּׁה וָואס הָאט נִיט קֵיין קִינְדֶער:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערְן דֶער דָא הָאט מִיךְ בַּשַׁאפֶן פוּן לַייב אוּנ הָאט מִיר גִינֶעבֶּן אַיין נְשָׁמָה אוּנ גִיט מִיר מַיין לֶעבֶּן אוֹיף דֶער וֶועלְט אוּנ אַלֶץ מִיט זַיין גְרוֹיסֶן גִינָאד אוּנ בַּארִים הַארְצִיקֵייט אוּנ אִיךְ הָאבּ נֶעבִיךְ נָאר וֶוייניג גוּטְס אוֹיף דֶער וֶועלְט. אוּנ הָאסְט מִיךְ נִיט מְזַכֶּה גִיוֶועזִין קִינְדֶר צוּ הָאבֶּן. אוֹי וֶויי אִיז מִיר. בִּיטֶער אִיז מִיר מַיין לֶעבֶּן. אִיךְ בִּין גִיגְלִיכֶן צוּ אֵיין בּוֹים דֶער דָא אוֹיס גִיוַואקְסֶן אִיז אוּנ טְרָאגְט קֵיין פֵּירוֹת נִיט. אוֹיף מִיר אִיז אַגְרוֹיסֶע קְלָאג. אִיךְ הָאבּ קֵיינֶעם נִיט וָואס עֶר זָאל מִיר הֶעלְפֶען קְלָאגֶען. אִיךְ וֶועל בֶּעטֶן הֵיכָל אוּנ עֶרְד זָאל אוֹיף מִיר קְלָאגֶן דָאס מַיינֶע יָארֶן גֵיין מִיר אַוֶועק אַלְס אֵיין רוּיךְ. אִיךְ פַר רִיכְט זֵיי נִיט אוֹף דֶער וֶועלְט. פַאר מַיין צַעַר זָאל אִיךְ מַיינֶע חֲטָאִים דֶער מִיט אָפּ קוּמֶען אוּנ אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין עוֹלָם הַבָּא הָאבֶּן. אוֹי וֶויי אִיז מִיר צוּ מַיין לֶעבֶּן מַיינֶע אוֹיגֶן רִינֶען מִיר וִויא אַיין רִין אוּנ מַיין הַארְץ אִיז אִין מִיר טְרוֹיעֶרִיג אִיךְ קֶען נִיט פְרֵיילִיךְ זַיין אִיךְ מוּז אִין מִיר קְלָאגֶן אוּנ וֵויינֶען אוֹיף מַיינֶע יָארֶן אוּנ טֶעג וָואס אִיךְ בִּין גִיבָּארֶן גִיוָארֶן. אוֹי לִי וָואס זָאל אִיךְ רֵיידֶן אָדֶר זָאגֶן אִיךְ וִויל וֵויינֶען אוֹיף מַיינֶע בִּיטֶערֶע זִינְד. לִיבֶּר גָאט וֶוער קָאן מִיר מַיין בְּרָאךְ פַאר הֵיילֶן אָדֶר פַר רִיכְטֶן נוּר דֶער וָואס הָאט דִי כֵּלִי גִימַאכְט דֶער קָאן זִיא פַאר רִיכְטֶען. וֶוען אִיךְ הָאבּ נִיט דִיא וֶועלְט לָאז מִיךְ

דברי כבושים ומשלי חן ·

אַזוֹי אִיז בַּיי דִי פַּרְנָסָה פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ, דֶער מֶענְטְשׁ זָאל נִיט זָאגֶן גָאט הָאט מִיךְ בֶּעשַׁאפֶען זָאל מִיךְ גָאט שְׁפַּייזֶן אַזוֹי וִויא עֶר שְׁפַּייזְט אַלֶע בְּהֵמוֹת, זֵיי טוּהֶען גָאר נִיט צוּ זֵי עֶר פַּרְנָסָה אוּנ גִיט שְׁפַּייזְט זֵיא, אוּנ אִיךְ וֶועל אוֹיךְ גָאר נִיט טָאהְן אוּנ גָאט וֶועט מִיךְ שְׁפַּייזֶן, אוֹיף דֶעם מֶענְטְשׁ זָאגְט דֶער פָּסוּק גָאט וֶועט דִיךְ בֶּענְטְשֶׁן אִין אַלֶץ וָואס דוּ וֶועסְט טָאהְן, דֶער מֶענְטְשׁ מוּז טָאהְן, אָדֶער עֶר אִיז אַבַּעַל מְלָאכָה אָדֶער אַסוֹחֵר, אָדֶער עֶר אִיז אַעֶרְד אַרְבֶּעטֶער, נָאר הקב"ה גִיט דֶעם מֶענְטְשׁ זַיין בְּרָכָה עֶר זָאל הָאבֶּן פַּרְנָסָה, אָדֶער עֶר זָאל רַייךְ וֶוערִין, ווִי הקב"ה ווִיל, אָבֶּער ווִיא דֶער מֶענְטְשׁ קֶען זִיךְ נִיט הֶעלְפִין אוּנ עֶר קֶען נִיט גִיהָאלְפֶן וֶוערִין מִיט דֶער נַאטוּר, אִיב

אורח מישור

ב) מֶען זָאל עֶסֶן נָאר דֶענְסְמָאל וֶוען מֶען אִיז הוּנְגֶערִיג דֶען דָס וָוס מֶען עֶסְט מִיט אַפֶּעטִיט גִיט צוּ נָאךְ אַמָאל אַזוֹי פִיל קְרַאפְט ווִי דָאס וָוס מֶען עֶסְט זַאטֶערְהֵייט:

ג) מֶען טָאר נִיט עֶסֶן קֵיין אוּמְצַייטִיגֶע פֵּירוֹת דֶען דָס אִיז ווִי שְׁוֶוערְדָן צוּם גוּף:

געקליבן אגאנצן טאג. לכן רבונו של עולם דערמאן איך פר דיר דעם זכות מיט דעם נס פון מן דם דו זאלסט מיר מיט מיין מאן און קינדער אויך גרינג מזמין זיין אונזער באדארפעניש דאס מיר זאלן מיין ניט דארפן טוהן נאר לוט ווי אונזערע כחות ניט חלילה איבער דעם כח. דו זאלסט שיקן צו מיר די ברכה אין אלע מיינע מעשים מיר זאלין שפירען דיינע פארבארגענע נסים דם עס זאל אין אונז מקויים ווערען דער פסוק וברכך ה׳ אלהיך בכל אשר תעשה אמן:

תחנה פון רפואה פאר קינדער

די תחנה זאל מען זאגן ווען גאט שטראפט ח"ו די קינדער מיט איין קרענק אדער חס ושלום בלאטערין זאל מען תפלה טאן מיט גרוים כוונה און מען זאל אלע טאג פריער צדקה געבן:

ליבער גאט דוא האסט אן געשריבן ווער דא תפלה טוט פאר איין קבר דער ווערט באלד דער הערט. רבונו של עולם עס ברומן מיינע גידערים וועגן צער וואס איך זארג אויף די קליינע קינדער מיט וואס גאט האט זייא געשטראפט מיט דר קראנקהייט (און זאל פר מעלדען וואס פר איין קריינק איז. אויך צו פר מעלדן נאך זיין מוטר. איז עס חס ושלום בלאטערן זאל מען צו גאט בעטן אז ער זאל באלד פון זייא אפ טאן די מגפה):

רבונו של עולם וואס האבען גיטאן די קליינע קינדער זייא האבען נעבך גאר קיין זינד גיטאן. ליבער הער גאט טוא נאך דיא קליינע קינדער דאס גידיינקען און לאז זייא לעבן אז זייא זאלען לערנען אין דיין ליבע תורה:

אורח מישור

מען איז געוואנט מעג עס זיין שלעכט איז עס געזונד פר דעם גוף און עס קאן אים ניט שאטען פון דעסט וועגען זאל ער ניט עסן דער פון צו פיל:

דברי כבושים ומשלי חן

איהם גאט העלפען, און ער זאל ניט זאגן אז גאט קען העלפען אן מעדיצין אויך, עס איז אמת גאט קען מאכע העלפען אן מעדיצין אויך, פון דעסטוועגן האט גאט בשאפין אלע ערליי גראזין וואס מיט זייא זאל זיך דער מענטש היילען מיט דער נאטור, נאר גאט שיקט אריין דעם דאקטער אין זינען ער זאל טרעפין וואס די קראנקיים איז און זאל באלד צו טרעפין דעם מעדיצין צו דיא קראנקיים, און ער זאל געזונד ווערין, און אזוי איז גיזאגט געווארן אין דיא תורה דער מענטש זאל גיין צוא ארופא ער זאל איהם היילען. און

אונזי

אנייע תחנה צו בעטן אלע טאג נאך דעם דאוונן אויף פרנסה מיט שפע :

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים הזן ומפרנס מקרני ראמים עד ביצי כנים איך קום צוא דיר יעצט בעטען נאך מיינע אלע תחנות דוא זאלסט מיר מזמין זיין גרונג מיין פרנסה. זאלסט מיר מוחל זיין מיינע זינד אונ זאלסט זיי פארשטוסן דם די מקטריגים פון דיא עבירות זאלען ניט האבין קיין שליטה צוא פארשטעלן מיר די שפע דר היילינער תנא זאגט דם יעדעם חיה ועוף וואס זיי זענן נאר באשאפן גוואָרן צו ליב דעם מענטשן לעבן ניט זוא פיעל בצער פרנסה ווי דר מענטש ווייל דער מענטש פארזינדיגט זיך מיט זיינע שלעכטע מעשים אזו ווי מיר גפינען ביי אדם הראשון דם נאך דעם חטא פון עץ הדעת איז אין אים מקויים גוואָרן בזיעת אפיך תאכל לחם דם מיט שווערע ארבייט זאל ער זיך פארדינען זיין ברויט . מיר גפינען אוך דם פרנסה איז קריעת ים סוף דען אזו ווי ביי קריעת ים סוף איז גוועזן אקטרוג רחמנא ליצלן אויף די יודן צו זיי זאלען ניצול ווערן אזו איז אוך אקטרוג פון שלעכטע מעשים אויף די פרנסה נאר ווען די ישראל זענין זוכה איז זיי דר אייבערשטער מזמין גרונג זייער פרנסה דם ער דארף ניט מיין טוהן ווי צו גיין אויף קלויבן די שפע אזו ווי מיר גפינען ביי דעם מן דם יעדער יוד איז אלע פרי מארגין גגאנגן אויף קלויבן דעם מן אונ אפילו דר וואס האט גאר ווינציג גקליבן אז ער איז גקומען אהיים צו זיך אין שטוב האט זיך אום גמאסטן מן פר יעדן קינד באזינדר וויפיעל ער האט גדארפט גלייך ווי דר וואס האט

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פון בטחון

מיר זעהן אז הקב"ה פירט דיא וועלט מיט דיא נאטירליכע בשאפונג וויא ער האט זיא בשאפן, אונ ער וויל זיא ניט ענדערין, נאר סיידין ווען עס איז נאגין נייטיג דאמאלס ענדערט הקב"ה זיין בעשאפונג, דאס ווערט גערופן נס, דריבער דארף יעדער מענטש אויך אזוי פירען, למשל אז איינער איז קראנק דארף ער גיין צוא דאקטער אונ נעמן מעדיצין אונ פון דעסטוועגין זאל ער זיך ניט פאר זיכערין אז דער מעדיצין וועט איהם העלפין, דיא פארזיכערונג דארף ער האבן אויף הקב"ה אז דורך דעם מעדיצין וועט

אורח מישור

דם בעסטע פלייש פון אהין דען די אלע זאכן זענען גרינג צו פערדייען אחוץ אלטע שעפסן, קיא, וועלבעס זייער פלייש איז אומגעשמאק אויך אומגעזונד. די דאקטוירים האבן אבער ערקלערט אז דאס עסן מיט וועלבען

ארויס גייט אויס מיין מויל אין דער תפלה דיא זאלען פר שטאפן די מיילר פון מיינע מקטריגים אונ מיין שוואך הארץ זאל ווערען דער פרייט אונ אויך וויל דר פרייען דיא הערצר ווס זייא בגערן דיך אונ מיין בויך ווס איז ליידיג פון וועגן איך באגר ניט תענוגים מיר אן צו טאן זאל מאכן אז מיין תפלה זאל ניט לער אויס גיין פון פר דיר אונ פון וועגען מיין [illegible] ווס זיא איז ליידיג פון אלע גלוסטיקייט זאלסטו מיר דר פילען מיין אן הייבונג ווס איך האב דיך הינט געבעטן אונ [illegible] טרייסטן מיך אונ מיין תשובה וואס איך טוא דיא זאל מאכן אז איך זאל ווידר קערן צו דיר אונ דו זאלסט באווילגען מיך דען איך האב גרויס חרטה אויף די בייזע וועגן וואס איך בין גיגאנגען סיי בשוגג אדר במזיד. ואתה אונ דיא גאט מיין גאט זעהסט אלע גדאנקן פון מיין הארץ אונ דאס ריידן פון מיין מויל זיינן צו גלייכן דאס זיי איך רייד מיין תפלה מיט מיין מויל אזו אמחשבה אויך דר ביי דרום זאל אויך זיין דר ווילען פון פר דיר גאט מיין גאט דו ווערסט גרופען רחום וחנון אז ער זאל אפ טאן פון מיר אלע בייזע גדאנקען וואס לאזן ניט רעכט תשובה טאן אונ זאלסט מיר דער צו העלפין אז איך זאל ניט מערען צו טאן בייז פאר דיר אונ מיינע גוטע מעשים וואס איך האב בדעה ווייטער צו טאן דאס זאל ווערען אן גיברייט צו פאר דיר אייביג מיט מיר אונ מיט כל ישראל:

אורח מישור

היט אים ניט אפ פון די זאכן ווס קאנען אים שאטין ווערט ער קראנק אונ שטארבט אפ. אוך אונזר היילגע תורה ווארונט אונז ונשמרתם מאוד לנפשותיכם דס איז טייטש איר זאלט אייך זייער היטען אייער געזונד דען אז דר מענטש איז קראנק קאן ער ניט דינן דעם אייבערשטן דרום האבן מיר דא גישטעלט די דינים ווי דר מענטש זאל זיך נוהג זיין אפ צו היטען זיין געזונדהייט בכדי דאס ער זאל זיין גזונד אונ שטארק לעבודת הבורא אמן:

דברי כבושים ומשלי חן

זאכען וואס מאכן אונטערטעניג דעם מענטשנס הארץ מיט רחמנות אונ ווען דו וועסט בעטן א תפלה ווס זיא גיהער אונ איז פון דעם זעלביגען ענין וואס דו דארפסט זאלסטו געוויס בעטן מיט תחנונים ווארום די תפלות וואס זענען פון דעם ענין וואס ער דארף מאכן נידעריג אונ אונטערטעניג דאס הארץ פון מענטשן:

א) דאס געזונדסטע געבעקס איז ווייצן ברויט דס געזונדסטע פלייש צווישען בהמות איז דם פלייש פון יונגע שעפסן. צווישן עופות איז

גִירֶעכִינְט אַזוֹי וִוי דִי שְׁטִים פוּן דִי לְוִיִם דִי וָוס שִׁירָה הָאבֶּען גִיזוּנְגֶען אוֹיף דֶם קָרְבָּן אוּנ דִי גִיזִיכְט פוּן מַיינֶע אוֹיגְן וָוס אִיז עֶנְטְפַאנְגֶען ווֶעגְן מַיין פַאסְטֶען זָאל זַיין גְלַייך אַז דִיא לִיכְט דִיא וָואס הָאבֶּען גִילַייכְט אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ דָאס גִישְׁמַאק פוּן קְטוֹרֶת זָאל אָן גִינוּמֶען ווֶערֶען אוּנ דִי טְרֶערֶן וָואס אִיךְ פַאר גִים מִיט מַיין לַייבּ אוּנ מַיין הַארְץ זֵיי זָאלֶן אָפּ מֶעקְן מַיינֶע עֲוֹנוֹת. אוּנ דָם שְׁווֶערְקֵייט פוּן מַיינֶע גְלִידֶער ווֶעגֶען מַיין פַאסְטֶן זָאל זַיין ווִיא דִיא שְׁטִיקֶער פוּן קָרְבָּן וָואס מֶען הָאט מַקְרִיב גְוֶועֶן אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ וָואס אִיךְ צוּ בְּרֶעךְ מַיין הַארְץ אִין דֶר תְּשׁוּבָה זָאל זַיין אַזוֹי ווִיא דִיא שְׁטֵיין פוּן מִזְבֵּחַ אוּנ דִי ווֵייטָאג פוּן מַיין הַארְץ זָאל זַיין אַזוֹי ווִיא אֵיינְם פוּן דִי קָרְבָּנוֹת אוּנ זָאלְסְט נִיט פַאר שֶׁעמֶען מַיין צוּ בְּרָאכֶען הַארְץ אוּנ דָם וָואס אִיךְ פַר עֶנְדֶר מַיינֶע קְלֵיידֶר אוּנ טוּ אָן דִי גְלוּסְטִינֶע קְלֵיידֶר זָאל זַיין אַזוֹי ווִיא דִי קְלֵיידֶר וָואס דֶר כֹּהֵן גָדוֹל הָאט אָן גִיטָאן אִין דֶר צַייט אַז עֶר הָאט מַקְרִיב גְוֶועֶן אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ דָאס פַאר מַיידוּנְג וָואס אִיךְ פַאר מַייד מִיךְ צוּ וַואשֶׁן אוּנ צוּ בָּאדֶן זָאל זַיין אַזוֹ ווִיא קִידוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם אַז דֶער כֹּהֵן הָאט זִיךְ דִיא הֶענְט אוּנ פִים גִיוַואשְׁן פוּן דֶעם כִּיוֹר ווֶען עֶר הָאט גִיוָואלְט אַרַיין גֵיין אִין דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ. אוּנ דוּרְךְ דָם אוֹס רַייסֶען מַיין הַארְץ פוּן דֶער תְּשׁוּבָה זָאל צוּ רִיסֶען ווֶערֶן דִיא בִּיכֶער וָוס דְרִינֶען שְׁטֵייט אוֹיף גִישְׁרִיבֶּען מַיינֶע זִינְד אוּנ דִי ווֶערְטֶער וָואס

דברי כבושים ומשלי חן

נִיט סָאהְן זַיין חַיִלְן וואוּ עֶר ווִיל עֶפֶּעס פַאר זִיךְ זָאגְט עֶר מִיט כַּוָנָה אָבֶּער וואוּ עֶס אִיז אַלְוַויבּ צוּ הקב״ה זָאגְט עֶר נִיט מִיט כַּוָנָה דְרִיבֶּער אִיז גוּט מֶען זָאל דַאוְונֶען דָאס גַאנְצֶע דַאוְונֶען מִיט כַּוָנָה אוּנ מִיט שִׂמְחָה אוּנ מִיט כָּבוֹד צוּ הקב״ה פַאר דֶעם דַאוְונֶען זָאלְסְטוּ נִיט רֵיידִין מִיט מֶענְטְשִׁין נָאר פַאר דֶעם דַאוְונֶען זָאלְסְטוּ זָאגִין אַזֶעלְכֶע

אורח מישור

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל מִיט אִים טָאן אַנְם אוּנ ווֶען אוֹיךְ אַז עֶר טוּט אִים אַנְם אִיז עֶס בְּאִין בְּרֵירָה ווָען דֶער מֶענְטְשׁ קָאן זִיךְ עַל פִּי דֶרֶךְ הַטֶבַע שׁוֹין נִיט הֶעלְפֶן דֶען ווֶען דֶר מֶענְטְשׁ אִיז גוּט אוּנ פְרוּם אוּנ אִיז ווֶערְט אַזְכוּת בְּעוַויזְט אִים דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶר אַנְם. אִיבֶּר דֶעם אִיז יֶעדֶער מֶענְטְשׁ מְחוּיָב זִיךְ אָפּ צוּ הִיטֶען זַיין גֶעזוּנְד הַיְינוּ זִיךְ צוּ הִיטֶען פוּן אַזֶעלְכֶע זַאכֶען ווָעלְכֶע קָאנֶען שַׁאטִין דֶעם גוּף דֶען דֶר מֶענְשְׁלִיכֶער קֶערְפֶּער אִיז ווִיא אַפַּארָאטֶע מַאשִׁין דָם ווִי בַּאלְד מֶען הִיט אִיר נִיט ווִי גִיהֶערִיג אִיז שְׁטֶעלְט זִיא זִיךְ אָפּ אוּנ ווֶערְט קַאלִיע אַזוֹ אוֹיךְ דֶר מֶענְשְׁלִיכֶר קֶערְפֶּר ווִי בַּאלְד מֶען

דיא הויך געליבטע תחנה קומט ארוים פון (ספר חסידים) אונ עס איז גוט אז מען זאל זאגען אלע טאג מיט גרוים געוויין אונ מיט גרוים פרומקייט דא וועט געוויס זיין תפלה אנגענומען ווערען פר השם יתברך:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילען פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערען אז די טרערען דיא איך טו גיסען אויף מיינע עבירות זאל לעשען דיין גרים צארען פון מיר אונ מיין הארץ וואס צו גייט אין מיר ווי וואסער עס זאל אוים לעשען די קוילען די דא ברענען וועגען דיין צארען אונ ווידער קערונג פון מיינע בייזע מעשים דיא זאלען ווידער קערען דיין צארען אונ מיינע תעניתים אונ מעשים וואס מיר טוען זיי זאלען מאכען אז דו זאלסט זיין אייטל רחמים אויף מיר אונ אז איך האב היינט מיין טיש אן גירייכט זאל זיין גלייך אז איך וואלט היינט א קרבן אן גיריכט פר דיר אונ אויך דעם טאפ אלס איך האב ניט איין גישטעלט אויף דיא קוילען מיין עסען זאל גלייך זיין אזוי ווי דם פייער דם דא ברענט אויף דעם מזבח אונ זאל זיין גלייך אז איך וואלט אין זייא גיבראכט די מנחה אז די ישראל ברייגען אונ דם בלוט וואס מיר איז היינט גימינערט גיווארען זאל עס פר געבען ווערען אויף מיר גלייך ווי דם בלוט אז מען האט עס געשפריינגט אויף די עקין פון דם מזבח אונ דאס חלב וואס עס איז היינט מיר גימינערט גיווארען זאל מיר דם גירעכנט זיין אזוי ווי דם חלב פון דם קרבן אז מען האט מקריב גוועען אויף דם מזבח אונ די טרערען פון מיינע אויגין זאל זיין ווי דר וויין וואס מען האט מנסך גיוועען אויף דם מזבח אונ דם שמים פון מיין הויגען זאל זיין -

אורח מישור

הלכות שמירת הגוף ובריאותו

עס איז ידוע דאס קיין זאך גישעהט ניט אויף דער וועלט אן דעם איבערשטענס רצון, אוך שטייט שומר פתאים יי', דר איבערשטער היט אפ די אום ווייסענדיגע מענטשען. נאר פון דעסט וועגען דארף דר מענטש זיך צו היטען פון אסכנה אונ דארף צו היטען דם בריאות פון זיין גוף דאס ער זאל זיך ניט פערלאזען אויף נסים דען דר מענטש דארף האבען א גרויסען זכות דם

דברי כבושים ומשלי חן

מודים אנחנו לך בית הטוב שמך ולך נאה להודות וואדום אז נאר די ברכות וואס זענען בקשות ווערסטו זאגען מיט כונה אונ די ברכות וואס זענען אלזיב צוא הקב"ה ווערסטו ניט זאגען מיט כונה ווערסטו האבען שונאים אין הימעל זייא וועלען זאגען דעם מענטשינס תפלה דארף מען ניט אן נעמען וואו עס איז א כבוד פאר הקב"ה הארם איהם גיט צו דאווענען מיט כונה אונ מיט גיבעט דארף מען

עס זאל ביי אונז זיין זבת חלב ודבש אונ די שונאים זאלין צוא פלאצט ווערן קוקענדיג אויף אונזר גוטס . זייער שלעכט אונ זאל חלילה אונז ניט שאטין דס עס זאל אין אונז מקוים ווערין וידגו לרוב בקרב הארץ אמן :

תחנה ליום הששי

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע פרייטאג נאך דעם דאוונן :

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילין פר דיר רבונו של עולם אשר יצר את האדם בצלמו והתקין לו ממנו בנין עדי עד ווס דו האסט בעשאפין דעם מענטשין מיט דעם צלם אלהים אונ דו האסט פון אדם הראשון גיבאעט אונ צו גגרייט אבנין דס מיינט מען דיא אשה אונזר מוטער חוה זיא זאל זיין צו אים אבנין אויף אייביג דס פון זיי זאל גבאעט ווערין די וועלט דו האסט זיי אויך גבענטשט מיט די ברכה פרו ורבו בעט איך דיך רחמניתדיגר פאטער דס דו זאלסט מיך אויך בענטשין דס אונזר בנין פון מיר מיט מיין מאן זאל אויך זיין עד מאה ועשרים שנים מיט פיעל נחת דאס עס זאל פון אונז גבאעט ווערין אוועלט פון בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות, וועלכים אויף דעם מקבל זיין די תורה הקדושה ווייזט די ה׳ הידיעה פון הששי, אז דר נאנצר בנין פון דיא וועלט איז צוא ליב דעם מענטשין, אונד דער בנין פון דיא מענטשין איז בזכות ווס זיי וועלן זעכס טאג אין סיון דס מיינט שבועות מקבל זיין די תורה, דו זאסט אויך אונז בענטשין מיט טאפעלטע פרנסה אזו ווי דו האסט גטאפעלט צו אונזרע עלטערן דעם מן אין דעם היינטיגן טאג דס מיר זאלין קאנין אן גרייטין סעודות שבת בהרחבה מיר זאלען שבת מקבל תענוג זיין דען בזכות פון היטן דעם היילינען שבת וועלן מיר אוס גלייזט ווערן פון פינסטערען גלות במהרה בימינו אמן :

דברי כבושים ומשלי חן

מיט כונה זאל ער ווייניגסטענס זאגען מיט כוונה דיא ערשטע ברכה פון שמונה עשרה אדער פון

אורח מישור

ה) אז עס קומט אארעמאן אונ מען הט אים ניט צו געבען דארף מען אים חאטש מפייס זיין מיט גוטע רייד ניט חלילה זיך אויף אים בייזערען דען זיין הארץ איז נעביך צו בראכען ער קאן קיין געשריי ניט הערען :

די זיהן זאל זיין צו אונז אהיילונג ארפואה שלימה צו אלי אונזערע ווייטאג אונ צו אלע אונזער שוואכקייט אזו וויא דער פסוק זאגט שמש צדקה ומרפא בכנפיה אונזר שטערן זאל לייכטן אין הימעל בדם מען זאל שון אום גלייזט ווערן במהרה בימינו אמן :

תחנה ליום חמישי

די תחנה זאל יעדרע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע דאנערשטאג נאך דעם דאווענען :

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילן פאר דיר רבונו של עולם הבורא בריות חיים וואס דו האסט אין דעם טאג באשאפן אלע מיני לעבעדיגע ברואים אלע מיני חיות אלע מיני בהמות אלע מיני פייגיל אלע מיני ווערים אלע מיני פיש פון ים אויך דעם גרוסן פיש לויתן מיט דעם שור הבר וועלכעס דו האסט זיי אלע באשאפן צו ליב דעם מען זאל וויסן צו לויבן דיין כבוד אונ דוא האסט זיי אלע באשאפן פר דעם מענטשען דס דר מענטש זאל זיך ניט גרוס האלטן ער זאל וויסן אז דאס קלענסטע ווערימעל איז באשאפן געווארן פאר אים נאר באם ער איז זוכה געוועלטיגט דער מענטש איבר אלע ברואים אונ די אלע ברואים זענען אן גגרייט געווארן צו זיינע מאכלים אונ צוא בעדינען אים באופן דאס איידר ער איז באשאפין געווארן האט דר אייבערשטער אים אן גגרייט אלי זיינע באדארפעניש בעט איך דיך רבונו של עולם דס דו זאלסט אויך אן גרייטן פאר מיר מיט מיין גאנץ הויז גזינד אונ פאר כל ישראל אלע אונזערע בדארפעניש נאך איידר מיר וועלן זיי דארפן

אורח מישור

ג) אז איינר גיט צדקה זיינע עלטערע קינדר וועלכע ער איז שוין ניט מחויב צו שפייזען ווערט דאס אויך גערעכונט אין כלל פון צדקה :

ד) דיא צדקה דארף מען געבן בסבר פנים יפות מען דארף דעם ארעמאן בשעת מעשה טרייסטן מיט גוטע רייד אבער דר וואס גיט צדקה ניט מיט דעם גאנצען הארץ דס הייסט ער פארגינט ניט דר איז אצר עין אונ זיין צדקה איז קיין צדקה ניט :

דברי כבושים ומשלי חן

הקב"ה אלע ברכות זאלסטו זאגן מיט מורא פאר הקב"ה אונ עס זאל ניט זיין ביי דיר דער עיקר כונה צו די ברכות וואס דו דארפסט עפעס בעטן פון הקב"ה ווארום דער עיקר כונה דארף זיין ביי דיא ברכות וואס זייא זענען אלויב צוא הקב"ה ווארום אזוי האבן די חכמים געזאגט יעדר מענטש זאל זאגן אלע ברכות מיט כונה אונ אויב עס איז אים ניט מעגליך צוא דאווענען גאנץ שמונה עשרה

דעם ים זאלן נצול ווערן פון אשטארעם וויגד דס זיי זאלן קומען בשלום צו זייער ארט דען דו ביסט דאך אבעל הרחמים ווס דו הערסט יעדענס תפלה, ברוך אתה שומע תפלה:

תחנה ליום שלישי

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע דינסטאג נאך דעם דאווגען:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילן פר דיר רבונו של עולם העורך שחן לבריותיו ווס דו בגייטסט אן אונ דו מאכסט גרייד דעם מ ש דס מיינט מען די מיני מאכלים ווס יעדערע בריה עסט צו איהר סעודה. דס אזו ווי דו האסט בעשאפען אין דעם טאג אלע מיני תבואות אלע מיני גראזען אונד אלע מיני פרוכט ביימער אונ דו האסט זייא גיבענשט אזו זאלסט דו מיך מיט כל ישראל בענטשען מיט אלעם גוטען דס מיין טיש זאל שטענדיג פיל זיין מיט כל מיני מאכלים טובים אונ אזו ווי דו האסט גשאפעלט דעם טאג מיט צוויי מאל כי טוב אזו אוך זאלסט מיר טאפלען כל מיני טובות ישועות ונחמות אמן:

תחנה ליום רביעי

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע מיטוואך נאך דעם דאווגען:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילען פון דיר רבונו של עולם יוצר המאורות ווס דו ביסט דר באשעפער פון די אלע ליכט די זוהן מיט די לבנה מיט די אלע שטערן דוא זאלסט מציל זיין מיך מיט כל ישראל עס זאל ניט שולט זיין אונ אונזערע קינדער קיין אסכרה אונ כל מיני חלאים רעים רחמנא לצלן נאר פרקערט

דברי כבושים ומשלי חן

מען אויף דיר זאגען דער מיטש מיינט אז ער דארף נים מעהר נאר די צווייא זאכען, פרנסה אונ רפואה דריבער זאלסטו מכוין זיין אלע ברכות פון שמונה עשרה מים כונה אונ מים מורא פאר

אורח מישור

ער פערדינט קוים אויף זיין פרנסה דארף ער ניט געבען קיין צדקה:

ב) צדקה הייסט דס מען איז מחויב צו געבען דעם ארעמאן אויף כל ההצטרכות. דס איז נאר געזאגט געווארען ביי אבכבודין ארעמאן וועלכער שעמט זיך צו גיין איבער די הייזר. אבער דעם ארעמאן ווס גייט איבער דיא הייזער ווי פיל מען גיט אים איז מען יוצא:

תחנה ליום ראשון

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע זונטאג נאך דעם דאווענען:

יהי רצון מלפניך. עס זאל זיין דער ווילן פון דיר רבונו של עולם יוצרנו וואס דו ביסט אונזער באשעפער ויוצר בראשית אונ וואס דו ביסט דער באשעפר פון אנהייב וועלט דו זאלסט אונז מזמין זיין אונזר פרנסה אונ דו זאלסט באגליקן אונזערע מעשים פון אגאנצע וואך זאלסט אונז באשערעמען פון אלע מיני פגעים רעים אונ פון עין הרע אונ אזו ווי דו האסט גמאכט גפינען דיין וועלט אין היינטיגען טאג אונד אין דעם טאג ביסט דו גיוועזן גיאיינציגט אוף דר וועלט עס וואר נאך ניט קיין מלאכים קיין שום בריאה אוף דער וועלט אזו אוך איינציג איך נאר דיין ליבן נאמען אונ איך טוא מיין בטחון נאר צו דיר דס דו זאלסט מיר ממציא זיין כל מיני טובות ישועות ונחמות אמן:

תחנה ליום שני

די תחנה זאל יעדערע אשה זאגן מיט גרוס כונה אלע מאנטאג. נאך דעם דאווענען:

יהי רצון מלפניך. עס זאל זיין דער ווילן פון דיר רבונו של עולם אשר תשלט בעולמך וואס דו גיוועלטיגסט איבער דיין וועלט ואשר הבדלת בין מים למים אונ וואס דו האסט גמאכט אין דעם טאג אצווישען שייד דס די וואסערען וואס געפינען זיך אוף דעם הימל זאלן זיין אב גיטיילט פון די וואסערן וואס געפינען זיך אוף די ערד, אבקש ממך בעט איך ה׳ דיר דס דו זאלסט מיך אוך אב שיידן פון אלעם שלעכטן זאלסט מיך מציל זיין מיט כל ישראל פון אלע מיני פערפלייצונג עס זאל ביי אונז חלילה ניט זיין קיין דר טרינקענר אונ א גיהארגיטער אונ די אלע וועלכע פארן אויף

אורח מישור

א) מען איז מחויב צו געבען צדקה יעדער ליט זיין פארמעגן אפילו אארעמאן וועלכער לעבט פון צדקה אז וויא באלד ער האט זיך

דברי כבושים ומשלי חן

מיט בינה די ברכה רבך עלינו אונ אויב דו האסט אקראנקין אונ דו ווילסט בעטען פון זיינעטוועגען זאלסטו ניט זאגען איך וועל נאר זעהן צוא זאגען מיט בינה די ברכה רפאנו ווארום אין הימעל ווערט

ערוואָרבען אקליין פארמעגן מוז ער דר פון געבען צדקה דען די ביסעלע וואס ער גיט איז גלייך ביי השם יתברך ווי די סאך וואס דער עושר גיט אבער אז

גהערט דאס קול פון אונזרע עלטערן די פרומע זיי האבן צו דיר גיבעטן. דר הער מיך היינט אויך דען דו ביסט איין בוחן לבבות. ווידר בעט איך דיך גאט ווארף מיך ניט אוועק אויף מיין עלטר איך זאל קענן דיך רעכט דינן מיטן גאנצן הארצן. ווס איך האב גזינדיגט זיי מיר מוחל אונ היט מיך פר זינד ווייטר אונ לאז מיינע שונאים ניט דר פרייט ווערן ווי דוד המלך עליו השלום האט גבעטן פר שטאפ די מייער פון די פיינד זייא זאלן ניט קענן מיר בייז טאן אונ די דער בארמיגע מלאכים זאלן גדיינקן פאר דיר מיין תפלה אונ דו גאט זאלסט דיך דר בארמען איבר מיר אונ זאלסט מיך מאכן גרעכט צו פר דיר אונ דוא זאלסט דיך נוהג זיין מיט מיר מיט חסד ורחמים ניט מיט רוגז חס ושלום. איך פר גיס מיין רייד ווי וואסר דען איך האב קיין אנדערן פריינד אז איך זאל פר אים מיין שווער הארץ אויס זאגן. ליבר גאט דו ווייסט וואל אלין דרום בעט איך דיך אז זאלסט אן זעהן מיין פיין דוא ביסט איין צדיק וישר. דאס האט אלין גמאכט מיין זינד איך מוז טראכטן פר מיין שפייז אונ מיין גוף איז צו דר ערד. ליבר הער גאט דר בארם דיך איבר מיר אונ לאז מיך אויס לעבן מיינע יארן איך זאל ניט בדארפן ווידר מגולגל ווערן אויף דר זינדיגר וועלט אונ זאל דער קענן אז דו ביסט גאט אונ קיינר מער ניט איך בעט דו זאלסט מיר טאן וויא אין פסוק שטייט אז איך וועל דיך אן רופן זאלסטו מיר ענטפרן אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

אזוי איר זאלט זייא ריידען אונ אז דו וועסט וועלן זאגען ברכות אונ לויבונג צוא הקב"ה זאלסטו דיר פארשטעלען גלייך וויא דו שטייסט פאר אמלך אונ דער מלך זאגט צו דיר מאך מיך הערן דיין שטימע אונ דיינע רייד זאלען זיין לויפן, דו זאלסט ניט ריידען געשווינט אונ דו זאלסט דיך ניט איילען ארויס צו ריידען דיינע רייד פון דיין מויל אונ אויב דו דארפסט בעטען אויף פרנסה זאלסטו ניט זאגן איך וועל גאר זעהן צוא זאגען

אורח מישור

דען זיא גיט דעם ארעמאן עסן אונ ער גיט דעם ארעמאן געלט איז ער דעם ארעמאן מטריח דס ער טוז גיין קופן. אויך ווערט געברענגט דס אין דעם זכות פון צדקה וועלן יודן אוסגעלייזט ווערן איבער דעם דארף יעדע אשה נזהר זיין זיא זאל געבן צדקה ארעמע לייט ארום צו העלפן וויא לויט איר

יכולת וועט זיא געבענשט ווערן פון השם יתברך דס אירע קינדער וועלן זיין עשירים אונ מיר וועלן זוכה זיין לגאולה נישועה אמן:

איך דיך אז איך זאל דיך מפייס זיין מיט תפלה אונ תחנונים וואס
איך טוא אצונד אונ פאל פר דיר ווי איין קנעכט פר זיין האר אונ
ווי איין דינסט מויד פר איר ווירטן אזוי טוא איך מיינע אויגן צו
דיר צו בעטן פר געבעניש אונ דו באגערסט אז מיר זאלן בעטן
אונ וויינען אזוי וויין איך אונ שריי אונ מיין הארץ אונ מיין אטעם
קלאפט אין מיר פר מורא דרום בעט איך דיך ליבר פאטר זיי דיך
מרחם איבר אונז אונ זיי מוחל אונזער זינד אונ טו אפ דיין צארן
פון מיר אונ גייא מיט מיר במדת חסד ורחמים וויא דיין מדה איז
חן וחסד אונ באהיט מיך פאר זינד וויא עס שטייט נאך אונזער
ווידער קערן וועסטו אונז דר בארמען. ליבער גאט ווי לאנג וועסטו
צארינדיג זיין איבר אונז. גינוג צרות האבען מיר. מיר זיינען אזו
ווי ארויז צווישען דערנר מען שטעכט אונז פון אלע זייטן אונ מיר
בלייבן ביא אונזר גלויבן דען דיא פעלקר זאגן דו קענסט ניט
העלפען. ליבער גאט באווייז אונז דיין כח אונ העלף אונז וויא דו
האסט אונז צו גזאגט צו פירן אונז צו דעם היילינן לאנד דען דו
ביסט אמת אזו איז דיין דבור אמת נאר מיר בעטן דיך אז עס זאל
באלד זיין אין אונזרע טעג אויס צו לייזן אונז אויס דעם גלות אונ
די קינדר זאלן ניט פר טריבן ווערן פון די פאטרס: פאטר קיניג
ווען מיר האבן גיזינדיגט אין דר מדבר דא האט משה רבינו עליו
השלום פר אונז תפלה גטאן פאטר פר גיב דיין פאלק ישראל די
זינד וואס זיי האבן גטאן וואס דו האסט דיך אליין בארימט אונ
גזאגט בני בכורי ישראל אזוי אויך ליבער הער גאט זייא אונז
מוחל אונ זייא מלא רחמים אונ הער מיין גיבעט וויא דוא האסט

דברי כבושים ומשלי חן

אונ ער זאל ניט פארגעסען אונ ער זאל ניט פעלן
איין אות אזוי זאלסטו טאן ווען דו ווילסט דאווענען
פאר הקב"ה וויא עס שטייט אין פסוק דו זאלסט
פארברייטען דיין תפלה איידער דו וועסט זיא
דאוונען אפילו ניט אין אצרה נאך זאגט דר פסוק
נעמט מיט אייך רייד, דיא רייד וואס איר דארפט
ריידען פאר הקב"ה זאלט איר זייא פריער נעמען
מיט אייך, איר זאלט זייא גוט בערעכענען וויא

אורח מישור

אטויטע שלאנג דם וואר דר שלאנג
וועלכער האט איר געוואלט טייטן נאר
ווייל זיא האט געגעבן דעם ארעמאן
עסען איז זיא ניצול געווארן פון דעם
שרעקליכען טויט:

דר פון זעהן מיר דם צדקה איז מציל
פון פערשידענע צרות מיר געפונען
איך דם ביי צדקה איז דר זכות פון די אשה מער ווי ביי דעם מאנספערזאהן

שיקן די רעכטע צייט זאל קיין שטן אונ מקטרג קיין מאכט ניט האבן איבער מיין נשמה דו זאלסט מיר שיקן מלאכי רחמים אונ מיין חלק זאל זיין צווישן נשים צדקניות אויף דר וועלט אונ אויף יענע וועלט. ליבער גאט פר שעם מיך ניט ווען איך טוא פר דיר בעטן דען איך קאן ניט פר אמענגש אויס ריידען זאג איך פר דיר מיין שווער געמיט דו ביסט אשטארקער דר בארמיגר גאט דו פר נעמסט אלע גיבעט. אויך ליבער הערר גאט דר ווייטר דיך גיט פון מיר אין אזו אצייט ווען מיר זועט איין נויט זיין אונ ווען איך וועל דיך אן רופען זאלסטו מיר ענטפערן אונ מיינע פיינד זאלען ניט דער פרייט ווערן זיי זאלען פר שעמט ווערן:

רבונו של עולם אז איך בין ניט ווערט דם דו זאלסט עם טאן פון מיינט וועגן טוא דם פון זכות אבות וועגן אונ זכות דיא זייגעדיגע קינדר וואס האבן נאך ניט גיזינדיגט אונ זכות די תינוקות של בית רבן וואס האבן ניט גזינדיגט וואס זאגן אמן יהא שמיה רבא וואס אויף זיי שטייט די וועלט. ליבר הער גאט הער מיך אוים אונ נעם פר דיר מיין שווערע גמיט דען דו ווייסט מיין הארץ ווייגט אין מיר אזוי בעט איך דיך ליבר הער גאט בהיט מיך פר מיינע פיינד אז זייא זאלן ניט קענן מיר קיין בייז טאן אונ איך זאל ניט ח״ו צוא איין בשר ודם קומן אויף מיין עלטר אונ זיי מקבל מיין תפלה לאם איך האבן מליצי יושר פר דיר. טו מיר ווי דו האסט גיטאן צו מיינע עלטערן אונ שפייז מיך פון דיין פולע האנד וואורום עם איז בעסר דם ביטערע בלאט פון דיר איידר דם זיסע פון דם מענטשן ווי נ׳ טויב האט גיבעטן. ווען זיא איז ארוים גיגאנגן אוים דר תבה פון נח האט זיא איין בלאט פון אייל בירט גיטראגן אין איר מויל אונ האט תפלה גיטאן דוא ליבער גאט עם איז בעסער דם ביטערע בלאט פון דיר איידר דם זיסע פון מענטשן מכל שכן איך זינדיגער מענטש. ליבער הער גאט איך האב חרטה אויף מיינע זינד וואס איך האב גיזינדיגט צו פר דיר דרום בעט

דברי כבושים ומשלי חן

וואלט גוט נ׳ טונג געבען אליך יעדער וואַרט ער זאל קיין טעות האבן אונ איידער ער גייט בעטן צום גיוועלטיגער אדער צום מלך ברייט ער פאר מיינע רייד מיט אארדענונג ער זאל ניט שטאמלען

אורח מישור

זיא מיט דעם האטשיק ארייין געשטעקט אין וואנד, אלס זיא הט זיך אביסול אפגערוהט הט זיא דיא קרוין צוריק ארוים גענומן אבער וויא דערשראקן וואר זיא אלס זיא הט דערזעהן אויף דעם האטשיק פון דיא קרוין הענגען

מיין צער אונ פר וועמען זאל איך קלאגן מער אז פר דיר. ליבר העררגאט איך בעט דיך זאלסט מיינע פיינד ניט דר פרייען די וואס שרייען אוף מיר דו ביסט דאך אשטארקר גאט אונ מיינע וואונדן פון מיין הארץ זאלסטו היילן אונ שטראף דעם דר דא גרזבט אונטר מיר אזו עס זאל קיין דר בארימקייט ניט זיין פון אמענטשן נייערט פון דיר. ווען דו ווילסט אן זעהן מיין פיין אונ מיין אן געזיכט פון מיר דא גידענק מיר דעם זכות אבות אז איך זאל קיין צער ניט האבן אן מיינע קינדר ביי מיין לעבן אונ זיי זאלן אוך קיין צער ניט האבן אונ זיי זאלן געשפייזט ווערן פון דיין מילדע האנט בכבוד אונ ניט קיינעמס מער צו באדארפן. ליבער העררגאט לאז מיך געניסן דעם זכות פון אונזר מוטר חנה זיא איז געגאנגען אין בית המקדש תפלה טאן פאר השי״ת האט זיא געבערט מיט אירע ליפצן דא הט עלי הכהן צו איר געזאגט גיי ארויס דו ביי טרונקענע פרוי וואס האסטו אין בית המקדש צו טאן דא האט זיא גיענטפערט ניין מיין הערר איך בין אזו אפרוי וואס הט אשווער געמיט אונ האסט איר גיענטפערט דרום בעט איך דיך זאלסט מיר אויך אזוי ענטפערן אונ בעט דיך ליבער העררגאט שטראף מיך ניט מיט קיין צארן. ווען איך האב שוין געזינדיגט בעט איך דיך גיי מיט מיר מיט מדת הרחמים ניט מיט מדת הדין ווי יעקב אבינו עליו השלום הט געבעטן ווען זיינע קינדר ווען חיו חיב זיין זאלסטו גידענקן וואס פר אצרות ער הט געליטן איידר ער הט זיי אויף געצויגען מכל שכן ווי זאל איך דיך ניט בעטן אז איך זאל קיין צער ניט האבן אן מיינע קינדר איך ווייס וואל דאס איך בעט צו פיל איך בין ניט ווערט צו שטיין פר דיר נאר דו באגערסט אז דר מענטש זאל דיך בעטן אזוי דער בארימסטו דיך איבער אים דא בעט איך דיך גאט אז דו זאלסט ניט אוועק ווארפען מיך אויף מיין עלטער ווען מיין כח וועט אנטגיין: ליבר העררגאט לאז מיך ניט פאלן אין איין מענטשינס האנט דען עס איז קיין גרעסערער צער ניט ווען איין מענטש צום אנדערן באדארף דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך היטען פר דעם זאלסטו מיר געבן חן וחסד אין דיינע אויגען אונ אין לייטינס אויגען מיט מיין מאן אונ קינדר אונ אונזערע יארן צו לעבן אין עושר וכבוד אונ אונזערע קינדער אונ קינדס קינדר זאלן עוסק בתורה זיין עס זאל דיר גאט ליב זיין אונ לייט ליב זיין אז מיר זאלן אויס פירען די וועלט בכבוד אונ ווען דו וועסט מיר

אורת מישור

אויף אים ניט אומגעקוקט נאר די כלה אליין ר׳ עקיבא׳ס טאכטר הט זיך אויפגעהויבען פון איר שטול אונ הט דעם ארעמאן געגעבן עסן אונ טרינקען דם ער הט זיך דערקוויקט דער נאך איז זיא ארוס געגאנגן אין ליסט גארטן אביסול זיך אפרוען זיא הט א־אב גענומן די קרוין פון איר קאפ אונ הט

דברי כבושים ונשלי חן

שטייט אין פסוק דער ארעם מאן דעם מיט געבעט ווארום אז אביינטש בענחם עפעס פון אשר וואס גיוועלטיגט אויף אים וועט ער גם מאכען לויפן זיינע רייד, וועט ער ניט רידען געשווינד אונ ער

חס איך טראג אין מיר אונ דו ווייסט וואס מיר נייטיג איז אונ דר יצר הרע זיצט ביי דעם מענטשן אונ רייצט אים אן צו בייזען דר קעגען ביסטו יודע נסתרות אונ בוחן לבבות דו ווייסט אלע צובראכענע הערצער אונ אלע שווערע הערצר אונ. די דא טראגן אויף זייער הארצן אונ קענן ניט זאגן פר לייט נייערט פאר דיר אליין דו ווייסט מיין זיפצין אונ מיינע פאר בארגענע וואונדין ווס איך טראג אין מיין הארץ. ליבער גאט וואו נעם איך ארופא דר דא זאל פאר שטיין מיין צער אונ ווען ער פר שטייט יוא קאן ער דען מיר העלפען. ליבער הערר גאט דו העלפסט ווען מען רופט דיך. דו ביסט א פאטר פון יתומים אונ דין אלמנות. איין ארעם מאן קענסטו רייך מאכן אונ א שפל קענסטו הויך מאכען דו טוסט קיינעם ניט קיין אום רעכט דו גיסט איטליכן לוין נאך זיין פר דינסט. ליבער הערר גאט דר בארעם דיך איבר מיר אונ לאז מיך ניט פאלן אין מיטיל יארן אונ בפרט אויף אלטע יארן אז מיין פיינד זאל אויף מיר קיין נקמה ניט זעהן ווי דוד המלך עליו השלום האט געבעטן. עס איז קיין גרעסערער וויטאג ווען אשונא ווערט ח"ו דר פרייט אן מענטשן דרום בעט איך דיך ליבר גאט לאז ניט אנידר פאלן מיין בקשה אונ זאלסט מיר הצלחה געבן אין אלע מיינע זאכן אז איך זאל קענן מטיב זיין מיט ארעמע לייט מיין צדקה זאל אן געלייגט זיין אז איך זאל קיין צער ניט האבן פון מיינע קינדר איך זאל זייערס ניט באדארפן איך ווייס וואל דס איך בעט דיך צו פיל איך בין דס ניט ווערט וואס דו האסט מיר ביז אהער געטאן אונ טוסט מיר נאך דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך ניט אוועק ווארפן אויף מיין עלטער איך זאל ניט פר שעמט ווערן אויף דר וועלט אז איך זאל מיין חלק האבן מיט גוטע פרומע לייט צו דר רעכטע צייט אז דו ווילסט מיך אוים ציהען מיט פרייד פון עולם הזה צו פרייד עולם הבא. ליבר הערר גאט ווי וואל אויך די וועלט איז אקליינע וועלט אבר ווען מען הט ניט קיין גוטס אויף דר וועלט קאן מען יענע וועלט אויך ניט האבן דרום בעט איך דיך ליבר פאטר אז דו זאלסט מיין ארעמע תפלה ניט פר שעמן אונ זאלסט מיר דר פרייען מיין הארץ דען מיינע וואונדן זענן גרויס אז איך קען ניט אוים ריידן. איך זאל זאגן פר אמענטש ווס קען ער מיך דר פרייען אז ער וועט אויף מיר רחמנות האבן אונ טאמר איז ער מיין שונא וועט ער זיך נאך פרייען אויף מיר אונ אויף

דברי כבושים ומשלי חן

חעסטו וועלן אפזאגן אויף געשווינד צו באצאלן די חוב ניט אזו זאל זיין נאר אז דו וועסט זאגן אזעלכע זאכען ווס צוא בעטען עפעס פון הקב"ה אלסטו דאס זאגן מיט אניגעם שטימע וויא עס

אורח מישור

וועט אים אודאי העלפן אז עס איז געקומען דיא צייט פון איר חופה האט רבי עקיבא געמאכט אגרוים ארטיגן זאל אונ הט פארבעטן פיל געסט מען הט זיך רעכט לוסטיג געמאכט עס הט קיינר גאר ניט בעמערקט וויא אנ־עמאן איז אריין אין שטוב. אונ הט געבעטן עפעס עסן עס הט זיך קיינר

אוים

דרום בעט איך דיך ליבר הער גאט העלף מיר טוא דס פון דיין ליבן נאמן וועגן אונ משפט מיך מיט מדת הרחמים גאט גיב מיר מתנות חנם אז איך מיט מיין מאן אונ קינדער זאלן גזונד זיין אונ אונזער פרנסה זאל זיין פון דיין פולן האנט אונ זאלסט אונז בענטשן אז עס זאל קיין חילול השם פון אונז ניט קומן אונ בהיט אונז פר אלעם בייזן פר זיכערונג דען איך בין דאך איין שטיק ערד אונ מוז ווידר אין דר ערד אריין קומען ווען מיין צייט וועט קומען אונ עס זאל ניט זיין חס ושלום קיין פאר שניטענע יארן פון כרת חס ושלום דיא טעג אפ צוא שניידען דוא זאלסט מיר העלפען אין אלע מיינע ווערקען :

ליבער גאט לאז מיך דר פרייט ווערן אז איך זאל באהיט ווערן פאר צער דם איך זאל קיין צער ניט האבן אונ מיינע קינדער אונ מיינע קינדס קינדר זאלן פון מיר קיין צער ניט האבן אונ מיינע פיינד זאלן ניט אן מיר דר פרייט ווערן אונ עס זאל ניט קיין שטן אונ קיין מקטרג אדר אוך קיין קליפה קיינער זאל אן מיר ניט געוועלטיגן צו דר דאזיגר צייט ווען איך טוא תפלה דען איך קאן ניט בעטן אזו פיל אונ גענוג וואס איך באדארף ליבר הערר גאט וואס זאל איך דיך צום ערשטן בעטן זאל איך דיך בעטן דו זאלסט מיר מיין זינד פר געבן אדר דו זאלסט מיר שפייז געבן פון דיין מילדע האנט איך וויים אז איך בין ניט ווערט אזו פיל צו בעטן ליבער הערר גאט דען דו באגערסט ניט פון דעם מענטשן נאר ער זאל תשובה טאן אויף זיינע זינד דרום בעט איך דיך ליבער הערר גאט דער בארעם דיך איבר דיינע קינדר אונ ענטפער מיר גיגעדיגר גאט דר בארעם דיך איבער דעם באגער וואס איך טוא לויבן דיך . עס שטייט וואול איז אז מען זאל דיך לויבן מיט דעם גאנצן הארצן . געלויבט ביסטו גאט איבער אלע גאטר אונ הערן . איך זאל האבען אוים געבעטן אגוטע צייט פון דיין הייליגען נאמן אונ הרחמים דו ליבער הערר גאט דו ווייסט דאך וואל מיין אוים לייגעניש דו ווייסט דאך מיין פר בארגעניש אונ

אורח מישור

געוואורן אויף דעם מענטש מיתה פון דעסט וועגן אז ער גיט צדקה בלייבט ער לעבן אזו ווי מיר געפונען אין די גמרא אמעשה : דיא שטערען זעהר האבן געזאגט צו רבי עקיבא דם זיין טאכטער וועט אין איר חופה טאג געביסען ווערן פון אשלאנג אונ וועט שטארבן רבי עקיבא הט געהאט דער פון גרוים צער נאר ער האט זיך פארלאזט אויף השם יתברך דאס ער

דברי כבושים ומשלי חן

זאלסטו לויבן צו הקב"ה מיט דיין שיינע שטימע וואס הקב"ה האט דיר גיגעבען אונ דו זאלסט ניט מאכן גלייך וויא עס איז אחוב אויף דיר אז דיא ווערטר זאלען ארוים גיין פון דיין מויל דריבער

שטאפ דעם שטן זיין מויל אונ זיינע אויערן ער זאל אויף מיר ניט מקטרג זיין. צוא דיר אליין האב איך גיזינדיגט פאר דיר אליין וועל איך מתודה זיין:

תחנה שערי דמעות

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דו זאלסט מיר פר געבן אלע מיינע זינד וואס איך האב גזינדיגט צו פר דיר אונ זאלסט מיך גדיינקן צו גוטן מיט מיין מאן אינ קינדר ליבר הער גאט איך באקען פר דיר וואס איך האב אפ גקערט פון דיין ליבן נאמן אונ דם הט מיר ניט גיטויגט איך בעט דיך גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן אנטפאנג מיך מיט גוטן ווילן אונ בווליג מיך מיט גוטן ווידר קערונג אונ מאך מיך פרייא פון מיינע זינד וואס איך האב גיזינדיגט וואס איך האב גטאן גירן אדער אים גערן בעט איך דיך באשירעם מיך פון דעם יצר הרע אונ פון אלע לייד אונ בצווינגעניש אונ זאלסט טרייסטן מיך צו גוטן אונ גיב מיר אז איך זאל האבן אום גבעטן ביי דיין ליבן נאמן עס זאל קיין גשריי ניט קומן אין מיין הויז אונ קיין פר וויסטונג אונ קיין ברעכעניש זאל מיר ניט גשעהן ביי מיין לעבן אונ לייג מיר אום צו גוטן ליבר הער גאט ביי מיין עלטר זאלסטו מיך ניט פר לאזן דו זאלסט מיך שפייזן פון דיין האנד איך זאל מיך קענען דער נערן אן לייטינס גאב:

ליבר הער גאט ווען דר מענטש האט ניט קיין עסן דא מוז ער זינדיגן ער מוז גזלנן אונ מוז גנבנן ער מוז אלעס בייז טאן

דברי כבושים ומשלי חן

לערונט אונז חכמה פון דיא עופות וואס כליהען אונטערין הימעל זעה נאר אז דו וואלסט דיירש פאר אמלך וואלטען דיינע רייד ניט לויפען אונ אז דו וואלסט גיוואנען צו דיין פערגעניגן וואלסטו גיצווינגן דיין שטימע פאר וואס אז דו זינגסט פר הקב"ה זאגסטו דיא ווערטער געשווינד דריבער

אורת מישור

הלכות צדקה

עס איז ידוע וויא גרויס עס איז די מצוה פון דעם וואס גיט צדקה דם אחוץ וואס ער איז מקיים אמצות עשה מן התורה ווערט ער נאך גיבענשט פון הקב"ה מיט פיל גוטס אויך שלמה המלך זאגט אין זיין ספר משלי „וצדקה תציל ממות" דאס דר זכות פון צדקה איז אזו גרויס דם אפילו עס איז נגזר

געווארן

פיל כח צו פר ריכטן נאר דו גאט דו ווייסט אלע די גדאנקן אז איך וואלט גערן גיטאן וואס מיגליך איז וויא אין דר תורה שטייט ווען מען האט אין זינען גוטס צו טאן איז גלייך אז מען האט שוין גיטאן דרום פאטר דער בארמיגר לאז פר דיר זיין גלייך אז איך האב פר ריכט וואס איך האב מכלה גוועזן מיט מיינע זינד דו ווייסט וואול אלע די גדאנקן אז איך וואלט גערן גיטאן וואס מיגליך איז דו ווייסט וואול אז אונזר חכמה פר טראגט ניט אזו וויז אונז דאס מיר זאלן וויסן ווי צו פר ריכטן און צו היילן אלע פר ברעכן וואס מיר האבן גטאן וויא מיין גוף ווי מיין נשמה. וואס דו גאט גבויט האסט האב איך גבראכן און קאן ניט פר ריכטן דרום זעה גאט וויא איין פארכט און צטערניש איז אויף מיר גקומן ווען איך הייב מיך אן צו דר מאנן מיינע זינד פון מיין יוגנט וואס איך האב פר פירט און האב ניט גוואלט טראכטן צוא בשיינן מיין עלטר און היינט האב איך דר מאנט אזו ביים איך מיין פלייש אויף מיר מיין נשמה זאל ניט פר שעמט ווערן צוא דעם יום הדין פר דיין כסא הכבוד דרום ליבר גאט ענטפר מיר היינט איך בין היינט אין אגרויסע צרה איך וויים אלע זינד זיי זיינן מיר שוין וויא איין טיף וואסר עס גייט מיר שוין אריבר און זיינן מיר שוין שווער צו טראגן דא קומט די טעג איך זאל אפ געבן חשבון פון אלע מיינע זינד צו דיר און אלע דיינע מלאכים וואס פון אלע ביידע זייטען שטייען און אלע דיינע ספרים וועלן אפין זיין וואס וועל איך ענטפערן און ווי וועל איך מיך וועלן גרעכט מאכן דרום רבונו של עולם מיט דיין רעכטע האנט זאלסטו מיך אונטר לעהנן גייג דיין אויער צוא מיר וויא. איך וועל מתודה זיין מיינע זינד פאר דיר ליבר גאטפר

אורח מישור

הרע ווערט אפט מאל מגולגל נאך זיין טויט אין אהונט ר"ל דם ער הט דארט אשרעקליכן צער איבער דעם דארף יעדערע אשה זיך זעהן איין צו געוויינן צו היטען איר צונג ניט צו ביידן לשון הרע אוף דעם צו ייטן דען ווערט זיא בטוח זיין דאס איר תפלה ווערט אן גענומען ווערן און זיא ווערט גיהאלפן ווערן בכל ענינים:

דברי כבושים ומשלי חן

זייער ליפן איז גוועזן שלעכט און זייער שמאדקיים איז ניט ריכט ג דריבער האט הקב"ה בשאפן דער האן זאל קרייען מען זאל אפלעדנען פון אים מען זאל איך אזי טאן, מען זאל אויפשטיין פריה צו לויבן גאט ווי עס שטייט אין פסוק הקב"ת

שטול און מלאכים וועלין שטיין אויף ביידע זייטן און איך אליין
פר דיר גאט מיין גאט איבר אלע הערן דו שיידסט אפ פון דיין
ליכט די נשמה צו אלע דיינע בשעפניש און אויך דו ביסט גקריינט
מיט אלערליי קרוינן דו האסט דעם מענטשן בשאפן דו זאלסט
ניט אים מטיב זיין מיט דיין גרוים גינאד און בגערסט ניט דעם
טויט פון מענטש נייערט ווען ער ווידר קערט זיך פון בייזע מעשים
איז דיין רעכטע האנט שוין אפען אן צו נעמן די תשובה פון אים
די פר שעמסט ניט דאס גשריי פון דעם ארומאן און פר בארגסט
ניט דיין פנים ווען ער שרייט און ענטפערסט אים דרום לאז זיין
דיין ווילן דו זאלסט ניט גיין מיט משפט מיט דיין דינסט נעם אן
מיין תשובה דען דיין סדר איז צו דער ליינגן דיין צארן און
צוא דער בארעמן איבר דיין בשעפעניש דו ביסט גוט צו פר
געבן מיט פיל גינאד צו די וואס רופן דיך אן מיטן גאנצן הארצן
ענטפר מיר אין דר שווערע צייט. און מיין בלוטווס וועט גמינערט
דורך מיין פאסטן זאל זיין גלייך אז איך וואלט גשפרענגט אויף
דיין מזבח און זאל פר ריכטען וואס איך האב גפעלשט אין דיין
איינינקייט און האב מיט מיינע זינד צו בראכן אלע די רינן וואס
די שפע און ברכה איז גנאנגן אויף דיין ליב פאלק ישראל און האב
פיל גוטס פאר זעהען דורך מיינע זינד וויא. מער ווען איך וועל
שטארבען וועט מיך דיין גרוים פייער פאר ברענען און איך בין
דאך דיין בשעפניש וואס דו גאט האסט דיך גמיהט איבר מיר דרום
פאטר דר בארמיגר דר בארם דיך איבר מיר און לאז דיין צארן
מיך ניט שטראפן און ניט צו צאלין מיר נאך מיין פאר דינסט נאך
און צו מיין גיבעט זאל זיין גרייט דיין הארץ און דיינע אויערן צו
פר נעמן . איך האב אזו פיל הרוב גמאכט וואס איך האב ניט אזו

דברי כבושים ומשלי חן

פרים ביי פרים , און מען פלעגט ניט גיין געשווינד
עס זאל ניט אויסוועקן אז דיא ארבעט פון גאט
איז ביי זייא שווער צו טראגן און ווילען שוין פון
דעם פרייא ווערן אויף דעם זאגט דער פסוק

אורח מישור

זיי צו די מענטשן וואס מען האט אוף זיי
אויס גערעד . מיר געפינען אוך אין די
ספרים הקדושים אז דעם בעל לשון
הרע'ס תפלה ווערט ניט צו גיהערט
און עס קומט אויף אים פערשידענע מכות ונגעים . און עס איז גורם צו
עניות רחמנא לצלן . און דיא בעלי מקובלים שרייבן דס דר בעל לשון

נִיט דִי תְּפִלָּה פוּן דֶעם אָרוֹמַאן וִויא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה דָאס אִיז טַייטְשׁ דָאס צוּ בְּרָאכֶענֶע אוּנ פַאר שְׁנִיטֶענֶע הַארְץ טוּט גָאט נִיט פַר שֶׁעמֶן אוּנ דוּא גָאט וֵוייסְט דָאךְ וואוּל וִויא מַיין הַארְץ אִיז אִין מִיר צוּא בְּרָאכִין וֶוען אִיךְ דֶער מָאן מִיךְ וִויא אִיךְ בִּין אַזוֹ שְׁפָל:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דֶר בַּארֶם דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ פִיר אוּנְז קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וֶוען דוּ ווִילְסְט דָם נִיט טָאן פוּן אוּנְזֶערְט וֶועגֶן וַוייל מִיר זַיינֶן דָם נִיט וֶוערְט ווִי דֶר נָבִיא הָאט גְזָאגְט וְחַטֹּאתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב. מִכֹּם דָאס אִיז טַייטְשׁ אַייעֶרֶע זִינְד הָאבִּין פַאר מִיטְן דָאס גוּטְס פוּן אַייךְ דָאךְ פוּן-דַיינְט וֶועגֶן לָאז דַיין נָאמֶען נִיט פַר שְׁוֶועכְט וֶוערְן. אוּנ וִויא לַאנְג נָאךְ וֶועט דִי שְׁכִינָה אִין גָלוּת זַיין פוּן אוּנְזֶערֶע זִינְד וֶועגֶן. אוּנ הִיט מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶערְלִיךְ אוּנ אַלֶע מַיינֶע גוּטֶע פְרַיינְד פַר אַלִים בֵּייזֶן מִיר זָאלֶן נִיט דַארְפֶן. קוּמֶען. חָלִילָה צוּ אַבְּשָׁר וָדָם נַייעֶרְט דוּ זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁן פוּן דַיין הֵיילִיגֶע הַאנְט אַז מִיר זָאלֶן נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערִין אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ אוֹיף יֶענֶר וֶועלְט אוּנ הִיט מִיךְ אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל פַר בַּעגֶענִישׁ אוּנ פַר צַעַר.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ וִויל פַר דִיר מִתְוַדֶּה זַיין מַיינֶע זִינְד אַזוֹ וִויא אִין דֶר הֵיילִיגֶע תּוֹרָה שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּן אַז מֶען אִיז אַלֵיין מִתְוַדֶּה דִיא זִינְד אִיז מֶען פָּטוּר דְרוּם וִויל אִיךְ בַּקֶענֶן מַיינֶע זִינְד אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אֱלוּל אַז דֶר שָׂטָן אוּנ יֵצֶר הָרַע זָאלֶן אוּם יוֹם כִּפּוּר נִיט טָאן אוּנ נִיט קֶענֶן טָאן אַז דוּא וֶועסְט דִיךְ זֶעצִין אוֹיף דַיין

אורח מישור

פֶערְגִיפְּטֶעט דֶעם בֶּערִיטֶן מֶענְטְשׁ. דֶער ילקוט יצחק בְּרֶענְגְט דַם אֵיינֶר פוּן דִי חֲסִידִים הָרִאשׁוֹנִים הָט גֶעזָאגְט אַז אוֹיף יֶענֶער וֶועלְט וֶוען עֶס קוּמְט צוּ דֶעם חֶשְׁבּוֹן פוּן יוֹם הַדִּין וֶוערְט צוּ גִירֶעכוּנְט דִי עֲבֵירוֹת פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן ווָס מֶען הָט אוֹיף זֵיי אוֹיס גֶערֶעד לָשׁוֹן הָרָע צוּ דִיא עֲבֵירוֹת פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן ווָס הָאבֶּן אוֹף זֵיי גֶערֶעד אוּנ דִי מִצְוֹת פוּן דִי ווָס הָאבֶּן גֶערֶעד לָשׁוֹן הָרָע נֶעמְט מֶען פוּן זֵיי צוּ אוּנ מֶען רֶעכוּנְט

דברי כבושים ומשלי חן

לִיב אוּנ אַיב מֶען ווָאלְט לוֹיפֶן מֶען ווָאלְט זָאגִין דִי וֶוערְטֶער גֶעשְׁווִינְד אִין אַגִיזָאגְט ווָאלְט דֶען דָם אֶנְגִינוּמֶען וְנִיפֶּעלֶן גֶעטְרָאגֶען דֶעם מֶלֶךְ דֶרִיבֶּער זָאל מֶען נִיט דַארְפֶן גֶעשְׁווִינְד נָאר פַּאמֶעלָאךְ אוּנ מִיט אַזוֹיסֶע שְׁטִימֶע אוּנ מִיט אַהוֹיכֶע שְׁטִימֶע ווָארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק מֶען זָאל אוֹיפְהֵייבֶּען אַשְׁטִימֶע מִיט פְרֵיילִיכְקַייט. מֶען הָאט גֶעזָאגְט אַז מֶען פְלֶעגְט גֵיין אִין דִי עֲזָרָה פְלֶעגְט מֶען גֵיין

איך דיך גבעטן האב. אונ וואס איך דיך נאך בעטין וועל. אונ דו זאלסט מיך דר הערין אזו וויא דוא האסט דער הערט די תפלה פון כל ישראל ווען זיי אין איין צרה זיינען גיוועזין אונ האסט זיי אלע מאל גיהאלפין ווען זייא דיר אין איין צרה אן גרופן האבן זאלסטו מיר אויך העלפין אונ מיין תפלה זאל פאר דיר אזו אן גינומען זיין גלייך ווען איך האב פר דיר מקריב גיוועזין איין קרבן אונ לאז מיין תפלה ניט לער ווידער קומען פאר דיר. אונ לאזין קיינע מקטרגים ניט קאנען אויף האלטין מיין תפלה אונ שיק באלד אונזער גואל צדק אמן כן יהי רצון:

תפלת חיים

דיא תחנה זאגט מען אלע טאג:

רבון כל העולמים הער פון דר גאנצר וועלט דו האסט בשאפין די וועלט ווי דיין ווילן איז גיוועזן אונ בשאפין אלע הימלן אונ אלע מלאכים וואס דרויף זיינען. אוך האסטו באשאפין דעם מענטש אויף דיא ערד אונ האסט אים איין נשמה ארין גבלאזין דר ווארטן ער זאל דר קענן דיין גרויס אכפערקייט אונ דיין גנאד וואס דו טוסט מיט דעם מענטש פון איביג אן אונ דער מענטש איז דם ניט ווערט דרום אויך רבונו של עולם טוא איך מיך פר לאזין אונ בין בטוח אויף דיין גינאד אונ איבער ענטפר מיין נשמה אין דיין האנט ארין וויא דוד המלך עליו השלום האט גזאגט אליך יי נפשי אשא דם איז טייטש צו דיר גאט וואס קען איך איין מתנה געבן סיידן די נשמה. אונ הער אוים מיין גבעט וויא וואול איך בין ניט ווערט צו שטיין אונ צו בעטין פאר דיר נייערט איך בין בטוח אין דיין גרויס בארעם הארציקייט אז דוא פר שעמסט

דברי כבושים ומשלי חן

ער וואלט דיך ארויס געטריבען פון זיך אונ אייב זיי וואלטסט ניקומען צום מלך דו זאלכסט אים לויבן דארפסטו וויסען אז דו גיוסט אים צו לויבן זאל דאס זיין מיט אזיסע שטימע אונ מיט אגיזאנג פון

אורח מישור

יכרת יי כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות. מיר געפינען דם דער בעל לשון הרע איז גלייך צו אשלאנג אזו ווי אשלאנג ער גיט אבים אין טריט פון פוס לויפט אין שלעכטער גיפט ארום אין אלע אברים אזו אויך דם ווארט לשון הרע

זוכה זיין זיא מגדל צו זיין לתורה לחופה ולמעשים טובים און לאז מיך דאך פיל פרייד דר לעבן און אלע די מייניגע און זאלסט נייטר קיין ביז לאזן איבר פארן ווייל מיר וועלן לעבן. מלך רחמים דר בארמיגר פאטר קיניג פון דער גאנצר וועלט דם דו זאלסט אויף אונז שיקן איין הילף און טרייסט. דאס איטליבער זאל זיך פר וואונדערין דר דיבר. און זאל אן הייבין צו זאגין די דר פרייאונג. און דוא זאלסט אונז עפינן די טוערין פון פרנסה און דו זאלסט אונז שפייזין פון דיינע מילדע גטרייע האנט. און ניט פון האנט איינעם מענטשין. און זאל אן אינז ניט גיוועלטיגין דר יצר הרע דאס מיר זאלין קענן בשטיין און זאלן קענן היטן דיין תורה און מצות און וויא וואל איך בין זיך מתודה אויף מיינע גרויסע חטאים און עונות ופשעים וואס איך האב גזינדיגט און גשולדיגט און גמיסטייט קענין דיין הייליגן נאמען אלע טאג מיינם לעבין. אל שדי מלא רחמים דו ביסט פול גינאד און בארעמהארציקייט און איך בין פול זינד. אזו בעט איך דיך ליבר גאט דאס דו זאלסט מיר מוחל זיין אלע מיינע זינד. און זאלסט ווייטר קיין צער אויף מיר שיקין און מיר זאלן אונזרע יארן אוים לעבין אין גרוסע פריידן. און דו זאלסט אונז געבן פר שטאנד דר מיט דאס מיר זאלן קענן מתודה זיין פר אונזרין טויט. און דו זאלסט אונז אלע מאל דן זיין לכף זכות צו גוטן דר מיט דאס מיר זאלין קענן בשטיין ווען מיר וועלין זיך שיידן פון דר זינדיגע וועלט און וועלן קומן פר דעם יום הדין הגדול והנורא און זאלסט טאן אלע צייט חסד ורחמים פון וועגין זכות פון אונזרע עלטרין אברהם יצחק ויעקב:

אנא אלהי אברהם איך בעט דיך גאט פון אברהם דאס דיינע אויערין זאלין פר נעמן מיין גשרייא און מיין גיבעט וואס

אורח מישור

לשון הרע ורכילות איז דר עונש נאך פיל גרעסר וויא עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים דען ביי דיא אלע דריי זאגען שטייט דר מאנט דאס ווארט גדולה. חטאה גדולה. הרעה הגדולה. גדול עוני מנשוא. און ביי לשון הרע שטייט

דברי כבושים ומשלי חן

דעם מלך גיפעלין דיין בקשה אויב דוא וואלסט זיא גירעם נעשטוינד און וואס דו האסט נבעטין וואלט ער דיר געווים נים גיגעבן נאר דער מלך וואלט זאגין דו ביזט געקומן לאבען פון אים און

די תפלה זאל מען אלע טאג זאגין נאך דעם דאבנען:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילן פון צו פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דס דו זאלסט מיך פירן אלע צייט אין רעכטין וועג אונ דו זאלסט מיך באהיטן אונ באשירמן פר די בייזע כתות די דא חניפות טרייבן. די אנדרע כתה איז די שקרים זאגן. די דריטע כתה איז די דא נארישקייט אונ ניבול פה ריידן. די פערטע איז די דא ליצנות אונ לשון הרע ריידן. דו זאלסט מיך באהיטין אונ בשירמען פר אלערליי לייד. פר אלע בייזע צרות פר אלע בייזע באגעגעניש אונ פר שווערד פר הונגר פר וואסר פר פייער פר גזלנים עס זייא אין דר שטאט אונ עס זייא אויף דעם פעלד. אונ שיק אונז גאר קיין לייד ניט צו אונ באהיט אונז ווייטר פון צער אונ פר אלים בייזין וואס זיך מיין הארץ פארכטן טוט זאלסטו מיר ניט צו שיקין. אונ דו זאלסט אונז געבין אונזר פרנסה בכבוד אן אלע צער אונ אן אלע זארג אונ דו זאלסט אונז געבן אריכות ימים ושנים מיר זאלין אוים לעבן אונזרע יארין אונ טעג אין עשירות אונ מיר זאלן אונזר צייט אין עהרן אונ אין גרוסע פריידן פר ברייננגן. אונ דו זאלסט אונז ניט שיקן קיין זארג אונ קיין אנגסט אונ קיין קריינק ח"ו וואס דא פלעגט אויף דר וועלט צו קומן. ניט חלילה אויף מיר אונ ניט אויף מיין מאן אונ ניט אויף מיינע קינדר ח"ו. אונ ניט אויף אלע מיינע פריינד. אונ איך זאל

דברי כבושים ומשלי חן

כשיתפלל אדם צריך שיעמוד ביראה ווען א מענטש דאווינט דארף ער שטיין מיט מורא וואדום עס שטייט אין פסוק איר זאלט דינען גאט מיט מורא מען זאל ניט דאווענען געשווינד וואדום עס זעהט אויס אז ער וואלט גיוועגן צוא פרידען אז ער וואלט שיין גיהאט אפ גידאווינט נאר ער זאל טראכטן אין הארצין דעם טייטש פון יעדער ווארט ווס ער רעדט ארויס פון זיין מויל דער מענטש זאל באטראכטן ווען ער וואלט גערעדט עפעס בעטין פון א מלך וואלט

אורח מישור

זעהר גייסטיגע מאמרים פאר א אשה וויא וויים זיא דארף נזהר זיין פון לשון הרע ורכילות רחמנא לצלן וועלכס בעונותינו הרבים דיא נשים זענען נים נזהר אונ פערזינדיגען זיך דער מיט זייערע יארען השם יתברך זאל מציל זיין פר דעם עונש ווס עס קומט פאר דיא עבירות:

עס איז א מצות לא תעשה אין דיא תורה ניט צו טרייבן קיין רכילות דען דר עונש פון דעם איז זייער גרוס מען ווערט פר דעם חטא בעשטראפט אוף די וועלט אונ אויף יענע וועלט. דער ירושלמי זאגט אז די עבירה פון

לשון

א **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים׃

ב **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה׃

ג **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל׃

ד **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן׃

ה **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין לְזוּלָתוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל׃

ו **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל דִּבְרֵי נְבִיאִים אֱמֶת׃

ז **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לַנְּבִיאִים לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו׃

ח **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עַתָּה בְּיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם׃

ט **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהֵא מֻחְלֶפֶת וְלֹא תְהֵא תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ׃

י **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃

יא **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו׃

יב **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא׃

יג **אֲנִי** מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁיִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים׃

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי׃
לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית יְיָ. סַבְרִית יְיָ לְפוּרְקָנָךְ. יְיָ לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית׃

וסיב מיתה: תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באת של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

ג"פ יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: ג"פ יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבוא: עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט:

לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכו ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא וחנני ועננו: לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני: הורני יי דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים: קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי:

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי: אין קדוש כיי כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו:

אין כאלהינו. אין כאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו: מי כאלהינו. מי כאדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה תושיענו. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

פטום הקטרת הצרי והצפרן החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. ברית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע הקב מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף בורית כרשינה למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחת מכל סממניה

לְיוֹם ד הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

לְיוֹם ה הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

לְיוֹם ו הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

פוּן ר"ח אֱלוּל בִּיז נָאךְ שְׁמִינִי עֲצֶרֶת בַּייא נַאכְט אוּנ אִין דֶער פְרִיא זָאגְט מֶען דָאס:

לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה

נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

שיר של יום

לְיוֹם א הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

לְיוֹם ב הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

לְיוֹם ג הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מֶען זָאגְט נִיט לַמְנַצֵּחַ אום ראש חודש אונ אום חֲנוּכָּה אונ בֵּיידֶע טֶעג פון פורים קָטָן גָּדוֹל עֶרֶב פֶּסַח אונ עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר אונ חול הַמּוֹעֵד אונ תִּשְׁעָה בְּאָב:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם

בריך שמה דמרא עלמא. בריך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטויי לנא מטוב נהורך. ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבותא. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט. ואוריתה קשוט. ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקירא אנא אמר תושבחן. יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם. אמן:

חזן גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו.

קהל

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

חזן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו

קהל

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה: מען זאגט לדוד מזמור דאס גיפינט מען אין שיר של יום!

אז מען ברענגט דיא ספר תורה אין היכל זאגט מען דאס

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא

מנהג אשכנז מאנכט את דאנערשטיג זאגט מען דאס מנהג פולין

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ. חוּסָה יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע. חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל׃	אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ חוּסָה יְיָ עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע. חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל׃

עֶס שְׁטֵייט אִין זוהר הַקָּדוֹשׁ רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי זָאגְט אִין דֶער צַייט אַז מֶען צִיהְט אַרוֹיס דִיא סֵפֶר תּוֹרָה בְּצִבּוּר צוּ לֵייעֶנִין אִין אִיר עֶפִינְט זִיךְ אִין הִימֶל טוֹעֶרִין פוּן רַחֲמִים אוּנ לִיבְשַׁאפְט דְרוּם דַארְף יֶעדֶער מֶענְטְשׁ זָאגִין דִיא תְּפִלָּה׃

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃ בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

אַנַייעֶ תְּחִנָּה מִשְׁפַּט צֶדֶק צוּ זָאגִין אַלֶע מָאנְטָאג אוּנ דָאנֶערְשְׁטָאג בְּעֵת אַרוֹס גֶעמֶען דִיא סֵפֶר תּוֹרָה פַאר בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ׃

אֱלָהָא קָשׁוֹט וַוארְהַאפְטִיגֶר גָאט וְאוֹרַיְיתָא קְשׁוֹט אוּנ דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אִיז אֱמֶת, מִיר גֶעפִינֶען אִין זוהר הַקָּדוֹשׁ אַמַאֲמַר פוּן דֶעם הֵיילִיגֶען תַּנָּא דֶער צַדִּיק רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי זָאגְט דָאס אִין דֶר צַייט מֶען נֶעמְט אַרוֹס דִי סֵפֶר תּוֹרָה בְּצִיבּוּר צוּ לֵייעֶנֶן עֶפִינְט זִיךְ אִין הִימֶל אַלֶע טוֹעֶרֶען פוּן רַחֲמִים אוּנ לִיבְּשַׁאפְט, אוּנ אַזוֹ וִוי עֶס אִיז יֶעצְט אָפֶען דִי שַׁעֲרֵי רַחֲמִים קוּם אִיךְ אִשָּׁה (פלונית בת פלונית) פַר דִיר מִיט אַהֲיִים גְבֶּעט דֶס דוּ זָאלְסְט דֶר לֶענְגֶערֶען מַיינֶע יָאהְרֶען מַיין מַאנְס יָאהְרֶען מַיינֶע קִינְדֶערְלִיכְם יָאהְרֶן צוּם לֶעבֶּן מִיר זָאלֶן לֶעבֶּן בְּנַחַת נִיט חָלִילָה מִיט צַעַר, דוּ זָאלְסְט דוּרְךְ דִי אָפֶענֶע טוֹעֶרֶן מִיר אוּנ צוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אַרָאפּ שִׁיקֶען שֶׁפַע בְּרָכָה פַּרְנָסָה וְהַצְלָחָה אוּנְזֶר בִּטָּחוֹן צוּ דִיר זָאל חָלִילָה נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶן דֶען דוּ בִּיסְט דָאךְ מַיין שְׁפַּייזֶר אוּנ דֶר שְׁפַּייזֶער פוּן דִי גַאנְצֶע וֶועלְט אוּנ דוּרְךְ דֶעם זְכוּת פוּן דִיא הֵיילִיגֶע תּוֹרָה זָאל אִיךְ זוֹכֶה זַיין דָאס פוּן מִיר זָאל וַואקְסֶען אַגוּט דוֹר תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וָוס זֵייעֶרֶע אוֹגֶן זָאלֶן לַייכְטֶן אִין דֶר תּוֹרָה דֶען דִיא תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אִיז אוּנְזֶר אֵיינְצִיגֶע טְרֵייסְט אִין דֶעם בִּיטֶערֶען גָלוּת וֶועלְכֶעס זִיא אִיז בַּיי אוּנְז אַגוּט מַשְׁכּוֹן פוּן דַיין לִיבֶּען נָאמֶן דָאס מִיר וֶועלֶן אוֹס גֶעלֵייזְט וֶוערֶן בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן׃

כי אל מלך חנון ורחום אתה וזכור עדותנו בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים. נחשבנו כצאן לטבח יובל להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה: ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו: יי

זרים אומרים אין תוחלת ותקוה. חון אום לשמך מקוה. טהור ישועתנו קרבה. יגענו ולא הונח לנו. רחמיך יכבשו את כעסך מעלינו: אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרת: יי

חוסה יי עלינו ברחמיך ואל תתננו בידי אכזרים. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם. למענך עשה עמנו חסד ואל תאחר: אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרת: יי

קולנו תשמע ותחון. ואל תטשנו ביד איבינו למחות את שמנו. זכור אשר נשבעת לאבותינו ככוכבי השמים ארבה את זרעכם. ועתה נשארנו מעט מהרבה: ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו: יי

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האמרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים. ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור: ברגז עקדה תזכור. ברגז תמימות תזכור: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: **חוּסָה** יְיָ עַל עַמֶּךָ וְאַל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: יָדַעְנוּ יְיָ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ אֶלָּא שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה: יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוֹל עַל עַמֶּךָ רַחֵם עַל נַחֲלָתֶךָ חוּסָה נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵּנוּ מַלְכֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת:

הַבֶּט נָא רַחֶם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא צֹאן מַרְעִיתֶךָ וְאַל יִמְשָׁל בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. אָנָּא סְלַח נָא כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד. וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ מַלְכֵּנוּ וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה בְּגָלוּתֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ. שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָּה. כִּי כֵן דַּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים. מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק. נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקוֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ לְךָ יְיָ קִוִּינוּ לְךָ יְיָ נְיַחֵל אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם. כָּל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עִצְּבוֹנֵנוּ אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: אַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה. עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ לֹא לְמַעֲנֵנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעַל וְאַל תַּשְׁחִית אֶת זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ. כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵינוּ.

יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד
ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך:
כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה
בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה
בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי
תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

שומר ישראל גיפונט זיך ווייטער

לשני וחמישי

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תורא: לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמול עלינו: אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יעננו יי ביום צרה ישגבנו שם אלהי יעקב: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך והושיענו למען שמך: אדונינו אלהינו שמע קול תחנונינו וזכר לנו את ברית אבותינו והושיענו למען שמך: ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: אדני ככל צדקותיך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלים הר קדשך: כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני:

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל הגוים כי אתה יי אלהינו: ועתה יי אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

דאס וועגען די טעג וואס מען זאגט ניט קיין תחנון אום חמשה עשר באב. חמשה עשר בשבט. ראש חודש. חנוכה. פורים און שושן פורים קטן וגדול. ל"ג בעומר. פון ר"ח סיון ביז נאך אסרו חג. ערב ראש השנה און פון יום כפור ביז נאך אסרו חג. און גאנצן חודש ניסן. און תשעה באב. און די אלע טעג זאגט מען ביי מנחה צו פריער אויך ניט:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ. תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יי יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: רָפָנִי

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

לתענית צבור	לעשי"ת	לנעילה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִגְאֻלָּה וִישׁוּעָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִזְכֻיּוֹת:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִסְלִיחָה וּמְחִילָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:	(חָתְמֵנוּ)

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה

דיא תְּפִלָּה פון אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ איז גאנץ חָשׁוּב די חֲכָמִים האבן מְתַקֵּן געוועזן אז מען זאל די תְּפִלָּה זאגן אַלֶע תַּעֲנִית אוג עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה מיט גרוס כַּוָּונָה:

מען זאל גיהר זיין אז מען זאגט אום ראש הַשָּׁנָה חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ זאל מען ניט שלאגן אויפין הארצען אזוי וויא אום דער וואכען. מען דארף ניט זאגן ווידוי אום ראש הַשָּׁנָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בָּרֵךְ (בעשי"ת חַדֵּשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּשְׁמַד מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת (יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה) יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: *)

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם: בספר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בעשי"ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

---

*) די שײנע תּחנה זאָל מען זאָגין אַלע טאָג װען דער חזן האַלט שים שלום אָדער װען די כּהנים דוכנן:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ הֶער פון דֶר גַאנְצֶער װעלט איך בִּין דַײן אונ מַײנֶע טְרוימֶן זײנֶען דַײן עֶס האַט מִיךְ גְטְרוימְט אײן טְרוים אונ אִיךְ נוײס גיט װָוס עֶס בְּעַטײט אַזוֹ זאָל זַײן דֶר װוילֶן פַר דִיר גאָט מַײן גאָט אונ גאָט פון מַײנֶע עֶלְטֶערְן דָאס עֶס זאָל זײן אַלֶע מַײנֶע טְרוימֶן אוף מִיר אונ אוף כָּל יִשְׂרָאֵל צו גוּטִין אונ צו בֶּענְשׁוּנְג אונ דֶר טְרוים װָוס מִיר הֶט גְטְרוימְט אויף אַנְדֶרֶע זַײנֶען זײ אַנְדֶערְשׁ גוּטֶע טְרוימֶן אַזוֹ זאָלְסְטוּ זײ שְׁטַארְקֶן אונ בְשְׁטֶעטִיגֶן זײ זאָלֶן אִין מִיר אונ אִין זײ בְּשְׁטֶעטִיגְט װערֶן אַזוֹ װִי דֶר טְרוים פון יוֹסֵף הַצַּדִּיק עָלָיו הַשָּׁלוֹם אונ װען זײ בְּרוּכִין הֵײלוּנְג אַזוֹי זאָלְסְטוּ זײ הֵײלֶן װִי דוּ האָסְט גְהֵײלְט חִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ פון זײן קְרַאנְקֵײט אונ אַזוֹ װִי דוּ האָסְט גִיהֵײלְט מִרְיָם הַנְּבִיאָה פון איר צָרַעַת אויךְ אַזוֹ װיא דִיא בִּיטֶרֶע װַאסֶער פון דֶער שְׁטָאט מָרָה דורךְ משֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם אונ אויךְ דָם װַאסֶר פון דֶער שְׁטָאט יְרִיחוֹ דורךְ דֶר הַאנְד אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אונ אַזוֹי װוֹאל אַז דוּא האָבְסְט פַר קֶערְט דָאס פְלוּכֶן פון בִּלְעָם הָרָשָׁע פון פְלוּכוּנְג צוּ בֶּענְטְשׁוּנְג אַזוֹי זאָלְסְטוּ אויךְ פאַר קֶערִין אַלֶע מַײנֶע טְרוימֶען אוף מִיר אונ אוף כָּל יִשְׂרָאֵל צו גוּטֶען בֶּענְטְשׁוּנְג אײבִּיג אָמֵן:

אום ראש חודש זאגט מען דאס:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

אום חנוכה און אום פורים זאגט מען דאס:

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה:

לחנוכה

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ

לפורים

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וּתְמַלֵּא כָּל הַשֵּׁמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: כי אתה וכו׳

ויש מתפללים תפלה זו על הפרנסה

אַתָּה הוּא ה׳ הָאֱלֹהִים הַזָּן וּמְפַרְנֵס וּמְכַלְכֵּל בְּיָדְךָ לְכָל הַבְּרוּאִים מִקַּרְנֵי רְאֵמִים עַד בֵּיצֵי כִנִּים הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי וְהַמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ קוֹדֶם שֶׁאֶצְטָרֵךְ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּהֶיתֵּר וְלֹא בְּאִיסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִשֶּׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִשֶּׁפַע בְּרָכָה עֶלְיוֹנָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה וִיקוּיַם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

אום תַּעֲנִית צִבּוּר זָאגְט דָא אַיְחִיד דָאס:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ אַל תֵּפֶן אֶל רִשְׁעֵנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ הֱיֵה קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

איך האב געטאן פון מיינע יונגענד אן ביז אין דעם היינטיגען טאג אונ עס זאל ווערן דער פילט אלע שמות וואס איך האב פוגם געווען דורך מיינע זינד אין דיין הייליגען נאמען:

אַתָּה דוא ביסט גאט וואס דוא ביסט מְפַרְנֵס וּמְכַלְכֵּל מיט דיין גינאד צוא אלע בַּשֶׁעפֶענִישׁ פון דיא חַיָה וואס הייסט וויזיל טיר ביז איין קליינער ווארים וואס הייסט בֵּיצֵי כִנִּים זאלסטו מיר געבען מיין גיזעצטע שפייז מיר אונ מיין הויז גזינד אונזער שפייז איי מיר וועלן נאך דארפן מיט נחת אן צער מיט הֶיתֵּר אן איסור צו לעבין אונ פרייד מיט בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וואס קומט פון הימל דער ווארטן אז איך זאל קענען מְקַיֵם זיין דיינע מִצְוֹת מיטן גאנצן הארצן אונ איך זאל ניט בדארפן קיין מענשנס גאב אונ ניט עפיס צו לייען בייא זייא נייערט מיט דיין פול האנד דיא דא איז אפין עס זאל מקוים ווערין דער פסוק פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן דאס איז טייטש דו עפינסט דיין האנד אונ זעטיגסט אונז מיט שפייז אלע נאך זייער ווילען נאה:

נבוש כי בך בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשענו: ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין: *) ברוך אתה יי בונה ירושלים:

*) תשעה באב צו מנחה זאגט מען דאס:

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים. ואת העיר האבלה והחרבה והבזויה והשוממה. האבלה מבלי בניה. והחרבה ממעונותיה. והבזויה מכבודה. והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונות. ויירשוה עובדי זרים. ויטילו את עמך ישראל לחרב. ויהרגו בזדון חסידי עליון. על כן ציון במר תבכה. וירושלים תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתה. ובאש אתה עתיד לבנותה. כאמור ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה: ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

אב הרחמן שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו *):

בברכת שמע קולנו קודם שמסיים כי אתה שומע וכו' יתוודה בהכנעה ובכרון לב ויאמר

אנא ה' חטאתי עויתי פשעתי לפניך והרע בעיניך עשיתי. רבונו של עולם עשה למען שמך הגדול ותכפר לי על כל עוני וחטאי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי

---

*) דיא תחנה זאל מען זאגען אבינד אונ מארגען אין שמונה עשרה איידער מען זאגט כי אתה שומע:

אנא איך בעט דיך גאט איך האב גיזינדיגט אונ פר קרימט אונ גימיסזייט פר דיר אונ האב גטאן וואס ניט רעכט איז. רבונו של עולם טו אום ווילן פון דיין הייליגן נאמן ווענן אונ פר גיב מיר אוף מיינע זינד וואס איך האב גטאן אום ווערין אדר מיט גוטן ווילן אונ האב טורד גיוועזן קעגן דיין הייליגן נאמן אונ וואס

כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה:
חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ גְאוּלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף טַל וּמָטָר לִ) בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אָתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכָל אֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא

שירות, יָ,שְׁבָחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים עֲדֵי אֶרֶץ וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עֲדֵי מָרוֹם מוֹצִיא אֲסוּרִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים (הָעוֹנֶה) וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

למנחה כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ מוֹרִיד הַטָּל: בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר.

מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אין חזרת הש"ץ וְאָנַם מֵעַן דיא קְדוּשָׁה.

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו"ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: קו"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת. וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת וֶאֱמוּנָה (בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה) חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ סֶלָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ (עָבְרוּ יָם) וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת

בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא: אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך (במצותיך) ודבק לבנו במצותיך (בתורתך) ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך. למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיך יי אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד: מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות כל הארץ. ושבור עלנו מעל צוארנו. ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה להודות לך וליחדך באהבה ולאהבה את שמך: ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ

חזן **בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:**

קהל וחזן **בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ (שֶׁיָּצַרְתָּ) הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָֹה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת

מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו
טֻבְּעוּ בְיַם סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ יְיָ
נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ
נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ:
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר
עַם זוּ קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ
יְיָ מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה
בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל
בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת רִבּוֹן
כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ יָחִיד אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

אִין עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה זָאגְט מֶען דָאס:

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ
קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי
מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ
פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

קנ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ
בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ
הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל:
וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ.
וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה
הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם
הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת
לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי
אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה
וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם
הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְיָ אִישׁ

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

קמח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ
הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת
בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ
לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ
אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סז לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ׃ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ׃

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל׃

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ. יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

ק מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ

וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ
וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי
חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ:
קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה
לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי:

ל **מִזְמוֹר** שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא
שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ
הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ
לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה:
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי
עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן:
מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע
יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי
שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ב"פ:

וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן: א מִקַּל וָחוֹמֶר. ב וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. ג מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. ד וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים: ה מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. ו כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט: ז מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל: ח כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא: ט כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: י כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר: יא כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לָדוּן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ: יב דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: יג וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הדית דרדני

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים (כאן צריך להפסיק) וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם

מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים:

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת. אֲשַׁם גְּזֵלוֹת. אֲשַׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אֲשַׁם נָזִיר. אֲשַׁם מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: ג״פ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטוֹרֶת. וּקְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה לַחֲבִיתִּין. וַחֲבִיתִּין לִנְסָכִין. וּנְסָכִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעוֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם. וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּבִמְקוֹמוֹ וּכְהִלְכָתוֹ:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

ר״ח

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד: וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַייָ עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב

וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה מָנֶה לְכָל יוֹם פְּרָס בְּשַׁחֲרִית וּפְרָס בֵּין הָעַרְבַּיִם וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקָן יָפֶה יָפֶה כְּדֵי שֶׁתְּהֵא דַקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַייָ:

ג"פ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג"פ יְיָ צְבָאוֹת

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ נְפוּצוֹת קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים (וּבַתַּחְתּוֹנִים) אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעָל. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם (חַי וְקַיָּם) עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶּׁכָּתוּב (אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפַנְיָה חוֹזָךְ כָּאָמוּר) בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַייָ: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדוֹרוֹתָם:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַייָ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַייָ: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ:

די תחנה זאל מען זאגן אלע טאג פארנאנם פרי צו קליינר קריאת שמע נאך מקדש את שמך ברבים:

אתה קדוש דו ביסט הייליג אונ דיין נאמן איז הייליג אונ דיא הייליגע ישראל טוען לובין אונ הייליגן דיין גיאבפערטין נאמן אונ טוען ליידען די ארבע מיתות בית דין (סקילה שריפה הרג וחנק) פון וועגן דיין הייליגן נאמן גאט אונ אוב עס וועט זיין אויף מיר איין אנדערע מחשבה אונ פר זיכערונג חס ושלום אזוי קום איך דיר צו בעטין ליבר גאט דו זאלסט מיך הייליגן זאלסט מיר געבן אין מיין מחשבה אונ אין מיין מול דס איך זאל קענין הייליגן דיין נאמן פר אלע לייט אזו ווי עס האבן גיטאן די הייליגע קדושים (עשרה הרוגי מלכות) אונ פיל הונדערט טוזינטער פון די הייליגע ישראל אונ האבן איבר גיענטפערט זייער לייב פון דיין הייליגען נאמען וועגן אונ דו ביסט גאט מיין גאט אונ דו ווייסט אלע פר בארגעניש פון מיין הארצין צו איבר ענטפערין מיין ביין אונ פלייש אונ מיינע אדערין אונ מיין בלוט אונ מיין חלב צוא ליידן ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק אונ אלע פיין וואס אין דר וועלט איז צו גפינן פון וועגן צוא איינינגען דיין הייליגן נאמן דען דו ביסט איין גרעכטר דיין אונ איין ווארהאפטיגר שופט אונ אונזערע חכמים האבן אן גשריבן ווען איינער ענטפערט איבר זיין לייב אום ווילין דיין הייליגין נאמין מיט גאנצין הארצן פילט ער ניט די יסורים נאר טאמר וועלן די יסורים גרוס זיין אויף מיר דס איך וועל ניט קענין אום שטיין אונ אום האלטן די יסורים אזו בעט איך דיין הייליגן נאמן דו זאלסט שטארקן מיך אז מיין מחשבה זאל זיין באהעפט אין דיר אלע צייט אונ איך זאל מיך משמח זיין אין מיין הארצן פון וועגן די יסורים אונ זאלסט מאכן אין מיין מול דעם כח הדבור צו ריידן אונ צוא הייליגן דיך מיט קלוגהייט אונ מיט פאר שטאנדיקייט אונ מיט וויסען שאפט פר פיל לייט אופען בארליך אנטפלעקין אונ דר ציילען אלע מיינע חטאים וואס איך האב גזינדיגט קעגין דיין הייליגן נאמן אונ דוא זאלסט מיר געבן איין טייל מיט די הייליגע וואס זיי באהעפטן זיך אין די הייליגקייט אונ עס זאל זיין צו ווילין די זאג פון מיין מול דען דו ביסט גאט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזר אמן:

תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם (נ״א מַעֲשֵׂינוּ) תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם (נ״א חַיֵּינוּ) הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְכָל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ לְמַעְלָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שִׁמוֹ בָּרַבִּים:

בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה: וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְיָ אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ: כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וְיִגֹּלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: וְנֶאֱמַר וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: וְנֶאֱמַר וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וְנֶאֱמַר עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֶאֱמַר וְעֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ: וְנֶאֱמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֶאֱמַר מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם (וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם. וְנֶאֱמַר) תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: וְנֶאֱמַר וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר כְּבַגָּלוּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁ[illegible]ילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי [illegible]א וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים. מֵאָדָם רָע מִיֵּצֶר רָע. מֵחָבֵר רָע. מִשָּׁכֵן רָע. וּמִפֶּגַע רָע. מֵעַיִן הָרָע מִלָּשׁוֹן הָרָע מִמַּלְשִׁינוּת וּמֵעֵדוּת שֶׁקֶר מִשִּׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת מֵעֲלִילָה מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה מֵחֳלָיִם רָעִים מִמִּקְרִים רָעִים וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹ[illegible]

וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ (וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ) וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וּלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

נשים אומרות בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

הארץ אונ מיט ווייבע רייד אונ האב חרטה אויף אלע מיינע עבירות וואס איך האב געטאן פון מיין יוגענט אן ביז אהער. אין דעם היינטיגען טאג. אונ דו זאלסט מיר שיקען דיא מלאכים וואס זייא זיינען גיזעצט איבער די תפלות פון דיא ישראל אז אונזער תפלה זאל אויך אן גענומען ווערען אמן סלה:

דברי כבושים ומשלי חן

אנדערש וואו זאלען זיין געטראכטען אין דיר זאלען איכנואקסען אונ זיין אזוי שיין ווא דו אליין ביסט, אזוי איך נאך דעם וויא איוד דאווענט ערינגסט מיט יראה מיט אהבה צום איבערשטען אונ איז פון זיך מבטל אלע שלעכטע מחשבות דאס זיינע אלע ווארטער זאנען געווען מיט כוונה, זאגט מען דער נאך דעם פסוק ואני זאת בריתי דאס מען איז בטוח אז מען וועט געוויינען אונזערע קינדער אויך איך אזוי אַ אופן צו זיין נאמט פארכטונג: ווגם דער אייבערשטער אונז בענטשען דאס אונזערע דורות אונזערע פלאנצונגען וועלען אויך שיין געראטען דאס זייגער שרש וועט זיין עד ביאת המשיח במהרה בימינו אמן:

באמת) דס איז טייטש גאט איז נאהענט צו די וואס רופן אים מיט ווארהייט אונ מיין גישריי טוט ער הערן אונ פר נעמט די תפלות פון אלע קרייטר די וואס טוען דיך אן רופען אמן:

רבונו של עולם דו הער פון דער גאנצר וועלט איך וויים גאנץ וואול אז איך בין איין ארימער זינדיגר מענטש אז איך בין ניט ווערט צו שטיין אונ תפלה צו טאן פר דיין גרויסן גיאכפערטן נאמן אונ צו זיין גרוס הערליכקייט אונ גרוס אכפערקייט האט קיין שיעור ניט אונ קיין ערך ניט דס זיין גדולה אונ גבורה איז ניט מיגליך צו דר צײלין אונ איך בין איין שרעקליכר זינדיגר מענטש אונ זאל שטיין פר אזו איין לעבעדיגן אלמאכטיגן הערן תפלה צו טאן אונ איך פר שטיי אוך ניט פיל וואס איך טוא תפלה נייערט דען דו ביסט איין גרויסר רחמן אונ ביסט דעמוטיג אונ בגערסט די תפלה פון דעם וואס טוט דיך אן רופן מיטן גאנצין הארצן אונ דו גאט פר שעמסט ניט זייער תפלה דרום האב איך מיך דר וואגין צו בעטן דיך בארימהארציגר פאטער מיט איין דעמוטיג

דברי כבושים ומשלי חן

על פי רוב נשים ענדיגן זייער דאוונען נאך שמונה עשרה זאלן זיא וויסן דאם אויב דיא צייט שטערט זיא ניט זאלן זיא זיך געווארנט צו זאגן נאך שמונה עשרה אשרי, ובא לציון, אונ עלינו. דען זיא זענען גרויסע תפלות אויך זאל זיא ליינען דעם פ' טייטש פון דיא ווארטער אונ ווען עס קומט ביא דעם פסוק ואני זאת בריתי וגו' לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם זאל זיא אין זינען האבען דאס פון איר זאל ארויס קומען גוטע דורות הקדוש ברוך הוא זאל איר בענטשן דאס אירע פיאנציגען זאל זיין געבענטשט מיט תורה יראה וחכמה, אזוי וויא דער מדרש ברייגט א שיינעם משל איינער איז געגאנגען אלאנגע צייט אין דער מדבר אונ איז פארשמאכט געווען פון הונגער אונ דארשט אויך פון היץ ער האט ניט געפונען א שטיקל שאטן וויא זיך צו באהאלטן פון דער היץ אונ אפראפען וואסער צו לעשן דעם דארשט ער איז אזוי געגאנגען מידע טעג פארשמאכטער הייט ביז ער האט ענדליך דער זעהן א גרויסן בוים מיט גרויסע לאנגע צווייגען וואס אויף זיא וואקסן פיינע פרוכט אונ נעבן אים א קוואל וואסער קלאר וויא אייז אונ ריין ווי קריסטאל אז עס איז אים גאר ליכטיג געווארן אין דיא אויגן ער האט זיך אנידער געזעצט אונטער דעם בוים אונ האט זיך גאנץ גוט אוים גערוהט אנגעטרונקען מיט גוטע וואסער אונ צו זאט געגעסן דיא פרוכט קורטן, ער האט זיך גאר מחיה געווען אונ איז געווארן פריש אונ שטארק נאכדעם אז ער האט געפיהלט אז ער קאן זיין ווייטער איז ער אויף געשטאנען אונ האט געזאגט מיט וואס זאל איך דיך בענטשן ליבער בוים דיין וואוקס איז שיין דיינע צווייגן זענען גענוג גרוים אונ טראגען אויף זיך גענוג שמאקהאפטע אויך שיינע פרוכטן דו שטייסט אין דער מדבר ביי א קוואל וואסר וואס ערקוויקט מענשן איך וועל דיך בענטשן אז דיא צווייגן וואס בעען ווערן פון זיא גענומען צו פארפלאנצען

בזכות יצחק וואס ער איז גיבונדען געווארען אויף דעם מזבח און בזכות יעקב
וואס ער האט גיזאגט וואס פאר איין פארכטיג ארט דאס איז:

רבש"ע אין דעם זכות פון די דריי אבות קום איך אין דיין הייליגער שול אריין תפלה טאן פאר דיר מיך צו דער בארימען און באוויליגען פאר דיין כבוד אז עס זאל אויף גיין מיין תפלה און זאל זיין איין קרון אויף דיין קאפ דורך דעם מלאך שר הפנים. גאט איך האב ליב די וואונונג פון דיין הוז און דאס ארט פון דיין רואונג א ך טו מיך בוקען און לובען פר גאט מיין בשעפער און טו בעטען צו דיר מיט בוויליגקייט גאט מיט דיין גנאד זאלסטו מיר ענטפערן מיט וואהרהייט דיינע הילף:

דיא תחנה זאל מען זאגין אבינד און מארגען נאך מה טובו:

מי אנכי ווער בין איך דם איך זאל זוכה זיין תפלה צו טאן פאר אזו איין פארכטיגען גרויסען קיניג דער דא איז איין קיניג איבער אלע קיניגען מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא גלויבט און גהייליגט איז דיין נאמען איך בין איטיל בלוט און פלייש איך בין נים ווערט דם איך זאל גדייגקען דיין נאמען און מכל שכן דם איך זאל פר אים תפלה טאן און זאל גדייגקען זיין נאמען ווי זאל איך אויף הייבען מיין פנים פאר אזו איין פארכטיגען קיניג דער דא איז איין קיניג איבער אלע קיניגען גלויבט און גהייליגט איז זיין נאמען ער איז דער הויכט איבער אלע גוועלטיגער נייערט ווענען זיין גינאד און ווענען זיין גרוים דר בארימקייט דם ער דר בארימט זיך איבער דר גאנצער וועלט און בגערט די תפלה און בקשה פון זיינע קנעכט וויא אין פסוק שטייט (קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו:

אורח מישור

שוהל אפילו ווענען אמצוה זאך, מען זאל אויך גיזהר זיין נים צו מאכען קיין גרויסע קולות מבלבל צו זיין דעם חזן מיט דעם עולם ווים דאווינט, און ווען מען ברענגט מיט זיך מיט אקינד זאל מען עס האלטען נעבען זיך און אבטונג געבען עס זאל זיצען רוהיג מיט דרך ארץ … ענטפערן אמן אויף יעדערע ברכה:

דברי כבושים ומשלי חן

דרום טוא איך אשה שרה אייך בעטען אז איר זאלט דאס טאן פון ליבען גאט ב"ה ווענען און זאלט זעהן צו האבען גרוים השגחה ווארום א ך טוא האפען מיט אלע אביונים אויף גאט הבטחה און טוא אויך דעם ליבען גאט בעטען אז ער זאל גרוים השגחה האבען אויף מיינע אלטע טעג אז אונזערע קינדער זאלען פון אונז נים פאר יאגט ווערען, אויך האב איך דיא אנדערע נייע שיינע תחנה כסדר געווען דאס מיר זאלען דעם יאר פון אונזערע זינד און פון דעם מלאך המות גינעזען הערען און בזכות זה זאל אונז גאט ב"ה שיקען דאס לעבען:

מֶען פַארְזִינְדִיגְט זִיךְ קֵיינֶען אִים טְרֶעפְט אוֹךְ אָפְּט דָאס עֶר אִיז מוֹחֵל בִּפְרַט נָאךְ דוּא לִיבֶּער גָאט וָוס דוּא בִּיסְט אֶמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים ווֶעלְכֶעס דוּ פַארְנֶעמְסְט דָם גֶבֶּעט אוֹךְ דִי טְרֶערִין פוּן אַלֶע ווֶעסְטוּ גִיווִיס מַיין גִיבֶּעט אוֹךְ עֶרְהֶערִין אַזוֹ וִויא דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם זָאגְט אִין זַיין סֵפֶר תְּהִלִּים אַשְׂחֶה בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי פוּן פִיעֶל טְרֶערִין וָוס אִיךְ פַארְגִיס פַר דִיר גָאט מַאךְ אִיךְ שְׁווִימֶען מַיין גְלֶעגֶער. בִּירְט עֶר אוּם צוּם סוֹף „שָׁמַע ה׳ קוֹל בִּכְיִי״ גָאט הָט צוּ גֶהֶערְט מַיין גְווֵיין שָׁמַע ה׳ תְּחִנָּתִי גָאט הָט גֶהֶערְט דִיא מַיין תְּחִנָּה וָוס אִיךְ זָאג ה׳ תְּפִלָּתִי יִקָּח דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶער ווֶעט עֶרְהֶערִין מַיין גִיבֶּעט אָמֵן סֶלָה׃

תחנה מה טובו

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ בִּזְכוּת אַבְרָהָם שֶׁנִּקְרָא אִישׁ הַחֶסֶד׃ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בִּזְכוּת יִצְחָק שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ׃ בְּיִרְאָתֶךָ בִּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת אֵלּוּ אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּבִזְכוּתָם תַּעֲלֶה תְפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא לְכֶתֶר עַל רֹאשְׁךָ עַל יְדֵי מְטַטְרוֹן שַׂר הַפָּנִים אָמֵן סֶלָה׃ אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי ה׳ עוֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ ה׳ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

מַה טֹּבוּ וִויא גוּט אִיז דַיין גִיצֶעלְט יַעֲקֹב אוּנ דָם רוּאוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל דָם אִיז דֶר הֵיילִיגֶר בֵּית הַכְּנֶסֶת אוּנ אִיךְ קוּם מִיט דַיין גְרוֹיס גְנָאד אִין דַיין שׁוּל בִּזְכוּת אַבְרָהָם וָוס עֶר אִיז גִירוּפֶען אִישׁ חֶסֶד אִיךְ טוּא מִיךְ בּוּקִין צוּם הֵיכָל

דברי כבושים ומשלי חן

אונ אויף אַלְטֶע לַייט אונ אויף קְרַאנְקֶע לַייט ווארום אַז איר טוט פַאסְטֶען טוט אַייךְ אַייְעֶרֶע הערְצֶער וַוייא דְרוּם זָאלְט איר גְלַייבֶּען דִי אָרֶעמֶע לַייט נִיט גֶעטְנ וְואס אִיבּ אִיז ווַיי טוּט אִים נָאךְ מער עֶייא ווֶען מֶער וֶועהְט זַיין ווַייבּ אונ קִינְדֶער אונ הָאט נִיט מִיט וָואס נִייא צוּ דֶער קְווִיקֶט

אורח מישור

גֶעהִיט נִיט צוּ רֵיידֶן אִין שׁוּהְל דְבָרִים בְּטֵלִים מִכָּל שֶׁכֵּן נִיט צוּ בְּרֶענְגֶען צוּ מַחֲלוֹקֶת זִידְלֶען זִיךְ אָדֶר קְרִיגֶען זִיךְ אִין

דרום

הוא. איך טוא דיך אן רופין אלע צייט דען דו ביסט גאט אליין און קיינר מער. און דו ביסט מיין שפייזער. און דו גיבסט מיר אלע מיינע באדערפעניש און דוא האסט מיר דר נערט און גשפייזט און דר צוגן פון יוגינט אן ביז אהער אויף דעם היינטיגן טאג. און באהיט מיך און מיין מאן און קינדער פון איין מיתה משונה. און זאלסט אונז גדענקין און אן שרייבין אלע צייט צוא גוטע יאהרן צו לאנג לעבין און צו איין זיסין לעבין דען צו דיין הילף האף איך און אלע די וואס לעבן אויף דר גאנצר וועלט. און זאלסט אונז גדענקין אלע צייט צו גוטין און צו בענטשונג. און זאלסט אונזרע תפלות אלע צייט דר הערן אזו ווי דו האסט דר הערט די תפלה פון מנשה מלך יהודה. און זאלסט אונזר תפלה ניט פר שעמין און ניט לאזין לעהר ווידר קערין פון צו פר דיר. דען דו ביסט דר גאט דר דא הערט אלע גבעט די דיך אן רופן מיטען גאנצען הארצען אמן וכן יהי רצון:

תחנת שערים

אנייע תחנת שערים צו עפענען די שערי רחמים עס זאל אן גענומין ווערן דס דאווינען מיט אלע תפלות צוא זאגען עס אלע פריא מארגען פאר דעם דאווינין:

אנא איך בעט דיך רבון העולמים. האר פון אלע וועלטין אל רחום וחנון ערבארימדיגר גאט זאלסט עפענין די טויערין פון דייני הימלין דורך וועלכע עס גייט ארויף צו דיר די תפלות און דס גבעט פון אלעמין זאלסט מיין גבעט אויך צו הערין אוב וואל איך וייס דס דורך מייני פיל זינד בין איך נישט ווערט צו ערמאנען דיין ליבין נאמין אויף מיינע לעפצין פון דעסט וועגן מוז איך מיך ערדרייסטין צו בעטין דיך זאלסט מיר מוחל זיין מייני חטאים דען אז מען קומט מיט אבקשה צו אמלך בשר ודם ווען

אורח מישור

צו די שוהל איז אמצוה צו גיין גיך און אביין גיין אין שוהל דארף מען מיט גרויס דרך ארץ מיט הכנעה ניט צו גיין דעם קאפ פעריסען מען דארף צו זיין טוא איך אייך בעטן אז איר זאלט גרויס רחמנות

דברי כבושים ומשלי חן

נעמען ווען איר וועט אין דער ליבער שול קומען זאל אייך איין גרויס דער שרעקעניש אן קומען איר זאלט וויסען פאר וועמען איר זייט געקומען און צו וועמען איר טוט בעטען און ווער וועט אייך איין ענטפער געבן אויף אייער לעבען אויך האבען אויף אלמנות און יתומים און געפאנגענע

און

חלילה מיט מדת הדין נייערט מיט מדת הרחמים אונ טוא דיין צארן אפ פון אונז. אונ דר הער אונזר גיבעט אלע מאל ווען מיר טוען דיך רופען. העלף אונז אין אלע אונזרע נוטין דר פריי אונז מיט וואס מיר ווילן אונ זיי אונז ממלא מיט אונזערע בקשות וואס מיר פר לאנגען פון דיין היילינען נאמען. אונ זאלסט אונז העלפען אזו ווי דו האסט גהאלפען אונזרע עלטערן פון איר גרוסע אונ שווערי פיין פון מצרים אונ גיב מיר גוטע אונ פרומע קינדער וואס זאלן זיין צדיקים אונ חסידים אונ תלמידי חכמים אונ איך זאל זיי זוכה זיין צו דר ציהן מיט מיין מאן צו דיין היליגין דינסט אונ זאלין האבן חן אונ חסד אין דיינע אוגן אונ אין לייטינס אוגן. אונ מיר זאלן אום לעבן אונזרע יארן אין גרוס פריידן מיר זאלן זוכה זיין אונזערע קינדער אויס צו געבין בכבוד גדול. איך בעט דיך דו אלמאכטיגר גאט בארימהארציגער פאטר קיניג דר הער איבר אלע הערין דס דו זאלסט דר הערין מיך מיט אלע מיינע תפלות ובקשות אונ זאלסט באהיטן מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדר פון אלעם בייזן. דו זאלסט דר הערין מיך צו גוטן ווי דו האסט דר הערט אונזר מוטר חנה עליה השלום אונ האסט זיא פר נומן אונ האסט זיא דער פרייט מיט וואס זיא הט באגערט פון דיין היליגן נאמן. מלך רחמים דו דר בארמיגר פאטר קיניג דר וועלט איך טוא דיך רופין טאג אונ נאכט אלע טאג מיינם לעבין אונ פר לאז אונז ניט אונ גיב אונז דאך פרנסה אונ אלע אונזערע באדערפעניש פון דיין היילינען גטרייע מילדע האנט אונ ניט חלילה דורך לייטינס הילף. אונ גיב אונז אלע באדערפעניש בנחת אונ ניט מיט צער אונ לאז מיר זוכה זיין ביז הונדרט יאר מיט מיין מאן אונ קינדר אוף מיין טיש זיצן אונ מיר זאלין האבן גוטע מליצים לעולם הבא. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך

דברי כבושים ומשלי חן

ומאריך אף דאס איז טייטש ער ווארט לאנג אונ בצאלט ניך, היינט בין איך גע וועד געקומען פיין הארץ טוט אין מיר ברוטען ווארום איך טוא נעדיינקען אז השי"ת טוט קיינעם נים שיינקען דרום טוא איך ני"ט בעטען אז איר זאלט מיינע בייד נעמען אונ איר זאלט אייך צו אייטן הארץ

אורח מישור

עס איז מיין מצוה וויא ווייט מעגליך זיך מקדים צו זיין צו גיין פריא אין שוהל דאווינען, אונ בעת ווען מען גייט

נעמען

ניט רעכט מכוין צו זיין אדר מצרף צו זיין אלע דיא צרופים פון אלע די הייליגע שמות וואס געהערן צו איטליכער ברכה דרום זאל זיין דר ווילין צו פר דיר גאט עס זאל זיין גערעכינט פר דיר מיין תפלה פון שחרית אדר מוסף אדר מנחה אדר מעריב. איטליכע תפלה באזונדר זאל זיין גלייך אז איך וואלט גוואוסט צוא מכוין זיין אדר מצרף זיין אלע די כוונות אונ צרופי שמות די הייליגע די וואס גייען אום דר תפלה פון שחרית אדר מוסף אדער מנחה אדר מעריב אונ מיין תפלה זאל ארויף גיין צו פר דיר צו מאכין איין קרון אויף דיין קאפ מיט די תפלות פון די ישראל די דא ווייסן מכוין צו זיין אונ מצרף צו זיין מיט כוונות די דא געהערין צוא איטליכער ברכה אונ צו איטליכער בקשה די דא זאלן גיין אין זיבעטין הימל ארייו אמן כן יהי רצון:

דיא נייע ירושלים תחנה

דיא נייע תחנה הט גמאכט אגרויסע צדיקת אום ירושלים מען זאל זיא זאגין אלע טאג פאר דעם דאווינען אונ נאך דעם דאווינען:

דיא תחנה זאגט מען אלע טאג פאר דעם דאווינען:

בשם יי אלהי ישראל יושב הכרובים דו גאט פון מיינע עלטערן איך טוא דיך בעטן מיטן גאנצן הארצין דס דו דיך איבר מיר דר בארימן זאלסט כרחם אב על בנים אזו ווי איין פאטער דר בארימט זיך איבר זיינע קינדר אונ דר הער מיין גבעט אונ באהיט מיך פר אלעם בייזן אונ פיר מיך אין דעם רעכטען וועג אונ פר נעם מיין גיבעט וואס איך דיך אלע טאג טוא בעטין מיט מיין גאנצן הארצן. אונ לאז מיך ניט לעהר ווידר קערן מיט מיין תפלה. אונ לאז מיך מיט מיין מאן אינ קינדער לעבען צוא דיין הייליגן דינסט מלך הרחמים דו דר בארמיגער קיניג דר בארים דיך איבר מיר אונ איבר אלע די מייניגע. אונ גיי מיט אונז ניט

וויא בין איך גאר פר נארט גוועזן אונ האב מיך דר וואגן [illegible]
דיר מורד צו זיין נישט מער איך בין אזו איין שפל פאר שט[illegible]
אז איך האב דם דיר נישט גטאן קענן מיין הארצן הייגט האב
איך איין בטחון אויף דיין גרוסן חסד ורחמים אונ דו [illegible] ביזט [illegible]
האנט מקבל צו זיין די וואס תשובה טוען מיטן גאנצן הארצן וויא
דו האסט גזאגט דורך דיינע נביאים שובו בנים שובבים ארפא
משובותיכם טוט תשובה מיינע קינדר וועל איך היילן אייער
ווילדיקייט אזו זאלסטו הייגט פר נעמען מיין גבעט אונ מיינע
טרערן וואס איך פר גיס פר דיר אונ זאלסט מיר געבן מיין פרנסה
אז איך זאל קענן דיך דינען בשמחה אונ זאל זוכה זיין לחיי עולם
הבא צווישן די צדיקים וצדקניות וואס האבן תענוג מזיו השכינה אונ
זאלסט מיך דר נאך מאכן לעבן צו תחית המתים ווען דו וועסט
דיך דר בארמן איבר דיין פאלק ישראל במהרה בימינו אמן סלה:

תחנה ערב ובוקר

די תחנה זאל מען מתפלל זיין אבינד אונ מארגן פר איטליכר תפלה בזונדר זאל מען די תחנה זאגן

רבונו של עולם אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו דו הער פון דר גאנצר וועלט דו ביסט איין אלמאכטיגער גאט אונ דוא ווייסט דאך וואל אז מיר זענין איטיל בלוט אונ פלייש אונ מיר האבן ניט קיין כח דם מיר זאלן קענין מכוין זיין אדר מצרף זיין דיא היילינע שמות אונ אלע כוונות אונ אלע תפלות אונ אלע ברכות ווי זיי זענין גזעצט אין איטליכר תפלה אונ ברכה אונ וועש מיר וואלטן יוא גוואוסט אלע צרופים אונ די שמות פון די ברכות, דאך מעכטן מיר ניט קענין גרייכן צו דר צייל. אלע דיינע לוב אונ וואונדר צו פר דיר דען מיר זענין נייערט מענטשן איטיל פלייש אונ מיר האבן קיין רעכט פר שטאנד ניט דם מיר ווייסי

דברי כבושים ומשלי חן

ווי איך האב אייך דיא שיינע תחנה דיא אנדערע בסדר געשריבן אזוי זאל איך פון מיין גרויסע זנד זיין ניגענען, מיט דעם וואס מיר טוען אויף אונזערע זינד געדיינקען זאל אונז השי"ת דאס לעבן שיינקען:

אורח מישור

דיני קדושת בית הכנסת

יעדערע פרומע אשה זאל זיין געווארינט אין די הייליקייט פון די בית הכנסת וואס עס ווערט גערופען מקדש מעט, אונ באם עס איז נאר מעגליך דאס זיא וועט דורך איהר גיין אין שוהל

אַלִים חֲרָטָה אוּנ בֶּעט פוּן מִדַת הָרַחֲמִים אַז עֶר זָאל מִיר אַלְץ
מוֹחֵל זַיין אוּנ אַלֶע דִי טֶעג וָוס אִיךְ וֶועל נָאךְ לֶעבִּין זָאלְסְטוּ מִיר
מַיין הַארְץ גִיגֶן נַייעֶרְט צוּ דִינֶען דִיךְ אוּנ נִישְׁט נִכְשָׁל צוּ וֶוערֶען
חַס וְשָׁלוֹם אִין קֵיין שׁוּם עֲבֵירָה אוּנ זָאל זוֹכֶה זַיין מִתְוַדֶה צוּ זַיין
פַּר מַיין טוֹט אוּנ מַיין נְשָׁמָה זָאל אוּם גֵיין בִּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה
אוּנ זָאל נִיצוֹל וֶוערֶען מֵעוֹנֶשׁ הַגֵיהִנֹם אָמֵן סֶלָה:

אַב הָרַחֲמִים פָּאטֶער דֶר בַּארְמִיגֶר אִיךְ בֶּעט דִיךְ הַיינְט מִיט דֶעם
גַאנְצֶן הַארְץ אַז דוּ זָאלְסְט מִיר בַּשַׁאפֶן אֵיין גוּט הַארְץ דִיךְ
צוּ דִינֶען. אוּנ אַלֶע מַעֲשִׂים וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן פוּן אֵייבִּיג בִּיז
אַהֶער זָאלְסְטוּ לָאזֶען פַאלֶן אוּנ אִיךְ זָאל גֵיין גְלַייךְ וֶוען אִיךְ וָואלְט
הַיינְט גִבָּארֶן גִוָוארֶן. אִיךְ זָאל זַיין אַזוֹ ווִי אֵיין קִינְד וָוס אִיז רֵיין
פוּן עֲבֵירוֹת. דֶען דוּ וֵוייסְט דָאךְ וואול וָוס אִיךְ הָאבּ גִישׁוּלְדִיגְט
קֶענֶען דִיר הָאבּ אִיךְ נִישְׁט גִיטָאן דִיךְ צוּ דֶר צֶערְנֶען רַק מַיין נַארְהֵייט
הָט דָס מִיט גִבְרַאכְט וָוארוּם וֶוען אִיךְ וָואלְט מִיךְ בַּדַאכְט וויא
גַאכְפֶּערְט דוּ בִּיסְט נָאךְ דֶעם פַר שְׁטַאנְד וָוס אָן צוּ זֶעהֶן אִיז אִין
דַיינֶע בַּשֶׁעפֶנִישׁ. דוּ הָאסְט בַּשַׁאפֶן דִי עֶרְד אִיז גְרוֹס זֶעקְס טוֹזִינְד
מַייל אַרוּם דִי עֶרְד הָאסְטוּ אַרוּם גִירִינְגִילְט דֶעם גְרוֹסֶען יַם וָוס
נָאךְ אוּנְזֶער פַר שְׁטַאנְד נָאךְ הָט עֶר קֵיין גְרוּנְד אוּנ קֵיין סוֹף נִיט
דָס אִיז אַלְץ גִירֶעכִינְט קֶעגֶן הִימֶל ווִי אַטְרָאפֶּן אִין יַם נָאךְ הָאסְטוּ
בַּשַׁאפֶן זִיבֶּען הִימְלֶן אִיטְלִיכֶר הִימִיל אִיז וַוייט פוּן אַנְדֶערֶן פִינְף
הוּנְדֶערְט יָאר גַאנְג. דָס אַלְץ אִיז עוֹלָם עֲשִׂיָה אוּנ אִיבֶּר דֶעם אִיז
עוֹלָם הַיְצִירָה אוּנ אִיבֶּר דֶעם אִיז עוֹלָם הַבְּרִיאָה אוּנ אִיבֶּר דֶעם אִיז
עוֹלָם הָאֲצִילוּת אוּנ אַלֶע עוֹלָמוֹת בַּאנַאנְד זַיינֶען נָאר קְלֵיין קֶעגֶן דַיין
כִּסֵא הַכָּבוֹד אוּנ דֶר כִּסֵא הַכָּבוֹד הָט קֵיין עֶרֶךְ נִישְׁט קֶעגֶן דַיין
שֵׁיינְהֵייט אוּנ אַכְפֶּערְקֵייט אוּנ פָארְכְצוּם אוּנ שְׁטַארְקֵייט וָוס דוּ
בִּיסְט וָוס אִיז נִישְׁט מֶעגְלִיךְ אֵייבִּיג דִיךְ אֵיין מִקְצַת צוּ לוֹבֶּן. נוּא

אורח מישור

דִי כֵּלִי מִיט דֶעם אוּם רֵיינֶעם וַואסֶער
מֶען זָאל אוֹיךְ זֶעהֶען עֶס זָאל זִיךְ נִיט
גֶעפִינֶען קֵיין צוֹאָה אִין שְׁטוּבּ דֶען זָאל
מֶען זָאגֶען דִי רֶעשְׁט בְּרָכָה מִיט זִיךְ שְׁטֶעלֶן זָאגֶען קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָה:

דברי כבושים ומשלי חן.

ב״ה אוֹיף אַייךְ הַשְׁגָחָה הָאבֶּען אוּנ אִין דֶעם זְכוּת
טוּא אִיךְ בֶּעטֶן פוּן הַשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עֶר זָאל גְרוֹיס
הַשְׁגָחָה הָאבֶּען אוֹיף מַיינֶע אַלְטֶע יָארֶען אוּנ טֶעג.

מיט גאנצן הארצן. דס צוועלפטע בין איך מאמין אז גאט ברוך הוא וועט אונז שיקן משיח בן דוד אום צו לייזן פון דעם ביטערן גלות וועז ער זומט מיט זיין קומן דאך טוא איך האפן אלע טאג אז ער וועט זיך אמאל איבר אונז דר בארמן אונ וועט אונז פירען קיין ירושלים ווי אין פסוק שטייט ובא לציון גואל. דס דרייצענטע בין איך מאמין פון תחית המתים אז גאט ברוך הוא וועט מחיה מתים זיין ברחמים ברוך מחיה המתים אונ אלע די דרייצן עקרים גלוב איך מיט מיין גאנצען הארצן אונ אז עס וועט חלילה אמאל קומן אצייט אוף מיר פר מיין טוט אז איך וועל חלילה ניט זיין ביי דעם גאנצן שכל אונ דר שטן וועט חלילה מיך אראפ פירן פון דעם רעכטן וועג בין איך דס אלץ היינט מבטל כחרם הנשבר אונ נייערט ווי איך גלוב היינט מיט מיין גאנצן שכל דס זאל אייז קיום האבן לעולם ועד ולעולמי עולמים האב איך מיך מישב גוועזן ווי מיר זעהן אוף דעם עולם כמה לייט וואס שטארבן פלוצלונג אונ האבן ניט צייט אפילו וידוי צו זאגן רחמנא ליצלן דרום היינט בין איך קלאר מיטן גאנצן שכל היינט האב איך צייט מתודה צו זיין פר גאט ווען איך בין איין הוטא פון מיין יוגנד אן ביז אהער וואס איך בין ניט ווערט צו דר מאגן גאטס נאמן אונ פשיטא מתפלל צו זיין פר אים אוף מיין נשמה דאך האב איך אבטחון אוף זיין גרוסן חסד וואס ער איז זיך מרחם על הבריות אונ איז מקבל תשובה פון אלע פושעים וואס עס קערט זיך צו אים מיטן גאנצן הארצן דרום האב איך היינט חרטה אוף אלע מיינע עבירות וואס איך האב גטאן פון מיין יוגענד אן ביז אהער הן בשוגג והן במזיד הן באונס והן ברצון: אוי לי ווייא צו מיר אז איך האב ניט גטראכט אן דעם ביטערן
טוט איך וועל דאך מוזן אויף אלים חשבון אפ געבין אונ וועל מוזן ליידן עונשים קשים ויסורים היינט האב איך אוף דעם

דברי כבושים ומשלי חן

זיין דרום זאלט איר גלויבען ווי דעם ארומאן איז ציער ווייא אונ פאר ביטערט דאס הארץ וואס ער ד"ם נים זיין ווייב אונ קינדר צו עסען געבן דרום טוא איך אייך בעטן אז איר זאלט דאס בעטע. פון גאט ב"ה אז גאט ב"ה זאל אייך שטארקן אייערע הערצער איר זאלט מקיים זיין די מצוה פון צדקה לעניים מיט גרוס השגחה בזכות זה וועט גאט

אורת מישור

יעדעם מאל איין האנד נאך די אנדרע, צום ערשטען די רעכטע האנד, נאך דעם די לינקע האנד אזו כסדר דרייא מאל, נאך דעם זאל מען ארום טראגן

בין איך מאמין אז גאט ברוך הוא איז יחיד ומיוחד וואס איז אין ערגיץ ניט צו געפינען דעם אנדערן ער איז היה הוה ויהיה ה׳ אחד ושמו אחד. דאס דריטע בין איך מאמין אז גאט ברוך הוא איז ניט צו גלייכען צו איין גוף אונ קיינער קאן זיין געשטאלט ניט גרייכען אונ קען ניט פינדען דען ער האט קיין התחלה אונ קיין סוף אונ קיין גרונד ניט צו זיין מחשבה. דאס פערטע איז איך בין מאמין אז גאט ברוך הוא איז קדמון לכל העולמות ער איז דאס ערשט פון אלע עולמות אבער די עולמות זיינען ניט דאס ערשט פון אים ער איז ראשון לראשונים ואחרון לאחרונים. דאס פינפטע בין איך מאמין אז נאר צו דעם גאט איז ווערט מתפלל צו זיין אונ ניט צו קיינעם מער וויא דוד המלך עליו השלום האט גזאגט ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון. דאס זעקסטע איז איך בין מאמין אז ־י ן וואה פון אלע אונזערע נביאים וואס האבען אונז נבואה גזאגט זיי איך אז דאס האט אליין גאט געהייסען זאגען. דאס זיבעטע בין איך מאמין אז משה רבינו עליו השלום איז געוועזען אב לחכמים ואדון הנביאים דאס איז טייטש איין פאטער איבער די חכמים אונ איין הער איבער די נביאים. דאס אכטע בין איך מאמין אז נאר די תורה הקדושה איז צו אונז געגעבען געווארען דורך משה רבינו עליו השלום. דאס ניינטע בין איך מאמין אז די תורה וועט ניט פאר ביטען ווערען צו אייביג נייערט ווי די תורה איז אצונד מיט אלע די אותיות אונ ווערטער אזו וועט זי בלייבען אימער אונ אייביג. דאס צענטע בין איך מאמין אז גאט ברוך הוא ווייסט אלע מחשבות פון די מענטשען אונ אלע פאר באהרגניש וויא וואול ער איז גאבפערט אונ אלע די וועלטען ברענענדיגע מלאכים וואס אים בדינען האבען קיין ערך ניט אונ קיין מספר דאך איז ער משגיח אויף אלע מעשים אונ מחשבות פון די מענטשען. דאס עלפטע בין איך מאמין אז גאט ברוך הוא גיט שכר טוב צו די וואס דינען אים

אורח מישור

גייך צו שטעלען לעבען בעט אבלי מיש
וו זסר צו וואשען די הענד, מען מוז אפ
גיסען איטליבע האנד דרייא מאל,
1. ח קראנקע ליים ווארום ווען איר טוט פאסטען

דברי כבושים ומשלי חן

אייך פון מיר איין ראיה נעמען אונ זאלט פר השי״
ב״ה אייערע ווארד בקשן, אויך טוא איך אייך
בעטען אז איר זאלט רחמנות האבען אויף אלמנות
אונ יתומים אונ שבוים אונ אויך אלטע ליים אונ
אזוי טוט אייך אי ער הארע צייער ווייא אין ביטער

ווס אין היכל זיינן דאס איך גלויב אין מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יחיד ומיוחד אונ קיינער מער אונ בעט השם יתברך אז מיין נשמה זאל קומן צו שרה רבקה רחל לאה אויף דם ארט ווס מיין בגער איז אונ אויב חס ושלום דער שטן וועט קומן אונ וועט וועלן מיך אן רייצן אז איך זאל עובר זיין אויף איין מצוה ווס דו האסט גבאטן ווס אין דיין ליבער תורה שטייט מכל שכן אז איך וואלט חס ושלום לייקענן אין דיין הייליגן נאמן דען ווען דער מענטש שטארבט חס ושלום דם זעלביגע מאל איז אפארכט אונ אנגסט אונ ציטערניש אויף דעם מענטש אונ דם ער זיין שכל אונ זיין זין פר לירט ער ווייסט ניט ווס ער טוט אונ רעט אצונד בין איך מיט מיין שכל אונ פר שטאנד באקן דעם שטן עס זיי מיט מיינעם ריידן אדר מיט גדאנקן אויך פון אליץ ווס דם מול ריידן קאן אונ דם הארץ גדאנקען קאן אזו בין איך מוסר מודעה אז איך וועל חס ושלום אין דר זעלביגע צייט אום רעכטע רייד ריידן זאל אליץ זיין בטל ומבוטל כחרס הנשבר גלייך ווי עס איז קיין מאל אין מיין גדאנקן גוועזן. אונ איך גלויב אין גאט אונ דיין הייליגען נאמן אז דו ביסט אמת אונ דיין תורה איז אמת אונ משה רבינו איז אמת אונ דו ביסט איינר אונ קיינר מער דו ביסט גוועזן אונ ביסט היינט אונ וועסט זיין קעניג אימר אונ אייביג אמן כן יהי רצון: שוב יום אחד לפני מיתתך דער מענטש זאל תשובה טאן איין

טאג פאר זיין טויט דרום בין איך היינט מוסר מודעה מיט מיין גאנצן שכל אז איך בין מאמין אין אלע די שלש עשרה עקרים ווס אונז האבן די חכמים מוסר גיוועזן דם ערשטע איך בין מאמין אז גאט ברוך הוא איז אבשעפער פון די אלע וועלטען אונ האט בשאפן אלע בשעפניש ווס אין די אלע וועלטן זיינן. דם אנדרע

דברי כבושים ומשלי חן

מוסר פאר דיא ווייבער

איך אשה שרה טוא בעטען דיא יונגע ווייבער זיי זאלן ניט שמועסן אין דר ליבער שול ווארום עס איז איין גרויסע זינד פון די לייט ווענען וואס שמועסן אין שול פון נאך ברוך שאמר ביז נאך שמונה עשרה דרום טוא איך אייך אן זאגן אז איר זאלט ניט געשמראפט ווערען ווייא איך בין געשמראפט געווארען מיט נע ווער בכן זאלט איר

אורח מישור

אשה מחוייב הן על פי יודישקייט והן על פי מענשליכקייט תיכף נאך דעם שלאף נאך דעם וויא ער זאגט דיא אייניגע ווארטער מודה אני. ניט צו גיין פיער איילען אום געוואשען עס איז

זיין איין כפרה אויף מיינע זינד אונ מיין נשמה זאל אום גיין ווא
איך האב דם ניט פר דינט ביי דיין ליבען נאמען בעט איך דיך
במתנת חנם דו הערסט דאס גיבעט פון אלע מענטשען זאלסטו
דער הערן מיין גיבעט אויך אמן כן יהי רצון:

אנא השם איך בעט דיך גאט אינ גאט פון מיינע עלטערען איך
האב גזינדיגט אונ גמיסטייט פון דעם טאג אז איך בין גבארען
גווארען ביז אין דעם היינטיגען טאג איצונד הט מיך דער הובן מיין
הארץ אונ בוויליגט צו מיין גאט צו ווידער קערן מיט וואהרהייט
מיט מיין גאנצען הארצען אונ מיטן גאנצען גוטץ אונ דם וואס איך
האב גזינדיגט באקן איך דרוף אונ וויל ווייטער פר לאזן אונ וויל
שון ניט טאן די זינד איך וויל שון ניט טאן קיין זינד איך וויל מיר
היינט אין מיין הארץ נעמען ווייטער ריין צו בלייבען פון זינד ווי א
אקליין קינד ווס ווערט ערשט גבארען. גאט אלמעכטיגער איך
איבער ענפער מיין נשמה אין דיין האנד דיין הייליגען נאמען מיין
דעה איז מיר נאך ניט אזו לוטער גוועזן ווייל איך לעב אצונד בעט
איך אז השם יתברך זאל איין עדות זיין אונ אלע ספרי תורות די
אין היכל אונ די עדה הקדושה ווי דא שטיין באקען איך אז גאט
איז יחיד ומיוחד אונ קיינר מער איך האף צו השם יתברך אז מיר
מיין נשמה זאל איבער הונדערט יאר אום גיין מיט די ווערטר
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד דר ווארטען אז איך בגער אז מיין
נשמה זאל קענן אויף דעם ארט וואו מען זיא גנומען גווארען אצונד
בין איך מוסר מודעה פון היינט אונ ווייטער ווען דער שטן וועט
קומען אונ וועט חלילה אן רייצען צו בייזן בעט איך השם יתברך
זאל אלץ מבטל זיין אונ אלע די רייד זאלן זיין בטל ומבוטל כחרס
הנשבר אונ הקדוש ברוך הוא זאל זיין עדות אונ די ספר תורה

אורח מישור

על פי רוב רירט זיך דער מענטש אן
מיט די הענד אין די אום ריינע ערטר,
איבער דעם איז יעדר יוד אדר יעדערע

דברי כבושים ומשלי חן

אונז דא איך ניט פערלאזען אונ ער וועט עפעס
אקוואל צו אונזער פרנסה, דיא זעט וואהרטער
האבען געווירקט אויף דעם מאן דעם כהן ער איז
נים אוועק אונ דער איבערשטער האט אים
געהאלפען מזמין צו זיין פרנסה מיט שפע פון אלע זייטען דאס ער איז געווארען אגרויסער גביר
דאס האט אלס גורם געוועזן אירע גוטע רייד מיט. דעם בטחון צום איבערשטען:

איך

דעות וועלכעס דם ברענגט זיי חלילה דם זיי ריידן זיך איין מיט קראנקהייטן רחמנא לצלן ביז זיי ווערן באמת שוואך בעט איך דיך רבונו של עולם זאלסט שטארקן מיין שכל מיין כח איך זאל קאנן אזעלכע שוואכע גדאנקן פון מיר פר טרייבן דם מיין מאן מיינע קינדר זאלען ווערן דערפרייט בעת זיי וועלן קומען אריין אין שטוב איך זאל זיי קאנן ערפרייען מיט גוטע ליבליכע קלוגע רייד ובאופן זה וועט שורה זיין די ברכה שפע פרנסה והצלחה אין מיין שטוב דם איך זאל קאנען געבען צדקה מיט אפרייליך הארץ אונ זאל זיך קאנן שטעלן בעטן דאוונן מיט ריינע גדאנקן דוא זאלסט ממלא זיין כל משאלות לבנו לטובה אמן סלה :

תחנה מודה אני

מודה אני לפניך גאט מיין גאט אונ גאט מיינע עלטערין איך שטיי פר דיר ארימע פרוי מיט איין גיבוקטין קאפ מיט איין צו בראכען הארץ דען מיין לעבין איז אין דיין האנד אונ מיין טויט איז אויך אין דיין האנט איך שטיי פאר דיר מיט לויטער ציטערניש איך בגער פון דיר אז דו זאלסט מיר מוחל זיין מיינע זינד וואס איך האב גיזינדיגט אונ גישולדיגט פון דעם טאג מיין גיבארן ביז היינטיגן טאג אונ אוב איך האב גזינדיגט פון די דריי מצות וואס דו האסט גיבאטן אונז ווייבר חלה נדה הדלקת הנר בעט איך דיך אז דו זאסלט מיר היינט דם ניט גידיינקן אונ ניט חלילה כרת די יאר אפ צו שניידין ווייערט איך בעט דיך זאלסט מיך נאך לאזן לעבן ביז איך וועל מצות מקיים זיין וואס אין דיין תורה שטייט ווען מיין צייט וועט קומן צו שטארבן זאל די מיתה

אורח מישור

ווארטער איז ניט דא דער שם איבר דעם זאגט מען זייא נאך אום געוואשן דיא הענד אבער דיא רעשט ברכה אדער אנדערע יודעשע ווארטער טאר מען ניט זאגען ביז דם מען וואשט זיך דיא הענד, ערשטענס ווייל כל זמן ער איז

דברי כבושים ומשלי חן

וזה נאר מיין ליבער מאן דו ווייסט אוי פיל פון נאטס גבורות דאס צו יעדער הארילע איז ער מזמין אין דעם מענטשען אבעזונדערין קוואל דאס עס זאל האבען דיא יניקה בים דיא חיונה, זאל ער חלילה אונז מיט אונזערע קינדער פערלאזען דאס דו זאלסט דארפען אוועק פון אונז קיין חוץ לארץ טוא דיין בטחון אין השם יתברך דאס ער וועט

גישלאפן איז דאך די נשמה ביא אים ניט געוועןן, צווייטונס אין מיטען שלאף

על

זיין אויף נסים אונ באם דר מענטש היט זיך, היט אים דער רבונו של עולם אויך, אונ אזו ווי עס איז בעוויסט דם פיעל אנגעשטעקטי קראנקהייטן רחמנא לצלן קומען פון ניכט ריינקייט לכן בעט איך פון דיר כח והכמה צו וויסן ווי אזו צו ציהרן אונ צו האלטן ריין מיין שטוב מיט מיין גאנץ הויז גזינד, דוא זאלסט אויך מיר שענקן דעת איך זאל וויסן ווי צו היטין מיין גזונד מיט מיין כו מיין מאנס גיזינד וכח מיט דעם גיזונד וכח פון מיין גאנץ הויז גיזינד הן מיט ריינקייט, והן מיט גיזינטע פרישע בטעמטע מאכלים, דם יעדערע סעודה יעדעם מאכל זאל זיין אין די צייט. בכדי מיר זאלין האבין כח צו עבודת הבורא, אזו ווי דער פרק זאגט אם אין קמח אין תורה, דר רמב"ם זאגט דם אין אגעזינטן קארפער קאן דר דעת מיט דעם שכל זיין פעסטר, אונ קאן גיכר ניט האבן קיין טעות ווי דר אשוואכער קערפר, בפרט נאך אין די היינטיגע צייטן ווס בעונותינו הרבים דר עול פרנסה איז זייער שווער דארף מען שטארק אין זינן האבן זיך די כחות צו שטארקן, אונ דער עיקר איז צו זיין אשת בחלקו איך זאל חלילה, ניט מקנא זיין אין די צווייטע אשה אויף איהר גוט עסן, אויף איהרע טהייערע מלבושים, אויף איהר ציהרונג, איך זאל מיך נאר פערקוקן מקנא זיין אין גוטע אידישע אויפפירונג אונ מיט דעם ווס דר אייבערשטער וועט מיך מזכה זיין זאל איך מיך פרייען דאס עס זאל זיין שטענדיג פרייליך אין מיין שטוב, איך זאל חלילה ניט וויסן פון שלעכטס, עס זאל קיין קללה ניט אריין קומן אין מיין שטוב, אונ וייל על פי רוב נשים זענין מיט שוואכע

אורח מישור

עס זאגען מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך, דם איז טייטש איך לוב דיך קעניג ווס לעבט אייביג ווס דו האסט מיר צוריק גיגעבען מיין נשמה מיט גרויס דערבארימקייט, אין די פאתי

דברי כבושים ומשלי חן

דו זאלסט וויסן דאס יעדעס האר לע פון דעם מענטשען האט אבעזונדערין קוואל פון וועלכע עס ציהט דיא יניקה אונ אויב עס איז ארעבעטע נגע ווערט דר קוואל אויף דעם ארט פערטריקנט דען קאן מען יעדער נגע דערקאנען אין דיא האר יאס אויב דיא האר קרים אש"נוי, אונ זיא האט קיין פייכטקייט ניט איז אסימן דאס דער קוואל איז אוס געטריקענט וויל דאס פלייש איז דארט פערדארבען געווארען פון דיא מכה. אונ אויב דער קוואל איז ניט פערטריקענט איז אסימן דאס דיא מכה איז ניט קיין רעכטע מכה נאר בלויז [illegible], דאס טייג ענטפערט אים געלאסען

ועח

זייבערשטער זאל שטארקן מיין כח. ער זאל מיר געבין חכמה מיט פארשטאנדיקייט איך זאל קאנן פירן מיין שטוב אונ ערציהען מיינע קינדער צוא גאטס פארכטיקייט אונ צוא פריינדליכע מענשליכקייט דס עס זאל זיין נמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, וועלכעס דס איז דר רעכטער תכלית הבריאה פון יעדערע אשה דס דורך דעם זכות וועל איך זוכה זיין צוא האבען ביידע וועלטין נחת מיט עשירות גזונד אונ קראפט מיט גוטע קינדער אוף דר וועלט אונ איך וועל ניט דארפין חלילה מורא האבן פר דעם עונש פון יענע וועלט איך זאל שטענדיג נושא חן זיין אונ האבן צליבטיג מזל איך זאל זיך עלטערען מיט מיין מאן בעזאמן אמן:

אנייע תחנה צוא השכמת הבוקר

אנא ה' אלהים איך בעט דיך רבונו של עולם וואס דוא ביסט ארחום בדין אשר בידך אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה ווס אין דיין האנד טוא איך בעהאלטן מיין נשמה אין דר צייט אז איך שלאף אונ אז איך טוא וואכן, אבקש ממך חסד ורחמים איך בעט פון דיר חסד ורחמים, דו זאלסט מיך בענטשן היינטיגן טאג אוך אלע טעג דס מיין פיהרונג זאל געפינן חן וחסד ורחמים אין מיין מאנס אויגן אונ מיינע קינדערס אויגן אויך אין די אויגען פון אלע מיינע בעקאנטע עס זאל האבין אטעם מיין ריינליכקייט מיין צעכטיגקייט פון די שטוב דס עס זאל חלילה קיין קראנקייט רחמנא לצלן ניט אריין קומען אין מיין הויז, והנה דו רבונו של עולם דו ביסט אונזר שומר ומציל אונזר היטער דאך האסט דוא געשריבן אין די תורה הקדושה דס דר מענטש זאל זיך ניט סומך

דברי כבושים ומשלי חן

דאס דער כהן איז געווארען אשטארקער יורד רחמנא לצלן דס ער הט ניט פערדינט די גאנצע וואכה פון זיין בני בית האט ער זיך מיישב געוועזן ער וועט אוועק קיין חוץ לארץ וועט ער דארט מיט זיין קנאסנים מקבין ממון זיין, ער האט דאס כלה געווען זיין ווייב וואס ער האט בדעה צו מאן, זאגט זיא צו אים אז דו וועסט אוועק פון מיר וועל איך האבען פרנסה ער זאגט צו איר איך וועל דיך אים לערנען דאס מבינות אויף דיא געמם וועסט דו דיר דערהייל קענס פערדינען.

אורח מישור

ער קערט אום צו דעם מענטשען דיא נשמה איז דער מענטש מחוייב צו לויבן צו זיין ליבן נאמן פר זיין גרויסן חסד, איז דער דין דס תיכף ווען מען וואכט אויף פון דעם שלאף אפילו ער האט נאך ניט געוואשען די הענד זאל

איבעראל אזוי ווי דר הייליגער דוד המלך עליו השלום זאגט אין תהלים שויתי ה' לנגדי תמיד איך האב גאט כביכול שטענדיג פאר מיר, דער פשט איז אין אלע דיינע מעשים זעה איך דיין גאטליכקייט פאר מיר אונ איך שטעל מיר פאר אין גדאנק גלייך ווי דר איבערשטער שטייט לעבן מיר אונ זעהט אלע מיינע מעשים דס איז דר ערשטער אונ דר גרעסטער כלל פון אונזער תורה דס דר יוד דארף שטענדיג גדענקין אונ האבן אין זינען דעם בורא עולם דען ווען א יוד גייט ארום מיט דעם הייליגן גדאנק, איז ער בארעכינט מיט אלע זיינע מעשים, דס זיין גאנץ לעבן מיט זיין גאנץ פיהרונג אויף דער וועלט הן מיט פרומקייט הן מיט מענשליכקייט והן מיט ערליכקייט זאל זיין אום גהאלטען על פי דין תורתינו הקדושה וועלכעס דס איז שייך צו גאט, אונ על פי דרך ארץ מענשליכקייט וועלכעס עס איז שייך צו דעם מענטשן, מען זאל זיך ניט פירן אויף דער וועלט וויא א בהמה מיט פוסטע הולע נארישע גדאנקען, נאר יעדערע זאך זאל זיין מיט דעת מיט איבערקלערונג. בפרט נאך מיר שוואכע פרויען דארפען מיר זיין גווארענט ניט צו פערלאזען אונזער דעת, דען אויף אונז ווייבער ליגט דר הייליגער חוב פון דעם ליבליכען הויזליכען לעבן דאס ווירטשאפט פון די שטוב, מיט די קינדער ערציהונג דס מיר ווערן גרופען עקרת הבית, דארפען מיר זיין אויף יעדען טריט בארעכנט, יעדערע זאך דארף ווערן גטוהן מיט חכמה, נאר אזוי ווי ראשית חכמה, איז יראת ה' בין איך אויף מיר מקבל דעם עול מלכות שמים אונ איך זאג דעם הייליגן פסוק שויתי ה' לנגדי תמיד דר

אורחת מישור

גייט דיא נשמה פון מענטש אויף דעם הימעל צו בעציהען זיינע מעשים פון גאנצען טאג, אזוי ווי דר פייט זאגט אין ונתנה תוקף וחותם יד כל אדם בו אונ אז עס קומט דער פריא מארגען אונ השם יתברך טוהט מיט אים חסד

דברי כבושים ומשלי חן

טובע מעשים מיט גוטע גלייכע רייד דען ווען פארקערט ווערען דאס שלעכטע בזול צום גוטען, מיר געפינען א מעשה אין מדרש תנחומא אכהן האט געהאט זיין פרנסה אין ארץ ישראל פון דעם וואס ער איז געווען א משארקר מבין אויף מראות נגעים, דען פארצייטענס אז איינער האט רחמנא ליצלן געקריגען א נגע צרעת איז ער געגאנגען צו דעם כהן אונ אויב דאס איז געווען א ערעכטע נגע דאן דער כהן וועלכר איז געווען א מבין איז מטמא געווען אונ געזאגט דיא דינים וויא זיך נוהג צוא זיין מיט דיא רפואות פון תשובה וויא אזוי דיא נגע פטור צו ווערן אין אצינד האט זיך געמאכט

דאס

דיא הייליגע תחנה זאל יעדערע אשה זאגען בכל יום אלע טאג פאר אלע תחנות. זיא איז מלוקט פון דיא הייליגע גמרא תנאים ואמוראים אויך פון דיא גרעסטע גאונים זי"ע:

רבון כל העולמים העיר פון אלע וועלטן, מלך מלכי המלכים קעניג איבר אלע קעניג, אשר בידך נפש כל חי וועלכעס אין דיין האנד איז דאס נפש פון אלע לעבעדיגע באשעפעניששן, די גאנצע וועלט איז פיל מיט דיין כבוד, דר מענטשליכר שכל איז גאר ניט אום שטאנד צו פערשטיין דיין גרוסקייט מיט דיינע מעשים, אלע מלכים, אלע הימלן, דיא זוהן די לבנה מיט אלע שטערין וועלכעס יעדר שטערן איז פאר זיך גאר אבעזונדערע וועלט, אויך אלע ימים דער ים אוקינוס, דער ים הקרח, דר ים הגדול מיט זייערע פערשידענע ברואים, אלע טייכן מיט זייערע פערשידענע פיש, אלע הרים וגבעות אלע מדבריות מיט דיא פערשידענע חיות, איטליכעס ווערימעל וואס אויף דער ערד אונ אונטער דיא ערד, אויך אלע גרעזליך מיט אלע פערשידענע ביימער, לובן אלע טאג צו דיין ליבן נאמן אונ ווייזען אויף דיין גרוס כבוד פר די גאנצע וועלט, דו האסט אויך בעשאפין דעם מענטשן פון ערד, אזו ווי די תורה זאגט עפר מן האדמה, אונ דו האסט אין אים גיגעבין אנשמת רוח חיים דאס ער זאל זיין אוים ערוויילט פון אלע ברואים ער זאל האבן די ממשלה איבר זייא, אונ זיין רעכטן תכלית זאל ער געפינען, מיט דעם וואס ער וועט אין אלע זיינע מעשים באקלערין דם דיין גאטליכקייט איז פיעל

דברי כבושים ומשלי חן

דער ענין פון קבלת עול מלכות שמים מ מ שויתי ה' לנגדי תמיד איז דאס יעדער יוד דארף בייא זיך מתקן צו זיין דיא אמונה פון השגחה פרטית דאס אלע זאכען וואס עס קומט פאר צו דעם מענטש איז אלס מיט דעם איבערשטענס השגחה דער זיווג פון דעם מענטש ווערט אויך אום גערופן פערציג טאג איידער דאס קינד ווערט בעשאפען אונ הנם דר זיווג ווערט פערבינדען לוים דעם מענטשענס מעשים איז ער זוכה קריגט ער א אשה וועלכע זיא זאל זיין צוא אים אַעזר אַהעלפֿערין איז ער חלילה ניט זוכה קריגט ער א אשה וואס זיא איז איהם כנגד פון דעכט וועגען קען דיא אשה מתקן זיין איהרע מעשים דאס זיא זאל שטענדיג זיין צום באן אהעלפערין מיט איהרע

אורח מישור

מנהגים ודינים פון נטילת ידים וועלכע יעדע אשה איז מחוייב צו טוהן גלייך ווייא דיא מאנס לייט בעת ווען זיא קומט אויף דעם פריא מארגען פון שלאף:

דיא ספרים הקדושים שרייבן דס דר שלאף פון די מענטשן איז אזעלכ־ צינט חלק פון מיתה שטארבן, דען בעת דער מענטש שלאפט בייא נאכט

דאס זוענען דיא נייע תחנות וואס מיר האבען מוסיף גיווען, אין דיא נייע ש״ס תחנה.

אורח מישור

דברי כבושים ומשלי חן

לוח המפתחות

דאס זֶענֶען די תְּחִנּוֹת וָואס גֶיפִינֶען זִיךְ אִין דִי נַייעֶ שַׁ״ס תְּחִנָּה:

Druk B-cia Lewin Epsztein i S-ka Warszawa Pawia 38

PRINTED IN POLAND

Druk B-cia Lewin Epsztein i S-ka Warszawa Pawia 38

ש"ם תְּחִינָה

רב פנינים

עם תפילות:

נוסח ספרד

בדפוס

[illegible]

גענשא 5

ווארשא.

ש״ס תחנה
רב פעלים